PLATONIS OPERA

Suppl. graec. 7.

Nicht versendbar!
S. Ahk. v. 12. V. 1906.
Z. 850.

5 Blätter + 20 kleine Fragmente, abgelöst vom Vorsatz u. Falz, in der Fragmentensammlung.

IV. E. 1.

Platonis
Dialogi: XXXV.

Euthyphron fol. 3.
Apologia Socratis f. 13.
Crito. fol. 28.
Phaedon fol. 33.
Cratylus fol. 72.
Theaetetus fol. 104.
Sophista fol. 144.
Politicus fol 172.
Parmenides. fol. 203.
Philebus fol. 226.
Convivium. fol. 253.
Phaedrus fol. 283.
Alcibiades fol. 311.
Charmides. fol. 327.
Protagoras fol. 340.

Kollar Supplement. T. IV.

Suppl. graec. 7.

Nicht versendbar!
S. Akt, v. 12. V. 1906.
Z. 850.

5 Blätter + 20 kleine Fragmente, abgelöst vom Vorsatz u. Falz, in der Fragmentensammlung.

IV. E. 1

Gorgias . fol. 369
Menо. fol. 410
Hippias major fol 426.
Hippias minor. fol. 438.
Io fol. 445.
Euthydemus fol. 451.
Lysis. fol. 471.
Laches. fol. 482.
Theages fol. 494
Amatores. fol. 499
Hipparchus fol. 503.
Menexenus fol. 506.
Clitophon fol. 513. imperf.
De republica. fol. 516.
Timaeus fol. 608.
2. Timaei Locrensis
De anima mundi et natura
fol. 632.

Notiz d. H. Prof. Dr. H. Schöne über diese Hs. in den Zetteln betr. die Litteratur d. gr. Hss. der Palatina.

Suppl. graec. 7.

Nicht versendbar!
L. Dkt. v. 12. V. 1906.
Z. 850.

5 Blätter + 20 kleine Fragmente, abgelöst vom Vorsatz u. Falz, in der Fragmentensammlung.

IV. E. 1.

XLIV

c. 1 ℓ 25.

R. f. 626 (43. ol. 44) Lat.

Iv

Platonis opera

+ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1

+ ΑΛΚΙΝΟΥ προλογος

Ὅτι ποτ' ἐστὶν ἡ ἐνεστῶσα πραγματεία τοῦ Πλάτωνος διαλόγου τοῦ
καλουμένου πρωταγόρου ἢ περὶ ἀρετῆς ἢ περὶ σοφιστῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων
ἐπιγραφομένου, οὐ πάνυ ῥᾴδιον εἰπεῖν· ἔστι γὰρ οὐ τοῦ τυχόντος τινὸς καὶ διωρισμέ-
νου εἰδέναι. οὔτε γὰρ τὸ κεφάλαιον εὐπερίληπτον ἔχει τὸ τοῦ φιλοσόφου περιττὸν
καὶ οὐδενὸς οὐδαμοῦ τῶν ἐκτὸς ἐνδεές· ἀλλὰ καὶ

[illegible] φιλοσοφοσ τουτέ αι τοὺ πρὸς τὴν φιλοσοφίαν· τὸ δὲ μεσον
τηὸ πρεπούσης ὑποθοποιίασ· τῶν παραλαμβανομένων
προσώπων διαφόρων. διαφόρων ὂν τοῖς λόγοις ὁμ τῶν τὸ
μεῖον· σοφὸν μὲν, φιλοσόφων· τῶν δὲ σοφιστικῶν. τὰ οἰκεῖα
ὑποθλιδεῖ ἑκάστοι· ἁρμοττειν· καὶ μὲν φιλοσόφοι· τὸ γόν
μαιον καὶ τὸ αὐτλοῦν. καὶ τὸ φιλαλήθεσ· τοῖ δὲ σοφιστι
κοῖ· τὸ τοῦ κίλου καὶ τὸ παραλίμμενον· ἐτὸ φιλόδοξον·
τοῖ δὲ ῥήτορσι καὶ τὸ οἰκεῖον· ὅσα τοίνυν φησὶ καὶ τὴν κατὰ
τὴν λέξιν κα[illegible]ὸν. καὶ μάλα εἰκότωσ· οὐ γὰρ τὴν
πραγματι[illegible] καὶ τὸ οἰκεῖον μέρον δεῖ πα
ρεῖναι· [illegible] ἡ ἀρία τὸ πλάσμα. οὕτωσ κ
τοῖ διαι[illegible] καὶ τὴν λέξιν καὶ σώματα ἔχουσαν·
τὸ αὐτὸ τι[illegible] τὸ αὐτὸ ρίτ τον· τὸ ἀνθρωπε ὸ·
εἰ δεῖ σὸ λέγοσ· μὴ καθαίπερ εἴπομ εἴδοποιοῦ
μενοσ· ἀλλ' ὅμοιόν τι τοῦτον· λέγοι τὸ εἶναι διάλογοσ.
οὐκόρθωσ ἂν λέγοι τισ οὕτωσ· τὸ παρὰ τοῖ θουκυδίδη μέ
μερον τῶν λογῶν μεσον εἴδοποιεῖν τὴν ἡδιότητα τοῦ λ
γαλόμον· οὐθήσομεν[illegible] ἀλλομεν· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον δύο
μεμερίσθω· Καὶτὸν θύμνιστ· ἀλλ' ἡλικα ἀφτι μεμεσαμέ
νον· ὥστε οὖν ὁ, τι ποτέ ἐστιν ὁ διάλογοσ τε θεωρῆ καιρόν,
καὶ τὴν διαφορὰν αὐτοῦ· καὶ κατὰ πλάτοσ τῶν διαλό
γομεν· τουτέ αι περὶ τῶν χαρακτήρων· ὥσοι τε
ἀφ' αὐτοῦ· καὶ ὥσοι ἐκείνων ἀποδιαιρεθέντε
ς αὐτόμονοι ἐτήσαν το· τοῦτο μὲν οὖν περὶ χαρα
κτῆρσι τοῖσ ἐξήσ τοῦτο δὲ τάξεωσ μεταὶ τὸ πρῶ
τον· ὅτι δὲ, μεταβόμ τοσοῦτον· περὶ τῶν ἀφοτέρω
ν· ὅτι δύο οὖν τῶν ὑφηγητικοῦ καὶ ζητητικοῦ·
ητικοῦ ζήμοσαι· περὶ τοῦ διδασκαλίαν καὶ πρᾶ
ξιν τοῦ ἀληθοῦσ· ὁ δὲ ζητητικοῦ περὶ
καὶ φόνη καὶ δύναμιν τοῦ τόδου· καὶ ὅτι μὲν
τ, τῶν πραγμάτων ἀποχάζεται· ὁ δὲ ζητητι
κοῦ πῶσ· τὸν μὲν οὖν πλάτοσ διαλόμον

- ὑπάρχοντα· τοὶ μὲν φυσικοὶ τοὶ δὲ ἠθικοὶ· ο
- λόπολόμιον· τοὶ δὲ λογικοὶ· θεαίνητος· κρατύλ
- σοφιστὴς· λάχης· πολιτικοί· τοὶ δὲ διαλεκ
- παρμενίδης· ζήνων ταυρόσιον· τοὶ δὲ πολιτι
πολιτάων· φαίδων· μίνως· συμπόσιον· νό
λαι· ἑπτὰ μοῖραι· μενέξενος· κλειτοφῶν· φ
- τοὶ δὲ πειραστικοὶ· ἑπτὰ θύραι· μενέξενος· ἴων·
= τὸ δὲ μαιευτικοὶ· ἀλκιβιάδης· τοὶ δὲ ἀν
ἱππίας· ἄνυτος· μένων·

Ἐπεὶ οὖν τε θεωρητέον πρῶτον τὰς διαφορὰς αὐτῶν ὅσα π
μῆνεσθαι· καὶ τοὺς χαρακτῆρας ἑκάστου τούτοις λέγ
ποῖόν φαμεν διαλόγου δεῖ ἀρχόμενον ἕκαστον τυγχάνειν τ
τοῦνος λόγοι· διάφοροι γὰρ δόξαι μόνασιν· οἱ μὲ
τοῖν ἑπτὰ λόγων ἄρχονται· οἱ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ θε
εἰσὶ δὲ οἱ κατὰ τετραλογίαν διάλογοι τοῦ αὐτοῦ
τοῦσι πρὸ τῆς τετραλογίας· περιέχουσαν τὸν
καὶ τὴν λόπολογίαν· καὶ τὸν κρίτωνα· καὶ τὸ
τὸν μὲν οὖν θεόδωρον· ἑπτεῖς ἐξ ἀπαγγελίας ἐστὶ
θύραις τοῖς δικασταῖς· τὴν δὲ ἀπολογίαν· ἑπτεῖς δι
αὖ τοῖς δικασταῖς· ἑπτὰ τούτοις· τὸν κρίτωνα
θύραις τοῖς δεσμωτηρίοις διαπραγμάτων· ἑπτὰ τὸν
ἑπτεῖς· θύραις τοῖς τέλος τοῦ μύθου λαμβάνει ὁ σκ
ταύτης τῆς δόξης εἰσὶ θύρα κυλλήνης· καὶ
δοκοῦσι δέ μοι προσάπτοις ἡμῖν περιαπ
κόραι τάξιν ἑπτὰ θεῖναι· ὁ δὲ αἰνέας ἔστω χ
ἀλλό τι· οὐ μὴν τοῦτό γε ἡμεῖς σημῶ· ἐβουλόμ
καὶ διάταξιν διδασκαλίας τῆς κατὰ σο
φαμὲν οὖν πλατωνος λόγους μὲν εἶναι μ
μην ἀρχήν· ἑπτὰ κόραι γὰρ αὐτὸν τελειοῦσιν
ματικὸν κύκλον· οὗ τοῦτο οὖν κύκλου· μία καὶ
οὐ κέαινος ἀρχή· οὐ τοσοῦτος δὲ τοῦ λόγου·
ὅπως οὖν ἐσόμεθα τοιοῦτοι ἑπτὰ

αφειμ, ἀφ' οὗ τινος οὖν ση μείου ἀρ χόμενος τις γρά
φ' κλοιν. ἀλλ' ἀφ' ἧς ἂν ἕκαστος ἡμῶν σχεσθωσ' ἐχη
λόγον. ἀρ χόμενος, ἐν τύχοι τοῖς διαλόγοις. σχε
πλείους καὶ διάφοροι εἰσὶν ἡμῶν πρὸς τὸν λόγον.
ἄρ' ἐστὶ κατὰ φύσιν. οἷον. ἐν φυήσ. ἀφυής. ἢ δὲ κατὰ
λικίαν. οἷον ὥραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν. ἢ παρηλι
δὲ κατὰ προαίρεσιν. οἷον φιλοσοφίας. ἢ ἰατρι
κὸν. ἢ δὲ κατὰ ἕξιν. οἷον προτεθλασμένος ἢ
ής. ἢ δὲ κατὰ τὴν ὕλην. οἷον ἐν ὀρ χοῖ φιλοσο
περιβλέπομενος ὑπὸ τῶν περιεστώτων. ὁ μὲν οὖν
σιν ἐν πεφυκὼς. καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν ὥραν
τοῦ φιλοσοφεῖν. καὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν ἐν ἐκ
ἐκ τῶν ἀσκήσεων. προσιὼν τοῖς λόγοις καὶ κατὰ τὴν
προτεθλασμένος τοῖς μαθήμασι. καὶ ἀφειμένος
μὴ πολιτικῶν. περιεστώτων, ἄρξεται ἀπὸ τοῦ ἀλκι
ου. πρὸς τὸ τραπῆναι καὶ ἐπ' ἀρετὴν ἐπιφοίτησιν.
τῶν ἐπιμελείας ποιεῖσθαι. ὡς ἂν προσκαρτερήσῃ
ἔτι δεῖται τῆς φιλοσοφίας. καὶ τίς αὐτοῦ λόγος
πος. καὶ ἐπὶ ποίαν ὑποθέσει. ὁ παρ' αὐτοῖς λόγος
ται. δεήσει τοῦ φαίδωνος ἐξῆς ἐν τυχεῖν.
ἐν τούτοις τίς ἐστὶ φιλοσοφίας. καὶ τίς ἐστὶ μὴ τε
νος. καὶ ἐπὶ ποίᾳ ὑποθέσει τοῦ αὐθαίρετον εἶναι τὴν
ῆσαι τὸν περὶ αὐτῆς λόγον. λεγέτω τοῦτο. τὴ
ἐπὶ ἐν τυχεῖν. ἄρξαίμεθα γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώ
τίος. ὑπομνήσει παῖσαι τῶν παλαιῶν. ἢ χρεώ
κοιτο ἄν τις ἐπὶ τῶν ἀρχῆς κτήσιν. ἐπὶ δὲ
πόσει τοῦ θείου μέρους ἔσται. ὡς δεῖ αὐθαίρετον
ἀρχῶν ὁμοίως θήναι αὐτοῖς. ἐν τύχοι ἐμὲ
αὐτῆς γὰρ τῆς περὶ τῶν φύσιν ἰατρείας ἐν τυχεῖν
τῆς λεγομένης θεολογίας. καὶ τῆς τοῦ νόμου
ἐμ τοῦ μεθ' ἃ τῶν θεῶν ἐν αρμόσ. ἐξῆς τις καὶ
ἔτι δεῖται τῶν προσκαρτερούντων

τάξιν τοῖν διαλόγοιν τὴν κατὰ πλάτωνα δι' ἀλλοκαλίαν τοῖ
τὰ πλάτωνος αἱρουμένοις· ἀμαρκαὶ οὐ μὰρ ὄντος θεα
τὰς γενέσθαι· καὶ τῆς ἑαυτοῦ τυχῆς· καὶ τοῖν θάσον· ἐξ τοῖν θεῖν
αὐτοῖν καὶ τοῦ καλλίστου νοῦ τυχεῖν, δεῖ προτοῖν μὲν ἐκκα
θάρας τὰς ἀνδρείας δόξας τοῖν πολιτῶν· οὐδὲ γὰρ οἱ
ἰατροὶ μυρομίκασι πρότερον τὴν προσφερομένης τρο
φὴν ἀπολαῦσαι τὸ σῶμα λύσασθαι· εἰ μὴ τὰ ὑπὸ δί
ζον τὰν μὲν τοιοῦτον ἐκκαίλοι· μεθαὶ δὲ τὸ ἐκκαθάρα.
σαι καὶ προκαλεῖσθαι δεῖ τὰς φυσικὰς ὁμοιότας.
καὶ ταύταν ἐκκαθαίρειν· καὶ ὃν κρινεῖσ ἀποφαίνειν
ὡς ἀρχάς· ἐπὶ τούτοις ὡς προκατασκευασμένης τῆς τῦ
χης· δεῖ αὐτὴν τὰ οἰκεῖα ὁμοιεῖν δόγματα καθ' αὐ
τὴν τελειοῦται· ταῦτα δ' ἐστὶ. φυσικὰ καὶ θεολογικὰ· καὶ τὰ
ληθικὰ καὶ πολιτικά· ἵνα τὰ δόγματα μὲν ἡ μὲν
τυχὴ ἀρ' αὐτοδράστας, δεήσεται ἀποδοθῆναι τοῖν τῆς αἰτίας
λογισμοῖ· ἵνα τὸ μεμαθηκὸς ἔχῃ τοῦ προκειμένου
που· ἐπὶ τούτοις δεῖ θεωρίσθαι τὸ ἀπαραλόγιστον·
ἵνα μὴ ὑπὸ τῆνος σοφιστοῦ παρεμπεχθῇ τῆς· τρέπεσθαι
δὲ καὶ τὰ χείρω τῆς θεᾶς τοῖν ὄντων· ἵνα οὖν ἐκκαθάλομεν τὰς
ἀνδρείας δόξας· δεήσεται ἡμῖν τυχεῖν πλάτωνος τοῖς τοῦ
πειραστικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις ἔχουσι τὸ ἐλεγκτικὸν
καὶ τὸ λεγόμενον καθαρτικόν· ἵνα δὲ τὸ τὰς φυσικὰς
ὁμοιότας εἰς φῶς προκαλέσασθαι, τοῖς τοῦ μαιευτικοῦ χαρα
κτῆρος διαλόγοις δεήσει ἡμῖν τυχεῖν· τοῦτο μάρ ἐστιν αὐτῶν
ἴδιον· ἵνα δὲ τὰ οἰκεῖα δόγματα ἀφαιρεθῇ τοῖς
τοῦ ἐριστικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις δεήσει ἡμῖν τυχεῖν.
τοῦτο μάρ ἐστιν αὐτῶν ἴδιον· εἰ μὲ ἡμῖν τούτοις ἔστιν
τὰ φυσικὰ δόγματα· ἔστι δὲ καὶ τὰ ληθικὰ· καὶ τὰ πολιτικὰ
καὶ οἰκονομικά· ὧν τὰ μὲν ἐστὶ θεωρίας καὶ τῆς θεωρη
τικοῦ μέρους ἔχει τὴν ἀναφοράν· τὰ δὲ ἐστὶ πρᾶξις· ἐκ τοῦ πρα
κτικοῦ μέρους· ἀμφὶ δὲ ταῦτα, ἐστὶ τοῖς ὁμοίοις θεᾶσθαι· ἵνα
δὲ τὰ δὲ θεάματα ἀφυκτα ἡμῖν ὑπάρχει· τοῖς τοῦ λογικοῦ

χαρακτῆρος διαλόγοις. ὀνητοῦ καὶ αὐτοῦ ζητητικοῦ δεήσεται
τυχεῖν· ἔχουσι γὰρ τάς τε διαιρετικὰς καὶ ὁριστικὰς μεθόδους· καὶ πρὸς, ἀναλυτικὰ καὶ συλλογιστικά. δι' ὧν τὰ μὲν
ἀληθῆ ἀποδείκνυται· τὰ δὲ τὸ δι' ὃ, ὅτι ἔχεται· τοιοῦτος δὲ
τοῦτοις· ὥσθ' ἁμῆ καὶ ἀπαραλόγιστον ἀποσοφιστὴν εἶναι,
τοῖς τοῦ ὄντος δεικτικοῦ καὶ ἀναιρετικοῦ χαρακτῆρος δι
αλόγοις ὄντως τυγχάνειν· ὁμοῖος ἐστὶν ὁ κεμαθὼς ὁπόστε
δεῖ ὄντως εἶναι τῶν σοφιστῶν· ὁ ὁπόσοι αὐτοῖς καὶ οὗτινας
τρόπους προσφέρεσθαι κακοῦργοι περὶ τοὺς λόγους·

+ τὰ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ.
πλάτωνος σωκρατικὸν πρῶτον.

α	ἀλκιβιάδης	ὑπὲρ εὐσεβείας	5
β	σωκράτους	ἀπολογία	13
γ	κρίτων	ὑπὲρ τοῦ πράττε	28
δ	φαίδων	ὑπὲρ ψυχῆς	35
ε	κρατύλος	ὑπὲρ ὀνομάτων ὀρθό	73
ς	θεαίτητος	ὑπὲρ ἐπιστήμης	104
ζ	σοφιστὴς	ὑπὲρ τοῦ ὄντος	144
η	πολιτικὸς	ὑπὲρ βασιλέ	172
θ	παρμενίδης	ὑπὲρ ἰδεῶν	223
ι	φίληβος	ὑπὲρ ἡδονῆς	226
ια	συμποσιον	ὑπὲρ ἔρωτος	255
ιβ	φαῖδρος	ὑπὲρ κάλλους	283
ιγ	ἀλκιβιάδης β	ὑπὲρ φύσεως	304
ιδ	χαρμίδης	ὑπὲρ σωφροσύνης	327½
ιε	πρωταγόρας	ὑπὲρ σοφίας	330½
ις	γοργίας	ὑπὲρ ῥητορικῆς	360½
ιζ	μένων	ὑπὲρ ἀρετῆς	400½
ιη	ἱππίας μείζων	ὑπὲρ τοῦ καλοῦ	421½
ιθ	ἱππίας ἐλάττων	ὑπὲρ τοῦ καλοῦ	438½
κ	ἴων	ὑπὲρ ἰλιάδος	445½
κα	μενέξενος	ὑπὲρ ἐπιτα	457½
κβ	λύσις	ὑπὲρ φιλί	471½
κγ	λάχης	ὑπὲρ ἀνδρίας	478½
κδ	ἑπτάμενος	ὑπὲρ σωφροσύνης	494½
κε	ὑπαται	ὑπὲρ φιλοσοφί	499½

κς΄ ἱππέας

κζ΄ μάζην

κη΄ αἰλάκα

κθ΄ Τίμαιος

λ΄ φίλοκράτης

λα΄ ὀπτάφιος

λβ΄ πλίτεια

ἐνθύφρων. ἢ περὶ οἰκείου

τὰ τοῦ Διὸς τοῦ προ
σπ[illegible] εὐφρων
ε[illegible]κρατης·

ἢ ὑπὲρ δικῶν
ἀδικημάτων κρί
σις·—

ἢ ὑπὲρ δημοσίων

ἢ πότερος δημοσία μᾶλ
λον ἀφήρηται σημεῖόν
οὗτος·—

τί μᾶλλον σὸ σὸ κρατῆτε γράμμα· ὅτι σὺ τὰ τοῦ ἐμπλήκτου καταλιπὼν διατρίβεις. ἐν θεάτροις διατρίβεις περὶ τῶν τοιούτων λόγων· οὐ γὰρ που καὶ σοί γε δίκη τίς οὖσα τῶν χαλεπῶν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀνδρί μοι· οὗτοι δὴ αὖθις ἦναι γε οἱ εὐφρονα δίκην αὐτῶν καλοῦσιν· ἀλλὰ μεταφρῶν· τί φησι, μεταφρῶν σέ τις οὐ σοι ἔοικε γράψασθαι· οὐ γὰρ ἔκεινός γε καταμανθάνει οὐ σὺ ἕτερον· οὐ γὰρ οἶμαι· ἀλλὰ σέ ἄλλος· πάνυ γε· τίς οὗτος· οὐ δ' αὐτὸς πάντα μηνοειδὴς εὐφρονα τὸν ἄνδρα· μέσος γάρ τις μοι φαίνεται καὶ ἀμφοῖν· ὁμοιόζωνοί μέν τοι αὐτὸν οὐ σφόδρα μέλλητον· ἅτε δὲ τῶν δήμων πίτθος· εἰ τινα μοῖραν ἔχει τοῦ θεάματος μέλλητον· οἷον τεταράχθαι καὶ οὐ πάνυ ἐνεργὸν εἶναι· ὥστε γὰρ ὑπομένειν· οὐκ ἔστιν οὐ σὸ κρατῆτε· ἀλλὰ δὴ τίνα μεταφρῶν σέ γράψασθαι· ἢ τίνα οὐκ ἀγνοεῖ οὐ σοὶ γε δοκεῖ· τὸ γὰρ μέσον τῶν τοιούτων πρᾶγμα φρονεῖν, οὐ φαῦλον ἐστιν· ἔκεινος γὰρ οὐ φησιν· οἱ δὲ τίνα τρόπον οἱ νέοι διαφθείρουσι· καὶ τίνες οἱ διαφθείροντες αὐτούς· καὶ κινδυνεύει φοβερὸν εἶναι· καὶ τὴν ἐμὴν ἐπιθυμίαν κατιδὼν οὐ διαφθείρουσι τοὺς ἡλικιώτας αὐτοῦ, ἄρχεται κατηγορεῖν μου· ὡς οὗτος πρὸς μὲ ἔτραπται· πρὸς τὴν πόλιν· καὶ φαίνεταί μοι τὸν μὲν τῆς κωμῳδίας νοῦν ἄρχεσθαι ὀρθῶς· ὀρθῶς γὰρ ἔδει τὸν νέων πρῶτον ἐπιμεληθῆναι· μετὰ δὲ τοῦτο καὶ τῶν ἄλλων· καὶ δὴ καὶ μέλλητος ἴσως· πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἔκ καθαίρει τοὺς τῶν νέων τοὺς ἡλικιώτας διαφθείρων τοὺς τέως φησίν· ἔπειτα μεταπυθόμενός τι τῶν πρεσβυτέρων ἐπιμελήθεις· πλείονων καὶ μείζονων ἀμφισβητήσεως τῆς πόλεως γενησόμενος· εἰ τοῖς ἐμοῖς ἐξαμαρτήσει· ὡς γε τὸ εἰκὸς ἐξαμαρτήσει· οὐ τοῖς αὐτοῖς ἄρχων ἄρξαμένοις· νουληθεὶς μὲν ἂν ὡς σὺ κρατῆτε· ἀλλ' ὀρθῶς δὲ μὴ τοὐναντίον γένηται· ἅτε χρώς γάρ μοι δοκεῖ ἀφ' ἧς ἂν ἄρχεσθαι κακουργεῖν τὴν πόλιν· ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν σε· καὶ μοι λέγε τί καὶ ποιῶν τοῦτο φησὶ διαφθείρειν τοὺς νέους· ἄτοπον ὡς θαυμαστὸν ὡς οὕτω

ὁποῖος ὁρίζεται
ὡς ἂν γνωρίζῃ
τὴν ὕβριν
ἐστι πολίτης

πρῶτον μὲν ἡμᾶς
πόλεως ἀμφισβητήσεως
παρὰ τὸν ὅσος λέγει
χρήσεως

ὁ λοιπὸν εἰς τὸ μετὰ
ταῦτα μέχρι τοῦ κα
τηγορεῖν μου καὶ
πρεσβύτερος ἐστιν· καὶ
νέους· καὶ δὲ ἀπὸ τοῦ
τῶν ἡλικιωτῶν αὐτοῦ
ἕως τοῦ ἀρίστους τὰ
τοῦ λοιπὸν παρέχεσθαι
εἰσθαι·

γὰ κοῦσαι· φησὶ γάρ μοι τοιαῦτα εἶναι θεόν· καὶ ὃς καὶ
νοῦν τοιοῦτον τὸν θεὸν τὸν δὴ ἀρχαίοις οὐνομίζοντας· φρά
ζετε τοῦτον αὐτὸν ὃν ἐγὼ καὶ ὃν φημι· μανθάνω ὦ σώκρατες
ὅτι δὴ σὺ τὸ δαιμόνιον φῂς σαυτοῖ ἐγγίγνεσθαι·
ὥστοιγε καὶ μοι τοῦτο μοιῶν τόσσου τοῦδε τὰ θεῖα μέμαθητὰς
τὴν τῆς γραφῆς· καὶ ὃς δὴ ἀμαλαὶ ἂν δὴ ἔρχεται εἰς τὸ δι
καστήριον· εἰ δοῦσ' ὅτι ἐγὼ δι' ἀμαλαὶ τὰ τοιαῦτα τοῦδε τοῦ πολ
λοῦ· καὶ ἐμοῦ γάρτοι ὅτ' ἂν τι λέγω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· περὶ
τῶν θείων προλέγων αὐτοῖς τὰ μέλλοντα· καταγελῶσιν
ὡς μαινομένου· καίτοι οὐδὲν ὅτι οὐ καλῶς εἴρηκα ὧν
προεῖπον· ἀλλ' ὅμως φθονοῦσιν ἡμῖν πᾶσι τοῖς τοιούτοις·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν χρὴ φροντίζειν· ἀλλ' ὁμόσε ἰέναι· ὦφί
λε γὰρ θυθύφρων· ἀλλὰ τὸ μὲν καταγελᾶσθαι ἴσως· οὐδὲν
πρᾶγμα· ἀθηναίοις γάρτοι ὡς ἐμοὶ δοκεῖ οὐσφόδρα μισόλο
γος πόλις ἐστὶν καὶ δεινὸν οἴεσθαι εἶναι μὴ μόνον τοῖς ἰδίοις κὸν
τοῖς αὐτοῦ σοφίαν· οὐ δ' ἀλλὰ καὶ ἄλλοις οἴεσθαι ποιεῖν τοιού
τους· θαυμαστόν· εἰ τοίνυν φθόνῳ ὡς σὺ λέγεις· εἴτε δι' ἄλλο τι·
τοῦτον οὖν περὶ ὅσου ποτὲ πρὸς ἐμὲ ἔχουσιν· οὐ σμικρὸν ἂν ἔγωγε θαυμαστὸν παρέ
χειν· καὶ διδάσκειν οὐκ ἐθέλω τὴν σαυτοῦ σοφίαν· φοβοῦμαι μὴ ὑπὸ φιλαθρωπίας δοκῶ αὐτοῖς ὅτι παρέχω
ἐγκεχυμένως παντὶ ἂν δρὶ λέγειν· οὐ μόνον ἂν θυμοῦμαι, ἀλ
λὰ καὶ προσπίθοιτ' ἂν ἴδεός εἴτις μου ἐθέλοι ἀκούειν·
εἰ μὲν οὖν ὁμῶν δή τῳ μέλλοι θήμου καταγελᾶν ὡς σαθρὰ φῂς
σαυτοῦ· οὐδὲν ἂν εἴη ἀηδὲς παίζοντας καὶ γελῶντας
ὄντως τοῖς δικαστηρίοις διαγεῖν· εἰ δὲ σοῦ δοκοῦσιν τοιαῦτ' ἂν
ὄντα τοῖ μ: ἀλ
λ' ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀπολιόσθαι ἀδηλον· πολλὴ γὰρ τοῖς μαίνεσθαι·
λίσσομαι οὖν δὴ ἔσαι ὡς σὸς κρατὺς πρᾶγμα· ἀλλὰ σύ τε κατὰ
νοῶν ἀμφοτέρων τῶν δικῶν οἶμαι δὲ καὶ ἐμὲ τῶν ἔμπροσθεν· ὅτι δὲ
δή σοι ὧδ' ἐντυφρα μτίσ τι δίκη· φεύγω αὐτῶν τι δι' ὃ κα:
δικῶ: τίνα: ὃν δικῶ καμ' ὦν δοκῶ μαίνεσθαι· τί δὲ πάσ
χω μοι οὐ τίνα δικῶ: πολλοῦ γε καὶ δεῖ πάσχειν· ὃς γε τυγχάνω

ἀν δὲ μαίλαν πρόβυτος· τίς οὗτος· ὁ θεὸς πρ· ὁσος ὡς μάλιστα· σαφῶς μὲν οὖν· ἐὰν δέ τι τὸ ἔγκλημα καὶ ἥμισυ ἢ δίκη· φόνου δὲ σὸ κράτος· ἢ ραῴκλεισ ἢ που ὀνθύφρον ὁ ἴσος χεδόν· ἄμοιρα ὑπὸ τῶν πολλῶν ὅτι ποτὲ ὀρθῶς ἔχει· οὐ γὰρ οἱ μαίλα τοῦ δικαίου εἶναι ὀρθῶς αὐτὸ πράξαι, ἀλλὰ πόρρω του σοφίας δλαύμονος· πόρρω μὲν τοι μὴ δίαιτα σὸ κράτος· ἐάν δὲ δὴ τῶν οἰκείων τις ὁ τεθνεὼς ὑπὸ τοῦ συ πρ· ἢ δηλαδή· οὐ γὰρ ἄν ποτε ὑπὲρ ἀλλοτρίου γε ὤοιξι εἴσθαι φόνου ἂν τοῖ· γελοῖον δὲ σὸ κράτος ὅτι οἷόν τί διαφέρειν εἴ τε ἀλλότριος εἴ τε οἰκεῖος ὁ τεθνειὼς, ἀλλ' οὐ τοῦτο μόνον δεῖν φυλάττειν· εἴ τε ὃν δίκη ἔκτεινεν ὁ κτείνας· εἴ τε μή· καὶ εἰ μὲν ὃν δίκη· ἐᾶν· εἰ δὲ μή, ὤοιξι ὀργαὶ ἐᾶν πρὸ κτείνας σωθέντος καὶ ὁ μὲν πράττοιτο· ἴσον γὰρ τὸ μίασμα μίγνυσθαι ἐᾶν ξένῳ ἢ οἰκείῳ τοῖς τοιούτοις ξένοι εἶναι δοκοῦσι· καὶ μὴ ἀφοσιοῖς σθαι αὐτὸν τε καὶ ἔκειν μετὰ δίκης ὤοιξι ὀργάς· ὃς ὁ μὲν ἀποθανὼν ἀνεψιὸς τοῦ ἐμοῦ· καὶ ὃς φθορᾶς μοῦμεν ὀργὰς μάχεσθαι· ἐθέλοντος ὃν ἔκεῖ παρ' ἡμῖν· ἀπαρνεῖσθαι οὖν καὶ ὁ Μοθεὶς ἀνὴρ οἰκῶν τινι τῶν ἡμεδαπῶν· ἀπὸ σφαγῆς αὐτόν· ὁ οὖν πατὴρ ξένων δηλώσας τοὺς τοῦδαος καὶ τὰς χείρας αὐτοῦ καταμαλακὸν εἰς τὰ φρένας ἀνέπεισε δοῦρα ἂν δρᾶν πρὸς ὀργὴν τοῦ ἐξ ἀγχιστοῦ ὅτι χρὴ ποιεῖν· ὃν δὲ τούτοις τοῖς χρῶμαι τοῦ δεδεγμένου ὀλιγώρει τε καὶ μηθὲν ἧσσον ἀνδροφόνου· καὶ οὐ δίκην ὀνομαίνει καὶ ἀποθανοῖ· ὁ ἄνδρος οὖν καὶ ὃν θεὸν· ὑπὸ γὰρ λιμοῦ· καὶ ῥίγους καὶ τῶν δεινῶν ἀπόθνησκει· ἀρὶν τὸν ἄγγελον παρὰ τοῦ ἐξ ἀγχιστοῦ ἀφικέσθαι· ταῦτα δηλοῦν καὶ ἀμαμακτεῖ ὁ τε πρ· καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι ὅτι φεύ ὑπὲρ τοῦ ἀνδροφόνου τοῖ πρὶ φόνου ἐξέρχομαι· οὔτε λιπὸ κτείνας τι φασὶν ἔκεῖνοι· οὔτε εἰ ὅτι μαίλιστα λιπὸ κτείνας· ἀνδροφόνου γε μὴν ὅσου τοῦ ἀποθανόντος, οὐδὲν φρονεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ· ἀνόσιον γὰρ εἶναι τὸν ὅσιον πατρὶ φόνου ὤοιξι ὀργαί· καὶ ὁ σὸ κράτος τὸ θεῖον ὡς ἔχει· τοῦ ὁσίου τε περὶ· καὶ τοῦ ἀνοσίου· οὐδεδεῖ

ὁ ἴσος χεδόν·

ὁ ὑπηρέτης πρὸς πελάγους·

ὁ τοῦ τοῦ νόμου ἐξ' ἡμῶν μέρους·

πρὸς λόσ ὃ ὃν θύφρων οὗτος σὶ ὰν Κριτίας ὅι εἰ ἐσί σαυθαι περὶ
τοῦ θεῖον ὃ τι ἔχει καὶ πόρρω σίων τὸ καὶ ἀπορσίων. ὃ ἂν
τοῦτον οὗτος πραχθὲν τῶν ὧν σὺ λέγεις οὐ φοβεῖ δίκαιόμε
νος περὶ τοῦ περὶ ὅτου μὴ αὖ σὺ ἀμόσιον πρᾶγμα τυγχάνῃς πράτ
των; οὐ δὴν μέρμοι ὁ φθόνος εἴη ὃ σόκρατες οὐ δέρροι ἂν δὰν
φθέροι ὃν θύφρονα τὸν πολλῶν ἀνθρώπων, εἰ μὴ τὰ τοιαῦτα
πάσχοντα ὰν Κριτίας εἴδείη: ἀρ' οὖν μοι δοκοῦσί σ' ὃν θύ
φρων. Κρατίστον ἐσὶ μαθητὴν σοὶ γενέσθαι. καὶ περὶ τούτου
γραφῆς τῆς πρὸς μέλητον. αὐτὰ ταῦτα προκαλεῖσθαι ἂν
τὸν λέγοντα. ὅτι φόβος καὶ ὃν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τὰ
θεῖα περὶ πολλοῦ ἐδόκουν εἶναι. καὶ νῦν ἐπεὶ δὴ μέδικά
νος αὐτοσχεδιάζοντα φησὶ καὶ καινοτομοῦντα περὶ τοῦ
θεῖον ἐξαμαρτάνειν. μαθητὴν δὲ γράναι σόν. καὶ εἰ μὴ
ἐμέλητε φαίνων ἂν ὑθύφρονα ὁμολογεῖσθ' ὃν εἶναι
τὰ τοιαῦτα καὶ ὀρθῶς νομίζειν, καὶ ἐμὲ λήρου καὶ μὴ δικά
ζου. εἰ δὲ μή, ὃ κείμοι τοῖς δικαίοις ἐλαχεῖ δίκην τρό
πον τινὰ ἢ ἐμοί. ὥστε τοὺς πρεσβυτέρους διαφθείρον τι ἐμὲ
τε καὶ τὸν αὐτοῦ πρᾶ. ἐμὲ μὲν διδάσκοντα ὃ κείνον δὲ.
νου θεραπεύοντά τε καὶ ἐπαίζοντα. καὶ ἂν μή μοι πείθηται
μὴ δὲ ἀφίληται τῆς δίκης ἢ ἂν τέμοῦ γράφηται σὲ αὐτὰ ταῦ
τα λέγειν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἂν τοῦτ' αὐτὸ καὶ λέγω καὶ αὐτόν:
- Ναὶ μὰ δία ὦ σόκρατες ἥ ἄρα μὲ ἐγχειρήσειε γράφε
σθαι. ἔν ροι μὲν ὧν οἶμαι ὅτι σαυτοῦ ἕνεκα. καὶ πολὺ ἂν
μᾶλλον πρότερον περὶ ὃ κείνου λόγος γένοιτο ἐν τοῖς δικα
στηρίοις ἢ περὶ ἐμοῦ: καὶ τοῖς μὲν φίλοις ἐοίκε ταῦτα μὲ
σκοπεῖν, μαθητὴν ἐποιήσεσθαι σόν. εἰ δοκεῖ σοί τι
καὶ ἄλλος τούτου καὶ ὁ μέλητος οὗτος σὲ μὲν οὐδὲ δοκεῖ
ὁρᾶν. ἐμὲ δὲ οὕτως ὀξέως καὶ ῥᾳδίως κατεῖδεν. ὥστε
ἀσεβείας γράψασθαι. νῦν οὖν πρὸς λόσ λέγε μοι ὃ, μῶν δὴ
σοφὸς εἶδέναι δι' ἐμὲ ἥκεις. ποιόν τι τὸ ὑπόθεσις φήσ
ἐίναι καὶ τὸ ἀσεβεῖν. καὶ περὶ θεόν καὶ περὶ πάν ἄλλον
ἢ οὐ ταυτόν ἐσθ' ἡμῖν πᾶσι πρᾶξις τὸ ὅσιον αὐτὸ αὑτῷ.

ὃ ἐκ τοῦ αὐτοματοῦ λέγοντα καὶ αἱ πίασ χωρίσ:-

ὃ κλήρωμαι ἐσθ' ἡμῖν τὰς δίκας διαφέρειν:-

καὶ τὸ ἀνόσιον αὖ. τοῦ μὲν ὁσίου παντὸς ὄν ἀντίον. αὐτὸ δὲ αὖ τοὐ ὅσιον καὶ ἔχον μίαν τινὰ ἰδέαν κατὰ τὼ ὁσιότη τα τοὐν ὁτιὴ περ ἀνόσιόν ἐστιν: πάντως δήπου ὁσσῶ κρατεῖ: λέγω δὴ τί φῆις εἶναι τὸ ὅσιον καὶ τί τὸ ἀνόσιον: λέγω τοίνυν ὅτι τὸ μὲν ὅσιόν ἐστιν ὅπερ φρονῶ ποιῶ τοὐ δικοῦντι ἢ περὶ φόνου. ἢ περὶ ἱερῶν κλοπῆς ἢ τἄλλα τοὐντοιοῦτον ὃς ἁμαρτάνων τι μὴ ὀρθῶς ἐὰν μὲν πατὴρ ὢν τυγχάνῃ ἐὰν τε μήτηρ ἐάν τε ἄλλος ὁστισοῦν τις οὖν. τὸ δὲ μὴ ὀρθῶς ἐὰν ἀνόσιον. ὀρθεῖ ὡσσῶ κρατεῖ θέα σθαι ὡς μέγα σοι ὄρος τὸ κλήριον τοὐνόμου ὅτι οὐτωσὶ ἔχει ὃ καὶ ἄλλοις ἴσως δὴ εἶπον. ὅτι ταῦτα ὀρθῶς ἂν εἴη οὕτω νομίζειν μὴ ζητεῖν τοὐτου ἀσθενῶντι μὴ δὲν ὅστισοῦν τυγχάνῃ ὄν. αὐτοὶ γὰρ οἱ ἄνθρωποι τυγχάνουσι νομίζον τες τὸν δίαν τῶν θεῶν ἄριστον καὶ δικαιότατον. καὶ τοὺ τοὺς ὁμολογοῦσι τὸν αὐτοῦ πατέρα δῆσαι ὅτι τοὺν υἱέα κατεσθίοντα ὀρθοὺς ἔδρασε δίκην. κἀκεῖνον γε αὖ τὸν αὐτοῦ πρᾶ γ' ἐκτεμεῖν. δίκαια τοιαῦτα. ἐμοὶ δὲ χαλεπαίνουσιν ὅτι τοῖ τοῖ περὶ ἐμοῦ δικάζεσθαι καὶ τὰ τοιαῦτα ἐοικεν δὴ πῖσι περὶ τοὺν θεοὺν λέγειν δὴ χρεὼ ὡσαύτως καὶ περὶ ἐμοῦ ἵνα μοι ὁσιώτερον δικάζωνται ἢ ἀνόσιον ἐμὲ ἐξαμαρτάνειν; νὴ οὐκ εἰκὸς σοὶ ταῦτα ξυνδοκεῖ τοῖ δὴ εἰ δότι περὶ τοὺν τοιούτων. ἀνάγκη δὴ ὡσαύτως ἐοικέναι καὶ ἡμῖν ἔχειν. τί γὰρ καὶ φήσομεν οἵ γε αὐτοὶ ὁμολογοῦμεν περὶ αὐ τοὺν μὴ δεῖν εἶναι. ἀλλά μοι εἰπὲ πρὸς φιλίου σὺ. ὡσαύτως ἀληθῶς ἢ μὴ ταῦτα οὕτως ἔχειν; καὶ ὅτι γε τούτων θαυμαστὸν ὅσον ὡσαύτως κρατεῖ ὡς οἱ πολλοὶ οὐκ ἴσασιν: καὶ πολὺ μέγιστον ἄρα ἢ μὴ οὐκ εἶναι τοῖ ὅτι τοῖς θεοῖς πρὸς ἀλλήλους καὶ ἔχθρας γε δεινὰς καὶ μάχας καὶ ἄλ λα τοιαῦτα πολλὰ οἱ αὐλῆται ὑπὸ τοὺν ποιητοὺν καὶ ὑπὸ τοὺν ἀγαθοὺν ἱερέων. ταὐτὰ ἄλλα ἱερὰ ἡμῖν κατασκοπεῖ κιλτ

ἡ ἀνοσιότης αὐτῶν

καὶ δὴ καὶ τοῖς μεγάλοις παναθηναίοις ὁ πάνλος μετὰ τοῦ τοῦ
αὐτοῦ τοὶ κιλικίων ἀφικόμενος εἰς τὴν ἀκρόπολιν. ταῦτα ἀλη
θῆ φῶμεν εἶναι ὦ ἐυθύφρον; μὴ μόν ἀγαθὸν ὦ σώκρα
τες. ἀλλ' ὅπερ ἄρτι εἶπον. καὶ ἀεί σοι φράζω καὶ ἐὰν πέρ
μοι λῇ περὶ τῶν θείων διηγήσομαι. ἃ σὺ ἀκούων ἐυδόκι
μεῖς ἐκπλαγήσῃ; οὐκ ἐὰν θαυμάζοιμι. ἀλλὰ ταῦτα μέν μοι ἔσ
αὖθις ἐσὶ σχολῇ διηγήσῃ. μνῆ δὲ ὅπερ ἀρτί σε ἐγὼ ὁ
μὴν ἐπειρῶ σαφέστερον εἰπεῖν. οὐ γάρ με ἔᾳς εἰπεῖν τὸ πρό
τερον ἃ καὶ ὦσ ἐδόκεις ἐρωτῆσαι τὸ ὅσιον ὅτι πο
τέ ἐσι. ἀλλ' ἄμοι εἰ πᾶν ὅτι τοῦτο τυγχάνει ὂν ὅσιον ὄν, ὃ. μῶν
ποι εἶσ φόνου ἐοικὸς ἐσὶν τοῦ πρι: καὶ ἀλλαθῆ ἐγὼ φῶ ὦ
σώκρατες: ἴσως. ἀλλὰ γάρ ὦ ἐυθύφρον καὶ ἄλλα πολ
λὰ ὅσια ἐσὶν καὶ γάρ ἐστιν ὅσια. μέμνησαι οὖν ὅτι οὐ τοῦτό
σοι διεκελευόμην ἓν τι ἢ δύο με διδάξαι τῶν πολλῶν
ὁσίων. ἀλλ' ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ εἶδος ᾧ πάντα τὰ ὅσια ἐσὶν
ἃ ἐστιν; ἔφησθα γάρ που με ἓν εἶδος. ταῦτ' ἄρ' ὅσια ἃ ὁσιά
ἐστιν. καὶ τὰ ὅσια ὅσια. ἢ οὐ μνημονεύεις; φάσκω: τοί
νυν ποίει με οὗ τὴν ἰδέαν τὴν ἓν ἐδόκουν τότε ἐστιν ἵνα
εἰς ἐκείνην βλέπων λέγω καὶ χρῶμενός σοι παραδείγματι.
ὃ μὲν ἂν τοιοῦτον ᾖ. ὃν ἂν μὴ σύ. μὴ ἄλλος τις πράττῃ, φῶ
ὅσιον εἶναι. ὃ δ' ἂν μὴ τοιοῦτον, μὴ φῶ: ἀλλ' εἰ οὕτω βούλῃ
ὦ σώκρατες, καὶ οὕτω σοι φράζω: ἀλλὰ μὴν βούλομαί γε:
ἔστι τοίνυν. τὸ μὲν τοῖς θεοῖς φίλον ὅσιον. τὸ δὲ
μὴ φίλον, ἀνόσιον: πανάλλα ὦ ἐυθύφρον καὶ
σοφὰ ζητήματα λέγεσθαί σε, οὕτω μοὶ δοκεῖς λέγειν.
εἰ μέντοι σαληθῆ σὺ τοῦτο. οὕτω οἶδα. ἀλλὰ σὺ δηλονότι
οἴει διδάξειν ὡς ἔστιν ἀληθῆ ἃ λέγεις: πάνυ μὲν οὖν:
φέρε δή, σκεπτέον μᾶλλον. τὸ μὲν θεοφιλὲς ὅσιον, τὸ δὲ
θεομισὲς ἀνόσιον, ὡς ἔοικεν. τὸ δὲ θεομισὲς καὶ ὁ θεομισής, ἀνό
σιον. οὐ ταυτὸν δὲ ἔστιν. ἀλλὰ τὸ ἐναντιώτατον τὸ ὁσίῳ
τοῖς ἀνοσίοις. οὐχούτως; οὕτω μέν οὖν. καὶ δοκεῖ σοι φανῆναι εἰρῆ
σθαι δοκῶ ὦ σώκρατες. εἰρῆσθαι γάρ: οὐκοῦν καὶ ὅτι ἀσεβοῦσιν

ἐπὶ τῆς παρὰ τοῖς πολ
λοῖς λεγομένης εὐ
καιρίας:—

ῥ ὁσίους

7v

οἱ θεοὶ ὦν ἐνθυμοῦνται καὶ διαφέρονται ἀλλήλοις καὶ ἔχθρα
ἐστὶν ἑαυτοῖς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τοῦτο εἴρηται· εἴρηται
γάρ· ἔχθρα δὲ καὶ ὅρος ὧν ἀριστος· ἢ περὶ τίνων διαφορὰ ποιεῖ· ὧν δὲ δὴ σκοπῶμεν· ἆρ' ἂν εἰ διαφθοροί μεθαύριόν
τε καὶ οὐ περὶ ἀριθμοῦ ὁ πότερα πλείω, ἢ περὶ τούτων
διαφορὰ ἔχθροὺς ἂν ἡμᾶς ποιοῖ καὶ ὁρίζεσθαι ἀλλήλοις, ἢ ἐνίοτε λοιμὸν ἐλθόντος περὶ τοιούτου τινὸς
χὰ ἂν λιμὸς λαγείη ἡμᾶς; πάνυ γε· οὐκοῦν καὶ περὶ τοῦ
μείζονος καὶ ἐλάττονος εἰ διαφθοροίμεθα, ἐνίοτε ἐλθόντος, ταχὺ ἂν σαυσαίμεθ' ἂν τὴν διαφοράν· ἔστι ταῦτα·
καὶ ἐνίοτε τὸ ἴσα εἶναι ἐλθόντος ἂν ὅσον οἶμαι περὶ τοῦ
μαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου διακριθείημεν ἂν· πάνυ
μὲν οὖν· περὶ τίνος δὲ δὴ διεμεχθήμεν καὶ ἐνίοτε τίνα
κρίσιν οὐδὲν ἂν μᾶλλον ἀφίκεσθαι, ἔχθροὶ γε ἂν ἀλλήλοις
ἦμεν· καὶ ὁρίζοιμεθα· ἴσως οὐ προχείρως σοι ἔστιν· ἀλλ'
ἐθέλω σοῦ λέγοντος σκοπεῖν· ἴθι δὲ ἐνίοτε τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον καὶ καλὸν καὶ αἰσχρὸν· καὶ ἀγαθὸν· καὶ κακόν· ἆρα οὐ
ταῦτά ἐστι περὶ ὧν διεμεχθήμεν καὶ οὐδὲν ἂν μᾶλλον ἐνίοτε
κρίσιν οὐ τοιάδε ἔχθροὶ γε ἂν ἀλλήλοις ἦμεν
μεθα ὅταν ἦμεν μεθυσθέντες· καὶ ἆρα καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι
ταὐτά; ἀλλ' ἔστιν οὕτω καὶ διαφορὰ ὧν σοφὸν καὶ τὸ καὶ
περὶ τούτων· τί δὲ οἱ θεοὶ ὧν ἐνθύμιον οὐκ εἰς περίπλεα
φέρονται διὰ ταῦτα διαφέρεσθαι; πολλὴ ἂν ἀνάγκη· καὶ
τὸν θεσμοφόρον ἆρα ἀγαθὸν ἐνθύμιον ἄλλοις ἄλλα δίκαια
λέγοντα κατὰ τὸν σὸν λόγον· καὶ καλὰ καὶ αἰσχρὰ· καὶ ἀγαθὰ καὶ κακά· οὐ γὰρ ἂν που ἐθέλοιμεν ἄλλοις ἐπὶ μὴ περὶ
τούτων διαφέρεσθαι· ἢ γὰρ ὀρθῶς λέγω· οὐκοῦν αἰσθόμενοι
λέγωσιν ἕκαστοι καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ταῦτα καὶ φιλοῦσι·
τὰ δὲ ἐναντία τούτων μισοῦσιν· πάνυ γε· ταυτὰ δέ
ὧν οὐ φησὶ μὲν δίκαια λέγωσιν οἱ δὲ οὐ δίκαια περὶ
ὧν καὶ ἀμφισβητοῦντες ἀποκτείνουσί τε καὶ πολεμοῦσιν
ἀλλήλοις· ἆρα οὐχούτως; οὐκοῦν ταῦτα ἆρα ὧν ἐνθύμιον ἔστιν ἀλλήλοις ταῦτά τε

ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ φιλεῖται· καὶ θεομισὴς τε καὶ θεοφιλὴς ταὐ-
τὰν εἴη; ἔοικεν. καὶ ὅσιον ἄρα καὶ ἀνόσιον τὰ αὐτὰ ἂν εἴη
ὃ οὗτοι φρονοῦσι τοῦτο ποιοῦσι· κινδυνεύει. οὐκ ἄρα ὃ λέγομεν
ἀποκρινόμεθα θαυμάσιε· οὐ γὰρ τοῦτό γε λέγομεν ὃ τυγχάνει
ταὐτὸν ὂν ὅσιόν τε καὶ ἀνόσιον· ὃ δ' ἂν θεοφιλὲς ᾖ καὶ
θεομισές ἐστιν ὃ ἔοικεν. ὃ καὶ ὃ οὗτοι φρονοῦσι· ὃ σὺ μὲν
ποιεῖς τὸν πρῶτον κολάζων. οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ τοῦτο δρῶν
ποιεῖ μὲν δὴ προσφιλὲς ποιεῖς· ποιεῖ δὲ κρόνος καὶ ποιεῖ οὐρανὸς
ἐχθρόν· καὶ ποιεῖ μὲν ἡφαίστους φίλον· ποιεῖ δὲ ἥρας ἐχθρόν·
καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν θεῶν ἕτερος ἑτέρους διαφέρεται περὶ
αὐτοῦ καὶ ἕκαστος κατὰ ταὐτὰ αὐτά· ἀλλ' οἶμαι ὦ Σώ-
κρατες περὶ γε τούτων τῶν θεῶν οὐδεὶς ἂν ἕτερον ἕτερος
διαφέρεσθαι· ὡς οὐδεὶς δικῶν διδόναι ὅστις οὐκ ἂν
ἀδίκως τινὰ ἀποκτείνειε· τί δέ; ἂν θρασύτερον ὦ Εὐθύ-
φρον εἰπεῖν δικάζοντας ἀμφισβητοῦντας ὡς τὸν ἀδί-
κως ἀποκτείναντα· εἰ ἄλλο ἀδίκως τοιοῦτον οὐδὲν
δεῖ δίκην διδόναι; οὐδὲν μὲν οὖν παύομαι ταὐτὰ ἀμφι-
σβητῶν ὅτι καὶ ἄλλο τι καὶ ἐνταῦθα δικαστήριόν· ἀδί-
κως γὰρ πάμπολλα, ταῦτά τοι ποιοῦσι καὶ λέγουσι φεύ-
γοντες τὴν δίκην· εἰ καὶ ὁμολογοῦσιν ὃ Εὐθύφρων
ἀδικεῖν· καὶ ὁμολογῶσι τὸν ὅσιον οὐδεὶς φασι σφᾶς δώσειν
δίκην; οὐδαμῶς τοῦτό γε· οὐκ ἄρα πάντα ποιοῦσι καὶ
λέγουσι· τοῦτο γὰρ οἶμαι οὐ τολμῶσι λέγειν οὐδ' ἀμφισβητεῖν
ὡς οὐχὶ εἴπερ ἀδικοῦσί γε δοτέον δίκην ἀλλὰ ἐκεῖνο
ἴσως ἀμφισβητοῦσι· τὸ τίς ἐστιν ὁ ἀδικῶν· καὶ τί ἔρδων
καὶ πότε· ἆρ' ἐλήλυθε λέγεις· οὐκοῦν ταὐτά γε πάσχουσι καὶ οἱ
θεοὶ ὡσαύτως ἂν φαίμεν εἴπερ τισὶν ἀμφισβητοῦσι περὶ τῶν δικαίων
καὶ ἀδίκων ὡς ὁ σὸς λόγος· καὶ οἱ μὲν φασιν ἀλλήλους
ἀδικεῖν· οἱ δὲ οὐ φασιν· ὦ εἰ ἐκεῖνό γε δὴ που ὦ θαυμάσιε
οὐδεὶς οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων τολμᾷ λέγειν ὡς οὐ τῷ γε
ἀδικοῦντι τὴν δοτέον δίκην· ναί, τοῦτο μὲν ἀληθὲς γε λέγεις
ὦ Σώκρατες τὸ κεφάλαιον· ἀλλ' ὃ καὶ ὃν γε οἶμαι ὦ Εὐθύφρον

† σχολὴ οἶμαι οὐ φασὶν
σχολὴ κτλ. λέγεις· οὐ
γάρ· ἐκεῖνό γε ἐμ-
βιος μὴ τοι πρὸς οὐ
δοτέον δίκην

τὸν πραχθέντων ἀμφισυλητοῦσιν οἱ ἀμφισυλητοῦντες κ' ἄμοι
καὶ θεοί. εἰ πῶς ἀμφισυλητοῦσι θεοὶ ὥρ' ἀξυφόσ τινος περὶ δικα
φρόνηνοι· οἱ μὲν, δίκαιος φασὶν αὐτὸν πεπρᾶχθαι, οἱ δὲ, ἀ
δίκως· ἆρ' οὖν χρὴ τοῦτο; πάνυ γε· εἰ θέμις ἐστὶ τοῦτο φρονεῖν
δίδαξον καὶ ἐμὲ ἵνα σοφώτερος γένωμαι· τί σοι τεκμή
ριόν ἐστιν ὡς πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ἐκεῖνον ἀδίκως τε
θνῆσκειν οὐκ ἂν θείμεν ἀνδροφόνος γοῦν ἂν εἴη δεσμώ
τοῦ δικαστοῦ τοῦ ἀποθανόντος. φέρε δὴ τελευτήσασι
διὰ τὰ δεσμὰ πρὶν τὸν ξένον δῆσαντα παρὰ τὸν ἐξηγητὴν
περὶ αὐτοῦ πυθέσθαι τί χρὴ ποιεῖν. καὶ ὑπὲρ τοιούτου
δὴ ὁρθῶς ἔχει ἐᾶσαι θύειν. καὶ ἐᾶν σκῆπτρα φόνου τὸν υἱὸν
τοῖς πρί. εἰ δὲ περὶ τούτων πειρῶ τί μοι, σαφῶς ἂν δείξαι
σθαι· ὡς πάντες μᾶλλον πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ὀρθῶς ἔχειν
ταύτην τὴν πρᾶξιν. κἀμοί γ' εἰ καφῶς ἂν δείξῃς, ἕκομι
αὔξων μοι ἐπὶ σοφίαν οὐδαμοῦ παύσομαι· ἀλλ' ἴσως οὐκο
λίνην ὁρμὴν ἐσὴν ὡσανεὶ κραυτὸν· ἐπεὶ πάνυ γε σαφῶς ἔχειν
ἂν ἐπιδείξαι σοι· μᾶν φαίνῃ ὅτι σοὶ δοκῶ τὸν δικαστὴν
δίκαιον εἶναι· ἐπεὶ ἐκεῖνός γε ἂν δείξειε ὅτι οὐδαμῶς
θεοὶ ἀδίκων· καὶ πάντες μισοῦντες· ἀλλ' ἆρα τοῦτο ἐμοῦ
θεοὶ ἀδίκων· καὶ πάντες μισοῦντες· ἀλλ' ἆρα τοῦτο ἐμοῦ
ἦσαν ὁρθοῦ μᾶλλον ἢ τοῦ λόγου· ὡς ὁ μὲν ἂν πάντες οἱ θεοὶ
μισοῦσιν· ἀνόσιον ἐστιν· ὁ δ' ἂν φιλοῦσιν ὅσιον· ὁ δ' ἂν οἱ μὲν

φιλοῦσιν οἱ δὲ μισοῦσιν οὐδέτερα ἢ ἀμφότερα· ἆρ' οὕτω σοὶ δοκεῖ
- ἡμῖν ὁρίσθαι τὸν τῶν ἡρίστων καὶ τοῦ ὁσίου καὶ τοῦ ἀνοσίου; τί μάρκω
- λύει σὸ σώκρατες; οὐδὲν ἔμοιγε δοκοῦν θυθύφρων· ἀλλὰ σὺ
δὴ τοῦτον σκόπει· εἰ τοῦτο ὑποθέμενος, οὕτω φαίνεταί μοι δι-
- δάσκειν ὃ ὑπέσχου· ἀλλ' ἔμοιγε φαίνεται ἂν τοῦτο εἶναι τὸ ὅσι-
ον ὃ ἂν πᾶν τοῦτο θεοὶ φιλῶσι· καὶ τὸ ἐναντίον ὃ ἂν πᾶν τοῦτο
- θεοὶ μισῶσι, ἀνόσιον· οὐκοῦν ἔστι σκοπεῖν ἂν, τοῦτο ὃ
θυθύφρων εἰκαλῶς λέγεται, ἢ ἔστιν μὲν καὶ οὕτω ἡμῶν
τοῦτο ἂν τοῦτον ἀποδεχόμεθα· καὶ τοῦτον ἄλλον ἐὰν μόνον φί-
λῃ τί σοι ἄχθεται οὕτω σχεῖν ἢ ἔχειν· ἢ σκεπτέον τί λέγει
- ὁ λέγων· σκεπτέον· οἶμαι μέντοι ἔγωγε τοῦτο, νῦν καλῶς
λέγεσθαι· ταχέως γάρ τι μᾶλλον εἰσόμεθα· ἐννόησον γάρ
τοιόνδε· ἆρα τὸ ὅσιον ὁτιοσιόν ἐστι· φιλεῖται ὑπὸ τῶν
- θεῶν, ἢ ὅτι φιλεῖται, ὅσιόν ἐστιν; οὐκοῖδ' ὅτι λέγεις σὸ
- σώκρατες· ἀλλ' ἔγωγε πειράσομαι σαφέστερον φράσαι·
λέγω μέντι φερόμενον καὶ φέρον· καὶ ἄγόμενον καὶ ἄγον·
καὶ ὁρώμενον καὶ ὁρῶν· καὶ πᾶν τὰ τοιαῦτα, μανθά-
- νεις ὅτι ἕτερα ἄλληλά ἐστι· καὶ ἡ ἕτερα· ἔγωγε μοι
- δοκῶ μανθάνειν· οὐκοῦν καὶ φιλούμενόν τί ἐστι καὶ τοιοῦτον
- ἕτερον τοῦ φιλοῦν; πῶς γὰρ οὔ· λέγε δή μοι πότερον τὸ
φερόμενον διότι φέρεται φερόμενόν ἐστιν· ἢ διὰ ἄλλο τι;
- οὐ κάλλα διὰ ταὐτόν· καὶ τὸ ἀγόμενον διότι ἄγεται· καὶ τὸ
- ὁρώμενον διότι ὁρᾶται; πάνυ γε· οὐ κάρα διότι ὁρώ με-
νον μέν ἐστι διὰ τοῦτο ὁρᾶται· ἀλλὰ τοὐναντίον διότι ὁρᾶται·
διὰ τοῦτο ὁρώμενον· οὐδὲ διότι ἀγόμενόν ἐστι διὰ τοῦτο
ἄγεται· ἀλλὰ διότι ἄγεται· διὰ τοῦτο ἀγόμενον· οὐδὲ διότι
φερόμενον φέρεται· ἀλλὰ διότι φέρεται φερόμενον· ἆρ' ἃ
κατάδηλον ὃ βούλομαι λέγειν· βούλομαι δὲ
τόδε, ὅτι εἴτι γίγνεται ἢ τί πάσχει· οὐχ ὅτι γιγνόμενόν ἐστι
γίγνεται· ἀλλ' ὅτι γίγνεται γιγνόμενόν ἐστιν· οὐδ' ὅτι πάσχον
ἐστὶ πάσχει· ἀλλ' ὅτι πάσχει πάσχον ἐστίν· ἢ οὐ ξυμφέρε-
- οὕτω; φαίνεται· οὐκοῦν καὶ τὸ φιλούμενον, ἢ γιγνόμενον

τί ἐστὶν ἢ πάσχον τί ὑπό του : πάνυ γε : καὶ τοῦτο ἆρα οὕτως ἔχει
ὡς σὺ καὶ τὰ πρότερα· οὐχ ὅτι φιλούμενόν ἐστι, φιλεῖται ὑπὸ
ὧν φιλεῖται· ἀλλ' ὅτι φιλεῖται, φιλούμενον· ἀνάγκη· τί δὲ
οὐ λέγομεν περὶ τοῦ ὁσίου ὃ ἓν θύφρων· ἀλλ' ὅτι φιλεῖται
ὑπὸ θεῶν πᾶσαν ταύτην ὡς ὁσὸς λόγος· ναί· ἆρα διὰ τοῦτο ὅτι
ὅσιόν ἐστιν ἢ διὰ ἄλλο τι· οὐ κἀκεῖνα διὰ τοῦτο· διότι ἆρα ὅσιον
ἐστὶ φιλεῖται· ἀλλ' οὐχ ὅτι φιλεῖται διὰ τοῦτο ὅσιόν ἐστιν·
δοκεῖ· ἀλλὰ μὴν διότι γε φιλεῖται ὑπὸ θεῶν φίλου
μενόν ἐστι καὶ θεοφιλές· πῶς γὰρ οὔ· οὐ κἄρα τὸ θεο
φιλὲς ὅσιόν ἐστιν ὃ ἓν θύφρων οὐδὲ τὸ ὅσιον θεοφιλὲς
ὡς σὺ λέγεις· ἀλλ' ἕτερον τοῦτο τούτου· πῶς δή, ὦ Σώκρατες·
ὅτι ὁμολογοῦμεν τὸ μὲν ὅσιον διὰ τοῦτο φιλεῖσθαι ὅτι ὅσιόν
ἐστιν· ἀλλ' οὐ διότι φιλεῖται ὅσιον εἶναι· οὐγάρ; ναί· τὸ δέ γε
θεοφιλὲς ὅτι φιλεῖται ὑπὸ θεῶν· αὐτοῖ τούτῳ τοῖ φιλεῖσθαι
θεοφιλὲς εἶναι· ἀλλ' οὐχ ὅτι θεοφιλὲς διὰ τοῦτο φιλεῖσθαι·
ἀλλ' ἓν γε ταὐτὸν οὖν ὦ φίλε θύφρον
τὸ θεοφιλὲς καὶ τὸ ὅσιον· εἰ μὲν διὰ τοῦτο ὅσιον εἶναι ὃ φιλεῖται
τὸ ὅσιον, καὶ διὰ τοῦτο θεοφιλὲς εἶναι ὃ φιλεῖται αὖ τὸ θεοφι
λές· εἰ δὲ διὰ τοῦτο φιλεῖσθαι ὑπὸ θεῶν· τὸ θεοφιλὲς θεοφι
λὲς οὖν, καὶ τὸ ὅσιον ἂν διὰ τοῦτο φιλεῖσθαι, ὅσιον οὖν· ὁμῶς δὲ
ὁρᾷς ὅτι ἐνανθίως ἔχεις· ὡς παντὸς μᾶλλον ἕτερα ἀλλήλοιν· τὸ μὲν γάρ ὅτι φιλεῖται, ἔστιν οἷον φιλεῖσθαι· τοῦ δὲ ὅτι
ἔστιν οἷον φιλεῖσθαι, διὰ τοῦτο φιλεῖται· καὶ κινδυνεύεις ὦ
θύφρον ἐρωτώμενος τὸ μέγιστον τοῦ ὁσίου ὅτι ποτέ ἐστι τὴν μὲν οὐσίαν
μοι αὐτοῦ οὐ βούλεσθαι δηλῶσαι· πολλοστὸν δέ τι μέρος αὐτοῦ βούλει
ὅτι ποτὲ ὂν τοῦτο τὸ ὅσιον φιλεῖσθαι ὑπὸ παντῶν θεῶν· ὅτι
δὲ ὄν, οὐπω εἶ πρόθυμος· εἰ οὖν σοι φίλον, μή με ἀπόκρυφαι· ἀλλὰ
πάλιν εἰπὲ ἐξ ἀρχῆς· τί ποτε ὂν τὸ ὅσιον· εἴ τε φιλεῖται
ὑπὸ θεῶν· ἤτε ὅτι δὴ πάσχει· οὐ γὰρ περὶ τούτου διοισό
μεθα· ἀλλ' ἐπὶ προθύμως τί ἐστι τὸ ὅσιον καὶ τὸ ἀνόσιον· ἀλ
λ' ὦ Σώκρατες οὐκέτ' ἔχω φάναι ὅπως σοι εἴπω ὃ μοῦ· περὶ
ἔρχεται γάρ πως λιμήν αὐτὸς ἀεὶ ὁ αὐτὸς προθυμούμεθα· καὶ οὐκέθλη

μὴν εἰμ. ὁ που ἂμ ἴ δρι σοὶ με θαι αὐτό: τοῦ ἡ μετέρου προ γόνου
ὦ θυ θύ φρο νοι κεν εἶ ναι δαι δαί λου τὰ ὑπὸ σοῦ λε γόμε να
καὶ εἰ μὴν αὖ τὰ φρο νέ λε γμ ι καὶ ἐπι θέ μενο. ἴ σως ἂμ με λέ
γοι τις ὡς ἀρ' οὐ καὶ ἐ μοὶ κατὰ τὴν ἐκ είνου ξυγ γνώ μη ἂμ τὰ
ὑμ πρὸς λό γους ὑμ μα ἀπο δι δρά σκει. καὶ οὐ κόθ ελ εἰ μὴν εἰ ν
ὁ ποῦ ἂμ πι σ αὐ τὰ θεῖ. νῶν δὲ. σαι μὲν γὰρ αἱ ὑπο θέ σει ς ἄλ λοι.
ἄλ λου δή τι νος δεῖ. σκώ μματος. οὐ γὰρ ἐ θέλου σί σοι μὴν εἰμ
ὡς καὶ αὐ τοῖ σι δο κεῖ: ἐ μοὶ δὲ δο κεῖ οὐκ ἐ δόν τι τοῦ αὐ τοῦ
σκώ ματος ὧν σοῦ κρα τεῖ σθαι τὰ λε γόμε να. τὸ γὰρ περι
ἰὸν αὖ τοῖς τοῦ το καὶ μὴ μὴν εἰμ ὑμ τοῖ αὐ τοῖ. οὐ κ ἄρ' ἐ ἰμὶ
ὁ ὑμ τι θεὶς. ἀλλ' ἀ σύ μοι δο κεῖς ὁ δαί δαλ λος. ἴσως ἐ μοὶ γε
ὑμ ὑκ αὖ ἐ μὲ μὴν ὑμ ἂμ αὐ τὰ ταῦ τα οὕτω σ: κἰν δυ νῶ μύ σω ἄρ' ἂμ ὦ σι
ρε ὑκ είνου τοῦ ἀμ δρὸς δει νό τερος γε γρ μὴν αι τὴν τέ χνη
τος οὑτοῖ. ὁ σω ὁ μὲν τοῦ αὐ τοῦ μό νου ἴσως εἰ οὐ μὴν ὀν τος.
ἄρ' ὲ πρὸς τοῖς ἑ μαυ τοῦ ὡς σὸν ὑκ ἐ κε καὶ τοῦ ἀλ λο τρί ου. καὶ
δή τα τοῦ το μοι τὴν τέ χνη σε αι κο μιῶ τα τον ὁ τι οὐ κ ὠ ν
εἰ μὶ σο φός. ὑμ ου λό μην γὰρ ἂμ μοι τοὺς λό γους μὴν εἶ ν καὶ
ἀ κι μή τους ἴ δρῦ σθαι μᾶλ λον. ἢ πρὸς τὴν δαι δά λου σο
φί α ν τὰ ναν τί ου χρή μα τα γὰρ ἐ σθαι. καὶ τού των μὲν
ἀ δύ νω. ἴσως δή δέ μοι δο κεῖ σ ὠ πτρυ φᾶν, αὐ τοῦ σοι ξυμ
προ θυ μή σο μαι. ὁ πως ἂμ με δι δάξ ης τοῦ ὁ σί ου. καὶ
μὴ προ αι τοῦ μαι. ἴ δε γὰρ εἰ οὐ καὶ ἄλ λοι δο κεῖ
δί καιον εἶ ναι παῦ τὸ ὅ σιον: ὑμ οι γε: ἆρ' οὖν καὶ παῦ τὸ
δί καιον. ὅ σιον. ἢ τὸ μὲν ὅ σιον παῦ δί καιον. τὸ δὲ δί και
ον οὐ παῦ ὅ σιον. ἀλλ' ἀ τὸ μὲν αὖ τοῦ ὅ σιον. τὸ δέ τι καὶ ἄλ λο:
οὐ χ ὑπο μαι ὦ σώ κρα τες τοῖς λε γομέ νοις: καὶ μὴν μέ γα
θρος γέ μου εἰ. οὐ κ ἐ λάτ τον. ἢ ὅ σον σο φῷ θρος. ἀλλ' ὁ λέ
γω τρι ῴ σιν ὑπὸ πλούτου τῆς σο φί ας. ἀλλ' ὦ μα κά ριε
ξω πί νε σαυ τόν. καὶ γὰρ οὐ χαλ επὸν κατα μα θεῖ ν ὃ λέ γω.
λέ γω γὰρ δὴ τὸ ὑμ αυ τί ον ἢ. ὁ ποι ητὴς ὑμ οῖ ἐ στιν ὁ ποι ήσας.
ἢ ν ὧν α δὲ τὸν θέ ρα πο ντα. καὶ οὐ τὰ δε παῦ τὸ φυ τὸν ὑμ
οὐ κ ἐ θέ λω εἰ πεῖ ν. ἵ να γὰρ δύο, ὑμ θω καὶ ἀ μφὼ. ἆρ' οὖν

ἢ ἡ ἀθέρ ξαν τα. ÷
ἢ ἀπὸ τοῦ ὁ που ÷

- τούτοι διαφέρομαι τοῖς οἰκίαι εἴ τισι σοι ὁ ἀδελφός: πάνυ γε:
- οὐ δοκεῖ μοι εἶναι ἵνα δύο θῶμεν καὶ αἱ δύο, ἀλλ' ἵνα μὴ πολλοὶ γάμοι
δοκῶσι. καὶ μόσιον καὶ ἀνόσιον καὶ ἄλλα τοιαῦτα δὲ
διὰ τὸ δὲ διαιρεῖται μὲν. αἱ δεῖται δὲ μὴ διὰ ταῦτα ἀλλὰ δὲ διαιρ.
- οὐκ καὶ σοὶ δοκεῖ; πάνυ γε: ἀλλ' ἵνα γε αἱ δύο θῶμεν καὶ
δύο εἶναι. ἐπεὶ ἐστὶν ὅσιον τι καὶ δικαίου τί πρᾶγμα καὶ
ἀνόσιον ὃ οὐκ φύσει ταῦτα τὰ καὶ δὲ δοκεῖ ἀνάγκη δόξαν
- πομπεύειν; δὲ δοκεῖ μοι οὖν: οὐκ ἄρα ὀρθῶς ἐχάλασεν.
ἵνα γὰρ δύο, θῶμεν καὶ αἱ δύο, ἀλλ' ἵνα μὴ αἱ δύο, θῶμεν
καὶ δύο. οὐ μέντοι ἵνα γε, δύο πάντα χοῦ αἱ δύο. ἐστὶ
πλῆθος γὰρ οἶμαι δύο αἱ δύο. μόριον γὰρ αἱ δύο δύο. ὥσπερ
ἀριθμοῦ περιττόν. ὥστε οὐχ ἵνα ἄπειρος ἀριθμὸς θῶμεν καὶ
περιττόν. ἵνα δὲ περιττόν, θῶμεν καὶ ἀριθμός. ὥστε
γάρ που μῶν γε; πάνυ γε: τὸ τοιοῦτον τοίνυν καὶ ἐκεῖνο
λέγε τόδε. ἆρα ἵνα δίκαιον, θῶμεν καὶ ὅσιον. μὴ ἵνα μὲν
ὅσιον θῶμεν καὶ δίκαιον. ἵνα δὲ δίκαιον, οὐ πάντα ὅσιον.
μόριον γὰρ τοῦ δικαίου τὸ ὅσιον. οὕτω φῶμεν, ἢ ἄλλως σοι
- δοκεῖ: οὐκ ἄλλ' οὕτω. φαίνεταί μοι ὀρθῶς λέγειν: ὅρα δὴ
τὸ μεταξὺ τοῦτο. εἰ γὰρ μέρος τὸ ὅσιον τοῦ δικαίου. δεῖ δή τινα
ἡμᾶς ἐκεῖνον ἐξευρεῖν τὸ ποῖόν μέρος ἐστὶν εἴη τοῦ δικαίου
τὸ ὅσιον. εἰ μὲν οὖν σύ με ἐρώτα τὸν πρόσθεν μοι δή. οἷον τοῖς
ὀνόμασι μέρος ἐστὶν ἀριθμοῦ τὸ ἄρτιον. καὶ τίς ἂν τυγχάνει
οὗτος ὁ ἀριθμός. εἶπον ἄν. ὅτι ὃς ἂν μὴ σκαληνὸς ᾖ
ἀλλ' ἰσοσκελής. ἢ οὐ δοκεῖ σοι: ἔμοιγε: πειρῶ δὴ
καὶ σὺ ἐμὲ οὕτω διδάξαι τὸ ποῖόν μέρος τοῦ δικαίου
ὅσιόν ἐστιν. ἵνα καὶ μελήτῳ τῳ λέγωμεν μὴ κέρδη μᾶς
ἀδικεῖν. μὴ δὲ ἀσεβεῖν ἀφεθαι. ὡς ἱκανῶς ἡμῖν
παρὰ σοῦ μεμαθήκοτας. τὸ τοιοῦτον ἐμοιγε δοκεῖ ὦ Σώκρατες
καὶ ταὐτόν: τοῦτο τοίνυν ἐμοιγε δοκεῖ ὦ Σώκρατες
τὸ μέρος τοῦ δικαίου εἶναι τοῦτο τε καὶ ὅσιον. τὸ
περὶ τὰ τῶν θεῶν θεραπείαν. τὸ δὲ περὶ τὰ τῶν
ἀνθρώπων, τὸ λοιπὸν εἶναι τοῦ δικαίου μέρος: ἔστι καλῶς

ὁ σκολιὸς ἐξ πολυμόριος
τοῦ μὲν τριμόρου ἐστὶν
εἰς μὴ τρία ἰσόπλευρον
ἰσοσκελὲς σκαληνόν:

νέμοι ὃ ὃν θύφρον φαίμ' ἂν λέξειμ. ἀλλὰ σὲμ Κρούτινος ὧδ' ἐνδε
κὸς εἶμι· τὴν γὰρ θρᾶτταν οὔπω ξυνίημι ἣν τινα ὁμολο
γεῖς· οὐ γάρ που λέξεις γε οἱ αἱ ὀρνιθες καὶ αἱ ὀρνιθες τὰ ἄλλα θρᾶτ
τά ἐστι· τοιαύτην καὶ ὀρνιθος. λέγω μὲν γάρ που οἷον
φαμὲν ἵππου οὐ παῖδα εἶναι θρᾶττα πῶλον, ἀλλὰ ἵππον
- κόσ· ἦ γάρ; σαφῶς γε· ἦ γάρ που ἵππος καὶ ἵππος θρᾶττα πῶλος;
- ναί· οὐ δέγε Κύρος παῖς ὢν ἐπῴαττεν θρᾶττα σκύλακα· ἀλλὰ κυ
- νηγετικός; οὔπω· ἦ γάρ που κωμητικὸς κυνὸς θρᾶττα πῶλος;
- ναί· ἦ δὲ μοναρχικὴ μοῦσα; σαφῶς γε· ἦ δὲ ἀληθὲς ὅτι
- τὸ καὶ ἡ ὀρθοέπεια θεοῦ ὃ ὃν θύφρον· οὕτω λέξεις; φέρε·
- οὐκοῦν θρᾶττα πῶλος παῖσαν ταὐτὸν διαπράττεται οἷον τοὶ
ὃν δὲ ἐπάρατοί τινι ἔωσι καὶ ὃ φελέσαι τοὺς θρᾶττα πεπυ
σμένους· ὃ σωκρᾶτες ὅτι οἱ ἵππου ὑπὸ τῆς ἵππης κλὸς
θρᾶττα πεπυσμένοι ὃ φθλοῦνται καὶ μεγαλοπρεπέστατον μίμνηται. ἦ
- οὐδοκοῦσί σοι· ἔμοιγε· καὶ οἱ κύνες γε πολλοὶ ὑπὸ τῆς κυνη
γετικῆς· καὶ οἱ πόδες ὑπὸ τῆς μοναρχικῆς· καὶ τἄλλα
σαφῶς οὕτως. ἦ δ' ὃς μαλακῶς, οἱ εἰ τοὺς θρᾶττα πεπυσμέ
- νους τὴν θρᾶτταν εἶναι· καὶ δι' οὐκέτι γε· ἀλλ' ὃ ὃν φθλή
σαι· πῶς δὲ οὔ· ἦ οὐκοῦν καὶ ὁ σοφὸς θρᾶττα πῶλος θεῖον οὖσα
ὃ φθλεῖται τὸ ἐπὶ θεῖον καὶ μεγαλοπρεπέστατον τοῦ θεοῦ ποιεῖ· καὶ
οὐ τοῦτο ξυχωρήσομεν ἄν· ὃ ὃν ἐστὶ δ' ἄττα ὅσιον ποιῶν
- μεγαλοπρέπειάν τιν' ἐν τῷ θεῷ ἀπεργάζηι· καὶ δι' οὐκ ἔφη γε· οὐ
δὲ μὰ Δία ὃ ὃν θύφρον οἶμαί σε τοῦτο λέξειν· πολλοῦ καὶ
δέω· ἀλλὰ τοῦτο δὴ ἐγὼ καὶ ἱκέσθαι τινὰ παρὰ σὲ λέγο
τὴν θρᾶτταν εἰδέναι τῶν θεῶν οὐχ ἥκιστα μέρος σε τοιαύτην
λέγειν· καὶ ὅρα θαῤῥῶν γε ὃ σώκρατες οὐ γὰρ τοιαύτην λέγω·
- εἰ γὰρ ἀλλά τις δὴ θεῶν θρᾶττα εἴη ἂν ἢ ὅσιος·
- ἣν θρᾶττα ὃ σώκρατες οἱ δοῦλοι τοῦ δεσπότου θρᾶττα δρῶσιν·
- μανθάνω· ὑπηρετικήν τις ἂν ὃ σοι κοινὴν εἴη θεῖον·
- σαφῶς μὲν οὖν· ἔχοις ἂν οὖν ἔτι λέγειν· ἦ ἰατρικὴ ὑπηρετικὴ
εἴς τι μόριον ἔργου ἀπεργασίαν τινὰ ἐπιτελοῦσα ὑπηρετική
οὐκεῖος ὑγίειαν ἐργάζεται; φέρε γε· τί δὲ ἱππικὴ πρὸς ἱππικὴν

- εἰ στίνος θρηνάπτρασίαν ὑπηρετικὴ ἐστίν· δηλονότι οὐ
- σώκρατες εἰ σπλοίου· καὶ δὴ οἰκοδόμιος γε τοῦ εἰσοίκιας;
- ναί· εἰ πὸ δὴ οὖν ἄριστος· δὴ δὲ θοῖος ὑπηρετικὴ· εἰ στίνος
θρόνου δ' πτρασίαν ὑπηρετικὴ ἂν εἴη· δῆλον γὰρ ὅτι συοὶ οὐθλ·
- ὥσει δὴ πτρατάγε θάλαττα καὶ ἄλλα σφίσι εἰδύαται ἄνευ· καὶ
- ἀληθῆ λέγω οὖν σώκρατες· εἰ δὲ δὴ πρὸς διὸς τί ποτε
ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ παίγκαλον θρόνον· ὃ οἱ θεοὶ δ' πτρασίζονται
- δὴ μὴν ὑπηρέται σοι χρώμενοι· ἆρα λέγεις καὶ καλὰ οὖν σώκρα
τες· καὶ γὰρ οἱ ἀρτεμὶς μὲν οὖν φίλε· ἀλλ' ὅμως τὸ κεφάλ
λαιον αὖ τοῦτ' ἐρωτῶ οὖν εἴποις· ὅτι νίκης θρόνοι πολε
- μοι ἁπτρασίζονται δὴ οὔ· πῶς δ' οὔ· πῶς δὲ γίγνεται
καὶ καλὰ καὶ οἱ γενναῖοι· ἀλλ' ὅμως τὸ κεφάλαιον αὖτοῦ
ἐστὶ τῆς δ' πτρασίας, δὴ ὃ κτῶν γὰρ προφή· πάντων·
- τί δὲ δὴ τῶν πολλῶν καὶ καλῶν ἃ οἱ θεοὶ δ' πτρασίζονται·
- τί τὸ κεφάλαιον ἐστὶ τῆς δ' πτρασίας· καὶ ὀλίγοροι
πρότερον εἶπον σώκρατες· ὅτι πλείονος θρόνου ἐστὶν
ἀκριβῶς παίσασθαι· ὡς ἔχοιμι θεῖν· τὸ δὲ μὴ τοι
σοι ἁπλῶς λέγω· ὅτι θαὶ μὴ κεχαρισμένα τίς θαὶ ἀκήσας
τοῖς θεοῖς λέγων τε καὶ πράττων· θυχόμενός τε καὶ θύ
ων, ταῦτ' ἐστὶ τὰ ὅσια· καὶ σώζει τοὺς τοιαῦτα τούς τε
ἰδίους οἴκους· καὶ τὰ κοινὰ τῶν πόλεων· τὰ δὲ ἐναντία
τοῖς κεχαρισμένοις, ἀσεβῆ· ἃ δὴ καὶ ἀνατρέπει ἅπαντα
καὶ ἀπόλλυσιν· ἦ γὰρ οὐ μέντοι διὰ μεγαλυτέρων σὺ θύφρονα
εἶ θυμούλου εἶπες ἂν τὸ κεφάλαιον σῶν ἐμοῦ τῶν· ἀλλὰ
γὰρ οὐ πρόθυμός με ἔφ' διδάσκειν δῆλος εἶ· καὶ γάρ μοι
δοκεῖ δὴ δοῦναι τοῖς ἤθεσι, ἀπτεραίτους· ὃ εἰ λέγεις· ἵκα
νός σ' ἂν εἶδη παρὰ σοῦ τὴν οὐσίαν ἐμὲ μαθεῖν
νῦν δὴ σὰ ἀφ' ἡμῶν γὰρ τὸν θρόνον τῶν τοῖς θρόμβοις οὐκο
λουθεῖν ὅτι· ἂν ἐκεῖνος ᾖ παίζῃ· τί δὴ οὖν λέγεις τὸ οὐσί
αν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν τῶν· οὐχὶ θεοὶ στὶ μέλιτται καὶ τοῦθύειν·
τε καὶ θύχεσθαι; φέρε· οὐκοῦν τὸ θύειν, δωρεῖσθαί ἐστι
τοῖς θεοῖς· τὸ δὲ θύχεσθαι, αἰτεῖν τοὺς θεούς· καὶ μάλα·

- ὦ σώκρατες: ἆρα σὺ μὲν ἄρα οὐ τὴν σοφίαν καὶ δόξειεν ἂν θεῖος ὁ σὸς
- πατὴρ εἶναι ἐκ τούτου τοῦ λόγου: σὺ γὰρ ὑμᾶς ὦ σώκρατες ζητεῖς
- καὶ ὃ εἶπον: ἴσως θυμητὸς γάρ εἰμι ὦ φίλε τὴν σὴν σοφίαν. καὶ προσέχων τὸν νοῦν οὐ τοῦτο
ὅτι οὐκ εἶπεν· ἀλλ' ἄμοιλξον τί σοι αὐτὴ ἡ ὑπηρεσία ἐστίν,
- τοῖς θεοῖς οὐ τείνει φίλοις οὖσι καὶ δοῦναι ἐκείνοις: ἔφη: ἆρ' οὖν οὕτω ὀρθῶς οὐ τείνει οὐκ ἔστιν. ὃν δεόμεθα παρ' ὧν
- κεῖνον τοῦτον αὐτοῖς οὐ τείνει; ἀλλὰ τί: καὶ οὐ τὸ δοῦναι
ὀρθῶς. ὃν ἐκείνοις τυγχάνουσι δεόμενοι παρ' ἡμῶν. ταῦτα
ἐκείνοις οὖν οὐκ τι διαφέρειν. οὐ γάρ που τεχνικὸν γ' ἂν εἴη δια-
- φορεῖν δοῦναι τοῦτο τοῦτον ὃν οὐδὲν δεῖται: ἀληθῆ λέ
- γεις ὦ σώκρατες: ἐμπορικὴ ἄρα τις ἂν εἴη ἡ εὐσέβεια
- τέχνη τις οὖσα τοῖς θεοῖς καὶ ἀνθρώποις παρ' ἄλληλα: ἐμπορική
- εἰ οὕτως σοι δοκεῖ ὀνομάζειν: ἀλλ' οὐδὲν ἴδιον ἔμοιγε
εἰ μὴ τυγχάνει ἀληθὲς ὄν. φράσον δέ μοι τίς ἡ ὠφέλεια
τοῖς θεοῖς τυγχάνει οὖσα ἀπὸ τῶν δώρων ὃν παρ' ἡμῶν λαμ-
βάνουσιν. ἢ μὴν καὶ δοῦναι παντὶ δῆλον· οὐδὲν γὰρ οὕτως
ἐστὶν ἀγαθὸν ὅτι οὐ μὴ ἐκείνοις δῶσιν. ἀλλὰ παρ' ἡμῶν
λαμβάνουσι, τίς ὠφέλειά τις· ἢ τοῦτον αὐτῶν πλεονε-
κτοῦμεν μὲν κατὰ τὴν ἐμπορίαν. ὥστε δοκοῦμεν τὰ φαῦλα πα-
ρ' αὐτῶν λαμβάνοντες· ἐκείνοις δὲ παρ' ἡμῶν οὐδέν: ἀλλ' οἷς
ὦ σώκρατες τοῖς θεοῖς ὠφελεῖσθαι ἀπὸ τούτων ἃ παρ' ἡ
- μῶν λαμβάνουσιν: ἀλλὰ τί μή ποτ' οὐ τοῦτο ὃ θυσίαν
τὰ παρ' ἡμῶν δῶρα τοῖς θεοῖς: τί δ' οἴει ἄλλο. ἢ τιμὴ τε
- καὶ δῶρα καὶ ὁπόσα ἄρα τιμᾶν χάριν: κεχαρισμένον
ἄρα ἐστὶν ὃ θυσίαν τὸ ὅσιον. ἀλλ' οὐχὶ ὠφέλιμον. οὐδὲ
φίλον τοῖς θεοῖς: οἶμαι ἔγωγε παντάπασιν μὲν καλὸν φίλον
- τοῦτο: ἆρ' ἐστὶν αὖ ὃ σοὶ δοκεῖ τὸ ὅσιον τοῖς θεοῖς φίλον;
μάλιστά γε: θαυμαστὴν οὖν τοῦτο λέγομεν εἶναι σοι λόγον
φαίνονται μὴ μόνον τε. ἀλλὰ καὶ δίκαιον τε. καὶ ὅπερ αὖ τι
σοὶ τὸν δαίμονα λαλεῖν, καὶ δίκαιον τάσ αὐτοῖς ποιεῖν. αὐτὸς ὢν
πολύς τε χρηστός τοῦτο τοῦ δαιμονίου. καὶ κύκλοι πρὸς ἀποῦ

πρὸς στίχον

πρὸς κολλοκολον

λὴ οὐ καὶ σθαῦ λι ὁ τι ὁ λόγος ἡ μὶν τοῦρι θλθοῦν. παύλιν εἶσ
ταυτὸν λὶ κει; με μη σαι γάρ που ὁ τι ὅμ τοῖ ὅμ προσθεν τὸ τὸ
ὅ σιον καὶ τὸ θεο φιλὲς οὐ ταυτὸν ἡ μὶν ἐ φά μη ἀλλ' ἕτερα
ἀλλ ἤ λοιν. λὶ οὐ με μη σαι,: φά γε: ν ω οὖν οὐ κ ὅμ ὁ εἶσ
ὁ τι τὸ τοῖσ θεοῖσ φίλον φῆ ι σ ὅ σιον ἶναι. τοῦτο δ' ἄλλ ὁ τι
λὶ θεο φιλὲς μί μη σαι. λὶ οὐ: τοῦ αὖ νγε: οὐ κοῦν. λὶ ἄρ τι οὐ
καλὸν ὁ μο λο γοῦ μεν. λὶ εἰ τό τε καλὸν, μὼ οὐ κόρ θως
τι θε μεθα: ὅσι κον: ὄξ αρ χὴς ἄρα ἡ μὶν τοῦ αὖ λιν σκε πτέον
τί ἐ στι τὸ ὅ σιον ὡσ ἐ μὲ πρὶν ἂν μά θω. ὃ κοῦν εἶναι οὐ κατα
δειλι ασόν. ἀλλ' αὐ μή με αὐ τι μα σθι ο σ. ἀλλ' αὖ παν τὶ τρόπον
προσέ χων τὸν νοῦν ὅ τι μά λι στα μὼ εἰ πὲ τὴν ἀ λή θει αν.
οἶ σθα γὰρ εἴ τὲ τὸ τις ἄλλος ἂν θρώ πων καὶ οὐ κ ἂν θέοι σ' ἡ
ὡσ πὲρ ὁ πρω τὸσ τοῦρι ἂν εἶ πλι σ. εἰ μὲν μὴ λί δηθα
σαφῶσ τό τε ὅ σιον καὶ τὸ ἀ νό σιον, οὐ κέ τι μ' ἂν ποτε ὁ ποσ
οῦν χείρη σασ ὑπὲρ ἀν δρὸσ θη τὸσ ἂν δρα προ βύ τὴν πρὰ
ξιν καὶ θεὴν φόνου. ἀλλ' αὖ καὶ τοὺσ θεοὺσ ἂν ὁδ εἰ σασ πα
ρα κιν δυ νεύ ειν μὴ οὐ κόρ θωσ αὐ τὰ ποιεῖσθαι. καὶ τοὺσ
ἂν θρώ πουσ λι αχώ θη σ. μὼ δὲ ξύ νοι δα ὅ τι σα φῶσ οἶ σθ'
εἰ δήσ ει. τό τε ὅ σιον καὶ μὴ· εἴ πὲ οὖν ὡ μολ τι σαι σθ' ἅθ'
ἅπερ νῦν ἐ γὼ καὶ σὺ ἀπο κρί νη ὅ τι αὐ τὸ λέ γει: εἶσ αὖ θισ τοί
νυν ὦ σώ κρα τεσ· μὼ γὰρ ὡσ τοῦ δο ποι· καὶ μοι ὦ ρα λέ πειν φαι:
οἷ α ποι εῖσ ὦ ἑταῖρε ἀπο βλέ πει δοσ με κατα καλὸν μεγά
λησ ἀπο ρί χλι λὼν εἶ χον ὡσ παρὰ σοῦ μα θὼν ταῦ τὸ ὅ σιον εἶ
ναι· καὶ τῆσ προ θυ μί ασ τοῦ γρα φῆ ὁ ἀπα λλάτ τομαι ὃν δεῖ
ξάμε νόσ ὅ τι σοφὸσ εἶ δη παρ' ὃν τυ φρονοσ ταῦ θ' ἁ
μάρ τα νω· καὶ ὅ τι οὐ κέ τι ὑπ' ἀμ μοί ασ τοῦτ' ἔχε δι άζω· οὐ δὲ
καιρὸσ τοι μὼ τοῦρι αὐ τοῦ· καὶ δὴ καὶ τὸν ἄλλον μῦ θον ὅ τι ἀ μει νον
μὼ σοι λέ γων· πλά τωνὸσ ἐν τυ φρωνι ἢ πε ρὶ ὁ σί ου:

Σωκράτους Ἀπολογία.

Ὅ τι μὲν ὑμεῖσ ὦ ἄν δρεσ ἀθη ναῖοι πε πόν θα τε ὑπὸ τῶν ἐμῶν
κατη γόρων, οὐκ οἶ δα· ἐγὼ δ' οὖν καὶ αὐτὸσ ὑπ' αὐ τῶν ὀλί γου

τὰ τοῦ μὴ ἀλόγου προσωπα· σωκράτης· Χ· θηναίοις·

÷ ὡσ οὐ δὲ σ ἄλλοσ:

÷ ἐμῶν ὅ τι τοσ ὁ μο θεοῦ δουλεύων

÷ διάκειν:—

δικάσαι τοῦ ἐναντίου θέλοντος οὕτω πιθανὸς ὁ λέγων. καὶ τοι ἀληθῆ
γε ἐστὶν ἃ λέγει καὶ δίκαια· μαίνεται δὲ αὐτῶν
ἕν ἕκαστον τῶν πολλῶν ὧν διώκασι τὸ ὑπὲρ ἁπάντων λέγειν
μᾶλλον ἢ περὶ ἑνὸς ἀγωνίζεσθαι· μηδὲ ὑπὲρ μικροῦ ἐξαπατηθῆναι
τοῦ δὲ μεγίστου ὧν τοὺς λέγοντας. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖσθαι ὑπὲρ
αὐτῶν καὶ ὑπὲρ μικροῦ ἐξελέγχεσθαι τοῦ τυχόντος. ἴσως δ' ἂν μηδὲ
πολλῶν φαίνοιμαι δεινὸς λέγειν. τοῦτό μοι ἔδοξεν ὑπὲρ αὐτῶν
ἁρμοττόντατον εἶναι. εἰ μὴ ἄρα δεινὸν ἂν λοῦσι μ' οὗτοι
λέγειν, τὸν τἀληθῆ λέγοντα· εἰ μὲν γὰρ τοῦτο λέγουσιν.
ὁμολογοίην ἂν ἐγὼ οὐ κατὰ τοῦτο εἶναι ῥήτωρ· οὗτοι
μὲν γὰρ ὡς ῥητορικῶς λέγουσιν οὕτω. καὶ οὐδὲν ἀληθὲς εἰρήκασιν·
ὑμεῖς δέ μου ἀκούσεσθε πάσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ μέντοι
μὰ Δία ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κεκαλλιεπημένους γε λόγους,
ὡς ἐκεῖνοι τούτων ῥήματά τε καὶ ὀνόματα· οὐδὲ κεκοσμημένους·
ἀλλὰ ἀκούσεσθε εἰκῇ λεγόμενα τοῖς ἔπεσι τυχοῦσιν
ὀνόμασι· πιστεύω γὰρ δίκαια εἶναι ἃ λέγω· καὶ μηδεὶς
ὑμῶν προσδοκησάτω ἄλλως· οὐδὲ γὰρ ἂν δήπου
πρέποι ὦ ἄνδρες τηλικαύτῃ γε τηλικίᾳ· ὡς ἐκεῖνοι
πολλὰ τὸν τηλικοῦτον εἰσιόντα εἰσιέναι· καὶ μέντοι καὶ
τοῦτό γ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῦτο ὑμῶν δέομαι καὶ παρε-
σόμαι· ἐὰν διὰ τῶν αὐτῶν λόγων ἀκούητέ μου ἀπολογου-
μένου διὰ ὧν πέρ εἰώθασιν λέγειν· καὶ ἐνθυμεῖσθαι τοῦτον πρᾶ-
γμα· ἵνα ὑμῶν οἱ πολλοὶ οὐκ ἐκκόπτωσι καὶ ἄλλο τι· μήτε
θαυμάζειν· μήτε θορυβεῖν τούτου ἕνεκα· ἔχει γὰρ οὕ-
τως· μὴ ὑπὲρ πρωΐου τοῦ δικαστηρίου ἀγωνιζόμενος καὶ δεό-
μενος ὑμῶν δικάζεσθαι· ἀτεχνῶς οὖν ξένῳ ἐοίκασι τῷ
ὄντι δεδιέναι· ὦ ἄνδρες οὖν ἐγὼ τοῖς ὄντι ξένοις ὑμῖν
χαίρων ἂν ἐν ταύτῃ μόνῃ δικάζοιμι· ἐν ᾗ καὶ εἰώθασι
τοῖς φωνῇ τε καὶ τρόποις ἕλεον ἐνίοις περ ἐκφεύ-
γειν· καὶ δὴ καὶ νῦν τοῦτο ὑμῶν δέομαι δίκαιον ὂν ὑμᾶς
δοκεῖ· τὸν μὲν τρόπον τῆς λέξεως ἐᾶν· ἴσως μὲν γὰρ χεί-
ρων· ἴσως δὲ βελτίων ἂν εἴη· αὐτὸ δὲ τοῦτο σκοπεῖν

καὶ τούτοις τὸν λόγον προσέχειν εἰ δίκαια λέγω ἢ μή· δίκαια
γὰρ αὐτὴ ἡ ἀρετή· ῥητορος δὲ τὰ ἀληθῆ λέγειν
πρῶτον μὲν οὖν δίκαιός εἰμι ἀπολογήσασθαι ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι πρὸς τὰ πρῶτά μου τῶν δικῶν κατηγορημένα·
τοὺς πρώτους κατηγόρους· ἔπειτα δὲ πρὸς τοὺς ὕστερον·
καὶ τοὺς ὕστερους· ἐμοῦ γὰρ πολλοὶ κατήγοροι γεγόνασι
πρὸς ὑμᾶς· καὶ πάλαι πολλοὶ ἤδη ἔτη· καὶ οὐδὲν ἀληθὲς
λέγοντες οὓς φοβοῦμαι μᾶλλον ἢ τοὺς ἀμφὶ Ἄνυτον· καίτοι
καὶ τούτους δεινούς· ἀλλ' ἐκεῖνοι δή
νότεροι ὦ ἄνδρες· οἱ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς ἐκ παίδων παραλαμβάνοντες· ἔπειθόν τε καὶ κατηγόρουν· ἐμοῦ μᾶλλον
δὲ οὐδὲν ἀληθὲς· ὧν ἕν ἐστι τὸ κατηγορεῖν σοφὸν ἄνδρα
εἶναι τὸ μετέωρα φροντιστὴν· καὶ τὰ ὑπὸ γῆς ἅπαντα ἀνεζητηκότα· καὶ τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιοῦντα· οὗτοι
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ταύτην τὴν φήμην κατασκεδάσαντες οἱ δεινοί εἰσί μου κατήγοροι· οἱ γὰρ ἀκούοντες
ἡγοῦνται τοὺς ταῦτα ζητοῦντας, οὐδὲ θεοὺς νομίζειν·
ἔπειτα εἰσὶν οὗτοι οἱ κατήγοροι πολλοὶ καὶ πολὺν χρόνον
ἤδη κατηγορηκότες· ἔτι δὲ καὶ ὑμῖν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ
λέγοντες πρὸς ὑμᾶς ὑμῖν ἐν ἡλικίᾳ μάλιστα ὄντες
πάντας δὲ ὑμῶν τοὺς ὑμετέρους καὶ μειρακίων· ἀτεχνῶς ἔρημον
κατηγορουμένου οὐδενὸς ἀπολογουμένου οὐδενός· ἀλλὰ πάντων ἀλογώτατόν ἐστιν· ὅτι οὐδὲ τὰ ὀνόματα οἷόν τε
αὐτῶν εἰδέναι καὶ εἰπεῖν· πλὴν εἴ τις Κωμῳδοποιὸς
τυγχάνει ὤν· ὅσοι δὲ φθόνῳ καὶ διαβολῇ χρώμενοι
ὑμᾶς ἀπατῶσιν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ πεπεισμένοι ἄλλους πείθοντες· οὗτοι πάντων ἀπορώτατοί εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἀναβιβάσασθαι οἷόν τέ ἐστιν αὐτῶν ἐνταυθοῖ· οὐδὲ ἐλέγξαι
οὐδένα· ἀλλ' ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν ἀπολογούμενόν τε καὶ ἐλέγχειν· μηδενὸς ὄντος κρίνοντος·
ἀξιῶσαι δὲ οὖν καὶ ὑμᾶς ὥσπερ ἐγὼ λέγω διττούς μου τοὺς
κατηγόρους γεγονέναι· ἑτέρους μὲν τοὺς ἄρτι κατηγορήσαντας

ἔρημον δίκην ὁ ταῦτα λέγων τὸν ὁμώνυμον ἔχων τῷ κρίνοντι κατὰ διάνοιαν τὴν δίκην

ἀ ὁ τοὺ Καττιμερουμένς ὁρκ° ἐστι τοὶ τὰλη θὴ ἀπολογήσασθαι· ὡ ἀνδρ τοὺ Καττιμερούμενος πρότερον δημοσία· ἐστι τοὶ τὰλη θὴ Καττιμερήφην:

ἀ τοὶ

ἑτέρων δὲ τοὶ παλαιῶν ἃ φὴ λέγω καὶ ὃν ἡ θητὸν δεῖν πρόσθ
κεῖνον πρῶτον με ἀπολογήσασθαι· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐκείνων
πρότερον ἠκούσαντο Κατηγόρων· καὶ πολὺ μᾶλλον· ἢ
τὸν δὲ τῶν ἰάτρων· εἰ δὲ· ἀπολογητέον δὴ ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι· καὶ ἐστι χειρητέον μεθ' ἓξ ἑλέσθαι τὴν δημοσίᾳ
ἢν ἡμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ἔχεσθ· τοῦτ' ἦν οὐτωσὶ ὀλίγοι
χρόνοι· καὶ λοιδορίαι μὲν οὖν ἂν τοῦτο οὐτωσὶ γένοιτο· εἴ τι
ἄμεινον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοί· καὶ πολλοί με ποιήσαι ἀπολο
γούμενον· οἶμαι δὲ αὐτὸ χαλεπὸν εἶναι καὶ οὐ παντὶ μοι
φανεῖ οἷόν ἐστιν· ὅμως τοῦτο μὲν ἴσως τοῖς θεοῖς
φίλον· τῷδε κόμως πιθανὸν καὶ ἀπολογητέον· ἀρξαίμεθα οὖν ἔξ ἀρχῆς· τίς ἡ κατηγορία ἐστὶν ἔξ ἧς ἡ ἐμὴ
διαβολὴ γέγονεν· ἣν δὴ καὶ πιστεύσαντες ἐμοὶ τὴν ἀμαθίαν
τὴν ἐκείνων ἐφοβήθησαν· ἔστω δὴ γραψάμενος
οἱ δὲ διώκοντες· Μέλητος Μελήτου Πιτθεὺς· ἀνδρὶ οὖν Κατηγόρῳ τὴν ἀρχὴν
δεῖ ἀπαντᾶν αὐτόν· τί κατηγορεῖ δὴ καὶ τίνα τοιοῦτον
ἔχουσαν τὴν ἐπιβουλὴν ἐπιβουλεύων ἐμοὶ φησὶν ὁ γράψας·
ἴσθι δὴ τί λέγειν τὸν διώκοντα· ἐγὼ δὲ τοιοῦτον τινὰ ἐκεῖ πρὸς φρό
νιμον φαῦλον τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἄλλων τοιούτων ἐμῶν φλυ
αρίαν ἕνεκα οὗ τοῦτο· ὃν ἐγὼ οὔτε μέγα οὔτε μικρὸν
πρὸς οὐδέν· καὶ οὐχ ὡς οὕτω μοι δοκῶ λέγειν τῶν τοιούτων
τινῶν ἀκηκοέναι· εἴποι δ' ἂν περὶ τοιούτων τοῦτο ἔστιν
μὴ πολὺ ἐμὲ ὑπερβάλλοντος τοσοῦτον δίκαιος φύγοιμι· ἀλλ'
οὐ γὰρ ἐμοί· τούτων οὐδὲν ἔστιν ἀνθρώποις οὐδενὶ μέτεστι·
μάρτυρας δὲ αὐτοὺς ὑμῶν τοὺς πολλοὺς παρέχομαι
καὶ ἀξιῶ ὑμᾶς ἀλλήλους διδάσκειν τε καὶ φράζειν
ὅσοι ἐμοῦ πώποτε ἀκηκόασιν διαλεγομένου· πολλοὶ δὲ
ὑμῶν οἱ τοιοῦτοί εἰσι· φράζετε οὖν ἀλλήλοις· εἴ πώποτε
ἤκουσέν τις μέγα· ἢ σμικρὸν ἢ μέτριον ὑμῶν περὶ τούτων
ἄλλου διαλεγομένου· καὶ ἐκ τούτου γνώσεσθε· ὅτι

τοι αὐτὲ αι καὶ τἆλλα περὶ θμοῦ ἃ οἱ πολλοὶ λέγουσιν· ἀλλὰ
γὰρ οὐ τῶ τούτων οὐ δικαίαν· οὐ δ' ἐστίν σοι ἀκηκόατε
ὡς φασὶ παιδεύειν ἐστὶ χειρὶ ἀνθρώπου καὶ χρήματα
πράττεσθαι· οὐ δὲ τοῦτο ἀληθὲς· ἔστι καὶ τοῦτο νόμοι δο
κεῖ καλὸν εἶναι· εἴ τις οἷός τ' εἴη παιδεύειν ἀνθρώ
που ὡς ἄνδρα γοργίαν τὸν ὅλον τινός· καὶ πρόδηλον ὅτι
ος καὶ ἑτοιμός ἐστιν ὁ λέγειν· τούτων γὰρ ἕκαστος ἂν δρᾶ
οἷός ἐστιν ἑαυτὸν ἐπιδεικνύειν τῶν πολλῶν· τοῦτο μόνον
οἷός ἐστι καὶ τῶν ἄνδρων τῶν πολιτῶν προῖκα ἐξεῖναι· ὡσαύ
τως ἂν εἰ τὸν ἀνδριαντοποιὸν προῖκα ἐξεῖναι ἀνδριάντα
ἀπολιπόντα ὅτι ἐξὸν εἶναι· χρήματα δὴ δόντας καὶ
χάριν προσειδέναι· ἔστι καὶ ἄλλος ἀνὴρ ἐστὶ περὶ ὃν θρυθά
λεσθ' ὡς φασὶ ἡθοποιὸν ἀνδρῶν ἔστι δημιουργός· ἔτυχον γὰρ προσβλ
θὼν ἂν δρὶ ὃς τὰ βέλτιστα χρήματα σοφιστὴς πολεῖται· λέ
γεται τὸ οἱ ἄλλοι καλλίστου Τοῦ ἱππονίκου· τοῦτον γὰρ
ἀνηρόμην· ἔστι γὰρ αὐτῶι δύο υἱέε· ὦ Καλλία ἦν δ' ἐγώ·
εἰ μέν σου τὼ υἱέε πώλω ἢ μόσχω ἐμέλετον, ἔχομεν ἂν
αὐτοῖν ἔστιν ἑαυτὼν λαβεῖν καὶ μισθώσασθαι· ὃς ἐπιτάττων ἂν αὐτὸ
καλόν τε κἀγαθὸν ποιήσειν τὴν προσήκουσαν ἀρετήν· ἦν
δ' ἂν οὗτος ἢ τῶν ἱππικῶν τις ἢ τῶν γεωργικῶν· νῦν δ' ἄν
θρωπον ζητοῦμεν ὅτι ἐστὶν ὃς ἐπιτάττων ἂν ταύτην λαβεῖν· τίς
τὴν τοιαύτην ἀρετὴν ἀνθρώπου ἂν ἐπίστατο καὶ πολιτικὴν ἔστιν
ἡμῶν ἐστίν· οἶμαι γάρ σε ἐσκέφθαι δὴ αὐτὴν τῶν νέων
κτῆσιν· ἔστι τις ἐφ' ὧν ἐφ' ἢ οὔ, σαφῶς δὲ δοῦ· τίς
ἐστὶν δ' ἐφ' ὃν καὶ πῶς ἐστὶ καὶ πόσου δ' ἐπαίδευσεν· ἔνθεν ἐφ'
ὃν κρατεῖ περὶ τε ἐμοῦ· καὶ ἐφ' τὸν ἔνθεν ἐμὲ
καρίσασθαι· εἰ σοὶ αὐτῶι ἐστὶ ταύτην τὴν τέχνην· καὶ οὕτως
ἔνθεν δ' ἐπαίδευσεν· ἐφ' οὓς καὶ αὐτὸς ἐκαλλυνόμην τε καὶ
ἐμεμνόμην· ἂν εἰ δὲ πάσαι μὴν ταῦτα· ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι σαφῶς
ὃς ἂν δρᾶν αὐτὴν καὶ οἶ· ὑπολαμβάνω ἂν οὖν τὸν ἐμὸν ἔσον· ἐπ
λῶς σοφιστὴν τὸν ἐστὶν ἐπίστασθαι πρᾶγμα· τοῦτο δὲ δοκοῦσί σοι
αὐτὰ γρόνασθαι· οὐ γὰρ δή που σοῦ γε οὐδὲν τοῦτ' ἄλλο

* Καταδεῖ ρ ἐστὶν αὐτὸν μισθοῦ:

÷ ἐφ' ὧν ἔστιν
÷ ἐφ' ὧν δὲ ἐστί:

περι τ τέρον παραμα τενομένου. ὥσει τα το σώτη φημι τὸ καὶ
λόγος γράνθη. εἰ μή τι ἄρα τὸν ἄλλοιον λὶ οἱ πολλοὶ. λέγ ὥσ
κ ἡμῖν τί ἐστιν. ἴνα μὴ κ μείσ περισσοῦ αὐτο σχεδιάζωμεν. ταυτ
μοι δοκεῖ δίκαια λέγειν ὁ λέγων. καὶ σὺ ἡμῖν πειράσομαι ἀπο
δεῖξαι. τί ποτέ ἐστι τοῦτο ὃ θμοὶ πάντοι κ τὸ. τὸ ὄνομα καὶ
τὴν διαπολλῶν. ἀκούσθ δή. καὶ ἴσως μὲν δόξω τισὶν ἡμῶν
παίζειν. ὅμως μέντοι ἴσως πᾶσαν ἡμῖν τὴν ἀληθείαν ἐρῶ.
ἐγὼ γὰρ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐδὲν δέω. ἀλλὰ διὰ σοφίαν τινὰ
τοῦτο τὸ ὄνομα ἐσχηκα: ποίαν δὴ σοφίαν. ταύτην λὶ περ
ἐστὶν ἴσως ἀνθρωπίνην σοφίαν. τοιοῦτόν τι γὰρ κινδυνεύω. σοφὸς
τὴν εἶναι σοφὸς. οὗτοι δὲ τάχα οὐδ ἄρα τι ὅλεγον. μείζω
τινὰ λὶ κατὰ ἄνθρωπον σοφίαν σοφοὶ εἰσιν. λὶ οὐκ ἔχω τί λέγω.
οὐ γὰρ δὴ ἔγωγ ἐστὶν αὐτὴν ἐπίστασθαι. ἀλλὸς τις φησὶ τὸν λέγοντα
καὶ ὃν διαπολλὶ τὴν ἐμὲ λέγει. καὶ μοι ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι
μὴ θορυβήσητε. μηδὲ ἂν δόξω τί ὑμῖν μέγα λέγειν. οὐ
γὰρ ἐμὸν ἐρῶ τὸν λόγον ὃν ἂν λέγω. ἀλλ' εἰς ἀξιόχρεων ὑμῖν
τὸν λέγοντα ἀνοίσω. τὸν γὰρ ἐμὸν εἰδήτισ ἐστὶ σοφίαν
καὶ οἶμαι μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι τὸν θεὸν τὸν ἐν Δελ
φοῖς. γνωρεφῶντα γὰρ ἴσθ που. οὗτος ἐμοὶ τε καὶ ξυν
λῶν ἑταίρου. καὶ ὑμῶν τοῖς πλήθει ταίρου τε. καὶ ξυν
φυγὼν τὴν φυγὴν ταύτην. καὶ μεθ' ὑμῶν κατῆλθε. καὶ ἴσθ
δὴ οἷος λῶν γνωρεφῶν. ὡς σφοδρὸς ὁρμήσας ἦν. καὶ δὴ
ποτε καὶ εἰς δελφοὺς ἐλθὼν. τολμήσθ τοῦτο μαντεύσασθ
καὶ ὅ περ λέγω μὴ θορυβεῖτε ὦ ἄνδρες. μὴν γὰρ δὴ εἴπε
θμοὺ εἶναι σοφώτερος. ἀφεῖλεν οὖν μὴ πυθίαν μὴ δύναν σοφώ
τερον εἶναι. καὶ τούτων μὲν ὁ ἀδελφὸς ὑμῖν αὐτοῦ οὗτος
μαρτυρήσει. ἐγὼ δὴ ἐκεῖνος τετελεύτηκε. σκέψασθε
δὲ ὧν ἕν ἕκαστα λέγω. μέλλω γὰρ ὑμῶν διδάξειν ὅθεν
μοι ἡ διαπολλὶ γέγονε. τοῦτο γὰρ ἐγὼ ἀκούσας. ἔννοια ἐμοὶ
μὴν οὗτοι. τί ποτε λέγει ὁ θεὸς. καὶ τί ποτε αἰνίττεται.
ἐγὼ γὰρ δὴ οὔτε μέγα οὔτε μικρὸν ξυνοίδα ἐμαυτῷ σο
φὸς ὤν. τί οὖν ποτε λέγει φάσκων ἐμὲ σοφώτατον εἶναι

οὐ γὰρ δὴ που τοῦ δοκεῖν μ̣ο· οὐ γὰρ θέμις αὐτοῖ· καὶ πολλὰ μὲν χρὸ
μον μὴ πόρρω τί που τοῦ λέγει· ὡς εἰ τὰ μὴ σ πάντ᾽ ἐστὶ ζητοῦμ
αὐτοῦ τοι αὐτῶν τί ἐστὶ καὶ ἄρα ἀπὸ μιᾶς· μὴ λαβὸν ἐστί τινα τῶν δο
κούντων σοφὸν εἶναι· ὡς σημᾶναι τοῦτο ἐπερ ἔλεγεν τὸ
μαντεῖον καὶ ἀποφαίνειν τοῖς χρησμοῖς· ὅτι οὐτοσὶ ὑμῶν σοφώ
τερός ἐστι· οὐ δῆμε δῆλον· δοκεῖ σκοπῶμεν οὖν τοῦτον· ὁ μόνα
τί γὰρ οὐ δὴν δύναμαι λέγειν· μὴν δέ τις τῶν πολιτικῶν· πρὸς
ὃν ἰὼν σκοπῶν· τοιοῦτόν τί ἐστιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· καὶ
δοκεῖν μ̣ὲν εἶναι σοφὸς ἔδοξε μοι οὗτος ὁ ἀνὴρ δοκεῖν μὲν εἶναι
σοφὸς· ἄλλοις τε πολλοῖς ἀνθρώποις καὶ μάλιστα ἑαυτῷ· εἶναι
δὲ οὔ· καὶ πειρώμενος αὐτῷ δεικνύναι· ὅτι οἴοιτο μὲν
εἶναι σοφός· εἶη δ᾽ οὔ· ἐνθένδε οὖν τοῦτῳ τε ἀπηχθόμην
καὶ πολλοῖς τῶν παρόντων· πρὸς ἐμαυτὸν δ᾽ οὖν ἀπιὼν ἐλο
γιζόμην ὅτι τοῦ μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐγὼ σοφώτερός εἰμι· κιν
δυνεύει μὲν γὰρ ἡμῶν οὐδέτερος οὐδὲν καλὸν κἀγαθὸν εἰ
δέναι· ἀλλ᾽ οὗτος μὲν οἴεται τι εἰδέναι οὐκ εἰδώς· ἐγὼ δὲ
ὡσαύτως οὐκ οἶδα· οὐ δὲ οἴομαι· ἔοι κἀγώ τούτου σμικρῷ
τινὶ ἄρα γε τούτῳ σοφώτερος εἶναι· ὅτι ἃ μὴ οἶδα· οὐδὲ
οἴομαι εἰδέναι· ἔνθεν δὴ ἐπὶ ἄλλον ἰὼν τῶν ἐκείνου δο
κούντων σοφώτερον εἶναι· καὶ μοι ταὐτὰ ταῦτα ἔδοξεν ἔνθεν
καὶ ἐνταῦθα· κἀκείνῳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἀπηχθόμην·
μετὰ ταῦτ᾽ οὖν ἤδη ἑξῆς ἤϊα αἰσθανόμενος μὲν καὶ λυ
πούμενος καὶ δεδιώς· ὅτι ἀπηχθανόμην· ὅμως δὲ
ἀναγκαῖον ἐδόκει εἶναι τὸ τοῦ θεοῦ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι·
ἴτε δὴ οὖν σκοποῦντι τὸν χρησμὸν τί λέγει· καὶ οἵ ποτε δο
κοῦντες εἰδέναι· καὶ μὴ τὸν κύνα οὐ ἀνδρὶ
Ἀθηναίοι· δεῖ γὰρ πρὸς ὑμᾶς τἀληθῆ λέγειν· ἴτε μὴν ἐγὼ
ὡσαυτόν τι τοιοῦτον· οἱ μὲν μάλιστα δοκιμοῦντες
μοι ὀλίγου δεῖν τοῦ πλείστου δοξεῖν εἶναι· ἁπλῶς τὰ κατὰ
τὸν θεόν· ἄλλοι δὲ δοκοῦντες φαυλότεροι· ἔοι εἰκέ᾽ ἄνδρι
εἶναι ἀνδρὶ πρὸς τὸ φρονίμως ἔχειν· λέγ᾽ δὴ ὑμῖν τὴν ὑμετέ
ραν πλάνην ἔοι δεῖξαι ὑμῖν τοιούτῳ τινὶ ἵνα μοι

ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι·

ἐγὼ μὲν οὖν ὅσον κατὰ τοῦτον ὁ κατα
χθόνιος Ἑρμῆς εἰμι καὶ πειθόμενος ὑμῖν μᾶλλον ἢ κείνῳ καὶ
ζῶν ἔτι καὶ οὐκ ἀπαλλαττόμενος τοῦ φιλοσοφεῖν καὶ ὑμᾶς
προτρέποντα καὶ ἐλέγχοντα ἐν ὅτῳ ἂν ἀεὶ καὶ ὑμῶν τῶν
ἄλλων τινὰ ἐντυγχάνω λέγων ὅτι ὦ ἄριστε ἀνὴρ πολίτης
οὔσης Ἀθηναίων τῆς μεγίστης καὶ εὐδοκιμωτάτης εἰς
σοφίαν καὶ ἰσχὺν πόλεως οὐκ αἰσχύνῃ ὅτι μὲν χρήματα
ὅπως ἔσται σοι ὡς πλεῖστα καὶ δόξα καὶ τιμή· φρόνησιν
δὲ καὶ ἀλήθειαν καὶ τὴν ψυχὴν ὅπως ὡς βελτίστη ἔσται
οὐ κτᾷ οὐδὲ φροντίζεις· καὶ ἐὰν μέν τινα τῶν ὑμῶν
ἀμφισβητῶν φαίνωμαι καὶ δοκῇ μοι οὐ κεκτῆσθαι ἀρετήν·
ἐὰν δὲ ἐγὼ ἐπιπλήττω ὅτι τὰ τιμιώτατα ἐλάχιστου ποιεῖται
τὰ δὲ φαυλότερα μᾶλλον ἐπιμελεῖται· ταῦτα ποιήσω καὶ
τῷ ξένῳ καὶ ἄστῳ καὶ εἴ τινι ἂν ἐντυγχάνω καὶ μάλιστα
μὲν τοῖς πολίταις ὅσῳ ἐγγύτερον ἐμοῦ γένει· ταῦτα γὰρ
ἀναγκαιότερον ὁ θεὸς κελεύει μοι πράττειν· καὶ οἶμαι οὐδὲν
πω μέγα ἀγαθὸν γέγονεν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν μείζω ἢ τὴν ἐμὴν
τῷ θεῷ ὑπηρεσίαν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐγὼ πράττω περιιὼν ἢ
πείθων ὑμῶν καὶ νεωτέρους καὶ πρεσβυτέρους μήτε σωμάτων
μήτε χρημάτων προτιμᾶν μᾶλλον ἢ ὅπως ὡς βελτίστη ἔσται
ἡ ψυχή· λέγων ὅτι οὐκ ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται ἀλλ᾽
ἐξ ἀρετῆς χρήματα καὶ τἄλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἅπαντα
καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ· εἰ μὲν οὖν διαφθείρω τοὺς νέους
τοῦτο λέγων βλαβερὸν εἶναι· ἐγὼ μὲν ταῦτα λέγω· εἰ δέ τις
φησὶν ἄλλα ἐμὲ λέγειν ἢ ἃ ἐγὼ λέγω· οὐδὲν λέγει· ἐνταῦθα
οὖν ὑμᾶς χρὴ ὦ Ἀθηναῖοι ἢ πείθεσθαι Ἀνύτῳ ἢ μὴ καὶ ἢ
ἀφιέναι ἢ μὴ καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐφ᾽ ᾧτε καὶ πολλάκις ἤδη
εἰρήκαμεν μὴ θορυβεῖν ἐμοῦ ἐπὶ τούτοις διαλεγομένου
ἀλλὰ ἀκούειν· καὶ γὰρ οἶμαι ἀκροατὰς ὑμῖν ἔσεσθαι ἀγαθούς·
ἐὰν γὰρ ἀκούσητε ὦ ἄνδρες καὶ ἐμοῦ ἐπὶ τούτοις ἃ μέλλω
λέγειν κεκραγότος καὶ θορυβοῦντος ὑμῶν ἴσως ἂν ἐπὶ
πλέον ἐμὲ βλάψειεν ἢ ὑμᾶς· ἐμὲ μὲν οὐδὲν ἧττον ἢ ἐμαυτὸν
οὐδὲ ἐμαυτὸν γὰρ οὐδὲν βλάπτειν ἐστὶν ἐν τῷ θεῷ· ἐμὲ δὲ
βλάψει ἀδικῶν ἢ ἐμοὶ ἢ ὑμῖν· ἐμοὶ μὲν οὖν ἀπολογουμένῳ
οὐδὲν ἔστιν ὅπως ἂν ἀδικήσειεν· ἐμοὶ γὰρ ἀδικοῦντι ἔστιν
ὅπως ἂν ἀδικήσειεν· ἐμοὶ γὰρ ἀδικοῦντι ἔστιν ὅπως ἂν
ἀδικήσειεν· ἐμοὶ γὰρ ἀδικοῦντι ἔστιν ὅπως ἂν
ἀδικήσειεν· ἐμοὶ γὰρ ἀδικοῦντι ἔστιν ὅπως ἂν

καὶ ἀν ἐλάττους ἡμαρτήκασι τοῦτο. μέγα μὲν τοι τὸ πολιτικὸν εἶναι τοῦτο τοῦτο ἡ πάσης τοῦτο τὸ τῶν πραγμάτων καὶ τοῦτο τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦτο ἄλλοις ὁποῖόν τινα δεῖ τὸν ἀνδρα εἶναι ὅστις ἔσται ἀγαθὸς πολίτης καὶ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι δίκαια. τοῦτο δὲ μάλιστα ἐν τῇ φιλίᾳ ὑπάρχειν δοκεῖ. φίλον γὰρ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο μὴ δεόμενος τοιούτου. ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀναγκαῖον φίλους εἶναι καὶ τοὺς ἀγαθούς. ἔστι δὲ καὶ ἡδέα τὰ παρὰ τοῦ ὁμοίου λαμβάνειν. ἐν τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς παθήμασιν. ἐν τούτοις γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπιείκεια μᾶλλον. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐπιεικὲς τὸ τοῦ σπουδαίου καὶ τὸ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι τὸ κρίνειν

ἀθηναῖοι πολλαὶ μὲν ἀπέχθειαί μοι γεγόνασι· καὶ οἴαι χαλεπώ-
τατα καὶ πικρότατα· ὡς δὲ πολλὰς διαβολὰς ἀπὸ τούτων ἔχου-
σιν καὶ ἔρρωνται· ὡς δὲ πολλὰς διαβολὰς ἀπὸ τούτων ἔχου-
σιν. ὄνομα δὲ τοῦτο λέγεσθαι σοφὸς εἶναι· οἴονται γάρ με τοὺς
παρόντας τοῦτο αὐτὸν εἶναι σοφόν· ἐὰν γὰρ ἄλλον
ἐξελέγχω· τὸ δὲ κινδυνεύει ὦ ἄνδρες τῷ ὄντι ὅ θεὸς σο-
φὸς εἶναι· καὶ ἐν τῷ χρησμῷ τούτῳ τοῦτο λέγειν· ὅτι ἡ ἀν-
θρωπίνη σοφία ὀλίγου τινὸς ἀξία ἐστὶ καὶ οὐδενός· καὶ
φαίνεται τοῦτον λέγειν τὸν Σωκράτη μου κεχρῆσθαι καὶ τῷ
ὀνόματι ἐμὲ παράδειγμα ποιούμενος ὥσπερ ἂν εἴποι
ὅτι οὗτος ὑμῶν ὦ ἄνθρωποι σοφώτατός ἐστιν· ὅστις ὥσπερ
Σωκράτης ἔγνωκεν ὅτι οὐδενὸς ἄξιός ἐστι τῇ ἀληθείᾳ.
πρὸς σοφίαν· ταῦτ' οὖν ἔτι καὶ νῦν περιΐων ζητῶ
καὶ ἐρευνῶ κατὰ τὸν θεὸν· καὶ τῶν ἀστῶν καὶ ξένων· ἂν τινα
οἴωμαι σοφὸν εἶναι· καὶ ἐάν μοι μὴ δοκῇ τοῖς θεοῖ
βοηθῶν· ἐνδείκνυμαι ὅτι οὐκ ἔστι σοφός· καὶ ὑπὸ ταύτης τῆς
ἀσχολίας· οὔτε τι τῶν τῆς πόλεως πρᾶξαί μοι σχολὴ γε-
γένηται ἄξιον λόγου· οὔτε τῶν οἰκείων· ἀλλὰ ἐν πενίᾳ μυρίᾳ
εἰμὶ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ λατρείαν· πρὸς δὲ τούτοις οἱ μὲν νέοι
ὅσοις καλοῦσθαι τὸ· οἷς μάλιστα σχολή ἐστιν· οἱ τῶν πλουσιω-
τάτων αὐτόματοι· χαίρουσιν ἀκούοντες τὸ ἐξεταζόμενόν
τινα· καὶ αὐτοὶ πολλάκις ἐμὲ μιμοῦνται·
εἶτα ἐπιχειροῦσιν ἄλλους ἐξετάζειν· εὑρίσκουσιν οἶμαι ἐνρί-
σκουσι πολλὴν ἀφθονίαν· οἰόμενοι μὲν εἰδέναι τι αὐτῶν·
εἰ δ' ὀλίγου δεῖ οὐδέν· ἐν τοῦτῳ οὖν οἱ ὑπ' αὐτῶν νέοι ἐξε-
τάζόμενοι, ἐμοὶ ὀργίζονται· ἀλλ' οὐχ αὑτοῖς· καὶ λέγουσιν ὡς
Σωκράτης ἔστί τις μιαρώτατος καὶ διαφθείρει τοὺς νέους
καὶ ἐάν τις αὐτοὺς ἔρηται τί ποιῶν καὶ τί διδάσκων
ἔχουσι μὲν οὐδὲν εἰπεῖν· ἀλλ' ἀμφοῦσιν· ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν
ἀπορεῖν τὰ κατὰ πάντων τῶν φιλοσοφούντων πρόχειρα ταῦτα
λέγουσιν· ὅτι τὰ μετέωρα καὶ τὰ ὑπὸ γῆς καὶ θεοὺς μὴ νο-
μίζειν· ὅτι τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν· τὰ γὰρ ἀληθῆ
οἶμαι οὐκ ἂν ἐθέλοιεν λέγειν· ὅτι κατάδηλοι γίγνονται

προσ ποιούμεθα μὲν εἰ δέναι. εἰδότες δὲ οὐ λέγ. αὐτὸ οὖν οἴομαι
φιλότιμοι ὄντες καὶ σφόδρα καὶ πολλοὶ· καὶ ξυντεταγμένοσ
καὶ πιθανῶσ λέγοντεσ περιεμοῦ· ὑμῶν πολὺ κάσιν ὑμῶν
τὰ ὦτα· καὶ παλαιὰ καὶ σφόδρα διαπαλαίοντεσ· ἐκ τούτων
καὶ μεγάλη τόσμοι ἐστέφθαι· καὶ ἀμύντορ καὶ λύκων· μέλλητοσ
μὲν ὑπὲρ τῶν ποιητῶν ἀγαθόμενοσ· ἀμύντορ δὲ· ὑπὲρ τῶν
δημιουργῶν καὶ τῶν πολιτικῶν· λύκων δὲ ὑπὲρ τῶν ῥητό
ρων· ὧν ἐγὼ πρῶτοσ ἀρχόμενοσ ἀφ' ἑλέγομ· θαυμαίζοιμ' ἂν εἰ
οἶόσ τ' εἴην ἀφ' ὑμῶν ταύτην τὴν διαπολλὰ ἐξελέσθαι δι'
οὐτωσὶ ὀλίγων χρόνων. οὕτω πολλὴν μεμελέτηκα· ταυτὶ αἰτῶ
ὑμᾶσ ἀξίωσ Ἀθηναίοισ τοῦληθῆ· καὶ ὑμᾶσ οὔτε μέγα
οὔτε σμικρὸν ἀπὸ κρυταύμενοσ ἐρῶ λόγον· οὐδὲ ποτε εἰλαύ
μενοσ· καίτοι οἶδα σχεδόν· ὅτι τοῖσ αὐτοῖσ λίπεχθάνομαι·
ὃ καί τε κυρίωμ ὅτι αὐληθῆ λέγω· καὶ ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ δια
πολλὰ ἡ ἐμὴ καὶ τὰ αἰτιαύτ' ἐστίν· καὶ δεῖ τὸ νῦν δεῖν
τὸ αὐθις ζητήσεωσ ταῦτα· οὕτωσὶ δυρήσεσθ· σφῷν
οὖν ὧν οἱ προσποιούμενοι κατηγόροι κατηγόρουν· αὐτὴ ἔστω
ἡ καρὰ ἀπολογία πρὸσ ὑμᾶσ· πρὸσ δὲ μέλητον τὸν ἀγαθόν
τε καὶ φιλόπολιν ὧδε φημὶ καὶ τοὺσ ἰατρούσ· μεταταῦτα
πειράσομαι ἀπολογεῖσθαι· ἄνθισ γὰρ δὴ ὧδε τέρασι
τούτων ὁμοίωσον κατηγόρων· λαίσωμεν αὖ τὴν τούτων μαρτυ
ρίαν· ἔχει δέπωσ ὧδε· σῶν κρατῆτ' ἔφησεν ἀδικεῖν τοὺσ
τε μέλουσ διαφθείρων τοὺσ· καὶ θεοὺσ οὓσ ἡ πόλισ νομίζει οὐ
νομίζων τοὺσ· ἕτερα δὲ δαιμόνια καινά· τὸ μὲν δὴ ἔγκλημα
τοιοῦτόν ἐστι· τούτου δὲ τοῦ ἐγκλήματοσ ἓν ἕκαστον ἐξετάσω
μεν· φησὶ γὰρ δὴ τοὺσ μέλουσ ἀδικεῖν μέλητον διαφθείροντα
φράζε δέ γε ὦ ἄνδρεσ Ἀθηναίοι ἀδικεῖν φημὶ μέλητον· ὅτι
σοῦ δή· χαριέντωσ γὰρ τί ζητεῖ ῥαιδίωσ εἰσφέρων· κατασταὺσ
ἀνθρώπουσ περὶ πραγμάτων προσποιουμένους σοῦ δὴ
ζῆν· καὶ κήδεσθαι ὧν οὐ δὴ τούτων ποτὲ ἐμέλησεν· ὧδε
δὲ τοῦτο οὕτωσὶ ἔχει σκέψασθαι καὶ ὑμῖν ὧν δείξω· καὶ
μοι δεῦρο ὦ μέλητε φέπὲ ἄλλοτί· κὶ περὶ πολλοῦ τοι κὶ

ἐντεῦθεν πολὺ ζητεῖται σκόπει

ὅπως ὡς μᾶλλον οἱ μὲν τροφεῖς ἔσονται· ἆρα γε· ἴθι δὴ μὴν
εἰπὲ τοῦτο σ· τί σὺ τοὺς μᾶλλον ποιεῖς· δῆλον γὰρ ὅτι
οἱ θεραπεύοντες· τὸν μὲν γὰρ διαφθείρουσιν ἐξ ὧν φοιτᾷ
ὡς φίλον ἐμὲ εἰσαγείσ· τοῦτο οἱ καὶ κατηγορεῖ· τὸν δὲ
δὴ μᾶλλον ποιοῦσιν ἴθι εἰπέ· καὶ μή μοι ὄναιο αὖ τοῦτο
τί ἐστιν· ὁρᾷς ὡς μᾶλλον ὅτι οἱ μάλιστα καὶ οὐκ ἔχεις
φράσαι; καίτοι οὐ καὶ χρὴ σοι δοκεῖ εἶναι καὶ ἓν καὶ ὀκτὼ
μύρια· οὐδὲν ἄρα λέγω· ὅτι σοι οὐδὲν μᾶλλον ἢ κύβῳ
ὡς γε· τί σὺ τοὺς μείους ποιεῖς; οἱ μόμοι· ἀλλ' οὐ τοῦτο
τροφεῖς ὡς μᾶλλον· ἀλλὰ τί σοῦ τοῦ πρώτου· καὶ
αὐτὸ τοῦτο οἱ δὲ τοὺς νόμους· οὗτοι ὡς σώκρατες οἱ δὲ
καὶ αὖ· πῶς λέγεις ὡς μᾶλλον· οἱ δὲ τοὺς μείους παιδεύειν
οἷοί τέ εἰσι καὶ μᾶλλον ποιεῖν· μαίλιστα· τοῦτον
αὖ παρῆκας· ἢ οἱ μὲν αὐτῶν· οἱ δ' οὔ· αὖ πάλιν· σὺ γὰρ μὴ
τὴν ἡμέραν λέγεις καὶ πολλὴν ἀφθονίαν αὐτῶν ὡς θλοῦσι·
τί δὲ δὴ οἱ δὲ οἱ σώκρατες μᾶλλον ποιοῦσιν ἢ οὔ· καὶ
οὗτοι· τί δαί οἱ μουλθυταί; καὶ οἱ μουλθυταί· ἀλλ' ἆρα
ὡς μᾶλλον· μᾶλλον οἱ ἐκκλησιασταὶ οἱ ἐκκλησιασταὶ
διαφθείρουσι τὸν νεώτερον· ἢ καὶ εἶμοι μᾶλλον
ποιοῦσιν ἢ οὔ· καὶ εἶμοι· ἆρα καὶ ὡς ἐσθλοὶ καὶ
δεινοὶ ἀκοῦσαι· ἢ οὐδὲν μᾶλλον· οὐδὲ τοῦτο· ἀλλὰ τί
ἀνδραποδώδεις ἐστὸν ἐκεῖνοι· ἢ καὶ εἶμοι· οὐκοῦν
ἐπειδὴ οὐδὲν μᾶλλον ποιοῦσιν ἀγαθοὺς οὐδὲ κακούς·
τί δὲ δὴ οἱ δικασταί; καὶ οἱ δικασταί· ἀλλ' ἆρα ὡς
μᾶλλον· μᾶλλον οἱ ἐκκλησιασταὶ οἱ ἐκκλησιασταὶ
διαφθείρουσι τὸν νεώτερον· ἢ κἀκεῖνοι μᾶλλον
ποιοῦσιν ἢ οὔ· κἀκεῖνοι· καὶ τοὺς ἄρα ὡς σοὶ δοκεῖ
Ἀθηναίους καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ποιοῦσι· πλὴν ὑμοῦ· φαῦλον
δὲ μόνος διαφθείρω· οὕτω λέγεις; καὶ μὴν σφόδρα ταῦτα
λέγω· καὶ μὴν μέμνου κατέγνως καὶ διαυχίαν· καὶ μοι λόγον
κρῖναι· ἢ καὶ νῦν ἔτι ἐστόν· οὐκοῦν σοὶ δοκεῖ εἶναι· οἱ μὲν
μᾶλλον ποιοῦσι τοὺς αὐτοὺς καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀγαθοὺς ποιεῖν·
εἰσὶ δέ τινες οἱ διαφθείρουσιν· ἢ τούτων ἀντίον τούτου καὶ εἰσὶ μέν τινες
οἱ μᾶλλον οἷοί τε τοὺς ποιεῖν· ἢ καὶ οἱ πολλοὶ οἱ ἵπποι καὶ οἱ
δὲ πολλοὶ ἢ καὶ πάρεξ ὀλίγων τινῶν ἵπποις διαφθεί
ρουσιν· οὐχοῦτω ἔχει ὡς μᾶλλον τό· καὶ νῦν ἔτι ἔστιν ἃ
τοῖν ἄλλοιν αἰτιᾶ τὸν Σώκρατες· καὶ νῦν δή που ἐκεῖνο
οὐκ ἀγνοεῖς ὅτι ἐγὼ φημὶ· ἐκεῖνο φημί· πολλοὶ γὰρ ἄν τις
εὐδαιμονίαν εἴη περὶ τοὺς μέλλοντας· ἢ εἰσὶ μὲν μόνοι αὐτοῖς

τί δὲ δὴ οἱ συλλεταί· ἢ καὶ οἱ συλλεταί· ἀλλ' ἆρα ὡς μᾶλλον, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οἷόν τε, πλείστους ἂν διαφθεί ρουσι τῷ νέῳ; ἢ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οἱ βελτίους πολὺ τῶν πονηρῶν. Vacat

Nescio quid abierit, qui fiat ut infra eorum eff. eum eadem supra ineditae legant.

λαφθείρει· οἱ δ' ἄλλοι ὠφθλοῦσιν· ἀλλ' αἰ γὰρ ὠμεγάλη τὸ ἴκαρ ὦσ
ὠδ' ἐλείκρινεται ὅτι οὐ δὲ πώποτε ὑφρόντισαν τῶν νεῶν Καὶ ἀπο
φαίνει σαφῶσ τὴν ὕστου ἀμέλειαν· ὅτι οὐ δεῖ σοι μεμεγάλη κέρ
δεσι ὧν ἐμὲ ἐισαγείσ· ὅτι δὲ ἡμῖν ἐιπὲ ὦ πρὸσ δῖοσ μεγάλητε·
πότερόν ἐστιν οἰκεῖον ἀμείνον· ὅν πολίταισ χρήμασιν ἢ πόν η
ροισ· ὦ τὰν ἀπὸ Κρίνεται· οὐ δεῖ γάρ τοι χαλεπὸν ἔρωτᾶν· οὐ
χοἱ μὲν πονηροὶ καὶ κὸν αἰεί τι ὄφ μάζον ται τοὺσ αἰεὶ φίλ ους τοῦ
τοσσοῦτον πόνον ἔσ τασ· οἱ δ' ἀγαθοὶ φαῦλόν τι; πάντ' ἐστὶν
οὐκ οὖσ τισ ἐθέλει ὑπὸ τοῦ ξενικοῦ πόνου πιέσθαι μᾶλλον,
ἢ ὠφθλεῖσθαι· ἀπὸ Κρίνεται ὦ ἄνθρ· καὶ γὰρ ὁ μόμοσ κελεύει
ἀπὸ Κρίνεσθαι· ἆθρόοι τισ ἐθέλει πιέσθαι, ἢ οὐ δῆλον·
φέρε δὴ πότερον ἐμὲ ἐισάγεισ δεῦρο ὡσ διαφθείροντα
τοὺσ νεωτέρουσ καὶ σωφρονεστέρουσ ποιοῦντα· ἢ κόντα, ἢ οὐ
κόντα· ἢ κόντα φέρε· τί δῆτα ὦ μεγάλητε τὸ σοῦτον σὺ θρυῦ
σοφώτερος εἶ τηλικούτου ὄντος τηλικοῦδε ὤν· ὡσ αὖ σὺ
μὲν ἔρωσκασ ὅτι οἱ μὲν κακοὶ ἢ κόντι μᾶλλον ἢ φ' αὑτοῦ
μᾶλλαν πλησίον ἑαυτῶν· οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἀγαθόν· φὼ δὲ δὴ εἶστο
σοῦτον ἁμαρτεῖν αὖ τί κω· ὡσ αὖ καὶ τοῦτ' ἄμ οὦ· ὅτι ἐὰν τινα
μαχθηρὸν ποιήσω τῶν ξενικῶν τὸν κινδυνεύσω κακόν τι
λαμεῖν ἀπ' αὐτοῦ· ὡσ αὖ τοῦτο τοσοῦτον κακὸν ἔκων ποιῶ ὡσ
θήσομαι; ταῦτα φάσκοι οὐ πείθομαι ὦ μεγάλητε· οἵμαι δὲ οὐδὲ
ἄλλον ἄνθρ' οὐδένα· ἀλλ' οὐ διαφθείρω· οὐκ ἐθέλω διαφθείρω· ἄκων·
ὡσ αὖ σύ γε καταμφότερα τοῦ λέγεις· εἰ δὲ ἄκων διαφθείρω,
τῶν τοιούτων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων οὐ δεῦρο νόμοσ
εἰσάγειν ἐστίν· ἀλλὰ ἰδίᾳ λαμβάνειν, ἢ διδάσκειν καὶ νουθετεῖν·
δῆλον γὰρ ὅτι ἐὰν μάθω τοῦτο ποιῶ· οὐ δὲ ἐξ
μενέσθαι μέντοι καὶ διδάξαι ὄφελε καὶ οὐκ ἐθέλησασ· δεῦρο
δὲ εἰσάγειοῖ νόμοσ ἐστὶν εἰσαγαγὼν τοὺσ κολασθέντασ δεῦ
μενούσ ἀλλ' οὐμαθήσεσθε· ἀλλὰ γὰρ ὦ ὦνδρεσ Ἀθηναῖοι
τοῦτο μὲν δὴ δῆλον ἐστὶν οὐ γὰρ ἔστιν ὅτι μεγάλητε τοῦτο
οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν τοιοῦτόν ποτε ἐμεγάλησεν· ὅμωσ δὲ δεῖ
λέγειν ἡμῖν· τοῦσ μέλλουσ διαφθείρειν ὦ μεγάλητε τοὺσ νεωτέρουσ

Δ ὦ οὗτοσ ὦ σώτειρε
ὦ τῶν λακεδαιμονίων μόνε·
ταῦτα παρὰ τοῖσ
νεωτέροισ· ὑπομέ
μονηλέγεται μωμαι κόν·
πάρεσ δὲ τοῖσ παλαι
οῖσ· ἐ ὑπάρχρόν
πολλάκισ δὲ ἐστὶν
πλήθουσ· φασὶ τὸ
ὦ τὰν ὦ ἀναρμόστη
σι φωνῆ· οἱ μάρτυ
ρεσ· οἱ πρόσθεν
συλλαμβάνων περὶ τοῦ
σ τ' δεδευτέραν
ἀρχόντοισ ἐμεγά
λου· ἀλλ' οὐκ ἀν
εὑρεθείημεν ἁμαρ
τάνοντεσ ἐὰν
ἀλλ' ἐσ λογικοῦσ ἰόντασ

λὶ δηλον δὴ ὁ τι κατὰ τὴν γραφὴν λὼ ἐγράψατο θεοὺς διδάσκον
τα μὴ νομίζειν οὐτε λίθος νομίζει. ἕβρα δὲ λαμπάς
καμὰ. οὐ ταῦτα λέγεις ὅτι διδάσκων ἀφθείρω; καὶ νυν
οὐκοῦν ὀφείλει ταῦτα λέγω: ἀρ' οὐ τοίνυν ἐμεγάλη τε
τούτων τῶν θεῶν ἔννοια ὀλίγος ἐστίν, εἰ πὲ ἐξαφείσθε
ρον καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι τουτοισι. φοβοῦμαι γὰρ οὐ μὴ ἀμαρ
μαθεῖν. ποτέρον λέγεις διδάσκειν με νομίζειν εἶναί τι
ναι θεοὺς. καὶ αὐτὸς ἄρα νομίζω εἶναι θεοὺς. καὶ οὐκ εἰμὶ
τὸ παράπαν ἄθεος. οὐδὲ ταύτη. ἀδικῶ: οὐ μέντοι γε
οὐκ περὶ πόλις ἀλλὰ ἑτέρους: καὶ τοὺτ' ἔστιν ὅμοιον ᾧ κα
λεῖς ὅτι ἑτέρους. εἰ παντάπασι μεφθίσου τὸ αὐτὸν νομίζειν
θεοὺς. τοὺς τε ἄλλους ταῦτα διδάσκειν: ταῦτα λέγω ἃ σὺ
παράπαν. οὐ νομίζεις θεοὺς: ἃ θαυμάσι εμεγάλη τε ἵνα
τί ταῦτα λέγεις οὐδὲ ἥλιον οὐδὲ σελήνην ἄρα νομίζω θε
οὺς εἶναι. ἃ ἄνδρες ἀθηναῖοι ἄλλοι ἄρνες; μὰ Δί' ἃ ἀνδρες δικασταί.
ἐπεὶ τὸν μὲν ἥλιον λίθον φησὶν εἶναι τὴν δὲ σελήνην
γῆν: ἀρ' ἀνάξαγόρου οἴει κατηγορεῖν ἃ φίλε μέλητε. καὶ οὕτω
καταφρονεῖς τῶνδε. καὶ οἴει ἀπείρους γραμμα
τῶν εἶναι ἃ ἄνδρες οὐκ εἰδέναι ὅτι τὰ ἀναξαγόρου μᾶλλον
τοῦ κλαζομενίου γέμει τούτων τῶν λόγων. καὶ δὴ καὶ
οἱ νέοι ταῦτα παρ' ἐμοῦ μανθάνουσιν ἃ ἔξεστιν ἐνίοτε ἑ
πτάδρου τοῦ πολλοῦ δραχμῆς ἕκτης ἂν χιλίαρας περιαιμένοι,
ἃν Κρατύλου καταγέλαν. ἐὰν προσποιῆται ἑαυτοῦ εἶναι.
ἄλλως τε καὶ οὐ πρὸς ἀστοπαόν ταν, ἀλλ' ἃ πρόσθιος οὕτω
σί σοι δοκῶ οὐδέν μοι ζῶν θεὸν εἶναι: οὐ μέντοι μὰ δία
οὐδ' ὁπωστιοῦν: λίπαρος γέ ἃ μέλητε καὶ ταῦτα μέντοι
ἃ σ' ἐμοὶ δοκεῖσθαι πρὸς ἐμοί γε δοκεῖ οὐτοσὶ ἃ ἀνδρες ἀθη
ναῖοι σφόδρα εἶναι κρίσιος καὶ ἀκόλαστος καὶ αὐτὲ χρῆσθαι τὴν
γραφὴν ὑμερετίνι. καὶ ἀκολασίᾳ καὶ νεότητι γραίεσθαι
δοκεῖ μοι ἃ ἄνδρες ἀθηναῖοι ἀρπά
ζων τι θέατρον διαπειρώμενός τε καὶ
παίζεσθαι ἐπιτήδειος ὢν τοιοῦτος. καὶ
ὑμᾶς ἐξαπατᾶν ἐπιχειρῶν ὥσπερ παῖδας. καὶ
ὅτιῳ τῳ τοιαῦτα λέγοντος, ἢ ἐξαπατῶντος αὐτὸν καὶ τοιοῦτον

τοὺς ἀκούοντας· οὗτος μὲν ὑμοίφαίνεται τὰ ὑπαντία λέγειν
αὐτὸς ἑαυτοῖς ὑπεναντία φρονῶν· ὡς ἔστιν ἐξ ἑνὸς
κρατῆσαι οὐμομίζομεν· ἀλλὰ θεοὺς νομίζομεν· καὶ τοιγαροῦν ἐστὶ
τοῦτο ἕν ὄντως· ἐγὼ δὲ οὐκέτι ταῦτα δικαίως ἂν ἄρα ὑμῖν φαί-
νεται ταῦτα λέγειν· οὐδὲ ἡμῖν ἀποκρίνασθαι μέλλητε· ὑμᾶς
δὲ ὑπὲρ Καισαρείας ἡμᾶς παρεληλυθέναι μοι μὴ θαυμάσητε
μηδὲ θορυβεῖν ἐὰν ὑπὲρ τοιούτου πράγματος τοὺς λόγους ποι-
ῶμαι· εἰ γὰρ ὅσιον ἦν ἡμᾶς σιωπᾶν μέλλητε ἀνθρώπους μὴ
νομίζειν πράγματα εἶναι· ἀνοσίου δὲ οὐμομίζειν· ἀποκρι-
νάσθω ὃς ἄρα δύναται· καὶ μηδὲν ἀλλαχοῦ θορυβείτω· ὅσιόν
τι ἵππους μὲν οὐμομίζειν, ἵππους δὲ πράγματα· μὴ
ἀνόσιον μὲν οὐμομίζειν εἶναι· ἀνόσιον δὲ πράγματα·
οὐκέτι ἂν ὀρθῶς ἄρα φαίνοιμι· εἰ μὴ οὐ μόνον ἀποκρίνα-
σθαι φάσκοιμι λέγων· καὶ τοῖς ἄλλοις τουτοισί· ἀλλὰ καὶ τοῦ
τοῦτο μὲν ἀποκρίνασθαι· ὅσιόν τι δαιμόνια μὲν νομίζειν
πράγματ' εἶναι· δαίμονας δὲ οὐ νομίζειν· οὐκέτι ἂν
ὀρθῶς ἄρα φαίνοιμι· εἰ μὴ οὐ μόνον ἀποκρίνασ

ὁμοίως γὰρ ἂν ἀτοπον εἴη. ὡς ἀνδρὰν εἴ τις ἐπαινοῖ μὴν παῖδας
λιπαροὺς. λέγει καὶ ὁ Νέστωρ τοὺς ἡμιόνους· ἵππους δὲ καὶ ὁμοίως μὴ
λιπαροὺς εἶναι. ἀλλ' ὡς μεγάλης τε· οὐκέτι πόσους οὐ ταύτας οὐχὶ
ἀπὸ πεντήκοντος ἡμῶν ἀφαιρήσεται τῶν μαφλῶν ταύτην· λέγεται
ῥᾴδιον ὅτι ἐκ παλαιοῦ ἐμοὶ ἀληθῆς ἀν δίκην. ὅπως δὲ οὐ
τίνας ἐπεισθησαν καὶ σμικρὸν μοῦν ὄφελον τὰν θρόπον· ὡς
οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐστι, καὶ δαιμόνιαι καὶ θεῖαι λέγεσθαι καὶ αὖ
τοῦ αὐτοῦ· μήτε δαίμονας μήτε θεοὺς μήτε λῴους. οὐ
δεμίαν μηχανήν ἐστιν· ἀλλὰ γὰρ ὡς ἂν δρᾶν ἀθηναίοις ὡς
μὲν ἐᾶν οὐκ ἐκὼν κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ μαφλῶν· οὐ πολλὴς
μοι δοκεῖ εἶναι ἀπολογίας· ἀλλὰ ἴσως καὶ ταῦτα· ὃ
δὲ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἔλεγον· ὅτι πολλή μοι ἀπέχθεια
γέγονε· καὶ πρὸς πολλοὺς οὕτως ὅτι ἀληθές ἐστι· καὶ τοῦτο
ἐστιν ὃ ἐμὲ αἱρήσει. ἐὰν περ αἱρῇ· οὐ μεγάλης οὐδὲ ἀνδρὸς·
ἀλλὰ λίτης πολλῶν διαβολῆς καὶ φθόνος· ἃ δὴ πολλοὺς
λοιδ καὶ ἄλλους καὶ ἀγαθοὺς ἂν δρας λίρηκεν· οἶμαι δὲ
καὶ αἱρήσειν· οὐ δὴν δὲ δεινὸν μὴ ἔν ἐμοὶ στῇ· ἴσως δ' ἂν
οὕτω ἔχοι ποτίτιος· εἰ τοῦ καὶ σχὼν ἃ σοὶ κρατεῖ τοιοῦτον
ἐστὶ δῆμον ἐστὶ δύσας, ἔξοὐ κινδυνεύσειεν μὴ ἀπο
θανεῖν; φόβος δὲ τούτοις ἂν δίκαιον λόγον ἀπεῖποιμι· ὅπου
καλῶς λέγειν ἃ ἂν θρόπος· ἐν οἷς δεῖν κίνδυνον ὑπολο
γίζεσθαι τοῦ ζῆν· λίτε θρύπτεσθαι ἂν δρα· ὅτου τι καὶ σμικρὸν
ἀ φθλος ἐστιν· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο μόνον σκοπῆν ὅτ' ἂν πρᾶτ
τῃ· τοῦτο δίκαια λίαν δίκαν πράττῃ· καὶ ἂν δρὸς
ἀγαθοῦ ἔργον· λίαν κακοῦ· φαῦλοι γὰρ ἂν τοῖν σοὶ λόγοι
ἔφην τοῖν ἡμῖν θόαν ὅσοι ἔν τροίᾳ τεθνᾶσιν ἡκάστην·
οἵ τε καὶ ἄλλοι καὶ ὁ τῆς θέτιδος υἱός· ὃς τοσοῦτον τοῦ
κινδύνου κατεφρόνησεν παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομεῖναι·
ὡς αὖ φησὶν ἡ πρὸς μήτηρ αὐτὸν προθυμουμένη
ἕκτορα ἀποκτεῖναι θεὸς οὖσα οὕτως ἰσχυρῶς· ὡς φησὶν οἶ
μαι ὁ παῖς· ἔφη μοι ῥηθεὶς παρὰ τροίλου τοῦ ἔμπροσθεν
φόνου· καὶ ἕκτορα ἀποκτείνας, αὐτὸς ἀποθανεῖν

> αὐτί Καιμάτοι φησὶ μεθόκτορα τοῦτο μοι δοῦναι· ὁ δὲ τοῦτο
κοινὸν τοῦ μὴ θανάτου καὶ τοῦ κινδύνου ὀλιγωρήσειν πολὺ
δὲ μᾶλλον δεῖσαι τὸ ζῆν· κακοῦ γὰρ καὶ τοῖς φίλοις αὐτὴ
> μορεῖν· αὐτί Καὶ φησὶ τεθνάναι ὧν δίκην ἐστὶ τοῖς ἀδίκουσι
> τι· ἵνα μὴ ὄντα δὲ μόνον κατανοήσασθαι παραινοῦσι κο,
> ρομβίοις ἄχθος ἀρούρης· μὴ αὐτὸν οἴει φρονῆσαι θανα
τοῦ καὶ κινδύνου; οὕτω γὰρ ἔχει ὡς ἀληθῶς Ἀθηναῖοι τῆς
ἀληθείας· οὐ γὰρ τιθέασι ἑαυτὸν τάξει τινὶ ἢ ἡγεμονίᾳ μόνον ὑβρι
στὸν εἶναι· ἢ ὑπάρχοντος τοῦ χθηνί· ὄντα δὲ ἡδέως
ἐμοὶ δοκεῖ μόνον τὸν κινδυνεύειν· μὴ δὲν ὑπολογίζόμε
νον· μήτε θάνατον μήτε ἄλλο μηδὲν πρὸ τοῦ αἰσχροῦ·
φεύγων οὖν δεινὰ ἂν εἴη ὁ γε νῦν ὀργανόμενος ὡς ἀληθῶς Ἀθηναῖοι
χ εἰ ὅτε μὲν οἱ ἄρχοντες ἔταττον αὐτὸν οὗ μείων εἴλετο
ἄρχειν μου· καὶ ὅπου δεῖ καὶ ὅπου ἀμφίπολεῖ· καὶ ὥσπερ λέ
λοιπε, τότε μὲν οὐκ ἐκεῖνοι ἔταττον αὐτὸν ἐμεῖνον ὡς ἄρα καὶ
ἄλλοτε· καὶ ὃ κινδυνεύων ἀποθανεῖν· τοῦ δὲ θεοῦ
τάττοντος ὡς ἐγὼ ᾠήθην τε καὶ ὑπέλαμβανον φιλοσο
φοῦντά με δεῖν ζῆν καὶ ἐξετάζοντα ἐμαυτὸν καὶ τοὺς
ἄλλους· ὃν τοῦ δὲ φοβηθεὶς τὸ θάνατον· ἢ ἄλλοτι
οὐδὲν πρᾶγμα· λίποιμι τὴν τάξιν; δεινὸν τἄρ' ἂν εἴη καὶ
ὡς ἀληθῶς τοῦτό με δικαίως ἂν εἰσαγοίτο ἐπὶ δικαστή
ριον ὅτι οὐ μοι μὴ ζῆν θεοὺς εἶναι, ἅπερ θεὸν μὴ πιστεύειν καὶ
δηλαδὴ ὡς θάνατον· καὶ οὐ μόνον σοφὸν εἶναι, οὐ κόμψον τὸ
γὰρ τοῦ θανάτου δεδιέναι οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν
ἢ δοκεῖν σοφὸν εἶναι, μὴ ὄντα· δοκεῖν γὰρ εἰδέναι ἐστὶν
ἃ οὐκ οἶδεν· οἶδε γὰρ οὐδεὶς τὸν θάνατον· οὐδ' εἴ
τυγχάνει τοῦτ' αὐτῶν πάντων μέγιστον ὂν τῶν ἀγαθῶν·
δεδιότες δὲ ὡς οὖν εἰδότες ὅτι μέγιστον τῶν κακῶν,
ἐστίν· καὶ τοῦτο πῶς οὐ κάκιστα ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀμάθεια
δίκαιος ἡ τοῦ οἴεσθαι εἰδέναι ἃ οὐκ οἶδεν· ἐγὼ δ' ἴσως αὐτῷ
τούτῳ καὶ ἐν τούτῳ ἴσως διαφέρω τῶν πολλῶν ἀνθρώ
καὶ εἰ δή τῳ σοφώτερος τούτῳ φαίην εἶναι, τούτῳ ἂν

ὅτι οὐ κείνοισ ἰ κακῶσ σφῶν περὶ τῶν ἄλλων, οὕτω καὶ οἶομαι
οὐ κείνων ἐμέ. τὸ δὲ ἀμύνειν καὶ ἀπείθαι τοῖσ μᾶλλον
καὶ θεοῖσ καὶ ἀνδράσιν ὅτι κακόν ἐστιν, οἶδα πρὸ
οὗ τῶν κακῶν ὂν οἶδα ὅτι καὶ αἰσχρόν ἐστιν, ἀλλ' οἶδα· ἢ
ἀγαθὸν ὄν τοῦτο τυγχάνει. οὐδένα τε φοβηθήσομαι οὐδὲ
φεύξομαι· ἐάν τε οὐδείς μ' ὧν ἐμεῖσ ἀφίκηται ἀνύτων ἀπο
κτείναντα· ὃσ ἔφη· ἢ τῶν ἀρχῶν οὐδὲν ἐνέμε δεινὸ φοβη
θεῖν· ἢ ἴσωσ δὴ εἰσὶν ἄλλοι, οὐχ οἷόν τ' εἶναι, τὸν μὴ ἀποκτι
νάντα· λέγων πρὸσ ἡμᾶσ ὡσ εἰ δίκαια φθεγξόμεθα, ἢ δικά
ζειν οἱ μὴ εἰώθασι τὴν δίκην τὸν ὑπὸ σοῦ κριθέντα δικάσει,
ἐάν τε μὴ τὰ αὐτὰ δικάσῃ· εἰ μοι πρόσ ταῦτα
εἴποιτε· ὦ σοί, κρατῶ· νῦν μὲν ἀνύτωι οὐ πείσομεθα· ἀλ
λ' ἀφίεμέν σε· ἴσωσ τοίνυν μέν τοι ἔφοιτε μὴ κάτοπτον τοῦ
τὴν τὴν ζῆν τρόπον διατρίβειν· μὴ δὲ φιλοσοφεῖν· ἐὰν δὲ
ἀλῶ, ὅτι τοῦτο πράττων ἀποθανοῦμαι· εἰ οὖν με ὁ πρεῖπον
ἴσωσ τοιούτοισ ἀφίοιτε· εἴποι ἄν ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ὑμᾶσ ὦ ἄν
δρεσ Ἀθηναῖοι ἀσπάζομαι μὲν καὶ φιλῶ· πείσομαι δὲ μᾶλ
λον τοῖσ θεοῖσ· ἢ ὑμῖν· καὶ ὅσον περ ἂν ἔμπνεω· καὶ οἷόσ τε
ὦ, οὐ μὴ παύσομαι φιλοσοφῶν· καὶ ὑμῖν παρακελεύ
μενόσ τε καὶ ἐν δείκνυμενοσ· ὁτῳοῦν ἀεὶ ἐν τυγχάνω
ὑμῶν λέγων οἷα πρεῖωθα· ὅτι ὦ ἄριστε ἀνδρῶν Ἀθη
ναῖοσ ὤν· πόλεωσ τῆσ μεγίστησ καὶ εὐδοκιμωτάτησ
εἰσσοφίαν καὶ ἰσχύν· οὐκ αἰσχύνῃ τῶν μὲν οὐ κάρι χρήματων
μελοῦ μένοσ ὅπωσ σοι ἔσται πλείστου· καὶ δόξησ καὶ τι
μῆσ· φρονήσεωσ δὲ καὶ ἀληθείασ καὶ τῆσ ψυχῆσ ὅπωσ
ὡσ βελτίστησ ἔσται· οὐ κ ἐπιμελῇ· οὐδὲ φρονεῖσθαι; καὶ
ἐάν τισ ὑμῶν ἀμφισβητῇ καὶ φῇ ἐπιμελεῖσθαι· οὐκ εὐ
θὺσ ἀφήσω αὐτὸν οὐδὲ πείσομαι· ἀλλ' ἐρήσομαι αὐτὸν· καὶ
ἐξετάσω· καὶ ἐλέγξω· καὶ ἐάν μοι μὴ δοκῇ κεκτῆσθαι
ἀρετήν· φάσκοντι δέ· ὀνείδιῶ ὅτι τὰ πλείστου ἀξίωα περὶ
ἐλαχίστου ποιεῖται· τὰ δὲ φαυλότερα περιπλείονοσ· ταῦτα
καὶ νέῳ τῳ καὶ ἀστῷ καὶ ξένῳ ὅτῳ ἂν ἐντυγχάνω· μᾶλλον

καὶ ἀστοῖ καὶ ξένοι. μᾶλλον δὲ τοῖς ἀστοῖς. ὅσῳ μοι ἄμεινόν ἐστιν ἀγορεύει. ταῦτα γὰρ κελεύει ὁ θεὸς ἔμοιγε δοκεῖ. καὶ ἐγὼ οἶμαι. οὐδὲν μείζον ἀγαθὸν γενέσθαι ἐν τῇ πόλει. ἢ τὴν ἐμὴν τοῖ θεῷ ὑπηρεσίαν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττων περιέρχομαι. ἢ πείθων ὑμῶν καὶ νεωτέρους καὶ πρεσβυτέρους. μήτε σωμάτων ἧττον μελλεῖσθαι. μήτε χρημάτων τὸ πρότερον. μηδὲ οὕτω σφόδρα ὡς τῆς τοῦ ἀρίστη ἔσεσθαι. λέγων ὅτι οὐ κ ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται. ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς χρήματα καὶ τἆλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἅπασι τά τε ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. εἰ μὲν οὖν ταῦτα λέγων διαφθείρω τοὺς νέους. ταῦτα εἰσὶν ἐπαχθεῖς. εἰ δέ τις με φησὶν ἄλλα λέγειν ἢ ταῦτα. οὐδὲν λέγει. πρὸς ταῦτα φαίην ἂν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἢ πείσεσθε μοι ἢ μή. καὶ ἢ ἀφήσω. ἢ μὴ ἀφήσω. ὡς ἐμοῦ οὐκ ἂν ποιήσοντος. ἀλλὰ οὐδεὶς μέλλω ποτὲ ἄλλος τεθνάναι. μὴ θορυβεῖτε ἂν δρῶ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἀλλ' ἐμμείνατέ μοι ὃ ἐδεήθην ὑμῶν. μὴ θορυβεῖν ἀλλ' ἀκούειν. καὶ γὰρ ὡς ἔμοιγε δοκεῖ ὑμῖν ὠφελεῖσθαι ἀκούοντες. μέλλω γὰρ δὴ καὶ ἄλλα βοήσεσθαι ἃ οὐκ ἐμοῦ ποιήσοντος. ἀλλὰ μὴ δαμῶς ποιεῖτε τοῦτο. ἐὰν γὰρ ἐμὲ ἀποκτείνητε τοιοῦτον ὄντα οἷον ἐγὼ φημί. οὐκ ἐμὲ μᾶλλον ἢ ὑμᾶς αὐτούς. ἐμὲ μὲν γὰρ οὐδὲν ἂν βλάψαιτε οὔτε Μέλητος οὔτε Ἄνυτος. οὐδὲ γὰρ ἂν δύναιτο. οὐ γὰρ οἶμαι θεμιτὸν εἶναι ἀμείνονι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. ἀποκτείνειε μέν τἄν ἴσως ἢ ἐξελάσειεν ἢ ἀτιμώσειεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὗτος ἴσως οἶεται καὶ ἄλλος τις που μεγάλα κακά. ἐγὼ δοὐ κ οἶμαι. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ποιεῖν ἃ οὗτος ἐμοὶ ποιεῖ. ἂν δρᾶ ἃ δίκαιον ἐμοὶ χειρῶν ἀποκτήνυναι. μὴ οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι οὕτως ἂν οἴοιτο. ἀλλὰ ὑπὲρ ὑμῶν. μὴ ἐξαμαρτήσεσθε τι περὶ τὴν τοῦδε δόσιν ὑμῖν ἐμοῦ καταψηφισάμενοι. ἐὰν γὰρ ἐμὲ ἀποκτείνητε. οὐ ῥᾳδίως ἄλλον τοιοῦτον εὑρήσετε. ἀτεχνῶς ἢ καὶ γελοιότερον εἰπεῖν προσκείμενον τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ὡσπερ ἵππῳ. μεγάλῳ μὲν. καὶ γενναίῳ. ὑπνῶντι δέ

÷ πόρρω λιάρειμι.

λείπωσθε ἀδελφοί. καὶ δεομένου ἀφίεσθαι ὑπὸ μώπου ποστίνος οἷον
δή μοι δοκεῖ ὁ θεὸς ἐμὲ τῇ πόλει προστεθηκέναι· τοιοῦτόν τινα
ὄντα ἐγείρων καὶ πείθων καὶ ὀνειδίζων ὑμᾶς ἕκαστον,
οὐδὲν παύομαι τὴν ἡμέραν ὅλην πανταχοῦ προσκαθίζων· τοι
οῦτος οὖν ἄλλος οὐράδιός σοι γενήσεται ὃς ἂν δρᾷ. ἀλλὰ
ἐμοὶ πείθεσθε, φείσεσθέ μου. ὑμεῖς δὲ ἴσως τάχ' ἂν ἀχθόμενοι
ὡς ἂν ῥᾳδίως νυστάζοντα ἀφειρόμενος κρούσαιτε. ἂν με πεί θη
σθε ἂν ὑποφείσαισθε ἂν ἀποκτείνητε· εἶτα τὸν λοιπὸν ἡμῖν
καθεύδοντες διατελοῖτε ἄν. εἰ μή τινα ἄλλον ὁ θεὸς ὑμῖν
ἐπιπέμψει κηδόμενος ὑμῶν· ὅτι δ' ἐγὼ τυγχάνω ὢν τοιοῦτος
οἷος ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῇ πόλει δεδόσθαι, ἐνθένδε ἂν καταμά
θοιτε· οὐ γὰρ ἂν ἀνθρώπινόν ἐστε τὸ ἐμὲ τοσοῦτον χρόνον ἤδη
ἀμελῆ καὶ ἀνεπιμέλητα ἐᾶσθαι τῶν οἰκείων ἀμελοῦντα
μηδὲν τῶν αὑτοῦ πώποτε πεπραγότα· τὸ δὲ ὑμᾶς ἕνα
ἕκαστον προσιόντα τὸν ἀνδρα πατέρα· ἢ ἀδελφὸν πρεσβύτε
ρον πείθοντα τοῦ θεοῦ μελεῖσθαι ἀρετῆς. καὶ εἴ μού τι ἀπὸ τούτων
ἀπῆλαυον καὶ μισθὸν λαμβάνων ταῦτα παρεκελευόμην, εἶχεν
ἂν τινα λόγον· νῦν δὲ ὁρᾶτε δὴ καὶ αὐτοὶ ὅτι οἱ κατήγοροι
τἄλλα πάντα ἀναισχύντως οὕτω κατηγοροῦντες, τοῦτό
γε οὐχοἱοί τε ἐγένοντο ἀπαναισχυντῆσαι· ὡς ἐγὼ μάρ
τυρα ὑμᾶς φέρομαι τοὺς τηλικούτους. ἢ ὡραζάμενον μισθὸν ἢ λήψεσθαι· ἱκανὸν
μὲν οἶμαι ἐγὼ παρέχομαι τὸν μάρτυρα ὡς ἀληθῆ λέγω· τὸν
πένητα. ἴσως ἂν οἶμαι δόξαιμεν ἄπορον εἶναι· ὅτι δὲ ἐγὼ ἱδρυ
μένος τὰ τοιαῦτα πολυπραγμονῶ· δημοσίᾳ
δὲ οὐ τολμῶ ἀναβαίνειν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἔμοιγε
δοκεῖ θεῖόν τι πεπρᾶχθαι· τούτου δὲ αἴτιόν ἐστιν ὃ ὑμεῖς πολλα
κις ἀκηκόατε πολλαχοῦ λέγοντος· ὅτι μοί θεῖόν τε καὶ δαι
μόνιόν τι γίγνεται φωνή· ὃ δὴ καὶ ἐν τῇ γραφῇ ἐπικωμῳδῶν
μέλητος ἐγράψατο· ἐμοὶ δὲ τοῦτ' ἔστιν ἐκ παιδὸς ἄρξαμένῳ
φωνή τις γίγνομένη· ἣ ὅταν γένηται, ἀεί μ' ἀποτρέπει ὃ
τοῦτο ὃ ἂν μέλλω πράττειν· προτρέπει δὲ οὔποτε· τοῦτ' ἔστιν
ἐν τῷ τοῦ τὰ τοιαῦτα πολιτικὰ πράττειν. καὶ πάνυ καλῶς μοι δοκῇ

ὄμως τι οἴεσθαι. ὅτι γὰρ ἴσως ὧν ἄν δρᾶς Ἀθηναῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς παύλαις ὥσπερ χειρουργοῦσι πρᾶξαι τὴν πολιτικὴν καὶ πράγματα παύλαις ἂν ἀπολύοιμι· καὶ οὐτ' ἂν ὑπὸ σοῦ φθονοίμην οὐδὲν οὐτ' ἂν ὑπὸ σαυτοῦ. καίτοι μικρὰ ἄχθεσθαι λέγειν τί τἀληθῆ· οὐ γάρ ἐστιν ὅστις ἅμα σωθήσεται οὔτε σὲ οὔτε ἄλλον πλήθει οὐδενὶ μᾶλλον ὅμως τοῦ μὴ βουλομένου καὶ διακωλύοντος τὰ δίκαια. καὶ παρανόμως ὅμως τι πολιτεύεσθαι· ἀλλ' ἂν μὲν καὶ ὀνήσῃ τὸν τοιόνδε τινὰ μαχούμενον ὑπὲρ τοῦ δικαίου· καὶ εἰ μέλλει ὀλίγον χρόνον σωθήσεσθαι, ἴσως δοκεῖν· μεγάλα δ' ἔφη μοι νῦν τὸ κήριά παρέξομαι τούτων, οὐ λόγους· ἀλλ' ἐμοί τι μᾶλλον ὅρα· ἀκούσαντος δὲ μου τὰ ξυμβαλλόμενα· ἵνα εἰδῇς ὅτι οὐδὲν ὑπὲρ καθαιμαγμένου παρὰ τὸ δίκαιον δείσας θάνατον μὴ ὑπέκυρσα δέος· ἀλλὰ καὶ ἀπόλοιμι. ὁρῶ δὲ ἐμὴν φορτικὰ μὲν καὶ δικανικὰ ἀληθῆ δέ· ἐφ' ᾧ γὰρ Ἀθηναῖοι ἄλλων μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν πώποτε λίσσεται ὅμως τι πολιτεύεσθαι· ὅμως δὲ καὶ ἔγωγε κἂν ἐμοῦ ἡ πόλις ἀπόσχοιτο προτιθεμένου· ὅτε ἐμοὶ τοῦ δεκάτου τοῦ κτηθῆναι μαχίου ὅμως τοῖς ἄνδρασι χρόνοις ἅπασιν ἐμὲ ἔδοξε· τότ' ἐφ' ἑνὸς τῶν πρυτανευόντων ἱμάντιον ἀπώσθαι ἐμὲ μηδὲν ποιεῖν παρὰ τοὺς νόμους· καὶ ὅραντίαν ἐπηφισάμην· καὶ τοῖς μὲν οὐ τὸν ὅρκον δείκνυναι καὶ ἀπαλλεῖν τῶν ῥητόρων καὶ ἐμὲν κολάζοντα· καὶ ὡς οὐ τῶν μετὰ τοὺς νόμους καὶ τοῦ δικαίου, οἷς μὴ ὡμοσάμην δεῖν διακινδυνεύειν, ἵν' ἐμὲ θ' ἑαυτὸν γενέσθαι· μὴ δίκαια βουλευομένων, φοβηθέντα δὲ μόνον ἵν' θανάτου· καὶ ταῦτα μὲν ὧν· ὅτι δημοκρατουμένης τῆς πόλεως· ἐπειδὴ δὲ ὀλιγαρχίαν ἐφέστασι· οἱ τριάκοντα αὖ μετὰ πεντακοσίων με μεταπέμπονται αὐτῶν· εἰς τὸν θόλον προσέταξαν ἀπαγαγεῖν ὡς σαλαμίνιον λέοντα τὸν σαλαμίνιον· ἵνα ἀποθάνοι· οἷς ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐκείνοις πολλοῖς πολλὰ προστάττουσι πολλοὺς ἀπάγειν ἅπασιν ἀμφὶ πλείστους ἀνθρώπους· τότε μέν τοι φοβοῦμαι ἀλλὰ μοι δοκεῖ ξαίνειν ὅτι ἐμοὶ θανάτου μὲν μέλειν εἰ μὴ ἄρα οἰκότερον ἦν εἰπεῖν.

ἀλλὰ μὴ δῆτα σὺ ἄγε.

οὐ δ'ὁπωσοῦν· τοὺς δὲ μὴ δεῖν ἀδικοῦντας μὴ δ'ἁπλῶς ὅλον δεῖν μὴ ζεῖν φάναι, τοῦ
του δὲ τὸ παραμβάλλει· ἐμὲ γὰρ ἔφη εἰρηκέναι μὴ ἀρχὴν οὐκ ἐξεῖναι ζῆν οὐ
τοῦτο γὰρ οὐδὲν ἂν ἔτι ἀδικοῖντο μὴ γεγονότες, ἀλλ' ὅτι δεῖ μὴ
ἔκτιτον τὸν ὅλον ἐξελθόντα βίον, οἱ μὲν τὰς πρώτας οἰκήσεις τὰς εἰσαγω-
μένας καὶ λίμαρον λέγοντας· ἐγὼ δὲ οἰκτρόμενος λέγω ὅτι καὶ δι'
ὃ καὶ ὅσον ἂν δι' αὐτὸ πέπαυται. εἰ μὴ γὰρ ἀρχὴ διὰ ταχέων
κατεκλύσθη. καὶ τούτων ὑμῖν ἔστω τεκμήριον οἱ μαρτυρῶν· ἀρ' οὖν
ἂν μὲ οἴεσθε τοσοῦτον δὲ ἔτη διαγενέσθαι εἰ ἐπράττομεν τὰ
δημόσια· καὶ πρᾶγμα τοιοῦτο μάλιστ' ἂν δρᾶν ἐμαυτόν· ὑμοῦ θοῦ
τοῖς δικαίοις· καὶ ὃ αὐτὸ χρὴ τοῦτο αὐτὸ πλεῖστον ἔστιν οὗ μνήμην
τοιοῦτον δεῖ ὃν ἂν δρᾶν Ἀθηναίοις· οὐδὲ γὰρ ἂν ἄλλον ἄνδρα
οὐ δεῖν· ἀλλ' ἐγὼ διὰ παντὸς τοῦ μίου δημοσίᾳ τε ἔπραττε τί
ἔστιν εἶπον τοιοῦτον φανοῦμαι· καὶ ἴδοι ὁ αὐτὸς οὗτος οὐδενὶ
πώποτε ἐξημφορήσας οὐ δεῖν παρὰ τὸ δίκαιον· οὔτε ἄλλοι
οὔτε τούτων οὐ δεῖ· οὐδ' οἱ διαμαλλόντες ἐμέ· φάσιν
ἐμοὶ μαθητὰς εἶναι· ἐγὼ δὲ διδασκάλους μὲν οὐδενὸς
πώποτε ἐγενόμην· εἴ δέ τις μου λέγοντος καὶ τὰ ἐμαυτοῦ
πράττοντος ἔστι θέλει ἀκούειν· εἴτε μειράκιον ἐστὶν εἴτε
πρεσβύτερος· οὐ δεῖ πώποτε ἐφθόνησα· οὐδὲ χρήματα
μὲν λαμβάνων διαλέγομαι· μὴ λαμβάνων δὲ οὔ· ἀλλ' ὅμοιόν
ἐστι καὶ πλουσίῳ καὶ πένητι παρέχω ἐμαυτὸν ἐρωτᾶν· καὶ ἐὰν
τις βούληται ἀποκρινόμενος ἀκούειν ἐμοῦ λέγω· καὶ τούτων
ἐγὼ εἰ τοῖς χρηστοῖς γίγνομαι εἴτε μή· οὐκ ἐμὸν δικαίως τοῦτ'
εἶναι ἔχω· ὧν μήτε ὑπέχω μηδεὶς μηδὲν πώποτε
μάθημα· μήτε ἐδίδαξα· ᾧ δέ τις φήσει παρ' ἐμοῦ πώποτε
τι μαθεῖν ἢ ἀκοῦσαι ἴδοι, ὅτι μὴ καὶ ἄλλοι παρόντες· οὕτω
ὅτι οὐ καλῶς λέγει· ἀλλὰ διατί δή ποτε μετ' ἐμοῦ χαίρουσί
τινες τοσοῦτον χρόνον διατρίβοντες· ἀκηκόασι μὲν ἅπαντες
Ἀθηναῖοι πάντων ὑμῖν τῶν ἀληθεστάτων ἐγὼ εἴρηκα· ὅτι ἀκού-
ουσι τοῦ ἐξετάζεσθαι τοὺς οἰομένους τι εἰδέναι μὲν εἰδόσι
οὐσι δὲ οὔ· ἔστι γὰρ οὐκ ἀηδές· ὑμοὶ δὲ τοῦτο ὡς ἐγὼ φημι
προστέτακται ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρᾶττειν· καὶ ἐκ μαντείων

ὀξυθυμία. καὶ παντὶ τρόπῳ ὧι πρᾶγμα ποτε καὶ ἄλλη θάτε
μοίρα ἀν θρώποις καὶ ὅτι οὖν προσήκει πράττειν· τοῦτο
δὴ Αθηναίοις καὶ ἀληθῆ ἐστι καὶ συμβέβηκεν· ἐξ ἀρχῆς γὰρ
τῶν νέων τοὺς μὲν διαφθείρω, τοὺς δὲ διέφθαρκα· χρῆν δὴ
που εἴ τί τινα δίκαιον ἀντὶ τούτων προσδοκᾶν ἡμᾶς συμβήναι
νῦν οὖν ἡμῖν αὐτοῖς ἆρα κακόν τι δοκεῖ ξυμβουλεύσασθαι
νῦν αὐτοὺς ἀναιρουμένους, ὑμοῦ κατηγορεῖν καὶ τιμωρεῖ
σθαι· εἰ δὲ μή, αὐτοὶ λήψεσθον. τοὺς οὖν καθεστῶτας νῦν τῶν συγκεί
μενον πατέρας καὶ ἀδελφοὺς καὶ υἱοὺς τοὺς προσήκοντας·
εἰ πέρ τι πρὸς ἡμῶν τί καλῶς ἔχουσιν ἀκούσεσθαι αὐτοὺς οἱ κεῖνοι κρινῶ
μενοι μὴ σθαι καὶ τιμωρεῖσθαι· καὶ τοσοῦδε πάρεισιν αὐτοὺς
πολλοὶ ὄντες τοιοῦσδε ὁρᾶν· πρῶτον μὲν Κρίτωνα οὗτοσὶ
ἐμοὶ λίλι κιώτης καὶ δημότης· Κριτόβουλον δὲ πατήρ·
ὠκεανὸν λυσανίας ὀσφήττιος· αἰσχίνου τοῦ δὲ πήρ· ἕτι, ἀντι
φῶν ὁ κηφισιεὺς δὲ οὗτοσί· ὧν νόμων πατήρ· ἄλλοι τοί μωοῦτοι
σὶ νοῖ ἀδελφοὶ ὄντα ταύτηι τῆι διατριβῆι χρώμενοι· μικάρη
τος θεογίτονος δὲ ἀδελφὸς θεόδοτος· καὶ ὁ μὲν θεόδοτος
τεθνήκει· ὁ δὲ οὐκ ἂν ἔκεινος γε αὐτοῦ καταδεηθείη·
καὶ παραδοὺς ὁ δὲ ὁ δημοδόκου· οὗ υἱὸν θεαίγης ἀδελφόν·
ὁ δὲ δὲ ἀδείμαντος ὁ ἀριστώνος· οὗ ἀδελφὸς οὗτοσὶ πλά
των· καὶ αὖ αὐτὸ δωρος· οὗ ἀπολλόδωρος ὁ δὲ ἀδελφός· καὶ
ἄλλους πολλοὺς ἆρ' ἔχων εἰμὶ εἰπεῖν· ὧν τίνα ἂν χρῆν μᾶλλι
στα μὲν ὑμᾶς τοὺς ἑαυτοῦ λόγου παρασχέσθαι μάλιστα μάρτυρας·
εἰ δὲ πότε ἐβουλεύσασθε· μὴ παρασχέσθω· ἆρα παρασχόμενοι καὶ
λεγέτω εἴ τι ἔχει τοιοῦτον· ἀλλὰ τούτου παρ' ὑμῶν τίμημα
δυρρήσιος ὃ ἂν δρᾶ παντὸς ἐμοὶ μὴ θεμιτοῦ τοῖς δια
φθείρουσι· τοῖς κακὰ δρῶσι μοῦσθαι τοὺς οἰκείους ὧν
ὡς φασὶ μάλιστα καὶ ἄρτος· αὐτοὶ μὲν μᾶλλοι διεφθαρ μέ
νοι· τὰ χρήματα λόγου ἔχοντα μὴ θεμιτὰ· οἱ δὲ ἀδιάφθαρτοι
ὧν δυρρήσιος ἢ δικαίως οἱ τούτων προσήκοντες, τίνα
ἄλλον ἔχουσι λόγον μὴ θεμιτὸν ὑμῖν· ἀλλ' ἢ τὸν ὀρθόν τε καὶ
δίκαιον· ὅτι ξυνίασι μάλιστα μὲν τὸν δικάζοντα ὑμῖν ἀλλ

θύομτι· εἰ δη ὃ ἀν δρᾳ· ἀ μὲν ἅ ἐχοι μὰν λ πολογεῖσθαι.
σχεδὸν ἐ στι ταῦτα καὶ ἄλλα ἴ σως τοι αὐτα· τάχα δ' ἂν πο
ιμὸν ἄμα αἰκτίος ἂν ἀ μη κοθεὶσ ἂν τοῦ· εἰ ὁ μὲν καὶ διάτ
τω τοῦτου ἴ τοῦ ἀμόνος ἅ ἅ να ἅ φο νι ζόμβμος, ὁ δε λίθη, τὸ καὶ
ἴ κέβυσ τοὶ ὸ δι καασὸ μέτα πολλὰν δω κρύσμ· ὡσ δ' ἀπὸ
αὐ τοῦ ἀν α μ μασαίμβμος ἴ να ὁ τι μαὶ λι ασ ὁλθη θή η· καὶ
ἀλλου ποὶ ν οἱ κεί ων· καὶ φίλων πολλου· ἅ ἐ ὸ δὲ οὐ δὲ μὰ ἁρ λ
τούτω ν ποι ή σω· καὶ ταῦτα κι ν δμω δώμ ὁ σ' ἂν δ' ὀ ξαι μη τὸν
ἔ σχατον κί ν δμων· τάχ' ὡ ὰ τὸ ταῦτα ὁμμο ή σασ· αὐ θα δὲ
ἄθρον ἂν προ σ με σχοί η· καὶ ὁρ μισθεὶσ αὖ τοὶσ τούτοις· θᾶτ ο
ἂν μεθορμι ῶ τὴν τὴ φορ· εἰ δή τὸ ιμὸν οὕτω σ' ἔχει· οὐ καὶ
ξι ὁ μὲν γὰρ ἅ φο νο· εἰ δ' ὡ ὰ· ἴσωι εἰ κὴ ἂν μοι δο κῶ πρὸσ τοὺ
τον λέγειν· λ φο μό τι ὁμοὶ ὃ ἁ ρί σθ· εἰ σὶ μὲν πού τι νεσ
καὶ οἱ κεῖοι· καὶ γὰρ τοὐτο αὐ τὸ τὸ τοῦ ὁ μηρου· οὐ δ' ἅ φο ἀπὸ
δρυὸσ οὐ δ' ἀπὸ πέρ ησ τέ φυ κα· ἀλλ' ὃ ς ἂν θρο πων· ὃ σθ
καὶ οἱ κεῖοί μοί εἰσι· καὶ μὶ εἶσ ὃ ἂν δρᾳ ἀ θη ναῖοι τρεῖσ·
εἶσ μὲν μειρα κιον λί δη· δυ ὸ δὲ πω δία· ἀλλ' ὁ μοσ οὐ
δε μία αὐ τοῖν δυ ρο ἂν α μ μασαίμβμος δε λί σομαι ιμὸν
ἀπο τὴ φίσασθαι· τί οὖν οὐ δὲμ τούτων ποι ήσω; οὐ κ' ἂν θα
δι ζόμβμος ὃ σ' ἀ θη ναῖοι· οὐ δ' ἰμαῦ ἀτι μα ζων· ἀλλ' εἰ μὲν
βαρ βα λβόσ ἐ στ' ἐ χω προσ θαν ατον· τὶ μὲ· ἄλλοσ λόγος·
τοῖσ δ' οὖν δό ξαν καὶ ὁμοὶ καὶ ιμῖν· καὶ ὁ λη τὴν πό λει, οὗ μοι
δοκεῖ καλὸν εἶ ναι ὁμὲ τούτων οὐ δεμὶ ποι εἶν· καὶ τὴν λικοῦ δε
οἵ ν' ἂν· καὶ τοῦτο τοῦ μο μα ἔ χον τα· εἰ τοῦν ἀ λη θῶσ· ἢ τοῦν
τὸν δοσ, ἄλλου δ' ὃ δε κα μὸν μέ ἐ σθαι ποὶ σοκ ρατεῖ διαφο
ρὰν τιν' ποῖν πολλὰν ἂν τρο πων· εἰ οὖν ιμῶν οἱ δοκοῦντε
διαφέρειν· ἢ τε σοφίαι εἴ τε ἀν δρεί αι· ἢ τε ἄλλη τι νι οὖν,
ἀρ' ἐθέλ τοι οὗτοι ὃσ ον ταῖ, ἀ ν χρὴ ἀν εἶ η· οἷ ονσ περ ἐ πὶ πολλὰ
κισ ὁ ρᾶ κάτ τι νασ ὁ τὰν Κρί νο ν ται· δο κοῦ σασ μεν τι εἶ ναι·
θαυ μά σια δὲ ὁρ μᾶ ζομεν· ὡσ δεινόν τι ὁ ὁ μεν ὡσ τεί
σε σθαι εἰ λί πο θαρ οῦ σαι· ἀ ἀσφα λὲσ θαι αὐ τὸν ὃσ ον μὲν ἂν
ιμεῖσ αὐτοὺσ μεθ' αὐτοῦ κτεί μητε· οἱ ὁμοὶ δοκοῦσιν αἰ χρῶ λων

τὴ πόλει περιάπειμ. ὥ' ἀ' ἀμ ἤ κα καὶ τὸν ξένον ὑπολαμβάνειμ. ὅτι
οἱ δημοφερόντως Ἀθηναίων εἰσ ἀρετήν. οὐ γὰρ αὐτοὶ ἑαυτοῖμ ὄντες
ταῖσ ἀρχαῖσ καὶ ταῖσ ἄλλαισ τιμαῖσ προκρίνουσιμ οὗτοι γυναικῶν
οὐ δεῖ διαφθείρουσιν. ταὐτὰ γὰρ ἂ ἂμ δρᾶ Ἀθηναῖοι. οὔτε ἡμᾶσ
χρὴ ποιεῖμ τοῦτο δοκοῦντασ καὶ ὅτι ποιῶ εἶναι. οὔτ' ἂμ λάβοιμι
τοιοῦμον, ἡμᾶσ ἐπιτρέπειμ. ἀλλὰ τοὐναντίον δεῖ κρίνεσθαι. ὅτι
πολὺ μᾶλλον κατανοήσειεν τοῦ ταῦτα δρᾶμα
εἰσάγοντοσ. καὶ κατανοήσασθαι τὴν πόλιν ποιοῦσαν. ἢ τοῦ λοιποῦ
ἀμάρτοντοσ. χωρὶσ δὲ τῆσ δόξησ ἂ ἂμ δρᾶ; οὐδὲ δίκαιόμ μοι δοκεῖ
εἶναι δεῖσθαι τοῦ δικαστοῦ. οὐδὲ λυσιτελοῦμ ἀποφεύγειμ. ἀλλὰ δι
δασκεῖμ καὶ πείθειμ. οὐ γὰρ ἐὰν τοῦτο καθῆται ὁ δικαστὴσ ἐὰν τοῖσ
κατανοήσεσθαι τὰ δίκαια. ἀλλ' ἐὰν τοῖσ κρίνειμ ταῦτα. καὶ ὁ
μισθὸσ ὃμ οὐχὶ εἰσθαι οἷσ ἂμ δοκῇ αὐτοῖσ ἀλλὰ δικαίωμ κατὰ
τοὺσ νόμουσ. οὐ χρὴ οὔτε ἡμᾶσ ἐξεῖναμ ἡμᾶσ ἐπιορκεῖμ.
οὔθ' ἡμᾶσ ἐξεῖσθαι. οὐδετέροισ γὰρ ἡμῶμ ὅσιον ἐστιμ. μὴ οὖμ
ἀξιοῦτε μ' ὥ ἂμ δρᾶ Ἀθηναῖοι ταὐτὰ δεῖμ πρὸσ ἡμᾶσ πρᾶτ
τειμ. ἀ μήτε ἡμῖν μᾶλλον ἐστὶμ μήτε δίκαια. μήτε ὅσια. ἀλ
λὰ τἀμαυτοῦ μοι ἕμεκα τοσοῦτοσ καὶ τοσοῦτοσ φθόνοσ τοῦ ὑπὸ
μελίτου τουτουϊ. σαφῶσ γὰρ ἂμ εἰ πεῖσαιμι ἡμᾶσ καὶ τοὺσ δείσθαι
μαρτύρων, ὅτι μὴ κατὰ θεοὺσ ἂμ δικάζοιμι μηδὲ ἡμᾶσ εἶναι. καὶ ἀσεβεῖμ
τοῦτο ὃμ μάλιστα κατηγοροίην ἀνθρώπου
τοῦ θεοὺσ οὐ νομίζοντοσ. ἀλλὰ πολλοῦ δεῖ οὕτωσ ἔχειμ. νομίζω
γὰρ ἂ ἂμ δρᾶ Ἀθηναῖοι ὡσ οὐδεὶσ τῶμ ἐμῶμ κατηγόρωμ
καὶ ἡμῖμ ἐπιτρέπω καὶ τοῖσ θεοῖσ κρῖναι περὶ ἐμοῦ ὁπότερα μέλλῃ
ἐμοὶ τε ἄριστα εἶναι καὶ ἡμῖμ. τὸ μὲμ μηδὲν ἀδικεῖμ ἂ ἂμ δρᾶ
Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτοισι τοῖσ γεγραμμένοισ ὅτι μου κατεψηφίσασθε, ἀλλὰ
τέρασι πολλοῖσ ἔοικεν. καὶ οὐ κάνδάπιστά μοι γέγραπται τὸ γρα
φὸσ τοῦτο. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον θαυμάζω ἑκατέρωμ τῶμ ψήφωμ
τὸν γεγραμμένον ἀριθμόμ. οὐ γὰρ ὀλίγῳ ἔλαττον οὕτω παρέλιπεν ἑσθαι.
ἀλλὰ παρὰ πολὺ μᾶλλον δὲ ἢ σοὶ δοκεῖ ἕτερι ἂ κόντων μόνων μετέσ
σωμ τῶμ ψήφωμ, ἀπὸ τοσούτων ἂμ ἐφεύγει ἄν. μέλιτοσ μὲν οὖμ ὡσ ἐμοὶ δοκεῖ
καὶ μικρὰ πέφυκεν. ἀλλὰ παντὶ δῆλον τοῦτό γε. ὅτι εἰ μὴ ἀφῃμ

κοὐκ ὀνομάζοπε φάσα

ἄνιτος καὶ λύκων κατηγορήσοντος δμοῦ, καν ὁ Φλεχίλαος δρα
χμὰς οὐ πεντακοσίων τὸ πέμπτον μέρος τῶν τιμήσαι
δοῦναι ὁ ἀνὴρ θανάτου· εἰ δὲ μή τινος ὑμῶν ἄλλη τιμήσεται
ὦ ἀθηναῖοι· ἴσως μέν τι τῆς ἀξίας· τίνος δὲ τί ἀξιός εἰμι παθεῖν
ἢ ἀποτίσαι ὅτι μαθὼν δρᾶν τοιοῦτος, οὐχήσυχίαν ἄγειν· ἀλλὰ δεῖ
λήσας ὧν πολλοὶ χρήματος μοῦ τε καὶ οἰκονομίας· καὶ
ἀρετῆς ἕνεκα· καὶ δημιουργίας καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν καὶ ξυνου
σιῶν· καὶ πάσης τῶν ἐν τῇ πόλει μεμονωμένων· ἡμῖν δὲ μόνος
ἑαυτὸν τοῖς ἔργοις εἰκέναι εἶναι· ἴσως δὲ ταὐτὸν τα
σοῦσθαι, ἐν ταὐτομάτῳ οὐκ εἶναι· οἷς δοκεῖ μήτε ὑμῖν μήτε
ἄλλοις ἐμβλακεῖν μηδὲν ὁ φθόνος εἶναι· ἐμοὶ δὲ τὸ ἴδιον ἕκαστον
ἴσον ἐνεργεῖν τῶν μεγίστων ἐνεργούμενον οὐ ῥᾴδιον φάναι, ἐν ταὐτο
μάτῳ· εἰ χειρῶν ἕκαστον ἡμῶν πείθεσθαι· μήτε τῶν
ἄλλων· ἐμοὶ χείρων

ὥστε οὐδὲν ἄρα μοι. εἰ δὲ ὑμῖν νόμος οὐκ ἔστι καὶ ἄλλοις ἅπασι πρίνεσθαι
μόνου μὴ μίαν ἡμέραν μόνον κρίνειν ἀλλὰ πολλάς, ἐννοήσατε
ἂν· μὴ δοὺς ἀίδιον ὑμῖν χρόνον ὀλίγοι μεγάλας δίκας λύεσθαι· ὥστε εἰσὶν οὐδὲν
ὑμῶν δικάζειν μιᾶς ἡμέρας οὐ δίκην, πολλοῦ δεῖ οὐδὲ
ἑαυτὸν δικάσειν· καὶ κατὰ μόνου ἔρειν αὐτὸς· οὐδὲ ἄξιος
εἰμὶ τοῦ κακοῦ καὶ τιμᾶσθαι τοιοῦτον τινὸς ἐμαυτόν· τί δὴ
πάσας· ἢ μὴ παθεῖν τοῦτο· οὐ μεγάλη τοίνυν μοι τιμᾶται· ὁ θάνατος οὐκ
ἔστιν· οὔτ' εἰ ἀγαθὸν οὔτ' εἰ κακόν ἐστιν· ἀντὶ τούτου δὴ ἕλωμαι·
οὐκοῦν οἱ δ' ὅτι κακοῦ μόνον, τοῦτον τί μελετᾶν μόνος· οὐ τὸν θάνατον
δεδοικώς; καὶ τίνα δεῖ ζῆν ὑμῖν ἔτι δικαστήριον· δουλεύοντα τιμᾶν
κατὰ πάντα γὰρ χεῖρον τοῖς ἔτι δικαίοις· ἀλλὰ χρήματων· καὶ δὴ
δέεσθαι ὅσου ἂν ἐκτίσω; ἀλλὰ ταῦτόν μοι ἐστὶν ὑπὲρ ἐμοῦ δὴ
ἕλεγον· οὐ γὰρ ἔστιν μοι χρήματα ὑπὲρ ἐκτίσω· ἀλλὰ δὴ
φυγῆς τιμήσομαι· ἴσως γὰρ ἂν μοι τούτου τιμήσαιτε, πολλὴ
μὲν ταῦτα φιλοτιμία ἔχοις ἐν οὕτως ἀλόγιστός εἰμι· ὡς ἐμὲ
δεῦρο ἀσθενεῖς λογίζεσθαι· ὅτι ὑμεῖς μὲν οὐκ ἂν τὸν πολίτην μου οὐχοίοι
τε ἐνεγκεῖν ἐν ἀφεῖναι τὰς ἐμὰς διατριβὰς καὶ τοὺς λόγους
ἀλλ' ὑμῖν μᾶλλον γε χαλεπαίνουσι καὶ ἐπιφθονώτερον· ὡς ἔστε ζῆν
τεῖ τὸ αὐτὸν νῦν ἀπαλλαγῆναι· ἄλλοι δὲ ἆρα εἰσὶν οἵοις
ῥᾴδιόν· πολλοῦ γε δεῖ ὦ ἄνθρωποι· καλοῖς ἐμοὶ ὁμοίοις εἶναι
ἐξελθόντι τιθλίοις δὲ ἀνθρώποις· ἀλλὰ νῦν ἐξαίρετος πολλὰς
ἀμείνοσι μὲν καὶ ἐξελαυνομένοις, ζῆν· ἐν γὰρ οἶδ' ὅτι οἵοις
ἂν ἕλθω, λέγοντος ἐμοῦ· ἀκροάσονται οἱ μὲν οἱ ἀνθρώποι ὡς ἄνθρωπε
δὲ· καὶ μὲν τούτοις ἀπολαύσω, οὗτοι δὲ αὐτοὶ ἐξελοῦσι πάν
θανόντος τοὺς πρεσβυτέρους· ἐὰν δὲ μὴ ἀπολαύσω, οἱ τούτων
πρὸ τε καὶ οἱ κεῖνοι· καὶ δ' αὖτοὺς τούτους· ἴσως οὖν ἄν τις
εἴποι· σιωπὴν δὲ καὶ ἡσυχίαν ἄγοντα οὐ σώσεις· οὐχοῖ ὅστε
οὐκ ἐμὴν ἐξελθεῖν ζῆν; τοῦτ' ἐστὶ πάντων χαλεπώτατον
τὸν πεῖσαί τινας ὑμῶν· ἐὰν γὰρ λέγω ὅτι τοῖς θεοῖς ἀπει
θῶ τοῦτ' ἔστι· καὶ διὰ τοῦτο ἀδύνατον ἡσυχίαν ἄγειν, οὐ πεί
σεσθέ μοι ὡς εἰρωνευομένῳ· ἐὰν δ' αὖ λέγω, ὅτι καὶ τυγχά
νει μέγιστον ἀγαθὸν ὂν ἀνθρώπῳ τοῦτο· ἕκαστον ἡμέραν περὶ

ἀρθμιὸν τοὶ λόγου τοῦσι εἶσθαι· καὶ τοὶν ἄλλον τοῦτο ἐμὲ μὴ εἶσ
ἐμοῦ ἀκούσθ' διαλεγομένου· καὶ ἐμαυτὸν καὶ ἄλλου ὄστ
τὰ ζόντος· ὁ δὲ ἀνὴρ ὅστις οὐμοῦτὸν ἀνθρώποις
ταῦτα δοκεῖ λίτιον πείσθεμαι λέγοντι· τὰ δὲ ἔχθη μὲν ὅσσ
ὅσ φόβημα ὃν ἀνὴρ φ· πάθει δὲ, οὐρανίαι δόμοι καὶ φόβαι
οὐκεῖθι σμαι ὑμαυτὸν ἀξιοῦν κακοῦ οὐδενός· εἰ μὲν γὰρ ἦν
μοι χρήματα, ἔτι μὴ σαίμην ἂν χρημάτων· ὅσα ἐμοὶ λοιπὸν ὀκτί
σθη· οὐδὲν γὰρ ἂν ὠφελοίμην· νῦν δὲ οὐ γάρ ἐστιν· εἰ μὴ ἄρα ὀλίγα
ἂν φόβου δυναίμην ὀκτίσασ· τοσούτου νοῦ λέσθαι τιμήσας· ἢ
σσοῦ δ' ἂν δυναίμην ὀκτίσασ ἐμὴν μνᾶν ἀργυρίου· τοσούτου
οἶμαι τιμῶμαι· πολλοστὸν δὲ ὅ δὲ ὃν ἀνὴρ φ Ἀθηναίοι· καὶ κρί
τωνι καὶ κριτοβούλου καὶ ἀπολλοδώρου, κελεύουσί με
τριάκοντα μνῶν τιμῆσασθαι· αὐτοὶ δ' ἐγγυῶνται
μαι οἷν τοσούτου· ἐγὼ δὲ ἐμὲν ἀξιῶ τοῦ ἀργυρίου
οὗτοι ἄξιός χρῆσθαι· οὐ πολλοῦ γε δεῖ ὀκτὼ χρόνου ὃν ἀνὴρ φ
Ἀθηναίοις ὁμολογῶ δὲ καὶ αὐτίκα· ἀπὸ τοῦ μὲν βουλομένου
τὴν πόλιν λοιδορεῖν· ὃν σοφὸς κρατῆ ἀποκτόνατε ἂν
δρα σοφόν· φήσουσι γὰρ δήμε σοφὸν εἶναι εἰ καὶ μὴ ἐμέ,
οἱ βουλόμενοι ἐμὲν ὀνείδεσι· εἰ οἷν πεῖρα εἰναι τόλι
γον χρόνον, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ἂν ἐμὲν τοῦτο ἔρρηξε· ὁρᾶτε γὰρ
δὴ τὴν ἡλικίαν· ὅτι πόρρω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου· θανάτου δὲ ἄπο.
λέγω δὲ τοῦτο, οὐ πρὸς Διὸς τοῦσιν ἐμοῖς· ἀλλὰ πρὸς τοὺς δικαστὰς
τὴν ψῆφον θέσθαι περὶ ἐμοῦ· λέγω δὲ καὶ τὸ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς
τούτους· ἴσως μὲν οἴ ὦδε ὃν ἀνὴρ φ· ἀπορία λόγων ἔσχηκα
τοιούτων· οἷς ἂν ἐμοὶ ἔστιν· ἐγὼ οἶμαι νῦν εἶναι παντοῖα καὶ
λέγειν ὅτου ἀπὸ φυγεῖν τὴν δίκην· πολλοῦ γε δεῖ· ἀλλ' ἀπορία
μὴν ἔσχηκα· οὐ μὴν τοι λόγων· ἀλλὰ τόλμης καὶ ἀναισχυντί
ας· καὶ τοῦ ἕνεκα λέγειν πρὸς ἐμοὶ τοιαῦτα· οἷ ἂν ἐμὲν δίκη
ας λῶν ἀκούειν· θρηνοῦντος τέκνου καὶ ὀλομένου καὶ ἄλλα
ποιοῦντος καὶ λέγοντος πολλὰ καὶ ἀνάξια ἐμοῦ, ὡς ἐγὼ φημὶ·
οἷα δὴ καὶ εἰώθασιν ἐμεῖς τοὺν ἄλλον ἀκούειν· ἀλλ' οὐ τε τόπο
ὡλίσθων δὲν ἐμὲν ὀκκαὶ τοῦ κινδύνου πράξαι οὐδὲν ἀνελεύθερον·

οὔτε νῦν μοι μεταμέλει οὔτ' ἀπολογησαμένῳ. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αἱροῦμαι ὧδε ἀπολογησάμενος τε θνήσκειν, ἢ ὧδε εἰμένος ζῆν. οὔτε γὰρ ἐν δίκῃ οὔτ' ἐν πολέμῳ, οὔτε μὲ οὐδὲν ἄλλον δεῖ τοῦτο μηχανᾶσθαι. ὅπως δ' ἀποφεύξεται παντὶ τρόπῳ θάνατον. καὶ γὰρ ἐν τοῖς μάχαις πολλοὺς διέλαθε μηθεὶς ὅτι τὸ ἀποθανεῖν οὐ τὸ ἐκφεύγειν, καὶ ὀξὺ πολὺ ἀφεστός. καὶ ἐφίκετ' εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῶν διωκόντων. καὶ ἄλλας μηχανὰς πολλαί εἰσιν ἐν ἑκάστοις τοῖς κινδύνοις ὥστε διαφεύγειν θάνατον. ἐάν τις τολμᾷ παντὶ ποιεῖν καὶ λέγειν. ἀλλὰ μὴν οὐ τοῦτό γε χαλεπὸν οὐδ' ἂν δρᾷ θάνατον ἐκφυγεῖν. ἀλλὰ πολὺ χαλεπώτερον, πονηρίαν. θᾶττον γὰρ θανάτου θεῖ. καὶ μὲν δὴ βραδύτητός γε ἐμοὶ καὶ ὀρθυντικὸς, ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἁλούς. οἱ δὲ δεινοὶ κατήγοροι. ἀτὰρ δεινοὶ καὶ ὀξεῖς ὄντες, ὑπὸ τοῦ θᾶττον νοσεῖν τὴν κακίαν. καὶ μὲν δὴ φεύξεσθαί γε θανάτου δίκην οὐδ' ἐμοί. οὗτοι δὲ ὑπὸ τῆς ἀληθείας ὡς φλαῦρός τε καὶ ἀδικίαν. καὶ φεύξεται τοῦτ' ἐμοὶ γε καὶ οὗτοι. ταῦτα μέντοι ἴσως οὕτως καὶ δόξει ἔχειν. καὶ οἶμαι αὐτὰ μετρίως ἔχειν. τὸ δὲ δὴ μετὰ τοῦτο, βούλομαι ὑμῖν χρησμῳδῆσαι, ὡς κατὰ τὴν φυσαμένου μοι. καὶ γὰρ εἰ μὴ δῆλη ἦν ταῦθα. ἦν ὦδε μάλιστα ἂν θρῶποι χρησμῳδοῦσιν ὅταν μέλλωσιν αὐτοῦ θανεῖσθαι. φημὶ γὰρ ὧδ' ἂν δρᾶν οἱ ἐμὲ ἀποκτόνατε. τιμωρίαν ὑμῖν ἥξειν οὐδὲν μετὰ τὸν ἐμὸν θάνατον, πολὺ χαλεπωτέραν μὲν δίαν, ἢ οἵαν ἐμὲ ἀπεκτόνατε. μᾶλλον γὰρ τοῦτο ἐπιχειρήσεσθε, οἱ ἐμὲ νῦν ἀπαλλάξεσθαι τοῦ διδόναι ἔλεγχον τοῦ βίου. τὸ δὲ ἐμὲν πολὺ ἐναντίον ἀπολύσεσθαι ὡς φημι. πλείους ἔσονται ὑμᾶς οἱ ἔλεγχον τε. οὓς ἐμὲ νῦν κατεῖχον, ὑμεῖς δὲ οὐκ ἠνέσεσθε. καὶ χαλεπώτεροι ἔσονται, ὅσῳ νεώτεροί εἰσι. καὶ ὑμεῖς μᾶλλον ἀγανακτήσεσθε. ἐὰν γὰρ οἴεσθε ἀποκτείνειν τε ἄνθρωπον τοῦ μὴ ὀνείδιζειν τοὺ ὀρθῶς ζῆν τε. οὐ κομψὸν οὐδὲ διαφεύγειν τοῦτο. ἀπαλλαγὴ δ' οὐ τοῦ πάνυ δυναστικοῦ τε καὶ καλοῦ. ἀλλὰ κεῖνο καὶ καλλίστη καὶ ῥᾳστη, μὴ τοῖς ἄλλοις κολούειν.

ἀλλὰ ταῦτα παρασκευάζηται ὅπως ἔσται ὡς μάλιστα. ταῦτα
μὲν οὖν ἐμοὶ τοῖς κατὰ τὴν φύσιν μέροις μᾶλλον συμβαίνοντα·
ἀπαλλάττομαι. τοῖς δὲ οὐ κατὰ τὴν φύσιν μέροις, εἰ δέοι ἄνδρα
λέγειν ὑπὲρ τοῦ μεγέθους τούτου τοῦ πράγματος. ἔμοιγε οἱ
ἄρχοντες ἀσχολίαν ἄγουσι· καὶ οὔπω ἔμοιγε οἱ βουλόμενοι με
δεῖ τεθνάναι. ἀλλ' οὐμοὶ δοκεῖ παρὰ μεῖναι τοσοῦτον
χρόνον· οὐδὲν γὰρ κωλύει δοκεῖν τὸ λογίσασθαι πρὸς ἄλλους.
ὅσοις ἔξεστιν. ἐμὲν γὰρ οὐ φίλοις οὔσιν ἔοικε δεῖξαι ἐθέλειν
τὸ μειράκιον ἐμμελὲς καὶ τί ποτε νοεῖ· ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἄν δοκεῖ
δίκαιαι· ἴσως γὰρ δίκαιος καλῶν. ὀρθῶς ἂν καλοίης,
θαυμάσιόν τι μέγεθος· εἰ γὰρ ἔστιν θεῖόν τι καὶ εἰ τοῦ
δαιμονίου. ἔστι μὲν τὸ πρόσθεν χρόνοις ἔοικε τι, σαφὲς οὐκ εἰ
ἀεὶ ἴσως· καὶ σαφὲς ἔοικε σμικρὸς ἔστιν ὁ τοῦ μέλλοντος, εἴ τι μέλλοιμι
μὴ ὀρθῶς πράξειν· μειρακίοις δὲ ἐμμελέσι, οἷ σφόδρα αὐτὸ
καὶ αὐτοῖς ταῦτα· ἀνεμνήσθη εἰ ἄν τις καὶ νομίζεται ἔσχατα κακῶν
εἶναι· ἐμοὶ δὲ οὐ τὸ δεινὸν τῇ δοκεῖν θεοῖς εἶναι τὸ δίκαιον
θεοῦ σημεῖον· οὐ τὸ δεινὸν καὶ ἀληθὲς ἔστιν ταῦτα ἔοικε τὸ δίκαιον
ριον· οὐ τὸ ἔστι τοῖς λόγοις οὐ δοκοῦσι μέλλοντί τι ἔστιν. καὶ τοῖς ἐμοὶ
λοις λόγοις πολλὰ χοὐ δέονται ἔστιν ἐπιλαθέσθαι τοῦ μέλλοντος. νῦν δὲ οὐ
δοκοῦσι τοῖς αὐτοῖς τοῖς πράξειν· οὐ τοῖς ἔστι οὐ δοκεῖ· οὐ τοῖς λόγοις
λοις ἀπέστω ταῖς· τί οὖν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω, ἐφ' ἡμῖν ἔστιν·
κινδυνεύει γάρ μοι τὸ ἐμμελὲς τοῦτο, ἀγαθὸν γενόμενον· καὶ
οὐκέτι ὅπως σημεῖον ὀρθῶς ὑπολαμβάνομεν, ὅσοι οἱ μέλλ
καὶ κὸν εἶναι τὸ τεθνάναι· μέγα μοι τεκμήριον τούτου γέγονεν·
οὐ γὰρ ἔθος· οὐκ εἰώθασι πόθεν ἄν μοι τὸ εἴωθὸς σημεῖον,
εἰ μή τι ἔμελλον ἐμὲ ἀγαθὸν πράξειν· ἐγνωκόσιν δὲ καὶ τῇδε.
ὡς πολλὴ ἐλπὶς ἔστιν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι· δυοῖν γὰρ θατέρων
ἔστι τὸ τεθνάναι· ἢ γὰρ οἷον μηδὲν εἶναι· μηδὲ αἰσθησιν
μηδεμίαν μηδενὸς ἔχειν τὸν τε θανόντα, ἢ κατὰ ταὐτὸ
νόημα, μεταβολή τις τυγχάνει οὖσα· καὶ μετοίκησις τῇ τυχῇ
τοῦ τόπου τοῦ ὄντος δέ. εἰς ἄλλον τόπον· καὶ εἴτε μηδεμία
αἴσθησίς ἐστιν· ἀλλ' οἷον ὕπνος· ὡς εἰ δή τις καθεύδων· μηδ

δόναρ μὴ δεῖν ὁρᾶν, θαυμαστὸν ἂν εἴη ὁ θαύματος· φοβοῦμαι γὰρ ἀνόσιον εἴ τινα ἕκλεξιν μεμνῆσθαι δεῖ ταύτην τὴν νύκτα ἐν τῇ
÷ κατεκοιμήθη οὕτω κατὰ δαρθεῖν· ὃ δὲ μὴ δεῖν ἢ δεῖν· καὶ τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντὶ παραυθεῖσαν ταύτην τὴν νύκτα δεῖ, σκεπτέον μεμνῆσθαι εἰ πρέπον. πόσας ἀρείνον καὶ ἥδιον ἡμέρας καὶ νύκτας ταύτης τῆς νυκτὸς μείζω κεῖσθαι τοῖς ἑαυτοῦ βίοις, οἴεσθαι ἂν· μὴ ὅτι γ' ἁπασῶν τινα καὶ ἄλλην μέγαν βασιλέα. ἓν ἀριθμὸν τοῦτο ἂν εὑρεῖν αὐτὸν ταύτας πρὸς τὰς ἄλλας ἡμέρας καὶ νύκτας· εἰ οὖν τοιοῦτον ὁ θάνατός ἐστι, κέρδος φημὶ λέγω· καὶ γὰρ οὐδὲν πλείω τοῦ χρόνος φαίνεται οὗτος δὴ εἶναι, ἢ μίαν νύκτα· εἰ δ' αὖ οἷον ἀποδημῆσαί ἐστιν ὁ θάνατος ὅντιν' δὲ εἶσ' ἄλλον τόπον καὶ ἀληθῆ ἔστι τὰ λεγόμενα· πόσ' ἄρα ἐκεῖ εἰσιν οἱ τεθνεῶτες, τί μεῖζον ἀγαθὸν τούτου εἴη ἂν ὦ ἄνδρες δικασταί· εἰ γάρ τις ἀφικόμενος εἰς Ἅιδου· ἀπαλλαγεὶς τούτων τῶν φασκόντων δικαστῶν εἶναι· εὑρήσει τοὺς ἀληθῶς δικασταὶ οἵπερ καὶ λέγονται ἐκεῖ δικάζειν· μίμνος τε καὶ Ῥαδάμανθυς καὶ Αἰακὸς καὶ Τριπτόλεμος· καὶ ἄλλοι ὅσοι τῶν ἡμιθέων δίκαιοι ἐγένοντο τὸν βίον τοῖς ἑαυτῶν μείοις· ἆρα φαύλη ἂν εἴη ἀποδημία; ἢ αὖ ὀρφεῖ ξυνεῖναι ἔσται· καὶ μουσαίῳ, καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Ὁμήρῳ, ἐπὶ πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν· φημὶ γὰρ πολλάκις θέλω τεθνάναι, εἰ ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ· ἐμοὶ γοῦν καὶ αὐτῷ θαυμαστὴ ἂν εἴη ἡ διατριβὴ αὐτόθι· ὁπότε γε τύχοιμι συνὼν οἷς μέλει καὶ ἄνδρα τοῖς τε λόγοις ὅσος καὶ ἐπὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολλοὺς μὲν δι' ἀδίκου κρίσιν αὖ δικόντε θανόντας· ἄνδρα παραβαλόντι τὰ ἐμαυτοῦ πάθη πρὸς τὰ ἐκείνων, οὐκ ἀηδὲς οἶμαι, οὐκ ἀηδὲς δοκεῖ εἶναι· καὶ δὴ τό γε μέγιστον, τοὺς ἐκεῖ ἐξετάζοντα· καὶ διερωτῶντα τοὺς ὥσπερ τοὺς ἐνταῦθα· διαλείπει τίς ἂν οὖν τούτων φοβοῖτο ἐπὶ τούτοις· καὶ τίς οἴεται μέγα, ἐπὶ δοῦ· ἐπὶ πόσῳ δ' ἂν τις ὦ ἄνδρες δικασταὶ δέξαιτο ἐξετάσαι· τὸν ἐπὶ Τροίαν ἄγοντα τὴν πολλὴν στρατιὰν· ἢ Ὀδυσσέα· ἢ Σίσυφον· ἢ ἄλλους μυρίους ἂν τις εἴποι καὶ ἄνδρας καὶ

γιγνώσκω. οἷς ὅκει διαλέγεσθαι καὶ ξυγγίγνεσθαι καὶ ξυζῆν,
ἀμείνω ἂν εἴη ὁ δαιμόνιος. πάντως δὲ οὐδήπου τούτους
γε ὅκα οἱ ὅκει ἀποκτείνουσι· τοῦτο μὲν γὰρ ἄλλα ὁ δαίμων ἐᾷ
ῥᾳδίως οἱ ὅκει τοῦμὸν ὅκει τοῦμὲν θάνατον δέ. καὶ τί δήπου τὸν λοιπὸν χρόνον ἀθά-
νατοί εἰσιν οἱ ὅκει, εἴπερ γε τὰ λεγόμενα ἀληθῆ ἐστιν· ἀλλὰ καὶ ξ
ὑμᾶς χρὴ ὦ ἄνδρες δικαστάς, ὑγιᾶ πάντα εἶναι πρὸς τὸν
θάνατον. καὶ ἔστι τοῦτο διανοεῖσθαι ἀληθῶς· ὅτι οὐκέτι ν
ἄνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτήσαντι.
οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα· οὐδὲ τὰ
ἐμὰ νῦν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου γέγονεν. ἀλλά μοι δηλόν ἐστιν
τοῦτο. ὅτι τε δὴ τεθνάναι καὶ ἀπηλλάχθαι πραγμάτων.
βέλτιον ἦν μοι. διὰ τοῦτο καὶ ἐμὲ οὐδαμοῦ ἀπέτρεπε τὸ
σημεῖον. καὶ ἔγωγε τοῖς κατηγόροις μου καὶ
τοῖς καταψηφίσασθαί μου οὐ πάνυ χαλεπαίνω. καὶ τοι οὐ ταύτη τῇ
διανοίᾳ κατεψηφίζοντο καὶ κατηγόρουν, ἀλλ' οἰόμενοι
βλάπτειν· τοῦτο αὖ τοῖς ἄξιον μεμφέσθαι· τοσόνδε μέντοι
αὐτῶν δέομαι. τοὺς υἱεῖς μου. ἐὰν ἡλίκοι γένωνται, τιμωρή-
σασθε ὦ ἄνδρες ταὐτὰ ταῦτα λυποῦντες ὃν ὑμᾶς ἐγὼ ὑμᾶς
ἔλυπουν. ἐὰν ὑμῖν δοκῶσιν· ἢ χρήματων· ἢ ἄλλου τοῦ πρό
τερον ἐμοὶ μελέσθαι· ἢ ἀρετῆς· καὶ ἐὰν δοκῶσί τι εἶναι μη-
δὲν ὄντες· ὀνείδιζε αὐτοῖς ὥσπερ ἐγὼ ὑμῖν· ὅτι οὐκ ἐπι-
μελοῦνται ἃ δεῖ· καὶ οἰόμενοι τί εἶναι, ὄντες οὐδενός ἄξι
οι. καὶ ἐὰν ταῦτα ποιῆτε, δίκαια πεπονθὼς ἐγὼ ἔσομαι
ὑφ' ὑμῶν, αὐτός τε καὶ οἱ ἐμοί· ἀλλὰ γὰρ ἤδη ὥρα ἀπιέναι.
ἐμοὶ μὲν ἀποθανουμένῳ· ὑμῖν δὲ ἀποθνῃσκόντων· ὁπότε-
ροι δὲ ἡμῶν βέλτιον πράττομεν· ἄδηλον
πάντι· πλὴν ἢ τοῖς θεοῖς· σωκράτους ἀπολογία·

.....

κριτῶν· ἢ πρὸς τὸν πρακτέον· ἢ ἢ πρὸς δόξαν ἀληθοῦς

καὶ δικαίου·

τί τοι καὶ δεῖ ἀφίξαι ὦ κρίτων· ἢ οὐ προῖέσθαι· πάνυ μὲν
οὖν· τοιγὰρ καὶ παίλιστα· ὀρθῶς ταυτὶ· θαυμάζω ὁπόσ-

πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους πρόσωπα· σωκράτης κρίτων·

- λιθόλησόσοι ὁ τοῦ δόμου περίουφύλαξ ὑπακούσας: σωλίθινο
λίθηλοί ἐστιν ὁ σόκρατος. θηατὸ πολλοὶ κισθηρόφοιταῖ
- καί τι καὶ ὃν θεργάτηταν ὑπέμου: ἀρτι δὲ λίκεισι λὶ παίλαι: ὃσι
εἰκόσι παίλαι: εἰ ταν πόσους ὑκθυθιὸ σωνήνειραόμεν ἀλλὰ οἱ
γλὶ πορα καίθησαν: οὐμὰ τὸν θία ὁ σόκρατος οὐ δὲν αὐτοὺς
λίθηλον ὃν τοσαύτηι ἀμερυπρίαι, τὸ καὶ λύσηι εἶναι· ἀλλὰ καὶ
σουπαίλαι θαν μαί 3ος αὐσθαν ὁ μθμοσ ὁσ λὶ δέσος καυθύδειος· καὶ
ὃσι τηδὲ σθ οὐκ ἠγειρον· ἵνα ὁσ λὶ θία ν διάμιο· καὶ πολλοὶ
κισμὲν δήσε καὶ πρότερον ὃν παντὶ τοῖσι μίσι ὃν δαιμόμισαν
τοὐτρόπου πολὺ δὲ μάλιστα ὃν τηιμωὶ πορε σόσηι ξυμφο
- ραῖ· ὁσ ραὶ δίοσ αὐτὴν καὶ πρόσφορειος: καὶ γὰρ ἂν ὁ
κρίτων πολημεθλὸ εἴη ἁμαρτεῖν τηλικούτονόν ταν εἰδὴ
λὶ δητθλθυταῖ: καὶ ἄλλοι ὁ σόκρατος τηλικοῦτοι ὃν τοιοῦ
ταισ ξυμφοραῖσ αὐλίσκονται· ἀλλ' οὐ δὲν αὐτοὺς ὃσι λύσαι
- λὶ λίλικίαι· τὸ μὴ οὐχὶ ἁμαρτεῖν τηλι παρούσηι τύχηι: ἑαυ
- τοῦ· ἀλλὰ τί δὴ οὕτω πορρωῖ ἀφῖξαι: ἀπολίαν ὁ σόκρα
τὸς φθρόμενος καὶ παρείαν· οὐσοὶ ὁσ ἐμοὶ φαίνεται
ἀλλὰ ἐμοὶ καὶ τοῖσ σοῖσ ὃσι τηδείοισ παυσὶ· καὶ χαλεπῶς καὶ
παρείαν· λὼ φράσω ὁσ ἐμοὶ δοκεῖ ὃν τοῖσ παρύσταται ἂν θρφάκαιμι:
- τίνα ταύτηι λὶ τὸ πλοῖον ἀφῖκται ὑκ δήλου· οὐ δὴ ἀφῖκόμε
- μου τε θαύμαι με: οὔτοι δὴ ἀφῖκται· ἀλλὰ δοκεῖ μέρμοι λιξάμ
τηι μβρον ὃξ ὧν ἀπαγγέλουσί τινες λὶ κοντες ἀπὸ σουνιούνς
κατὰ λιπόντες ὑκεῖ αὐτό· δηλονοῦν ὑκ τούτου τὸν ἀγγελιόν
ὅτι λίξει τηὶ μβρον καὶ ἀνάγκη δὴ εἶσ αὖριον ἔσαι ὁ σόκρά
- τες τὸν πρόσθεν τελευταῖ: ἀλλ' ὁ κρίτων τύχηι φαθηι, εἰ ταύ,
τηι τοῖσ θθοῖσ ταύτηι ἔσω· οὐ μέντοι οἶμαι λίξειν αὐτὸ τὴ
- μβρον: πόθεν τοῦτο τὸ κμέρηι: φράσον ἡμῖν. τηι γὰρ τοῦ ἱκα
ναὶ αἰ δεῖμε λίποθηνήσκειν· λὶ ἂν ἔλθηι τὸ πλοῖον φασὶν
γε δὴ οἱ τούτου κύριοι· οὕτοίρω τηὸ ὃν οὐσθησὶ ἡμέρασ οἶμαι
αὐτὸ λίξειν· ἀλλὰ τῆσ ἑέρασ· τὸ καιρὸ μαὶ δὲ ὃ κτὼ νόσ ὃν
πηίου· ὀ θόρακαὶ ὀλίγον πρότερον ταύτησ τηὸ μυκτοῦ· καὶ
κινδυνώδειος ὃν καιρῶι τηνὶ οὐκ φείραιμε: λὼ δε λίπὶ τὸ ὑμπριον:

:ἀσθλόν

:ἀπόλλων

:βίλτιον

ἐδόκει πόσοι γὰρ προβληθοῦσα καλὴ καὶ ἐυφρὴς λευκὴ ἵππος
τιν ἔχουσα καλέσαι με καὶ εἰπεῖν ὦ Σώκρατες· ἱμάτιόν σοι
τριτάτοις φθίνουσιν ἵκοιτο· ὡς αὔτοπον τὸν ὑπνιον ὦ
Σώκρατες· ἐναργὲς μὲν οὖν ὡς γέ μοι δοκεῖ ὦ Κρίτων· λίαν
γε ὡς ὅτι κομψὸν· ἀλλὰ δαιμόνιε Σώκρατες ἴσθι καὶ μοὶ πει
θου καὶ σῴθητι· ὡς ἐμοὶ μὲν οὐκ ἄπο θανόντος οὐδεμία ξυμφο
ρὰ ἔσται ἄλλη· χωρὶς μὲν οὖν ἐσόμενον· τοῖς οὕτω δοκοῦσι τηδεῖ
ου· οἷον φόβου δέ μοι μὴ τὸ εὑρήσω· ἴσθι δὲ καὶ πολλοῖς δόξω
οἵ ἐμὲ καὶ σὲ μισοῦσιν· ὡς οἷός τε ὢν σε σῴζειν
εἰ δὲ θέλον ἂν ἀμελίσκειν χρήματα ἀμβλήσας· καὶ τοιοῦτός ἂν
αἰσχίων εἴη ταύτην δόξαν· δὲ δοκεῖν χρήματα μᾶλλον πλείο
νος ποιεῖσθαι· δὲ φίλους· οὐ γὰρ πείσονται οἱ πολλοὶ ὡς οὐ αὐτὸς
οὐκ ἐθέλησας ἀπιέναι ἐνθένδε μετὰ σοῦ προθυμούμενος·
ἀλλὰ τί ἡμῖν ὦ μακάριε Κρίτων οὕτω τῆς τῶν πολλῶν δόξης
μέλει· οἱ γὰρ ἐπιεικέστατοι οἷς μᾶλλον ἄξιον φροντίζειν
μᾶλλόν σου ταῦτα οὕτω πραχθήσεται ἢ ἐνθένδε πραχθῆ· ἀλ
λ' ὁρᾷς δὴ ὅτι ἀρκεῖ ὦ Σώκρατες καὶ τῆς τῶν πολλῶν
δόξης μέλειν· αὐτὰ δὲ δηλοῖ ταῦτα καὶ μοὶ ὅτι οἷόν
τε σὴν οἱ πολλοὶ· οὐ τὰ σμικρότατα τῶν κακῶν ἐξεργάζε
σθαι· ἀλλὰ τὰ μέγιστα σχεδὸν ἐστὶ τὸ ἐργάσασθαι μεγάλη
μόρου λίθου· εἰ γὰρ ὦ βέλτιστε Κρίτων οἷοί τ' εἶναι οἱ πολλοὶ
τὰ μέγιστα καὶ κακὰ ἐργάζεσθαι· ἵνα οἷοί τ' ὦσιν καὶ τὰ μέ
γιστα ἀγαθὰ· καὶ καλῶς ἂν εἶχε· νῦν δὲ οὐδέτερα οἷοί τε·
οὐ γὰρ φρονίμου τὸ ἄφρονα δυνατοὺς ποιῆσαι· τοῦτο οὖν
δὲ τοῦτο ὅτι ἂν τύχωσι· ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐχέτω· τάδε
δέ ὦ Σώκρατες εἰπέμοι· ἆρα γε ἐμοῦ προμηθεῖ καὶ τῶν
ἄλλων ἵνα τὴν δεινὸν μὴ σοὶ ἐνθένδε ἐξελθόντι οἱ συκοφά
ται ἡμῖν πράγματα παρέχωσιν· ὡς σὲ ἐνθένδε ἐκκλέψα
σι· καὶ ἂν ἀκασθῶμεν· ἢ καὶ πᾶσαν τὴν οὐσίαν ἀποβαλῇν·
ἢ συ χρὴ χρήματα· ἢ ἄλλό τι πρὸς τούτοις παθεῖν· εἰ γάρ
τι τοιοῦτον φοβεῖ ἔασον αὐτὸ χαίρειν· ἡμεῖς γάρ που δίκαιοι
ἐσμεν σῶσαι σε καὶ κινδυνεύειν τοῦτον τὸν κίνδυνον· καὶ ἐάν

ἀπὸ τοῦ καταδύνοντος λόγου

ἄκαιρα χωρίς

ἀπὸ τοῦ

- δέη ἔτι τούτου μεῖζον. ἀλλ' ἐμοὶ πείθου καὶ μὴ ἄλλως ποίει· καὶ
- ταῦτα προμηθούμενος Κρίτωνα καὶ ἄλλους πολλούς· μὴ τοίνυν τὰν
τὰν φοβοῦ· καὶ γὰρ οὐ δὲ πολὺ τὰ χρήματα ἔσται. ὁρᾷς τοὺς λοι
ποὺς τοὺτους, οἷς σοὶ σπεύδειν καὶ ἐξαμαρτεῖν ἔτι θέμις. ἔασεται. οὐ
χ ὁρᾷς τούτους τοὺς συκοφάντας ὡς εὐτελεῖς· καὶ οὐ δεήσει
ἔσως τοῖς πολλοῦ ἀργυρίου; σοὶ δὲ ὑπάρχει μὲν τὰ ἐμὰ χρή
ματα· ὡς ἱκανὰ μοι ἱκανά· ἔασεται καὶ εἴ τι ἐμοῦ κηδόμενος,
οὐκοῖ εἰ δεῖν ἀπαλίσκειν τἀμά. ἔξεστι οὗτοι ἔτι θαυμάζε ἔσοι
μοι ἀπαλίσκειν· εἶτα δὲ κοσμίως ἔστ' αὐτὸ τοῦτο ἀργύριον
ἱκανόν· σημεῖόν σοι ὁ θεὸς ἱκανός· ἔσομαι δὲ καὶ κεἰμὶ·· καὶ
ἄλλοι πολλοὶ πάνυ· ὡς δ' ἀπόρως λέγω· μὴ τὰ ταῦτα φοβοῦμε
νος ἀπο καὶ μηδὲν σῴζου σαυτόν· μὴ τὰ ὃ ἔλεγε ἔστι τοῖς δικα
στηρίοις διαχρῆσθαί σοι γενέσθαι, ὅτι οὐ καλῶς ἔχοι ἐξελθόντ',
ὅτι χρῆσιος σαυτῷ· πολλαὶ γὰρ καὶ ἄλλοσε ὅπη ἂν ἀφί
κηι ἔσται πλήσιος· ἐὰν δὲ βούληι ἐς Θετταλίαν ἰέναι, εἰσὶν
ἔκει ἐμοὶ ξένοι οἵ σε περὶ πολλοῦ ποιήσονται· καὶ ἀσφαλῆ
λαμψοὶ παρέξονται· ὡς ἄρα σε μηδεὶς λυπεῖν τὸν κατα θετ
ταλίαν· ἔτι δὲ ὡς σὺ κρατεῖς· οὐδὲ δίκαιόν μοι δοκεῖς ἔστι
χειρῶν πρᾶγμα· σαυτὸν προδοῦναι· ἔξον σῶθῆναι· καὶ τοι
αὐτὰ ταῦτ' ἔστι περὶ σαυτὸν γενέσθαι· ἀπεράν καὶ οἱ ἔχθροί
σοι ταῦτα ἂν ἔτι καὶ ἐπευδυσαίσε διαφθείραι μᾶλλόμενοι.
πρὸς δὲ τούτοις καὶ τοῖς υἱέσι τοῖς σαυτοῦ· ἐμοὶ μὲν δοκεῖς προ
διδόναι· οἷόν σοι ἔξον καὶ ἐκτρέφειν καὶ ἐκπαιδεύσαι· οἰχόμε
καταλιπών· καὶ τὸ σὸν μέρος ὅτι ἂν τύχωσι τούτου πράξοντι·
τύχοντα ἔτι τε ὡς τὸ εἰκὸς τοιοῦτον· οἳ ἀπερεῖσθαι μήτε
σθαι ἔτι ταῖς ὀρφανίαις περὶ τοῖς ὀρφανοῖς· μὴ γὰρ οὐ χρὴ τοι
εἶσθαι παιδας· μὴ ξυνδιαταλαιπωρεῖν· καὶ τρέφοντα καὶ παι
δεύοντα· σὺ δέ μοι δοκεῖς τὰ ῥᾳθυμότατα αἱρεῖσθαι· χρὴ δὲ
ἀπεράν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος ἕλοιτο· ταῦτα αἱρεῖσθαι
φάσκοντά γε δὴ ἄρα ἐπὶ διαπαντὸς τοῦ βίου ἔστι μεθλεῖσθαι· ὡς
φεύγε καὶ ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν ἔστι τὴ δεῖσαν ἀνὴ
μοναι· μὴ δόξῃ σοὶ πᾶν τὸ πρᾶγμα τὸ περὶ σὲ ἀνανδρίᾳ τινὶ

τὴν ἡμετέραν παραίχθαι· καὶ ἢ εἶσο δοσ τὴσ δίκησ εἶσ τὸ δίκα
στήριον ὥσ εἶσι λθὴν· ἐξὸν μὴ εἶσ ελθεῖν· καὶ αὐτοσ ὁ ἀρχὴ
τῆσ δίκησ ὥσ ἐγόητο· καὶ τὸ τελευταῖον δή που τί· ὦ ανδρ καὶ
ταῦγελοσ τῆσ παρούσησ καιρίαι τινὶ καὶ ἀμ αμ δρίαι τὴν
ἡμετέραν· ἆρα πε φυγόρα ἢ μαῖ δοκεῖν· οἱ τινεσ ὅσ οὐχὶ
ὁσ σαμὴν· οὐ δὲ σὺ σαυτόν· οἳ ὁμ τε ὁμ καὶ ἀμφαστόν· εἴ τι καὶ
σμικρὸν ἢ μεῖ ν ὁ φθλοσ ἐῶν· ταῦτα οὖν ὦ σὼ κρατεῖσ ὁρᾶν
μὴ αἰμα τοὶ καλεῖ· καὶ αἰσχραὶ λῖ· σοὶ τε καὶ ἡμῖν· ἀλλὰ νου
λθύου· μᾶλλον δὲ σὺ δὲ νουλθύεσθαι ἐτῖ σῶρα· ἀλλὰ νεμουλθὺ
σθαι· μία δὲ νουλή· τῆσ γὰρ ἐμοῦ σησ μυκτὸσ· σαφῆ ταῦτα
δεῖ παραίχθαι· εἰ δ' ἐτί περιμεμνοῦμεν· αἰ δικάσασθαι· καὶ οὐκέτι
οἳ ὁμ τε· ἀλλὰ σαν τὶ πρόποι ὦ σὼ κρατεῖσ πείθου μοι· καὶ
μὴ δαιμῶσ ἄλλοσ ποίει· ὦ φίλε Κρίτων λῖ προθυμία
σου σοὶ λοῦ αὐξία· εἰ μεταί τινοσ ὀρθότητοσ εἴη· εἰ δὲ μὴ
ὅσῳ μείζων, τοσοῦτῳ χαλεπωτέρα· σκοπεῖσθαι οὖν χρὴ
ἡμᾶσ· ἢ τε ταῦτα πρᾶκτέον εἶτε μὴ· ὡσ ἐγὼ οὐ μόμμῶ
ἀλλὰ καὶ αἰ εἰ τοι οὗτοσ· οἷοσ τε ἐν ἐῶν μὴ δὲν ἀλλῳ πείθε
σθαι· λῖ τοὶ λόγοι· οὓσ ἀμ μοι λογίζομεν νῦν τι ασσ φαίνητ
τοὶ σὲ λόγοι νε οὗτοι ἔμπροσθεν ἔλεγεν· οὐ δικαίωσαι μῶν
ἔκ καλεῖν· ἴσωσ δή μοι λῖ δε λῖ τύχη γέρων ἐν· ἀλλ' αἰσχε δὸν τῇ
ὁμοίοι φαίνον ταί μοι· καὶ τοὺσ αὐτοὺσ παρθυμεῖσθαι καὶ τιμᾶ,
οὐσ περ καὶ πρότερον· οὓσ ἐὰν μὴ νῦν τίσ ἐχωμεν λέγειν
ἐν τοὶ παρόντι· δῦ ἴσθι ὅτι οὐ μὴ σοι ξυγχωρήσω οὐδὲν
πλείω τοῖν μῶν παρὸν τῶν λῖ τοῖν πολλοῖν δικάσασθαι· ὥσ ἀνδρ
ταί δασ ἡμᾶσ μορμολύττεται· δεσμοὺσ καὶ θανάτουσ ἐσ
πεμπούσασ· καὶ χρημάτων ἀφαιρήσεισ· ὡσ οὖν ἂν μεγρι
ὅταν σκοπούμεθα αὐτά· εἰ πρὸ τοῦ μὲν τοῦτον τὸν λό
γον ἀμ αι λαίωσ ἐν· οὗ οὐ λέγειν περὶ τοῦ δοξῶν προσέχειν
τὸν νοῦν· ταῖσ δὲ οὐ· λῖ πρὶν μὲν ἐμὲ δεῖν λόποθνήσκειν
καλῶσ ἐλέγετο· λῶν δὲ παυδιὰ καὶ φλυαρία ὡσ ἀληθῶσ·
ἐστὶ θνητὸ δέ φε ἐστὶ σκέπασθαι ὦ Κρίτων κοι μὴ μεταῖσου·
εἴ τι μοι ἄλλοι ἀτρόσ φαφήται· ἴσωσ δὴ ὦ δέχε· λῖ ὁ αὐτόσ·

ὁμῶῖ καταλαμβάνει· ἐπεμετο· ὅτι ἄλλωσ ἐστὶ καλόν ἐλέγετο·

* πότερον καλῶσ ἐλέγετο ἕκαστε λῖ ὅτι ταὐτὸ μὲν δόξῶν,

καὶ ἅσσον μὲν χαίρειν· λὴ πεισόμεθα αὐτοῖ· ὃ λέγετο δ' ὅσσον ὧδ' ἔφοιμαι ὃ κάλλιστο δ' ὧν δὲ ὑπὸ τῶν ὁμομόρων τιλφεῖν, ὧν ἀνδρῶν δὴ ἐφ' ὃ λέγομεν· ὅτι τῶν δοξῶν αἳ τοιαῦται δοξαὶ ζώουσι· δικαίου μὲν περὶ πολλοὶ πείθονται, τοῦ δὲ μὴ, τοὐτὸ τοιοῦτόν ἐστιν ὃ Κρίτων· οὐ δοκεῖ καλῶς λέγεσθαι; οὐ μὰ Δία τοῦ ἀνθρώπεια· ὃ κ' τὸ εἰ τοὺς μέλλειν ἀποθνήσκειν αἴριον· καὶ οὐ καὶ σὲ παρακρούοι λὴ τοιαῦτα συμφορά· σκόπει δή· οὐχ καλῶς δοκεῖ σοι λέγεσθαι· ὅτι οὐ πάσας χρὴ τὰς δόξας τὰς τῶν ἀνθρώπων τιμᾶν· ἀλλὰ τὰς μέν, τὰς δ' οὔ; οὐ δὲ παίπαν· ἀλλὰ τὰς μέν, τὰς δ' οὔ; τί φῂς; ταῦτα οὐχὶ καλῶς λέγεται; καὶ λῶς· οὐκοῦν τὰς μὲν χρηστὰς· τιμᾶν· τὰς δὲ πονηρὰς· μή;
- Ναί· χρηστὰὶ δὲ οὐχὶ τῶν φρονίμων, πονηραὶ δὲ, αἱ τῶν ἄφρονων; πῶς δ' οὔ· φέρε δὴ πῶς ἄρα τοι αὖτα δεῖ λέγεται· μνᾶ ζώμενος ἀνὴρ καὶ τοῦτο πράττων· πότερον πρὸς τὰς ἀνδρείας καὶ τὰς ἀγαθὰς καὶ δοξάζει τιμᾶν καὶ οὐ τὰς κακὰς· ἦ οὔ· τί δ' οὐ μᾶλλον· ἦ δ' ὃς· ἐκεῖνος ἰατρὸς ἢ παιδοτρίβης ὅστις· ἐν μὲν μόνον οὐκοῦν φοβεῖσθαι χρὴ τὸν τόνον· καὶ ἀσκεῖν τὸ ὑγιαίνειν τοῦ ὑγιοῦς ἕνεκα τοῦ ὑγιοῦς ἔργου· ἀλλὰ μὴ τὸν πολλῶν· δῆλα δή· ταύτῃ ἄρα αὐτοῖ πρακτέον· καὶ γυμναστέον· καὶ ἐδεστέον καὶ ποτέον· ᾗ ἂν τῷ ὑρὶ δοκῇ τῷ ἑνὶ ταύτῃ· καὶ ὑγιαίνοντι μᾶλλον· ἢ ἐξ ὑπάσῃ τοῖς ἄλλοις· ἔστι ταῦτα· εἰ ὑρὶ ἀπεῖθήσας δὲ τῷ ὑρὶ καὶ ἀτιμάσας αὐτοῦ τὴν δόξαν· καὶ τὸν ὑγιαινόντα· τιμήσας δὲ καὶ τὸν τῶν πολλῶν λόγον· καὶ μὴ δὴ ὑγιαίνοντα· ἆρ' οὐ δὴ κακὸν πείσεται; πῶς γὰρ οὔ· τί δ' ἔστι τὸ κακὸν τοῦτο· καὶ τῷ τάφῳ· καὶ εἰς τί τῶν τοῦ σώματος· ἢ δῆλον ὅτι εἰς τὸ σῶμα· τοῦτο γὰρ διόλλυσι· καλῶς λέγεις· οὐκοῦν καὶ τἆλλα ὦ Κρίτων οὕτως· ἵνα μὴ πολλὰ τὰ δίκαια ὦμεν· καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων καὶ αἰσχρῶν καὶ καλῶν· καὶ ἀγαθῶν· καὶ κακῶν· περὶ ὧν νῦν ἡμῖν ἡ σκέψις· πότερον τὴν τῶν πολλῶν δόξαν· δεῖ ἡμᾶς ἕπεσθαι· καὶ φοβεῖσθαι ταύτην· ἢ τὴν τοῦ ἑνὸς εἴ τις ἔστιν ἔμπειρος· ὃν δὴ αἰσχύνεσθαι καὶ φοβεῖσθαι μᾶλλον· ἢ ἐξ ὑπάντων τῶν ἄλλων

30v

ὦ εἰ μὴ ἀκολουθήσομεν· διαφθερούμεθα ἐκεῖνο καὶ λοιμικόν
μεθα· ὁ τοίνυν δίκαιον ἡμῖν βέλτιον ἐστίν· τοῖς δὲ ἀδίκοις
ἀπόλλυται· ἢ οὐ δοκεῖ σοι ταὐτὸ εἶναι; οἶμαι ἔγωγε ὦ Σώκρατες·
φέρε δὴ καὶ τὸ τοῦ ἰατροῦ μὲν βέλτιον νῦν ἡμῖν σῶμα·
τοῦ νοσοῦντος δὲ διαφθειρόμενον ὅλως ἔσται μοι πειθόμε-
νοι μὴ τὴν τῶν ἰατρῶν δόξαν· ἆρα ὦ τὸν ἡμῖν ἐστὶ
διαφθαρμένου αὐτοῦ· ἔστι δὲ ποῦ τοῦτο τὸ σῶμα, ἢ οὐ χί· ναί·
ἆρ' οὖν ὦ τὸν ἡμῖν ἐστὶ μετὰ μοχθηροῦ καὶ διεφθαρμένου σώ-
ματος; οὐ δῆτα ὦ· ἀλλὰ μετὰ κείνου ἡμῖν ἆρα ὦ τὸν δικαίου
φαρμάκου ὦ· τὸ ἄδικον μὲν λοιμαίτατον· τὸ δὲ δίκαιον ὑγί
εινόν· ἢ φαῦλόν τι ἡγούμεθα εἶναι τοῦ σώματος ὃ κάμνο
ντι ποτέ ἐστι τῶν ἡμετέρων· περὶ ὃ ἢ τὸ ἀδικία καὶ ἡ δι
καιοσύνη ἐστίν; οὐ δῆτα ὦ· ἀλλὰ τιμιώτερον; πολύ γε·
οὐκ ἄρα ὦ βέλτιστε παῖ ἡμῖν οὕτω φρονητέον· τίνες
σιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς· ἀλλ' ὅτι τὸ ξυνιέναι περὶ τῶν δικαίων
καὶ ἀδίκων, ὅσιος καὶ ἡ αὐτὴ ἀλήθεια· ὡς ἂν πρὸς τὸν
μὲν ταύτῃ οὐκ ὀρθῶς εἰσομένῃ, εἰσομένους τὸ τῶν πολ
λῶν δόξης δεῖν ἡμᾶς φροντίζειν περὶ τῶν δικαίων καὶ
καλῶν καὶ ἀγαθῶν· καὶ τῶν ἐναντίων· ἀλλὰ μὴν δίφα
ιμ' ἂν πῶς οἷοί τ' ἐσμὲν ἡμεῖς οἱ πολλοὶ ἀποκτιννύναι; δή
λαδή καὶ ταῦτα φαίη ἂν ὦ Σώκρατες· ἀληθῆ λέγεις·
ἀλλ' ὦ θαυμάσιε· οὗτός τοι ὁ λόγος οὐ διελήλυθεν ἐμοιγε
δοκεῖ ἔτι ὅσιόν ἐστιν ἢ τοῖς πρότερον· καὶ τόνδε ὦ σκόπ-
ει ἔτι μᾶλλον εἰ ἡμῖν· ἢ οὔ· ὅτι οὐ τὸ ζῆν ὦ περὶ πλείστου ποιητόν,
ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν· ἀλλὰ μήν· τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δι
καίως ὅτι τὸ αὐτό ἐστι· μένει· ἢ οὐ μένει· μένει· οὐκοῦν ἐκ
τούτου ὁμολογουμένου τοῦτο σκεπτέον· πότερον δίκαιον ἐστὶ
τὸν μὲν δὲ πειρᾶσθαι ἐξιέναι· μὴ ἀφιέναι τῶν ἀθηναίων·
ἢ οὐδίκαιον· καὶ ἂν μὲν φαίνηται δίκαιον· πειρώμεθα·
εἰ δὲ μή· ἐῶμεν· ὃ δὲ νῦν λέγεις τὰ σκέμματα περὶ τὸ
ἀργύριον καὶ δόξης καὶ παίδων τροφὴν
μὴ ὡς ἀληθῶς ταῦτα ὦ Κρίτων σκέμματα ἢ· τοῦτο μὲν

λίσσ ἀποκτιννώτων καὶ ἁπαξαπλῶς κολαζόντων γ' ἂν εἰ οἱ τιθέντες οὐδενὶ ξυνοῖεν. τοὐναντίον πολλῶν. μικρὸν δὲ ἴσως εἰ μὴ ὁ λόγος οὕτω διαιρεῖ· μηδὲ οὐδὲν ἄλλο σκεπτέον μᾶλλον· μὴ ὁπότερα νῦν δίκαια πράττομεν καὶ χρήματα πράττοντες· τοῦτο τοῖς τοιοῖσδε μὲν ὁμοθετεῖ δὲ ἕξαιρουσι καὶ χάριτας· καὶ αὐτοὶ ἕξαρτῶσι καὶ ἕξαρούμενοι· μηδ' οὐ δεῖ λυπολογεῖσθαι· οὐδὲ εἰ λύπο θημέσκειν δεῖ παραμένοντας καὶ μὴ συγχίαν ἄρνασθαι οὕτω ἄλλο ὁτιοῦν πάσχειν πρὸ τοῦ ἀδικεῖν· καὶ λῶστα μέν μοι δοκεῖ λέγειν Θρασύκλειος· ὁρᾶν δὲ τὰ ἀληθῆ· σκεπτέον ὦ γαθὲ Κοιμηδεῖ· καὶ εἰπεῖν ἐξεῖναι ἀντιλέγειν θμοῦ λέγοντος ἀντίληψ· καὶ σοὶ πείσομαι· εἰ δὲ μή· πάνυ σφόδρα ὦ μακάριε πολλὰ Κισμοῖ λέγων τὸν αὐτὸν λόγον· ὡς χρὴ ὁμοθετεῖν δὲ οὐ Κόμωνα ἀθηναῖον· ὁμὲ λέπειν· ὡς ἐγὼ περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὰ εἰσαῦθις πράττειν· ἀλλὰ μὴ οὐ Κονταῖος· ὁρᾶν δὲ μὴ τὸ σκέπτεσθαι τὴν ἀρχὴν ὁμοθετοῦσι γ' ἐμοὶ καὶ ὡς λέγεται· καὶ πειρᾶσθαι κρίνεσθαι τὸ ὁρᾶν τὸν ὁμόσαντα· μὴ ἀμφιλίγεσθαι οἷς· ἀλλὰ πειράσομαι· οὐδενὶ τρόπῳ φαμὲν ἑκόντας οὐ δικητὸν εἶναι· μὴ τινὶ μὲν οὐ δικητὸν τρόπωι τινὶ δὲ οὔ· μὴ οὐδαμῶς τὸ γε οὐ δικεῖν· οὔτε καλὸν οὔτε ἀγαθόν· ὡς πολλοὶ κἰσμὴ μὴν καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν χρόνοις ὡμολογήθη ὅπερ καὶ ἄρτι ἐλέγετο· μὴ πᾶσαν ἡμῖν ἕκειναι αἱ ἐμπροσθεν ὁμολογίαι· ἐν ταῖς δὲ ταῖς ὁλίγαις ἡμέραις ἕκκεχυμέναι εἰσὶ· καὶ παῖλαι ὦ Κρίτων ἆρα τηλικοὶ δὲ γέροντες οὐ δρᾶν πρὸς ἀλλήλους ὡσοὺς δὴ διαλελύμενοι· ἐλαύθομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ταῖς δόξαις οὐ δεῖ διαφθείρειν· μὴ παρὰ τὸ καλλιον οὕτως ἔχει ὦ ἄνδρες τόδε ἐλέγετο ἡμῖν· εἴτε φασὶ νοὶ πολλοὶ εἴτε μή· καὶ ᾧδε δεῖ ἡμᾶς ἐν τοῖς δε χαλεπώτερα πάσχειν· εἴτε καὶ ἁπαλώτερα· ὁμῶς τὸ γε οὐ δικεῖν τοῖς οὐ δικοῦσι· καὶ καλὸν καὶ αἰσχρὸν τυγχάνει ὂν παντὶ τρόπῳ φαμὲν· μὴ οὐ· φαμὲν· οὐδαμῶς ἄρα δεῖ οὐ δικεῖν; οὐ δῆτα· οὐδὲ οὐ δικούμενον ἄρα οὐ δικεῖν ὡς οἱ πολλοὶ ὀίονται· ἴσως δὲ μὴ γε οὐδαμῶς δεῖ οὐ δικεῖν; οὐ φαίνεται· τί δὲ δὴ καὶ κουρνάψομεν ὦ Κρίτων.

* ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐ δίκησόμεν πάντα ταῦτα ποιοῦντες καὶ φαμὲν ἀδίκως οὐ δικᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἀδικούντων.

* ἢ τὰ τοιαῦτα τε λοιπὰ

λὶ οὐ: οὐ δεῖ δή που ὧδε σὸ κρατεῖν: τί δὲ ἄρ τι καὶ κομψεύειν καὶ
λοῦσ παίζον τα ὡς οἱ πολλοὶ φασὶ δίκαιον. λὶ οὐ δίκαιον: οὐ
δαμῶς: τὸ γὰρ που καὶ λοῦσ ποιεῖν ἅμα οὗτος τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν
διαφέρει: ἀλλὰ θηλύφειος: οὐ τὸ ἄρα ἅπαν δικεῖν δεῖ. οὔτε
καλοῦσ ποιεῖν οὐδέν ἅμα ἅμα. οὐ δ' ἄρ' ὁτιοῦν παίζει ὑπαντῶν.
καὶ ὁρᾶν ὧδε κρίνειν ταῦτα καθομολογῶν. ὁπόσα μὲν πα
ρὰ δόξαν ὁμολογῇσ· οἷα δὲ γὰρ ὁτὲ ὀλίγοις ποτὲ ταῦτα καὶ
δοκεῖ καὶ δόξει· οἷσ οὖν οὐ πω δέδοκται καὶ οἷσ μὲν τού
τοισ οὐκέτι κοιμᾶ πολλά. ἀλλὰ ἀναγκη τοὺσ ἀλλήλων
καταφρονεῖν ὁρῶν τασ τὰ ἀλλήλων πολεύματα· σκό
πει δὴ οὖν καὶ σύ. θύμαλλα πότερον κοιμᾶ εἶσ καὶ ξωδο
κεῖ σοι καὶ ἀρχόμενα θαὐτὰ δὲ πολεύόμενοι ὡσοὺ δέπο
τε ὀρθὰσ ἔχον τασ· οὔτε τοῦ ἀδικεῖν οὔτε τοῦ ἀδικεῖ
σθαι· οὔτε καλοῦσ παίζον τα αἱρεῖσθαι ἀντὶ δρᾶν τα καλ
λοῦσ· λὶ ἀφίασασι καὶ οὐ κοιμᾶ εἶσ τὸν ἀρχόν· ἐμοὶ μὲν
γὰρ καὶ πολλὰ οὕτω· καὶ μᾶλλον ἔτι δοκεῖ· σοὶ δὲ εἴπερ. ἀλλὰ δὲ
δοκεῖ. λέγε καὶ δίδασκε· εἰ δ' ἐμμένεισ τοῖσ πρόσθε· τὸ
μεταταυτὸ οὐκουε: ἀλλ' ἐμμένω καὶ ἔμῳ δοκεῖ μοι. ἀλλὰ λέγε:
λέγω δὴ αὐτὸ μεταταυτό· καὶ μᾶλλον δ' ἔρωτῶ· πότερον ἃ ἀρτίωσ
ὁμολογῇσ τοῖσ δίκαια οὐ τα ποιητέον· λὶ ἐξαπατητέον:
ποιητέον: ἐκ τούτων δὴ αὖθρει· αὖ πλοῦν τὸ ἐμβῆναι δὲ λῴον
μᾶλλον εἶναι τὸ τὴν πόλιν· πότερον καλοῦσ τὴν αὖ ποιοῦμεν
καὶ ταῦτα οὐ λῴ κίνα δεῖ. λὶ οὐ· καὶ ἐμμένομεν οἷσ ὡμολο
γήσαμεν δίκαια οὖσιν· λὶ οὐ: οὐκέχω ὧδε σὸ κρατεῖν ἀπο
κρίνασθαι πρὸσ ὃ ἔρωτᾶσ οὐ γὰρ ἐμμένω: ἀλλ' ὧδε σκόπη
εἰ μᾶλλον οὕτωσὶ ἡμῖν ἐμμένω δὲ. ἢ τὸ λέγειν δι δρᾶν σκεῖν· ἢ τὸ
ὁπόσα δεῖ ὁμολογῆσαι τοῦτο· ἐκλαθόν τα οἱ μόμοι καὶ τὸ κοινὸν
τῆσ πόλεωσ ἓν καὶ ταὐτὸν ἔροιμτο· ἢ πέμοι ὧδε σὸ κρατεῖν
τί ἐμμένω ἔχεισ ποιεῖν. ἀλλό τι. λὶ τούτοισ τοῖσ ἔργοισ οἷσ ἓν
χρεῖσ· διαμολῖ τοὺσ τῶ νόμω κίνα ἀπολῦσαι· καὶ
ξυμπασαν τὴν πόλιν τὸ σὸν μέροσ· λὶ δοκεῖ σοι οἷόν τε
εἶναι ἐκείνων τὴν πόλιν εἶναι καὶ μὴ ἀνατραφῆναι· ἐμοὶ

ἀν αἱ γι νό μεθ᾽ αι δί καιμὴ δὲν ἰ σχύ ου σιν· ἀλλ᾽ ὑπο ἰ δι ω τῶν αὐ κυ
ροί τε γί γνε σθαι· καὶ δι α φθεί ρε σθαι· τί δρ οὖ μεν οὖν κρί νου
σιν ὁσι ὰ ταῦτα καὶ ἄλ λα τοι αὖ τα· πο λλὰ γὰρ ἂν τι σε ἔχοι· ἄλ λω σε
καιρὸ ν᾽ εἰ πεῖν· ὑπὲρ τού του τοῦ νό μου ἀπο λυ μέ νου· οὗ τος
δί καιος τὰν δί καιος θε ἰ σης· προ στά τει κυ ρί ους εἶ ναι· τὶ δρ οὖ
μεν πρὸς αὐ τού ς· ὅ τι τὶ δί κει μὲν ἡ μᾶν ἡ πό λις· καὶ οὐ κορ θῶς
τὴν δί κην ἔκ ρι νε· ταῦ τα τὶ τί δρ οὖ μεν· ταῦ τα μὴ δί ας· ὅσ σα
κρα τεῖ· τί οὖν ἂν εἴ πο σιν οἱ νό μοι ὅ σα κρα τεῖ· τὶ καὶ ταὐ τὰ
ὁ μο λό γη το μῖν τε καὶ σοί, τὶ ἐμ μέ νειν τοῖς δί καιος αἰ σ
χρὰν τὴ πό λιν δι κά ζει· εἰ οὖν αὐ τοὺς θαυ μά ζοι μεν λέ γον τες·
ἴσ σως ἂν εἴ ποι εν· ὅ τι οὐ σοὶ κρα τεῖ· μὴ θαύ μα ζε τοὺς λε γο
μέ νους· ἀλλ᾽ ἀπο κρί νου δέ σθαι δὴ καὶ εἶ σθαι χρὴ σθαι τοῖς ἐρ
ω τᾶν τε καὶ ἀπο κρί νε σθαι· φέ ρε γὰρ, τί ἄν καλῶς μὴ μῖν καὶ
τὴν πό λει ἐπι χει ρεῖ σε ἡ μᾶς ἀπο λύ ναι· οὐ πρῶ τον μὲν
σε φέρ με θ᾽ ἡ σαμεν ἢ μεῖς· καὶ δι᾽ ἡ μῶν ἔλ α βε τὴν μη τέ
ρα σου ὁ πα τήρ· καὶ ἐφ υτεύ σε σθε; φράσον οὖν τού τοις μῖν
τοῖς νό μοις τοῖς περὶ τοὺ γά μου μέμ φῃ· τί· ὡς οὐ καλ
λοῦς ἔχοι σιν; οὐ μεμ ψό με θα φαί μην ἄν· ἀλλ᾽ αὐ τοῖς περὶ
τὴν τοῦ γόν μεν ου τρο φὴν τε καὶ παι δεί αν· ἣν καὶ σὺ
ἐπαι δεύ θης; τὶ οὐ καλῶς προσέ τατ τον μῖν οἱ ἐκ τού
των τῶν μέ νοι νό μοι· παρα γρά φον τες· τοῖς περὶ τοιού τῶν
ἐπι με λοι κὶ καὶ γυ μνα στι κὶ καὶ παι δεύ ειν;· καὶ λῶς φαί μην ἄν·
εἶ εν· ἐκεῖ νοι δὲ ἐᾶν οὐ τὲ καὶ ἐξ ἐρα σθῆ ναι καὶ ἐρᾶν δεύ θης·
ἕως ἂν εἰ πᾶν προ τον μὲν ὡς οὐχ ἑκά τερος λέ ων καὶ ἐκ
γό νος καὶ δοῦ λος· αὐτός τε καὶ οἱ σοὶ πρό γο νοι; καὶ εἰ τοῦ
τ᾽ οὕτω σ᾽ ἔχῃ· ἆρ᾽ ἐξ ἐσ τί σου οἱ εἰ εἶ ναι σοὶ τὸ δί καιον καὶ μὴ μῖν
καὶ αὖ τα ἂν ἡ μεῖς σε ἐκ χει ρῶ μεν ποι εῖν· καὶ σοὶ ταὐ τὰ
ἂν τί ποι εῖν οἱ εἰ δί καιον εἶ ναι; ἢ πρὸς μὲν ἄρ᾽ ἡ μᾶς τὸν πρὸ
ὸς ἐξ ἐσ τί σου λέ γων τὸ δί καιον καὶ πρὸς ἀλη θῆ τὴν· ἅ σοι ἂν ἐγ χω
μεν· ὡ σαὐ τὰ πε ρὶ πα ὸς χοι σι ταῦ τα καὶ ἂν τί ποι εῖν· οὔ τε καλ ὸν
ἀκού ειν τὰν· ἂν τι λέ γειν· οὔ τε τυ πτό με νον· ἂν τί τύ πτειν· οὔτε
τοι αὖ τα ἄλ λα πο λλά· πρὸς δὲ τὴν πα τρί δα ἆρα ἐξ ἔσ τι σοι

νόμοις ἐξέπεσον· ὃ δὲ αὖ σοὶ χειροῦμεν ἡμεῖς ἀποφαίνομεν
δίκαιον ἡγούμενοι εἶναι καὶ οὐδημοῦ τοὺς νόμους καὶ τὴν
πατρίδα καθόσον δύνασαι σοὶ χειρωσάμενος ἀπαποφύγοις
καὶ φήσεις ταῦτα ποιῶν δίκαια πράττειν· ὅτι δὴ ἀληθείαι
τῷ ἀρετῇ σοὶ μελούμενος; ἢ οὕτω σὲ σοφὸν ὃς δὲ λέ
ληθεν ὅτι μητέρα καὶ πατέρα καὶ τοὺς ἄλλους προγόνους ἁπάν
των, τιμιώτερον ἐστὶ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον·
καὶ θεοῖς μετὰ Διόνυσον μοίρα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώ
τοῖς νοῦν ἔχουσι· καὶ σέβεσθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπείκειν
καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσαν· ἢ πρᾶον καὶ πεφθαι
ἢ σοι εἰμὶ ἀνάγκη κελεύει· καὶ πάσχειν δεῖ τι πρὸς ταύτην
ταύτην ἡσυχίαν ἄγοντα· δεῖ τε τύπτεσθαι· δεῖ τε δεῖσθαι·
δεῖ τε εἰς πόλεμον ἀφικόμενον ἢ τρωθῆναι ἢ ἀποθανεῖν·
ταῦτα γὰρ ἀνάγκη· καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει· καὶ οὐκ ἐκτὸς
ὄν· οὐδὲ ἀναχωρητέον· οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν· ἀλλὰ δεῖ
ἐν πολέμοις καὶ ἐν δικαστηρίοις καὶ πανταχοῦ· ποιητέον ἀνάγκη
κελεύει πόλις καὶ ἡ πατρίς· ἢ πείθειν αὐτήν· ἢ τὸ δίκαιον
ὀργὴ φύσει· καὶ ζῆσθαι δὲ οὐχόσιον· οὔτε πρᾶον οὔτε μεθ'
ὑβρίζειν τὸν πατέρα καὶ τὴν πατρίδα· τί φήσομεν πρὸς
ταῦτα ὁ Κρίτων· ἀληθῆ λέγω ἢ οὔ; ἢ οὔ; ἐμοιγε
δοκεῖ· ὁ Κρίτων τοίνυν ὧδε σκοπῶμεν ἐὰν ταῦτα φαίνηται ἢ μὴ
ἡμεῖς γὰρ σε ἐγείραντες ἐκ τοῦ ὕπνου ἐκέλευον
ἀνάγκη· καὶ δύσασθαι τοῦ ἀπαντῶν· ὧν οἷοί τε ἐσμεν
καλλίστοις καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι πολίταις· ὁμοσάμενοι
ομεν· τοὺς ἐξουσίαν ἔδομεν ἐξεῖναι ἀθηναίων τοῖς βουλομένοις
ἐστὶ διὰ δοκιμασθῆναι καὶ ἰδεῖν τὰ ἐμπράγματα·
καὶ ἡμᾶς τοὺς νόμους· οἷς ἂν μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς· ἐξεῖναι
λαμὸν τὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπιέναι ὅποι ἂν βούληται· καὶ οὐδεὶς
ἡμῶν τῶν νόμων ἐμποδὼν ἐστὶν· οὐδ' ἀπαγορεύει ἐάν τις
βούληται μετὰ ἐξ ἀποικίαν ἰέναι· εἰ μὲν ἀρέσκοι ἡμῖν
τε καὶ ἡ πόλις· ἐάν τε μετοικεῖν ἀλλοσέ ποι ἐθέλῃ· ἰέναι

ἐκείσε ὁ ποιᾶν βούληται ἔχοντα τὰ αὐτοῦ· οὐδ' ἂν ἡμεῖς παραμείνωμεν ὁρῶντες τὸν τρόπον ἡμεῖς τὰ δίκαια δικαιζόμενοι καὶ τὰ ἄλλα τὴν πόλιν διοικοῦμεν· ἢ δὴ φαμὲν τοῦτον ὁμολογεῖν κύριον εἶναι ἡμῖν. ἂν ἂν ἡμεῖς κωλύωμεν ποιεῖν ταῦτα καὶ τὸν μὴ πειθόμενον· τρίχα φαμὲν αὐδικεῖν ὅτι τε τὸν νόμον ἡμᾶς οὐκ ἐᾶν ἡμῖν· οὐ πείθεσθαι· καὶ ὅτι προφύσιν· καὶ ὅτι ὁμολογήσαντες ἡμῖν πείσεσθαι· οὔτε πείθεσθαι· οὔτε πείθειν ἡμᾶς· ἃ μὴ καλῶς τί ποιοῦμεν ἀρ' οὐ τὸν νόμον ἡμῶν· καὶ οὐ κύριός ἐστιν τοῦτον ποιεῖν· ἂν ἂν κωλύωμεν· ἀλλ' ἐφιέντων διοικεῖν αὐτόν· ἢ πείθειν ἡμᾶς· ἢ ποιεῖν· τοῦτον οὐ διάδηλα ποιεῖ· ταῦτα δὴ φαμὲν καὶ σὲ ὦ Σώκρατες ταῖς αἰτίαις ἁλῶναι· εἰ περ ποιήσεις ἃ διωμοσαι· καὶ οὐχὶ κατὰ τὰ ἡμέτερα σε· ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιστα· εἰ οὖν ἀρὰ εἰποιμι διὰ τί δή; ἴσσον ἂν μου δικαίως κατηγοροῖμεν τε· ὅτι ἐν τοῖς μάλιστα ἀθηναίων· ἀρὰ αὐτοῖς ὁμολογήσαντες τυγχάνω ταύτην τὴν ὁμολογίαν· φαίη μὲν γὰρ ἂν ὅτι ὦ Σώκρατες· μεγάλα ἡμῖν τοῦ τῶν τε κειρίαι ἐστίν· ὅτι ποιεῖ καὶ ἡμεῖς· καὶ ἡ πόλις· οὐ γὰρ ἂν πω τε τῶν ἄλλων ἀθηναίων αἰτιῴη τῶν διαφθορήτως, ἐμαυτὴν ὧδε δὴ μείσ· εἰ μή σοι διαφθορὰν ποιῶ· καὶ οὐ τὴν ὠφελίαν πρὸ πολέκτιν τῶν λόγων ἐξηλθες· ἵνα οὐ τἄλλα σε οὐ δικαίως εἰ μὴ ποιᾶν ἀρα τὸν σύμβουλον· οὔτε ἄλλων ἀπόδημίαν ποιεῖ ἡμῶν πρὸ πολέκτιν· ὦ σώφρονες οἱ ἄλλοι ἄρα· οὐ δ' ὧδε θαμίαν ἄλλης πόλεως οὐδὲ ἄλλων μόνων ἔλαιον εἰδέναι· ἀλλ' ἢ μείστοι ἦ καὶ οἱ ἡμέτεροι καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις οὕτω σφόδρα ἡμᾶς ἡροῦ καὶ ὁμολόγεις καθ' ἡμᾶς πολιτεύεσθαι· ταῦτα ἄλλα καὶ πολλὰ ἐμαυτὴν ποιεῖ ἡμῶν· ὧν σὺ ἀρ' ἐκούσιος τῶν πόλεως· ἐξιοῖμεν ἐμαυτὴν τὴν δίκην· ἐξηλθες σοι φυγὴν τιμήσασθαι ἢ θανάτου· καὶ ὁπότερ μὲν ἂν ἑκούσιος τῶν πόλεως ἐχειρεῖς· τότε ἐκούσιος σοι ἦσθα· οὐ δὲ τότε μὲν· ἐκάλλω πίζου ὧν οὐ καρπαίκτων εἰδέναι τε θαμᾶ σε· ἀλλὰ ῥοῦν ὡς ἔφησθα πρὸ τῶν φυγὴν θανάτου· μὲν δὲ οὐ τε ἐκ μου τοὺς λόγους ἀπαχθῆναι· οὔτε ἡμᾶς τὸν νόμον ἐμπρῶναι

τ ὅτι μὴ ἅπαξ εἰς ἁλῶναι.

τῶν νόμων

ὠι χείρων διαφθείρει· πρᾶτ τεισ τὸ αὖτ ἂρ δοῦλοσ φαυλό
τατοσ πράξειεν· ἀπο δι δρᾶσ κ ξμ ὠι χειρῶν παρὰ ταὸ
ξυνθή καο τὸ καὶ τὰο ὁμολογίαο· καθάο ἡμῖν ξυνέθου πο
λιτεύεσθαι· πρῶτομεν οὖν ἡμῖν ποῖ αὐτὸ ἀπόκρινασ· εἰά
λη θὴ λέγομεν· φασ κοντὸσ ὁμολογῆ κέναι πολιτεύεσθαι
καθ ἡμᾶσ ὅρμοι ἀλλ οὐ λόμοι· ἢ οὐ κάλη θή· τί φαμεν πρὸσ
ταῦτα ὦ Κρίτων· ἀλλ ὅτι· ἢ ὁμολογοῦμεν· ἀν ἀγκη ὦ σσο
Κρατῶ· ἀλλ ὅτι οὖν ἂν φαῖεν· ἢ ξυνθή καο ταὸ πρὸσ ἡμᾶο
αὐτοὺσ καὶ ὁμολογίαο παραινεῖσ· οὐ χὶ πὸ ἀν ἀγκησ
ὁμολογήσαο· οὐδὲ ἀπατη θεὶσ οὐδ ὑμόλογοο χρόνοφι
ἀν ἀγκαῖοσ βουλεύσασθαι· ἀλλ ὅμ ὅσι νεὐδομήκοντα·
ὑμοῖσ ἐξ ὧν σοι λέπεται εἰ πρᾶδὲ μὴ μᾶλλον ἤ μεισ· μὴ
δὲ δίκαια φαινόντοσοι αἱ ὁμολογίαι εἶναι· σὺ δὲ οὔτε
λακεδαίμονα προῃροῦ· οὔτε Κρήτην· αὖ δὲ ἑκάστοτε φῆσ
θα νομεῖσθαι· οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν τοσ αὐτὴ ναίων· ἢ μᾶλλον τὸ καὶ ἧσσο
φρονοῦντοσ τῶν ἄλλων ἀθη ναίων· ἢ μᾶλλον τὸ καὶ ἧσσο
οἱ νόμοι δηλονότι· τίνι γὰρ ἂν πόλισ ἀρέσκοι· ἀμφοτέρων μόνων· μὴ
δὲ δὴ οὐ κεμμένεισ τοῖσ ὁμολογημένοισ; ἐὰν ἡμῖν μὲν πείθη
ὦ σώ Κρατεῦ καὶ οὐ κατα γέλαστόσ τε ὀφλήσεσθ τὴν πόλεωσ ἐξελ
θών· σκόπει γὰρ δή· ταῦτα παραυτὰο καὶ ἐξαμαρτὼν ἔτ τοῦ
τον· τί ἀγαθὸν ἐργάσῃ σεαυτὸν· ἢ τοὺσ ἑαυτῆ φίλουσ τοὺσ σαυτοῦ·
ὅτι μὲν γὰρ· κίνδυνοσ οὗτοσ καὶ οἱ ἑαυτῆ φίλοι καὶ αὐτοὶ φεύ
γειν· καὶ ἀθρόοι ἐκπεσεῖν τῆσ πόλεωσ· ἢ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι
φανερόν τι δήλον· αὐτὸσ δὲ πρῶτον μὲν· ἐὰν εἰσ τὰσ ἡμέτερασ
τινὰσ πόλεισ ἔλθῃσ· ἢ θήσει ἦ· ἢ μισεῖ γάρ σε· ὑμοῦ
μενῶ γὰρ ἀμφότερα· πολέμιοσ ἥξεισ ὦ σώ Κρατεῦ τῇ
τούτων πολιτείᾳ· καὶ ὁ σοι πὲρ Κλέονται τῶν αὐτῶν πόλε
ων ὑποπολέμουσ τοῖσ δι αφθορεῦσι νομένοισ τῶν νόμων
καὶ ὑβρίσαι ὦ σεισ τοῖσ δικασταῖσ τὴν δόξαν· ὡσ ἂν δοκῇ ὀρ
θῶσ τὴν δίκην δικάσαι· ὅσ πισ γὰρ νόμων διαφθορεύσεται·

οφό δραν που δόξειεν ἂν μόνον μὲ καὶ ἀπολίτων αὐτῶν διαφθορὰν
εἶναι· τοῦτο μὲν οὖν φθονεῖν τοῦτο τὸν νομοθέτην πόλεως
καὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμίους τοιούτους· καὶ τοῦτο τοῖς οὐτιδανοῖς
ὀνόσοι ζῆν ἐάν· μὴ πολιτεύεσθαι τούτοις καὶ ἀναγκάζοντα
διαλεγόμενον τινὰ τῶν λόγων τῶν σοφῶν Κρατύλου· μὴ οὐκοῦν ἐν τοῖδε
ὥσπερ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη πολείτου ἄξιον τοῖς ἀνδράσιν· καὶ
τὰ μόνιμα καὶ οἱ νόμοι· καὶ οὐ κοίει ἀόχημονᾶν φαίνεσθαι
τὸν τοῦ σοῦ Κρατύλου τρόπον; οἴεσθαί γε χρή· ἀλλ' ἐκεῖνον
τοῦτον τὸν τόπον· ἀσπαρείσιν· μίξεισι δὲ ἐς θαλλίαν παρὰ
τοὺς ξένους τοὺς Κρέτωμος· ἐκεῖ γὰρ δὴ πλείστη αὐξία καὶ ἀπὸ
κολασίαν· καὶ ἴσως ἂν μὴ δέοι σου ἀκούειν· ὡς γοῦν ἴσως ἐκ
τοῦ δεσμωτηρίου ἀπὸ δὲ δραχμῆς· σκευῶν τάχιναν τοὺς τεθνεώτας
νος· μὴ δὲ φθείραν λαμπρῶν· μὴ ἄλλαι οἷαι δὴ εἰώθασιν ἐνοικεῖν
αὔξεσθαι οἱ ἀπὸ δὲ δραχμῆς τῆς· καὶ τὸ σχῆμα τοσαυτοῦμεν ἀπάλ
λαξαν· ὅτι δὲ γέγραφεν ἀνήρ σμικρὸν χρόνου τοῖς μὴ οἱ λοιποὶ τοὺς
ὀνόσους ὡς τὸ εἰκός· ἐθέλουσαν οὕτως ἀργοῦς ἐστὶ θεμεῖν
ζῆν· μόνους τοὺς μεγίστους τεθνεῶτας· οὐδὲ ἐν σοὶ γρεῖ· ὅσσον
ἂν μή τινα λυπῆις· εἰ δὲ μή, ἀνοικοδόμησε σὸν κρατῆς πολλὰ
καὶ ἀρχαῖα σαυτοῦ· ὑπὲρ χόρτου δὴ μὴ σόλι παντὸς ἀνοίου
καὶ δουλεύειν· τί ποιεῖν· μὴ δὲ μὴ χόρτου ἐν θαλλίαν· ὡσεὶ
ἐστὶ δεῖπνον ἀπὸ δὲ δραχμῆς εἶσι θαλλίαν· λόγοι δὲ ἐκ
νοι· οἱ περὶ δικαιοσύνης τὸ καὶ τὴν ἄλλης ἀρετῆς· τοὺς ἡμῖν
ἐθέλοντας· ἀλλὰ δὴ τοῖν τοῖς δοῦλον ἐν ἐκαινούλει ζῆν· ἵνα αὖ
τοὺς ἐκ τρέφθησι καὶ τοῖς δούσιος; τί δὲ εἶσι θαλλίαν
αὐτοὺς φαμέν· τρέφθω τὸ καὶ τοῖς δούσειος ξένους τοὺς μὴ
σας ἵνα καὶ τοῦτό σου λέπολαύσωσιν; μὴ τοῦτο μὲν οὖν· αὐτοῦ
δὲ τρεφόμενοι· σοὶ ζῶντος μάλιστον τρέφοντας καὶ τοῖς
δούσοντας μὴ ξωνόντασιν αὐτοῖς· οἱ γὰρ ἐστὶ δεῖσι οἱ σοὶ
ἐστὶ μελήσονται αὐτῶν· τοῦτο μὲν ἐὰν εἶσι θαλλίαν ἀπὸ
δημόσιος, ἐστὶ μελήσον τοῖς· ἐὰν δὲ εἶσι αὐδοῦ ἀπὸ δημό
σιος· οὐκέτι μελήσον τοῖς· εἰ πέρ νῦν ὁ φθόσος αὐτοῖν ἐάν
τοῖν σοὶ φασκόντων ἐστὶ δεῖσιν εἶναι· οἴεσθαί γε χρή;

÷ οὕτω μάλιστα

ἀλλ' ὦ σώκρατες. πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφεῦσι. μήτε παῖ
δας περι πλείονος ποιοῦ μήτε τὸ ζῆν μήτε ἄλλο μηδὲν πρότου
δικαίου. ἵνα εἰσ αὐι δου θλθὼν ἐ χθισ ταῦτα πάντα ἀπολογήσα
σθαι τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν. οὔτε γὰρ ὅσιον δοκεῖ σοι φαίνεται τὰ
τα πρᾶττοντι. ἄμεινον εἶναι. οὔτε δικαιότερον. οὔτε ὁσιώ
τερον. οὔτε ἄλλοισι τοῖσων οὖν δεῖ. οὔτε ἐκείσε ἀφικομέ
νοισι ἄμεινον ἔσται. ἀλλὰ νῦν μὲν εἰ δικη μέλλει. ἐπεὶ
ἀπεῖσι. οὐ χὑφ' ἡμῶν τῶν νόμων ἀλλ' ὑπὸ ἀνθρώπων. ἐὰν δὲ
ἐξέλθητε οὕτωσ αἰσχρῶσ ἀντα δικήσαντε καὶ ἀντι κα
κουργήσαντε τὰ σαυτοῦ ὁμολογίαν τε καὶ ξυνθήκασ τὰσ
πρὸσ ἡμᾶσ συγχεάσαντε. καὶ καὶ κακὸν ἐργασάμενοσ τούτων
οὐδεὶσ εἶ σαυτὸν τε καὶ φίλουσ καὶ πατρίδα καὶ
ἡμᾶσ. ἡμεῖσ τέσοι χαλεπαινοῦμεν ζῶντι. καὶ ἐκεῖ οἱ
ἡμέτεροι ἀδελφοὶ οἱ ἐμοί. δουρόμενοι οὐκόμενοσ
ὑποδεξονται. εἰδότε ὅτι καὶ ἡμεῖσ ἐπεχείρησαν ἀπο
λέσαι τὸ σὸν μέροσ. ἀλλὰ μᾶσε πρόσθι Κρίτων τοιεῖν
ἀλλ᾽ ἢ μᾶλλον. ἢ ἡμεῖσ. ταῦτα ὦ φίλε ἴσμεν Κρίτων
δὺ ἴσθι. ὅτι ἐμοὶ δοκῶ ἀκούειν. ὡσπερ οἱ κορυβαντιῶντεσ
τῶν αὐλῶν δοκοῦσιν ἀκούειν. καὶ ἐν ἐμοὶ αὐτηὶ ἡ ἠχὴ
τούτων τῶν λόγων ἠομένει. καὶ ποιεῖ μηδὲν ἄλλο τῶν
ἄλλων ἀκούειν. ἀλλὰ ἴσθι. ὅσα τὰ νῦν ἐμοὶ δοκοῦν
τα. ἐὰν τι λέγησι παρὰ ταῦτα. μάτην ἐρεῖσ. ὅμωσ μέν
τοι. εἴ τι οἴει πλέον ποιήσειν. λέγε: ἀλλ' ὦ σώκρατεσ.
οὐκέχω λέγειν: ἐὰν ποίμων ὦ Κρίτων καὶ πράττω
μὲν ταυτηὶ ἐφ ταυτηὶ. ὁ δὲ ἰφηγήσατο: + τελ'

Κρίτων ἢ περὶ τοῦ πρακτέου:

λ'

πλατ̄ φαίδων ἢ περὶ ψυχῆσ.

αὐτὸσ ὦ φαίδων παρέβρου σωκράτει ἐκείνηι τῆι ἡμέρᾳ
ἢ ἐν τῶι δικαστηρίωι. ἢ ἄλλου τοῦ
ἦν κόνων: αὐτὸσ ὦ ἐχέκρατεσ: τί οὖν δὴ ἐπιμνήσθη
ἦν δ' ὁ ἀνήρ πρότου θανάτου. καὶ πῶσ ἐβούλευτο. ἢ δέσμῳ

πᾶσ ὁ ἄλλοσ οὗτοσ προσωπ
ἐχεκράτησ. φαίδων.
χ πολλὸ δωροσ. ὁ ωκράτησ. κέβησ. σιμμιασ
κρίτων. ὁ τῶν ἐνδε
καὶ ὑπηρέτησ.

ἀν φὸ ἀκούσαιμι· καὶ μὰρ οὔτ᾽ ἂν πολιτῶν φλιασίων οὐδεὶς
φαίνοιτ᾽ ἂν χορηγῶν τὰν μὲν Ἀθήναζε· οὐ τὰς ξυμφορὰς
κατὰ χρόνου συχνοὺς ἐκφέρων· ὅσ᾽ ἐπ᾽ ἀρχὴν σαφές τι πᾶσαν
γείλαι· ὡς ἐστ᾽ ἐμοὶ περὶ τούτων· πλὴν γὰρ δή· ὅτι φάρμακον
ὧν λέποθανοῖ· τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲν εἰχ᾽ φράζειν· οὐδὲ
τὰν περὶ τὸν δίκης ἄρα ταῦθ᾽ ὅπερ ἔφερεν; ναί·
ταῦτα μὲν ἡμῖν λίγγειλε τὸν καὶ ἐθαυμάζομεν ὅτι παύλαν
γόμενος αὐτῷ· πολλὰ γὰρ ἔμφαίνεται ἀπὸ θαμὼν· τίων
ἐμῶν τοῦτο ὃ φαίνεται· τύχη τίς ἂν τοῖς ὃ ἐχέκρατες σωτείλη
ἐν γὰρ τῇ προτεραίᾳ τὸν δίκης· ἡ πρύμνα ἐστέμβη
τοῦ πλοίου· ὃ ἐστ᾽ δῆλον Ἀθηναίοις κατὰ τοῦτο· τοῦτο
δὲ δή· τί ἐστιν· τοῦτό ἐστι τὸ πλοῖον ὃν φασιν Ἀθηναῖοι·
ἐμοῖ ποτὲ θησέα ἐς Κρήτην τὸν διὸ καὶ ἐκείνου ἔχεται
ἄγων· καὶ ὅσα σφίσι αὐτὸς ἐδόθη· τοῖς οὖν λοιποῖς ἐδόκει
ξυμφέρειν τόδε ἄγεσθαι τὸ ἱερὸν θεῷ· ἐκ παντὸς ἐτέρου θεωρίαν
ἅπασιν εἶναι ἐς δῆλον· ἐν δὲ ἀρχῇ καὶ μετ᾽ ἐξ ἐκείνου· καθ᾽
ἑαυτὸν τοῖς θεοῖς πέμπεσθαι· ἔστι δ᾽ ἀπ᾽ οὖν ἄρξασθαι τῆς
θεωρίας ἐμοὶ ἔστιν αὐτοῖς ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις καθα
ρεύειν τὴν πόλιν· καὶ δημοσίᾳ· μὴ δέρα ἀπὸ κτεννύναι·
πρὶν ἂν εἰς δῆλον τὸ ἀφίκηται τὸ πλοῖον· καὶ παλίμβολον
τοῦτο δ᾽ ἐμοὶ ἐστὶν ἐν πολλοῖς χρόνοις γίγνεται· ὅταν τύχωσιν ἄνε
μοι ἀπολαμόν τῶν αὐτοῖς· ἀρχὴ δ᾽ ἔστι τῆς θεωρίας· ἔστι
δ᾽ ὁ ἱερεὺς τοῦ ἀπόλλωνος ὃς ἔστηκεν ἀμφὶ τὴν πρύμναν τοῦ πλοί
ου τοῦτο δὲ ἔστιν ὃ ἔστε λέγω τῇ προτεραίᾳ τοῦ δίκης
γάρους· διὰ ταῦτα καὶ πολὺς χρόνος ἐγένετο τοῖς ἐν κρατεῖ
ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· ὁμιλαξὺ τοῦ δίκης τὸ καὶ τοῦ θανεῖ
τον· τί δὲ δὴ τὰ περὶ αὐτὸν τὸν θάνατον ὃν φαίνομεν· τίνα
λόγων τὰ λεχθέντα καὶ πράγματα· καὶ τίνες οἱ παραγενόμε
νοι τῶν ἑταίρων ἦσαν· ἢ οὐκ ἦσαν οἱ ἄρχεται θαυμάζῃς
ἀλλ᾽ ἔρημος ἀβλαβὴς φίλων; οὐδαμῶς· ἀλλὰ πάρεισαν
τινες; καὶ πολλοί γε· τὰ τε δὴ πάντα προθυμήθητε
ὅσα σαφέστατα ἡμῖν ἀπαγγεῖλαι· εἰ μή τίς σοι ἀσχολία τυγχάνει

οἶσθα: ἀλλὰ σχολαίτερον. καὶ πειράσομαι ὑμῖν δηλῶσαι. ἐξ
γὰρ τοῦ με μνησθῆναι σου Κρατίστου. καὶ αὐτὸν λέγοντα καὶ ἄλλου
ἀκούοντα. ὅμοιόν τι ἀεὶ παρίστησι διανοεῖσθαι: ἀλλὰ μὴν ὡφαί
διον. καὶ τοῦτ' ἀκουσόμενόν γε. τοιοῦτόν τι ἐχρῆν ἐλθεῖν ἀλλὰ
πειρᾶσθαι ὅσον ἂν δύνωμαι. ἀκριβέστατα διεξελθεῖν σοί τε καὶ
ὑμῖν φόβον τινὰ θαυμαστὸν παρεγενόμενος. οὔτε γὰρ ὅσον
θαρρεῖτε παρόντα με ἀνδρὸς ἔτι τῆδείου. ὄλβιον εἰσιόντος. οὔ
δαιμονα γάρ μοι ἀεὶ ἔφαίνετο εἶναι ὃν ἔχει Κρατύλος. καὶ τοὐντεῦθεν
ποὺ καὶ τὸν λόγον. ὅσον οὐδέπω καὶ γραμμαῖον ἀπολοῦνται. ὅσον
τοῦμοι γε παρίστασθαι ἐκεῖνον. μὴ δεῖσθε οὖν δυοῖν ὄντοιν ἀνθρώ
ποιν μοῖραν ἴσην. ἀλλὰ καὶ κεῖνον ἀφικόμενον. ὃν πρώτιστα
εἰ πορρωτάτω ποθὲν καὶ ἄλλοσε. δηλονότι ταῦτα. οὐδὲν πάνυ μοι
ὄλεθρον εἰσιέναι. ὅσον εἰκὸς ἂν δόξαι ἂν εἶναι παρόν τι πρᾶγμα
οὔτε αὖ ἐμὲ δοκεῖ. ὅσον ἐν φιλοσοφίαις ἡμῶν ὄντων ὅσον ἀνθρώπων
μεν. καὶ γὰρ οἱ λόγοι. τοιοῦτοί τινες ὄντες ἦσαν. ἀλλ' ἅτε χρῆσθαι πορρω
τέρω ἐμοὶ παίζοντε παρόντε. καὶ τὸν αὖ Κρατύλον. ἀπὸ τοῦ τιθέσθαι
μὲν ὀνόματα κρατίστου. ἀπὸ τοῦ λύσιν. ἐν θαυμαστοῖν
ὅτι αὖτε καὶ ἐκεῖνος ἐνεχθεὶς τολμᾶν. καὶ παρ' ἐμοὶ παρόντε
σχεδόν τι οὐ πάνυ διακεῖσθαι. τὸ μὲν, ὄλεθρον τοῦ. ἐνίοτε δὲ, δια
κρύσεως ὄντος. εἶσι δὲ καὶ μᾶλλον καὶ διαφθορᾶς ὄντος. ἀποδεδρακότος. οἱ
σθα γάρ που τὸν ἄνδρα καὶ τὸν τρόπον αὐτοῦ: πῶς γὰρ οὔ: ὃ
κεῖνός τε τοίνυν παρὰ τἄλλα πάντα οὕτως εἶχε. καὶ αὖ τοῦτο φο
βεῖται μὴν καὶ οἱ ἄλλοι: ἔτυχον δὲ ὄφαί δοντ. τίνος παρα
νομήσαντος: οὗτός τε δὴ ὁ λεπτολόγος. τῶν ἐπιχωρίων παυ
σῶν. καὶ ὁ Κρίτωνος υἱός. καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κρίτων. καὶ ἔτι ἑρμογέ
νης. καὶ ἑταῖρος. καὶ ἑστιάτωρ. καὶ ἀγοραῖος. καὶ ἀνδροθένης. τῶν δὲ καὶ
Κτήσιππος ὁ παιανιεύς. καὶ μειρακύλλιον. καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν
ἑταίρων. πλείους τούτων δεῖσθαι. ἡσθήσεσθε: ἐν ὅμοιοι δέ τινες ἂν
ῥηθεῖεν: ναί, σὺ μὲν ἄρτι γε ὁ Θηραιεύς. καὶ κέκλησο. καὶ φαιδρο
νίδης. καὶ μειράκιόν τι κλεινίδης τε καὶ τοιοῦτον τί ἐστιν: τί δὲ
ἀρίστιππος. καὶ κλεόμβροτος παρεγένοντο; οὐδὲν ἁπλοῦν
μὴν γὰρ ἐλέγετο εἶναι: ἄλλος δέ τις παρῶν; ἐχεδόν τι οἶμαι

τούτοις παραγονέσθαι· τί οὖν δή· τίνες φίλοι ἦσαν οἱ λόγοι· φέ
σει ἔξαρχὴν παύσασθαι πειράσομαι διηγήσασθαι· ἀεὶ γὰρ δὴ καὶ
τὰς πρόσθεν ἡμέρας εἰώθειμὲν φοιτᾶν καὶ φέρε καὶ οἱ ἄλλοι παρὰ
τὸν σωκράτη· συλλελόγμενοι ὅσον θὲν εἰς τὸ δικαστήριον ὅπου
καὶ ἡ δίκη ἔμελλετο· πλησίον γὰρ ἦν τοῦ δεσμωτηρίου· πυνθα
νόμενοὖν ἑκάστοτε ὅσοι ἄρα εἶεν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατριβόντες
μετ' ἀλλήλων· ἀμφοδὸν γὰρ οὐ πρωΐ· ἔφασκε δὲ ἀεὶ ἐξιέναι·
εἰσιόντες μὲν παρὰ τὸν σωκράτη· καὶ τὰς πολλὰς διημερεύο
μεν μετ' αὐτοῦ· καὶ δὴ καὶ τότε πρωΐ αὐτόθεν ἐξεγρόμενοι· τὴ
γὰρ πρὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας· ἔφασκε δὴ ἐξελθόμεν ἐκ τοῦ δεσμωτη
ρίου ἑωθέναι· ἔπυθόμεθα ὅτι τὸ πλοῖον ἐκ δήλου ἀφιγμέ
νον εἴη· παρηγγέλαμεν οὖν ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρωΐ αἱπαρὰ
εἶσι τὸ εἰωθός· καὶ ἥκομεν· καὶ ἦμεν ἔξω ἐλθὼν μόθεν ὃς ὀφ
τὸς φύλαξ παρεκούει ν· εἶπεν παριέναι· καὶ μὴ πρότερον
παριέναι ὅσον ἂν αὐτὸς κελεύσῃ· λύουσι γὰρ ἔφη· οἱ ἕνδεκα
τὸν σωκράτη καὶ παραγγέλλουσιν· ὅπως ἂν τὴν δετὴν ἡμέρα
τελευτήσῃ· οὐ πολὺν δ' οὖν χρόνον ἔφη ἔσεσθαι· ἥκειν γὰρ ἐκέλευ
σεν ἡμᾶς εἰσιόντας· ἐξελθόντος οὖν· κατελάμβανομὲν τὴν
μὲν σωκράτη· ἀρτι λελυμένον· τὴν δὲ ξανθίππην ἵνα σω
σκεις γάρ· ἔχουσάν τε τὸ παιδίον αὐτοῦ καὶ παραπαθημένην·
ὡς οὖν εἶδεν ἡμᾶς ἦλθεν θίππη· ἀνθφήλησέ τε· καὶ τοιαῦτ
αὐτῷ εἶπεν οἷα δὴ εἰώθασιν αἱγυναῖκες· ὅτι ὦσω
κρατες· ἔσαυτον δή· ὅτι προσθρούσῃ μὴν οἱ ἔσχατον δεῖσι· καὶ σὺ
τούτοις· καὶ ὁ σωκράτης· ὠλέσαν εἶσι τὸν κρίτωνα· ὦ κρί
τωνες ἔφη· ἀπαγέσθω τις ταύτην οἴκαδε· καὶ ὑπεκείμην μὲν·
ἀπιέμην τινὲς τῶν τοῦ κρίτωνος· ὡς ὦσαύτως καὶ κο πρε
μην· ὁ δὲ σωκράτης ἀναυκαθίζόμενος εἰς τὴν κλίνην
χοσιν ὑπεκαθέζετο τὸ σκέλος· καὶ ἔξαρτε τὴν χειρί· καὶ τρίψας
ἅμα· ὡς ἄτοπον ἔφη ὦ ἄνδρες οἱ κεῖναι· τοῦτο ὃ κα
λοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἡδύ· ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δο
κοῦν ἐναντίον εἶναι τὸ λυπηρόν· τὸ αὖμα μὲν· αὐτῷ μὴ ἐθέ
λειν παραγίνεσθαι τοῖς ἄνθρωποι· ἐὰν δέτις διώκῃ τὸ ἕτερον

καὶ λαμπαδίαι. χεδὸν τι ἀεὶ ἀναγκαῖον εἶναι λαμπαδεῖν καὶ τὸ
ἔτερον. ὃ ἄνθρωπος κιθαρῳδὸς ἐστιν ἡμέρᾳ δεύτερον. καὶ
μοι δοκεῖ ἔφη. εἰ γὰρ ἡδὺ ἦν αὐτῷ ἀεὶ σῴζεσθαι. μῶν θαυμαστὸν
θεῖναι. ὡς τὸ τοῦ πολέμου αὐτὰ διαλλάξαι τοὺς πολεμίους τὰ
ἐκείνου ἐκέλευσε. ξωγρίᾳ εἰς ταὐτὸν αὐτοῖς τὸν κορυ
φαῖον. καὶ διὰ ταῦτα δῆλον ἄρα τὸ ἔτερον παραγράψαι. ἐοικὸς
θεῖ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἔτερον. ὃ ἄνθρωπος καὶ αὐτό μοι ἔοικεν. ἐοικεῖ
δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖνο γε τοῖς σκέλεσι πρότερον τὸ ἀλγεινόν.
λέγειν δὲ φαίνεται ἐοικὸς καὶ κολουθοῦν τὸ δέ: ὁ οὖν κέλευσος ὑπο
λαμβάνων. μὴ τὸν δίαυλόν σε κρατεῖν ἔφη. ἀλλ' ἐκεῖνον ἐκέλευσε
μεταίσασθαι μέν. ἐπεὶ γάρ τοι τὸν ποιημάτων ὧν ἐποίησε μέν
τεῖναι τοῦτο τοῦ ἀσεσπουδάκατο. καὶ τὸ εἰς τὸν ἀπόλλω προ
οίμιον. καὶ ἄλλοι τινὲς μέν δὴ λίγιστον τοῦτο. ἀτὰρ καὶ ἔνιοι πρό
λεγον. ὅτι ἐκ τοῦ δαιμονιωτέρου. ἐοικὲ δὲ δεύτερον τὸ ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ. πρότερον οὐδὲν ποτὲ ποτε ποιήσας. εἰ οὖν τί σοι μέλει τοῦ
ἔχειν ἐμὲ ἔνιοί φασι κρίνασθαι. ὅτ' ἐμὲ αὐθις γρῆται.
ἔνιοι δαιμονίως ὅτι γρήσεται. εἰ δὲ τί χρὴ μὲν λέγειν: λέγε τοίνυν
ἔφη οὖν ποῖ ὁ κέλευσος ταῦτ' ἐκτίθη. ὅτι οὐκ εἶναι ἐκείνου βούλομε
νος δὲ τοῦτο ποιήσαι ἐν αὐτοῦ ἀπὸ τέχνος εἶναι. ἐοικὸς
ταῦτον. λίγδειν γάρ. ὡς σύριαι. διὸ νεῖλη. ἀλλὰ δὲ ὑπνίωντι
νῶν ἀπὸ πειρώμενος τι λέγειν καὶ ἀφοσιούμενος. εἰ ἀφέλ
λαιο καὶ κιθαρῳδὸς ταῦτ' ἐκτίθη μοι ἔοικε ταῦτ' εἶναι. ὧν
γὰρ δὴ αὐτὰ ταῦτα δὲ. ἀλλὰ κιθαρῳδοὶ φοιτῶν τὸ αὐτὸ δὲ ὑπνί
ων δὲ τοῖς παρελθοῦσι τιμῶσι ἄλλο τι δὲ ἀλλ' ἢ δὴ φαίνομε
νον. τὰ αὐτὰ δὲ λέγων. ὡς ὡς κρατεῖ δὲ ἔφη μοι κελεύει
καὶ δρᾶν. καὶ ἔφη δὲ τὸ πρόσθεν χρόνοις ὅπερ ὥρατο
τοῦτο ὑπολαμβάνων αὐτό μοι παραιτεῖσθαι καὶ
ἔοικε κελεύειν. ὃ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖσι διακελευόμενοι. καὶ δμοὶ
οὕτω τὸ ὑπνίον. ὁ ἄνθρωπος ὥρατο τὸν τοῦτο ἔοικε κελεύειν. μοι
κελεύειν. ὡς φιλοσοφίας μὲν οὐσης. μεγίστης μοι κε
δμοῦ δὲ τοῦτο πράττοντος. μὴ δὲ ἐοικὲ δὴ λίθος δὴ κελεύειν

καὶ ἡ τοῦ θεοῦ δορυφόρη. διεκώλυε με ἀπο θνήσκειν. ἔδοξε χρῆναι
εἰ ἄρα τι προσκαίσκιον προσ ταύτην τὸ θνητὸν. ταύτην τὴν δη
μοσιοκλέα ποιεῖν. μὴ ἄπειρ θλῖψαι αὖ τοὺς ἄλλους ποιεῖν. ἀσφα
λέστερον γὰρ εἶναι ἐρώμενον μὴ χεῖρον μὴ ἐθέλειν πρόσθεν. πρὶν αὖ ἀφο
σιοῦσθαι. τοὺς ἱόσας τοὺς ποιήματας. πείθόμενον τοῖς θνητοῖς.
οὕτω δὴ πρὸς τὸν μὲν εἰς τὸν θεὸν ἐωσίωσαι. οὐ λίαν ἡ παρουσία
θεία. μετὰ δὲ τὸν θεὸν. θνητοὺς ἱόσους ὅτι τὸν ποιητὴν δεῖ ἐμπε
πλῆσθαι ποιεῖν μύθους ἀλλ' οὐ λόγους. καὶ αὐτὸς οὐ
κ λίαν μυθολογικός. διὰ ταῦτα δή, οὐ προχείρους εἶχον καὶ ἡ πατὴρ
μῶν μύθους τοὺς αἰσχρούς. τοιούτους ἐωσίωσαν οἷς πρὸς τοὺς θνητοὺς
χρῶνται. ταῦτα οὖν ὧν κέλευσε θνητὸν μὴ φράζειν. καὶ ἐρρῶσθαι ἐκβάλλειν σφο
φρονεῖν. ἐμὲ διακελεύειν ὡς τάχιστα. αἰσχρὸν δὲ ὡσεὶ κεφαλὴν
κεφαλοῦσθαι γὰρ αὐτὴν αἰσχρὸν : καὶ ὀστοῦν. οἷον παραπλήσιον ἔφη
τοῦτο ὁ σὸς κριτὴς θνητὸν εἶναι. πολλαὶ γὰρ δὴ ἐν τραγῳδίαις καὶ κωμῳ
δίαις. σχεδὸν οὖν ἐξὸν ἐφ' ἑκάστης ἐπιθυμεῖν. οὐδὲν πρὸς τοῦτο ἐοίκασιν
πείσεσθαι : τί δὲ δὴ δεῖ, οὐ φιλόσοφος εἶναι θνητός; ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ ἔφη
ὁ σιμμίας : ἐπιτηδεύει τοίνυν ἔφη καὶ εἶναι θνητός. καὶ παῦσόμαι
ἀξίως τούτου τοῦ τραύματος μαθεῖν. οὐμενοῦν τοι γε ἔστιν ὅπως μὰ
σεται ἑαυτόν. οὐ γὰρ φασι θεμιτὸν εἶναι. καὶ ἁμα λέγων ταῦτα.
καθιεὶς τὰς σκέλη ἀπὸ τοῦ κλίμακος ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ καθεζόμε
νος. οὕτως ἡ δηλαὶ λοιπὰ διελέχθη. ἕως μὲν οὖν αὐτὸν ὁ κύκλος
ἀφῆκε τὸ σκέλος ὁ σὸς κριτὴς. τὸ μὴ θεμιτὸν εἶναι ἑαυτὸν μὰ
χεσθαι. ἐπιθελεῖν δ' αὖ τοῖς ἀπο θνήσκοντι. τὸν φιλόσοφον ἐωσεσθαι:
τί δὲ ὦ κέβης. οὐ κακηκόατε σύτε καὶ σιμμίας περὶ τῶν
τοιούτων φιλολάοις συμβεβηκότων; οὐδεμία σαφὴς ὁ σὸς κριτὴς
ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξακριβῶν περὶ αὐτῶν ἔφη. αἰσχρὸν οὖν τινὰ
μῶν αὐκικοῦν. φθόνος οὐδεὶς ἔφη μ' ἐπιλαβεῖν. καὶ γὰρ ἴσως καὶ μάλιστα
προθυμεῖ. μᾶλλον ταῦτα ἐκείνου ἀποδημῶν. διακοσμῶν τε καὶ μυ
θολογῶν περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ. ποῖ αὖ τινα αὐτὴν
οἰόμεθα εἶναι. τί γὰρ ἂν τις καὶ ποιοῖ ἄλλο. ἐν τοῖς μέχρι λίαν
διαμακρὸν χρόνοις : κατὰ τί οὖν δὴ ποτε οὐ φασι θεμιτὸν εἶναι

ς ὡς τὸν αὐτὸν ἀμβλαύνειν σχῆμα ὡς ὅτε μηδέτερον ἂν αὐτῶν περὶ τὸ μέσον τε ρου μᾶλλον διαλέγεσθαι: πρόβλημα πρῶτον.

ζ κατὰ τὸν κείμενα λιπαξίως προμελεταῖον:

η πυθαγόρειος οὗτος ὢν ἐξεπαλίας τε φυγὰς διατὸν ἐμπρησμὸν τοῦτ' εἶπε γίνεσθαι τὸν ἥλιον γεγονότα ἐκ διαιτῆς ὃν αὐτοῦ πρὸς φιλοσοφίαν ἐξαπολαυθέντα ταύτου μακρὸν ὃν ἐξ διαιμνημάτων ὃν ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ πρὸ λίων ἐστὸν αὐτοῖς ὁ φιλαος τὸν θνητὸν τὸ διδασκαλεῖον ποιήσασθαι ἐκεῖσε τε θαμὰ ἰόντας ἐκεῖσε τε θαμὰ ἰόντα. ἵππαρχος δὲ ἐξ φιλολάου μόριος τῆς εἱρημένης συμφορᾶς τὸν πυθαγορικὸν πόριστὸν θνητὸν πρὸς τὸν λίον μὲν τὸν περὶ πλάτην τοῖς φαινομένοις διάλογον:—

θ τὸ μὲν ἴσος. λαὸς τὸ μὲν θικὸν ἐωσχάρησαν. τὸ δὲ μάλιστα λατὸ φιλόσοφον: — ι ὡς ζήσεσθαι μόλις μὲν μετὰ χιλίων ἐτῶν ἐν γὰρ ἡμέρᾳ φονεύθη χάρητος. καὶ ἐπὶ τοῖς πυθαγορείοις τὸ ἡμερήσιον ἀριθμὸν λατὸ τὸν λίον τὸ τε μάλιστον ἐν ἑνιαυτῷ:

αὐτὸν ἑαυτὸν ἀπὸ κτιννύναι ἢ σὺ σὸ κρεαυτῷ· μὴ δὴ γὰρ φῶ τὸ πρ
λὴ μὼν οὐ λέγου· καὶ φιλολαΐου ἡ κουσα ὁ τε παρὰ μὴν δηλωι ταῦτο· λάθη
δὲ καὶ ἄλλον τινὰ ὧμ· ὡς οὐ δεῖ τοῦτο ποιεῖμ· σαφὲς δὲ περὶ αὐτῶμ
οὐδενὸς πώποτε οὐδὲν ἀκήκοα· ἀλλὰ προθυμεῖσθαι χρὴ ἕφη·
τάχα γὰρ ἂν καὶ ἀκούσαιο· ἴσως μὲν τοι θαυμαστόν σοι φανεῖται
εἰ τοῦτο μόνον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀπλοῦν ἐστι· καὶ οὐδαμοῦ
τυγχάνει τοῖς ἄλλοις ὂν περ καὶ τἄλλα· ἔστιν ὅτε καὶ οἷς ὑγιείᾳ
ον τε θνῄσκειν καὶ ζῆν· οἷς δὲ ὑγιείᾳ τε θνῄσκειν. θαυμαστὸν ἴσως
σοι φανεῖται· εἰ τούτοις τοῖς ἄλλοις μὴ ὁσίον ἐστὶν ἀνθρώπους θαν
τοῦ ποιεῖν· ἀλλ' ἄλλον δεῖ περὶ μελέτην ὑγιείας ἢ τῶν ἰατρῶν· καὶ ὃς
κέλευσε μὴ ῥᾳθυμεῖν ἐπὶ πολὺ ἀλλὰ σπουδῇ ὡς τάχιστα τὴν ἑαυτοῦ φθο
μὴν ἐκφεύγειν· καὶ γὰρ ἂν δόξειεν ὀφθὸς σοκρατης οὕτω γεγενῆσθαι
ἄλλοτε· οὐ μέντοι ἀλλ' ἴσως ἔχει τινὰ λόγον· ὁ μὲν οὖν ἰατρὸς
ῥητοῖς λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος· ὡς ὅτι τινὶ φρονοῦντι ἄμεινον
ἀποθνῄσκειν· καὶ οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν· οὐδεμία
ἀδράσκειν· μέγα τὸ τίσμοι φαίνεται καὶ οὐραίδιος δηΐδην·
οὐ μέντοι ἀλλὰ τόδε γέ μοι δοκεῖ ὃ κέλευσε βούλεσθαι· τὸ θεοὺς
εἶναι ἡμῶν τοὺς ἑαυτοῦ κεκτημένους· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
ὄντας τῶν θεοῦ κτημάτων· τοῖς θεοῖς εἶναι· ἢ σοὶ οὐ δοκεῖ οὕτως·
ἔμοιγε ἕφη ὁ κέβης· οὐκοῦν ἴδιόν· καὶ οὐκ ἂν ποιοῖο αὐτοῦ
κτήματος· εἰ τι αὐτὸ ἑαυτὸ ἀποκτίννυι· μὴ σημήναντός
σου ὅτι βούλεται αὐτὸ τεθνάναι· χαλεπαίνοις σ' ἂν αὐτῷ· καὶ φήσειεν
ἔχοις τίμωρίαν τιμωροῖο ἄν· τἀνάγκαῖα· ἴσως τοίνυν
ταύτῃ οὐ καλόν· μὴ πρότερον ἑαυτὸν ἀποκτίννυναι δεῖν
πρὶν ἂν αἴνικα τινὰ ὁ θεὸς ἐπιπέμψῃ· ὡς νῦν ἡμῖν παρ
ρούσαν ἡμῖν· ἀλλὰ εἰκὸς ἕφη ὁ κέβης· ταῦτά γε φαίνεται·
ὁ μὲν τοίνυν δὴ ἔλεγε τοὺς φιλοσόφους ῥᾳδίως ἂν ἐθέ
λειν ἀποθνῄσκειν· δοίκε τοῦτο ὡσσόκρατες ἀπόπτοι· εἰκὸς
ὄντως δὴ ἐλέγομεν βουλόμενος ἔχειν τὸ θεοὺς τὲ εἶναι τὸν ἡμε
τέρου κτήματα εἶναι· τὸ γὰρ
μὴ ἀγαπᾶν κτείνειν τὸν φρονιμώτατον ἑαυτοῦ τῷ θέλειν

ἀποθνῄσκειν

ὁ οἷον πλούτου δόξαι ἔσοι ἐναμφοτέρωι ἐστί· καὶ τἄλλα παρ' ἕν· θαυμαστὸν δὲ μόνως φαίνεται·

ὁ κατὰ τὸν σοκράτην ἰδέαν τὸ προυλήφθαι· πρὸ τοῦ γὰρ μὴ ἐθέλειν ἀποθνῄσκειν καταφυσιν· ἐναντίως δὲ καὶ λέγειν τὸν φρονοῦντα ἑαυτὸν ἐκτὸς τοῦ ἴττω ἐστὶν ἀξιῶ τινὶ ὅτι ἀναλέκτῳ· δάκνοιν ὅτι φύσει τοσοῦτον καὶ τἄλλα μάθημα·

ὁ ὃν τοῦτο τὸ πρὸ τοῦ πρόυλημα τῆς μελέτης ἐξαίρειν ἐστὶ· οὐκ ἐναντίως ἐστὶν ἀλλὰ μᾶλλον ἐξορθοῦσθαι λέγεται·

ὁ ἐναντίως δὲ καὶ φιλοσόφους ἐθέλειν ἀποθνῄσκειν·

ὁ ἐκ τοῦτο τὸ πρὸ πρόυλημα τὸ τοὺς φιλοσόφους ἐθέλειν ἀποθνῄσκειν·

πείασ ἀπιόν τασ· ὃν λίαν αὐτοῦσιν ἀῦτῶν οἱ πόρ ἀριαῖοι εἰ σὶ τῶν
ὀν τῶν ἐαν αὐτὰν θεοὶ· οὐ κέχειλόμεν· οὐ γὰρ πω ἀν τοσ γε ὅσων τοῦ οἴφα
ὰν μεινον ἐαν μεγαλήσεσθαι· ὁλοὺθρωσ γεγόμεμνοσ· ἀλλ' ἀμόλητοσ μὲν
αμοσ· ταχα δ' ἂν οἰλη θείλη ταῦτα· φῦγ κτεόν εἶναι ἀπὸ τοῦ δικαίου·
καὶ οὐ καλὸν ἴσο τοῦ· ὅτι οὐ δεῖ ἀπόγε τοῦ ἁμαρτεῖν φεύγειν· ἀλλ' ὅτι
μάλιστα παραμένειν· δῖὸ ἀλογίαστοσ ἂν φεύγοι· ὁ δὲ νοῶν ἔ
χων· ἐαν θυμοῖ που ἂν αὐ εἰ εἶναι παρὰ τοῖ ἑαυτοῦ μεγάλτιονι· καὶ
τοι οὕτωσ ὁ σοκράτησ· τοῦμαρτῖον εἶναι εἰκόσ· τῖ ὀνῶ δὴ ἔγε
γαο· τοὺσ μὲν γὰρ φρονίμουσ ἁμαρτάνειν ἀπὸ θνήσκον τασ πρέ
πει· τοὺσ δὲ ἄφρονασ· χάριεν· ἀκούσασ οὖν ὁ σοκράτησ·
λιοθ' ἤναι τὸ μοι δόξεν τῖ τοῦ κείλη τοσ πραγμάτα· καὶ ἐαν
μελέτασ εἰσ ἤμασ· ἀτάρ τοι ὅφ' ἡ κείλησ λόγουσ τινασ ἀμφῦ
μαῦ· καὶ οὐ πάνυ θυθόσ ἐ φθάλει σεῖ θεθαι ὅτι ἄρτιοσ εἰ πλη·
καὶ ὁ σιμμίασ· ἀλλὰ μᾶλλον ὅφ' ἡ σοκράτεσ· μῶν τε δοκεῖ τῖ
μοι καὶ ἀῦ τοῖ λέγειν ὁ κείλησ· τί γὰρ ἂν μουλόμενοι ἀν δρεῖο
φοι σοφὰ λη θεῖσ· δικαιότασ ἂν μείνουσ ἀῦτῶν φεύγοιεν· καὶ ῥᾳ
δίωσ ἂν πασχοιεν τοιμτοιαῦτ· καί μοι δοκεῖ κείλησ ἐγ σοῦ τά
νειν τὸν λόγον· ὅτι οὐ τοῦρᾶν δίωσ φθρεισ καὶ ἡμασ ἀπολέφειν·
καὶ ἀρχοντασ ἂν γε θουσ σοῦσ αὐτοὺσ ὁμολογεῖσ θουσ· δίκαια
ὄφη λέγεσ· οἵμαι γὰρ ἡμασ λέγειν· ὅτι χρὴ μεμοῦσ τοῦτα ἀπο
λογήσασθαι· σοῦ σθρ ὅτ δικασταί· σαφῦ μὲν οὖν ὄφη ὁ σιμ
μίασ· φθρεῖ δὴ λῖ δόσ· πειρατέον πρὸσ ἡμᾶσ πῖ θανώτερον ἀπο
λογήσασθαι· λῖ σοῦσ τοὺσ δικασάσ· ἐῶ γὰρ ὄφη σοσιμμίαν
τὸ καὶ κείλησ· εἰ μὲν μὴ σοίμην λῖξειν σοῦσ τοὺσ μὲν· σοφὰ
θουσ ἄλλουσ σοφοὺσ τε καὶ ἀθουσ· ὥσει τα καὶ σαρ' ἀνδρασι τοῖσ
λουτηκόσι ἂν μείνουσ τοὺσ νῦν θρῦθάδε· λῖ δίκομαι οὐ κάγα
μαι κτοὺσ τοῖσ θανάτοισ· μῶν δὲ δῦ ἴασ· ὅτι παρ' ἂν δραστὸ
ὃ λπὶ ζω ἀφίξεσθαι ἀῦθουσ· καὶ τοῦτο μὲν ὃ κἂν σαφῦ δίκαι
ρισαίμην· ὅτι μέντοι παρὰ θεοὶσ δικαιότασ σαφῦ ἀῦθουσ
λῖξειν· δῦ ἴασ· ὅτι εἰ σοῦ τι ἄλλο τῶν τοιούτων· δίκαιρισαί
μην ἂν καὶ τοῦτο· ὥσασ διὰ ταῦτα οὐχ ὁμοίωσ ἂν ἁμαρτάνο

ἀλλ' ὐθλπίσ εἰμ ἒι ναι τι τοῖσ τᾶσθλυτικόσ· καὶ ὁ σωκρ κα
παύλαμ λέγεται· πολὺ ἄμειμον τοῖσ ἄμθοῖσ· λὶ τοῖσ καὶ κοῖσ· τί
οὖν ἔφη ὁ σιμμίασ ὦ σώκρατεσ· πότερον αὐτοῦ οὕτω σχομ
τὴν διάνοιαμ ταύτην· ὑμῶν δὲ ἔχει ἀπιθμίαμ· λὶ καὶ ἡμῖν
μεταδοίησ· κοινὸν γὰρ δὴ ὑμῖν γε δοκεῖ· καὶ ἡμῖν εἶναι ἄμ
θὼν τοῦτο· καὶ σὲ μὲν σοι λὶ ἀπολομίᾳ ἔᾳ· ὑᾶμ ἀπορλέγλισ
λιμεσ πεῖσθαι· ἀλλὰ πειράσομαί γε ὑφηγ· ὥρᾳ τὸν δὲ
κρίτωνα τὸν δὲ σκεπτόμεθα, τί ἔαιν ὁ μούλεσθαί μοι δο
κεῖ παύλαμ ἡμῖν· τί δῆτα σώκρατεσ ὑφηγ ὁ κρίτωμ ἄλλοσ·
λὶ παύλαμ μοι λέγει ὁ μέλλωμ δώσειμ τὸ φάρμακον· ὁτιχρή
σοι φράζειμ ὡσ ὑλαχίστᾳ διαλέγεσθαι· φησὶ γὰρ θερμαί
νεσθαμ μᾶλλον τοὺσ διαλεγομένουσ· δεῖν δὲ οὐδὲν τοιοῦ
τον πρὸσ φέρειμ τοῖσ φαρμάκοισ· εἰ δὲ μή, ἐνίοτε ἀναγκά
ζεσθαι καὶ δὶσ κατὰ τρὶσ πίνειμ, τοῦτ' ἔφη τοιοῦτον ποιοῦντασ·
καὶ ὁ σώκρατησ· ὑᾶν ὑφηγ χαίρειν αὐτόν· ἀλλὰ μόνον τὸ θαυτοῦ
παρασκευάζεσθω· ὡσ καὶ δὶσ δώσομ· ὑᾶν δὲ δέηι καὶ τρίσ·
ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ μέν τοι λίγλαν ἔφη ὁ κρίτωμ· ἀλλ' ἐμοί παύλαι πρά
γματα παρέχει· ὑᾶν αὐτὸν ἔφη· ἀλλ' ἐμοὶ δὴ τοῖσ δικαιοῖσ
μούλομαι λίγλαν τὸν λόγον ἀπὸ δούναι· ὡσ μοι φαίνεται· εἰκότωσ
ἀνὴρ ποιόν τι ὑμ φιλοσοφίαι· διατρίβασ τὸν μίον· ὑαρρεῖ μᾶλ
λον λίπεσθαι εἰσθαι· καὶ ὑθλπισ εἶναι ἐκεῖ μέλλασ οἱ σεσθαι
φασθαι· ὥσει δ' ἂν τελευτήσλι· ὥστ' ἂν οὖν δὴ τοῦθ' οὕτωσ ἔχοι
ὦ σιμμίασ τε καὶ κέβησ· φαπειράσομαι φράσαι· κινδυνεύου
σι γὰρ ὅσοι τυγχάνουσιν ὀρθῶσ ἀπτόμενοι φιλοσοφίασ· λαθεῖν
θνῄσκοντασ τοὺσ ἄλλουσ· ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἑαυτοὺσ ἐπιτηδεύουσιν· λὶ
ἀπο θνῄσκειν τε καὶ τεθνάναι· εἰ οὖν τοῦτο ἀληθὲσ· ἄτοπον
δή που ἂν εἴη προθυμεῖσθαι μὲν ὅλον παντὶ τῷ βίῳ μηδὲν
ἄλλο· λὶ τοῦτο· λὶ κόντοσ δὲ δὴ αὐτοῦ ἄρᾳ ἀκτέον· ὃ παύλαι
προεθυμοῦτο τότε καὶ ἑαυτῷ δῆλον· καὶ ὁ σιμμίασ γελάσασ
μὶ τὸν δίαν ἔφη ὦ σώκρατεσ οὐ πάνυ μέμνημαι δὴ γέλα
σόντα· ἑαυτοὶ ἡσαν γελάσαι· οἶμαι γὰρ ἂν δὴ τοῦτο πολλοὺσ

γελασικὸσ ἑαυτὸ γελασόμενοσ.

αὐτὸ τοῦτο ἀκούσαντας. δοκεῖ μοῦ πάνυ εἰρῆσθαι ἐν τοῖς φιλοσοφουμένοις· καὶ ξυμφάσκειν αὐτοῖς τοὺς μὲν παρ' ἡμῶν καὶ πάνυ· ὅτι τοιοῦτόν τι οἱ φιλοσοφοῦντες τὸ θανατᾶν εἰσι· καὶ σφᾶς μὲν οὐλαθλιθασιν· ὅτι ἄξιοί εἰσι τούτου τυγχάνειν· καὶ ἀληθῆ τἂν λέγοιεν· ὧν σιμμίᾳ· πολλοῦ γε τοῖς σφᾶς αὐτοὺς ἀηλθληνθθῆναι· λεληθέναι γὰρ αὐτοὺς· ὅτι τὸ θανατᾶν εἰσι· καὶ ὅτι ἄξιοί εἰσι θανάτου· καὶ οἱ οὐθανατοῦντες· οἱ ὧν σ' ἀληθῶς φιλόσοφοι· εἰ πῶς μὲν γὰρ ἔφη πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς· χαίρειν εἰπόντας ἐκείνοις· ὑπολαμβάνειν τὸν θάνατον εἶναι; παντελῶς ἔφη· ὑπολαμβάνουσι σιμμίας· ἆρα μὴ ἄλλο τι ὅτι τὼν τῆς τυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν· καὶ εἶναι τοῦτο τὸ τεθνάναι· χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς τυχῆς ἀπαλλαγὴν· αὐτὸ καθ' αὑτὸ τὸ σῶμα γενέσθαι· χωρὶς δὲ τὼν τυχὼν ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγείσαν· αὐτὴν καθ' αὑτὴν εἶναι· ἆρα μὴ ἄλλο τι ἢ ὁ θάνατος, ἢ τοῦτο; οὐκ ἄλλο φησὶ τοῦτο· ἔφη· σκέψαι δή ὦ ἑταῖρε ἆρα καὶ σοὶ ξυνδοκεῖ ἀπερ καὶ ἐμοί· δοκεῖ γὰρ τούτῳ μᾶλλον οἶμαι ἂν εἰδέναι περὶ ὧν σκοπούμεθα· φαίνεται σοι φιλόσοφον ἀνδρὸς εἶναι· ἐπιθυμίας μὲν περὶ τὰ λεγόμενα κάλλιστα τὰ τοιαῦτα δὲ· οἷον σιτία μὲν καὶ ποτῶν; ἢ κισσὶ μὲν ὦ Κρατύλε ἔφη ὁ σιμμίας· τί δὲ τὰ τῶν ἀφροδισίων; οὐδαμῶς· τί δὲ τἆλλα τὰ περὶ τὸ σῶμα θεραπείας, δοκεῖ σοι ἔφη τίμιον εἶναι ὁ τοιοῦτος· οἷον ἱματίων διαφορὰν καὶ ὑποδημάτων καὶ τοῖς ἄλλοις· καλλωπισμοῖς τοῖς περὶ τὸ σῶμα· πότερον τιμᾶν σοι δοκεῖ· ἢ ἀτιμάζειν· καθόσον μὴ πολλὴ ἀναγκὴ μετέχειν αὐτῶν; ἀτιμάζειν ἔμοιγε δοκεῖ ἔφη· ὅτι γε ὡς ἀληθῶς φιλόσοφος· οὐκοῦν ὅλως δοκεῖ σοι ἔφη· ἢ τοῦ τοιούτου πραγματείαν οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι· ἀλλὰ καθόσον δυνατὸν ἀφεστάναι αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὴν τῆς ψυχῆς παρασκευήν; ἔμοιγε· ἆρ' οὖν πρῶτον μὲν ἔφη ἐν τοῖς τοιούτοις· δῆλον ἔσται ὁ φιλόσοφος· ὅτι μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος κοινωνίαν· διαφερόντως τοῦτον ἄλλων· φαίνεται· καὶ δοκεῖ γε· καὶ ὡς ἔοικεν ὦ σιμμίᾳ τοῖς πολλοῖς ἀμούσοις εἶναι δοκεῖ μὴ δεῖν ἥδεσθαι τοῖς τοιούτοις· μηδὲ μετέχειν αὐτῶν· οὐκ ἄξιον

* θανάτου ζῆν θυμοῦσιν:-

* ἀπολύων

εἶναι ζῆν. ἀλλ' ἥττον τι τέρπειν τοῦτ' εἶναι θαύμαι· ὁμιλοῦν φρονεῖ
ζῶν τῶν ἰδόντων. ἀλλὰ διὰ τοῦ σώματος εἰσίν: ναὶ μὴν οὖν
ἀληθὲς λέγεις: τί δ' ἔλλιπες περὶ αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως
κτῆσιν. αὐτάρκη ὑμῖν δοκοῦν τὸ σῶμα. ἦ οὔ. ναὶ τῷ αὐτὸ ὑμᾶς
ζητεῖσθαι. κοινωνὸν συμπαραλαμβάνει. οἷον τὸ τοιόνδε λέγω.
ἆρα ἐν ἀληθείᾳ πίνειν ὅτῳ τὸ καὶ αὐτοῖς ἀρκοῦν. ἦτοι γὰρ
τοῦτο καὶ οἱ ποιηταὶ ἡμῖν ἀεὶ θρυλοῦσιν· ὅτι οὐ τὸ αὐτὸ κόρεσμα
ἀνδρὶ καὶ ἵππῳ. οὐδὲν. οὐ τὸ ὁρῶμεν· καίτοι εἰ αὐτὰ τὰ περὶ τὸ
σῶμα αἰσθήσεων μὴ αὐτοῖς ἐστὶν ἀρκεῖν· σχολὴ ἄρα ἄλλα. πάντα γάρ που τούτων φανερά ἐστιν· ἦ σοὶ οὐ δοκοῦσι; πάνυ μὲν οὖν ἔφη: πότερον οὖν ἢ δ' ὃς ἦ τυγχάνει τὸ αὐτὸ ἀληθὲς ἄπτεται· ὅταν μὲν γὰρ μετὰ τοῦ σώματος ὦσι χειρίστως σκοπῶν· δῆλον ὅτι τότε ἔξω πάντα ταῦτα ὑπάρχοντα: ἀληθῆ λέγεις: ἆρ' οὖν οὐκ ἔστι λοιπὰ ζεσθαι εἴ πῃ που ἄλλοθι. κατὰ δῆλον αὖ τῇ νοήσει τι τῶν ὄντων; ναί: λοιπὰ δὲ γε που τὸ καὶ λίαν. ὅταν μὲν δὴ τούτων αὐτῷ παραλίπῃ· μήτε ἀκοὴ μήτε ὄψις μήτε ἀλγηδὼν· μήτε τις ἡδονή· ἀλλ' ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ' αὑτὴν γίγνεται· ἐῶσα χαίρειν τὸ σῶμα· καὶ καθ' ὅσον δύναται μὴ κοινωνοῦσα αὐτῷ μηδ' ἁπτομένη· ὀρέγηται τοῦ ὄντος: ἔστι ταῦτα: οὐκοῦν καὶ ὅτῳ ταῦτα ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχή· μάλιστα αὐτὴ μάζει τὸ σῶμα καὶ φεύγει ἀπ' αὐτοῦ ζητεῖ δὲ αὐτὴ καθ' αὑτὴν γίγνεσθαι: φαίνεται: τί δὲ δὴ τὰ τοιάδε ὁσιομίαν. φαμεθήτ' εἶναι δίκαιον αὐτό. ἦ οὐδαμῆ: φαμεθήτοι νὴ δία: καὶ καλὸν γέ τι καὶ ἀγαθόν; πῶς δ' οὔ: ἦλθε οὖν ποτὲ τοιοῦτόν τοι σὸ φθαλμοῖς εἶδες; οὐδαμῶς ἦ δ' ὅς: ἀλλ' ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφ' ἑτέρου αὐτόν; λέγω δὲ περὶ πάντων· οἷον μεγέθους περὶ ὑγιείας· ἰσχύος· καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως πάντων τὴν οὐσίαν ὃ τυγχάνει ἕκαστον ὄν· ἆρα διὰ τοῦ σώματος αὐτῶν τὸ ἀληθέστατον θεωρεῖται· ἦ οὕτως ἔχει· οὗ ἂν μάλιστα αὐτὴ ὁμῶν καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάσηται αὐτὸ ἕκαστον διανοηθῆναι

περὶ οὗ σκοπεῖ· οὗτος ἀμφότατα ἴοι τοῦ μὴ ὀναι ὅ κακὸν· πάνυ μὲν οὖν
ἆρ' οἰῶ ὅκεῖνος ἀν τοῦτο τοι ἡσείδη καθαρώτατα· ὅσ τις ὁτιμαί
λιαν αὐτὴ τὴ διανοίαι ἴοι ὀφ ὅ κακὸν μή ποτε τὴν ὁτιμ παρὰ
τὴ θέμενος ὃν τοῖ διανοεῖσθαι· μὴ τέτε ναι ἀλλων αἰσθησιν ὀφελ
κομ μὴ δεμίαν· μεταὶ τοῦ λογισμοῦ ἀλλ' αὐτὴ καθ' αὐτὴν εἰλικρινῆ
τὴ διανοίαν χρώμενος, αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἰλικρινὲς ὅ κακὸν σοὶ
χειρωθῆναι δύναται τῶν ὄντων ἁπάντων εἰσ ὁτιμαλίαν ὀφελ
μὸν τε καὶ ὠφέλιμον· καὶ ὡς ἔστιν εἰπεῖν ξύμπαντος τοῦ σώματος·
ὡς ταραύτονος καὶ οὐκ ὄντος τὴν τέχνην κτήσασθαι ἀλλὰ
θείαν τε καὶ φρόνησιν· ὁ τάν κοιμωμὴ· ἆρ' οὐχοὗτός ἐστιν
ὁ σιμμίας· εἰ πέρ τις καὶ ἄλλος ὁ τὸν ὑγιῆ νόμον τοῦ ὄντος; ὑπέρ
φυσις ἔφη σιμμίας· ὡς ἀληθῆ λέγεις ὁ σώκρατες· οὐ
κοῦν ἀρκεῖ ὀφὴ ὅκ παντῶν τούτων· παρίασθαι δόξαν τοιάνδε
τινά· τοῖς μὴ σίως φιλοσόφοις· ὡς ἄρ καὶ παρὸς ἀλλήλους
τοιαῦτα ταλέγειν· ὅτι κινδυνεύεις τοι ὦ σώκρατες ἀπρεπῶς τὸν
λόγον ἀπὸ ὅκ φέρειν μεταὶ τοῦ λόγου· ὃν τινὶ σκέψῃ· ὅτι ὅσον ἀν
τὸ σῶμα ἔχωμεν καὶ ξυμπεφυρμένη ᾖ ἡμῖν ἡμῶν ἡ τοιαύτη
τοῦ τοιούτου κακοῦ· οὐκ μὴ ποτε κτησώμεθα ἱκανῶς· οὗ
ἐστι φαμὲν δὲ τοῦτο εἶναι· τὸ ἀληθές· μυρίας μὲν
γὰρ ἡμῖν ἀσχολίας παρέχεται τὸ σῶμα· διὰ τὴν ἀναγκαίαν
τροφήν· ἔτι δὲ ἂν τινες νοσήσωσι παρεμποδίζωσιν ἡμῖν
ἡμῶν τὴν τοῦ ὄντος θήραν· θρέπτοντες δὲ καὶ ἐμπιμπλάντες
καὶ φόβων καὶ ἐπιθυμιῶν παντοδαπῶν καὶ φλυαρίας ὄντως
ὡς ἀληθῶς ἡμᾶς ποιοῦσιν ἀνελευθέρους· ὡς ἄρα τὸ λεγόμενον ὡς ἀληθῶς ὅ·
τι ὄντι τῷ ὑπάρχοντος· οὐδὲ φρονήσαι ἡμῖν ἔξεστιν οὐδαμοῦ τὸ
παράπαν οὐδέν· καὶ γὰρ πολέμους καὶ στάσεις· καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο
παρέχει· ἢ τὸ σῶμα καὶ αἱ τούτου ἐπιθυμίαι· διὰ γὰρ τὴν τῶν
χρημάτων κτῆσιν παντὸς οἱ πόλεμοι ἡμῖν γίγνονται· ταῖς δὲ
χρήμασιν ἀναγκαζόμεθα κτᾶσθαι· διὰ τὸ σῶμα· δουλεύοντες
τῷ τούτου θεραπεύειν· καὶ ὅ κ τούτου ἀσχολίαν ἄγομεν
φιλοσοφίας περὶ· διὰ πάντα ταῦτα· τὸ δὲ κάτοπτον πάντων·

ὁ τι δαὶ τὸ ἡμῖν καὶ σχολὴ γὸρ ἡ ταῖ αὐτὸῦ καὶ τραπόμεθα
πρὸς τὸ σκοπεῖν τι. ὃν ταῖς ζητήσεων ἂν σαφῶς οὐ παρα πί
πτον. θόρυβον παρέχει καὶ ταραχὴν καὶ ἐκπλήττει. ὥστε μὴ
δύνασθαι ὑπαύτοῦ καθορᾶν τὸ ἀληθές. ἀλλὰ τοῦτ' ἤδη
κται ὁ τι. εἰ μέλλομεν ποτὲ καθαρῶς τί ἐσόμεθα. ἀπαλλακτέ
ον αὐτοῦ. καὶ αὐτὴ τὴ τυχὴ θεατὸν αὐτὰ τὰ πράγματα.
καὶ τὸ τοσοῦτοι κόσμῳ ἐσαν. οὗ ὧν θυμοῦμόν τε καὶ φα
μὲν θρασταὶ εἶναι φρονήσεως. ὧν εἰ δ' ἂν τοιοῦτοι σῶμεν
ὡς ὁ λόγος σημαίνει. ζῶσι δέ, οὐ. εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε μετὰ
τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς μῶναι. δυοῖν θάτερον. ἢ
οὐδαμοῦ ἐστι κτήσασθαι τὸ εἰδέναι. ἢ τοιοῦτοι. τότε
γὰρ αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἔσται ἡ ψυχὴ χωρὶς τοῦ σώματος. πρότε
ρον δοῦ. καὶ ὅταν ὦσιν ἂν ζῶμεν. οὕτως ὡς ἐοικε ἐγγὺς ταύτῃ
σθαι τοῦ εἰδέναι. ἐὰν γὰρ τι μὴ διὰ τοῦ σώματος ξυμπλέκεσθαι
μηδὲ κοινωνῶμεν τινὶ παντὸς ἁφῆ. μηδὲν
τῇ φύσει. ἀλλὰ καθαροὶ ἀπαλλάττεσθαι αὐτοῦ. ἐν τούτῳ
τῷ ἀπολύσῃ ἡμᾶς. καὶ οὕτως μὲν καθα
ροὶ ἀπαλλαττόμενοι τοῦ σώματος ἀφρόνως ἐοικότες
κόσμῳ τοιούτῳ τῷ θεῷ μεθ' καὶ μῶσθαι δι' ἡμῶν αὐτῶν
ταῦτα τὸ εἰλικρινὲς. τοῦτο δέ ἐστιν ἴσως τὸ ἀληθές. μὴ καθα
ρῷ γὰρ καθαρὸν ἐφάπτεσθαι. μὴ οὐθεμιτὸν λῇ. τοιαῦτα οἶμαι
ὡς τιμίαν ἁγνὰ καὶ ὅσιον εἶναι πρὸς ἄλλῃ λοις λέγειν τε καὶ δοξά
ζειν. παντὸς τοῦ ὀρθοῦ φιλομαθεῖς. ἢ οὐ δοκεῖ σοι οὕτως; παν
τάπασι μάλιστα ὦ Σώκρατες: οὐκοῦν ὄφλι ὁ ὧδε κρίνῃ τὰ
ταῦτα ἀληθῆ ὦ ἑταῖρε. ὃ μὴ ἔλπίς ἀφικόμενοι οἱ ἐκεῖ πο
ρεύσεσθαι ἱκανῶς ἐκεῖ εἰ μὴ τοῦ ἄλλου τι κτήσασθαι τοῦτο
οὗ ἕνεκα ἐσπουδάκαμεν ἐν τῷ παρελθόντι ἐμῷ
λόγῳ. ὃ δὲ δὴ λέγεται δικαίως ἐκεῖ προσδοκᾶσθαι μέγα.
φανεῖσθαι ἔλπίδος ἐστίν. καὶ ἄλλοι ἂν δρῖσσ ἐκεῖται οἱ πά
ρασκευάσασθαι τὴν διάνοιαν ὡς ἂν καθαρσίων: πά
σιν δὲ ὧν ὄφλι ὁ σημαίνει: καθαρσιὸς δὲ εἶναι ἆρα. οὐτοῦτο

ἐνμαίνει· ὁ πορπάλαι δη τοὐλόγοι λέγεται· τὸ χωρίζεινόητ/μαί
λιασιν ἀπὸ τοῦσώματος τὴν τυχὴν καὶ ἐθέσαι αὐτὴν καθ᾽αὑτὴν
θεωρεῖν αὐτὸ χόθεν ἐκ τοῦ σώματος σωαγείρεσθαί τε καὶ αὔθροι ζεσθαι·
καὶ οἱ κεῖμ κατὰ τὸ δωατόν· καὶ ἐν τοῖμ ὠ παροῦτ/ καὶ ἐν τοῖ ἐωῆτα
μόμ μὲν καθ᾽αὑτὴν ἐκλυομένην ὡ ὥσπερ δλυμεῶμ ἐκ τοῦ σώματος;
θεωρῦμεν οὖν ὅφη· οὐκοῦ θανάτοῦ τοῦτό γε ὁμολογεῖται· λύσις καὶ
χωρισμὸς τυχὸς ἀπὸ σώματος· θεωρεῖ παοί γε δὴ δῆλον· λύειν δ᾽ἀφ
αὐτὴν ὡς φαμὲν προθυμοῦνται οἱ φιλο
σοφοῦντες ὀρθῶς· καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσό
φων· λύσις καὶ χωρισμὸς τυχὸς ἀπὸ σώματος· δῆλον· φαίνεται· οὐ
κοῦ ὁ πορ ἐν ἀρχῇ ἔλεγομ· γελοῖον ἂν εἴη· ἀνδρα παρασκευάζομ
θ᾽εαυτὸν ἐντοῖμ ὅτι ἥδιστα τοῦτο μὲν τὸ τεθνάναι, οὕτω ζῆν·
καὶ πεῖθῇ κόντος αὐτοῖ τοῦτο μεμαλκτεῖν οὐ γελοῖον; πῶς δῆλον·
τοιόντι ἄρα ἐφίεται μία· οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες· ἀποθνή
σκειν μελετῶσι· καὶ τὸ τεθνάναι δῆ κι ἂν αὐτοῖς ἀνθρώπων φο
βερόν· ἐκ τῶν δὲ δὲ σκόπει· εἰ γὰρ διαμελῶν ταμὲν πρὸς
χῆ τοῦ σώματι· αὐτὴν δὲ καθ᾽αὑτὴν ἐοῖ θυμοειδῆ τὴν τυχὴν
εἶναι· τοῦτο δὲ μὴ μενμένου εἰφοιῖτο καὶ φαμαλκτοῖεν· οὕτω δῆ
ἀν ἀλογία εἴη· εἰ μὴ ἀσμενοῖ ἐκεῖθεν ἴοι μεν· οἱ, ἀφικόμε
μοις ἐλπίσεται ἂν· οὐ διαμίου δῆρον τυχεῖν· δῆρον δὲ φρονιώτατος
ἂν τε διεκελεύσαιτο τοῦτο λέπη καὶ χθαμαλῶν μὲν τοσαύτοις; δῆ
ἂν θρωπίνου μὲν τοῦ δικαίου μοῦ καὶ ὁσίων καὶ ἤθων λέποντος
τῶν· τοιοῖδε δῆ ἐκόντος δῆ θέλησαν εἰσοῦ δυ ἐλθεῖν· ἐπὶ ταύτης
ἁρμένοι τῆς ἐλπίδος τῆς τοῦ τεθνάναι ἐκεῖ ὧν ἐσεθυμῶν
καὶ ζῶν εἶσθαι· φρονιώτατος δὲ ἁρ᾽ἂν τις τοιοῦτος ἐπὶ θῆρ· καὶ λαμπρόφό
δρα τῶν αὐτῶν ταύτην ἐλπίδα μὴ δαμοῦ ἄλλοθι θῆ τυχεῖν θαν
τὴν ἀξίωσιν λόγου· δῆ θῆρ αὖ δυ· ἀμαλκτήσεται ἐπὶ θῆρ ἐκῶν καὶ
οὐ καθ᾽ἡμῶν εἰσιν αὐτός; οἴ σθαί γε χρή· ἐὰν τοιόν τι δῆ ἐῶ καὶ
ῥᾳθ φιλόσοφος· σφόδρα γὰρ αὐτοῖ ταύτα δόξει· μὴ δαμοῦ ἄλλοθι
καθαρῶς θῆ τυχεῖν σθαι φρονήσεως· ἀλλ᾽ἐκεῖ· ᾧ δὲ τοῦτο δῆλον
ἐστί· ὅπερ ἄρτι ἐλέχθη· οὕτως ἂν ἀλογία εἴη· εἰ φοιῖτο τὸν

41v

θαύματον ὁ τοιοῦτος; πολλὴ μὲν τοι μωρία γε δοξ: οὐκοῦν ἱκανόν σοι
τὸ κλήριον ἔφη τοῦτο ἀνδρὸς οἶναι εἶναι σαφῶς κτοῦ τὰ μὴ
λον τὰ ἀποθανεῖσθαι. ὅτι οὐ καρῶν φιλόσοφος. ἀλλ' ἀτοφι
λοσώματος. ὁ αὐτὸς δέ που οὗτος. τιμᾶται ὧν καὶ φιλοχρήμα
τος καὶ φιλότιμος. εἰ τοι τὰ ἕτερα τούτων εἰ ἀμφότερα: πάνυ
γε ἔφη ἔχει οὕτως. ὥστε φέρε: ἆρ' οὖν ἔφη ὥσπερ μία. οὐ καὶ εἰ
ὄνομα ὀνομάζη ἀνδρεία τοῖς οὕτω διακειμένοις μᾶλλον
ἂν προσήκοι; πολὺ γε δή που ἔφη: οὐκοῦν καὶ σωφροσύνη
νῶν καὶ οἱ πολλοὶ ὁμολογοῦσι σωφρόνων. τὸ περὶ ταὐτὰ ἐπιθυμη
σαι μὴ ἕνα ἡσθαι. ἀλλὰ πλείω ἔχειν καὶ κοσμίως. ἆρ' οὕτω
τοῖς μόνοις προσήκει τοῖς μᾶλλον ταὐτὰ σώματος ὀλιγαρχοῦσί
τε καὶ ὑπ' φιλοσοφίαν ἔστιν; ἀναγκαῖον ἔφη: εἰ γὰρ ἐθελή
σειεν ἡδονῆς. ὑπομένουσιν τῶν μὲν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν τε καὶ σω
φροσύνην. δόξειεν εἶναι ἄτοπος: πολὺ δή που κράτιστος:
οἱ σθαι ἡδονῆς. ὅτι τὸν θάνατον ἡγοῦνται τῶν τε οἱ ἄλλοι τῶν
μεγάλων κακῶν εἶναι; καὶ μάλα ἔφη: οὐκοῦν φόβου μεῖζο
νον κακοῦ. ὑπομένουσιν αὐτῶν. οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον. ὅταν
ὑπομένωσιν: ἔστι ταῦτα: τοῖς δὲ διὰ ἆρα καὶ δεῖ ἀνδρεῖ
οι εἶναι ταῦτα. πλὴν οἱ φιλόσοφοι. καὶ τοι ἄτοπόν γε δεῖ.
τινὰ καὶ δειλίαν ἀνδρεῖον εἶναι: πάνυ μὲν οὖν: τί δὲ οἱ
κόσμιοι αὖ τῶν. οὐ ταὐτὸν τοῦτο πάσχειν φασίν; οὐ κολασίᾳ τινὶ
σώφρονες εἶναι. καὶ τοι φαμὲν μέντοι. οὐ δυνατὸν εἶναι. ἀλ
λ' ὅμως οὐ τοῖς σωφρονοῦσι τούτοις ὅμοιον εἶναι τὸ πάθος. τὸ
περὶ ταὐτὰ τὴν ἐπιθυμίαν σωφρονεῖν. φοβούμενοι γὰρ ἕτερον τῆ
δονῶν στερηθῆναι καὶ ἐπιθυμοῦσι τοῦ ἐκείνων. ἄλλων ἀπέχονται.
κρατούμενοι ὑπ' ἄλλων. καὶ τοι καλοῦσί γε οὐ κολασίαν. τὸ ὑπὸ
τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι. ἀλλ' ὅμως ξυμβαίνει οὐ τοῖς κρατουμέ
νοις ἔφη δονῶν. κρατεῖν ἄλλων τῆ δονῶν. τοῦτο δ' ὅμοιόν ἐστιν.
οἶνον δή φασιν. τοῖ τρόπον τινὰ δ' ἀκολασίαν αὐτοῦ σε
σωφρονῆσθαι: ἔοικε γάρ: ὦ μακάριε σὺ μὲν γὰρ οὐ
χὶ τῆ ὀρθῆ πρὸς ἀρετὴν. ἀλλ' ἀγκῆ τῆ δονὰς. πρὸς τῆ δονὰς

καὶ λύπας προσλύπας· καὶ φόβους προσφόβους καταλλαττεσθαι
καὶ μείζους πρὸς ἐλάττους· οὐ σωφρονίσματα· ἀλλ' ἢ ἐκεῖνο μόνον
τὸ νόμισμα ὀρθὸν ἀφ' οὗ δεῖ πωλεῖν ταῦτα καταλλάττεσθαι·
φρόνησις· καὶ τοῦτο μὲν πωλεῖν καὶ μεταποιοῦν οὐ νομιστὸν
τὸ πρασκόμενον· τοιόνδε τι ἦν· καὶ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη καὶ σω
φροσύνη· καὶ ξυλλήβδην ἀληθὴς ἀρετὴ μετὰ φρονήσεως· καὶ
τἄλλα μετ' ἐκείνων καὶ ἄνευ ἐκείνων καὶ ἡδονὴν καὶ φόβους
καὶ τἄλλα πάντα τοιαῦτα· χωρὶς δὲ φρονήσεως καὶ ἀλλαντόμενα ἀπὸ τῶν ἄλλων μὴ σκιαγραφίαν ἀπὸ ἀ-
ληθείας τὴν ἀρετὴν· καὶ τοιόνδε τι ἀνδραποδῶδες καὶ οὐδὲν
ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς ἐχόν· τὸ δ' ἀληθὲς τοιόνδε τι καθαρσίου τι
τὸ τῶν τοιούτων πάντων καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη
καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ αὐτὴ ἡ φρόνησις· μὴ καθαρμοί τινες
κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες
οὐ φαύλοι τινὲς εἶναι· ἀλλὰ τοιόνδε τι παίζοντας αἰνίττεσθαι ὅτι
ὃς ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς Ἅιδου ἀφίξεται· βόρβορος
ῥοῖ κεῖσθαι· ὁ δὲ κεκαθαρμένος καὶ τετελεσμένος ἐκεῖσε ἀφι
κόμενος· μετὰ θεῶν οἰκήσει εἰσὶ γὰρ δὴ ὡς φασιν οἱ περὶ τὰς
τελετὰς μάρται καὶ φόροι μὲν πολλοὶ ναρθηκοφόροι δὲ τοῦ πάνυ
οὐ τοὶ δεῖ οἱ κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐ κλῆροι μόνον οἱ περὶ φιλοσοφί
κόν τε ὄρθως· ὧν δὴ καὶ ἐγὼ κατὰ τὸ δυνατὸν· οὐδὲν λέ
λοιπον ἵν' τοιοῦσι· ἄλλοι πάντες τοιοῦτοι μὲν θαυμάσιοι γενέ
σθαι· εἰ δ' ὄρθως ἴσμεν θαυμάσιον· καὶ τί λέγουσιν ἐκεῖσε
ἀληθὲς τὸ σαφὲς εἰσόμεθα· ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ· λέγομεν δὲ καὶ
ρον· ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· ταῦτ' οὖν ἐφ' ἑαυτῶν σημεῖα τε καὶ κόσμο
ἀπολουόμενα· ὡς εἰκὸς ἡμᾶς τὰ πολλὰ πονηρὰ καὶ τοὺς μὴ
θεοὺς δεδιότας οὐχ ἁλισκομένους φθορᾷ οὐδαμῶς κακῷ·
μόνου καὶ ἐκεῖ οὐδὲν λυπηρόν· λέγεται δὲ δεδιότας τὸ φανθὲν
ὂν τοῦ ξεσθαι καὶ ταῖροις· τοῖς δὲ πολλοῖς· ἀπιστίαν παρέχει
εἴτι οὖν ἡμῖν πιθανώτερος εἰμὴ ὀρθῶς ἀπολογίαν· λέγω τοῖς
Ἀθηναίοις δικαστοῖς· ὑμῖν ἔχει· εἰπόντος δὲ τούτου κρατῶ

ἢ τοὺς δικαστὰς θεραπεύσω

ἢ s' ἔχουσι

ταῦτα. ὑπολαμβάνοι κέλευε ἔφη ὁ σοφιστής· τὰ μὲν ἄλλα δοκεῖ
ὅμοια λέγεσθαι· τὰ δὲ περὶ τὴν τύχην, πολλὴν ἀπιστίαν
ἂν παρέχειν τοῖς ἀκούουσιν· μὴ ὅτι γε δι' ἀληθείας τοῦ σώματος.
οὐ δεῖται τύχης· ἀλλ' ὅτε εἰρήνη τε ἦν καὶ διαφθείρηται τὸ καὶ
ἀπολύηται ἡ ἀνθρωπος ἀπὸ ταύτης τῆς ὑπερβολῆς τὰ πολλὰ τοῦ
μέρη τοῦ σώματος καὶ ὅτε καὶ νοσοῦσα ὁ ἄνθρωπος ἔμα.
διασκεδασθῆσαι· οἵ χῆται διαπεμφθῆναι καὶ οὐ δεῖ τύχης οὐ δεῖται.
ἔστω εἰ πορεύη που αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ξωληθρουσμένη· καὶ ἁπλῆ
λαμβάνη τοιοῦτον τὸν καιρὸν οὐ μὴν διήλθετο· πολλὴ ἂν δὴ
πὸ εἴη καὶ καλή· ὁ σοφιστής· ὡς ἀληθὴ εἶναι αὐτὸν λόγον.
ἀλλὰ τοῦτο δὴ ἴσως· οὐ κολίγνης παραμυθίας δεῖται καὶ σίας
ως· ὡς σέβεται τὴν τύχην ἀποθανόντος τοῦ ἀνθρώπου, καίτοι καὶ δύ
ναμιν ἔχει καὶ φρόνησιν· ἀληθὴ ἔφη λέγεις ὁ σοφιστής
ὁ κέλευε· ἀλλὰ τί δὴ ποιῶμεν· περὶ αὐτῶν τοιούτων μὴ ὑλῇ
διαμυθολογῶμεν· εἰ τὸ εἰκὸς οὕτως ἔχειν ἢ τὸ μὴ; βούλομαι
ἔφη ὁ κέλευε· ἢ δέ ὅς ἀν ἀκούσαιμι, ὧν τινα δόξαν ἔχεις
περὶ αὐτῶν· οὐκοῦν δοκῶ οἶμαι ἢ δ' ὅς ὁ σοφιστής ἐγὼ εἶπον.
μὲν ἀκούσαντα, οὐ δεῖ κομψοῦ δοποιοῦ εἶναι· ὡς ἀδολεσχῶ· καὶ
οὐ περὶ προσηκόντων τοιοῦτο λόγου ποιούμενον· εἰ οὖν δοκεῖ.
χρὴ διασκοπεῖσθαι· σκεψόμεθα δὲ αὐτὸ τῇδε πῇ· εἰ τὸ ἀρά
γε οἱ δυνατοὶ εἰσὶν αἱ τύχαι τοιοῦτοι τινες ἀνθρώπων τοῖς ἐξ οὗ·
ἀναλωσοῦ μέρη οὖν ἐστὶ τις ὁ λόγος οὗτος οὐ μεμνήμεθα· ὡς
εἰσὶν ὅτε δὲ ἀφικόμεθα ἐκεῖ· καὶ πάλιν δυοῖν ἀφικνοῦ
ται· καὶ μίμνον ταῦ ἐκ τῶν τε θνητῶν· καὶ ἡ τοῦ θεοῦ τοσοῦτ·
πάλιν μίμνεσθαι ἐκ τῶν ἀπὸ ταυτομάτου τοῦ ζῆν ταῦ. ἀλλότι·
ἡ ὅτε ἀν ἡμῶν καὶ τύχαι ἐκεῖ· οὐ γὰρ ἂν που πάλιν ἐμίμνον τὸ
μὴ οὖσαι· καὶ τοῦτο ἦ καιρὸν τὸ μὴ ἐρίον τοῦ ταὐτὸ εἶναι· ἡ τοῦ
ὄντος ἀνθρώπου γόμοι το· ὅτου δαιμόθεν ἄλλοθεν μίμνον ταῦ
οἱ ζῶντες τὸ· ἡ ἐκ τῶν τε θνητῶν· εἰ δὲ μὴ ἔστι τοῦτο· ἀλ
λου ἄν του δεῖ λόγου· πάνυ μὲν οὖν ἔφη ὁ κέλευε· μὴ τοί
νυν κατ' ἀνθρώπων ἡ δεῖ σκόπει μόνον τοῦτο εἰ δυνάμεθα

μαθήμ· ἀλλὰ καὶ καταζόωμ παῦτων καὶ φυτῶμ· καὶ ξυλλήωλλω
ὅσα πορέχεγόμεθα. ὥσπερ παῦτων εἰδώμεν· ἆρα οὕτως γίγνε
ται παῦτα οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τοῦ ὁμαρτίαν, ὅσοις
τυγχάνει ὂν τοιοῦτόν τι· οἷον τὸ καλὸν τοῖς αἰσχρῷ ὁμαρτίον που
καὶ δίκαιον ἀδίκοις· καὶ ἄλλα δὴ μυρία οὕτως ἔχει· τοῦτο οὖν
σκεπτέον· ἆρα ἀνάγκη ὁμοίοις εἶναι ὁμαρτίον· μηδαμῶς,
ἀλλ' ἄλλοθεν αὐτὸ γίγνεσθαι· ἢ ἐκ τοῦ ἑαυτοῖ ὁμαρτίου· οἷον ὃ,
τι μεῖζόν τι γίγνεται· ἆρ' ἀνάγκη που ἐξ ἐλάττονος, ὂν πρό
τερον, ἔπειτα μεῖζον γίγνεσθαι; ναί· οὐκοῦν καὶ ἐλαττον
γίγνεται ἐκ μείζονος ὂν πρότερον· καὶ ἔστιν ἔφη οὕτω· καὶ μὴν ἐξ ἴσχυροτέρου τὸ ἀσθενέ
στερον· καὶ ἐκ ταχυτέρου τὸ βραδύτερον· παῦυ γε· τί δ' ἄν τι
χεῖρον γίγνεται οὐκ ἐξ ἀμείνονος· καὶ ἂν δίκαιότερον οὐκ ἐξ
δικαιοτέρου; πῶς γὰρ οὔ· ἱκανῶς μοῦ ἔφη ἔχομεν τοῦτο· ὅτι
παῦτα οὕτως γίγνεται· ἐξ ὁμαρτίων τὰ ὁμαρτία πράγματα·
παῦυ γε· τί δ' οὖν ἔστιν ἓν καὶ τοιοῦτο· οἷον μεγαθυνόμε
φότερον ταῦτα τῶν τοῦ ὁμαρτίου δυοῖν ὁμοίοιν· λύονται ἐσφ; ἀπὸ
μὲν τοῦ ἑτέρου ἴσα τὸ ἕτερον· ἀπὸ δ' αὖ τοῦ ἑτέρου· πάλιν ἴσα τὸ
ἕτερον· μείζονος μὲν γὰρ πράγματος καὶ ἐλάττονος· μεγαθυ
ήσεως καὶ φθίσεως· καὶ καλοῦμεν τοῦτο· τὸν μὲν αὔξεσθαι· τὸν
δὲ φθίνειν; ναί ἔφη· οὐκοῦν καὶ διακρίνεσθαι καὶ συγκρίνε
σθαι· καὶ τύχεσθαι καὶ διαμαίνεσθαι· καὶ πάντα οὕτω· καὶ εἰ
μὴ χρὴ μεθαι τοῖς ὀνόμασιν ὁμιαχοῦ· ἀλλ' ὁμως οὕτω πάντα
χοῦ οὕτως ἔχειν ἀναγκαῖον· γίγνεσθαι τε αὖ ταῖς ἀλλήλων·
γένεσιν τε εἶναι ἐξ ἑκατέρου εἰς ἄλλα· πάντα γε δῆλον· τί
οὖν ἔφη· τοῖς ζῶσι τί ὁμαρτίον· οὐ πρῶτον τοῖς σώμασιν ὑπάρ
χειν ταῦτα· πάντα μὲν οὖν ἔφη· τί· τὸ τε θνήσκειν ἔφη· οὐ
κοῦν ἐξ ἀλλήλων τἀναντία ταῦτα· εἴπερ ὁμαρτία ἐστί· καὶ
αὖ γε εἰσὶν αὖ τοῖν μεταξὺ δύο· δυοῖν οὖν τοῖν· πόσοιν;
οὖ· τοῖν μὲν τοῖν ἑτέραν συζυγίαν εἶναι δὴ ἑκάτερον·
ἣν οἱ ἔφη ὁρᾶν ὁ σῶς Κρατῆς· καὶ αὖ τοῖν καὶ τὸν νοσεῖσθαι

οὐ λέμοι τὼν ἐβρᾶν· λᾶβε δὲ· τὸ μὲν· καθθοῦ δειν· τὸ δὲ ἐρμηρεύ
ναι· καὶ ἐκ τοῦ καθθοῦ δειν· τὸ ἑρμηνεύεσθαι μίμεσθαι· καὶ ἐκ
τοῦ ἑρμηνεύεσθαι τὸ καθθοῦ δαν· καὶ ταὸ γονθεῖσι αὐτοῖν· τὼν μὲν·
κατα δὰρ θαί ειν εἶναι· τὼν δὲ ἀμελεῖσθαι· ἰ καμαῶστοι ἐ
φὴ· λὶ οὔ: σαὰν μὲν οὖν: λᾶβε δὴ καὶ σύμοι ἔφη οὕτω σθρι ζω
λὸν καὶ θαὶ αὐτου· οὐκ ἐθραν τί ον μὲν φλὶσι τοῦ ζῶν τὸ τε θνάναι
εἶναι; φᾶβε: μίμεσθαι δὲ ἐξαλλὶ λᾶβον: ναί: ἐξ οὖν τοῦ ζῶν
τος, τί τὸ μὴ ὁμόμεθον: τὸ τε θνῆκος ἐστὶν ἔφη: τί δὲ λὶ δοῦ ἐκ τοῦ
τε θνεῶτος: ἆρ' ἀκαιον ἔφη ὁμολογῆν ὅ τι τὸ ζῶν: ἐκ τοῦ μὴ
τε θνεῶτον ἆρα οὐ κέμλιστ· τὰ ζῶντα τὸ καὶ οἱ ζῶντ τὸ μίμον
ται: φαίνται ἔφη: εἰσὶν ἆρα ἔφη αἱ τυχαὶ ἡμεῖν ἐν αἰ δου: ὅσοι
κεν: οὐ κοὖν καὶ τοῖν γονθοῦσιν τοῖν σθρι ταὐτα· λίγε ἐβραῖος δὲ
φλὶσ οὖσαν τυγχάνει· τὸ γὰρ ἀποθνήσκειν· σαφὲς δή που. λὶ οὔ:
σαὰν μὲν οὖν ἔφη· ποῖσ οὖν λὶ δοῦ σοι ἡ σομεν· οὐκ ἀν ταπολοῦ
σομεν τὼν ἁμαρτίαν γονθσιν· ἀλλὰ ταύτη χωλὶ ἐσαν λὶ φύσις;
λὶ ἀμαῆχλὶ ἀποδοῦναι τοὶ ἀποθνήσκειν· ἁμαρτίαν τινὰ ναὶ γονθε
σιν: σαὰν ποσ που ἔφη: τίνα ταύτην: τὸ ἀμαμαῶσκεσθαι: οὐ
κοὖν λὶ δοῦ εἰπερ ἐστὶ τὸ ἀμαμαῶσκεσθαι· ἐκ τοῦ μὲν τε θνεῶτος ἂν
εἰη γονθσις εἰς τοὺς ζῶντας αὐτὴ τὸ ἀμαμαῶσκεσθαι: σαὰν νὴ:
ὁμολογεῖται ἡμῖν ἆρα καὶ ταύτη τοὺς ζῶντας ἐκ τοῦ μὲν τε θνε
ῶτος μόνον εἶναι· οὐ δεῖ λὶ τρομὴ τοὺς τε θνεῶτας ἐκ τοῦ ζῶντος·
τοῦτον δὲ ὁν ποσ ἰ καμοῦ που δοκεῖ τὸ κυρίως εἶναι· ὅ τι ἀμαρ
τάνειν εἶναι που· ὁ θρῆνος λὶ παλὶν
λίμεσθαι: δοκεῖ μοι ἔφη ὧ σώκρατες· ἐκ τοῦ μὲν ὁμολογεῖσθαι
νομ· ἆρ' ἀκαιον χ' ἕτερον ἔχειν: ἰ δὲ τοίνυν ἔφη ὧ κέφαλος ὅ τι
οὐ λὰ δίκαιος ὁμολογῆ καμοῦ μὲν ὅσ' ἐμοὶ δοκεῖ· ὃ γὰρ μὴ ἀλ
λο ταπο δι δοῖ τὰ ἕβραῖος τοῖς ἑτέροις μὴ ὀρθῶς ἀποδιδόναι εἰ
κὸς οἱ σοφοὶ τυγχάνουσιν· ἀλλ' ὅτι μὲν οὐ τοῦτό γε λέγεις ἐγὼ
μόρον εἶναι τὸ κατ' ἀλήθειαν· καὶ μὴν ἆρα καμοῖ σαὰν ἐστὶ τὸ
ἕτερον· μὴ δὲ καμπτὼν ποιεῖτο, οἷ σθ' ὅτι πανταχοῦ τὸ ἀντὶ ὀφείλημα ἀπαιτεῖ
τὸ αὐτὸ ὀφείλημα ἀπαιτεῖ· καὶ τὸ αὐτὸ τοιαῦτα ἂν ταῦθοι· ξ παύσαιτο

μνώμενα· πῶς λέγεις ἔφη· οὐδὲν χαλεπὸν εἰπεῖν δ' ὃς· ὑμνοῦσαι ὁλέθρου
ἀλλ' οἷον εἰ τὸ κατα δραθῆναι μὴ εἴη· τὸ δ' ἀπεκείρεσθαι μὴ
ἀπτατο δηδοίη μιμούμενον ὃ κοῦ καθεύδοντος· οἱ σθ' ὅτι τὸ
λυπεῖν ταὐτόν· λήρον τὸν ὑμνοῦσαν ἀποδείξω· καὶ οὐδὲ
μοῦ φαίνοιτο· μᾶλλον καὶ τἆλλα πάντα· ταὐτὸν ὃ κείνοις ὥσπερ
θέρμαι καθεύδειν· κἂν εἰ ξυγκρίνοιτο μὴ σαφῶς· δῆλα κρίνατο
δείλη· τάχα δ' ἂν τὸ τοῦ ἀνεξόρου γε μονοῦ εἴη· ὁμοῦ σαφῶς χρή
ματα· ὡς αὐτῶν δὲ ὧν φίλε κείμενος· καὶ εἰ λέπτοθρηνοῦσι μὲν σαφῶς
ὅσα τοῦ ζῆν μέτα λάμπει· ἔστει δὲ λέπτοφανοῖ· μέμνοι δ' ὑπὸ τούτοις
τοῖς χρήμασι τὰ τε θρεῶν τα καὶ μὴ πάλιν ἄρα μεῶσκοι τὸ· ἀφ' οὗ
τῶν ἀλλ' ἀν ᾖ κλη τὸ λυπεῖν τα σαφῶς τε θρασύνας καὶ μὴ δὲν ζῆν;
εἰ γὰρ ὃ κμὲν τὸν ἄλλον τὰ ζῶντα μίμοιτο· τὰ δὲ ζῶντα θρῆ
σκοι· πῖσμη χανὴ μὴ οὐχὶ πάντα κατα μαλῶθῆναι εἰς τὸ τε
θρᾴνας· οὐδὲ μίαν μοι δοκεῖ ὅφ' ἡ κέλιος ὧν σοὶ κρατῶ· ἀλλ' ἅ
μοι δοκεῖ· παντάπασιν ἀληθῆ λέγειν· ἔστι γὰρ ἔφη ὧν κε
λιος· ὡς ἔμοι δοκεῖ σαφῶς μᾶλλον, οὕτω καὶ ἡ μεῖς ταὐτὰ
ταὐτὰ οὐ κ ἐξαπατῶμεν οἱ μὲν ὁμολογοῦμεν· ἀλλ' ἔστι τοῖς ὅπῃ. καὶ τὸ
ἀμαυροῦσθαι· καὶ ὃ κ τῶν τεθνεώτων· τὸ ζῆν τὸν ἡμῖν
σθαι· καὶ τὸ τῶν τεθνεώτων τυχὸν εἶναι· καὶ τὸ μὲν γε ἀμ
θαίνον εἶναι· τὸ δὲ καλῶς κακῶς κίον· καὶ μὴν ὁμολο
λητέον ὑπολαμβάν· καὶ καὶ τὸ κεῖνον γε τὸν λόγον ὧν σοὶ κρατῶ· εἶναι
λητέον ἐστὶν οὖν οὐ εἶναι θανεῖν λέγειν· ὅτι ἡμῖν μὲν ἀθάνατον· οὐ
κάλλος τι· ἢ ἀμαύρωσις τυγχάνει οὖσα· καὶ κατὰ τοῦτον· ἀνάγκη
που ἡμᾶς ὃν πρότερόν τινι χρόνῳ μεταβλητέον· αὖ πάλιν ἀναμιμνή
σκόμεθα· τοῦτο δ' ἀδύνατον, εἰ μὴ ζῶν που κἀμὲ νῦν τυγχάνει· ὥρα
ὃν τοῖς δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἔδει γενέσθαι· ὧδ' αὖ καὶ ταύτῃ· ἄθα
νατόν τι ὃν ἡμῖν τυγχάνειν εἶναι· ἀλλ' ὃ κέλιος ἔφη ὅσημέρᾳ ὑπο
λαμβάνων· ποῖα τούτων αἰ λόπόδειξις ὑπόμνησόν με· οὐ γὰρ σφό
δρα ὃν τοῖς παρόν τι μέμνημαι· ὃν μὲν λόγοι ὅφη ὁ κέλιος· κοῦ
λίαπαι· ὅτι ὧν τοῖς μὲν οἱ ἄριστοι· ὅπῃ τι σκαλῶσθρῶν τοῦ· οὗτοι
λέγουσι πάντα ἂν ἔχ· καὶ τοι εἰ μὴ τύχαν ὃν αὖ τοῖς ὅσα τὰ μὴ θρῶνοδ

καὶ ὀρθὸς λόγος. οὐκ ἂν οἱοίτ' ἦσαν τοῦτο ποιεῖν· ὥστε τὰ ἁπτὰ
ὡς τὰ διαμεμαμμένα ἀμφὶ τὴ ἄλλο τι τῶν τοιούτων. ὃν ταῦτα
σὺ φέρεται κατηγορεῖ, ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει· εἰ δὲ μὴ ταῦ
τὴν ὄψιν εἶναι ὡς ὁμοίαν ὡς κρύπτης. ὅκεται ἂν τὴν δὲ
πλησίον ὅκου μεθ' ἡμῶν ὡς δόξῃ· ἀπατεῖς γὰρ δή· πῶς τὴ κα
λοῦμεν μάθησιν. ἆρ' ἀμνησίαν ἐστίν· λάπα μὲν φόβον
τὴ δὲ ὡς ὁμοίαν. οὐ· αὐτὸ δὲ τοῦτο ἔφη δεῖν μαθεῖν περὶ
οὗ ὁ λόγος ἆρα μὴ σθῆναι καὶ ἔχειν ὃν ἐξῶν κέκτηνται ὥσ
περ λέγειν· τὴ δὴ μεμνῆσθαι καὶ σῴζειν· οὐ δεῖ μὲν τὰν
λῆψιν ἀκούοιμεν· σὺ πῇ ὥστε χείρησαν λέγειν· τὴν δὲ φόβον
τὴ δόξαν· ὁμολογοῦμεν γὰρ δήπου εἶναί τι ἂν μὴ σθῆσθαι· δῆλ
αὐτὸν τοῦτο πρότερον ποτὲ ὡσθαι· σὺ μὲν φῂς· ἀρῶμεν
καὶ τὸ δὲ ὁμολογούμενον ὅτ' ἂν ὡσθῇ παραμίμνηται τρόπο
τοιοῦτοι· ἆρ' ἀμνησίαν εἶναι; λέγω δὲ τίνα ποτὲ τρόπον·
ὡς τὸ πρότερον· τὴ ἴδον τὴ ἀκούσας· τὴ τινα ἄλλων αἰ
σθήσεων λαμβάν· μὴ μόνον ὅκεινο μὲν· ἀλλὰ καὶ ὡς τὸν ὄνο
μάτη οὐ μὴ τὴ αὐτὴ ὡσθῇ μὲν ἄλλοτ' ἄλλη· ἆρα οὐ χὶ τοῦτο δῆλον
ὡς ἔστ' ἂν μὲν ὅτι ἂν ἐμνήσθη· οὐ τὴν ὄψιν ἂν ἔλαβεν· πῶς
λέγεις· οἷον τὸν τοιάδε· ἄλλη που ὡσθῇ μὲν αὖ. καὶ λύρας·
πῶς γὰρ οὔ· οὐκοῦν οἷσθα ὅτι οἱ ὑφασταὶ· ὅταν ἴδωσι λύραν
τὴ ἱμάτιον· τὴ τί ἄλλο· οἷς τὰν ὡσαν δῆλον αὐτοῖν εἶσθ' χρήσθαι·
ὡσαύτως ἔχοντι τοῦτο· φῂς ὡσαν τὸν τὴν λύραν· καὶ ὃν τὴν διανοίαν
ὄλαβον τὸ εἶδος τοῦ ὡσαν δὸς οὐ λῶν τὴ λύραν· τοῦτο δὲ ἔστι μὰ
μνησις· ὥσπερ γὲ καὶ σιμμίαν τίς ἴδων· πολλαὶ κἰς κέκτηνται
ἂν ἐμνήσθη· καὶ ἄλλου μυρίων τοιαύτην εἴη· μυρίαν μὲν
τοι νὴ δία ἔφη ὁ σιμμίας· οὐκοῦν τὴ δὸς· τὸ τοιοῦτον ἆρα μ
μνησις τίς ἐστι· μάλιστα μὲν τοι ὅταν τις τοῦτο πάθῃ περὶ
ὅκεινα· ἂν ὑπὸ χρόνου καὶ τοῦ μὴ ὥστε κομιδῇ δῆλον ὡς ὅλη.
σο· σὺ μὲν οὖν φῂς· τί δαὶ τὰ δόξ· ἆρα μή τινα γράμμα
μον ἴδον τὰν καὶ λύραν γεγραμμένων· ἄρου ἂν ἀμνησθείην·
καὶ σιμμίαν ἴδον τὰν γεγραμμένον κέκτηνται ἂν ἀμνησθείη
σὺ μὲν οὖν· οὐκοῦν κ σιμμίαν ἴδον τὰν γεγραμμένον αὖτοῦ σιμμίου ἀμνησθείη

ἔστι μὲν τοι ἔφη· ἆρ' οὖν οὐ καὶ παρὰ ταῦτα ξυμμιμεῖται τὴν
ἀνάμνησιν. εἶναι μὲν ἄφ' ὁμοίων. εἶναι δὲ καὶ ἀπὸ ἀνομοίων;
ξυμμαίνει· ἀλλ' ὁπόταν γε ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἀναμιμνήσκηται
τίς τι· ἆρ' οὐκ ἀναγκαῖον τόδε προσπάσχειν· σκοπεῖν εἴτε
τι ἐλλείπει τούτῳ κατὰ τὴν ὁμοιότητα τὸν εἶτε μὴ ἔστιν
οὗ ἀνεμνήσθη; ἀναγκη ἔφη· σκόπει δὴ τῇδε· ἔστιν ταῦτα οὕτως
ἔχει· φαμὲν που τί εἶναι ἴσον· οὐ ξύλον λέγω ξύλοι· οὐδὲ
λίθον λίθω· οὐδ' ἄλλο τι τῶν τοιούτων οὐδέν· ἀλλὰ παρὰ πάντα
ταῦτα· ἕτερόν τι αὐτὸ τὸ ἴσον· φῶμέν τι εἶναι· ἢ μὴ φῶμεν; φῶ
μεν μέντοι μὰ Δί' ἔφη ὅσι μάλα· θαυμασίως γε· ἦ καὶ ἴσμεν
αὐτὸ ὅ ἐστιν ἴσον; πάνυ γε ἦ δ' ὅς· πόθεν λαμβάνομεν τὴν
τοῦτου ἴσου ἀπίμεν· ἆρ' οὐκ ἐξῶν μὲν δὴ ἑλέσθαι ἢ ξύλα· ἢ
λίθους· ἢ ἄλλα αττα ἴδη τὰ ἴσα· ἕκ τούτων ἐκεῖνο ἔννοια
ἦσαν μὲν ἕτερον οὐ τοῦτο, ἢ οὐ χαίρουσί σοι φαίνεται; σκόπει δὲ
καὶ τῇδε· ἆρ' οὐ λίθοι μὲν ἴσοι καὶ ξύλα ἔνιοτε ταὐτὰ ὄντα
τότε μὲν ἴσα φαίνεται· τότε δ' οὔ· πάνυ μὲν οὖν· τί δαί· αὐτὰ
τὰ ἴσα· ἔστιν ὅτε ἀφίσαί σοι ἔφαν ἢ ἦ ἴσ' ἔστιν ἃ σφᾶν
οὐδὲ ποτὲ τοῦτο αὐτὸ κρατεῖ· οὐ ταὐτὸν ἄρα ἐστὶν ἢ δ' ὅς· τὰν
τὰ τὰ ἴσα· καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον· οὐ δῆτα ἔμοιγε φαίνεται ὅσα
κρατεῖ· ἀλλὰ μὴν ἔκ γε τούτων ἔννοιαν ἔλαβες τοῦ ἴσον
ἐκείνου τοῦ ἴσου· ὅμοιόν γε οὖν τοῦτο ἢ οὐ τοιοῦτον· ἔνιοτε
καὶ εἴ λήθαν· ἀληθέστατα ἔφης· οὐκοῦν ἢ ὁμοίου ὄντος
τοῦ τοιούτου· ἢ ἀνομοίου· πάνυ γε· διαφέρει δέγε ἢ δ' ὅς
οὐδέν· ὅσῳ γὰρ ἂν ἄλλο οἷόν· ἀπὸ τοῦδε τοῦ ὄντος ἄλλο ὃν
μοιωθῇ· ἢ τε ὁμοιον ἢ τε ἀνόμοιον· ἀνάγκαιον ἔφη καὶ οὕτω ἔχειν
μνησθῆναι· πάνυ μὲν οὖν· τί δαί ἢ δ' ὅς· πάσχομέν τι
τοιοῦτον περὶ ταὐτὸν τοῖς ξύλοις τε καὶ οἷς νῦν δὴ ἐλέγομεν ὃν
τοῖς ἴσοις· ἆρα φαίνεται ἡμῖν οὕτω ἴσα εἶναι· ὥσπερ αὐτὸ
τὸ ὅ ἐστιν ἴσον· ἢ ὃν δέ τι τοῦ ἐκείνου τοιοῦτον εἶναι οἷον τὸ
ἴσον· ἢ οὐδέν· καὶ πολύ γε ἔφη ὃν δεῖ· οὐκοῦν ὁμολογοῦμεν·
ὅταν τις τι ἴδῃ ὃν ὁμολόγει· ὅτι αὐτῷ βούλεται μὲν τοῦτο ὃ νῦν ἐμοὶ

ἢ σ' τοι μὲν· τοῖ δὲ·

ὁρᾶν εἶναι· οἷον ἄλλο τι τῶν ὄντων· δεῖ δέ, καὶ οὐδενὸς αὐτοῦ
αὐτὸν εἶναι ἴσον οἷον ἐκεῖνο· ἀλλ' ἔστι φαυλότερον· ἀνάγκαι
ον που τὸν τοῦτο ὁρμοῶντα· τυγχάνει προειδότα ἐκεῖνο, φα
φησὶν αὐτοῖς προσδεῖσθαι μέν· δεῖ δὲ ἑτέρου δὲ ἔχειν· ἀνάγκη·
τί οὖν τοιοῦτον ἐστὶν ἓν καὶ ἡμεῖς· λέγω· οὐ· ὁρίζεσθαι τὰ ἴσα
καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον· ἆρα ταὐτά ἐστι· ἀνάγκαιον ἄρα ἡμᾶς προεί
δέναι τὸ ἴσον πρὸς ἐκείνου τοῦ χρόνου· ὅτε τὰ πρῶτον ἴδον
τες τὰ ἴσα ἐδιενοήθησαν· ὅτι ὀρέγεται μὲν πάντα ταὐτὸ εἶ
ναι· οἷον τὸ ἴσον· ἔχει δὲ ἔνδεια ἑτέρου· ἢ ἔστι ταῦτα· ἀλλὰ μὴν
καὶ τό γε ὁμολογοῦμεν· μὴ ἄλλοθεν αὐτὸ ἐνθυμεῖσθαι· μηδὲ
δυνατὸν εἶναι ἐνθυμεῖσθαι· ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἰδεῖν· ἢ ἁπτόμενον ἢ ἐκ
τινος ἄλλης τῶν αἰσθήσεων· ταὐτὸν δέ· πάντα ταὐτὰ φαί
νεται· ταὐτὸν γάρ ἐστιν ὃ σὺ κρίνεις· πρός γε ὃ βούλεται δηλοῦσθαι
ὁ λόγος· ἀλλὰ μὴν δεῖ γε τῶν αἰσθητῶν· δεῖ ἐνθυμεῖσθαι
ὅτι πάντα ταῦτα τοιαῦτ' αἰσθάνεσθαι· ἐκείνου γε ὀρέγεται τοῦτο ὃ ἐστιν
ἴσον· καὶ αὐτοῦ δέ ἐστιν ἡμῖν· ἢ πῶς λέγομεν· οὕτως·
πρὸ τοῦ ἄρασθαι ἡμᾶς ὁρᾶν· ἢ οὐκοῦν καὶ τἆλλα
αἰσθάνεσθαι· τυχεῖν δεῖ που· εἰ λήψόμεθα ἴσα ἢ μείζω αὐτοῦ τοῦ
ἴσου ὅτι ἔστιν· εἰ ἔνεστιν ἄλλο μέν τι τὰ ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἴσα
ἐκείσε ἀφικέσθαι· ὅτι προθυμεῖται μὲν πάντα τοιαῦτα εἶναι·
οἷον ἐκεῖνο· ἔστι δὲ αὐτοῦ φαυλότερα· ἀνάγκη ἐκ τῶν πρό
εἰρημένων ὃ σὺ κρίνεις· οὐκοῦν γε μόνοις δυσὶν· ὁρᾶν μέν
τε καὶ ἀκούειν· καὶ τἆλλα αἰσθητήρια εἴχομεν· πάντως·
δεῖ δέ φαμεν πρὸ τούτων· τὴν τοῦ ἴσου ἐπιστήμην εἰληφέναι·
ναι· φαμὲν ἔσθ' ὅτε ἆρα ὅσοι κε· ἀνάγκη ἡμῖν αὐτῶν εἰ
ληφέναι· ὅσοι κε· οὐκοῦν εἰ μὲν λαμόντες αὐτῶν πρότερον
νέσθαι· ἔχοντες δὲ φρονήσεως, ἢ πᾶσι μεθ' αἰσθήσεως καὶ πρὶν γενέ
σθαι· καὶ δυσὶν γε μόνοις· οὐμόρων τὸ ἴσον καὶ τὸ μεῖζον κ.
τὸ ὅλως τον· ἀλλὰ καὶ ξύμπαντα ταὐτὰ τοιαῦτα· οὐ γὰρ περὶ
τοῦ ἴσου μᾶλλον ὁ λόγος ἡμῖν ἢ καὶ μᾶλλον τι· ἢ καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ
καλοῦ· καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ· καὶ δικαίου· καὶ ὁσίου· καὶ ὅτου

λφω περὶ αὐτῶν. οἷσ ἐοικόσφραγιζόμεθα τοῦτο ὅ ἐστι. καὶ
ὅτι ταῖσ ὄψεσι τὴν ὄψιν τῶν πλ. καὶ ὅτι ταῖσ ἀποκρίσεσιν αὐτῶν
κρινόμενοι. ὡσ πλ ἀναγκαῖον ἡμῖν εἶναι τοῦτον αὐτῶν τὸν
ἐοικότα. πρὸ τοῦ γενέσθαι εἰληφότα: ἐστι ταῦτα: καὶ εἰ μὴ
γε λανθάνει τὸ μὴ ὁμοίου τὸ ἐοικότος τὸ ἐοικὸσ ληψόμεθα. εἰ δ' ὅτι αὐτὸν
σθαι. καὶ αὖ εἰ δι' ἀμφοτέρων. τὸ μὲν εἰδέναι. τοῦτ' ἐστι. λανθάνειν
τοῦ. ἐοικότα μὴ ἔχειν. καὶ μὴ ἀπολελοιπέναι. ἢ οὐ τοῦτο λέγομεν
μὲν ὡσ ἡμεῖσ ἐοικότος ἀπολελοιπέναι; πολλοῦ δεῖ που ἔφη
ὦ σώκρατεσ: εἰ δὲ γε οἷμαι λανθάνειν τὸ πρὶν γενέσθαι. νῦν δὲ
δὴ πεπλάσμεθα. ἴσωσον δὲ ταῖσ αἰσθήσεσι χρώμενοι πρὸσ ταῦτα
ἐκεῖνα ἀφ' ὧν λαμβάνομεν τὰσ ἐοικότασ. ἆρ' ὅτε καὶ πρὶν ἔχο
μεν. ἆρ' οὐχὶ καλοῦμεν μανθάνειν. οἱ κείμενοι ἐοικότες
καὶ εἶναι ἀλλήλοισ; τοῦτο δέ που ἀνάμνησίν ἐστι τῶν, ὁρθῶσ
λέγομεν: πάνυ γε: ἆρα τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ καὶ ἄλλον
νόησίν τινα ἰδόντα. ἢ ἀκούσαντα. ἢ τινα ἄλλην αἴσθησιν λα
βόντα, ἐννοήσαι ὃ ἐπελήσατο, οἷσ τοῦτο ἐοικὸσ
ἢ οὐ ὅμοιον ὂν ἢ οἷσ ὅμοιον. ὡσ αὖ ὁ πρὸ λφω δυοῖν θατέ
ρον. ἢ τοι ἐοικὸσ ἀναμνήσθη γε αὐτοῦ γενέσθαι. ἢ ἀνάμνησισ ἐστι καὶ ἐοικὸσ μεθαδλ
πάνυ πλ. ἢ ἆρα οὐ φαμὲν μανθάνειν. οὐδὲν ἄλλο
ἀνάμνησισ τισ οὖσα οἷσ ἐοικέναι; ἔστι ταῦτα. καὶ πότερον
οἷσ ἐοικὸσ ἀφεστηκὸσ ἢ οὐκ ἐοικὸσ ἐστι τὸ τοιοῦτον ποιήσαι: οὐκ ἄρα δοκοῦσί σοι ἐοικότα
πάσχειν τὰ ὄφη ἐκ τῶν ξύλων. πάνυ πλ αὐτά; οὐδαμῶσ: ἀνάγκη

μηκοκον ται ἀρα αὐ ποτε θμεθον : ἀρ ἀγκη : πότε λαμοῦσαι
αἱ τυχαὶ ἡμῶν τὴν ἴδια ἡμιν αὐτῶν. οὐ γαρ δὴ ἀρ οὖ γε ἀμοι γρό
ναμεν : οὐ δή τα : πρότερον ἀρα : ναί : ἦ σαν ἀρα αἱ σιμίαι
αἱ τυχαὶ καὶ πρότερον πρὶν ἂν εἶναι θμᾶν οὐσῶν δει χωρὶς σωμάτων.
καὶ φρόνησιν εἶχον : εἰ μὴ ἀρα αὐ μα μ γρόμενοι λαμβάνομεν
ἂν σὸ κρατεῖ ταῦτας ταὶ ἴσαι ἡμας. οὗτος γὰρ λείπεται χρό
νος : εἰ θμῖν δ' ἔσαι ρε. λ πὸ ὑμῶν δὲ αὐτὰς. θμ ποίῳ ἄλλοι
χρόνοι. οὐ γὰρ δὴ ἔχον τε γε αὐτὰς μ γρόμεθα σ σάρτι ὅμε
λον μήσαμεν. ἢ θμ τούτοι λ πὸ ὑμῶν. θμ ὧι περ καὶ λαμβάνομεν.
ἢ ἔχει ἄλλον τιν αὐ εἰ πῆν χρόνον; οὐ δαμῶ σ ὦ σὸ κρατεῖ.
ἀλλ' ἄλλα θεν ἐμαυτὸν. οὐ δὴν εἰ ποιμ: ἆρ' οὖν οὕτως ἔφη ἡμῖν
ἔχει. ὦ σιμμίαι. εἰ μὴ ἔστιν ἀνθρωπος ἀεὶ καλὸν τι
καὶ ἀγαθὸν. καὶ πᾶσαι ἡ τοιαύτη οὐσία. καὶ ὑπ' ταύτην ταῦτ' ἐκ
τῶν αἰσθήσεων πᾶσ' ταῦτα ἀφ' ὧν ἀρτόμεθα ὑπάρχουσαι πρότε
ρον ἀνευρίσκον τε ὑμῖν ἐμὲ ἐραν οὖσαν. καὶ ταῦτα ὄκ εἰμὶ λι
πεῖ καὶ ζωμεν. ἆρ' ἀναγκαῖον οὕτως ὦ σπερ καὶ ταῦτα ἔστιν,
οὕτως καὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εἶναι. καὶ πρὶν γεγονέναι ἡμᾶς.
εἰ δὲ μὴ ἔστι ταῦτα. ἀλλ' ὦ σ ἀν ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος ᾖ.
ἆρ' οὕτως ἔχει. καὶ ἱκανὴ ἀν ἀγκη. ταῦτά τε εἶναι καὶ τὰς ἡμε
τέρας ψυχὰς. πρὶν καὶ ἡμᾶς γεγονέναι. καὶ εἰ μὴ ταῦτα. οὐ
δὲ ταῦτα : ὑπερφυῶς ἔφη ὦ σώκρατες ὁ σιμμίας. δοκεῖ
μοι ἡ αὐτὴ ἀναγκη εἶναι. καὶ ἔτι καλόν τε κατα φαίνεται ὁ λό
γος. ἔτι τὸ ὁμοίως εἶναι τὴν τε ψυχὴν ἡμῶν πρὶν γεγενέσθαι
ἡμᾶς. καὶ τὴν οὐσίαν ἣν σὺ νῦν λέγεις. οὐ γὰρ ἔχω φράζειν οὐδὲν
οὕτως μοι ἐναργὲς ὂν. ὡς τοῦτο. τὸ ἀεὶ πάντα ταῦτα τοιαῦτα εἶναι
ὡς οἷόν τε μάλιστα καλόν τε καὶ ἀγαθὸν. καὶ τἄλλα πάντα.
ἃ σὺ νῦν δὴ ἐλέγες. καὶ μοι γε ἱκανῶς δοκεῖ κεκρᾶσθαι : τί δὲ δὴ
κέβητι φῆ ὠσώκρατες. δεῖ γὰρ καὶ κέβητα πεῖθειν : ἱκανῶς
ἔφη ὁ σιμμίας. ὡς ἔμοιγε οἶμαι. καὶ τοι καρτερώτατος ἀπάντων
ἐστί. πρὸς τὸ ἀπιστεῖν τοῖς λόγοις. ἀλλ' οἶμαι οὐκ ἐνδέξεσθαι τοῦτο
πεισθῆναι αὐτὸν. ὅτι μὴ πρὶν γενέσθαι ἡμᾶς. ὧν ἡμῶν δὴ τυχή.

δοκεῖ

εἰ μὴν τοιαῦτ' ἐστὶ δῆλον ἀπὸ τῶνδε φανερὸν ἔσται. οὐ δεῖ γὰρ οἰόμεθα εἶναι ὅσον κρατεῖ ἀποδεδεῖχθαι· ἀλλ' ἕως ἂν ἐλάττων ᾖ. ὀνομάζω δὲ κίνησιν ὅλην γένει τὴν τῶν πολλῶν· οἷον σπουδὴ μὲν ἅμα ἀπουσία ἐστὶν καὶ γένεσις τοῦ ταχέος· βραδυτὴς δὲ καὶ ἀργία τοῦ ἐναντίου τούτοις εἶναι τὸ ὑπερβολῇ· τὸ δὲ κωλύειν· μὴ γενέσθαι μὲν αὐτὴν καὶ ξωὶ ἀσθαι ἄλλο θέμπο θὲν μὴ εἶναι· πρὶν καὶ εἰς ἂν θρώπειον σῶμα ἀφικέσθαι· ὥστε δεῖ φίκωται καὶ ἅπτεσθαι τούτου· τότε καὶ αὐτὴν τελευτᾶν καὶ διαφθείρεσθαι· ὑπολείπει δ' ἡ ὠσμή σω· ὁ κέμπο· φαίνεται μὲν ὥσπερ λέγομεν ἀποδεδεῖχθαι οὐ δεῖ· ὅτι πρὶν γενέσθαι ἡμᾶς· μὴν ἡμῶν μὴ τυχεῖν· δεῖ δὲ προσαποδεῖξαι ὅτι· εἰ καὶ ὥστε δόν ἀπὸ φανερῶν· οὐδὲν μᾶλλον ἔσται· μὴ πρὶν γενέσθαι· εἰ μέλλει τελοῦν μὴ ἀπόδειξιν ἔχειν· ἅπτεσθαι δὲ δεῖ κτὴν μὴν ἕξιν ὠσμῆς καὶ μέμπο ὁσὸν κρατεῖν· καίτοι· εἰ θέλεθ' οὕτως εἶναι τοῦτόν τε τὸν λόγον εἶναι ταὐτόν· καὶ ὃν πρὸ τούτου ὡμολογήσαμεν· τὸ γίγνεσθαι πᾶν τὸ ζῷον· ἐκ τοῦ τε θνητοῦ· εἰ γάρ ἐστιν μὴ τυχὴ καὶ πρότερον· ἀνάγκη δ' αὐτὴν εἶναι τὸ ζῆν ἢ οὐσίαν· τὸ καὶ μνήμην· μηδαμοῦ θεν ἄλλοθεν· μὴ ἐκ θανάτου καὶ τοῦ τε θνήσκειν γίγνεσθαι· πῶς οὖν ἀνάγκη αὐτὴν καὶ ὥστε δόν ἀπὸ φανῆ εἶναι· ὥστε δὴ γε δεῖ αὐτὴν αὖθις γίγνεσθαι· ἀπὸ δὲ δεικτέον μὲν οὖν ὁ προλέγεται καὶ νῦν· ὅμως δέ μοι δοκεῖ· οὐ τὸ καὶ σῳμάσαι· μὴ δέ σοι ἀπορήσαι καὶ τοῦτον διαπραγματεύσασθαι τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον· καὶ δὲ διέρχεσθαι τὸ τῶν παίδων· μὴ ὡς αὐλητὰ
÷ μᾶλλα.
θεὸς ὁ ἄνεμος αὐτὴν ἐκ μαίου σαν ἐκ τοῦ σώματος διαφυσᾶ· καὶ διασκεδάννυσιν· ἄλλοτε καὶ ὁ παῖς τύχῃ τὸ μὴ ἐμπλησθῆναι· ἀλλ' ἐμπνεύσαι τινὶ τῶν ἐνθυμάτων ἀποθνήσκων· καὶ ὁ κέμπο ὥστε νοήσασα· ὡς δὲ διότων ἕξη ὡς ὡς κρατεῖ· παρ' ὃ ἂν αὐτῷ πάθην· μᾶλλον δὲ μὴ ὡς ἡμῶν δὲ διότων· ἀλλ' ἴσως ἐμπίπτουσι καὶ ἐμπίπτειν παῖς· ὅστις τοῦ τοιαύτου φονείας· τοῦτον οὖν παρὸ μετὰ πάθην· μὴ δὲ διέρχεσθαι τὸν θανάτων ὡς ὥστε ταῦτα μὴ μολύνειν·
if s ἐξιάσιν
ἀλλὰ χρὴ ἕξη νόσου κρατεῖν ὥστε· διαλείπειν τὸν ἐκάστης ἡμέρας ὅσον ἂν ἐξ ὥστε ἰέναι· τοῦτον οὖν ἕξη ὡς ὡς κρατεῖν τὸν τοιοῦτον ἑαυτὸν ὥστε ὅδ' ἐπιτήδειον ἐστὶν μετὰ· ὥστε δὴ οὐ ἕξη ἡμᾶς ἀπολαύειν·

πολλὴ μὲν ἡ διαφορὰ φήσει Κέλης. ὅρα δὲ εἰ σοὶ φαίνεται ταὐτὸν
ἀμφότερα. πολλὰ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα παραπέμπει λόγου· οὐ πάντας χρὴ
διορθοῦσθαι διὰ τοιούτων ἴσως δοκούντων. μήτε χρημάτων φειδομένους· μήτε πόνων· ὡς οὐκ ἔστιν ὅτι ἄμεινον ἀλλ
λίσκοιτο χρήματα. διατείνει δὲ χρὴ καὶ αὐτοῦ μᾶλλον
λον. ἴσως μὲν οὐδὲν ἂν εἴη διὸ ὅτι τὸ μᾶλλον ἡμῶν δοκεῖ
μόνον τοῦτο ποιεῖν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ ὑπάρξει. ὅρα δὲ Κέ
λης· ὁπόταν πόλεί τις μὴ ἐθέλῃ ἀκούειν μὴ θορυβεῖν. εἰ σοὶ δοκεῖ ἔστιν·
ἀλλὰ μὴν δοκεῖ γε· ὡς μὲν οὐ μόλλει· καὶ λῷστ' ἔφη ἂν εἶναι·
οὐκοῦν τοιοῦτον δεῖ δοῦναι ὅστις κρατήσει. δεῖ δὴ μᾶλλον ἀνδρὸς εἶναι ἢ
τοῦτο· τοῖς ποίοις τίνι ἄρα προσήκει τοῦτο τὸ πάθος παύειν· τὸ
διακωλύεσθαι καὶ ὑπὸ τοῦ ποίου τινὸς δὲ διὰ μὴ παύεται
αὐτό. καὶ τοῖς ποίοις τίνι· καὶ μᾶλλον τοῦτο οὐκ ἴσως δοκεῖ ἁπάντων
ρον τυγχάνει. καὶ ἐκ τούτων. θαρρεῖν δὲ δεῖ καὶ ὑπὸ τῶν
ἡμερῶν τυχόν· ἀλλὰ θαρρεῖν δεῖ· ἆρ' οὖν τοῖς μὲν ἔστω
θορυβεῖν καὶ ἔστω· ὃν τι φύσει προσήκει τοῦτο παύειν. δῆ
λον ἐθέλειν καὶ τοῦτο ἔστω ἐθέλῃ. εἰ δέ τις τυγχάνει ὢν αὐξήσθω
τον. τούτοις μόνοις προσήκει μὴ παύειν ταῦτα. εἰ δὲ τοῖς ἄλ
λοις· δοκεῖ μοι ἔφη οὕτως ἔχειν ὁ Κέλης· οὐκοῦν αὖ ὑπὸ ἀεὶ
κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχει· ταὐτὰ μέλλησαν εἶναι
τὰ αὐξηθέντα· καὶ δὴ καὶ τἄλλα ἴσα καὶ μὴ δέοντα κατὰ ταὐτά.
ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ξηθέντα· ὅμοιον δοκεῖ οὕτως· ἴσως μὲν
δὴ ἔφη ἔοικε ταῦτα, ὑφ' ὑπὸ ὃν τὸ ὑμπροσθὲν λόγῳ· αὐτὴ ἡ οὐσία
ἴσον λόγον δι' ὅλου τοῦ εἶναι· καὶ ὅρα τοῦν τὸ καὶ ἀποκρι
νόμενοι· τοὐτέρου ὡσαύτως ἀεὶ ἕξει κατὰ τὰ αὐτά. ἢ ἄλλο τι
ἄλλως· αὐτὸ τὸ ἴσον· αὐτὸ τὸ καλόν· αὐτὸ ὅ ἐστιν ὄν·
μή ποτε μεταπολλῶν. καὶ ἐν τί μοῦν ὑπὸ δέχεται· ἢ οὐκ ἔστιν αὐτῶν
ὅ ἐστι· μόνον εἰδὸς ὂν αὐτὸ καθ' αὐτό· ὡσαύτως κατὰ
ταὐτὰ ἔχει· καὶ οὐ δέοντος οὐ δαμοῦ δαμῶς· ἄλλοι ἔστιν οὐδὲ
μίαν ὑπὸ δέχεται· ὡσαύτως ἔφη ἀναγκαῖον Κέλης κατὰ τὰ
αὐτὰ ἔχειν ὡς οὐκ ἔστιν· τί δαὶ τῶν πολλῶν καλῶν· οἷον

ἀνθρώπων ἢ ἵππων· ἢ ἱματίων· ἢ ἄλλων ὁντινωνοῦν τοιούτων· ἢ ἴσων ἢ καλῶν· ἢ παντῶν τῶν ὑπ' ἐκείνοις ὁμωνύμων. ὅρα κατὰ ταυτὰ ἔχει, ἢ παρὰ τὰ μὴ ὅμοια ἐκείνοις· καὶ οὔτε αὐτὰ αὑτοῖς· οὔτε ἀλλήλοις· οὐδὲ ποτὲ ὡσαύτως ἔσται φήσομεν οὐδαμῶς κατὰ ταυτά ἐστιν· οὕτως οὖν ὄψη ταῦτα ὁ κείμενος· οὐδὲ ποτὲ ὡσαύτως ἔχει· οὐκοῦν τούτων μὲν καὶ αὐτὰ ἴσα· καὶ ἴδια· καὶ ταῦτα ἄλλα αἰσθητὰ ἀισθητοῖς· τῶν δὲ κατὰ ταὐτὰ ὄντων· οὐκ ἔστιν ὅτου ποτὲ τἀὐτὰ ἄλλοις ὡσαύτως ἀισθητοῖς· καὶ τοιαῦτα λοιπὰ μόνοις· ἀλλ' ἔστιν αὐτὰ εἶναι ἃ δὴ ταὐτοῖς αὐτοῖς καὶ οὐχ ῥᾴτερα τοῦ παντὸς ὄψει αὐτὰ ἀληθῆ λέγειν· θεωμένοις οὖν ἔστιν λέγειν ὄψει. δύο εἴδη τῶν ὄντων· τὸ μὲν ὁρατὸν τὸ δὲ αὖ εἰδητόν· θεώμενος ἔφη· καὶ τὸ μὲν αὖ εἰδητὸν αὖ εἰ κατὰ ταὐτὰ ἔχον· τὸ δὲ ὁρατὸν μὴ δαῶ τὸ κατὰ ταὐτά· καὶ τοῦτο ἔφη θεώμενος· φόβος δὲ μὴ δῶ· ἀλλ' ὅτι μὲν ὧν αὐτῶν· τὸ μὲν, σῶμα ἔστι· τὸ δὲ, τυχή; οὐ δῆτ' ἄλλο ἔφη· πότερον οὖν ὅμοιόν τοῖ εἴδει φαίμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενὲς ὁρατὸν τὸ σῶμα· τῷ αὖ τί ἔφη τοῦτο γε δῆλον· ὅτι τοῖς ὁρατοῖς· τί δ' ἢ τυχὴ ὁρατόν, ἢ αὖ εἰδητόν· οὐχὶ πάντα θρέψασθαι γε ἀδύνατον ἔφη· ἄλλα αὖ πάλιν ἡμᾶς γε τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ψηλαφητὰ, τὴν τῶν ἀρχῶν ὁλέγομεν φύσει· ἢ ἄλλην τινὰ οἴει; τὴν τοῦτων ἀρχήν· τί οὖν περὶ τυχῆς ὁλέγομεν· ὁρατὸν ἢ ἀόρατον εἶναι· οὐχ ὁρατόν· ἀεὶ δὴ ἀόρατον ἄρα· ναί· ὅμοιόν τοῦτον ἄρα τυχὴ σώματος ἔστι· τοῖ ἀεὶ δηῶ· τὸ δὲ, τοῖ ὁρατοῖ· πάντως ἀνάγκη ἀδύνατον· οὐκοῦν καὶ τὸ δὲ πάλαι ὁλέγομεν· ὅτι ἢ τυχὴ ὁ τἀὐτὸν μὲν τοῖ σώματι προσχρήσεται ἕως τὸ σκοπεῖν· ἢ διὰ τοῦ ὁρᾶν· ἢ διὰ τοῦ ἀκούειν· ἢ διὰ ἄλλου τινὸς αἰσθήσεως· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ διὰ τοῦ σώματος τὸ διαισθήσεσθαι· σκοπεῖν τι· ὅτε μὲν ὑπὸ τοῦ σώματος, ἕως ταῦτ' ἂν τοῦτο κατὰ ταυτὰ ἔχοντα· καὶ αὐτὴ πλανᾶται καὶ ταράττεται καὶ ἴλιγγιᾷ ὡς σφόδρα μεθύουσα· αὖτε τοῦ τῶν ὑφάπτομένου μέρη· παύηται· ὅτ' ἂν δέηται αὐτὴ καθαὐτὴν σκοπεῖν· ἕκαστα ἰοῦσα εἰς τὸ καθαρόν τε καὶ ἀεὶ ὂν καὶ ἀθάνατον καὶ

ἔχον. καὶ ὁσονηοῦν αὐτοῦ. ἀεὶ μὲν κεῖνο τὸ γίγνεσθαι
ὅτ' ἂν πρὸς αὐτὴν καθ' αὑτὴν γίγνηται καὶ ἐξ' αὐτῆς καὶ πρὸ
παντὸς τοῦ πλούτου. καὶ πρὸς ἐκεῖνα ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ
ὁσονοῦν ἐστὶ ἔχει. αὐτὸ τοιοῦτον ἐφαπτόμενον. καὶ τοῦτο αὐτῆς
τὸ παθήματα. φρόνησις κέκληται: πάντα πάσην ἔφη. καὶ
λοιπὸν καὶ ἀληθὲς λέγειν ὦ σώκρατες: τοιοῦτόν οὖν σοὶ
δοκεῖ εἶναι. καὶ ἐκ τοῦ πρόσθεν καὶ ἐκ τοῦ νῦν λεγόμε-
νον τυχὸν ὅμοιόν εἶναι καὶ ξυγγενές: πάνυ μὲν
δοκεῖ μοι δοκεῖ μοι. συμφορήσαι ὦ σώκρατες ἐκ τοῦ τοῦ
τῶν μεθόδων καὶ ὁδοποιητικόν. ὅτι μὲν καὶ πάντι. ὃ
μοιόν ἐστι τυχεῖν. τοῖς δὲ εἰδόσιν ὁσονοῦν ἔχοντι μανθάνειν
μὴ: τί δὲ τὸ σῶμα: τοῖς ἑτέροις: ὅρα δὲ καὶ τόδε.
ὅτι ἔοικεν ἄρα ἐν τοῖς οὖσι τυχεῖν καὶ σῶμα. τοῖς μέν, δυ-
νάμενον καὶ ἄρχεσθαι ὑφ' ἑτέρου τοιούτου τε. τοῖς δέ, ἄρχειν
καὶ δεσπόζειν. καὶ κατὰ ταῦτα αὖ. πότερόν σοι δοκεῖ ὅμοιον
τοῖς θεοῖς εἶναι. καὶ πότερον τοῖς θνητοῖς. ἢ οὐ δοκεῖσοι τὸ μὲν
θεῖον οἷον ἄρχειν τε καὶ ἡγεμονεύειν τε φυκέναι. τὸ δὲ θνητὸν
τὸν ἄρχεσθαί τε καὶ δουλεύειν: ἐμοιγε: τοιοῦτον οὖν ἢ τυχὸν
ἔοικεν: δηλαδὴ ὦ σώκρατες ὅτι ἢ μὲν τυχὴ τοῖς θεοῖς
τὸ δὲ σῶμα. τὸ θνητόν: σκόπει δὴ ἔφη ὦ κέκλιος εἰ ἐκπαν-
τὸν τοῖν εἰρημένοιν. τὸ δὲ λειπόμενον ξυμβαίνει: τοῖς μὲν θεοῖς
καὶ αὐθαιρέτοις. καὶ μόνοις εἰδεῖ. καὶ αὐδιαλύτοις.
καὶ ἀεὶ ὡσαύτως κατὰ ταὐτὰ ἔχοντι ἔοικεν τοῖς ὁμοίοις εἶναι,
τυχή. τοῖς δὲ ἀνθρωπίνοις. καὶ θνητοῖς καὶ ἀνολέθροις. καὶ πολυ-
ειδέσι. καὶ διαλύτοις. καὶ μὴ ὡσαύτως κατὰ ταὐτὰ ἔχοντι. ἔοικεν
τοῖς ὁμοιοτάτοις αὖ εἶναι. σῶμα. ἔχομέν τι παραταῦτα
ἀλλοιοῦσθαι ὃ φίλε κέκλιος. ἢ οὐχοὕτως ἔχει: οὐκέχομεν:
τί οὖν τοῦτον οὕτως ἔχον τῶν. ἆρ' οὐχὶ σώματι μὲν τὸ χὴ
διαλύεσθαι προσήκει. τυχὴ δὲ αὖ τὸ παραπαν ἀδιαλύτοις
εἶναι. ἢ ἄλλο τί τούτοις: οὐδὲν μὰ Δία: ὁμολογεῖς οὖν ἔφη. ὅτι
ἔοικεν ἀπὸ τοῦ λόγου ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος. τὸ μὲν ὁρατὸν αὐτοῦ τὸ σῶμα

καὶ ἐμ ὁ ραυτοῖ κείμενον· ὃ δὴ νῦν κρὸν καλοῦμεν· οἷ προσήκει
διαλύεσθαι καὶ διαπίπτειν καὶ διαπνεῖσθαι· οὐκ ἐνθάδε τοῦ
τον οὐ δεῖ πάσχειν θάνατον· ἀλλ' ὅσοι εἰκῆ σύμμικτον ὅσοι μὲν εἰ χρόνον·
ὅσοι μὲν πλείω καὶ χαρίεντα ἔχουσι τὸ σῶμα τελευτήσει· καὶ
ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ· καὶ τοιαύτην μαίλαν· συμπαθοῦν γὰρ τὸ σῶμα· καὶ
ταραχθὲν ὥσπερ οἱ ἐν ἀγῶσι ταραχθέντες· ὀλίγου ὀλίγον
μὲν εἰ ἀμείνονα ὄντα χρόνον· ἐμμένει δὲ μέρη τοῦ σώματος
καὶ ὅσα πλείω ὄντα καὶ τοιαῦτα πάντα·
ὅμοια ὄντα ἔστω εἰ πᾶν· ἀθάνατα ἔσται μέν· λύου· ναί· λύεται δὲ τυχὸν
ἆρα τὸ εἰδός· τὸ εἶναι τοιοῦτον τὸν τρόπον ἕκαστον οἷον γέ
νεσιν καὶ καθαρόν· καὶ οὐ εἰδὲ εἶναι οὐδὲν ὅσα ἀληθῆ ἔστω πα
ρὰ τὸν φαῦλον καὶ φρόνιμον θεόν· οἱ ἄνθρωποι ἐθέλει· αὐτὴ
καὶ καὶ ἐνταῦθα ἐμμένει τυχὸν ἴσως· αὐτὴ δὲ δὴ ἡμῖν λύεται καὶ
οὐκέτι πεφυκέναι· ἀπαλλάττεται μὲν ἡ τοῦ σώματος ἕνωσις
διαπεφύσηται· καὶ ἀπόλωλεν ὅσα φασὶν οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι;
πολλοῦ γε δεῖ ὦ φίλε Κέβης τε· καὶ σιμμία· ἀλλὰ πολλῷ
μᾶλλον ὧδε ἔχει· ἐὰν μὲν καθαρὰ ἀπαλλάττηται· μηδὲν
τοῦ σώματος σωνεφέλκουσα· αὐτὴ οὐ δὲν κοινωνοῦσα αὐ
τοῖς ἐν τοῖς ζῶσιν ἑκοῦσα εἶναι· ἀλλὰ φεύγουσα αὐτὸ· καὶ
συνηθροισμένη αὐτὴ εἰς ἑαυτήν· αὐτὸ μελετῶσα αὐ
τοῦτο· τοῦτο δὲ οὐ δεῖ ἄλλο ἔστιν· λύεσθαι φιλοσοφοῦσα·
καὶ τοιόν τι τε ἐθάνατος μελετῶσα ῥᾴδιόν· λύουτοῦτ' ἂν
εἴη μελέτη θανάτου· ἆρα τοῖς πάσι μὲ· οὐκοῦν οὕτω μὲν
ἔχουσα· εἰς τὸ ὅμοιον αὐτῇ τὸ ἀειδὲς ἀπέρχεται· τὸ θεῖόν
τε καὶ ἀθάνατον καὶ φρόνιμον· οἷ ἀφικομένη· ὑπάρχει
αὐτῇ εὖ δαίμονι εἶναι· πολλοῦ κἀν ἀμοίου καὶ φόβου γε·
καὶ ἀνοήτου ἔρωτος· καὶ τοῦ ἄλλου καλοῦ τοῦ ἀνθρω
πίνου· ἀπηλλαγμένη· ὡσπερ δὲ λέγεται κατὰ τῶν μεμυ
ημένων ὡς ἀληθῶς· τὸν λοιπὸν χρόνον μετὰ θεῶν διατε
λοῦσα· οὕτως ὦ μέμφομαι κέβης· ἢ ἄλλως· οὕτως μὲ διέφθει
ρε κέβης· ἐὰν δέ γε οἷς μεμυημένη καὶ ἀκάθαρτος

τοῦ σώματος ἀπαλλάττηται· αὐτὸ τοῦ σώματι ἀεὶ ξωοῦσα
καὶ τοῦτο θεραπεύουσα καὶ ὁρῶσα καὶ ἀκροωμένη ὑπ' αὐ-
τοῦ· ὑπὸ τοῦ τοιῆδε δοκεῖν καὶ ὠθεῖσθαι· ὃ δὲ μὴ δοκεῖ ἄλλο
δοκεῖν εἶναι αὐλὴ θύρα ἀλλ' ἢ τὸ σώματος εἶδος· οὕτως ἂν αὐτὰ τὸ
καὶ ἴδοι καὶ φαίρι καὶ πίοι καὶ ἀφροδισίοις χρήσαιτο·
τὸ δὲ τοῖς ὄμμασι σκότος οὐδὲ καὶ ἀεὶ δοκεῖ· μὴ τοῦ δὲ καὶ φιλο
σοφίαν αἱρετόν· τοῦτο δὲ ἐξαίφνης μὲν σῶμα οὐδὲ καὶ τρέμειν
καὶ φεύγειν· οὐ τοῦ δὲ ἔχουσαν οἴεσθαι τυχὸν αὐτὴν καθ' αὑτὴν
εἰλικρινῆ ἀπαλλάξεσθαι; οὐδαμοῦ τοιοῦτον ἔφη· ἀλλὰ
διειλημμένην γε οἶμαι ὑπὸ τοῦ σώματος εἰδῶν· ὧν αὐτῆς ἡ
ὁμιλία καὶ ξωουσία τοῦ σώματος· διὰ τοῦτο ἀεὶ ξωεῖναι καὶ
διὰ τὴν πολλὴν μελέτην ἐν ὑγρῷ τὸν ἐξ ὑφύτου· ὑγρὸν
ἐμπίπτει δὲ γε οὐ φίλον τοῦτο οἴεσθαί γε χρὴ εἶναι καὶ πα-
ρὰ γνώμην· καὶ ὁρατόν· ὃ δὲ ἔχουσα ἡ τοιαύτη τυχὴ παρ-
ίεται καὶ ἕλκεται πρὸς ἄλλην εἰς τὸν ὁρατὸν τόπον φόβῳ τοῦ
ἀεὶ δοῦναι καὶ αὖ δοῦναι· ὃ πολλάκις καὶ περὶ τὰ μιάσματα
καὶ τοὺς τοῦ φόνου κυλίνδουμένη· περὶ οὐδὲ καὶ ὃ φθὰς αὐτὰ
τὰ τυχόντα οἴκοι εἰδὴ φαντάσματα· οἷα παρέχονται αἱ τοι-
αῦται τύχαι εἴδωλα· αἱμὴ καθαρῶς ἀπολυθεῖσα ἀλλ' αὖ
τοῦ ὁρατοῦ μετέχουσα· διὸ καὶ ὁρᾶσθαι φασὶν αὐτὴν εἰκότως ὡς σώμα-
τος· εἰκὸς μέντοι ὃ κέλευθος· καὶ οὐ τῆς τῶν ἀγαθῶν τύ-
χης εἶναι· ἀλλ' ἀνάγκης τῆς φαύλης· αἳ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀμφὶ κ
ζόνται πολλὰν αὖθις· δίκην τίνουσαι τῶν προτέρων τροφῆς
κακῆς οὔσης· καὶ μέχρι τούτου πολλὰν φέρεται· ὅσον ἂν τῆς τοῦ
ξωοειδοῦς τοῦ τοῦ σώματος εἴδους ἔνθυμίαν· πάλιν
ἐν δὲ θάσιν εἰς σῶμα· ἐν δοκῶσι δὲ ἃ περὶ εἰκὸς εἰς τὰ τοι
αὐτὰ ἤθη· οἷα ἂν τὰ καὶ μεμελετηκυῖαι τύχωσιν ἐν τοῖ
οἵοις· τὰ ποῖα δὴ τὰ τοιαῦτα φέρεσθαι φαμὲν εἰκότως· οἷον τοὺς
μὲν μαιρίμαρμίους τε καὶ ὑβριστὰς καὶ φιλοπόσους μεμελετη
κότας· καὶ μὴ δὲ συλλαμβάνοντας· ἵνα τὰ τοιαῦτα μὲν καὶ
τοῦτον τὸν τοιοῦτον ἐνθυμίων· εἰκὸς ἐν δύεσθαι· ἢ οὐκοῦν;

εἰ κοσ λάβεισ : τοισ δὲ ἀδίκιασ τὸ καὶ τυραννίδασ καὶ ἁρπαγὰσ
προτιμῶσι κότασ. εἰσ τὰ τῶν λύκων καὶ ἱ θρᾴκων καὶ ἱ κτίνων
νόμοι. λὶ ποῖ ἂν ἄλλοσε φαμὲν ταὸ τοιαῦτασ εἶναι: ἀμελεῖ ἐφη
ὁ κέλευσ. εἰσ τὰ τοιαῦτα : οὐκοῦν λὶ δοῦ δηλαδὴ καὶ τὰ ἄλλα
λὶ ἂν ὁκάτερα ἴοι. κατὰ τὰσ αὐτῶν ὁμοιότησασ τὸν μελέτησ:
δηλονδὴ ἔφη. πῶσ δοῦ: οὐκοῦν εὐδαιμονέσταποι ἔφη. καὶ τοὺ
τῶν εἰσὶ. καὶ εἰσ μελλησόμενον τὸ πρῶτον. οἱ τὴν δημοτικὴν
τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ἠσκηκότεσ. λὶ δὲ καλοῦσι
σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην. ἐξ ἔθουσ τε καὶ μελέτησ
γεγενῆσθαι. ἀνευ φιλοσοφίασ τε καὶ νοῦ : τοῖσι δὲ οὗτοι εὐδαιμο
νέσταποι : ὅτι τούτοισ εἰκὸσ ἐστὶν εἰσ τοιοῦτον πάλιν ἀφικνεῖσθαι
πολιτικόν τε καὶ ἡμερον νόμοσ. λὶ πού μελιττῶν. λὶ σφηκῶν
λὶ μυρμήκων. λὶ εἰσ ταυτόν γε πάλιν τὸ ἀνθρώπινον νόμοσ.
καὶ γίγνεσθαι ἐξαυτῶν ἂν δρασμερίουσ : εἰκόσ : εἰσ δέγε θε
ῶν νόμοσ. μὴ φιλοσοφήσαντί καὶ πολὺ σοφὸσ καθαρσίων λπιόμη.
οὐ θέμισ ἀφικνεῖσθαι. ἀλλοι λὶ τοῖ φιλομαθεῖ. ἀλλὰ τούτων
ἕνεκα ὦ σιμμία τε καὶ Κέβησ οἱ ὀρθῶσ φιλοσοφοῦντεσ ἀπέ
χονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἡδονῶν πασῶν. καὶ καρτεροῦ
σι καὶ οὐ παραδίδόασιν αὐτὰσ ἑαυτοῖσ. οὐ τοῖ κοφθορίαμ τὸ
καὶ πενίαν φοβούμενοι. ὡσ πλοῦτοι πολλοὶ καὶ φιλοχρήματοι.
οὐδὲ αὖ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίασ δὲ ἕνεκα. ὡσ πλοῦτοι φίλαρχοί τε καὶ φιλότιμοι, ἐστὶ τοῖσ τέχνασ αὐτῶν:
οὐ γὰρ ἂν πάρεστοι ἔφη ὦ σώκρατεσ ὁ κέβησ : οὐμενοῦν καὶ δίκαια
λὶ δοῦ. τοι γάρ τοι τούτοισ μὲν ἁπάσησ ἔφη ὦ κέβησ ἔκειν οι.
οἷσ τιμελεῖ τὴν αὐτῶν τυχὸν ἀλλὰ μὴ σώματα πλάττοντεσ
ζῶσι. χαίρειν εἰπόντε. οὐ κατὰ ταυτὰ πορεύονται αὐτοῖσ
ὡσ οὐκ εἰδόσιν ὅπη ὄρχονται. αὐτοὶ δὲ λὶ μύμενοι οὐ λὴν
ὅν ἂν τίαν τὴν φιλοσοφίαν. πρᾴτην καὶ τὴν ἔκείνησ λύσῃ
ὅν τε καὶ καθαρμοῖ. ταύτῃ πρόσθεν ταῖ ἔκείνησ οὐ μενοῦν λύσῃ
ἔκειναὶ ἴφηγεῖται : πῶσ ὦ σώκρατεσ : φόβῳ ὄφη.
ἡμῶσ κοινωνεῖ λὶ δοῦ οἱ φιλομαθεῖσ. ὅτι παραλαμβάνουσα

αὐτὸν τὴν τυχὸν φιλοσοφίαν ἀτελεχνῶς δεδεμένην τοῖς
σώμασι καὶ προσκεκολλημένην· ἀμφοτέρων δὲ ὧν φησὶν
διὰ εἱρμοῦ διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα· ἀλλὰ μὴ αὐτὴν
δι' αὑτῆς καὶ θρασυτέραν μανθάνειν κυλινδουμένην· καὶ τοῦ
εἱρμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσαν ὅτι δι' ὠτίων ἐστίν,
ὡς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος συλλήπτωρ εἴη τῷδε
δέεσθαι· ὅπερ οὖν λέγω· νῦν μὲν οὖν οἱ φιλομαθεῖς· ὅτιοὖν
τοσοῦτον παραλαμβάνουσι τῆς φιλοσοφίας ἔχουσαν αὐτῶν τὴν τῶν
χειρῶν ἐπιμέλειαν παραμυθεῖται καὶ λύειν ὠτὶ χειρεῖ· θρασυκαρδίαν
μή· ὅτι αὐτάρκης μὲν ἐστὶν ἡ δι' ὠτῶν ὁμιλία τοῦ μανθάνειν· αὐτὰ
τὰ δὲ ἡ δι' αὐτοῦ ἀκοῆς καὶ τῶν ἄλλων αἰσθητηρίων· πάθους
ὄντα δὲ ἐκ τούτων μὲν δὴ ποχωρεῖν· ὅσον μὴ ἀναγκαῖα αὐτοῖς χρῆ
σθαι· αὐτὴν δὲ ἐφ' αὑτὴν ξυλλέγεσθαι καὶ αὐθρόαν ἕδεσθαι· παρὰ
κλησιν μέν· πάσχειν δὲ μὴ δεῖ ἄλλοι· ἀλλ' ἢ αὐτήν, αὐ
τὴν· ὅτι ἀμοιρεῖ σώματος αὐτὴ καθ' αὑτήν· αὖ τὸ καθ' αὑτὸ τῶν
ὄντων· ὅτι δ' ἂν δι' ἄλλων σκοπῇ· ὧν ἄλλοις ὄντα ἄλλοις μὴ δύ
ναιτ' εἶναι ἀληθῆ· εἶναι δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον αἰσθητὸν τε καὶ
ὁρατόν· ὁ δὲ αὐτὴ ὁρᾷ· μονοειδές τε καὶ ἀειδές· ταύτῃ δοῦ
ναι λύσει· οὐκοῦν μὴ δεῖν ὧν ἂν ποιοῦσθαι λόγους τοῦ ὡς ἀληθῶς
φιλοσόφου τυχεῖν· οὕτως ἀπέχεσθαι τῶν εἰδώλων τε καὶ λυπεῖν
καὶ ἡδυσμάτων καὶ φόβων καθ' ὅσον δύνανται· λογίζομένην ὅτι ἐναν
τιώτατα σφόδρα ἐνοῦσθαι καὶ λυπεῖσθαι καὶ φοβεῖσθαι καὶ ἐπιθυμεῖν·
οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔστιν ἀπὸ τῶν ὄντων ἄπτεσθαι εἰδέναι·
οἷον, εἰ νοσεῖσαν εἰ πάσχουσαν διανοεῖσθαι ἐπιθυμίαν·
ἀλλ' ὃ πάσχουσιν μέγιστόν τε κακὸν καὶ ἔσχατον· τοῦτο πάσχει·
καὶ οὐ λογίζεται αὐτό· τί τοῦτο ὦ σῶ κρατεῖ θρῆνος·
ὅτι τυχεῖ παρὸν τοῦ ἀμοῦ· ἀμφοτέρως δὲ καὶ τὸ εἰδέναι καὶ εἰ
σθέσθαι ἀφόδρα· ἔστι ποῦ· καὶ εἶναι σφόδρα τὸ εἶναι καὶ ἀλη
θέστατον· οὐχοὕτως ἔχον· ταῦτα δὲ μάλιστα ὁρατά· εἰ οὖν· σαφῶς·
οὐκοῦν θρῆνος τούτοις ποῖ πάσχουσι καταδεῖται τυχεῖν ὑπὸ τοῦ

σώματος: πῶς δή: ὅτι ἡ κάτω οἰκία καὶ λύπη. ὃ ἄρα μέλον
ἔχουσα προσήλοι αὐτὴν πρὸς τὸ σῶμα καὶ πρὸς πόρνας. καὶ
τοιεῖ σωματοειδῆ. λοξαίζουσαν ταύτην αὐλητὴν εἶναι. ἀπόβραν
καὶ τὸ σῶμα φησί. ὅκ γὰρ τοῦ ὁμολογεῖν τοῖς σώμασι καὶ τοῖς
αὐτοῖς χαίρειν. ἀνάγκαι ζᾶσαι οἱ μαί. ὁ μὲν τροφὸς τὸ καὶ ὁ μὲν τρο
πος μίμεσθαι. καὶ οἷα μὴ δέοντε καθαρῶς εἶσαι δουάφ
κέσθαι. ἀλλ' αὖ εἰ ἀπλέα τοῦ σώματος ἐξιόμενα. ὡς αὖ τάχ',
παλιν πίπτειμέσ ἄλλο σῶμα. καὶ ὃ ἄρα ἀσειρομένη. ὑμφυ
εσθαι. καὶ ὅκ τούτων αἴμοιρος εἶναι. τῆς τοῦ θεάου τὸ καὶ κα
θαροῦ καὶ μονοειδοῦ σωουσίας: αὐλητρίδα τε φιλάφειος
ὁ κέλης ὡς σώκρατος: τούτων τοίμων ὑμῶν ὅκα ὁ κέλης οἱ
δὲ καὶ ὡς φιλομαθὴς κόσμοί τε εἰσὶ καὶ ἀμφεῖοι. οὐ χὼν
οἱ πολλοὶ ὑμῶν ὅκα φασίν, ἢ οὐ οἴει: οὐ μὰ τὸν Δία: οὐ γάρ.
ἀλλ' οὐ τολμήσαι τὰν τυχὴ ἀμφὶ σοφιλοσόφου. καὶ οὐ κὼν οἰκ
θείη. τὴν μὲν φιλοσοφίαν χρῆναι ἑαυτῶν λύειν. λυούσης
δὲ ὅκείνης. αὖ τὴν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς. καὶ λύπαις
ἑαυτὴν παλιν ὅκαταδεῖν. καὶ ἀμηχάνων ὑμῶν πρᾶτ τὴν.
πολυθλόπος τινὰ ὑμαρτίαν ἴσον μετὰ χειρὶ ζωμένης. ἀλ
λὰ γαλήνων τούτων παρασκευάζουσα. ὑμονοῆ τοῖς
Νόμοις. καὶ ἀφ' ὑμῶν οὖσα. τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ θεῖον. καὶ
τὸ ἀδόξαστον θεωμένη. καὶ ὑποκείμου τρεφομένη. ζῆν
τε οὐ τοσοῖσι ζᾶσαι δεῖν. ὅσσα ἂν ζῇ. καὶ ὅσει δ' ἂν τελευτήσῃ.
εἶσ τὸ ξυνὸν δῆ. καὶ εἶσ τὸ τοιοῦτον ἀφικομένη. ἀπολλα
χθαι τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν. ὅκ δὴ τῆς τοιαύτης τροφῆς.
οὐδὲν δεινὸν μὴ φοιτᾶν. ταῦτα δὲ ὡς τὴν δύσασαν ὡς σημά
τε καὶ κέλης. ὁ ποσὶ δὴ ὡς ἀσθενοῦσαν ὑμῶν τὴν ἀπαλλαγὴν
τοῦ σώματος. ὑπὸ τοῦ ἀμέμου διαφωνήσασα καὶ διαπορέ
μὴ οἴχηται. καὶ οὐδὲν ἄτοπον οὐ δαιμοῦ λῆν: σημαίνων ὑμῶν τὸ ταὐτὸ
εἰπόντος τοῦ σωκράτους ὡς πολλῶν χρόνων. καὶ αὐτὸς τὸ πρὸς
τοῖς εἰρημένοις λόγοις ὧν ὁ σωκράτης. ὡς ἴδειν ὑμῶν ἐφαίνετο
καὶ ἡ μοῖρα ἐπολείσαι. κέλης δὲ καὶ σημαίνων. σημαίνων πρὸς

ἀλλήλοω διελεγόθην. καὶ ὁ σωκράτης ἰδὼν αὐτὸ λίγο τι ἔφη ὑμῖν τὰ λεχθέντα· μῶν, ὦ δοκεῖ ὑμῖν δεῖσθαι λεχθῆναι; πολλὰ γὰρ δὴ ἔτι ὑπολείπεται καὶ ἀμφισβητήσαι, εἴ τῳ δέοι τὰ γοῦν μέλλοντα ἱκανῶς διεξιέναι. εἰ μὲν οὖν τι ἄλλο σκοπεῖσθον. οὐδὲν λέγω. εἰ δέ τι περὶ τούτων ἀπορεῖτον, μὴ δεῖν ἀποκνήσητε καὶ αὐτοὶ εἰπεῖν καὶ διεξελθεῖν. εἰ πῇ ὑμῖν φαίνεται βελτίονα λεχθῆναι. καὶ αὖ καὶ ἐμὲ ξυμπαραλαμβάνετον. ἔστι καὶ ἄλλον οἱ δεῦρο μεθέπομαι ξυμπορίσαι: καὶ ὁ σιμμίας ἔφη. καὶ μάλ' ὦ σώκρατες τἀληθῆ σοι ἐρῶ. πολλὰ γάρ ἤδη καὶ ἄλλοθι ἑκάτερος ἀπορῶν τὸν ἕτερον προσέρχεται καὶ κελεύει λέγειν καὶ διεξιέναι. διὰ τὸ ὡς θαυμαίως μὲν ἀκούσαι. ὁ κρεῖν δὲ ὁ χλόμπαρέχειν. μὴ σοι ἀηδὲς εἴη. διὰ τὴν παροῦσαν ξυμφοράν: καὶ ὁ σωκράτης ἀκούσας. ἆρ' οὐ τὸ λέγειν καὶ φησί. μὰ μὰ ὦ σιμμία. μὴ που χαλεπῶς ἔχω τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον εἰς τοὺς λόγους ἢ τὴν παροῦσαν τύχην. ὅτε μὲ μὴ δεῖμα δεῖ πείθειν. ἀλλὰ φοβεῖσθε μὴ δυσκολώτερόν τι μοῦ διάκεισθαι; καὶ ὁ σιμμίας ἔφη. καὶ μάλα τοίνυν ἴσως σχεδόν. ὦ σώκρατες δοκεῖ φαυλότερος ἡμῖν εἶναι τῶν πάνυ κωφῶν. οἳ ἂν εἰ δέοι ἀεὶ θαρρεῖν. ἄιδον τε καὶ ὑπὲρ τοῦ προσθεν χρόνου. τότε δὴ πλείω ἀνιάσθαι κἀμὲ ἄιδοντα. νῦν δὲ ὅτι μάλλον ἢ παρὰ τὸν ἄπαντα χρόνον. οὐ πρέπει σοι θρασύτερον τε καὶ ἀμείνω οἱ δὲ ἅμα διὰ τὸ αὐτὸν δύο τοῦτ' ἀναγκαῖον. καὶ τὸν κύκνον κατανοεῖν δοκεῖν. καὶ φασὶν αὐτοὺς θρηνοῦντας τὸν θάνατον ἅπερ καὶ πρόσθεν ᾄδοντας. καὶ οὐ λοιδορεῖσθαι. ὅτι οὐδὲν ὄρνεον αὖ δεῖ. ὅταν τις ἴδῃ. ἢ ῥῖγοι. ἢ τινα ἄλλην λύπην λυπῆται. οὐδὲ αὐτὴ ἡ τοῦ ἀηδόνος καὶ χελιδόνος καὶ ἔποπος αὖ δή φασι δυσθρηνοῦντα αὖ δοκεῖν. ἀλλ' οὐ τοῦτο ταὐτὸν μοι φαίνεται λυπούμενα αὖ δοκεῖν. οὐ τοῦτο οἱ κύκνοι. ἀλλ' ἀτὸ οἶμαι τοῦ ἀπόλλωνος ὄντος. μάντεις τε ὄντες καὶ προειδότες τὰ ἐν Ἅιδου ἄμεινον ἔχοντα καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως. ἢ ὅτε τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις. ἐμφ-

ἆρα

ἴσως σχεδόν.

δὲ καὶ αὐτοῦ ποιοῦμαι. ὁ μὲν δοῦλός γε εἶναι τοῦ κύκνου καὶ ἱε-
ρὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ. καὶ οὐ χεῖρον ἐκείνου τὴν μαντικὴν ἔχων
παρὰ τοῦ δεσπότου· οὐδὲ δυσθανατώτερον αὐτοῦ. τοῦτο οὖν ἁπαν-
λαττέσθαι· ἀλλὰ τούτου γε ἕνεκα. λέγειν τε χρὴ καὶ ἔρωτᾶν
ὅτι ἂν βούλησθε. ἕως σὰν Ἀθηναίοις ἔσομαι ἄρχων ἐνδέκα·
καὶ λοῦσόν σε φησὶ λέγειν ὁ σιμμίας· καὶ ἐγὼ τοῦτο ποιήσω ὁ λέγω.
καὶ αὖ ὁ δε. δι' οὐ καιροῦ δέχεται τὰ εἰρημένα· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ
ὦ σώκρατες περὶ τῶν τοιούτων ἴσως οὐ περὶ καὶ σοί· τὸ μὲν
σοφὸν εἰδέναι ἐν τοῖς μακροῖς, τί ἂν λέγωμεν εἶναι, πάγχα-
λεπόν τι· τὸ δὲ τοι αὐτὰ τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν μὴ οὐ παντὶ
τρόπῳ δεῖν ἐλέγχειν· καὶ εἰ μὴ περὶ αὐτῶν παντὶ
σκοπῶμεν πείθειν τινί. πάνυ μανθάνω οὖν εἶναι ἂν δοκῶ
γὰρ περὶ αὐτῶν ἐν γέ τούτων διαπράξασθαι· τί μανθάνομεν
ἔχει· τί ἐύρεῖν· τί εἰ ταῦτα ἂν δύνατον· τὸν γὰρ ὑπὸ τινὸν
τῶν ἀνθρωπίνων λόγων λαμβάνεσθαι καὶ δυσθέλκτου τοῦτον· ἐὰν
τοῦτον ὁ χρόνος περὶ ἐκάστας κινδυνεύσας τὸν
πλεῖστον τῶν· εἰ μή τινα δύναται τὸ ἀσφαλέστερον καὶ ἀκί-
νδυνότερον ἐκ μυθικοῦ τινος ὀχήματος· τί λόγου θείου τινὸς
διαπορευθῆναι· καὶ δὴ καὶ νῦν ἔγωγε οὐ κάτοιδα πῶς ἔχω θλίβομαι
ἔρεσθαι· ἐκεῖ δὴ καὶ σὺ ταῦτα λέγεις· οὐδὲ ἔμαυτὸν αἰτιῶ
σοφίας ἐν ἐκείνοις χρόνοις ὅτι νῦν ἔχει πόρρω αἰνιττόμενος κ.τ.λ. ἐμοὶ
γὰρ ὦ σώκρατες· ἐκεῖ δὴ καὶ προσθεμένῳ καὶ πρὸς τὸν λό-
γον τὸν εἰρημένον· οὐ πάνυ φαίνεται ἱκανῶς εἰρῆσθαι·
καὶ ὁ σώκρατης ἴσως γάρ ἔφη ὦ ἑταῖρε· ἀλλὰ θλίβει φαίνεται·
ἀλλὰ λέγε ὅπως δὴ οὐχὶ κατὰ ταὐτὰ· ταύτῃ ἐμοιγε δοκεῖ δὴ
καὶ περὶ ἁρμονίας ἁπλοῦς καὶ λύρας τὸ καὶ χορδῶν· τὸν αὐ-
τὸν λόγον τοῦτον εἶπον· ὡς ἡ μὲν ἁρμονία· ἀόρατόν τι καὶ
ἀσώματον· καὶ πάνυ καλόν τι καὶ θεῖον ἐστιν, ἐν τῇ λύρᾳ
σῶμα δὴ λύρα· καὶ αἱ χορδαί· σώματα τε
καὶ σωματοειδῆ· καὶ σύνθετα καὶ γήϊνα καὶ ἀδελφὰ τοῦ θνητοῦ
ἔστιν δὴ· ἐπειδάν οὖν δὴ κατάξῃ τις τὸν λύραν· δὴ δὴ τὴν

λὶ διαρρήξη· τὰσ χορδὰσ· εἶτ᾽ ἰο δὶϊ χρίζοι το τοῖ αὐτοῖ
λόγοι σ᾽ ὥσπερ οὐ· ὡσ᾽ ἀνάγκη ὅτι εἶναι τὴν ἁρμονίαν ὁ κείμην
καὶ μὴ ἀπολωλέναι· οὐδὲ μία γὰρ μὴ χαμὴ ἂν εἴη· τὴν μὲν
λύραν ὅτι εἶναι διὰ τρεῖς μιῶν τῶν χορδῶν· καὶ τὰσ χορδὰσ
θμητὸν εἰ δεῖ σώζεσθαι· τὴν δὲ ἁρμονίαν ἀπολωλέναι· τὴν τοῦ
θείου τὸ καὶ ἀθανάτου ὁμοφυλὲ καὶ ξυμφυλὲ· πρότερον τοῦ
θνητοῦ ἀπολομένων· ἀλλὰ φανερὰ ἀνάγκη ὅτι που εἶναι αὐτὴν
τὴν ἁρμονίαν· καὶ πρότερον τὰ ξύλα τὸ καὶ τὰσ χορδὰσ κα
τασσομένας θαι· πρὶν τὶ ὁ κείμενον πάθειν· καὶ μάρτυρα δὲ σοὶ
Κρατύλον· ὃν μάλιστα καὶ αὐτὸν οὐ τοῦτο ὄρθιον θμητέον· ὅτι τοι
οὗτόν τὶ καλοῦσι ἀπολλύμενον τὴν τυχὴν εἶναι ὡσπερ
ὄρθιον μένου τοῦ σώματος ἡμῶν καὶ ξυνεχομένου ὑπὸ θερ
μοῦ καὶ ψυχροῦ· καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ· καὶ τοιούτων τὴν ψυχὴν· κράσιν
εἶναι καὶ ἁρμονίαν αὐτῶν τούτων τὴν τυχὴν ἡμῶν· ὅταν δ᾽ ἂν
ταῦτα μεθρίως καὶ καλῶς κραθῇ πρὸς ἄλληλα· εἰ οὖν τυγχά
νει ἡ τυχὴ οὖσα ἁρμονία τις· δῆλον ὅτι ὅταν χαλασθῇ τὸ
σῶμα ἡμῶν ἄμετρον ἢ ὑπὸ θερμὸν ἢ ὑπὸ ψυχρὸν καὶ ἄλλων
κακῶν· τὴν μὲν τυχὴν ἀνάγκη ὀλίγην τινὰ ὑπάρχειν ἀπολωλέναι·
καίτοι θρεπτὰ ταύτην ὡσπερ καὶ αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι· αἱ τῶ
θνητοῖς φθόγγοις· καὶ αἱ θνητοῖς τῶν δημιουργῶν θνητοῖς παισ·
τὰ δὲ λείψανα τοῦ σώματος ἐπὶ πολὺν χρόνον παραμέ
νειν· ὅσον ἂν μὴ κατασηπεθῇ· μὴ κατασαπῇ· ὁρᾷς οὖν πρὸς τοῦτον
τὸν λόγον τί φήσομεν· ἆρά τι σοὶ δόξει κρατοῦσαν τὴν τυχὴν
τῶν θνητῶν σώματι· θνητοῖς καλουμένῳ θαν ἄτῳ πρότερον ἀπόλ
λυσθαι· διαλλαττόμενος οὖν ὁ σὸς κρατητὸς ὁ σῶμα τὸ καὶ ἀφό
θῳ καὶ μείζονα σώζεσθαι· δίκαιον μέντοι ὅ φησὶ σιμμίας λέγει· εἰ οὖν τι
μῶν ὑπορρόθιος ὁμοῦ· τί οὐκ ἐπικρίνατο· καὶ μὰρ οὐ φαῦλος
δοι κοῦμεν αἰτιᾶσθαι τοὺς λόγους· δοκεῖ μέντοι μοι χρῆναι πρὸ τοῦ
λόγου κρίσεως· ὅτι πρότερον κέλευθος ἀκουσαι· τί οὖν ὁ δε φί
λει τοὺς λόγους· ἵνα χρόνου ἐνδρομένου· μουσικώσεται τέρπου
μεν· ὅσοι ἂν ἀκούσωσιν αὐτῶν· ἢ συμφορεῖν οὖν τοῖς ὅταν τι δοκῶσι

* συμμορφὴν ὑπερδικεῖν οἱ συμμόρφοι

προσαύξειν· ἐὰν δὲ μείζω. οὐ τοσοῦτόν δὴ ὑπερδικεῖν τοῦ λόγου· ἀλλὰ μᾶλλον δόξει. ὁ δὲ κύκλος λέγεται τί μᾶλλον τόσον αὐθαίρετον· ἀπιστίαν παρέχει· λέγω δὴ μᾶλλον δόξει ὁ κύκλος· ἐμοὶ γὰρ φαίνεται· ὅτι ἐν τοῖς αὐτοῖς ὁλόγραμμοσ εἶναι· καὶ ὑπερβολὴν τοῖς ἐμπροσθεν ἐλέγομεν· ταυτὸν ἔγκλημα ἔχειν· ὅτι μὲν γὰρ ἴσων ἢ μειόνων τυχὸν καὶ πρὸς ἐλάττω τὸ δὲ τὸ εἶδος ἀλλάττειν· οὐ κάρτα τι πιθανὸν μέν· οὐχὶ παύσει χαριέντως· καὶ εἰ μείζονα χθὲς ἔσται εἰ πρῴην· παύσει καὶ ὡς ἀποδοθείσης· ὡς δὲ ἐξ ἀπαθοῦς τοῦ ἡμέρου· ὅτι ποῦ ἔσται· οὐμοὶ δοκεῖ· τὴν δὲ· ὡς μὲν οὐκ ἀχρεῖον καὶ πολυχρόμιον τυχὸν σώματος· οὐ συμφορὰ τὴν σὴν μέν οὐ πιλεῖται· δοκεῖ γάρ μοι παῖσι τούτοις· παύσει πολὺ διαφέρειν· τί οὖν ἂν φαίη λόγος· ὅτι ἀπιστεῖς· ὡς εἰδὼς ὁρᾷς ἀπὸ θαμοῦ τὸν ἄμου· τόγε αἰσθητὸν ἄβρον ὅτι οὖν· τὸ δὲ πολυχρόμιον οὐ δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον εἶναι ὅτι σώζεσθαι ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις; τοῦτο δὴ τοῦτο· τὸ δὲ ὡς οἰκεῖον εἰπεῖν εἰκόνος χάριν οὐδὲν ὡς ὅτι κἂν καμοὶ ὡς ἄβρον μίαν δόξειεν ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ ὁμοίως λέγεσθαι ταῦτα· ὡς ἄβρα ἂν εἴη τὸ πρὸς ἄμου ὑφαίνεσθαι ἀπὸ θαμόνος· λέγει τοῦτον τὸν λόγον· ὅτι οὐ καπόλαλεν ὁ ἄμος· ἀλλ' ἔστιν οὗ ἴσως· τὸ κύριον δὲ παρέχεται· θοἰμάτιον ὑφήνατο ἄμος· ὅτι ἔστι σῶν καὶ οὐ καπόλαλεν· καὶ εἰ τὸ ἀπιστεῖν αὐτοῖς ἄβρα τοῦτο πολυχρόμιόν ἐστιν ἡ τοῦ ἄμου· ἢ ἱματίου ἐν χρῆσθαι τὸ ὄντος καὶ φορουμένου· ἀποκρίνασθαι μή τινος ὅτι πολὺ τὸ τοῦ ἄμου· οἷόν τε ἀπὸ δοκεῖν ὅτι παντὸς ἄρα μᾶλλον ὀγδοήκοντος ἐστίν· ὥσει μὴ τὸ ὅλιμον χρόμιόν οὐ καπόλαλεν· τὸ δοῦναι ὡς ὀλίγα οὐχ οὕτως ἔχει· σκόπει γὰρ καὶ οὐ λέγω· ἆρ' ἂν ὑπολάβοι ὅτι οὐ μὴ θαλάττει ὁ τοῦτο λέγων· ὁ γὰρ ὑφαίνησ οὕτως ἂν ἐκ φορμὸν καταστρίψας τοιαῦτα ἱμάτια καὶ ὑφήνας ἄμπον· ἐκ φορμὸν μὲν ὑπερον ἀπόλαλε ἂν λόγον τοῦτον· τοῦ δὲ τελευταίου ὀλίγα πρότερος· καὶ οὐ δήπου μᾶλλον τούτου ἐστὶν ὅτι ἱματίου φαυλότερον οὐδ' ἀσθενέστερον· τὴν αὐτὴν δὲ

ταύτην οἶμαι εἰκόνα δεξαμένην τὴν τυχὴν πρὸς σῶμα. καίτοι λέγομεν
αὐτὰ ταῦτα περὶ αὐτῶν μάτην ἄρα μοι φαίνοιτο λέγειν. ὡς μὲν
τυχὴν μὲν. πολυχρόνιον ἔσται τὸ δὲ σῶμα αὐθημερὸν διάφορον καὶ ὀλί
γον χρόνιον. ἀλλὰ γὰρ ἂν φαίη ἕκαστον τῶν τυχόντων πολλὰ
σώματα καταναλίσκειν. ἄλλως δὲ κἂν πολλοὺς φάναι μοίρας. εἰ
γὰρ ῥᾴδιον τὸ σῶμα καὶ ἀπόλλυσθαι τὸ ἓν ὂν τοσοῦτον. ἀλ
λὰ μὴν τυχὴ ἂν εἰ τὸ καταναλισκόμενον ἀριθμοῦμεν. ἀμφοτέρων
μὲν τάχ' ἂν εἴη. ὁπότερα δ' ἀπόλλυσθαι μᾶλλον τὴν τυχὴν τὸ τελευταῖον
ὑφασμα τυχεῖν αὐτῶν ἔχουσαν. καὶ τούτου μόνου προτέραν
ἀπόλλυσθαι. ἀπολομένης δὲ τῆς τυχῆς. τότ' ἤδη τὴν φύ
σιν τοῦ αὐθημερείου δεῖ κρύσιν τὸ σῶμα. καὶ ταχὺ σαπὴν
διοίχεσθαι. ὅσα δὲ τούτοις ποιλόμενα. οὐδὲν ἄξιον πιστεύσαντα
θαρρεῖν. ὡς ὅσον δ' ἂν δοκοίη διαφθαίνειν ἕως ἂν ἡ τυχὴ μένῃ ἔτι.
εἰ γάρ τις καὶ πολὺν ἕως ποιλέγοντι μὴ αὐ σὺ λέγεις συμφορήν
σφισιν. δοκεῖ αὐτοῖς μὴ μόνον ὅσον τοῖς πρὶν καὶ γενέσθαι μᾶλλον
χρόνῳ εἶναι μείζονα τὴν τυχών. ἀλλὰ μηδὲν κωλύειν. καὶ
ὅσον δ' ἂν διαφθαίνειν. ὅρισον ἕως εἶναι καὶ ὅσον. καὶ πολ
λαπλάσιον γενέσθαι καὶ ἀπὸ θανεῖν ἕως. οὐ γὰρ αὐτὸ
φύσει ἴσον εἶναι. ὡς δ' ἂν τοσαυταπλάσιον μείζονα τὴν τυχὴν
ἂν τέχειν. δοκεῖ δὲ ταῦτα. ὅκεῖνο μὴ κατὰ συμφοράν. μὴ οὐ
σωθεῖν αὐτὴν ὅσον τοσαῦτα πολλαῖς γενέσθαι. καὶ τελευτᾶν ἅμα
γε. ὅσον τινὶ τῶν θανάτων. παρὰ τὰ πάσιν ἀπόλλυσθαι. τοῦ
τον δὲ τὸν θάνατον. καὶ ταύτην τὴν διαίλυσιν τοῦ σώματος
ἢ τὴν τυχὴν φθεῖραι ὅλεθρον. μηδέν ἄρα φαίη εἶναι δεινόν. οὐδὲν
γὰρ εἶναι ὅτου οὐκ ἂν θανεῖν ἕως. εἰ δὲ τοῦτο οὕτως
ἔχει. οὐδὲν προσήκει θανάτου θαρρεῖν τι. μηδ' οὐκ ἄρα τοῦ
θαρρεῖν ὅσον ἂν μὴ ἔχῃ ἀπόδειξιν ὅτι ἔστι τυχὴ τοιαύτη τοῦ
πάσιν ἀθανάτου τε καὶ ἀπόλεθρον. εἰ δὲ μή. ἀμήχανον
εἶναι οὐκ ἂν τὸν μέγιστον τῶν ἀποθανεῖν. δεδιέναι ὑπὲρ
τοῦ ἑαυτοῦ τυχόν. μὴ ὄντι τινὶ τοῦ σώματος διαιρέσει.
παρὰ τὰ πάσιν ἀπόλλυται· τοιαύτην οὖν ἀκούσαντα

εἰ πόν τοῦ ἀνθρώπου. ἀνθρώπου δὲ ἐστὶν ἡμῖν. ὡς σύμβολον ἕλεγμεν
πρὸς ἄλληλους. ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐμπροσθεν λόγου σφόδρα πάνυ
σκληρούς ἡμᾶς παίλαι. ἐδόκουν ἀμαυτὰς αἴρεσθαι καὶ εἰς ἅπαι
αν καταμανθάνειν. οὐ μόνον τοῖς προειρημένοις λόγοις. ἀλλὰ
καὶ εἰς τὰ σάβρων. μᾶλλον τοῦ ῥηθήσεσθαι. μὴ οὐ δημοσίᾳ οἱ
εἰ ἦμεν κριταί. ἢ καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ ἅπαντα λύειν: μήποτε
θεὸς ὁ φαίδων. συμπόνως ἔχων ἡμῖν. καὶ γὰρ αὐτὸς μεμνη
ἀκούσας τοῦ σου. τοιοῦτόν τι λέγειν πρὸς ἑαυτὸν σωβράχας.
τίνι οὖν ὅτι τι αὐσύσσημεν λόγοι. ὡς γὰρ σφόδρα τι θαυμαστὸν
ὂν ὁ σωκράτης ἕλεγε λόγον. μῶν εἰς ἀπιστίαν καταπέπτωκε.
θαυμαστὸς γάρ μου ὁ λόγος οὗτος ἀνθρωπάραγε. καὶ νῦν
καὶ ἀεί. τὸ ἁρμονίαν τινὰ εἶναι τὴν ψυχήν. καὶ ὡσανεὶ
ὑπέμνησέ με ῥηθείς. ὅτι καὶ αὐτῷ μοι ταῦτα παρουδέδο
κτο. καὶ πάνυ δεόμαι πάλιν ὡσανεὶ βραχέως ἀντιλογίας
λόγου. ὅσ' ἐμὲ πείσει ὡς τοῦ ἀποθανόντος. οὐσωσαποθήσ
κει ἡ ψυχή. λέγε οὖν παρὸς θεοῦ. πῶς ὁ σωκράτης μεθήρ
θη τὸν λόγον. καὶ πότερον κἀκεῖνος ὡσανεὶ ἡμᾶς φίλος ἦν
δῆλός τις ἐγένετο ἀχθόμενος. ἢ οὔ. ἀλλὰ πράως ἐβοήθει
τοῖς λόγοις. ἢ καὶ ἧττον ἐβοήθησεν ἢ ἦν δίκαιος. πάντα
ἡμῖν διέλθε ὡς δυνατὸν ἀκριβέστατα: καὶ μεῖνον ὀλίγο
κρατεῖν πολλάκις θαυμαστὸς σωκράτης. οὐποτέ τε μᾶλ
λον ἡμάθημεν ἢ τότε παραγενόμενοι. τὸ μὲν οὖν ἔχαν ὅτι
λέγει ἐκεῖνος ἴσως σοὶ δῆλον τοῦτο. ἀλλ' ἔγωγε μάλιστα ἐθαύ
μασα αὐτοῦ. πρῶτον μὲν. τοῦτο. ὡς εὐμενῶς δέξαι καὶ εὐμενῶς
καὶ ἁρμοσθέντος. τοῦ νεανίσκου τὸν λόγον ἀποδεξάμενος.
τα. ἔπειτα ὡς ὀξέως ἐνόησε τὸ πάθος ὃ πεπόνθειμεν ὑπὸ τοῦ
λόγου. ὥστε ταῦτα ἡμᾶς ἀναστῆσαι. καὶ ὥσπερ πεφυγό
τας καὶ ἥττους ἂν ἐκαλέσατο. καὶ πρὸς τὸ ἀπεπεσθαι καὶ ξυνακολουθεῖν τὸν λόγον: ὡσὸ δικάζ
ρῶν. ἔτυχον γὰρ καθήμενος ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ παρὰ τὴν
κλίνην ἐπὶ χαμαιζήλου τινός. ὁ δὲ ἐπὶ πολὺ ὑψηλοτέρου.

λὶ ἔφη· κατα τὴ σαι οὖν μου τὴν κεφαλὴν· καὶ ξ μπὶ θαι ταὶ θαι
τοὶ αὐχένι τρί χαι· εἰ ὦ θφὶ μὲ ὁ πό τε τύχοι ὦ αὶ ζειμου εἰ σταὶ
τρί χαι· αὔριον δὴ ὄφη ἴ σως ὦ φαὶ δεσ· ταὶ καλὰι ταὶ
ταὶ κόμαι λ' πο κθρὶ· ὃι κθν λὼν δέ ω· ὦ σὼ κρατὸ· οὐ κὰὶ
ὅμοι ν ὦ εἰ θι· ἀλλ' ὰ τί λὼν δέ ω· τὴ μθρον ἔ φη καὶ ἔ ω ταὶ
ὅμαι. καὶ οὐ ταὶ ταὶ· θαὶ πθρ ν λιμὶ ν ὁ λόγος τὸ λ θυτὶ σι· καὶ
μὶ δι ω ὦ μεθ' αὐτὸν ἀμ' α μὼ σασθαι· καὶ ἔ ω γὰρ εἰ σὶ εἰ λω·
καὶ με δι' αφύ γοι ὁ λόγος· ὅ πορ κον ἂν ὦσι η σαὶ μὶ ω ὦ σθρ ἀρ
γεῖοι μὴ πρό τθρον κο μὶ σειν· πρὶν ἂν μι κή σω ἀμ' α μαχό με
νος τὸν σι μμί ου τὸ· καὶ κέ μὴ τοσ λόγον· ἀλλ' λὼν δέ ω πρὸς
δύο· οὐ δὸ η ρα κλὴς λέ ξθαι οἷ ος τ' εἶ ναι· ἀλλὰ καὶ ὅμ' ὄφη·
τὸν ἴ ὁλθω ν παρ' α καὶ λει· ὅσ ος ὅτι φῶς ἐ στι· ὦ παρ' α καλῶ
τοί νω ἔ φη· οὐ χὼς λί ρα κλὴς· ἀλλ' ὼς ἴ ὁλθως τὸν λί ρα κλή·
οὐ δὲν δι οἴ σει ὄφη· ἀλλὰ πρὸ τὸν ὑ λα μὴ θὼ μὲν τί παθος
μὴ παθ ὼ μὲν· τὸ ποῖ ον λὼν δέ ω· μὴ γὰρ ὼ μεθ' λὶ δὼς μὸ
λόγοι ὦ ἀθρ οἱ μὲ σαν θρω ποι ἢ μὼ μὸ μὲν οι· ὡς οὐ κέ ὄφη ὅτι
ἂν τὶς μεῖ ζον τούτου καὶ κὸν παθοι· ἢ λόγος μὲ σὶ σας· γί νε ται
δὲ ὅκ τοῦ αὐτοῦ τρό που· μὲ σολο γί α τὸ καὶ μὲ σαν θρω πί α·
λί τὸ γὰρ μὲ σαν θρω πί α ἐ στὶ δύ ναι ὅκ τοῦ σφό δρα τινὶ παθ
σαι ἂν θυ τέ χνης· καὶ λιλὶ σασθαι ὦ αν παί παισ ἰ ὸ ἀληθὴ
εἶ ναι καὶ ἰ μὴ· καὶ ὦ σαὐ τὸν τὸν ἀμ' ον ὦσ ει ταὶ ὀ λί γον ἰ ἀθρ ον
εὑ ρεῖν τοῦτον πο μηρόν τὸ· καὶ ἀπ' ἰ ον· καὶ αὖθις ὕ θρ ον·
καὶ ὁ ταὶ τοὶ πο λλαὶ κις ταὶ θι· τί ὸ καὶ ὑπὸ τούτων μά λιστα
οἷ ὸς ἂν λὶ λί σαι το· οἱ κεῖ ο ταὶ τοι σ τὸ καὶ ἑ αι ρο ταὶ τοι σ· τὸ λὺ
ταὶ δὴ θα μὰ ὶ πρὸς κρού ον· μὲ σεῖ τὸ παὶ ταν· καὶ λιμεῖ ται
οὐ δθρὸς οὐ δὲ ἰ μὸς εἶ ναι τὸ παρ' α παν· λὶ οὐ κλί· σθ λισα οὕ πω
τοῦτο μὴ μόμθρ ον· ταὶ μὺ γὸ λὼν δέ ω· οὐ κοῦν λὶ δύ ο· ἀ ναγ κὴν
καὶ δῆλον ὅ τι ἂν θυ τέ χνης τὸν ἀθρ ὶ τὸν ἀν θρω πί νω ὁ
τοι οὗτος χρὴ σθαι ἐ ὼν χει ρεῖ τοῖς ἀν θρω ποις· εἰ γὰρ που μὴ τέ χνης
ἐ χρὴ το· ὁ ἀθρ ὲ χα· οὐ τοσ ὰν λὶ λί σατο· τοὺς μὲν χρη σους
καὶ ἀθρ ους· σφό δρα ὀ λί γους εἶ ναι ὅκ α τέρους· τοὺς δὲ μὴ αχ ὺ.

ἢ si οὐ

πλείστου: ποῦ λέγεις νῦν δέξῃ: οὐ σοφὸν δὴ τὸν σοφὸν δηλ
μικρὸν καὶ μέγαλον οἱ εἰ τί σοφιστέρον εἶναι. νῦ σοφὸν δρα
μέγαν. νῦ σοφὸν δρα μικρὸν ὀξυρείαν ἢ κύρα. νῦ ἀλλ' ὁ τιοῦν
νῦ αὖ ταχὺν. νῦ ψραδὺν. νῦ καλὸν. νῦ αἰσχρὸν. νῦ λευκὸν. νῦμέλα
να. νῦ οὐ χι νῦ σθένος. ὅ τι παρ' τοῦν τοῦτοις οὐτοῦν τὰ μὲν ἀκρὰ
τοῦν ἐλάττων σοφία καὶ ὀλίγα. τὰ δὲ μεταξὺ ἀφθονα καὶ πολ
λά: σοφὸν νῦν δέξῃ: οὐ κομῶ οἱ εἰ ἔφη εἰ πομψιάσας ἀφ' ἡμῶν πρό
τε θάτερον. σοφὸν ἂν ὀλίγου καὶ ὑπερφανῆναι τοῦ σοφιστοῦ φανῆναι:
εἰ κοῦφον νῦν δέξῃ: εἰ κοῦφον μὲν ἔφη. ἀλλὰ ταύτη μὲν οὐχ ὁμοί
οι λόγοι τοῖς αὐτοῖς εἰσιν. ἀλλὰ σοῦμῶ δὴ προαίρουντος. ἀφ'
ὑφ' ἑαυτοῦ μὲν. ἀλλ' ὑκείνῃ νῦ ἔοικε δέξῃ τις τὸ σῶμα σὺ λόγοι
τινὶ αὐληθεῖ εἶναι. ἀρ' ὑπὸ τοῦ περὶ τοὺς λόγους τέχνης. Καὶ
τεῖται. κάτερον ὀλίγου αὐτοῖς δόξει ὑπὸ δὴ εἶναι. ὑμῖν τὸ
μὲν ὂν. ὑμῖν τὸ δὲ οὐκ ὄν. καὶ αὖθις ὕτερος. καὶ ὕτερος. καὶ
μάλιστα δὴ οἱ περὶ τοὺς αὐτιλογικοὺς λόγους διατριβαντος.
οἱ σθένος τι τοῦ ὑπὸ τοῦ ὄν τος. οἷον τὰ σοφώτατοι ὑφ' ἡμῶν. καὶ
Καταμόνη κύριοι μοι. ὅτι οὐ τὸ τοῦν πραγμάτων οὐ δῆλος
οὐ δῆλον ἡμῖν. οὐ δὲ μόνιμον. οὐ τὸ τοῦν λόγων. ἀλλὰ σοφὰ τὰ
τοῦ ὄν τα. ἅτε χνοῦς οὖ σοφὸν ὑμῶν ὑπερίπτοις. ἀφ' Καὶ τοῦ ἔφη
καὶ χρόνον οὐ δῆλα ὑμῶν δῆλον μὲν εἰ: σοφὸν μὲν οὖν ἔφη φό.
ἀληθὲς λέγεις: οὐ κομῶ οὖν φαίνεται οἱ κτρὸν ἂν εἴη τὸ πάσχον
εἰ ὅτι σοῦ τινος ἀληθοῦς. καὶ μόνιμον λόγου καὶ ὄντως ὄντος
Καταμονῆσαι. ὥστε τα διὰ τὸ παραμένειν τοιοῦτοι οἱ λόγοις.
τοῖς αὐτοῖς. τότε μὲν δοκοῦσιν ἀληθεῖς εἶναι. τότε δὲ
μὴ. μὴ ὑπὸ τοῦ τὸν αὐτιτιθέντος. μὴ δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ἅτε χρίαν. ἀλλὰ
τὸ λυτοῦν διὰ τὸ ἀλγεῖν. ἀσύμφορον ὥστε τοὺς λόγους ἀφ' αὐτοῦ
τὴν αὐτίαν λαμβάνοντα. καὶ ἴσως δὴ τοῦ λοιποῦ μισοῦντος καὶ
λοιδοροῦντος τοὺς λόγους διατελοῦσι. τοῦν δὲ ὑπὸ τοῦν τὸν ἀληθῆ
σον τὸ καὶ ὥστε τὸν μὴ ὑπὸ δῆλον: μὴ τὸν διὰ νῦν δέξῃ. οἱ κτρὸν
δὴ τοῦ: σοφὸν τὸν μὲν τοίνυν ἔφη τοῦτο ὑγλαυκὸν τοῦν. καὶ
μὴ παρίσωμεν ἐις τὴν τύχην. ὡς τοῦν λόγων κίνδυνος εἰ οὐ δὲν

οὐδὲν ἧσσον εἶναι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον. ὅτι ἡμεῖς οὔπω ἡμῶν ἔχο
μεν· ἀλλ' ἀμφισβητούμενον πρόσθεμεν ἡμῶν ἔχειν· σὺ μὲν οὖν
καὶ τοῖς ἄλλοις. καὶ τοῦτ' ἔστι τὸ ἡμῶν τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ θεοῦ. ἐμοὶ δὲ. αὐτοῦ
θεοῦ καὶ τοῦ θανάτου. ὡς κἂν δικαίως φέρῃ τὸ ἐν τοῖς παρόντι τοῦ ἀορίστου τοῦ
τούτου. οὐ φιλοσόφως ἔχεις· ἀλλ' ὡς ἄνθρωποι πάνυ λίαν δοκοῦσι φιλο
νεικεῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ὁ τοῦ ἀορίστου ἀμφισβητήσομεν· ὁ δὲ μὴ μὲν
ἔχει ἀορίστως ἂν ὁ λόγος λέγῃ. οὐ φρονεῖ ὀρθῶς· ὅσῳ δὲ ἂν οὖν τοῦ
ἐθέλῃ. ταῦτα δόξει τοῖς παροῦσι. τοῦτο προσθήσω γάρ. καὶ φέρ
μοι δοκεῖ ἐν τοῖς παρόντι. τὸ σύνταγμα μόνον ἐκείνῳ μοι δοίσῃ· οὐ
γὰρ ὅσῳ τοῖς παροῦσι καὶ φέρε λέγω δόξει ἀληθὲς εἶναι προθυμή
σομαι. εἰ μὴ εἴη παράφρων· ἀλλ' ὅσῳ αὐτοῖς ἐμοὶ ὅτι μάλιστα δό
ξει οὕτως ἔχειν· λοιπὸν γάρ, ὦ φίλε Γοργία, θεάσασθαι ὅσῳ
πλέον ἐκτὶ κοῦφον· εἰ μὲν γὰρ τυχὸν εἰ ἀληθὲς ὂν τὸ ἀληθές, καὶ
λεῖον δὴ ἔχει τὸ πείθειν· εἰ δὲ μὴ δῆτ' ἐστὶ τοιοῦτόν τι· ἀλ
λοῦ τοῦτόν γε τὸν χρόνον ἀν τὸν τοῦ πρὸ τοῦ θανάτου. λίτ τον
τοῖς παροῦσιν ἀληθῆ ἐθέλειν ὁ δὲ ῥόμβος· λί δὲ ἀμοιβαίως
τὴν. ὄξεως διαπτύει. καὶ οὐ γὰρ ἂν λίθῳ· ἀλλ' ὁ λίγος ἀθρόνως ἀπολή
γει. ὥσπερ ἐκκυκλούμενόν δὴ ἔφη ὡς σιμὸν τὸ καὶ κεῖνος οὕτως
ἔρχεται ἐπὶ τὸν λόγον. ἡμεῖς μὲν τοι ἐὰν ἐμοὶ πείθησθε σμι
κρὸν φρονεῖν ὅσῳ τὸ σοφώτατον. τῷ δὲ ἀληθεῖ ἀεὶ πολὺ μᾶλλον.
ἐὰν μὲν τοι ἡμῖν δοκῇ ἀληθῆ λέγειν. ξυνομολογήσατε· εἰ δὲ
μή. παρεῖναι λόγοι ἂν τιθεῖναι ἐθέλοι· ὑγιαινούμενοι ὅσῳ μὴ φέρε ὑπο
πρόσθεμεν αἷμα ὑμετέρου τε καὶ ἡμῶν ἕξαπαντήσαντος. ὁ ἀορίστως μὲ
λιττα τὸ κέντρον ἐκκαταλιπόν. οἰχήσομαι· ἀλλ' ἴτω ἐφ' ἡμᾶς.
πρὸς τοῦ με ὑπομνήσαντος ἀληθῆ. ἐὰν μὴ φαίνωμαι μεμνη
μένος· σιμμίας μὲν γὰρ ἀπιστεῖ τε καὶ φοιτᾷ· μὴ λίτυχὸ ὁ
ποσοῦ καὶ θεὸς τρόπον καὶ καθάπαξ ὅλου τοῦ σώματος. πρὸ ἀπο
πλοῦντα. ἐν ἀρμονίαν ἧς δεῖ οὖσαν. κέβης δέ μοι δοκεῖ τοῦτο
μὲν ἐμοὶ ξυχωρεῖν· πολὺ χρονιώτερόν γε εἶναι τυχὸν σώματος.
ἀλλὰ τὸ δὲ οὐ δῆλον πάντι· μὴ πολλοὺς δὴ σώματα καὶ πολ
λοὺς κατατρίβαντα λίτυχή. τὸ τελευταῖον σῶμα καταλιπόν τὸ

νῶ αὐτὴ ἀποχώρησιν καὶ ἓν αὐτὸ τοῦτο θᾶττον τυγχάνει ὂν τὸ λεπτομερὲς
ὠθεῖ σῶμα γὰρ εἰ λεπτομερέστερον. οὐ δεῖ πάντα· ἆρα ἀλλ' ἓν ταὐτὸν
ἐστιν· ὥσιν μία τε καὶ κένωσις. ἀν δεῖ ἡμᾶς ἐπισκοπεῖσθαι· ξυ-
μφωνοῦσι γὰρ δὴ ταῦτ' εἶναι ἄμφω: πότερον οὖν ὄφελον τὸν
τὸν ὑμπροσθόμορον οὐ κατὰ δέχεσθαι· ἓν τοὺς μὲν· τοὺς δ' οὔ:
τοὺς μὲν φάσκειν· τοὺς δ' οὔ: τί οὖν ἓν δὲ ὡρισθείκειμον τοὺς λόγους
γράφειν· ὑμᾶς ὄφελον μὴ φάσκειν ἀναίμενσιν εἶναι· καὶ τοῦτον
οὕτως ἔχοντος· ἀρ' οὐκ ἂν ὡς ἔχειν· ἄλλο δή που πρότερον ἡμῖν
εἶναι τὴν τυχὸν ὡρισμένον τοῖς σώμασιν δὲ θῆναι· φησὶ μὲν ὄφελον
ὁ Κένωνος· καὶ τότε θαυμαστὸν ὡς ὠθεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ· καὶ μὴν
ὑμεῖς φασι· ὡς οὐ δεῖ λόγοι· καὶ μὴν ἔφη σιν μίας· καὶ αὐτὸς
οὕτως ἔχω· καὶ τοίνυν ἂν θαυμάζοιμι· εἴ μοι πρόκειτο τοῦτο· ἄλλα
τοῦτο δόξειεν· καὶ ὁ Σωκράτης· ἄλλ' ἀνάγκη σοι ἔφη ὦ ξεῖνε
θλιβερόν. ἄλλα δοξασθὸν πρεμεῖμι δὲ λίθοι ἴσον· τὸ ἁρ-
μονίαν μὲν εἶναι ξύνθετον πρᾶγμα· τυχὸν δὲ ἁρμονίαν πάντα
ὅκτω δὴ καὶ τὸ σῶμα ὑμῶν θερμὸν ξυγκεῖσθαι· οὐ γάρ που
ἀπὸ δεξιᾶς σαυτοῦ λέγοντος· ὡς πρότερον ὧν ἁρμονίαν
ξυγκειμένην εἶναι ὃ ξύνθετον δεῖ αὐτὴν ὡσπερεὶ
δὴ ἀπὸ δεξιᾶς; οὐ λαμβάνει ἔφη ὁ Σώκρατες· ἀλλὰ δὴ ὄφελον
δὲ ὅτι οὐ ταὐτὰ σοι ξυμβαίνει λέγειν· ὅταν ἓν φησὶ μὲν εἶναι
τὴν τυχὸν· πρὶν καὶ εἰς ἅμου εἰ δὲ τὸ ξῦσμα ἀφικέσθαι·
εἶναι δ' αὐτὴν ξυγκειμένην ὅκτω οὖν δὲ τὸν οὐ γὰρ δὴ
ἁρμονίαν γέ σοι τοιοῦτόν ἐστιν, οἷ δ' εἰ καὶ ζεῖσ· ἀλλ' αὐτὸ
πρότερον καὶ ἡλίκα καὶ αἰχρὰ δὲ καὶ οἱ φθόγγοι εἰ ἁρμονίαν
λαμβάνοντα· πολλοστὸν δὲ ἅπαντα ξυνίασιν ἡ ἁρμονία
καὶ πρῶτον δὲ πόλλυται· οὗτος οὖν σοι ὁ λόγος ὅκειμαι· πῶς ξυ-
νάσται: οὐ λαμβάνω ἔφη ὁ σιμμίας· καὶ μὴν ἡδέως
γε εἰ πρότερόν τοι ἄλλοι λόγοι ξυνεδόκουν εἶναι καὶ τῷ πρὶν ἁρμονί-
αν· πρῶτον γὰρ ἔφη ὁ σιμμίας· οὗτος τοίνυν ὄφελον οὐ ξυνε-
δόκουν, ἀλλ' ὅρα πότερον αἱρεῖ τὸν λόγον· τὴν μὲν ἁρμονίαν
ξυγκειμένην εἶναι, ἡ τυχὸν ἁρμονίαν· τοῦτο μᾶλλον ὅκειμον ὄφελον
μὴ φάσκειν εἶναι· ἡ τυχὸν ἁρμονίαν· τοῦτο μᾶλλον ὅκειμον ὄφελον

ὃ σὸ κεαυτῷ· ὁ δὲ μὴ μὰρ μοι νέ γονεν· ἀν ὃν λ'πο δεί ξῃ σσ' μᾶα
εἰ κό'σσ' τι ν' οὐ σσ' καὶ ὃν σσ' ρ' ῥσσ εἰ ασ'· ὁ θὴρ καὶ τοῖ σσ' λλοῖσ δοκεῖ
αρ' οιο ις· ζῷ δὲ τοῖ σ' δια' τῶν εἰ κό'σσ' ρ' ταὸ ἀπο δείξ ᾳσ' ποιουμέ
νοις λό'μοις· ξ' ώοι δα' οὐ σι ν' ἀ λα' ζό σι· καὶ ἀμ' τι σ' αὐτοῖσ μὴ φυλάτ
τηται· ὃν μαί λα' ὃξ απα' τῶ σι· καὶ ὃν γ' σσ' μερί αι καὶ ὃν τοῖ σ' ἄλλοις
ἅπασ' μ· ὁ δὲ σ' ῥι τὸ ἄρ' α μὴ σσ' σ' ο καὶ μα' θὴ σε σσ' λό'μο· δι' υπο
θέ σε σσ' αὐξί αν ὑπο δέξ ασθαι εἴ ρη ται· ὅρ ρε' θη μὰρ που οὕτ' σσ'
ἡμι σὺ ν' εἶ ναι ἡ τ' τχὴ καὶ σ' ρὶ ν' εἰ σ' σῶ μα' ἁφι κέ σθαι· ὁ σ' ῥ' αὐτὴ
ε σ' τι ἡ οὐσί α· ὅ χου σα' τὴν σ' σ' ομυ μί αν τῶν τοῦ ὁ ἑ σ' τί· ζῷ δὲ ται'
τῶν σ' σ' ὲ μαυ τὸν πεί θο· ἢ καὶ σ' ὸ τ' ὸ καὶ ὁ ρ' θο' ὸ σ' λ'πο δέ δ' μαι·
ἀμ' α' γκη οὖν μοι σ' σ' ὅσ' οι κε δια' ται' τα· μή τ' ὲ ἑ μαυ τοῦ μή τ' ὲ ἄλλου
ἀπο δέ χ θαι λέ γον τ' σσ' σ' ὸ τ' τχὴ ἐ σ' τι ἁρ μο νί α· τί δαὶ ἡ δ' ὸ σ' ὸ
σ' τι μί ω· τὴν δὲ δοκεῖ σ' σ' ι ἁρ μο νί αν, ἡ ἄλλη, τι νὶ ξ ω θ' εῖ
σ' ρ' οσ' ὴ κειν ἄλλ' σσ' ο σ' ο σ' ὲ χειν, ἡ σ' σ' ὸ ν ἂν ὅ κεί να ἁ ρ' μό ττ' ι· ταὰ
ὃξ ὼν ἂν συμ κέ' ρ' ηται· οὐ δαμ' ῶ σ' · οὐ δὲ μὴν σ' ὼ σ' ει εἰ μὴ τι σ' σ'
ζῷ ὸν μα' οὐ δεῖ πα' ρ' ὰ σχειν ἄλλο· σ' αρ' ὰ ἂν ὅ κεί να ἡ τοι ἡ· ἡ πα' ρ' ὰ
ξ ω ἐ θη· οὐ κᾶρ α ἡ νεῖ σθαί γ' ὸ σ' ρ' οσ' ὴ κει ἁρ μο νί αν τού τ' ων
ὃξ ὼν ἂν σω τε θῇ· ἀλλ' ὃσ' ε σθαι· ξ ω ὸ δό κει· σ' ολλοὺ ἂρ α δεῖ
ὃν α' ντί α γ' ὸ ἁρ μο νί α κί νη σ' θῆ ν' αι ἡ φθ' ῆ ξ α σθαι· ἡ τι ἄλλο
ὃν α' ντί α σ' θῆ ναι· τοῖ σ' αὐ τῆ σ' μὲ ρ' ὸσι· σ' ολλοὺ μὲν τοι ἐ θη· τί
δαὶ οὐ χοὺ τ' σσ' ο ἁρ μο νί αν πέ φυ κὸν εἶ ναι ἑ κά σ' τη ἁρ μο νί αν
ὁσ' ο ἂν ἁρ μο σθῇ· οὐ μὰν θαὶ σ' ο ἔ θη· ἡ οὐ χὶ ἡ δ' ὸ· ὃν α' μὲν
μᾶλ λον ἁρ μο σθῆ ν' αι ὃν πλεῖ ό ν ἐ πὶ πο' ρ' ὸν δέ χ ται τοῦτο νί
με σθαι· μᾶλ λον τὸ ἂν ἁρ μο νί αν εἶ η καὶ σ' λεῖ ο ν· ἐ ὶ δ' ὴ τ'
τὸν τὸ καὶ ὃσ' ὸλ ο σ' τον· ἡ τ' τον τὸ καὶ ὅλ ο σ' τον· σ' ὰν νὸ·
ζῷ ὸν ἐ σ' τι τοῦτο σ' ῥὶ τ' χὴν· ὁ σ' ὸ ν δ' κ' κατὰ τὸ σμι κρό τατ' ον μᾶλ
λον ἕ τε ρ' αν ὅ ρ' ασ' τ' χὴν· ὃν πλεῖ ό ν καὶ μᾶλ λον· ἡ ὅλ ο σ' τον καὶ
ἡ τ' τον αὐτὸ τοῦτο εἶ ναι τ' χὴν; οὐ δ' ὸ· σ' σ' ο σ' τὸν ὧ ν ζῷ η· ζῷ ρ' ε δὴ
σ' ρ' ὸς δὸς· λ' ζ' θαι τ' χὴ ἡ μι ε ρ' ὴ μοῦ ὄ χειν καὶ ἁ ρ' τί ην καὶ εἶ ν' αι
ζῷ ὸν θ' η· ἡ δὲ ἀ' ρ' οι ἀ' π' ὸ καὶ μὴ χ θη ρί αν καὶ εἶ ν' αι καὶ ἡ μὴ· καὶ ταὐτὰ
ἀλ λ' η θῶ σ' λ' ζ' θαι; ἀ λ' η θῶ σ' μὲ ν' τοι· τ' ὸν οὖν τι θε μὲ ν' ον τ' χὴν ἁ ρ' μο

νίαν εἶναι· τίς τί φήσει ταῦτα ὀνόματα εἶναι ἀγαθὰ τύχαις· τὴν
τε ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν· ποτέρων· ἁρμονίαν αὐτήν τινα καὶ ἄλλων καὶ
ἀναρμοστίαν· καὶ τὴν μὲν· λέγωμεν τὴν ἀρετὴν καὶ ἔχειν ἀγαθὸ
αὐτὴν ἁρμονίαν οὐσαν· ἄλλων ἁρμονίαν· τὴν δὲ, ἀναρμοστίαν αὐτὴν
τε εἶναι καὶ οὐκ ἔχειν ἀγαθὸν ἐν ἑαυτῇ ἄλλων· οὐκ ἔχω ἔγωγε ἔφη
ὅτι μιμιάσασθαι εἰπεῖν· δῆλον δὲ ὅτι τοιαῦτά τινα λέγοι· ὁ δὲ κείμενος
ὑποθέμενος· ἀλλὰ προσομολόγηται ἔφη· μὴ δεῖν καὶ ἄλλον· μὴ
δεῖν τὸν ἑβραν ἑβραστὶ τυχὸν τυχὸν εἶναι· τοῦτο δέ ἐστι τοιόνδε
λόγῳ καὶ· μὴ δεῖν καὶ ἄλλον μὴ δέκα πλέον· μὴ δεῖν τὸν μὴ δέκα
λατῖνον· ἑβραν ἑτέραν ἁρμονίαν ἁρμονίας εἶναι· ἢ γάρ· τὸν
αὐτὸν γε· τὴν δὲ γε μὴ δεῖν καὶ ἄλλον μὴ δεῖν τὸν ἁρμονίαν οὖσαν·
μὴ δὲ καὶ ἄλλον· μὴ δεῖν τὸν Ἁρμοδίαν· ἐστιν οὕτως; ἔστιν· ἢ δὲ
μὴ τὸ καὶ ἄλλον μὴ δεῖν τὸν Ἁρμοσιφύλην· ἔστιν ὅτι πολλὸν ἢ ὅλως
τὸν ἁρμονίας μετέχειν· ἢ τὸ ἴσον; τὸ ἴσον· οὐκοῦν τυχὸν ἔσται δὴ
οὐ δεῖν καὶ ἄλλον οὐ δὲ εἶναι τὸν ἄλλην ἄλλης· αὐτὸ τοῦτο τυχὸν ἔστιν· οὐ
δὲ δὴ καὶ ἄλλον οὐ δεῖν τὸν Ἁρμοδίαν; οὕτω· τοῦτο δέγε πάσῃ φύσει
οὐ δεῖν πολλὸν ἀναρμοστίας οὐδὲ ἁρμονίας μετέχοι ἄν· οὐκοῦν
οὕτω· τοῦτο δὴ πάσῃ φύσει· ἀρ' οὖν τι πολλὸν κακίας· ἢ ἀρετῆς
μετέχοι ἑβραία ἑτέρας; εἰπερ ἡμῖν κακία μὲν ἀναρμοστία· ἡ δὲ
ἀρετὴ ἁρμονία εἴη· οὐ δεῖν πλέον· μᾶλλον δέγε που ὃ σὺ ἐμοὶ
ἃ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον· κακίας οὐδεμίας τυχὸν μεθέξει· εἰ πέρ
ἁρμονίας ἐστίν· ἁρμονίας μὲν δὴ που σοι τελέως αὐτὸ τοῦτο
οὔσης· ἁρμονίας ἀναρμοστίας οὔποτ' ἂν μεταίσχοι· οὐκοῦν τοι· ὃ
ὃ κ τούτου ἄρα τοῦ λόγου ἡμῖν· σοὶ δοκεῖ τυχαῖα σαφῶς τῶν ζῴων ὁμοίως
ὡς φαῦλα εἶναι ταῦτα· εἰπερ ὁμοίως σοὶ τυχαῖα σοφὰ καὶ· αὐτὸ τοῦτο
τὸ τυχαῖα εἶναι· ὁμοίως δοκεῖ ἔφη ὡς ἐμοί κρατεῖ· ἢ καὶ καλῶς
δοκεῖ ἢ δοῦ οὕτως λέγεσθαι ἢ σαφῶς ταῦτα ὁ λόγος· εἰ ὀρθῶς ἢ
μή· ὑποθώμεθα ἡμῶν· τὸ τυχὸν ἁρμονίαν εἶναι· οὐ δῆπου τῶν
ἔφη· τί δαὶ ἢ δοῦ τῶν ἐναντίων σαφῶς ἑκάτερον τί ἄλλο λέγει
ἀρχὴν ἢ τυχόν· ἄλλως τε καὶ φρόνιμον; οὐ κάλλως· ποτέρων
συμφέρουσαν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα σοφίαν· ἢ ξύμπαν τὸν μὴ

ζ γρ
ὁ κατὰ τὸ δὴ πᾶν τυχὸν ὅσα
πάντως τυχαῖα ἐστιν· δῆλον
ἐκ τῶν προφερομένων·

λέγω δὲ τοιόνδε. οἷον καύματος ἐμόν τος καὶ δίψους· ἐστὶ τοῦ
μαντίου ἐλλείπου μὴ πίνειν· καὶ πάμπος ἐμούσιος· ἐστὶ τὸ
μὴ δυνατὸν εἶναι· καὶ ἄλλα μυρία τοιούτοις ἐμὲν ἔστιν τοῦ μεμιγμένων τῶν
τυχόντων τοῖς κατὰ τὸ σῶμα, τὴ οὔ· τοιαῦτα μὲν οὖν· οὐ κοινὰ οὐδὲ συμ
μιγόμενα ἐν τοῖς ἐμπροσθεν· μήποτε ταὐτὰ αὐτῶν ἁρμονίαν
οὖσαν· ἔστιν πῶς αὐδήσειν, οἷς ἐστὶ πείροιτο· καὶ χαλκὸς καὶ κασ
σίτερος· καὶ ἄλλοι ὁποῖοι τοῦτο σι πάσχουσι· ἐκεῖνα ἐξ ὧν τυγχά
νει οὖσα· ἀλλ' ἐστὶ οὐδὲν ἐκείνοις· καὶ οὔποτε ταὐτὰ μιγνύμενα εἶναι·
ὁμολογήσαιεν ἄφθονον· ὁμοίως γάρ οὐ· τί οὖν οὐ ταὐτὸν μαντίον
μὴν φαίνεται ἐρ μαζόμενον μιγνύμενόν τε ἐκείνων ταῦ
τα ἐξ ὧν φησί τις αὐτὴν εἶναι· καὶ ἐν μαντίου μὲν ὀλίγου
ταῦτα δύναται τὸ τοιοῦτον· καὶ δυτικὸν ζωσα ταῦτα τρόπος·
τὰ μὲν, χαλκοειδέστερον κολαὶ ζωσα· καὶ μεταλλικὸν ἔστιν· τὰ
δὲ, κατὰ τὴν μυσικὴν καὶ ἰατρικὴν· τὰ δὲ πρασοειδέστερον·
καὶ τὰ μὲν, λείπουσα· τὰ δὲ, νοσοῦσα τοιοῦτοι θυμί
αται καὶ ὀργαῖς καὶ φόβοις ὁποῖς αὐ ἄλλοις οὖσα· ἄλλο πρᾶγμα τὴ
δύναται ἐμὲν μή· οἷον ὅπου καὶ ὁ μέλιτος ἐν δυσφάγει· πῶς ἰᾶται ἐν·
οὐ λέγει τὸν ὁ δυσφάγει· αὐτὸ δὲ πολὺ ξανθὸν κρανδίνου ἐμφέρει
πεπυκνῶσθαι· τοιαῦτα δὴ ἐρ δίη καὶ κοινὸν ἄλλο πότ' ἄλλου·
ἆρ' οἶει αὐτὸν ταῦτα ποιοῦσαν· δύναμοῦ μεμορφωμένον ὁποῖ ἁρμονίαν
αὐτῶν οὔσης καὶ οἵαν ἄγεσθαι ὑπὸ τοῦ τοῦ σώματος ταῦ
θημάτων· ἀλλ' οὐχοίαν ἀγμὸν ταῦτα καὶ δυτικὴν ἐστὶν καὶ οὐ
σῆς αὐτῶν πολὺ θειοτέρου τινὸς πράγματος ἢ καθαρμοί
ας; μὴ δύναται ὁ σὸς κρατὸς ἐμοιγε δοκεῖ· οὐ κάρα ὁ ἀριστὸς
ἐμῶν οὐ δαμῆ καλῶς ἔχει· τυχὼν ἁρμονίαν τινὰ φάναι ἂν
οὔτε γὰρ ἂν ὁ σὸς δοι κὸς ὁ μέλιτος θφὸς σοι ὑπὸ ὁμολογήσειεν·
οὔτε αὐτοὶ ἡμῖν αὐτοῖς· ὅτι οὕτως ἔφη· ἢ ἐμὲν δὴ ἢ δ' ὃς
ὁ σὸς κρατύλος· τὰ μὲν ἁρμονίας ἐμὲν τῷ θημαϊκῷ· ἴλλο
δ' ἄττα οἷσθοι κε μεταρίσιος γέγονε· τί δαὶ δὴ τὰ καδμου
ἔφη ὁ κέλευθος· ἆρ' ἴλαστόν ἐστιν· καὶ τίνι λόγῳ· σύμοι δοκεῖ
ἔφη ὁ κέλευθος· ἐξεμφήσειεν· σοῦτον μοῦ τὸν λόγον τὸν πρόσθεν

ἁρμονίαν. θαυμαστὸν μοι εἶπε τὸν τοῦ παραδόξου. σημεῖον γὰρ
λέγουσι τοῦ ὅτε μὴ πόρρω. πάνυ ἐθαύμασον. εἴ τι ἔξεστι τοῦτο χρή
σασθαι τοῖς λόγοις αὐτοῦ. πάνυ οὖν μοι ἀπέφαινε δόξαν ὃν θεῖον
τὴν πρώτην ἔφοδον οὐ δεῖν ἀποδέχεσθαι τοὺς τοιούτους λόγους. ταῦτα μὲν
οὖν καὶ θαυμάσαιμι. καὶ τὸν τοῦ καθηγουμένου εἶναι τοῦτον:
ὃν γὰρ θεὸν ὁ φιλόσοφος κρείττω. μὴ μέγα λάβῃ μηδὲ σημαίνῃ μᾶλλον
ὁ καιρὸς ἢ πρέπει τὴν λόγον λόγον μᾶλλον ταῦτα λέγεσθαι. ἀλλ'
ἀλλὰ δεῖ ταῦτα μέν. τοῖς θεοῖς μᾶλλον εἰκότως δὲ ὁμοίως κοσ
μητὸν ἐστὶν ὑπὲρ. πειρώμεθα εἰ ἄρα τι λέγεις. ἔστι δὲ δὴ τὸ κε
φάλαιον ὃν ζητεῖς. ἄξιος ἐστὶ δεῖ χθῆναι ἡμῶν τὴν
τυχὴν ἀφ' ὧν λέγεται καὶ αὐθαίρετον οὖσαν. εἰ φιλόσοφος
ὁμῆρ μᾶλλον ἀποθανεῖται. θαρρῶν τε καὶ εὐνόμενος ἀπο
θανῶν ἐκεῖ οὗ πράξειν διαφθορά τοσ. εἰ ἐν θεῷ ἄλλοι
μοί ποιοῦ ἐθέλουσα. μὴ ἀνόμητόν τε καὶ ἰλίθιον θαρ
σοῦσ θαρρήσει. τὸ δὲ ἀποφαίνειν ὅτι ἴσχρονή ἐστὶν εἰ
τυχὴ καὶ θεοῦ δῶρ. καὶ ὅτι ἐὰν ἐστὶ πρότερον τοῦ ἡμᾶς ἀν
θρώπους γενέσθαι. οὐ δεῖν καλύειν φίλοις τοῦτο ταῦτα μὴ
νύειν. οὐ θαυμασίαν μὲν. μή. ὅτι δὲ πολυχρονιώτερόν ἐστὶ
τυχὴ. καὶ ἐὰν που πρότερον. οὐ μὴ χαῖρον ὅσον χρόνον. καὶ ἐὰν μὴ
τὸ καὶ ὥραιον τοῦ ἀλλὰ αὐτοῦ. ἀλλὰ γὰρ οὐ δεῖν τί μᾶλλον
ἐὰν θαύμαστον. ἀλλὰ καὶ οὐ τὸ τὸ εἶσ ἀμοῦ σῶμα θλῖψιν.
ἀρχὴ ἐὰν αὐτὴ ὁλέθρου ὃ σπερνόσος. καὶ ταλαιπωρουμένη τὸ δεῖ. τοῦτον τὸν νίον ζωῆ. καὶ τελευτῶσαν ὅτι
τοῖς καλουμένοις θανάτοις. ὅσον λύοιτο. δι' ἃ φθείρειν δὲ δεῖ
φίλοις οὐ δεῖ. ἢ τὸ ἅπαξ. εἶσ σῶμα θέχαι ἢ τὸ πολλάκισ.
πρόσω τὸ ἕκαστον ἡμῶν φοιτᾶσθαι. προσοικεῖ γὰρ φοιτᾶσθαι.
εἰ μὴ ἀπόντοσ εἴη. τοῖς μὴ εἰ δότι μὴ δὲ ἔχοντι λόγον δι' ὃν
ὃσ ἀθάνατόν ἐστιν. τοῖς αὐτοῖς τοῦ ἐστὶν οἶμαι ὃ κεῖνοσ.
ἀλλ' ἐστὶ. καὶ ἐξ ὧν τὴν δὲ πολλάκισ ἀπαλλαττομένῳ ἵνα μὴ τι
δι' ἃ φύγοι ἡμᾶς. ἢ τὸ τί οὐ λῇ προσθῆναι τὸ ἀφθάρτου: καὶ
ὁ κεῖνοσ. ἀλλ' οὐ δεῖ ἔφυ τὸ ὃν τοῖς παρόντι ὄφελε οὕτω ἀφθάρτου

οὐ τὸ προσθεῖναι λέγομαι· ἔστι δὲ ταῦτα ἃ λέγω· ὁ οἶνος σοι κρᾶ
τησον χρόνον ἵνα χλιαρὸν καὶ πρὸς αὐτὸν πίνεται μᾶλλον.
οὐ φαῦλον πρᾶγμα ἡ φιλοκαλία ζητεῖ· ὅλως γὰρ δὴ περι
γραφὴ καὶ φθορά· τὴν αἰτίαν διαπραγματεύσασθαι· φέρε
οἶνος σοι λέγω περὶ αὐτῶν ἃ μοι δοκεῖ ταῦτα ἐμοὶ φαίνεται· ἴσως
τάχα τι σοι χρήσιμον φανήσεται ὧν ἂν λέγω πρὸς τὴν σκέψιν.
περὶ ὧν ἂν λέγωμεν χρήσῃ· ἀλλὰ μὴν ἡ φιλοκαλία· μοῦλο
μαι γε· οὐ κοῦφον οἶμαι πρᾶγμα ἐστὶν ἡ φιλοκαλία *
μόνον ὦ· θαυμαστὸν ὅσον ἔστι τὸ μέγεθος ταύτης τῆς οὐσίας.
λὼν δὴ καλοῦσι περιφρόνησιν ἀπορίαν· ὑπερήφανος γάρ μοι * ὑπέρφρων
δοκεῖ εἶναι· εἰ δέομαι τοῦ αἰτίου ἕκαστον διατί γίγνεται ἕκα
στον· καὶ διατί ἀπόλλυται· καὶ διατί ἐστι· καὶ πρὸς ἄλλο τι ὁρᾶν
τὸν νοῦν καταμεθύσαι λόγῳ· σκοπῶμεν πρῶτον τὰ τοιαῦτα δέ·
ἆρ' ἔστιν ἡδὺ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ὁπότε δόναμιν ἀλλήλων
ὅστινα δ' ἕλεγον· πότερα δὴ τὰ ζῷα ξηρότερα ἢ καὶ πό
τερον· τὸ αἷμα ἐστὶν ὃ φρονοῦμεν· ἢ ὁ ἀὴρ ἢ τὸ πῦρ· ἢ τοῦ
τῶν μὲν οὐδέν· ὁ δὲ γλυκὺς ἐστὶν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων
τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν καὶ ὀσφραίνεσθαι· ἕκαστον δὲ γίγνοιτο
μηδὲν μᾶλλον καὶ δόξαι· ἕκαστον δὲ μηδὲν μᾶλλον καὶ δόξαι λανθάνειν τὸ ἴδιον
μεῖν κατὰ ταὐτὰ γίγνεσθαι ἴσως ἀεί μᾶλλον· καὶ αὖ τούτων τὰς φθο
ρὰς σκοπῶμεν· καὶ τὰς περὶ τὸν ὄψιν ὄν τε καὶ τὴν γλῶτταν παθη
τὸν αὐτῶν· οὕτως ἕκαστα ἔοικε τοῖς ἔξω τὴν σκέψιν
ἀφυῆ εἶναι· ὡς οὐδὲν χρῆμα· τὸ κυρίως δέ σοι ἔρῳ ἱκανῶς·
φέρε γὰρ αὖ καὶ πρότερον σαφῶς εἴ τι σοὶ μᾶλλον ὡς ἔστι μοὶ
καὶ τοῖς ἄλλοις ἔοικεν· τὸ μὲν ὑπάρχειν τὴν σκέψιν οὕτως
ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν ἀναφλόγοις· ὃ δὲ ἀπέραντον καὶ ταῦτα αὖ πρὸ τοῦ
σοι μᾶλλον εἰ δέομαι περὶ ἄλλων τὸ πολλῶν καὶ διατί ἀμφισβη
ξήσεται· τοῦτο γὰρ σοὶ μᾶλλον πρὸ τοῦ· σαφὲς τί δήλον εἶναι ὅτι
διὰ τὸ ὑδατώδη καὶ πίνειν· ἴσως εἰ δ' ὧν γὰρ ἕκαστον οἷόν τε ταῦτ'
μὲν σαρκί· σάρκα πρὸς γόνωσιν· τοῖς δὲ ἀσθενέσι· ὁ ἀβέα
καὶ οὕτω καὶ τὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοῖς ἄλλοις· τὰ αὐτῶν οἰκεῖα

ὁ κάτοισθεν γίνηται· τότε δὴ τὸν ὀλίγον ὄγκον ὁρᾶν
πολὺν γίνεσθαι· καὶ οὕτω νομίζεσθαι τὸν σμικρὸν ἄρκτον μέγαν.
οὕτως τότε ἄν μόνον· οὐδὲ κατὰ μέρος· ἐπεὶ γε ὅμοιος φαίνεται ὁ κύκλος
σκέψασθαι δὲ καὶ τάδε ἔστι· ἄν μὲν γὰρ ἔλαττον ἢ καθ' ὃ μέγιστος δοκῇ·
ὁ πόλος φαίνοιτο τῶν παραλλάξ ἄρκτων μείζων μικρῶν. μείζων
εἶναι αὐτὴν τὴν κεφαλήν· καὶ ἴππος ἵππου· καὶ ἔστιν τούτων
ἑκάτερα. τὰ δὲ καθ' ἡμᾶς ὁδόκει τῶν ὄκτω πλείονα εἶναι
ἢ αὐτὸ τὰ δύο αὐτοῖς προσεῖναι· καὶ τὸ δίπηχυ τοῦ πηχυαίου
οὐ μείζονα εἶναι. ἀπὸ τοῦ μήκους αὐτοῦ ὑπερέχειν· νῦν δὲ δηλοῦται
ὁ κύκλος· τί σοι δοκεῖ περὶ αὐτῶν; πόρρω που ἔφη μὴ δῆτα ἐμὲ
εἶναι· οὐδὲ ἐθέλειν περὶ τούτων τοῦ τὴν αἰτίαν εἰδέναι· ὅστις οὐ
καθορᾷ ἐμαυτοῦ· οὐδὲ ὅσον ὅσει δάκτυλον ἐμήκους· προσθεῖναι ἐμὲ
ἢ τὸ ἐμὲ ὅσον προσθέτην δύο πήχεσιν· ἢ τὸ πρόσθεν ἐμὲ καὶ ὅσον προσ
τέθη· ἀπὸ τῶν παρόντων τοῦ ἑτέρου τοῦ ἑτέρου δύο ἄρτιον· ἐὰν
μὲν γὰρ εἰ ὁτὲ μὲν ἕκαστον αὐτῶν χωρὶς ἀλλήλων ἐῶν· ἐμὲ
ἄρα ἕκαστον ἦν· καὶ οὐκ ἦν τότε δύο· ἐπεὶ δὲ ἐκολλήσαμεν
ἀλλήλοις· αὐτὴ ἄρα αὐτοῖς αἰτία ἔφη τοῦ δύο γενέσθαι· ἢ
ξύνοδος τοῦ πλησίον ἀλλήλοις τεθῆναι· οὐ δέ γε ὅσον ἑαυτῷ
ἐμὲ διχάσαι· δύναμαι δὴ πείθεσθαι· ὡς αὐτὴ αὖ αἰτία γένοιτο
ἢ σχίσις· τοῦ δύο γενέσθαι· ἐμὲ αἰτίαν γὰρ εἶναι ἢ τότε αἰτίας
τοῦ δύο γενέσθαι; τότε γὰρ ὅτι ἐκολλήθη πλησίον ἀλλήλοις· καὶ
προσετέθη τὸ ἕτερον ἑτέρῳ· μῶν δ' ὅτι ἀπαίρεται καὶ χωρίζεται
ἕτερον ἀφ' ἑτέρου· οὐδέν φησι δῆτα ἐμὲ εἶναι ὅσον ἐπιστάμενον· ὅτι
πείθεσθαι ἑαυτόν· οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν ἐμὲ λόγῳ· διότι ἢ νῦν γέγονεν
ἢ ἀπόλλυται· ἢ ἔστι κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῷ μεθόδου·
ἀλλά τινα ἄλλον τρόπον αὐτοῦ εἰκὴ φέρω· τοῦτον δὲ οὐ
δεδιὼς προσίεμαι· ἀλλὰ κούσας μέν ποτε ἕκ τινος ὅτι
νοῦν ὄφελεν ἄρα ἡμᾶς ἀφορίσασθαι καὶ λόγον τοῦ
ὅσου ἄρα μοῖρα ἐστὶν ὁ δεκαπλασίων τὸ καὶ παρ' ἑαυτὸν αὐτὸ ὅσου.
ταύτῃ δὴ τῇ αἰτίᾳ λίαν τε καὶ ἐδόξεμοι πρόσωπα τινὰ
οὐκ ἔχειν· τὸν τὸν νοῦν εἶναι παρ' ἑαυτὸν αἴτιον· καὶ ἐγὼ σαφῶς

εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει. τὸν γε νοῦν κοσμοῦντα τὸν κοσμοῦντα κοσμεῖν. κζ
ὅκαστον τιθέναι ταύτῃ ὅπῃ ἂν ᾖ βέλτιστα ἔχῃ. εἰ οὖν τις
βούλοιτο τὴν αἰτίαν εὑρεῖν περὶ ὅκαστου ὁπῃ γίγνεται. τὴν
αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἑκάστην. τοῦτο δεῖν περὶ αὐτοῦ εὑρεῖν ὅπῃ βέλτι
στον οὕτω ἔχειν. τὴν ἕνωσιν. τὴν ἄλλο ὁτιοῦν πάσχειν τὴν ποιεῖν.
ὅκ δὲ δὴ τοὐλόγου τούτου. οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖν προσήκει
ἢ τοῦτο. καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ ἄλλου. ἀλλ' ἢ τὸ ἄριστον καὶ
τὸ βέλτιστον. ἀνάγκαιον δὲ εἶναι τὸν αὐτὸν τοῦτον. καὶ τὸ χεῖ
ρον εἰδέναι. τὴν αὐτὴν γὰρ εἶναι ἁπάντων περὶ αὐτῶν. τὰ
τα δὴ λογισμοῦ. ἀσυμβόλου εὑρήκασιν οἱ μὲν δὴ παλαι
όν τὴν αἰτίαν περὶ τοῦ νοῦ τοῦ κατὰ μοῖραν ὑπὸ τοῦ ἀγαθὸ
νόμαν. καὶ μοι φαίνεσθαι. περὶ τοῦ μὲν. ὀρθῶς ἔσεσθαι ἢ μὴ πλα
νᾶσθαι. ἡ προμήθεια. ὡς δὴ δὲ φαίνεσθαι. ὅκ δὴ μηχανᾶσθαι
τὴν αἰτίαν καὶ τὴν ἀνάγκην. λέγοντα τὸ αὐμείνον. καὶ ὅτι
αὐτὴν αὐμείνων ἐστίν. τοιαύτην εἶναι. καὶ εἰ ὑπὸ μὲν φαίη ἄν
αὐτὴν. ὅκ δὴ μηχανᾶσθαι ὡς αὐμείνων ἐστὶν ὑπὸ φάναι ἄν
καὶ ὑπὸ ποίων φαίνοιτο. παρ' ὅκ ὃν ἀσαύμως ὡς οὐκέτι
ὑπὸ θεοῦ μόρου αἰτίας ἄλλο εἶδος. καὶ δὴ καὶ περὶ ἡλίου.
οὕτω παρ' ὅκ ὃν ἀσαύμως ὡς αὐτοῦ σύμπαντος. καὶ ὅσα ἡλί
ου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων. ταύτων τὸ περὶ πρὸς ἄλληλα
καὶ τρόπων καὶ τῶν ἄλλων πάντων. ὃν ἕνεκα ταῦτα αὖ
μεινόν ἐστιν ὅκαστον καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἢ μὴ πάσχειν. οὐ γὰρ
ἄν ποτε αὖ τὸν σίμβλον φαῦλον τοῦ ὑπὸ νοῦ αὐτὰ κεκο
σμῆσθαι. ἄλλην τινὰ αἰτίαν αὐτοῖς ὧν ἕνεκεν. ἢ ὅτι βέλτιστον
αὐτὰ οὕτως ἔχειν ἦν. ὃ παρ' ἐμοῦ. ὅκαστα οὖν ἂν τοῦτ' ἀποδι
δόντα τὴν αἰτίαν καὶ κοινῇ πᾶσι. τὸ ὅκαστα βέλτιστα μὲν σίμβλων
καὶ τὸ κοινὸν πᾶσιν ὧν ἕνεκεν ἔσεσθαι φαῦλον. καὶ οὐκ ἂν ἀπε
δόμην πολλοῦ. τὰς ἐλπίδας. ἀλλὰ σὺν σοὶ δὴ λογισμὸν τοῦ
τῶν ὡς ὅσον τάχιστα οἷός τ' ἦν φέρειν. ἵν' ὡς τάχιστα
εἰδῶ τὸ βέλτιστον καὶ τὸ χεῖρον. ἀποδιδόντα δὲ
ταῦτα ἐλπίδος. σὺ χόμην φερόμενος. ἔσεσθαι δὴ προῒὼν καὶ

ἀμαυρὸν σκοπεῖν· ὁρᾶν ἀμβλὺν εἶναι· τοῖς μὴ πρόσω· οὐδὲ
τὴν αὐτίαν ὅσα τοιαῦτα πάσχομεν· εἰς τὸ διακοσμεῖν τὰ πράγματα·
ἀκούειν δὲ καὶ ἀθρόαν καὶ ἴδιον αὐτὶ πάσχομεν· καὶ ἄλλα πολλὰ
καὶ ἄτοπα· καὶ μοι δοκεῖ ξυμβαίνειν ὁ ταὐτὸν τὶ πάσχειν θύραι· ὃ ἄνθρωπος
εἰ τις λέγοι· ὅτι σὺν κρατεῖν πολὺ ὃ σὺν πράττειν· μᾶλλον πράττειν· καίπερ τοῦ ξυχειρίσασθαι λέγειν τὰς αὐτίας ἑκάστων ὧν πράττομεν· λέγει πρῶτον μέν· ὅτι διὰ ταύτας μὴ ὄντα δὲ καθῆσθαι· ὅτι συγκεῖται μου τὸ σῶμα ἐξ ὀστέων καὶ μυῶν· καὶ τὰ μὲν ὀστᾶ ἔστι ἀνωμαλῆ· καὶ διαφυὰς ἔχει χωρίζοντα ἀπ' ἄλληλα· τὰ δὲ νεῦρα· οἷα ξυντείνεσθαι καὶ ἀνίεσθαι· περιάπτοντα τὰ ὀστᾶ μεταβαίνοντα τῶν σαρκῶν καὶ δέρματος· ὃ συνέχει αὐτά· αἴρον μέρος νῦν τῶν ὀστέων ὄντα τοῖς ἀγκῶσι τῶν βραχιόνων· χαλῶντα καὶ συντείνοντα τὰ τῶν νεύρων· καμπτεσθαι ποιεῖ· οἷον τείνοντα μὲν τὰ μέλη· καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν· συγκαμφθεὶς ὄν θαι δὲ καθῆσθαι· καὶ οὐ περὶ τοῦ διαλέγεσθαι ἡμῖν· ἐνόρασον τοίνυν τὸ λέγον· φωνασόν τε καὶ ἀκόρασον καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα αἰτιᾶται· ἀμβλύνασα τὰς ὄψεις ἄλλην ὄψιν αἰτιᾶται· ὅτι ἴσως δὴ ἀθηναίοις δόξειεν ἂν βέλτιον εἶναι βραχὺ καταπτῆναι· διαταῦτα δὴ καὶ ἐμοὶ βέλτιον αὖ δέδοκται ὄν θαι δὲ καθῆσθαι· καὶ διὰ τοιούτου παραμένοντα· ὑπέχαντι τῶν δίκην ὑπομένειν· ἴσως μὴ τὸν κύνα οὐσ φάσμα· ταλαίπωρα ταῦτα τὰ νεῦρα καὶ τὰ ὀστᾶ· μὴ περὶ μείζονος μοι σπουδῆς μᾶλλον· ὑποδέχεσθαι φθεγμάτων τοιούτων· εἰ μὴ δὲ καὶ ὅτερον ἄμεινον καὶ καλλίονα εἶναι· πρὸ τοῦ φεύγειν τε καὶ ἀπὸ δημοσίου ἐκεῖν ὑπέχαντι πόλει δίκην τιν' ἀπαίτησιν· ἀλλ' αἰτίαν μὲν τὰ τοιαῦτα καλεῖν· λίαν ἄτοπον· εἰ δὲ μή· λέγοι ὅτι ἀδύνατον τοῦτο τοιαῦτα ἔχαν· καὶ ὀστᾶ καὶ νεῦρα καὶ ἄλλα ὅσα ἄνευ ὧν οὐκ ἂν οἷόν τ' ἦν ποιεῖν τὰ δόξαντά μοι· ἀληθῆ ἂν λέγοι· ὧν μέντοι διὰ ταῦτα ποιῶ ἃ ποιῶ· καὶ ταῦτα μοι πρᾶττα ἀλλ' οὐ τὴν τοῦ βελτίστου αἵρεσιν· πολλὴν ἂν καὶ μακρὰν ἀθυμίαν εἶναι τοῦ λόγου· τὸ μὲν μὴ διαλέγεσθαι οἷον τ' εἶναι·

ὁ τὸ ἄλλο μὴ τὶ ἐ αἰ τὸ αἴτιον ποιόν τι· ἄλλο δὲ ἐκεῖνο· ὃ ἄφ ὧν οὗ
τὸ αἴτιον· οὐ καί ποτε εἰ ἡ αἴτιον· ὃ δὴ μοι φαίνονται ἡ λαφὼν
τὸ οἱ ωο λοὶ· ὃ ωσθ ρ ὃν σκό τω ἄλλο τρί ω ὄμματι πρὸς χρώ μενοι
ὡς σ αἴτιον αὐτὸ προσαρ ρά ειν· διὸ δὴ καὶ ὁ μὴ πό δήμ ων πο
ρι τι θεὶς τὴν γλῶ ττ ὑπὸ τοῦ ὄυ νου μὴ ρεῖν δὴ ποι εἰ τὴν γλῶ· ὁ δὲ
ὃ ωσθ ρ καρ δό πο ωλαυτ ᾷα· καὶ θρον τὸν αὐ ρα κατὰ ὑπο ρείδη ἡ τὴν
τὴν δὲ τοῦ ὡ σ οἰ ὸν τε αὐ τὰ ὑβλ τι ασ θαι τε θῆ ναι δῶ αμ ν οὕτω
νῶ κεῖ σθαι· ταύτ ην οὔ τε ζῆ τοῦσι μ· οὔ τε τὶ ναι ὁ ἰ ον ται δαιμο
μί αν ἴ σχὼ ἔ χειν· ἀλλὰ ἡ γοῦ μαι τοῦτο· ἀφ ὡ σ τε αὐ τλαφ τοῦ ἴσχν
ρό τερ ον καὶ αὖθ αφ αυτ ό τερ ον· καὶ μᾶλ λον αὖ θαφ τον ξ ωέ χον
τα ὀξ υρεῖν· τὸ δὲ καὶ ὡ σ αὐλ ηθῶ σ τἀ φαυ θὸν καὶ δύ ο ν ξ ων δή μ
καὶ ξ ωέ χειν· οὐ δὴ ὁ ἰ ον ται· ἐ γὼ μὲν οὖν τὸ ν τοῦ τ ον αὐ τὶ
αν ὁ ωσ τι· πο τ ἔ χει· μαν θά νει ν ὁ τοῦ οὖν λί ἀ ἀφ γο μαι· κλω·
δοι εἰ δὴ δὲ ταύτ η σ ἐ αὐ ρι ή θ η· καὶ οὐ τ ἀ ὐτὸ ὀξ υρεῖν οὐ τε ωαρ ἀλ
λου μαν θεῖν οἷ ον τ ἐ γὼ μαι· τὸν δεύ τερ ον πλοῦ ν ἓν τῶν τῆς
αἰ τί αν ζῆ τῆ σιν λί π ωαρ α μικ ρὰ τοῦ τ ον· μούλ ῃ σοι ὀφ λι ὼ δει
ξιν ποιήσομαι ὃ κείμε ν ο ς· ὑπὲρ φυ σ ὸς μὲν ἐ φλι ὼ σ μούλομαι·
ὅλο ξ ο τοί νυ μοι λί δύ ο μέν ταῦτα· ἴσ ει δὴ ἄ πειρ ν καὶ τἀ ὄν τα
σκο ωοῦ μεῖν ὑλαμ βά νειν μὴ πά θοιμ· ὁ πτ ρ οἱ τὸν λί λιον ὑκ
λεί πον τα θεω ρο ῦ ντ ὸ ς καὶ σκο πού μεν οι πάχ νοι· διαφ θεί ρον
τα γὰρ που ἐν ί ο τ ὸ τὰ ὀ μματα· ὑφ ὡ μὴ ὑρ ὑλάττ η· λί τι νι τοιούτ ω ι
σκο ωοῦ ν τα τὴν εἰ κό ν α αὐ τοῦ· τοι οὐτόν τι καὶ φό ὀ διωμο λό γη μ·
καὶ ὑδεί σα μὴ πᾶν τά πασ η· τὴν τ ὐχὴν τ ὐ φλο σ θή ν· ὡ λ ὑσθ ω μ
πρὸς τὰ ωρ ά ματα τοῖ σ ὀ μμασι· καὶ ὑκά στ η τοῦν αἰ σθή σε ων
ὧν χειρ ὸν αὐ τὸ ωάθ ο ς αὐ τῶν· ὑδ ὸ ξ ο δὴ μοι χρῆ σθαι ἐ ις τὸν λόγον
κατ ων φυ ό ν τα· ὑν ὑκείμοις σκο πεῖν τοῦ τ ὸν τὴν ἀ λή θ η
αν· ἴ σ ως μὲν οὖν ὡ σ εἰ κά ζ ω· τρό πον τι ν ἀ ὐ κ ὑοι κ ὑν· οὐ γὰρ
ωάν υ συμ φέ ρ ὃ τὸν ὑν λόγοις σκο πού μεν ον τἀ ὄν τα· ὑν εἰ κό σι
μᾶλ λον σκο ωεῖν· λί τὸν ὑν γοις· ἀλλ οὖν δὴ ταύτ η ν ὁ ὡ ρμῆσ θ
καὶ ὑπο θέ μεν ος ὑκάστ ο τὸν λόγον ὃν ἂν κείμ ω ὑν ρ φ ν μεν έ α ν
τον εἶ ναι· ἀ ὐ μὲν ἄμ μοι δο κλῖ τοῦτοι συμ φω νεῖν· τί θη μι ὡ σ

ὁ τὴν αἰ τί αν τοῦ ἀλ θέ ρου

ἀληθῆ ὄντα. καὶ τοῦτο ἀεὶ πάσας καὶ τοῦ ἄλλου αὐτοῦ τοῦ ὄντος.
ἀλλ' ἆρα μὴ οὐ σαφὲς ἀληθῆ. οὐ λέγομαι δέ σοι σαφέστερον εἰπεῖν,
ἀλλ' ὧδε. οἶμαι γάρ σε μοὶ οὐ μανθάνειν· οὐ μανθάνω δὲ ὅτι ποτὲ
λέγω. οὐ σοφόν δραι· ἀλλὰ μὴ δῶς ὦ δὲ λέγω. οὐ δῆτα καινόν. ἀλλ' ἀεὶ
ἀεί τε ἄλλοτε καὶ ὅτι τοῖς παρ' ἕκαστα λυσιτελοῦσι λόγοις οὐ δῆτα τοῦτο
θαυμαστὸν λέγω. ὅτι γὰρ μανθάνοιμι ἂν σοι χειροῦσθαι σοι δείξασθαι
τὴν αἰτίαν τὸ εἶδος. ὃ τοῦτο τοῦτο ἀμφισβητοῦμαι. καὶ εἰ μή,
πάλιν ὑπόκειμαι τὰ τοιαῦτα λυσιτελῆ. καὶ ἄρχομαι ἀπὸ κείνου
νοῦ. ὑποθέμενος εἶναί τι καλὸν αὐτὸ καθ' αὑτὸ. καὶ ἀγαθὸν
καὶ μέγα. καὶ τἄλλα πάντα. ἃ εἴ μοι δίδοτε τὸ καὶ ἓν
χωρεῖσθαι εἶναι ταῦτα. ἐλπίζω σοι ὑπουργεῖν τὴν τοῦ αἰτίου
δεῖξιν. καὶ ἂν συμβαίνῃ σοι αὐθάδης τις εἶναι· ἀλλὰ μὴν
ὄφελός γε. ὥστε διδόντος σοι. οὐκ ἄν φθάνοις πρᾳότερον·
σκόπει δὴ ὄφελος ταῦτ' εἶναι ὑπόκειμαι. ἐάν σοι ξυνδοκῇ ὃ νῦν δὴ
ἐγώ. φαίνεταί μοί τι ἐπιπάλλον καλὸν τοῦτο
τὸ καλόν. οὐδὲ διὰ τί ἄλλο καλὸν εἶναι· ἢ διότι μετέχει
ἐκείνου τοῦ καλοῦ· καὶ τἆλλα δὴ οὕτω λέγω· τῇ τοιαύτῃ
αἰτίᾳ συμφορεῖς; συμφορῶ ἔφη· οὕτω νῦν δὴ δοκῶ μοι
φάναι. οὐ δὲ δυνάμεθα ταύτας αἰτίας ταῖς σοφαῖς ταύταις
ταῖς μὴ σοφοῖς εἶναι· ἀλλ' ἁπλῶς μοι λέγε. διότι καλὸν ἕν ἢ
ὁτιοῦν· ἢ ὅτι χρῶμα ἓν ἢ σχῆμα ἓν ἔχον· ἢ ὅτι σχῆμα· ἢ ἄλ-
λο ὁτιοῦν τῶν τοιούτων· τὰ μὲν ἄλλα χαίρειν ἐῶ· ταραττό-
μεθα γὰρ ἓν τοῖς ἄλλοις πᾶσι· τοῦτο δὲ ἁπλοῦν καὶ ἀτέχνως
καὶ ἱκανῶς ἴσως ἐθέλεις ἔχων παρέχεσθαι σοι ὅτι οὐ καλόν τι ποιεῖ
αὐτὸ καλόν· ἢ ἐκείνου τοῦ καλοῦ· εἴτε παρουσίᾳ· εἴτε
κοινωνίᾳ· εἴτε ὁπῃδήποτε δὴ καὶ ὁπωσοῦν προσγενόμενον· οὐ γὰρ ἔτι
τοῦτο διϊσχυρίζομαι· ἀλλ' ὅτι τοῖ καλῷ πάντα τὰ καλὰ τοῦτο
γίγνεσθαι δοκεῖ ἀσφαλέστατον εἶναι· καὶ ἐμαυτοῖ ἀποκρί-
νασθαι καὶ ἄλλοι· καὶ τούτου ἔχόμενος· οὐ μοῦσαν οὐκ ἂν ποτε
πταῖσαι· ἀλλ' ἀσφαλὲς εἶναι καὶ ἐμοὶ καὶ ὅτῳοῦν ἄλλῳ ἀπο-
κρίνασθαι· ὅτι τοῖ καλῷ τὰ καλὰ καλὰ γίγνεται· ἢ οὐκ οἴσει

δοκεῖ; δοκεῖ: καὶ μεγέθη ἆρα τὰ μεγάλα μεγάλα. καὶ τὰ
μείζω. μείζω. καὶ σμικρότητι τὰ ἐλάττονα. ἐλάττω;
ναί: οὐδὲ σὺ ἆρα ἂν ἀποδέχοιο εἴ τίς τινα ἀφαίη. ἕβδομον
ἕβδόμου τῇ κεφαλῇ μείζω εἶναι. καὶ τὸν ἐλάττω τοῖ αὐτοῖ
τούτῳ ἐλάττω. ἀλλὰ διαφορότερόν ἂν. ὁ τὸ μὲν οὐδὲν
ἀπολείπει. τῷ ὅτι τὸ μὲν. μεῖζον ἂν ἕβδομον ἕβδόμου. οὐδὲν ἂν
λῷον μεῖζον εἴη. τῷ μεγέθει. καὶ διὰ τοῦτο μεῖζον διὰ τὸ μέ
γεθος. τὸ δὲ ἔλαττον. οὐδὲν ἄλλο ἔλαττον. τῷ σμικρότη
τι. καὶ διὰ τοῦτο ἐλάττονι. διὰ τὴν σμικρότητα. φοιτώμενος
εἶναι. μήτι σοι φαντίος λόγος ἀναφαντήσεται. ἐὰν τῇ κεφαλῇ
μείζονά τινα φῇς εἶναι καὶ ἐλάττω. τροφὸν μὲν τοῖ
αὐτοῖ. τὸ μεῖζον μεῖζον εἶναι. καὶ τὸ ἔλαττον ἔλαττον.
ἔστιν ταῦτη τῇ κεφαλῇ σμικρὰ οὐσίᾳ. τὸν μείζω μείζω ἢ ναι
καὶ τοῦτο διὰ τόδε εἶναι. τὸ σμικρὸν τινὶ μέγαν τινὰ εἶναι
ἢ οὐκ ἀφοιτῶντα; καὶ ὁ κείμενος γελάσας φήσει:
οὐκοῦν ἓξ δύο. τὰ δέκα τῶν ὀκτὼ δυοῖν πλείω εἶναι. καὶ
διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὑπερβαίνειν. φοιτᾶν ἂν λέγειν. ἀλλὰ
μὴ ἀλλήθει καὶ διὰ τὸ ἀλλήθους. καὶ τὸ δίπηχυ τοῦ ἡμιχυσίου
μείζω εἶναι. ἀλλ' οὐ μεγέθει. ὁ αὐτὸς γάρ που φόμος:
ἐὰν ὑφῇ: τί δαὶ ὃν ὁρῶ ὄρος τὸ θηρίον. τὴν προσθή
σιν αἰτίαν εἶναι τοῦ δύο γεγονέναι. ἢ διαχισθήρου τὴν χί
σιν: οὐκ εὐλαβοίο ἂν λέγειν. καὶ μέγα ἂν σοφίσαιο ὅτι οὐκοῦν
ὃ μεθαυ ἄλλου ποῦ ἕκαστον ἡμῶν μόριον. ἢ μεταχὸν τῆς
ἰδέας οὐσίας. ἕκαστον οὐκ ἂν μεταχοῖ. καὶ ἐν τούτοις οὐκέ
χλοι ἄλλην τινὰ αἰτίαν τοῦ δύο γενέσθαι ἀλλ' ἢ τὴν τῆς
δυάδος μέθεξιν. καὶ δεῖν τοὺς μεταχόντας τὰ μείζονα
δύο ἐσεσθαι. καὶ μονάδος. ὃ ἂν μεθέλῃ. ἐν ἔσεσθαι. τὰ δὲ
σχίσεις ταῦτα καὶ προσθέσεις. καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτα
πάντα ἐᾶν χαίρειν. παρεὶς ἀποκρίνασθαι τοῖς σο
φοῖς τοῖσδε. τοῖς μὲν ἐρομένοις. τὸν αὐτοῦ σοφὸν τρόπον.
οὐδὲ δὲ διὰ σοῦ ἂν τὸ λεγόμενον. τὴν σαυτοῦ
σκιὰν καὶ τὴν ἀπειρίαν. ἔχοιμι σοῦ ἐκείνου τοῦ σοφοῦ

τῶν ὑποθέσεων. οὐ πάνυ ἀποκρίνοιο ἂν εἰ δίκαιόν ἐστιν τῶν
ὑποθέσεων ἔχειν. χαίρειν ἔοικεν ἔγωγε καὶ οὐκ ἀποκρίνοιο
ὅσα ἂν τὰ ἀπὸ κεφαλῆς ὁρμηθέντα σκέπτοιο, εἴσοιο ἂν τὰ μὲν
ἄλλοις συμφωνεῖ. τὰ δὲ διαφωνεῖ· ἴσως εἰ δὲ καὶ ἐμὲ δοκεῖ αὐτῷ
δίδοναι λόγον. ὡς σὺ μὲν πάνυ ἂν δίδοις. ἀλλ' ὧν αὐτὸς
θέμενος ὑπὸ τέμνος. ἥττων πολὺ ἂν εἴη δικαιότερος φαίνοιτο.
ἴσως ἴσως τι ἢ κακὸν ὄλεθρος. σὺ μὲν δὴ οὐκ ἀφ' ἑνὸς ὁρμᾶσθαι
οἶμαι δεῖν. ἀλλὰ πολλαχοῦ. καὶ σκέψασθαι τὸν ἀρχὴν διαλεγόμενος καὶ
τὸν ἐξ ἑκείνου ὁρμώμενον. εἰ πάνυ μοὔλοιό τι τοῦτον
τὸν νοῦν εἶναι· ἑκείνοις μὲν γὰρ ἴσως. οὐδεὶς περὶ τούτου
λόγος οὐδὲ φροντίς· ἢ καὶ οἱ μὲν ὑποσοφίας ὁμοῦ πᾶν
τὸ κυκῶντες· ὁμοσδοκῶσθαι ἂν τοῖς ἀρ' ἑκείνοις
οὐδεὶς πάνυ εἰ τῶν φιλοσόφων· οἶμαι ἂν ὡς φῶ λέγω τοιούτοις·
ἄλλη θέσεται ἐφ' ἑλέσθαι· ὅτε σὺ μὲν ἂν ἅμα καὶ ὁ κείνος·
νὴ δία ὦ φαίδων· εἰ κόσμος γε θαυμαστῶς γὰρ μοι δοκᾶ
ὡς ἔνα ἁρμὸς τοῖς καὶ σμικρὸν νοῶν ἔχοντι, εἰ πᾶν ἑκείνος
ταῦτα· πάνυ μὲν οὖν ὦ ἑταῖρε καὶ πᾶσι τοῖς πα
ροῦσιν ἔδοξε· καὶ γὰρ ἡμῖν τοῖς ἀπόροις· νῦν δὲ ἄκου
σον· ἀλλὰ τίνα δὴ λῦν τὰ μεταταῦτα λεχθέντα· ὡς
μὲν φῶ οἶμαι· ὡς εἰ αὐτοῖς ταῦτα σωρηρίθη· καὶ ὡς μο
λογεῖν τὸ εἶναί τι ἕκαστον τῶν εἰδῶν· καὶ τούτων τἄλλα
μεταλαμβάνοντα· αὐτῶν τούτων τὴν ὡσανμίαν ἴσχαν·
τὰ δὴ μεταταῦτα λῃφόμενον· εἰ δὴ λῦ δ' ὃς ταῦτα οὕτως
ἔχει· ἆρ' οὐ χρὴ σμικρὰν σῶμα κρᾶτος φλισμεῖ ζωῆς·
φαίδωνος δὲ ἕλκειν· λέγειν τότε εἶναι ἓν τοῖς σμικρὰ
ἀμφότερα· καὶ μέγεθος καὶ σμικρότητας; φῶ: ἀλλὰ
μὰ λῦ δ' ὃς ὁμολογεῖς· τὸν σμικρὸν ὑπερέχειν σῶμα κρα
τῶν· οὐχ ὡς τοῖς ῥήμασι λέγεται· οὕτω καὶ τὸ ἀληθὲς
ἔχειν· οὐ μέντοι σοφὸν κόσμον σμικρὸν ὑπερέχειν τούτοις
τοῖς σμικρὸν εἶναι· ἀλλὰ τοῖ μεγέθη ὅτι γὰρ εἰ ἔχον
οὐ δ' ὡς σῶμα κρᾶτος ὑπερέχειν· ὅτι σῶμα κρᾶτος ὡς κρᾶτος

ἐ στὶν. ἀλλ' ὅτι σημ κρότητα ἔχει ὁ σω κραύτης πρὸς τὸ ὄκρου
μέγεθος: ἀληθῆ: οὐ δῆτα οὐ ὑποφαίνεσθαι μέγεθος ὑπερέχοντα
τούτοις. ὅτι φαύλων ὁ φαύλων ἐστὶν. ἀλλ' ὅτι μέγεθος ἔχα
ὁ φαύλων. πρὸς τὴν σιμμίου σημ κρότητα: ἆρα ταύτα:
οὐ τοσοῦτόν ἐστι σιμμίας ἴσον νυμίαν ἔχει, σημ κρότητα καὶ μέ
γας εἶναι. ὃν μέγεθος ἀμφοτέρων. τοῦ μὲν τοῖς μεγέθη
ὑπερέχαν. τὴν σημ κρότητα ὑπερέχον. τοῖς δὲ τὸ μέγε
θος τῆς σημ κρότητος παρέχον ὑπερέχον. καὶ αἰμύας μείζ
ονας. ὃν καὶ ἐφ' ἡ καὶ ξ ὑπερφικόσ ὄρειν. ἀλλ' οὐκ ἔχειν
τοῦ σὸ λέγω; ξενέφη: λέγω δὴ τοῦ δὴ ὄκαν. καυλόμενος
δόξαι σοι ὑπερέμοι. ὄμοιος γὰρ φαίνεται. οὐ μόνον αὐτὸ τὸ μέ
γεθος. οὐδὲ πότερον ἀμφοτέρων αἰμύας μέγας καὶ σημ κρὸν εἶναι. ἀλ
λὰ καὶ τὸ ὄρθιμὴν μέγεθος. οὐδαμῶς τε προσδέχεσθαι τὸ σημ
κρὸν. οὐδὲ θέλειν ὑπερέχεσθαι. ἀλλὰ δυοῖν τὸ ἕτερον. ἢ
φαίνεσθαι καὶ ὑποκχωρεῖν. ὁ τὰρ αὖ τοῖς προσιέναι τὸ ὀμφαλὸν
τὸ σημ κρὸν. ἢ προσβλαθὸν τοῦ ὄκείνου. ἀπολλόμενον. ὑπο
μένον δὲ καὶ δεξαίμενον τὴν σημ κρότητα. οὐκ ἐθέλειν
εἶναι ἕτερον. ἢ ὅπερ ἐγώ. ὃ αὖτερ ἐφ' δεξαίμενος καὶ ὑπομέ
νας τὴν σημ κρότητα. καὶ ὅτι ὃν φ' αὖτερ εἰμὶ οὗτος ὃν
τοῦτο. σημ κροῦ εἰμι. ὄκεῖνο δὲ οὐ τολμῶ κέμφαι ὃν. σημ
κρὸν εἶναι. ὃ δ' αὖ τοῦτο καὶ τὸ σημ κρὸν τὸ ὀμφαλόν. οὐκ ἐθέλειν
ποτὲ μέγα γενέσθαι οὐ τὸ εἶναι. οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν τῶν
ὀμφαλίων ὅτι ὃν ὅπερ ἐγώ. αἰμύα τοι ὀμφαλίον μέγεσθαι τὸ
καὶ εἶναι. ἀλλ' ἢ τοι ὑπερέχεσθαι ἢ ἀπόλλυται ὀμφαλοῦτοι ποτὲ
παθήματι: τοιαῦτα πάσιν ἔφη ὁ Κέβης. οὐ τοι φαίνεται
μοι: καὶ πῶς εἴ τις τῶν παρόντων ἀκούσας. ὅστις δ' ἐγώ οὐ
σαφῶς μέμνημαι. πρὸς θεῶν. οὐκ ὀρθῶς ποιοῦμεν προθυμούμε
νοι αὖ τὸ τὸ ὀμφαλίον τοῦ νῦν ὠὶ λεγόμενον ὁμολογεῖσθαι
ὑπὸ τοῦ ὑλαύτου τὸ μείζονος γίγνεσθαι. καὶ ὑπὸ τοῦ μείζο
νος τὸ ὑλαύτερον. καὶ αὐτεχνῶς αὐτὴ εἶναι ἢ γνῶσις τοῖς
ὀμφαλίοις ὑπὸ τῶν ὀμφαλίων; νῶ δέ μοι δοκεῖ λέγεσθαι

ἄτοπον

ὅτι τοῦτο οὐ καλῶς τὸ γράμμα ἐστί· καὶ ὁ σωκράτης· τὸ ἁρμονία λαμβάνει τὴν κεφαλὴν καὶ ἀκούσας· ἀνδρικῶς ἔφη σὺ πεπαίδευσαι· οὐ μέντοι γε εἰς τὸ διαφέρον· τοῦτο νῦν λέγομεν· καὶ τοῦτο τότε· τότε μὲν γὰρ ὀλίγου· ὅκτω δὲ ἁμαρτίου πράγματος· τὸ ἁμάρτιον πρᾶγμα γίνεσθαι· νῦν δὲ ὅτι αὐτὸ τὸ ἁμάρτιον· ὅταν τοῖ ἁμάρτιον· οὐ καλῶς τότε γράμμα· οὐ τότε τὸ ἁρμονίαν οὐ τότε τὸ ἁρμονίᾳ φύσει· τότε μὲν γὰρ ὡς φίλον· ὥσπερ τῶν ἐχόντων τὰ ἁμάρτια ὀλέγομεν· ὡς νόμον ἄζον τὸ αὐτὸ τῇ ὄκειμαι ὡσαύτως· μᾶ δὲ ὥσπερ ὄκειμαι αὐτῶν ἁρμόττων· ἔχει τὴν ὡσαύτως τὰ ὄνομα ζόμεν· αὖτα δὲ ὄκεινα· οὐ καλῶς τε φαμὲν ὀφθαλμὸν γράμμα νῦν ἄλλο λέγειν δέχεσθαι· καὶ αἷμα κλέπτας εἰς τὸν κύλικα· εἶπεν· ἆρα μὴ που ἔφη ὁ κύλιξ· καὶ σάτι τοῦτον ἁπάντων ἁρμόττων ὧν ὁ δὲ ἔφην; ‡ ὁ δ' οὐ δῆτα ἔφη ὁ κύλιξ οὐ τοσοῦτον ἔχω· καὶ τοιοῦτό τι λέγω· ὅσον οὐ πολλοῦ μὲν παράτειν· σωφρονοῦμεν ἄρα ἢ δύο· οὐ πλῆθος τοῦτο· μὴ δύο τὸν ἁμάρτιον ὡσαύτως· τὸ ἁμάρτιον εἶναι· πάντα τὰ πάσιν ἔφη· ἔστι δὴ μοι καὶ τὸ δεσκέτας ἔφη· εἰ ἄρα ξυμφορὰ γένοιτο· θερμόν τι καὶ λεῖον καὶ τυφρόν; ἆρ' ὅπερ χιόνα καὶ πῦρ; μὰ δί' οὐκ ἔγωγε· ἀλλὰ ῥόν τι πρὸς τὸ θερμόν· καὶ θερόν τι χιόνος τὸ τυφρόν; νὴ ἀλλὰ τὸ δὲ γοῦν μοι δοκεῖσοι· οὐ δῆτά τε χιόνα οὖσαν δέξασθαι μᾶλλον τὸ θερμὸν ἢ ὥσπερ ὃν τοῖς ἔμπροσθεν ὀλέγομεν ἔτι δέσθαι ὅπερ ἐστὶν χιόνα καὶ θερμόν· ἀλλὰ πρόσιον τοῦ τοῦ θερμοῦ· ἢ ὑποκχωρήσειν αὐτοῖ· ἢ ἀπολεῖσθαι· πάντως· καὶ τὸ πῦρ δὲ αὖ προσιόντος τοῦ τυχροῦ αὐτοῖ· ἢ ὑπεξιέναι· ἢ ἀπολεῖσθαι· οὐ μέντοι ποτὲ πολεμήσειν δέξασθαι μᾶλλον τὴν τυχρότητα· ἔτι εἶναι ὅπερ ἐστὶν πῦρ· καὶ τυχρόν· ἀλλ' ἦ φῆς λέγειν· ἔστιν ἄρα ἢ δὸς ὥστε ἐναντία πρᾶγμα τοιοῦτον· ὡς ἀεὶ μόνον αὐτὸ τὸ εἶδος ἀξιοῦσθαι τοῦ ἑαυτοῦ ὁμόπτερος ἔσται τὸν ἀεὶ χρόνον· ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι· ὃ ἔστι μὲν οὐκ ἐκεῖνο ἔχει δὲ τὴν ἐκείνου μορφὴν ἀεί· ὅταν πέρ ἦ· ἔτι δὲ τοιόνδε

63v

ἴσως ἔσται σαφέστερον ὃ λέγω. τὸ μὲν περιττὸν. ἀεί που
δεῖ τούτου τοῦ ὀνόματος τυγχάνειν. ὃ περιὼν λέγομεν. ἱκόν:
πάμυ γε: ἆρα μόνον τῶν ὄντων. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτόν τι.
ὂ ἔστι μὲν. οὐχὶ περὶ τὸ περιττὸν. ὁμοίως δὲ δεῖ αὐτὸ μεταὐ
τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος καὶ τοῦτο καλεῖν ἀεί. ἆλλο δὲ οὕτως
πέφυκεν ἕτερον. ὡς ἂν τοῦ περιττοῦ. μὴ δῶμεν δὲ πολλαχῇ
λέγομεν δὲ αὐτὸ εἶναι. οἷον καὶ ἱππότης ἕτερον ἂν εἴη καὶ ἄλλο πολ
λοῖς. σκόπει δὲ περὶ τῶν τριάδος. ἆρα οὐ δοκεῖσοί τοῖς ἕτε
ρον τῷ ὀνόματι. ἀεὶ προσαμφισβητεῖσθαι εἶναι. καὶ τοῖς τοῦ περ
ιττοῦ. ὄντως οὐχὶ περὶ τῶν τριάδος. ἀλλ' ὁμοίως οὕτως πως
πέφυκε καὶ ἱππότης καὶ ἱππεύειν. καὶ ὁ ἡμίσεως τοῦ ἀρι
θμοῦ αἴτιος. ὡς ἂν οὐκ ὂν ὂ περὶ τὸ περιττὸν. ἀεὶ δοκᾶ
σοι αὐτῶν ἑαυτοῦ. καὶ αὖ τὰ δύο καὶ τὰ τρία.
καὶ αὖ πᾶσα ἡ ἑξάς οὐσία τοῦ ἀριθμοῦ. οὐκοῦν περὶ
ἄρτιον. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἑξῆς ἀεὶ ἕτερα αὐτῶν ἑαυτοῦ
ἱκοῦ: ὡσαύτως γὰρ οὐ κέφλι: ὃ τοίμην ἔφη μούλομαι δηλῶσαι.
ἀ θρεῖ. ἔστι δὲ τόδε: ὅτι φαίνεται οὐ μόνον ἐκεῖνα τὰ
ἐναντία ἀλλήλοις οὐδὲ χώρια. ἀλλὰ καὶ ὁσαοὐκ ὄντα
ἀλλήλοις ἐναντία. ἔχει ἀεὶ τὰ ἐναντία. οὐδὲ ταὐτὰ
ἐοικε δεχομένοις ἐκείνων τὴν ἰδέαν. ἡ αὐτὴ ἐναντίη
οἱαὶ ἐναντία ἡ. ἀλλ' ἑαυτοῦ ὄντος αὐτῷ. ἢ τοι ἀπολλύμενα
ἢ ὑπεκχωροῦντα. ἢ οὐ φήσομεν τὰ τρία καὶ ἀπολεῖσθαι
πρότερον. καὶ ἄλλο ὁτιοῦν πρεῖσθαι. πρὶν ὑπομεῖναι ἐτι
τρία ὄντα. ἀρτία μὲν ἔσται; πάμυ μὲν οὖν ἔφη ὁ κέλης:
οὐδὲ μὴν ἡ δύς. ἐναντίον γέ ἐστι δυὰς τριάδι: οὐμὲν
οὖν: οὐκ ἄρα μόνον τὰ εἴδη τὰ ἐναντία οὐχ ὑπομένει
ἑαυτὸν ἀλλήλοις. ἀλλὰ καὶ ἄλλα. τὰ ἐναντία οὐχὶ
ὑπομένει ἑαυτὸν: ἀλλὰ δέατα ἔφη λέγεις: μούλομαι
ἔφη. ἐὰν οἱ τε ἡμεῖς ὁρισώμεθα οἱ ποῖα ταῦτά ἐστιν; πά
μυ γε: ἆρ' οὖν ἔφη ὁ κέλης τὰ δεῖ ἢ ἁπλᾶ ὅτι ἂν καταλάβῃ
μηδὲν ὃ ἀπαλλάξει τὴν ἑαυτοῦ ἰδέαν αὐτοῖς ἴσχειν. ἀλλὰ λ

ἁμαρτίου· ἀεί τινος αὐτοῖ: ποῖος λέγεις: οἷον θρέμμα
μεν. οἶσθα γὰρ δήπου ὅτι ἀλλ' ἢ τὸν τριῶν ἢ δέα καταχθι.
ἀμαλκη αὐτοῖς· οὐ μόνον τρισὶν εἶναι. ἀλλὰ καὶ πέντε:
ποάνυσθ: ὥστε τοῦτον δὴ φαμὲν· ἡ ἁμαρτία ἢ δέα θκάμη
τῆι μορφῆι ἢ ἀπὸ τύπου ἀπεργάζηται: οὐδέποτ' ἄν ἕλθοι;
οὐ γάρ: εἰργάζετο δέ γε ἡ πεντετής: ναί: ἁμαρτία δὲ ταύ
τη. ἡ τοῦ ἀρτίου; ναί: ὥστε τὰ τρία ἄρα ἡ τοῦ ἀρτίου ἢ δέα.
οὐ δέοντα θέλει: οὐδήπου: ἄμοιρα δὴ τοῦ ἀρτίου· τὰ τρία;
ἄμοιρα: ἆρ' ἄρτιόν ἐστ' ἄρ' ἡ τριάς: ναί: ὁ τοίνυν θέλεν ὁ
ρίσασθαι δεῖν ποιεῖν οὐκ ἁμαρτίαν τινὰ ἐόντα. ὅμως οὐδὲ
χθαι αὐτὸ τὸ ἁμάρτιον· οἷον νῦν ἡ τριάς· τὸ ἄρτιον οὐκοῦσα
ἁμαρτία. οὐδὲν τί μᾶλλον αὐτὸ δέχθαι· τὸ γὰρ ἁμάρτιον αὖτοῖ.
ἀεὶ ὥστε φθείρει. καὶ ἡ λύρα· τοῖς πέρασι τοῖς. καὶ τὸ πῦρ. τοῖς τυ
χροῖς· καὶ ἄλλα πάμπολλα. ἀλλ' ὅρα δὴ εἰ οὕτως ὁρίζει
μὴ μόνον τὸ ἁμάρτιον τὸ ἁμάρτιον μὴ δέχεσθαι. ἀλλὰ καὶ
ἐκεῖνο ὃ ἂν ὥστε φθείρῃ τι ἁμάρτιον ἐκείνοις ἁφόρτοις ἂν αὐτὸ
εἴη. αὐτὸ τὸ ὥστε φθεῖρον τὴν τοῦ ὥστε φθειρομένου ἁμαρτιότητα
μὴ δέχεσθαι· πάλιν δὲ ἆρα μεμιμήσκου· οὐ γὰρ χείρον
τοῦ ἀΐστου ἀκούειν· τὰ πέντε. τὴν τοῦ ἀρτίου οὐ δέχεται.
οὐδὲ τὰ δέκα. τὴν τοῦ πρώτου· τὸ διπλάσιον· τοῦτο μὲν
οὖν καὶ αὖ τό. ἄλλοι ἁμάρτιον· ὅμως δὲ τὴν τοῦ πρώτου
οὐ δέχεται· οὐ δὲ δὴ τὸ ἡμιόλιον· οὐ δὲ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα·
τὸ ἡμίσου· τὴν τοῦ ὅλου· καὶ τριτημόριον αὖ καὶ πάντα τὰ
τοιαῦτα· εἰ πέρα ἔχει τὸ καὶ ὅσων δοκῶ σοι οὕτω: πάνυ σφό
δρα καὶ ἔμοιγε δοκεῖ θφθαι καὶ ἔσομαι: πάλιν δή μοι θφ' ἡ ὅτου ἆρ
χηὸν λέγω· καὶ μή μοι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ Κρίμου· ἀλλὰ μή μου
τὸ ὄνομα ἐμέ· λέγε δή· παρ' ὃν τὸ πρῶτον θλέγον λόγον
σιν τὴν ἀσφαλῆ θκάμψαι, ἀλλ' ὃν θκτοῖν νῦν λέγομεν.
ἄλλην ὁρῶ ἀσφάλειαν· εἰ γὰρ θροιόμεθ· ὃ ἄν τι θρῶσι σοῦ
ματι ἐφθάρθαι θρμὴν ἐσεῖμι· οὐ τὴν ἀσφαλῆ σοι θρῶ ἀπὸ
Κρίσιν θκάμψαι τὴν ἀπαθῆ· ὅτι οἷοί ἂν θρμότης· ἀλλὰ

π. ξηνήμοι ἢν ἄνθρω
πος ἀπὸ Κρίσιν ἀπὸ
Κρίμου· ἀλλ' ἄλλην
μή μου ὄνομα ἐμέ.

κομτοτραφθκτωννεω. ὁτι ὃι ἀν πῦρ. οὐ δε ἀν θρη. ὁ ἀν σοο
ματι ζῶν ἡ ται νοσηλισει. οὐκ θρ ὃ ὁτι ὃι ἀν νόσος ἀλλ' ὃι ἀν
πυρ τοσ. οὐ δ' ὃ ἀν ἀρι θμοὶ τι ζῶν ἡ ται τοβριτρὸ ἔ σαι. οὐ
κθρ ὃ ὃι ἀν τοβρι τό της. ἀλλ' ὃι ἀν μο ναὶ σ καὶ τἄλλα οὕτως
ἀλλ' ὅρα εἰ λί δη ἵ καμῶσ οἶσθ' ὁτι μούλο μαι: ἀλλ' ἀ παν
ἵ καμῶσ ἔ φη: λ' πο κρί νου δη λῆ δῦσ. ὁ ἀν τι ζῶν ἡ ται
σοο ματι. ζῶν ἔ σαι;: ὃι ἀν τυχὴ ἔ φη: οὐ κοῦν ἀεὶ τοῦτο οὐ
τωσ ἔ χει: τωῦσ γὰρ οὐχὶ λῆ δῦσ: λ' τυχὴ ἄρα ὁτι ἀν ἀντι
κατα σχη. αὐτὴ λ' κει ὥσθ' κεῖνο φθεί ρουσα ζῶ ι ῶν: λ' κει μέν τοι
θφη: πότερον δέ αἰτι ζῶ ι, θν ἀμ τίο μ. λ' οὐ δέν: ἔ αι μ
θφη: τί: θανατοσ: οὐ κοῦν λ' τυχὴ. τὸ θν ἀμ τίο ν ὃι ἀντὶ
ὧν φθεί ρει ἀεί. οὐ μέ ποτε δέξη ται ὡσ θκ τῶν πρόσθεν
ὡμο λό γη ται: καὶ μά λα σφό δρα θφη ὁ κεῖ νοσ: τί οὖν
τὸ μὴ δε χόμενον τὴν τοῦ ἀ πτί ου ζῶ ι ν. τί νῶν δη ὁμο
λο γοῦ μεν: ἀ μ ἄ πτο ν θφη: τὸ δὲ δί καιο μὴ δε χόμενον.
καὶ ὁ θάνα τοσ οὐκ μὴ δέ χη ται; ἄ τοπο ν θφη. τὸ δὲ. ἀδύ
νατον: εἰ θν. ὁ δ' ἀν θανα τον μὴ δε χη ται. τί καλοῦ μεν: ἀ
θάνα τον ἔ φη: οὐ κοῦν τυχὴ οὐδὲ χε ται θανα τον: οὔ: ἀ
θάνα τον ἄρ α λ' τυχή;: ἀ θάνα τον: ἑ θν ἔ φη. τοῦτο μὲν
δὴ λ' πο δε δεῖ χθαι φω μεν. λ' πῶσ δο κεῖ: καὶ μά λα γε
ἵ καμῶσ ὧ σω κρα τεῖ: τί οὖν λῆ δῦσ ὧ κεῖ νοσ. ἑ τοι
ἀ μαρ τί ω ἀ μ ἀν καῖ ον λῶ ν. ἀ μ ω λέ θρο ν εἶ ναι. ἄλλο τι τοῦ
τρί ου. λ' ἀ μ ω λέ θρο ν ἀν λῶ ν: ωσ γὰρ οὔ: οὐ κοῦν εἰ καὶ
τὸ θερμὸν ἀ μ ἀν καῖ ον λῶ ν ἀ μ ω λέ θρο ν εἶ ναι. ὁ πό τε πο
τὸν χιό να θερμὸν ὠσά μοι. ὑπο ζη εῖ ἀν λ' χιὼ ν
οὖ σα σῶ σ καὶ οὐ τη κτο σ. οὐ γὰρ ἀν λ' πο λε σθό μ. οὐ δ' ὧν
ὑπο μεν ού σα, ὑδρο ζα το ἂν τὴν θερ μό τη τα: ἀλλ' η θεῖ φθη
λῆ ξει σ: ὡσ δ' ἀν τωσ οἶ μαι κ' ἐι τὸ οὐ τυ κτο ν ἀ μ ω λέ θρο ν
λῶ ν. ὁ πό τε ὧν τὸ πῦρ τυ χὸν τι ὠ λι εῖ. οὔ ποτ' ἂν λ' πο θά νοι
μι το οὐ δ' ἀ πο ὄλ λυ το. ἀλλ' ὡσ σῶ μ' ἂν λ' πο λ θὼ ν ὃ χθο: ἀ
ναγ κη ἔ φη: οὐ κοῦν καὶ ὃ δε ἔφ η. ἀ μ ἀν γκη πε ρὶ τοῦ αὐ θα μ λ' τ
ἁ πά ν

εἰ μὲν τὸ ἀθάνατον καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν. ἀδιάφθορον τυγχάνει. ὁτὲ μὲν οὖν θανάτου ἐφάπτεται ὁτὲ δὲ οὔ. θάνατον μὲν γὰρ δηλοῖ ὃ κατὰ τὴν προειρημένην. οὐδέξεται. οὐδὲ ἅψεται τε θηλυκῶς. ὡς ὅταν τρίαν οὐκέτι ἅψηται ἄρτιον. οὐδὲ γε ἀνὴρ τὸ περιττόν. οὐδὲ δὴ τὸ πῦρ τυφλόν. οὐδὲ γε ἡ ὕβρις τοῦ περιττοῦ. ἀλλὰ τί κωλύει φαίη ἄν τις ἄρτιον μὲν τὸ περιττὸν μὴ γίνεσθαι. ἴσον δὲ τοῦ ἀρτίου ὡς ὅταν ὁμολόγηται. λυπηρὸν δὲ αὐτοῦ. ἀνδρεῖον ἄρτιον γεγενῆσθαι. τοῦτο γὰρ ἄν τις λέγοι. οὐκ ἂν ὄχλοι μέντοι διαμαχέσασθαι ὅτι οὐκ ἀπόλυται. τὸ γὰρ ἄρτιον οὐκ ἀνώλεθρόν ἐστιν. ἴσως εἰ τοῦτο ὁμολογήσεται τις ἡμῖν. ῥᾴδιον ἴσως ἂν διεμαχόμεθα ὅτι ἴσον τοῦ ἀρτίου. τὸ περιττὸν καὶ τριῶν οἴχεται λυπηρόν. καὶ ὡς περὶ πυρὸς καὶ θερμοῦ καὶ τῶν ἄλλων. οὕτως ἂν διεμαχόμεθα. ἢ οὔ: φαίη μὲν οὖν: οὐκοῦν καὶ μὴ περὶ τοῦ ἀθανάτου. εἰ μὲν ὁμολογήται καὶ ἀνώλεθρον εἶναι. τυχὸν ἂν εἴη καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ ἀθανάτου ἐστὶν ἀνώλεθρον καὶ ἀνώλεθρος. εἰ δὲ μή. ἄλλου ἂν δεοίη λόγου: ἀλλ' οὐ δεῖ ἔφη τοῦτον γε θέσθαι. σχολὴ γὰρ ἄν τι ἄλλο φθορᾶς μὴ δέχοιτο. ἢ τὸ γε ἀθάνατον καὶ ἀΐδιον φθορὰν δέξεται: ὃ δέ γε θεὸς οἶμαι ἔφη ὁ σὸς κρείττων. καὶ αὖ τὸ τοῦ ζῴου εἶδος. καὶ εἴ τι ἄλλο ἀθάνατόν ἐστι, παραπαντὸς μὲν ὁμολογηθήσεται μὴ φθείρεσθαι: καὶ δῆλον τὸ λυπεῖσθαι: παραπαντὸς μέντοι διαφθορὰν ἂν οὐ φοβοῖμεν: ὁπότε δὴ τὸ ἀθάνατον καὶ ἀδιάφθορον ἐστιν. ἀλλ' ὅτι μὴ τυγχάνει ἐὰν ἀθανάτου τυγχάνειν οὖσαν. καὶ ἀνώλεθρος ἂν εἴη: πολλὴ ἂν ἀνάγκη: ἴσον δὴ τοῦτο ἆρα θανάτου ἴσον τῷ ἄρτιον. τῷ μὴ θερμῷ τὸ ἴσον ἐοικέναι οὐ φήσομεν. λυπηρὸν δὲ ἀθανάτου καὶ ἀδιάφθορον οἴχεται ἀπιὸν ὑπεκχωρήσαν τοῖς θανάτοις: φαίνεται: ἆρα τὸ καὶ ἄρτιον ἂν ἀνώλεθρον εἴη ἄκεκλιστον τυχὸν ἀθάνατον καὶ ἀνώλεθρον. καὶ τοῖς ὅτι ἴσον τοῖς ἡμίσεσι καὶ οἱ τυχαὶ ἐναίδουν: οὐκοῦν ἔφη γε ὁ σὸς κρείττων ἔφη ἔοικε παραπαντὸς ἀλλ' ὅτι λόγον.

ὁ δε. ἢ τί σ ἄλλο σ ἐχ λ ζειν. ὧ ζει μὴ κατα σι μῆσαι. ὡσ οὐ
κοί δα ει σ ὀν τι ν αἰ τί σ ἀν ἄλλο ν καιρὸν ἀν α μαί λοι το. ἢ τὸν
μὼ σαρ ὸν τα. σ βρὶ τοῦ τοι οὕτω μ α υλ ὸ μ βμο σ ἢ τοι ει πῆ ν ὀνανκεῖσθαι
λιὰ κοῦ σαι: ἀλλὰ μὴν ἢ δὸ ὁ σι μί α σ. οὐ δ' αὖ τοσ ἔχ ζει ὁ πῆ
λ πι σ ὰ ὁ κγ σ τῶν λε γ μέ νω ν. ὑπο μέ νοι τοῦ με γέ θου σ πρὶ
ὧ ν οἱ λό γοι εἰ σί. καὶ τὴν ἀμ ι μ ή τ ν ἀ σ θέ νει α ν ἀπι μαί ζω μ. ἀ
ναγ κα ῖ ζο μαι λ πι σ ί α ν ἐχ ει ν σ αρ ε μ αυ τοῖ σ πρὶ τῶν εἰρη
μέ νω ν: οὐ μό νο ν γ ὸ ζῆ ν ὧ σ ι μί α ὁ σ ω κρ ά τη σ. ἀλλὰ
ταὐ τὰ γ σ. ὠ φέ λ ζει σ. καὶ τα ῦ γ σ ὑ πο θέ σει σ τα ῖ σ πρό τα σ. ἢ
εἴ πα ι μὴν εἰ σὶ ν ὁ μό σ σ ω σ ὅ σ κε πτό μ α σ α ζ ὲ σ τε ρο ν. καὶ δὴ
αὐτὰ ὃ ἴ κα ὼ σ δι ὸ λ η τ σ. ὡσ σ ζοῖ μι. ἀ κο λου θή σ α σ τοῖ
λό γοι. κα θό σο ν δ ω σ ατὸ ν μά λι σ α ν ἀμ ῶ σ ω σ ἀκο λου θῆ σ αι.
κἀ κ τού το αὐτὸ σ αφ ὲ σ γρ ἢ η τα ι. οὐ δ ε ῖ ζ ω τη τή σ α σ θ σ πρα γ τό ν:
ἀλ η θῆ ἐ φ η λ ζει σ: ἀλλὰ τ ὸ δε ὄ ζῆ ν ὧ ἀ ν ἄ ρ σ α σ δί κα ι ο μ δ λ
κο η θῆ ν αι. ὁ τι εἴ πε ρ ἢ τυ χὴ ἀ θα ν ά τ ο σ ἐ σ τι ν ὧ σ ι μ ε λ ή σ ο
δὴ δε ῖ ν αι. οὐ χ ὑ πε ρ τοῦ χρό νου τού του μό νο ν ὄ ρ ω ν τε ρ καλοῦ
μ ε γ τὸ ζῆ ν. ἀλλ' ὑ πε ρ τοῦ σ αν τό σ. καὶ ὁ Κί ν δ ω σ. μὼ δή.
καὶ δό ξει ὄ ρ ἂ ν δε ι νὸ σ εἶ ν αι. εἶ τι σ αὐ τῷ ἀ μ ε λ ή σ ο ν ὄ ρ.
εἰ μὲ ν γὰρ ἢ ὼ ὁ θα ν ά τ ο σ τοῦ σ αν τὸ σ ἀ π α λ λα γ ή. ὄ ρ μ α ο μ
ἂ ν ἢ ὼ τοῖ σ κα κοῖ σ ἀ πο θα νοῦ σι. τοῦ τ ὸ σ ώ μ α το σ αἵ μ α ἀ π η λ
λά χ θα ι. καὶ τῷ ὃ ν τὸν κα κί α ν μ ε τὰ τῷ τυ χεῖ ν. νῦ ν δὲ
ὡσ εἰ δὴ ἀ θά ν α το σ φα ί ν ε τα ι οὖ σ α. οὐ δὲ μί α ἂ ν εἴ η αὐ τῇ
ἄλλη ἀ πο φυ γὴ κα κῶ ν οὐ δ ε σ ρί α. πολ ὺ τοῦ ὡ σ ο μ ε λ τί α ν
τὸ καὶ φρο νί μω ταύ τῃ ν ὄ ρ έ σ θα ι. οὐ δ ε ὶ γὰρ ἄλλο ἔ χο ν τα
εἶ σ αὖ δο υ λ ε ῖ τυ χὴ ὄ ρ χα ν. πολ ὺ τῷ ὡ σ α ῦ τω ς δ ε ί α ν τὸ καὶ τρο
φῆ σ. ὰ ὴ δὲ καὶ λ ζῆ τα ι μέ γ ι σ τα ὠ φε λεῖ ν. ἢ ν μὲ λα ί πῃ ν τὸν τὸν
τή σ α ν τα. ὃ υ θὺ ὃ μα ρ χῆ ι τῷ ὃ κεῖ σ θ πο ρεί α ν. λ ζῆ τα ι δὲ
οὗ τοσ. ὁ σ ά ρ α τὸν τε λ ὐ ν τή σ ά ν τα ὃ κά σ τ ν. ὁ ὃ κά σ του δαί μω ν
ὁ ὡσ ὄ ρ ζῶ ν τα ὲ ἰ λή χ ῃ. οὗ τοσ φά ν η ὡ σ ι χρεῖ. εἶ σ ο δὴ τί να
τό πο ν. οἷ δε ῖ τοὺ σ ξυ λ λε γέ ν τα σ δι ὰ δι κα σ α μ ὸ ν ὡσ εἶ σ
αὖ δο υ σ ο ρ θύ ε σ θα ι. με τὰ ἢ γε μό νο σ ὃ κεί νου. ὡ σ ὶ δὴ προ σ φά κ τα ι

÷ ἀ προ σ δό κη τον κὸ ν ὃ ρ
δο σ. ἀ πὸ τ ὸ ὄ ρ τα ι σ
ὁ δι ὸ σ τι θε μέ νο ν
ἀ πα ρ χῶ ν. ὡ σ οἱ ὁ
δοι πό ροι κα τθα ι
ο ω ι ν: —

τοὺς ὑμᾶς δὲ ἐκείνους πορθοῦσαι· τυχόντας δ' ἐκείνων οὐδεὶς
τυχεῖν· καὶ μείναντας οὐ χρὴ χρόνον· ἄλλος δ' ὑπολιμπάνει
μὴν κομίζει ὃν πολλοῦ χρόνου καὶ μακροῦ πορεύσιος· ἔπει
δὲ ἄρα λιπορεῖα· οὐ χώσ ὁ αἰσχύλου τηλεφοσλέγει· ἐκείνος
μὲν γὰρ αὐπλῶς οἱ μὲν φησὶν εἰσαῦδις φθρεῖν· λιδοὺς δ'
αὐπλῆ· οὔτε μίαν φαίνεται μοι εἶναι· οὐδὲ γὰρ ἂν λιμεμόρφωδη·
οὐδὲ γάρ που τίσ ἂν αὐμάρτοι οὐδαμόσε· μᾶσ ὁ δοὺς οὔσης· μῶν
δὲ δοὶς ἐ· σχίσεισ τε καὶ πορίδοις πολλοὺς ἔχειν· ἀπὸ τοῦν
θεσιῶν καὶ μομίμεσθαι τοὺς ὃν θαῦδε· τὸ κακρόμβοσ λέγω· λιμὸν
οἷς κοσμίαν τε καὶ φρόνιμος τυχὴ· ὥστε καὶ τε καὶ οὐ κακῶς εἶναι
παρόν τοι· λιδὲ δοὶ θυμὴ τι κακὸς τοὺς σώματος ἔχουσα· ὁ πορ
ὃν τοῖς ὑμπροσθεν εἶπον· πορὶ ἐκείνου πολλὼν χρόνον ὕστερο λιμὸς
μή· καὶ πορὶ τὸν ὁράτον τόπον· πολλοὶ αὖτι τείναντα καὶ πολ
λαπλασιάσαι· μίαν καὶ μέσον ὑπὸ τοῦ πρὸς τε αὐμῶν οὐδαί
μονος οἱ χθαμαλὴν· ἀφικομένων δὲ ὁ θι πραὶ ἄλλαι
τὴν μὲν οὖ καὶ παρτὸν καί τι πάσοι ἱκανὸν αὐτοιοῦτο· λιφόρον
οὐ δίκαν ἡμῶν· λιἄλλα αὖτ τοι αὐτὰ εἰργασμένων
ἀὐτοῦτον ἀὐδελφάτε καὶ αὐδελφὸν τυχὸν θέργα τυχόντ
ὄντα· ταύτην μὲν αἰπασφθύγει τε καὶ ὑποκτρώσας· καὶ
οὔτε ξωμπόροσ· οὔτε ἡμερῶν ἐθέλει νίμεσθαι· αὐτὴ
δὲ πολλαπλάσιαν ὃν πασὶ ἐχομένην αὐπορίαν· ὅσσ ἂν δὴ τινὰ
χρόνοι νέμωσιν ταῦ· ὧν ἐλθόντων· ὑπὸ μάκιστο φθρέσας ἐσ
τὴν αὐτὴν πρεσβύσασαν οἰκίαν· λιδὲ καθαρσίου τε καὶ μετρί
ως τὸν μίσθ' ἀπεξελθοῦσα· καὶ ξωμπόρων καὶ ἡμερόμορφον
θεῶν τυχοῦσα· ὁ κίστε τὸν αὐτὴν ἐκαὶ τὸν τόπον πρόσοικον
των· εἰσὶ δὲ πολλοὶ καὶ θαυμασοὶ· τὸ μὲν τόποι· καὶ αὖ
τη· οὔτε οἷα οὔτε ὁσάδη δοξάζεσθαι ὑπὸ τῶν πορίμων ἐσ
θόπον λέγειν· ὡσ ἐφ' ὑπότινος πείσομαι· καὶ ὁσίμμισ
πολὺ ταῦτα ὄφελος· ὡσ σὺ κρατεῖς· πολλοὶ γὰρ τοι τὸ
μὲν καὶ αὖ τὸ πολλαὶ δὴ αὖ κίκασι· οὐμὲν τοι ταῦτα αἰσθ
πάθει· λιδέπω ἂν οὖν ἀκούσαιμι· ἀλλὰ μέν τοι ὡσιμμίαν

ἡσύσιον

οὐχὶ λαὸν κουνέμοι τέχνη δοκεῖ εἶναι διηνεκέσασθαι· ἀγεέσαιν
ὡσ μὲν τοι ἀληθῆ. χαλεπωτέρον μοι φαίνεται· ἢ κατὰ τὴν
λαὸν κουτέχνων· καὶ αἶναι μὲν ἔφ' ἴσασ· οὐκάν οἶσ τε εἶναι·
αἶναι δὲ· εἰ καὶ ἢ πεσαίμην ὁμίσσ μοι δοκεῖ ὁ θεὸσ ὡσ σημεῖα
τοῖσ μὴ κεῖ τοῦ λόγου οὐκ ἐξαρκεῖν· τὴν μὲν τοι ἰδέαν τὴν
γῆν οἷσ ἂν πεισθεῖσθαι εἶναι· καὶ τοὺσ τόπουσ αὖ τῆν. οὐ δὲν
με κωλύει λέγειν· ἀλλ' ἔφη σὶ μεῖσαν καὶ ταῦτα ἀρκεῖ·
πεισθεῖσθαι τοίνυν ἢ δύο ἔφ· ὡσ πρῶτον μὲν εἴσαιν ὑμᾶσ
σοι τοῖσ οὐρανοῖσι περιφερῆσ οὔσασ· μὴ δὲν αὐτὴ δεῖν· μήτε
ἀνέρασ πρὸσ τὸ μὴ πεσεῖν· μήτε ἄλλησ ἀνάγκησ μὴ δεμιᾶσ
τοι αὐτησ· ἀλλ' ἴσασ μὲν εἶναι αὐτὴν τε ἴσχειν τὴν ὁμοιότητα
τοῦ οὐρανοῦ αὖ τοῦ ἑαυτοῖσ παντὴ· καὶ τῆσ γῆσ αὖ τῆσ τὴν
ἰσορροπίαν· ἰσόρροπον μὲν γὰρ ἅπασαν ὁμοίωσ τὴν ὑσ ὑμᾶσ
τε θεὶν οὐχόσει μᾶλλον οὐδὲ τὸν οὐδαμόσε κλιθῆναι·
ὁμοίωσ δὲ ἔχον. οὐκλινεῖ μὲν εἰ· πρῶτον μὲν τοίνυν· τοῦτο
πεισθεῖσθαι· καὶ ὀρθῶσ με ἔφη σὶ μεῖσαν· ἔτι τοίνυν ἔφη
τοιαύτην εἶναι αὐτό· καὶ ἡ γαῖα οἰκεῖν τοιὸν μέχρι ἡμᾶσ
κλεῖσον αὐλῶν ἀπὸ φαύλου ὃν σημικρῶν τῆνι μορίων· ὧν
ἂν τύχοι μὲν ἡμεῖσ καθ' ἡμᾶσ καὶ ἄλλοι ἄλλοθι πολλοὶ ὃν πολλοῖσ
λαοὶ ταῦ οἰκοῦσαν· καὶ ἄλλοι ἄλλοθι πολλοὶ ὃν πολλοῖσ
τοιούτοισ τόποισ οἰκεῖν· εἶναι γὰρ πᾶν ταχὺ τὸν περὶ τὴν γῆν
πολλὰ κοῖλα καὶ παντοδαπὰ καὶ τοῦ ἰδέαν καὶ τὰ
μεγέθη· εἰσὰ ξυμβρυχίαι· τὸ τε ὕδωρ καὶ τὴν ὁμί
χλην καὶ τὸν ἀέρα· ἂν τὴν δὲ τὴν γῆν καθαρὰν· ὃν κεῖσθαι
ῥοῖ κεῖσθαι τοῖσ οὐρανοῖσι· ὃν οἷσι περάσαι τὰ ἄστρα· οἳ δὲν
ἀεθέρα ὁμομαζεῖν τοὺσ πολλοῖσ· τὸν περὶ τοῖσι αὖτα ἔφο
θόρον λέγειν· οὐ δὲ ὑπὸ σαφήνειαν ταῦτ' εἶναι· καὶ ξυγγραφὴ
έσ τοῖ κοίλοισ τῆσ γῆσ· ἐνεῖσ οὖν οἱ κοῦφοι ὃν τοῖσ κοίλοισ
αὐτῆσ· λεληθέναι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ ἑαυτῆσ γῆσ οἰκεῖν·
ὡσ αὐτὰν εἴ τισ ὃν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ σφαίρου οἰκῶν·
οἱοι τότε ἑαυτῆσ θαλάττησ οἰκεῖν· καὶ διαυτοῦ ὕδατοσ
ὁρῶν τὸν ἥλιον καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα τὴν θαλάτταν ἡγεῖ
τὸ οὐρανὸν εἶναι· διαδὲ μικρότητα τότε καὶ ἀσθένειαν· οὐ
δὲ πώποτε ἔβη τοῖ ἄκρα τῆσ θαλάττησ ἀφιγμένοσ· μηδὲ

θωρακόσειη· ἐκδιὸ καὶ ἀμαυκύτας ἐκτιὼ θαλαττης ἐστὶν
ὁρθαὶ δε τόπον· ὁ σωκαθαρώτερος καὶ καλλίομτυχαίει ὢν τοῦ
παραυσφίστι· μὴ δὲ ἄλλου αὐκηκοὼς εἰη τοῦ θωρακός. ταυτὸν
δὴ τοῦτο καὶ ἡ μαὶ πλωτὸν θεῖναι· οἱ κοινῶς γὰρ ὁρῶμι κοίλοις τῆς
γλὼ οἱ θθαι ὡσάμφω αὐτλῶ οἱ κεῖμ· καὶ τὸν ἀὴρ αὐοἰραμὸν καλεῖμ· ὡς
δ' ταυτοῦτον οἰραμοῦ ὀν τος τὰ ὐ ἀερα χωροῦντα· τὸ δὲ εἶναι ταυτὸν.
ὑπαυθρειάς καὶ μεραλυτὶκος· οὐ χρίοντε εἶναι ὑμᾶς δ' ὀξυτὴ
θεῖμ ὡς ἔχατον τὸν ἀὴρα· ὡσεὶ εἴτις αὐτοῦ ὡς ἄκρον ὅλθοι· ὑπὸ μηκος
νομόμενος ἀμαὶ πτοιτο. Καὶ τὶ δ' ἀμ αὐκύτας τα ὡ ὡς ἠρ ὁρθαὶ δε
οἱ ἐκτιὼ θαλαττης ἰ χθύ ὡς ἀμαυκύτον τε ὁ ρῶσι τὰ ὁρθαὶ δε.
οὐ τος ἀὴρ τὶν α καὶ τὰ ὁκεῖ καὶ τὶ δεῖμ· καὶ εἰ δ' ὑ φύσις ἰ καμ' δ' ὑ
ἀμ' ἀσχέσθαι θεωροῦσα· μᾶλλον δ' ἂν ὁ τὶ ὁκεῖνός ἐστιμ ὁ αὐλιθὼς
οὐραμὸς καὶ τὸ αὐλὶθιν ὀν φῶς· καὶ δ' ὡς αὐλη θὼς μὴ· δ' ἐλεμεν
μὲν δ' μὴ καὶ οἱ λίθοι καὶ αὐ πασ ὁ τόπος ὁ ὁρθαὶ δε. ὃ γε φθαρμενὰ
ἐστὶ καὶ κατα με μερω μένα· ὡς ἠρ ταὶ ὁρθ τὶ θαλαττ τὶ ὑπὸ τῆς
αὐλμυρὸς· καὶ οὔτε φύσαι ἄξιον λόγου οὔδὲν ὁρθ τὶ θαλαττ μὶ· οὔτε
τέλειον ὡς ὅσος εἰ πᾶν οὐ δεν ἐστι· σπέρμα δὲ καὶ ἄμμος καὶ τὰ
λὸς αὐμὴ χαμος καὶ μορ μορυ ροί εἰσιμ· ὁπου ἂν καὶ δ' μὴ δ'· καὶ πρὸς τὰ
παρ' ἡμῖν καὶ δ' κρίνεσθαι· οὐ δ' ὅπως ποιῶ αὐξι α· ὁκεῖ μα δὲ αὐ
τὸν παρ' ἡμῖν· πολὺ ἂν ὅτι πλεῖον φανεί η διαφ ὁρεῖμ· εἰ γὰρ δ'
καὶ μεῖθον λάβειμ· καὶ λὸν καὶ αὐξιον ἂν κούσαι ὧ σημεῖα· οἷ αι
τυγχάνει τὰ ὡσ πλὸ μὸ ὑπὸ τοῖ οἰραμοῖ ὀν τα: ἀλλ' αἰ μὲν ὑφ'
ὁ σι μμέας ὧ σὰ κρα τὸ μ σημεῖο ν τούτου τοῦ μύθου. δ' λέως ἂν
ἀκούσαι μεν: λάβ τα τοίμ ὑφ' ἡ ὡς ταί ρ ε. τορ ὧ τον μὲν εἶναι τοῖ
τὴ δ' μὴ αὐτὴ ἰ δεῖμ· εἴτις ἂν ὧ θεν θεὼ τοῦ τὸν ὧ ὡσ θρ αἱ λοιδο
Καὶ κ τοι σφαῖραι· ὡσοι κίλη χρώματοι δειλη μὲν η ὧν καὶ τὰ ὁρθ
ταὶ δε εἶναι χρώματα, ὧ ὡσ θρ λείμματα· οἷ σ δ' ὁ ἰγραφεὺς κατὰ
χρῶν τα· ὁκ εἰ δὲ τὰ ὡς τὴν μὴν ὁκ τοι οὐ τῶν εἶναι· καὶ πολὺ
δ' τι ὁκλαμπρο τέρων καὶ καθαρω τέρων· δ' τούτων· τὴν μὲν γὰρ
ἀλωρ μὴ εἶναι· καὶ θαυμαστὸν τὸ καὶ λος· τὴν δὲ χρυσοειδ μὴ·
τὴν δὲ ὁ σηλευκὴ· γ' τοῦ δ' χιόνος λευκοτέραν· καὶ ὁκ τοῦ ἀλλων
χρωμάτων ἐκείνων ὁ σ αὐ τως· καὶ δ' τι πλειόνων καὶ καλλιόνων·
δ' ὅσων ὑμεῖς ὁ ρᾶτε καὶ ὧν· καὶ γὰρ αὐ ταὶ ταὐ τα τὰ κοίλα αὐτῶν
ὁλοσ τὰ καὶ ὧ τρος ὁ κπλεω σὰν τα· χρώματος τὶ εἶδος παρέχεται

αἴλιον ταὐτὴν τὴν τοῦ ἄλλον χρωμάτων τοῖ κιλίαι· ὥσ αὐ τὴ
αὐτὴν εἶ δοσ ξωε χὲ τοῖ κίλον θαυμαί ζεσθαι· ὅμ δὲ ταύτην
οὐσίη· τοι αὐτὴν ἀμ αἴλομ ταὶ φυόμενα φύεσθαι δὲν λ ραυτὲ καὶ
ἄλοη καὶ τοὺ καρποὺσ· καὶ αὖ ταὺ ὄρη ὥσ αὐτοσ καὶ τοὺ λί
θουσ ἔχην ἀμ αὶ τὸν αὐτὸν λόγον· τὴν τε λ φότητα ταν· καὶ τὴν διαφά
νειαν· καὶ τὰ χρώματα καλλίω ὧν καὶ ταὺ ὅμ θαὺ δε λιθίδια
εἶη· ταῦτα ταὶ φαντοὺμενα μόρια· σαφ δια ύτε καὶ ἴ ἄσι δασ
καὶ σμαραίγδουσ καὶ τοιαύτασ ταὶ τοιαὐτασ· ὅκεῖ δὲ οὐ δὲν ὁ τὴ
νιὴ τοιοῦτον εἶναι· καὶ ὅτι τοῦτον καὶ αλλίω· τὸ δ' αἴτιον τοῦτο εἶναι·
ὅτι ὅκεῖνοι οἱ λίθοι καθαροί εἰσι καὶ οὐ κατὰ δια δεδομένοι· οὐδὲ
διεφθαρμένοι ὥσ αὐτροί ὅμ θαὺ δε ὑποσπᾶσε δόνοσ καὶ αἴλμησ·
ὑπὸ τοῦν δεύρο ξωε ρρυη κότων· αὐ καὶ τοῖσ λίθοισ καὶ τὴν γὴν
καὶ τοῖσ ἄλλοισ ζώοισ τε καὶ φυτοῖσ· αἰσχὴ τὲ καὶ μόσιοσ παρέχ
την δὲ γὴν αὐτὴν· κεκοσμῆσθαι τοῦτοισ τε ἅπασι· καὶ ὅτι χρυ
σὸσ τε καὶ ἄργυροσ· καὶ τοῖσ ἄλλοισ αὖ τοῖσ τοιούτοισ· ὅκφα
νῆ γὰρ αὐτὰ πεφυκέναι ὅν τα πολλαὶ πολλῆ καὶ μεγάλα καὶ
παραχοῦ τῆσ γῆσ· ὥσ αὐ τὴν εἶ δεῖν εἶναι θάμβοσ ὅτι λαμπό
μενον θαυτοῦν· ζώων δὲ αὐτὴν εἶναι· ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀρ
τοὺσ μὲν ὅμ νεμομένουσ· τοὺσ δὲ πρὸσ τὸν ἄνθρωπον· ὥσ
αὐτρῆσθαι πρὸσ τὴν θάλατταν· τοὺσ δὲ ὁμῆσθαι· αὖ πρὸσ ρ
ρεῖν τὸν ἀέρα παρὸσ τὴν ἰσπείρουσαν· καὶ ὅμ λόγοι· ὁ πρὸ
σὼν τοῦ ὕδατοσ καὶ τὴν θάλατταν ἐστὶν παρὸσ τὴν ἡμετέραν χρῆ
σιν· τοῦτο ὅκεῖ τὸν ἀέρα· ὁ δὲ ἡμῖν ἀήρ· ὅκείνοισ τὸν ἀέρα·
τὰσ δὲ ὥρασ αὐ τὴν κρᾶσιν ἔχειν τοιαύτην· ὥσ αὐ ὅκείνουσ
ἀφόσουσ εἶναι· καὶ χρόνον τὲ ζῆν· πολὺ πλείω τοῦν ὅμ θαὺ δε
καὶ ὁ τᾶ καὶ αὐκοῦν· καὶ βρομήσει καὶ τοῖσ τοιούτοισ ἡμεῖν
ἀφε σαφ αὐτὴν αὐτὴν ἀπο σᾶσει· ἡ πνοὰ ἠρ τε ὕδατοσ ἀφέ
σεωσ· καὶ αἰθὴρ ἀέροσ παρὸσ καθαρότητα· καὶ δὴ καὶ θεῶν
ἀλόη τε καὶ ἴ δραὶ αὐτοῖσ εἶναι· ὅμοιοσ τοιούτοισ κἠταῖσ θεοῖσ
εἶναι· καὶ φήμησ τε καὶ μνήμησ καὶ αὐθήσεωσ τοῦν θεῶν
καὶ τοιαύτασ σωφροσύνασ μίγνεσθαι αὐτοῖσ πρὸσ αὐτούσ· καὶ τὸν

÷ καταλειπόμενοι:—

λίλιον καὶ σελήνην καὶ ἄστρα. θεωρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν οἷ αὐτυχαίνει
ὄν τα. καὶ τὴν ἄλλην ὑδατομερίαν τούτων ἀκόλουθον εἶναι
καὶ ὅλων μὲν δὴ τὴν γῆν οὕτω πεφυκέναι. καὶ τὰ περὶ τὴν γῆν.
τόπον δὲ ἔν αὐτῇ εἶναι. κατὰ τὰ ἄκοιλα αὐτῆς κύκλοι
περιόλων τοιοῦτοι. τοὺς μὲν, μᾶλλον θυτέρους καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
νους μᾶλλον, ἢ ἔνεῖσι οἱ κοῦφοι. τοὺς δὲ, μᾶλλον θυτέρους
όντας. τὸ χάος μᾶλλον αὐτοὺς ὑλαστὸν ἔχειν τοῦ παρημῖν τόπου.
ἔτι δοῦναι καὶ μᾶλλον χυτέρους τοιαύθεις τοῦ ἔνθαδε εἶναι. καὶ
τὰ λλα τυτέρους. τούτους δὲ πάντας ὑπὸ γῆν εἰσάλλήλους συν
τεθῆσθαι τὸ πολλαχῆ. καὶ κατὰ πόρους καὶ ὑυρυτέρους. καὶ
διεξόδους ἔχειν. ἢ πολὺ μὲν διαῤῥεῖν ἐξ ἀλλήλων εἰσάλ
λήλους, ὡς ποταμίους κρατῆρας. καὶ ἀεὶ ῥεῖν τὸ ταμοῦ ἀμεί
λαμμένα μέθη ὑπὸ τὴν γῆν καὶ θερμοῦ διὰ τοῦ καὶ τυφῶνα.
πολὺ δὲ πῦρ καὶ πολὺ μείζους τοὺς ταμίους. πολλοὺς τὸ
ὑγροῦ πηλοῦ καὶ καθαροῦ τέρου καὶ πορμαρώδους τέρου. ὡς ποτὲ
ἔνεῖσι οἰκεῖα. οἱ πρὸ τοῦ ῥύακος πηλοῦ ῥέον τὸ ποταμοί. καὶ
ἀπὸ τοῦ ὀρύσσειν. ὧν δὴ ἕκαστον τοὺς τόπους πληροῦσθαι. ὧν
ἀπὸ ἕκαστοις τύχῃ ἕκαστον τὸ ὑποῤῥεῖν ἀπὸ καὶ καθ' αὑτό
δὲ πάντα κινεῖν ἀπὸ καὶ καθ' αὑτό. ὡς ποτὲ ἀπὸ ῥαγῆναι τινα ὑπὸ
σαν ἔνεῖσι τῇ γῇ. ἔστι δὲ ἄρα αὐτῇ ἢ ἀπὸ ῥαγὴ διαφύσιν τοι
ἀνδεπινὰ. ἔνεῖσι τι τῶν χασμάτων τῆς γῆς. ἄλλοτε μὲ
νειν τυχαίνει ὄν. καὶ δὴ καὶ πότερον τὸ τερπνὸν διόλου τῆς
γῆς τοῦτο. ὁ πότε πλησίον εἶναι πόρον λέγομεν αὐτό. τῆλε μᾶλλ' ἢ ἧτ
τον ὑποχθονοσέσαι ὑπέρθρον. ὃ καὶ ἄλλοθι ἔκεινος
καὶ ἄλλοι πολλοὶ, τὸν ποιητὸν ταρτάρου κοκλήσκασιν. εἰσ
φέρτουτο τὸ χάσμα. συῤῥεῖσι πάντα οἱ τοῦ ταμοί. καὶ ἐκ
τούτου πάλιν ἐκῥεῖσι. γίγνονται δὲ ἐκ αὐτοῖ τοιοῦτοι
δ' οἱ αὐ καὶ τῆς γῆς ῥεύσεις. ἢ δὲ αἰτία ἐστὶ τοῦ ἐκρεῖν
τὸ ἔνεῖσι τοῦθεν. καὶ εἰσρεῖν ταῦτα τὰ ῥεύματα. ὅτι πυθμὴν
οὐκέχοῦσι δεκαστην τὸ ὑγρὸν τοῦτο. ἀλλ' ἀφῆται δι' κὰ κμαί
νει αὐτὸ καὶ καθ' αὑτὸ καὶ ὁ ἀὴρ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ περὶ αὐτόν. ταῦτα

ὁ ὑποθήκη ἀφορμήν:-

ποιεῖ· ξωσθεῖται γὰρ αὐτοῖ· καὶ ὁ τάν εἰσ τὸ σοβκειναν τῆσ γλῆσ ὀρ
μήσι· καὶ ὁ τὰν εἰσ τὸ σοβ τά δε· καὶ ὡ σοβρ τὸμ ἀμ αν πνοήν τον
αὐ εἰ βκπνεῖ τὸ καὶ ἀμ αν πνεῖ ῥόον τὸ πνεῦμα, οὕτω καὶ βκεῖ ξυ
μβσ ρούμβμον τοῖ ὑγροῖ τὸ πνεῦμα. δεινοῖσ τ ην ασ ἀὴ ἐμοισ καὶ
ὁμηχάνουσ παρέχεται καὶ εἴσιον καὶ ἔξιον· ὁ τάρ τε οἰὼν ὁρμήσαν
τοσ χωρήσι τὸ ὕδωρ εἰσ τὸν τόπον τὸν δὴ κατω καλούμβμον· τοῖσ
κατβκείναν ταὐρ εύματαν διὰ τῆσ γλῆσ· εἰσ ῥεῖ τε καὶ σληροῖ
αὐ τὰν· σ σοβροὶ ὦσαν πλοῶ κτοι· ὁ τάρ δὲ αὖ βκεῖ θβμ μὲν ἀπολλ
πλήσι· δεῦρο δὲ ὀρμήσι· τὰν ὁμ θαὶ δε πληροῖ αὐθισ· τὰν δὲ πληρω
θβ́ται· ῥεῖ διὰ τοῦ ὀχετοῦ τῆσ γλῆσ· καὶ εἰσ τοισ τόποισ βκαὶ
σαν ἀφικνούμβμα εἰσ οἷσ βκάστοισ εἶ δο ποιεῖται· θαλάττασ τε
καὶ λίμνασ καὶ ποταμοισ καὶ κρήνασ ποιεῖ· ὁμ τοῦ θβμ δὲ παῦ
λιν δῳούμβμα κατὰ τῆσ γλῆσ· τὰ μὲν μακροτέροισ τόποισ
σοβριβλθόντα καὶ σολείοισ· τὰ δὲ βλάττω καὶ μραχυτέροισ.
σαῦλιν εἰσ τὸν τάρταρον βμπαίσλει· τὰ μὲν σολὺ κατωτέρω· λὴ
εἰ σωληλεῖπο· τὰ δὲ ὀλίγον· σοαὶ τα δὲ ὑπὸ κάτω εἰσ ῥεῖ τῆσ
βκρο ῆσ· καὶ ὁμ ιαν μὲν. κατ᾽ ἄμ τι κρυῆ εἰσ ῥεῖ· ὃξ σωβ ὁμ· ὁμ ιαν
δὲ, κατὰ τὸ αὐτὸ μέροσ· ἔ αι δὲ αὖ πα τὰ πασι κύκλω πβριβλ
θόν τα· λὶ ἅπαξ λὶ καὶ πλέον ἀ κισ σοβριβλιχθῆ ται σοβρὶ τὴν
γλὴν ὦ σοβροὶ ὄφεισ ὅσ τὸ δωατὸν κάτω καθῆ ται σαῦλιν
βμπαίσλει· δωατὸν δ᾽ αἰμ βκατέρωσθ μέχρι τοῦ μέσου καθι
ζῆ αι· σοβραν δοῦ· σροσ γὰρ ἀμφοτέροισ τοῖσ ῥεύμασι· τὸ βκω
τέρω θβμ μίμβται μέροσ· τὰν μὲν οὖν δὴ ἄλλα· σολλά τε καὶ
μεγάλα καὶ σαν τοδαπὰ ῥεύματα ἔ αι· τυγχάνειν δ᾽ ἄρα οὐ τα
ὁμ τούτοισ τοῖσ σολλοῖσ· τὰ παρα αὐτ ταῦ ῥεύματα· ὧν τὸ
μὲν μέγιστον καὶ ὄξιστα τόν ῥόον σοβρικύκλοι· ὁ καλούμβμοσ ὠκε
ανόσ ἔ αι· τούτου δὲ κατ᾽ ἄμ τι κρὺ καὶ ὁμ αμ τίοσ ῥόοσ· αὐχβρόσ·
οὗ δ᾽ ἀβρήμων τὸ τόπον ῥεῖ ἄλλοσ· καὶ δὴ καὶ ὑπὸ γλῆσ ῥόοσ· ὃσ
τὴν λίμνην ἀφικνεῖται τὴν ἀχβροισιόν δα· οὗ αἱ σοὴ τ βόλου
τὴ κόσμον τυχαὶ σοῦσ σολλοῦσ ἀφικνοῦται· καί τινασ εἰσ μαρμέ
νοισ χρόνοισ μείνασαι· αἱ μὲν, μακροτέροισ· αἱ δὲ, μραχυτέροισ.

ἀ ἀναγκαῖον γὰρ
πρὸσ ἀμφοτέρα·

γ παλιν ἐκπεμπτον τοι εἰς τὰς τῶν Σωφρονισθεις· τρίτος δε πο
ταμος· διὰ τούτων κατα μέσον ἐκκαίλει· καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησί
ἐκπίπτει ἐς τόπον μέγαν πυρὶ πολλῶ καιόμενον· καὶ λίμνη τῶν
των εἰ μεί Σωτῆρος παρ' ἡμῖν θαλάττης Σέδωσαν ὕδατος καὶ πη
λοῦ· ἐντεῦθεν δε χωρεῖ κύκλω θολεροῦ καὶ πηλῶδους· τοῦτο
τόμενος δε τῆι νήι· ἄλλος δε ἀφικνεῖται· καὶ τὰ μὲν ἔχατα τῆς
ἀχθρονησίου δος λίμνης· οὗ ξυμμιγνύμενος τοῖς ὕδατι· τοῦτο
χθεὶς δε πολλαχοῦ ὑπονηῶ ἐκκαίλει κατα τὸ τρόφος τοῦ ταρτά
ρου· οὗτος δε ἐστὶν ὃν δὴ καλοῦσι τὸν φλεγέθοντα· οὗ καὶ οἱ
ῥύακες λίπος ἀναίματος ἀφανίζουσιν· ὅταν δὲ τύχωσι τῆς γῆς·
τούτου δε οὐ κατα τι κρὺ ὁ τάρταρος· ἐκπίπτει ἐς τόπον πρότον·
δεινόν τε καὶ ἄγριον καὶ λίβας· χρῶμα δε ἔχον ταὐτὸν οἷον ὁκυ
αρὸς ὃν δὴ καλοῦσι καὶ τὸν λίμνην ποιεῖ ὅπερ
μὸς ἐκκαίλων αὖθις· ὁ δε ἐκπεσὼν ἐστὶν οὗ θαλάττης καὶ δεινα
λωδέστερος λαμπρὸν δὲ τοῖς ὕδατι· διὸ κατα τῆς γῆς τοῦτο
λιτ τόμενος χωρεῖ ἐναντίος τοῖς πυριφλεγέθοντι· καὶ ἀπαν
τοῦ ἐντεῦθεν ἀνχρονσίας λίμνης ἐξ ἐναντίας· καὶ οὗ δε τὸ τούτου
ὕδωρ· οὐ δεινόν μίγνυται· ἀλλὰ καὶ οὗτος κύκλωι τοῦτο βλῶν·
ἐκκαίλει εἰς τὸν ταρταρον· ἐναντίος τοῖς πυριφλεγέθοντι
ὄνομα δε τούτοις ἐστὶν ὃν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν· Κωκυτός·
τοῦτον δε οὗτος τεφυκότων· ἔστι δ' ἀφίκεσθαι τοῦ οἰκεῖ
λουτικόν τε εἰς τὸν τόπον οἷ ὁ δαίμων ἕκαστον κομίζει·
πρῶτον μὲν δικάσαντα· οἵ τε καλῶς καὶ ὅσιοι ὅσων πρά
τε· καὶ οἱ μή· καὶ οἱ μὲν ἀδίκως μεγάλων ἁμαρτόντες κύρι
ρεν θέντες εἰς τὸν ἀχθρονα· ἀφ' οὗ μὴ αὖ τοῖς
ὁ χήματα ἐστίν· ἔστι τούτων ἀφικνουμένων εἰς τὴν λίμνην·
καὶ ἐκεῖ οἰκοῦσι καὶ καθαρόμενοι· τῶν τε ἀδικημάτων
δικῶν τε δίκας· ἀπολύονται εἰς τοῦτο τὴν δίκην· τοῖς τε
ὃν θρησκῶν τιμὰς φέρονται· κατὰ τὴν ἀξίαν ἑκάστου·
οἱ δ' ἀφ' ὁσίων ἀφικόμενοι ἔχουσι διαγωγὴν μεγάθη τοῦ ἁμαρτη
κότων· ἢ ἱεροσυλίας πολλὰς καὶ μεγάλας· ἢ φόνους

ἀδίκου καὶ παρανόμου πολλοὺς ἐξειργασμένοι. ἢ ἄλλα ὁσα
τυγχάνει τοιαῦτα ὄντα. τοὺτους δὲ ἡ προσήκουσα μοῖρα. εἰ
πεῖς τὸν τάρταρον. ὅθεν οὔποτε ἐξαναίνονται. οἱ δ' ἂν ἁμάρ
μὲν μεγάλα δὲ δόξωσιν ἡμαρτηκέναι ἁμαρτήματα. οἷον
πρὸς πρᾶ ἢ μητέρα πόρρω τι αἰσχρὸν τι πράξαντες. καὶ πο
ταμὸν αὖ τοῖς τῶν θεῶν ἱεροσυλίαις. ἢ ἂν δροφόροι τοιού
τοις τινὶ ἄλλοις τρόποις γένωνται. τούτους δὲ ἐμπεσεῖν μὲν εἰς
τὸν τάρταρον ἀνάγκη. ἐμπεσόντας δὲ αὖτις. καὶ ἐμμένειν
ἐξαναίνονται δὲ ἀεὶ τὸ κῦμα. τοὺς μὲν ἂν δροφόνους
κατὰ τὸν Κωκυτόν. τοὺς δὲ πατραλοίας καὶ μητραλοίας
κατὰ τὸν πυριφλεγέθοντα. ὅταν δ' ἂν δὲ φθρόμενοι γένωνται
κατὰ τὴν λίμνην τὴν Ἀχερουσιάδα. ἐν ταύταις ποῶσι καὶ
καλοῦσιν. οἱ μὲν οὖν ἀπὸ κτείναντες. οἱ δὲ οὖν ἱερόσυλα. καλέ
σαντες δὲ ἱκετεύουσι. καὶ δόξαν ταῦτα σφᾶς ἐξαναίνεσθαι
ἐς τὴν λίμνην καὶ δέξασθαι. καὶ ἐὰν μὲν πείσωσιν. ἐξανί
νονται καὶ λήγουσι τῶν κακῶν. εἰ δὲ μή, φέρονται αὖθις
εἰς τὸν τάρταρον. καὶ ἐκεῖθεν πάλιν ἐς τοὺς ποταμούς
καὶ αὐτὰ ταῦτα ποιοῦσι. οὐ πρότερον παύονται. πρὶν ἂν
πείσωσιν οὓς ἠδίκησαν. αὕτη γάρ σφισι δίκη ὑπὸ τῶν δικα
σάντων αὐτοῖς ἐπάχθη. οἱ δὲ δὴ ἂν δόξωσι διαφερόντως
πρὸς τὸ ὅσιον ἡμαρτηκέναι. οὗτοι εἰσὶν οἱ τῶν μεγάλων τυράν
νων καὶ ἀνδροφόνοι τυραννικοὶ ἄνδρες. καὶ ἀπαλλαττόμενοι οἷον
λαβυρινθώματα. ἐς οὓς δὲ ἐς τὸν Κωκυτὸν καὶ ταῦτα ἐμπίπτουσιν
καὶ ἐν τούτοις οἱ κλέπται. τούτων δὲ αὖ τῶν οἱ φιλοσοφίαν.
ἱκανῶς καθηραίμενοι. ἄνευ σωμάτων θεῶσι τὸ παράπαν.
εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον. καὶ εἰσὶν οἱ κλύσεις ἔτι καλλίονας τούτων
ἀφικνοῦνται. ἃς οὔτε ῥᾴδιον δηλῶσαι. οὔτε ὁ χρόνος
ἱκανὸς ἐν τῷ παρόντι. ἀλλὰ τούτων δὴ ἕνεκα χρὴ οὕτω
δεδιέναι θάνατον ὡς ἔστιν. ὡς ἀθάνατα ὄντα καὶ
φρονίμως ἔνι τοῖς οὖσι μεταλαβεῖν. καλὸν γὰρ τὸ ἄθλον. καὶ
ἡ ἐλπὶς μεγάλη. τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον διισχυρίζεσθαι οὐκ

ἔχειν οὐδὲ ἀπολύεσθαι. οὐ πρέπει μοι τὸν τοιοῦτον χρόνον τινὰ ἄνδρι ὅστις μέντοι γε ταύτ' ἔστιν. ἢ τοι αὐτὰρ τὸν περὶ τὰ τῆς τυχὸν ἡμῶν καὶ τὰ τοῦ κλυτείου. ἐπεὶ πέρ σε θανάτου γε ἕνεκα τυγχάνομεν ὄντες. τοῦτο καὶ πρέπει μοι δοκεῖ καὶ ἄξιον κινδυνεύσαι οἵου μέντοι οὕτως ἔχειν. καλὸς γὰρ κἀγαθὸς ἔοικε. καὶ χρὴ τὰ τοιαῦτα οὐ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους. διὸ δὴ καὶ σοὶ νῦν καὶ παύλαις μὴ κύμασι τὸν μῦθον ἀλλὰ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον. θαρρεῖν χρὴ περὶ τοῦ αὐτοῦ τυχεῖν ἄνδρα. οὐ τοίνυν τοῖς μὲν ἄλλοις δοκεῖ χαίρειν οὐδὲ ἄλλο τρίτον τὸ σῶμα καὶ τοῦ κόσμου. εἶναι δὲ χαίρειν οὐδὲ ἄλλο τρίτον ὄντα. καὶ πλέον θάτερον ἢ γλισχρότερος δ' ἔστι καὶ ζεσθαι. τὰ δὲ περὶ τὸ μανθάνειν. ἐστοῦ δαιδάλεον. καὶ κοσμήσασα τὴν τυχὴν οὐ κάλλος τρίτον ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῆς κόσμοις. σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία καὶ ἐλευθερία. καὶ ἀληθείᾳ, οὕτω περὶ μὲν εἰς τὴν εἰσοδον τὴν πορείαν οὐ πορδόντος. ὅταν δ' εἰς ἅρμα μέλλῃ. ἐμοὶ μὲν οὖν ὄφλη οὐσία μία τε καὶ κενὸς καὶ οἱ ἄλλοι εἷς αὖθις ὅτι νῦν χρόνοι ἕκαστοι τοῦ ῥυόεσθε. ἐμὲ δὲ. νῷ δὴ καλεῖ φαίη ἂν ἀνὴρ τραγικός δ' εἰ μὲν μέλλη. καὶ σχεδόν τι μοι ὥρα τραπέσθαι πρὸς τὸ λουτρόν. δοκεῖ γὰρ δή μοι βέλτιον εἶναι λουσάμενον πιεῖν τὸ φάρμακον. καὶ μὴ πράγματα παρέχειν γυναιξὶ παρέχαν νεκρὸν λούειν: ταῦτα δὴ εἰπὼν πρὸς αὐτούς. ὁ Κρίτων. ἆ ὅτι ὄφλη οὐσία Κρατύλος. τί δαὶ τούτοις ἢ ὅτι μοι ἐστὶ βέλτιον. ἢ περὶ τῶν παίδων. ἢ περὶ ἄλλου τινός. ὅτι ἂν σοι ποιῶ τὸ ἡμεῖς. ὅτι χάριτι καὶ λίαν ποιοῦμεν: αὖ πρὸς αὖ εἰ ὄφλη λέγω οὐ Κρίτων. οὐδὲν κωλύει τρόπον. ὅτι μὲν οὖν αὐτῶν ἐστι μελοῦμεν ἡμεῖς. καὶ ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς. καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ὅτι χάριτι ποιήσεθ' αὖ τὰν ποιήτε. κἀν μὴ νῷ ὁμολογήτε. ἐὰν δ' ἡμῶν αὖ τῶν ἀμβλήτε. καὶ μὴ θέλητε οὐ πρὸς κατὰ χρή. κατὰ ταὐτὰ νῷ τὸ εἰρημένα καὶ τὰ ὅτι τοῖς ὅτι προσθέμενοι χρόνοι ζῶ. οὐδὲ ἐὰν πολλὰ ὁμολογήσητε ὅτι τοῖς παρόντι καὶ σφόδρα. οὐδὲν πλέον ποιήσετε: ταῦτα μὲν τοίνυν προθυμηθησόμεθα

ἔφη οὕτω ποιεῖν· θάπτομεν δὲ σὲ τίνα τρόπον; ὅπως ἂν βέλτιστα
βούλησθε. ἂν πέρα λάθω ὑμᾶς καὶ μὴ διαφύγω, ἡμᾶς· γελᾶ
σας δὲ ἅμα ἡσυχῇ καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀποβλέψας εἶπεν· οὐ μὴ
θάψω ἐμαυτὸν ἀφελὼν Κρίτωνα. ὥστε θάρρει μοι οὗτος ὁ σῶμα
μὴ διαλεγόμενος καὶ διατάττων τὸν βέλτιστον τῶν λεγομένων· ἀλ
λ' ὅταί με βέλτιον εἶναι· ὃν δ' ἂν ὀλίγον ἀπέρχομαι ἢ βραχύ· καὶ
βραχὺ δή· πῶς με θαπτεῖ· ὅτι δὲ φάρμακον πολὺν λόγον πάσχει
ἡμᾶς· ὥστε ἴσως δ' ἂν πίω τὸ φάρμακον οὐκέτι ἐμὲ παραμενῶ
ἀλλ' οἰχήσομαι ἀπιὼν εἴς μακάρων δή τινας εὐδαιμονίας·
ταῦτά μοι δοκῶ οὐ πρὸς ἄλλους λέγειν· παραμυθούμενος ἅμα
μὲν ἐμαυτόν· ἅμα δὲ καὶ ὑμᾶς· ἐμὲ μὲν οὖν ἐγγυᾶσθε οὐκ ἐμὲ παρὰ Κρίτωνα
ἐγγυήσασθε τὴν ἐναντίαν ἐμοὶ ἐγγύην· ἐὰν γὰρ οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς
ἐγγυήσατο· οὗτος μὲν γὰρ ἐὰν μένων· παραμένειν· ἐμοὶ δὲ· ἐὰν μὴ ἐξέλιπεν
μὴ παραμένειν ἐγγυήσασθε ἴσως δ' ἂν ἧττον ἀχθοῖντο
ἀπιόντα· ἵνα Κρίτων ῥᾴων φέρῃ· καὶ μὴ ὁρῶν μου τὸ
σῶμα· ἢ καιόμενον· ἢ κατορυττόμενον· ἀγανακτῇ ὑπὲρ ἐμοῦ
ὡς δεινὰ πάσχοντος· μὴ δὲ λέγῃ ἐν τῇ ταφῇ· ὡς τὴν πρό τ'
θάνατον Κρίτωνα· ἢ θάψομεν· ἢ κατορύττομεν· οὐ γὰρ ἴσθι ἢ δὸς
ὦ ἄριστε Κρίτων· τὸ μὴ καλῶς λέγειν· οὐ μόνον ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο
πλημμελὲς· ἀλλὰ καὶ κακόν τι ἐμποιεῖ ταῖς τυχαῖς· ἀλλὰ
θαρρεῖν τε χρὴ καὶ φάναι τὸν μὲν σῶμα θάπτειν· καὶ θάπτειν
οὕτως· ὅπως ἂν σοὶ φίλον ᾖ καὶ μάλιστα ἂν ᾖ μή τι μόνιμον εἶναι·
ταῦτ' εἰπὼν ἐκεῖνος μὲν ἀνίστατο εἰς οἰκημά τι ὡς λουσόμενος
νος· καὶ ὁ Κρίτων εἵπετο αὐτῷ· ἡμᾶς δὲ ἐκέλευε περιμένειν
τοσοῦτον μόνον οὐ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλεγόμενοι περὶ τῶν
εἰρημένων καὶ ἀνασκοποῦντες· τότε δ' αὖ περὶ τῆς ξυμ
φορᾶς δεινὸν ποιούμενοι· ὅσοι ἡμῖν γέρων ἰὼν εἱλικρινῶς ἐτύγχανε φίλος
μένοι ὡς ἐπὶ προ ἀποβεβιωκότα διάξειν ὀρφανοὶ τὸν λοιπὸν
μένοι· ἔοικε δή δ' ἐλούσατο καὶ ἦλθε παρ' αὐτὸν τὰ παιδία
ων· ἔοικε δή δ' ἐλούσατο καὶ ἦλθε παρ' αὐτὸν τὰ παιδία
ων· ἃ μὲν οἰκεῖ
δύο μὲν αὐτῷ οἱ εἷς μὲν Κρὸς ἦσαν εἷς δὲ μέγας· καὶ αἱ οἰκεῖ
αι μὲν καὶ ἀφίκοντο ἐκείνῳ ἁμαρτίον τοῦ Κρίτωνος· διαν

λεχθεὶσ τὸ καὶ ὃσ τείλασ αὖτα ὑμούλετο. τασ μὲν γὰρ αἰκασ
καὶ τὰ παιδία. ἀπιθέσαι ὑκέλευσεν. αὐτοσ δὲ ἰ̂κεν τοὰρ κἡμασ.
καὶ ἰὼ ἴ δὴ ἥμισυ ἰλίου διομοῦ. χρόνον γὰρ τολὺ διέτριβεν
δον. ἐλθὼν δὲ καθ̓ ἑ̂ν τὸ λελουμένοσ. καὶ οὐ τολλὰ αὖτα μέσα
ταῦτα διελέχθη. καὶ ἰλλθεν ὁ τὸν ὄν δεκα ὑπηρέτησ καὶ ἀσ
τοὰρ αὐτὸν, ὃσ σοὶ κρατεῖ φη. οὐκ αὐτομαίσομαι νέου. ὁ πεν
τὸν ἄλλον καταμνᾶσκε. ὁ τιμοι χαλεπαίνουσι καὶ καταφᾶναι.
ὥσει δ̓ ἂν αὐτοῖσ παραμυθοῦμενοσ πίνειν τὸ φάρμακον. ἂν αἰκαζὸν
τασ τὸν τῶν ἀρχόντων. σὲ δὲ φὴ καὶ ἄλλοσ φησ καὶ ὃν τούτω τῶι χρό
νωι γενναιότατον καὶ τραυότατον καὶ ἀριστον ἀνδρῶν τουτῶν
τοῦ πο τε δεῦῤ ἀφικνεῖσθον. καὶ δικαίωσ οὖν οἶδα. ὁ τι οὐκέ
μοι χαλεπαίνεισ. γιγνώσκεισ γὰρ τοὺσ αὐτίουσ. ἀλλ̓ ἐκείνοισ
νῶ. οἷσθα γὰρ. ὰ ἰλλθομ ἀγγέλλων. χαῖρέ τε καὶ πειρᾶσ ὅσ
ρᾴιστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα. καὶ αἶμα δὲ κρύσσασ. μεταπε
φόμενοσ ἀπῆιει: καὶ ὁ σωκράτησ ἅμα μλέγασ τοῖσδ̓ αὐτόν.
καὶ οὐ φὴ χαίρε. καὶ ἡμεῖσ ταῦτα ποιήσομεν. καὶ αἶμα πρὸσ
ἡμᾶσ. ὡσ ἀστεῖοσ φὴ ὁ ἄνδρ. καὶ τοαρὰ παίτα μοι τὸν χρόνον
προσῆει καὶ διελέγετο ἔνιοτε. καὶ λῶν ἂν δρᾶν λῶιστοσ. καὶ νῦν
ὡσ γενναίωσ με ἀποδακρύει. ἀλλαίνε δὴ ὦ κρίτων. πειθώ
μεθα αὐτοῖ. καὶ ἔνα φ̓ καὶ τιόν τὸ φάρμακον ἔτε τάριπαν. εἰδὲ
μὴ, τρὶσ ταῦτα ὀ ἄνδρ: καὶ ὁ κρίτων. ἀλλ̓ οἶσθα ἔφη ἔγωγε ὡσ σὲ κελ
εὐει. ἐγὼ δὲ οἶμαι ἔφη ἔχω ὡσ σὲ κελεύει. ἀλλὰ μοι δοκεῖ
φὸ οἶδα καὶ ἄλλοισ. παύνυ ὀ τὸ πίνον ταῦ. ἐάσει δ̓ ἂν παραμυθῆ
αὐτοῖσ. δεῖπνησαν ταῦτο καὶ πιόντασ ἐύμαλα καὶ ξυνομεν
νουσ νὸ ἔνιοισ ὧν ἀν τύχωσιν ἐνθυμοῦντο. ἀλλὰ μὴ δῆτα ὦ φίλ.
ἐγὼ γὰρ ἔχωρει: καὶ ὁ σωκράτησ. εἰκότωσ γε ἔφη ὦ κρίτων ἔκφροι
τὸ ταῦτασ ποιοῦσι μοι οὐ συλλέγεισ. ὅτον ταῦ γὰρ κερδαίνειν. ταῦτα ποι
ῆσαν τὸ. καὶ ἔφυγε ταῦτασ εἰκότωσ οὐ τοιήσω. οὐδὲν γὰρ οἶμαι
κερδαίνειν ὀλίγον ἰατρὸν ἀπιόντ̓ ἄλλόσε. ἡ νῦν ταῦτα φλιόφη
τοαῤ ἔμαυτὸν τὸ γλιχόμενοσ τοῦ ζῆν καὶ φειδόμενοσ. οὐδενοσ ἐγὼ
ἔρον τοσ. ἀλλ̓ ἴθι ἔφη πειθου. καὶ μὴ ἄλλωσ ποίει: ἐκ̓ κρίτων

ἀκούσασ ὅμηρος ποίησι δὲ πολλησίον ἐστὶ τὴ. καὶ ὁ παῖς ὀξυλαθὴς
καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψασ. ἵν' ἡ κόμη ἄμοι τὸν μέλλον τὸ δοκεῖν
σειν τὸ φάρμακον. ὅμηρ κύλικι φέρον τὸ παρειμένον· ἡ δὲ ἀνδρὸς
ὁσσον κράτησ τὸν ἄμον. εἰ δὲ ἕλη ὦ μελλήσασ· οὐ γὰρ τοῦτον ἔσται
ἀήμεον. εἰ δὲ τί χρὴ ποιεῖν· οὐ δεῖ ἄλλο ὅτι. ἵν' πλέον τὸ πόρι
ἴσαι. ὅσσ' ἂν σου παρῇ σε τοῖσ σκέλεσι γόνυνται· ὡσεὶ τὸ
κατακεῖσθαι· καὶ οὐ μόσσ' αὐτὸ ποιεῖ· καὶ αἷμα ὀξὺ τὴν
λύλικα ποιεῖ σὺν κράτει· καὶ οὐ λαιμὸν καὶ μάλα ἴλεως ὦ ἔχε
κρατεῖν οὐ δεῖ πρᾶσαι· οὐ δὲ διαφθείρασ οὔτε τοῦ σώματος
οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου· ἀλλ' ὡσαύτωσ εἰ ὦ ἡ
τὴν ῥῆδον ἐπιμελέσασ πρὸσ τὸν ἄμον· τί λέγεισ ἕλη περὶ τοῦδε
τοῦ σώματοσ πρὸσ τὸ ἄπο σωεῖσαί τινι ὀξέασι μ. ἵν' οὐ: τοσοῦτον
ὀφθῆναι σὺν κράτει τὸ περίωμον. ὅσσον οἱ ὁμέθα μέριον εἶναι
πιεῖν· μᾶλλον ἢ δόσ. ἀλλ' οὐχέσθαι γόνυ ποτὶ σ θεοῖσ ὀξέα
τὸ καὶ χρὴ τὴν μετοίκησιν τὴν ὑμὴν θεόν δὲ ὃ κεῖσθ' οὐτιχὴ
γομέσθαι· οὐ δὴ καὶ ἐγὼ οὐχόμαι τὸ καὶ γόνοι τὸ ταύτῃ· καὶ αἰδὼ
λέγων ταῦτα ὦσι σχόμενοσ καὶ μάλ' οὐχρῶσ καὶ οὐκόλωσ ὀξέ
πιεν. καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τόσσ μὲν ὦσι εἰ καὶ σ οἵ τε ἦσαν κατέ
χαν τὸ μὴ δακρύειν· ὅσσ δὲ εἴ δ' ὑμὴν πίνον τὸ καὶ πῶσσοκό
τον· οὐ κάτι· ἀλλ' ὑμοῦτε καὶ αὖ τοῦ μᾶλλον ἀασαλακτὶ ἐχώρει ÷ ἡ ἐξ αἷμα ἀσαν
κτὶ καὶ μᾶλλον
ὁ ἀχιλλεὺσ τὸ μῆνισ. λπὸ κλαῖον ἑμαυτὸν· οὐ γὰρ δὴ ὀκῇ
μὸν γε· ἀλλὰ τὴν ἑμαυτοῦ τύχην· οἱ οὖν ἀνδρὸσ ἑταίρου ἐστὶ
ῥημένου εἶναι· ὁ δὲ κρίτων ἐστὶ πρότερον ὑμοῦ· ὡσεὶ δὴ ἀχῇ
ὁ ἀθλῶν κατέχαν τὰ δάκρυα· ἐξανέστη· ἀπολλόδωροσ δὲ
καὶ ὑπὸ τοῖσ ὑμπροσθεν χρόνοι· οὐ δεῖ ἐᾶν τὸ δακρύειν· καὶ
δὴ καὶ τότε ἀνὴρ ἀγαθὸσ μ. κλαίειν καὶ ἀγανακτεῖν· οὐ
δεῖ ἂν τινα οὐ κατὰ κλαυσθμὸν τὸν ἀφορίσαν· πολὺ γὰρ
αὐτοῦσ κράτιστοσ· ὁ κεῖνοσ δὲ οἱ αὐθῆλ ποιεῖ τὸ ὦ θεῶν
παῖσι οἱ· φόμην τοι οὐχὶ κλαύσασ τοῦτον ὑμᾶσ καὶ κατ
λέπωσθαι· ἵνα μὴ τοι αὐτὸν πολὺ μᾶλλοι ὑμῖν· καὶ γὰρ ἀκὴ
κοα ὅτι ὑμῖν μιᾶσ χρὴ τελευτᾶν· ἀλλ' ἡσυχίαν τὸ ἀγαθ

καὶ καρτερεῖτε· καὶ ἡ μεῖς ἀκούσαμτες· λίχνη θημέν καὶ
ἐκέχρημεν τοῦ λαικρύειν· ὁ δὲ, σωριθλῶν· ἐκεῖ δὴ οἱ μα
ρτύρες ἐσθαι ἔφη τὰ σκῶλα· καὶ τὸ κλίθη ὑπόσ· οὕτω μὲν ὀκτὼ
λεγυθρὸ ὁ ἅμοσ· καὶ ἅμα ἐφαπόμεθρος αὐτοῦ οὗτος ὁ δοις τὸ φαρ
μακον· δι' αὐλιπὼν χρόνον· ἐκεῖ κόπει τοις τοῦ λαος ξ τὰ σκό
λη· καὶ πέτεται σφόδρα πλάσσ αὐτοῦ τὸν τοῦ λαν· λίγεται εἰ ἀσθέ
νοι τρο· ὁ δοῦ κέφη· καὶ μετα τοῦτο αὖθις· ταὸ κρ λίμασ· ξ
ἐκαμιὼν· οὔτασ λίμην αὖ τοῖσ ἐκεῖ δείκνυτο· ὅτι τυχοι τό τε
καὶ πλίμνυτο· καὶ αὖ τὸ λίπτεται καὶ εἶπεν· ὅτι ἐκεῖ δ' ἂν πρὸσ
αλι· καρ δι' αι νοήνται αὐτοῖ· τό τε οἰ χλίσται· λί δηοῦν σχεδὸν
τι αὐτοῦ λῶ· τὰ σωρὶ τὸ λίτρον τυχόμεθρα καὶ ἐκ καλυταίνε
νοσ· ἐν ἐκ ἐκ καλυτομαρ· ᾧ φεν· ὁ δὲ λὶ τελευταῖοσ ἐφθέγξατο·
ὦ Κρίτων ἔφη· τοῖ αὐτοκλεῖ πιῶ ὀφείλομεν ἀλεκτρυόνα·
ἀλλ' ἀπόδοτε καὶ μὴ ὀλιγωρήσητε· ἀλλὰ ταῦτα
ἔφη ἔτι ὁ Κρίτων· ἀλλ' ὅρα εἴ τι ἄλλο λέγειστ· ταῦτα ἐρω
νου αὐτοῦ· οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο· ἀλλ' ὀλίγον χρόνον δια
λιπὼν· ἐκινήθη τε· καὶ ὁ ἅμοσ ἐξεκάλυψεν αὐτόν· καὶ
ὃσ τὰ ὄμματα ἔστησεν· ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων· συνέλαμψε
τὸ στόμα τε καὶ τοὺσ ὀφθαλμούσ· λίδε λίτελευτὴ ὦ Φαί-
δων ἡμῖν φέρετο· ἀνδρὸσ ὡσ ἐπίστειν φαίνεν
ἄριστον τότε ὧν ἐπειράθημεν· ἀρίστου καὶ ἄλλωσ φρονίμου
ταύτου καὶ δικαιοτάτου· —

φαίδωνη ἢ περὶ ψυχῆσ.

πλάτωνοσ κρατύλοσ ἢ περὶ
ὀνομάτων ὀρθότητοσ ÷

τὰ τοῦ μαλόγ προσωπα· ἑρμογένησ· κρατύλοσ· σωκράτησ.

Βούλει καὶ σοὶ κρατεῖτε δι· ἀρ' ἀκουσόμεθα τὸν λόγον; ὅσοι
δοκεῖ· Κρατύλοσ φησὶν ὁ δὲ ἐμὸσ κρατεῖ· ὀνόματοσ ὀρ-
θότητα εἶναι ἑκάστῳ τῶν ὄντων φύσει πεφυκέναι· καὶ
οὐ τοῦτο εἶναι ὄνομα· ὃ ἄν τινεσ συνθέμενοι καλῶσι
τῷ αὐτῷ μόριον φωνῆσ ἐκεῖ φθεγγόμενοι· ἀλλ' ἐστὶν ὀρθότητά
τινα τῶν ὀνομάτων πεφυκέναι· καὶ ἕλληνασ καὶ βαρβάροις

τὴν αὐτὴν ἀπασιν· ὅρα τοῦτο οὖν αὐτὸν φῶ· εἰ αὐτοῖ πότερον Κρατύλλος τὴν ἀληθείαν ὀνομά ἐστιν· ἢ οὔ· ὁ δὲ ὁμολογεῖ· αὐτοῖγε τοῦτο ὄνομα εἶναι· τί δὲ σοκράτει ὅ,τι λέγω φῶ; σοκράτης ἢ δ'ός· οὐκοῦν καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ὁ αὐτὸς καλούμενον ὄνομα ἕκαστον· τοῦτο ἐστὶν ἑκάστοις ὄνομα· ὁ δὲ, οὐκοῦν καὶ σοὶ γε ἢ δ'ός ὄνομά ἐστιν ὅρμογένης· οὐ δ'αὖ παντὸς καλοῦσιν αὐτοί· καὶ ὅμως ὅρα τοῦτον καὶ προθυμούμενον εἰδέναι ὅ,τι ποτὲ λέγει, οὔτε ἀποσαφεῖ οὐδὲν· εἰρωνεύεται τε πρὸς ἐμέ· προσποιούμενος τὴν αὐτοῦ ὅρμογένους ἑαυτοῖς δοξαν εἶναι· ὡς εἰ δοῦς περὶ αὐτοῦ· ὃ εἰ μοῦλοι τὸ σαφῶς εἰπεῖν· ποιήσει ὅμως καὶ ὑμὲ ὁμολογεῖν· καὶ λέγειν αὐτὸν ὃ λέγει· ᾧ οὐκ ἔστι πλέον σοὶ μὲν ἀλλεῖν τὴν κρατύλλου μαντείαν· ἢ δέ ὡς σὺ οἰκοῦσαν· μᾶλλον δὲ αὐτοῖσοι δοκεῖ εἶναι περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος· εἰ ἄρ' ἢ δίον τοῦθ' οὕτως· εἰσοὶ μοὶ λογομένοις εἰμι: ὦ παῖ ἵππομένους ὅρμογένους· παλαιὰ παροιμία· ὃ τὴν χαλκῆν τὰ καλὰ ἐστιν· ὃ τι δεῖ μανθεῖν· καὶ δὴ καὶ τὸ περὶ τῶν ὀνομάτων οὐ σμικρὸν τι χάρειν ὂν μάθημα· εἰ μὲν οὖν φῶ ἢ δ' ἐγὼ εἶδέναι τὴν ἀλήθειαν περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος· κινδυνεύω καταγέλαστος εἶναι· ἀλλὰ τὴν διαλεκτικὴν οὐκοῦν εἰδέναι ὅστις ἐστὶν ἐκεῖνος. οὐδὲν ἂν ἐκώλυέ σε αὐτὴ καὶ μαλλον εἰδέναι τὴν ἀληθείαν περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος· νῦν δ'οὐ καλῶς ἔχει· ἀλλὰ τὴν διαλεκτικὴν οὐκοῦν οἶμαι πρότερον ἐπισκοπεῖν· οἶμαι γάρ ἐμὲ ἱκανῶς τοῦτο πεπαιδεῦσθαι ὑπὸ σοῦ· εἰ δὲ μή, καὶ σοὶ μοὶ ἐστὶν ὅρμογένης ὄνομα ἢ δ'ός Κρατύλλοι κοινῇ· ὅτι δὲ οὐ φήσεισοι ὅρμογένης ὄνομα ἢ δ'ς τὴν ἀληθείαν· ὦ σώκρατες ὑποπτεύω αὐτὸν σκοπεῖν· οἶδα γάρ ἴσως σε χρήματος ἔμμορον κτήσασθαι· ἀποτυγχάνειν δ'κάστε· ἀλλ'ὀκνῶ δή ἔλεγον· εἰ δοῦναι μὲν τἀποῖ αὐτὰ χαλκᾶν· εἰ στὸ κοινὸν δὲ καταθεῖναι· χρῆ σκοπεῖν εἰ θᾶσσον οὐλάξεται· εἰ θᾶσσον Κρατύλλος: καὶ νῦν ἔρχε ὦ σώκρατες· πολλάκις δή· καὶ τοῦτοι διαλεχθεὶς καὶ ἄλλοις πολλοῖς· οὐδὲν ἧττον ἢ νῦν ἐμὲ ἠξίωσε πεισθῆναι ὡς ἄλλη τις ὀρθότης ὀνόματος· ἢ

ἢ ς σκοπεῖται

σωθήκη καὶ ὁμολογία. δμοι γὰρ δοκεῖ ὅτι ἀπὸ τοῦ θήτα ὄνομα
τοῦτο εἶναι τὸ ὀρθόν. καὶ ἐὰν αὖθις τὸ ἕτερον μεταθῆται. ἑκά
νο δὲ μὴ κάτι καλλιή. οὐδὲν ἧττον τὸ ἕτερον ὀρθῶς ἔχειν τοῦ
προτέρου: ὡ αὖτε τοῖς οἰκείοις ἡμεῖς μεταθέμεθα. οὐδὲν
ἧττον τοῦτ' εἶναι ὀρθὸν τὸ μεταθέμενον. τοῦ προτέρου κειμένου.
οὐ γὰρ φύσει ἑκάστῳ τῷ φυκτῇ ὄνομα οὐδὲν οὐδενί. ἀλλὰ
÷ cfs τεθησάντων. νόμοι καὶ ἔθει. τῶν μεθιστάντων τὸ καὶ καλοῦντων. εἰ δέ
τι ἄλλη ἔχει. δοίμοσ ἄν φῶ καὶ μαθεῖν καὶ ἀκοῦσαι.
οὐ μόνον παρὰ Κρατύλου. ἀλλὰ καὶ παρ' ἄλλου ὁτουοῦν: ἴσσο
μέντοι τί λέγεις ὦ Ἑρμόγενες. σκεπτόμεθα δέ, ὁ βάρβιτος
θῆ καλεῖν ἕκαστον. τοῦτ' ἔστιν ἑκάστοις ὄνομα; δμοι γε
δοκεῖ: καὶ ἐὰν ἴ δι' ὅτου καλῇ. κἂν ἐὰν πόλις; φημί: τί οὖν.
ἀν' ἃ καλῶ ὀρθῶς τῶν ὄντων. οἷον ὀνομῶ καλοῦμεν ἄνθρω
πον. ἐὰν ἃ τοῦτο ἴ ποτε προσαγορεύω. ὀδερμῶ ἴ ποτε καλῶμεν.
ἔστιν δημοσίᾳ μὲν ὁμολογία ἅπασι τοῖς αὐτοῖς ἰδίᾳ δ' ἴσασι. καὶ
÷ ἰδίᾳ μὲν οὖν ἅπασι τοῖς αὐτοῖς. δημοσίᾳ δ' ἴσασι, οὐκ ἀληθῆ;
δμοι γε δοκεῖ. τί γὰρ ἂν ἄλλο τις φαίη: φέρε δὴ μοι τόδε εἰπέ.
καλεῖς τι ἀληθῆ λέγειν καὶ τὸν δηλ: φημί: οὐκοῦν εἴη
ἂν ὁ λόγος. ὁ μὲν, ἀληθὴς. ὁ δὲ, τοῦ δηλ: ψευδής: ἆρ' οὖν
οὗτος. οὐδ' ἂν τὰ ὀνόματα λέγοι. ὡς ἔστιν, ἀληθῆ. οὐδ' ἂν ὡς
οὐκέτι, τοῦ δηλ;: ναί: ἔστι γάρ αὖ τοῦτο. λόγῳ λέγειν τὰ ὀνόματα
τὸ καὶ μή: ψευδῆ: ὁ λόγος δ' ἔστιν ὁ ἀληθής. πότερον
ὅλος μὲν ἀληθής. τὰ μόρια δ' αὐτοῦ οὐκ ἀληθῆ; οὐ καλ
λαὶ καὶ τὰ μόρια: πότερον δὲ τὰ μὲν μέρη λαμόρια ἀληθῆ.
τὰ δὲ σμικρότερα οὐκ ἀληθῆ; οἷ πάντα: ψευδῆ τὰ οἷμαι φῶμεν:
ἔστιν οὖν ὅτι λέγεις λόγου σμικρότερον μόριον ἄλλο ἢ ὄνομα;
οὐκ ἄλλα τοῦτο σμικρότατον: καὶ τὸ ὄνομα ἆρα τοῦ ἀλη
θοῦς λόγου λέγεται;: ναί: ἀληθῆ ἄρα φῂς;: ναί: τὸ δὲ τοῦ
τοῦ δὶς μόριον οὐ τοῦ δὶς;: φημί: ἔστιν ἄρα ὄνομα τοῦ δὶς
καὶ ἀληθὲς λέγειν. εἴπερ καὶ λόγος;: ψευδοῦς: ὃ ἂν ἄρα
ἑκάστοις φῶμεν, ὁμολογεῖν. τοῦτο ἔστιν ἑκάστοις ὁμολογεῖν:

ναι· ἢ καὶ ὁ πόσου ἂν φλιν. τις δικαίως ὀνόματα εἶναι· τοσαῦτα
ἄρα καὶ τότε ὁ πότ' ἂν φλιν,· οὐ γὰρ ἔχω φράζειν ὦ Σώκρατες ὁμό
ματος ἄλλως ὀρθότητα. ἢ ταύτῃ· ἐμοὶ μὲν δοκοῦσιν εἶναι καμήλ
δικαίως ὀνόματα. ὁ φὼ ἐθέμην· σοὶ δὲ δικαίτερον. ὁ ἀμού· οὕτω δὲ
καὶ πᾶς τις ἂν ὁρᾷ ἴδιά δικαίως. ὁμοίοις ὡς τοῖς αὐτοῖς κεῖ
μένα ὀνόματα· καὶ ἄλλοι παρὰ τοὺς ἄλλους δικαίως. καὶ δικαί
ως· παραπαρπάρους· φέρε δὴ ἴδωμεν ὃ ὁρμόγραφος· πότερα
καὶ τοὔνομα οὕτως ἔχειν φαίνεται· ἴδια αὐτῶν ἑκάστῳ οὐσίᾳ ἐστὶ
δικαίως ἡμῖν· ὃ ὥσπερ πρὸς τὰ ὄργανα ἕλξις λέξεως πρὸς τὸ χρῆ
ματα μέτρον εἶναι ἄρα· ὡς ἄρα οἱ αμμὲν ἂν ὁμοῖ φαίνηται·
τὰ πράγματα εἶναι· τοιαῦτα μέν ἐστιν ἐμοί· οἷα δ' ἂν σοί. τοι
αῦτα δ' αὖ σοί· ἢ ἔχειν δοκεῖ σοι· αὐτὰ αὐτῶν ἕκαστα ὁρίζειν τῆς
οὐσίας· ἢ δὴ πότ' ἔφυγε δὴ Σώκρατες ἀπορῶν· καὶ ὃν
τινα θαυμάζω ἐγὼ ἐχθὲς ἐσκέπτετο πρὸς τὰ ὄργανα λέξει· οὐ πάνυ τι
μέντοι μοι δοκεῖ οὕτως ἔχειν· τί δαί ἐστὸ δὲ ἢ μὴ δικαίως ὀνόμα
ζειν ἐστὶ πάνυ σοι δοκεῖν εἶναί τινα αὐτὸν τοῦ μήκους· οὐ μα
τὸν δία· ἀλλὰ τοῦ πλατέος μᾶλλον αὐτὸ πάντων· ὃ δὲ ἐμοὶ δοκεῖν
πάνυ τοῦ μήκους εἶναί τινα αὐτὸν καὶ μάλα συχνοῦ· τί δαί
πάνυ χρήσιμοι οὐ τοῦτο ὁδοὶ ἂν εἶναι ἄμοι; καὶ μάλα ὀλίγοι·
ὁδοὶ δοῦ; ὁμοίγε· τοσοῦτον τοῦτο τί φθαίη ἂν ὃ δὲ; τοῦ
μὲν πάνυ χρήσιμοι· πάνυ φρονίμου· τοῦ δὲ πάνυ μήκους.
πάνυ ἄφρονος; ὁμοίγε δοκεῖ οὕτως· οἷόν τε οὖν ἐστὶν
εἰ πρὸς τὰ ὄργανα ἀληθὴς ἕλξις· καὶ ἔστιν αὐτὴ ἡ ἀληθὴς
τὸ οἷα ἂν δοκῇ δικαίως τοιαῦτα εἶναι· καὶ τοῦτο μέν, ἡμῶν
φρονίμου εἶναι· τοῦτο δέ, ἄφρονος; οὐ δῆτα· καὶ ταυτάγε
ὡς ἔοικεν ἡμῖν πάνυ δοκεῖ φρονήσεως οἵου καὶ ἀφροσύνης.
μὴ πάνυ δυνατὸν εἶναι πρὸς τὰ ὄργανα ἀληθῆ λέγειν· οὐ δῆτα γάρ
ἄν που τις ἀληθεύοι· ὁ δ' ἕτερος τοῦ ἑτέρου ἡμῶν φρονιμώτερος
εἴη· εἰ πέρ γ' ἂν δικαίως δοκῇ, δικαίως ἀληθῆ ἔσται· ἀλλ'
ταῦτα· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ καταθύμιόν γέ οἱ μοί ἐστι δοκεῖν
ταῦτα παρ' ἐμοὶ ὡς ἔστιν οὕτως ἔχειν· οὐ γὰρ ἂν γένοιτο ἔτι

οἱ μὲν, χρηστοί· οἱ δὲ, πονηροὶ ἁπλοῖ. εἰ ὁμοίως σώφρασι καὶ ἀεὶ· ἀρετὴ
τε καὶ κακία εἴη· οὐ λητέον· οὐκοῦν εἰ μὴ τε πᾶσι σώφ
ρασιν ὁμοίως σῶμα καὶ ἀεὶ· μήτε ἕκαστοι ἓ μία ἑκάστη
τῶν ὄντων ἐστί· δῆλον δὴ ὅτι αὐτὰ αὐτῶν οὐσίαν ἔχοντα τὴν
μείωσιν· ἐστὶ τὰ πράγματα· οὔτε ὅλως ἡ μᾶλλον τοῦ οὐδὲ
ὑφ' ἡμῶν ὁλόμεθα ἁπλῶς καὶ ἑαυτῷ τοῖς ἡμετέροις φαντάσμα
ἀλλὰ καθ' αὑτὰ πρὸς τὴν αὐτῶν οὐσίαν ἔχοντα λίπτερ πέφυ
κεν· δοκεῖ μοι ὦ Σώκρατες· οὕτως ἔχειν· τὸ τερπνὸν οὖν
αὐτὰ μὲν ἀεὶ ἦ οὕτω πεφυκός· αἱ δὲ πράξεις αὖ τῶν οὐκ αὐ
τὸν αὐτὸν τρόπον· λίπτερ οὐ καὶ αὐταὶ ἓν τι εἶδος τῶν ὄντων εἰσὶν
αἱ πράξεις; φαίνονται καὶ αὗται· κατὰ τὴν αὐτῶν ἄρα φύσιν
καὶ αἱ πράξεις φαίνεται ταῦτον ταῦτ· οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν
ὃν ἔφαμεν ὀρθῶς ἐπιχειρήσομεν λέγειν τῶν τε μὴ εἶναι· τὸ τερπνὸν
ἢ μὴν τε μὴ τέρπον ἔστιν ἕκαστον· ὃ σὰ ἡμεῖς βουλόμεθα·
καὶ οἱ ἀμφισβητοῦμεν· λέγομεν μὲν κατὰ τὴν φύσιν βουλησόμεθα
ἕκαστον τε εἶναι· τοῦτέ μοι εἶναι τὸ καὶ τε μὴ εἶναι καὶ οἱ πόφυκε
τε μὴ μέν τε· καὶ ὀλίγον τί ἡμῖν ἔσται καὶ ὀρθῶς πράξομεν
τοῦτο· ἔφαμεν δὲ παρὰ φύσιν· ἁμαρτησόμενά τε καὶ οὐδὲν πράξο
μεν· ἔμοιγε δοκεῖ οὕτως· οὐκοῦν καὶ ἔφαμεν εἶναι τί οἱ χειρί
σομεν· οὐ κατὰ πᾶσαν δόξαν δοκεῖ κάειν· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὀρ
θὴν· αὕτη δὲ ἔστιν ἡ πέφυκεν ἕκαστον καὶ ἔσεσθαί τε καὶ κάειν·
καὶ οἷ ἂν πέφυκεν· ἔστι ταῦτα· οὐκοῦν καὶ τἆλλα οὕτως· φαίνε
ται· ἆρ' οὖν οὐ καὶ τὸ λέγειν μία τις ἐστὶ τῶν πράξεων· ναί· τὸ
τερπνὸν οὖν αὖ φαίνοιτο δοκεῖ λεκτέον εἶναι· ταύτῃ λέγων ὀρθῶς,
λέξει· ἢ φαίνεται ἡ πέφυκε τὰ πράγματα λέγειν τε καὶ λέ
γεσθαι· καὶ οἷ ταύτῃ καὶ τούτῳ λέξει τὸ τερπνὸν τέρπειν τοι καὶ
ὀρεῖ· φαίνεται δὲ μή· ἁμαρτήσεται τε καὶ οὐδὲν τοι λόγου καὶ
μοι δοκεῖ ὃ σὺ λέγεις· οὐκοῦν τοῦ λέγειν· μόριον τὸ ὀνομάζειν
ὀνομάζειν τοῦ μὲν πολλοῦ τοῦ λόγου· φαίνεται· οὐκοῦν
καὶ τὸ ὀνομάζειν· πρᾶξις τίς ἐστιν· εἰ πόρρω καὶ τὸ λέγειν πρᾶ
ξις τίς ἐστι περὶ τὰ πράγματα· ναί· αἱ δὲ πράξεις ἐφάνησαν

ἢ λίαν τοῦ

λμὴν οὐ πρὸς ἡμᾶς οὖσαι· ἀλλ' αὐτῶν τινα ἢ διάφυσιν ἔχουσαι:
ἔστι ταῦτα: οὐκοῦν καὶ ὀνομαστὸν ἔσται. λίπε φύκος τὰ πρά
γματα ὀνομάζειν τὸ καὶ ὀνομάζεσθαι. καὶ ὃς. ἀλλ' οὐχὶ ἄν
λμεῖς μου λῆ θώμεν. εἰ πού τι τοῖς ὑμπροσθεν μέλλει ὁμολο
γούμενον εἶναι. καὶ οὕτω μὲν ἂν τελείου τι ποιοῖμεν καὶ ὀνο
μάζοιμεν. ἄλλως δ' οὔ: φαίνεται μοι: φέρε λῆ· δεῖται τέ
μνειν. δεῖται, φαμὲν τέμνειν;: ναί: καὶ ὃ δεῖται κερκίζειν.
δεῖται τοῦ, κερκίζειν; καὶ ὃ δεῖται τρυπᾶν. δεῖται τοῦ τρυπᾶν;
τρυπᾶν: καὶ ὃ δεῖται λῆ ὀνομάζειν. δεῖται τοῦ ὀνομάζειν: ἆρα
ταῦτα: τί δὲ λέγω ἐκεῖνο ὃ δεῖται τρυπᾶν: τρύπανον: τί δὲ
ὃ, κερκίζειν: κερκίς: τί δὲ ὃ ὀνομάζειν: ὄνομα:
οὐ λέγεις. ὄργανόν ἄρα τί ἐστι καὶ τὸ ὄνομα: τρυπᾶν: εἰ οὖν
φέροιμι τί λέγω ὄργανον λῆ κερκίς. οὐχὶ κερκίζοιμι;
ναί: κερκίζοντος δέ. τί δρῴμεν. οὕτω λέγε καὶ τοὺς
ἄλλους συγκεχυμένους διακρίνομεν;: ναί: οὐκοῦν καὶ
περὶ τρυπᾶν οὕτως εἰπῶμεν. καὶ περὶ τὸν ἄλλον:
τρυπᾶν: ἔστι λῆ καὶ περὶ ὀνόματος οὕτως εἰπῶμεν. ὄργανόν
τι τοῦ ὀνόματι ὀνομάζοντος. τί ποιοῦμεν: οὐ λέγειν:
ἆρ' οὖν διδασκόμενόν τι ἀλλήλους. καὶ τὰ πράγματα
διακρίνομεν λῆ ἔχει;: τρυπᾶν: ὀνόμασι δὴ ἄρα διδασκα
λικόν τι ἐστὶν ὄργανον. καὶ διακριτικὸν τῆς οὐσίας. ὃ περ
κερκίς ἐφ' ὑφάσματος;: ναί: ἐφ' αὐτί κοντὸς λῆ κερκίς;
πῶς δ' οὔ: ἐφ' αὐτί κοσμῶ ἄρα κερκὶς διαλεῶς χρήσεται.
λαλεῶς δὲ ἔστιν ἐφ' αὐτί λεώς. διδασκαλικὸς δέ. ὁμόματι.
λαλεῶς δέ ἐστι. διδασκαλικεώς;: ναί: τοῦτινος οὖν ὄργανον
ὁ ἐφάπτης λαλεῶς χρήσεται. ὁ ταὐτὶ κερκὶς διχρῆται:
τοῦ τὸ κτενός: τοῦ δὲ τὸ κτένιον ἔστιν, λῆ ὁ τῶν τε χρώ
ἔχων: τοῦτινος δὲ ὄργανον. ὁ τρυπητὸν λαλεῶς χρήσεται
ὁ ταὐτὶ τρυπάνοι χρῆται: τοῦ τὸ χαλκεῖον: ἆρ' οὖν τοῦ
χαλκέως, λῆ ὁ τῶν τε χρωμένων ἔχων: ὁ τῶν τε χρωμένων: εἰ ὄργανον. τοῦτινος
δὲ τινος ὄργανον ὁ διδασκαλικὸς χρήσεται. ὁ ταὐτὶ τοῦ ὁμόματι χρῆται.

οὐδὲ τοῦτ' ἔχω· οὐδὲ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς τίσ παραδίδωσιν
ἡμῖν τὰ ὀνόματα οἷσ χρώμεθα; οὐδὲν τα· ἆρ' οὐχὶ νόμοσ
δοκεῖσοι εἶναι ὁ παραδιδοὺσ ταῦτα; ἔοικεν· νομοθέτου ἄρα
ἔργον χρήσασθαι ὀνόμασι τὸν διαλεκτικόν. ὁ τἄρ' ὀνόματι χρῆται· δοκῇ
μοι· νομοθέτησ δέσοι δοκεῖ πᾶσ ἂν εἶναι ἀνήρ. ἦ ὁτιὼν τὸ
χρῆσθαι ἔχομεν· ὁτιὼν τὸ χρῆσθαι· οὐκ ἄρα παντὸσ ἂν δρὸσ ὅσ ῥη
γνῦσι. ὀνόματα θέσθαι ἐστίν· ἀλλ' οὐτινοσοῦν ὀνόματοσ ῥητοῦ· οὗτοσ
δέ ἐστιν ὃσ ἔοικεν ὀνομοθέτησ. ὃσ δὴ τὸν δημιουργὸν ἅπαντι
ὅτουτοσ ἔργου ἐστὶν οἷσ χρήσεται· ἔοικεν· ἴδοι δὴ ἔοικε τὰ ποι
ηλῶσ ὀνόμοθέτησ τὰ ὀνόματα τίθεσθαι· ὃ κτοῦ ἔργου προσθεν
δέ ἁρμόσκεται· ποιῆ ηλῶσ ὀνομοτέκτων· τῶν κυρκίδων ποιεῖ·
ἆρ' οὖν πρὸσ τοιοῦτό τι ὃ νῦν φύκει κυρκίδησ; πάνυ γε· τί δὲ
ἂν καταγλιάνων τοῖν κυρκίοσ ποιοῦντι· σύτερον πάλιν ποιή
σει ἄλλων πρὸσ τὴν καταγλιάνων ηλῶσ· ἦ προσθκείμο
τὸ εἶδοσ· πρὸσ ὅπερ καὶ ἐπὶ καταξύστου ἔοικεν· προσθκείμο
ὅμοιον δοκεῖ· οὐκοῦν ὅκεινο δίκαιόν ταὐτὸ ὃ ἐστὶ κυρ
κίοσ καλεῖσθαι μόνον· ὅμοιον δοκεῖ· οὐκοῦν ἔοικεν δὴ λέγειν ὃ
ποῖόν τινα τίθησι· ἦ παγχείρων· ἦ λιμῶν· ἦ ὄρθοσ· ἦ ὁποῖόν ποιοῦντι μι
κυρκίδων ποιεῖν· πᾶσαν μὲν δεῖ τὸ τῆσ κυρκίδοσ ὄψιν
εἶδοσ· οἵαν δ' ἂν ὅκαστοσ καλλίστην φύκει· ταύτην δὲ πο
δοῦναι τῇ φύσιν εἰσ τὸ ὄργανον ὅκαστον· ναί· καὶ πόρπων
ἄλλων δὲ ὀργάνων· ὁ αὐτὸσ τρόποσ τὸ φύσει ὅκαστον πε φυ
κὸσ ὄργανον ἐξευρόντα· δεῖ δὴ δοῦναι εἰσ ὅκεινο· ἐξοὖν ἂν
ποιῇ τὸ ὄργανον· οὐχοῖόν τ' ἂν αὐτὸσ μὴ ἐνυλήθη· ἀλλ' οἷόν τε φύκη
τὸ φύσει γὰρ ὅκαστοσ ὡσ ὅτι κε τρύπανον πεφυκόσ· ἔστιν
οἷ δηρὸν δεῖ ἔσεσθαι τιθέμενα· πάνυ γε· καὶ τῇ φύσει
κυρκίδων ὅκαστοσ πεφυκυῖα· εἰσ τὸ ξύλον δεῖ τιθέμενα·
ἔστι ταῦτα· φύσει γὰρ ὧν ὅκαστον ἕξη ἀφασμάτων ὅσ ὅτι
κεν ὅκαστη κυρκίσ· καὶ τἆλλα οὕτωσ· ναί· ἆρ' οὖν ὃ νῦν
τιθεῖ καὶ τὸ ὅκαστον φύσει πεφυκόσ ὅμοια· τὸν μοθέτην
ὅκεινον· ἔστω τοῦτο φθόγγου καὶ ταὐτὸν ἀλλαχοῦ δὴ ἔοικεν

τιθέναι. καὶ πλέοσι τὰ πρὸς αὐτὸ ἐκεῖνο ὃ ἐστὶ νόμισμα.
σοφώτατον ποιεῖν τε καὶ τιθέναι. εἰ μὲν οὖν εἷς
κύριος εἴη ὀνομάτων θέσις· εἰ δὲ μὴ εἷς τὰ αὐτὰ
συλλαβὰς ἑκάστοις ὀνόματα θήσει τιθήσει μ. οὐδὲν δεῖ τοῦτο
ἀμφοῖν· οὐδὲ γὰρ εἷς τὸν αὐτὸν σίδηρον αὔσας χαλκέα,
τιθήσει τοῦ αὐτοῦ ἕνεκα. ποιοῦν τὸ αὐτὸ ὄργανον· ἀλλ' ὅ
μοσε δύσις αὐτὴν αὐτῇ ἢ δεῖ ἀπὸ δήλου. ἕνεκα τοῦ ἕνεκα
λοῦσι δῆλοι. ὁμοσ ὁρθῶς ἔχει τὸ ὄργανον. ἕνεκα τοῦ ἕνεκα
δὲ ἕνεκα τοῦ παρὰ πάροιθε τίς ποιεῖ; ζῇ γάρ; σοφιστής· οὐκοῦν
οὐ τοσαύτης ἀξιώσεως. καὶ τὸν νομοθέτην. τὸν τοῦ ἕνεκα δὲ
καὶ τὸν ἕνεκα τοῖς παρὰ πάροιθε. ὅσον αὖ τὸ τοῦ ὀνόματος εἶδος
ἀπὸ δήλου. τὸ προσῆκον ἑκάστοις ἕνεκα ποιοῦσιν οὕτω συλλαβαῖς.
οὐδὲν χείρων νομοθέτης εἶναι. τὸν ἕνεκα δὲ ἢ τὸν ὅπου
οὕτω ἀλλοθι· σοφιστής· τίς οὖν ὁ μοσόμβροτος. ἐν τῷ προσῆ
κον εἶδος κερκίδος. ἕνεκα ποιοῦσιν οὕτω ξύλου κεῖται. ὁποῖόσπερ
ὁτὲ κτένα. ἢ ὁ χρησόμβροτος ὁ ὕφαντης· εἰκὸς μὲν καὶ λόγον,
ὁσοῦ κρατεῖ τὸν χρησόμβροτον· τίς οὖν ὁ τοῦ λυροποιοῦ ἕνε
κα χρησόμβροτος οὐχ οὗτος ὃν ἐπίστασθαι τὸ ἀνάγκαιον. καὶ
λίσασθαι ἐπιτήδειον· καὶ εἰργασμένον χρῆσθαι ἄν. εἰ τοῦ εἰργασμένου
ὅτε μή; σοφιστής· τίς δή; ὁ κιθαριστής· τίς δὲ ὁ τοῦ τοῦ
ναυπηγοῦ; κυβερνήτης· τίς δὲ τοῦ νομοθέτου ἕνεκα
ἐστὶν ἁρμοστὴς τῶν ἐν λίσασθαι. καὶ εἰργασμένον κρίνειν.
καὶ ἕνεκα δὲ καὶ ἕνεκα τοῖς παρὰ πάροιθε. ἆρ' οὐχὶ ἂν ἕνεκα χρήσαιτο;
ναί· ἆρ' οὖν οὐχὶ ἕνεκα τὸν ἐπισκοπεῖν ἐστὶν; σοφιστής· ναί
σοφιστής· ὁ δ' αὖτε καὶ ἀποκρίνασθαι; ναί· τὸν δὲ ἕνεκα τὸν
καὶ ἐπικρίνεσθαι ἐπισκοπεῖν. ἀλλ' ἔτι σὺ καλεῖς. ἐπὶ
δαυλοκτικόν· οὐ καλῶ ἀλλὰ τοῦτο· τὸ κτενικὸν μὲν ἄρα ἔργον
ἐστί· ποιήσαι τὸ ἐπιδαύλιον· ἐπισάτου τοῦ κυβερνήτου
εἰ μέλλει καλὸν εἶναι τὸ ἐπιδαύλιον· φαίνεται· μονονοὺ
τοῦτο λέγω· οὐκ ἐπὶ κερόνομα· ἐπισάτην τὸν χρόνον τοῦ δαυλο
κτικὸν ἂν δρᾶν· εἰ μέλλει καλὸν ὄνομα θήσεσθαι·

ἑαι ταῦτα: κινδυνεύει ἄρα ὀρθότης εἶναι οὐ φαῦλον οὐδὲ σμικρὸν μόριον τοῦ ὀνόματος θεῖσθαι. οὐδὲ φλαύρως ἀνδρῶν οὐδὲ τῶν εὐτυχόντων. καὶ ἱραυτύλος ἀλλ' ἠθέλξει. λέξιν φύσει τὰ ὀνόματα ἑκάστοις πράγμασι. καὶ οὐ τοῦτο δημιουργὸν ὀνομάτων εἶναι ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνον. τὸν ἀποκλῶντα εἰς τὸ τιθέμενα εἰς τὸ τὰ μὲν ἑκάστῳ. καὶ δυνάμενον αὐτοῦ τὸ εἶδος τιθέναι εἰς τὸ τὰ μὲν αἵματα καὶ τὰς σύλλαβας: οὐκέχω ὅπως κρατῶ. ὁπόσον χρὴ πρὸς ἀλήθειαν ὁρμᾶν τοιοῦτον. ἴσως μέντοι. οὐράνιον ἐστὶν οὕτως ἓξ ἁρμονίαις πειθήνιον. ἀλλὰ δοκοῦμοι ὧδε ἂν μᾶλλον πειθήσεσθαι. εἴμοι λέξασι λίνον τινὰ φύσει ὀρθότητα εἶναι τῶν φύσει ὀρθοτήτων: ἆρα μὲν ὅμοιον καὶ ἑνὸς ἑκάστου ὑφαντοῦ νῦν ὂν ὀλίγῳ πρότερον ἔλεγον. ὅτι οὐκ ἐλάχιστον. ἀλλὰ σκεπτέον μετὰ σοῦ. νῦν δὲ σκοπουμένοις ἡμῖν ὁμοίως καὶ σοί. τοσοῦτον μέν ἐστιν ἐλάχιστον καὶ παρὰ τὸν πρότερον. φύσει τέ τινα ὀρθότητα εἶναι τὸ ὄνομα. καὶ οὐ τοῦ τυχόντος ἀνδρὸς εἰδέναι καὶ ἑαυτὸ πράγματι ὁτῳοῦν θέσθαι. ἢ οὔ; τοῦτο γε: οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο. χρὴ ζητεῖν εἴ περ ἔστιν ἐλάχιστον εἶδος. ἢ τὸ πρώτῳ ἑαυτῷ ἢ μὴ ὀρθότης: ἀλλὰ μὴν ἔστι γε ἐλάχιστον εἶδος: σκόπει τοίνυν: πῶς οὖν χρὴ σκοπεῖν: ὀρθότατα μὲν τῷ σκέψασθαι ὧν διαιρεῖ. μᾶλλον δ' ἂν ἔστι σαφὲς μάθοις. χρήματα ἔκειμοι σοφιστὴ καὶ χάριν τοῦ κατατιθέμενον. εἰ σὺ δὲ οὗτοι οἱ σοφισταὶ. οἷς περ καὶ ὁ ἀδελφός σου Καλλίας πολλὰ καὶ τελέα χρήματα σοφοὶ δοκεῖν εἶναι. ἴσως μηδὲν οὖν κωλύει τοῦ κρατύλου ἐμοῦ μανθάνειν παρὰ τοῦ ἑταίρου. λιπαρεῖν χρὴ τὸν ἀδελφὸν καὶ δεῖσθαι αὐτοῦ. διδάξαι σε τὴν ὀρθότητα περὶ τῶν οὐσῶν. ἢν ἔμαθεν παρὰ πρωταγόρου: ἀπόπρασιν μὲν τὰν εἰλημμένου ὀφείλοντος κρατύλῳ δέκα. τὴν μὲν ἀλήθειαν τὴν περὶ τῶν ὄντων οὐκ ἀποδέχομαι. τὰ δὲ τῆς τοιαύτης ἀληθείας. ῥηθήσεται ἀρά που καὶ ὀλίγου ἄξια: ἀλλ' εἰς μὲν ταῦτα σοὶ ἀρκέσει. παρ' ὀλίγου χρήματος ἂν εἴη καὶ παρὰ τοῦ ἀλλοτρίου: καὶ τί λέγει ὁ σὸς κρατύλος ὁ μέγας περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος καὶ ποῦ: πολλαχοῦ. μέγας δὲ καὶ καλλίστας ὁμοίως δωρίζεται

ἐωι τοῖσ αὐτοῖσ· αὐτὸ οἱ ἄφοι ὀνόματα καλοῦσι. καὶ οἱ θβοὶ· λὶ οὐ
κόι εἰ αὐτὸν μέγα τι καὶ θαυμαστὸν λέγειν ἐν τούτοισ. πρὶ ὁμο
μάτων ὀρθότητοσ· δῆλον γὰρ δὴ ὅτι οἱ γε θβοὶ αὐτὰ καλοῦ
σι. πρὸσ ὀρθότητα. αἰ πρὲ σι φύσει ὀνόματα. λὶ οὐ οὐκοί φύ
σει ὄι δαιμόνιε οὖν φάσ γε εἶ πρε καλοῦσιμ. ὅτι ὀρθῶσ καλοῦ
σιν· ἀλλὰ ποῖα ταῦτα λέγεισ: οὐ κοῖ σθα ὅτι πρὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐν τῇ τροίᾳ, ὃσ ἐμο νομάχει τοῖ λὶ φαίαφοι· ὃν ξάν
θον φῆσι καλέουσι θεοί· ἀνδρὶ δὲ σκαμάνδρον; φάσ γε· τί
οὖν δὴ· οὐ κοῖ εἰ τοῦτο σε μικρὸν τι εἶναι γιγνώσκει. ὁπόθι ποτὲ ὀρ
θῶσ ἔχει ὁ κεῖνον τὸν ποταμὸν ξάνθον καλεῖμ μᾶλλον λὶ
σκάμανδρον; εἰ δὲ μούλει πρὶ τὸ ὄρμι θοσ λὼν λέγει· ὅτι
χαλκίδα κλήσκουσι θεοὶ ἀνδρὲσ δὲ κύμμδιν· φαῦλον
λιμὶ τὸ μάθημα· ὁπόσον ὀρθότερόν ἐστι καλεῖσθαι χαλκὶσ
κυμὴν δίοσ τοῖσ αὖ τοῖσ ὄρνεσι; λὶ τὼ ματί εἰ ἀνὸ τὸ καὶ τὴμ
μυρίμηκα· λὶ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ τούτου τοῦ τοιούτου καὶ ἄλ
λοσ; ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσσοσ μείζω ἐστὶμ λὶ κατὲ μὲ καὶ
σὺ ὄξυρεῖμ· ὁ δὲ σκαμάνδριοσ τὸ καὶ ὁ αὖτυ ἀνὰ αὖ τοῦ· ἀνθρω
πινώτερον δίοσκέεται σθαι σὸ σ ἐμοὶ δοκεῖ καὶ ῥᾴονοσ· οὐ
φήσιν ὀνόματα εἶναι τοῖ τοῦ ἕκτοροσ υἱεῖ· τίνα ποτὲ
λέγει τὼ ὀρθότητα αὐτοῦμ· οἷσθα γὰρ δήπου ταῦτα τὰ τοιαῦ
τα ἐστὶν ἃ φὼ λέγω; πάνυ γε· τοῦτο νῦν ὅτι ἐστὶν ὁμή
ρου ὀρθότερον λιγεῖσθαι τὸν ὀνομάστον κεῖσθαι τοῖ παιδὶ
τὸν αὐτὸν ἄνακτα· λὶ τὸν σκαμάνδριον; οὐκέχω λέγειν·
ὦ δὲ δὴ σκόπει· εἰ τισ ἕροιτό σε τοῦτο ὅτι ὀρθότερον οἷ εἰ· ὀρθότερον
καλεῖμ τὰ ὀνόματα τοῖσ φρονίμοισ τοῖσ· λὶ τοῖσ ἄφρο
σιν θαὕτοισ; δῆλον δὴ· ὅτι τοῖσ φρονίμοισ φαίημ ἄν·
τοῦτο νῦν ὃν ταῖσ πόλεσιν αἱ γυναῖκεσ ἢ οἱ φρονίμοι τοῖσ
σοι δοκοῦσιν εἶναι· λὶ οἱ ἀνδρεῖοι τὸ ὅλον εἰ πεῖν ἀνδρεῖοσ· οἱ
ἀνδρεῖοι· οὐ κοῦν οἶσθα ὅτι ὁ μικροσ τὸ παιδίον τὸ τοῦ ἕκτο
ροσ ὑπὸ τοῦμ τρόφωμ φησὶ καλεῖσθαι αὖτυ ἀνάκτα· σκαμάν
δροσ δὲ δῆλον ὅτι ὑπὸ τοῦμ γυναικῶμ· ἐπεὶ δὴ οἱ τε ἀνδρεῖ

πρίτινοσ

αὐτὸν ἀσυμφωνεῖν καλῶ· ὁ δὲ κύριος· οὐκοῦν οὐ καὶ ὁ μὴ
ρός μου· τοῦτο πρῶτον σοφώτερον εἶναι εἰπεῖν καὶ
κατ' αὐτῶν· εἶναι φημί· τὸν ἀσυμφωνεῖν ἄρα ὀρθότερον
οἴεται κεῖσθαι τοῖς πολλοῖς· εἰ τὸν σκληρόν· φαίνεται·
σκοπῶμεν δή· διὰ τί ποτε εἰ αὐτὸ ἡμῖν καλῶς ὑφήψηται
τὸ δηλωτικόν· φησὶ γάρ· οἷος γάρ σφιν ἐρύετο πόλιν καὶ τείχεα
μυρά· διὰ ταῦτα δὴ ὡς σοὶ δοκεῖ ὀρθῶς ἔχειν λέγειν τὸν
τοῦ σκληροῦ υἱὸν ἀσυμφωνεῖν τούτου· ὁ δὲ Σωκράτης οὐ
τοῦ σφῆσιν ὅμηρος· φαίνεται μοι· τί δὲ μήποτε οὐ γράψω
οὐδ' αὐτὸς φωνῆ μανθάνω ὃ βούλεται. σὺ δ' αὖ μανθάνεις;
μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε· ἀλλ' ἆρα ὧδε μανθάνει καὶ τοῖς ἕκτορι αὐτὸς
ἔνθεσι τὸ ὄνομα ὅμηρος· τί δή· ὅτι μοι δοκεῖ καὶ τοῦτο
τοιαῦτα πλήσιον τί εἶναι τοῦ ἀσυμφωνεῖν· καὶ ὁ μοὶ κεῖ
ἕλληνι κοινὸν ταῦτα τὰ ὀνόματα· ὁ γὰρ ἄναξ καὶ ὁ ἕκτωρ
σχεδόν τι τὸ αὐτὸ σημαίνει· καίτοι καὶ ἀμφότερα εἶναι
τὰ ὀνόματα· οὐ γὰρ ἂν τις ἀναξίλαν καὶ ἕκτορ δή που
ἑταῖρον· δῆλον γάρ ὅτι κρατοῦντε τοῦτον καὶ κεκτῆται
καὶ ἔχει αὐτό· εἰ οὐδέν σοι δοκῶ λέγειν· ἀλλὰ λαμβάνω
ὑμᾶς τὸν οἰόμενόν τινος ὧν ἔχοντος ἔφαπτεσθαι·
τοῦ ὁμήρου δόξης περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος· μᾶ
δί' οὐδέν γε ὅσον ἐμοὶ δοκεῖς· ἀλλ' ἴσως τοῦ ἔφαπτεσθαι· δή
καιον γοῦν ἐστὶν ὡς μοι φαίνεται· τὸν λόγον τοῦ ἕκτορος
λόγον τινὰ καὶ λέγειν· καὶ τὸν ἴσου ἕκτορος ἴσον· οὔτι
γε δὴ ὡς περ τέρας γε νῦν λέγεται ἕκτορος· ἀλλ' ὅτι· εἰ ἴπ
πος· ἀλλ' οὖν δὴ εἰ τοῦ γε ὄνου ἕκτορος τὴν φύσιν· τοῦτο
γε· δὴ καὶ ὁσονοῦν ἕκτορος φύσις· ἴσον ἂν εἴη φύσιν τοῦ κε
κτῆσθαι· οὐ πάνυ καλὸν κτῆμα ἀλλὰ κτῆσθαι· οὐ δῆτα ἕκτορ
οἶμαι· εἰ τὸ αὐτοῦ ἕκτορος νοήσεται· ἀλλ' ὃ δὴ τὸ ἕκτορος
ἄρτιον καλὸν τέκτονος· καὶ τὰ δένδρα ὅσα αὖ τοιαῦτα καὶ τἄλλα
πάντα· εἰ οὕτω σοι δοκεῖ· οὕτω δοκεῖ καὶ λέγεις· φύ
σαντα γάρ με εἰπεῖν τι παρὰ νοῦν σοι μαίου· κατὰ γὰρ

τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐὰν ἐκ πασῶν λέξεων γίνηται τις ἔκνομον. πασῶν
λέξεων κλητέον. εἰ δὲ μὴ ἑτέρων συλλαβαῖς ἢ μὴ ἑτέρων τὸ
αὐτὸ σημαίνει. οὐ δεῖ προσκεῖται τι γράμμα
μὴ ἀφῃρῆται οὐδὲν οὐδὲ τοῦτο. ὅσων ἂν ἓν κρατῆς ἢ οὐ
σίαν τοῦ πράγματος δηλοῦν μόνῃ ἢ τοῖς ὀνόμασι : ὡσῶς
τοῦτο λέγεις : οὐδὲν ποιεῖ λόγον ἀλλ' ὡσαύτως τῶν στοιχείων
ὄντων ὅτι ὀνόματα λέγομεν. ἀλλ' οὐκ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα. πλὴν
τῶν τάφων. τοῦτο ε καὶ τοῦ ο καὶ τοῦ υ καὶ τοῦ ω. τοῖς
δ' ἄλλοις φωνήεσί τε καὶ ἀφώνοις οὐδαμοῦ τι διαφέρει τῶν
τῶν ἄλλων γραμμάτων. λέγομεν ὀνόματος ποιοῦν τῶν. ἀλλ' ὡσ
αὐτοῦ δηλοῦμεν τὴν δύναμιν ἢ τι θῶμεν. ὀρθῶς
ἔχει ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. καὶ ἐκεῖνο αὐτὸ ἡμῖν δηλώσει. οἷον
τὸ λίθος. ὁρᾷς ὅτι τοῦ η καὶ τοῦ τ. καὶ τοῦ λ. ὡρῶν τῶν
θέντων. οὐδὲν ἐλύπησεν. ὡς αὐτὴ οὖσα χὶ τὴν ἐκείνου τοῦ
στοιχείου φύσιν δηλώσασα ὅλοι τοῖς ὀνόματι οὗ ἐβουλήθη
ὀνομοθέτης. οὐ τοῦ λίθος λίθος καλῶς θέσθαι τοῖς
γράμμασι τὰ ὀνόματα : ἀλλ' ἀθήναι δοκεῖ σοι λέγειν : οὐ
κοινὰ καὶ ὡς πᾶσι λίθος. ὁ αὐτὸς λόγος. ἔστι γὰρ τῶν
ἐκ πασῶν λίθος πασῶν λίθος. καὶ ἐξ ἁπάντων. ἁπάντων τῶν. καὶ ἐκ
λου. καλός. καὶ τἆλλα ὡσαύτως. ἐξ ἐκείνου γένους
ἕτερον τοιοῦτον ἔκνομον. ἐὰν μὴ τέρας γίνηται. κλητέον
δὴ ταῦτα. ὀνόματα. ὡσὶ κεῖσθαι τὸ ἐξ ἑτέρων συλλαβῶν
ὡς αὖ δόξαν ἂν τοῖς ἴδιωτικῶς ἔχουσι ἕτερα εἶναι ἀλλή
λων τὰ αὐτὰ ὀνόματα ὡς αὖθις ἡμῖν τοῖς ἰατρῶν φάρμα
κων. χρώμασι καὶ ὀσμαῖς ὡσαύτως κινεῖν. ἀλλὰ φαίνεται ταὐτὰ
ὄντα. τοῖς δὲ ἰατροῖς αὐτὸ τὴν δύναμιν τῶν φαρμάκων
σκοπουμένοις. τὰ αὐτὰ φαίνεται. καὶ οὐκ ἐκκλίνεται
ὑπὸ τῶν προσόντων. οὐ τοῦ δ' ἴσως καὶ ὁ ἴσος αὐτὸς τῶν
ὁμοίων. τὴν δύναμιν αὐτῶν σκοπῶ. καὶ οὐκ ἐκπλήττει
εἴ τι προσκεῖται γράμμα. ἢ μεταῤῥεῖται ἢ ἀφῃρῆται. ἢ καὶ
ἓν ἄλλοις πᾶν τὰ πάντα γράμμασιν ἐστὶν ἢ τοῦ ὀνόματος

λώ αμο· ὁ ασβρὸ νῶ δὴ ὁλέγομεν· ἀσταφὰξ τὸ καὶ ὄκτωρ
οὐ δεῖ τῶν αὐτῶν γραμμάτων ἔχῃ τὸ λιὼ τοῦ τ· ἀλλ' ὅμοσ
ταυτὸν σημαίνει· καὶ ἀρχὴ πολίσγο· τοῦμεὴ γραμματοντί
ὅσι κοινωνεῖ· δηλοῖ δὲ ὅμοσ τὸ αὐτό· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν·
ὰ οὐ δεῖ· ἀλλ' ἵ μασι λθάσημαίνει· καὶ ἄλλα γο ἀῦ· αραπη
γὴ· οἷον· ἄμο καὶ πολέμαρχος· καὶ ὑπόλεμος· καὶ ἵ ατρι
κάγο ὕβρα· ἵ ατροκλῆσ· καὶ ἀκδσίμεροσ· καὶ ὕβραάμ
ἵ σασ συχὰ ὑροι θν· ταισμὲν συλλαιαὶσ καὶ τοῖσγράμ
μασι· διαφωνοῦ τα· τὴι δὲ διωαμει· ταυτὸν φθεγόμενα·
φαίνεται οὕτωσ· λιόν: σαφνμὲν οὖν: τοῖσ μὲν δὴ κατα
φύσιν μιγομένοισ· ταυτὰ ἀποδοτέον ὀνόματα: σαφνγο:
τί δὲ τοῖσ παραφύσιν· οἷ ἂν ὦμ τράτοσ εἴ δει μίγνον ται·
οἷον ὁ τὰμ ὃς αν δρὸσ ἀυθοῦ καὶ θθοσ εμοῖσ ἀσβωλὸ γόμῆται
ἀφ' οὗ χὸ ασβρ ὲν τοῖσ ὑμπροσθθν· Καμ ἵ πποσ ωοὸσ ὄκνομον
τέκλι· οὔτου τε κόν τοσ δή που ὁδει τὴν ὕσσομυ μίαν ἔχειν·
ἀλλὰ τοῦ γόμ ο υσ οὖ εἴ λ: σαφνγο: καὶ τοῖ ὄκτου ὑσθμοῖσ ἁρλ
γονομέναι ἀσβωεῖ· οὗ τὸ τοῦ γόμ ο υσ ὄ ν ο μα ἀπὸ δοτέον ἐστὶν·
οὐ θεόφιλον ὡσ ὅσι κεν οὐ δε μὴ νοῖ θθον· οὐ δὲ τοῦμ τοι οὕτων
οὐ δεῖ· ἀλλ' ὅτι τὰν αν τίαν τούτοισ σημαίνει· ὅαν πρ τῶ ὀρθό
τητοσ τυγχάνῃ τὰ ὀνόματα: σαφνγο·

ἡ οὖν τοῦ ὀνόματος ὁμωνυμία. σημαντικὸν παρακλίνει καὶ ὁμοίως
καὶ λυπεῖν. ὥστε μὴ πᾶσι δηλοῦν τὴν φύσιν τοῦ ἀνδρός. τοῖς
δὲ ὁμωνύμοις ὀνόμασιν. ἢ καὶ ὥστε δηλοῖ ὁ μυλλεῖν ὁ ἀν-
δρεῖος. καὶ γὰρ κατὰ τὸ ἄνθρωπος καὶ κατὰ τὸ ἀνδρεῖον καὶ κατὰ
τὸ ἀνθρώπινον. ταῦτα ταχὺ ὀρθῶς ἀνοίσει, τὸ ὄνομα κεῖται. δοκεῖ
δέ μοι καὶ τοῖς πολλοῖς. τὸ ὄνομα ἁμαρτάνεσθαι κεῖσθαι. σημαί-
νει γὰρ τὸ ὄνομα τοῦτο. τὸν τοῦ ζῴου ὁρῶντα. καὶ ἄξιον
εἶναι ταύτης τῆς ὁμωνυμίας: πῶς δή: οἷον πρὸς καὶ κα-
τὰ κείνου λέγεται τοῦ ἀνδρὸς ὃν τοῖς τοῦ μυρτίλου φόνοις.
οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι προνοηθῆναι. οὐδὲ προϊδεῖν τὸν
πόρρω τὸν εἰς τὸ παντελὲς ὄντα ἀπὸ αὐτοῦ διανοίας ἁμαρ-
τίαν τὸ ζῴου μόνον ὁρῶν. καὶ τὸ παραχρῆμα. τοῦτο δὲ
αἱ πράξεις. ὡσὶ καὶ προεθισμένοι τὸ λανθάνειν τοιαῦτά τινα
τὸν τῆς ἱπποδαμείας γάμον. τοῖς δὲ ταῦτα οὕτως. καὶ πάν-
ἀν διήκουσαν τοῦ ὀνόματος ὀρθῶς καὶ κατὰ φύσιν τεθῆναι.
εἰ ἀληθῆ τὰ περὶ αὐτὸν λεγόμενα: τὰ ποῖα ταῦτα:
αὐτὸ τοῦτο ζῶν τὴν διανοίαν ταύτην τὸ πολλὰ καὶ δηνὰ
ὂν καὶ τέλος. ἡ πατρὶς αὐτοῦ ὅλη ἀνάστατος καὶ τὸ
λουτρόν σφαγὴ θρᾳδαίου. ἡ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τοῦ λίθου
ταφὴ ταλαία. θαυμαστῶς ὡς ξυμφώνως τοῖς ὀνόματι.
καὶ αὖ τε χνῶς ἂν καὶ ἀνδρὰ εἴη τις μυλλόμενος
ταλαίπατον ὁμοιάσειεν καὶ εἴποι ἂν τὸ κείνου ταῦτα ἅτε χνῶς ἂν τόν.
λον. τοιοῦτόν τι καὶ τούτοις ὄνομα ἂν κεῖτο ἐκπορίσαι τις
χρηστῆς φήμης. φαίνεται δὲ καὶ τοῖς περὶ αὐτοῦ λεγομένοις
τοῖς δικαίως καλῶς τὸ ὄνομα κεῖσθαι. ἔστι δὲ οἰκεῖον
καταμοιρῆσαι. ἅτε χνῶς γάρ ἐστιν οἷον λόγος τὸ τοῦ θεοῦ
ὄνομα. διττὸν τὸ δ' αὐτὸ διχῶς. οἱ μὲν, τοῖς ἑτέροις μέρεσι
οἱ δὲ, τοῖς ἑτέροις χρώμενοι. οἱ μὲν, γὰρ ζῳῶν. οἱ δὲ, δίαν
καλοῦσι. σωτῆρα δὲ ταῦτα εἶσθαι. δηλοῖ τὴν φύ-
σιν τοῦ θεοῦ. ὁ δὴ προσήκειν φαμὲν ὀνόματι οἷς τὸ
εἶναι ἀπόρρητα ζῆσθαι. οὐ γάρ ἐστιν ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις

πάσιν ὅσπιστέα ἐν αἰτίοσ μᾶλλον τοῦ ζῆν· λὶ ὁ ἄρχων τὸ καὶ
μασιλλὸν τῶν πατέρων· οἱ μὲν αἰνείουσιν ὀρθῶσ ὄνομα ζεύσαι
οὗτοσ ὁ θεὸσ εἶναι· διὸν ζῆν ἀεὶ πᾶσι τοῖσ ζῶσιν ὑπάρχει
διείληπται δὲ δίχα ὁ σωτὴρ λόγοσ τὸ ὄνομα· τοῖ διὶ καὶ
τοῖ ζῆνι· τοῦτον δὲ κρόνου υἱὸν εἶναι· λέγεται καὶ μὴ οὕτωσ
δόξῃ θεὸν εἶναι· ἀκούσαντι ὀξαίφνησ· οὐ λογεῖ δὲ· μεγάλησ
τινὸσ διανοίασ ὄκγονον εἶναι τὸν διά· κόρον γὰρ σημαί-
νει οὐ πᾶσι δῆλον· ἀλλὰ τὸ καθαρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκήρατον τοῦ μ.
ἔστι δὲ οὗτοσ οὐρανοῦ υἱοσ ὡσαύτωσ· λιδαῖοσ τὸ ἀνώνυμοσ·
καὶ αὐτὸσ ἔχει τοῦτο ὄνομα καὶ λεῖσθαι οὐρανίαν· ὁρῶσαν
τὰ ἄνω· ὁ θεὸσ δὴ καὶ φασὶν ὁ θρόνου τὸν καθαρὸν
μοῦ παραμένεσθαι οἱ μεθόριοι· καὶ τοιοῦτον ἀνώνυμον
τὸ ὄνομα κεῖσθαι· εἰ δ' ἐμὲ μὴ λήθει τὴν λίσιδουλο-
γίαν· τίνασ ἐστὶ τοὺσ ἄνω τρόνουσ παρονόμουσ λέγει τούτων·
οὐκ ἄν ἔσαι σαφῶσ διδοῖεν· ὡσ ὁρθῶσ αὐτοῖσ τὰ ὀνόμα-
τα κεῖται· ὅσουσ ἂν λέπτειρα θῶν τῆσ σοφίασ ταύτησ
ἅπτηται ἡσύχει· εἰ ἄρα λέπτρεῖ· λιοῦ· λὶ ὁμοίωσ ἔξαίφνησ μὲν
οὕτωσ οἰ προσπέπτωκεν ἄρτι οὐκοῦν δόξαν· καὶ μὴ δὴ
ὡσσοῦ κρατεῖ· αὐτεχνῶσ γε ὁμοίωσ δοκεῖσ ὡσ σωτὴρ οἰ ἀνθρώπου
σιωνῆσ ἔξαίφνησ χρησιμοειδεῖν· καὶ αἰτιᾶται γε ὡσ
ὁρμόνησ μάλιστα αὐτῶν· ἀπὸ δυθύφρονοσ τοῦ πρὸσ
παλτίου τροσπάτωκεν· ὡσ θεὸν γὰρ τολλοὶ αὐτοῖ
σωλῶν καὶ πάρειχον τὰ ὦ τῶν· κινδυνεύσῃ ὁρθουσιῶν·
οὐ μόνον τὰ ὦ τῶν μου ὁμωλῆσαι τῆσ δαιμονίασ σοφίασ·
ἀλλὰ καὶ τῆσ τυχῆσ ἐπιλήθεσθαι· δοκεῖ ὦν μοι χρῆναι·
οὕτωσ οἰ ἡμᾶσ τοῖ λόγοι· τὸ μὲν τὴν μέρον εἶναι· χρήσασθαι
αὐτῆ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ περὶ τοῦ ὀνόματοσ ἐπισκέψασθαι·
αὖριον δὲ ἐὰν καὶ ἐμὲ ξυνδοκῆ· λέπτο δὲ τοσοῦτον σπουδάσωμεν
τὸ αὐτῶν· καὶ καθαρεύωμεν· ἔξευρόντε οὖν τὸ τὰ τοιαῦτα
δεινὸσ καθαίρειν· ἢ τὸ τοῦ ἱερέωσ τὸ ἢ τὸ τοῦ σοφιστοῦ·
ἀλλ' ἐγὼ μὲν συγχωρῶ· πάνυ γὰρ ἀρλίδοσ τὰ ἐπὶ λοιπὰ περὶ

τῶν ὀνομάτων ἀκούσαιμι· ἀλλὰ χρὴ οὕτως ποιεῖν· πόθεν
οὖν μοῦλει ἄρξόμεθα διασκοπουμένοις τῶν δὴ πορεύσιμον
πόντιν ἀνεμελήκαμεν· ἵνα εἰ δοίημεν εἰ ἄρα λιμὴν ἐστὶ
μαρτυρήσει αὐτὰ τὰ ὀνόματα· μὴ πάντα ἀπὸ ταὐτομάτου
οὕτως ἐκλήθη κεῖσθαι· ἀλλ' ἔχειν τινὰ ὀρθότητα· τὰ μὲν
οὖν τῶν ἡρώων καὶ αὐτῶν λεγόμενα ὀνόματα· ἴσως ἂν
ἡμεῖς ἔξω παντὸς ἐῴμεν· πολλὰ μὲν γὰρ αὐτῶν κεῖται
κατὰ προγόνων ὁμωνυμίας, οὐδὲν πρὸς τὴν ἐνθένδε χρείαν·
καταφανῆ δὲ λέγομεν· πολλὰ δὲ ὥσπερ ἐν ἐπιχωρίοις τίθεται· οἷον δύτυχίδην καὶ σωσίαν καὶ θεόφιλον· καὶ ἄλλα
πολλά· τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα· δοκεῖ μοι χαίρειν ἐᾶν· εἰκὸς
δὲ μᾶλλον ἡμᾶς εὑρεῖν τὰ ὀρθῶς κείμενα· περὶ τὰ ἀφ'
ὧν τε καὶ ὅτου λαβόντα γὰρ ἕν τι τούτων ἂν μάλλον
περανεῖν τὴν θέσιν τῶν ὀνομάτων· ἴσως δὲ ἐνίων αὐτῶν
καὶ ὑπὸ θειοτέρας ἂν δεηθῶμεν· ἵν' ἐπὶ τῶν ἀνω ἐτέθη·
δοκεῖ σοι καὶ λαβόντε λέγειν ὦ Σώκρατες· ἆρ' οὖν οὐ δίκαιον
ἀπὸ τῶν θεῶν ἄρχεσθαι σκοπουμένοις περὶ τοῦ αὐτοῦ
τούτου τοὔνομα· οἱ θεοὶ ὀρθῶς ἐκλήθησαν· εἰκός γε· τοι
γὰρ δὲ τοῖν ἕως γε ὑποπτεύω· φαίνονταί μοι οἱ πρῶτοι τῶν
ἀνθρώπων τῶν περὶ τὴν ἑλλάδα· τοὺς αὐτοὺς μόνους τοὺς θεοὺς
νομίζειν· ὥσπερ καὶ νῦν οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων· Δία καὶ
σελήνην καὶ γῆν· καὶ ἄρα καὶ οὐρανόν· αὐτὰ οὖν αὐτοῖς
ὁρῶντα τὰ φανερὰ ἀεὶ ἰόντα δρόμῳ καὶ θέοντα ἀπὸ
ταὐτοῦ τοῦτο τὸ φύσημα τὴν τοιαύτην· θεοὺς αὐτοὺς ὠνόμασαν· ἐπειδὴ
δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀφίκοντο· οὕτω δὴ
τοῦτοις τοῖς ὀνόμασι προσαρμόττειν· ἐοικέ τι ὀλέθρῳ τοι
ἀληθεῖ· Ἑρμόγενες· ἢ οὔ δοκῶ· φαίνῃ μὲν οὖν ἐοικέναι·
τί οὖν ἂν μετὰ
τοῦτο σκοποῖμεν· Ἑρμόγενες δῆλον δή· ὅτι δαίμονας τε καὶ ἥρωας
καὶ ἀνθρώπους· δαίμονας· καὶ σὸ σύλληβδόν γε ὃ ἔρμογένης,
πάντα τε μοῖ τὸ ὄνομα οἱ δαίμονες, σκέψαι ἆρ'
οἱ δόξω ἐμαυτῷ λέγειν· λέγε μόνον· οἶμαι οὖν τινας φύσιν

λίσιο δοσ εἶναι τοὺσ δαίμονασ;: οὐ κόμμοδοσ: οὐδ' ὁτιχρυσοῦ
γόμοσ τὸ πρῶτον φησὶ γομέσθαι τὸ μαχόμ;: ὁ δ' αὐτοῦτό γε: λέγε
τοίνυν περὶ αὐτοῦ. αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ τοῦτο γόμοσ κατὰ μοῖρ' ἐκαὶ
λυτόν. οἱ μὲν δαίμονεσ ἄμμοι ἐσι χθόνιοι καὶ λεόντων. θυθλοὶ
αὐλεῖ καὶ κοι. φύλακεσ θμηνὸ τὸ μαχόμ: τί οὖν δή: ὁτὶ οἱ μαφέ
λεῖν αὐτὸν τὸ χρυσοῦ γόμοσ. οὐκ ἐκ χρυσοῦ γε γονόθμαι. ἀλλὰ
μαθόντε καὶ λαλοῦ. τὸ κυνήριον λέγει ἐαὶ μ. ὁτὶ ἡμεῖσ φησὶ
οἱ δηρῶν εἶναι γόμοσ: ἀληθῆ λέγεισ: οὐκοῦν καὶ τὸ μμῶν
οἱ εἰ ἀφαιμαι αὐτὸν. εἶτισ ἀναθοῦ ἐαὶ μ. ἐκείνου τοῦ χρυσοῦ νό
νου εἶναι αὐτοῦ: εἰκότωσ: οἱ δ' ἀναθοὶ ἀλλ' ὁτὶ ἐὐφρόνιμοι:
φρόνιμοι: τοῦτο τοίνυν τὸ μαχόμενον λέγει ὡσ ἐμοὶ δοκεῖ
τοὺσ δαίμονασ ὁτὶ φρόνιμοι καὶ δαίμονεσ εἰσιν. δαίμονασ
αὐτοὺσ ὠνόμασαν. καὶ ἐπὶ τὸ τὴν ἀρχαίαν. τὴν ἡμετέραν φωνὴν
αὐτὸ σημαίνει τὸ ὄνομα. λέγει οὖν καὶ λεόντων καὶ οὗτοσ. καὶ
ἄλλοι ποιηταὶ πολλοὶ ὅσοι λέγουσιν. ὡσ ἔοικε δ' αὐτὸσ ἀνὴρ
ὢν τὸ λυτὴν οἴεται: μεμαθήκειν μοῖραν καὶ τὴν μὲν ἐκ
νήπιοι δαίμονα. κατὰ τὴν τοῦ φρονήσεωσ ἔπαινον μάλιστα
ταύτην οὖν τίθεται καὶ τὸν δαίμονα πάντα δρᾶν ὅσ'
ἂν φανῇ εἶναι δαίμονιον εἶναι καὶ ζῷα καὶ τὸ λυτὴν
σαν τὰ. καὶ ὀρθῶσ δαίμονα καλεῖσθαι. καὶ φόβοι δοκῶ ὁσ πά
κρατεῖ. τοὺσ τοιούσουσ σύμπασι φοσ εἶναι. ὁ δὲ δὴ λέγεσ. πάν
έλη. τοῦτο δὲ οὐ πάνυ χαλεπὸν ἐννοῆσαι. σμικρὸν γὰρ παρελθὼν
αὐτὸν τὸ ὄνομα. δηλοῖ τὴν ἐκ τοῦ ὁράω προσηγορίαν: πῶσ
λέγεισ: οὐκοῖσθα ὁτὶ λημῖν θοι οἱ λέγεσ ἐισιν: πῶσ; σαφῶσ
δηλον γέγονεν. ὁρασθήσεσ λῖν θοῦ θνητῆσ. λῖν θοῦσ θμηνοῦ.
δαῖ οὖν σκοπῶ. καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ἀττικὴν τὴν παλαιὰν
φωνήν. καλόν ἐισιν. δηλόσει γάρσοι. ὁτὶ παρὰ τὸ τοῦ ὁράω τὸ
ὄνομα ὁθὲν γέγονεν οἱ λέγεσ μικρὸν παρεγκεκύφαμεν
ὀνόματοσ χάριν. καὶ λέγει τοῦτο λέγειν. τοὺσ λέγεσ. ἢ ὁτὶ
σοφοὶ ἦσαν καὶ ῥήτορεσ δεινοὶ καὶ διαλεκτικοί. ὁράω τὰρ
ἵκανοί ὄντεσ. τὸ γὰρ ὁρᾶν. λέγειν ἐαύτῶν. ὁπόταν οὖν ἀρτίλεγόμεν

ἐν τῇ ἀττικῇ φωνῇ λεγόμενοι ἥρωες, ῥήτορές τε καὶ
ῥητορικοὶ συμμαίνοιεν· ὃ δὴ ῥητόρων καὶ σοφιστῶν·
νόημα γίνεται· τὸ ἱππεῖ καὶ φύλον· ἀλλὰ οὐ τοῦτο χαλεπὸν
ὀνομάσαι ἐστίν· ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τῶν ἀμφῶν· ἅτινά ποτε
ἄμοιρα λοιδωρῆται· οὐκ ἔχεις εἰπεῖν; τὸ θεμιτὸν ἄρα· οὐδὲ
τί οἷόν τε τὰν εἶναι ῥεῖν· οὐσιαστέον· ἅτινα τὴν γενέσθαι μᾶλ
λον ῥητέον· ἢ ὁμαυτόν· τίνι τοῦ ὑγιοῦ φρονοῦντι πνοὰ αὐτῇ
αὐτοῦ εἶναι σοὶ δοκεῖ· δηλαδή· ὀρθῶς μοι ὑπαδύεσθαι
καὶ μὴ γέμοι· φαίνομαι κομιδῇ ὀμφαλὸν ἔχειν· καὶ κινδυνώ
δες δὴ μὴ ὑλαιῶμαι ἔτι· τίμιον σοφιστοῦ τοῦ λόγου
γνῶναι· σκόπει δὲ δὴ ὁ λέγω· ἄρρενα μὲν γὰρ τὸ τοιοῦδε
δεῖ ὀνομάσαι ῥητορικὸν ὄνομα· ὅτι πολλαὶ κισσόμυαι
μὲν ἀμφὶ αὐτόν· τὰ δὲ θήλεα ἀροῦμεν ἆρα ὑπὸ λόγου ὀνομάζον
τες· καὶ τὰ δ' ἑξῆς καὶ τὰ μέσα καλοῦμεν· οἷον δὴ φίλος
τοῦτο ἵνα ἀντὶ ῥήματος ὄνομα λάβῃ γένηται· τότε ἄρρεν
αὐτόθεν ἰέναι ἔφατο δεῖ λόγου· καὶ ἀντὶ ὀξείας τὸν μέσον συλ
λαμβάνειν· παρεῖται βαρυνθέντα· ἄλλων δὲ τοῦναντίον· ὑμᾶς
λόγους μὲν ἀμφὶ αὐτῶν, τὰ δὲ παρ' ὑμῶν φθεγγόμενα· ἀληθῆ λέγω·
τοῦτον τοίνυν ὦ καὶ τὸ τῶν ἀμφῶν ὄνομα πάσῃ θεμιτὸν ὑμῖν
δοκεῖ· ἐκ γὰρ ῥήματος ὄνομα γέγονεν· ὑμᾶς μὲν ἀμφὶ αὐτοῦ
ὃ ἔξεστι θέσθαι καὶ παρυστῆσαι τὸν τελευταῖον νόμον· ἐμοὶ
δὲ ἔστω λέγειν· ὧδε· σημαίνει τοῦτο τὸ ὄνομα ὁ ἀμφὶ· ὅτι τὰ μὲν
ἄλλα θηρία ὧν ὁρᾷ· οὐδὲν ἐπισκοπεῖ οὐδὲ ἁμαλοῖ ἔστιν
οὐδὲ ἀναθρεῖ· ὁ δὲ ἄνθρωπος ἅμα ὁρᾷ καὶ τοῦτο δέ ἐστιν ὅπως
καὶ ἀναθρεῖ καὶ λοιπὰ ἔστιν τοῦτο ὃ ὅπως πέφυκεν· ἐν τούτῳ δὴ μόνον
τῶν θηρίων ὀρθῶς ὁ ἄνθρωπος· ἀμφὶ ὁμοιάσθη· ἀναθρῶν
ὃ ὅπως πέφυκεν· τί οὖν τὸ μέσον τοῦτο ἐρῶμεν σοὶ δὲ λέγωσιν ἀμφὶ
μὲν· τοὐμόν· ὁ δὲ τοίνυν μοι δοκεῖ τούτοις ἐξεῖναι·
τί χρῆμα· τυχὸν γάρ που καὶ σοῦ τι καλοῦμεν ἀμφί· πῶς
γὰρ οὔ· πειρώμεθα δὴ καὶ ταῦτα διελθεῖν ὃ δὲ νῦν τὸ ἐμπροσθεν·
τυχὸν λέγειν ἔοικέ τισθαι· ὡς εἰκός τοῦ τούτου τοῦ ὁμοίου

τυχάν ει. ἆρ' ἐστὶ ταὐτὸ τὸ σῶμα; ναί: οὐ μὴν τοίνυν ὅ γε τοῦ παρα
χρῆμα λέγειν. οἶμαι τί τοιοῦτον μοι εἶν. τοὺς τὴν τυχὴν ὀνομάσαν
τας. οὐ τοῦτο ἄρα ἐστὶν ὃ τὰν σαρκὶ τῷ σώματι. αἴτιόν ἐστι τοῦ
ζῆν αὐτοῖς. τὴν τοῦ ἀναπνεῖν δύναμιν παρέχον καὶ ἀναπ
τύχον. οἶμαι δὲ καὶ ὅκλιπόντος τοῦ ἀναπτύχοντος τὸ σῶμα ἀπόλ
λυται. τε καὶ τελευταῖ. ἔστιν ἄρα δή μοι δοκοῦν μὴ αὐτό. τυχὴν
καλέσαι. εἰ δὲ μή λέγε ὅτι ἱερέα. δοκοῦσί μοι τί καθορᾶν
σοι θαυμάσιον τούτου. τοῖς ἀμφὶ Θυθύφρονα. τούτου μὲν
γὰρ οὖσ' ἐμοὶ δοκεῖ κατα φρονήσαι θη ἂν καὶ λιθήσαι τοφορ
τί κὸν εἶναι. τὸ δὲ δὲ σκόπει. θαὶ ἄρα καὶ σοὶ ἄρ' ὅκλι:
λέγε μόνον: τὴν φύσιν παρ' τὸ τοῦ σώματος ὃ αὖ καὶ ζῆν
καὶ παρὶ ἦναι. τί σοι δοκεῖ φάναι τὸ καὶ ὁ χὰν ἄλλο. λέ τυχή:
οὐδὲν ἄλλο: τί δὲ καὶ τὴν τῶν ἄλλων αἰτίαν τὸν φύσιν. οὐ
πιθανόν εἰσ' ἄρα ξαναίρεσι μοῦ καὶ τυχὴν εἶναι τὴν δυσκοσ
μοῦσαν καὶ ἔχουσαν; φέρε: καλῶς ἄρα ἂν τὸ ὄνομα
τοῦτο ἔχοι. τὴν δὲ ἄμει ταύτην. λέ φύσιν ὀχεῖ καὶ ἔχα. φυσέ
χειν δοκῶ μοι ζῆν. ἔτ' ἔστι δὲ καὶ τυχὴν κομιδῇ μόνον λέγειν:
παρ' ὑμῶν οὖν: καὶ δοκεῖ γέ μοι τοῦτο ὄκεῖνον τε χρὴ κάτερον
εἶναι: καὶ γὰρ ἔστιν: γελοῖον μέν τοι φαίνεται ὡς αὐλη θῶς
ὀνομαν ζόμενον ὡς ἔστι δὲ: ἀλλὰ δὴ τὸ μεταπεῖτο παρὰ φω
νεῖν: τὸ σῶμα λέγεις; ναί: πολλαχῆ μοι δοκεῖ τοῦτο.
ἀμὲν καὶ σμικρόν τι ὃ παρακλίνει. καὶ παρ' ὑπ' καὶ γὰρ σῆμαί
τινες φασὶν αὐτὸ εἶναι τῆς τυχῆς. ὡς τε θαμμένου ὄντοι
μοῦ παρόντι. καὶ διόπερ αὖ τοῦτο σημαίνει. ἃ ἂν σημήνῃ λέγ
χῃ. καὶ ταύτῃ σῆμα ὀρθῶς καλεῖσθαι. δοκοῦσι μέν τοι μοι
καὶ λίαν θέσθαι οἱ ἀμφιόρφεῖ τοῦτο τὸ ὄνομα. ὡς δίκην
δηλοῦντος τῆς τυχῆς ὧν δὴ ὄντων καὶ δίδοσι. τοῦτον δὲ
πορίσαι λόγον ἔχει. ἵνα ὡς ὄντως ζῆται δεῖ μὲν τηρίου εἰ κόμα.
εἶναι οὖν τῆς τυχῆς τοῦτο ὡσαύτως ὀνομάζεται. θᾶσσον
ἂν ὄκτίσῃ τὰ ὀφειλόμενα τὸ σῶμα. καὶ οὐδὲν δεῖν παρα
νεῖν οὐδὲν μᾶλλον: ταὐτὰ μὲν μοι δοκεῖ. ἢ καὶ ὡς ὡσαύτως

εἰρήσθω. περὶ δὲ τῶν θεῶν τῶν ὀνομάτων οἷον καὶ περὶ τοῦ Διὸς
καὶ τῆς Ἥλιος. ὅτι μὲν οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἕκα
στος ἐκέκτηται. κατὰ τίνα οὖν ποτὲ ὀρθότητα αὐτῶν τὰ ὀνόματα
κεῖται; ναὶ μὰ Δία. λίαν γε ἂν ὀρμόζοι. εἰ περ γε μοῦν
ἔχοιμεν. ὃν αὖ μὴν τὸν λεγόμενον τρόπον. ὅτι περὶ θεῶν. οὐ
δὲν ἴσμεν. οὔτε περὶ αὐτῶν οὔτε περὶ τῶν ὀνομάτων. αὐτῷ
ποτὲ οὖν τοι ἕκαστοι καλοῦσιν. δῆλον γὰρ ὅτι ἐκείνοι γε
ταληθῆ καλοῦσι. δεύτερος δ' αὖ τρόπος ὀρθότητος ἂν
εἴη τοῖς ἐγχωρίοις νόμος ἑκάστοις ἡμῖν. ἔχεσθαι οἱονδήποτε
ἂν ἕκαστα χαίρουσιν ὀνομαζόμενα ταῦτα καὶ ἡμᾶς
αὐτοῖς καλεῖν. ὡς ἄλλο μηδὲν εἰδόταν. καλῶς γὰρ δὴ
ἔμοιγε δοκεῖ μιμεῖσθαι. εἰ μούλει οὖν σκοπῶμεν ὧν ἕνε
κα εἰπόντες τοῖς θεοῖς. ὅτι περὶ αὐτῶν. οὐδὲν ἡμεῖς σκε
τόμεθα. οὐ γὰρ ἀξιοῦμεν οἱ τὰ εἶναι σκοπεῖν. ἀλλὰ
περὶ τῶν ἀνθρώπων. ἰωτίνα ποτὲ δόξαν ἔχομεν. εἰ θεν τὸ
αὐτοῖς τὰ ὀνόματα. τοῦτο γὰρ ἀμελητέον: ἄλλοι μαρίωσ:
δοκεῖς ὡς σὺ κρατεῖ καλῶς λέγειν. ἢ οὕτω ποιῶμεν: ἀλ
λότι οὖν. ἢ ἀφέντες ἀρχώμεθα κατὰ τὸν νόμον: δίκαι
ον γάρ ἐστι. τί οὖν ἂν τις φαίη διαμφισβητοῦμεν τὸν ὀνομά
σαντα ἕκαστα ὀνομάσαι: οὐ μὰ τὸν Δία. οὐδὲ τοῦτο οἷμαι
ῥᾴδιον εἶναι: κἂν δωδεκάκις μᾶλλον ἕκαστος ὀρμόττῃ τις
οἱ περὶ τοι τὰ ὀνόματα τιθέμενοι. οὐ φαῦλοι εἶναι. ἀλλὰ
μεθοφολόγοί τινες καὶ ἀδολέσχαι: τί δή: καταφαί
νεταί μοι ἡ θέσις τῶν ὀνομάτων. τοιοῦτόν τινα ἂν ἄμεν
εἶναι. καὶ ἐάν τις τὰ ξυμφυῆ ὀνόματα ἀφαιρῇ σκοπῶν. οὐ
χὶ τὸν ἀληθῆ εὑρίσκειν ὃ ἕκαστον προσῆκεν. οἷον καὶ ἐν
τούτοις ὃ λέγεις οὐσίαν καλοῦμεν. ἔστιν οἷ οὐσίαν καλοῦ
σιν οἱ δὲ ἀσίαν. περὶ τοῦ μὲν οὖν κατὰ τὸ ἕτερον ὄνομα
τοῦτον λέγειν τὸν περὶ αὐτοῦ οὐσίαν. ἀσίαν καλεῖσθαι σχῆ
λόγου. καὶ ὅτου γε αὖ λέγεις τοῦ οὐσίας μετέχον ἀσίαν
φαμὲν. καὶ κατὰ τοῦτο ὀρθῶς ἂν καλοῖτο ἀσία. ἢ οὐκ ἂν

μὲ καὶ ἡ μείσ τὸ παλαιὸν· ἐστίαν καλεῖν τὴν οὐσίαν· ἔτι δὲ καὶ
κατὰ τὰν θυσίαν ἅπτιο ὑμνολώασ λιμλίσθαι τὸ οὔτω, μοεὶν
ταῦτα τὸν τιθεμένου· τὸ γὰρ προπάντων θεῶν τὴν ἐστίαν
προτιθύειν. εἰ κὸσ ὁκείνουσ οἵτινεσ τὴν παντὸν οὐσί
αν ἐστίαν ὡσαύτωσ ὁμόμασαν· ὅσοι δ' αὖ ὡσίαν οἰκοδόμητιν αὖ
οὗτοι καθηρεῖ κλειτὸν ἂν λιμοῖν το τὰν ὅλην τὸ ἔθνα τὸ πάν
των καὶ μεμείμου δὲν· τὸ οὖν αἴτιον καὶ τὸ ἀρχηγὸν αὐτῶν
εἶναι τὸ ἀθανῶ ὁ θεὸν δὴ καὶ λαὸσ ὄχα καὶ αὐτὸ ὡσίαν ὁμο
μαθεῖν· καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτη· ὡσ παρὰ μὲν δὴ εἰδό
τωνεφρήσθω· μετὰ δὲ ἐστίαν· δίκαιον ῥέθαν καὶ κρόνον
ἰσοκέτασθαι· καί τοι τόγε τοῦ κρόνου ὄνομαν λίμλιμλή
θομεν· ἴσωσ μέντοι οὐ δὲν λέγω· τί δὴ ἀσσόκρατεσ·
ὦ γαθὲ ὑμνοθρόη καὶ τί σμικρὸν σοφίασ· ὡσ ἴον δὴ τοῦτο·
γελοῖον μὲν πάνυ εἰπεῖν· οἶμαι μέντοι τινὰ πιθανότητα
ἔχειν· τίνα ταῦτ' ἐστίν· τὸν λιρεῖ κλειτόν μοι δοκεῖ καθο
ρᾶν πάλαι ἄτοπα σοφὰ λέγοντα ἀτεχνῶσ τὰ ἰσοκρόνου καὶ ῥέθασ ἀλλὰ καὶ ὁ μέροσ ὅλεθρον· ὡσ τὸ ὑτὸ λέγειν
λέγειπου λιρεῖ κλειτοσ· ὅτι πάντα χωρεῖ καὶ οὐδὲν μέ
νει· καὶ ποταμοῦ ῥοὴ λιπεῖ καὶ ζῶν τὰ ὄντα λέγει· ὥσ
δισ ἐσ τὸν αὐτὸν ποταμὸν· οὐκ ἂν ἐμβαίησ· ἔτι ταῦτά
τισιν δοκεῖσοι ἄλλοι ὁτρον λιρεῖ κλειτουμοεῖν ὅτι θε
μένοσ τοῖσ τῶν ἄλλων θεῶν προγόνοισ ῥέθαν τε καὶ κρό
νον· ἆρα οἱ εἰσ ἀπὸ ταυτομάτου αὐτὸν ἀμφοτέροισ ῥέ
ᾳ μάτων ὀνόματα θέσθαι; ὡσ ἔοικεν αὖ ὁ μέροσ ὤκεανὸν
τε θεῶν γένεσιν φησὶ καὶ μητέρα τηθύν· οἶμαι δὲ καὶ
Ἡσίοδοσ λέγει δεῦρου καὶ ὅρφευσ· ὅτι ὠκεανοῦ πρῶτοσ
καὶ λίρου λιρ ξυγαμοῖο· οὐ ῥᾳδίωσ καισμήτιν ὁμομή
τορα τηθὺν ὡσ πυθέσθαι· ταῦτ' οὖν ἔοικε κόπῳ· ὅτι καὶ ἀλ
λήλοισ συμφωνεῖ· καὶ πρὸσ τὰ τοῦ λιρεκλείτου πάντα
τέμνει· φαίνηται μοι λέγειν ὡσσόκρατεσ· τὸ μὲν τοι
τὸ τηθύοσ οὔκεμοὶ ὄνομα τί ποὺ λέγει· ἀλλὰ μὲν

τοῦτό γε. ὁλίγου αὐτὸ λέγει· ὁ τί πη γλῶ ὄνομα ἐστι κεκρυμμένον
ἐφ'. τὸ μὲν δι' ἀτ τοῦ μενον καὶ τὸ δι' θ ου μενον· πη γλῶ ἀπεί
κασμά ἐστιν. ὃ κ δὲ τούτων ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων
δι' τη θῆ τὸ ὄνομα σύγκειται· τοῦτο μὲν οὖν ὃ σοφ κρατ δ;
κομτόν· τί δ' οὐ μέλλει· ἀλλὰ τί τὸ μέγα τοῦτο· τὸ μὲν δίαφ
πομεν· ναί· τὸν δὲ ἀδελφὸν δι' αὐτοῦ λέγομεν· τόντε
σοσεῖδο καὶ τὸν πλούτωνα· καὶ τὸ ἕτερον ὄνομα ὃ ὀνομά
ζουσιν αὐτόν· σοφ υγε· τὸ μὲν τοίμεν τοῦ σοσεῖδῶνος
μαι φαίνεται ὀνομάσθαι· ὑπὸ τοῦ πρώτου ὀνόματος τοσ
ὅτι αὐτὸν καὶ δίζωνται· ἐπέχει ἡ τῆς θαλάττης φύσις· καὶ
οὐκ ἔστιν εἰσω πρόσθεν· ἀλλ' ὁ σωτὴρ δεσμὸς τῶν σωμάτων
αὐτοῖς ἐγένετο· τὸ μοῦν ἄρχεται τῆς δεσμεύσεως ταύτης
ἀδύνατον ὀνόματος ποσεῖδῶνα· ὡς ποσὶ δεσμὸν ὄντα· τὸ δὲ
ἔχει ταὶ ἴσως· ἄντιρ ἐστείαν ἐμὲ ἔχειν· ταῖχα δὲ οὐκ αὐτοῦ
λέγει· ἀλλ' αὖ τί τοῦτ' δύο λλ τὸ πρῶτον ὅλφα· ὡς πολλὰ
εἰδότος τοῦ θεοῦ· ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ σείφ· ὁ σείων ὀνόματα·
προσκειται δὲ τὸ π καὶ τὸ δ· τὸ δὲ πλούτωνος· τοῦτο μὲν·
κατὰ τὴν τοῦ πλούτου δόσιν ὅτι ἔχει τῆς γῆς· καὶ τοῦτο μὲν ἐπί
ταγ· ὁ πλοῦτος ὠνομάσθη· ὁ δὲ· αἰδης· οἱ πολλοὶ μέν μοι δο
κοῦσιν ὑπολαμβάνειν τὸ ἀειδὲς προσειρῆσθαι τοῖς ὀνόμασι
τούτοις· καὶ φοβούμενοι τὸ ὄνομα· πλούτωνα καλοῦσιν αὐτόν·
οἱ δὲ πόσο φαίνεται ὁ σοφ κρατος· πολλαχῆ ὅμοιος δο
κοῦσιν ἁμοὶ δη ἁμαρτηκ ὅμαι περὶ τούτου τοῦ θεοῦ τῆς δυνά
μεσσ· καὶ φοβεῖσθαι αὐτὸν οὐ καίριον· ὅτι τε γὰρ ἔστι δαί
μων πάντ τί σ ἡμῶν ἀποθανόντων· ἀεὶ ἐκεῖ ἐστι· φοβοῦ ταν· καὶ
ὅτι λίτυχὴ γε μὴ τοῦ σώματος ὧν ἐκεῖνον λέπεχεται· ἐξ
οὗτο πε φόβηται· τὸν δὲ λέγει δοκεῖ· πάντα ἐν ταὐτὸν τῆ
σωτῆρ ειν· καὶ λίαρχὴ τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ὄνομα· πόσο δη· φρό
σοι δρομοὶ δὲ μέγει φαίνεται· εἰ τε γάρ μοι· δεσμοσ ζῶσι οἵτοι
οὖν· ὡς ἂν μὲν εἰ ὁ πουοῦν· τὸ τρόσο ἰσχυρότερος ἐστιν· ἂν
ἀνάγκη λίαν θυμίαν· τοῦ λὺ δηλοῖ φρεῖ σοκρατος λίαν θυμίαν

οἱ εἰ οὖν τὸν αὐλὸν οὐκ ἂν ποιοῦσι θκ φύγειν. εἰ μὴ τοῖς ἔχουσι
ταῖσι δεσμοῖς ὅδλει, τοῖς θκείοις ἴσοις; δῆλα δή: ἑκάστῃ
μία ἁρμονία τινὶ αὐτοῦ ᾠδικὴ δεῖ. εἰ περ τοῖς μεγίστοις
δεσμοῖς δεῖ. καὶ οὐκ ἀναγκαῖ: φαίνεται: οὐκοῦν ἑκάστῃ μία
αὖ πολλαί εἰσι;: ναί: τίνι μέντοι ἁρμονία ἑκάστη τῶν ἕξ
ἁρμονιῶν δεῖ αὐτοῖς εἰ περ μέλλει τοῖς δεσμοῖς τοῖς μεγίστοις
κατέχειν: ναί: ἐστιν οὖν τις μείζων ἑκάστη ἁρμονία λιὸ ἄλλην
τίς τοσαύτην. οἵα νῦν δὴ θκείμην ἑστῶσα ἀμείνων ἁπλῆ;
καὶ δὴ οὐ δοκεῖ πω σοι κρατεῖν: δῆλον ταῦτα ἁρμονία φθόγ
γων ὀξυμόρων θκ. οὐ δὴ ἁρμονία δυοῖν ἐθελησάσοιν θλλήλοιν τὸν
θκεῖθεν. οὐ δὲ αὖ τὰς σειρήνας. ἀλλὰ κατακοκκ
λῆσθαι καὶ κείνας, τὸ καὶ τοὺς ἄλλους σωφρονας. οὕτως κα
λοῦ τινας ὡς σοικεν ἑκάστου λόγου λέγειν ὁ αἴδης;
καὶ ἔστιν ὅς γ' ἐκ τοιούτου λόγου τοῦτο. τέλος σοφιστὴς
τε ἐμέγας ὑπερφυέστατος τῶν παρ' αὖ τοῖ. ὅσ μ' καὶ τοῖς θμ
θάδε τοσαῦτα ἁμαθὴς ἁμήκομεν. οὕτω πολλὰ αὖ τοῦ τοῦ περι
όντων ἐκεῖ ἐστι καὶ τῶν πολυτίμων. ἀπὸ τούτου ἔχθ τὸ ὄνομα
καὶ τὸ αὖ μὴ ἐθέλειν σωφρονεῖν τοῖς ἄφροσι ἔχουσι τὰ σώ
ματα. ἀλλὰ τότε συμβέβηκε θαιβοεῖ δ' ὦ ἡ τύχη καθαρεῖ
πάντων τῶν περὶ τὸ σῶμα καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῇ. οὐ φιλό
σοφον δοκεῖσοι εἶναι. καὶ θῦ θρεττανικόν. ὁτιοῦν τοιοῦτ
ὂν κατέχοι αὐτοὺς δήσας τὴν περὶ ἁρθρίτιν ἑαυτῇ μείωσιν. ἄρ'
τοῦ δὲ τὴν τοῦ σώματος αὖ ποίησιν καὶ μαμίαν. οὐ δῆτ' ὀκρό
νοσος δῆλον ὅτι ὁ πῦρ συγκατέχαν αὐτοῖ τοῖς δεσμοῖσι δήσας
τοῖς αὐτοῦ λεπτομερέσιν: κινδυνεύεις τί λέγειν ὦ σώκρατες:
καὶ τὸ μὲ ὄνομα ὁ αἴδης ὦ θρασύμαθε. πολλοῦ δεῖ ἀπὸ
τοῦ αἰεὶ δοῦ ἑαυτὸν ἀπομαίεσθαι. ἀλλὰ πολὺ καὶ λίαν ἀπὸ τοῦ
παντὸς τοῦ καλοῦ εἰδέναι. διὸ τοῦτον ὑπὸ τοῦ νόμου θεοῦ
αὐτὸν δικαίως ἐκλήθη: εἰθισται δὲ δικαιοπραγεῖν καὶ λέγειν
καὶ ἀπόλλων. καὶ ἀθηναῖ. καὶ λίβα καὶ ἄρη καὶ τοῦτο
ἄλλου θεοῦ. ὡσὸς λέγομεν: δικαιοπραγεῖ φαίνεται

κατὰ τὴν δόσιν τῆς ἐλαφρᾶς διδοῦσα ὡς μήτηρ. ἀμήτηρ
κεκλῆσθαι. εἰ ρα δὲ βραχύτητος ἀφαιρουμένου λέγεται ὁ ζεὺς
αὐτῆς· ὁ βραχεῖς ἔχει· ἴσως δὲ μεταφορολογῶν ὁ νομοθέτης
τὸν αὔρα εἰ ρα ἀπὸ μανῆναι φησι κεντρούμενος θεὸς τὴν ἀρχὴν
ἐπὶ τὴν τελευτήν· μοίρης δ' ἂν εἰ πολλαχοῦ κεχλασμένος τὸ τῆς λίβας
ὄνομα. φερεφάτταν δὲ πολλοὶ μὲν καὶ τοῦτο φασὶν τὴν τύρραν
καὶ τὸν λάπαλον ὑπὸ ἀπειρίας ὡσεὶ κεμὸ νομάτων ὀρθότητος
ἐστί· καὶ γὰρ μεταναίλων κτλ· σκοπῶν τὴν τῆς φερεφόβης
καὶ δεινὸν αὖ τοῖς φαίνεται· τὸ δὲ μὴ μύειν σοφὸν εἶναι τὸν θεόν·
αὐτὸ γὰρ φερεμβόλαν τὸν πραγμάτων· τὸ ἐφαπτόμενον καὶ ἐπαφῶν
καὶ δυναμένων ἐπακολουθεῖν· σοφία ἂν εἴη· φερεφάτταν οὖν·
διὰ τὴν σοφίαν· καὶ τὴν ἐπαφὴν τοῦ φερομένου· ἢ θεὸς ἀπὸ θεῶν
καλοῖτο· ἢ τοι οὖν τι· διότι καὶ σὺν ἑαυτῇ ὁ αἰὼν λέγει
σοφὸς ὤν· διότι τοιαύτη ἐστί· μὴ δὲ αὐτὴν ἐκκλίνοιτο τοῦ
νομα· ἑκατομμυρίων πλείονος τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἀλήθειαν·
ὥστε φερεφάτταν αὐτὴν καλεῖν· ταυτὸν δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀπόλλω·
λωνος· ὅπερ λέγω· πολλοὶ δὲ φόβητραν περὶ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ· ὡς τι
δεινὸν μεμυόντος· ἢ οὐκ εἰδέναι; ναὶ μὰ οὖν καὶ ἀληθῆ λέγας·
τὸ δὲ νέατον ὡς ἐμοὶ δοκεῖ καὶ λίαν κείμενον ὡς τὴν δύναμιν τοῦ
θεοῦ· πῶς δή· ἐρῶ πειράσομαι φράσαι ὡς ἐμοὶ φαίνεται· οὐ γὰρ ἔστιν
ὅτι ἂν καὶ πολλὰ ὁμοίως λίαν μόνον· ἓν δὲ τὰ ταῦτα δυνάμενα τοῦ
τοῦ θεοῦ· ὡς ἂν πάσασθαι ἐφάπτεσθαι· καὶ δηλοῖ τρόπον τινὰ καὶ μου
σικήν τε καὶ παντικήν· καὶ ἥ ἀστρικὴ καὶ τοξική· λέγε δή μοι αὐτὸ
τοῦτον γάρ τί μοι λέγεις τὸ ὄνομα εἶναι· ἓν ἁρμόσασθαι μὲν οὖν αὐτὸ
μοι κοῦ ὄντος τοῦ θεοῦ· πρῶτον μὲν γὰρ ἡ καθαρσιοκαὶ οἱ καθαρμοί· κατὰ τὴν ἥ ἀστρικὴν καὶ κατὰ τὴν μαντικήν· καὶ τοῖς
ἥ ἀστρικοῖς φαρμακοῖς ἢ τοῖς μαντικοῖς· περιφερόμενος τὸ
καὶ τὰ λουτρὰ τὰ ἓν τοῖς τοιούτοις· ἢ καὶ περιρραφόμενος· καὶ τὰ
ἓν τισὶ ταῦτα δυνάμενα ἄν· καθαρὸν παρέχειν τὸν αἰῶνα· καὶ κατὰ
τὸ σῶμα· καὶ κατὰ τὴν τύχην· ἢ οὔ; καὶ μὰ οὖν· οὐκοῦν ὁ καθαίρων θεὸς καὶ ὁ ἀπολούων τὸ καὶ ἀπολύων λύων τοιοῦτον καθοῦ

οὗτος ἀφ' εἱ ἡ: παρ' ὃ μὴ οὖν: κατὰ μὲν τὸ μὴ τὸν ταὐτὸ ἀπολύσει σ
τὲ καὶ ἀπολούσεις σὺ σ ἱ ατρὸς ὢν τῶν τοιούτων ἀπολύων
ἀφ' ὁρθῶς καλοῖτο. κατὰ δὲ τὴν παρτικὴν καὶ τὸ ἀληθῆ τε
καὶ τὸ ἁπλοῦν ταυτὸν γάρ ἐστιν. ὃ σ' ἂν ἰατρὸς οἱ θεραπευτικοὶ καὶ
λοῦσιν αὐτόν. ὁρθῶς ταὐτὰ καὶ λοῖτο. ἁπλοῦν γάρ φασι παρ
τὸ θεραπευτικοὶ. τοῦτον τὸν τρόπον. διὰ δὲ τὸ ἀληθὲς ἄκρα
τὴν εἶναι τοξικῆς. ἀληθὲς ἄλλον ἐστί. κατὰ δὲ τὴν μουσι
κὴν δεῖ ὑπολαμβάνειν. ὃ σ' ἂν ὁ κόλουθον τῷ καὶ τὴν ἀκόλου
θον. ὅτι τὸ ἄλφα σημαίνει πολλαχοῦ τὸ ὁμοῦ. καὶ ὅμ ταὐτὸ
τὴν ὁμοῦ σύλλησιν. καὶ σ' ἂν περὶ τὸν ὅμοιον. οὐ δὴ πόλοις
καλοῦσι. καὶ τὴν σ' ἂν περὶ τὴν ὁ δὴν ἁρμονίαν. ἡ δὴ συμφωνία
καλεῖται. ὅτι ταῦτα σ' ἂν τὰ σ' ἂν φασὶν οἱ κομψοὶ σ' ἂν περὶ μουσι
κὴν καὶ ἀστρονομίαν. ἁρμονίαν τινὲς σ' ἂν λέγουσι εἶναι σ' ἂν τὰ.
ἴσα αὐτεῖ δὲ οὗτος ὁ θεῖος τὴν ἁρμονίαν ὁμοπολῶν αὐτὸ
σ' ἂν τὰ καὶ κατὰ θεὸν καὶ κατὰ ἀνθρωπον. ὃ σ' ἂν περὶ οὖν τὸν
ὁμοκόλουθον καὶ ὁμόκοιτον ἀκόλουθον καὶ ἀκοίτην
ὃ καλοῦμεν μεταφορικῶς ἐπὶ τοῦ ὁ ἄλφα. οὕτω
καὶ ἀπόλλωνα ὃν καλοῦμεν. οὐ διὰ τὸ ὁμοπολῶν. ὅτι ὁμόμουσον ἐνόμιζον τὸν ἥλιον
ὁμολογοῦντα. ὅτι ὁμόμουσον ἐνόμιζον τὸν χαλκοῦν ὁμόμοιρον.
ὁ πορκαμῶν ὑποπτύον τὸν τῆνδε. διὰ τὸ μὴ ὀρθῶς σκοπεῖσθαι
τὴν διὰ σμικρότητος ὀνόματος. φονεῶν γὰρ αὐτὸ ὡς σημαίνον φό
ρμιγγα. τὸ δέ, ὃ σ' ἂν περὶ ἅρπη ἔλεγεν ἀσαφῶς ὄφελος μόνον
κεῖται τὸν τοῦ θεοῦ διωκόμενον. ἁπλοῦν ἐστιν ἄλλον τοῦ. ἀπο
λούοντος. ὁμοπολοῦντος. τὰς δὲ μούσας τε καὶ ὅλως τὴν μου
σικὴν. ἀπὸ τοῦ μοῦσθαι ὡς σοφοὺς κε. καὶ τὴν ΒΗ τὴν σοφὸς τε καὶ φι
λοσοφίας. τὸ ὄνομα τοῦτο ἴσως μόνας. ἡ δὲ ὅσιος τὸν
πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ κατὰ τὸ ἐθελημόν ἐστιν. ὃ ναρτίως
δέ ἐστιν. ἴσως δὲ ὡς οἱ ξένοι καλοῦσι. πολλοὶ γὰρ λίθῳ καλοῦ
σιν. ὅσοι κρούων πρὸς τὴν λίθου. ἀλλὰ λιμενρόμβδε
καὶ λεῖον λίθῳ κεκλήσθαι. ὑπὸ τοῦ τοῦτο καλοῦντος. ἁρ
μονίδες δὲ τὰ ἀρτεμισθφάνεια καὶ τὸ κόσμιον διὰ τὴν

π ξ ἰωσκοπ

τὸ παρθενίαν ἐπιθυμίαν· ἴσως δὲ ἄρτιος ἰσόρροπον τὴν θεὸν
ὁ καλλίστην ὁ καλλίστας· τάχα δ' ἂν καὶ οὕτως τὸν ἄρτον μόνον
σώζοντος τὸν ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί· διὰ τί οὖν τοῦτο μόνον;
τοῦ ταὐτὸν τοῦτο ὀνόματος τοῦτο ὅτι θέλγοντος ἔθος τοῖς θεοῖς·
τί δὲ ὁ διόνυσος καὶ ἡ ἀφροδίτη; μεμάλλον ὅπως ἵππο
μίκου ἔρωτα ποιῶσι· ἀλλὰ ἔστι γὰρ καὶ τοῦ διὸς ἐιρηνικὸς
ὁ τρόπος τοῦ ὁμοιάτου τούτοις τοῖς θεοῖς· καὶ τοῦ διὸς·
τὸν μὲν οὖν τοῦ διὸν· ἄλλον τινὰ τοῦ ἔρωτα· τὸν δὲ πανδήμου
διὸν οὐδὲν κωλύει διελθεῖν· φιλοπαίσμονες γὰρ καὶ οἱ θεοί·
ὁ τε γὰρ διόνυσος ἐίη ἄν· ὁ διδοὺς τὸν οἶνον· ὁ διόνυσος
ἔρπαι διὰ αὐλοῦ καλούμενος· οἶνος δ' ὅτι οἴεσθαι μοῦσαν ἔχειν ποιᾶ·
τὸν πίνοντα τοῦτον τοῦ πολλοῦ οὐκέχοντας· οἱ ὁμοίως δὲ καὶ
ὁ τοιοῦτον καλούμενος· περὶ δὲ ἀφροδίτης οὐκ ἄξιον λιποδοξεῖν
ἀμπλήξειν· ἀλλὰ συμφορεῖν ὅτι διὰ τὴν τοῦ ἀφροῦ γένεσιν·
ἀφροδίτη ἐκλήθη· ἀλλὰ μᾶλλον οὐ διὰ θηναῖος ἀθηναίους
νόμους σοφοκρατεῖς· ἐστιλπόθη· οὐ δῆθεν φασὶ τοῦτο καὶ ἄρρενος·
οὐδὲ εἰκός γε· οὐ μᾶν· οὐκοῦν τὸν μὲν ἀφροδισιάζοντα αὐτῆς·
οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν διὸ κεῖται· τὸ ποῖον· πάλλα διὰ ποῦ
αὐτὴν καλούμεθα· πόσον γὰρ οὔ· τοῦτο μὲν τοῖν ὡς ἀπὸ τῆς
ἔρωτος οἷς ὄπλοις ὁρῶσιν ἡνύμεθαι τεθῆναι· ὁρᾶσθαι ἂν
σοφὸν καὶ ἡμῖν εἶναι· τὸ γὰρ πόθος αὐτὸν· διότι ἄλλο μεθέλ
ρίζειν ἀπὸ τῆς γῆς διὰ ἔρωτος χρεῖος· πάλλειπτε καὶ πάλ
λεσθαι· καὶ ὁρχεῖσθαι καὶ ὁρχεῖσθαι καλούμεθα· πάνυ μὲν οὖν·
πάλλα δὲ μὲν τοῖν ὡς· ταύτῃ καὶ ὁρᾶσθαι· ἀλλὰ δὲ τὸ
ἄρρεν πᾶσι λῷστον· τοῦτο δῆτα θηναῖος; ναί· τοῦτο ἔμμεσθε
ἄρρεν ὦ φίλε· δοίκασι δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν ἀθηνᾶν
νομίζειν ὦ σπέρμα· σπέρμα ὁ μέρους δεῖσθαι· καὶ γὰρ τοῦτον
οἱ πολλοὶ ἐξ ἡμύμενοι τὸν ποιητήν· φασὶ τὴν ἀθηνᾶν
αὐτὸν· μοῦσα καὶ διάνοιαν ἐνδοῦναι· καὶ ὁ τὸ ὄνομα
ποιῶν· δοίκει τοιοῦτόν τι περὶ αὐτῆς διανοεῖσθαι· τί δὲ μᾶ
ζόνως λέγομεν θεοῦ μόνον· ὦ πέρ εἰλέγομεν ὅτι διὰ μόνη

ἑαὶν αὐτὴ. τοῖ ἄ ξμι κῶ σ ἀμ τὶ τοῦ λί τα χρη σάμ βμος. καὶ τὸ ἴ ω
τα καὶ τὸ σίγμα ἀρ θλὸν. ἴ σως δὲ οὐ δὲ ταύτῃ. ἀλλ' ὡσ τα θῆ ω
μο ούσ η σ ὰν τὴ σ διαφ θρόν τως τῶμ ἄλ λω μ. θ θομό λω μ θ καὶ λ θ
σ θμ. οὐ δ θμ δὲ ἀπ έ χει καὶ τ τῷ ὅμ τοῖ λί θει. μό η σ ιν ὡσ σύ σαμ
τὴν θ θὸν ταύτ λω. λί θομό λω μ μὲμ μού λε σθαι π ροσ ε ιπ ῆμ. π αρα
γρὰ ῶ ν δὲ λί αὐτὸσ λί τ ι ν θ ὑ πάτ ρον ἔσ τ τὸ καὶ λ ι ον ὡσ σ ὁ ι ομ π ο ι
ὰ θ η μ αὖ ὲ κ αί λ θ αμ: τί δὲ δὴ τὸν λί φ αι σ ον. π λὴ λ ᾶ ε ι σ: λί τὸμ
γ θμ ν αί ο ν τὸν φ αύ θ ο σ ἴ α σ ορ α ὲ ρ ω τ αῖ σ; ὅ ο ι κ α: οὐ κοῦ οὗ τ ο σ
μὲμ π ω αμ τὶ δ ῆ λ ο σ. φ αί α σ ο σ ὧμ. τὸ ῆ π ροσ θ λ κ ι σ ού μ θμ ο σ: κ ιμ
δ λ ω δ ύ ε ι ὲ αὖ μὴ π λ ῆ σ ο ι ὡ σ σ ὅ ι κ θμ ὅ τ ι ἄλ λ η δ ό ξ η ι: ἀλλ' ἴ ν α
μὴ δ ό ξ η ι. τὸν ἀ ρ λ ὲ ρ ω τ αν: ἔ ρ ω τ ῶ: οὐ κοῦ ἐ ι μὲμ μού λ ε ι
κ α τ ὰ τὸ ἄ ρ ρ θμ τὸ κ αὶ κ α τ ὰ τὸ ἀν δ ρ ε ῖ ο μ. ἄ ρ η σ αὖ ἐ ῖ η. ἐ ι
δ' αὖ κ α τ ὰ τὸ σ κ λ η ρ όν τὸ κ αὶ ἀ μ ε τ α σ τ ρ ο φ ον ὁ δ λ ὶ ἄ ρ ρ α τ ον
κ α υ λ ε ῖ τ α ι. κ αὶ τ α ύ τ η ἀὲ π α π τ α χ οῦ π ο λ ε μ ι κ ῶ θ θ ῶ ι π ρ ῶ τ ῳ
ἄ ρ λ η κ α υ λ ε ῖ σ θ α ι: π α ὰμ ν η μ ὲ ὴ ῶ ῦ: ὅ κ μ ε μ ὴ ο ῦ ῶ τ ῶμ θ θ ῶμ. π ρ ὸ σ θ θ
ὧμ ἀ π α υ λ ῆ φ ῶ μ θμ. ὡ σ τ ῆ ρ ὸ δὲ δ ο ι κ α π ο ρ ὶ α ὐ τ ῶμ δ η α λ έ γ ω θ α ι.
π ο ρ ὶ δὲ ἄ λ λ ω μ ὧ ν τ ι ν ω μ μ ού λ ε ι. π ρ ό μ α υ λ ε ί μ ο ι. ὅ ῆ ρ α ε ἴ δ η μ α ι
ο ἷ ο ι ὲ υ θ ύ φ ρ ο ν ο σ ἴ π π ο ι: ἀλλ' ὰ π ο ι ι ῶ σ ῶ τ α ύ τ α. ὅ τ ι γ θ θ
ὁ ρ ό μ β ρ ο σ σ θ π β ρ ι θ ρ μ ο ῦ. ὧ σ ε ι δ ή μ ε κ αὶ ο ὔ φ η σ ι μ ῆ α τ ύ λ ο σ
θ ῆ μ ο γ ό ῆ η ἔ ῖ ν α ι. π ε ι ῆ ῶ μ ε θ α ο ὖ ῦ τ ὸν θ ῆ μ ῶ σ κ έ τ α σ θ α ῆ τ ῆ.
κ αὶ ν ό ε ι τ ὸ ὄ μ ο μ α. ἴ ν α κ αὶ ἐ ι δ ὼ μ θμ ἔ ῖ τ ι κ αὶ ὁ δ θ λ φ ε ι:
ἀλλ' ὰ μ ῶ τ ο υ τ ό γ θ. ὅ ι κ θ π β ρ ὶ λ ό γ μ τ ῖ ἔ ῖ ν α ι ὁ θ ῆ μ ῶ σ. τ ὸ
γ ὲ θ ῆ μ ῶ θ ά ἔ ῖ ν α ι κ αὶ τ ὸ ἀ μ θ λ ὸν. κ αὶ τ ὸ Κ λ ο π ι κ ὸ ῆ τ θ κ αὶ
τ ὸ ἄ π α τ η λ ὸν θ μ λ ό γ ι σ. κ αὶ τ ὸ ἀ μ ρ α α τ ι κ ὸ ῆ π ο ρ ὶ λ ό γ ο υ δ ῶ α
μ ή ν ἐ α τ ῖ π α ῶ σ α α ὐ τ ὴ λ ῖ π ρ α μ α τ ί α. ὁ π ο ρ ῶ ῶ κ αὶ ὅ μ τ ο ῖ σ
π ρ ό σ θ θ ῆ ἐ λ έ γ μ θ ῆ. τ ὸ ἔ ῖ ρ φ η ν λ ό γ ο υ χ ρ ε ί α ἐ α τ ῖ. τ ὸ δ ε ῖ ὸ ῖ ῆ
κ αὶ ὁ μ ῖ ρ ο σ π ο λ λ α χ οῦ λ έ γ ῆ. ἐ μ λ ί σ α τ ο φ η σ ῖ μ. τ ο ύ τ ο δ θ
μ ὴ χ ω λ ί σ α σ θ α ῖ ἐ α ῖ μ. ὃ ξ α μ φ ο τ ὸ ῆ ρ ο μ ῶ ῖ τ ο ύ τ ο μ. τ ὸ ν τ ὸ λ φ ῆ μ
τ ὸ κ αὶ τ ὸν λ ό γ μ μ ῖ σ ο α ί μ θ μ ο μ. τ ὸ δ ε ἰ λ φ ε ῖ μ μ ὴ ἐ α ῖ μ ἔ ῖ ρ φ η.
τ ο ύ τ ο μ τ ὸ ν θ ῦ ὃ ῶ ὃ π π ο ρ ε ῖ ῶ ῶ ι τ α ῖ τ τ ῃ λ ῖ μ ῖ ν ὸ μ ο μ ο θ ῆ τ η σ. ὃ
ἀ ν θ ρ ῶ π ο ι. ὃ σ τ ὸ ἔ ῖ ρ ε ῖ μ ἐ μ λ ί σ α τ ο. ὃ ῆ κ αί ῶ σ ῶ ἀ ῶ κ αὶ λ ο ῖ τ ο

ὑπὸ λιθῶν εἰρέμενος· νεὼ δὲ νεμεῖσθαι ὡς οἱ ὁμέται καλλιστεύοντα
τὸν τόπον. ἱερὰ νῆσος καλοῦνται· καὶ λίνεα ἴρια ἀπὸ τοῦ εἴρειν
τοὶ κόρυκος κλῆσις. ὅτι ἄγγελος ἐστίν· μὴ τὸν δία σύ γε ἄρα
μοι δοκεῖ Κρατύλος λέγειν· τὸ δὲ μὴ εἶναι ἑρμογένη· οὐκοῦν
συμφέρει γέ σε εἰ μὴ λόγου· καὶ τὸν γε τὸν πατέρα τοῦ ἑρμοῦ εἶναι
λιὸν δῆθεν ἔχει τὸ εἰκὸς ὦ ἑταῖρε· πῶς δή· οἶσθ' ὅτι ὁ λόγος
τὸ παῦσι σημαίνει καὶ κυκλῷ καὶ πολλαχοῦ οὐ εἰσὶ ἑστιάδιπλοῦς
ἀνθρωπίνου τε καὶ θείου· παγγε· οὐκοῦν τὸ μὲν ἀνθρώπινον
αὐτοῦ· λεῖον καὶ θεῖον καὶ αὖ ὡς οἱ κοῦν ἐν τοῖς θεοῖς· τὸ δὲ τοῦ
δος καὶ τοῦ ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τραχὺ καὶ τραχύκον·
ἐν ταὐθαυμάστοι γὰρ πολεῖται οἱ μῦθοι τὸ καὶ ταὐτὸ δηλοῦσι περὶ
τὸν τραχύκον λίθον· παγγε· ὀρθῶς ἄρα ὁ παῦν μὴ μύωνκς
ὃ εἰ πολλῶν πανταπάλοις εἴη ἑστιάσις ἑρμοῦ λιός· ταὐτὸν μὲν ἄνθρω
πίνου λεῖος· ταὐτὸ δὲ καὶ τὸ θεῖον τραχὺ καὶ τραγοειδές· καὶ ἐάν
τι τοιοῦτον· τὸ λόγου αὐ δηλοῦσθαι ὁ παῦν· εἰ περ ἑρμοῦ λιός
ἐστιν· αὐ δηλοῦσι δὲ τοι κόραι αὐ δηλοῦν· οὐ δὴ θαυμαστόν·
ἀλλ' ὅπερ ἄρτι ἐλέγομεν ὦ μακάριε· λέπτα μὲν μὴν ἐκτὸς ὧν
θεῶν· τὸν γε τοιοῦτον ὡς σὺ κρατύλε· εἰ μοῦλει· περὶ δὲ τῶν
τοιῶνδε· τί σε κωλύει διαθεῖν· οἷον λίλιον τὸ καὶ σβλήμενος
καὶ ἀπαρὸν καὶ γλισχρὸν καὶ ἀνθερὸς καὶ ὑβρὸς καὶ πρὸς καὶ
ὁλκὸς καὶ ὠρῷον καὶ ὑμετέρου· συχνὰ μὲν μοι πρὸς ταῦτ'
ἔστω ὅμως δ' εἴ πέρ σοι κε χαρισθήμεν ἔασι· ἐθέλω· καὶ μὴν
χαρίζει· τί δ' οὖν πρῶτον μοῦλει· λίον εἶπε τὸν λίλιον
διέλθωμεν;· παγγε· τοι κε τοίνυν κατὰ δηλονότι ὁρμώμενον
ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐπὶ τοὶ δωρικοῖς ὁμόμαπι χρῶ τὸ· αὔλιον γὰρ
καλοῦσιν οἱ δωριεῖς· αὔλιος οὖν ἐστὶν ὁ ἐν μέσῃ ἀγρῷ κατὰ τὸ αὐλίζεσθαι
εἶσι ταὐτὸ τοὐναντίον· ἔοικε δ' ἀγρὸς ἀστεί λίζειν· ἐοικὲ δ' ἴσως καὶ τὸ περὶ
τὴν γλῶτταν ἐλαφρὸν εἶναι· ἔοικε δ' καὶ ὅτι οἱ κίνδυνοι τοῦ
ἥρω μέσα ἐκτὸς γίνονται· τὸ δὲ οἱ κίνδυνοι καὶ ὁλκὸν· ταὐτόν·
τί δὲ λίσβος; τοῦτο δὲ ἔοικε τὸ ὄνομα τὸν ἀνεμοφόρον
τιθέναι· τί δὲ λίσβος· ἔοικε δηλοῦν τι παλαιότερον· ὁ ἐκεῖνος

cf. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα λάβαν καὶ τὸν ἀνεμοφόρον.

μοσαι δίλφην· ὅτι ἡ σελήνη ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἔχει τὸ φῶς· ποῦ δή· τὸ μὲν πρὸς σελάσαι καὶ τὸ φῶς. ταυτόν; ναί· μόνον δέ που καὶ ὄγκον ἀεί ἐστι περὶ τὴν σελήνην τοῦτο τὸ φῶς εἴπερ ἀληθῆ οἱ ἀστρονόμοι λέγουσιν· κύκλῳ γάρ που ἀεὶ αὐτὴν περιέχον· μόνον ἀεὶ ὂν καὶ μένει· ὄγκον δὲ ὑπάρχει· τὸ τοῦ προτέρου μηνός· πάντως· σελασταὶ δὲ καὶ λοιποὶ οἱ πολλοί· πάντως· ὅτι δὲ σέλας μόνον τὸ καὶ ὄγκον ἔχει ἀεὶ σέλας ἐνεργοῦσα μὲν δὴ καὶ ὁτιοῦν ἂν τὸν ὄνομα τοῦτον καλοῖτο συγκεκριμένον δέ· σέλασταί ἀν καλεῖται· ἡ πυραμοειδὴς τοῦτο τοίνυν ὁμοῦ σὺν κρατεῖ· ἀλλὰ τὸν μὴν καὶ τὰ ἄστρα φῶς λέγειν· οἱ μὲν μείζω ἀπὸ τοῦ μείζονα εἶναι ἢ μείονα ὀρθῶς κέκληκεν· τὰ δ' ἀστέρας οἱ κεκλήκασιν ὡς μυρίαν ἔχειν· ἡ δὲ ἀστραπή· ὅτι τὰ ὄπτα ἀναστρέφει· ἀναστροπὴ ἄν εἴη· νῦν δὲ ἀστραπὴ καλεῖται· τί δὲ τὸ πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ· τὸ πῦρ ἀπορῶ· καὶ κινδυνεύει ἢ τοι ἢ τοῦ φρονεῖν μεμοῦσθαι καὶ λογίζεσθαι· ἢ τοῦτό τι παγχάλεπον εἶναι· σκέπτεσθον οὖν ἢν εἰσάπαξ μηχανὴν ἢ καὶ πάντα ταῦτα αὐτὰ ἀπορῶ· τί ναὶ δή· φέρε σοι θρασὺ λόγον κραίνωμεν· ἔχοις ἂν εἰπεῖν πῦρ κατὰ τί ναὶ λόγον καλεῖται; καὶ δὴ οὐκέμοιγε· σκέπτεσθον δή· ὃ φέρε ὑποπτεύσωμεν περὶ αὐτοῦ· θρασὺ γάρ ὅτι πολλοὶ οἱ θεὸν τὸ ὄνομα· ἄλλοι τε καὶ οἱ ὑποτοῖς βαρβάροις οἰκοῦντες παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐνίδρυνται· τί οὖν δή· εἰ τὸ ζητοῦντα κατὰ τὴν θεὸν κἀμὲ φάναι· εἰκότως κεῖται· ἀλλὰ μὴ κατὰ κακοῦργον ἐξ οὗ τὸ ὄνομα τυγχάνει ὄν· οἶσθ' ὅτι ἀπορεῖ ἄν· εἰκότως· ὅρα τοίνυν καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα τὸ πῦρ· μή τι βαρβαρικὸν ᾖ· τοῦτο γὰρ οὔτε ῥᾴδιον διορθώσασθαι ἐστὶν θεὸν κἀμοῦ φάναι· φαυλότερον εἶναι κἄτοπον αὐτὸ καλοῦντος φρύγα· μὴ κρόντι παρακλίνοντος· καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τἄλλα κύων· καὶ ἄλλα πολλά· ἔστι ταῦτα· οὐτοίνυν δὴ ταῦτα σφόδρα θεσθαι· ἐπεὶ ἔστιν γάρ τις ἐμοὶ περὶ αὐτῶν· τὸ μὲν οὖν πῦρ

καὶ τὸ ὕδωρ. ταύτην λέγουσιν· ὁ δὲ δημιουργὸς ἀφαιρῶν τὸν θρόνον φησὶν· ὅτι αἴρει τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀέρα κέκληται· ἢ ὅτι αἰεὶ ῥεῖ ἢ ὅτι πνεύματος ἑαυτοῦ μίγνυται ῥέον τοσοῦτον· οἱ γὰρ ποιηταὶ πολλοὺς τοὺς τῶν πνευμάτων ἀέρας καλοῦσιν· ἴσως σοι ὦ λέγει· ὦ ἀνθρώπων εἰ ἕνεκα τῶν πνευμάτων· ἢ ἀέρος· ὅθεν δημιουργεῖται αὐτὸν οὕτως εἰπών· ὅτι ἐστὶν ἀήρ· τὸν δὲ ἀέρα, τὴν δὲ πηγὴν ὑπολαμβάνω· ὅτι ἀεὶ θεῖ πρὸς τὸν ἀέρα ῥέον· ἀφ' ἧς δημιουργεῖται καὶ καλοῖτο· μὴ δὲ μᾶλλον σημαίνει ὃ μούλεται· διαφέρον ἀπὸ ὀνόματος· καὶ γὰρ γῆ πείρατα ἂν εἴη ὀρθῶς κεκλημένη ὡς φησὶν ὅμηρος· τὸ γὰρ γράσασι γονυπετήσασι λέγει· ὃ θρόνου ἢ μέρους τοῦτο· ὦρα ὦ σοφὲ κράτες καὶ θρόνος αὐτοῦ· καὶ ἔτος· αἱ μὲν δὴ ὧραι αὐτῆς κατὰ τὸ παλαιὸν ῥηθέν· εἴ περ μούλει τὸ εἰκὸς εἰδέναι· ὧραι γάρ εἰσι· δι' αὐτὸ ὁρίζεσθαι χειμῶνας τε καὶ θέρη καὶ θρόνους καὶ τοὺς καρποὺς τοὺς ἐκ τῆς γῆς· ὁρίζουσα δὲ δικαίως ἂν ὧραι καλοῖτο· θρόνος δὲ καὶ ἔτος κινδυνεύει θρόνος εἶναι· τὸ γὰρ τοῦ φυόμενα καὶ τὰ μηνόμενα θρόνει· ἕκαστον προαιρεῖσθαι ἐστὶ φῶς· καὶ αὐτὸ θρόνος ἑαυτοῦ ἐστὶν ἔξωθεν· τοῦτο· ὦ σοφὲ θρόνος τοῖς ἔμπροσθεν τὸ τοῦ δοσ ὄνομα δίχα διῃρημένον μὲν ζῆνα οἱ δὲ δία ἕκαλουν· οὕτως καὶ θρόνος τὸν θεόν· οἱ μὲν θρόνον αὐτὸν ὅτι θρόνος ἑαυτοῦ· οἱ δὲ ἔτος· ὅτι ἑστάζει· ὁ δὲ ὅλος λόγος ἐστὶ τὸ θρόνος αὐτῶν ἑστάζον· τοῦτο προσαγορεύεσθαι θρόνον δίχα· ὦ σοφὲ δύο ὀνόματα μεμῆχθαι ἑνὸς αὐτοῦ τε καὶ ἔτος· ἐκ θρόνου· ἀλλὰ δῆτα ὦ σοφὲ κράτες· πολλοὶ ἔσονται δίδοσ· πόρρω δὴ μοι φαίνομαι σοφίας ἐλαύνειν· τάχα μὲν οὖν· τάχα μᾶλλον φιλόσοφος ἄλλου μέτα τοῦτο τὸ εἶδος· ὅθεν δὴ λέγουσιν θαυμάζω ταῦτα τοὺς καλοὺς ὀνόματα· τίνι ποτὲ ὀρθότητι κεῖται· τοῦ σοφοῦ τῶν ἀρετῶν· οἷον φρόνησις τε καὶ σωφροσύνη· καὶ δικαιοσύνη· καὶ ταῦλα τὰ τοιαῦτα πάντα· ἐνάρετος μὲν ὦ ταῖρε· οὐ φαῦλον νόμος ὀνομάτων· ὅμως δὲ ἴσως δὴ πορρωτέρω λέγοντήν ὁδὸν καὶ οὐ κατὰ δεῖλιαν τὸν ἀλλ' ἴσως σκεπτέον ὡς ἔστι καὶ

φρόμησιν καὶ σώφρονα. καὶ μωρόμηλον καὶ ἀπατήμηλον. καὶ τἄλλα
δή. ἆρ' ἐστὶ πάντα ταῦτα τὰ καλὰ ὀνόματα: πάνυ μὲν οὖν.
δεῖ δή μοι προσαποφαίνασθαι: καὶ μέλλω μὴ τὸν κύριον. δοκοῦσί μοι
οὖν καὶ κόσμου μᾶλλον τοῦ φθέγγεσθαι. ὃ καὶ μὴν διανοήσασθαι. ὅτι οἱ πάνυ
παλαιοὶ ἄνδρες οἱ τιθέμενοι τὰ ὀνόματα. πάνυ τοῦ μαίλλον ἐοίκασι
καὶ τῶν μὴ οἱ πολλοὶ τῶν σοφῶν. ὑπὸ τούτου καὶ περιαρέ
φεσθαι βλέπουσιν ὅπη ἔχει τὰ ὄντα ἀεί. ἴλιγγιῶσι. καὶ
πείθονται αὖ τοῖς φαινομένοις περιφέρεσθαι τὰ πράγματα. καὶ
πάντως φέρεσθαι. αἰτιῶμαι δή. οὐ τὴν δόξαν τὴν παραυτὴ
σι πάθος αἴτιον εἶναι τούτοις τὴν δόξης. ἀλλ' αὐτὰ τὰ
πράγματα οὕτω σφόδρα κινεῖσθαι. οὐ δῆτα μόνιμον αὖ τὸν εἶναι
οὐδὲ μένειν. ἀλλὰ ῥεῖν καὶ φέρεσθαι. καὶ μεταὶ εἶναι
πάντως φθορᾶς καὶ γενέσεως ἀεί. λέγω δὲ μῶν ἐπὶ πρὸς
πάντα τὰ μὴ δὴ ὀνόματα: πάνυ δή τοῦτο ἀπόκρινε: οὐ
κατανοήσασθαι ἴσως τὰ μὲν ἀρτίλεγόμενα. ὅτι πάντα πάντη
πάντως φερόμενά ἐστι καὶ ῥέοντα καὶ γιγνόμενα τοιαῦτα πρά
γματά ἐστι τὰ ὀνόματα ἔνεστι: οὐ πάνυ γε ἐνθυμήθην:
καὶ μὴν πρῶτόν γε τοῦτο ὃ πρῶτον εἴπομεν. πάντα ταῦτα πάντη
πάντως ἔνεστι τοιαῦτα: τὸ ποῖον: τὸ φέρεσθαι ἐστι καὶ ῥοῆς
ἐστι καὶ γενέσεως: εἰκὸς δ' οὕτως ἔχειν φαίνεται μοι
ἀλλοῖόν γε περὶ τὸ φθέγγεσθαι ἔοικεν. εἰ δὲ μοῦλα λίθος μὲν
πάντα ταῦτα πάντως δηλοῖ. μόνον δὲ σκέπτεσθον. τὸ γὰρ μὲν
μαῖ καὶ τὸ σκοπεῖν ταυτόν ἐστιν: ἢ δὲ μοῦλα αὐτὸ τὸ νόησις
τοῦ νοεῖν ἐστιν, ἆρα. τὸ δὲ μὲν εἶναι τὸ ὄντως ἀεὶ
γιγνόμενα ἀεὶ εἶναι. τοῦτον οἶμαι δεῖν φέρεσθαι τὸν τοῦ
μοῦ εἰ τὰ ὀνόματα. ὁ δὲ μέγας τὸν μεδόδιον. οὐ γὰρ μόνος
τὸ ἀρχαῖον ἐκάλει τὸ. ἀλλ' ἄρα τι τοῦ λίτου. εἰ εἰ. ὁδὸς λέγει
δύο, μεδόδιον. σοφρονεῖν δὲ, σωτηρίαν οὖν μὲν δὴ δοκεῖν
μεθα φρονήσεως. καὶ μὴν εἴ γε ἐστὶ τὰ μὲν μὴ. μηδὲν ἧττον
μέρεσι τοῖς πράγμασι ἐνέρχεται τὸν τοῦ ἀξίας
λόγου. καὶ οὔτε λιπολειπόμενον οὔτε προσθοῦναι. διὸ δὴ

ds π τὸ ρᾶμε.

θμιά λονται δεῖ τὸ ε̄ ὅτι αἰ μὲν αὐτὴν ὀνομάζειν· ξύλε
σιο δ' ἀΐδιον· οὐ τοσοῦτον μὲν δόξειεν ἂν· ὃ ἀσυλλογίστως εἶναι
ὁ τὰν δὲ σωτηρίαν λέγει· ταυτὸν γὰρ τὰ πάσαι τοῖς ἀνθρώποις
σημαίνειν λεγόμενον· συμπορεύεσθαι γὰρ λέγει τὴν τύχην
τοῖς πράγμασι· τὸ σωτηρίαν· ἀλλ' αἰ μὴν οὐ γε σοφίαν· φορᾶς
ἐφάπτεσθαι σημαίνει· σκοτεινὸν δὲ τοῦτο καὶ ξυνικὸν
τρον· ἀλλ' αἰ δεῖ θκτεῖνον ποιεῖν τὸν ἀγαθὸν μὴ μιμεῖσθαι· ὅτι
πολλοὶ χὠ λέγοντες· περιόντων τύχωσι τῶν ἀγαθῶν
ταχὺ τροχιῆρες· ἀνθρώπους· λακωνικοὶ δὲ ἀνδρεῖον
ἐνδοκίμων· καὶ ὁμοίως λέγουσιν· τὴν γὰρ ταχεῖαν ὀρμὴν οἱ λα
κεδαιμόνιοι· καλοῦσι τοῦτο· ταύτην οὖν τὴν φορᾶς ἐφάπτε
σθαι μᾶλλον ἢ σοφίαν· ὃ φερόμενόν τε ὄντων· καὶ μὴν τόγε
ἀγαθὸν τοῦτο· τὸ φύσει ἀπαίσιον τοῖς ἀνθρώποις μὴ λέγειν
τὸ ὄνομα ἐπικεῖσθαι· ἐπεὶ δὴ γὰρ πορεύεται τὰ ὄντα· ἐμπε
πλεγμένα γὰρ αὐτοῖς τὰ χρώματα· ἐμπίπτει δὲ ἐμφανῶς τὸ
ταχύ· ἀλλ' αἰτιατικὸν ἀνθρώπων τοῦτο· οὐ δὴ τῶν ἀνθρώπων
ἓν ἐστὶ τὸ ἀγαθόν· δίκαιοσύνη δὲ· ὁ τὰ μὲν ἑαυτῆς
τοῦ δικαίου σώζει τοῦτο κεῖται τὸ ὄνομα· ῥᾴδιον σημαί
νειν· αὐτὸ δὲ τὸ δίκαιον· χαλεπὸν· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἔοικε μέ
χρι μέσου· ὁμολογεῖσθαι παρὰ πολλῶν· ἔστι τὰ δὲ ἀμφι
σβητεῖσθαι· ὅσοι γὰρ λίθους τὰς τὸ παῖ εἶναι ἐμπορίαν· τὸ
μὲν πολὺν αὐτοῦ ὑπολαμβάνουσιν τοιοῦτόν τι εἶναι· οἷον οὐδὲν
ἄλλο· ἢ χωρεῖν· διὰ δὲ τοῦτου πάντος εἶναί τι δίκαιον· διότι
πάντα τὰ μιμήματα ἴσμεσθαι· εἶναι δὲ τὰ χαλεπὸν τοῦτο ἰδίᾳ ἴσον.
καὶ λεπτότατον· οὐ γὰρ ἂν δυνάσθαι ἄλλος διαιτοῦ ὁντος
ἴδιαι πάντος· εἰ μὴ λεπτότατόν τε ἦν· ὃ δὲ αὐτὸ μὴ δύνα
σθαι καὶ τὰ χαλεπὸν· ὃ δὲ χρήσθαι καθάπερ ἐπὶ τοῖς
ἄλλοις· ἐπεὶ δὴ οὖν ἔστι τρόπει τὰ ἄλλα πάντα δίκαια· τοῦτο
τὸ ὄνομα ὀρθῶς κλήθη δίκαιον· ἔστι μίαν δὲ καὶ τὴν τοῦ
κάτω παντὸς μέρος λαμβάνον· μετρίως οὖν ἂν ταῦτα ὀνῶ
δὴ ὀλέγων παρὰ πολλῶν ὁμολογεῖται τοῦτο τὸ δίκαιον εἶναι

ἀλλ' αὐτὸ τὸ θερμὸν τὸ ἐν τοῖς περὶ ἐμὲ· οὐ δὲ τοῦτο μόνον φασὶ τὸ κατὰ γολὴν φησίν.

ἀφ' ὧν δὲ ὁ θερμὸς γνωθ αὐτὸ λιπαρὴς ὢν περὶ αὐτοῦ· ταῦτα μὲν πάντα
διαπέπονται ἐν ἀπορρήτοις· ὅτι τοῦτ' ἔστι τὸ δίκαιον καὶ τὸ αὐτὸ
ον· διὸ γὰρ νίμεται· τοῦτ' ἔστιν αἴτιον· καὶ ἵ διαλαλεῖν ὄφελητός.
τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν διὰ ταῦτα· ὥσει δ' ἂν δὲ λίρεται αὐτοὺς φασὶ
ρω τῷ αὐκούσας ταῦτα μὴ δεῖν λύτρον· τίνων τοῦτ' ἔστιν ὠφέλιμον
τὸ δίκαιον εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει· δοκῶ τὸ λίμνας κρότερα
τοῦ προσήκον τοῦς ἐρῶντας· καὶ ὑπὲρ τοὺς δικαμένους αὐλῶσθαι·
ἵ καθῶς γάρ με φασὶ πάσχεσθαι τὸ δίκαιον αὐκλικόν· καὶ τοῦτ
χειροῦσι μουλόμενοί με ἀποπιμπλάναι· ἄλλος ἄλλα λίμπλαται·
καὶ οὐ κατὰ συμφωνοῦσιν· ὁ μὲν γάρ τις φησὶ τοῦτο εἶναι τὸ δί
καιον· τὸν λίλιον· τὸ ὑπὸ γὰρ μόνον διαϊόντα καὶ αὐκούοντα·
ὥστε προπάσειν τὰ ὅλα· ὥσει δ' ὧν τοι λέγω αὐτὸ ἀσυμφῶς
ὡς καλόν τι αὐκλικοῦς· καταγελᾶμου οὗτος ὁ αὐκούσας·
καὶ ἐρῶ ταῦτα μὲ εἰ οὖν δὲν δίκαιον οἶμαι εἶναι ἐν τοῖς ἀμοιβαῖς
δ' ὁ λίλιος δύλι· λιπαρῶ τοῦς οὖν ἐμοῦ· ὅτι αὖ ἐκεῖνος λέγ.
αὐτὸ τὸ πῦρ φησὶ· τοῦτο δὲ οὐραί διόν ἐστιν εἰδέναι· ὁ δὲ οὐ
καὶ τὸ πῦρ φησὶν εἶναι δὲ τὸ δίκαιον· ὁ λέγει ἀπαξαφέρε.
νῶν εἶναι τοῦτο· αὐτὸ γὰρ αὐτὸν ὄν τι· καὶ οὐ δεῖ
με μιμεῖσθον· τοιαῦτα φησὶν αὐτὸν κοσμεῖν τὰ ὡραῖα τὰ
διαπαντὸς ἰόντα· ἐν ταῦθα δὴ ἐγὼ σοφίλε· πολὺ ἐν πλεί
ονι ἀπορίᾳ εἰμὶ· ἢ πρὶν ἐπιχειρῆσαι μαι θαύμην· περὶ τοῦ
δικαίου ὅτι ποτέ ἐστιν· ἀλλ' οὖν ὑπὲρ ἐμὲ καὶ σκοπεῖν· τὸ μὲ
ὄνομα τοῦτο φαίνεται οὗ τοῦ διαπαντὸς κεῖσθαι· φαίμι μοι
δοσοῦ κρατεῖ ταῦτα μὲν αὐκλικοῦ μαί του· καὶ οὐ καὶ τοῦ σχεδιαζῆν·
τί δὲ τἄλλα· οὐ σαφῶς· ἄκουε δή· ἴσως γὰρ ἄν σε καὶ τὰ
ἐπίλοιπα ἐξαπατήσαιμι· ὡς οὐ κακῶς λέγω· μετὰ γὰρ
δικαιοσύνης τί ἐμὲν λείπεται· ἀνδρεία οἶμαι οὕτως δὴ λήθομεν·
ἀδικία μὲν γὰρ δῆλον· ὅτι ἔστι νόν τοῦ ἐμοῦ πόλεμον τοῦ
ἀεί· ὄν τος· ἀνδρεία δὲ σῴζεται μαίνει ὡς ἐν μαίχῃ· ἐὰν ὄνομα
βοηθὸν τῇ ἀνδρείᾳ· μαίχην δεῖν αι· ἐν τοῖς ὄν τι εἴπερ
ἐεῖ οὖ καὶ ὅτι· λύτην ἐν ἀντίαν ῥοὴν· ἐὰν οὖν τις ἐξ ἐλευθερίᾳ

τοῦ ὀνόματος τὴν ἀμφίεσιν αὐτὸ μιμνύει τὸ ὄργανον. τούνομα λὶ
ἀμφίεσις. δηλονοῦν ὅτι οὐ σαφὲς ἐστὶ τὸ λίθος ἀμφίεσις
ἐστιν. ἀλλὰ τὴν παρὰ τὸ δίκαιον ῥοὴν σημαίνει. οὐ γὰρ ἂν ἐθεώρητο
λίθος ἀμφίεσις καὶ τὸ ἄρρεν καὶ ὁ ἀνήρ. ἐπεὶ παρὰ πλησίον τινὶ
τούτων ἐστί. τὴν ἀμφίεσιν ῥοὴν. γνῶθι δὲ μοι φαίνεται. πούλε
σθαι εἶναι. τὸ δὲ θηλυ ἀπὸ τῆς θηλῆς τὴν φαίνεσθαι ἐπομένως
σθαι. λίθος θηλή. ἁρμόττει ὡς ὄρεμός γε ὁ ὅτι τε θηλὴν ποιεῖ
ὡς ἄνθρωπος ἁρμόσαι; ἐοικέναι ὡς σώκρατες: καὶ μᾶλλον αὐτοῦ
τὸ φαίνειν. τὴν αὔξησιν μοι δοκεῖ ἀπεικάζειν τὴν τῶν νέων.
ὅτι τὰ χείλη καὶ ἐξαίφνης διαφθείρεται. οἷον τὸ ῥοῦς μιμεῖται
τὸ ὄνομα σημαίνοντος. ἀπὸ τοῦ θεῖν καὶ ἄλλεσθαι τοῦνομα.
ἀλλ' οὐ μὲν ἐοικότως με ὁ ἄνθρωπος τοῦ δρόμου φθορὰν ἐοικέναι
δὰ λείου ἐπιλαίνεσθαι. λοιπὰ δὲ λιμὴν ἔτι συνάπτειν τῶν
δοκούντων ἀνομοίων εἶναι: ἀλλήλοις: ὄνειδος τὴν
ὄψιν. καὶ τέχνῃ ἴδειν ὅτι ποτὲ πούλεται εἶναι: ἀμφιβόλως:
οὐκοῦν τοῦτό γε ἔξεστι νοῦν σημαίνειν τὸ μὴ ταῦτα ἀφελόντι.
ὄμμα λόντι δὲ οὐ μεταξὺ τοῦ χι. καὶ τοῦ μὴ κτοῦ λίτου: καὶ μάλα
λα με λίχρως ὡς σώκρατες: ὦ μακάριε. οὐκοῦν ὅτι τὰ
πρῶτα ὀνόματα τεθῇ τῶν. καὶ τὰ κέχυται λίθος ὑπὸ τῶν
πουλομένων τραυματίζειν αὐτὰ ἄνθρωπι θέντων μεταπίπτοντα
καὶ ἐξαιρούντων οὐ σφόδρα καὶ πάνυ ταχὺ ἀπερ
φόρτων καὶ ὑπὸ καλλωπισμοῦ καὶ ὑπὸ χρόνου; ἐοικὲ καὶ ὄν
τῶι κατὰ πρᾶγμα οὐδοκεῖσθαι αὐτῶν εἶναι τὸ ὄμμα λιθοῦσθαι
τὸ ῥοῦς; ἀλλὰ τοι αὐτὰ οἶμαι ποιοῦσιν. οἱ τὸν μὲν ἀληθῆ
οὐδὲν φρονοῦντες. τὸ δὲ ἀπόμαγμα τὸν τῆς. ὡς ἄνθρωπον
καὶ λον τῆς πολλὰ ἐστὶ τὰ πρῶτα ὀνόματα. τηλυγετοῦντες.
ποιοῦσι μὴ δῶν ὄρμα ἄμον σωθεῖναι. ὅτι ποτὲ πούλεται
τὸ ὄνομα. ὡς ἄνθρωπε καὶ τὴν σφίγγα ἀπὸ φιλοσοφίαν
καλοῦσι. καὶ ἄλλα πολλά: ταῦτα μὲν ἐπαινοῦσα ὡς σώ
κρατες. εἰ δ' ἄν τίς δαόσει καὶ ὄρμα θέμενος καὶ ἐξαιρεῖν
αὐτὸ ἂν πούληται τίς εἰς τὰ ὀνόματα. πολλὴ τις ἀπορία

έσαν· καὶ παρ' ἀμφοτέρους τὸ ὄνομα πράγματι προσαρμόσει ὀρθῶς· ἀληθὴς λόγος· ἀληθὴς μέν τοι· ἀλλὰ τὸ μετάριον οἶμαι δεῖ φυλάττειν· καὶ τὸ εἰκὸς σκοπεῖν τὸν σοφὸν ἐν ἑαυτῷ· ἐὰν μὲν γὰρ ἀνὴρ οἷός τε ὢν λανθάνειν ἐθέλῃ κρυπτόμενος· ἀλλὰ μὴ λίαν ὀλισθηρὸν ἐν κρημνοῦ· μὴ μάτην ὁ ὄνος μέν ποτε ἔρχεται γὰρ ἐπὶ τὴν κορυφὴν ὃν εἴρηκα ἐνίοτε δ' ἂν μετὰ τέχνης μηχανῆς ἐπισκεδασθῶμεν· μηχανὴ γάρ μοι δοκεῖ· τοῦ ἀνὴρ εἶναι πολύ· σημεῖον εἶναι· τὸ γὰρ μὴ κοσμεῖν πρὸς τὸ πολὺ σημαίνει· ἐξαμφοῖν οὖν τούτοιν ξύγκειται μὴ κοσμητής· καὶ τοῦ ἀνὴρ εἶναι τὸ ὄνομα λιμὴ μηχανή· ἀλλ' ὅπερ δὴ μῶ ἔμπροσθεν· ἐπὶ τὴν κορυφὴν δεῖ τὸν ἄνδρα μὴ ἐθελῆσαι· ἀρετὴ γὰρ ἐστὶ κακίας· ὅτι μὴ οὐ λέγεται τὰ ὀνόματα βλητικῶς· τὸ μὲν οὖν τέρον οὐ πάνυ καθορῶ· τὸ δ' ἕτερον δοκεῖ μοι κατὰ δηλον εἶναι· συμφωνεῖ γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν φάσιν· οὐ τε γὰρ ἰὸν τὸν πραγμάτων· ἐπὶ τὸ κακὸν ἰὸν· κακίαν ἂν εἴη· τοῦτο δὲ ὁ τὰν ἐπιτυχὴ εἴη· τὸ καλὸν δ' ἐπιγραφὴ ἐστὶ τοῦ πραγμάτων· μάλιστα τὴν τοῦ ὅλου ἐπωνυμίαν ἔχει τῆς κακίας· τὸ δὲ καλὸν ἐπιγραφὴ· ὁ τί ποτέ ἐστι· δοκεῖ μοι δηλοῦν καὶ ἐπὶ τὴν δειλίαν· ὁ οὕτω διήλθομεν· ἀλλ' ὑπερέθη μέν· δοκοῦν μέντοι καὶ ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν σκέπτεσθαι· δοκοῦν μὲν δέ μοι καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπερθεῖναι κρίσεως· ἡδονῆς δειλίαν τῷ τυχῷ σημαίνει δρομὴν εἶναι ἐπιχρόνιον· τὸ γὰρ λίαν ἐπιστατέον· δρομικὸν οὖν ὀλίγον καὶ ὀλιγόστατον τῷ τυχῷ· ἡ δειλία ἂν εἴη· ὃ ἀσθενές τε καὶ ἀπορίαν· κακὸν· καὶ πᾶν ὃ σοβοῦσιν ὅτι ἂν ἔμπροσθεν δὴ λῇ· τοῦτο δὲ ἐναντίωσιν καὶ πορεύσθαι· τοῦτο οὖν φαίνεται τὸ κατὰ τοῦτο εἶναι δηλοῦν· τὸ ἐπιχρονίσαι τε καὶ ἔμπροσθεν πορεύσθαι· ὁ δὴ τυχὴ ὁ τὰν ἔχει· κακίαν ἐστὶν ἐπιτήδευμα· εἰδῶμεν τοιοῦτοι ἡ κακία ἐστὶ τοῦ νόμου· τοὐναντίον τούτου ἡ ἀρετὴ ἂν εἴη σημαίνον· πρὸς τὸν μὲν ἀπορίαν· ὅτι τὰ δὲ λοιπὰ μέν ἐστι τῶν ῥοπῶν τῷ ἀριθμῷ τυχῷ εἶναι ἀφ· ὅ ἐστὶ πρὸς ἀσχάτῳ καὶ τὸ ἀκολούθως ἀεὶ ῥέον· ὅτι ὁμωνυμίαν εἴληφεν

ἡ σ ῥοπῶν.

ὡσθοὶ κε τοῦτο τοὔνομα· ὀρθῶσ μὲν ἔχῃ· ἀνειρήτην καλήν·
ἴσωσ δὲ ἀρετὴν λέγει· ὡσοὔσθο ταύτησ τὸ ὄνθοσ· ἀρετῶ
ταύτησ· συγκεκρότηται δὲ καὶ καλεῖται ἀρετή· καὶ ἴσωσ μὲ
ἀνθήσειε πλαύτῃ· ἐγὼ δέ φημι· εἰ πὲρ ὁ ὑμπροσθὲν εἶπον·
ὀρθῶσ ἔχῃ λὶ κακία· καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα τῆσ ἀρετῆσ ὀρθῶσ
ἔχῃ· τὸ δὲ δὴ καλὸν δ' οὐ πολλοὶ τῶν ὑμπροσθὲν εἰρήκασ·
τί ἂν νοεῖ τοὔνομα· ἆρα τοῦτο τί μὴ δίκαιόν ἐμοιγε δοκεῖ·
καὶ χαλεπὸν σκοπεῖν· ἐπαίνων οὖν καὶ τούτοι ὑκέκριντὴν
ἀληθῆ· πολλοὶ ἂν τί νὰ ταύτην· τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μαρικόν τι
καὶ τοῦτο φαίνεσθαι εἶναι· καὶ ὅσοι κατ' ἐμὲ ὀρθῶσ λέγοντι· ὃ δὴ
λέγει δοκεῖ· ταῦτα μὲν ὑπέρθεσθον· τὸ δὲ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρόν· σκε
ῥώμεθα ἴδειν· πολὺ ὑλόμενοσ ἔχῃ· τὸ μὲν τοίνυν αἰσχρὸν
καὶ δὴ κατάδηλόν μοι φαίνεται ὂν· καὶ τοῦτο μὲν τοῖσ ὑμ
προσθὲν ὁμολογεῖται· τὸ γὰρ ὑμπροδίζον τὸν αἰσχρὸν τὸν ῥοῦν
τῶν ὄντων, λοιδορεῖν μοι φαίνεται δικαίωσ παντὸσ· ὁ ταὐτὸ μόνον
τιθεὶσ· καὶ μοῦσ τοῖσ αἰεὶ ἴσχοντι τὸν ῥοῦν· τοῦτο τὸ ὄνομα
ἔθετο· αἰεὶ σχόρροων· μοῦσ δὲ συγκροτήσαν τὸ· αἰσχρὸν καὶ
λοιδορεῖν· τί δὲ τὸ καλόν· τοῦτο χαλεπώτερον κατανοῆσαι·
καὶ τοι λέγειν γε αὐτὸ· ἁρμονίαν μόνον καὶ μέτρου οὐ παρίκτην·
ὡσὸ δή· τὴν διαφοράσ δοκεῖ τὸ ὁμοίαν εἶναι τοῦτο
τὸ ὄνομα· ὡσὸ λέγειν· φέρε τί οἴῃ σοὶ εἶναι τὸ αὐτὸν καλὴ
θλὴν καὶ ἀγαθοειδῆν ὁμοῖον· ἆρ οὐκ ἐκεῖνο τὸ ταὐτὸ ὀνόματα θέ
μενον; παντὸσ δή που· οὐκοῦν διαφοράν ἀν εἴη τοῦτο· λὶ τοι
θθὸν· λὶ ἄμφω· λὶ ἀμφότερα· ναί· οὐκοῦν τὸ καλὸν ταὐ
τὸν μανθάνει· καὶ τὸ καλὸν· ταυτόν ἐστι τοῦτο διαφοράν· φαμέν·
οὐκοῦν ὅσα μὲν ἂν μοῖσ τε καὶ διαφορὰν σύνεσθαι· ταῦτα
ἐστι ταὐτὰ ὄντα· τὰ δὲ μὴ· ἑκάτερα· πάντα· τοῦτο· τοῦτ' ἔστι
τρίκον· ἴσωσ περὶ καὶ ὑγρά ἔχειν· καὶ τὸ τεκτονικὸν τε κτονικὸν·
λὶ πῶσ λέγεισ· οὕτωσ ἔχειν· καὶ τὸ καλὸν ἆρα καλεῖ; δή
λοι· ἐστὶ δὲ τοῦτο ὡσ φαμὲν διαφορά· πάντα· ὀρθῶσ
ἆρα φρονεῖσθαι αὐτὴν λὶ ὁμοίαν ἐστὶ τὸ καλόν· τῆσ τοῦ

τοι αὐτα ἀπερ ναζομεθ' ησ· ἀλλ' ἴσως λεγοι φαν κον λεγ εἶναι ἀσσα
ζόμεθα· φαίνεται· τί οὖν ἐστιν ἡμῖν λοιπὸν τῶν τοιούτων· ταῦτα
τὰ περὶ τὸ ἀγαθὸν τε καὶ καλὸν ξυμφέρον τε καὶ λυσιτε
λοῦντα· καὶ τὸ φίλιον καὶ ἡδὺ λυπηρόν· καὶ τάναντία τούτων·
οὐκοῦν τὸ μὲν ξυμφέρον· ἐπὶ δὴ που καὶ σὺ ῥοις ἓκ τῶν πρό τε
ρων σκοποῦν· τῆσ γὰρ ὠφελείασ ἕνεκα· ἀλλ' ἄλλο δηλοῖ· ἐπὶ τὴν αὐτὴν φορὰν τῆσ τυχόντος μεθ' ἑαυτοῦ τῶν πραγμά
των· καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ τοιούτου πραττόμενα· συμφέρον τε καὶ
συμφορὰν κεκλῆσθαι· ἀπὸ τοῦ συμπερι φέρεσθαι· ὅτι κεν· τὸ
δὲ γε κερδαλέον· ἀπὸ τοῦ κέρδους· κερδοσ δὲ· νῦ· αὖ τι τοῦ
δελτα ἀπο δι δόντι ὃ τὸ ὄνομα· δηλοῖ ὠφέλεια· τὸ γὰρ ἀγα
θὸν καὶ τἄλλα τρόπον ὀνομάζει· ὅτι γὰρ κεραίνυται εἰσ πάντα
δεξιόν· ταύτην αὐτοῦ τὴν δύναμιν ὠνομάσθαι ἔθετο τοῦτο
μεν· δελτα τὸ θ τιθεὶσ ἀντὶ τοῦ νῦ· κέρδοσ ἐφθέγξατο· λυσιτελοῦν
δὲ τί δή· ὅτι κεν ὃ θρέμμα δ· οὐχὶ καθαίρει οἱ καὶ πηλοὶ αὐτοὶ
χρῶνται ἵνα τὸ ἀμαύλωμα ἀπολύηι· οὐ ταύτηι λέγειν μοι δοκεῖ
τὸ λυσιτελοῦν· ἀλλ' ὅτι τὰ χαίροντα τοῦτόν τοσ· ἴσασθαι οὐκ εἰ
τὰ πράγματα· οὐδὲ τέλοσ λαμβάνουσαν τὴν φορὰν τοῦ φέρεσθαι·
πλὴν αἴτε καὶ ποῦ σασθαι· ἀλλὰ εἰ λύει αὐτῆι· ἀντὶ τοῦ χειρὶ
τέλοσ ἅπτεσθαι· καὶ παρέχει αὐτὸν καὶ ἀνθαίρετον αὐτῆι·
ταύτηι μοι δοκεῖ ἐοικέναι τὰ ἀγαθὸν λυσιτελοῦν· τὸ γὰρ
τὴν φορὰν λύον τὸ τέλοσ· λυσιτελοῦν καλεῖται· ὃ φίλιον δὲ·
ξυνικὸν τὸ ὄνομα ὂν καὶ ὁ μικροσ πολλαχοῦ κέχρηται τοῖ ὁ φιλ
λεῖν· ἔστι δὲ τοῦτο· τοῦ αὐξειν καὶ ποιεῖν ὁμοίαν· τὸ δὲ
δὴ τοῦτον δύναμιν· ποῖόσ ἐστιν ἡμῖν· ὁ σαμβὰ ἀπὸ φησὶν
αὐτῶν ὁσονεῖ μοι δοκεῖ· οὐδὲν δεῖ ταῦτα διεξιέναι· ποῖα ταῦτα
ἀσύμφορον καὶ ἀνόσιον· καὶ ἀλυσιτελὲσ καὶ οὐ κερδέσ·
ἀλλ' ἆρα ἀλαμβρόν τε καὶ βημοῦδεσ· ναί·
καὶ τὸ μὲν γε ἀλαμβρόν· τὸ ἀλαστον τὸν ῥοῦν εἶναι λέγει·
τὸ δὲ ἀλαστον αὖ σημαίνει· καὶ λόμβρον αἰτῶν· τὸ δὲ αἰτῶν
καὶ δεινόν· ταὐτὸν ἐστί· τοῦτο δὲ αἰτῶν ταχοῦ τέχει· τὸ καὶ λόμβρον ὁ ὦν

90v

ἀπειμρῶν· ὀρθότατον ἂν εἴη ἡ μυλαπτρόων· καὶ λλα ποθὲν δὲ
καὶ λεῖσθαι μοι φαίνεται καὶ μλαμερόν· τοῖ κίλαγγόσοι ὦ σὸ κελ
λθ ὄκκαίνει τὰ ὀνόματα· καὶ γὰρ μῶν μοι ἔδοξας ὦ σὸ ἀνδρὸς
τλὸ ἀθηναῖ νόμου τροαύλιον ἀπομαλῆσαι· τοῦτο τὸ ὄμομὰ
τροεῖ πὸ μὸ τὸ μυλαπτρόων· οὐ κέφὸ ὦ ὄρμόγγμφ ἀίπτος· ἀλ
λὰ οἱ θέμενοι τοὔμομα· ἀλλὰ θλὶ λέγειν· ἀλλὰ δλὶ τὸ ΖΗΜΙΩ
λθ τί ἂν εἴη· τί δ' ἂν εἴη ποτὲ τὸ ΖΗΜΙΩ λθ θέασθαι ὦ ὄρμό
γμφ ὦς φέφὸ ἀλλὰ θλὶ λέγω· λέγομὸ τί τροὸς τὶ θὲμ λθ ὄμι οι
νε ἀμματα· λὶ ὄξαιρῶ λθ· σφὸ δραὐ ἄλλοι οὗσι ταὐτὰ ὠὸ μὸ
ματῶν διαφοίας· οὕτως· ὦ σὲ σμικρὰ ὠσὰν ὠσαρα τρέφομθ·
ὄμιοτθ ταὐτὰ πίαπτοιεῖν σημαίνειν· οἷόν τι καὶ ὄμτὸ δὸν
τι· ὄμμ ὄμιὸ ἡ σαν γὰρ αὐτὸ καὶ ἂν ἐμμὴ σθῶν ἄρτι ἀπὸ τοῦ δὸ.
ὁ ὄμιθλὸν σοι ὄρεῖν· ὁ τι λιμὸν ὄναφωμὶ λιμὸν λὶ καλλιαὐτὴ·
καὶ τοῦμαὐτίον τροὸς ὄρεῖθ μλμῦ εἶν τὸ δὸν καὶ τὸ ΖΗΜΙΩ
λθ· ἀφαμί ζουσα ὁ τι νοεῖ· λὶ δὲ παλαὶ ἀμφότεροῖ δλλοὶ
ὁ μυλλαι τοὔμομαι· ὠὸ σλέγειν· φόσοι ὄρῶ· οἴσθα ὁ τί οἱ σαν
λαι οἱ λιμὸ ὄροι· ποῖ ἴ ὦ τα καὶ ποῖ δὸλ τα· ὦ μαὶ λαὸ χρὸν τὸ
καὶ οὐ χὶ κιαὶ γὸ αἰ μωαὶ κθ· αἱ πὸρ μαὶ λιαι τλὶ ὰρ χαὶ ἂν
φομλὶ ὼ σὸ ζοισι· μῶν δὲ ἀπτλμὸν τοῦ ἴ ὦ τα· λὶ εἶ· λὶ λὶ τα·
μὸ ταρεφοισιμ· ἀπτὶ δὲ τοῦ δὸλ τα ζλῖτα· ὦ σὸ δλὶ μεμαλο
ὸρ θοὲ ἀθραὸν ὀν τα· τωὦ σὸ δλί· οἷ ο νοὶ μὸν ὰρ χαὶ ὁ ταυτοι·
ἴ μὸρ αν τλὶ λιμὸρ αν ὄκαίλοιν· οἱ δὲ ὄμὸρ αν· οἱ δὲ μῶ λιμὸ
ρ αν· ἐ ὰπὶ ταὐτα· ὁ ἴ σθα οἷν ὁ τι μόμον τοὖτο δλὶ λοῖ τὸ ὰρ χαὶ
ὀν ὄ νομα· τλὶ δλὰ ὶ αν τοὖ θεμὲν ου· ὁ τι γὰρ ἀσμεν ὰ ὶ σ τοῖ ὸ
αὶ ο σ· καὶ ἴ μειροισιν ὄκτοὶ σκό ποισ τὸ φόσ ὄμί μ το· ταὐτὴ
ὀνόμασαν τλὶ λιμὸρ αν· φαίνεται· νῶ δὲ γὸ τὸρ αφοὶ δλὶ μὸ
νομ· οὐ δλὰ κατανοήσαισ ὁ τι μυλλαι λὶ λιμὸρ αν· καὶ τοὶ τὶ
νὸ· ὁ ἴ ὀν ται ὦσ δλὶ λιμὸρ αν λὶ λιμὸρ αν ποιεῖ· δλαὐταὐτα ὦ μο
μαὸθαι αὐτλὶ ὠὗτος· ἐ ὰπὶ ταὐτα· καὶ τὸ μὲ γὸ ζμὸν οἶσθα
ὁ τι δυομὲν οἱ σαλαοὶ ὄκαίλοιν; τωὰμυγὸ· καὶ τὸ μὲν γὸ ζμὸν
οὐ δλὰ δηλοῖ· τὸ δὲ τοῖν δυοῖν ὄμ ὄκὸν τλὶ δὲ σθωσ ὸ τλὶ

ἀμφιλυκῶς ἐσπέρας. λυομένης δὲ καὶ σπερ. καὶ
ἄλλα παμπόλλα οὕτως ἔχει· φαίνεται· κατὰ ταῦτα τοίνυν
τὸ μὲν τὸ δεῖν οὕτω λεγόμενον· τὸν αὐτὸν σημαίνει
τοῖς περὶ τὸ ἀνθρώπινον ὀνόμασιν· ἀνθρώπου γὰρ ἡ δέησις
τὸ δεῖν. φαίνεται δεῖσθαι εἶναι καὶ ἰσχνότητος φορᾶς· ὥσπερ
οὐδὲ λιπαρῶν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀρχαίοις ὀνόμασι χρὴ ὁτιοῦν μᾶλ
λον εἰκάζειν ὀρθῶς κεῖσθαι· ἢ τὸ νῦν· ἀλλ' ὁμολογήσει
τοῖς πρόσθεν ἀνθρώποις· ἐὰν αὐτὸ τοῦτο ἀπὸ δὴ λοῖσ
ὥσπερ τὸ σαυλαυχῆ· δεῖ γὰρ οὐ σημαίνει· ἀλλ' οὐ δεῖν
τὸ ἀνθρώπου· ὥσπερ οὐδὲ ἴσασι εἶ· καὶ οὕτως οὐκ ἐναντίου τοῦ αὐ
τοῦ αὐτοῖ· ὃ τὸ αὐτὸ ὄνομα τιθέμενος· ἀλλὰ δεῖν μὲν ἀφε
λόμενον· καὶ λυσιτελοῦν καὶ κερδαλέον· καὶ ἀνθρώπου καὶ ἀφε
λόμενον· καὶ ἄπορον· τὸ αὐτὸ φαίνεται ἑτέροις ὀνόμασι σημαί
νον· τὸ διακοσμοῦν· καὶ δι' ἣν ἔστιν τὸ χοῦν ἐγκόσμιον ἀσυμβόλον·
τὸ δὲ ἴσον δοῦν· τενόμενον· καὶ δὴ καὶ τὸ ζητοῦμεν δεῖ·
κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνὴν ἀπὸ δὴ λοῖσ ἀντὶ τοῦ ζητεῖν δεῖ
ται· φανεῖται σοι κεῖσθαι τὸ ὄνομα· ἐὰν τοῖ δοῦν τι τὸ ἴον ἐὰν
νομασθῆν· δεῖν ἐστί· τί δὲ δεῖ· ἢ δορὶ καὶ λύπῃ· καὶ ἐὰν
θερμῶν καὶ ταῖς τοιαύταις ὧν σῶν κρατεῖ· οὐ πάνυ χαλεπαίνοι
φαίνεται ὁ θρασύγλωσσος· ἢ τε καὶ ἢ δορὶ ἢ πρὸς τὴν ὄρνιν
ἔοικε τεῖνον ὃ σαπράξιον· τοῦτ' ἔχειν τὸν νόμον· τὸ δεῖ τὰ δὲ
ἔκειται· ὧν ἀεὶ δορὶ ἀντὶ τοῦ ὁρμῇ· καλεῖται· ἢ δὲ λύπη
ἀπὸ τῆς διαλυούσης τὸ σῶμα ποιᾶς ἔοικεν ὑπονοεῖσθαι· ὧν
ὃν τοῦτο τοῖς παθεῖν ἔχει τὸ σῶμα· καὶ ἡ νόσος ἀρία· τὸ δὲ πο δί
ζον τοῦ ἴσασι· ἢ δὲ ἀλγηδὼν ξυμπτωτικόν τι φαίνεται μοι· ἀπὸ
τοῦ ἀλγεῖν μόνον ὀνομασθέν· ὁ δὲ ὠδὶς ἀπὸ τῆς ὠδῖνος
ὃν τῆς λύπης κεκλημένης· ἔοικεν· ἀχθηδὼν δὲ καὶ
ὀδυνηρὸν δήλον δέ πει καὶ ἀσθενῶν τὸ ὄνομα· τοῖς τῆς φορᾶς
μάρτυσι· χαρὰ δέ τις ἡ διαχυτὴ καὶ εὐπορία τῆς ῥοῆς τῆς
τυχούσης· ἔοικε κεκλημένη· τέρπεσθαι δὲ ἀπὸ τοῦ τέρπνου·

τὸ λεπτομερὲς. ἀπὸ τοῦ διαυτὸ τυχὸν τὰ τοσαῦτα ὧν οἱ μὲν λέπει καὶ
σθαι κόκλωται. ὁ δὲ κλῶνος μὲν ἀὴρ πνεόμενον καλούμενον. ὑπόχρο
ους δὲ τὸ τραχὺ μνημονικὸν. ὃν φροσύνη δὲ οὐδὲν προσδεῖται
τοῦ διὸ τὴν ἐνθύμησιν. ὅσα τε γὰρ δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ ὑποπροα
ίρεσιν τοῦ τυχὸν ἐμφορέσθαι. τοῦτο ἔλαβεν τὸ ὄνομα. ὃν φρο
σύνη τὸ μὲν δίκαιον. ὅσα δὲ αὐτὸ καλοῦμεν ὃν φροσύνων. οὐδὲ
ὅσοι θαλασσίαν χαλασσὸν. τὴν γὰρ ὅσι τὸν θυμὸν ἢ οὐσίν. διαφέρει
δῆλον ὅτι τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα. θυμὸς δὲ ἀπὸ τοῦ θύεσθαι
καὶ ζέσιν τῆς τυχός. ἔχει αὖ τοῦτο τὸ ὄνομα. ἀλλὰ μᾶλλον ἔμε
ρος γε. τὰ μάλιστα ἔλκον τὴν τοῦ τυχὸν ῥοῖ. ὅσα μοιάθη.
ὅτι γὰρ ἔμβροσον ῥεῖ καὶ ὄφρι ἔμβροσον τῶν πραγμάτων. καὶ οὐ
τοσοῦδὲ ὅσι καὶ σφόδρα ἀπὸ τοῦ τυχὸν. διαυτὸ ὅτι μὴ τὸ ῥοῖ.
ἀπὸ ταὐτὸ οὖν πάσης τοῦ διαιρέσεως. ἔμβροσος ἐκλήθη.
καὶ μᾶλλον πόσοι ἂν ἰσχύσειαν σημαίνων. οὐ τοῦ παρόντος
εἶναι ἔμβρυον τὸ καὶ ῥύματος. ἀλλὰ τοῦ ἀλλοθί που ὄντος
καὶ ἀπόντος. ὁ θὴν πόσοι ὅσα μόνα. ὅσ τε τὸ ὁ τὰ πάντα
ρίζι οὖν τὸ ὄφρίζω. ἔμβροσος ἐκαλεῖτο. ἀπὸ γὰρ μόνου δὲ ὁ αὐ
τὸς οὗτος. πόσοι ἐκλήθη. ὄφρα δὲ ὅτι ὄφρεῖ ἕξ ὧν θὴν. καὶ
οὐκ εἰ αἰτία ἐστὶν ἱερὸν αὐτὴν τοῖς ἔχουσι. ἀλλὰ τοσεῖσα κτος
διαυτὸ μόνα. διαὐτὰ αὐτὸ τοῦ ὄφρεῖν ὄφρος τὸ μὲν πάλαι
ὁμ ἐκαλεῖτο. τὸ γὰρ ὦ. ἀντὶ τοῦ ὦ ἐχρώμεθα. νῦν δὲ ὄφρυς
κόκλωται. διαὶ τὴν τοῦ ὦ ἀντὶ τοῦ ὦ μεταλαβήν. ἀλλὰ αὐτὶ
ὅτι οὐλόμενος ὅτι σκοποῦμεν: δόξαι καὶ ταὐτοῖς αὐτοῖς. πλὴν σοφά
νται: δόξαι δὲ λίτοι τὴν διάξει ὁμόνυμαι. ἢν λὶ τυχὶ δι
όκουσα τὸ εἰδέναι ὅπλι ἔχει τοὺς πράγματα ὀρθοῦται. λὶ τὴν
ἀπὸ τοῦ τὸ ξυνωλλῆ. ἔοικε δὲ τοῦτο μᾶλλον. λίγομεν οἱ λοιποὶ τοῦ
τοῖς συμφωνεῖ οἱ σιν. ἴσσοι γὰρ τοῦ τυχὸν ἔστι τὸ πραγματικόν
ἐστιν ὅκαστον τοῦ ὄντος. δὴ λούσι προσοῦσι κεν. ὃ ἀνδρὸς
καὶ λιθουλλὶ πρὸ τὸ τῶν ὠλλῶν. καὶ τὸ νοῦλεσθαι τὸ ὄφρίσθαι
σὴ μαίνει καὶ νοῦλεύσθαι. ταὐτὰ ταῦτα. τὴν δόξην ἔστ
μὲν ἄττα φαίνεται τοῦ νοῦλῆς ἄπειρα καστά. ὃ ἀνδρὸς ἂν

καὶ τοὐναντίον λιὰ συλλογισμοῦ. ἄτοπον γὰρ δοκεῖ εἶναι· ὡς οὐ καλλον τοῦ δὲ τυχαίου τοῦ· οὗ ἕνεκα καλλιον· καὶ ὁ ἕνεκα συλλογισμός· καὶ περὶ οὗ ἕνεκα συλλογισμός· καὶ οὗ ἕνεκα· ταῦτα μὲν δοκεῖ ὡς ἀποφαντέον. τὸ κρεῖττον γὰρ ἢ ἧττον· τέλος γὰρ μᾶλλον· ἀναγκαῖον δ' ὧν ἕνεκα συλλογίζομαι δι' ἃ πράττω ὅτι τοιοῦτός ἐστι· καὶ τὸ ἔνδοξον· τὸ μὲν οὖν ἔνδοξον· τὸ εἰκὸς καὶ μὴ ἀνάγκη τινὸς· ἀλλ' ὃ ἂν περὶ λάβῃ εἰκὸς τοῦ ἔσεσθαι τι· λέγω δὲ οἷον εἰ μὴ τούτῳ τῷ ὀνόματι· τῷ κατὰ τὴν συλλογιστικὴν μεθόδῳ· τὸ δὲ ἀναγκαῖον καὶ ἀπὸ τινὸς· παρὰ τὴν συλλογιστικὴν μέθοδον· τὸ περὶ τὴν αἰτιατικὴν ἂν εἴη καὶ τὴν ἀναγκαίαν· ἀπεὶ καὶ ἀναγκαῖον δὲ τὴν κατὰ ἀναγκαίων πορείαν· ὅτι δυσώδη καὶ τραχέα καὶ λαιὰ ὀνόματα· ἢ ἔχει τοὔνομα· ὃν τῷ θεμένῳ ἔσται ὀκλητικὰ ἀναγκαῖον· τὴν διὰ τοῦ ἀναγκαίου ἀπεὶ καθεκτὴν πορείαν· ὅσα δὲ παρέπεται μὴ ἀναιρεῖται· μὴ ἀναιρουμένων· ἀλλὰ καὶ οὐ μὴ ἀναιρεῖται· ἄτοπα· ὅρος τοῦ διὰ τὰ μέσα καὶ τὰ καλλιστα· τὴν τοιαύτην θείαν καὶ τὸ τοῦ δοσ καὶ τὸ ὄν· καὶ αὐτὸ τοῦτο πορισμὸν ἡμῖν ἔσται· ὄνομα· διότι τὸ ὁμώνυμον ἔχει· καὶ ἆθλον οὐ καλεῖσθαι; φανερὸν τὸ ζητεῖν· ἔοικε τοίνυν ὀκλογράφου μᾶλλον ἢ συλλογιστικοῦ θεωρῆσαι· λέγω δὲ τὸ ὄνομα· οὐ τυχαίως ζητήσαι τὸ ὄνομα· καλλιον δὲ αὐτὸ μοιλισ· ὅρῳ λέγω τὸ ὀνομαστόν· ὅτι ταὐτὰ φανερὸν σαφῶς λέγει τοῦτο ἢ ὀνόματα· ἐστὶ δ' ἀλήθεια· καὶ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἔοικε συλλογίζεσθαι· ἡ γὰρ θεία τοῦ ὄντος φορά· ἔοικε φέρεσθαι τούτῳ τῷ ῥήματι τὴν ἀλήθειαν· ὃ θεία οὖσα ἀλήθεια· τὸ δὲ τοῦ δοσ· τοὐναντίον τὴν φοράν· ἄλλων γὰρ ἄλλοι δορύμενον ἵκει· τὸ ἴσχόμενον καὶ τὸ ἁψάμενον μόμενον λίσσειν· ἀπεὶ καὶ ἀναγκαῖον δὲ τοῖς καθ' ἕδοσι· τὸ δὲ προσμόμενον· ἔοικε κρύπτειν τὴν συλλογιστικὴν τοῦ ὀνόματος· τὸ δὲ ὄν καὶ ἡ οὐσία ὁμολογεῖ τῷ ἀληθεῖ· τὸ ἰὸν τὰ ὄντα ὅλον λαμόν· ἰὸν γὰρ σημαίνει καὶ τὸ ὄκον ὤν· ὅσα τινὰ ἔχει καὶ ὁμοιάζουσιν αὐτὸ οὐκ ἰόν· ταῦτα μέν μοι δοκεῖ ὅσα κρατεῖ ἁπλῶς

Fs καὶ τὴν κατὰ τὴν ἀναγκαίαν

παύυ δια κεκρυπτῆκέναι· εἰ δ' ἐστὶ σύροι τοῦτο τὸ ἴον καὶ τὸ
ῥόδον καὶ τὸ δοὼ· τίνα ἂν ἔχοι ὀρθότητα ταῦτα τὰ ὀνόματα· τί
ἂν οὖν τοῖς ἀποκρινοίμεθα· λέγεις; ἦ γάρ· πάνυ μὲν οὖν· ἐγὼ μὲν
τοίνυν ἄρτι που ὡρισάμεθα ὃ ἂν δοκεῖ μοι λέγειν ἀποκρινό
μενον· ἀλλὰ ποῖόν τοῦτο· φαίην ἂν ἐγὼ μιμητικόν
τι τοῦτ' εἶναι· εἰ μὲν οὖν ἴσασιν ἄττα τὰ ὀνόματα καὶ τοιοῦτον
ἂν εἴη· εἰ δὲ καὶ ὑπὸ παλαιότητος τὰ πρόσθεν τοῦ ὀνόματος
τον· ἂν βραχύ μη τοῦ εἶναι· διὰ γὰρ τὸ παντάχη ἀρεφθαι τὰ
ὀνόματα οὐδὲν θαυμαστὸν ἂν εἴη· εἰ καὶ ἀλλοιωθὲν φαίμεν ἂν
τῶν μωι· καρικόν μὴ δεῖν διαφθείρειν· καὶ οὐ δεῖν ἀποτρόπου
λέγειν· λέγω γὰρ οὖν εἰκός τι· οὐ μέντοι μοι δοκεῖ γε ὀρθῶς
ἄγαν δέχεσθαι· ἀλλὰ προθυμητέον αὐτὰ διασκέπτασθαι·
ὅπη θυμητὸν μὲν δὲ εἴτις ἀεὶ δι' ὧν ἂν λέγηται τὸ ὄνομα θκᾶ
να ὁρίσασθαι τὰ ῥήματα· καὶ αὖθις αὖ δι' ὧν ἂν τὰ ῥήματα
λεχθεῖ· θκείνα πειράσθαι· καὶ τοῦτο μὲν παύσασθαι ποιῶμεν· ἆρ' οὐ
καὶ ἀνάγκη τὸν τελευτῶντα λόγον ἀποκρινόμενον; ἔμοιγε
δοκεῖ· πότερα οὖν ἄπειρον ἡγώμεθα ἔμμορον ἀπορρύτων· δι' ὅσων ἂν παύοιτο·
ἆρ' οὐκ ἔστιν ἃ μὲν θκείνοις μόνοις ἔστι τὰ τοῖς ὀνόμασιν· ἃ δὲ σύμπασι
καὶ ἀλόγοις καὶ ὁμοπαθῆ; ταῦτα γάρ
που· οὐκ εἰκὸς δίκαιον φαίνεσθαι ἑξαλλοῖον ὀνόματος μηδὲν εἶναι·
ἂν δέ τινος ἔχει· οἶμαι δὴ τὸ ἀγαθὸν ἕκαστον ἕκαστου φαίνεσθαι
καὶ θκείνου συμφέρον εἶναι· τὸ δὲ θοὸν· ἴσως φαίμεν ἂν ἕτερον·
θκείνα δὲ ἑξαλλοῖον· ἀλλ' ἆρα ποτὲ λαίσωμεν· ὃ οὐκ ἔστι θκτέον
ἕτερον συμφέρον ὀνόματος δίκαιος ἂν φαίμεν ἴσως εἶναι ποιεῖτε
δὴ εἶναι· καὶ οὐκ ἔστι τοῦτο ἡμᾶς δεῖν· ἐῶμεν ἀλλ' ὀνόματα ἀφέ
ρειν· ἔμοιγε δοκεῖ ὀρθῶς λέγειν· ἆρ' οὖν καὶ ἐμὲ ἀφόρατον τοῦ
ὀνόματος ποιεῖσθαι ἐν τῷ τηλικῷδε· καὶ δεῖ σὺ τὸν ἄλλον τινὰ
τρόπον δὴ τὴν ὀρθότητα ἐπισκέπτασθαι· ἔστιν; εἰκός γε·
εἰ κοῦν δὴ τὸν ὧδε μόνον ἔστι· πάντων ἐμοὶ φαίνεται τοῦτο
οὕτω εἰ ἔστι ταῦτα ἀναλύεσθαι· εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει ὡς ἐμοὶ
δοκεῖ ἔχειν· δεῦρο δὴ σὺν ἐμοὶ σκέπτου μετ' ἐμοῦ μὴ τι παραλήρησω

λέγων οἵαν δεῖ τὴν τῶν προτακτικῶν ὀρθότητα εἶναι· λέγω
μόνον· ὡς ὅσον γε δηλοῦμεν παρ' ἐμοί ἐστι. σωθῆναι σκέπτομαι·
ὅτι μὲν τοίνυν μία γέ τις ὀρθότης παντὸς ὀνόματος καὶ προ-
τακτικοῦ καὶ ἐπιτακτικοῦ· καὶ οὐ δὴν διαφέρει τὸ ὄνομα εἶναι οὐ δεῖται
τῶν· οἶμαι καὶ σοὶ συνδοκεῖ· πάνυ γε· ἀλλὰ μὴν ὧν γε μία
δηπουθενοῦν δεῖται τῆς ὀνομάτων ὀρθότητος, ταύτης τίς
βουλήσεται εἶναι· οἵαν δηλονότι οἷς ὀνόμασιν ἔστι τὸν ἀριθμὸν
τοῦτον μαρτυρεῖν· τοῦτο μὲν ἄρα οὐ δεῖται λέγειν καὶ τὰ προτακτικὰ
δεῖ ἔχειν· εἰ περ ὀνόματά ἐστι· καὶ τὰ ἐπιτακτικά· πάνυ γε·
ἀλλὰ δὴ τὰ μὲν ἐπιτακτικὰ ὅσα ἔοικε διὰ τὸν προτακτῶν
οἵα τε λέγειν· τοῦτο ἀπορεῖν μοι ἔοικεν· φαίνεται· εἶεν· τὰ δὲ δὴ
προτακτικὰ οἷς οὔπω ἐπιτακτικὰ ὑπόκειται· τί νι πρόποι καὶ τὸ
δυνατὸν ὅτι μάλιστα σαφηνῆ ποιοῖτο τὸν ὁρισμόν· εἰ περ
μέλλει ὀνόματος εἶναι· ἀποκρινοῦμαι δέ μοι τόδε· εἰ φθεγγόμεθα
μὲν εἴχομεν μὴ δὲ γλώττῃ· βουλοίμεθα δὲ δηλοῦν ἀλ-
λήλοις τὰ πράγματα· ἆρ' οὐκ ἂν σοι δοκοῦμεν χειρουργεῖν ἂν σημαίνειν ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ
τοῖς ἄλλοις σώμασι; πῶς γὰρ ἂν ἄλλως ὡς οἷόν τε· εἰ
μὲν γάρ οἱ μαι τὸ ἄνω καὶ τὸ κοῦφον βουλόμεθα δηλοῦν·
εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρα μιμούμενοι αὐτῶν
τὴν φύσιν τοῦ πράγματος· εἰ δὲ τὸ κάτω ἢ τὸ βάρος·
πρὸς τὴν γῆν· καὶ εἴ τι ἕτερον θέσιν τινά· εἴτι ἄλλο τοιοῦτον
βουλόμεθα δηλοῦν· οἱ αὐτοὶ οὗτοι ὅσοι ὁμοίως ταῦτα τὰ μιμητὰ
αὐτῶν σώματα καὶ σχήματα ἐποιοῦμεν ἂν ἐκφέροις· ἀναγκαῖοι
δοκεῖ οὖν λεκτέον εἶναι· οὕτω γὰρ ἂν οἱμαι δηλώματα τοιαῦτα
σωματοειδῆ τὰ μὴ μιμούμενα μέν οὐ δοκεῖ τοῦ σώματος ἐκφέρειν
ὁ βουλόμεθα δηλοῦσαι· ναί· ἐπειδὴ δὲ φθεγγόμεθα καὶ γλώττῃ
καὶ στόματι βουλόμεθα δηλοῦν· ἆρ' οὖν τότε ἐκάστου δηλώμα-
τος ἕξομεν τὸ ἀπὸ τούτων μιμητόν· οἷον μίμημα γράμματος
δι' αὐτούτων ποιήσοιμεν; ἀναγκαῖοι δοκεῖ· ὁμοίως ἄρα ἐστὶν
ὡς ἐπὶ χειρὸς μιμήματα φθεγμάτων ἐκφέρειν καὶ ὁμοιάζει

ὁμηούμενος τὴ φωνῆ ἀμμήτα: δοκεῖ μοι: μαλλὸν οὐκέμοι
που δοκεῖ καλῶς λέγεσθαι ὦ ἑταῖρε: τί δή: τὸ τὰ πρόβατα
μιμοῦμενον τοῦτο καὶ τοῖς αὐλοῖς κτρυόνας καὶ τἄλλα
ζῷα. ἆρα καὶ ζῷοι μεθ' ἁρμονίας ὁμολογεῖν· ὀνομάζειν ταῦτα αὖ πρῶ
τον ἀλλήλοις λέγεις: καὶ λίθοις οὖν ἔχειν δοκεῖσοι: οὐκέμοιγε. ἀλλὰ τίς ἂν ὦ σώκρατες μήμησις εἴη τὸ ὄνομα: πρῶ
τον μὲν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐκοῦν καθάπερ τῆι μουσικῆι μιμεῖ
σθαι τὰ πράγματα· οὕτω μιμεῖσθαι. καί τοι τῆι φωνῆι γε.
καὶ τότε μιμοῦ σθαι. ὥσει τὰν οὐκοῦν ἁπερ ἰμοὶ σοὶ κἠμὲ μέτα
καὶ ἡμεῖς μιμεῖσθαι· οὑμοὶ δοκοῦμεν ὀνομάσειν· λέγω δὲ τί
τοῦτο· ὅτι ἔστι τοῖς πράγμασι φωνὴ καὶ σχῆμα ἕκαστον καὶ χρῶ
μά γε πολλοῖς: πάνυ γε: ὅσα μὲν τοίνυν οὐκέτι ταῦτα
μιμεῖται οὐδὲ παρίσταται τὰ μιμήσεις ἡτέχνη ὀνόμα
ζειν· αὐτὰ μὲν γάρ ἐστιν. ἡ μὲν γραφικὴ σοὶ καὶ ἐμοί. ἡ δὲ μουσικὴ
ἡμᾶς; ναί: τί δαὶ δὴ τὸ δε· οὐκ οὐσίαν δοκεῖσοι εἶναι ἑκά
στοις, ὃ παρέχει καὶ χρῶμα· καὶ ἀνωμολόγηται ἡμῖν πρότερον, αὐ
τοῖς τοῖς χρώματι καὶ τῆι φωνῆι οὐκέτι οὐσίαν τίς ἑκατέροις
αὖ τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν· ὅσα ἔστιν ταύτης τῆς προσ
ῥήσεως τοῦ εἶναι; ἔμοιγε δοκεῖ: τί οὖν εἴ τις αὐτὸ τοῦτο μὴ
μεῖσθαι φαίη τὸ ἑκάστου τὴν οὐσίαν μιμήματι καὶ συλλαμβά
νει ἆρ' οὐκ ἂν δηλοῖ ἑκαστον ὃ ἔστιν· ἢ οὔ: πάνυ μὲν οὖν: καὶ τίἂν
φαίης τὸν τοῦτο λέγοντα μιμεῖσθαι. ὃ πρῶτον τοὺς πρότερους τὸν μὲν,
μοῖσι κομῆσθαι· τὸν δέ, γραφικόν· τούτων δέ, τίνα: τοῦτο
ἔμοιγε δοκεῖ ὦ σώκρατες. ὅπερ πάλαι ζητοῦμεν· οὗτος
ἂν εἴη ὁ ὀνομαστικός: εἰ ἄρα τοῦτο ἀληθὲς ἡ δηλοῖ σοί
κε. ἔστι σκεπτέον περὶ ἑκείνων τῶν ὀνομάτων ὧν οὐ λέγου
περὶ ῥυθμῶν καὶ τοῦ ἴσμεν ἃ χρῆσθαι· εἰ τοῖς γράμμασι καὶ
ταῖς συλλαβαῖς τοὐνόματος. ἢ τε ἔστι λαμβάνειν αὖ τῶν ὀνομάτων
λέπομεν εἶναι τὴν οὐσίαν. ἢ τε καὶ οὔ: πάνυ μὲν οὖν: φέρε δὴ
ἴ δῶμεν. πότερον ἆρα ταῦτα μόνα ἐστὶ τῶν προσ
ὀνομάτων. ἢ καὶ ἄλλα πολλά: οἴμαι γε καὶ ἄλλα: ἢ κοσμεῖ

ἀλλὰ τί σὺ εἰ λέ ὁ τρόπος τῆς διαιρέσεως ὅθεν ἄρχεται
μηνύειν ὁ μῦθος· ἆρα οὐκ εἰπὼν συλλαβὰς τὰ λεγόμενα μὴ μιμήσεται τυχὸν εἰούσας· τῆς οὐσίας ὁρίζεται
τὸν ἐπὶ διελέσθαι τὰ στοιχεῖα πρῶτον ὡς αὐθαίρετον ἔστι χεῖ
ρα τὸ τοῖς ῥυθμοῖς τῶν στοιχείων πρῶτον τὰ διπλάσια
μείζω δείλον τὸ ἔστει τὰ τῶν συλλαβῶν· καὶ οὕτως εἰ μὴ
ἔρχονται ἔστι τοὺς ῥυθμοὺς σκοπούμενοι, πρότερον δεῖ·
ναι· ἆρ' οὖν καὶ ἡμᾶς οὕτω λεῖ· πρῶτον μὲν· τὰ φωνήεντα
διελέσθαι· ἔστει τὰ· τῶν ἀφώνων κατὰ εἶ μὴ· ταῦτα ἄφωνα καὶ
ἄφθογγα· οὗτοι γὰρ που λέγονται οἱ δεινοὶ περὶ τούτων· καὶ
τὰ αὖ φωνήεντα μεσόν· οὐ μὴν τοι γε ἄφθογγα· καὶ αὐτῶν τῶν
φωνηέντων· ὅσα δι' αὑθορα εἶ μὴ ἔχει ἄλληλα· καὶ ἔστει δὲ
ταῦτα διελόμεθα τὰ ὄντα τοῦ παντός· αὖθις λεῖ ὀνόματα ἔστι
θεῖναι εἰ ἔστιν· εἶτα ἆρ' ἁρμόττει τὰ στοιχεῖα
ὀξῶν ἐστιν ἢ βαρέων αὖ τοῦτο καὶ εἰ μὴ· καὶ
τὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ τῶν στοιχείων· φανήσεται ταῦτα
καλῶς διαθεασάμενος ἔστι πᾶσθαι· ἔστι φθορεῖν ὅλον κατὰ τὴν
ὁμοιότητα· φανήσεται δὲ καὶ διαλέλυται ἔστι φθορεῖν φανήσεται συλλαμβάνειν
πολλὰ καὶ· ὡς περὶ τὰ στοιχεῖα ὁμοίως ὧν.
ἡμίσεια μὲν ὀρθόνομόν ἔστιν ἡμίσεια δὲ. ὅτι οὐκ ἀλ
λότι τῶν χρωμάτων· ἔστι δὲ ὅτε πολλὰ συλλαβὰς ἀσήμους τὸ
οἷον ὁ τὰν ἀνδρείκελον σκυτάλη ἔστιν. ἢ ἄλλότι τῶν τοιούτων.
ὡς τὰν οἱ μαθηταὶ ἕκαστα ἢ ἑκατὸν δεῖσθαι ἑκάστου φαρμά
κου· οὕτω δὴ καὶ ἡ μείωσις τὰ στοιχεῖα ἔστι τὰ πράγματα ὡς οἰσομεν
καὶ ἐν ἔστι ἐν οὐ τὰν δοκῇ ἢ δεῖν· καὶ σημαίνοντα ποιοῦντο· ὅδη
συλλαβὰς καλοῦσι· καὶ συλλαβὰς αὖ σωτίθησι· ὡς τὰ τῶν
ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα σωτίθησι· καὶ πάλιν ἐκ τῶν ὁμοιο
τῶν καὶ τῶν ῥημάτων· μεγάλη δὴ τί καὶ καλὸν καὶ ὅλον σταθ
σόμενον· ὡς περ ἐκεῖ τὸ ζῷον τῇ μεφικλῆ· ἐν τοῦτο τὸ λόγον
τῇ ὀνόματι κλῇ· ἢ ῥητικλῆ· ἢ εἴτις ἑταιρὴ τέχνη· μᾶλλον δὲ
οὐ χείρεις· ἀλλὰ λέγων ὡς ἡμεῖς ἔχομεν· σωθέσθαι μὲν γὰρ οὕτω

ἡ στ φαρμάκ

ἢ προσήκειν ταῖς οἱ παλαιοὶ. ἡμεῖς δὲ δεῖ ἅπερ τεχνικοὺς ζητεῖν
σκέπτεσθαι. σκοπεῖσθαι αὐτὰ παρὰ τοὺς οὕτως διαλεγομένους. ἆρα κατὰ
τρόπον τινὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα κεῖται καὶ τὰ ῥήματα. ἆρ᾽
ἢ οὐδὲν θαυμαστὸν. ἄλλως δὲ σκοπεῖν ἢ φαῦλον ἴδιον. καὶ οὐ
καλῶς λέγει. ὦ φίλε Ἑρμόγενες: ἔστιν ἢ δ᾽ ὃς ὅ κρατύλος: τί
οὖν σὺ πείθῃ σεαυτῷ οἷός τ᾽ εἶναι ταῦτα οὕτως διαλέ
σθαι, ἅπερ νῦν δή: πολλοῦ γε δέω ἔφη: ἀλλὰ σκοπῶμεν, ἢν
μοὶ λέγῃς οὕτως ὅπως ἂν δοκῶμεν κἀμοὶ κρατύλῳ αὐτῶν οἱ
οἱ τὸν νόμον κατιδεῖν. ἐὰν χειρῶμεν προσποιεῖσθαι. ὦ ἄνδρε
ὁλίγον πρότερον τοῖς θεοῖς ὅτι οὐδὲν εἰδότες τὸν ἀληθῆ
ὃν τρόπον ἀνομάσθη τὰ ὀνόματα περὶ αὐτῶν εἰκάζομεν. οὕτως δὲ
καὶ νῦν αὖ εἰπόντες ἡμῖν αὐτοῖς. ἴσως μὲν. ὅτι εἰ μέντοι χρὴ
σκοπεῖν βούλει αὐτὰ διαλέσθαι. ἅτε ἄλλον ὅτινα οὖν. εἰθ᾽ ἡμᾶς;
οὕτως βούλει αὐτὰ διαιρεῖσθαι. νῷ δὲ τὸ λεγόμενον κατὰ
δύναμιν διδάσκει ἡμᾶς περὶ αὐτῶν πραγματεύσθαι. δοκεῖ
ταῦτα, ἢ πῶς λέγεις: πάνυ μὲν οὖν σφόδρα ἔμοιγε δοκεῖ:
πολλοὶ μὲν οἱ μαντεύεσθαι ὦ Ἑρμόγενες. γράμμασι καὶ
συλλαβαῖς τὰ ῥήματα μεμιμημένα κατὰ δύναμιν μό
μενα. ὅμως δὲ ἀνάγκη. οὐ γὰρ ἔχομεν τοῦτου κάλλιον. ἅτε
ὅτι ἐὰν ἐθέλωμεν περὶ αὐληθείας τῶν πρώτων ὀνομάτων
εἰ μὴ ἄρα δὴ ὅσοι τραγῳδοποιοὶ ἴσασί τι ἀπορῶσιν.
ἴσοι τὰς μηχανὰς κατασφύριοι. θεοὶ ἀέρομεν. καὶ ἡμῖν
οὕτως εἰπόντες. ἀπαλλαξόμεθα. ὅτι τὰ πρῶτα ὀνόματα.
οἱ θεοὶ ἔθεσαν. καὶ διὰ ταῦτα ὀρθότερα καὶ ἡμῖν κρά
τιστον τῶν λόγων. ἢ ἐκεῖνος, ὅτι παρὰ βαρβάρων τι
νῶν αὖ παρειλήφαμεν. εἰ οἱ δὲ ἡμῶν ἄρχαιότεροι βαρ
βαροι. ἢ ὅτι ὑπὸ παλαιότητος. ἀδύνατον αὖ ἴσως κα
θεῦδαι ὁ σοφὸς καὶ τὰ βαρβαρικά. αὖ γὰρ ἂν πάσας ἐκδύ
σεις ἃ ἔχ᾽ ἢ καὶ μάλα κομᾷ. τὸ μὲν θέλον τι λόγον διδόναι
περὶ τῶν πρώτων ὀνομάτων ὡς ὀρθῶς κεῖται. καίτοι ὅτου
τίς τρόπος τῶν πρώτων ὀνομάτων τὴν ὀρθότητα μὴ οἶδεν

ἀλλ᾽ ὡς ἀτομότητος τοῦ μὲν ἰσχυρὸν εἶναι δηλοῦσθαι· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ σημαίνει τὸ δηλοῦν τὸ δηλοῦσθαι· ἀλλὰ δῆλον ὅτι τὸν φασκόντα περὶ αὐτῶν τε χρήσιμον εἶναι περὶ τῶν πρώτων ὀνομάτων μάλιστα τοῦτο καὶ καθαρώτατα λεῖ ἔχειν λέγειν· ἰδοὺ εἶναι· ὅτι τοῦ μὲν ἰσχυρὰ ἰσχὺς φλυαρήσει· ἰσχύς, οἶσθ᾽ ὅλως δοκεῖ; οὐδὲ πω σοι πιστὸν ὡς σοῦ κρατοῦντος ἄλλως· ἀμέλει τοι μὴν ἐγὼ ἰδιώτης μὲν περὶ τῶν πρώτων ὀνομάτων. σὺ μὲν οἶσθα ἴσως καὶ εἶναι καὶ γελοῖα· τοιγαροῦν σοι μετὰ δώσω σὺν μούσῃ· οὐδ᾽ ἂν τί ἔχοις κάλλιον ποθ᾽ ὑπολαμεῖν. πειρᾶσθαι καὶ ἐμοὶ μετὰ δι δόναι· ποιήσω ταῦτα· ἀλλὰ θαρρῶν λέγε· πρῶτον μὲν τοίνυν τὸ ἐμοὶ μὲ φαίνεται ὡς σωφρόνημον εἶναι πᾶσιν τοῖς κινήσεσι· ἵν᾽ οὐ δεῖ πολλὰ λόγου τοῦτο τοὔνομα· ἀλλὰ γὰρ δῆλον ὅτι ἴσως μούσεται εἶναι· οὐ γὰρ ἵν᾽ ἂν ἐχρώμεθα· ἀλλ᾽ ὡς ἔστι τὸ παλαιόν· ἵν᾽ ἐρχὴ ἀπὸ τοῦ κίειν· ξυνικὸν δὲ τοὔνομα· τοῦτο δὲ ἔστιν ἴδρυσις· ἔοικεν οὖν τι τὸ παλαιὸν αὐτοῖς δύρις ὄνομα ἔστι τὴν ἱμεσφορὰν σημαίνον· ἴσως ἂν ὀρθῶς καλοῖτο· μὴν δὲ ἀπὸ τοῦ ξυνικοῦ τοῦ κίειν· καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ ἵημι τὴν μεταβολὴν καὶ τῆς τοῦ μὴ ὄρθωσις· κίνησις κέκληται· ὀφείλει δὲ κίφησιν μεκλῆσθαι ἵν᾽ ἴσῃ· ἵν᾽ δὲ ἀστασις· ἀπόφασις τοῦ ἴδρυσις μούλεται εἶναι· διὰ δὲ τὴν ἀλλοιοποιόν· ἀστασις ὀνόματα· τὸ δὲ αὖ ῥῶ τὸ αἰσχεῖον ὀπτέον λόγῳ· καλὸν δ᾽ ἔδοξεν ὄργανον εἶναι τῆς κινήσεως τοῖς τὰ ὀνόματα τιθεμένοις· πρὸς τὸ ἀφομοιοῦν τῇ φορᾷ· ὡς ἀλλαχοῦ μοῦ χρῆται αὐτοῖς εἰς αὐτήν· πρῶτον μὲν ὅρα αὐτοῖς τὸ ρεῖν καὶ ῥοή· διὰ τούτου τοῦ μέρους τὴν φορὰν μιμεῖται· εἶτα ὅρα τοῖς πρόσω· ἔτα ὅρα τοῖς πρόχα· ἔτι δὲ καὶ ὅρα τοῖς τοιοῖσδε ῥήμασιν· οἷον κρούειν θραύειν· ὄρυττειν· κορματίζειν· ῥιμεῖν πάντα τὰ τοιαῦτα, τὸ πολὺ ἅπτεται διὰ τοῦ ῥῶ· δοκοῦσι γὰρ οἱ μάλιστα τὴν ὅλην τάραν ὅρα τοῦτο ἴκια σημαίνουσαν· μάλιστα δὲ σφόδρα· διὸ φαίνεταί μοι· τούτοις πρὸς ταῦτα κατακεχρῆσθαι· τὸ δὲ αὖ ἴσταται· πρὸς

τὰ λεπτὰ παρ᾽ αὐ. ἀλλ᾽ μαλιστα δια παρ᾽ ὃν ἴοιαν. διὰ τοῦ
τὸ ἴ θρα καὶ τὸ ἴ εσθαι. διὰ τοῦ ῑ λπομμεῖσθαι. ὁ σοβρνδ
διὰ τοῦ φῖ καὶ τοῦ τῖ. καὶ τοῦ σίγμα καὶ τοῦ ζῆτα. ὁ τι τονθυ
ματὸ δλλ γράμματα τοιαῦτα τὰ τοιαῦτα. με μίμηται αὐ τοῖς
ὀνομαῖ ζσομ. ὃιον τὸ τιχρὸν καὶ τὸ ζδρ. καὶ τὸ σεῖσθαι. καὶ
ὁ λσσ σεισμόν. καὶ ὁ τάῦπου τὸ φισσᾶδδ μιμῆται. σαφῶς
χοῦ θρ ταῦθα ὡσ πολὺ τὰ τοιαῦτα γράμματα ἐστι φθρέιν
φαίνεται δ᾽ τὰ ὀνόματα θέμθρσ. τῆ διὰ τοῦ δελτα
σημαίνοντα καὶ τοῦ ταῦ καὶ ἀπθρείσθαι. τῆ λλόγῳ.
τῆ δὲ ἀμφ χρήσιμον φαίνεται λιμήσασθαι. πρὸσ τῆ μίμη
σιν τοῦ δθμοῦ καὶ τῆ παύσθαι. ὁ τι δὲ ὀλισθαίνει μᾶλλα
θρ τοῖς λάμμδασι μᾶλλον ἢ λλῶν τα καπιδδὼν. ἀφ ὁμοίων ὂν ὁ μόμα
σθ ταῦτα λεῖα. καὶ ἀν τὸ τὸ ὀλισθαίνειν. καὶ τὸ λιπαρόν. κ
τὸ κολλῶδδ. καὶ τἄλλα παρ᾽ τοιαῦτα. λίδε ὀλισθαι
νούσησ τῆ λόγῳ σημαίνεται λίτοῦ γάμμα διὰ
μαπσ. τὸ γλίσχρον ἅπερ μιμήσαστο καὶ γλυκὺ καὶ γλυῶδδ
τὸ δ᾽ διὰ νῦ τὸ ἔισσα ἀν στόμθρσ τῆ φωνῆσ. ταῦτα δρδον κ καὶ
ταῦθρτὸσ ὁμόμασθρ. ὡσ ἀφ ὁμοίων τοῖς γράμμασι τοῖς θρ γα.
τὸ δ᾽ διὰ σάλφα. τοῖς μεγάλοις ἀπέδδωκθρ. καὶ τοῖς μικροῖς τὸ
λίτα. ὁ τι μεγάλα τὰ γράμματα. ἐισδὲ τὸ γρῶλομ τοῦ
οὐ δθόμθρσ σημείου τοῦτο πλεῖστον αὐτοῖ ἐισ τὸ ὄρομα
θρθκθράσθ. καὶ τἄλλα οὕτω φαίνεται πρὸσ μικαὶ ζφν καὶ
λατα γράμματα. καὶ λατὰ συλλαβάσ. θκάστου τῶν ὀνόντων
σημεῖόν τι καὶ ὀνόματοσ ποιοῦσ ὁ μομοθάλο. θκ δὲ τούτων.
τὰ λοιπὰ λίδλ αὐτοῖσ τούτοισ σωτηθρίαι ὅτου μιμούμθρσ.
αὐτὴ μοι φαίνεται ὃ θρ μόνθρ θδ κοῦλεσθαι εἶναι. λίτοῦ ὀρο
μάτου μόρθόντησ. εἰ μή τι ἄλλο κρατύλλοσ ὁδδ λέγει: καὶ μὴν
ὡσσὰ κρατθδ. πολλὰ νέμοι πολλάκισ πραύματα παρέχει
κρατύλοσ ὡ σωθρ κατηρχαῖ θλέγομ. φασκομμὲν εἶναι ὀρθό
τητα τοῦ ὀνόματοσ θρ. λίτι σοδὲ σὴν οὐδὲν σαφῶσ λέγομ. ὡσ τε μὴ
δεῖν σθαι εἰδέναι πότερον θκὸμ λίκῶν. οὕτωσ ἀσαφῶσ θκαὶ τε

περὶ αὐτῶν λέγει· μῶν οὖν μοι δοκεῖ Κρατύλος ὀρθῶς τὰ ὀνόματα θεῖναι
ἕκαστα· οὐ γὰρ ἂν δοκεῖ σοι λέγειν Κρατὴς περὶ ὀνομάτων
εἰ μὴ ἔχοι τινὰ ἀξίωσιν καὶ λόγον λέγειν· καὶ εἰ ἔχει λέγω· ἵνα μὴ τοι
μάθω παρὰ σοῦ Κρατύλου· εἰ διδάξης ἡμᾶς ἀμφοτέρους·
(κρα) τί δαὶ ὦ Ἑρμόγενες δοκεῖ σοι ἡ αἴδιον εἶναι οὕτω ταχὺ μαθεῖν
τὸ καὶ διδάξαι ὁτιοῦν παράμημα· μᾶλλόν τι τοσοῦτον· ὁ Μιδόκῃ
ἑρτοῖς μεγίστοις μέγιστον εἶναι· μὰ Δί οὐκέμοιγε· ἀλλὰ τὸ
τοῦ Ἱππίου δοκεῖ· καὶ λίαν μοι φαίνεται ἔχειν· τὸ εἰ κάτι σμικρὸν
ὠὸν σμικρᾶς κατανθείλη παρούσης εἶναι· εἰ οὖν καὶ σμικρὸν
οἷόν τε εἶν πολὺν οἶνον μὴ ἀπὸ καμήλου· ἀλλ' ὃν ὀρνίθειον· καὶ
σοὶ Κρατύλῳ τὸν δὲ δίκαιον λέγειν καὶ ἐμέ· καίτοι δι' ἄφνω
καὶ αὐτὸς ὦ Κρατύλε οὐδὲν ἂν ἔχοις ἀντιλέγειν περὶ ὧν
εἴρηκα· ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ φαίνεσθαι μεθερμηνεύειν· ὥσθ' ἕκαστα·
ὡς αὖ τοῦτο μὲν ὀρθῶς καὶ σαφῶς λέγει ἡ τὸ ἔχειν ὠφέλιμον· ὡς
ὁμοῦ ὀρθῶς λέγομεν· εἰ μέντοι ἔχει τι οὗ καίλλιον τοῦτο λέ
γειν· οὐκ ἄν θαυμάζοιμι· δοκεῖ γάρ μοι αὐτοῦ τοῦτο ὀκέφθαι
παῦ τοι αὐτοῦ· καὶ παρ' ἄλλων με μανθάνειν· ὀρθῶς λέγω
ὅτι καίλλιον· ὁμοῦ τῶν μαθητῶν τῶν περὶ ὀρθότητος
τῶν· καὶ ὁμοῦ μάθου· ἀλλὰ μὲν δὴ οὐ σοὶ Κρατύλῳ ὦ πόρσω
λέγειν· μεμέλη κέν μοι τὸ περὶ αὖ τῶν· καὶ ἴσως ἄρ' οὐ τοι
καὶ μὴν μαθητῶν φαμοῦ μὲν μέντοι μὴ τούτου γε παῦ τοῦμ
τίον εἶν, ὅτι μοι πῶς ὠόρθωται λέγειν πρὸς τὸ τοῦ ἀλη
θὲς· ὃ δ' ἐκεῖνος ὁμολογεῖται πρὸς τὸν αἰεὶ αὖ λέγει· φησὶ δὲ·
> ἆρ' ἂν δύνοιτο τὸ ψεῦδος ὁμολογεῖν ἀληθῆ λέγειν· φαίνεται μοι καὶ
> θεμὸν ὄν σοι μαθεῖν· καὶ ὁμοὶ οὐ ὦ σοὶ Κρατύλῳ δοκεῖ εἰκὸς
φαίνεσθαι· καταμοῦ χρήσιμα δεῖν· ἢ τὸ παρ' ὀλίγον φρόνος δοκεῖ
πρᾶγμα μορίου μέρος· ἢ τὸ καὶ ἄλλη τί σμικρὸν φαίνεσθαι
ὁμοῦ σαφῶς ἐλλιπές· ὦ γαθὲ Κρατύλε· θαυμάζω καὶ αὐτοῦ
φαίνεται τὴν ὁμαυτοῦ σοφίαν καὶ ἀπιστῶ· δοκεῖ οὖν μοι χρῆναι
ὥσπερ ἀσκέπτασθαί τι καὶ λέγω· τὸ καὶ ἐξαπατᾶσθαι αὐτὸν
ὑφ' ἑαυτοῦ· σφόδρα τοῦ χαλεπώτατον· ὃ τάχ' μὴ δέ μοι κρὸν

ἀπὸ σαυτῆ. ἀλλ' ἀεὶ σαφῆ ὁ ὄξαπατήσων, πῶς οὐ δεινόν. δεῖ
δὴ ὡς ὅτι κδ. θαμὰ μὲν σε ἀρέσθαι ὧν τὰ προειρημένα. καὶ
πειρᾶσθαι τὸ ἐκείνου τοῦ ποιητοῦ λαβεῖν. ἅμα πρόσωχ' ὁπόσα
καὶ δὴ καὶ μικρὰ ἢ μείζω ἐστὶ δῶμεν τί λεγόμενα ἑκάτερα. ὀνόματος
φαμὲν ὀρθότητος ἐστὶν αὐτῆς. ἵνα τοῦτο δηλοῖ ὃ ἐστὶν ἑκάστου
πρᾶγμα. καὶ τοῦτο φῶμεν ἢ καθ' ὅσον εἴρηται: ὑμῖν μὲν δοκᾶ
σαφῶς ὀρθόν ἐστιν ὡς σὸ κράτυλε: ἢ δασυκαλίαν ἄρα ὑμῖν καὶ
τὰ ὀνόματα λέγεται: σαφῶς μὲν οὖν: οὐκοῦν φῶμεν καὶ ταύτην
τέχνην εἶναι καὶ δημιουργὸν αὐτὴν: σαφῶς: τίνας:
οἵους περ οὐ κατάρχας ἔλεγες τοὺς νομοθέτας: σωφρονοῦν
καὶ ταύτην φῶμεν τὴν τέχνην ὑπὸ τοῖς ἀνθρωπίνοις γίγνε
σθαι, ὡς σωφρ καὶ τἄλλα, ἢ μή. βούλομαι δὲ λέγειν τοι
όνδε. ζωγράφοι εἰσί που οἱ μὲν χείρονες οἱ δ' ἀμείνονες: σα
φῶς: οὐκοῦν οἱ μὲν ἀμείνονες. καλλίω αὐτῶν τὰ ὑφαινόμενα
ἔχοντα τὰ ζῷα: οἱ δὲ φαυλότερα. καὶ οἱ κοδόμοι ὡσ
αὐτως. οἱ μὲν καλλίονα τὰ οἰκία ὑφαίνονται. οἱ δὲ
αἰσχίονα: ναί: ἆρ' οὖν καὶ νομοθέται. οἱ μὲν καλλίω τὰ
ὑφάσματα παρέχονται οἱ δὲ αἰσχίω; οὔμοι δοκεῖ τοῦτό γε:
οὐκ ἄρα δοκοῦσί σοι μόνοι οἱ μὲν χείρονες οἱ δὲ βελτίονες
εἶναι; οὔ δῆτα: σαφῶς τὰ ἄρα τὰ ὀνόματα ὀρθῶς κεῖται:
ὅσα γε ὀνόματά ἐστι: τί οὖν ὁ ἁρμοττόμενος ὑφαίνει
τοῖς δε. πότερον μὴ δὲ ὀνόματα τὰ αὐτὰ κεῖσθαι φῶμεν. εἰ μὴ τὰ
ἄρα αὐτοῖς ὑφάσμασιν ὕφασε προσήκει κεῖσθαι μὲν, οὐ
μέντοι ὀρθῶς γε: οὐ δὲ κεῖσθαι ἐμοὶ γε δοκεῖ ὧ σώκρατες.
ἀλλὰ δοκεῖν κεῖσθαι. εἶναι δὲ ἑτέρου τοῦτο τὸ ὄνομα. οὗ
περ καὶ ἡ φύσις ἡ τὸ ὄνομα δηλοῦσα: πότερον οὖν δὲ τοῦ
δίου ὁ τὰ ἱππικὰ ὑφαίνων ἆρα αὐτὰ εἶναι; μὴ γὰρ οὖν δὲ
τοῦτο αὖ λέγεις τὸ τοιοῦτο φάναι ὑφάσματα εἶναι ἑκάστων:
πῶς λέγεις ἆρα ὅτι δεῖ λέγειν τὸ παράπαν οὐκ ἔστιν;
ἆρα τοῦτο σοὶ δοκεῖ λέγεσθαι ὁ λόγος. οὐ γὰρ τὴν δὴ οἱ λέγοντες
ὦ φίλε κρατύλε καὶ μοῦσαι: πῶς γὰρ ἂν ὦ σώκρατες

οὐ δεδοκται ὄμοια
ὡς σοὶ δοκεῖ σοι
κεῖσθαι τὰ μὲν χείρω
τὰ δὲ ἀμείνω:
οὐ δῆτα:

λέων νῦν τοῦτο ὀλέθριον μὴ τὸν ὄν λέθριον. ἢ οὐ τοῦτο ἐστι τὸ τὸν μὴ λέγειν. τὸ μὴ τὸν ὄν τ' αὐ λέγειν; κομιδῇ τοῦτο μὲν ὁ λόγος. ἢ κατὰ μὲ καὶ κατ' αὐτὴν ἐμὴν ἰδέαν ὦ ξένε. ὁμοσε μὲν τοι ἔφη μοι τοσονδε τοῦτο μὲν λέγειν μὴ οὐ δοκεῖ σοι εἶναι τοῦ μὴ φάναι δέ; οὐ μοι δοκεῖ οὐ δὲ φάναι. οὐ δ' εἰ πᾶν: οὐ δὲ προσεῖπᾶν οἷον εἴ τι σοι ἄπαν τηλικοῦτον ξωιξθμίας λαμὸμβμος τῆῶ χείροσ εἴποι. χαῖρε ξθμε ἀθηναῖος ἢὲ σμι μριόμος θρμόλος νος. οὗτος λεξ φθμ ἀῶ ταῦτα. ἢ φαίη ἀῶ ταῦτα. ἢ εἴποι ἀῶ ταῦτα. ἢ προσεῖποι ἂῶ οὗτος. σὲ μὲν οὔ. θρμογόμη δὲ τόνδε. ἢ οὐ δθμαι: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ὁ σοφὸς Κρατυλος. ἄλλος σ' ἂῶ οὗτος ταῦτα φθέγξεσθαι: ἀλλ' ἆρα πη τὸν Καὶ τοῦτο. πότερον μὲν ἂῶλη θη' ἂῶ φθέγξαιτο ταῦτα ὁ φθεγξάμενος. ἢ τοῦ μὴ. ἢ τὸ μὲν τι αὖ τοῦ μὲν οὐ λη θῆ. τὸ δὲ, τοῦ δος. καὶ γὰρ ἂῶ τοῦτο ἔρ καὶ: τὸ φεῖν φος γὰῶ φαίη ἂῶ τὸν τοιοῦτον μαὶ τὴν αὐτὸν ἑαυτὸν Κρατύλον. ὁ σωθρᾶῶ εἴ τις χαλκίον κιμὴ σφ Κρούσας: φθρέ θη' ἑαῶ πη διαλαν χθῶ μὲν Κρατύλ. ἆρ' οὐ κόλλομεν ἂῶ φαίη τοῦ νομα εἶναι. ἄλλο δὲ ἐκεῖνο οὗτο ὄνομαί ἐστιν; ἔρος: ἔκοῶ καὶ τοῦ νομα ὁ μολογεῖς. μίμημα εἶναι τοῦ πραγματος: πραῶ γμα μαίλιστα: οὐ κοῶ καὶ τὰ ζῷα μάτων τρόπον τινὰ ἄλλον λέγεις μίμημα εἶναι πραγμάτων τινῶν; ναί; φθρέ θη' ἵ' σως γὰρ ἔρ οὐ μαθήσεται τί ποτ' ἔστιν ἃ λέγεις. οὐ δὲ τοι χαῖρ ὀρθῶς λέγεις. ἐστὶ γὰρ ἀμείνων καὶ τρόσθεν ἔκειν ταῦτα ἀμφότερα μιμήματα. τὸ ζῷον γραφήματος. καὶ ἐκεῖνα τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασιν ὧν μίμημά ἐστιν. ἢ οὔ: ἔστι μὲν τοι: πρῶτον μὲν θη' ὁκόπατός δε. ἆρ' ἄπτιος τὴῶ μὲν τοῦ ἀνδρὸς εἰκόναι τοῖ ἀνδρὶ ἀποδοίη. τὴῶ δὲ τῆῶ γυναικὸς τῇ γυναικί. καὶ τἆλλα οὕτως: ταῦν μὲν οὖῶ: οὐ κοῶ καὶ τοὐναντίον. τὴῶ μὲν τοῦ ἀῶ ἀνδρὸς. τῇ γυναικί. τὴῶ δὲ τῆῶ γυναικὸς. τοιαῶ δρί: ἔστι καὶ ταῦτα: ἆρ' οὖῶ αὗται αἱ διαφοραὶ ἀμφότεραι ὀρθαί. ἢ ἡ ἑτέρα: ἢ ἀῶ ἑκάστοις ἡ τὸ προσῆκον

τὲ καὶ τὸ ὅμοιον ἀπο δηλοῖ· ἔστι γὰρ δοκεῖ· ἵνα αὐτοῖν ὦσι μὴ μαχό
μεθα ὑπὲρ τοῦ λόγου ἀφ' ὧν καὶ οὐ φίλοι ὄντες, ἀπὸ λόγων
μου ὁ λόγος· τὴν τοιαύτην γὰρ οὐ βαίαν ἀφορᾷ καλῶ δια
μονὴν ὁ ἀνὴρ τοῖς μὲν ἄλλοις μὴ μιμήσασθαι τοῖς τε ζώοις
καὶ τοῖς ὀνόμασιν. ὀρθὴν· ὃν δὲ τοῖς ὀνόμασι· πρὸς
τὴν ὀρθὴν, καὶ ἀληθῆ· τὴν δ' ἑτέραν τὴν τοῦ ἀμαυροῦ
δόσιν τε καὶ ἑτεροφορᾶν· οὐ κόρθην καὶ τὸν δηλοῦντα ὃν ὀνό
ματι λίθι· ἀλλ' ὅσον οὐ σὸν κρατεῖ· μὴ ἔστι μὲν τοῖς ζῴοις
μεμιμῆσθαι λίθι, τοῦτο τὸ μὴ ὀρθὸν διαμένειν· ἔστι δὲ
τοῖς ὀνόμασι νοῦν λίθι· ἀλλ' ἂν ᾖ καιρὸν ἐπιφορᾶς· ὥσ
λέγειν, τί τοῦτο ἐκείνου διαφέρει· ἆρ' οὐκ ἔστι προσθλ
θόντα ἂν δηλοῦν τοιοῦτον ἔστι σὸν μεμίμημαι· καὶ
δείξαντα αὐτῷ τοιαῦτα μὲν τύχῃ ἐκείνου εἰκόνα· ἂν δὲ τύχῃ
μεμιμημένου; τὸ δὲ δεῖξαι λέγω· εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν αἰσθη
σιν καταστῆσαι· ὥσπερ· τί δὲ ὥσπερ λίθῳ αὐτοῖς τοῦτο προ
σβληθόν τινα· ἢ πεῖν ὅτι τοιοῦτόν ἐστι σὸν ὄνομα· ἔστι δηλοῦν καὶ
τὸ ὄνομα μιμήμασι· ὃ ὥσπερ τὸ ζῷον γράφημα· τοῦτο δηλῶν,
ἆρ' οὐκ ἂν εἴη αὐτοῖς εἰ πεῖν ὅτι τοιοῦτόν ἐστι σὸν ὄνομα, καὶ
μεταστῆσαι ἐστὶν τὴν τῆς αἰσθήσεως καταστῆσαι· ἂν
μὲν τύχῃ τὸ ἐκείνου μιμήμασι· εἰ πρόσταγμα ὅτι ἀνήρ· ἂν δὲ
τύχῃ, τὸ τοῦ θήλεος τοῦ ἀνθρώπου μιμήσασθαι· εἰ ὥσπερ ὅτι
γυνή· οὐ δοκεῖ σοι τοῦτο· οἷον τεῖναι καὶ νῆσθαι ἐρίου τε;
ἐθέλω σοι ὃ σὸν κρατεῖ συγχωρῆσαι· καὶ ἔστω οὕτως·
καλῶς γε σὺ ποιῶν ὦ φίλε· ἐξ ἐστὶ τοῦτο σκέψασθαι· οὐ
δὲ γὰρ δήπου ὥσπερ διαμάχεσθαι περὶ αὐτοῦ· εἰ δοῦναι ἐστὶ
τοιαύτην τινὰ διαφορὰν καὶ ἐν τούτοις· τὸ μὲν ἕτερον τούτων·
ἀληθεύειν βουλόμεθα καλεῖν· τὸ δὲ ἕτερον τοῦ ψεύδεσθαι· ἐξὸν
τοῦτο οὕτως ἔχειν· καὶ ἐστὶ μὴ ὀρθῶς διαμένειν τὸ ὄνομα
τοῦ· μὴ δοῦναι δίδόναι τὸν πρῶτον κύριον τοῖς ἀκούουσι· ἀλλ' ὁρί
ζεσθαι τὸν μὴ πρῶτον κύριον τοῦ· ἐξὸν καὶ ῥήματα ταὐτὸν τοῦτο
ποιεῖν· εἰ δὲ ῥήματα καὶ ὀνόματα ἐστὶν οὕτως τιθέναι·

ἀναγκη καὶ λόγου· λόγοι γάρ που ὡς ἔοικασιν. ΕΡ. τί τοῦτον σὺ θαυμάζεις ἔτι μᾶλλον· τί ποτε λέγεις ὦ Κρατύλε; ΚΡ. ἀλλ' οὕτως· καλῶς γάρ μοι δοκεῖς λέγειν· οὐκοῦν εἰ μὲ ἀμαυροῖ ἂν τὰ πρῶτα ὀνόματα ἀπεικάζομεν· ἔστιν ὡς ἄρα δεῖ τοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ προσήκοντα τοῖς πράγμασι τε καὶ σχήμασα ἀποδοῦναι· καὶ μὴ πάντα ἀεὶ ἀλλ' ἔνια· ἄλλως τε καὶ πεπλεονακότα δὲ καὶ προσθέντα καὶ ἀφελόντα καὶ μετατάξαντα· ἔστιν· οὐκοῦν ὀρθῶς ἂν δοθείη καὶ τὸ εἰκόνα εἶναι ἀπὸ γραμμάτων καὶ συλλαβῶν· ὁ δὲ ΕΡ. προσθεὶς· ἢ ἀφελών· γράμματα μὲν καὶ εἰκόνα ἔοικεν ἔνια εἶναι καὶ οὗτος· ἀλλὰ σφόδρα· ΚΡ. ναί· τί δέ; ὁ δὲ τῶν ἀποδιδόντων τε καὶ γραμμάτων τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων ἀπομιμούμενος· ἆρ' οὐ καταὐτὸν αὖ τὸν λόγον· ἂν μὲν πάντα ἀπὸ δεῖ δοῦναι τὰ προσήκοντα· καλὴ ἡ εἰκὼν ἔσται· τοῦτο δέ ἐστιν ὄνομα· ἐὰν δὲ σμικρὰ ἢ ἀφῇ ἢ προσθῇ ἔνια τε ἔξω μὲν μὴ ἔοικεν· καλῶς δὲ οὔ· ὃ δὲ τὰ μὲν, καλῶς ἐπιγεγραμμένα ἔσται τῶν ὀνομάτων· τὰ δὲ, καλῶς; ἴσως· ἴσως ἄρα ἔσται· ὁ μὲν, ἀγαθὸς δημιουργὸς ὀνομάτων· ὁ δὲ, καλῶς; ΕΡ. ναί· οὐκοῦν τοῦτο ὁ νομοθέτης· ὁ μὲν, ἀγαθός· ὁ δὲ, καλῶς, ἐάν περ τὰ ἐμπροσθεν ἐκεῖνα ὁμολογηθῇ ἡμῖν· ἔστι ταῦτα· ἀλλ' ὅρα ὦ Κρατύλε· εἰ τοῦτο τὰ γράμματα· τό, τε ἄλφα καὶ τὸ ιῶτα καὶ ἓν ἕκαστον τῶν στοιχείων τοῖς ὀνόμασιν ἀποδιδῶμεν τὴν γραμματικὴν τέχνην· ἐάν τι ἀφαιρῶμεν ἢ προσθῶμεν· ἢ μετατιθῶμέν τι· γένοιτ' ἂν ἤδη μὲν ἡμῖν τὰ ὀνόματα· οὐ μέντοι γ' ὀρθῶς ἀλλὰ τὸ παράπαν οὐδὲ γέγραπται· ἀλλ' ἐνθυτὶ ἐβρόντησεν· ἐάν τι τοιοῦτον παθεῖν· μὴ γὰρ οὐ καλῶς οἰκοδομοῦμεν· οὕτως οἰκοδομῶ τε ὦ Κρατύλε· πῶς δή; ἴσως ὅσαν ὀκτὼ νεοσσὰ ἁρμόττει ἡμῖν καὶ ἓν εἶναι· ἢ μὴ εἶναι· παίζοιεν ἂν τοῦτο οἱ συλλήβδην· ὡς ἂν καὶ αὐτὰ τὰ δέκα· ἢ ὅστις ποτὲ ἄλλος ἀριθμὸς ἐὰν ἀφέλῃς τι ἢ προσθῇς· ἐβρόντησεν ἤδη τε· τοῦ δὲ ποιοῦ τινος καὶ ἐξεπαύσησε εἰκόνος· μὴ οὐ χαύτη ἢ ὀρθότης· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον· οὐδὲ τὸ παράπαν δέ τι ἐστὶν ἃ ἂν δοῦναι· οἷ ὁμοίμην

* ἢ ὄνομα· ναί· ἴσως ἄρα μὴ δίκαιος ἂν εἴη τε χνικὸς καὶ νομοθέτης.

ὁ εἰ καὶ ζ εἰ εἰ μὴ εἰ εἰ κὼν εἶναι· καὶ ὁ κόπει δὴ εἰ πλάτ. ἆρ' ἂν
δύο τραύματα εἴη τὰ τοιαῦδε· οἷον Κρατύλου δὲ καὶ Ἑρα
τύλου εἰκών· εἰ πιθανὸν μὴ μόνον τὸ σὸν χρῶμα καὶ σχῆμα
ἀπεικάζειν ὁ σὸς γραφεύς· ἀλλὰ καὶ τὰ ἔνδον τὸ τραῦ τὸν
τοιαῦτα τοιοῦτόν ἐστιν· οἷ' ἀπορ τὰν σὰ· καὶ μαλακότητας καὶ
σκληρότητας· τὰ αὐτὰ ἀποδοίη· καὶ κίνησιν καὶ τυχὸν
καὶ φρόνησιν οἷ' ἀπορ ἦ παρασοί ἐστιν ἐνθάδε αὐτοῖς· καὶ ἐνὶ
λόγοι τραῦ θ' ἑαυτοῦ ἔχειν τοιαῦτα ἕτερα κατασκόπῳ τῷ ἡσίονι
σου· τοῦτ' ἔρον Κρατύλου ἂν καὶ εἰκὼν Κρατύλου τότε ἁλήθ τὸ
τοιοῦτον· ἢ δύο Κρατύλοι· δύο ἔμοιγε δοκοῦσιν ὧδε τοῦ Κρα
τύλω Κρατύλοι· ὁρᾷς οὖν ὦ Φίλιππε· ὅτι ἄλλην χρὴ εἰκόνος
ὀρθότητα ζητεῖν καὶ ὧν νῦν δὴ ἐλέγομεν· καὶ οὐ καθ' αὑ
τὸ εἶναι τὸ πρᾶγμα προσήκει· μηδὲ κατὰ τὴν εἰκόνα εἶναι·
ἢ οὐ καὶ σοφόν· ὁ σοῦ ἔμοιγε δοκοῦσιν αἱ εἰκόνες ταύτ' ἔχειν ἔκ
νοιτο ὧν εἰκόνες εἰσίν; ἔρχε· νοῦν ἔχω γοῦν ἂν ὦ Κρατύ
λε ὑπὸ τῶν ὀνομάτων παύσθαι ἔκεινα· ὧν ὀνόματα
ἐστὶ τὰ ὀνόματα· εἰ τραῦ τὸ τραῦ ταχὴ αὐτοῖς ὁμοιοτάχη·
εἶτ' τὰ γὰρ αὖ που τραῦ τὸ γράφοιτο· καὶ οὐ κἂν ἔχοι αὐτῶν
εἰ πᾶν οὐδὲν ἕτερον ὁ τρόπον ἐστί· τὸ μὲν, αὐτὸ τὸ λέ, ὁμοῖ·
ἀληθῆ λέγεις· θαρρῶν τοίνυν ὦ γενναῖε· ἔα καὶ ὀνόμα
τα· τὸ μὲν, οὗ κεῖσθαι· τὸ δὲ, μή· καὶ μὴ ἀλλ' ἀξιοῖ τραῦ
τοιεῖν τὰ γράμματα· ἵνα κομιδῇ ᾖ τοιοῦτον· οἷον πέρ
οὖν ὀνομαί ἐστιν· ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ προσῆκον γράμμασι ἔνι
φέρειν· εἰ δὲ γράμματα καὶ ὀνόματα ἔνεστιν· ἐκ
λόγων ἔνεστι μὴ προσῆκόν τι τοῖς πράγμασιν ἔνι φέ
ρεσθαι· καὶ μὴ δεῖν ἐκ τῶν ὀνομάτων ζητεῖσθαι τὸ πρᾶγμα καὶ
λέγεσθαι· ὅσον ἂν ὁ τύπος ἔνη τοῦ τραύματος τοσοῦτον
ἂν ὁ λόγος ᾖ· οἷ' ἀπορ ἔνι τοῖς τρόποις χρῆσθαι ὀνόμασιν ἐπι
μελουμένοις· ὧν νῦν δὴ ἐγὼ καὶ ἔρομαι μόνον· ἀλλὰ
μέμνησαι· ὧν νῦν δὴ ἐγὼ καὶ ἔρομαι μόνον· ἀλλὰ
μέμνημαι· καλῶς τοίνυν ὁ ταῦ γὰρ τοῦτο ἔνι· καὶ μὴ
τραῦ τὰ τροσῆκόν τα ἔχει· λέγεται γὰρ τὸ πρᾶγμα καλῶς

ὁ τὰῦ παῦ τω. καὶ κοῦσ δὲ ὁ τὰῦ ὁ λίγω. λέγεσθαι δοῦω ὧ μω καὶ ρι ϐ ϐοῶμεν. ἵ ναμὴ ὁ φλοῶμεν. ὧ ωσθρ οἱ ϐμ αἱ γήμη. μύ κτωρ πϐρι ϊ ὸν τϐ ὁ τὲ ὁ δοῦ. καὶ ἡ μεῖσ ϐω τὰ ωρ ά ματα δόξ ομεν ἀντὶ τῆ ἀ λη θεί α. οὕτω ποῶσ ϐλ η λυ θέ ναι. ὁ τι αἱ τϐρ ον. τοῦ δϐόν τοσ. τὴ ʒ λίτ ξ τι ν ἀ ὰλλ ω ν ὀ νό ματοσ ὀρ θό τη τα. καὶ μὴ ὁ μολόγ ει δή λωμα συλλαμϐ αἰ ο καὶ γράμ μασι ωρ ά μμα τοσ ὄ νομα εἶ ναι. εἰ γὰρ ταῦτα ἀμφ ό τϐρ α ϐρ εῖσ. οὐ χοῖ ὸσ τϐ ὄϐη. σμφωνεῖ ν σαυτοῖ: ἀ λλ ά μοι δοκεῖ σ ὧ σσ ό κρα τοσ μϐρ ίωσ λ ά ξειν. καὶ οὕτω σ τί θε μαι: ϐωεῖ δὴ τοί μ ω ταῦτα κ ἡ μῖν ξ ω δοκεῖ. μ ϐατ αὖ τα τά δε σκοποῦ μεν. εἰ μϐ ὰλ λει φαμεν καλῶσ κεῖσθαι τὸ ὄ νο μα. τὰ ωρ οσ ηκ ό ντα αὐτὸ δεῖ μ ε ά μ ε τα φ έ ρ ειν: νεῖ: ωρ οσ ηκ εῖ δὲ τὰ ὅ μοι α τοῖσ πρ ά μ μα σι: σ ά μ υ ϐ: τα μϐὰ ρ α καλῶσ κεῖ μϐ α. οὕτω κεῖ ται. εἰ δὲ μή τι καλῶσ ϐέ ϐλη. τὸ μϐ. ἂ ν σολῦ ἴ σσο. ϐκ ωρ οσ ηκ ό ντω ν εἴ η μερα μάτω ν καὶ ὁ μοί ω ν. εἰ πϐρ έ ϐαι εἰ κ ό ν. ἔ χοι δ ἄ ν τι καὶ οὐ ωρ οσ ηκ ό ν. διὸ οὐ καλῶσ καλὸν εἴ η. οὐδὲ καλῶσ εἰρ μοσμϐ ένον τὸ ὄ νο μα. οὕτω φ ῶμεν μὴ ἄ λλ ωσ: οὐ δϐὲ δεῖ οἴ μαι δ ι α μα χ εσθαι ὧ σσ ό κρα τοσ. ϐωεῖ ϗ καρ ϐ ὁ κεῖ νϐ ο μοι τὸ φαῦ λον. ὄ νο μα μὲν εἶ ναι. μὴ μϐ ὲν τοι καλῶσ γε κεῖ σθαι: σ ό τϐ ρ ον τοῦ τ ὸ οὐ καρ ϐ ὁ κεῖ σοι. τὸ εἶ ναι τὸ ὄ νο μα δηλ ώ μα τοῦ ωρ ά μ μα τοσ; ϐ ὁ μοι γϐ: ἀ λλ ὰ τὸ εἶ ναι τῶν ὀ νο μ ά τω ν τὰ μϐ. ϐ ὁ κ προ τϐ ρ ό ν συ κεῖ μϐ α. τὰ δὲ πρ ῶ τα. οὐ καλῶσ ἄ τοι δοκεῖ λ έ γ ϐθ αι: ὁ μοι γϐ: ἀ λλ ὰ τὰ ωρ ῶ τα εἰ μϐ λ ει δη λ ώ μ α τα. αὗ τ αὶ γϐ μέ ϐθ ἄ λλ ο ν δὴ αὐτὸ ν τοι ἥ σα ν ὅ τι καὶ λ ί α σα τοι αὗ τα οἷ α ϐ ὁ κεῖ να οὐ δεῖ δηλ ο ῶ αὐ τ α. δὴ ὁ δε μ ά λ λ ο ν σοι ἁ ρ ϐ ὁ κεῖ ὁ τρ ό ωσ ὃ ν ϐρ μο μϐ ή ηο λ ά ξει καὶ ἄ λλ οι ωολ λ οί. τὸ σω θ ή μα τα εἶ ναι τὰ ὀ νό μα τα καὶ δηλ ο ῶ τοῖσ σω θ ε μ ϐ ή οι σ. προ ει δ ό σι δὲ τὰ ωρ ά μ μα τα. καὶ εἶ ναι ταύ τ ω ν ὀ ρ θό τη τα ὀ νό μα τοσ σω θ ή κ ω ν. δ ι α φ ϐ ρ εῖ ν δ ὺ δϐ ή. ϐ α ῦ τϐ τὸ σω θ ή τη ϐ ὧ ν ὦ σϐ ρ μω ξ ή κ ει ται. ϐ α ῦ τϐ καὶ τὸ ὑ μ α ρ τ ί ο ν. ϐωὶ μϐ ὲν ὦ ν ὦ σμ ῶ ξ ή κ ρ ο ν μέ γ α καλεῖ. ϐωὶ δὲ ὦ μ ε ῖ γ α. σμ ϐ κ ρ ό ν. πό ϐ τ ρ ο ά τοι

* τὴν ὧν εἶναι μὴ ϗεσθαι. ἔχοτη καὶ καλλίω τρόπον τοῦ δηλώματος.

ὁ τρόπος ἀρθρικὸν: ὁλοκαὶ πᾶν τὶ διαφθορὰν ὃ σοφοκρέων τὸ ὁμοίωμά τι δηλοῖ ὅπερ ὃν τι σημαῖνον: ἀλλὰ μὴν τοῦτο ἴσως τυχόν τι: καὶ λῶσσ' εἴρηται. οὐκοῦν εἴπερ ἔστιν τὸ μὴ ὄμοιον τοῖς πράγμασι. ἆρ' οὐκ ἀνάγκη ἔστιν πεφυκέναι τὰ ὀνόματα χείρω ὁμοίως τοῖς πράγμασιν. ὃ ἔστιν τὸ πρῶτον ὄνομα τίθεσθαι δεῖ. ὃ δὲ λέγω. ἆρ' οὐ πότερον τίθεσθαι δεῖ διὰ λέγειν ἢ διὰ φύσεως ὁμοίωμα τοῦτον. εἰ μὴ φύσει ὑπῆρχε φάρμακα ὁμοίως ὄντα ὃ ἔστιν σωτήρια καὶ ἀφροδισιακὰ ἐκείνοις. οὐ μὴ εἶναι τέχνη ἀδύνατον: ἀδύνατον: οὐκοῦν ὡς αὐτῶς καὶ ὄνομα τοῦ καὶ πότερον ὁμοίως τοῦ διὰ τί. εἰ μὴ ὑπάρξει ἐκείνα πρῶτον ὁμοιότητα τοιαύτην ἔχοντα. ὃ ἔστιν σωτήρια καὶ ὀνόματα ἐκείνοις. ὃν ἔστι τὰ ὀνόματα μιμήματα. ἔστι δὲ ὃ ἔστιν σωτήρια ἄμεινω: ναί: ἴσως μὴ τοίνυν καὶ οὐ κομῴδει τοῦ λόγου οὗ πρὸς ἀρετὴν ὁρμῶντος. φέρε καλῶς τοῦτο δοκοῦμεν λέγειν. ὅτι τὸ ῥῶ τῇ διαφορᾷ καὶ κινήσεως καὶ στάσεως πρόσφορόν ἐστιν. ἢ οὔ καλῶς: καλῶς ἔμοιγε: τὸ δὲ λάμβδα τὸ λεῖον καὶ μαλακὸν. καὶ οἷς μὴν διὰ τοῦτο; ναί: οἱ δ' ὦ ὅτι διὰ τοῦτο τοῖς αὐτοῖς ἡμεῖς μὲν φαμεν. σκληρότητος. ὁρᾷ εἶδος δὲ σκληρότητος; πάνυ μὲν: πότερον οὖν τὸ τοῦ ῥῶ καὶ τὸ σίγμα: ἢ τοῖς ἑτέροις ἢ μόνοις δηλοῖ: δηλοῖ μὲν οὖν ἀμφοτέροις: πότερον ἢ ὁμοίως τυχάν ἐστον τὸ τοῦ ῥῶ καὶ τὸ σίγμα. ἢ ἢ μὴ ὁμοίως. ἢ ὁμοιότατα ἐστὸν πάντα χρή. πρὸς γε τὸ ἴσον φορᾶς δηλοῦν: ἢ καὶ τὸ λάμβδα ἐκείνοις μέγιστον. οὐ τὸ ὁμαλὸν δηλοῖ σκληρότητος: ἴσον γὰρ οὐκοῦν τοῦτο ἔκειται ὃ ὃ σοφοκρέων ὃ ὃ ὁρᾷ καὶ αὖ μῶν δηλοῖ οὐ πρὸς ὁρμὴν ἢ ἔλαφρὸν ἐξαίρουσα τὸ καὶ ὀρθοῖ ἐκείνοις μιμήματα οὐ δῆτα. καὶ ὀρθῶς ὁδὶ κεῖσθαι μοι: καὶ μῶν ἴσον ἀπὸ τοῦ λάμβδα ῥῶ δεῖ λέγειν; οὐ λέγεις: τί οὖν δὴ μῶν ὡς λέγομεν οὐδὲν μᾶλλον θατέρου ἀλλήλοιν. ὡς εἰδῶτος φλοισκλήρον. οὐ δὲ οἱ θᾶττον οὐ μῶν. ὅτι τὸ ῥῶ λέγω: ἔφη: διὰ τὸ τὸ θᾶττον

* ὅτι κεῖσθαι ἀμφότερα τοῦτο καὶ δηλοῖ ἐκείνοις τὸ αὐτὸ τελευτῶν τοῦ τοῦ ῥῶ καὶ ἡμῖν τοῦ σίγμα.

ἢ διαφορομ.

ὦ φίλτατε· ἔθος δὲ λέγω, οἱ εἰ τί διαφθείρειν λέγειν σωθή
κης· ἢ ἄλλο τι λέγεις τὸ ἔθος· ἢ ὅτι ἐγὼ ὁτὲ μὲν τοῦτο φθέγ
γομαι· διανοοῦμαι δὲ ἐκεῖνο· συ δὲ μηνώσκεις, ὅτι ἐκεῖνο
διανοοῦμαι· οὐ τοῦτο λέγεις; ναί· οὐκοῦν εἰ μηνώσκεις ἐμοῦ
φθεγομένου· διὰ μέσου σοι μήτε παρ' ἐμοῦ· ναί· ἀπὸ
τοῦ ἀμφοτέρου με ἢ ὁ διανοούμενος φθέγγομαι· εἰ πρὸς τὸ
ἀμφοτέρων ἐστὶ τὴν ἢ φίλιος συσκληρότητι· εἰ δὲ τοῦτο οὕτως
ἔχει· τί ἄλλο ἢ αὐτὸς αὐτὸς συνέθου· καὶ σοι μήτε καὶ ἡ ὀρθότης
τοῦ ὀνόματος συνθήκη· ὥστε πρός με δηλοῖ καὶ τὰ ὁμοία
καὶ τὰ ἀνόμοια μορφήματα· ἔθους τε καὶ συνθήκης τυχόν
τα· εἰ δὲ ὅτι μάλιστα μὴ ἔστι τὸ ἔθος συνθήκη· οὐκ ἂν
καλῶς ἔχοι φάναι λέγειν τὴν ὁμοιότητα δηλοῦσθαι εἶναι ἀλ
λὰ τὸ ἔθος· ἐκεῖνο γὰρ σοὶ κἀμοί· καὶ ὁμοίως καὶ ἀνομοίως
δηλοῖ· ὥστε ἢ δὲ ταῦτα συμφερούμεθ' ὦ Κρατύλε τὴν γὰρ
σὴν μὴν συμφορὰν συνθήσω· ἀνάγκη δὲ ὄν που ἔστι· καὶ συν
θήκην τινὰ καὶ ἔθος· σημαίνεσθαι πρὸς δηλοῦσθαι ὧν διά
νοούμεθα λέγομεν· ὥστε ἢ καλλίστας ἐξεθελήσεις ὥστ' ἂν
ἀριθμὸν ὅλθειν· πόθεν ὅτι εἰ ὀξεῖαν ὁμόμορφον ἀνόμοιον· ὅτι
ὅτι αὖ τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ὥσθ' ἡμᾶς φέρειν· ὅταν μὴ ὅσα τινὰ τῶν ὁμοίων
ὁμολογίαν καὶ συνθήκην· κύρος ἔχειν τὸ ὀνόματος ὀρθότητος περί· ὁμοίμεθ' οὖν καὶ αὐτοῖ· ἀρ' ὅτι μὲν κατὰ
τὸ δυνατὸν ὅμοια εἶναι τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασιν· ἀλλὰ
μὴν ὡς ἀληθῶς τὸ τοῦ ὁρμογνώμονος χρῆναι ἢ ὅλκην
αὐτὴν τὴν ὁμοιότητος· ἀρ' οὐκ αἰῶν δὲ ἢ καὶ τοῖς φορτικοῖς
τούτοις πρὸς χρῆσθαι τὴν συνθήκην· εἰς ὅ μοι φαίνεται ὀρθό
τητα· ἐπεὶ ἴσως μὲν κατὰ μὲν τὸ δυνατὸν· καὶ ἀλλ' ἀλλοῖόν
ὅταν ἢ πάσιν· ἢ ὡς πλείστοις ὁμοίως λέγηται· τοῦτο
δ' ἐστὶ προσήκοντα· ἀνάγκη δὲ τοὐναντίον· τόδε δέ μοι
δοκεῖ ὦ σώκρατες· καὶ τοῦτο πάνυ ἁπλοῦν εἶναι· οὐ γὰρ

τὰ ὀνόματα ἐστάναι. ἑστάσθαι καὶ τὰ πράγματα: ἴσως
γὰρ ὃ Κρατύλος. τὸ τοιοῦτον δὲ λέγεις· ὡς σώζει δίων τὸ εἶδος·
τὸ ὄνομα οἷον ἔστιν· ἔστι δὲ οἷον σὺ τὸ πρᾶγμα· εἰ σταθεὶς
καὶ τὸ πρᾶγμα· σώζει πρόσωπον τυγχάνει ὂν τοῦ ὀνόματι· τὸ
χρὴ δὲ μίαν ἄρα εἶναι ἑκάστῃ τῶν ἀλλήλοις ὁμοίων·
καὶ γὰρ τοῦτο δήπου δοκεῖς λέγειν· ὡς οὐκ ἂν τὰ ὀνόματα εἴη
ἑστῶτα καὶ τὰ πράγματα· ἀλλὰ θέοντα λέγεις· ἔχοι δήπου
μόνον τὸ πῶς ἂν εἴη ὁ τρόπος οὗτος τῆς διδασκαλίας τῶν
ὄντων· ὃν οὐ λέγεις μοι· καὶ τὸ τρόπον ἕτερα καὶ ἄλλος· οὗτος μὲν
τοιοῦτος· τί οὖν δήπου ἔστιν ἄλλος ἢ οὗτος· ὃς τρόπος οἵᾳ:
οὗτος ὃς ἔχοι οὐ πάντως εἶναι ἄλλον· τοῦτον δὲ μόνον καὶ
μόλις· τὸ τρόπον δὲ καὶ εὑρεῖν τῶν ὄντων τὴν αὐτὴν
ταύτην εἶναι· τὸν τοῦ ὀνόματος εὑρόντα· καὶ εἶναι εὑρηκότα
καὶ ὃν ἔστι τοῦ ὀνόματος, ἢ ζητεῖν μὲν καὶ εὑρίσκειν κα-
λὸν δεῖν τρόπον· μανθάνειν δὲ τοῦτον: πάντων μάλιστα
καὶ ζητεῖν καὶ εὑρίσκειν τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦτον ἢ κατοῦ
ταῦτα: φέρε δή, ὅμως ἢ σῶν μὲν ὃ Κρατύλος εἶπε ζητῶμεν
τὰ πράγματα, ἀκολουθεῖ τοῖς ὀνόμασι· σκοπῶμεν καὶ
σκοπῶμεν οὐ λέγει καὶ εἶναι· ἆρ' ὅμοιόν ἐστι σὺ μικρὸς ὁ Κίνδυος
ἔστιν ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων; πάνυ: δῆλον ὅτι ὁ θέμενος πρῶ-
τος τὰ ὀνόματα οἷα λέγει τὰ εἶναι καὶ τὰ πράγματα· τοιαῦτα
εἶναι καὶ τὰ ὀνόματα ὅσα φαμέν· ἢ γάρ; ναί: ἐκ τούτων δὴ
νοῶ μὲν ὀρθῶς λέγει τὸ· ἑτέρως δὲ οἷα λέγει τὸ· τί οἴεται ἡμᾶς
τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ πείσεσθαι ἄλλο τι· ἢ ἐξ ἁπάντων
θήσεσθαι τὸν τιθέμενον τὰ ὀνόματα· εἰδέναι μὲν ὀρθῶς παίζειν
ἀλλ' οὐ· ἀναγκαῖον ἢ
ἐκ τούτων ἐκ τῶν ὀνομάτων εἰδέναι τὰ πράγματα· οὐ δήπου ἔστι ἀπολόγημα· εἰ γὰρ τὸ πρῶτον σφαλεῖς

ὅτι θέμενος· τὰ λοιπὰ δὴ πρὸς τοῦτον οὐ ζητοῦσιν
φωνεῖν μὴ μόνον ζημιοῦσθαι αὐτόπον· ὃ ποθοῦσιν διαμεμαν
τευμένοις τε· τοῦ πρόσθεν σμικροῦ καὶ οὐδενὸς δοκοῦν
μένου· τὰ λοιπὰ πολυπόλαια δὴ ὅτου τυγχάνει· ὁμολο
γεῖν ἀλλήλοις δεῖ δὴ περὶ τῆς ἀρχῆς πότερον τὸ πρᾶγμα
τος· τοσοῦτόν ἐστι μόνον ὀλιγωρεῖναι· καὶ τὴν πολλὴν
σκέψιν· ἢ τὸ ὀρθῶς· εἴτε μὴ ὑπόκειται· ὁκάμνιος δέξε
ται σοφίσασθαι ἕκαστος· τὰ λοιπὰ φαίνεσθαι ὁκάμνιος
οὐμενοῦν τοι ἀλλὰ θαυμαζοιμάν· εἰ καὶ τὰ ὀνόματα συμ
φωνεῖ αὐτὰ αὐτοῖς πάλιν γὰρ ἐστι σκεπτόμεθα· ἀλλὰ τὸ πρό
τερον διήλθομεν· ὡς τοῦ τοσοῦτον ἢ οὐ τόν τε καὶ φθορομένου·
φαμὲν σημαίνειν μὴν τὴν οὐσίαν· τὰ ὀνόματα· ἄλλο τι
δὲ οὕτως οἱ δὴ λοιῶν δοκεῖ· πάνυ σφόδρα καὶ ὀρθῶς ἐσημαί
νει· σκοπῶμεν δὴ ἐξ αὐτῶν ἀναλαμβάνοντες· τοῦτο τὸ ὄμοια τὴν ἐστὶ μὴ
τοῦτο τὸ ὄμοια τὴν ἐστὶ μὴ· ὡς ἀμφισβητέται· καὶ μᾶλ
λον ἔοικε σημαίνοντι· ὅτι ἴσα μὴν ἐστὶ τοῖς πρᾶγμα
σι τὴν τιμὴν· ἢ ὅτι συμπορίφθραται καὶ ὀρθότερόν ἐστιν
ὡς ἁπλῶς αὐτοῦ λέγειν τὴν ἀρχὴν μᾶλλον· ἢ ὑμαίλλον τὸ
τὸ εἶναι ἴσα μὴ· ἀλλὰ τὴν ὑμοιλὴν ποιήσασθαι οὐ τὴν τῆς
ὑπεροχῆς· ὑπεροχῆς ἴσως τὸ· ἔοικε τὸ μεῖζον ὅτι μᾶλλον ἐστὶ
νοσεῖται καὶ σαίνεσθαι μᾶλλον· ἀλλ' οὐφορᾶς· ἔοικε δὲ ἴσα
ρία αὐτό που σημαίνει· ὅτι ἴσα ἐστὶ τὸν ῥοῦν· καὶ τὸ πλατὺ ἴσα
πάντα πάσι σημαίνει· ἔοικε δὲ ἴσα μὴ μὴ πάντα τίπου μᾶλλον·
ὅτι μὲν ἐστὶν ὑπερβολὴ τυχεῖ· ἀλλ' οὐ φορά· εἰ δὲ οὐ λέγει· ἢ οὐ
μαρτία καὶ ἡ συμφορά· εἰ τὸ κατὰ τὰ ὀνόματα ἀκολουθή
σει· φανεῖται ταυτὸν τὴν σωφροσύνη καὶ ἴσα μὴ· καὶ τοῖς
ἄλλοις πᾶσι τοῖς περὶ τὰ ἀνδραγαθήματα· ἔστι τοίνυν
ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ ἀκολασία· πάρα πλησία τούτοις φαί
νεται· ἴσα μὲν γὰρ τοῦ ἁμαρτεῖν οὐ τόσον ἐστὶν ὡς φαί νεται
ἡ ἁμαρτία· ἢ δὲ ἀκολασία· ἔοικε τὰ πάσι μᾶλλον θίαν τοῖς
πράγμασι φαίνεται· καὶ οὐ τόσον ἀνομοίωσθαι τοῖς κακίοσιν

ἐστὶ θέσμος

ὁμόματα εἶναι ὁμοιότατα φαίνοιτο τοῖς ἐν τοῖς καλλίστοις.
οἶμαι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἂν τις εὕροι. εἰ πρᾶγμα τύποιτο
ἐξ ὧν οἱ λιθεῖλαι ἂν αὖ πάλιν. τὸν τὰ ὀνόματα τιθέμενον. οὐ
χίῳ ὁμοίως οὐδὲ φθορόμβια. ἀλλὰ μόνον τὰ πράγματα
σημαίνει: ἀλλ' ὦ Σώκρατες ὁρᾷς ὅτι τὰ πολλὰ ἡμῖν
ἀσαφῆ ἐστιν; τί οὖν τοῦτο ὦ Κρατύλε. οὐ σαφῆ φησὶν
διαριθμησόμεθα τὰ ὀνόματα. καὶ ἐν τούτοις ἐὰν μὲν ὀρθότης
ὁπόσα ἂν πλείω φαίνηται τὰ ὀνόματα σημαίνοντα;
ταῦτα δὴ ἐστὶν ἀληθῆ: οὐκοῦν ἐγώγε. οὐδαμῶς
τί οὖν ὦ Φίλε. καὶ ταῦτα μέν γε αὐτοῦ βασανιοῦμεν: τὰ δὲ
ἐν σκεπτόμεθα. εἰ μὴν καὶ τῆδε ὁμολογεῖς. ᾗ τε καὶ οὗ.
φθαρῆναι τὰ ὀνόματα ἐν τοῖς πόλεσι τιθεμένους καὶ
ἀστε ἐν τοῖς ἀληθινοῖς καὶ παραπαισίοις. οὐκ ἄρτιον
ὁμολογοῦμεν μοχθηρὰ εἶναι. καὶ τὴν τε ἐμὴν τὴν τοῦτο
λων αὖ ἐμὲ μὴ μοχθεῖν κλίνω; πάνυ γε: λέγε δή. οἱ πρῶτοι
μοχθηρὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα. πότερον μὴ πόσκοντες
τοῖς πράγμασιν οἷς ἕκαστα τὸ ἕκαστον τοῖς ἁρμόττοντες: οἶμαι
μὲν ἔγωγε ὦ Σώκρατες. μὴ πόσκοντες: οὐ γάρ που ὦ ἑταῖρε
Κρατύλε. ἁρμόττοντες γε: οὐκοῦν δοκεῖ: ἔκπροσθεν δὲ. ἐπειδὴ
μὴ ἐθέμεν παύλην ὅθεν δεῦρο μετέλιμεν. ἀρτίως γὰρ ἔφημεν
προσθεῖναι μέμησιν. τὸν τιθέμενον τὰ ὀνόματα ἀρα
καιὸν ἔφησθα εἶναι. εἰ δόξειε τιθέναι οἷς ἕκαστα. πότερον
οὖν ἕκαστοι δοκεῖ οὕτως. ἢ οὔ: ἕκαστ: ἢ καὶ τὸν τὰ πρῶτα
τιθέμενον. εἰ δόξειε φλαύροις τιθέναι; εἰ δόξειε: ἔκπροσθεν
οὐκ ὀνομάζων ἢ μεμαθηκὼς ἢ εὑρηκὼς ἢν τὰ πράγ
ματα, εἴπερ τοῖς πρώτοις μὴ πρόσκειτο. μανθάνω δ' οὖν
μὲν τὰ πράγματα καὶ εὑρεῖν ἀδύνατον εἶναι ἄλλως. ἢ
τὰ ὀνόματα μανθάνοντας. ἢ αὐτοὺς ἐξευρόντας οἷς ἕκαστα
δοκεῖ τιθέναι ὦ Σώκρατες: τίνα οὖν τρόπον φῶμεν
ἂν τοὺς εἰδόξειε θέναι. ἢ μὴ μοχθεῖν εἶναι πρὶν καὶ ὅτι
οὖν ὀνόμασι κεῖσθαι τε καὶ ἐκφέρονται εἰδέναι. εἴπερ μὴ ἔστι

τὰ πράγματα μαθεῖν. ἀλλὰ τὴ ἐκ τῶν ὀνομάτων: οἶμαι μὲν
ἀφ' ὧν ἀληθέστατον λόγον περὶ τούτων εἶναι ὃν σὺ Κρατύλε.
μείζω τινὰ δύναμιν εἶναι τὴν ἀνθρωπίνην. τὴν δὲ μὴ ἴσως τὰ
πρῶτα ὀνόματα τοῖς πράγμασιν. οὐ δὴ φύσει καλὸν εἶναι αὐτὰ
ὀρθῶς ἔχειν: εἰ τοῦτο εἰ ἔστιν ἁμαρτία ἂν τις θεὸς αὐτὸς αὑτῷ ὁ θεὶς
ὄνομα δαίμονι τὸ θεῖον. τὴ οὐδὲν σοι δοκοῦμεν ἄρα τι λέγειν: ἀλλὰ
μὴ οὐκ ἐκεῖνο τοῦτο τὰ ἕτερα ὀνόματα: τὸ ἕτερα οὐ ἄριστα. τὰ
ἴσως τὴν ἀρχὴν ἄρον τα. τὴ τὰ ἔπειτα τὴν φορὰν. οὐ γάρ που καὶ τὰ
τὸ ἄρτι λεχθὲν πλήθει κριθήσεται: οὕτω δὴ δίκαιόν γε οὐ
σὸ Κρατύλε: ὀνομάτων οἷς ἀσπασάμενον. καὶ τὸν μὲν φα
σκόντων εἶναι τὰ ὅμοια τῇ ἀληθείᾳ. τὸν δὲ αὖ
τίνι ἔτι δεῖ κρίνουμεν. τὴ ἴσως τῇ ἐλθόντες. οὐ γάρ που ἐκεῖνό
γε. ἕτερα ἄλλα τούτων. οὐ γάρ ἐστιν ἀλλὰ δηλονότι ἄλ
λο τι ζητητέον πλὴν ὀνομάτων καὶ ἡμῖν ἐμφανίζει ἄρ' ὃν
ὀνομάτων. ὃ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀληθές. δείξαντα
δηλονότι τὴν ἀλήθειαν τῶν ὄντων: δοκεῖ μοι οὕτως:
ἔστιν ἄρα ὦ σοφὲ Κρατύλε μὴ ῥᾴδιον μαθεῖν ἄνευ
ὀνομάτων τὰ ὄντα, ἢ πρὸς ταῦτα οὕτως ἔχει; φαίνεται:
δι' ἄλλου τινὸς οὖν ἔτι πρόσεστι καὶ τοῦτο αὖ τὸ μαθεῖν. ἄρα
δι' ἄλλου τινός, τὴ οὐ πρέπει κοσμεῖσθαι καὶ δικαιοῦσθαι. δι' ἄλλ
λόγου γε. ἢ πῇ συμβαίνει ἔστι. καὶ αὖ τὸ δι' αὐτῶν. τὸ μὲν που
ἕτερον ἑκείνου. καὶ ἄλλο οὖν. ἕτερον αὖ τι. καὶ ἀλλοῖον οὐ
μαίνει. ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα: ἀληθῆ μοι φαίνῃ λέγειν: ὅτε
δὴ πρῶτον διοῦ. τὰ δὲ δὴ ὀνόματα. οὐ πολλαχοῦ μέντοι ἀμφι
λογήσομεν τὰ καὶ λόγου κείμενα. ἔστι κόσμου εἶναι ἐκείνοις
ὧν ὀνόματα κεῖται. καὶ εἶναι εἰκόνας τῶν πραγμάτων;
ναί: εἰ οὖν ἔστιν ὅτι καλλίστως δι' ὁμοιοτάτων τὰ πρά
γματα μανθάνειν. ἆρ' ἔστι καὶ δι' αὐτῶν. πότερα ἂν εἰ τις ἐπ
ὧν καὶ σφόδρα τις μαθητὸς: ἐκ τῶν εἰκόνος μανθάνειν
αὐτὴν τὸ αὐτήν, εἰ καλῶς εἴρηται. καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν
τῶν τὴ εἰκόν. τὴ ἐκ τοῦ ἀληθέστατα αὐτήν τε αὐτῶν.

ἢ ἀλλοῖον

εἰκόναυτὸ εἰπροσωπόπροσ εἶρηται: ὃκτινὸαὐληθεί
αν μοι δοκεῖ ἀμφισβήτησιν εἶναι: ὁντιναμὲν τοίμων τρόπον
λεῖπεσθαι μὴ εἶναι μηδὲ ἐνδεῖσθαι τοῦ ὅλου. μεῖζον ἴσωσ ἐστὶν
ἢ ἐλάττωκαὶ. μὴ κατὰ μέρη τε καὶ ὅλ. ἀφαιρετὸν δὲ καὶ τὸ δὲ
ὁμολογήσασθαι. ὅτι οὐκ ὄψομαι τοῦτο. ἀλλὰ σωλῆνα μᾶλλον
αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ. καὶ μανθάνειν καὶ ζητεῖν. μὴ ὃκτῶν
ὀνομάτων: φαίνεται δὲ σύκρανες: ἐπὶ τοίμων τόδε σκε
τόμεθα. ὅπωσ μὴ λήσομεν τὰ πολλὰ τῶν τοιούτων ὀνόματα ἃ σ
ταῦτα πείνομεν. ἐξ ἀπάντων. καὶ τοῖσ ὁντινὰ μὲν οἱ θέμενοι
αὐτὰ διανοηθῆναι τὲ ἔθεντο. ὡσ ἴσον τοῦτο τὸ ἀπάντων
ἀεὶ καὶ ῥᾴδιον τοῦτο. φαίνονται γὰρ ἐμοιγε αὐτοὶ οὕτω διανοη
θῆναι. τὸ δὲ εὐχερὲσ οὐχ οὕτωσ ἔχει. ἀλλ' οὗτοι αὐτοί τε ἀνθρ
είσ τινασ δίμοιων ἐμπεσόντεσ. κυλεῶνασ καὶ λήσομεν ἁφθαλ
κόμενοι προσομοιώσαντεσ. σκέψασθε γὰρ ὡσ θαυμάσιον ἐκφαυ
λίσθη. ὁ ἄνθρωποσ πολλάκισ ὀνειρώττων. πότερον φῶμέν τι
ἶναι αὐτὸ καλὸν καὶ ἀγαθόν. καὶ ὃ μὲν ὃκαστον τῶν ὁρωμένων
λὶ μή: ὅμοιοι γὰρ δοκεῖ ἀνθρώποσι κρανίοισ εἶναι: αὐτὸ τοίμων ὃκᾶ
νο σκεπτόμεθα. μὴ εἴ τι πρόσωπον τι ἐστὶ καλὸν λίθι τῶν
τοιούτων καὶ δοκεῖ ἄνθρωπόν τι τοῦτο εἰρῆσθαι. ἀλλ' αὐτὸ φῶμεν
τὸ καλόν. οὐτοιοῦτον αἰεί ἐστιν οἷον ἐστίν; ἀνάγκη: ἆρ' ὧν
οἱ ὁρῶντε. πρόσεισι τὴν αὐτὸ ὀρθῶσ ἐξ αὐτῆσ ὑπεξέρχεται. πρῶ
τον μὲν ὅτι ὃκεῖνό ἐστιν. ἔπειτα ὅτι τοιοῦτον. λὶ ἀνάγκη
ἅμα καὶ μισεῖν τὸν. ἀλλὰ αὐτὸ ἐνθυμεῖσθαι ὑπο
ξῆρα καὶ μὴ κάτι οὕτωσ ἔχειν: ἀνάγκη: πῶσ οὖν ἀεί τι
τὶ ὃκεῖνο. ὃ μὴ δοκεῖ τοῦτο ὡσ αὐτῶσ ἔχει. εἰ γάρ ποτε ὡσ
αὐτῶσ ἴσχει. ὅρα γὰρ ὃκείνῳ τῷ χρόνῳ μᾶλλον. ὅτι οὐ δοκεῖ
μεταπαίνειν. ἢ δὲ αὖ ὡσ οὐ τῶσ ἔχει. καὶ αὐτὸ αὐτὸ ἀεὶ
πῶσ ἂν τοῦτό γε μεταπαίλοι λίκινοῖτο. μὴ δοκεῖ ἐξ ἀεὶ μεί
μονον τῷ αὐτοῦ ἴδεαν: οὐ δοκεῖσ: ἀλλὰ μᾶλλον οὐ δοκεῖ μοι
σοφὴ ἔτι. ὁ ποῖον τό τε ἀεὶ λίπωσ ἔχον. μῶσ οὖν δὲ λίπου
οὐδὲ μίαν μεμῶσκει ὁ μεμῶσκει. μὴ δοκεῖσ ἔχον: ἀεὶ μῶσ ὀλίγῳ:

ἐπὶ ὠφέλησ ἁμαρτ
τοῦ μῶσ σο μέρουσ ἀ
ἀφέλιον μέγιστο ὦν
οἰκεῖον γ μῶσ σ θεῖν

ἀλλὰ οὐδὲ μῶσιν εἶναι φάναι εἰ κοὐ ὦ Κρατύλε. εἰ μεταπί
πτει σαφῆ τὰ χρήματα καὶ μὴ δηλοῖ μόνον· εἰ μὲν γὰρ αὐτὸ τοῦτο
λέγει μῶσις· τοῦ μῶσις εἶναι μὴ μεταπίπτειν. μόνοι τε ἀρά
λέγει μῶσις καὶ εἴη μῶσις· ᾧ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ εἶδος μεταπί
πτει τῆς μώσεως· ἅμα τἀναντία μεταπίπτοι εἰς ἄλλο εἶδος
μώσεως· καὶ οὐ κἂν εἴη μῶσις· εἰ δὲ ἁπλῶς μεταπίπτει· ἀεὶ
οὐ κἂν εἴη μῶσις· εἰ δὲ ἁπλῶς μεταπίπτει· ἀφ' οὗ κἂν ᾖ μῶσις·
καὶ ἐκ τούτου τοῦ λόγου· οὔτε τὸ μωσούμενον οὔτε τὸ μωσθη
σόμενον ἂν εἴη· εἰ δὲ ἔστι μὲν ἃ εἰ τὸ μῶσκον· ἔστι δὲ
τὸ μωσκόμενον· ἔστι δὲ τὸ καλόν· ἔστι δὲ τὸ ἀγαθόν· ἔστι
δὲ ἕκαστον τῶν ὄντων· οὐ μοι φαίνεται ταὐτὰ ὁμοίως οὐ
τως ἀμῶς λέγειν μὲν ῥᾴδιον οὐ δὲν οὐδὲ φορᾶι· τοῦ
τοῦ τοιούτου ῥοῦ τὸ οὕτως ἔχει ἢ ἐκείνως· ὡς οἱ σοφι
στὰὶ κλείουσι τὸν τὸ λέγουσι· καὶ ἄλλοι πολλοί· μὴ οὐχ ᾖ δίορ
θῶσθαι· οὐ δὲ τὰ σὰ νυνὶ ὄνομα τοῦτο ἀμοῦ ἔοικε
ταῦτα ὀνόμασιν· αὐτὸν· καὶ τὴν αὖ τοῦ τυχὸν θρᾶττα
ξιν τοιαύτην ἐκείνοις καὶ τοῖσδε μόνοις αὐτὰ δηλοῖ
ἴσχειν σθαι ὡς ἔστι δόξαν· καὶ αὐτοῦ τε καὶ τῶν
κατὰ μηδὲν ὡς κείμενον· ὡς οὐ δηλοῖ ἡμῖν οὐδὲν οὐδαμῶς· ἀλλὰ πάντα
ὦ πάντ' ἐκφεύγει· καὶ ἀτεχνῶς ὦ πάντες καταῤῥοι, μο
σοῦμεν ἄμοι· οὕτως οἱ σθαι καὶ τὰ πράγματα διακεῖσθαι·
ὑπὸ ῥεύματός τε καὶ καταῤῥου πάντα τὰ χρήματα ἔχεσθαι·
ἴσως μὲν οὖν δὴ ὦ Κρατύλε· οὕτως ἔχει· ἴσως δὲ· οὐ·
σκοπεῖσθαι δὲ χρὴ οὕτω καὶ πάνυ πολλοῦ καὶ μὴ ῥᾳδίως
ἀποδέχεσθαι· δεινὸν γὰρ νόσος ἐστί· καὶ λιλαίεσθαι ἔχειν· σκε
πτέον δὲ ἐστὶν οὕτως ἢ μή· ἀλλ' ἀπιστοῦντα δὲ καὶ ὁμοίως
τοιοῦτον ταῦτα· οὐ μέντοι ἴσθι ὦ σώκρατες· ὅτι οὐδὲν
μῶν ἀσκέπτως ἔχω· ἀλλά μοι σκοπουμένῳ· καὶ πράγματα
ἔχοντι· πολὺ μᾶλλον ἐκείνως φαίνεται ἔχειν· ὡς ἐγὼ
κλείω προλέγει· εἰς αὖθις τοίνυν ὦ ἑταῖρε διαίζω· ἐὰν δὲ
δοκῇ ἡκίνησον· μὴν δὲ ὦ πάρεσκευασμένον πορεύου εἰς ἄρον·

προπέμπει δέ σε καὶ ἑρμογένης ὅδε: ταῦτ' ἔσται ὡς σὺ κράτιστ'. ἀλλὰ καὶ οὐ πείρᾳ. ἔστι δ' ἑρμογένει ταῦτα εἰδέναι:—

τέλος Κρατύλον ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

+ S

πλάτωνος θεαίτητος ἢ περὶ ἐπιστήμης

ἀρτίως τριτίων, εἰ παίλαι ἐξ ἀγροῦ: ἐννέα εἰκοσ παίλαι: καὶ σέβ ὀξέως κατανοῆσαι καὶ ἐθαύμασα ὅτι οὐχοῖος τέ εἰμι εὑρεῖν: οὐ γὰρ ἦ κατὰ πόλιν: σοὶ μελῶ: εἰσὶ λιμένα κατὰ μέσον. θεαιτήτῳ ἐν ἔτυχον φερομένῳ ἐκ Κορίνθου ἀπὸ τοῦ ἀρα πέδου ἀθήναζε: ἐπὶ. εἰ τεθνηκότι: ἐπὶ καὶ παίλαμόσ. χαλεπὸς μὲν γὰρ ἔχει ὑποτραυμάτων τινῶν καὶ ἐμὲ μὲν αὐτὸν αἱρεῖ τὸ γεγονὸς νόσημα μᾶλλον ἢ τοῦ μαθηματικοῦ: μῶν εἰ δυνατὸς εἶ; ναί: οἷόν γε ἂν δραλίζειν ἐν Κυρήνῃ ἐμοὶ εἶναι καλόν τε καὶ ἀγαθὸν ὡς τριτίων. ἐννεακαιεικοσιτριτίων καὶ Κουνθίνων. καὶ ἐγκωμιάζοντα αὐτὸν ἐπὶ τὴν μάχην: καὶ οὐ δεξαίατο μου. ἀλλὰ πολὺ θαυμασιώτερον. εἰμὶ τοιοῦτος ἐγώ: αὐτὰρ ὅσος οὐ κἀμοῦ μεγαροῖ κατεκλύσθη: εἰ πείσαιτο οἱ καὶ δε. ἐννεακαιεικοσιτριτίων καὶ σωθεὶς ὀλίγον. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει. καὶ δεῖται προπέμψαι αὐτόν. αὖθις ὃν παίλιν ἂν ἐμὲ μεμνῆσθαι. καὶ ἐθαύμασα ὅσα κρατίστου. ὡς μὲν τι κακὸς ἀλλ' αὐτὸ δεῖ εἰπεῖν. καὶ περὶ τούτου. δοκεῖ γάρ μοι ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου ἐντυχεῖν αὐτῷ μειρακίῳ ὀντι. καὶ συνουσιαστικός τε καὶ διαλεκτικειος, ὡς ἐμοὶ ἔνι αὐτοῦ τὴν φύσιν. καὶ μοι ἐλθόντι αὐθήναζε. τοῖς τε λόγοις οὓς διελέχθη αὐτοῖς διῆλθε. καὶ μάλα ἀξίους ἀκοῆς. ἔπειτα ὅτι σαφῶς ἂν ἀγκὴ εἴη τοῦτον ἐλλόγιμον γενέσθαι. εἰ πρὸς εἰς ὀλίγα ἐλθοι. καὶ αὐληθῆ σὲ σοὶ κρίνειν: αὐτὰρ τίνες ἦσαν οἱ λόγοι. ἔχοις ἂν διηγήσασθαι; οὐ μετρίως δέ. οὐ κομψοὶ δὲ μετρίως. ἀλλὰ σφόδρα μὲν πρὸς ὀλίγον ἐμοὶ ἔδοξαν εἶναι. οὐκ ἐπὶ πολύ. καὶ δεῖται ἐπιδεῖξαι αὐτόν. αὖθις ὃν παίλιν ἂν ἐμὲ μεμνῆσθαι. καὶ ἐθαύμασα ὅσα κρατίστου. ὡς μὲν τι κακὸς ἀλλ' αὐτὸ δεῖ εἰπεῖν. καὶ περὶ τούτου. δοκεῖ γάρ μοι ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου ἐντυχεῖν αὐτῷ μειρακίῳ ὀντι. καὶ συνουσιαστικός τε καὶ διαλεκτικειος, ὡς ἐμοὶ ἔνι αὐτοῦ τὴν φύσιν. καὶ μοι ἐλθόντι αὐθήναζε. τοῖς τε λόγοις οὓς διελέχθη αὐτοῖς διῆλθε. καὶ μάλα ἀξίους ἀκοῆς. ἔπειτα ὅτι σαφῶς ἂν ἀγκὴ εἴη τοῦτον ἐλλόγιμον γενέσθαι. εἰ πρὸς εἰς ὀλίγα ἐλθοι. καὶ ἀ

ἀν α μ μ η σκόμ θμ ο σ ὄρ α φ ο ν · καὶ ὁ σ α ύ κ ι σ α ὐ θ ὶ μ α υ ζ ε ἀ φ ι κ ὸ ί
μ λ ω ν . ἔ ω α μ ὶ ρ ὸ σ τ ο ν τ ὸ ν σ ο κ ρ ά τ η . ὁ μ λ ὶ ἐ μ ε μ ρ ὶ μ λ ω ν . κ α ὶ δ ὴ ·
ἐ ὰ λ θ ὼ ν . ἔ ω η ν ὰ ρ θ ο ύ μ λ ω ν · ὦ σ ε ἔ μ ο ι σ χ ε δ ὸ ν τ ι π α ῦ σ ὁ λ ό γ ο σ
μ ὲ ν ἀ ν π α ι : ἀ λ η θ ῆ λ ί κ ο υ σ α ί σ ο υ κ α ὶ π ρ ό τ ε ρ ο ν . κ α ὶ μ ὴ ν τ ο ὶ
ἀ ε ὶ μ ε γ ά λ ω ν κ ο λ ά σ ε ι ν ἐ ω ι δ ε ῖ ξ α ι . δ ι α τ ρ ι ῖ φ α δ ύ ν ρ ο . ἀ λ
λ ὰ τ ί κ ω λ ύ ε ι μ ὼ λ ί μ α ὐ δ ι ε λ θ ε ῖ ν π α ν τ ω σ . ὅ ρ ω μ ε δ ὲ κ α ὶ ἀ μ α
π α ύ σ α σ θ α ι δ ό μ α ι . ὡ σ ἐ ξ α ρ ο ῦ λ ί κ ω ν : ἀ λ λ α ι δ ὴ κ α ὶ α ὐ τ ὸ ὲ μ ὲ
χ ρ ι ὅ ρ ι μ ο ῦ θ α ύ τ ι τ ο ν π ρ ο ύ τ ω θ μ ι α · ὡ σ α ὖ τ ὼ κ ὰ ν ἀ λ η δ ὼ σ
ἀ μ α ν π α ι ο ί μ λ ω ν · ἀ λ λ ' ἴ ω μ ε ν κ α ὶ ἡ μ ὶ μ ἀ μ α ἀ μ α π α ν ο μ ε ν ο ί σ .
ὁ π α ῖ σ ἀ μ α μ μ ὡ σ τ α ι : ὀ ρ θ ὼ σ λ ἐ ξ ε ι σ : τ ὸ μ ὲ ν δ ὴ μ ι μ λ ί ο ν
ὠ φ ρ ό ν ι μ ο ν . τ ο υ τ ί · ὅ μ ε ν τ α ῦ μ λ ω ν δ ὲ δ ὴ ο ὕ τ ω σ ὶ τ ὸ ν λ ό γ ο ν . ο ὖ ,
κ ἐ μ ο ὶ σ ω κ ρ ά τ η δ ι η ν ύ μ ε ν ο ν . ὡ σ δ ι λ ε ῖ τ ο · ἀ λ λ ὰ δ ι α υ λ ε ν
μ ε ν ο ν . ο ἷ σ τ ἐ φ η δ ι α υ λ ε χ θ ῆ ν α ι . ὅ φ η δ ὲ . τ ῷ τ ὸ ν θ ε ο μ ή τ ο ρ ι μ λ ὶ
θ ε ο δ ώ ρ ω ι . κ α ὶ τ ῷ ι θ ε α τ ῇ τ ω ι . ἵ ν α ο ὖ ν ὅ μ τ ι λ ὶ γ ρ α φ λ ὶ μ λ ὶ
π α ρ ἐ χ ο ι ὅ μ π ρ ά μ μ α τ α α ὐ τ ὰ μ ε τ α ξ ὺ τ ῶ ν λ ό γ ω ν δ ι λ μ ἰ σ α ς .
π ε ρ ὶ α ὐ τ ο ῦ τ ὸ ὁ τ ῷ τ ὸ λ ἐ ξ ο ι ὁ σ ω κ ρ ά τ η ς ο ἷ ο ν κ α ὶ ἀ φ ' ὅ φ η μ .
λ ὶ κ α ὶ ἀ φ ' ἑ ἷ π ο ν . λ ὶ ἀ ὺ π ε ρ ὶ τ ο ῦ ἀ π ο κ ρ ι μ ο μ έ ν ο υ . ὁ τ ι σ ω ι ἐ φ η
λ ὶ ο ὐ χ ῷ μ ο λ ό γ ε ι τ ο ύ τ ω ν ὅ μ ὅ κ α . ὡ σ α ὐ τ ὸ ν ἀ ὺ τ ο ῖ σ δ ι α υ
λ ε γ ό μ ε ν ο ν ἑ μ α υ τ ὰ . ὅ ξ ὸ λ ω ν τ α ὶ τ ο ῖ σ α ὐ τ α . κ α ὶ ο ὐ δ ὴ ν τ ὸ ἀ π ὸ
τ ρ ό π ο υ ὧ ὐ κ λ ε ί δ η . ἀ λ λ ὰ ι α ὶ λ α ύ ν τ ὸ μ ι κ λ ί ο ν κ α ὶ χ φ ὸ :
ἐ ι μ ὴ ν τ ὸ ν ὅ μ κ υ ρ ή μ η ι μ α ὶ λ λ ο ν ἐ κ λ η δ ό μ ε ν ὦ θ ὸ δ ο ρ ο ν . τ ὸ
ὅ κ ε ῖ ἀ ν σ ο κ α ὶ π ο ρ ι ὅ κ ε ί μ ο ν ἀ ν ε ρ ώ τ ω ν . ἐ ί τ ι ν ο ς α ὐ τ ὸ θ η
π ε ρ ὶ γ ω μ ε τ ρ ί α ν . λ ὶ τ ι ν α ν ἄ λ λ ω ν φ ι λ ο σ ο φ ί α ν ἐ ι σ ὶ τ ῶ ν
ν ὲ ω ν ἴ ω ι μ ε λ ἐ ι α ν π ο ι ο ύ μ ε ν ο ι . μ ὼ δ ὲ λ ὶ τ ὸ ν γ ὰ ρ ὅ κ ά
ν ο ι σ . λ ὶ τ ο ὺ δ ὲ φ ι λ ῶ . κ α ὶ μ α ὶ λ λ ο ν ἵ π π ο θ μ ὼ ἐ ι δ ὴ μ ὰ ν
τ ί ν ο ς ἡ μ ῖ ν τ ῶ ν ν ὲ ω ν ἴ ω ι δ ὸ ξ ο ι ν ὴ μ ἐ σ θ α ι ἴ ω ι ε ἰ κ ὲ ῖ σ .
τ α ὐ τ α δ ὴ α ὐ τ ο ύ τ ὸ σ κ ο π ῶ κ α θ ὅ σ ο ν δ υ ν ά μ ε θ α . κ α ὶ τ α ὐ τ ὸ
ἄ λ λ ο υ σ ὅ ρ ω τ ῶ . ο ἷ σ ἀ ν ὁ ρ ῶ τ ὸ ν ν ὸ ὸ ν ἐ θ ὲ λ ο ν τ α σ υ ν
ν ὴ μ ἐ σ θ α ι . σ ο ὶ δ ὲ ο ὐ κ ο λ ί μ α τ ο ι π ο λ λ ὴ σ ι ἀ ζ ὸ υ σ ι . λ ὶ α ὶ δ ὶ κ α ί
ω σ . ἄ ξ ι ο σ γ ὰ ρ τ α ὶ τ ῷ ἄ λ λ α . κ α ὶ ν ὴ μ ε τ ρ ί α σ ὅ μ ὅ κ α .
ἐ ι δ λ ὶ ο ἷ ὼ τ ι ν ι ὅ μ ὅ τ ύ χ θ ὰ ἀ ξ ί ω ι λ ό γ ο υ . λ ὶ δ ὲ ώ σ ἀ ν π υ θ ο ί μ λ ω ν :

ὁ οὐ πόρρω τοῦ καθ ἡ κοντος :—

χ χρ τοῦ σωκράτ δε διαλόγου.

÷ ἐν δοξοι. λὶ ὡς ὁμῶ προσδόκιμοι :—

καὶ μὴν ὃ σὸ κρατῆρ. ἐμοί τε ἰέναι καὶ σοὶ ἀκούσαι. πάνυ ἄξιον.
οἱ ὦν ἡμῖν τῶν πολιτῶν μειρακίσκοι ὅτι τύχοιεν καὶ. καὶ εἰ μὲν
μὴ καλὸς. ὀφθαλμοῦ μὲν ἂν σφόδρα λέγειν. μὴ καὶ τοῖς δόξῃ
ὅτι ἐμὲ φιλεῖν αὐτοῦ εἶναι. μοὶ δὲ καὶ μὴ μοι ἄχθοιτο. οὐ κάτα
καλός. ἀρ' οὖν οἱ κὸ δοκοῦσιν. πλὴν τό γε μετὰ τοῦτο καὶ τὸ ὄξος τῶν
ὀμμάτων. λίτ τον δὲ λεπτὸν τοῦ τοῦ τ' ἔχει. ἀνδρὸς δὴ λέγω.
ὃν γὰρ ἴσθ' ὅτι ὧν δὴ πώποτε ὄψει ὑβριστὴν. καὶ πάνυ πολλοὶ δὴ
πάλαι σίαν καὶ οὐδὲν μᾶλλον οὕτω θαυμαστὸς
πρᾶγμά τε. τὸ γὰρ ὑπερηφανεύεσθαι ὡς ἀληθῶς χαλεπὸν. πρᾶ
ον δ' εἶναι διαφερόντως. καὶ ὅτῳ τοῦτο ἀνδρεῖον φαί
νεται εἶναι. ὡς μὲν οὖν ἐγὼ οἶμαι γενέσθαι. οὔτε ὁρῶ μινομέ
νους. ἀλλοίτε ὀξεῖς ὡς ἄνδρούτος καὶ ἀμηχάνους καὶ μὴ μέ
νειν. ὡς τοὺς πολλοὺς καὶ πρὸς τοὺς ὁρμᾶν ὀξυρρόπους εἶναι. καὶ
αὖ τὸν τε φθόνον τοῦ. ὡς ἄνδρα τὰ ἀνθρώπεια πλοῖα. καὶ
μανικοὺς τέρους μὴ ἀνδρείοτέρους φύναι. οἵ τε ἀνθρωποι
ἄνδροι. καὶ θρασεῖς ὡς ἄνδρας τοὺς μαθήσεις καὶ μὴ
θησομένους τε. ὁ δὲ οὕτως λεῖος καὶ ἁπαλὸς καὶ ἀνυ
σίμως ἔρχεται ἐπὶ τὰ μαθήσεις τε καὶ ζητήσεις πᾶσαν
πολλὴν πρᾶξιν. οἶμαι ἐγὼ ἀνδρὸς ἀτόφλητι ῥώμης.
ὡς δὲ θαυμάσαι τὸ μὴ κοῦφον αὐτοῦ. οὕτως ταῦτα δὴ
πράττεται: ὦ ἄριστε. τίνος δὲ καὶ ἕνεκα τῶν πολιτῶν:
ἀκήκοα μὲν τοῦ μοῦ. μνημονεύω δὲ οὔ. ἀλλὰ γάρ ἐστι
τῶν δὲ τῶν τροσιόντων. ὁ ὃν τὸ μέτρον. ἆρ' οὖν ἂν τοῖς ὄξος
δρόμοις λείφοντο. ἐπεὶ ποτε τίνες τοῦτοι αὐτοῦ. καὶ αὐτός.
νῦν δέ μοι δοκοῦσιν αὐλεῖ ταῖς μύραις. δεῦρο ἴθι. ἀλλὰ σκό
πει ἡμῶν σκεῖσ αὐτόν: ἡμῶν σκοπῶ. ὁ τοῦ σοῦ μιόφρο
νίου ἐστί. καὶ πάνυ ὦ φίλτατε ἀνδρὸς οἷον καὶ οὐ τοῦτον δηλῆ.
καὶ ἄλλως τε δοκίμου. καὶ μήτοι καὶ οὐσίαν μάλα πολλὴν
καταλίπτε. τὸ δ' ὄνομα οὐκοῖ λαὸς τοῦ μειρακίου: θαυμάσιος
ὦ σώκρατες τό γε ὄνομα. πλὴν μήτοι οἷοί ἀν. δοκοῦσί μοι
ἐνίοτε ποιεῖ τίνες δὲ ἐφθαρκέναι. ἀλλ' ὅμως ὁ πρὸς τὴν τοῦ

ἢ. οἷος σὺ κράτιστος τὸ εἰδέναι:-

ἀστηρίκτων ἑρμάτων ἢ τὰ βρίσματα. λίαν ῥίσματα:-

ἃ τὸ ποιεῖ τίνες ἦσαν. ὁ μὲν ἔρως σὸς ἀληθὲς. ὁ δὲ ἔρως τοῦ λόγου τοῦ τε ὑπὸ τῶν νέων δρόμοι καὶ λούμενοι ὑπὸ τῶν νέων δρόμοι καὶ λούμενοι:-

χρημάτων ὄλβου θεριότητα. θαυμαστὸς ὡς σώκρατες· γοργί
κὸν λέγεις τὸν ἄνδρα. καὶ μοι κόλβου αὐτόν. ὃν θαὶ λέγω παρα
καθίζεσθαι· ἔασι ταῦτα· θεαίτητε· λοιπὸν παρασώκρά
τη· πάνυ μὲν οὖν ὦ σώκρατες· ἵνα καιρὸς ἑμαυτὸν ἀνασκέ
ψωμαι, ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον· φησὶ γὰρ θεόδωρος· ἔχειν
με σὺ ὅμοιον· αὐτὰρ εἰ μὲν ἴσμεν ἑκάτερον λύραν ἐφθη
σὺ ταὸ λήμοσθαι ὅμοιος· πότερον οὖν θεὸν ἂν ἔτι ἀνόμην. λίθος
σκε ταῖς θεὰν· εἰ μοι σοκοῦσιν λέγειν· ἔοικε ταῖς θεὰν· ὃ κῶν
τοιοῦτον μὲν εὑρόν τε· ἔωσι θόλλοθεὰν· ἀμοιρον δὲ λίπασοῦ
μεν; ἀληθῆ· μῶν δοκοῦμεν· εἴ τι μέλει λιμὴν τοῦ τοῦμπρο
σώπων ὁμοιότητος σκεπτέον ἐμφανοῦς ἂν λέγει, λίοὐ·
δοκεῖμοι· εἰ οὖν ζητοῦμεν θεοδώρου οὐχόσον γόμφοι εἰ
δόμεν· ἆρ' οὐδὲ γραμματικός·: παντὸς δλίπου ὡς σώκρατες·
λὶ καὶ ἀστρονομικὸς καὶ λογιστικός τε καὶ μουσικὸς καὶ ὅσα
τοιαῦτα δεῖ αὐτὸν ἔχειν·: ἐμοιγε δοκεῖ· εἰ μὲν ἄρα ἡμᾶς τοιοῦ
τοιαύτ' ἐστὶν ὁμοιοῦσθαι φησὶν εἶναι· ἴσως μὲν οὖν λίτε γραμ. οὐ τοιά
μυ αὔξιον ἂν τοῖς τὸν μοῦν προσέχειν· ἴσως οὖν· τί δεῖ πρὸς τὸ
ρουτὴν τεχνὴν ἴσως μὲν οἱ πρὸς ἀρετὴν τε καὶ σοφίαν· ἆρ' οὐ
καίξιον τοῖς μὲν οὐκούσαν τι προθυμεῖσθαι ἀνασκέπτεσθαι
τὸν ἑαυτοῦ τρόπον· τοῖς δὲ προθύμως ἑαυτὸν ἐπιδεικνύναι·
πάνυ μὲν οὖν ὦ σώκρατες· ὁρᾶς τοίνυν ὦ φίλε θεαίτη
τε· σοὶ μὲν ἐπιδεικνύναι ἐμοὶ δὲ σκοπεῖσθαι ὅσον δυνατόν ἐστι
ὅτι θεόδωρος ψεύδεται πρός με ἐπαινῶν ἀσχήμονα τε
καὶ ἀπρεπῆ. οὐ δῆτα πω ἐπιμελῶς ἀλλὰ μὴν δή· δεῦρο ἀγαθὲ
ὦ σώκρατες· ἀλλ' ὁρᾶς μὴ παίζωμεν λόγῳ· οὐ χρὴ σοὶ ὁ
τρόπος θεοδώρου· ἀλλὰ μὴ ἀναδύῃ ταῦτα ὁμολογῶμεν δὲ
σκηπτόμενος καὶ ζητεῖν τόδε· ἵνα μὴ ἀμφίλογα
θήμασι τρίβειν· καίτοι γε οὐδεὶς ἐπισκήπτει αὐτοῖς· ἀλλὰ
θαρρῶν ἐμμένωμεν τῇ ὁμολογίᾳ· ἀλλὰ χρὴ ταῦτα ποιεῖν
ἐπειδοκεῖ· λέγε δὴ μοι· μανθάνεις που παρὰ θεοδώρου
γεωμετρίας ἅπτεσθαι· φημί· καὶ περὶ ἁρμονίας τε

καὶ ἁρμονίαν καὶ λογισμοῦ· προθυμοῦμαι γὰρ μή· καὶ γὰρ ἄφρων
ὢν παῖ. παρά τε τούτου καὶ παρ' ἄλλων οὐκ ἂν οἶμαί τι τούτων
ἴσως εἰδέναι· ἀλλ' ὅμως καὶ μὴ ἄλλα. ἔχω περὶ αὐτοῦ μετρίως·
σμικρὸν δέ τι ἀπορῶ, ὃ μέλλω σοὶ τε καὶ τῶν δεσκεπτόμεθον.
καίμοι λέγε· ἆρ' οὐ τὸ μανθάνειν ἐστὶ τὸ σοφὸν τρόπον τινὰ γίγνεσθαι
περὶ ὃ μανθάνει τις; πῶς γὰρ οὔ· σοφία δὲ οἶμαι σοφοὶ
οἱ σοφοί; ναί· τοῦτο δὲ μῶν διαφέρει τί ἴσχατίμως; τὸ ποῖ
ον· ἡ σοφία· ἡ οὐχὶ πέρι ἕκαστα τίμιον ἐστί· ταῦτα καὶ σοφοί· τί
μήν· ταὐτὸν ἄρα ἐστὶ μὴ καὶ σοφία· ναί· τοὐναντίον τοί
γε ἐστὶν ὃ ἀπορῶ· καὶ οὐ δύναμαι λαμεῖν ἱκανῶς παρ' ὑμῶν
τοῦτο· ἐστὶ μὴ ὅτι ποτὲ τυγχάνει ὄν· ἆρ' οὖν δὴ ἔχομεν λέγειν
αὐτὸ τί ἐστιν; τίς ἂν ἡμῶν πρῶτος εἴποι· ὁ δὲ ἁμαρτὼν
καὶ οὗ ἂν ἀεὶ ἁμαρτάνῃ κατθυλεῖται ὡς φασὶν οἱ παῖ
δες οἱ σφαιρίζοντες. ὁ νοῦς· οὐ δεῖν πρὸς ἡμᾶς ἀπορεῖσθαι
τὸ τοῦ μὴ ὄντος ὅτι λόγῳ ἐστὶν ἢ μὴ καὶ ἐστὶ τοῦτο ἢ οὔ
κρίνεσθαι. τί σιγᾶτε· οὔτι που θεοδώρεα ἐστὶ φιλολογία ἀνεροίζομαι. πρόθυμοί μοι ἐστὲ ποιεῖσθαι
διαλέγεσθαι· καὶ φίλοι τε καὶ πρόσηνες ἄλλήλοις γίγνεσθαι· ἡ κιττὸς ὁ σόφερα τε. τοιοῦτον ἂν εἴη ἁρμονικὸν·
ἀλλὰ τὸν μείραξ κίσσην τιν' αὖ κεκλέσθαι ἀποκρίνασθαι·
φόβῳ γὰρ ἡ θῆρος τῆς τοιαύτης διαλέκτου· καὶ οὐδ' ἂν
ὀκνεῖσθαι ἡλικίαν ἔχω· τοῖς δὲ δὴ πρεσβύταις τοῦτο·
καὶ πολὺ πλέον ἔστι δίδοσθαι· τοῖς γὰρ ὀλίγον τῆς ἡμέρας
ἐστὶ δοσιν ἔχει· ἀλλ' ὁ σοφὸς ἅπαξ ἅπαν μὲν ἀφίδοι τοῦ θεάσασθαι
τὸν τοῦ· ἀλλ' ὁρᾶτε· ἀκούειος δὴ ὁ θεαίτητος αὐλεῖ
θεοδώρου, ἆρ' ἀπιθεῖν ὡς ἐμοὶ οἶμαι· οὔτε σὺ ἐθελήσεις·
οὔτε θέμις περὶ τοιούτου ἀνδρὸς σοφοῦ ἐστὶν ἀπιστεῖν τὸ
μὴ πρῶτον ἀπιθανόν· ἀλλ' εὐλαβητέον μὴ ἀφροσύνη ἐστὶν ἐμοὶ
εἶναι ἐπιστήμη· ἀλλὰ χρὴ ὡς σόφερα τε· ἐπεὶ δὴ πέρι ἐμοῦ
κεκλεύκατε· φανέτω μὲν οὖν τῷ καὶ αἰμάτου· ἐάν σφαλῶ τε·
πᾶν μὲν οὖν· ἐὰν μέν τε οἷοι τ' ὦμεν· δοκεῖ τοίνυν μοι καὶ

ἐπιστήμην

παρὰ θεοδώρου ἀπὸ τοῦ μαθοι. ἴσοι ἀλήμμα εἶναι· γεωμετρίαν τε· κ̣ὰ
αὐτὸν ὧδε οὐ δηλῶ τε. καὶ οὖν σκυτοτομίαν τε καὶ αἱ τῶν ἄλλων
δημιουργῶν τέχναι· παῦσαί τε καὶ ἓξ καὶ ἀπὸ τούτων. οὐ καὶ λόγῳ
λῑ. ἴσοι ἀλήμμα εἶναι: γόμμα οὖσα γε καὶ φιλοδώρεος ὦ φίλε
ὑπ' αὐτῆς θεῖσ. πολλὰ δ' ἴδιος καὶ ἴσοι κίλαι ἀπ' τοῦ πλοῦ:
πῶς τί τοῦτο λέγεις. ὦ σοφώτατε: ἴσος μὲν οὐδέν. ὁ μὲν
γὰρ οἶμαι, φράσω. ὁ τὰν λέγης σκυτοκλῶν. μὴ ἄλλο τι φρά
ζεις. λῑ ἴσοι ἀλήμμα ὑπὸ δημιούργων ὑφασίας;: οὐ δὲ τοῦτο: ·Ἰ οὐσαμ: Τὸ δὲ τὰν τοῦτο λέγω
οὐ κοῶν ὑφάσμοιν. οὐ ἓκατέρα ἴσοι ἀλήμμα τοῦτο ὁρίζεις; μὲν καὶ μὴν τὸ τοῦ ἄλλου
ναί: τὸ δὲ λέγω ὅρος τιθεὶς ὦ θεαίτητε. οὐ τοῦτο λῶν. τίμων
λῑ ἴσοι ἀλήμμα. οὐ δὲ ὁ πόσου τινός. οὐ γὰρ ἀριθμήσαι αὐτὰς
ἀναγκαῖον λίγ' ὀλίγα. ἀλλὰ μόνον ἴσοι ἀλήμμα αὐτὸ ὅτι
ποτέ ἐστιν. λῑ οὐδὲν λέγω;: τοῦτ' ἔμοιγε οὖν ὀρθῶς: σκέψαι δὴ
καὶ τόδε. εἴτις ἰδιώτης τῶν φαύλων τί καὶ προχείρως ἐροῖτο.
οἷον περὶ πηλοῦ ὅτι ποτέ ἐστιν. εἰ ἀποκρινοίμεθα αὐτῷ
τοῖς τοῦ κεραμέως. καὶ τοῖς τοῦ χυτρέως. καὶ τοῖς τοῦ ἰσπλάθους.
καὶ τοῖς τοῦ πλινθουργοῦ. οὐκ ἂν γέλοιοι λῑμεν;: ἴσως:
πρῶτον μὲν γοῦν οἱ ὄνομοι σωϊοῦμαι ἓκ τοῦ ἡμετέρου
ἀποκρίσεως τὸν ὅρον τοῦτον· ὅτι τὸν ἄλλον ὄντι
τινὸς ὑφῶν δημιουργῶν. λῑ οἷ εἰ τίς τι σωϊεῖ τινος ὁμοῦ
ὁ μὴ οἷ δὲ ὅτι ἐστίν;: οὐ λεκτέος;: οὐ δ' ἄρα ἴσοι ἀλήμμα
ὑπὸ δημιούργων σωϊεῖν. ὁ ἴσοι ἀλήμμα μὴ εἰ δώς: οὐ γάρ:
σκυτικὸν ἄρα οὐ σωϊεῖ. οὐδ' ἂν ἴσοι ἀλήμμα ἀροεῖ. οὐδὲ
τινα ἄλλων τεχνῶν: ἔστιν οὕτως: γέλοια ἄρα λέγεται
κρίσις τοῦ ὅρου τιθεῖσι. ὅτι ἀλήμμα τί ἐστιν. ὅταν λέγῃ
κρίνωνται τέχνης τινὸς ὄνομα. τίνος γὰρ ἴσοι ἀλήμμα
ἀποκρίνασθαι τοῦτ' ὅρον τιθεῖσ: ἴσοι κομ. ἴσως οὖν τὸν
ἓξῆς φαύλως καὶ μεγαλόφρονος ἀποκρίνασθαι πρὸς ὀρθὸν χώραν
ἀπόφασιν τοιάδ' ὄν. οἷον καὶ ὅτι τοῦ πηλοῦ ὅρον τιθεὶς
φαύλου τινὸς καὶ ἀπλοῦς ἧς πάν. ὅτι γῆ καὶ ὑγρὸν φυραθῆναι.

πλοῦ ἀν εἴη. τὸ δ' ὅτου ἕνεκα χαίρειν· ῥᾴδιον δὲ σοφίσασθαι. νῦν μὲν οὖν τοῦ φαίνεσθαι. αὐτάρκη μὲν οὖν εἰσὶ δρόμοι. οἷον καὶ αὐτοῖς ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰσῆλθε διαλεγομένοις. ἐμοί τε καὶ τοῖσδε ὁμολογεῖται τοῦτο μάλιστα κρατεῖ· τὸ ποῖον δή· ὧδέ πῃ τί ἡμῖν ἐφάνη· περὶ μὲν οὖν τί ἦν ἡμῖν ὁ λόγος ὁ δὲ ἔρωτος τῆς τε τριπλασίου περὶ καὶ τῆς διπλασίου ἀποφαίνων ὅτι μᾶλλον ἐστὶν οὐσία θάτερον θατέρου τῆς διπλασίου καὶ οὐ τοῦ καταμήκους ἢ ἑκάστων προαιρούμενος· μέχρι τοῦ ἐναντίου καὶ δυοῖν ποδοῖν· ἐν δὲ ταύτῃ τοσοῦσδε ἐν ἐχέτω· ἡμῖν οὖν εἰσῆλθέ τι τοιοῦτον· ὡσεὶ δή· ἄπειροι τὸ πλῆθος αἱ δυνάμεις ἐφάνησαν τοῦ· πειρασθῆναι συλλαβεῖν εἰς ἕν, ὅτου πάσας ταύτας προσαγορεύσομεν τὰς δυνάμεις· ἢ καὶ ἔστιν τι τοιοῦτον; ἔμοιγε δοκοῦμεν· σκόπει δὲ καὶ σύ· λέγε· τὸν ἀριθμὸν φαίνεται· δήπου διελάβομεν· καὶ τὸν μὲν δυνάμενον ἴσον ἰσάκις μῆκος εἰσῆλθε διαλεγομένοις· τοὺς τετραγώνους καὶ τὸ σχῆμα· τοὺς ἑτερομήκεις τὸ καὶ ἴσα πλευρὰ προσεῖπομεν· καὶ ἔστιν· τὸν τοίνυν μεταξὺ τούτου ὄντα καὶ τὰς τριάδας καὶ τὰς πέντε· καὶ πᾶς οὐ δυνάμενος ἴσος ἴσάκις μῆκος εἶναι· ἀλλὰ πλείω ἢ ἔλαττονάκις, ἢ ἔλαττον ἢ πλευρὰν μήκει· μείζων δὲ καὶ ἔλαττον ἀεὶ πλευρᾷ αὐτὸν περιλαμβάνει· τοῖς προμήκεσιν σχήματι ἀπειρακάσας τε, προμήκη ἀριθμὸν ἕκαστον· καὶ σχήματα· ἀλλὰ τί τὸ μεταξύ· ὅσαι μὲν γραμμαὶ τὸν ἰσόπλευρον καὶ ἴσον πεδίον ἀριθμὸν τετραγωνίζουσι· μήκους περιλαμβάνουσιν· ὅσαι δὲ τὸν ἑτερομήκη, δυνάμεις· ὧν μήκη· οὐ συμμέτρους ἑκείναις· τοῖς δὲ πεδίοις· αἱ δυνάμεις καὶ περὶ τὰ στερεὰ ἄλλο τοιοῦτον· ἀριθμὸς μὲν ἂν εἴη· ὅσα τε μοι δοκεῖ ὁ Θεόδωρος οὐκ ἔχοντι τοῖς τοῦδε μέρεσι δηλοῦν· καὶ μέχρι τοσούτου· ὁ γὲ ὁρῶν ταῖς περὶ ἴσα τρίοδος ἔστε σθαι· καὶ μέχρι ὅσου κέραιτο· ὁ γὲ ὁρῶν ταῖς περὶ ἴσα πλευρὰ καὶ ἴσα ἡμίεθραι· ἀλλὰ μὴ πλείω ἢ ἑξάκις μυριοπλασίους, μὴ ἑλάττω τῶν μυριοπλασίων ἡμίεθραι· μείζων δὲ καὶ ἑλάττων

τοι οὐτόν τι ζητεῖν· ὡς αὖ πάλιν αὖ. φαίη ἂν τις δὴ ὁ θεόδωρος· τί δὲ εἰ σὺ πρὸς δρόμον ἐστὸν ὢν· μὴ δῆτα· οὐ γὰρ δρομικὸς ὁ βίος τοῖς μέσοις ἐν τοῖς χιλίοις· εἰ τοῖς διὰ τέλους τοῖς αὐτοῖς ἐστὸν καὶ ζῶντος καὶ τοῖς χίοις ἐν τῇ πόλει. ἦ τοῖς τί ἄρ' οἱ εἰ αὐλητὴς τὸν δεῖ ὢν εἶναι; οὐκ ἔφη γε· ἀλλὰ τὴν ὄψιν μόνον ὡς αὐλητοῦ δεῖ ἔχειν· σμικρόν τι οἱ εἶναι ἐξ ὑπαρχῆς· καὶ οὐ τὸν παῖδα τὸν αὐλητοῦ; μὴ τὸν δῆτα γε. καὶ μὰ λία γε τὸν αὐλητοῦτον· θαρρεῖ τοίνυν περὶ σαυτοῦ· καὶ τί οἱ οὐθεόδωρον λέγειν· προθυμεῖσθαι δὲ πάντα τρόπον· τὸν τε ἄλλον περὶ καὶ ὢν ἐστὸν μόνον· καὶ μάλιστα μόνον τί ποτε τυγχάνει ὄν· προθυμεῖσθαι μὲν γὰρ καὶ σὲ σὸν κρατεῖν φαίνεται· ἴσθι δῆτα· καὶ λίαν γὰρ ἀρτίως ἔφη μόνον· πειρᾶσθαι οὖν λέγειν τὸν περὶ τοῦ μεγέθους τὸν περὶ ἐμὲ ὡς ἀληθῶς· εἰ δὲ μή· ἐπὶ κρίσιν· ὡς περ ταύτας πολλὰς οὔσας ἐμὲ εἰ δεῖ περιβλέπεσθαι· οὐ τοίνυν ἐστὸν ἀλλὰς ὢν ἐστὸν μόνον· ἐμὲ λόγους προσεῖπεν· ἀλλ' οὖν ἴσθι ὡς σὸν κρατεῖν· πολλαῖς δῆτα ὡς σὸν ἐπεχείρησαν σκέπτασθαι· οὐκοῦν τὰς παρ' ἐμοῦ ἄπορον φροντίδας ὡς περ τὴν σὴν ἔχειν· καὶ ῥᾴδιον μανθάνειν ὃ βούλομαι· εἴ σθα γὰρ οὐ πολλὰς οὔσας οὐδὲ μίας· αὐτὸν ἐν αὐτῇ κυϊσκόμενόν τε καὶ τίκτουσαν ἀλλὰ καὶ ὡς οὐδὲ μίας· ἀλλ' εἰ δῆτα ἀνδρῶν τοῖς τίκτειν· ἐμὲ δὲ ἀνδρῶν τοῖς τίκτειν

αἰτίαν δέ γε τούτου φασὶν εἶναι τὴν ἀρτεμιν· ὅτι ἀλοχος οὖσα·
τὴν λοχείαν εἴληχεν· ἀφρίφασι μὴ οὖν ἀρ' αὐ κέλλοκε μαι
ἄλλην· ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἀσθενεστέρα· ἢ λαμειν τέχνην
ὢν ἀμ' ἢ ἀπειρος· ταὶς δὲ δίλλι κίαν αὐτὸ κοις τροσταν
ξε τι μοῦσαν τὴν αὐτῆς ὁμοιότητα· εἰκοσ· οὐ κοῦν καὶ
τὸ δε εἰκοσ γε καὶ ἀμ' αγκαιον· ταὶς κυούσαις καὶ εἰλ· μιμο
σκεσθαι μᾶλλον ὑπὸ τῶν μαιῶν καὶ τῶν ἄλλων· ὡς αὐγε·
καὶ λελυ· καὶ διδούσαις γε αἱ μαῖαι φαρμάκια καὶ ἐσά
δουσαι· δυώμεναι ἀφείρειν τὸ τὰς ὠδῖνας ἧ μαλθακω τέ
ρας ἀμ' ποιῆσαι ταποιεῖν· καὶ τί κτειν τὸ καὶ ταῦ διατο
κούσας· καὶ ἐὰν νεόν ὁμ δόξει ἀμυλίσκειν· ἀμυλίσκου
σιν· ἆρ' ταῦτα· ἆρ' οὖν καὶ τὸ δε αὖ τοῖς ἰίσθησαι· ὅτι καὶ
προμηκάριαί εἰσι δειμότατα ὦ ᾠαῖ σο φοι οὖσαι· περὶ
τοῦ μοῦναι ποιᾶν χρὴ ποίῳ ἀν δρὶ σωιούσαν ὡς ἀρίστους
ταὶ λαο τί κτειν· οὐ ταῖν τοῦτ' οἶδα· ἀλλ' εἰσθ' ὅτι ταῦτ' οὐ
τοι μεῖζον φρονοῦσιν· ἢ ἐὰν τὴν ὀμφαλητομίαν; ὁμοίως
γὰρ τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλης εἰ τέχνης ἐστὶν θεραπεῦσαι τὲ
καὶ συγκομιδὴν τῶν ἐκ νεῶν καρπῶν· καὶ αὖ τὸ μὴ μοσκειν
εἰ ποιᾶν χρὴ τοῖον φυτὸν τὸ καὶ σπέρμα καταιλητέον·
οὐ καὶ ταὶς αὐταῖς· εἰ σμικρὰ καὶ δεῖ φιλεῖ· ἄλλων
μὲν εἰ τοῦ τοιούτου· ἄλλων δὲ συγκομιδῆς; οὐ κοῦν ἐκόντε·
οὐ γάρ· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀδικόν τε καὶ αὖτε χρόνον ἔμφασιν
ἀμ' δρᾶν καὶ μικρᾶς κόσ· ἢ δὲ προαιρεσία ὄνομα· φύσεως
σι καὶ τὴν προμηκαικλῆν αὐτὸ σε μὲν αὖσαι αἱμαῖαι· φο
νεύσεσθαι μὲν ἐσθλάκκων τὴν αὐτίαν· διὰ ταύτην ὁμπόφην·
ἐοικεν ταὶς γε ὀνόσαις μαίασι μόναισ που· προσθήκει καὶ ἡ
προμηκάσασθαι ὀρθὸς· φαίνεται· τὸ μὲν τοίνυν πόρμαι
ὄν· τοσοῦτον· ἔλαττον δὲ τοῦ ὁμοῦ δράματος· οὐ γὰρ προ
σθῆι μικρᾶς ξίν ὁμοίοτε μὲν εἰ δοῖα τί κτεν· ἐὰν δὲ τε
ἀληθινᾶ· τοῦτο δὲ μὲν ῥᾴδιον εἶναι διαμῶσαι·
εἰ γὰρ προσθῶ· μεῖζόν τε καὶ κάλλιον ὄργανον ἢ ὧν

ταὶ σ μαί αι σ. τὸ Κρί νειν τὸ ἀ λη θῶ ς τε Καὶ μὴ. λὶ οὐ Κόί ει; φῶ ν.
τλὶ δ' ἐ γὼ μὴ λὶ τέ χνη τλὼ μαι δό θω σ. ταὶ μὲν ἄ λλα ὑ παί χει
ὅ σα ἐ Κ εί ναι σ. δι αφ θρ εί δε τοῖ τε ἀ νθ ρω σ ἄ λλ' αὶ μὴ γνω μὴ
Κα σ μαι θύ θθαι. Καὶ τοῖ ταὸ τυχὸ ν αὐ τῶ ν μὴ Κτει νό σ ω σ ἐω σι Κό
πει ν. ἄ λλ' αὶ μὴ τὰ σώ ματα. με γί σ ον δὲ τοῦ τ' ὄμ μὴ τλὶ λί με
θρ α τέ χνη ι. πα σα μί ζει μ λω σ απὸ ν εἶ ναι παν τὶ τρό πω ι. πό
θρ ο ν εἰ δω λο ν Καὶ τῶ δο σ απο τί Κτει τοῦ μ θύ υ λὶ δι αί μο ιλ.
λὶ γό μι μό ν τε Καὶ ἀ λη θῶ ς: ἐ ω εὶ τό δ' ἐ γὼ μαὶ ἐ μοὶ ὑ παί χει.
ὁ πθρ ταὶ σ μαί αι σ. ἀ γό μο ό ε ἰ μὶ σο φί α σ. Καὶ ὁ πθρ ἰ δ' μὴ πο λ
λοὶ σω λλαὶ κὶ σ μοὶ ὠ μεί δι σα μ. ὡ σ τοὺ σ μὲν ἀ λλο υ σ θρ ω τῶ.
αὐ τὸ σ δὲ οὐ δε μὲν ἀ πο φαί νο μαι σθρὶ οὐ δε μό σ. δι ὰ τὸ μὴ δε μὲν
ἔ χειν σο φὸ ν. ἀ λη θῶ ς ὀ νεῖ δί ζου σι. τὸ δὲ ἀ πὶ τοὐ τοὐ ν. τό δε.
μαὶ θύ θθαί με ὁ θ̄ ὲ ἀ ρ α Κὰ ζει. γε μμ αὶ δὲ λ' πθ Κό λυ σθρ.
ἐ γὼ μὴ λὶ οἶ ὼ αὐ τὸ σ μὲν. οὐ παί νυ τι σο φό σ. οὐ δε μοὶ ἐ αὶ μ ὁ ν
ρη μα τοι οὐ τὸ νθρ νό σ. τλῶ ἐ μὼ τυχὸ ν Ὅ Κ ρο ν. οἱ δε μοὶ
σω μὶ νό μθρ οι. τὸ μὲν πρὸ τὸ ν φαί νο ν ταὶ ὅ μι οι μὲν. Καὶ
παί νυ ἀ μα θεῖ σ. σαί τὸ δὲ πρὸ ἰ ού σλο τλῶ σω σι σί α σ.
οἷ σ πθρ αὶ ὁ θ̄ σαρ εί Κλ. θαυ μα σ τὸ ν ὅ σ ο ν ἐω σι δὴ δό ντὸ
σῶ σ αὐ τοῖ σ τὸ Καὶ τοῖ σ ἄ λλ οι σ δο Κοῦ σι. Καὶ τοῦ τὸ ὅ μ αρ ντὸ.
ὅ τι παρ' ὅ μο ῦ οὐ δε μὶ πό πο τὸ μα θο ν τὸ. ἀ λλ' αὐ τοὶ σαρ' αὐ
τῶ ν σω λλαὶ Καὶ καλὰ ὑ ρο ύ ντὸ τε ἰ τὸ Κό ντὸ. τλῶ μὴ τοι
μαὶ ζ α σ. ὁ θ̄ τὸ Καὶ ζῶ αὐ τη σ: ὧ δε δὲ μὶ λο ν. σω λλοὶ ἰ δὴ
τοῦ τὸ ἀ μο ή σα ντὸ. Καὶ ὃ ὼ τοὶ ὸ αὐ τὶ α σαί μὴ οι. ὅ μῶ ν δὲ
Κατα φρο νὶ σα ντὸ. λὶ αὐ τοὶ λὶ ὑ πὸ ἄ λλ ω ν σο φθὴ ντὸ.
λ' πὶ λθο ν προ σ ἰ αὶ τρο ν τοῦ δε ό ν τὸ σ. ἀ πὸ λθο ν ντὸ δὲ.
ταὶ τὸ λοι παὶ ὃ ξ ι μὶ λω σα ν δὴ αὐ το μη ραὶ σω σοι σί α ν. Καὶ ταὶ
ὑ π' ὅ μο ῦ Καὶ ὃ υ θὴ τα ι. Καλε ῶ σ τρέ φο ν τὸ λ' πο λ θα ν.
θυ μῆ Καὶ εἰ δω λα, σθρὶ πλεί νο σ ποι Κι σαί μὴ οι τοὐ ἀ λη
θοῦ σ. τὸ λθυ τοῦ ν τὸ δὲ. αὐ τοῖ σ τὸ Καὶ τοῖ σ ἄ λλ οι σ αἰ μα θῆ σ
ὁ δὸ ξα ν εἶ ναι. ὧ ν εἶ σ νό μὸ ν ἀ ρι σταῖ ε λὸ σ ὁ λι σι μαί χου
Καὶ ἄ λλ οι σαί μ ν σω λλοί. οὐ σ ὁ ταν σαί λι μ ὁ λ θω σι δὸ μὴ οι

τὴν θηλὺν σωνουσίαν. καὶ θαυμαστὰ δρῶσιν τὸ θηρίον μόνον, τὸ
ἡμίμονον καὶ δαιμόνιον αὐτὸ κωλύει σωθῆναι θηρίον δὲ
ἐστί. καὶ πάλιν οὗτοι ἐπὶ δύο εἰσί· παίχουσι δὲ δὴ οἱ θηροὶ
σημιμόνιοι καὶ τοῦτο τοὐτῶν τοῖς τίκτουσιν· ὧν δὴ
νοῦσοι γὰρ καὶ ἀπορίαν θηρεύουσι πλανᾶται· νύκτωρ δὲ καὶ ἡ
μέραν. πολὺ μᾶλλον ἢ θκεῖναι· ταύτην δὲ τὴν ὧν δὴν καὶ
φείρειν τε καὶ ἀποπαύειν. ἢ ἐμὶ τέχνη δύναται· καὶ
οὗτοι μὲν δὴ οὕτως. θηρίον δὲ ὃ θεᾶται τὴν οἱ ἀνθρώπου
σίπως θκύμονόν ἐστιν· ὡς οἷόν τ' οὐδὲν ἐμοὶ δοκοῦσιν. πάν
νυ θυμῶν ὃν προμῶμαι· καὶ σὺν θεοῖς εἰπεῖν. πάνυ γε καθ' ὃν
τρόπον. οἷον ἂν συμβουλόμενοι θέλοιμεν. ὧν πολλοῖς μὲν δικαίως
δοκῶ προδίκως· πολλοὺς δὲ ἄλλους· σοφοῖς τε καὶ θεοῖς
ἀνδράσι· τοῦτο δή σοι ὃ ἄριστον θηθκαυτοῦ δὲ ἐμὲ κωλύει ὑπὸ
πόθου τε ὃ σοφὸς καὶ αὐτὸς οἶδεν. ὃ δίνειμι κύον τὸν ἐμὸν
προσφθρουσῶν προσ με· ὃς προσμαίνει τε καὶ ἱλαρόν. καὶ αὐτὸν
μανθάνειν· καὶ ἀνάνθρωπον. προθυμοῦ ὅπως οἷός τε οὕτως
ἀποκρίνασθαι· καὶ θὰν ἄρα σκοπούμενός τι ὧν ἀν λέγῃς. μὴ μὴ
σοφὸν εἶναι λόγον καὶ μὴ αὐληθῆ. εἶναι ὑπεξαίρομαι καὶ ἀπο
πάλιν· μὴ ἀμφίβολόν τε ὃ σοφὸν καὶ περὶ τὰ παιδία.
πολλοὶ γὰρ ἤδη ὑμᾶς ἐθαυμάσαμε προσμεμύηνται. ὃς αὖ
αὖτε χρὴ ὃν λέγειν θοι μοι εἶναι· ὅσει λόγον τινὰ λαβόμενον αὐτῶν
ἀφαιρῶμαι· καὶ οὐκοῦν τὰ θυμοί αὐτοῦτο ποιεῖν· πόρρω ὁμῶς
τοῦ εἶναι· ὅτι οὐ λείπει θεὸς λιμοὺς ἀνθρώποις· οὐ δήπου λιμοί
αὖ τοιοῦτόν οὐδὲν δρᾶν· ἀλλ' αἱ μοι θεῶν δόσεις συμφορὴν σαι· καὶ
ἀληθῆ ἀφανίσαι· οὐ λαμπρὸς θεσμός· πάλιν δὴ οὖν ἐξ ἀρχῆς
ὃ θεαίτητε, ὅτί ποτ' ἔστιν ἐπιστήμη· πειρῶ λέγειν· ὃς δοῦ
λος εἶ τῷ· μὴ λόγος τ' εἶπεν· ἐὰν γὰρ θεὸς ἐθέλῃ καὶ ἀνθρώ
πῳ, οἷος τ' ἔσῃ· μὴ λόγος τ' εἶπεν· ἀλλὰ μέντοι ὃ σοφὸς κρατεῖ· σοῦ γε οὕτως
παρακελευομένου· ἀλλὰ χρὴ μὴ οὐ πανταπάσι προθυμεῖ
σθαι ὅτι τάχιστα ἐπιχειρεῖν· δοκεῖ οὖν μοι ὁ θεαίτητος τῇ·
ἀνθρώπινον εἶναι τοῦτο ὁ θεαίτητε· καὶ ὃς γε μὲν φαίνεται

οὐ καλλό πι ἐ αἰν ἴσα ἀ ἠ μι. λὶ ἀ ἰ σθ ἠ σι σ: ὅν γ σ καὶ γ σ μ ἀ ὸ σ σ
ὁ πα ῖ. χ ρ λὶ γ ὰ ρ οὕ τ ῳ λ ́ π ο φ α μ ό μ ε ν ο ν λ ́ γ ε ι ν. ἀ λ λ ὰ φ ὸ ρ ε μ λὶ ἀ ῦ
τ ὸ κ ο ι μ λὶ σ κ ε τ ὸ μ ε θ α ν. γ ό μ ι μ ο ν. λὶ ἄ ν ε μ α ῖ ο ν τ υ χ ά ν ε ι ὀ μ. ἀ ῖ
ἀ θ ἠ σ ι σ φ λὶ ι σ ἴ σ α ἀ ἠ μ ι; ν α ί: κ ι ν δ υ ν ε ύ ε ι σ μ ὲ ν τ ὸ ι λ ́ γ ο ν
ὁ ύ φ α ῦ λ ο ν ἐ ι ρ ἠ κ έ ν α ι. π ε ρ λὶ ἴ σ α ἠ μ ι. ἀ λ λ ὸ ὲ λ φ ὸ κ α ὶ π ρ ὸ
τ α γ ό ρ α σ. π ρ ό π ο ν δ ὲ π ν α ἀ λ λ ο ν ἐ ι ρ ἠ κ ε. τ ὰ ὐ τ ὰ τ α ῦ τ α.
φ ἠ σ ὶ γ ὰ ρ π ο υ. π α ῦ τ ο ν χ ρ ἠ μ α ύ τ ο ν μ ὲ ν ὸ ν ἀ ῶ ο ν ἶ ν α ι. τ ῷ μ ὲ ν
ὁ ύ τ ο ν. ὡ σ τ ́ α ι. τ ῷ ν δ ὲ μ λὶ ὁ ύ τ ο ν. ὡ σ ὐ κ ́ α ι ν. ἀ μ ́ ν ῳ κ α σ
μ ά ρ π υ; ἀ μ ́ ν ῳ κ α ὶ κ α ὶ π ο λ λ ύ κ ι σ: ὐ κ ο ῦ ν ὐ τ ο π ὼ σ λ ́ γ ε ι.
ὡ σ ο ἷ α μ ὲ ν ὅ κ α σ α ὑ μ ὶ φ α ί ν ε τ α ι. τ ο ι α ῦ τ α μ ὲ ν ́ σ α ι ὑ μ ο ῖ.
ο ἷ α δ ὲ σ ο ὶ. τ ο ι α ῦ τ α ὐ σ ο ί. ἀ μ ́ σ σ δ λ ́. σ ύ τ ε κ α λ ῷ. λ ́ γ ε ι γ ὰ ρ ὧ ν.
ο ὕ τ ω σ: ἐ ι κ ὸ σ μ ὲ ν τ ο ι σ ο φ ὸ ν ἀ ν ὰ ρ α ι. μ λὶ λ η ρ ε ῖ ν. ὅ σ α κ ο λ ο υ θ ἠ σ ω
μ ε ν ὧ ν α ὐ τ ῷ ι. ἆ ρ ὐ κ ὑ μ ί ο τ ε τ ὸ ν δ ὸ ν τ ο σ ἀ μ ́ μ ο υ τ ο ῦ α ὐ τ ο ῦ,
ὁ μ ὲ ν, ἡ μ ι ῶ ν ῥ ι γ ο ῖ, ὁ δ ὲ ὑ; κ α ὶ ὁ μ ὲ ν λ ί ρ ́ μ α ι, ὁ δ ὲ, σ φ ὸ ὰ ρ α;
κ α ὶ μ α ́ λ α: τ ὸ τ ε ρ ο ν ὧ ν τ ὸ τ ὸ α ὐ τ ὸ ὑ φ ἑ α υ τ ο ῦ τ ὸ π κ ῦ μ α
τ υ χ ρ ὸ ν. λὶ ὐ τ υ χ ρ ὸ ν φ ἠ σ ό μ ε ν. λὶ π ε ι σ ό μ ε θ α π ρ ὸ τ α γ ό ρ α ι. ὅ τ ι
τ ὸ μ ὲ ν ῥ ι γ ῶ ν π ι. τ υ χ ρ ὸ ν. τ ῷ ι δ ὲ μ λὶ, ὐ: ὅ ι κ ῳ: ὐ κ ο ῦ ν κ α ὶ
φ α ι ν ε τ α ι ὐ τ ο σ ὲ κ α τ έ ρ ῳ σ; ν α ί: τ ὸ δ ὲ γ ́ φ α ι ν ε τ α ι. ἀ μ φ ὰ
ν ε σ θ α ί ́ α ι ν: ́ α ι ν ὰ ρ: φ α ν τ α σ ί α ἄ ρ α κ α ὶ ἀ ἰ σ θ ἠ σ ι σ, τ α ὐ τ ὸ ν.
ὑ μ τ ὸ θ ε ρ μ ο ῖ ο κ α ὶ π α ῖ σ ι τ ο ῖ σ τ ο ι ο ύ τ ο ι σ. ὁ ῖ α ν ὰ ρ ἀ ἰ σ θ α ν ́ τ ο α ι
ἑ κ ́ σ τ ο σ. τ ο ι α ὐ τ α ἑ κ ́ σ τ ῳ ι. κ α ὶ κ ι ν δ υ ν ε ύ ε ι ́ ν α ι: ὅ ι κ ῳ:
ἀ ἰ σ θ ἠ σ ι σ ἄ ρ α τ ο ὐ ὸ ́ ν τ ο σ ἀ ε ί ́ α ι κ α ὶ α ὐ τ ὸ υ δ ὲ ὡ σ ἴ σ α ἠ
μ λὶ ὑ σ α: φ α ί ν ε τ α ι: ἆ ρ ὡ ῦ ν π ρ ὸ σ χ α ρ ί τ ο ν π α ῦ σ ο φ ὸ σ
π λ ο ὶ ῶ ν ὁ π ρ ὸ τ α γ ό ρ α σ. κ α ὶ τ ο ὐ τ ο ἡ μ ́ μ ὲ ν μ ὲ ν λ ί ρ ́ ξ α τ ο τ ῷ ι π ο λ
λ ῷ ι σ ι ρ φ ῷ σ ι. τ ο ῖ σ δ ὲ μ α θ η τ α ῖ σ, ὑ μ ἀ π ο ρ ρ ἠ τ ῳ ι τ ῷ ι α ὐ λ ἠ
θ ῷ α ν ὁ λ φ ὸ ν; τ ῷ σ ὸ δ λ ὶ ὡ σ σ ́ κ ρ α ν τ ὸ ν τ ο ὐ τ ο λ ́ γ ε ι σ: φ ῷ ὸ ρ ῷ
κ α ὶ μ α ́ λ α ὐ φ α ῦ λ ο μ λ ́ γ ω. ὡ σ ἄ ρ α ὑ μ μ ὲ ν α ὐ τ ὸ κ α θ α ὐ τ ὸ,
ὐ δ λ ὲ ́ α ι μ ν. ὐ δ λ ὰ ́ π ι π ρ ο σ ε ί π ο ι σ ὁ ρ θ ὡ σ. ὐ δ ὲ π ῖ ο μ ὼ ῦ π ι.
ἀ λ λ ὰ α ὐ ὡ σ μ ε ́ γ α π ρ ο σ α ν ρ ὐ ύ ι σ. κ α ὶ σ μ ι κ ρ ὸ ν φ α ν ῖ ζ α ι.
κ α ὶ ὑ α ὐ μ α ρ υ ὺ. κ ὐ φ ο μ. σ υ ́ π α ν τ α ὐ τ ὸ τ ὐ τ ο σ. ὡ σ μ λὶ δ ὸ
κ α ὶ ὑ α ὐ μ α ρ υ ὺ. κ ὐ φ ο μ. σ υ ́ π α ν τ α ὐ τ ὸ τ ὐ τ ο σ. ὡ σ μ λὶ δ ὸ
ν ο ῦ σ ὁ μ ὸ ν τ ο σ ὑ μ ὸ σ μ λὶ τ ῦ τ ι ν ο σ. μ λὶ τ ὸ ὁ π ο ῖ ο υ ὧ ν. ὅ κ δ ε δ λ ὶ

Δ ἀ π ὸ δ ο ι κ υ ὸ θ ε ά ἰ τ η τ ῷ φ α ί ν ε τ α ι ἆ α π ὸ τ ὸ π ρ ο τ α γ ό ρ α δ ὸ μ α κ ῖ μ ε ́ ν η τ ῇ ι ὑ μ ἀ ρ χ ῇ ο α ὐ τ ο ῦ λ π ο κ ρ ί σ ε ω ς: —

π ρ ώ τ η κ α τ ὰ φ ́ ν η ὑ π ὲ ρ τ ο ῦ π ρ ω τ α γ ό ρ ο υ δ ό γ μ α τ ο ς: —

φορᾶσ τὸ καὶ κινήσεσσ καὶ ἡρεμίσεσσ πρὸσ ἄλληλα. μὴ γὰρ
τοῦτο ἀὐτὸ δὴ φασὶν εἶναι· οὐ κορθῶσ προσαγορεύομεν τὸ·
ἑστὸς μὲν γὰρ οὐ δεῖσθαι τοῦ δρᾶν. ἀὶ εἰ δὲ μὴ γένοιτο. καὶ τοῦτο
παρὰ τὸ ὄχεσθαί σοι σοφὸν πλὴν παρεμβρίδου. συμφέρεσθον·
προσταγόρασ τὲ καὶ ἡρακλείδησ. καὶ ἐμπεδοκλῆσ. καὶ
τῶν ποιητῶν οἱ ἄκροι τῆσ ποιήσεσσ ὃκ ἀπεφήνασ. κοσ
μοῦσι δ' ἄσ μὲν. ἐπίχαρμοσ· πρασσοῦσι δ' ἄσ δὲ, ὁ μητροσ· ἡ
πὸν ὃ κεφαλὴν τε θεῶν γὰρ ἔστιν καὶ μητέρα τηθὺν. παρ
τὰ εἰρηκὼν ὃκ γόνα ῥοῆσ τε καὶ κινήσεσσ· ἢ οὐ δοκεῖ
ταῦτ' ὀλίγειν: ἐμοιγε: πίσσω ἂν ἔτι προσθῶ τοσοῦτον
ἀραιότε δὴ καὶ ἀραιτὴν μὲν ὁ μητρο. λέγασι τὸ ἀμφίσυλη
τήσασ. μὴ οὐ καταγέλαστοσ γὰρ ἔσται: οὐ ῥᾴδιον ὅσσο
κρᾶναι τὸ: οὐ γὰρ ὃ θεαίτητοσ. ἴσωσ καὶ τἀδε τἀλόγοι
σημεῖα ἴ καὶ ἀ. ὅτι τὸ μὲν εἶναι δοκοῦν καὶ τὸ μὴ γένεσθαι
κίνησισ παρέχει· τὸ δὲ μὴ εἶναι καὶ ἀπόλλυσθαι. ἡσυχί
αν. τὸ γὰρ θερμαίνον καὶ πῦρ. ὃ δὴ καὶ τἀλλα γεννᾷ αὐτὶ
καὶ ἴσωσ προπάσχει. ἀὶ τὸ γεννᾷν ταὶ ὃκ φοραῖσ καὶ τρίτησσ·
τοῦτο δὲ κινήσεισ. ἢ οὐ χαῦται γενέσεισ πρόσ; αὖται
μὲν οὖν: καὶ μὴν τό γε τοῦ ζῴου γένοσ ὃκ τοῦ αὐτοῦ τοῦ
τοῦ φύεται: ποῖ δ' οὔ: τί δὲ ἢ τοῦ σώματοσ ἕξισ. οὐ
χὶ τοῦ ἡσυχίασ μὲν. καὶ ἀρρώστουσ δὲ πόλλυται. ὑπογιγνομένοι
σι δὲ καὶ κινήσεσσι. ἴσωσ τὸ πολὺ σώζεται; ναί: ἢ δ' ὅσ τὴν
τυχὶ ἕξισ αὐτῆσ καὶ θήσεσσι μὲν καὶ μεγάλησι κινήσεσσι
ὃν τοῦ κατὰ τέ μαθήματα καὶ σώζεται. καὶ γίγνεται
μεγάλη σοφόν. ὑπὸ δὴ συχίασ· ἀμβλυτήσεισ τὸ καὶ ἀμαθί
ασ οὐ σήσ. οὐ τάχ' μαθάνει. ἀὶ τὸ ἀμάθεια ἴσωσ λαμβά
νεται; καὶ μάλα: τὸ μὲν ἄρα ἀγαθὸν· κίνησισ· κατὰ τὸ
τυχὸν καὶ κατὰ σῶμα. τὸ δὲ τοὐμπαλίν: ἔσται κακόν: ἔσται οὖν,
σοι λέγω· μεμιγμένα τέ καὶ γιγνόμενα καὶ ὁσαύτωσ· ὅτι
μὲν ἡσυχίαι· οὐδέποτε καὶ ἀπόλλυσι· τὰ δὲ ἄπειρα σώζει·
καὶ ἴσωσ τοῦτο τὸν κολοφῶνα ἀναγκάζω προσθεῖναι

ἢ τὴν σωτηρίαν ὃ οὐ δεῖ σώζεσθαι τὰ πρὸσ τὰ πράγματα οὐδὲ μάχεσθαι τὸ πρᾶγμα:

πάροι.

ᾠ

ᾠ Λέγ δὲ καὶ τὸ λόγιον τὸν ἔφη σοφίαν σωθῆναι ἐφ' ὃ τὸ τὰληθὲσ λεγόμενον πᾶσι κοινὸν μὴ ὑπολαμβάνειν· ἐξ ἑνὸσ γὰρ ἐνδεχόμενον πολλὰ ἀληθῆ γίγνεσθαι· οἱ κολοφώνιοι τοῦτο τὸ ἀληθὲσ τῶν ἐν θήβαισ ἐπιστημόνων κρίνασθαι· σημεῖον δὲ τοῦ τὸ ἐν θήβαισ ἐπιστήμονασ οἰκεῖν. ἐν θήβαισ δὲ τὸν ἡρακλέα γενέσθαι· οἱ δὲ κολοφώνιοι ἀπὸ τοῦ ἡρακλέουσ φασὶν ἑαυτοὺσ κτίσαι τὴν πόλιν· ἢ τὴν κολοφῶνα ἀναγκάζω προσθεῖναι·

τὴν χρυσὴν σειρὰν ὡς οὐδὲν ἄλλο. ἢ τὸν ἥλιον ὁ μὲν ὄσος λέγει· καὶ δηλοῖ ὅτι τὸ ὄσον μὲν ἀπ' ἐπιφορᾶς ἐστὶ κύκλου μέγα καὶ ὁ ἥλιος. ταῦτ' ἔστι καὶ σώζεται τὸν θεῖόν τε καὶ ἀνθρώπινον. εἰ δὲ ταύτη τοῦτο ὡσαύτως δεῖ. παντὸς χρήματος δύο φαρείη. καὶ μοι δοκεῖ τὸ λεγόμενον. ἀνθρώπου τοῦτο· ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ὡς σώματος τοῦτο· ταῦτα δηλοῖ ἀπορλέγεις· ὑπολαμβάνω μὲν ἁπλῶς οὕτως οἱ κατὰ τὰ ὀμματα πρὸς τὸν ὁ δηλαδὴ λεῖος χρῶμα λευκόν· μὴ εἶναι αὐτὸ βαρὸν τὶ ἔξω τοῦ ὁρᾶν ὀμμάτων· μὴ δὲν τοῖς ὀμμασι· μὴ δέ τινα αὐτοῖς χώραν ἀποτάξης· ἢ δὴ γὰρ ἂν ἔχῃ, τὸ ἂν που δὴ τάξει καὶ μέρει καὶ οὐκ ἂν δὴ γένοιτο μίμοιτο· ἀλλὰ πῶς· ὡς μεθ' αὐτοῦ ἀρτιλόγου· μὴ δὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ δὴ ὂν τι θέντος· καὶ ἡμῖν οὕτω μέλαν τὸ καὶ λευκόν· καὶ ὁ τι οὖν ἄλλο χρῶμα· ὄκτησον προσιὸν τοῦ ὀμμάτων πρὸς τὸν πρῶτον σκόπουσαν φορᾶν φαρείσης γενομένου· καὶ ὁ δὴ ὄκαιον εἶναι φαρὺ χρῶμα· οὔτε τὸ προσιὸν· οὔτε τὸ προσιὸν ὁμμα· ἀλλὰ μεταξύ τί ὄκαιον ἢ δὴ μνησθέν· ἢ οὐ δὴ ἐχρῄσαμεν ἂν· ὡς οἷον ὁμοίως φαίνεται ὄκαιον χρῶμα· τοιοῦτον καὶ κυνὶ καὶ ὁποιοῦν ζῴῳ; μὰ δί' οὐκ ἔγωγε· τί δ' ἄλλα ἂν ἔτι ἀρ' ἔμοιγε καὶ σοὶ φαίνεται ὁτιοῦν ἧττον τοῦτο ἐχρῆν ὡς· ἢ πολὺ μᾶλλον· καὶ σοὶ φαίνεται ὁτιοῦν ἧττον τοῦτο ἐχρῆν ὡς· ἢ πολὺ μᾶλλον· ὅτι οὐ δὲ σοὶ αὐτῷ ταυτόν, διὰ τὸ μὴ δὲν ὡσαύτως ὁμοίως σεαυτὸν σεαυτῷ ἔχειν· τοῦτο μᾶλλον μοι δοκεῖ ἢ ὄκεινο· οὐκοῦν εἰ μὴ ἂν παραμετρούμεθα ἢ οὐ θεραπεύομεθα· μέγα ἢ λευκὸν ἢ θερμὸν ἢ ὧν. οὐκ ἂν ποτε ἄλλο τι προσποιοῦν· ἄλλο ἂν φθόνει· ἀν τόνδε μὴ δὲν μεταμαθόν· εἰ δὲ αὖ τὸ παραμετρούμενον· ἢ τὸ θεραπόμενον ὄκαιον ἢ ὧν τούτων· οὐκ ἂν αὖ ἄλλου προσθέντος· ἢ τι ἀφαιρεθέντος· αὐτὸ μὴ δὲν ταυτόν· ἄλλο ἂν γένοιτο· ὡσεὶ μὴ τὸ φίλον· ἀν μεταπέσῃ καὶ γένοιτο ἀφίλον· ἀν ἀφέλῃ· ὡς φαίη ἂν προστάγματος τοῦ· καὶ παῦσόν σε αὐτὰ ὄκάμοι ὡς φαίη ἂν προστάγματος τοῦ· καὶ παῦσόν σε αὐτὰ ὄκάμοι ὡς χειρῶν λέγειν· πῶς δὴ καὶ ποῖα λέγεις· σμικρὸν

Σ ἡ πάροι

δευτέρα κατὰ σκαὶ ὑπὲρ τῆς προτάσεως δοκοῦντος:-

ὑ ἀντὶ τοῦ σὺ μὴ παρὸν:

ὁ ἀντὶ τοῦ μερικοῦ:-

ἐπαραμετρούμεθα τοῦτ' ἔστι διαιθητήρια ἐστὶ τὸ ἡμᾶς θέσθαι ὡς οὐ θεραπόμεθα λέγει τοῦ αἰσθητοῦ· τὸ δὲ αὖ τὸ θεραπόμενον δὲ τὸ αἰσθητήριον:-

λαίνε-σαφα δειμαι. καὶ σαφ τα εἴσηι ἀ μούλομαι· ἀπραιγά
λοιο γάρ που ἐξ· ἀμ μὲν τάγραφα αὐ τοῖσ προσθ ἐγκλισ.
σλείονο φαμὲν εἶναι τὸν τὰ τάφορ καὶ ἰμμιολίονο· ἐὰμ
δὲ δὸ δεκα· ὅλαι τονο καὶ ἰμμόσειο· καὶ οὐ δὲ ἀμ ὀκτὼ ἀλ
λοσο λέγειμ· ἰὴ σὺ ἀμ ὄξηισ; οὐκ ἐγωγ· τί οὖν ἂμ σὸ προσταγό
ραο ὁρίηται· ἰὴ τίο ἄλλοσο ὃ θέλει τηὸ· ὁθὸ ἔποσο τί μεῖζον
ἰὴ πλέθομ νίμ ἢ καὶ ἄλλοσο· ἰὴ αὔξηισθέν; τί ἀπο κρίνηισ; ἐὰμ
μὲν ὃ σοὶ κρατῶ τὸ δοκοῦν πρὸσ τὴν μ ὧν ὁρώ τηση ἀποκρί
νομαι· ὁ τι οὐκ ἐάσειμ· ἐὰν δὲ πρὸσ τὴν ἑτέραν φυλαττόμ
μὴ ὁρᾶν τί ἂν εἴποσ· ὁ τι ἐάσειμ· οὔ γε μὴ τὴν ἰδέαν ὃ φίλε
καὶ θεῖοσ· αὐταρ ὃσοὶ κόμ· ἐὰν ἀποκρίνηι ὁ τι ἐάσειν· ἄρι
πίλειόν τι σμικρόσταν· ἰὴ μὲν γὰρ πλέονα· ἂν ὄξὺ κλίκτοσ
ἰμμὶν ἔᾶν· ἰὴ δὲ βραδὺν· οὐκ ἂν ὀλίγκτοσ· αὐλιθῆ· οὐκοῦν
εἰ μὲν δὴ λειποὶ καὶ σοφοὶ ἐγωγε καὶ οὐ ἥμεν· σαφέσ τα τὰ τοῦ
βρεν ὧν ὄξηισ τὸ κόσμ· ἰὴ δὴ ἀν τὸ λοιπὸν ὀκτὼ βριοι σοὶ σο
ἄλλη λοιν ἀπο πειρόμενοι σωθλιθὸν τὸ σοφιαι κῶσ
εἶσ μαὶ χλιν τοι αὐτῶν ἄλλη λοιν· πρὸσ τὸ λόγον τοῖσ λό
γοισ ὀκρούομεν· ν ὧν δὲ αὖ τὸ ἰδεῶ σαν προ τὸν μοῦλη
σόμεθα θέασασθαι αὐτὰ πρὸσ αὐτὰ· τί ποτ ἐάσειμ αὖ
δανοούμεθα· σόβρομ ἡμῖν ἀλλήλοισ σμφανεῖ· ἰὴ οὐ
δὸ ποσο τί οὖν· σαφ ν μὲν οὖν ἐγωγε· τοῦτ ἀμ ου λοίμην·
καὶ μὴ ἐγωγε· ὁ τὸ δ οὐ ποσο ἔχει· ἄλλο τί ἢ ἡρθμέα σὸ
παν υ σὸ ἄλλων χολῶν φόν τὸ· σαὶ λιμ ἔσαρα σκέ τόμεθα
οὐ λο κολαίνον τὸ· ἀλλὰ τοῦ ὄντ ἢ μαὸ αὐτοῦ ὄξὺ α
ζον τὸ· αὖ τα πότ ἐάσειμ ταῦτα τὰ φάν τασ μα τὸμ ἡμῖν·
ὃν ἀρ ὃ τον ἔσι σκο σοῦ τὸ· φήσομεν σὸ γε οἶμαι· μηδὲ
σο τὸ μὴ δὲν ἀμ μεῖζον· μήτ ὀλίγον τον γον έσθαι· μήτ
ὀλίγον τὸ ἀριθμοῖ· ὅσσο ἴσον εἴη αὐτὸ ἑαυτῷ· οὐ
χοὔτωσ; ναί· λέγομ· ὃ μήτ προσ τίθει το μήτε
ἀφαιροῦ το· τοῦτο μήτ αὔξησθαι ποτε· μήτ ὀφθίνειν·
ἀεὶ δὲ ἴσον εἶναι· κομμὶ μὲν οὖν· ἆρ οὖν οὐ καὶ τρίτον· ὃ μὴ

ἆρα τὰ σματὰ ταῦτα λέγ· ὡσ τ τιχὸν ἀπὸ τηλαὶ εἰ μὴ τις ὀρθῶσ αὐτὰ μεταλάβοι·

πρότερον λῶν ἧττον. ἀλλὰ τοῦτο εἶναι. ἀμφοτέρωθεν γὰρ ἔσθαι καὶ μίμνεσθαι. ἀμείνω αὐτὸν δοκεῖ μοι δή. ταῦτα μὲν δὴ οἱ μὲν ὁμολογήματα τρία. μᾶλλον δὲ αὐτὰ αὐτοῖς ὄντα ἡμέτερα τυγχάνει. ὅταν τὰ περὶ τῶν ἀστραγάλων λέγωμεν. καὶ ὅταν φῶμεν. ἐπὶ τὴν κόνδυλον ὄντων. μήτε ἀνισθόντων μήτε τοιαυτί ον ἀσθενόντων ὄντι αὐτοῖς σοῦ τοῦ μὲν μὴ μείζω ἄνα. ἧττον δὲ ὀλάττω. μηδὲν τοῦ ἐμοῦ ὄγκου ἀφαιρεθέντος. ἀλλὰ σοῦ αὐξηθέντος. εἰ μὲν γὰρ δὴ ἧττον. ὁ πρότερον οὐ κλῶν. οὐ γνώμης μέρος. ἀμφοτέρων γὰρ τοῦ μίμνεσθαι. γνώμης ἔσθαι αὐλῶν αὐτόν. μηδὲν δὲ ἀποκλῖνον τοῦ ὄγκου. οὐ καθ' ὁποτέρωθεν ὀλάττω. καὶ ἀλλὰ λαὶ δὴ μυρία αὐτοῖς μερίοις σύστασιν ἔχει. εἰ πέρ καὶ ταῦτα σοφὰ δεξόμεθα. εἰ πέ γάρ που ἀθανάτητος. δοκεῖ γὰρ οὖν μοι τῶν τοιούτων οὐ καίπειρος εἶναι: καὶ μὴ τοιοῦτος θεοῦ γε ὢν σοφὸς κρὰ τος. ὑπερφυῶς ὡς θαυμάζω τί ποτ' ἔστι ταῦτα. καὶ ὁμιλεῖν. οὐμενοῦν ἀλλ' ἢ ἀρχὴ φιλοσοφίας. τῆ αὐτῆ. καὶ ὅτι κεῖν ὁ τὴν ἶριν θαυμαστὸς ὄκνον ἀμφίσας. οὐ καλῶς γοῦν ἔλεγεν. ἀλλ' ἐπὶ πέτρον μὲν θαύμειον τῆδε δὲ τοιαῦτα ἐπιγνῶν. ἔξω δὴ τὸν πρωταγόραν λέγειν φαμὲν. τί οὖν; οὐ πάνυ μοι δοκῶ: χάριν οὖν μοι εἰσιτέον ἐστὶν ἀνδρὸς μᾶλλον δὲ ἀνδρῶν ὁμολογημάτων. τῶν δὲ λαμβάνοντα τὴν ἀληθῆ ἀν αὐτοκέκρυμμένων σωζόμενα ἐστὶν αὐτῶν; ὡς ὁ γὰρ οὐκ εἰσομαι. καὶ πάνυ γε πολλῶ: αὐτὸς δὴ περὶ σκοπῶν. μήτε τοῦ ἀμελήσων ἔσω κοῦτι. ὃ δὲ οὗτοι. οἱ οὐδὲν ἄλλο οἱ ὁμοῖοι εἶναι. τί οὖν ἀμείνω ποιήσομεν τὴν ἀρχὴν τὴν χεῖρα λαμέσθαι. πρᾶξειν δὲ καὶ γνώσεις πάντων τὸ ἄριστον. οὐ κάποτε χόμενοι ὡς ἐρῶσιν ἀστομεῖν: καὶ μὴν δὴ ὡς σοκρατικόν γε λέγειν καὶ ἂν τι τύπτοιτο ἄνω: εἰ σὺ γὰρ ὦ παῖ καὶ λάμοιτο. ἄλλοι δὲ πολλοὶ κομιτόπροι. ὧν μᾶλλον σοὶ τὰ μετέρια λάμ

ὁ πρὸ κῆτὸ ἀλλὰ παρὰ λαμβάνει:—

μετέχρι τοῦδε τὰ τῆς δευτέρας κατασκευῆς ἀπορήματα ἀνῆ:—

ὁ προσπεφυκότων ὡς ὀχλοῦντα περὶ σωμάτων συμβουσιν:—

ἀρχὴ λέξεως καὶ ἀμφὶ δὴ ὁλέγομεν τοιαῦται ἠρτῆται. ἡ δὲ
αὐτῶν. ὅσα τὸ παθητικὸν κίνησιν ἔων. καὶ ἄλλο παρ' αὐτὸ οὐδέν.
τοιόδε τις ὁ κίνησις ἐστὶ δύο εἴδη. πλήθει μὲν. ἄπειρον
ὁ καθ' ἕτερον. δεῖ δὲ λέγειν. τὸ μὲν. ποιεῖν ἔχον. τὸ δὲ πάσχειν. ὃ κ
δὲ τῷ τοιαῦτα ὁμοίως τε καὶ τρίτον ἕτερος πρὸς ἄλλα. μίγνυ
ὃ κ νοεῖν. πλήθει μὲν. ἄπειρα. δύ' ἔστιν δὲ. τὸ μὲν, αἰ
σθητόν. τὸ δὲ, αἰσθησις. αἰεί σφων ὃ κ πίπτουσα καὶ γόμφοις
μέν ἡ μετὰ τοῦ αἰσθητοῦ. αἱ μὲν οὖν αἰσθήσεις. ταῦτ' ἐστὶ
ἡμῖν ἔχουσιν ὀνόματα. ὁρᾶσις τε καὶ ὄψις καὶ ὀσφρήσεως.
τύξις τε καὶ θερμασίας. καὶ ἡδονή γε δὴ καὶ λύπη.
καὶ βούλησις καὶ φόβοι κοκλήμεθρα. καὶ ἄλλα ἄπειρα
τοιμὲν. αἱ ἀμφότεροι. ἀμφιπλήθεις δὲ αἱ ὁμοιομασμέναι.
τὸ δ' αἰσθητὸν γόμφος. τούτων ὃ καίτοι ὁμόλογον. ὅτι
μὲν ἅπαν τὸ λευκαῖσι. χρώματα πᾶν τὸ λευκαί. αὖ καὶ σὶ δὲ
ὅσα οὐ τοσοφορεῖ. καὶ ταῖς ἄλλαις αἰσθήσεσι. τἄλλα αἰ
σθητὰ ξυμφυῆ γίνεσθαι. τί δ' οὖν ἡμῖν αὖ λέγει οὗτος ὁ
μῦθος ὁ θεαίτητος. πρὸς τὰ πρότερα. ἆρα ὁμοίως;
οὐ πάνυ ὁ σοκράτης: ἀλλ' οὐθὲν ἧττον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.
μοῦλται γὰρ λέγειν. ὡς ταὐτὰ πάντα μὲν ὁ σοφιστὴς μόνον
κινεῖται. ταῦτα δὲ καὶ ἑκάτερα δυτικὸν. ὅτι τῇ κινήσει αὐτῶν.
ὁ σοφιστὴς μὲν οὖν ἅτε ἐν τοῖς. καὶ πρὸς τὰ πολλὰ οὕτω
ζον τὴν κίνησιν ἔχει. καὶ οὕτω δὴ ὄντα αὖ. ταῦτα δὲ ὄντα
μοίμενα. οὕτω δὴ θατέτοε ἐστί. φθέγγεται γὰρ καὶ ἕτερα
οὐτῶν τὸ κινούμενον πρὸς ἄλλο προσπίπτον. γίγνεται
ἀνθρώπου ἡ κίνησις πέφυκεν. ὥστε δὴ ἅπαν οὖν ὁμοίως τε. καὶ ἄλλο
τι τοῦτο τοιοῦτον σημαῖνον πολλαπλάσιον. γόμφοις δὴ τῷ λευ
κότητα τὸ καὶ αἰσθησιν αὐτὴν ξυμφυτον. ἃ οὐκ ἄπορον
φθέγγεσθαι ἑκατέρου ἑκείνων πρὸς ἄλλο ὁλοθόντος. τὸ
μὲν ὁρᾶν ὑφορμόμενον. τῷ μὲν ὁ τέτοσ πρὸς τὸν ὀφθαλ
μὸν. τῷ δὲ λευκότητος πρὸς τοῦ σωματικὸν τὸ
χρῶμα. ὁ μὲν ὀφθαλμὸς ἄρα. ὁ τέτοσ. ἐστὶν οὐτοσὶ φθέγγεται.
καὶ ὁρᾷ. δὴ τόδε. καὶ φθέγγεται οὐτὶ ὁτιοῦν. ἀλλ' ὀφθαλμὸς

ὁ πρὸς τὰ πρότερα ἀλλὰ πρὸς τὸ παντὶ χρὴ μαίνεσθαι ἑκάτερον ἑκατέρου. οἷον φῶ τὸ αὖ πάλιν ἑκάτερον γε ναῦν. παρθένε τε ὁ τις ἀκούων ταχέως μὲν θεαίτητος. τοῦτ' ἔστι σχεδὸν ἀχρόνως ἀναθανόμενα. δεῖ δὲ τὸ ὁρᾶν μὲν αὐτὰ εἶναι παρθένε. ἐξ οὗ τὰ λευκὰ. τὰ δὲ ὄντα μοίμενα ἕτερα δεῖ. ἀπορρεῖ δὲ τὸ ὁρᾶν. ἵνα τε κτῶν οὖν δεῖ μὲν λέγειν τοῦτ'. τὰ μὲν δὲ ἀπορρεῖ οἱ μέλαι καὶ αἱ πᾶσαι:—

ἡ μὲν βροὶ μὲν αὐτὴ αἰσθησις τῇ δὲ νῦν τι κεῖ μὲν ὄμμ' οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθητὸν παθόν. ἀλλ' ἄλλο μία ὁ τις ἡ τοῦ λευκοῦ. αἰσθητὸν ὄρασις. ἡ τὸ λευκὸν οὐδὲν ἄλλη ἡ τοῦ μέλανος αἰσθησις ἂν πλανᾶσθαι. ἀλλ' ἡ τοῦ λευκοῦ. ἡ δὲ πάλιν ἑκατέρου λέγει. τῷ τοῦ λευκάνοσ ὁ τέτοσ ἐστὶ τὸ λευκὸν αἰσθητόν. ἐφθέγξατο δὲ ὁ τι μὲν λέγει τ' ὁ τι κ δὲ ἄλλο μὲν. λευκότητα τὸ λευκαντικὸν δὲ ἄλλο μὲν:—

ὁρᾶν· τὸ δὲ ξυνορᾶν ὅταν τὸ χρῶμα. λευκότητος περιγενήθη
καὶ ἐγγένηται οὐ λευκότητος αὖ· ἀλλὰ λευκόν· εἴτε ξύλον εἴτε
λίθος εἴτε ὁτουοῦν ὃ ἐστὶν ἐπιφάνεια χρῶμα χρῶσθαι τοιούτῳ
χρώματι· καὶ τἆλλα δὴ οὕτω· σκληρὸν καὶ θερμὸν καὶ πάν
των τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπολητέον· ἀνάγκη μὲν καθ' αὑτὸ μὴ
δὲν εἶναι ὧν δὴ καὶ τόδε ἐλέγομεν· ὅταν δὲ τὴν πρὸς ἄλληλα
ὁμιλίαν· ἐνδέχεται μίγνεσθαι ἅπαντα ἀπὸ τῆς κινήσεως·
ἴσως εἰ καὶ τὸ ποιοῦν εἶναί τι καὶ τὸ πάσχον αὐτῶν· ἴσως ὅταν
λῦσαι φῶσφασιν· οὐκ εἶναι ταὐτόν· οὐδὲν γὰρ ποιοῦν ἐστί τι·
πρὶν ἂν τῷ πάσχοντι συμβληθῇ· οὔτε πάσχον· πρὶν ἂν τῷ
ποιοῦντί τι· τότε τινὶ συμβληθὲν καὶ ποιοῦν· ἀλλοῖα ἂν προσφέρον
πάσχον ἂν εἴη φαίη· ὃ ἀδύνατον παντὸς τούτων ὃ πρόσεστι χρῶ
ἐλέγομεν· οὐδὲν εἶναι ὃ αὐτὸ καθ' αὑτό· ἀλλ' αὖ τινὶ ἂν εἰ
μίγνεσθαι· τὸ δ' εἶναι ταὐτὸν ἀδύνατον ἐξαιρετέον· οὐχ ἥττον
τἄλλα καὶ ἄρ' τι λύσαιμεν ὑπὸ σωμάτων θιγόντα καὶ ἅπτοντα
ἀλλήλοις χρῆσθαι αὐτοῖς· τὸ δ' οὐδέν· ὅσοι τῶν σοφῶν
λόγοι· οὔτε συμφορεῖν· οὔτε τοῦ· οὔτε τοῦδε· οὔτε τόδε· οὔ
τε ἐκεῖνο· οὔτε ἄλλο οὐδὲν ὄνομα ὅτι ἂν ἴωσιν· ἀλλὰ κατὰ
φύσιν φθέγγεσθαι μηδὲν μᾶλλον καὶ τοιοῦτον· καὶ ἀποκλύ
ζων· καὶ ἄλλοιοῦν· ὅσοι ταὐτὸ τοῦτο ποιοῦσι τοῖς λόγοις· οὐ
δὲν ἐκκλίνουσι τοῦτο ποιοῦν· λείπει δὲ καὶ κατὰ μέρος οὕτω λέγειν· ἐν
πρὶν πολὺν ἀθροισθῆναι· ὥσπερ δὴ ἀθροίσματι· ἄνθρωπον τὸ
πρὶν ἢ τὰ μόρια καὶ λίθον καὶ ἕκαστον ζῴων τε καὶ εἰδῶν· ταὐτὰ
δὴ ὄντα ἐστί τι ἄρα καὶ δέδοται εἶναι· καὶ γοῦν ὁ
ἀνθρώπων ὅσα ἀριθμοῦ κρατεῖ· καὶ
γὰρ οὐδὲ πρὶν συνῆλθε καταμοιῆσαι· ἀδύνατον δοκοῦσί τοι
λέγειν αὐτά· ἢ ὅμοιον ἅπτεσθαι· ἢ οὐ μιμνήσκεσθαι
ὃ φίλτατε ὅτι φαμὲν· οὐδὲν λόγου εἶναι τῶν τοιούτων
οὐδὲν ὅμοιον· ἀλλ' εἰ μὴ αὐτῶν αὐτῶν· σὲ δὲ μᾶλλον καὶ
τοῦτο ἐρωτᾶν· ἐὰν ἄλλο τι καὶ φαίνηται· ἕκαστον τῶν
σοφῶν ἀποκρύπτεσθαι· ὅσον ἂν εἰσφέρῃ τὸν λόγον ἐξαίρε

* ὅτε ἐλέχθη τὰ χρώματα καὶ τὰ τοιαῦτα:

† ἀντὶ τοῦ ὧν θέσθαι:

ὀξα χθὴν τοσ δὲ. τότ᾽ ἰδὴ σκέτομαι. ἤτ᾽ ἀμβμαῖον ἤτ᾽ νό
μιμον ἅμα φαμήσθαι. ἀλλὰ θαρρῶν. καὶ καρτερῶν. ὧ καὶ ἀμ
δρείωσ ἀποκρίνου. ὡ ἀμφαίνηται σοι πρὶ ὧν ἀμ ὁρῶ τὸ:
ὁρᾶτα δή: λέγ᾽ τοίμων πάλιν. εἴ σοι ἀρέσκει τὸ μή τι εἶναι.
ἀλλὰ μὴ ἐσθαι ἀεὶ ἀμ θὸν καὶ καλὸν. καὶ πάντα ἀεὶ ἀρ τι
δηλήλυθεμεν. ἀλλ᾽ ἐμοιγε ὥσει δήσου ἀκούω οὕτω δὴ δεξιόντοσ
θαυμασίωσ. φαίνεται ὡσ ἔχει μλόγον. ὑπολη πτέον λίπερ
δηελήλυθαν: μὴ τοίνων ἀπολείπωμεν. ὅσον ἐλλείπουσιν αὐτοῦ.
λείπεται δὲ ὃν ὑπνίων τε πρὶ καὶ μόσων. τῶν τε ἄλλων καὶ
μαίων. ὁσαν τε παρακούειν. ἢ παροραῖν ἢ τι ἄλλο πάσχειν
μθαι λέγεται: οἶσθα μάρπου. ὅ τι ἐν παῖσι τούτοις ὁμολογουμέ
νωσ ἐλέγχεσθαι δοκεῖ. οὐ δὲ τι δῆμεν λόγον. ὡσ παντὸσ
μᾶλλον ἢ μὴν τῶν δείσ αἰσθήσεισ ἑν αὐτοῖσ μηνομένων καὶ
πολλοῦ δεῖ τὰ φαινόμενα ἕκαστα. ταὐτὰ καὶ εἶναι. ἀλλὰ παν
τοῦμαντίον οὐδὲν ὧν φαίνεται εἶναι: ἀλη θέστατα λέγεισ.
ὦ σώκρατεσ: τίσ δῆτ᾽ ὦν παῖ λέγεται λόγοσ. πρὸσ τὴν αἴσθη
σιν ζῴων ἁπάντων τιθέμενοι. καὶ τὰ φαινόμενα ἑκάστοισ. ταῦτὰ
καὶ εἶναι τούτοισ οἷσ φαίνεται: φρονεῖν δὲ σώκρατεσ ὀκμὼ ἤπᾶν
ὁτιοῦκ ἔχω τί λέγειν. διότι καιμὴν δὴ ἐνέβλησεν εἰπόντι τὸ
ὡσεὶ σὺ σ᾽ αὐλη θῆ σε μὲ οὐκ ἄν δικαίωσ ἀμφισυλλήβδην σοῦ μα
νόμενοι. ἢ ὀνειρῶντ᾽ τον τε. οὐ τε δὴ δοξάζοντεσ. ὁ τὰν
οἱ μὲν. θεοὶ αὐ τοῦν οἴσονται εἶναι. οἱ δὲ. πτηνοί τε καὶ
ὅσα πεζόμενοι ἐν τοῖσ ὑπνοισ διανοοῦνται: ἆρ᾽ οὖν οὐ δὲ
τὸ τοιοῦν δε ἀμφισυλλήβδην ἐν ρεῖσ περὶ αὐτῶν. μᾶλλα δὲ
δὲ περὶ τοῦ ὀνάρ τε καὶ ὕπαρ: τὸ ποῖον: ὃ πολλαχοῖσ δο
ῖμαι ἀνακινδυνεύσαι. ἐρωτῶντων τινὰ ἄν τισ ἔχοι τε κυρίωσ
ἀποδεῖξαι. εἴτισ ἐροιτο μὴν οὕτωσ ἐν τοῖσ παρόντι. σκόπε
ρον καὶ θὲ δόμεν καὶ πάντα ταὐ διανοούμεθα ὀνειρώττο
μεν. ἢ ἐγρηγόραμεν τε καὶ ὕπαρ ἀλλήλοισ διαλεγόμεθα:
καὶ μὴν ὦ σώκρατεσ. ἀπορόν γε ὅτου χρὴ δοκεῖν δεῖξαι τὸν
κυρίωσ. πάντα γὰρ ὧ σῶ ἐν τί ἀποφαίνεται ταῦτα παρακολουθῆ

ἢ δηλήμ

ὁ πωλημορῶν τοῖ
πρωταγόραν τὸν πρὸσ
αὐτὸν ἐν αἰσίσ δοκῆ
διαλύσι:—

ἐν τ᾽ δὲ θ᾽ ἀρχῆ λύσιν
τ᾽ πρὸσ πρωταγόραν
ἐν αἰσίσ. διαὐτ᾽ ἀπο
ῥεῖν τὸ π᾽ τὸν
πνίων:—

ἀ τε μὲν μεῖ λέγεται. οὐ δὴ καλῶς καὶ ὃν τοῖ ὃν ὑπνίοι
δοκεῖν ἄλλοιος διαλύεσθαι. καὶ ὁ τὰν δὴ ὄναρ, ὀνείρατα
δοκῶν ἂν ἡγεῖσθαι. ἀτοπος δὴ ὁμοιότης τούτων ὄκειμοις:
ὁρᾶις οὖν ὅτι πότε μὲ ἀμφισυλλήσας οὐ χαλῶν. ὅτε καὶ
πότερον ἐστὶν ὄναρ ἢ ὕπαρ ἀμφισυλλήβδην. καὶ δὴ ἴσον δὴ
τοῦ χρόνου οὐ καθεύδομεν ἢ ἐγρηγόραμεν. ὃν ὄκατέροις
διαμάχεσθαι μᾶλλον ἢ τυχὸν τὰ ἀεὶ παρόντα δόγματα
τοῦ μᾶλλον εἶναι ἀληθῆ. ὥστε ἴσον μὲν χρόνον τὰ δεφανὲν
ὄντα εἶναι. ἴσον δ' ὄκεῖνα. καὶ ὁμοίως ἐφ' ὄκατέροις δὴ
χρῆ ζόμεθα: πᾶν τὰ πάσι μὲν οὖν: οὐκοῦν καὶ πότερον
τε καὶ μᾶλλον. ὁ αὐτὸς λόγος. πλὴν τοῦ χρόνου ὅτι οὐκ ἴσως:
ὀρθῶς: τί οὖν. πλήθει χρόνου καὶ ὀλιγότητι τὸ ἀληθὲς
ὁρισθήσεται; βουλοίμην μὲν ἂν εἰ ἦν πολλαχῆι: ἀλλὰ τί ἄλλο
ἔχομεν σαφὲς ἐνδείξασθαι. ὁποῖα τούτων παῖν δοξάσματα
τὸν ἀληθῆ; οὔμοι δοκῶ: ἐμοῦ τοίμων αὐκουν, οἷα περὶ
ὧν τὰν ἀνλέγοι ἂν, οἱ τὰ αὐτὰ δοκοῦντα, ὁρίζόμενοι τοῖ
δοκοῦντι εἶναι ἀληθῆ. λέγοιεν δὲ ὧδε δή οἶμαι. οὐ πᾶσ ἂν
τὸν τε. ὧ θαύματε. ὃ ἂν ἕκαστον ὑπολαμβάνοι τὰ παῖ. μὴ πλὴ
τινὰ δεῖν αἰεὶ ἕξειν τὴν δ' αὐτὴν τοῖ ἑτέροις; καὶ μὴ ὑπολαμ
βάνομεν. πλὴν μὲν, ταὐτὸν εἶναι ὃ ἕκαστον ἂν ὑπολαμ
βάνῃ ἀλλ' ὅλως ἕκαστον: οὐδὲν ἄτοπον τοίμων ταὐτὸν πλέχειν. ἢ ὃν
διαφαίνει ἢ ἕν ἄλλῳ ὅπου οὖν. ὅτ' ἂν ἢ κομδὴ ἕκαστον: ἆρ' οὖν
οὐκ ἂν ὅμοιον ἂν φαίη ὃν τὸ τοιοῦτον ὁμολογεῖν; ἕμοιγε
δοκεῖ: εἰ ἄρα τί συμφαίνει ὁμοιόπον ἔχειν ἢ ἀνόμοι
ον. ἕν τε ἕαυτοῖ ἕν τε ἄλλοι. ὁμοιούμενον μὲν, ταὐτὸν φαίνε
σθαι ἔχειν ἐσθαι. ἀνομοιούμενον δὲ, ἕτερον: ἀναίγκη: οὐκοῦν
ἕν τοῖς πρόσθεν ὀλιγόμεν. ὡς πολλὰ μὲν ἢ ἓν τὰ τοιαῦτα
καὶ ἄπειρα. ὡς αὖ πάλιν δέγε καὶ τὰ παίχοντα: ναί: καὶ
μὴν ὅτι γε ἄλλο ἄλλῳ σύμμιγμον καὶ ἄλλοι. οὐ ταὐτὰ
ἀλλ' ἕτερα γίγνεσθαι: πᾶν μὲν οὖν: λέγομεν δὴ ἕνια
καὶ σε. καὶ τὰ ἄλλ' ἢ δὴ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. ὡς κρατὴ

ὅτι σωματικὴ καὶ ἐν τοῦτοις τοῖς τοῦ πρωταγόρου δόγμασι λαμπρὰ τρία ἀτιμήματα:—

ὡ ὁμοίως ἵππος ἅμα καὶ οὐκ ἵππος ταὐτὸν φαίνοι κατὰ τὸ αἰσθητικόν· ἀλλ' οὐ λέγεσθαι τοῦτο:

ἢ κατὰ τὸν πρωταγόραν:—

ἡδαίμονέστερον. καὶ σωκράτη αὖ ἀσθενοῦντα· πότερον ὁμοίως
τοῦτο κείμενοι. ἢ ἀνόμοιον φήσομεν· ἆρα τὸν ἀσθενοῦντα
σωκράτη ὅλον τοῦτο λέγεις· ὅλους ὅκείμενους τοῖς ἡδαίμονέσι
σωκράτει; καὶ ἄλλα ὑπόλαμβε· αὐτὸ τοῦτο λέγω·
ἀνόμοιον δή που καὶ ἕτερον· ἆρα οὕτως ἂν ὑπολάβοις ἀνόμοιον;
ἀνάγκη· καὶ καθόδον τινὰ δή· καὶ πάντα ἀνάγκη ἡδέα θάτερα
ὧν

ἐμαυτοῦ τοιοῦτος· ὃ κεῖνός τε ἑαυτοῦ τοιοῦτον γενήσεσθαι· οὐ γὰρ ὧν
ἀνάγκη λέγω· ἐμὲ τοῦτινος γίγνεσθαι· ὁ τὰν αἰσθανόμενος
γίγνομαι· αἰσθανόμενος γάρ· μὴ λευκὸς δὲ αἰσθανόμενον, ἀλλὰ
ματον γίγνεσθαι· ὃ κεῖνο τῆδι νι γίγνεσθαι· ὁ τὰν γλυκὺ μὴ
πικρὸν μὴ τί τοιοῦτον γίγνεσθαι· γλυκὺ γάρ· μὴ λευκὸν δὲ γλυκύ· ἀ
λεύκατον γενέσθαι· ἀλλὰ ταῦτα μένοντα· λείπεται δὲ ὄντα
μήν ἀλλήλοις· εἶναι· εἶναι τὸ γιγνόμενον· γίγνεσθαι·
ἐπεὶ οὐδὲ ἡμῶν ἡ ἀνάγκη τὴν οὐσίαν σῳζειν· σῳζει δὲ
οὐ λευκὸν τὸν ἄλλον· οὐ λευκὸν ἡμῖν αὐτοῖς· ἀλλήλοις μὴ λείπεσθαι, σῳζεσθαι· ὥστε εἶναι πόρισμαι ζειν, τινὶ
εἶναι· μὴ τινός· μὴ πρός τι ἡ τὸν αὐτοῦ· ἢ τὸ γίγνεσθαι· ἀπὸ
δὲ ὄφ ἑαυτοῦ τι· μὴ ὂν μὴ γιγνόμενον, οὐτ' ἂν τοῦ λεκτὸν· οὐ
τἄλλου λέγοντος ἀπὸ δὲ κτῆσιν· ὥς ὁ λόγος ὃν δηλονότι
μὲν σημαίνει· ταῦτα πάσι μὲν οὖν ὥς σοὶ κρατεῖ· οὐκοῦν
ὅτε μὲν τὸ ἐμὲ ποιοῦν· ἐμοὶ ἔστι καὶ οὐκ ἄλλοις, ἔστι καὶ αἰσθάνομαι αὐτοῦ, ἄλλος δ' οὔ· ὥσπερ γὰρ οὔ· ἀλλ' ἴθι ἄρα ἐμοί,
μὴ ἐμὶ αἰσθησις· τῷ γὰρ ἐμὶ ὁ οὐσίας αἰτία ἐστίν· καὶ ἔστι
κρι τῷ κατὰ τὸν πρωταγόραν· τῶν τε ὄντων ἐμοὶ ὡς ἔστι
καὶ τῶν μὴ ὄντων· ὡς οὐκ ἔστιν· ἐμοὶ κεν· ὥσπερ οὖν
ἄν τοῦ δηλον· καὶ μὴ παίσειν τῇ δημοίᾳ· περὶ τὰ ὄντα
μὴ μὴ ὁμοίως· οὐ κοῦν σημεῖον ἂν εἴη ὧν πρὸς αἰσθητόν·
οὐ δαμῶς ὁ ποσοῦν· ὥσ' ἀνάγκαῖον ἄρα σοι εἴρηται· ὅτι ἐμοὶ
σημεῖον οὐκ ἄλλο τι ἔστιν ἢ αἰσθησις καὶ εἰς ταυτὸν συμπί
πτει· κατὰ μέρη ὅλον καὶ ἱρὰ κλείτειον καὶ σοὶ τὸ τοι
οῦτον φίλον· οἷον ῥεύματα κινεῖσθαι τὰ πάντα· κατὰ
δὲ πρωταγόραν τὸν σοφώτατον· σοὶ τῶν χρημάτων, ἅμα
μέτρον εἶναι· κατὰ δὲ θεαίτητον· τούτων οὕτως ἔχόντων·
αἰσθήσεις ἐναργεῖς ἐμοὶ μὲν εἶναι· μὴ γὰρ ὦ θεαίτητος τοῦτο
οὕτω φάσκειν· σοὶ δὲ εἶναι οἷον μεταπίπτειν δόξαν· ἐμοὶ δὲ
καὶ συμφέρει· μὴ ποτὲ ἐλεγχος· οὐ τῶν ἀνάγκη σοφὸς κρατεῖν· τοῦ
μὲν δὴ ὡς ἐμοὶ κεν· μόνος ποτὲ ἐφθέγξατο μὲν· ὅτι δὴ ποτε καὶ

Κατὰ τὰ αἰσθήματα τοιοῦτος· κατὰ κοινοῦ ἡ ἁρμονία·—

ὡς τε βέλτιον οὐδὲν ἄτοπον σημαίνει λατέον εἶναι· οἷον τὸ ὄνειρον ἐστὶ τοιοῦτον·—

ὃ ἔστι γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι τοῦτο τὸ θεαίτητος τοῦ λόγου

τυχαῖον. καὶ δὲ τὸν τόκον. τὰ ἀμφὶ δρόμα αὐτοῦ. ὡς ἄλη
θῶς ὃν κύκλοι περὶ θρεκτὸν τοὶ λόγοι σκοπουμένου. μὴ
λαθῆ ἡμᾶς οὐκ ἄξιον ὂν προφῆς τὸ μὴ μόμενον. ἀλλ' ἂν θη
αἰον τὸ καὶ τοῦ δος. ἢ οὐ οἶ ει παῖ τως δεῖν τὸ γε σὸν τρέ
φειν καὶ μὴ ἀπο τιθέναι: ἢ καὶ ἂν ἐξ ἡι θλιχόμενον ὁρῶν καὶ
οὐσφό δρα χαλεπαίνειος. ἐαῖ πιστος οὐ ὡς πρωτοτόκου αὐτὸ
ἀφαιρῆι; ἂν ἐξεπαιώσω κρατῶ θεαίτητος. οὐ δαμῶς γὰρ
δυσκολος. ἀλλὰ πρὸς θεῶν εἰπέ. ἢ αὖ οὐχοὕτως ἔχει; φι
λολόγος γέ εἶ τε χνῶς καὶ χρηστὸς ὦ θεόδωρε. ὅτι μοῖρ
λόγον. τινὰ εἶναι θύλακον. καὶ ῥαιδίως ἐξελόντα, θ
ρεῖν ὡς οὐκέχει αὖ οὕτω ταῦτα. τὸ δὲ μὴ μόμενον οὐκόμπο
εἶος ὅτι οὐ δεῖς τῶν λόγων ἐξέρχεται παρ' ἐμοῦ. ἀλλ' οἶει παῖ
ρὰ τοῦ ἐμοὶ παροῦσι διαλεγομένου; φῶ δὲ οὐ δῆτα. πολ
πλεῖον ἀλλὰ μὰ χρόνον. ὅσον λόγον παρ' ἑτέρου σοφοῦ λαμῆν
καὶ ἀπο δέξασθαι μετρίως. καὶ μῶν τοῦτο παρὰ τοῦ δεπειρα
σομαι. οὐ τί αὐτὸς εἶπῆν: οὐ καλλιον ὦ σώκρατες λέγεις
καὶ ποιεῖ οὕτως: οἶσθ' οὖν ὦ θεόδωρε ὃ θαυμάζω τοῦ
ξαίρου σου πρωταγόρου;: τὸ ποῖον: τὰ μὲν ἄλλα μοι. πάν
τὰ δέως εἴρηκεν. ὡς τὸ δοκοῦν ἑκάστοι. τοῦτο καὶ ἔστιν.
τὴν δὲ ἀρχὴν τοῦ λόγου τε θαυμαστὸν καὶ ὅτι οὐκεῖπεν ἀρχὴ
μὴν ἁπάντων τῶν ἀληθείας. ὅτι πάντων χρημάτων μέτρον
ἔστιν. ἐστὸν. ἢ κυνοκέφαλος. ἢ τί ἄλλο ἀπο πόταπον τῶν
ζῴων τὴν αἴσθησιν. ἵνα μεγαλοπρεπῶς καὶ πάνυ κατα
φρονητικῶς ἡμῖν λέγειν. ἂν δεῖ κνύμενος. ὅτι μὲν ἡμῶν
αὐτὸν. ὡς σοφὸν ἐθαυμάζομεν ἐπὶ σοφίαι. ὁδ' ἁρπά
σας ἂν εἰς φρόνησιν. οὐ δεῖν μελτίων καὶ πρᾶος
μῆνου. μὴ ὅτι ἄλλου τινὸς ἀνθρώπων. ἢ πῶς λέγομεν,
θεόδωρε. εἰμὲν δὴ ἑκάστου αὐλισθὲν ἐσμεν. ὁ ὧν διαισθή
σεως δοξάζει. καὶ μὴ τὸ τἀλλου παθος ἄλλος μᾶλλον
διακρίνει. μὴ τὸ τὴν δόξαν κυριώτερος ἐσμεν εἶναι σκέπτα
σθαι ἢ τερος τὴν ἑτέρου ὀρθὴν ἢ τοῦ δηο. ἀλλὰ πολλοῦ

ἡμέρα ἐ τοῖς μὲ φάσιν
ἐκνεφέσε ως· οὕτως
κλισθεῖσαν. πρόσωπον
ἐν ταύτῃ καθαιρόμενα
τὰς χάρας αἰσωτὰ
μενα τῷ μαίῳ σθως.
τὸ μὲ φος π τ δεῖ αν
φέρουσι τρέχουσαι κύ
κλῳ· καὶ τοὔνομα τι
θέντες τοῦτο· δῶ ῥαῖτε
πεμ πωσι τῷ παιδὶ
ὡς ἔσται τὸ πλῆθον πο
λύπους λας· οἱ τε φίλοι
τὲ ξ οἱ κᾶοι· ἢ ἁπλῶ
οἱ πρὸς ἑκάστους:-

ὁ τὸ τοὺ πρωταγόρου
σύμπαμαι ἐν ὦ. ταῦτα
δοξάζῃ· ἀλλ' ἐθέλ αι
ἑκάλιτο ὑπὸ πρω τα
γόρου:-

ὁ τὸ ἑκαστράχου παιδί:

εἴρηται· αὐτὸς τὰ αὑτοῦ ἕκαστος μόνον δοξάσει. Ταῦτα δὲ
τοιαῦτα ὀρθὰ καὶ ἀληθῆ, τί δή ποτε ὦ Θεαίτητε τοτὲ μὲν
σοφὸς ἐγὼ καὶ ἄλλον διδάσκαλος ἀξιοῦσθαι δίκαιος
καὶ ἐν μεγάλῃ μισθῷ· ἡμεῖς δὲ ἀμαθέστατοί τε καὶ φοιτη
τὸν ἡμῶν παρ' ἐκείνου· μέτρον οὖν τι αὖ τοῦτο ἕκαστοι τῆς αὑτοῦ
σοφίας· ταῦτα πότερον μὴ φῶμεν δὴ μοῦμεν λέγειν τὸν πρω
ταγόραν· τὸ δὲ δὴ ἐμόν τε καὶ τῆς ἐμῆς τέχνης τῆς μαιευ
τικῆς. σιγᾷ· ὁσονοῦν τὸ φλισκάνομεν· οἶμαι δεῖσαι ξύμπασά
τ' οὖν διαλέγεσθαι πραγματείαν· τοῦ γὰρ εὖ σκοπῆν καὶ εὖ λέ
γειν ἐλλέλειμαι τοῖς ἄλλοις φαντασίας τε καὶ δόξας ὀρ
θὰς ἐκκαλούσας. οὐμαιευτικὴ καὶ διαλυμοσφλυαρία· ἆρ'
ἀληθῆ σὺ ἀλλήθεια πρὸς ταγόρου· ἀλλ' οἶμαι παίζουσιν ἑκοῦ
σιν ἀνδρὶ τῷ μάλιστ' ἐφάψασθαι φίλοσόφῳ. ὦ σώκρατες φίλος ἀνήρ·
ὦ σοφὲ Θεόδωρε μῶν οὐκ ἄν σοι δεξαίμην δ' ἐγώ μου ὁμολογῆ
σαι· ἐλέγχεσθαι πρὸς ταγόραν· οὐδ' αὖ σοὶ παρὰ δόξαν ἀπιτᾶ
μεῖν· τὸν οὖν θεαίτητον παλιλλοῦμεν· σοφὸς καὶ μῶν δὴ·
μᾶλλ' ἐμεβλῶσσοι ἔφαμεν ὑπακούειν· ἆρα καὶ εἰσλα
κεδαίμονα αὖ λαθεῖν ὦ θεόδωρε σὸς τοὺς παλαίστρας· ἀξι
οῖ ἂν ἄλλους θεόμεσθα μηνοῦν ἐμοῦ φαύλους· αὐτὸς
δὲ ἀπαρτῶν δείκνυναι τὸ εἶδος σαφαπολώμεθα; ἀλλὰ τί
μᾶλλον δοκεῖς· ἡδρομέβλοι ἐσμὲν καὶ τρέφην καὶ σῴζεσθαι· ὦ
σώφρων οἶμαι ἁμαῦ πάσειν· ἐμὲ μὲν, ἐὰν θεαίτητος δὲ μὴ
ἕλκῃ πρὸς τὸ μνημάσιον· σκληρὸν δή τι ὄν· τοῦτο δὲ μὴ
νεωτέρῳ τε καὶ προτέρῳ ὄντι πολλάκις· ἀλλ' εἰοὖ
σοι ὦ θεόδωρε φίλοις οὐ δέ μοι ἔχθροὶ φασὶν οἱ φροι
μαζόμενοι· παλιν δὴ οὖν ἐὰν τὸν σοφὸν θεαίτητον ἴτεον·
λέγε οὖν ὦ θεαίτητε· πρῶτον μὲν· ἀνῳ δὴ διὰ λαθεῖν·
ἆρα σύ σὺ θαυμάζεις· ἢ οὐ τοῦτο ἕξαι φύσις ἀρα φαίνεται
δὴ χείρων εἶσο σοφίαν ὁτουοῦν ἀνδρὸς ἢ καὶ θεοῦ; ἢ ἧττον
τί οἷ ει· τὸ πρωτάριον μέτρον· ἐγὼ θεοὺς ἢ εἶσ' ἀνδρὸς λέγεσθαι;
καὶ δίωσ οὐκ ἐγώγε· καὶ ὁ πρωταγόρας ἔφη ταῦτα· σκόπει γὰρ

ἢ μεμαίνῃ ἢ ἐσὶ πολὺ διήκουσας·—

ἢ ἐγκεφαλοπαζόμενοι·

λωι καὶ γὰρ δὴ μᾶλλον ὀρθότερον λέγειν τὸ δοκοῦν ἐκάστοις τοῦ
τὸ εἶναι τὸ δοκοῦν τινί· φαίνεται δ' οὐδενὶ φαίνεσθαι μὴ
δὲ τὸν ἀμαθῆ τὸν ἐναντίον· ταχὺ γὰρ ἂν ὁμολογήσειεν· πόσοις γὰρ εἶ φίλος
καὶ· τί δ' οὖν διαμαρτάνουσι καὶ πείθη·
πρὸς γὰρ ταῦτα ὁρεῖ πρῶτον τὸν λόγον· λέγεται δ' ἄλλος περὶ αὐτοῦ·
ὧν γὰρ αἱ παιδεῖαι καὶ μὴ ὀρθὸν καὶ μὴ μεμορφεῖται συμβαίνει
ὁμοίως· θεοῖς τε εἶναι τὸ μέτρον ἄνθρωπος· οὐσίας δὲ ἐκάστου τοῦ
λέγειν καὶ μὴ φαίνεται περὶ αὐτῶν· ὡς ἔστι μὲν οὐκ εἰσίν· ἐ
ξαίρω· καὶ αὖ οἱ πολλοὶ ἂν ἀποδέχοιντο αὐτοῦ κύνον εἶναι· λέγει δ'
ταῦτα ὡς δεινόν· εἰ μὴ δὲν δοκεῖ σεσοφίσθαι ἕκαστος τῶν
ἀνθρώπων· πόσκλήματος ὅτου οὖν· ἀπόδειξιν δὲ καὶ ἀνάγκην·
οὐδὲν τιμοῦσι λέγειν· ἀλλὰ τοῖς εἰκότι χρῆσθαι· ὧν εἰ θέλοι
θεόδωρος· μὴ ἄλλος τις τῶν γεωμετρῶν χεώμενος γεωμετρῆ·
ἄξιος, οὐδενὸς μᾶλλον ἂν εἴη· σκοπεῖτε οὖν οὔτε καὶ θεόδωρος
εἰ ἀποδέξεσθε πιθανολογίαι τε καὶ εἰκόσι περὶ τηλικούτων
λεγομένοις λόγοις· ἀλλ' οὐ δίκαιον ὦ σώκρατες· οὕτε σὺ
οὐτ' ἂν ἡμεῖς φαίημεν· ἀλλὰ δὴ σκεπτέον ὡς ἔοικεν ἄλλη· ὡς
ὅτε σὺ καὶ ὁ θεόδωρου λόγος· πάνυ μὲν οὖν ἄλλη· τῇδε δὴ
σκοπῶμεν· εἰ ἆρα ἐστὶν ἓν ἕκαστον τῶν ὄντων καὶ αἰσθητὸν ἢ
ἕν τὸν δοκοῦντα ἐπιλέγειν
οὐκ ἂν πάλιν ὁ σωκράτης ὁ κατὰ πρωταγόρου· ὅτε τὸ τοῦ κυρίου κε
φαλοῦ ἐμεμψίατο· δι' μεμορίαν μὲν ἁμαρτάνειν· διὰ τὸν εἰρωνεύεσθαι
τὸν λόγον παραμυθούμενος· ἵνα πάλιν
διαφέρηται τὸν μῦθον·

ἐξ ἀρχῆς τὸν πολλαχοῦ
λαύσιμον ἐστὶ γεωμετρί
ας κυρίαν· γελοῖοι ἂν
ὦμεν οὐσιμέτρα λο
γοκτόνοι ἀλλ' ἐλοίσιμε
θ' ἂν τ' πεισθέρα
σιν ἀθφίαν· διαμεν
τ' ἄξιος δ' πίσον ἐξ
τὰ τοιαῦτα· ἐκ δὲ τ
τ' κυνὸς ὀρτ' σωληνῆ
θλαῦ· τὸ οὐδενὸς μᾶ
μου· ὁ τὰν ἐκφεύγειν
δὲν τὸ θλαύσια ἐν τῷ
παίδφι·—

ἂν
πρόκατζκῶ ἐλέξαι τὴν
ἐξάρχιον φύσιν τοῦθεν
τὴν τοῦ· τί θεμένου τ'
ἐστὶ απὸ αἰσθησιν

ξ τοι λή λών απολάβη μ ξ
ού κ ἔστι φαται ὁ ῥοὴν
ὁ ἀμεράμ ματος. ἄλλο
ἐ στιν λή ἔστι τὴν μι ξ
ἄλλο ὁ ραστο λή τοι
ἀι σθητοσ :—

ξ τοῦτο πῆρ αστι κοὴ
ξ αι ν δλιλη καὶ τοῦ
ὁρ ῶ :—

καὶ οἱ ὁρ μη νεῖ σ δ' λάσ κοι σι μ, οὔτε ἀι σθά νε σθαι τοῖ ὁ ραὴν
λὴ ἀκ ού ε ἶν. οὔ τ' ἔστ' ἀισθα : ἄρ' ἀισ θά νε σθαι τε. καὶ οὐ καίτ',
ὀν σοι πρὸς ταὐ τὸν ἀμφισ βη τή σαι. ἵ' να καὶ αὐξ ά λι. ἀλλὸ
ρα δὴ καὶ τὸ δε ἄλλο προσ ἰὸν. καὶ σκό πει πού αὐτὸ δ' λο
σῶ σεθαι : τὸ ποῖ ον δή : τὸ τοι όν δε. εἰ τὶ ς ὁρ οι τὸ ἁ ῥαὐ λω
μα τὸν ὁ τοῦ τὶ σ ἔστ' ἀπ' ἐ μοῦ ν γὼ ρ οι τὸ ποῖ τε ἓν ἔχ ον τα μὴ λί
μνω αὐ τοῦ τοῦ τον. καὶ σῶ μ' ὁ μοῦ ρον τό τε ὅ τε μέ μη ται· μὴ
ἔστ' ἀ ἀσθα αὖ τὸ τοῦ τὸ ὃ μέ μη κα. καὶ ὁ λο κλη ρὸ δὲ ὡ σ' ἔοι κε
καὶ ὅ λο μέ ρὸς ὁ ρᾶ ε σθαι. εἰ μα θὼν τὶ σ· τί. μέ μη μέ ρος μὴ
οἷ δ' ἐν· ὡσ ὡ σ' ὡσ' κρα τὲς. τρί α σ' γὰρ ἂν εἰ μὶ ὀ χῆ εἰ σ· μὴ
οὖν ζῷ λη φὼ ; σκό πει δέ. ἆρ' ἂν τὸ ὁ ραὴν οὐ καὶ σθα ή ε σθαι λε
γο. καὶ τὴν ὁ τὴν ἀι σθη σιν ; ζῷ μ· οὐ κοῦν ὁ ἶ δ' λόν τι ἔστ'
στὶ μεῖ ον ὃ κεῖ νου ἧ ρ' ὁ μέν, ὁ εἶ δ' λον κατ' ἀ πὸν ἀρ τι λόγ ρ· μ· καὶ :
τί δέ. μὴ μᾶλ λον οὐ λῆ εἰ σ· μᾶλ λὸν τοι τί ; ναί : σῶ τρον οὐ δ' λον ὃ
λὴ τι νό ς : τί νος δὴ λή που : οὐ κοῦν ὧν νέ μα θε καὶ ὧν ἡ ἴσ θη
τοι οὐ τοσὶ τί νων ἦρ : τί, μᾶλ λόν : ὃ δὴ εἶ δέ τις. μέ μη ται που
ὁ ρι στέ ; μέ μη ται : λὴ καὶ μᾶλ λον. λὴ τοῦ το δρά σας. ἵνα
λα θὼν ; ἀλλ' ἀ δει ὸν ὧ σα ῦ κρα τὲς τοῦ τό γε φᾶ ναι : δεῖ τ
μὲν τοι ἡ σα σοῖ μὲν τὸν πρό σθεν λό γον. εἰ δὲ μὴ, οἰ χή σ·
καὶ ἡ ῥᾳ δί λη τὸν δ' ἀ ὑ πὸ πλά τω. οὐ μᾶλ λον ἵ κα νὸν γε σω μα ὧν.
ἀλλ' εἰ σὲ δὴ πλὴ : πλὴ δε. ὁ μὲν ὁ ρᾶν, ἔστ' ἀπ' ἐ μοῦ φα νὲν τοῦ
τον γ' ὲν ὲ μοί. οὐ τ' ὁ ρᾶν. ὁ τὶ σ γὰρ καὶ αἰ σθη σι ς καὶ ἅ πτε
σθαι. ταὐ τὸν ὧ ἀ μο λο γῆ ται : ὁ μο λο γῶ : ὁ δὲ γε ὁ ρᾶν ἐ ἔστ' ἀπ'
μοῦ ν γὼ ν' ὧν οὐ ὁ ρᾶν. ὁ ρᾶν μέ ν τοι. μὲ μη ται μὲν. οὐ χ' ὁ
ρᾷ. δὲ αὐ τό· λῆ γὰρ ; ναί : τὸ δ' ἐγ ὼ οὐ χ' ὁ ρᾷ, οὐ κ' ἔστ' ἐ γὼ
ται ἐ σ' τιν. εἰ τ' ὁ ρᾷ καὶ τὸ ὁ ρᾶν ταὐ τὸν ἐ σ' ται ; ἀ λη θῆ : συμ βαί
νει ἆρ' ἂν οὖν τὶ σ ἔστ' ἀπ' ἐ μοῦ ν ὁ ρᾷ τε. ἔστ' ἐ μὲ μη μέ νον αὐ τὸν.
μὴ ταὐ τὸν εἶ ναι. ἔστ' ἐ δὴ οὐ χ' ὁ ρᾷ· ὁ τ' ὁ ρᾶν ἂν ὁ φ' ἑ τέ ρου εἶ ναι
εἰ μή που τε : ἀ λη θέ ς ἐ σ' ται τὸ λε γό με νον. τὸν ἀ λε κτρυ ό να δὴ
τὶ συμ βαί νειν εἰ φαί νε ται ὃ ἔστ' ἀπ' ἐ μοῦ καὶ ἀι σθά νε σθαι.
ταὐ τὸν φὴ εἶ ναι : ὃ ἔστ' ἀρ' ὁ κατ' ὀ ρθὸν φα τέ ον;

κινδυνεύει: τί οὖν δὴ τὰρ εἴη ἐστὶ αὐτὴ μὴ πάλιν ἐξ ἀρχῆς
σκοπεῖσθαι καὶ λέγειν τὸν. καὶ τοι τί ποτε μέλλομεν. ὃ θεαίτητε
δρᾷ: τίνος περὶ φαινόμεθα μαίεσθαι ἀληθῆ τρυφῶντος ἀγροίκως
δίκην. ἀρίνομεν κυκῶντα. ἀπορεῖν δὴ σαν τὸ ἀπὸ τοῦ λόγου, ἀϊδιον: τοῦτο δὴ: ἀρ' οὐ λογικοὺς ἐσμεν τοὺς ἀνθρώπους καλοῦντες: καὶ τοι
τοῦτο τίνι περιγενόμενοι τοῦ λόγου: ἄμα παῦ. καὶ οὐ φαύσκοντες ἀρετῆς καὶ ἄλλα φιλόσοφοι εἶναι, λαμβάνομεν
ταῦτα ἐκείνοις τοῖς λεπτοῖς ἀμβλυτέροις ποιοῦντες: οὔπω
μανθάνω, ὅπως λέγεις: ἀλλ' ἐπειρασόμεθα δηλοῦσαι περὶ
αὐτῶν. ὅ, τε δίνος. ὑπόθεσις δή. εἰ μὴ θεαίτητος καὶ μὴ
μέρος τι μὴ ἐστὶ ἄστατον. καὶ τὸν ἓ δόντα καὶ μύσαντα
μεμνημένον. ὁρῶντα δὲ οὐ. ἀπολείξαντος οὐκ εἰδότα,
ἀπολείξαντα. καὶ ἅμα μεμνημένον. τοῦτο δεῖναι ἀδύνατον. καὶ οὕτω δὴ μυρία ἀπόλλυται. ὁ ἀρα ταράττει: ὃ
σὸ ἅμα ὁ τῆς ἐστὶ αἴσθησις. καὶ αἰσθήσεσθαι. ὅτι ταὐτὸν εἴη:
φαίνεται: οὐ τὰρ οἷόν τε. εἰ μέρος ὁ πὴρ τοῦ ἑτέρου
μύθου ἔχει. ἀλλὰ πολλὰ ἄρ' ἡμῶν. μὴ δὲ ὀρθῶς αὐτὸν
ἡμεῖς προσηλαύνομεν. καὶ μὰρ οὐδὲ ἐστὶ τρόποι οὕτως πρὸς
ταὐτὰ καταβλητέον ἐστὶν ἐθέλουσιν. ὧν θόδωρος
εἶπε δέ. ἀλλὰ δὴ αὐτοί. κινδυνεύσομεν τοῦ δικαίου ἐρέσθαι
αὐτοῖς ἐστὶν: οὐ μὰρ φόβος σκέπτεσθαι. ἀλλὰ μᾶλλον καλλίαν ὁ ἰατρικοῦ, τῶν ἐκείνου ἐστὶ πρόσωπον. ἡμεῖς δέ πως
θαὐτὸν ἐκτὸς ἡλῶν λόγων. πρὸς τὴν γεωμετρίαν ἅπτεσθαι τὸν ἐκτὸς ἡλῶν λόγων. χάριν γε μέντοι σοι ἕξομεν, ἐὰν αὐτοῖς ἐθέλῃς: καὶ λῶστα λέγεις ὦ θεόδωρε. σκέπτεσθαι οὖν τὴν γνώμην
ἡμῶν θεαίτητος τὸν μὰρ ἀρτι δεινόν τι ἀπορίᾳ ὁμολογήσαντα.
μὴ προσχὼν τοῖς ῥήμασι τὸν νοῦν. ἵνα, τὸ πολὺ εἰθίσμεθα
φαίνεσθαι καὶ ἀπαρνεῖσθαι σοι λέγω ὅπη. ἢ θεαιτήτου:
εἶπε τὸ κοινὸν μέν οὖν. λέπτερον δὲ ὀνθοώτερον. σφαλλεῖσθαι μὰρ. ἢ τὸν ἀρχὴν μνήσει: λέγω δή. τὸ δεινότερον

πάλιν ἐν τούτοις πρόκειται τὸ σκέπτεσθαι καὶ λέγεσθαι τὸν ἀληθῆ λόγον περὶ τῶν τοῦ κατὰ νοῦν θεωρημάτων τὰ θεαίτητος:

ἀδύνατον γὰρ ὑπάρχειν μέρος ὃ μὴ ἔστιν. ἅμα δὲ μέρος ὂν ἔχειν τὸ μέρος:—

παλιν ἐν τούτοις τὰ πρότερα μέρη τοῦ λόγου θεαιτήτου δόματα:—

θρόπημαι· ἔστι δὲ οἶμαι τοιόνδε τι· ἆρα οἷόν τε τὸν αὐτὸν
εἶδός τι τί· τοῦτο δ' οἶδε μὴ εἶδήμαι; τί δ' ἂν οὖν ἀποκρινοῦ
μεθα ὦ Θεαίτητε; ἀνδρῶν ἀπορώτατον οἶμαι εἶναι· οὐκ εἶ
τὸ ὁρᾶν ἴστασθαι φήσεις· τί γὰρ χρήσῃ ἀφύκτωι θρόπτη
ματι· τὸ λεγόμενον ἐν φρεάτι σωεχόμενος· ὁ τὰν θρόπ
τὰν ἂν ὀκτωλήκτως ἀνὴρ καταλαμὼν τὴν χεῖρ' οὐ τὸν
ἕτερον ὀφθαλμόν· εἰ ὁρᾶις τὸ ἱμάτιον τοῖ κατειλημ
μένωι· οὐφήσω οἶμαι τούτωι γε τοῖ μέν τοι γε ἑτέρωι·
οὐκοῦν ὁρᾶις τε καὶ οὐχ ὁρᾶις ἅμα ταυτόν· οὔτως γε
πως· οὐδὲν ἀφ' ἧσ[ι] τοῦτο οὔτε τάτγε οὔτ' ἐμόν ἐστιν
τὸ ὅπως· ἀλλ' εἰ ὀϊστέον, τοῦτο καὶ οὐκ ἴστασθαι·
μὼ δὲ οὐχ ὁρᾶις ὁρῶν φαίμην· ὁμολογηκὼς δὲ τυγ
χάνεις τὸ ὁρᾶν ἴστασθαι· καὶ τὸ μὴ ὁρᾶν μὴ ἴστασθαι·
ἐξοὖν τοῦτον· λογίζου τί σοι σημαίνει· ἀλλὰ λογίζομαι·
ὅτι τἀμπαλτίαν οἷός τε θέμενος· ἴσως δέ γε ὦ θαυμά
σιε, πλείω ἂν τοι αὐτὰ ἐρωτῴην· ἕν τι σε προσιρῶται·
ἢ ἴστασθαι ἔστι μὲν ὃ ξύ· ἔστι δὲ καὶ ἀμφί· καὶ ἐν θρόν
μὲν ἴστασθαι· τὸ ῥεῖν θρόνδε μή· καὶ σφόδρα καὶ ἴρε
μα τὸ αὐτό· καὶ ἄλλα μυρία ἃ ἕτερα ἔχοντα τοῦτο
αἰκὸς ἂν ἦν μυσοφόρος ἕνα λόγιος θρόμβος· ἰὼ ἰὼ ἴστα
σθήμενα καὶ αἴσθησιν· τὸ αὐτὸ ἔθου· ἕνα μὲν λόγον ἂν εἶσ
τὸ ἀκούειν καὶ ὀσφραίνεσθαι καὶ τὰ τοιαῦτα αἰσθή
σεις· ἰλίγχην ἂν· ἴστε χορὶς καὶ οὐκ ἀμφὶ εἶσ· πρὶν θαυμάσαι
τὴν πολυάρατον σοφίαν σου ἴσως δέομαι ὑπάντου· οὐδὲ
σε χειρὸς σύμβουλός τε καὶ σωδήσαι, εἰ μὴ ἂν τὸ τοῦ
πρου χρηναίτερον· ὅσον σοί τε καὶ ἐκείνοι ἐδόκει· τί νῦν
δὴ ὁ πρωταγόρας φαίη ἂν ἴσως λόγον ἴστον κορυφοῦ
αὐτοῦ ὄρει· ἀλλ' ὅτι πειρᾶσθε λέγειν· τοῦ γὰρ ἕνεκα
ταῦτα τοῦδε πάντα ὁ σωγενὴς εἶσ ἀμφισβήτησιν τὸ αὐτοῖ
λέγειν· καὶ ὁμόσε οἶμαι χωρήσεται καταφρονῶν ἡμῶν
καὶ λόγων· οὕτως δὴ ὁ σωκράτης ὁ χρηστός· ἔστι δὴ αὐτοῖ

: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁρᾶ

παι διόντι ἔρωτι θεὸν ἔοικεν. εἰ οἷόν τε τὸν αὐτὸν τὸ αὐτὸ
μὲ μὴ ἔσθαι αἷμα καὶ μὴ εἶ δέρμα. καὶ λέγομεν ἀπέφησε δὴ
ἀ τὸ μὴ δύνασθαι τοῦτο ἁρμόττειν. γόλος τοι δὴ τὸν ἔμε ἔρωτι οἷόν
μοιος αὐτὸ δείξει. τὸ δὲ "ὃ ἂν θυμῷ τοῦτο σὺ κράτει. τὴν
δὲ ἔχει. ὁ τάφος τῶν ἐμῶν δ' ἔρωτι ἴσθι σὺ κοπίδι. ἐὰν
μὲν ὁ ἔρωτι θεῖος οἱ αὐτὸν ἀφὸ λύπης κρίνομεν. ἀπόκρι
νόμενος σφάλλεται, φὼ ἐλέγομεν· εἰ δὲ ἄλλοῖος, αὐτὸς
ὁ ἔρωτι θεῖος· αὐτί καὶ γὰρ δοκεῖ σιν αὐσοὶ συμφορήσθαι
μὴ μὴν παρεῖναι τοῖ ὧν ἕνεκεν· τοιοῦτόν τι οὖσαν πά
θος. οἷόν τε ὁ τὸν ἔχοντι μὴ κάτω σάχοντι· πολλοῦ δεῖ·
ἢ αὖ λύπης κρήσει ὁ μολογῶν· οἷόν τε εἶναι ἡδέα καὶ μὴ
ἡδέα τὸν αὐτὸν τοῖ αὐτοῖ; ἢ ἐὰν μὲν τοῦτο λέγωμεν· δό
ξαν ποτὲ τὸν αὐτὸν εἶναι τὸν ἀνομοιούμενον τοῖ πρὶν
ἀνομοιοῦσθαι ὄντι· μᾶλλον δὲ τὸν εἶναι τινα· ἀλλ' οὐ χὶ
τοῖο καὶ τούτοιο μὴ μενέτοιο ἀπείροιο· ἐὰν μὲν ἀνομοί
ωσιν μίμηται· εἰ δὲ ὀνόματος μὲν δεῖ ὄνομα· θηρίδειο
βουλοιεῖσθαι ἀλλήλων· ἀλλ' ὃ μὲν καρίδ φίσιν
μαλακτέρου ἐὰν τὸ ἐλαφρὸ λέγω· ἡδύνασαι ἐξ ἐλάφου·
ὡς οὐχὶ ἵ δια αἰσθήσεται ἑκάστου ἡμῶν μίμνον ταν· ἢ
ὡς ἵ δίων μιμνομένων· οὐδέν τι ἂν μᾶλλον τὸ φαινόμε
νον μόνοι ἑκείνῳ μίμνοιτο· ἢ εἰ εἶναι δεῖ ὄνομα ἓν·
ἡ ὁ πορφαίνεται· ἴσον δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλου λέγων
οὐ μόνον αὐτὸς ὕμνειος· ἀλλ' αὖ καὶ τοῖ ἄλλοι καὶ τοῖς
ἀκούουσιν τοῦτο δρᾶν εἰς τὰ συγγράμματα μου ἁμαρτή
σειν· οὐ καλῶς ποιῶν· φὼ γὰρ φημὶ μὲν τῶν αὐλήθη ἂν
ἔχειν· ὡς ἔρασται· μέρος γάρ ἑκάστων ἡμῶν εἶναι· τοῦτ'
ὄντων καὶ μὴ· μυρίον μέν τοι διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου·
αὖ τοῖ τούτοι· ὅτι τοῖ μὲν ἄλλα ἐστί τε καὶ φαίνεται· τοῖ
δ' ἄλλα· καὶ σοφία καὶ σοφὸν ἄρ' ἄρα· πολλοῦ δέω τὸ μὴ
φάσκειν εἶναι· ἀλλ' αὖ τὸν τοῦτον καὶ λέγω σοφὸν ὃς ἂν τινι
ἡμῶν φαίνηται καὶ ἔστι καὶ καὶ μεταπίπτων· ποιήσει ἂν θεὸς

ἐκ δὲ λύσθαι ἔρον
ἐξ ἐλαφρὸν εἰ πορδύ
νασαι· ἢ γὰρ ὃς οὐ
κεισιν αἰσθήσεσ σ
ἵ δια· καὶ τοῦτ' ἵ δίον
οὖσαν, ἑκάστοις
ἵ δια ἑκάστου·

ἐ· ὑφ' ὃν τι καὶ ὃς αὖ
δὲ ποιεῖς

ἃ
πόρρω λίαν εἰ μὴ
βούλομαι λέγειν
σιωπῶ·

φαίνεσθαί τε καὶ εἶναι· τὸν δὲ λόγον οὐ· μὴ τοῦ ῥήματος τίμου δίω
κε· ἀλλ' ὃ δὲ ἔστι σαφέστερον μαὶ θετίλφω· οἷον γὰρ ὅτι τοῦ
πρόσθεν ἐλέγετο· ἁμαρτάνεσθαι· ὅτι τοῖς μὲν ἀσθενοῦσι τὸ
κρὰ φαίνεται καὶ ὑγιαίνειν καὶ ἔστι· τοῖς δὲ ὑγιαίνουσι τὰ ὧδε
τίω ἔστι καὶ φαίνεται· σοφώτερον μὲν οὖν τοῦτον· οὐ δεῖ τερον
δεῖ ποιήσαι· οὐ δὲ γὰρ δυνατόν· οὐ δὲ καταγορητέον· ὡς,
ὁ μὲν καίμνων, ἀμαθήσ· ὅτι τοι αὐτὰ δοξάζει· ὁ δὲ ὑγια
νῶν, σοφός· ὅτι ἀλλοῖα· μεταπιστευτέον δὲ τοῖς θατέρα.
ἁμείνων γὰρ ἡ ἑτέρα ἕξισ· οὐ πᾶσ δὲ καὶ ὑγιεινὴ παιδεία· ἀπὸ
τέρας ἕξεσσ· καὶ τὴν ἀμείνω μεταπιστευτέον· ἀλλ' ὁ μὲν
ἰατρὸς· φαρμάκοισι μεταπείθει· ὁ δὲ σοφιστὴσ· λόγοισ·
τοιεῖ οὔτι γε τοῦ δὴ δοξαίζον τοῦτο τι ποιεῖ· ἕτερον ἄλλη
θῆ τοιοῦτον δοξάζειν· οὔτε γὰρ τὰ μὴ ὄντα δοξάσει
δοξάσαι· οὔτε ἄλλα παρὰ ἃ πάσχει· ταῦτα δὲ ἀληθῆ
θῆ· ἀλλ' οἷσπερ πομπραὶ τυγχάνει ἕξει· δοξαίζον τα συμφορὴ
ταῦτ' ἐστὶν, χρηστὴ, τοιοῦτον δοξάζουσα ἕτερα τοιαῦτα· ἀλη
τινὰ δὲ τὰ φαινόμενα· ὑπὸ ἀπειρίασ ἀληθῆ καλοῦσιν·
φρὸ δὲ μᾶλλον τίω μὲν, τὰ ἕτερα τῶν ἑτέρων· ἀληθέστερα δὲ,
οὐδέν· καὶ τοιοῦτο σοφοῦ ἐστὶ φίλτερον κρατεῖν· πολλοῦ δέω καὶ
πρατχόντων λέγειν· ἀλλὰ καταὶ μὲν τὰ σώματα· ἰατροὶ λέγο·
καταὶ δὲ τὰ φυτά, γεωργοί· φημὶ γὰρ καὶ τούτοις τοῖς φυ
τοῖς ἀντὶ πομηρῶν ἀσθενέστερον· ὅταν τι αὐτῶν ἀσθενῇ·
χρηστὸν καὶ ὑγιεινὸν ἀσθενέστερον τὸ καὶ ἀληθεῖς ὄν
ποιεῖν· τοιοῦτο δὲ γε σοφιστὴσ καὶ φαντοιορήτορας καὶ σ
πολιτικοὺσ· τὰ χρηστὰ ἀντὶ τῶν πονηρῶν· δίκαια δοκεῖν ἢ ναι
ποιεῖν· ἐοικοῖα γὰρ ἕκαστα πόλει δίκαια καὶ καλὰ δοκεῖ
ταῦτα καὶ εἶναι αὐτῇ· ὅσα μὲν αὐτὰ μόνη ζῇ· ἀλλ' ὁ σοφὸσ
ἀντὶ πονηρὰ ὄντων τοῖς ἕκάστοις· χρηστὰ ἐοικότα
εἶναι δοκεῖν· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ὁ σοφιστὴσ τοῖσ
σι δυσμενέστατον οὕτω δὴ καὶ πάντων ἐστὶ δημοσιεῖν· σοφώτε
ρον καὶ ἄξιον πολλῶν χρημάτων τοῖς πεπαιδευμένοις· καὶ οὕτω

κατὰ τὴν πρώτην δόξαν· τὸ μὲν ἀσθενὲσ πάντολοκεῖ εἶναι ἐμπε
δόν· τὸ δὲ δίκαιον ἕ τὸ καλόν· ἐστὶν ἀλλοῖον φύσει· φάσκ λέγομεν·
οἷον νόμοι παρὰ καί σοισι μὲν τὸ φαθὲ φύσει·

πρόσθεν γὰρ φησὶ τὸ ἀληθὲσ ἕ τὸ ἑτοῖμον· οὕτω τὸ καλὸν ἕ τὸ δίκαιον· τὸ ἐνδεχόμενον ὡσαύτως ἔχειν· ἢ κακὴ τυχὴ δοξάζοι· σύμβολον δὲ ἑταῖρε πομπραί· οὕτωσ ἢ χρηστή· χρηταί· ἐκλέγεσθε δὲ τὴν δοκοῦσαν τὸ ἀληθὲσ ἕ τὸ πρόσφορον·

σο φοίτεροι τε εἰσὶμ ἑαυτοῖς ἕτερον· καὶ οὐ δεῖσθαι δὴ δοξάσῃ·
καὶ σοὶ αὖ τὸ μοῦλει αὖ τε μὴ· ἀν ἐκτὸν ὄντι μέτροι· σοὶ ζῆται
μὲ ὁ λόγος οὗτος ὃν τούτοις· ὧι σὺ εἰμὲν ἔχεις ὃς ἂρ χιὼ ἀμφι
σιητεῖν· ἀμφισιήτει λόγοι αὖ τι δὶ ὃς ὁλ θεῶν· εἰ δὲ δὶ ἕτερον τὴ
σθον μοῦλει, δὶ ἕτερον τὶ σθον· οὐ δὲ γὰρ τοῦτο φύσει κτὸν· ἀλλὰ
ταὐτὸν μάλιστα ὃν δὶ ὃς κτὸν λοὶ μοὶ ἔχοντι· ποί εἰμὲν τοι
οὐ τοῖοί· μὴ ἀν δίκει ἓν τοῖ ἕτερον ταῦ· καὶ μὲν τοὶ ἀλογία·
ἀρ ἐλιὸ φαύσκον ταῦ ὠιμελεῖσθαι· μὴ λὸν ἀλλὶ ἀν δικοιῦτὰ
ἓν λόγοις διαπολεῖν· ἀν δίκειν δὲ αἰὲν ἓν τοῖ τοιούτων· ὁτὰν
τις μὴ χωρὶς μὲν φωνιζόμενος τὰν διαιτρίαν τοιῆται·
χωρὶς δὲ διαλεγόμενος· καὶ ἓν μὲν τοῖ ταῖ ζητῦ ς σφαλλη
καθόσον ἀν δύνωται· ἓν δὲ τοῖ διαλέγεσθαι, ταῦ δυζητῖτὲ
καὶ ἕτερον ὁρᾶν τὸν τρόπον διαλεγόμενον· ἐκεῖναν μόναν αὖ τοῖ
ἓν δεῖ κινύμενος τὰν σφαλματων· ἀν αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ· καὶ τὸν
τρόπον σωοῖσι ὧν τοιαῦτα ἐκέκρικτο· ἐὰν μὲν μὰ οὕτω τοι
ἶς· ἑαυτὸν αἰτιᾶσθαι τὰν οἰ τρόπον διαιτρίωνται σοι· τὸν αὐτὸν
παρέχειν καὶ ἀπορίαν· ἀλλ' οὐ σθ· καὶ σὲ μὲν δὶ ὃς ξον ταῖς φιλί
σοισιν· αὐτοὶ δὲ μισθῶσι καὶ φύζον ταῦ ἀφ' ἑαυτοῦν εἰς φιλο
σοφίαν· ἵν' ἄλλοι γένωνται· ἀπαλλαῶσι τοῖ νοὶ πρόσθεν ἦσαν·
ἐὰν δὲ ταῦ αἰτίαν τούτων δρᾶσι ὦ σὶ οἱ πολλοί· ταῦ αἰτίαν
ἐλαττοῦσθαι σοι· καὶ τοὶ ξυνόντας αὖ τὶ φιλοσόφων· μισοῦ
ταν τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἀποφανεῖσι· ἐοικὲ δ' ἂν τοῖ θύσθροι γένεσθαι
ταν· ἐὰν οὖν ἓμοὶ πείθηι· ὃ καὶ πρότερον ἐρρέθη οὐ δεῖ μὲ
νοῦν οὐ δὲ μαχητικῶς ἀλλ' ἵλεως τὴν διαφοίαν συγκαθίσ
ως ἀληθῶς· σκέπτην τί ποτε λέγομεν κινεῖσθαι τὸ ἀποφαί
νόμενοι τοῦ ταὐτοῦ· τότε δοκοῦμεν ὀρθῶς λέγειν· τοῦτο καὶ εἶναι
ἓν δύο τὰ καὶ οὐ λεῖ· καὶ ὃς τοῦτον· ἐοικὲ σκέπτην ἢ τὸν τὸν
ἢ τὸν καὶ ἄλλο ἐοικὲ σὶ μὴ μὴ καὶ αἰσθησι σ· ἀλλ' οὐχ ὡς αὖτ
ὰ τὶ ὃς ωνηθέντας ῥήματος τὲ καὶ ὀνομάτων· ἀν οἱ πολλοὶ
ὁ πολὺ ἀν τύχοι μὲν ὃς κον τες· ἀπορίαν ἀλλὶ λοις παντοδα
πὴν παρέχοντι· Ταῦτα ὦ θεόδωρε· τῷ ἑταίρωι σου εἰσ

ὁ τὸν θεόδωρον μὲν παρακαλεῖ πρὸς τὴν διάλεξιν· ἵνα καὶ αὐτοῦ οἱ ἀληθεῖς ἑταῖροι κατὰ πρόσωπον ὁρῶντες καὶ λέγοντες τὸ διαπορούμενον τοῦ προσώπου· τοῦτο ποιεῖ κατὰ μὲν τὸν θεόδωρον ἀπορεῖν οἴεται·

σοὶ ζῆται ὁ λόγος οὗτος ὃν τούτοις δὲ τοῖς φαινομένοις ἐκ κακοῖς τοῖς ἀληθῆ μὲν δοξάζουσιν· ἑκατέροις δὲ φέρουσιν ἐκ τοῖ κρείττονος καὶ χείρονι μόροι:—

μοὶ θεὶ ἂν προσηρ ξάμην Κατὰ μὲν δὴ ὦ ἐμὴν σὴν κραὶ ἀπόσημ
κρῶν· εἰ δ' αὖ τοῦτ' ἔξιν· μεγαλεί ὁ τερον ἂν τοῖσ αὐτοῦ θυμοὶ
θησθ' : ὡσ αὶ ξεί σ' ὦ σώ κρατεσ· ὡσ ἂν γὰρ μθαμι κῶσ τοῖσ ἂν
δρὶ μεμοὶ θη καθ : ὃ ὐ λάξει σ' ὦ ξαῖρε· καί μοι εἰ πὲ· ὑμεμό
ησαὶ πουλέγον τοσ ἀρ τι τοῦ προταυ γόρου ὡσ αὶ ὀ νειδί ζον τοσ
ἡμῖν· ὁ τι προσ πα δί ον τοὺσ λόγουσ ποιούμθρ οι· τοῖ τοῦ
ὡσ αὶ δοὺ φόν ωσ αὐ μοι ζόμεθα εἶσ τοὺ αὐ τοὺς ; καὶ χαριθ-
τισμό τι ν' ἂν ἀπο καλῶν· λ' ὅ τοσ ἐ μὲ μνή μονδὲ τὸ πα' τον
μέρον· ὅσου δ' αὖσα ἡμᾶσ δι εθκελά σατο περὶ τοὐ αὐτοῦ λό
γου· τοῦτο γὰρ οὐ κέτ' ἐμεμό ησαι ὦ σώ κρατεσ· τί οὖν κελά σ-
πεί θεσθαι αὐ τοῖ ; σφό δρα γε· ὁ ρᾷσ οὖν ὅ τι τὰ δε ἔσαι
τα· πολλὴ σοῦ· ὡσ αὶ δί α ἐ σ' ἰμ ; εἰ οὖν πεισό μεθα τοῖ ἀν δρὶ
ἐ μὲ καὶ σὲ δεῖ δρᾶ τον τα ῦτ' ἐ καὶ ἀπο κρι νομέ νου ἀλ
λή λοισ· ὡσ ου δ' αὖσα αὐτοῦ περὶ τοὐ λόγου· ἵ' ἵνα μὴ τοῦτό γ'
ἔχῃ ἐ κε λεύ ειν· ὦ σ' παί ζον τοσ ὡσ ὁ μοί ωσ οὐ μειράκι α δι εθκε
ταί σθ' αὖ τοῦτον τὸν λόγον· τί δ' οὐ σὺ ὦ μῶν τοι θαυ τὴ
τοσ με γά λου σ' ὡσ ὄν ωσ ὡσ ἐχόν τοσ ἄ μει νον ἂν ἦσ ἀκολου
θῆσθ' λό γοι δι ερ θυ μου μέ νοι ; ἀλλ' οὔ τι σοῦ γ' ὦ θεό
δωρε ἄ μει νον· μὴ οὖν ὅ τι ου ἐ μὲ μὲν τοῖ σοῖ ξαί ρου τι θεσ
λάτη κό τι· δεῖν ὡσ αὶ τι πρό τοι ἦσ αν μέ νειν· σὲ δὲ μὴ δερί·
ἀλλ' ἴ θι ὦ ἄρι στε· ὀλί γον γοῦν ὡσ ου με χρι τούτου αὐτοῦ· ἕσσ
ἂν ἴ δω μεν· ἆ ρ' ἦ τ' ἄρ' ἂ σε δεῖ δι α μεμ μά των πε ρὶ με
τρον εἶ ναι· ἆ ρ' ἦ τ' παν τὸ ὁ μοί ωσ σοι ἴ καν οὶ ἦσ αν τοῖ σ· ἆ ρ' ἦ τ'
ἀ παρ ο μί αν μὲν καὶ τοῦ ἄλ λου· ὧν δὴ οὐ περὶ· αἵ τι ἂν ἄ χει σ' δι α
φθεί ρειν· οὐ ῥᾴ δι ον ὦ σώ κρα τεσ σοὶ παρα καθή μεθον·
μὴ δι δό ναι λό γον· ἀλλ' ἰ φ' ἅ ρτι παρ ελή λυ θα φ' αὑ τῶν
σε ἐπι πρέ πειν μοι μὴ λ' πο δύ εσθαι· καὶ οὐ κάμ' ἀ κού σ' ἦν
κα θαί περ λα κε δαι μό νιοι· οὐ δέ μοι δο κεῖ σ' περοσ τὸν σκή
ρω να μᾶλ λον τα νύ ειν· λα κε δαι μό νιοι μὲν γὰρ· ὅσ' ἐπι θυ μᾷ
τι ἀπο δύ ε σθαι κλοί ωσ· σὺ δὲ κατ' ἀ ξί αν τί μοι δο κῶ
τὸ δρᾶ μα δρᾶ ν· τὸν γὰρ περοσ βλα θῆ ναι σὺ κᾄ τι σο· περὶ ἀ φ' ἑ κά σ το

ἐ ΔΗΠΤΟΥ ΠΑΙ ΗΙΟΥ:—

ἀποδιδόασ ἐν τοῖσ λόγοισ· προσπαλαίσαι· ἀρι σαίνετ' ὦ
θεόδωρε τὴν μόσον μου λίπει κασασ· ἴ σχρι κάτθροσ μὴν
τοι ἐφὲ ἔκειμον· μυρίοι γὰρ λίδημοι λιρ ακλέφτε καὶ θη
σέφ ἐν τυχόν τε κρεατθροὶ ταροὸ τὸ λέγειν· μαὶ λ' ἔυ συγκε
κόφασιν· ἀλλ' ἐφὸ οὐδέν τι ναὶ λον ἀφίασαμαι· οὔ τοτί σ
θρφσο δεινόσ ἐν δεόλυκε τιῶ τσθρὶ ταὐταμμφασίασ· μὶ
οὐω μὶ δὲ σὺ φθομήσιοσ ταρόσαν αὐτρι ταί μθμοσ· ἑαυτόν τε
ἅμα καὶ ἐ μὲ ὀ νήσαι· οὐδὲν ἔι ἀν τιλέγω· ἀλλ αὐλέγε ὁ σὶ
θλειστ· σαὶ τσο τὴν τσθρὶ ταῦτα εἰ μαρμάρ ιω λιῶ σὺ ἔσι
κλέσθησ· δεῖ ἀν αὐτλίνα ι θλιχόμθμον· οὐ μὴ τοι τσθραι τό
ραιμ ὃν τροτίθε σαι· ὅιοσ τ' ἔσ μαι τσαραχεῖν ἐμαυτόν
σοι· ἀλλ' ἀρκεῖ ναὶ ἐ μέχρι τούτων· ναί μοι σὰν υτίρ ει τὸ τοι
ὸν δε· μὶ πουσαι δικόν τι λαίθαμθμ ἐῖ δοσ τοὶν λόγων ποι
ούμθμοι· καί τισ σαύλιν ἡμὶν αὐτὸ ὀ μει δίσιν· ἀλλ αὖ μὶ
σειράσομαί μ'· καθόσον ἂν δύνωμαι· τοῦ δε τοίνυν προ
τον σαύλιν ἀν τιλαμόμεθα· οὗ πρ τὸ πρότθρον· καὶ ἴ δο
μθμόρ θεόσ θδιαχθραίνομθν ἔσι τι μοὶν τσ τοὶ λόγοι· ὅτι
οὐ ταρκὴ ἔκαστον ἐισ φρόνησιν ἔστοί ει· καὶ ἡμὶν σωφρό
ρισθμ ὁ προ ταγόρασ· σθρί τσ τοῦ ἀμείνονοσ καὶ χείρο
νοσ διαφθρ ειν τι ναὸσ οἷσ δὲ καὶ ἐ ναι σοφοῖσ· οὐχί;
ναί· εἰ μὲν τοίνυν αὐτοὸ τ παρὸν ὁ μολόγει· ἀλλ αὐ μὶ ἡμφ
σὴ θοῦ τσ ὑπὲρ αὐτοῦ σωε χωρή σαμθν· οὐ δεῖ ἂν παί
λιν ἔδει ἔσαμ αλαμόν τασ υθμαιόισθαι· μὼ δὲ τὰ χάρ
τησ λίμαῦ ἀκίνουν τι θείη τιῶν ὑπὲρ ἐκείνου ὁ μολόγασ·
διὸ καὶ λιον· ὁ σ ἔχει σαφέσ τρον σθρὶ τοῦτου αὐτοῦ διο
μολομὶ σασθαι· οὐ γάρ τι σμικρὸν σαφ αλαίνει οὗτοσ χρή·
μ' ἀλλοσ· λέγεισ ἀλη θῆ· μὶ τοίνυν διὰ λου· ἀλλ' ἐκ
τοῦ ἐκείνου λόγου· ὁ σ διὰ μφαχυτάτων λαίμοι θρτιῶν
ὁ μολομί αν· ὡσ ὁ· οὗτοσί τὸ δοκῶ ἐκ ἀσθ· τοῦτο κ
ὁ μολομί αν· ὡσ ὁ· οὗτοσί τὸ δοκῶ ἐκ ἀσθ· τοῦτο κ
εἶναι φησεί που ὃ δοκεῖ· φησὶ γὰρ οὖ· οὐ κοῦν ὃ πρω
τόρα καὶ ἡ μεῖσ ἂν θρω πουμαὶ λον δὲ σαν τοῦ ἀμφω

οἱ θρασύμαχοι καλλικλεῖσ· δρομισδωροι· εὐθύδημοι· κ οἱ τοιοῦτοι·

οἷον τοῦ ὀλιγόμου· πλεῖον δὲ ἄλλο οὐδέν· οἱ τοιοῦτοι πλήμμυρος·

δόξασ λέγομεν. καὶ φαμὲν οὐ δεῖν αὐ. οὐ τὰ μὲν
λυπεῖσθαι τοὺς ἄλλους σοφώτερον. τὰ δὲ ἄλλοισ ἑαυτοῦ. καὶ
ὃν τὸ τοῖσ μεγίστοισ κινδυνώδεσι ὁ τοὺς ἀνδρείουσ μὴ ἀν
νόσιον. μὴ ἐν θαλάττῃ χειμαζόμενον. τοὺς πόρρω θεν ὄφειν
τοὺς ἐν βουλαῖσ ἄρχοντασ. σωτῆρασ σφῶν πρόσθεν δο
κοῦντασ. οὐ καλῶσ τοῖσ δια φθείρουσι. μὴ τοῖσ εἰδόσι. καὶ
σοφὰ τὰ πολλὰ καὶ ἀνθρώπινα. ζημιοῦσθαι δὲ δεινό
λουσ τὸ καὶ ἄρχοντασ αὐτοὺσ τε καὶ τοὺσ ἄλλουσ ζώουσ. τοὺσ
τὸ ἐρχομένουσ. οἷσ μὲν οὖν τὸ αὖ. ἵκανῶσ ἔχει. ἃ δὲ
νοῦν δὲ ἄρχειν εἶναι. καὶ ἐν τούτοισ ἅπασι. τί ἄλλο φήσο
μεν. μὴ αὐτοὺσ τοὺσ ἄρχοντασ ἡγεῖσθαι σοφίαν καὶ ἀνδρείαν εἶναι
σαφῶσ σφίσιν: οὐ δεῖ ἄλλο: οὐ κωλύει τὴν μὲν σοφίαν. ἀληθῆ
δοκοῦσι ἂν μισοῦσθαι. τὴν δὲ ἀνδρείαν. τὸν μὴ δόξαν: τίμιον:
τί οὖν ἔτι προσδεόμενοι χρησόμεθα τοῖσ λόγοισ. πότερον ἀλλη
θῆ φῶμεν ἀεὶ τοῦτον δοξάζειν. μὴ τὸ μὲν ἀληθῆ.
τὸ δὲ τὸν μή. ἐξαμφοτέρων γὰρ συμβαίνει μὴ ἀλη
θῆ ἀλλ' ἀμφότερα αὐτοὺσ δοξάζειν. σκόπει γὰρ εἴ θέλοι
ρθ. εἰ ἐθέλοι ἄρ' ὁ τοῦ πρόσθεν ἀμφὶ πρόσταγμα. μὴ οὐ αὐτὸσ δια
μάχεσθαι ὡσ οὐ δίκαιον ἡγεῖται ἕκαστον ἑκάστῳ ἀνδρείαν εἶναι.
καὶ τὸν μὴ δοξάζειν: ἀλλ' οὐ πάντων ὧν σὺ κρατεῖσ: καὶ μᾶλλον
εἰσ τοῦτό γε ἀνάγκη σ' ὁ λόγοσ μὴ κεῖσθαι παρ' ὧν χρημάτων
μέγιστον ἄριστον λέγων: πρῶτον μὴ: ὃ τὰν σὺ κρίνασ τί σαφὲσ
σαι τοῖσ. πρὸσ ἐμὲ λέγω φαίνῃ. περὶ τίνοσ δόξασ. σοὶ μὲν μὴ
τοῦτο κατὰ τὸν σὸν λόγον. ἀληθῆ ἔσται. ἡμῖν δὲ μὴ
τοῖσ ἄλλοισ πολίταισ κρίσεωσ. πότερον οὐ κέσται κρι
τοῖσ γενέσθαι. μὴ αἰσθόσ κρινόμενον ἀληθῆ δοξάζην. μὴ μη
ρίοι δικάσουσι σοὶ μαχόμενοι ἀντὶ δοξάζοντεσ. μὴ γοῦν μὴ
τοῦτον κρίνειν τὸ καὶ οἱ σοφοί: μὴ τὸν δ' ὃσ σοὶ κρατεῖ. μᾶλλα
μυρίοι δὴ τὸν φρονοῦντα μικρόν. οἱ γὰρ μοι τὰ ἐξαμφοτεραίμενα
παρέχουσιν: τί οὖν οὐ λέγομεν. ὡσ σὺ τὸ σαυτοῦ
μὲν ἀληθῆ δοξάζεισ. τοῖσ δὲ μυρίοισ τοῦ μὴ; ὅσοι κομψότε

* ἀντὶ τοῦ δικαστηρίου τοῦ ὅλου καὶ ἀσυνδέτου σημαίνει· ὅπου καὶ τὸ ὁ μεγάλοι καὶ θεῖοι δῆμοι λίθικια μεγάλα ἔχοντα· καὶ ἕωσ ὅτου ἂν ἁλῶσι καὶ τοῦτο.

† οἷον ποιεῖν αὐτόν· λιθοξόον· κυβερνήτου

‡ τοῦ καταστῆσαι θεσμοθέτη τὸ δικαστικὸν καὶ μὴ σῶμα ποιῆσαι τὸ πολύ.

§ οἷον πρόνοιαν· πρὸ τοῦ θρόνου· ξ τοιοῦτο:

τοὺλόγου ἀναἀγκη εἶναι: τί δ' ἑαυτοὶ προστιθέναι; ἆρ' οὐχὶ
ἀναἀγκη; εἰ μὲν μὴ δὲ αὐτοὶ ὡς τὸ μέτρον εἶναι ἄριστον· μὴ δὲ
οἱ πολλοὶ ὡς σώφρονος δὲ ἴδιον τοῦ· μὴ δῆλοι εἶναι ταύτην τὴν
ἀλήθειαν· ἣν ἐκεῖνος ἥρμοττεν· εἰ δὲ αὐτοὶ μὲν ὡς τὸ
πλεῖστον δὲ πολλὴ θεσμὶ σωφρονίζειν· οἱ σθένοι τὴν προστιθέναι μὲν ὅσα πλὴ
σιον οἷς μὴ δοκεῖ· ἢ οἷς δοκεῖ· τὸ σύστοιχον μᾶλλον οὐκέτι ἢν
ἔστιν· ἀναἀγκη εἰ πέρι μὲν καθ' ἕκαστα τῶν δόξαι ἔσεσθαι καὶ
οὐκέτι· ὥσπερ ταὐτὸ τοῦτ' ἔχει κομιδῇ τοῦτον· ἐκεῖνος μὲν
σωφρονίζειν αὐτοῦ οἷς ἥσθησο· τῶν τοῦ ἀνδρὸς δόξαν ἔχειν τοῦ
οἷς ἥσιν ἢ ἐκεῖνον ἡγοῦνται τοῦ δεῖσθαι συμφορεῖ που ἀλλὰ
θῆ εἶναι· ὁμολογοῦν τὰ ὄντα τοῦ δόξαι ἔχειν αὐτὸν· ὥσπερ
μυμένων οὖν· οὐκοῦν τὴν αὐτοῦ ἀνδρὸς συμφορεῖ· εἶτα τὰ
τῶν ἡγουμένων αὐτὸν τοῦ δεῖσθαι ὁμολογῇ ἀληθῆ εἶναι·
ἀναἀγκη· οἱ δ' ἄλλοι οὐ συμφορούσιν ἑαυτοῖς τοῦ δεῖσθαι·
οὐχοῦν· ὁ δ' αὖ ὁμολογεῖ καὶ ταύτην ἀληθῆ τὴν δόξαν·
ὃς ὧν μέμφεται· φαίνεται· ὃς αὐτὸν τῶν ἄρα αὐτὸν προσ
τοῦ μέτρου ἀρχὴν μέτρων· ἀμφισβητεῖσθαι· μᾶλλον δὲ ὑπὸ
ἐκείνου ὁμολογεῖσθαι· ὁ τἄρα τἀναντία φρονῶν ἀληθῆ
ἀληθῆ αὐτὸν δοξάζειν· τὸ τε καὶ ὁ προστιθέναι αὐτοῦ
συμφορεῖσθαι· μὴ τὸ κύριον μὴ τὸ τὸν αὐτὸν τοῦ ἄριστον·
μέτρον εἶναι· μὴ δὲ σωφρονοῦν οὐ ἀναἀγκη μὴ μαθεῖν· οὐχοῦτος;
οὐκοῦν· οὐκοῦν ἔσεσθαι ἀμφισβητεῖσθαι ὑπὸ παντὸς, οὐδενὶ
ἀναἀγκη ἢ μὴ προστιθέναι ἀληθῆ· οὐ τἄρα ἄλλοι
οὐτ' αὖ τοῖς ἐκείνοις· ἀλλὰ μὴν ὅσον κρατεῖ τὸν ἑαυτοῦ νοῦν
κατὰ θεσμόν· ἀλλ' αὖ τοι ὃ φίλε ἄδηλον· εἰ καὶ παρὰ
θεσμὸν τὸ ὀρθόν· εἰ κοῦ μὲν ἐκεῖνον ὀρθότερόν τε
σοφώτερον ἡμῶν εἶναι· καὶ εἰ αὖ τι καὶ ἐν τοῦ θερμοῦ
κύτος μέχρι τοῦ αὐχμοῦ· πολλὰ ἂν ἐμέτου ἐλέγξαι
λήρου τοῦ σὸν τὸ εἰκός· καὶ οὐ ὁμολογοῦντα· κατὰ λιὰν·
οἷ χρὴ τὸ αὖ τρέχον· ἀλλ' ἡμῖν ἀναἀγκη οἷ μεν· χρῆσθαι μὴν
αὐτοῖς ὁποῖοί τινες ἐσόμεθα· καὶ τὰ δοκοῦντα· οὐ τἀναντία

οὐ γὰρ ἐᾶι ποιότητα ἐν τοῖς τοιούτοις ποιεῖ:—

ὁ τἄρα ἢ ὁ προστιθεὶς ἀισθήσεως τοῦ λόγου αὖ πάλιν:—

ἐστὶ γὰρ τὸ ἀγαθὸν ἐκάστοις τοῦτο ἕκαστον
λέγειν. καὶ λέγεται καὶ μοῦ. ἀλλ' ὅτι φωμὲν ὁμολογεῖν αὐτοῦ τὸ
ὄντι νῦν οὖν. τὸ εἶναι σοφώτερον ἑτέρου ἑτέρου. εἶναι δὲ καὶ αὖ
μοι θάτερον: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ: ἢ καὶ ταύτῃ αὖ μᾶλλον
ἴσασθαι τὸν λόγον. ἢ ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν ἢ τοῦ
προτέρου; ὡς καὶ μὲν δὴ καὶ ἢ δοκεῖ. ταύτῃ καὶ ἐστὶν
ἕκαστοι. θερμά. ξηρά. γλυκέα. σαφῶς τοιοῦτον
τούτου. εἰ δέ που ἕτεροι συγχωροῖεν ἂν διαφέρειν ἄλλον ἄλλου
περὶ τὰ ἡδέα καὶ μοσσόδη. ἐθέλοιεν ἂν φάναι μὴ πᾶν
γὰρ οὕτω καὶ πᾶσι δίκαιον καὶ θηρίον δὲ. ἴσως ἐστὶν εἶναι ἴσασθαι.
αὐτὸ μὲν οὐκ ἔστιν ἑαυτοῖς τὸ ἡδέως. ἀλλὰ ἕτερα ἑτέροις.
ἄλλον ἄλλου διαφέρειν ἴσως που: ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ οὕτως:
οὐκοῦν καὶ περὶ πολιτικῶν. καὶ λαὶ μὲν καὶ αἱ ὀχραὶ καὶ δὴ
καὶ αὖ καὶ αὖ δίκαιον. καὶ ὅσιον. καὶ μή. οἷς ἂν δοκῇ πόλις
οἰκητέον. θετέον μόνον ἑαυτοῖς. ταῦτα καὶ εἶναι τοῖς ἄλλοις
φαίνεται δίκαια. καὶ ἐν τούτοις μὲν οὐδὲν σοφώτερον. οὐδὲ
ἴσως δυνατὸν πόλιν. οὐδὲ πόλεως εἶναι. ἐν δὲ τοῖς
συμφέρουσιν ἑαυτοῖς. τοῖς μὴ συμφέρουσι τιθέασι. ἐν ταῦτα
θέσει που ἂν ὁμολογήσειεν. συμβουλόν τε συμβούλου αὖ
διαφέρειν. καὶ πόλεως δόξαν ἑτέραν ἑτέρας πρὸς ἄλλη
φαίνεται. καὶ οὐκ ἂν πάνυ τολμήσαι φήσαι. ἃ ἂν νομίζηται πόλις
συμφέρουσα ταῖς ἰδίαις ἑαυτῇ: πάντως μᾶλλον ταῦτα καὶ
συνοίσει. ἀλλ' ὅμως οὖν ἐν τοῖς δικαίοις καὶ αὐδίκοις. καὶ
ὁσίοις καὶ ἀνοσίοις ἐθέλουσι διϊσχυρίζεσθαι ὡς οὐκ ἔστι
φύσει αὐτῶν οὐδέν. οὐσίαν ἑαυτοῦ ἕκαστον. ἀλλὰ τὸ κοινῇ
δόξαν. τοῦτο μὲν ἕως ἂν αὐλὴ θῇ τόδε ὅπερ δόξῃ. καὶ ὅσον
ἂν δοκῇ χρόνον. καὶ ὅσοις γε δὴ μὴ πάντα πᾶσι τὸν πρότερον
μόρον λέγωσιν. ὧν δέ που τὴν σοφίαν ἄγομεν. λόγον δὲ κἀκεῖνον ἐθέλουσιν.
καταλαμβάνει: οὐκοῦν σχολὴν ἄγομεν ὡς ἐκεῖνοι φαίνονται
μόνον. ἐπειδὴ καὶ μόνοις δὴ ἐδαιμόνιον. καὶ ἀλλοτε
καὶ τοτὲ καὶ ἐμοὶ καὶ μοῦ. ὡς εἰκότως οἱ ἐν ταῖς φιλοσοφίαις σπουδαῖοι ἐν τοῖς φαίνονται ἐμοί

121v

πεῖ 2λλ' οἷον λέγειν: κινδυνεύουσιν οἱ ὄντως δίκαιοι περὶ οἷον ὀρθῶς τοῖς τοιούτοις ὀκνεῖν κύλινδρον δύνασθαι. πρὸς τὸν ὄντως φιλόσοφον. καὶ ὄντως τὴν τοιαύτην διατριβὴν τεθραμμένον. πρὸς οἰκέτας πρὸς ὀλυσθέρους τε θρασύφθαι: πολλοῦ δεῖ: μὴ τοῦτο. ὃ οὐ φησι. ἀλλὰ παρεῖναι σχολὴν. καὶ τὸν λόγον ὑφ' ἡμῶν σχολῆς ποιοῦνται ὡς ἐπὶ σπουδῆς τριγώνου λόγον ὀκλόγου μεταλαμβάνομεν. οὕτω κἀκεῖνοι. ὅταν οὖν τὸν ὀκταέδρου τοῦ προκειμένου καὶ πλέον καθαίρεσιν ἀριθμῶν. καὶ διὰ μακρῶν. μὴ περιέχεσθαι μέλλει οὐδὲν λέγειν. ἀλλὰ μόνον τυγχάνουσι τοῦ ὀνόματος. οἱ δὲ ὄντως ἀσχολίαν τὸ ἀνειλῆφθαι. καταφανὲς γὰρ ὅλως ἐστίν. καὶ οὐκ ἐγχωρεῖ πρὸς οὓς ἂν ὄντως μέλλῃ ποιεῖσθαι. ἀλλ' ἀναγκαῖον ἔχειν ὁ τι δίκαιον ἐφέστηκε. καὶ ὑπομνήσεως πρὸς ἀναγκαίων σκοπῶν. ὧν ἕνεκα τοῦ εὑρεῖν τὸν μοῖραν καλοῦσιν. οἱ δὲ λόγοι διὰ τοῦτο τοῦ δούλου πρὸς διττὸν τὴν καθήκοντα. ὄντως χειρίστην ἂν δίκαιον ἔχοντα. καὶ οἱ ὁρῶντες οὐ διττὸν τὸν αὐτὸν ἀλλ' ἀπὸ τῶν περὶ αὐτοῦ. πολλαχοῦ δὲ καὶ περὶ τοῦ ὁ μὲν ἐκτὸς ὁρᾶται. ἐπὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν

ἵνα μὴ ὀνῶ δὴ ἐλέγομεν λίαν τοὺς τὴν ἐλευθερίαν καὶ
μεγαλήτειν τὸν λόγον κατα χρώμεθα: μὴ λαμβάνω τὸ
σώκρατες. ἀλλὰ διελθόντες. τοῦτο γὰρ οὐ τοῦτ' ἔιρηκας.
ὅτι οὐ χίλιοι οἱ ὑπ' αὐτοῖ τοι τὸ δεχθύον τὸν λόγον ὑπη
ρέται. ἀλλὰ οἱ λόγοι ἢ μεθέροι τὸ αὐτοῦ κέαι. καὶ ἕκαστος
αὐτῶν αὐτοῦ μὲν ἐι αὐτοτελεσθήναι. ὁ τάχ' ἡμῖν δοκεῖ. οὔτε
γὰρ δικαστὴς οὔτε θεατὴς τὸ αὐτοῦ αὐτοῖς ὑπ' ἐμοῦ τι μέλλον
τὸ καὶ ἄρξον. ὑπ' ἐμοῦ ἐστὶ τάχ' ἡμῖν: λέγω μὲν δὴ ὡς ὑμῖν κρι-
νεῖ σοί γε δοκεῖ αὐτοῦ τὸν κορυφαῖον. τί γὰρ ἂν πως. τοιοῦτο
φαύλως διατρίψων τὰς ὑμῶν φιλοσοφίας ἄφρι. οὗτοι δεῦρο
ἐκκλῆσον. πρῶτον μὲν εἰσφορὰν οὐκ ἐῶσαι τὴν ὁδόν. οὐ
δεῖ ὅπου δικαστήριον. ἢ πανηγυρικὸν. ἢ τί κοινὸν ἄλλο τῶν πό
λεως ἐστὶν ἔργον. μόνως δεῖ καὶ τὴν φίσιν ἀφορμὴν ἢ ὑπ'
ἀναμενόμενα. οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσι. ἀνοῦ δαὶ δεῖ ἐστὶ
ρειῶν ὕδωρ χαὸς καὶ σῶν ὁδοὶ καὶ δεῖ πνα καὶ σῶν ἀγλητρί
σι κῶμοι. οὐ δεῖ ὅ ναρ πρᾶτ τὴν πρόσοδον αὐτοῖς. οὐ
δεῖ ἢ καλῶς τὸν ἄρχοντ' ὑμῖν τὴν πόλει. ἢ τί τὸ κακὸν ἔστιν
ἐκ προνόμων μορνοὶ ἢ πρὸς ἀνθρώπους ἢ γυναικῶν, μᾶλλον
αὐτὸν λελῆθεν. ἢ οἱ τῶν θαλάττων λέγομεν χόρτοι. Ταῦτα
ταῦτα. οὐ δὸ τοῦ κοὶ δεῖ ὑμῖν δεῖν. οὐ δεῖ γὰρ αὐ τοῦ λέγεται.
τοῦ ἐν δοκιμεῖν χάριν. ἀλλὰ τοιοῦτ[ον]. τὸ σῶμα μόνον ὑπὲρ τῆι
πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ὑπ' ἐμεῖ. ἢ δὲ διάνοια αὐτοῦ ἔστω
ταῦτα ἡ γνώμη μέν ἐστιν ἐμὴ καὶ οὐ δεῖν. ἀπειλήσασα. παρ
ταχὺ πεῖσαι κατὰ πάντα δρόμον. ταῦτ' οὖν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ
τὰ ὑπ' ἐμοῦ δόξαν γνώμην οὖσα. οὐμοῦ τὸ ὑπὲρ αὐτρονομοῦσα
καὶ πᾶσαν πανταχῆι φύσιν ὑπ' ἐμοῦ μὲν ἢ τὸν νόμον τῶν ἑκάστου
ὅλου. εἶτ' ἐν τῷ ἐμῷ οὐ δεῖ ἐαυτῆι συμβαίνειν: πῶς τοῦτο
λέγεις ὦ σώκρατες: ὦ πῶρ καὶ θαλῆν αὐτρονομοῦντα ὦ
θεὸ δῶρε. καὶ ἄνω πλατῶνα. πεπονῆται εἰς φρεάρ. θρᾶτ
τα τὶς ἐμπελὴς καὶ χαρίεσσα θρᾷα παιδίσκη. ἀπὸ σκοπῆς
λέγεται. ὡς ταῦτ' ἐμὲ ὁ ἱρακῶν. πρόθυμοί τε εἰ δεῖν. τὸ δὲ

ἦ δ' ὃς ὁ ξένος. ἐπεὶ τοίνυν ἐν τοῖς νόμοις ἐστὶν ἡμῖν ἡ παιδεία, τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου ἐστὶν ἐπιτήδειος πρὸς τὸ γενέσθαι φιλόσοφος, ἐὰν δὲ ἐκ τούτου μὴ γένηται, φύσει κακὸς ἢ μᾶλλον ἐκ μέρους τοῦ φιλοσόφου μοῦσαν ἐπιτηδεύσας ἐν τοῖς ἄλλοις ἐπιτήδειος γίγνεται.

- οἱ ὑμῖν τοῦ πολίτου κοινοῦ

ἦs ὁ δεῖν.

πρὸς ὁμηρον

πόθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας. λαμβάνοι αὐτόν. ταυτὸν δὲ ἄρ
κει σκόμμα ἐστὶ πᾶσι. ὅσοι ὅτι φιλοσοφίαν διώκουσι. τὸ
γὰρ ὄντι τὸν τοιοῦτον. ὁμοῦ πολιτικὸν καὶ ἐγκεκριμένον θεῖ
οὐμόνον ὅτι περαίτει. ἀλλὰ ὀλίγου καὶ εἰ ἄπορος εἶναι. διὰ τί
λο θρέμμα. τί δήποτε εἶναι ἄπορος. καὶ πῶς τῇ τοιαύτῃ φύσει
προσήκει διαφέρον τῶν ἄλλων τοιοῦτον εἶναι. ζητοῦντε
καὶ παράματε ἔχει διθρυλούμενος. μαντάνει σε γάρ που τὸ
θόδωρε. ἦ οὔ: ΘΕΑΙ. καὶ σὺ λήθη λέγεις: τοι γάρ τοι τὸ
φίλτ ἴ διαυτὸ συμμιόμενος ὁ τοιοῦτος δικαίως δὴ
μοσίαν. ὁπερ ἄρχόμενος διελέγομ. ὁταν δέ διδασκαλίαν
ἢ που ἄλλοθι ἀμφισβητῇ περὶ τῶν παραπόδας καὶ τῶν
ὑπὸ φθαλμοῖς διαλέγεσθαι. γέλως τοῦ παρέχει. οὐμόνον
θρὸ φθαλμοῖς. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅλοις εἶσ φρόνησιν τε κ
παῦσαι ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ ἀπειρίας. καὶ ἡ ἀχλημοσύ
μηδείμη. δόξαν ἀμβλυωπίας παρεχομένη. ὅτε γὰρ τοῦ
λοιδορίας. ἡ δίκην ἔχει οὐδὲν οὐδὲν ὠφελοῦσι δρεῖν. αὐτοῦ
κεῖδῶσ καλὸν οὐδὲν οὐδὲν ὅσ. δικ τοῦ μὴ μεμνῆσθαι κόσμου.
ἀπορῶν οὖν. γέλοιόσ φαίνεται. ὅτε τοῖσ ἐναίμοισ καὶ τοῖσ
τῶν ἄλλων μεγαλαυχίας. οὐ προσποιητῶσ ἀλλὰ τοῖ
ὄντι γέλωτ ὅτι δῆλος ἡμῶν. ληρώδης δοκεῖ εἶναι.
πράγμον τε γὰρ ἡμᾶς λέγω ἄκομψον καὶ ὅμορον. ὅταν τῶν
μὲ σον οἷον συμβῇ τὴν ἡμέραν ἡτινανοῦν κόλον ἡμᾶ
ται ἀκούειν ἐν δημοσίῳ. πολὺ ἡδάλλον τον. λυσκο
λώτερον δὲ ἐκείνων ἴσως ἐστὶν οὐ λώτερον. ποιμαίνειν
τε καὶ ἡδάλλειν νομίζει αὐτούσ. ἀνελεύθερον δὲ καὶ ἀπαίδευτον
ὑπὸ σχολίας. οὐ δὲν ἧττον τῶν μομένων τὸν τοιοῦτον ἀ
νάγκαιον μίμεσθαι. καὶ ὅταν ὁρᾶ τὸ τεῖχος περιβεβλημέ
νον. νῦν δὲ ὁ τὰν μυρίαν πλέθρων. ἢ ὅτι πλείω ἀκούσῃ.
ὡσ τὸ ἁρπαλέον κεκτημένος θαυμαστὸν πλήθει κέκτηται. παρ
σιν ἡμῖν δοκεῖ ἀκούειν. εἰ πᾶσαν ἔχω θεὸσ τὴν μνήμην πλουτῆν.
τὸν δὲ δὴ νόμῃ ἡμῶν τῶν ὡσ νόμῃ αὐτὸσ τὸν ἁπάντων

ὦ. τῶν ὑλαίων πραγμάτων καὶ ἐιδώλων.

ὦ ἀμελόντων.

νομίζει νίκης θεός. Κατὰ κοινοῦ.

πλουσίοις ἔχουσι ἀποφήναι. φασὶ γὰρ τοὺς παρὰ μὲν ἀμελῆ καὶ ῥᾳθύμως
κεκτημένους τοὺς ἡγεῖσθαι τὸν βίον ὑπὸ ἀπαιδευσίας οὐ
δεινὰ πάσχειν ἐὰν τὸ παράπαν εἰς μηδὲν ὦσι. οὐ δεῖ λογίζεσθαι ὅτι πάντων καὶ τρόφιμα μυριάδες ἑκάστοις γίγνονται μεγάλαι τοῖς πλουσίοις καὶ πολλοὶ καὶ παντελεῖς καὶ δοῦλοι· παρὰ δὲ τοῖς πένησι καὶ ἑκάστοις σχεδὸν πολλοῦ κινδύνου μὴ τρόφιμα γίγνεσθαι ἢ ὀλίγα τοιαῦτα. ἀλλ' ὅτι πολλὰ καὶ εἰκότως καταλείπεται τρόφιμα σὲ μεμνημένα καὶ ἀφορμὴν ἔσεσθαι λήψεται κλῆρος τὸν ἀμφιτρύωνος. ἀπὸ παύρων γὰρ καταφαίνεται τὸ σπέρμα λαμβάνον. ὅτι δὲ ὁ ἀπὸ ἀμφιτρύωνος εἰς τὸν ἄμωνα πολλὰ καὶ εἰκότως τοιοῦτος ἦν. οἱ αὐτοὶ μεμαθήκασι παρὰ τύχης. καὶ ὁ πολλὰ τὰ κοσμοῦντα παρὰ τοῦ γελᾶν. οὐδὲν ἀμελὲς ἦν λογίζεσθαι τὸ καὶ χαμαίτυπα ἀπολίτου τυχόντος ἀπαλλάττειν. ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις ὁ τοιοῦτος ὑπὸ πολλῶν πολλὰ καταγελᾶται. παῖς μὲν ὑπερηφάνως ἔχων. οὐδὲ κεῖ· παῖς δὲ πόσιν. ἀμφοῖν τε καὶ ἑκάστοις ἀπορῶν· ὅταν παῖδες πρὸς μητέρα λέγωσιν. ὦ σοφὴ κρατοῦσα· ὅταν δὲ πρὸς αὐτὸν ὦ φίλε ἑλκύσωσιν ἄμφω καὶ ἐθελήσωσι πρὸς αὐτοῖς ἑκόντα ἑκόντι φέρειν ἀδίκως ἢ οὐ ἐμέ· εἰς σκέψιν αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας· πρὸς τὸ ἑκάτερον αὐτοῖν. καὶ πρὸς τῶν παίδων· ἢ ἄλλως ἐφορᾶν· ἢ ἑκοῦσι μὴ πολυχρονίων· ἢ πάσης παντελοῦς δαίμονος κεκτημένους ταῦτα πολυχρονίων· ἢ πάσης παντελείας περί· καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως δαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἀπεσκέψην· ποίως τε τίνες ἔσονται· καὶ τίνα τρόπον ἂν οὐ φύσει προσήκει· τὸ μὴ, κτήσασθαι αὐτοῖν· τὸ δὲ, ἀπὸ φυγεῖν· ἀνθρώπων τούτων ὁ ταῦτα οὐ δεήσει· λόγον δὲ δόναι τὸν σμικρὸν ἐκεῖνον τῆς τύχης καὶ δρυμὸν καὶ δι' καμικόν, ταῦλιν αὖ τὰ ἀντίαρφα ἀπὸ δίδωσιν· ἴλιγγι ὧν τε ἀπὸ γῆς οὐ μεμαθείσ· καὶ μὴ μεταφέρουσ ἄμφω ἐκ ὑπὸ ἀληθείας ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν καὶ παραπαίζων. γέλως· τὰ θραύματα σμικρὰ οὐ παρέχει· οὐδὲ ἄλλοι ἅπαν δεύτεροι οὐ δεῖ· οὐ γὰρ ἀεὶ σθένων τὰ· τοῖς δὲ ἀνθρώποις

ὅσα ἂν δρᾶσι δοῖεν τραφεῖσι παῖσιν. οὗτος δὴ ὁ καθ' ἑκάτερον τρόπος ὧν θεοδώρου. ὁ μὲν γὰρ οὐδέν τι δεῖν ὅλως τὴν ἀρετὴν διδακτὸν καὶ σχολῇ τε θραττόμενον. ὁ δὲ φιλόσοφον καὶ εἰς ἀνθρώπους ἐπιεικῆ καὶ ἐν μαθήσει δοκεῖν καὶ οὐδὲν εἶναι. ὁ μὲν γὰρ ἐν δουλικὰ καὶ ἐν πολιτικὰ κομιζόμενον. οἷον ἀρωματοπώλιον μὴ ἐᾶν ἀναθυμιᾶσθαι κομιζόμενον. μὴ δὲ ὁπόσα μὴ δεῖ. μὴ θεᾶσθαι λόγους. ὁ δ' αὖ. τὰ μὲν τοιαῦτα παῖδα ὄντα μὴ ἀναθυμιᾶσθαι τροφῆς τε καὶ ὁμιλίας ἕνεκα καὶ ἀκούειν. ἅμα καὶ μὴ δεῖν δὲ οὐκ ἐᾶν ἀναθυμιᾶσθαι ἐᾶν δὲ ὀσφραίνεσθαι ἐνίοτε. ὑπὲρ ἀνθρώπου δὲ ἀγαθοῦ ἀεὶ εἶναι ἀνάγκη. οὐδὲν θεοῖς αὐτοὺς ἐᾶν ὁμιλεῖν. τὴν δὲ ἀνθρωπίνην φύσιν. καὶ τὸν δὲ τὸν τόπον ὑπερβαίνειν ἐξ ἀνάγκης. διὸ καὶ πειρᾶσθαι χρὴ ὄντα θεόν. ἐκεῖσε φέρειν ὅτι τάχιστα. φησὶ δὲ ὁμοίως θεοῦ κατὰ τὸ δίκαιον. ὁμοίως δὲ δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι θρεπτικὸν ἔσεσθαι χρὴ ἔσεσθαι: ἀλλὰ γὰρ ἀφίησιν. οὕτω νυνὶ ῥᾴδιον πεῖσαι. ὡς ἄρα οὐχὴν ὄντα ἐκεῖνα οἱ πολλοὶ φασὶ δεῖν τὸ μὲν ἀνθρώπινον μὲν φάσκειν ἀρετὴν δὲ δοκεῖν. τούτων χάριν. τὸ μὲν. ὡς τῇ δυνάμει. τὸ δοῦ. ἵνα δὴ μὴ κακὸς καὶ ἵνα ἀγαθὸς δοκῇ εἶναι. ταῦτα μὲν γὰρ ἔστιν ὀλεγόμενος ἀνθρώπου ἄλλος ὡς ἐμοὶ φαίνεται. τὸ δὲ ἀληθὲς. ὃ δὲ λέγομεν. θεοῦ δὲ μὴ οὐ δικαίου ἀδίκως. ἀλλ' ὡς οἷόν τε δικαιότατος. καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ὅμοιον οὐδέν. ὃ ὅσον ἂν ἧττον ἀνθρώπου γένηται ὅτι δικαιότατος. περὶ τούτου καὶ ὡς ἀληθῶς δεινὸς ἂν δρᾶν. καὶ οὐ δειλία τὸ καὶ ἀνανδρία. ἡ μὲν γὰρ τοῦ τοιούτου μισοσοφία καὶ ἀρετῆς ἀληθινῆς. ἡ δ' ἄμοιρος. ἁμαρτία καὶ κακία ἐν ἀμφοῖν. αἱ δὲ ἄλλαι δειλότητες τὸ δοκοῦσαι καὶ σοφίαι. ἐν μὲν πολιτικοῖς δικαίοις μηδὲν μέγα φρονητικαί. ἐν δὲ

ἀπαντήσω:

τῶν μὲ παιδίων καὶ τὸ ὅλως ἐστὶ σχῆμα: θρεπτὸν δὲ:

τὴν ἐστὶ ὁ τὸν λεγόμενον τὸ τὰ κακὰ πρὸς πολλοὺς

τέχναις. καὶ μανθάνουσι· τοῖς οὖν ἀδίκοις τι καὶ ἀφόβοις οὖσι λέγοντι· μανθάνειν ἀφέλιμον ἔχει τὸ μὴ συγχωρεῖν δεινοῖς ὑπὸ παροιμίας εἶναι· ἀμάθητον γὰρ τοῖς μὲν ὄνειδος καὶ οἷον τ' ἀκούειν. ὅτι οὐ λήθοι φόβοι· μηδ' ἄλλως ἀχθηδόνα· ἀλλ' ἀμφὶ οἷον δὴ θρασύνεται τοῖς σώφροσιν· λοιδόρημα οὖν· παύλη θοῦ· ὅτι τοσοῦτο μᾶλλον εἰσίν· οἷοι οὐκ οἷον τ' ὅτι οὐ χθόνιον τοῦ· ἀμφοῖν γὰρ ζημίαν ἀδίκιαν ὀλεῖν κίνησαν ἀμφοῖν· οὐ γὰρ ἔστιν ὧν δοκοῦσι μόνοις τε καὶ θάνατοι τοῖς· ὧν ὅτι τε πάσχουσι μοῦ δὲν ἀδίκως τοῦ· ἀλλὰ ὧν ἀδίκως τοῦ δὲν φύειν· τίνα δὴ λάβοις· παρὰ δειμάτων ὧν φίλοις ὅτι τῶν ἔστω τι ἐστόν· τοῦ μὲν θείου δυσμενεστάτου· τοῦ δὲ ἀνθρώπου ἀθλιωτάτου· οὐ χόρων τοῦ ὅτι οὕτως ἔχει ὑπὸ λιθιότητος τοῦ καὶ τῆς ἐσχάτης ἀφοίας· λανθάνουσι· τοῖς μὲν· ὁμοιοῦμενοι δὴ ὧν ταὐτὸ ἀδίκου πράξεις· τοῖς δὲ, ἀνομοιοῦμενοι· οὐ δὴ τίνος οὖν δίκης ζῶν τοῦ τὸν εἰκότα μὴν ὧν ὁμοιοῦσθαι· ἐᾶν δεῖ πομπὴν ὅτι ἐᾶν μὴ ἀπαλλαγῶσι τῆς δειλότητος καὶ τοῦ λυτῆσαι ταὐτοῦ· ἐκεῖνος μὲν ὁ τῶν καλῶν καθαρόος τόπος· οὐ δέχεται· ἐν θαλάττῃ δὲ· τῶν αὖ τοῖς ὁμοιότητα τῆς διαφορᾶς ἀεὶ ἔχουσι· κακοὶ καὶ κοῖς σωφρονοῦσι· ταῦτα δὴ ἐᾶν παύσειν· ὡς δεινοὶ καὶ παροῖχοι ἀφολίσθων τῶν ἀκούσιον τα· καὶ μάλα δὴ ὡς σώκρατος· οἱ λαοὶ τοῖς ἐν μὲν τοῖς τ' αὐτοῖς σημείωμεν· ὁ τὰν ἰ διαλόγων δύο· δυνατὸν καὶ δέχεσθαι περὶ ὧν τέρατα καὶ θέλοντα μὰν δρᾶν ὡς πολὺν χρόνον ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀφαίρεσθαι φύγειν· τότε αὐτόπους ὧν δαιμόνιε τελευτῶν τος· οὐ καρδίαν σὺν αὐτοῖς αὐτοῖς περὶ ὧν λέγουσι· καὶ ἱερὰ τορικὴ ἐκφύη ποῦ λὺ τὸ μαραίνεται· ὡς τὰς παίδας μὴ δὲν δοκεῖν διαφθορεῖν· περὶ μὲν τοῦτο μ' ἐοικεῖ δὴ καὶ παράδειγμα τυχαῖον λέγεται· αὐτὸ ἀφ' ὧν· εἰ δὲ μὴ πλείω αὖ ἐοικέρδοντα· καταχώσει ἡμῶν τὸν ἐξαρχὸν λόγον· ἐοικὲ τοῖς ἐμπροσθεν ἴσως ὧν· εἰ κοῖς δοκεῖ· ὁμοίως μὲν τοῖς αὐτοῖς ὡς σώκρατος οὐκ ἂν ἡδέως ἀκούειν· ῥᾴστοι γὰρ τηλικῷδε ὄντι ἐοικὸς

τέχναις· ἐπράττοντι

ἀλλὰ δὴ ζῶντι καὶ ἀφόβοις τοῖς ἧττον ὁμοίοις ἀχθος· τοῖς φρονοῦσι καρδίας καλόν· τὸ δὲ ἄλλως ἐμαίνεσθαι κακόν·

τοῖς γὰρ τοῖς συμφόρων διδάσκονται σοφὸς οἱ δεινοὶ ὡς ἀνόητα φάσκοντας ἐκφαλεῖ ζωοῖς ὡς ὁ τοῦ μύρου πάριος ἐξαφανεῖται θοῖ θρέψαντας ὄλεθρον αὐτοί·

λου-θεῖν· εἰ μὴν τοι δοκεῖ πάλιν ἁμαρτάνομεν· οὐκοῦν ὅπερ ταὐτὰ
που ἦμεν τοῦ λόγου ὅμως· ἐφάμεν τοίνυν τὴν φερομένην οὐσίαν
αὖ λέγοντας· καὶ τὰ αὖ εἰδοκοῦντα ἑκάστοις· τοῦτο καὶ εἶναι
τούτοις δοκεῖ· ὅμως μὴν τοῖς ἄλλοις ἐνθλεῖν διϊσχυρίζεσθαι·
καὶ οὐχ ἥκιστα περὶ τὰ δίκαια· ὡς παγκάλων μάλλον αἱ
αὖ θῆται πόλεις δόξαν τὰ αὐτῆι· τὰ αὖ τὰ καὶ ἐναντία δίκαια
τῆι θεμένηι· ὅσα περ ἂν κεῖνται· περὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ· οὐ
δήπου ἂν δρεῖον ἐθέλουσιν εἶναι· ὡς ἂν πολεμεῖν διαμάχε
σθαι· ὅτι καὶ ὠφέλιμα οἰηθεῖσαι πόλεις ἑαυτῆι θῆται
καὶ ἐναντία τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἂν κέηται ὠφέλιμα· πλὴν
εἰ τιν' τὸ ὄνομα λέγει· τοῦτο δέ που σκοπεῖν μᾶλλον ἐστὶν πρὸς τὸ
ἐλέγομεν· ἦ οὔχι; φαμὲν γε· μὴ γὰρ λεγέτω τὸ ὄνομα·
ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τὸ ὄνομα ζητεῖν φορεῖτο· μὴ γάρ·
ἄλλο ἄν τοῦτο ὀνομάζηι· τούτου δή που στοχάζεται νομο
θετουμένη· καὶ φαίνεται τοῖς νόμοις· καὶ θέσει τινὶ τίθεται·
καὶ δίκαια, ὡς ὠφέλιμα ταύτην ἑαυτῆι τίθεται· ἦ
πρὸς ἄλλό τι λεγόμενα νομοθετεῖται; οὐδαμῶς· ἦ οὖν
καὶ τυγχάνει ἀεί· ἦ πολλὰ καὶ διαμαρτάνει ἑκάστη·
οἶμαι ἔγωγε καὶ διαμαρτάνειν· ὅτι τοίνυν ἔστιν θεῖ δὲ ἂν
μᾶλλον πᾶσι τοῖς ὁμολογήσαι ταὐτὰ ταῦτα· ὅπερι
περ τοῖς τοῦ εἶδους ἔρωσι· ἔστιν δὲ καὶ τὸ ὠφέλιμον
τυγχάνει ὄν· ἔστι δέ που καὶ περὶ τὸν μᾶλλον τὸν χρόνον·
ὅταν γὰρ νομοθετώμεθα, ὡς ἐνεστῶτος ὠφελίμου
τοῦ νόμου τιθέμεθα εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον· τοῦτο δὲ
μᾶλλον· ὀρθῶς ἂν ὀλίγοι μὲν· φαμὲν γε· ἴσως δὴ οὕτω
οἱ ἔρωτες μὲν ἔρωτες τῶν γόνων ἢ ἄλλων τῶν ἐκείνοις ταὐ
αὐτὰ λεγόντων· φαίνεται μέτρον ἂν ἔρως τοῦτο ἐστὶν ὡς
φαῦλον ὂν πρὸς τὸν γόνον· λευκὸν· μανιῶδες· κοῦφον· οὐ
δηπου ὄντως οὐ τῶν τοιούτων· ἔχομεν γὰρ αὖ τῶν κριτήριον
ὅτι ἔστιν τοῖς οἷς αὖ παρέχεται τοῖς αὐτῶν οἰόμενος· ἀλλὰ θεῖτο οἱ
ἔστιν αὐτοῖς· καὶ ὄντως οὐχούτως· οὕτω· ἦ καὶ τῶν μᾶλλον τῶν

ἆρ' ἐστὶ τοῦ μὴ ὄνομα φίλον μόνον λέγειν ἢ ὃ ὄν τὸ ὠφέλιμον ἢ ἀμφοτέρων:—

τὸ μὲν ἁπλῶς μᾶλλον καθολικώτερον τοῦ ὠφελίμου:—

× τοῦτο τὸ μορίου καὶ μὴ λαμεῖν τὴν ὀρθότητα ἢ μὴ ὄντος μόνου τοῦ ὠφελίμου:—

÷ μᾶλλον ὀρθῶς ἂν λέγοιμεν:—

ὄτε σθαι φήσομεν· ὧν πρῶτα μέν· ὄχει τὸ κριτήριον ὀρθὸν τοῖ· καὶ οἷα ἂν οἱ ἠθικοὶ ὄτε σθαι· ταῦτα καὶ μὴ ὄντα ὀκάμοι τοῖ οἱ ἠθικοῖ τι· οἷον θερμόν· ἆρ' ὁτανοῦν τι οἱ ἠθικοὶ ἴ διόπερ ὀρθὸν τὸν πρῶτον λήπτεσθαι· καὶ ἑτέρους τῶν τινῶν θερμότητα· καὶ ὄντος ἴ αὐτρὸς δὲ· ἀγαθοῖ ἠθικοῖ, κατὰ τὴν ποτέρου δόξαν. φῶμεν τὸ μᾶλλον αὐτὸ μὴ σεσθαι· ἢ καὶ τὰ τῶν ἀμφοτέρων; καὶ τοῖ μὲν ἴ αὐτρῶι οὐ θερμὸν οὐδὲ πρᾶγμα τῶν γνωρίσεσθαι· ὄντα τοῖ δὲ ἀμφοτέροις· γλοιῶδες μὴ τὰ ἂν εἴη· ἀλλ' οἷα καὶ ὠχρὰ οἷα μου γλυκέα τητος· καὶ αὖ αὐρότητος μᾶλλον οὖσα ὄτε σθαι· ἢ τοῦ γλαυκοῦ δόξαν· ἀλλ' οὐχὶ ἢ τοῦ κιθαριστοῦ κρίσις· τί, μᾶλλον· οὐ δ' ἂν περὶ ἁρμονίας τὸ καὶ ὑπάρμοστον ἂν μᾶλλον δοξάσειεν ὁ μουσικοῦ· ὁ καὶ ὅστις ἂν τοῖ τοῖ παιδοτρίβου δόξει ὑπάρμοστον εἶναι· οὐδαμῶς· οὐ κοῦν καὶ τοῦ μᾶλλον τοῦ ἁπλῶς ὄντος· μὴ μαγειρικοῦ ὄντος σκυβαλοῦντος θοίμου οὐκ ἐροτρᾶ ἢ κρίσις τῆς τοῦ ὁτοιοῦν ὠφελίμου ὠφελοῦντος· ὠφελεῖ μὲν γὰρ τοῦ ἢ δηλόν τοῦ ὀκάστοι ἢ δέοντος ἢ γρόντος· μὴ δὴν ὅσα τοῖ λόγοι διαμαχόμεθα· ἀλλὰ περὶ τοῦ μᾶλλον τοῦ ὀκάστοι καὶ δόξαν καὶ ὄτε σθαι· πότερον αὖ τὸ αὐτοῖ ἀρίστου κριτής· ἢ σὺ ὃ πρῶτα μὲν λέγεις ὑπομένω καὶ λέγειν μόνον· ὡς τὸ ὧν τῶν λαν· παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς ὑπανδρῶν ἦν ἁρίστη ἡ μεριάνδρου σωφροσύνη· ἀφ' ἧς τὸν ἄνδρα τίς κέ ποτε ὧν μᾶλλον ἐθέλοις ὁπότερος ἂν τύχῃ ἢ· οἷον μεσολημμένε:

μάλαγμ· μᾶρίσσα ἄρα ἡμῖν· πρὸς τὸν διδάσκαλόν σου ἔρη
σθαι· ὅτι ἀμαύγκλη αὐτοῖ ὁμολογεῖν σοφώτερόν τε ἄλλον
ἄλλου εἶναι· καὶ τὸν μὲν τοιοῦτον μέτρον εἶναι· ἐμοὶ δὲ τοῖ
ἀρτίαι ἡμῖν· μὴ δὲ ὅσσος τις οἷός ἀμαύγκλη εἶναι μέτροι
ἡμεσθαι σοι ἄρτι με λιμάγκαζεν ὁ ὑπὲρ ἐκείνου λόγος·
εἰ τὸ μὴ λόμενον ἧττον εἶναι· ὃ κείμενοι δοκεῖ
σοφὸς κρατεῖ μαίλιστα αὐλίσκεσθαι λόγος· αὐλισκόμενος
καὶ ταύτῃ· ἢ ταῖς τοῖν ἄλλων δόξαις κυρίαις οἰεῖται
δὲ θρᾴηναι τοῖς ὃ κείνου λόγοις οὐδαμῇ· αὐλῃ θεῖσ λίγου
μένα· πολλαχῇ δ' ὃ θεόδωρε καὶ ἄλλῃ ἀν τόγε τοιοῦτον
αὐλοίῃ· μὴ ᾠαὶ σαν σαν τὸ ἀληθῆ δόξαν εἶναι· σφρι
δὲ τὸ παρὸν ὃ κάστοι σαῦθος ἑξῆς ἂν αἰσθήσεισ καὶ αἱ
κατὰ ταύταις δόξαι μίμνον ται· χαλεπώτερον δ' ἦν σοὶ
λῃ θεῖσ· ἴσσος δὲ οὐ δεμίλφω· ἀμαύλοι γὰρ εἰ ἴσχυρ
εἶσι· καὶ οἱ φάσκοντες αὐτάς· ὅμαρμεῖσ τε εἶναι καὶ ἴσοι
σήμασι· τάχα δ' ἂν οὐ ταλέγοιεν· καὶ θεαίτητος ὁ δε· οὐ
κάποσκοπεῖ ἐρῆκεν· αἰσθήσεισ καὶ ἴσοι σήμων ταὐτὸν θε
μένος· πρὸς οἱ τὸν μοῦσ φῶν τέρφει· ὡς ὁ ὑπὲρ πρωταγό
ρου λόγος ἔφασκε τε· καὶ σκέμμα τῶν φρονούντων ταῦτα
οὐσίαν δ' αὖ κρούσεται, ἢ τε ἡμᾶς εἴτε σωτῆρ φθέγγεται·
μάχη δοῦν σφρι αὐτῆσ οὐ φαύλη· οὐδὲ ὀλίγοις νέμεται·
πολλοῦ καὶ δεῖ φαύλη εἶναι· ἀλλ' αὖ σφρι μὲν τῶν ἴσων σφι.
καὶ ἴσοι δίδοσι παμπόλυ· οἱ γὰρ τοῦ λίραι κλείτου ζωῆροι
χρημοῦσι τούτου τοῦ λόγου μάλα ῥρωμένως· τοῖ τοι ὦφί
λε θεόδωρε μᾶλλον σκέπτεον· καὶ ἐξ αρχῆσ ὦ σφρι αὐτοῖ
ὑποτείρονται· σαν ταῖ παισι μὲν οὖν· καὶ γὰρ ὁσσόκρατεσ
σφρι τούτων τῶν λίραι κλειτείων· τί ὦ σφρι σύλλογεισ· ὁμῶ
ρεῖον τε καὶ ἔτι σαλαιότερον· αὖ τοῖσ μὲν τοῖσ περὶ τῶν
ὄφεσιν ὁ σοι πρὸσ ποιοῦν ται ἐμπειροι· οὐδὲν μᾶλλον οἴονται
διαλεχθῆναι· τὶ τοῖσ ὀιαρρώσειν· ἀτεχνῶσ γὰρ κατὰ τὰ
σύγγραμματα φρόνται· τὸ δ' ἴσον εἶναι ἑκάστοι· καὶ ἔρωτᾶ

ἐν τοῦτ' ἔστι καὶ λλει
ψος τοῦ κατὰ τοῦ λίρα
κλείτου διάφωνος· ἢ μὴ
τῇ δὴ κείται σωκράτης
ἐξ ἀόριστα ἐστὶν· καὶ
ἀσαπὰ· ἢ πρωταγό
ρου δόξα ἀναλωτος
ἐστὶν·

÷ ὃ κμαφορᾶσ
τὸν διακοδομοῦντ
τὰ κεραίμαι ἐι
ἀ κέραμαί εἰσιν·

÷ ἀλλ' ὃ κωσαὶ μονκὸσ
διατὸ αἰσαπον τ
ἀφ' κιρουμέ'νων·

δ τὰ τοῦ λίραακλείτου
σμπεράσματα λίριω
μένοι καὶ μεγαλόφρο
νεσ· τοιοῦτοι γὰρ ὁ λίρα
κλειτοσ μέμονεν· οὐκ
ἀπόφασισ ἀβέβηκε τοι
οὗτον τολμᾶν θεμένου
οὐδὲν ἀδόκητ· ἐξ ἀρχῆσ δὲν
ἢ κὰτ ὀδὸν ἀεὶ ζῆσ πυθα
γόρᾳ·

μαι. καὶ λίσυχίαν σημαίνει ἀποκρίνεσθαι τὸ καὶ ἔρεσθαι λίτ
τον αὐτοῖς ἐπὶ λὶ τὸ μὴ δεῖν. μᾶλλον δὲ ὑπερμάλλει. τὸ δοῦ
δεν. πρὸς τὸ σμικρὸν ἔρειναι τοῖς ἀνδράσιν λίσυχίαν. ἀλ
λ' ἄν τινα τὶ ἔρλι. ὃ σημαίνει ἐκφαίνεσθαι ῥήματι σκιᾶς ἀπ
μιμητὸν δλι ἀπ' αὐτῶν λτ. ἀπὸ τοῦ ξύνοισι. καὶ ἀπ' τούτου
ζητῆσι λόγον λαμεῖν τί εἴρηκεν, ἔτερα πολλὰ ζητῆσι καὶ μὴ σὺ
μετὰ μοναστῶν. πρὸς ἀμφοτέρους δὲ οὐδαμοῦ οὐδεν. πρὸς οὐδέ
να αὐτῶν. οὐδέτε ἐκεῖνοι αὐτοῖς. πρὸς ἀλλήλους. ἀλλὰ δὴ
πάντων φυλάττουσι. τὸ μὴ δεῖν μέγα ἢ μικρὸν ἢ εἶναι. μήτε τοῖς
λοιποῖς μήτε τοῖς ἑαυτῶν τυχοῦσι. ζητούμενοι ὡς ἐμοὶ δοκεῖ
αὐτοῖς, ἀπόρρητον εἶναι. τοῦτο δὲ πάντων πολεμοῦσι. καὶ καθά
περ δεῖ ἂν τις πάντα χρῆσθαι ἐκείνοις: ἴσως δὲ θορύβου
τοὺς μὲν ἀμφισβητοῦντας ἐάσωμεν: εἰρηνεύουσι δὲ
οὐσυμφόρως οὐχ ἅπαντες εἰσίν. ἀλλ' οἱ μὲν τοῖς
αὐτοῖς τοῖς μαθηταῖς ἐν σχολῇ φράζουσιν. οὐκ ἂν βούλοιτ
ταν ὁμοίους αὐτοῖς ποιῆσαι: τοιοῦτος μαθηταῖς ὃ δεῖ
μόνι ϛ. οὐ δεῖ μίμνεσθαι τῶν τοιούτων ἕτερος ἑτέρου μαθητής.
ἀλλ' αὐτόματοι ἀφανίζονται. ὁ τοῦ θεῖν ἕνεκα τύχῃ. ἐκάστος
αὐτῶν ἐνθουσιᾷ αὐθαίρετος. καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος. οὐ δεῖ λιμᾶται
εἶ δεῖται. παραὶ μὲν οὖν τούτων. ὅσοι λὶ ἀνθρώπων οὐκαί ποτε
λαοῖσι λόγον. οὔτε ἐκοῦν τῶν οὔτε ἀκόντων. αὐτοὶ δὲ
δεῖ παραλαμόντας ὅσοι πρόληψιν ἔσχηκε εἰδέναι:
καὶ μεθερμηνεῦσαι. τόδε δλὶ πρόληψιν, ἀλλ' ὅτι παρείληφε
φαμεν. παραὶ μὲν τῶν ἀρχαίων. μεθ' ποιήσεως ὅτι κρυπτο
μένων τοὺς πολλούς. ὡς τινὸν θεῖον τῶν ἄλλων παίδων. ὡς ἐ
κεῖνος τε καὶ τὴν θεὸν καὶ ἔρωτα τετυχέναι. καὶ οὐ δεῖν ἔστηκεν.
παρὰ δὲ τῶν ἔμπροσθεν αὖτε σοφωτέρων ἀμαυρὰν δὴν ἀπο
δεῖ κρυμμένων. ἵνα καὶ οἱ σκυτοτόμοι τὴν σοφίαν αὐτῶν
μαθόντες μὴ ἀκούσαντες ὦσι. καὶ παύσωνται τὴν λίλι θίωσι οἱ ὄμβροι.
τὰ μὲν, ἐάσωμεν. τὰ δὲ, κινεῖσθαι τοῦμόν τῶν. μανθάνω δὲ
ὅτι παρὰ τὸν κινεῖται. τὴν μόσιν αὐτοῦ. ὀλίγου δὲ ἐνθλαδόμην

ἢ τὴν ἀσίμων τὴν ὄντων θεῖν παρὰ τὸν κινεῖσθαι λέγουσαν

ἕνα μαρικῶς δλὰ θὴν ἐκ θεμένου τὸ πρόληψιν ζητῆν ἀπὸ δηκτικῶς πότερον τῆ κινᾶτις ἢ οὔ:

ὦ θεόδωρε, ὅτι ἄλλοι ἂν ταῦτα τοῖς ἄπτεσθαι τούτοις ἀπεφήναντο· οἷον
ἀκίνητον τὸ ἓν εἶναι καὶ μὴ κινεῖσθαι· καὶ ἄλλους μυρίους
τε καὶ πάνυ μυρίους ἂν αὖ τις εὕροι πᾶσι τούτοις. διϊσχυρίζονται
ὡς ἔστι τὸ πᾶν ἕν. καὶ ἐναντία ἂν αὖ τὰ ἑαυτοῖς οὐκ ἐθέλουσι
χώραν ἐν ᾗ κινήσεται· τούτοις οὖν ὧν ἅπτεσθαι χρὴ μετὰ
τοῦτο τοῦ λόγου. καὶ δοκεῖ μοι τὸ ταὐτὸν καὶ ὁμοιότατον εἶναι
ὂν καὶ πολλά, καὶ μέγιστον καὶ σμικρὸν καὶ ἄπειρον καὶ
μέγεθος ἔχον· καὶ ἐν ἠρεμίᾳ αὖ κινούμενον· πάντα γὰρ
ταῦτα λέγουσιν ἑκάτεροι τῶν ἀνδρῶν· ὅτε μὲν γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ
συνιόντα φαίνεται ἡμῖν ὑπολαμβάνειν, ὅτε δὲ αὖ διακρινόμενα
εἰς τὰ ἐναντία. δοκεῖ οὖν μοι πρῶτον σκεπτέον
εἶναι περὶ τοῦ ἑνός, εἰ ἄρα ἐνδέχεται τὸ ἓν εἶναι καὶ πολλὰ
μὴ εἶναι, καὶ τί ποτε τοῦτο δυνατὸν καὶ ἀδύνατον βούλεται
εἶναι ἑκάτερον, καὶ εἰ ἐνδέχεται τὸ ἓν κινεῖσθαι καὶ μὴ
κινεῖσθαι, καὶ τί ποτε ἑκάτερον τούτων βούλεται, καὶ περὶ
τῶν ἄλλων ὡσαύτως, ὅσα ἡμῖν ἐφάνη ἐν τοῖς λόγοις ἀεὶ
συμβαίνοντα ἑκάστοτε τοῖς ὑποτιθεμένοις, καὶ ὅσα αὖ τῶν
ἑτέρων ἐφάνη ἑκάστοτε συμβαίνοντα τοῖς ὑποτιθεμένοις·
καὶ πάλιν ἑτέραν ὑπόθεσιν ὑποθέμενον δεῖ σκοπεῖν τὸ
ἀποβησόμενον, ἐάν τε πρὸς τὸ ἓν ἐάν τε πρὸς τὰ ἄλλα
ὁτιοῦν ὑποτιθέμενον, καὶ ἐάν τε πρὸς τὰ πολλὰ ἐάν τε
πρὸς τὸ ὂν αὐτὸ ἐάν τε πρὸς ἄλλο τι τῶν ὑποτιθεμένων
ὀρθῶς ὑποτιθέμενον δεῖ σκοπεῖν, ἐὰν μέλλῃ τις ἱκανῶς
ἐπὶ τοῦτο ἰὼν τὸ πρᾶγμα ἀκριβῶς ἐπιστήσεσθαι. ἀλλὰ
μὴν καὶ σὺ γε, ὦ Ζήνων, τοιοῦτον ἐπεχείρησας γράψαι·
ἀλλὰ σμικρόν τι παρὰ τὸν Παρμενίδην ἐδόκεις μοι
ἐπιτεχνᾶσθαι· οὐ γὰρ ἐπὶ πολὺ ἐπῄνεσε τὸν Παρμενίδην
ὡς ἀληθῆ λέγοντα, ἐπὶ πολὺ δὲ ἐγέλασε· καὶ ἐν τούτῳ
μόνον ἐδόκει μοι ἐπιδεικνύναι ὅτι οὐκ ἄτοπα λέγει ὁ
Παρμενίδης, ὃς ἐπιτιμᾷ τοῖς τὸ ἓν μὴ ὂν πειρωμένοις
ἐπιδεικνύναι, καὶ πολλὰ καὶ γελοῖα ἐκ τοῦ ὑπολαμβάνειν
ὅτι οὐκ ἄλλο τι λέγουσιν οἱ τὸ ἓν εἶναι λέγοντες ἢ ὅσα
ἐπεξῆλθες σὺ ἐν τῷ λόγῳ. ἆρα οὐκ αἰσθόμενος ἐγὼ
ταῦτα ἐν τῷ σῷ γράμματι ἐπῄνεσα καὶ ἐδόκουν σοι
ἱκανῶς ἐπιδεικνύναι ὅτι ἐὰν τὰ πολλὰ ᾖ, ἔτι μᾶλλον
γελοῖα καὶ ἐναντία αὐτὰ αὑτοῖς πάσχει ἢ εἰ τὸ ἓν ἔστιν;
ἐμοὶ γοῦν δοκεῖς· καὶ βούλομαι γε μᾶλλον ὑπὸ σοῦ τοῦ
ἐμοὶ φίλου ἐπῃνῆσθαι ἢ ὑπὸ τοῦ πολλοῦ πλήθους.

ἀπὸ θεαιτήτου ἕως ἐνταῦθα· ἢ τὰ εἰς παρμενίδην μόλιστα·

* πικρὰ λέξις καὶ ποιητική·
* γλυκὰ μὲν λέξις καὶ ἐκφωνητικὴ ἡ ἀμφὶ παρμενίδην·

ὅτι διαιρετὸν ἡ πρακλείτου χορὸν ὡς ἀσεμνῶν·

* οὐ τὸ ἀρώμενος·

εἰ δοσ φάναι κινήσθαι; ὅμοι γε δοκεῖ· ἀναγκαῖον μὲν οὖν λύδη λέγω τοῦτο εἰ δὴ κινήσθαι. ἀλλοίωσιν· τὴν δὲ φορὰν· ὀρθῶς γε λέγων· τοῦτο τοίνυν οὕτω διωρισμένοι· διαλεγώμεθα εἰ δὴ τοῖς τὰ πάντα φάσκουσι κινεῖσθαι· καὶ ὅτι μὲν τὸ πᾶν ἅπαν φατὲ ἀμφοτέρως κινεῖσθαι· φερόμενόν τε καὶ ἀλλοιούμενον· εἰ τὸ μὲν τι ἀμφοτέρως, τὸ δὲ ἑκατέρως· ἀλλὰ μὰ δί' ἔγωγε οὐκ ἔχω εἰπεῖν· οἱ μὲν δὴ φάναι ἀμφοτέρως· εἰ δέ γε μὴ ὦ ξένε· κινοῦμεν αὐτοῖς ὡς τὸ πᾶν εἶναι· καὶ οὐδὲν μᾶλλον ὀρθῶς ἔξει ἢ εἰπεῖν ὅτι κινεῖται τὰ πάντα· εἰ δὲ ἔστι κενόν· ἀληθῆ λέγεις· οὐκοῦν ἐνδέχεται δὴ κινεῖσθαι αὐτὰ δεῖ· τὸ δὲ μὴ κινεῖσθαι μὴ ὄρεινα μὴ δρυΐ· πάντα δὴ πάντων κίνησιν ἀεὶ κινεῖται· ἀναγκαῖον· σκόπει δή μοι τὸ δεύτερον· τὸν θερμὸν τινὰ τοῦτον εἶναι κόπτοντα· εἰ ὅπου οὖν μόριον· οὐχοῦτω ποσὸν ἐλέγομεν φάναι αὐτοῖς· φέρεσθαι ἕκαστον τούτων ἅμα αἰσθήσει μεταξὺ τοιοῦτον ποσὸν καὶ πάχος· καὶ τὸ μὲν παχὺ ἀναισθήτον ἀλλ' οὐ καὶ αἰσθήσιν μέρεσθαι· τὸ δὲ ποιοῦν ποιόν τι· ἀλλ' οὐ ποιότητα; ἴσως οὖν εἰ τοιότητος ἀλλὰ κοτούτε φαίνεται ὄνομα· καὶ οὐ μανθάνεις ἀθρόον λεγόμενον· καταμέρη οὖν· οὐκοῦν· τὸ μὲν ποιοῦν, οὐ τὸ θερμότης· οὐτε λευκότης· θερμὸν δὲ καὶ λευκὸν μέμικται· καὶ τἄλλα οὕτω μεμῖχθαι μάρτυρον καὶ ὅμοιος ἔμπροσθεν ὅτι οὕτως ἐλέγομεν· ὅμ· μὴ δὴ αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἶναι· μὴ δ' αὖ τὸ ποιοῦν εἰ πάχος· ἀλλ' ἓξ ἀμφοτέρων ἀεὶ ὄν ἄλλα συμμεμιγμένα· ταῦτ' αἰσθήσεις καὶ ταῦτ' αἰσθητὰ ἀποτίκτονται· ταμεῖ ποιὰ ἅττα μέμιχθαι· τὰ δὲ ἄοθλα νόμενα, μεμῖχθαι· τοῦτ' δὴ οὖ· τοίνυν τοίνυν ἄλλα· χαίρειν ἐάσομεν· ἢ τοῦτο εἴτε ἄλλως λέγωσιν· οὐ δὴ καλῶμεν, τοῦτο μόνον φυλάττωμεν ὅρισμα τοῦτο· κινεῖται καὶ ἐρεῖ ὃ σφατὲ πᾶν τι· εἰ νῦν; ναί· οὐκοῦν ἀμφοτέρας αὖ διειλόμεθα κινήσεις·

Ἔστι δὲ τρίτον σκέλος τὸ διαιρέσεως τὸ λέγον· οὐ δεῖν ἀμφοτέρως ὅπερ οὖν τοῖς δευτέρως ἔλεγεν·

Ἀντὶ τοῦ τὰ πάντα καὶ τὸ λύο κινοῦνται κινήσεις· τὸ γὰρ ἠρεμοῦν ἀλλοιούμενον· καθὸ δὲ χωρὶς οὐδὲ· οὐ κινήσῃ δὲ λίθον ἅπαντα·

÷ ἐκ τούτου δηλονότι τὸ τῆς ποιότητος ὄνομα ὅλατ- ἐὰν ὁ προσθῇς ὅμοιος ἄλλη σημ·

3· ὅμοιον τὸν ξένον·

2 τὰ πάντα ἠρεμεῖ τὰ ἀλλοιούμενα·

φθερόμενά τε καὶ ἄλλοι οὐμέναι: πῶς δ' οὐ εἰ πορεύεται δὴ τὸ λευκὸν
κινήσεται: εἰ μὲν τοίνυν ἐφθείρετο μόνον ἠλλοιοῦτο δὲ μή.
εἰχεν ἂν πού εἰ πᾶν οἷ αὐτὰ περὶ ταῦτα φθερόμενα. ἢ πῶς
λέγομεν: οὕτω: ἐπεὶ δὴ δὲ οὐ δὲ τοῦτο μόνον εἰ τὸ λευκὸν ῥᾴον
τὸ βόειον. ἀλλὰ μεταπαίλλει. ὥστε καὶ αὐτοῦ τούτου εἶναι περὶ
ἢ τῆς λευκότητος. καὶ μεταπολλὰ εἴς ἄλλα χρόαν. ἵνα
μὴ αὐλῶ ταύτη μόνον. ἆρα ποτὲ οἷόν τε τῇ προσφέρειν
χρῶμα. ὥστε καὶ ὁρᾶσθαι προσαρρεῦν: καὶ τίς μηχανὴ
ὧδε κρατεῖν. ἢ ἄλλο γέ τι τοιοῦτον. εἰ πορεύεται λέγον
τος ὑπεξέρχεται αὐτὸ δι' ῥόου: τί δὲ περὶ αἰσθήσεως
ῥοῦ μὲν ὁποίας οὖν. οἷόν τε τοῦ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν μᾶλλον
ποτὲ ὁρᾶν τοῖ τοῖ ὁρᾶν ἢ ἀκούειν,: οὐ κωλύει. ὥσπερ
παίτων κινεῖται: οὔτε ἆρα ὁρᾶν προσῆκον τί μᾶλ
λον. ἢ μὴ ὁρᾶν. οὐδέτι ἄλλων αἰσθητῶν μᾶλλον. ἢ μὴ.
πάντων γε πάντως κινουμένων: οὐ γὰρ οὖν. καὶ μὴν
αἰσθητόν γε ὅτι σκληρὸν ἐφάμεν ἅπτεται καὶ θιγγάνει.
λῶν τοῦτο: οὐδὲν ἄρα ἧττον σκληρὸν μᾶλλον ἢ μὴ ἧττον σκλη
ρὸν λέγειν αὖ μεθ' ὑγροῦ τόνδε ὅτι ἔστιν ἧττον σκληρόν:
βόειον: καλὸν ἂν μὲν σημαίνοι τὸ ἁπλῶς ὁρθῶς
τῆς λεκτέον προθυμηθῆναι δεῖξαι ὅτι πάν
τα κινεῖται. ἵνα δὲ ὀκείμεθα ἢ λεκτέον ὀρθῶς φάναι ἢ
τὸ δεῖν ἐκείμεθα. εἰ πάντα κινεῖται. πάσαν ἀποκρί
σιν πρίτου ἅπτεσθαι κείμενα ὁμοίως ὀρθὴν εἶναι.
οὕτω τέχνην φάναι καὶ μὴ οὕτω. εἰ δὲ μὴ ἐθέλομεν.
ἵνα μὴ ἀπορῶμεν αὐτοῖς τοῖς λόγοις: ὀρθότατα λέγω:
πολλῷ δὲ θᾶττον ὅπου τοῦτ' εἶπον. καὶ οὐχοὕτως σ'
δεῖ δὲ οὔτε τοῦτο οὕτω λέγειν. οὐδὲ γὰρ ἂν εἰ κινοῖτο οὕτω.
οὐδ' ἂν μὴ οὕτω. οὐδὲ γὰρ τοῦτο κίνησις. ἀλλ' αὐτὴν ἀλλὴν
φωνὴν θετέον τοῖς τὸν λόγον τοῦτον λέγουσιν. ὡς μηδὲ
πρὸς τὴν αὐτὸν ὑπόθεσιν οὐκέχουσι ῥήματα. εἰ μὴ
ἆρα τὸ οὐδ' οὕτως μᾶλλον ἂν οἷς ἁρμόττοι. ἀπείρου
λέγόμενον: οἰκειοταύτην μοῦ διαλεκτὸν αὐτὴν οἷς:

ὁ λόγος οὐδαμῶς ἁπτὸν τὸν πάθος:-
εἰ πᾶσα ἅπτεται πάντοι ἁπτὸν. ἅπτεται ἄρα πάντοι οὐδὲ κεῖνο. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ αὐτῆς ἁπτὴ ἔσται κίνησις μᾶλλον:-

οὐκοῦν ὦ θεόδωρε τοῦτο σοῦ ταίρου ἀπηλλάγμεθα. καὶ οὕπω συγχωρεῖν μὲν αὐτοῖς παρ' ἁπάντων δραστέον τῶν χρημάτων εἶναι. ἀρ' ἀλλὰ φρόνιμόν τι λίθος. ἴσως τιμῶμεν τὸ καὶ αἰσθήσεσθαι. οὐ συγχωρήσομεθα. κατ' ἐκεῖνα τὰ τοῦ παύτου κινεῖσθαι μέθοδον. εἰ μή τι πλέον ἄλλου θεάτητος ὄψεται: ἆρ' ἀτέρμονα καὶ ὦ σώκρατες. τούτων μὲν πολλὰ θρασυνόμεθα. καὶ ὅμως δεῖ ἀπηλλάχθαι σοι ἀποκρινόμενον. κατὰ τὰ σὸν θήκας. ἴσως δὲ μὴ τὸ περὶ τοῦ προτεινόμενου λόγου τέλος σχεῖν: μὴ: περὶ μὲν ὦ θεόδωρε σοῦ κρατήσομεν καὶ οὐ τοῦτο φαύλως ἔσται αὐτὸ παῖ ἑαυτὸ διελέσθαι. ὦ πολλὰ ἄρτι προύθεσθε: νῦν δὲ ὦμεν ὦ θεαίτητε τοῦτο πρῶτον ἐπιχειρητέον αὖ δεῖ κεῖν δὲ λαύκειος ὁμολογίας παραναίνονται. ἀλλὰ παρασκευάζου. ὅπως τοῖν ἴσοιν ποιήσομεν κρατεῖν δόξεις λόγων: ἴσως πρῶτα μὲν ἴλιγγι. δὲ διανεμῶμεν τὰ λίκου σου περὶ ὧν λέγω: ἵππασάς ποτε παιδίον πρὸς λαμπάδι. σοῦ κρατεῖν εἰς λόγους προκαλούμενος. ἔπειτα οὕτως καὶ αὖ λοῦσθαι: ἀλλ' οἶμαι δοκῶ ὦ θεόδωρε περὶ μὲν ὧν κολάκει θεαίτητος. οὐ πείσεσθαι αὐτοῖς. τί δὴ οὖν οὐ πρόσθεν σθαι μὲν τοῦτ' ἄλλου. οἱ δὲ ἑπόμενοι τὸ παῦ. ἀνάγκη μέρος μὲν φορτικὸς κόπος μὲν δὴ τὸν ἀνάγκη. μὴ ἔπειτα παρεῖναι δῶν. παρεῖναι δῶν δὲ μοι φαίνεται τὸ τοῦ ὁλίρου. ἀν δίκαιος τέμοι εἶναι αἷμα δεῖ νόστος. πρὸς σὲ ἔμοιγε μὲν δὴ τοῖς ἀν δρὶ παῦ μέρος. παῦν πρόθυμοι. καίμοι ἐφάνη καὶ θεοῦ τί ἔχειν. παρταῦτα ποιῶν ἀνόμασιν. φοβοῦμαι οὖν. μὴ οὔτε τὰ λεγόμενα ξυνίωμεν. τί τε διανομούμενος εἶπεν. πολὺ πλεῖον λείπομεν. καὶ τὸ μεῖζον: οὐ δῆτα ὁλόγως ἀπορεῖται ἴσως δὴ μῶν περὶ τί ποτ' ἔαλμ. ἀσκεπτομένη ὑπὸ τῶν ἴσως ἔσκωμαι ζῶν τῶν λόγων εἰ πῇ σὺ τοῖς πάσιν. ἀλλὰ τὸ καὶ ὀρθῶς φείρομεν, πλήθει ἀμήχανον. εἰ τάχ' ἂν παρόντων σκέψαι. ἀν αὖ ἀπαῖ θοι. εἰ τὸ ἱκανῶς. μὴ κυρόμενος τὸ τῆς ἕξεως ἀπείρου ἀφαιρεῖ. δεῖ δὲ οὐ δίκαιον. ἀλλὰ θεαίτητον ὧν

τοῦ ἐμοῦ πατρός:

φαίνεται ἄρα τὸ τέλος σε μὴν τῶν παρμενίδου κ. νῦν θὴ φοβεῖσθαι ὃς πινα σοῦ καὶ δικαστοῦτο μὴ ἴσως χαρίεν σασαι ζῆν τοῦ τοῦ παρμενίδου:—

κύει ὅπ α ἡμῖν ὀδρι, ὠειρᾶσθαι ἡμεῖ̃ τ λῖ μαι θυτ κλῖ τέ
χμη ἀπολύσαι: ἀλλ᾽ ἀχρὴ εἰ δοκεῖ. οὕτω ποιεῖμ: ἓν τοί μῳ
ὦ θαι τλητε. τοσόν δε ὀδρὶ τὸμ εἰρημένῳμ ἐστί σκε ται. ἀισθη
σιν γὰρ δὴ ἔσται ἡμῖν ἀπὸ κρίμῳ. λῖ γάρ; ναί: εἰ οὖν τί σσθ
ὃ δ᾽ ὄρᾳ τοῖν. τοῖ, ταὶ λευκὰ καὶ μέλαν α ὁρᾷ ἄμοτ. ς τοῖ,
ταὶ ὀξέα καὶ ταὶ παρβέα ἀκούει. εἴ ποισ ἂμ οἶ μαι, ὁμ μασί τ
καὶ ὦ σίμ: ἔμ μ: τὸ δὲ δυχρᾶ τὸμ ὀ νομά τῳμ τὸ καὶ ρὴ
μαι τῳμ. καὶ μὴ δ᾽ ἀκριεί αν ὃς ἓν ζῷ ὁ μεμ ον. τὰ μὲμ πολλὰ
οὐ κἄμ μ: ἀλλὰ μᾶλλ ον τὸ τούτου ἁμ αρ τίον, ἀμ βλυ θρόμ. ἐπὶ
δὲ ὀ τῳ, ἂμ ἀγ καῖ ον. οἷ ον καὶ μῶ ἂμ ἀ γκὴ ζῆ λα μέ σθαι τῆς
ἀπο κρί σεω σ λῶ ἀπο κρί μῃ. λῖ οὐ κόρ θλ. σκό πει γὰρ ἀπό
κρι σιν ποτ᾽ ἐρᾶ ὀρ θοτ᾽ ἐρᾶ. ὦ ὀρῶ μεμ, τοῦτο εἶ ναι ὁ φθαλ
μοί σ, λῖ δι᾽ οὗ ὀρῶ μεμ. καὶ ὦ ἀκού ομεμ ὦ τα. λῖ δι᾽ οὗ ἀ κού
ομεμ: δι᾽ ὧμ ἓκ αστα αἰσθα νό μεθα ἓμ οι μ᾽ δοκεῖ ὡ σσ᾽ κρα
τῖ τ᾽ μᾶλλ ον, λῖ οἷ σ: δεῖ νὸμ γάρ που ὦ παῖ. εἰ πολλαί τι νῶ
ὑμ ἡμῖμ ὦ σὰν ὑμ δουρεί οισ ἵ ποισ ἀι σθη τήρ σ ἓκ ἀθη σαν.
ἀλλ᾽ ἀλλ᾽ εἰ σ μί αμ τι νὰ ἢ δύ᾽ ἀμ ἐῖ τ᾽ τυχῶ. εἴ τ᾽ ὀῖ τι δεῖ λα
λεῖμ. ταμ ταὐ τὰ τοι αὖ τα ξω τεί μει. λῖ δι᾽ αὐ τῶμ οἷ ον ὁρ μᾷ ῳ ν
αἰσθα νό μεθα ὁ σα αἰσθη τά; ἀλλ᾽ ἄμ οι δοκεῖ οὕτω σ μᾶλλ ομ.
λῖ ὃ κεῖ μ᾽ σ: τοῦ δ᾽ ἕ νεκ᾽ ὃν ὃ κα αὐτὰ σοι δι᾽ ακριβοῦ μαι. εἶ τ᾽ ἡμῖ
ἡ μῶμ αὐτῶμ τοῖ αὐτοῖ. δι᾽ ἃ μὲμ ὀ φθαλ μῶμ ὑφ᾽ ἑ κά στου μέθα
λευ κῶμ τε καὶ με λά νῳμ. δι᾽ ἃ δὲ τῶμ ἄλλ ῳμ. ὑφ᾽ ἑ κά τῳμ αὖ τῶμ
καὶ ὃ ξέ ι σ᾽ ἑ κά στῳ τὸ μέμ ος. ταμ ταὐ τὰ τοι αὖ τα ἐῖ σ᾽ τὸ σῶ μα
ἁ πλῶ σ ἐῖ μ. ἴ σ ῳ σ δὲ μᾶλ λ᾽ τι ὸμ σε λέ ξειμ αὐ τὰ ἀπο κρι νόμε
μ᾽ μᾶλλ ομ. λῖ ὑμ ὲ ὑπὲρ σοῦ πολυ πρα γμο νεῖμ. καὶ μοι λέ ξο
θ᾽ ρι᾽ καὶ σκλη ρὰ καὶ κοῦ φα καὶ μλυ κέ᾽ ἀ ἴ σ᾽ ἀ ἰσθη λι.
ἆρ᾽ οὐ τοῦ σώ μα τοσ ἓκ αστα τι θῆ σι, λῖ ἄλλ᾽ οὗ τι νοσ: οὐ δε νὸσ
ἄλλ ου: λῖ καὶ ἐ θελ ή σει σ᾽ ὁ μο λογῆ ἀ δι᾽ ἑ τέ ρα σ᾽ δυ ναί με σσ
ἀι σθα νῆ. ἀ δύ᾽ ατ᾽ ον εἶ ναι δι᾽ ἄλλ ης ταῦ τα ἀι σθά νε σθαι. οἷ ον
ἃ δι᾽ ἀκο ῆς. δι᾽ ὄ ψε ως. λῖ ἃ δι᾽ ὄ ψε ως. δι᾽ ἀκο ῆς: ὥ σ᾽ ἰᾶ ρ᾽
οὐκ ἐθελ ή σῃ: ἔ τι ἆρ᾽ α περὶ ἀμ φο τέ ρω ν διανοῆ, οὐ κοῦ διαῤ
ῥ᾽ ἦν τὸ πῦρ.

τῶν τὰ τα τοι αὐ τα λέ γῃ, τὰ αἰ σθη τὰ φ᾽ τὸ σῶ μα δὲ· ἓ σ᾽ τὰ αἰ σθη τή ρι α:—

τῶν δι᾽ ἀκοῆς ἀρ᾽ ἓκ᾽ κοι αἰ σθη σιν γὰρ ἓ σ᾽ ταῦ τὸν ἓῖ ναι. μᾶλ᾽ τὸ πρόχ᾽ ρον· ἐ μεσόλι γα δὲ λα πολλά:—

τοῦ ἑτερουόρμενον· οὐ δὲ ἀὐ δι' αὐτοῦ ἑτέρου· ἀσθρὶ ἀμφοτέρων αἰσθάνοιτ' ἂν· οὐ γὰρ οἷόν· ἀσθρὶ δὲ μὴ φορᾶς καὶ ἀσθρὶ χρόας· πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο ἀσθρὶ ἀμφοτέρων διαφορᾶι· ὅτι ἀμφοτέρω ἕτερον· ἔφη γε· οὐκοῦν καὶ ὅτι ἕκατερον· ἕκατέρου μὲν ἕτερον· ἑαυτοῦ δὲ ταὐτόν· πολύ· καὶ ὅτι ἀμφοτέρω δύο· ἕκατερον δέ γε· καὶ τοῦτο· οὐκοῦν καὶ ἡ τοῦ ἀνομοιοῖ τὸ ὅμοιον ἀλλήλοιν· διανοητὸν εἶ ἔσοιτο κέτασθαι· ἢ ὅσον πόδε· ταὐτὰ δὲ πάντα· διὰ τίνος ποτὲ αὖ τοῖν διανοεῖ· οὔτε γὰρ δι' ἀκοῆς οὔτε διὰ τόδε, οἷον οὔτε τὸ κοινὸν λαμπρὸν εἶναι περὶ αὐτά· ἔστι δὲ καὶ τὸ δι' ἐκείνων· περὶ οὗ λέγομεν· εἰ γὰρ διανοητὸν εἴη ἀμφοτέρω κέτασθαι· ἆρ' ἔστιν ἀλλήλοιν ἢ οὔ; οἰσθ' ὅτι δεῖ σοι ἥπερ ἐμοὶ ἔσοιτο κέτασθαι· καὶ τοῦτο οὔτε ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον φαίνεται· ἀλλ' αὖ τι ἄλλο· τί δ' οὐκ ἐρεῖς ἢ γε διανοητὸν πλῆθος δύο ἀμφοτέρω; καὶ λαβὲ λέγειν· ἢ δὲ μή· διανοητὸν δύο ἀμφοτέρω· τοῦτο ἔσται παῖσι κοινὸν καὶ τὸ ἔσται τοιούτοις· δηλοῖσι δὲ τὸ, ἐὰν ἔσονται ἄζυγες καὶ τὸ οὐκέτι· καὶ ἀμφὶ δὴ τοῦτο περὶ αὐτοῖν τούτοις πᾶσι· ποῖα λέγοις ἂν ὁρμᾶσθαι διανοούμενον ἕκαστα· οὐσίαν λέγειν καὶ τὸ μὴ εἶναι καὶ ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα· καὶ τὸ ταὐτόν τε καὶ ἕτερον· ἔτι δὲ γε καὶ ἀριθμὸν ἀσθρὶ αὐτοῖν· δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἀρτίου τε καὶ ἀσθρὶ τἆλλα ὅσα τούτοις ἕπεται· διὰ τίνος ποτὲ ταῦτα τῇ ψυχῇ αἰσθανόμεθα· ὑπὲρ δὲ τοῦ σώματος τὴν τύχην αἰσθανόμεθα· ὅτι ἀντίτυπον ἔστιν ἃ ἂν προσπίπτῃ· καὶ ἐὰν μὴ ἁπτὰ ᾖ· ἀλλὰ μὰ Δία ὅσα γε κρούει τε καὶ κρούεται· ἐχόμενα ἀλλήλων· ὅτι μοι δοκεῖ τὴν ἀρχὴν· οὐ δ' εἶναι τοιοῦτον οὐδὲν τούτοις ὅρον οὐδὲν ἄλλο ἐφ' ἑαυτὸ ἀσθρὶ ἐκείνοις· ἀλλ' αὐτὴ δι' αὑτῆς ἡ τύχη· τὰ κοινὰ οἷς φαίνεται ἀσθρὶ αὐτῶν τὴν αἴσθησιν· καὶ λοιπὸν γὰρ εἰ ἡ διανοητὸν καὶ οὐχὶ ὅλως ἕν δύο ὄντε ἀόριστον· ὃ γὰρ καλὸν λέγομεν· καὶ ἀγαθόν· ἀεὶ δὲ πρὸς ἄλλο πως πέφυκεν· ἀλλὰ καὶ ταῦτα δὴ ἰδίᾳ μὲν ἑκάτερον αὐτῶν· πρὸς ἄλλα δὲ ἀλλήλοιν· καὶ ἔστιν ἡ μὲν οὐσία πρὸς τὴν γένεσιν· ἡ δὲ πρὸς τὸ ὠφέλιμον· ἡ δὲ πρὸς τὸ ποιητικὸν ἕκαστον τοῦ ἐνεργεῖν· ἡ δὲ πρὸς τὸ παθητικὸν τοῦ πάσχειν· καὶ ἄλλως δὲ πως ἔστιν ἃ ἂν ἐπιστήμῃ ἐπιστητὰ ᾖ· ἢ δόξῃ δοξαστά· ἢ ἐπιθυμίᾳ ἐπιθυμητά· ἢ ὀρέξει ὀρεκτά· ἢ ἐπιστήμῃ ἐπιστητά· ἢ ἀπεχθείᾳ ἀπεχθῆ· ἢ ἔρωτι ἐρωτικά· ἢ ἔρωτι ἐρωτικὰ ἢ ἀντέρωτι· ἢ ἀντέρωτι ἀντερωτικὰ ἢ ἔρωτι

εἰ φαίνεται σοι τὰ μὲν, αὐτὴ δ' ἑαυτῆς ἡ τυχὴ ἔοικε σκοποῦσα.
τὰ δὲ, διὰ τοῦ σώματος δυναίμεθα. τοῦτο γὰρ ἴσως ὃ καὶ
αὐτοῖς μοι δοκεῖ, ἐμοὶ δὲ καὶ σοὶ δόξαι· ἀλλὰ μὴν
φαίνεται γε· τοῦ τέρατος οὖν τί θῶμεν τὴν οὐσίαν. τοῦτο γὰρ μάλ-
λιστα ἂν ἔοικε παίζειν ἡμῖν παρεῖσθαι· φῶμεν ἢ οὐκ αὐτὴ ἡ τυχὴ καθ' αὑ-
τὴν ἐστὶν ὁρᾶσθαι· ἡ καὶ τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἀνόμοιον, καὶ τὸ ταὐτὸν
καὶ τὸ ἕτερον; ναί· τί δὲ καλὸν καὶ αἰσχρὸν· καὶ ἆρα θάτερα
καλόν; καὶ τούτων μοι δοκεῖ ἕν τοῖς μάλιστα πρὸς ἄλλη
λαις σκοπεῖσθαι τὴν οὐσίαν· ἀναλογισμὸν ἕν ἑαυτῇ τὰ
μέρη τούτων καὶ τὰ παρόντα· πρὸς τὰ μέλλοντα· ἔχει δή·
ἀλλ' ὅτι τοῦ μὲν σκληροῦ τὴν σκληρότητα διὰ τῆς ἁφῆς
αἰσθήσεται καὶ τοῦ μαλακοῦ τὴν μαλακότητα ὡσαύτως;
ναί· τὴν δέ γε οὐσίαν καὶ ὅτι ἕκαστον καὶ τὴν ἐναντιότητα
πρὸς ἄλληλα· καὶ τὴν οὐσίαν αὖ, τῆς ἐναντιότητος· αὐτὴ
ἡ τυχὴ ἐναργοῦσα καὶ συμβαλοῦσα πρὸς ἄλληλα· κρίνομεν
πείρᾳ τῇ ἡμῶν; πάνυ μὲν οὖν· οὐκοῦν τὰ μὲν ἂν θυμοειδὲς
μέρος παρέχεται φύσει αἰσθάνεσθαι ἅπερ τε καὶ θηρίοις·
ὅσα διὰ τοῦ σώματος παθήματα· ἐπὶ τὴν τυχὼν τείνει·
τὰ δὲ περὶ τούτων ἀναλογισμάτων· πρός τε οὐσίαν καὶ ὠ-
φελείαν, μόλις καὶ ἐν χρόνῳ διὰ πολλῶν πραγμάτων καὶ
πολλῆς παραμίξεως· οἷς ἂν καὶ παραμίγνηται· ἆρα τάλη-
θῆ μὲν οὖν· οἳ οὐκ ἂν οὖν ἀληθάσαι τυχεῖν οἷοί τε ἦσαν οὐσίας;
ἀνθρώπου· οὐ δὲ ἀληθάσαι τί ἀτυχήσει· πρός τε τούτου
ἐπιστήμων ἔσται· καὶ πρὸς ἂν ὁ σὸς κρατῇς· ἐν μὲν ἄρα
τοῖς παθήμασιν· οὐκέτι ἐπιστήμη· ἐν δὲ τῷ περὶ ἑκάστων
συλλογισμοῖ· οἱ σὺ ἂν μᾶλλον καὶ ἀληθάσαι· ἐν ταὐτῷ μὲν δὴ
ἔοικε. λέγω αὖθις αὖ τάδε· ἑκὰ δὲ ἀνθρώπου· φαίνεται· τὶ
οὖν ταὐτὸν ἑκείνῳ τε καὶ τοῦτο καλεῖς· τῷ σαὶ ταῦτα διαφορὰν
ἔχοντε; οὐκοῦν δίκαιόν γε· τί οὖν μὴ ἑκείνῳ ἀπὸ
δίλλου ὁμοίως τοῦ ὁρᾶν· οὐκοῦν εἰκὸς φαίνεσθαι· τύχῃ
θερμαίνεσθαι· αἰσθάνεσθαι· ἔοικε γε· τί γὰρ ἄλλο· ἐξ ἑκάστων

† τῶν μὲν σώματος· ἢ τῶν οὐσιωδῶν μάτων·
ψ ἀντὶ τοῦ ὠφελητικὴ κατόψεως· καὶ κατόψεως ἐστιν·

ὅτι παλαιοὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν τοῖς πρακτοῖς ἐτίθεντο μόνοις· ἢ διὰ τοῦτο ἅπερ πρὸς μέλοντα·

ἆρ' ἀν τὸ καλεῖσ' αἰσθησιν; ἀμ' ἀγκλη: ὃ μὲν φαμὲν οὐκ ἐστιν
ἀληθείασ αὐτασται. οὐ δὲ μὰ τὸ οὐσίασ: οὐ μὰ τὸ ὤν: οὐ δ' ἄρ' ὄντ'
ἀτίμητοσ: οὐ μὰ τὸ οὐκ ἄρ' ἂν εἴη ποτὲ ὃ θεαίτητοσ αἴσθησισ
τὸ καὶ ὄντ' ἀτίμητ' αὐτόν: οὐ φαίνεται ὃ σώκρατεσ. καὶ μὰ
λιαν' γε μὲν καταφανέστατον γέγονεν. ἄλλο δὴ αἴσθησισ
ὄντ' ἀτίμητ': ἀλλ' οὐ τιμὴν δὴ τοῦτο γ' ὃ καὶ λίαν χρώμεθα δια
λελυμένοι. ἵνα δ' ὑρωμεν τί ποτ' οὐκ ἔστ' ἀτίμητ'. ἀλλὰ τί
ἐστιν. ὅμοσον δὲ τοσοῦτόν γε προσεπιλάβεσθαι. ὃ σε πιέζει πάν
1. αὐτὸν ὑπ' αἰσθήσει τὸ παράπαν. ἀλλ' ὑπόκειμαι ποιόν ὀνόματι
ὅτι ποτὲ ἔχει λέξιν. ὁ τὰν αὐτὸ καθ' αὑτὸν προσαγορεύεται
περὶ τὰ ὄντα: ἀλλ' αἰμὶν τοῦτό γε καλεῖται ὃ σώκρατεσ
ὡσ φαίνεται. δοξάζειν: ὀρθῶσ γὰρ οἴει ὃ φίλε. καὶ ὄρα
δὴ νῦν πάλιν. ἐξ ἀρχῆσ πάντα τὰ πρόσθεν ἐξελέγχεται.
εἴ τι μᾶλλον καθόρᾶσ. ἐστι δὴ ἐν ταῦθα πρὸσ ἐλέγχεται.
καὶ λέγε αὖθισ τί ποτέ ἐστιν ἐπιστήμη: δόξαν μὲν πᾶν
σαν εἰ πᾶν ὃ σώκρατεσ. ἀλεώμεθα. ἐστι δὴ καὶ τοῦδε δόξα
δόξαν. κινδυνεύει δὲ ἀληθὴσ δόξα. ἐπιστήμη εἶναι.
καίμοι τοῦτο. ἀποκεκρίσθαι. ἐὰν γὰρ μὴ φαμὲν προϊοῦσίν
σε πάντ' ἐμοῦ. ἀλλ' ὅ τι πειρασόμεθα λέγειν: οὕτω μέν τοι
χρὴ ὃ θεαίτητε λέγειν προθυμότατα μάλιστα. εἰ δὲ στρέφε
ται ὃ κνείσ ἀποκρίνεσθαι. ἐὰν γὰρ οὕτω δρῶμεν, δῆλον
θαύτερα. εἰ δυνησόμεθ' ὑφ' ὃ ἐρχόμεθα. εἰ δὲ μή, τοσοῦτοι μᾶλ
λον ἐπιδείξαι. ὃ μὴ λανθάνειν ἴσμεν. καίτοι οὐκ εἰθισμένοι
πρὸσ μισθοῦ ὁ τοιοῦτοσ. καὶ δὴ καὶ μῶν. τί φίλοσ δῆλον ὅτι
ἴδεαν δόξησ. τοῦμὲν ἀληθινοῦ. τὸν δὲ τοῦ ἑτέρου.
τὴν ἀληθῆ δόξαν ὡσ ἀτίμητον ὁρίζει: ὄρα νῦν τοῦτο γὰρ
αὖ μοι μᾶλλον φαίνεται: ἆρ' οὖν ὅτι αἴσχιον περὶ δόξησ ἀμαυλο
τέρου πάλιν; τὸ ποῖον δὴ λέγεισ: θρασύτερον μέντοι μᾶλλον
καὶ ἄλλο τι δὴ πολλοῦ. ὃ σὺν ἀπορίᾳ πολλῇ πρόσ
θεν τὸν σ' ἕτερον ἄλλον ἐρωτᾶν. οὐκ ἔχοντα εἰ φὴν
τί ποτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθοσ παρ' ἡμῖν. καὶ τίνα τρόπον

ἀπώμβνον: τὸ ποῖον δή: τὸ δοξάζειν τινὰ τῶν δή. σκοπῶ
δὴ καὶ μοῦ ὅτι διαφέρομεν· πότερον διαφέρομεν αὐτὸ, ἢ ὅτι σκε
πτόμεθα ἄλλον τρόπον. ἢ ὀλίγον πρότερον· τί, μῶν ὡ σώ
κρατες. εἰ περὶ τοῦ καὶ ὁπηνιοῦν φαίνεται δεῖν· ἀρτιμαθοῦς
καὶ λίαν σφόδρα σὺ καὶ τῶν δοκούντων ἐλαφρῶς σχολῆς περί· ὡς σὺ δὴ
ὄντι τοιούτῳ δὲ καταφαίνει· ὀρθῶς ἐπέμνησας· ἴσως
γὰρ οὐ κακὸν καιροῦ πάλιν ὦ σωκρῖ χνοος μεταλαβεῖν. κρεῖτ
τον γάρ που σμικροῦ γε. ἢ πολὺ μᾶλλον· καιρὸς περαίνειν· τί μήν·
ὡς ὡς οὖν ὅτι δὴ καὶ λέγομεν· τῶν δή φαμεν ἑκάστοτε εἶναι
δόξαν. καὶ τίνα ἡμῶν δοξάζειν τῶν δή· τὸν δίκαιόν ἀληθῆ
ὡς φύσει οὐ πολλοὺς ἔχοντα; φαμὲν γὰρ δή· οὐκοῦν τοῦτο
νέα ἐν λόγῳ περὶ πάντων καὶ καθ' ἕκαστον ἢ τοι εἶναι ἢ
μὴ εἶναι· μεγάλα θαρρεῖν γὰρ καὶ ἴσως λαμβάνεσθαι· μεταξὺ τοῦ
τῶν ὡς ὄντων, χαίρειν λέγομεν ὃν τοῖν παρόντοιν· νῷ γὰρ ἡμῖν
πρὸς λόγον ἐστὶν οὐδέν· ἀλλ' οὐμῶν ὡ σώκρατες, ἄλλου
δὲ λείπεται περὶ ἕκαστον· ὀλίγῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι·
οὐκοῦν ἡ δὴ ἀνάγκη τὸν δοξάζοντα δοξάζειν· ἢ οὔ· ναὶ
οἶμαι δῆτα· ἢ μὴ οἶμαι δῆτα· ἀνάγκη· καὶ μῶν εἰ δόξαν μὴ εἰδέ
ναι τὸ αὐτὸ· ἢ μὴ εἶδός τι εἶναι. ἀδύνατον· ὡσὸν δοῦ·
ἀρ' οὖν ὁ τὼ τῶν δὴ δοξάζων ἃ οἶδεν· ταῦτα οἶμαι οὐταῦτα
εἶναι. ἀλλὰ ἕτερ' ἄττα οὐκ οἶδε· καὶ ἀμφότερα εἶδώς.
ἄμφω εἶδὼς ἀμφότερα; ἀλλ' ἀδύνατον κὠσώκρατες· ἀλλ
ὁρᾷ οὖν μὴ οἶδεν· ἡγεῖται αὐτὰ εἶναι ἕτερ' ἄττα ἃ οἶδεν
μὴ οἶδε· καὶ τοῦτ' ἔστι· τῷ μὴ τὸ θατέρου τὸν· μὴ τὸ σω
κράτη εἶδέναι· εἰς τὸν δραπέτην λαμβάνειν ὡς ὅσῳ κράτης
θατέρου ἐστίν· ἢ ὁ θατέρου σω κράτης; καὶ ὡσοῦτ· ἀλλ' οὐ
μὴν ἀλλὰ οἶδεν ἃ οἶδεν ἕκαστον ἀλλὰ ταῦτ' εἶναι· οὐδαμῶς
ἀλλὰ οἶδεν· τέρατα γὰρ ἔσται· ὡσὸν οὖν ἄν τις ἔτι τῶν δὴ
δοξαστὸν εἶναι· ἐκ τοῦ γὰρ τοῦ τοιοῦτον· ἀδυνατοῦ τοῦ δοξάζειν·
ἐκεῖ πέρ παντὸς ἢ ἴσμεν· ἢ οὔ κίσμεν· ἐν δὲ τούτοισιν οὐδα
μοῦ φαίνεται δυνατὸν τῶν δὴ δοξάσαι· ἀλλὰ θέασαι· ἆρ' οὖν

ἐπιχείρημα κατὰ σκῶ
πτὸν ἐν τῷ δοξάζειν τὸ
ψεῦδος·

πρῶτον χειρίμματα
κατὰ τῶν δοξάζειν τὰ
μὴ ὄντα ἢ τὰ προκαθ' αὑτὰ
λόμενα ἢ ἐπικείμενα
ὁπότερα δὴ τὸ ἐ
πιστήμονος λέγε σθαι
πολὺ δεύτερα δὲ τὰ δε
χόμενα διὸ μᾶλλον θλαυ
μαστὸν τὸ μηδαμῶς
ὄν·

* ἐξῆναι·

οὐ ταὐτὸν εἶναι σκεπτέον ὃ ἢ τοῦ μὴ κατὰ τὸ εἶδος εἶναι καὶ μὴ ἐξ εἴδους ὄντας. ἀλλὰ κατὰ τὸ εἶναι καὶ μή: πῶς λέγεις: μὴ ἁπλῶς λέγεις. ὅτι ὃ τὰ μὴ ὄντα τοῦ περὶ ὃ τοῦτο οὗ δοξάζων. οὐκέθ' ὡς οὐ τοῦδε δοξάσοις καὶ ὃ πως σοῦ ἄλλως τὰ τῆς διανοίας ἔχει: εἰ κοὐ γὰρ αὖ ὃ σοὶ κρατεῖ: πῶς οὖν τί ἔρουμεν ὃ θ' αὐτὴ τε. ἔστι πως ἡμᾶς ἁμαρτάνειν δεῖ ὅταν οἷον τὰ μὴ ὄντα δοξάσει. ἢ τὰ περὶ τῶν ὄντων λέγεται. καὶ τίς ἂν ἔτι τὰ μὴ ὄντα δοξάσειεν. ἢ τὰ περὶ τῶν ὄντων τοῦ. ἢ τὰ αὐτὰ καθ' αὑτά. καὶ ἡ μείς δὲ ὡς δοικε περὶ τῶν ὄντων φήσομεν. ὃ τἄρ' ἐστὶ μὴ ἀληθῆ εἶναι ὄντα ὄμματος. τί πως ἔρουμεν: οὕτως: τί οὖν καὶ ἄλλοθί που τὸ τοιοῦτον ἐστὶν; τὸ ποῖον: εἴ τις ὁρᾶν μέν τι. ὁρᾶν δὲ οὐδέν: καὶ πῶς: ἀλλὰ μὴν ἥ γε ὄψις ὁρᾶν. τῶν ὄντων τι ὁρᾶν. τί οὖν ἔφαμεν τότε τὸ ὂν ὄψει τοῖς μὴ οὖσιν εἶναι; οὐκ ἔφαμεν: ὁ ἄρα ὄψει ὁρᾶν. ὄν τί ὁρᾶν: φαίνεται: καὶ ὁ ἄρα τι ἀκούσομαι ὄψει ἀκούειν. καὶ ὄν τί οὐκούει; ναί: καὶ ὁ τί αὖ πτερόμορφος δήπου. ὄψει γέ που αὖ πτᾶται. καὶ ὄν τος εἴπτερόμος: καὶ τοῦτο: ὁ δὲ δὴ δοξάζων. οὐχὶ γέ τι δοξάζει; ἀνάγκη: οὐδέν τι δοξάζων. οὐκοῦν τί; συμφορᾶ: ὁ ἄρα μὴ ὄν δοξάζων. οὐδὲν δοξάζει: οὐφαίνεται: ἀλλὰ μὴν ὅ γε μὴ δὲν δοξάζων. τὸ παράπαν οὐδὲ δοξάζει: δῆλον ὡς οὐδοὶ κεν: οὐκ ἄρα οἷόν τε τὸ μὴ ὂν δοξάζειν. οὔτε περὶ τῶν ὄντων. οὔτε αὖτὸ καθ' αὑτό: φαίνεται: ἄλλο τι ἄρ' ἐστὶ τὸ τοῦ δὴ δοξάζειν. τοῦτ' ἄρα μὴ ὂν τὸ δοξάζειν: ἄλλο οὐδοὶ κεν: οὐ γὰρ οὕτως. οὔτε ὡς ὀλίγον πρότερον ἐλέγομεν. τοῦ δή ἐστι δόξα ὃν ἡμῖν: οὐ γὰρ οὖν δή: ἀλλ' ἆρα οὐ δὲ αὖτὸ μηδὲν ὄμματος. τοῦτο προσαγορεύομεν: πῶς: ἄλλο δοξάσαι τι καὶ οὐδὲν τοῦ δὴ φαμὲν εἶναι δόξαν. ὃ τἄρ' ἐστὶ τῶν ὄντων. ἄλλο αὖ τῶν ὄντων ἄρα τἀναντία ἄμμος. τῇ διανοίᾳ φῆμι ἔγωγε. οὕτω γάρ. ὃν μὲν αὖ ἐὰν δοξάσῃ. ἕτερον δὲ ἂν θἀτέρου. καὶ ἀμαρτάνων οὐ δοκοῖ. δίκαιος ἂν καὶ λοιπὸν τοῦ δὴ δοξάζειν: ὀρθότατά μοι μοῦδοκεῖς ἔρηκέναι. ὅταν δοξάζωμεν:

* Καὶ ποτ' ἦν ὡς τὸ ὂν καὶ τὸ μὴ ὂν σκοπεῖν ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὡς ἂν ἐπιχειρῶμεν κατὰ σκοπεῖν ὃ γε καὶ τοῦδε δόξαι:-
* ὁμολογῇ τῇ παρ' αὐτοῖς ὃ τοῦδὲ δοξάζειν τὰ μὴ ὄντα δοξάζειν:-
* καὶ τί φησὶν ἐπιχειρεῖν καὶ κατὰ τοῦτο:-
* τὸ ὂν τοῦ. οἷον ἐλλάττονος ἀριθμοῦ. τοῦ δὲ πλείονος ἄρα τοῦδὲ δοξάζειν περὶ τὸ μεῖζον ἢ ἔλαττον ἀριθμοῦ. τί οὖν τὸ μὴ ὂν λέγων ἀρεῖ τι μὴ ὄν. τί γὰρ ἐστὶ μὴ:-

τὸ καθ' ἑτερότητα μὴ ὂν λέγειν:-

μᾶλλον ἀντὶ καλοῦ αἰσχρὸν. τὸ ἀντὶ αἰσχροῦ καλὸν δοξάζειν:
τὸ τὸ ὡσαύτως τῷ δικαίῳ δοξάζειν: δῆλον εἰ ὀρθαίτητε
καταφρονῶμεν καὶ οὐ δεδιότες: τί μαίλιστα: οὐκ οἶμαι σοι
δοκεῖν τοὺς αὐληθῶς τὸν δίκαιον ἀντὶ λαμβάνοντας. ἐρώμενον ἢ οἷον
τὸ ταχὺ ἀγαθὸν λέγω. τὸ κοῦφον μᾶλλον λέγω. τὸ ἄλλο τι ὃ μᾶλλον
μὴ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν. ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος. λέγε
σθαι ἐᾶν τοῖς ὀνόμασι. τοῦτο μὲν οὖν. ἵνα μὴ μακρὸν ἀπολήγω.
ἀφίημι. ἀρκεῖ δέ μοι φαίνεται τὸ τὰ τῶν δικαίων δοξάζειν. ἄλλο δοξάζειν
εἶναι: ἔμοιγε: ἔστιν ἄρα κατὰ τὴν αὐτὴν δόξαν ἕτερόν τι ὂν
ἕτερον. καὶ μηδὲν ὂν ἐκεῖνο τὸ διανοούμενόν τι θεῖναι: ἔστι μέντοι:
ὁπόταν οὖν τοῦ τὸ διανοούμενον τοῦ ὀνόματος οὗ καὶ ἀνάγκη αὐτὴν εἶναι
ἀμφότερα εἶναι τὸ ἕτερον διανοεῖσθαι; ἀνάγκη μὲν οὖν: εἶναι
ἄμαχον εἶναι μέντοι: καὶ πάνυ γε: τὸ δὲ διανοεῖσθαι. ἆρ' ὅπερ
φαίνεσθαι; τί καλῶν: λόγον ὁμοῦ αὐτὴν πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν
διάνοιαν πρὸς ἕκαστα. οὐ γε μὴ εἰ δώσουσι τὸ
φαίνομαι. τοῦτο γάρ μοι ἦν δοκεῖν διανοουμένῳ. οὐκ ἄλλο τι
εἶναι διανοεῖσθαι. αὐτὴν ἐᾶν τὴν ἕτερα πρὸς ἕτερα. καὶ ἀποκρινομένῳ
καὶ φάσκουσαν καὶ οὐ φάσκουσαν. ὅταν δὲ ὁρίσασαν ἅμα τὸ μὲν
ἕτερον ἅμα τὸ καὶ ἕτερον ἐᾶν ἅμα τὸ αὐτὸ εἶναι. καὶ
μὴ διανοεῖσθαι. δόξαν ταύτην τιθεμένην αὐτήν. ἆρ' οὐ δοξάζειν
τὸ δοξάζειν. λέγειν καλῶ. καὶ τὴν δόξαν. λόγον εἰρημένον.
οὐ μέντοι πρὸς ἄλλον οὐ δὲ φαμεν. ἀλλὰ σιγῇ πρὸς αὐτόν.
οὐ δέ τι: καὶ μάλα: ὅταν ἄρα τις τὸ ἕτερον ἕτερον δοξάζῃ.
καὶ φήσειν ἂν δοκεῖ τὸ ἕτερον. ἕτερον εἶναι πρὸς ἑαυτόν: τί
μήν: ἆρα μεμνήσκου δή. εἴ ποτέ ἐστι πρὸς πρὸς ἑαυτόν. ὅτι
πᾶν τὸ μᾶλλον τοῦτο καλὸν αἰσχρόν ἐστιν. ἢ τὸ οὐ δίκαιον
δίκαιον. ἢ καὶ τὸ παντὸν κεφάλαιον, σκόπει. εἴ ποτε ἐθέλει χάρη
σαν σεαυτὸν πείθειν ὡς πᾶν τὸ μᾶλλον τὸ ἕτερον ἕτερον
ἐστιν. ἢ πᾶν τοὐναντίον. οὐδέν ὑπερῳκοδόμησας
ἐμπεῖν πρὸς ἑαυτόν. ὡς πᾶν ταὐτὸν ἆρα ταὐτόν τε
ἆρ' πᾶν ἐστιν. ἢ τί ἄλλο τοιοῦτον: ἀληθῆ λέγεις: ἄλλον δέπινα

ὡς σὺ ἀλφ' οὐκ ἀληθῆ τοι αὐτὰν αὐμαρτήματα λαμβάνω

οἱ εἰ μαίνονται ἢ μαινόμενον. πολλῆσαι σου δὴ πρὸς ἑαυτὸν
εἰ πείθωμαι σοι πείθονται ἑαυτῷ. ὡς ἀναγκη τὸν ἵππον ὠκὺν φῆς
εἶναι καὶ δύο ἡνιόχους; μὰ δί' οὐ κέγωγε: οὐκοῦν εἰ τὸ λέγειν πρὸς ἑαυτόν·
δοξάζειν ἐστίν, οὐδεὶς ἀμφότερα λέγων καὶ δοξάζων
καὶ ἐφαπτόμενος ἀμφοῖν τῇ ψυχῇ. εἴποι ἂν καὶ δοξάσει ἡμῖν.
ὡς τὸ ἕτερον ἑτέρου ἐστίν· ἑαυτοῦ δὲ καὶ σοὶ τὸ ῥῆμα, ἐὰν τῶν
ἡμερεῖ. ἴσως δὴ τὸ ῥῆμα ἕτερον τοῖ ἑτέρῳ κατὰ ῥῆμα τοῦ
τὸν ἑτέρου περὶ τοῦ ἑτέρου· λέγω γὰρ αὐτὸ τῇδε. μὴ δόξαι δοξάζειν· ὡς τὸ αἰσχρὸν, καλόν. ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων: ἆρ' ὅσα
κρατεῖ ἑαυτοῦ καὶ μοι δοκεῖ ὡς λέγεις: ἀμφω μὲν ἄρα δοξάζοντα αὐδυνάτων τὸ ἕτερον ἑτέρου δοξάζειν: ἐοικεν: ἀλλὰ
μὴν τό γε μόνον δοξάζοντα. τὸ δὲ ἕτερον μὴ δοκεῖ· οὐ
δοκοῦντε δοξάσει τὸ ἕτερον ἕτερον εἶναι: οὐλιθιλέγεις ἅμαγ
καὶ ζωὶ τοιγὰρ ἂν ἐφαπτεσθαι καὶ οὐ μὴ δοξάζῃ: οὐτάρα
ἀμφότερα. οὔτε τοῖ ἕτερον δοξάζοντι. φέρει ἄλλο δοξάζειν.
ὡς ἀεί τις ὁρίζεται δόξαν εἶναι τοιοῦδὲ τὸ ἑτερο δοξάζειν. οὐ
δεῖ ἂν λέγοι. οὔτε γὰρ ταὐτὸ οὔτε κατὰ τὰ πρότερα φαίμεθα
τοῦ δίκαιον ἐπὶ μὴ οὖσαν δόξαν: οὐκ ἐοικεν: ἀλλὰ μήν τοι ὧδε
αἴτιος ἐλοιμὶ φαμὲν εἶναι ὁμ. ἀλλὰ ἀμφὶ καθημένους
ὁμολογεῖν καὶ ἅπτεσθαι: τοιαῦτα δή: οὐκ ἔστιν ὅπως
ταχὺ πειραθῶ σκοπῶν· ἀναγκαῖοι μὲν γὰρ ἂν ὑπῆρξε ἡμῶν ἐνοῖ
ἀπορούμεν. ἀμφὶ καὶ ζωμεν ὁμολογεῖν οἷα λέγω· ἀλλ' ἐὰν
ὑπερώμεν καὶ ὁλοὺς ἕτερον ἑτέρου φάσθαι. τότε δὴ περὶ τῶν
ἄλλων ἐρούμεν ὡς παρὸν αὐτῶν. ἐκτὸς τοῦ ὑγιοῦς
ἐστῶτες· ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἀπορίᾳ σωμεν· ταῦτ' εἰμὶ θεμένους
οἷμαι τοὺς λόγους παρέξομεν ὡς ναυτῶν κλῆς· ταῦτ' εἰμὶ καὶ
χρήσθαι ὅτῳ ἂν βουλῇ ταῦ· ἢ οἷν ἔτι πόρρω τι καὶ δεῖ σκοπεῖν
τοῦ ζητήματος ἡμῖν. οὐκοῦν: λέγε μόνον: οὐ φύσει ἡμᾶς
ὀρθῶς ὡμολογῆσαι. ἢ νῦ καὶ ὡμολογήσαμεν. αὐτὸ οἷ δεῖ,
ἀδύνατον δοξάσαι ἃ μὴ οἷ δεῖ εἶναι αὐτὰ καὶ τἀσθενῆ.
ἀλλὰ πῇ δυνατόν: ἆρ' οὐλέγεις ὃ καὶ ἐγὼ τότε ὑπὸ ταὐτοῦ

ἢ γοῦν ἐφαμέν κατὰ τὸν τοῦ δοξάσαι:-
ὑγιοῦν ἐστιν, τὸ αἰσχρὸν δὲ καὶ ἄσθενες φ· αἰσχρὸν δὲ τὸ ταὐτὸν ὁμολογῆν· ἄσθενες φαμὲν τὸ μὴ δύνασθαι τὰ ἐναντία λύειν:-
ἀ. ἀπορῶ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων κλύδωνα:-

λιν ἱκανὸν ἐφάμεθα ποιοῦντον εἶναι· ὁπότε δὲ μὴ ἱκανὸν
σοφὸν κρατεῖ τὴν· πόρρω δὲ ὁρῶμεν ἄλλον ὃν οὐ μὴ σοφὸν· οὐδὲ θέμις
εἶναι σοφὸν κρατεῖν τὸν οὐκ ὄντα· μὴ γὰρ δὴ ἐν τοῖς τοιούτοις
οἷον λέγεις· οὐκοῦν οὐ πέφυκεν ἐν αὐτῷ· ὅτι οὐ φύσει· ὡσεὶ εἰ
λιμὸν εἰ δόξαν μὴ εἰδέναι· ὥσπερ μὲν οὖν· μὴ γὰρ οὕτω πεφυ-
κὸς· ἄλλως δὲ ἴσως πως ἡμῖν συγχωρήσεται· ἴσως δὲ ἀπὸ
τύχης εἰ· ἀλλὰ γὰρ ἐν τοιούτῳ ἐχέσθω ἐν οἷς ἀμφίλεκτα πάντα
ἔστω ἀρέσφορα τὸ λόγῳ, κατασαμίζειν· σκόπει οὖν· ἢ πλάττω·
ἆρα εἰ μὴ εἰ δόξα τις ἑτέρου· ἕτερον καθεῖναι; ἔστι μέντοι· οὐκοῦν καὶ αὖθις ἕτερον καὶ ἕτερον; τί δ' οὔ· ἆρ' οὐ δὴ
μοί λόγου ἐν ἑκάστῳ ἐν τοῖς τυχοῦσι μὲν ὂν κύριον ἓν κα-
θεῖναι· τοῖς μὲν μεῖζον· τοῖς δὲ ἔλαττον· καὶ τοῖς μὲν καὶ
θάττω τοῦ κυροῦ· τοῖς δὲ κοπτοτέρου· ἐμοὶ οἷόν τε δὲ ἐν τοῖς τέ-
ρου· ἔστι δὲ οἷς μεταρίσσω ἔχοντος· τί θέμις· δόξαν τοιαύ-
την τὸ φῶμεν εἶναι τὸν τοιοῦτον μετὰ μνήμης σύνεσιν· καὶ
εἶσι τοῦτο· ὅτι ἂν ποτὲ λήθωμεν μὴ ἐν οὖσαν ὃν ἂν εἰδῶ-
μεν μὴ οὐκ οἶσθ' ὅμως· ἐνίοτε καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐσφάλ-
μεθα· ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς ἀποτυποῦσθαι τὸν ἀριθμὸν
δακτυλίων σημεῖον ἐν ἑκάστῳ νομίσαντες· καὶ ὁ μὲν ἀεὶ
ἐν τοῦτο ὅτι ἂν ποτὲ λήθωμεν μὴ ἐν ὂν ἐν δόξῃ ἂν εἰδῶ-
μεν μὴ οὐκ οἶσθ' ὅμως· ἐνίοτε καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐσφάλ-
τὸ εἰδέναι αὐτοῦ· ὁ δ' ἂν ἐξαλείφθη· μὴ μὴ οἷόν τε γὰρ μνή-
ται ἐκμανθάνειν, ἐὰν λήθῃ σοφίαν τε καὶ μὴ ἐπίστασθαι· ἆρ' οὕ-
τω· ὁ τοίνυν ἐπιστάμενος μὲν αὐτὰ· σκοπῶν δὲ ἢ ὢν
ὁρᾷ μὲν οὐκ οἶδεν· οὐθὲν ἄρα τοι οὐδὲ πρόπαν· τὸν μὲν ἂν δο-
ξάσαι· τοῦτο τί νὶ μή· οὐ οἶδεν ὅτι ἐπιστήμων εἶναι· τότε μὲν
οὐκ οἶδεν· τότε δὲ οὐ μή· ταὐτὰ γὰρ ἐν τοῖς πρόσθεν οὐκ ἀλόγως
ὡμολογήσαμεν ὁμολογῶ τε οὐδὲν ἄτοπα· νῦν δὲ πῶς
λέγεις· δεῖ δὴ δὲ λέγεσθαι περὶ αὐτῶν· ἓξ ἀρχῆς δὴ ὁρισά-
μενον· ὅτι ὁ μὲν τις οἶδεν· ἔχων αὐτοῦ μνημεῖον ἐν τῇ
ψυχῇ· οὗ ἂν σοφίαν καὶ δὲ αὐτὸ μή, τοῦτο οἰηθῆναι ἕτερον πρᾶγ-
μα οὐκ οἶδεν ἔχων καὶ ἐκεῖνο τύπον· ἐπισταμένου δὲ μή·

ἢ συμπλοκὴ ἐξ ἀισθήσεως ἔστω δόξης δόσις τὸ ἄπορον:—
τοῦτο μὲν οὖν εἶναι τὸν δοξάζειν:—
μὴ γίγνεσθαι θεόμενον ἢ ἀκούοντα ἢ προσβολῇ τινι ἢ μὴν σχήματι ἢ ἄλλῳ αὐτῶν· οἷς ἂν ταὐτὰ ταῦτα εἶναι οὐκ οἶδε· ἴσως δὲ οὐ πάντα· ἐκ τούτου προσέθηκε ἢ δοὺς· καὶ ἐν μνήμῃ τοῦ εἰδέναι πρὸς τὸ αἰσθάνεσθαι ἐπιστήμην· τὸν δὲ μὴ δόξαν ἐν οὖσαν ἔχοντα πρὸς τὸν ἄπορον τὰ πρότερα ἴσως δὲ καὶ ἀπορεῖται ἢ μᾶλλον ἐν τοῖς ἐπιστήμασι τὸ ἐπιστήμονα εἶναι δόξαν· οἷον ἐν τοῖς παρὰ παισὶν γραμματικὸν καλοῦμεν τὸν διαφέρον· οὐκ ἀδίδακτον μὴ ἔξιν αἰσθήσεως τοῦδε προφοῦσιν:—

ἀλλ᾽ ὡς αὐτομ: καὶ ὁ γὸ ὀὶ δομ ἀὖ, ὀὶ ἡ-θῆ-ναι εἶ-ναι ὃ μὴ ὀὶ δομ·
μὴ δὲ ἔχει ἀὖ τοὖ σφρα-γί-δας· καὶ ὃ μὴ ὀὶ δομ, ὃ μὴ ὀὶ δομ
ἀὖ· καὶ ὃ μὴ ὀὶ δομ· ὃὀὶ δομ: καὶ ὃ ἀὶ σθαῤ ται γὸ τρο-ό-ντι,
ὃ-ν ἀὶ σθαῤ ται ὀὶ ἡ-θῆ-ναι εἶ-ναι· καὶ ὃ ἀὶ σθαῤ ται. ὃ-ν τι,
μὴ ἀὶ σθαῤ ται· καὶ ὃ μὴ ἀὶ σθαῤ ται, ὃ-μ μὴ ἀὶ σθαῤ ται· καὶ
ὃ μὴ ἀὶ σθαῤ ται. ὃ-ν ἀὶ σθαῤ ται: καὶ ὅτι γὸ ἀὖ καὶ ὃ ὀὶ δε
καὶ ἀὶ σθαῤ ται καὶ ἔ-χει τὸ σή-μει-ον κατὰ τὠὐ ἀὶ σθή-σιν·
ὀὶ ἡ-θῆ-ναι αὐτὸ τρο-ό-ν τι ὃ-ν ὀὶ δε καὶ ἀὶ σθαῤ ται· καὶ ἔχ,
ἀὖ καὶ ὅκ᾽ ἡ-μοῦ τὸ σή-μει-ον κατὰ τὠὐ ἀὶ σθή-σιν· ἀ δὲ ὠ ἀπὸ
τρο-ον ὅτ᾽ ὅκ-εῖ-νον· εἰ οἶ ὁ-μοῖ-ό τε: καὶ ὃ ὀὶ δομ· καὶ ὃ ἀὶ σθαῤ ται·
ἔ-χομ τὸ μὴ μει-ό-νος ὁρ-θῶς. ὃ ὀὶ δομ ὀὶ ἡ-θῆ-ναι ἀ δὲ ὠ ἀπὸ·
καὶ ὃ ὀὶ δομ καὶ ἀὶ σθαῤ ται ἔ-χομ κατὰ ταὐ-τὰ· ὃ ἀὶ σθαῤ ται·
καὶ ὃ ἀὖ μὴ ὀὶ δομ μὴ δὲ ἀὶ σθαῤ ται ὀὶ ἡ-θῆ-ναι· ὃ μὴ ὀὶ
δε μὴ δὲ ἀὶ σθαῤ ται· καὶ ὃ μὴ ὀὶ δε μὴ δὲ ἀὶ σθαῤ ται, ὃ μὴ ἀὶ σθαῤ
ὃ μὴ ὀὶ δομ· καὶ ὃ μὴ ὀὶ δε μὴ δὲ ἀὶ σθαῤ ται, ὃ μὴ ἀὶ σθαῤ
με-ται· ταὐ-τὰ πα-ρ᾽ ταὐ-τὰ ὑπὸρ καὶ λλει ἀ δὲ ὠ ἀπὸ ἀὶ σθή-σε-ως τοὖ ὁρ-ᾶν
τὸ-τοὖ δὴ τὴ-ν ἀὶ σθή-σε-ω δο-ξά-σαι: λεί-πε-ται δὲ ὁρ-ᾶν τοὶ-ό-τοι οἷ-ό-δε
εἶ πο-ύ-που ἄλλο-θι· τὸ τοι-ού-τον γὸρ ἑ-σθαι: ὁρ-ᾶν τί-σι δὴ· καὶ
ἄρ᾽ αὖ ἐξ ἑαὐ-τοῦ-ν τι καὶ λλο μαι-θῶ· μω μὲν γὰρ· οὐ χ᾽ ὁμο-ί-ως·
ὁρ οἷ-ό-ς ὀὶ δομ ὀὶ ἡ-θῆ-ναι αὐ-τὼ· ὃ ὁρ᾽ ἄτ᾽ ται εἶ-ναι· ὃ-ν οἷ-ό δε
καὶ ἀὶ σθαῤ ται: ἡ ὃ-ν μὴ ὀὶ δομ· ἀὶ σθαῤ ται δὲ: ἡ ὃ-ν
ὀὶ δε: καὶ ἀὶ σθαῤ ται ὃ-ν ὀὶ δομ ἀὖ καὶ ἀὶ σθαῤ ται: μω πο
λὺ πλεῖ-ο-ν ἀπὸ-λεί-φθαι· ἡ τό τε: ὃ δε δή· ἀμ᾽ αί πα-λιμ
ἀὖ κου-ε· φω᾽ εἰ δώ-σο-θε ὁ-ρᾶν· καὶ ὁρ ἑ-αυ-τοῖ με μη-μό-σο
οἷ-ό-σ᾽ ἐσ-τί· καὶ ἀ-θα-ύ-μα-στο-ν κατὰ ταὐ-τὰ· ἀλλ᾽ ὅ τι ὁμ-ό τε
μὲν ὁ-ρῶ αὐ-τού-ς· ὁμ-ό τε δὲ οὔ· καὶ ἀ πο-μαγ-πό-τ᾽ ἀὖ λῶ-μ·
τό τε δὲ οὔ· καὶ ἀ κού-ω λί-τι-να ἄλλ-ων ἀὶ σθή-σι-μ ἀὶ σθά-
νο-μαι· τό τε δὲ ἀὶ σθή-σι-μ μὲν οὐ δὲ μί-αν ἔ-χω πορ-ί-μεῶ-
με-μ᾽ μή-μη-μα δὲ ἐμ-αὖ οὐ δὲν λῦ τον· καὶ ὡσ-αύ-τω-ς
ὁρ ἐ-μαυ-τοῖ: πα-ρ᾽ ν μὲν οὖν: τοὖ-το τοί μω πα-ρῶ-ρ-μη-κε
ὃ-ν νοῦ λο-μαι δη-λῶ-σαι· ὅ τι ἔ-σι μὲν ἃ ὀὶ δε· μὴ ἀὶ σθά-σθαι

ἐστι δὲ αἰσθάνεσθαι: ἀληθῆ: οὐ κοινὰ καὶ οὐ μὴ ὀῖ λόγ. οἷον κίνησις μέν ἐστι μὴ δὲ αἰσθάνεσθαι. οἷον κίνησις δὲ αἰσθάνεσθαι μόνον: ἔστι καὶ τοῦτο: ἴ δὲ λέ. ἐάν τι καὶ ἄλλον μὴ ὂν ἴδιον κρίνωσι οἱ κρίται. εἰ μὴ ὄσκελες θηλύτερον καὶ θηλύτητον. ὁρᾶ δὲ μὴ λέτερον μὴ δὲ αἰσθήσεσθαι οὐ τοῖς παρεστῶσιν αὐτοῖς. οὐ καί ποτε ὁρᾶν τὸ δοξάσειν ὃν. ὡς ὁ θηλύτητος ἐστι θηλύτερος. λέγω τί, ὦ οὗδέν: ναὶ ἀληθῆ γε: τοῦτο μὲν τοίνυν. ὅτι εἶπον πρῶτον ὧν ὅλεθρον: ὧν γάρ: λύτερον τοίνυν. ὅτι τὸν μὲν, ΜΜΩΣΚΟΝ μοῦν. τὸν δὲ μὴ ΜΜΩΣΚΟΝ. αἰσθάνεσθαι δὲ μὴ λέτερον. οὐ καί ποτε αὖ οἰητέ ἴων ὂν ὀῖ λόν. εἶναι ὂν μὴ ὀῖ λόν: ὀρθῶς: τρίτον δὲ. μὴ λέτερον ΜΜΩΣΚΟΝ μὴ δὲ αἰσθάνεσθαι, οὐ καί οἰητέον εἶναι ὂν μὴ ὀῖ λόν λέτερον τι νῦν εἶναι ὂν μὴ ὀῖ λόν. καὶ τἆλλα τὰ πρότερα πάντ' ἔξεστι λέγειν καὶ λιπαρῶς καὶ κακοῦ ναι. ὁμοίως οὖν λέγοντά σε περὶ σοῦ καὶ θηλύτερου τοῦ τοῦ μὴ δοξάσω. οὔτε ΜΜΩΣΚΟΝ οὔτε ἄρρενα ὄντα ἀμφω. οὔτε τὸν μὲν. τὸν δ' οὐ ΜΜΩΣΚΟΝ. περὶ αἰσθήσεων κατὰ ταυτά. εἰ ἄρα ὀῖσθ': ὀῖσθαι: λείπεται τοίνυν τὰ τοῦ μὴ δοξάσαι ὁμοίως δὲ. ὅτι ΜΜΩΣΚΟΝ σε καὶ θηλύτερον καὶ ἔχον ὁμοίως κείμενον τοῖς κέρασι ὀφθῆναι ἀμφοῖν τὰ σημεῖα. διὰ μακροῦ καὶ μὴ ἴκανῶς ὁρᾶν ἀμφω. προσθυμηθῶ τὸ ὀῖκεῖον θ' καὶ τέρου σημεῖον ἀπὸ δοῦναι. τῇ ὀῖκείᾳ ὅτι ἐμμανάσαν. προσαρμόσαι εἰς τὸ ἑαυτῆς ἴχνος. ἵνα γένηται ἅμα μοῦ ριον. εἶτα τούτων λάβωμεν. ὡς ὀφθαλμὸν ὑποδύμενοι. παραλλάξ προσκαλῶ τὴν θ' κατέρου ὁ μὲν πρὸς τὸ ἀλλότριον σημεῖον. ἡ καὶ οἷα τὰ ἐμπαίσματα ἐστὶν ὁ τέρου ἀπόθλιψις. ἔξω. εἶτα ἀριστερὰ μεταρρυθμίσω. ταυτὸν παθὼν διαμαρτάνω. τότε δὴ σημαίνει. ἡ θ' τέρα δοξία καὶ τὸ τοῦ μὴ δοξάζειν: ὅτι κερατᾶ θαυμάσιος ὡς λέγεις. τὴν δόξαν ταύτην: ὅτι τοίνυν καὶ ὁ τὰν ἀμφοτέροις ΜΜΩΣΚΟΝ. τὸν μὲν. πρὸς τῷ ΜΜΩΣΚΕΙΝ αἰσθάνομαι. τὸν δὲ. μὴ τὴν δὲ μῶσιν τοῦ ἑτέρου. μὴ κατὰ τὴν αἴσθησιν ἔχω. ὁ ἔμπροσθεν

οὕτως ὅλεθρον. καί μοι τόδε οὐκέθ' ἁμάρτῃς· οὐ γὰρ οἶμ' οὗτος μὴν ἔλεγεν· ὅτι μὴ μῶσκον τὸ ἕτερον καὶ αἰσθανόμενος· καὶ τὴν μῶσιν κατὰ τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ ἔχων· οὐδέποτε οἰήσεται εἶναι αὐτὸν ἕτερόν τινα· ὃν μὴ μῶσκει τε καὶ αἰσθάνεται· καὶ τὴν μῶσιν αὖ καὶ ὃ κείνου ἕξει κατὰ τὴν αἴσθησιν· ἦ γὰρ οὕτως; ναί; φαίη ἂν ὁ ἐλεγκτικὸς λόγος· τὸν νῷ λεγόμενον· ὃν οἱ δὴ φασὶ μὲν τὸν θεὸν μὴ δόξαν μίμεσθαι· τὸ ἀμφὶ μῶσκον τοί· καὶ ἀμφοῖν τὸ σημεῖον, μὴ κατὰ τὴν αὖ τοῦ αἴσθησιν ἕκαστον ἔχον τὸ ἀμφοῖν· ἀλλ' οἷον τὸ ξύλον ἢ θύρα· παραλαβὸν τοῦ σκοποῦ καὶ ἁμαρτεῖν· ὃ δὴ καὶ τοῦ δοξάρου ἄρα ὀνόμασαι· εἰκότως γε· καὶ ὁ τἀγαθοῦ μῶσις, παρὰ τὴν αἴσθησιν τὸν σημείων· τοῖς δὲ μὴ· τὸ δεῖν τῶν ἀποῦσιν αἰσθήσεσθαι· τὴν παρούσης προσαρμόσεως, παράτασιν τοῦ δεῖν ἡδονῆς ἀφοίας· καὶ ὁρμὴ μὲν λόγοι· περὶ ὧν μὲν μὴ οἱ δέτιν μὴ δὲ οἰσθήσεσθαι ποτέ· οὐκ ἔστιν ὅτοι κύν· οὔτε τοῦ λήθην οὔτε τοῦ δόξαν ἧττον ἢ μῶσιν λέγομεν· περὶ δὲ ὧν ἴσμεν τε καὶ αἰσθανόμεθα· ὅταν αὐτοῖς τούτοις ἀρέσθαί τε καὶ ὀλίγεσθαι οἰδόξαν· τοῦ δὴ καὶ ἀληθῆς μῶσιν μὴ λέγομεν· κατὰ τὴν κρῦμμ' καὶ τὸ ὄντως· παρὰ οἱ κείαν σωμάτων ἀπο τυπώματα· καὶ τοῦ ποῦσαν, ἀληθῆ· ἔστι πλαίνα δὲ καὶ σκολιά· τοῦ δὴ· οὐκοῦν καλῶς ὃ σοφὸς κρατύλος ἔλεγεν· ὅτι τοίμων καὶ τἄλλα ἀκούσαι· μᾶλλον αὐτὸ ὄρειος· τὸ μὲν γὰρ τὸ ἀληθὲς δοξάζειν· καλόν· τὸ δὲ τοῦ λέγειν, αἰσχρόν· ὡς δοῦ· ταὐτὰ τοίμων φασὶν ὄρθιδες μὴ λέγειν· ὁ τἀγαθὸν ὁ κηρὸς τοῦ ὄρθιος τυχεῖν· καθεῖς τε καὶ πολὺς καὶ λεῖος· καὶ μετρίως εἰργασμένος ἐπὶ τῶν ἰόντα δὲ ἀ τἀρμαθῆ σθαι ὄρθιος· ἐπὶ τοῦτο τὸ τῆς τυχῆς κύαρ· ὃ ἐφικόμενα ῥᾳδίως τὸ μὲν τοῦ κηροῦ ὁμοιότητα· τότε μὲν καὶ τοῦτοις καθαρὰ τὰ σημεῖα ἐμποιόμενα καὶ ἱκανῶς τοιαῦτα θοῦ ὄντα· πολυχρόνια τε μένειν· καὶ εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι· ταρῶ τὸν μὲν· ὀρθαθεῖς· ὡς τὰ μηδέποτε· ἐὰν οὖν παράλλαττοντι τῶν αἰσθήσεων τὰ σημεῖα· ἀλλὰ δοξάζοντι

ἀληθῆ· σαφῆ γὰρ καὶ ἐν διῃρημένοις ἐν τοῖς· τὰ μὲν γὰρ διανέμουσιν
ἴσοι τὰ αὐτῶν ἕκαστα ἑκατέροις· τὰ δὲ ὧν τὰ καλεῖται· καὶ
σοφοὶ δὲ οὗτοι καλοῦνται· εἰ οὐ δοκεῖ σοι· ὑπερφυῶς μὲν οὖν·
ὁ τὰρ τοί μοι λαῖστον τοῦτο τὸ κέρας εἶ· ὁ δὲ ἑωυτῷ δοκεῖ ὁ παῖς
σοφὸς εἶναι τις· εἰ ὁ τὰρ κόπρου δεῖ καὶ μὴ καθαροῦ τοῦ κηροῦ·
εἰ μὲν σφόδρα εἰ σκληρόν· οὐκ μὲν ἱκανόν· εἰ μὲν μανθεῖν μὲν·
ἴσοι λήσομεν δὲ μέμνηται· οὐκ δὲ σκληρόν· τὰ μαντία· οἱ
δὲ δὴ λαῖστον καὶ τραχὺ· εἰ θῶ δεῖ τι· εἰ γνῶ εἰ κόπρου σμι
κρεῖσθαι ἴσως λέγειν ἔχοντες· ἀσαφῆ τὰ ἑκάτερα ἴσχειν·
ἀσαφῆ δὲ καὶ οἱ τὰ σκληρά· καίτοι μὰ οὐ κέρα· ἀσαφῆ δὲ καὶ
οἱ τὰ ἱκανά· ὑπὸ μὰ τοῦ συμβεῖσθαι· τάχ' ἂν εἴη ἴσως καὶ ἀμφότερα·
δὲ πρὸς παῖδα τοιοῦτος ἴσως ἀλλήλοις συμπεπτώκοτα εἶ· ὑπὸ
ἀφορισμοῦ χωρίσας ἑαυτοῦ σμικρὸν εἶ τὸ τυχάριον· ἐφ' ἃ σαφέ
στερα ἐκείνων· παῖς δὲ οὖν οὗτοι· εἴη μὲν τὰ οἷοι δοξάζειν
τὸν δὲ· ὁ τὰρ μὰ τὸ ῥῶσθαι· εἶ ἀκούσαι· εἶ ἴσως δὲ σῶσαι ἑκά
στοι· ἀπονέμειν τὰ χὲ ἑκάστοις οὐ δίκαιοι ἀμφότεροι, ἵνα δὲ ἥδιστα
ἔστι· καὶ ἄλλο τριὸν ὁμοῦ δὲ· παροῦσθαι καὶ παρὰ κούοντι· ἐξ
παρὰ μοῦσαι καὶ πλέξαι· καὶ καλοῦνται αὖ οὗτοι· ἑκόμενοι
τὸ δὲ τῶν ὄντων καὶ ἁμαρτεῖσθαι· ὀρθότατα μὲν λέγεσθαι
ὦ σώκρατες· φῶμεν ἄρα αὐτὴν ἡμῖν τοιοῦτος δόξαν εἶναι;
σφόδρα γε· καὶ ἀληθῆ δή; καὶ ἀληθῆ· εἶ μόνον ἔστι τὸ
μετὰ ταῦτα καὶ ὁμολογῆσθαι· ὅτι παρὰ τὸ μὴ ἄλλον· ἐπὶ ἀμφό
τερα τοῦτο τὸ δόξαν· ὑπερφυῶς μὲν οὖν· δεινόν γε ὦ Θεόδωρε
αἰτῆται ὡς ἀληθῶς κινδυνεύει καὶ ἀληθὲς εἶναι· ἀλλ' ἐάν δὲ
λέγῃς· τί δὲ πρὸς τὸ τοῦτο εἶ· τὴν ἐμαυτοῦ μνημόσυναν
μνοφορίαν· καὶ ὡς ἀληθῶς ἀδολεσχίαν· τί γὰρ ἄλλο
ἄλλο θεῖ τὸ ὄνομα· ὅταν ἀφῶ καὶ τὸν τοῦ λόγου ἐλκτίου
ὑπονοθείαν οὐ δίκαιον πεισθῆναι· καὶ εἶ μόνον
παῖδα κτᾶσθαι ἀφ' ἑκάστου λόγου· οὐ δὲ μήτι μνοφραίνειν;
οὐ μνοφραίνω μόνον· ἀλλὰ καὶ δέδοικα ὅτι ἀποκρινομένου
ἄν τι τοῦτο ἥρπαγμε· ὦ σώκρατες· εὕρηκας μὴ τοῦ μὴ δόξαν

λαῖστον οἱ φιλόσοφοι
πρὸ
τοῦ τραχὺ ὦ κύφ· τὸ ?
παῖς σοφὸ· εἶ φωνία
ἐστὶ σωκρατικὸς φέρω
μάω· τὸ μὲ λαῖστον ἐκ
τραχὺ γίγνεται ὅταν μὲ
ὦ σε σκέπω τὰ ἑαυτοῦ μέ
σοντα ὁ μικρόν·

ἀνδρικὸ· ἀνδρικὸν
κτ' ἀφόκτ' ἐστὶ·

ὅτι οὐ τὸ ἓν παῖσ αἰσθήσεσιν ἑαυτὸ ἀλλήλαισ. οὐ τὸν αὐτὸν
διαμοίαισ· ἀλλ' ἓν τῇ σωματείᾳ αἰσθήσεσσι πρὸσ διαμοίαν.
φήσομεν δ' ἆρ' οἷμαι καὶ ἀλλοπιζόμενοσ· ὅσ τισ ὑμῶν
ἡμῶν καλόν· ἐμοιγε δοκεῖ ὃ σὸ κρατεῖσ οὐ καὶ σχεδὸν ἅπασ
τὸ νῦν λεγόμενον· οὐκοῦν φήσεισ· ὁτιοῦν
ἄρον οὐ διαμοούμεθα μόνον. ὁρῶμεν δ' οὐ· ἴππον οὐ κάμ-
πτειν οἱ ἡθεῖ ἡμῖν εἶναι· οὐ γοῦν τὸ ὁρῶμεν οὐ τὸ ἀπο-
μεθα· διαμοούμεθα δὲ μόνον· καὶ ἄλλο οὐδὲν αἰσθανόμεθα
περὶ αὐτοῦ· ταὐτὸν οἷμαι φήσομεν. καὶ ὁρθῶσ γε· τί οὖν
φίλοσ τῷ ἓν δεκὰ ἀμιδὲν ἄλλο ἢ διαμοεῖται τῆσ· ἀλλ' οὐ
δεκτοῦτου τοῦ λόγου οὐκ ἄν ποτε οἱ ἡθεῖ ἡ δύο δεκαεῖναι· ἀ-
μόνον αὖ διαμοεῖται· ἴθι οὖν μοι ἀπόκριναι· ἀλλ' ἀποκρί-
κρινοῦμαι· ὁτὶ ὁρῶμεν μὲν ἂν τισ ἓν ἢ δύ' ἀπόμενοσ, οἱ ἡθεῖ
τῷ ἓν δεκα δύο δὲ καὶ εἶναι· ἀμὲν τοι ἓν τῇ διαμοίᾳ ἔχει. οὐ
καί ποτε περὶ αὐτῶν ταὐτὸν δοξάσει ἑαυτῷ· τί οὖν. οἵ τε
τινὲσ ποτε αὐτὸν ἓν αὐτοῖ περί τε καὶ ἅμα· λέγω δὲ μὴ
ἀνω ἅμα καὶ περί τε προθέμενον σκοπεῖν· μὴ δ' ἄλλο τοι
οὖτον· ἀλλ' αὐτὰ περί τε καὶ ἅμα αὐφαμὲν δεῖ μεμνῆσθαι
ἓν τοῖ ἕκαστον εἶναι· καὶ τὸν δὴ ἓν αὐτοῖσ οὐκεῖναι.
δοξάσαι ταὐτὰ αὐτὰ· εἶτισ ἄρον ἢ δὴ ποτε δεκέ
τατο· λέγων πρὸσ αὐτὸν καὶ ἔρωτων· πόσα ποτ' ἐστὶ καὶ ὁμὲν τὸ
εἶπεν οἰηθεῖσ· ἓν δεκα αὐτὰ εἶναι· ὁ δὲ δύο δεκα ἢ πάντα
λέγοι τε καὶ οἴοντ' ἂν δύο δεκα αὐτὰ εἶναι; οὐ μὰν τὸν
δία· ἀλλὰ τοσοῦτόν γε ἓν δεκα· ἐὰν δέ γε ἓν πλείονι ἀρι
θμοῖτο σκοπούμενοσ, μᾶλλον σφάλλεται· οἷμαι γάρ σε περὶ παν
τὸ ἀριθμοῦ λέγειν· ὀρθῶσ γὰρ οἶει· καὶ ἓν θμοῦ δή· τί τότε
γίγνεται ἄλλο· ἢ αὐτὰ τὰ δύο δεκα τὸ ἓν τοῖ ἕκαστον δύο,
δεκα οἰηθῆναι· ἆρ' οἰκεῖ· οὐκοῦν εἶσ τοῦτο τρόπον οὐδὲν
ἂν ἥκιστα λόγου· ὁ γὰρ τοῦτο πάσχων ὁ οἴεσθαι ἕτερον αὐτὸ οἴεται
εἶναι· ὧν ἂν οἴηται· ὃ δ' ἄφαμεν ἀδύνατον. καὶ τοῦτο αὐτῷ·
ἓν ἕκαστον μὴ εἶναι τῶν δύο δόξαν· ἵνα μὴ ταὐτὰ

νὺ μὴ τὰ παράλ
ματτ' ἴ λέαο

ὁ αὐτὸς ἀναγκάζοιτο. εἰ δὲ ὅσ μὴ εἰδέναι οἷμαι ἀληθέσατα:
οὐκοῦν ἄλλότι οὖν δεῖ ἀποφαίνειν τὸ τὸν μὴ δοξάζειν. ἢ δίκαιον
μοίασ πρὸς αἴσθησιν παρ' ἄλλα γλώ. εἰ γὰρ τοῦτ' ἐστὶν οὐ καιπότε
ὀρθαι τοῖσ τοῖσ διανοήμασιν ἑτέρου δόμενα. μῶν δὲ. ἢ τοι οὐκ ἔστι
τὰ δόξα. ἢ αὐτὸ οἶδεν. οἷον τε μὴ εἰδέναι. καὶ τοῦτον
πότερα αἱρεῖ: ἄπορον αἱρεῖσιν προτίθησ ὥσσ' ὁ Κρατύλοσ:
ἄλλα μέν τοι ἀμφότερά γε κινδυνεύει ὁ λόγοσ οὐκ εἶναι.
ὅμοσε δέ. παρὰ τὰ γὰρ τὸ μὴ τὸ ὄν. τί. εἰ ἔστι χειρίσαι μὴν
ἀρ' ἂν ἔχωτεῖν: πῶσ: ἐθέλησαν τὸ εἰπεῖν. ὡσὶν τί ποτ' ἔστι
τὸ δοξάζεσθαι: καὶ τί τοῦτο ἀρ' αἰσχρὸν τον: δοίκασ οὐκ ἔμοιγε.
ὅτι παῦ ἡμῖν ἐξ ἀρχῆσ ὁ λόγοσ. ἓν τι τῶν ὄντων γάρ ἐστιν ἕκαστον.
ὥσ οὐκ εἰδότι τί ποτ' ἐστίν: ὅμοιόν μοι δοκεῖ. μὴ εἰ δόξαι ἔστιν ἡμῖν.
ἀποφαίνεσθαι τὸ δοξάζειν. ἀλλ' ἀνάγκη ἔσθαι τὸ δοξάζον
σθαι οἷόν ἐστιν; ἀλλ' ἀνάγκη ἔσθαι τινός. παύλα δ' ὅμοιόν ἀρ' οὐ
πλέον τοῦ μὴ καθαρῶσ διαλέγεσθαι. μυριάκισ γὰρ εἰρήκαμεν τὸ μὴ μέγα ὡσ κόμον. καὶ οὐ μέγα ὡσ κόμον. καὶ ἕτερα οἷα
μέθα. καὶ οὐκ ἄλλα οἷα μέθα. ὡσ τί σοι δοκεῖ τὸ ἄλλο λόγον δοῦναι.
ὅτι ἐπὶ σμικρῶν ἀμφισβητοῦμεν. εἰ δὲ καὶ μεγάλων δοκεῖ παρόντι.
κεχρῆσθαι ἂν τοῖσ ἀμφισβητοῦσι καὶ σοὶ δοκεῖ. ὡσ προσῆκον αὐ
τοῖσ χεῖσθαι, εἰ περαίνομεν ἐπὶ σμικρῶν: ἀλλὰ τί ναὶ τρόπον
διαλύσει ὁ σὸσ Κρατύλοσ. τούτων δὲ πέρι λόγοσ: οὐδέν ἄν μοι δοκεῖ
ὅσ εἰμὶ. εἰ μέντοι ἦν ἀνδρὶ λόγικὸν οἷόσ ἄν ἦρ εἰ καὶ μὴ παρῆν.
τοῦτον τὰν ὄφλειν ἀπέχθεσθαι. καὶ ἡμῖν ὀφόδρα ἂν κούφωσ ἀφῆ
λεν, ὡσ ἔπλητ τὸν. ὥστε δὴ οὖν ὅσμὲν φαῦλοι. καὶ νῦν δὲ τολμῶσσ
ἢ πᾶν οἷόν ἐστι τὸ ἐπίστασθαι; φαίνεται γάρ μοι προϊόντι ἀνάγ
κην ἔσθαι: πόλεμον τοίνυν μηδίαν. τοῦτον δὲ μὴ ἀπεχθέσθαι.
ἕνα μὴ πολλὰ συμμάχομεν: ἀνεκτὸν οὖν ὂν ὧν λέγουσι τὸ ἐπίστα
σθαι; ἴσωσ. οὐ μέντοι γε τοῖσ παρούσι μὴ μεμνῆσθαι: ἐπιστή
μην τοῦ ὄνομα: φαίνεται τὸ εἶναι: ἀληθῆ: λιμεῖσ τοίνυν ἐν
κρὸν μεταθώμεθα. καὶ ἢ πρὸσ μὲν ἐπιστήμην κτησόμεν: τί δὴ
οὖν φυσεῖσ τοῦτ' ἔκειρον διαφθρεῖν: ἴσωσ μὲν οὐδέν. ὁ δ' οὖν

ἢ τὸ ἀπιφάσιν
σωτρέχειν:
τὸ ὄνομ' ἀρχὴ αἰτίας:

ἢ συμβόρμη πλοῦν:
ἢ διαπνεῖ αὐτὸν
κόν:—

δοκεῖ ἀκούσας σου δοκίμαζε· ἐὰν γὰρ προῖσσῃ τῷ· οὐτοίμωταν
τὸν μοι φαίνεται τὸ κεκτῆσθαι τοὺς ἔχειν· οἷον ἱμάτιον πριάμε
νός τις καὶ ἅκρατος ὢν· μὴ φορεῖ· ἔχειμὲν οὖν καὶ αὐτὸν αὐτὸ·
κεκτῆσθαι γὰρ μέν· φαίμεν· ὁρᾷς γε· ὁρᾶν δὲ καὶ ἐνίοτε μὴ
ἐπιλανθάνου τοῦ κεκτημένον· μὴ ἔχειν· ἀλλ' οὐ πορρεῖ τις ὁρμῆσαι
ἀμέλειαν· ἢ πορρᾴθυμίαν ἢ τι ἄλλο θηρᾶσαι οἱ κοι κατασκευ
ασαίμενος πορρᾳθυμοῦντα τρέφοι· τρόπον μὲν οὖν που τινὰ καὶ
φαίμεν αὐτὸν οὐ ταῦτα ἀεὶ ἔχειν, ὅτι μὴ κεκτῆται· ἢ γάρ; ναί·
τρόπον δέ γε ἄλλον οὐ δὲ μίαν ἔχειν· ἀλλὰ δῶμεν μὲν αὐτῷ
πορρᾳθυμοῦντα ταῦτα παραφυλάττειν· ἴσως μὴ δῆτα οἱ κείῳ πρόχειρόν
ἐστι τοῦτο· λαμεῖν καὶ ἔχειν ἴσως δ' ἂν ἀσύλητα,
θηρᾶσαι μέντοι ἂν ἀεὶ ἐθέλοι καὶ πολλὰ ἀφιέμενα· καὶ τοῦ
τ' ἔξεῖναι τοῖς εἶναι, ὁπόσοις κατ' ἀγοράν δοκεῖ αὐτοῖς· ἐστὶ ταῦτα·
πάλιν μὴ σὺ πορρᾴθυμοῦντι προσθῶμεν κήρινόν τι θηρατὸν τυχὸν
κατασκευάζομεν· οὗ κοῦ δόξει πλάσμα· μᾶλλον οὖν θηρᾷ καὶ
ἀεὶ τυχεῖ· τοῖς ἰδοῦσιν πορρᾳθυμοῦντα τινὰ καὶ σφαλτὸν δαιτρὸν
ὀρνίθων· τὰ μὲν κατὰ ἀγέλας οὔσας χωρὶς τῶν ἄλλων·
τὰ δὲ κατὰ λίγας· ἐνίας δὲ μόνας διὰ πασῶν ὁπηνίκα τύ
χοι πτοιμένας· πῶς οἰόμεθα δεῖ· ἀλλὰ τί τοῦν τοῦτον· πα
ρεῖναι μὲν ὄνπερ φαίημεν χρῆναι τοῦτο τὸ ἀγγεῖον κενόν· ἀν
τὶ δὲ τῶν ὀρνίθων· ἴσως ἀνίας μοι ἕνεκα· λῷδ' ἂν ἴσως ἀνίεμεν κεκ
σαίμενος καθείρξει ὃς τὸν πορρᾴθυμον, φαίημεν αὐτὸν μεμαθη
κέναι δὲ θηρᾶν κέναι τὸ πρᾶγμα οὐ λῷον αὐτὴν δὲ ἴσως ἀνίεμεν· καὶ τὸ
ἴσως ἀνθρώπου ταῦτ' εἶναι· ἆρα· τὸ τοίνυν πάλιν λῷον ἂν σύλητον
τῶν ἴσως ἀνθρώπων θηρᾶσθαι· καὶ λαμόν τι ἔχειν· καὶ οὐθὲν ἀφιέ
ναι· σκόπει τίνων δεῖ τὸ ὁμολογεῖσθαι· ἢ τὸ τῶν αὐτῶν ὄντα
πρὸς τὸν ὁτὲ μὲν κτᾶσθαι, ἢ τὸ μὴ θρᾶν· μανθάνομεν δὴ θέμενοι σαφέ
στερον τί λέγω· ἀρ' ἐπιθυμητὴ κλῶν ἢ λεῖος τέχνης; ναί· τοῦ
τὴν δὴ ὑπόλαμβάνειν θήραν ἴσως ἀνθρώπων· ἆρ' ἐκείνου τὸ καὶ σφαλτὸν
τοῦ σαν τοῦ· ὑπολαμβάνω· ταύτην δὴ οἶμαι τὴν τέχνην
αὐτοῦ τοῦτο τὸ ὑποχείριον τοῦ ἴσως ἀνθρώπου τῶν ἀρίστων ὄχει·

καὶ ἄλλοι παραδήλοσιμ ὁ παραδηδοῦσ : ναί : καὶ καλούμεθά.
παραδηδόνται μέν. δηλοῦσκειν. παραλαμβάνονται δέ, μαρτάμ.
ἔχονται δὲ δὴ τοῖς κεκτῆσθαι ὅμ τοῖς πρὸς αὐτοῦνι ὅκειμοι.
ἐοικασθαι : σαφῆ μὲν οὖν : τοῖς δὲ δὴ ὅμ τοῦ θεμῖδη. προσχθ
τὸν νοῦν. ἀριθμητικοῦ γὰρ ὂν τοσοῦτο ἄλλό τι, σαφῆ τὰ ἀρι
θμοῦ ζητοῦσαται. σαφῆ τὸν γὰρ ἀριθμῶν. εἰσὶ μὲν τοῖς ἐοικαὶ
καὶ ὅμ τῖτυχῆι : τί, μέν : δὴ οὖν ὁ τοιοῦτος ἀριθμοῖ ἀφ' οὗτοῦ
τι δὴ αὐτοῦ προσ αὐτὸν αὐτά. δὴ ἄλλό τι τῶν ἔξω ὁσαὐχει
ἀριθμόν : σοῦ γὰρ οὔ : τὸ δὲ ἀριθμεῖν μέ. οὐ καλλό τι θῆσο
μὲν τοῦ σκοπεῖσθαι. πόσος τίς ἀριθμὸς τυγχάνει ὢν : οὕτω :
ὁ ἄρα ἐοικὼς σκοπούμενος, φαίνεται οὐσοῦ κείλοῦσ. ὃν
ὁμολογῆ καμὲν αὖπαντα ἀριθμὸν εἶδέναι. ἀκούσ ο γὰρ που
ταῦτοῖς αὐτὰ ἀμφισυητήσειεν ἂν μέ : οὐκοῦν δὴ μεῖς
ἀπεῖ καὶ ζῶν τε. τῆς τῶν πρὸς αὐτὰ ὧν κτήσ ῳ τὸ καὶ θήραι.
δρούμενόν τι δὲ τυγχάνων δὴ θήρα. ἢ μὲν πρὶν κεκτῆσθαι τοῦ
κεκτῆσθαι ὅμ ὅκαὶ. δὴ δὲ κεκτημένοι. τοῦ λαμεῖν καὶ ἔχειν
ὅμ τοῖς χρεῖαι. ἀ σαφῆλαι ὅκεκτητο. οὕτω δὲ καὶ ὧν σαφῆ
λαι ἐοικασι δὴ σαφῆ ἂν τοῖς μαθόντι. καὶ δὴ πίσασται αὐτά.
σαφῆλινέσι κατα μαρτάνειν ταυτὰ ταῦτα. ἀφ' ἁλαμεῖν
μὸν τῶν ἐοικασι μέν. ὃ καὶ σοῦ καὶ ἴσχοντα. δὴ ὃ κεκτητο
μὲν σαφῆλαι. σφόχειρον δὲ οὐκεῖχε τῖ διαφοίαι : ἀληθῆ :
τοῦτο δὴ ἄρτι δὴ ρώτων. ὁ σοσοχρὴ τοῖσόνόμασι χρῶμε
μον λέγειν σφρὶ αὐτῶν. ὁ τὰ ἀριθμήσων ἴδη ὁ ἀριθμη
τικοῦ. δὴ τί ἄρα μῶν σόμφοσ ὁ γραμματικοῦ. ὧδ' ἐοικασι
μφοσ ἄρα ὅμ τοῖς τοιούτοις πάλιν δέχεται. μαθητοῦ μφοσ
παρ' ὃν τοῦ ἀ ἐοικασιν : ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὧν σοῦ κρατεῖ : ἀλλὰ
οὐκ ἐοικασιν. φῶμεν αὐτὸν ἀφ' ἁμῶν σεσθαι καὶ ἀριθμῶν.
λαβὼν κότε αὐτοῖς σαφῆ τα μὲν μαθήματα. σαφῆ τα δὲ ἀρι
θμὸν ἐοικασθαι; ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὖλογον : μοῦλέγοι ὧν λέγο
μεν. ἀτῖ τῶν μὲν ὀνομάτων οὐδὲν ἡμῖν μέλει ὅπη τίσ
μεν. ἀτῖ τῶν μὲν ὀνομάτων οὐδὲν ἡμῖν μέλει ὅπη τίσ
χαίρει ὅλλογον τὸ ἐοικασθαι καὶ μαθεῖν. ἐοικεῖ δὴ δὲ

ὡρισάμεθα ἑτερον μέν τι τὸ κεκτῆσθαι τῶι ἐστι τιμῶν ἕτε-
ρον δὲ τὸ ἔχειν. ὁ μέν τις κέκτηται. μὴ κεκτῆσθαι. ἀνδρὰ
τον φαμὲν εἶναι. ὃς ἂν οὐδενὸς τῶν σωμάτων. ὁ τις οὖν δεῖ
μὴ εἶδέναι. τῶν δὲ μὴ μέντοι δόξαν οἶόν τε εἶναι καὶ περὶ αὐ-
τοῦ λαμβάνειν. μὴ γὰρ ἔχειν τῶν ἐστι τιμῶν τούτου οἶόν τε. ἀλ-
λ' ἕτερα ἂν ἄν τὸ κείμενος. ὁ ταν θηράσων τι ναὶ πού ποτ' ἐστιν
μῶν διανοούμενον. ἂν θεάσασθαι ἕτερα ἂν αἰσθάνεσθαι τῶν λαμβάνει. τότε
ἄρα τὰ ἑπτὰ καὶ δώδεκα καὶ ὅσα τοιαῦτα ἔστιν εἶναι τῶν τῶν ἕπτα καὶ
ἐστιν ἂν τι τῶν τοῦ δώδεκα καὶ λαμβάνειν τῶν ἕπτα αὐτά.
οἷον φαίνεται ἂν τι περισσόν: ἔχει γὰρ οὕτω λόγον: ὁ τὰν
δεῖνα τῶν ἐστι χείρω λαμβάνειν λαύκιν. ἀ τῶν δὲ μὴ τὸ καὶ τὰ
ὄντα δοξάζειν τὸ τὸ. καὶ οὐ τοῦ μὴ εἶναι ἀληθῆ τὸ κ
τῶν δὲ μὴ δόξαν. καὶ ὅρ ἕτερα τοῖς ἑτέροις ἑτερογενῆ ἕτερα
μέν, οὐδὲν ἕτερα ἑτέρου δὲ μᾶλλον εἶναι. ἴσως οὖν μοι συμβήσε-
λίνος ποιήσει: οὕτως: καὶ γὰρ τούμὲν ἂν ἐστὶ καὶ μὴ
μὴ ἐστὶ καὶ ἀληθῆ λέγεται. ἀσυλλόγιστα. ἀ γὰρ κεκτῆσθαι μὴ
κεκτῆσθαι, οὐδαμοῦ ἔτι συμβαίνει. οὔτε τῶν τῶν ἀνθρώπων.
οὔτε μὴ. λείπεται ἕτερον μέν τοι παῖδος, ἄλλο τι φαίνεσθαι
μοι δοκεῖ: τὸ ποῖον: εἰ μὴ τῶν ἐστι μὲν μᾶλλον μὴ ἐστὶ τῶν
δὲ μὲν μὴ εἶναι ποτε δόξαν: ὥσπερ μὴ: ὥσπερ τὸν μὲν τὸ
τινὸς ὄντα ἐστὶ μὴ μέλλω, τοῦτο αὐτὸ ἄρα εἶναι μὴ ἄρα
μοι οὐκ εἶναι. ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐστὶ μὴ μέλλειν. ὃ φησὶν, ἕτερον αὖ
τοῦτο δοξάζειν. τὸ δὲ ἕτερον τοῦτο. ὥσπερ οὐ ποιεῖν
λογίαν ἐστὶ μὴ μέλλειν. παραγνωμονήσειν, γνώναι μὲν τὴν
τυχὸν μὴ δεῖν. ἀγνοήσαι δὲ ψαύσαντα. ὃς γὰρ τούτου τοῦ
λόγου. καὶ λύει οὐδὲν καὶ ἄρα παραγνωμονήσειν
γνώναί τι ποιήσαι. καὶ τυφλότητα εἶδεν: ἢ πῶς καὶ
ἐστὶ μὴ ἄρα λήσαί ποτέ τινα ἐστὶ ποιήσῃ: ἴσως γὰρ ὃ
σοφὸς κρατεῖ οὐ καλῶς ταῦτ' ἄρα εἰσὶ θεωρῆσαι, μὴ
μον ἐστὶ μέλλειν τι θεωρεῖν. δοκεῖ δὲ καὶ ἂν ἐστὶ μὴ μέλλειν
μαθεῖν τι θεωρῆσαι ὁ μοῦσα διανοούμενος ἂν τὴν τυχὴν.

καὶ τὸν θηρῶνα τῶν. τότε μὲν ὅτι ἀτίμως λαμπρόν τῶν. τότε
δ' ἂν ὅτι ἀτιμοσύνων τοῦ αὐτοῦ πορίζ, τοῦ δὲ μὴ μὲν δοξάζειν. τὴν
ἀνδρίαν ἀτιμοσύνη. ἀλλὰ θὴ δὲ, τὴν ὅτι ἀτίμως: οὐ ῥᾳδίως ἂν
θάνατος μὴ ὄντα μείζων. ὁ μὲν τοι εἷς πλοῦ. πάλιν ὅτι οἰκέτας.
ἑκάστου μὲν γὰρ ὁ λόγος. ὁ δὲ δὴ τὴν ἀνδρίαν ἀτιμοσύνων λαμπρόν.
τοῦ δὴ μὲν φίλιος δοξάσει. τί γάρ; ναί: οὐ δή που καὶ τὴν δὴ
οἰκέτας γε τοῦ δὴ δοξάζομεν: πῶς γάρ: ἀλλ' οὐ λαμπρόν γε. καὶ πῶς
εἰ λῷστος δὴ καὶ οἰκέτας πορίζων ὢν ὑβρίσας; τί, μήν: ὅτι ἀτίμως
ἄρα οἱ δὴ οἰκέτας τε θηρᾶν κὼς ἔχει. ἀλλ' οὐκ ἂν ὅτι ἀτιμοσύνων:
δῆλον: οὐ κοινῶν μακρὰν πορίζων ὀλιγοῦντος. πάλιν ὅτι τὴν πρὸ
τῆς παρ' ὑμῶν ἀπορίαν. ὁ γὰρ ὀλίγος τι κοὐ ὅκεῖνος. γελάσας
φήσει. πότερον ὦ μειράκια. ἀμφοτέρως τὸ εἰ λῷστος ὅτι ἀτι-
μοσύνων τε καὶ ἂν ὅτι ἀτιμοσύνων ἢ ὡς δὴ ὑμῶν. ὅτε ἂν αὐτὴν
οἱ δικασταὶ τεῖναι ὧν οἱ δὴ ὑμῶν, ἢ οὐ δικαίως ἂν εἰ λῷστος, ἢ μὴ οἱ δὴ ὑμῶν
δοξάσει ὅτε ἂν ὧν οὐ κοῖ δὴ ὑμῶν. ἢ τὴν μὲν εἰ λῷστος. τὴν δ' οὐ.
ἢ ὡς οἱ δὴ ὑμῶν, ἢ μὴ οἱ δὴ ὑμῶν. ἢ ἢ μὴ οἱ δὴ ὑμῶν, ἢ οἱ δὴ ὑμῶν ἢ γὰ ταῦ.
ἢ πάλιν αὖ μοι ὑπερεῖπε. ὅτι τὸν ὅτι ἀτιμοσύνων ἂν ὅτι ἀτιμο-
σύνων ὦν. εἰ οἷόν τ' αὖ ὅτι ἀτιμοσύνων. ἀλλ' ὁ κοκκύτης μὲν οὐ ὅτε ἑτέροις
τοῖς ὀλιγίοις περιστερῶσιν ἢ κηρίνοις πλάσμασι καὶ
θείρξας. ὅσον περ ἂν κέκτηται ὅτι ἀτιμοσύνων. καὶ ὅταν μὴ προ
χείρως ὀλιγῶν τῇ τύχῃ, σὺ οὕτω δὴ ἂν ἀκαθήσεσθαι ὅταν
τὸν πορίτρεχειν μειράκιον οὐδὲν ὀλίγον ποιοῦντα. τί
πρὸς ταῦτα ὦ θαυμάσιε ἀποκρινούμεθα: ἆρ' οὐ καὶ
δίκαιόν κρατεῖ. φαμὲν οὐ κέχρηται γὰρ: ἆρ' οὖν ἡμῖν
ὦ παῖ καλῶς ὁ λόγος ὅτι πλὴν τῆς καὶ ὅτι δεῖ κρίνεται ὅτι
οὐ κόρθιος τοῦ δὴ δόξαν προτέραν ζητοῦμεν ὅτι ἀτίμως.
ὅκάρμων ἀφιέντες. τὸ δὲ ὅτι μὲν ἀδίκως ἀποκτείνων. πρὶν ἂν
τις ὅτι ἀτίμως ἱκανῶς λαβὴ τί ποτ' ἔστιν: ἀναγκαῖον
σὺ κρατεῖ ὅτι τοῖς παροῦσι τὸ ὡς λῷστος οἴεσθαι: τί οὖν τις
ὅρᾳ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἀτίμως. οὐ γάρ που ἀπορρίπτομεν
γέ που λίκιαν. ὅταν περ μὴ οὖν ἀπορρίπτω. λέγε δὲ τί

ἀφ' ὧν τοῖς μάλιστα εἰποῦσι τὴν κατὰ μέρος αὐτοῖς ὁμοιότητα
θεῖμεν· ὅπερ ὅταν χειρούμεθα τὸν Κρατύλον τοῖς πρόσθεν.
οὐ γὰρ ἔχω φράσαι ἄλλο οὐδέν· τὸ ποῖον· τὴν ἀληθῆ δόξαν οὐσίαν
εἶναι· ἁμάρτητον γὰρ πρὸς ταύτην· τὸ δὲ ξαμάλη
θη· καὶ τὰ ὑπάντων μέμιμηται παντα· καλὰ καὶ ἄρθρα
μίμησις· ὅτον μὲν τοῦ ταμὲν καθ' ἡμᾶς ὄνομα τὸ θεαίτητος·
ἔφη ἄρα δείξειν αὐτό· καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ νῦν ἡμεῖς ἐρωτῶμεν·
τὰ χαὶ ὅμοιόν τι ὀνομάζομενον· αὐτὸ φιλεῖ τὸ ζητούμε
νον· μέμοισι δέ· δῆλον οὐδέν· ὀρθῶς λέγεις· ἀλλ' ἴσως
τὸ καὶ σκοπῶμεν· οὐκοῦν τοῦτό γε, μεταχάραξε κέτθως·
τέχνη γάρ σοι ὀλίγη σὴ καίνει μὴ εἶναι ὅσα σὴ μίμησις αὐτὸ·
ὥσπερ δὴ καὶ πρώτη· ἡ τῶν μεμίσθων εἰς σοφίαν· οἷον
δὴ καλοῦσι ῥητορικὴν τὸ καὶ δικανικόν· οὗτοι γάρ που τὴν
ὅλην τέχνη πείθουσιν οὐ διδασκόντες· ἀλλὰ δοξα
ζειν ποιοῦσιν ὡς τὸ ὰν μοῦλονται· ἡ οὐοίει δεινούς τινας
οὕτω διδασκάλους εἶναι· ὡς ἀνθοῖς μὴ παρεγόντος τὸ τινος
ἀπὸ ἀνθρώμοιος χρήματα· ἡ τι ἄλλο μᾶζο μοίοις· τοῦ
τοῦ δὴ μάνθανε πρὸς ὀλίγον μικρὸν διδάξαι ἴ καμὲ σὲ τὸν
νομομόνων τὴν ἀληθῆ δόξαν· οὐδαμῶς φαμὲν οἶμαι· ἀλλὰ
πῆσαι μὲν· τὸ πεῖσαι δ' οὐχὶ δοξάσαι λέγειν ποιῶν· τί μήν·
οὐκοῦν ὅταν δικαίως πεισθῶσι δικασταὶ περὶ ὧν εἰδότι μό
νον ἔστιν εἰδέναι· ἀλλως δὲ μή· ταῦτα τότε ἀκούσας κρι
νον τὸν ἀληθῆ δόξαν λαμβάνει· ἂν δυνατὸν ἐπιστή
μην ὀρθῶς πεισθέντα· ἢ πρὸ οὐ διδάξασαν· ὅταν τὰ πρὸς
μὲν οὖν· οὐκ ἄρα ὁ φίλος· ἢ νῦν ταυτὸν ἡμῖν δόξα τὸ ἀληθὲς
καὶ δικαστήριον· καὶ ἴσως ἐπιστήμη ὀρθὰ ἂν ὁτὰν δικαστὸν
ἄκρος· δόξαν ὅταν ἀνδ' ἴσως ἐπιστήμη· μὴν δὲ ὅτι κομψὸν ἄλλο τι
ὂν καὶ τὸν εἶναι· ὃ γε φὼς ὁ σὸς Κρατύλος· ἢ ποῦ τοῦ του
ἀκούσας, ἐβουλόμην· μὴν δῆτα σοῦ· ὃ ἢ δὲ τὴν μὲν
νῦν λόγον ἀληθῆ δόξαν· ἴσως ἐπιστήμην εἶναι· τὴν δὲ οὐ
λογον μὲν ἐκτὸς ἴσως ἐπιστήμης· καὶ ὃν μὲν μὴ ἔστι λόγος οὐκ ἴσως

φητὰ εἶναι· οὕτω οἱ καὶ ὁμολαβὼν ἀνὴρ ἔφη τὰ μὲν καλῶς λέγεις
τὰ δ' οὐ χρῆναι φη τὰ ταὐτὰ καὶ μὴ· τῶν δὲ μὴ ἐστὶ τὰ
ταυτὰ οὔτε κατὰ ἀκρίβειαν· ἀλλὰ καὶ οἷα εἰ δεῖ ἐν ὁμοίοις λέγειν
μὴ τὰ αὐτὰ δεῖ τὸν ἐμὸν ἀκροατὴν ἀκολουθεῖν ἐμοί. ἀκούσας δὲ ὁ
μὲν αὖ τί ὁμιλεῖ τοῦτο· εἰ γὰρ καὶ σὺ λόγων ἀκήκοεν τῶν
ὅτι τὰ μὲν πεφυτα οἷόν τε εἰ στοιχεῖα δεῖν μὴ πάσχειν οὐκ ἀ
μεθ' ἃ καὶ τἄλλα λόγον ἔχει. αὐτὸ γὰρ ἓν θ' αὑτὸ σκληρὸν
ὁμοίως αἰεὶ ὂν μόνον εἶναι, πρὸς ὃ δὲ οὐδὲν ἄλλο δοκεῖ αὐτόν·
οὔθ' ὕσσωπον οὔθ' ὗς οὐκ εἶναι· ἢ ὅλως γὰρ οὐσίαν ἢ μὴ οὐσίαν
αὐτῷ προστίθεσθαι. δεινὸν δὲ οὐδὲν προσφέρειν εἶναι πρὸς αὐτὸ κοῖ
νὸν μόνον τῷ ὄντι. ὥσπερ οὐδὲ τὸ αὐτὸ οὐδὲ τὸ σκληρὸν· ἢ τὸ ὕσσωπ.
οὐδὲ τὸ μόνον. οὐδὲ τοῦτο πρόσεστιν· ἀλλὰ πολλαὶ τοι
αὗται. ταῦτα μὲν γὰρ ἐνδείκνυται πᾶσιν πρόσφορα.
ἔνθεα δ' ὅτα ἐκείνων οἷόν πρόσεστιν. ἀμφὶ δὲ τῷ μὲν αὐτὸ
αὐτὸ λέγεσθαι. καὶ εἰ χρὴ οἱ κατὰ τὸν λόγον ἀμφὶ τῶν ἄλλ
ἅπαντων λέγεσθαι. μᾶλλον δὲ ἀμφὶ ὅτι οὐ τῶν πρό
ἔλαθεν λόγον οὐ γὰρ εἶναι αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι λόγου οἷοί· οὕτως δὴ
τὰ μὲν στοιχεῖα λόγον καὶ ἀγνοοῦσιν εἶναι. αἰσθητὰ δὲ τὰς δὲ οὐ
λὰ πάσχοντα ἅπτε καὶ ἔνια καὶ ἀγνοοῦσιν εἶναι. ὅτι μὲν
οὖν ἀμφὶ λόγου τινὸς ἀλλὰ μεθ' ὑπολοιπὸν ἀμφὶ αὐτῆς
τῆς ὑπ' αὐτοῦ γιγνομένης. τὸν γὰρ μὴ ὄντα λοιπὸν ἀνάγκης
λέγεσθαι λόγον ἀμφοῖν τὸν μὲν εἶναι πρὸς τοῦτον· τὸν δὲ
λόγον λοιπὸν τε ταῦτα ἀναιτίαν λόγου μέν. καὶ τελείως πρὸς δὲ
τὴν μνήμην. οὗτος σοι τὸ ὑπὸ ἄλλος ἀκούσας.
οὗτος μὲν οὖν ἁμαρτάνοντας εἶναι· λέγουσι δὲ καὶ τίθεσθαι
ταύτην λόγον μεθ' ὑπολοιπὸν ἀμφὶ λόγου ἀμφὶ τῆς
ὅλης μὲν οὖν· ἀεὶ δ' ἔθ' αὐτὸ μὲν οὕτω τὴν δὲ τὴν ὕλην
εἰ μὴ φαμὲν πλάγ καὶ πολὺ δ' ἔθ' ὑπολοιπὸν

139v

ἀμφότερα ἐστὶν ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ὅμου ὀνόματος· ἀλλ' ὅτι
ὁμωσόκωμ αὖ τινων· τὰ ἀμφότερα μῶσόκει; τί μήν; τὸ
σίγμα καὶ τὸ ω̄. ἆρα μῶσόκει; ναί· τί δὲ ὁ καὶ τέρομ ἆρα
ἄμοιρα εἶναι οὐ δάτερον εἰ δύο· ἀμφότερα μῶσόκει; ἀλλὰ δῆ
μον καὶ αὔλομμα σόκρατος· ἀλλὰ μέντοι εἰ μὲ ἂν ἄκλιτα
τερον μῶσόκειν· εἰ περ ἀμφότερα τὸ μῶσόκειν, ὥρομῶσό
κειν τὰ σοιχεῖα, αὐτὰ σὰ ἂν ἄκλιτα· τοῖ μέλλοντί τῶσό
σεσθαι συλλαβῶν· καὶ οὗτος ἡ μὴν ὁ καλὸς λόγος ἀπὸ δάτερα
κόσ· οἱ χίοι καὶ μαίλαμβ ὃς αἱ φῆμος· οὐ γὰρ καλὸς ὁ σὰ τὸν
φυλαίτομεν· χρὴ γὰρ εἶ σῶσ τὴν συλλαβὴν τί δεῖ μὴ
τὰ σοιχεῖα· ἀλλ' ὃς ὁ κεῖνον δὴ τι γρῆνος εἰ δύο εἶ δεῖ μὴ
ἂν αὐτὸ αὐτοῦ ἔχον· ὁ τέρον δὲ τῶν σοιχείων· τὰ σὰ μέν οὖν·
καὶ τὰ χαλὰ μαίλον οὐ τῶσ ἡ ὁ κεῖνος ὁ χρόσκεπτόν· καὶ
οὐ προδότερόν οὐ τῶσ ἂν ἂν δρῶσ· μέγαν τὸ καὶ σεμνὸν λόγον·
οὐ γὰρ οἷόν· ὃς τὸ δὴ ὁ σ μῶ φαίνεται· μία εἶ δύο ὃς ὁ κάτερον
τῶν σῶν ἁρμότ τόν τῶν σοιχείων μῶ μέρη ἡ ἡ συλλαβή· ὁ
μοίως δὲ τὸ γράμματα καὶ ὃν τοῖς ἄλλοις σὰ πᾶσι· τὰ σὰ μὲν
μέν οὖν· οὐ κοῦν μέρη αὐτῶν οὐ δεῖ εἶναι· τί δή; ὅτι οὐ τὰ
ἡ μέρη τὸ ὅλον ἀνάγκη· τὰ τὰ σὰ πάντα μέρη εἶναι· ἡ καὶ τὸ ὅ
λον ὃς τῶν μερῶν λέγεις γε νῦν· ὃν τι εἶ δύο ὅτερον τῶν πά
ντων μερῶν; φαμέν· τὸ δὲ δὴ πᾶν καὶ τὸ ὅλον· τὸ τέρον ταὐτὸν καὶ
λεῖον· ἡ ὅτερον ὃς κάτερον· ἔχω μέν οὐ δέν, σαφῶς· ὅτι δὲ κολά
ζεις προθύμως ἀποκρίνασθαι· παρακινδυνεύω λέγω· ὅτι
ὅτερον· ἡ μὲν προθυμία ὦ θαυμάσιε, ὀρθή· εἰ δὲ καὶ ἡ ἀπό
κρισις, σκεπτέον· λέγε δή· οὐκοῦν διαφέρει ἀλλήλοιν τὸ ὅλον τοῦ
παντὸς τῷ σὸν ὄνῳ λόγος; ναί· τί δὲ δή; τὰ σὰ πάντα καὶ τὸ πᾶν
ὅτι τὸ διαφέρει; οἷον· ἔστι δ' ἃν λέγωμεν· ἓν· δύο· τρία·
τέτταρα· πέντε· ἕξ· καὶ ἔστ' ἂν δύο τρία· ἡ τρία δύο· ἡ τέτ
ταρα καὶ δύο· ἡ τρία τε καὶ δύο καὶ ἓν· τὸ τέρον ἓν πᾶσι τοῦ
τοις ταὐτὸν ἡ ὅτερον λέγωμεν· τὸ αὐτό· ἆρ' ἄλλό τι ἡ ἕξ·
οὐ δέν· οὐκοῦν ἐφ' ὅ κάτι ἦν λεγόμενον σὰ πάντα ἓξ εἰρήκαμεν;

ναί: παλιν δ' οὐδὲν λέγομεν τὰ παντα λέγοντες: ἀναγκη: ἢ
ἄλλο τι ἢ ταὐτὸ: οὐδέν: ταυτὸν ἄρα ἐστὶ τοῖς ὅσα ἐξ ἀριθμοῦ
ἐστι· τό, τε παν ἁπαξ ἁπασῶν ἑνὸς μέρος καὶ τὰ ἅπαντα; φαίνεται:
ὧδε λέγε· τὰ περὶ αὐτὸν λέγομεν· ὁ τοῦ παντὸς ἀριθμὸς
καὶ τὸ παντὸν ταυτόν; ἢ μᾶλλον; ναί: καὶ ὁ τοῦ παντὸς δὴ
ὡσαύτως; ναί: καὶ μὴν καὶ ὁ τοῦ ἁπλοῦ δὲ καὶ τὸ
ἁπλοῦν δὲ ταὐτόν· καὶ παντὸς τὸ τοιοῦτον ὁμοίως. ὁ μὲν ἀριθμὸς
παντὸς· τὸ δὲ παν ὅλου ἐστὶν ἀριθμός; ναί: ὁ δὲ καταμέτρησις
ἀριθμὸς μοίρας ἀλλ' ἢ μέρη ἐστίν: οὐδέν: ὅσα ἄρα ἔχει μέρη.
ὅλου ἂν εἴη: φαίνεται: τὸ δὲ παν τοῦ μέρη. τὸ παν ἄρα
οὕτως: τὸ ὅλον ἄρα οὐκ ἔστιν ὅλου μέρος· παντὸς γὰρ ἂν εἴη.
τοῦ παντὸς ὂν μέρη: οὐκοῦν: μέρος δὲ ἆρ' ἔστι τοῦ ἄλλου
ἐστὶν ὅπερ ἐστὶν ἢ τοῦ ὅλου: τοῦ παντὸς γε: ἀμφοτέρων
καὶ σφοδρότητι μάχῃ. τὸ παν δὲ. οὐ χρὴ μηδὲν
αὐτῇ· αὐτὸ τοῦτο παν ἐστίν; ἀναγκη: ὅλον δὲ οὐκ
τὸν τοῦτ' ἔσται. οὐκ ἂν μηδαμῇ· μηδὲν ἀπόσταντι; οὐ
δαμῇ ἀπόσταντι· οὔτε ὅλον οὔτε παν ἅμα γε μόριον
ὂν τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτό: δοκεῖ μοι μοι· οὐδὲν διαφέρειν
παν τε καὶ τὸ ὅλον· οὐκοῦν ὁλόμερον ὅτι οὐκ ἂν μέρη
ἢ τὸ ὅλον τε καὶ τὸ παν· τὰ παντὸς μέρη ἐστίν; πάνυ
γε: παλιν δὴ ὅπερ ἄρτι ἴωμεν χειρόω· οὐκ εἰ περιὸν
λαμβάνει μὴ τὰ σοιχεῖα ἐστὶν· ἀναγκη αὐτὰ μὴ ὅσα με
ρη ὄντα αὐτῆς τὰ σοιχεῖα· ἢ ταὐτὸν οὖσαν αὐτοῖς ὁμοί
ως ὁλόμοιον μοναχὰ εἶναι: οὕτως: οὐκοῦν ἵνα
μὴ μόρια ἦν. ἕτερον αὖ τοῦ αὐτὰ ἐτέθη: ναί: τί δέ
μὴ τὰ σοιχεῖα συλλαμβάνει· μέρη ἐστίν· ὅσα ἄλλ' αὖ τινα
ἢ πάντα ἃ μέρη μέρη ἐστὶ συλλαμβάνει. οὐ μέντοι σοιχεῖά
γε ὁλόμοια; οὐ λαμβάνει· εἰ γὰρ ὅσα κεφαλὴ μόρια ἂν τοῦ
αὐτῇ συμφορήσειεν, γόλοιόν που τὰ σοιχεῖα ἂν ἦν τὸ παν. ὥσαλ
λα ἴσμεν: παντάπασι δὴ ὧδε θέσθαι τὸ κατὰ τὸν λόγον

λόγον· μία τίς ἡ δόα ἀμφοτέροις συλλαμὲ ἀμφοῖν· δοικεν· μὲ
μνησαι οὖν ὦ φίλε· ὅτι ὀλίγον ἔμπροσθεν ἀπεδεχόμε
θα διχομύθοι βούλεσθαι· ὅτι τῶν πρόσθεν οὐκ εἰλόγος
ἔχων τὰ ἄλλα συγκείται· διότι αὐτὸ καθ' αὑτὸ δίκαιον ἦν
αὐτῶν θάτερον· καὶ οὐδὲ τὸ εἶναι περὶ αὐτοῦ ὀρθῶς ἔχοι προσ
φέρον τῷ εἰπεῖν· οὐδὲ τοῦτο ὡς ἕτερα καὶ ἄλλο τριαλεγό
μενα· καὶ αὖ τὴν δὴ λίαν αἰτίαν· τοῦ μόνον εἶδός τε καὶ ἀμφοῖ
αον αὐτὸ εἶναι· ἐφ' ὧν μὲν γὰρ οὐ χωρὶς ἄλλων· οὐ γὰρ οἷόν τε δὴ
φαίνεται· οὐκοῦν ἓν ταὐτὸν ἕκαστα καὶ λίαν ἓν δοκεῖ
δκείνοις· εἰ περ μέρη τε μὴ ἔχει καὶ μίαν ἑαυτὴν ἴδεαν· πάν
τα πάσαις μὲν οὖν· εἰ μὲν ἄρα πολλὰ σοι χῆται λίαν συλλαμὲ
εαι καὶ ὅλον τί· μέρη δ' αὖ τὴν ὁ ταὐτὸν· ὁμοίως αἰτε
συλλαμαὶ μῶν σαὶ καὶ ῥητέον· καὶ τοῖς σοι χῆται· ἓν γὰρ τὰ
παράπαν μέρη τοῖς ὅλοις ταὐτὸν ἔφαμεν· καὶ μάλα· εἰ δὲ
μὲ δὴ τε καὶ ἀμφοῖν ὁμοίως μὲν συλλαμὲ ὡς αὐτῶν δὲ
σοι χεῖον· ἀλλομόρφε καὶ ἀμφοτέρων· λίαν γὰρ αὐτὴν αἰτίαν ποι.
ησόμεθα καὶ τοιαύτην· οὐκέχω ἄλλως ἔτι πῇ· τοῦτο μὲν ἀρά
μὴ ἀπεδεχόμεθα· ὡς ἂν λέγῃ συλλαμὲ μὲν μῶν σον
καὶ ῥητόν· σοι χεῖον δὲ τοὐναντίον· μὴ γὰρ εἰ περ τοῖς
λόγοις πειθόμεθα· τί δ' αὖ τοὐναντίον λέγειν τοσ· ἆρ' οὐ
καλὸν ἂν λέγοιτο, ἐξ ὧν αὐτὸς σαύτοις οἴοιτο σαυτῷ δὴ
τὴν τοῦν ἐναντίαν μαθητήν; τὸ ποῖον· ὡς σὺ δὲ δὴ
ἄλλο μαν θάνον διδάσκων· λίαν σοι χῆται· δή τε τὴν
ὅτε δὴ αὖ μὴν ἐσκεῖν περὶ ἑνὸς καὶ δὴ τὴν αὐκολίαν αὖ
τὸ καθ' αὑτὸ δίκαιον· ἵνα μὴ λίαν θάσσον ταραὶ τοῖς λέγο
μένων τε καὶ ἐναντίων· ἀληθέσταται λέγεσθε· δὴ δὲ
κίθαρις αὖ τελέως με μαθὴς κεῖται μᾶν ἄλλότι λῶν·
λίαν τοίνυν ἐφ' ὧν ἕκαστα δεῖν αὖθις ἕως κολουθᾶν· τοῖς ἂν
χρῄζοι εἴη· ἀλλὰ σοι χῆται παῖς ἀνόμολογήσεσθ' ἂν μου
σικὴν λέγεσθαι; οὐδὲν ἄλλο· ὧν μὲν ἄρα αὐτοῖς δικαίως
ροῖς ἂν μὲν σοι χῆσιν καὶ συλλαμῶν· εἰ δὲ ἀπὸ τούτων

τὸ καίρεσθαι καὶ εἰς τὰ ἄλλα; πολὺ τὸ τῶν ἀοιχείων μόριον.
ὅμαρ μετέραν τὸ τὴν μῶσιν ἔχειν φήσομεν. καὶ κυριώτεραν
τὴν συλλαμψίν. πρὸς τὸ λαμεῖν τελέως ἕκαστον μάθημα.
καὶ ἅμα τὸ φῆι συλλαμψὶν μὲν μῶσιν. ἀμῶσιον δὲ πεφυ
κέναι ἀοιχεῖον. ἕκόντων. ἢ ἀκόντων ἅμα ἐστὶν ἢν λαμβάνομεθα
αὐτόν: κομιδῆι μὲν οὖν: ἀλλὰ δὴ τοῦτο μὲν. ὅτι καὶ ἄλλα
φαμὲν ἀποδείξειν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. τὸ δὲ προκείμενον.
μὴ ὅτι λαμθάνομεθα δι' αὐτὰ ἴδειν. ὅτι δή ποτε καὶ λέγεται.
τὸ μεταδόξης ἀληθοῦς λόγον πρὸς γνώμενον. τὴν τελε
ωτάτην ἕξιν ἀμήμονα γίγνεσθαι: οὐκοῦν χρὴ ὁρᾶν: φέρε δὴ
τί ποτε νοῦν ἔχει λόγον ἡμῖν σημαίνειν. τριῶν γὰρ ὄντων
μοι δοκεῖ λέγειν: τίνων δή: τὸ μὲν πρῶτον ἢ ἂν
αὐτοῦ δηλώσειεν ἕκαστον ἡμῖν εἶναι διαφόρως. μεταλαμβά
νων τε καὶ ὀνομάζων. ὃ ἂν σὺ εἰς καὶ ὁπότερον ἡμῖν
δόξαν ἐκτυπούμενον. ἕως τὴν διανοῦ σώματος ῥοήν. ἢ
οὐ δοκεῖσοι τοῦτον λόγος εἶναι;: ἔμοιγε. τὸν γοῦν αὐτὸ
δρῶντα. λέγειν φαμέν: οὐκοῦν αὖ τοῦτό γε ἅπας ποιεῖν
δεῖ αὐτὸς ἑαυτὸν ἢ σχολαίτερον. τὸ ἐνδείξασθαι τί δοκεῖ
περὶ ἑκάστου αὐτοῖς: ὁμολογοῦντι ἢ κωφοῖς ἁπλῶς. καὶ
οὕτως ὁσοιτιόρθην δοξαίζουσι. πᾶν τὸ αὐτὸ μεταλόγου
φαμοῦντας ἔχοντος. καὶ οὐδαμοῦ διόρθη δόξα χωρὶς σὺν
ἐπιστήμηι γενήσεται: ἀληθεῖ: μὴ τοίνυν ἀνιδίωσ κατα
γνωσόμεθα τὸ μὴ δυνατὸν εἰρηκέναι τὸν ἀποφηναίμενον
ἐπιστήμην. ὃν νῦν σκοποῦμεν. ἴσως γὰρ ὀλέγον. οὐτοῦτο βλέ
πον. ἀλλὰ τὸ, ἐρωτηθέντα τί ἐστιν ἕκαστον. δεῖ αὐτὸν ἅψα
σθαι ἀπόκρισιν διὰ τῶν στοιχείων ἀποδοῦναι. τοῖς ἐρομέ
νοις: οἷον τί λέγεις ὦ σώκρατες: οἷον καὶ ἡσίοδος περὶ
μακρὸν λέγει. τὸ, ἑκατὸν δέ τε δούρατα μακρός. ἃ δὴ φαμὲν
οὐκ ἂν δυνατὸν εἶναι μῆκος εἰπεῖν. οἶμαι δὲ οὐδὲ σύ. ἀλλ' ἅπερ ἂν
ἐρωτηθέντα ὅτι ἐστὶν αἴματος, ἕν ἕκαστον εἰπεῖν. πρό
χοι. ἄξων. ὑπηρεσία. ἀντλητήριον: πᾶν μὲν οὖν:

ὁ δὲ νεῖσσος οἱ οἱ τὰν ἡμᾶς· ὁ σσπρὰν τὸ σὸν ὄνομα· ὑρφτιθὴν
τας καὶ ἀποκειμαμβίους καττὰ συλλαυλίων· γολοίους εἶναι·
ὀρθοὸς μὲν δοξάζοντας· καὶ λάθρα τας ἀλάθρως· οἱ ομβρὸς
λέμεσμματι κοὶς εἶναι· καὶ ἄχειμ καὶ λάχειμ μεσμματικὸς· τὸν
τοὶ θεατικὸν ὀνόματος λόγον· τὸ δοὺ κεῖναι ὠοι σημόρφος
οὐ δεὶ λάχειν· σσρὶ μὰν διὰ τοὶν σοιχείων μεταὶ τὸ σύλλαβοὶ
δόξης ὀκαιον σσραίρεισι τίς· ὁ σπερ καὶ ὑπ τοῖς πρόσθεν που
ὑρρήθη· ὑρρέθη γάρ· οὐ τοιούτων καὶ σσρὶ αἰσχύνης ἡμᾶς
μὲν ὀρθὴν ἄχειν δόξαν· τὸν δὲ διὰ τοὶν ὀκαιον ὀκείνφ δὲ
μαίνεσθαι δι ὀλαθεῖν αὐ τὸ τὴν οἰσίαν· σσρος λαμβάνεται τοῦτο·
λόγον τε σσροσειληφὸς τῇ σύλληθεῖ δόξῃ· καὶ αὖ τὴ δο
ξαστικοῦ· τε χρικόν τε καὶ ὠοι σημόρφος σσρὶ αἰσχύνης οἱοί
σσι νεμεσᾶν· διὰ σοιχείων τὸ ὅλον σσραίρεσθαι· οὐ κοῦ
δὲ δοκεῖσοι ὃ σὸ κρατὸς· ὅσοι ὃ ὠοὶ σπερ δοκεῖ· καὶ ἀποδέχε
τὴν διὰ σοιχείου διέξοδον· σπερὶ ὀκαίου λόγον εἶναι· τὴν
δὲ καττὰ συλλαβὰς· ἢ καὶ καττὰ μεῖζον ἢ ἀλογίαν· τοῦτό
μοι λέγε· ἵνα αὖ τὸ ὠοι σκοπῶμεν· ἀλλὰ σφόδρα ἀποδέχομαι·
σὸ σπερ ἡ γὰρ μεσμέσθαι ὠοι σημαίνειν εἶναι καὶ οὐ τὴ ὁμοίως
οὕτω· ὁ μὲν τὸ αὐτό· τὸ τε μὲν τοῦ αὐτοῦ δοκεῖ αὐτοῖς εἶναι·
τὸ τοῦ δὲ ἑτέρου; ἢ καὶ ὁ ταὐτοῦ· τὸ τε μὲν ὄσπρον· τὸ τὸ
δὲ ὄσπρον δοξάζει· καὶ διὰ τοῦ κέγε· εἰ τὰ σεμνὰ μιμεῖσ
θαι τὴν τῶν μαθητῶν ἕξιν· καταρχὰς σεαυτὸν τε καὶ
τοὺς ἄλλους δρᾶν τὰς αὐτῶν· ἆρα αὖ λέγεις τῷ αὐτῷ συλ
λαυλίῳ· τὸ τε μὲν ὄσπρον· τὸ τὸ δὲ ὄσπρον ἡμιμεμένους μᾶλ
λον· καὶ τὸ αὐτὸ τό τε μὲν εἶναι τὴν σροσήκουσαν· τό τε δὲ τὸ
ἄλλην τινὰ θέσιν τὰς συλλαυλίων; ταῦτα λέγω· καὶ διὰ τοῦτοιν
ἀμείνονα· οὐδέν γε σοι δοκοῦμεν ἐοικέναι· τοῖς οὕτως
ἔχουσι τὰς· τί οὖν ὁ τὰν ὃν τοῖς τοιούτοις καιροῖς θεατὴν τὸν μὰ
θόντα· καὶ ε· οἱ ὅταν δεῖν μὰ θεῖν ς μὰ θεῖν· καὶ αὖ
θὸς λόγον ὠοι χειροῦν μὰ θεῖν· ταῦ καὶ ᾗ οἱ ὅταν τὶ δᾶν μὰ
θεῖν καὶ μὰ θεῖν· ἆρα ὠοι σαισθάνεσθαι φήσομεν αὖ τὸν τὴν πρόσθεν

τῶν μετέρων ὀνομάτων συλλαμβάνειν, ἀλλ' ἆρα ὁμολογήσαμεν
τὸν αὐτὸν ἔχοντα. μήπω εἰδέναι· καλούειν οὖν τὴν καὶ τὸν περὶ
τὴν δευτέραν συλλαμβάνειν καὶ τρίτην καὶ τετάρτην. οὐκοῦν ἔχειν
τὸν αὐτόν; οὐδέν γε· ἆρ' οὖν τότε τὴν διὰ τοιχείου διέξοδον
ἔχομεν γράφειν θεατὴν τὸν μετὰ ὀρθῆς δόξης. ὁτὰν ἐξήγηται
φῇ, δῆλον δή· οὐκοῦν ἐπὰν ἐπισημάνωμεν ὀνόρθου δόξης
ζῶον ὂν φαυλόν; ναί· λόγον γε ἔχομεν μετὰ ὀρθῆς δόξης
μὲν διὰ τοῦ τοιχείου ὁδὸν ἔχοντα ἑρμηνεύειν, ἧς δὴ λόγου ἐσμὲν
λελησόμεθα· ἀλλὰ θαῦ· ἆρα οὐκ ἐπὰν ἐπιστήμων ὀνόρθου
δόξης. ἧς οὐκέτι δεῖ ἐπιστήμων καλεῖν· κινδυνεύει· ὀνάρθρῃ
ὡς ἐοικέναι ἐξολουθήσαμεν· οἱ ληθὲς ἄρα τὸν ἀληθῆ ἄνευ
τοῦ ἐπιστήμης λόγου· ἢ μήπω κατηνορώμεν· εἰ σὺν μὲν οὐτονοῦν
τῶν αὐτὸν ὁρίειεν· ἀλλὰ τὸ λοιπὸν εἶδος τῶν τριῶν· ὧν
ἔφαμεν φαυλῆ λόγῳ θήσεσθαι τὸν ἐπιστήμων ὁρίζόμενον·
δόξαν εἶναι ὀρθὴν μετὰ λόγου· ὅρθως ὑπέμνησας· ἔτι
μὲν οὖν λοιπόν· τὸ μὲν γὰρ ὧν· ἅπαντα ὅσα ὄνομα ἔχει
εἴδωλον· τὸ δ' ἅπτεσθαι· διὰ τοιχείου ὁδὸν ἐπὶ τὸ ὅλον·
τὸ δὲ τρίτον· τί λέγεις· ὁτὲ μὲν οἱ πολλοὶ ἕκαστοι
ἕκαστον εἶναι φαμὲν σημεῖον εἶναι φῶν· οἷον τῶν ἀπαντῶν διαφέρει τὸ τρῶ
τὸ θῆλυ· οἷον· τίνα τίνος ἔχεις μοι λόγον εἶναι φῶν; οἷον ἥλιος
ἐστὶ λαμπρότατον ἐπὶ τῶν κατ' οὐρανὸν πάντων ἀστέρων· ἐπὶ δὲ ὁτὲ ἀστὴρ
μνημονεύων· λαμβάνε δὴ οὐ χάριν εἴρηται· ἐπὶ δὲ ὁτὲ ἀστὴρ τὴν
ἕωθινὴν φαινομένην· ἐπὶ τὸν αὐτὸν διαφέρει λόγῳ ἕωθινὸν ἀστέρα
δὴ κοινοῦ τινος ἕωσφόρου ἕκάστου ἀστέρος ἐστὶν ὁμώνυμον· ὃ δὴ λόγος
ἐστὶν οὐκοῦν ἐπιστήμων ὀνόματος λόγος· οὐκοῦν ἐπιστήμων καλεῖν
ἔχειν· λόγον τοιοῦτον καλεῖν· ὃς δ' ἂν μετ' ὀρθῆς δόξης
ἀστρίου τοῦ ὧν τῶν ὄντων· τὴν διαφορὰν τῶν ὄντων ἔρου
λαμβάνῃ· αὐτοῦ ἐπιστήμων γεγονὼς ἔσται· οὐκ ἔρου πρότερον ἢν
δοξαστής· φαμέν γε· μὴν οὕτως· μὴν δὴ τὸν ὀρθῶς δόξαστὸν

παντάπασιν ἄφωνα. ὥσει μὴ ἅμα ὁ ἀνθρωπος καὶ ἀφὴ ματος γένοιτο καὶ τυλωθείη. ξωΐνημα οὐδὲ σμικρόν. ὅσα δὲ ἁφῆς μή ἐστι πόρρω θεν. θραύεται τί μοι λέγεται: πῶς τί τοῦτο: φράσω σαφῶς οἶσθα γὰρ ὁρθὴν φωνὴν ἔχων δόξαν ἀνθρώπου. σαφῶς μὲν προσλάμπων τὸν σὸν λόγον. μηκύνω δέ σε. εἰ δὲ μὴ δοξάζων μόνον: ναί: λόγον δέ μοι λέγων τὴν τῆς σῆς διαφορότητος ἁρμονίαν: οὕτως: καὶ κοῦφον δοξάζων μόνον ἀλλ' ὅτι πῶς τῶν ἄλλων διαφέρει σε. τοῦτον οὐδενὸς ἂν πόλεως τὴν διαφοράν: οὐκ ἔστι κε: τῶν κοινῶν τι ἄρα διανοούμενον. ὃν οὐδενὸς ἄν μᾶλλον τὴν φύσιν ἔχει: ἀναγκή: φέρε μὴ προσδιόσ. πῶς ποτὲ ἂν τοιοῦτοι σε μᾶλλον δοξάζων. τὴν ἄλλον ὃν τιμῶν. θεὸν γάρ με διανοούμενον. ὡς ἔστιν οὗτος θεᾶσθαι τῆς σε. οὐκ ἀνθρώπου. καὶ ὄψει ῥῖνα καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα. καὶ οὐ πολὺ μὲν ἔργον κάτωθεν τῶν μελῶν. αὐτῆς οὖν τὴν διάνοιαν. ἔνθα τι μᾶλλον τοιοῦτόν σε ἀνοίγει με θεᾶσθαι τὴν τῆς θεοῦ λόγον διανοεῖσθαι. τὴν τῶν λεγομένων μορφὴν τὸν ἔχοντα: τί γάρ: ἀλλ' ἂν μὴ μόνον τὸν ἔχοντα ῥῖνα καὶ ὀφθαλμοὺς διανοῆται. ἀλλὰ καὶ τὸν σιμὸν τὸ καὶ ἐξόφθαλμον. μὴ τὸ σὸν οὐ μᾶλλον δοξάσω. τί ἔμαθον τὸν τί ὅσοι τοιοῦτοι; οὐδέν: ἀλλ' οὐ πρότερόν γε οἶμαι θεᾶσθαι τῆς σῆς μοι δόξαν θήσεται, πρὶν ἂν τί σοι πρὸς αὐτῆς τῶν ἄλλων σοι μὴ τὸν ὃν φύσιν ἔωράκα. διαφορόν τι μὴ μεῖον. πρὸς ἔμοι ἔμοιγε μὴν αὐτὴ κατάθεσις. καὶ τἄλλα οὕτως. ἐξῶν εἰ οὐ. ἔμε. καὶ ἔστιν αὐτὸ μὲν ἀπαντήσω. ἂν ἅμα τί σοι καὶ τοῦτο ὄψει ὁρᾶν δοξάζειν σε πρὸς τῆς σῆς; ἀληθέστατα: πρὸς τὸν διαφορότητα ἄρα. καὶ τί ὁρᾶν δοξάζειν ἐστὶ καὶ ἔστιν ἃ φαίνεται γε: τὸ οὖν πρόσλαμπον λόγον τῇ ὁρᾶν δοξῇ. τί ἂν ἔστι εἴη. εἰ μὲν γὰρ πρόσδοξάσαν λέγει. τὴν διαφορὰν τῶν ἄλλων. πάνυ γοῦν οἶμαι ἔστιν ἃ τοιαύτης πρὸς ὃν δοξάζειν ὃν ὁρᾶν δοξάζομεν. τῶν τοῦ ἄλλον διαφορεῖ τοῦτον ὃν ὁρᾶν δοξάζειν ἡμᾶς ὁρᾶν δόξαν. τῶν τοῦ ἄλλον προσλαμπὸν κελεύει ἡμᾶς ὁρᾶν δόξαν. τῶν τοῦ ἄλλον

λαφθρει· καὶ οὕτως ἡμῶν σκυταλης· ἢ ὑπερου· ἢ ὁ του μὴ
λεγεται ωσπερ τροπὴ· περὶ ταύτην τὴν ὠιτιαν οὐ λεγ
ὰν λεγοι· τὸ φλοῦ δὲ καὶ παρα κελσιος ἀν λαλοῖτο· λγ καιό
τερον· τὸ γὰρ αὖ ἔχομεν· ταῦτα προσλαμειν κελεύει· ἵνα
μεν θωμεν αὖ δοξάζωμεν, σαφὲς γὰρ μαίως ὅσοι κεν ὀκο τω
μεν: εἰ γε δὴ· τίμιῶ δὴ ὡς ὁρῶν ὁυτου: εἰ τὸ λόγον
ὧν παῦ προσλαμειν, μῶναι κελεύει· ἀλλ' αἰ μὲν δοξάσαι
την διαφορότητα· ἢ δι' ὀχήματα ἂν εἴη τοῦ καλλίστου
τῶν περὶ ὠτια τιμῆς λόγου· τὸ γὰρ μῶναι ὠτι τιμῆς λα
μειν ἐστιν· ἢ, γάρ: ναί: οὐκοῦν ὁρᾶτε θειος ὡς ὅσοι κεν
τί ἐστιν ὠτι τιμῆς ἀποκρινεῖται ὅτι δόξα ὀρθὴ μετὰ
ὠτι τιμου διαφορότητος τοῦ λόγου γὰρ προσλῆπτος· τοῦτ' ἂν
εἴη καλὸν κεῖνον: ὅσοι κεν: καὶ σωκράτους παίζοντος ἔφη
Ζ ἢ τοιοῦτων ἡμῶν ὠτι τιμου· δόξαν φαίνεται ὀρθὴν εἶναι·
μετὰ ὠτι τιμου· ἔστι διαφορότητος ἔστι ὁ τοῦ λόγου ὠὐτὸ
ἄρα αἰσθητὸν ὡς θεαίτητε· οὐ τὸ δόξα ἀληθὴς· οὐτὸ
μετὰ δόξης ἀληθοῦς· λόγος προσ γὰρ ὁ μέρος, ὠτι τι
μὴ ἂν εἴη: οὐκ ὅσοι κεν: ἢ οὖν ὅτι κυνοῦρτη καὶ ὁ δίπο
λεμος φίλος περὶ ὠτι τιμου· ἢ τοῦ κατὰ κεφαλὴν:
καὶ ναὶ μὰ δί' ὄφεως ὀλεῖσθαι ἢ ὁσαν εἶχεν ὀρθὴν τοῖς δια
σὲ εἴρηκας: οὐκοῦν ταῦτα μὲν σαφῆ λίμαιφιτι κὴ
κὴν τέχνη ἂν θεμαὶ αὐφασὶ γεγενῆσθαι καὶ οὐκ αἰσχρὸν
προφήσ: σαφῆ ταῦτα σὶ μενοῦν: ἐὰν οὖν τοίνυν ἄλλον
λαβὼν ταῦτα ἐξετάσωμεν ὠτι χειρίσ μέν σθαι ὁ θεαίτητε·
ἐάν τε μὴ μὴ, μᾶλλον ὁρᾶν ὅτι πλήρης· διαὶ τὴν μοῦσ ἐξέ
τασιν· ἐάν τε κενὸς ἢ· ἢ τὸν ἄλλον ἀναγκαῖον· τοῖς σωκρατικοῖς
καὶ ἡμῖν ὀλίγον· σωφρόνως οὐκοῦν μέσον εἰ δόμαι αὐ
τὴν εἶναι· τὸ σοῦτον γὰρ μόνον ἢ ἐμὴ τέχνη δύναται· τὸ
ὀρθὲς οὐ λαβεῖν· οὐ λαβεῖν ἄλλον ὡς ἡμῖν ἄλλοι· ὅσοι μεγάλοι καὶ θαυ
μαστοὶ αὖ δρᾶς εἰσὶ τε καὶ γέγασι· τὴν δὲ μαιᾶν ἴσως τε
χνὴν τε καὶ ἡμῖν· ὀκ θεοῦ ὀλαύχομεν· ἢ μὲν τῶν μαιᾶν κοῦ

τὰ δὲ τοῖμ θόωντε Καὶ γομμαίοωμ. καὶ ὁ σοι καυλοί. μωὶμ θμοῦωμ
ἀπαρτηιτθόμμοι. ἔιο τηὶ ὼ τοὺ ιασι λθοῶσ ασο ἀμ. ὃσι τηὶ με
λήτου μ αφλιὼ λὼ με γέ γραωπται. ὅσω θθμ δὲ ὦ θθόλορθ
δθύρο τοὺ λιμ ἀὶ παμ τοῖ μθμ :-

θε δί τη τος Ἢ περὶ ἐπις τήμης.

πλά τωμ̣ σοφις τής. Ἢ περὶ τοῦ ὀν τος.

Κατὰ τηὶμ χθὲ ὁ μολο γίαμ ὦ σοὶ Κρα τθ. λί κομθμ αὐ τοί τθ
Κοσμί ωσ. καὶ τὸμ δε τὸμ ξθμ ομ ἀγο μθμ. τὸ μθμ γθμ όσ θξθλ έαο
ἐαί ρομ δὲ τοῖμ ἀμφι παρμθμί δηι καὶ ζή μω ναι ἐαί ρομ. μαὶ
λα δὲ ἄμ δρα φι λό σοφομ: ἆρ οὖμ ὦ θθό λωρε. οὐ ξθμ ομ ἀλλ ὰ
τι ναι θθὸμ ἀί μωμ Κατὰ τὸμ ὁ μημ ρου λό μομ λέλη θαο. σό φη
σιμ ἄλλο ιο τε θθοὶ ὼ τοῖσ ἀμ οιο ὁ πό σοι μετ έχο ισι μ ἀί δ ιο
ι Καί ασ. καὶ δὴ Καὶ τὸμ ξθμ ιομ οὐ χὶ κί ιαω θθὸμ σωο παω
δὸμ γι μό μθμομ. ὥμ ρει σι τὲ καὶ θυ μομί ασ τοῖμ αὐ τωμ Καθο
ρᾶμ. ταὶ χοῦμ ἀμ Καὶ σοί τι σο ὑ τὸ σ τοῖμ Κρει τμό μωμ σου
μ ἐω οἱ το. φα ύλο ιω ἡ μᾶσ ὁ μ ταω θμ τοῖσ λό γοι σ. ὃσο τὸ μὲ
νοό τε Καὶ ὁ λί γο ιμ. θθοὶ σὸμ τι σ ὁλ ιγ κτι κό σ: οὐ χοὖ τοσ
ὁ τρό πο σ ὦ σο Κρα τθ τοὺ ξθμ ου. ἀλλ ὰ μ ὑ μ ρι ώ τθ ρο σ
τοῖμ πθρὶ ταὺ θρι δ ιασ ὃσ ου δ ιαλ ό γοι μ Καί μοι δο Κεῖ θσ
μθμ ἀμ ἠρ ὑ δ ιαμ ώσ ἐῖ ναι. θεῖ ο σμι λώ. πα ρ ταω γὰρ φο
τοὺ φι λο σό φου. τοι ούτ ου σ ἀπ ροσ αμ ερ δώ: καὶ καυλ ῶ σ
νὰρ ὦ φίλ θ. τοῦτο μθμ τοι Κι νδ ιω δ εῖ τὸ γθμ ος. οὐ ραω υτη
ρά ιομ ὡ σ ὅσ ω σ ἑ πεῖμ ἐῖ ναι δ ιακ ρί νειμ. λί τὸ τοὺ θθοῦ.
πα μ γὰρ ἀμ δρ θ οὗτοι. πα ρ τοῖ οι φα ιν ο μθμ οι δ ιὰ τὴμ
τοῖμ ἄλλ ωμ κ ἀί μ οι αμ. ὃσι ἀπ ροφ ῶσ ι πό λη ασ. οἱ μὲ πλα
νᾶσ ἀλλ ὰ τὴ σ φι λο σό φοι Καθ ορ ῶσ η τθ ὑπ ὸ θθμ. τὸμ
τοῖμ Κά τω μ ιομ. καὶ τοῖσ μθμ δο Κοῦ σι η ἐῖ ναι. τοῦ μὲ δθμ ος
τοῖμ κά τω μ ιομ. καὶ τοῖσ μθμ δο Κοῦ σι η ἐῖ ναι. τοῦ μὲ δθμ ος
τί μ ιοι. τοῖσ δ ἀ ὐ ξ ιοι τοῦ ταω τό σ. καὶ τό τε μὲμ. πα λι Κοὶ
φα ιν ταὶ ζό μ ται. τό τε δ ὲ σο φι αὶ. τό τε δ ὲ σα ιν οῖ σ τό τε

τὰ τοὺ διαλόγου προ
σωπα· θεόδωρος
σωκράτης· ἐλεάτης
ξένος θεαίτητος·

πόλις ὁμοίως αὐλία
θλέα ὀνομάζοις·

τὸ μὲν ὁλικὸν
ἔχει· ἐπεὶ θεοὶ χάροι
σιν ὁσοι κότε ἄλλο
λαποίοις παρτοῖοι
τθλεθθέντες ὁσι
ἀροφῶσι πόλεως
ὁ δὲ σωκράτης
νῦν σκοφωμῶν ὁσω
ποῖος ὢν τὴν πολιτείαν
περαότερον ἐπιρρά
πίζεται τοῦ ὁλοκλή
ρου λόγου αὐτοῦ
συνοπαδὸς μήπο
μθμος· τὸ γὰρ μέλλ
μορφοῖος θέσθαι
ὡς ἐπὶ παιδείας
καὶ λέγει ὁ πλάτ
πολιτείαν ὁ πλάτ

ὁ πος φιλῶ καλῶ
ὁ πλάτ
ἐπὶ διαίρεσι καὶ ἀνα
λήψει τῆς σοφιστικῆς
τέχνης· ὁ θεὼν ὑπο
κοῦμεν ὁ· μλαφ
ρο τέρου σκοποῦ
ἕχειν ὁ διάλογος·
ὅτι ἡ κατὰ τὸ μέρ
ος ἀλληλοχονοσκο
μῶ· π τοῦ ὑποσιλή
μιων δημοφιλοῦ·
ὡς γὰρ ἐπὶ τέλους ἐστὶν
ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας ἐραστὴς· τὴν δὲ πολιτικὴν
ἐπιμέλειαν ἀπολιπὼν ἐν τοῖς ὀλίγοις χρόνοις ἐν οἷς ἔτι
ἐστὶν ἄνθρωπος νέος ὢν ἐπὶ τὴν τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν
ἀνδρῶν ἐπιστήμην ἐτράπη καὶ τὴν ῥητορικὴν καὶ τὴν δικανικὴν
ἣν ἐκεῖνος ἐπαινεῖ καὶ ἐπιτηδεύει ἐν τῷ βίῳ καὶ ἐν τοῖς λόγοις
ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις περὶ ὧν
ἂν διαλέγηται ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ δημοσίοις πράγμασιν ἐν τῇ
πόλει ὁ δὲ ἐν τοῖς ἐλευθερίοις καὶ ἐν οἷς ἡ ἀλήθεια μέλει
καὶ ἐν οἷς ἡ ἀρετὴ ἐπιτηδεύεται ἐν τούτοις ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὁ
τοιοῦτος ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις
ἐν τῇ πόλει ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις ἐν τῇ πόλει

παρ' ἀλλήλοις. ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγε μὴ κρίνειν τοὺς μὴ
τοιούτους ἐθνικοὺς μόνον. εἰ δὲ ὅσα ἀμφισβητοῦμεν. εἰ φίλον ἀνθρώπῳ
τί ταῦτα οἱ σοφοὶ περὶ τὸν θεὸν εἰρήκασι καὶ ὁ νόμος: καὶ ποία αὐτῶν
ἐστὶ σοφιστικὸν. πολιτικόν. φιλόσοφον: τί δὲ μάλιστα καὶ τὸ ποιόν τι περὶ αὐτὸν διαπορηθείσης ἔστι
σθαι διομολήθησ: τὸ δὲ πότερον ὄν ταῦτα πάντα δύο
μᾶλλον. εἰ δύο. εἰ καθάπερ τὰ ὀνόματα τρία. τρία
καὶ μέρη διαιρούμενοι. καθὸ ὄνομα γένους ἕκαστοι
προσήκειν: ἀλλ' οὐδείσοφός μοι φθόνος αὐτοῖς δηλο
θεὶν αὐτῶν. εἰ πῶς ὁ ξένος λέγει μέν: οὔτως ὁ θεὸς
λόγος. φθόνος μὲν γὰρ οὐδείς. οὐδὲ χαλεπὸν εἰπεῖν.
ὅτι μὲν τρία εἰρηκώς τὸ καθ' ἕκαστον μὲν διορίσασθαι σαφῶς τί ποτ' ἐστὶν. οὐσίαν κρὸν οὐδὲ ῥᾴδιον ὅρον: καὶ
μὲν δὴ κατὰ τύχην μὲν ὁ σοφὸς κρατῦλος. λόγων ἁπλαῶν
παραπλησίων. ὧν καὶ πρὶν ἡμᾶς δεῦρ' ἐλθεῖν. διε
ρωτῶν τὸν αὐτὸν ἐνυχάνομεν. ὁ δὲ ταῦθ' οὕτως ὡς
περ τε καὶ τότε ἐκεῖνα πρὸς ἡμᾶς ἔφη διακινδυ
νεύειν ἐκ φύσεως καὶ οὐκ ἐμμελετᾶν: μὴ τοίνυν ὀξέως
νεῖν λίαν τὴν μὲν πρώτην αἰτιασάμενον χάριν ἀπαρμηθῆ
ναι. τὸν δὲ ἡμῖν φράζειν τὸν ὅρον εἴπερ θεὸς ἐστὶ λόγον
αὐτὸν ὡς ἔστιν οὐ αὐτοῦ μᾶλλον ἀκροᾶσθαι λέγοντος τοῦτο. ὃ
ἂν δείξασθαι τῷ νομοθέτῃ. εἰ δ' ὅτι τὸν ὅρον τοῦ λόγου
ποτὲ μὲν παρεμφαίνει χρῶμενοι. καὶ ὀξέως τὸν λόγον
παρὰ καλῶς παρεγνωκόσιν ἡμῶν ἐφάνη σόν. ἐκεῖνο μᾶλλον
ἐξ ἀλλὰ τοῦτο ὄνος πρὸς λύρα: τοῖς μὲν ὡς σοφὸς κρατῦλος αὐλὸν
πρὸς τε καὶ ὑμῖν ὡς σοφοὶ διαλεγόμενοι. ῥᾴδιον οὕτως τὸ
πρὸς ἄλλον. εἰ δὲ μή, τὸ καθ' αὑτόν: ὄξεται τοίνυν τὸν πό
ρον τοῦτον ὃν ἂν μοῦλλησθε ὀξέως λέξασθαι. σαφῶς γὰρ ὑπα
κούσονται σοι πρόσω. συμμοῦλοι μὲν ὑμῖν χρώμενοι
τὸν νόμον τινὰ αἱρήσονται θεὸν τὸν δὲ. εἰ καὶ τοῦτ'
ἄλλως ἐστὶ σοι κατεψευσμένον: ὡς σοφὸς κρατῦλος ἀνδρὸς τιμᾶσθαι μέχρι

τὴν ὡ πρῶτον συμβούλιον μὴν· μὴ κατὰ σμικρὸν ὅσον πρὸς
ὅσον ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν· ἀλλὰ θᾶττον ἀπὸ μὴ κύ
μεν λόγον οὐχ ὃν κατ' ἐμαυτὸν· εἴ τε καὶ πρὸς ἕτερον οἷον σοί
δειξιν ποιούμενον· τοῖς γὰρ ὄντι τὸ νῦν ῥηθὲν· οὐ χόσον ὡς δε
ὅρων τιθέν· ὅλπισε· θρ ἀν αὐτὸ εἶναι πλοῦτος· ἀλλὰ τυχαῖον· λό
γου σαμμίκουτ ὁμ· τὸ δ' ἄν σοὶ μὴ χαρίζεσθαι καὶ τοῖς δε ὅλ
λοις καὶ σοὶ λέξαν τοσοῦτος εἰπεῖν· ἄξιον τι καταφαίνεται
μοι καὶ ἄριον· ὅσε· θεαίτητον· τὸν πρόσθεν διαλεγόμενον
εἶναι· δέχομαι παντάπασιν ἐξ ὧν αὐτὸς τὸ πρότερον λέγει
λόγους καὶ σὺ τὰ νῦν μοι παρακελεύει· ἆρ' αὐτοῖν ὡς ἔχειν
οὕτω καὶ καθάπερ εἴ τις σοῦ κρατήσας· ποῖσι κε χαριούμενος
ὅδε· κινδυνεύει πρὸς μὲν ταῦτα οὐδαμῶς εἶναι λεκτέον
θεαίτητος δὲ σὲ μὲν τὸ μετὰ τοῦτο οὐ σοί κε· μέμνοι
τὰν ὁ λόγος· ἂν δ' ἄρα τι ποῖ μὴ κείσεσθαι ἁμαρτάνει· μὴ ἐμὲ
αἰτιᾶσθαι τούτων· ἀλλὰ τοὺς δε τοὺς σοὺς ξυνεργούς· ἀλλ' οἷ
μαι μὲν δὴ μὴ οὕτως οὐκ ἀπορεῖν· ἂν δ' ἄρα τι τοιοῦτον μέλλη
σαι· καὶ τὸν δε παραλήψεσθαι Σωκράτη· τὸν Σωκράτους
μὲν ὁμώνυμον δὲ μᾶλλον καὶ σμικρὸν ἀστεῖον·
οἶσθα γὰρ ὅτι τοῦτο ἐστὶν καὶ ἡμῖν ἀπορία·
καὶ τοῦτο μὲν ἤδη διαπεπύσμεθα· τὸν δὲ ἕτερον ἔφη Σωκράτη
δεῖσθαι σοὶ συνεκτεθόν ἀρχόμενοι τοῦ τὸν ὅσ' ἐμοὶ φαί
νεται μὴ ἀπὸ τοῦ σοφιστοῦ· ζήτουν τι καὶ διαφαίνοντ'
λόγοι τί ποτ' ἐστί· νῦν γὰρ δὴ· σύ τε καὶ τοῦτον ἀφεὶς τοῦ
μόνον μόνον ἔχομεν κοινῇ· τὸ δὲ ἕτερον ἔφη καλοῦμεν καὶ
τερος· τοίχαν ἤδη παρ' αὐτοῖς ἡμῖν ἔχοιμεν· δεῖ δὲ αὖ
παντὸς περὶ· τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μᾶλλον διαλόγου· λιτοῦμο
μαι μόνον σωφρονεῖσθαι χωρὶς λόγου· τὸ δὲ φιλόμουσον νῦν
ζῆν οὐμεν ζητεῖν οὐ παντάπασιν συμφέρει· τί πο
τέ ἐστιν ὁ σοφιστής· ὅσον δ' αὖ τὸν μεγάλων δεῖ διαπο
νεῖσθαι καὶ λαλῶσι περὶ τοῦτον δοξάζειν καὶ
παῦλαν· τὸ πρότερον ἔφη σμικρὸς καὶ ῥᾴδιος αὐτὸν λέγειν

μελέταν· πρὶν μὲν ἓν αὐτοῖς τοῖς μέλεσιν· νῦν οὖν ὁ θεατὴς
ἄρα γε καὶ νοῆσιν οὐ τοσοῦτον συμπονλεύω· χαλεπὸν καὶ λυθῆναι
λίθινον μέλος εἶναι τὸ τοιοῦτον φιλοῦν μενον· πρότερον μὲν ἄλλο
ῥᾴονι τὴν μέθοδον αὐτοῦ προμελέταν· εἰ μὲν οὖν ποθεν ὑποτε
τράφεις ἢ πεῖμα ἄλλην ὁδόν· ἀλλ' οὐκ ἔχω· νοῦλει δῆ
τοῦ ποτρίτινος τὸν φαῦλον μετιόντος· πειραθῶμεν παρ' αὐ
δείγματος αὐτὸ θέσθαι τοῦ μείζονος; ναί· τί δῆτα προτάξαιμεν
θᾴ· ἓν μικρὸν μὲν καὶ σμικρόν· λόγον δὲ μὴ δεμιᾶς ὅλης τοῦ
ναι ἔχοντα τὸν μείζονα· οἷον ἀσπαλιεύτης· ἆρα οὐ πᾶσι τὸ
μικρὸν· καὶ πουδῆς οὐ παντὶ πολλῆς τινὸς δεόμενον;
οὕτω· μέθοδον μὲν οὖν αὐτὸν ἓν πείσω· καὶ λόγον οὐ καμοῦ τὴ
δεῖον λαβεῖν ἔχειν· πρὸς ὃ νοῦν ποιοῦ μεθα· καὶ λῶστοίμ' ἂν ἔχοι·
φέρε δὴ τὴν δὲ ἀρχὴν μεθα αὐτοῦ· καί μοι λέγε πότερον
ὅσα τε χρίτην αὐτὸν· λίτινα αὖ τε χρόν· ἄλλων δὲ δεῖται μ
χόν τα φήσομεν· λίκι αὖθις αὖ τε χρόν· ἀλλὰ μὴν τῶν
νε τε χνῶν πασῶν ἔχε δόν· εἰ δὴ δύο· πῶς· νοῦ φερεῖ αὖ μὲν
καὶ ὁ σὴ περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θρεπτέα· τὸ τῶν πρὶ
τὸ σῶν θεον καὶ πλαστὸν ὃ δὴ σκεύους ὄρος μοῖ καμεν· λίτε
μητικὴ σύμπαν τα ταῦτα δικαιότατα ἂν ἐπιτροσαγορεύ
οι τὰν ὀνόματι· πῶς καὶ τίνι· παῖ· ὁ πρᾶγμὲν μὴ πρότερον
πλοῦν· χάβρον εἰς οὐσίαν ἄγλη· τὸν μὲν ἄρα ταῦτα ποιεῖν· τὸ
δ' ὁρόμενον ποιεῖσθαί σου φαμεν· ὄρθως· ταῦτα λέγεμεν δὴ
δὴ ἠλθομεν· αὐτὰ μὲν τεῖ χεν· εἰς τοῦτο τὴν αὐτὰν δὴ ὡμεν·
εἰ χε γὰρ οὖν· τοῖς λίτι κλὴν τοίμεν αὐτὰ συγκεφαλαιοῦσθαι
μενοι προσφέρομεν· ἔστω· τὸ δὴ μαθηματικὸν αὖ μεταπεῖ
εἶδος ὅλον· καὶ τὸ τῆς ψορίσεως· τότε χρημαστικὸν
καὶ φωνιστικὸν· καὶ θηρευτικόν· ἐπεὶ δὴ διαιρεῖ μὲν οὐ
δὲν τοῦτον· τὰ δὲ ἑκάστα καὶ χρόνοτα· τὰ μὲν χειροῦται λό
γοις καὶ πράξεσι· τὰ δὲ τοῖς χειρουμένοις οὐκ ἐπιτρέπ·
μαλλιαὰν πουδιαταῦτα σωαύπαν τα τὰ μέρη· τέχνη
τὸ κτητικὴ λεχθεῖσα ἂν δια πρέπ ειν· ναί· πρεσβύτερα·

κτητικὸν δὲ καὶ ποιητικὸν ξυμπάσων οὐσῶν τῶν τεχνῶν.
ὅτι πότερα τὴν ἀπαλλακτικὴν ὠφελητικὸν τιθῶμεν; ὅτι
κτητικὴν κἀκείνην δῆλον· κτητικὸν δὲ, ἆρ' οὐ δύο εἴδη; τὸ μὲν
ὠνητικὸν προσῆκόντως· μεταλλητικὸν ὄν· διὰ τοῦτο δωρεῶν
καὶ μισθώσεων καὶ ἀγοραίσεων· τὸ δὲ λοιπὸν· ἡ καπήλευ
ἡ καταλόγου χειρούμενον σύμπαν χειρωτικὸν ἂν εἴη·
φαίνεται γοῦν ὂν τῶν εἰρημένων· τί δὲ τὴν χειρωτικὴν
ἆρ' οὐ διχῇ τμητέον; πῇ; τὸ μὲν ἀνωφελῆ δὴν ὅλον· ἀ
γοραῖα καὶ θεράπαινα· τὸ δὲ κρυφαῖον αὖ τῆς θεραπ
τικόν· ναί· τὴν μὲν θηρευτικὴν· οὐλόμενον τὸ μὴ τέμνειν
διχῇ· λέγε ὅπῃ· τὸ μὲν ἀτυχοῦν γόνιμον διῃρημένον·
τὸ δὲ ἀτυχοῦν· τί μήν· εἴπερ ἄκρον μὲν ἄμφω· ἆρα δοῦλον·
καὶ δή μέ ἡμᾶς· τὸ μὲν τῶν ἀτύχων· ἀνωφελῆ θᾶττον· τὴν
Καπηλείαν τὴν κολακευτικὴν αὖ ταὐτὸν μέρη καὶ ταὐτοιαῦτα
ἀλλαντοπαχέα· χαίρειν φάσκειν· τὸ δὲ· τῶν διῃρημένων ἆρα
οὐσῶν θηρῶν· προσήκειν θηρευτικὴν· ἔστω· θη
ρευτικὴν δ' ἆρ' οὐ διπλοῦν εἴδος ἂν λέγοιτο ὃν δίκην; τὸ μὲν
τὸ ἀνθρώπου ὁρᾶν μόνον· τὸ δὲ ἄλλο· καὶ τοῦ πτηνοῦ μόνον
τὸ ὀρνιθοθηρικόν· τὸ δὲ ἕτερον· νηκτικοῦ ἔστω· ὃν ἐγὼ φ φαῦλον
θηρικόν; ναί· νῦν αἰκοῦ μόνον· τὸ μὲν πτηνὸν φῦλον·
τὸ δὲ ὑδρον ὁρᾶν μόνον· ἆρα δοῦ· καὶ τοῦ πτηνοῦ μόνον τό
νου· ἆρα ἡμῖν ἡ θήρα λέξεται πού τίς· ὀρνιθευτική·
λέξεται γὰρ οὖν· τοῦ δὲ νηκτοῦ δρουχὲ δὴν τὸ σῶν ὅλον· αὐλιευ
τική· ναί· τί δὲ ταύτην αὖ τὴν θήραν· ἆρ' οὐ καὶ κατα
μεμιγμένη δύο διελοίμεθα; κατὰ ποῖα· καθ' ἃ τὰ
μὲν, ὅρκυν αὐτὸ ἑαυτὸ ποιεῖται τὴν θήραν· τὸ δὲ, πλωμή·
ποῖ λέγειν· καὶ πῇ διαιρούμενος ὁ κάτοπτρον· τὸ μὲν, ὅτι
ἆρ' ὅσον ἂν ὅρυκα καὶ ἁλιεύσασθαι εἴρηκε· τί ποτε ὄρυξ·
κος εἰκὸς ὄνομα ἔχειν· ἆρα μὴν οὖν· κύρτον δὲ καὶ δί
κτυα· καὶ μέχρι καὶ πόρκου καὶ τοιαῦτα· μόρια ἄλ
λο τι, πλὴν ὅρκυ χρὴ προσφράζειν; οὐδὲν ἄλλο·

τοῦτο μὲν ἄρα ὀρκοθηρικὸν τῆς ἄγρας τὸ μέρος φήσομεν.
ἦ τοιοῦτον: ναί: τὸ δὲ ἀγκίστροις καὶ τριόδουσι θηρίων
μέρος. ἕτερον μέν. ὃ κείνου πληκτικὸν δὲ τῶν θηρᾶν ἡμᾶς
προσφέρειν. ἐμὶ λόγοι μὲν χρεών. ἦ τί τὸ ἂν εἴποις
θεαίτητε καλλιον: οὐμελετῶμεν τοῦ ὀνόματος. ἀρκεῖ γὰρ
καὶ τοῦτο: τῆς τοίνυν πληκτικῆς. τὸ μὲν μυκτηρισμοῦ μα
πρὸς πρὸς φόρμιγγος μέρος. ὑπάντων τῶν περὶ τῶν θηρᾶν.
πρωτικὸν ἡ θήνας συμεί μικεν: πάνυ μὲν οὖν: τὸ δὲ ἕτερον
μεθημερινόν. ὡς ἐχόντων ἐν ἄκροις ἀγκίστρων καὶ τῶν
τριόδοντων. πρὸ ἀγκιστρωτικόν: λέγεται γὰρ οὖν: τοῦτο τοίνυν
ἀγκιστρωτικοῦ τῆς πληκτικῆς. τὸ μὲν ἄρα θερμὸν εἶναι τὸ
κατὰ μέρος. διὰ τοῦτο τριόδοντα μάλιστα χρῆ
σθαι. τριόδοντι τοιγὰρ οἶμαι κεκλῆται: φασὶ γοῦν τινες: τὸ
δ' ἕτερον ἔοικεν. ἐν ᾧ μόνον ὡς εἰπὲν εἶδος: τὸ ποιόν:
τὸ τῶν θηρευτῶν ταύτης πλήν μὲν ἀγκίστρων τὸ μὲν ὀμέ
νον. καὶ τῶν ἰχθύων οὐχήττον ἂν τύχοι τοῦ σώματος
ὡσαύτως τοῖς τριόδουσιν. ἀλλὰ περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ
μετοῦ θηρεύοντος. ὃ καίτε καὶ καθεθὲν εἶς τοῦναν
τίον ἀφ' ῥαίδιος καὶ καλαίμοις. ἀφαπτόμενον. οὐ τί
φήσομεν ὀθεαίτητε δεῖν τοὔνομα λέγεσθαι: δοκῶμεν
ὀκνηρά τι προυθέμεθα δεῖν ἐξευρεῖν. τοὐναντίον μὲν ἀπο
τεθλέθαι: νὴ ἄρα τὸν ἀπαλιευτικὸν περιοὖν σύνδο
καμὲν σωφρονοῦμεν. οὐμόνον τοὔνομα. ἀλλὰ καὶ τὸν
λόγον περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον εἰλήφαμεν ἱκανῶς. συμπαίσης
μὲ τέχνης. τὸ μὲν ἡμισυμέρους. κτητικὸν ὧν. κτητικοῦ δὲ
χειρωτικόν. χειρωτικοῦ δὲ. θηρευτικόν. τοῦ δὲ θηρευτικοῦ.
ζωοθηρικόν. ζωοθηρικοῦ δὲ. ἐν ὑγροθηρικόν. ἐν ὑγροθη
ρικοῦ δὲ. τὸ κατὰ θάλατταν πλῆμα ὁλομαλιευτικόν. αὖ λιευ
κὸν δὲ. ἀγκιστρευτικόν. τοῦτου δὲ τὸ περὶ τὴν κατὰ θάλ
ἀφ' ὧν πολλῶν μὲν ἀπεσπασμένων. ἁπάντων δὲ τῶν παραχθεσ
άφομοιωθὲν τοῦ μεμιμημένου τῶν ἁπαλιευτικῶν ζητηθεῖσα

πληκτικόν. πληκτικὸν δὲ

Σώκλων: Νόμε
σαν τά παιδί μὲν οὖν. τοῦτό γε ἴ καν ὅσο δοκῶ λέγειν:
φέρε δὴ κατα τοῦτο τὸ σαφὲς διελώμεθα καὶ τὸν σοφιστὴν ὥσπερ χειρὸ
μὲν ὑπερεῖμόν τι ποτὲ αἰκομὶ δὴ μὲν οὖν: καὶ πειρῶ ὅκεινο γνῶ
ἐξηκοντάπηχυ τὸ ζῆτούμενον πρῶτον πότερον ἴ διώτην. ἢ τέχνιτην ἀν
θρωπον θετέον εἶναι τὸν ἀσπαλιευτικὸν: ναί: καὶ νῦν δὴ
τοῦτον ἴ διώτην θήσομεν ὡθεαιτητέ. ἢ σαν τά παιδί
ὡς ἀληθῶς σοφιστήν: οὐ δαμῶς ἴ διώτην μὰν θάμωρᾶ
ὀλίγιστ. ὡς παντάπασ δεῖ τοιοῦτος εἶναι. τὸ γόνομα τοὐτόφωμ:
ἀλλ' ἄτινα τέχνην ἔχον τα ἡμῖν αὖτον ὡσθοὶ κομθεῖ
ον; τίνα οὖ πόθεν δὴ τα ῦτην: ἆρ' οὖν ὧ προσθετέον λίγω
ἢ καμὲ τὰρ δρᾶν τὸν ἀνδρα ὄντα συμμορῆ: τίνα τοῦτον:
τὸν ἀσπαλιευτικόν. τοῦ σοφιστοῦ: μὰ δι: θηρευτήν τινα. καὶ δὴ
φαίνεσθαι ὄρᾶσαν ἀμφοῖν: τίνος θήρας αὖτερος. τὸ μὲν γὰρ
ὕδρον εἴπομεν: δίχα που μὴν διείλομεν τὴν ἄγραν αὖπα
σαν μυθαι κοῦ νεύρου. τὸ δὲ, πεζοῦ τέμνον τος: ναί: καὶ
τὸ μὲν δὴ ἐληλυθόμεν ὅσον ὡσπερὶ τὰ νυσι καὶ τὸν ὑμένα.
τὸ δὲ πεζὸν εἰ ασόμεθα ἀρχαῖον. εἰ πόν τος ὅτι πολυειδὲς
εἴη: παντως: μέχρι μὲν οὖν ὅτου τὰ ῦτα θανόσοφιστοῦ τος
καὶ ἀσπαλιευτικὸς. ἅμα ἀπὸ τῆς κτητικῆς τέχνης πορευ
θῶμεν: ἑνὶ κάτον γοῦν: ἓξ κτρέ πεσθον δέγε. ἀπὸ τῆς ζῳο
θρεπτικῆς. ὑδρικῆς. ὁ μὲν ἐν θαλάττῃ παντάπασι καὶ ποταμοῖς καὶ λίμναις
τὰρ τούτοις ζῴων θηρευτὴς μόνος: τί μήν: ὁ δ' ἐν γῆι καὶ
ποταμοῖς ὑδρόνομ ἄν τινα σοι φλοῦτον καὶ νότητος. οἷον
λειμῶνας ἀρδόντων. τὰρ τούτοις θρέμματα χειροῦσθαι
μένος: ὡσὼς ἔχει: τῆς πεζῆς θήρας μυρίας δύο
μεμίαται τινὲ μέρη: ὡσὶν ἓξ κάτερον: τὸ μὲν, τῶν ἀρί
θμων. τὸ δὲ, τῶν ἡμέρων: εἰ τέ ἄπιτος τῶν ἡμέρων θήρας;
εἰ πτερνέτην ἀσσον ἡμέρων ζῴων. θὲς ὅπη χαίρεις. ἓξ τε
μηδὲν τι θεῖον ἡμέρων. εἰ τε ἄλλο μὲν ἡμέρων τι. τὸν
δ' ἄνθρωπον ἀγριον. ἓξ τε ἡμέρων μὲν ἔχει σὺν. τὸν ἄνθρ.
ἄνθρωπον δὲ μηδεμίαν ἡμῖν θήραν. τούτων ὁπότερ' ἂν

λιμλι φίλον τοῦ θ' ἡμῖν διόρισον τέον· ἀλλ' ἡ μαὶ τὸ ὦ ξύμβ. ἥμε
ρον λίγουμαι ζῶον· θήραν τὸ ἄμ ἐῖναι λόφω· δι τ τὴν
τοίμω καὶ τὴν ἡ μεδρ. θηρι κὴν ἑί πω μὲν· κατατίλφοντο·
τὴν μὲν λιῖαι κὴν· καὶ ἀμ δραπο δι αι κὴν καὶ τραμμι κὴν·
καὶ ξ ἐμπασαν τὴν πολεμι κὴν· ὃν πωᾶν ταιμίαιον θήραν
ὀρισαίμενοι· καὶ λῶσ· τὴν δέ μ δικαμι κὴν· καὶ δὴ μὴ
μορι κὴν· καὶ προσομιλη τι κὴν· ὃν ἂν τὸ ξύνολον πι θαμομε
μι κὴν τιναμίαν τέχνην προσεῖπον τὸ· ὁρ θῶσ· τὸ δὴ
πιθαμομεμι κὸν· δι τ τὰ λέγομεν μόνη· ποία· τὸ μὲν ἕτε
ρον ἰ δίαν· τὸ δέ· δημοσίαν μημόμενον· νὴ μ ἄθον γὰρ οὖν
ἐῖ δος ἑκάτερον· οὐ κοῦν αὖ τὸ ἰ διοθηρ δι κὸν· τὸ μὲν·
μισθαρ νευτι κόν ἐ στι· τὸ δέ· δωροφορι κόν· οὐ μαν θάνω·
τὴν τὸν ἑρῶν τα κ θήραν ὁσ ἑοί κασ· οὐ πω προσέχ
τὸν νοῦν· τοῦ· περί· ὅ τι τοῖσ θηρευθεῖσι· πρὸσ ἑῖ δώρα
δι δόασι μ· ἀληθέσταται· τοῦτο μὲν τοίνυν· ἑρῶντι κὸν
τέχνης ἄξιον· πάνυ μ· τοῦ δέ μ μισθαρνι κοῦ· τὸ μὲν
προσομιλοῦν δίκαιον χάριτοσ· καὶ πᾶσι δὴ δοκῆ·
τὸ δὲ λέγειν πάντα ποιοῦν μὲν· καὶ τὸν μισθὸν ἁρπαγόμενον
τροφὴν ἓν ποιοῦν μόνον· κολακι κὸν ὂν φαίνεται πᾶν τὸ φαῦ
λον· ἀλλ' ὅτι κὴν τιναὐτέχνην εἶναι· πῶσ γὰρ οὔ· τὸ
δὲ ἐναγωνιόλογον μὲν ὃν ἀρετικὸν ἓν δ' ἕκαστον τῶν ὁμοί
ων ποιοῦν μέν· μισθὸν δὲ νόμισμα πρᾶξιν τόμενον· ἆρα
οὐ τοῦτο τὸ χρῆσθαι ἑῶν προσῆκον ἄξιον ὀνόματι; πῶσ
γὰρ οὔ· τίνι δὴ τούτων· πειρᾶσθαι μ· δηλον δή· τὸν γὰρ
σοφιστὴν μοι δοκοῦμεν ἀμφισβητεῖσθαι· τοῦτο οὖν φῶμεν ἢ πᾶν·
τὸ προσηκόνομεν ἡγοῦμαι καὶ λῆμ' αὐτόν· κατὰ δὴ τὸν
μῦθον ἀθανάτη τε λόγῳ πῶσ ἑοίκαμεν ἡ μᾶσ οἱ κτητικὸν
κτητικὴν· θηρευτικὸν· ζῳοθηρι κὸν· πεζοθηρίαν·
χερσαίαν· ἡμεροθηρικὸν· ἀμφιποθηρίαν· ἰ δροθη
ρίαν· μισθαρνικὸν· μομισματοπωλικὸν· δοξοσοφιστικὸν·
μέσην πλουσίαν καὶ ἐν δόξαν ἡμιμερῆ θήραν· προσῆκτέον

ὡστ' ὀμωὼ λόγος λιμὴν σημαίνει· σοφιστικὴ· σοφὰ ταῦτα πάσι
μέρεσιν· ἔτι δὲ καὶ τῇδε ἴδοι μέν· οὐ γάρ τι φαῦλος μετέχων
ἐστὶ τέχνης· τοὐνὼ ζητούμενον· ἀλλ' ὑμαίλαν τοι κίλος·
καὶ γὰρ οὖν ἔν τοῖς πρόσθεν εἰρημένοις· φαίνεται σοφὸς παρέχεσθαι
μὴ τοῦτο ὀμωὼ ἡμεῖς αὐτὸ φαμὲν· ἀλλ' ἕτερόν τινα εἶναι τῶν τοιούτων·
πῇ δή· τὸ τῆς κτητικῆς τέχνης· ἢ πλουτικῆς εἶδός που·
τὸ μέν· θρεπτικὸν ὂν μέρος· τὸ δ' ἀλλακτικόν· ἢ γάρ οὖν·
τῆς τοίνυν ἀλλακτικῆς· δύο εἴδη λέγομεν· τὸ μέν· ἐμπορικὸν·
καὶ τὸ δ' ἀγοραστικόν· εἰρήσθω· καὶ νῦν αὖ φήσομεν ἀγο
ραστικὴν· ἢ χρὴ τέμνεσθαι· πολλή· τὴν μὲν τοῦ αὐτοκρατοῦς·
αὐτοπωλικὴν διαιρουμένην· τὴν δὲ τοῦ πρὸς ἕτερα
μεταπαλλομένην· μεταπλητικήν· τί δέ· τῆς
μεταπλητικῆς· οὐχὶ μὲν κατὰ πόλιν ἀλλαγὴ χεδὸν αὐτῆς
ἥμισυ μέρος ὄν· καπηλευτικὴ προσαγορεύεται· καὶ τὸ
δέ γε ἕτερον εἶδος ἄλλην πάλιν διαλαβόντα ἔνι καὶ
πρᾶσις ἐμπορικὴ· τί δ' οὔ· τῆς δ' ἐμπορικῆς· ἆρ' οὐκ ἂν
θείμεθα ὅτι τὸ μέν· ὅσον τὸ σῶμα τρέφεσθαι κέχρηται
τὸ δέ· ὅσον ἐν τυχὶ πολλοῦ δὴ ἀμοιρήσαντος ἀλλαγῆναι;
πῶς τοῦτο λέγεις· τὸ περὶ τὴν τυχὶν ἴσον ἀμφοῖν μέν·
ἐστὶ γὰρ ἕτερον που σωτήριον· ναί· μοι κλὼ τὸ ποίμνιον
λέγομεν σῶν ἅπασαν ἓκ πόλεως ἑκάστοτε ἕως πόλιν· ἓν
θεμένη ἁρμηθεῖσαν ἕτερόσε δὲ ἀφορμήν καὶ πρακτὸ
μέρην· καὶ γραφικὴν καὶ θαυματοποιητικὴν· καὶ πολλὰ
ἕτερα· τῆς τυχῆς ταῦτ' μὲν παραμυθίας· τὰ δὲ καὶ σοῦ δῆτ'
χάριν ἀχθέντα καὶ πολύμεμπα· τὸν ἄρνα τον καὶ πολιοῦτα
μηδὲν λίαν τοι τῆς τῶν σιτίων καὶ τοῦ πράσεως· ἐμπορον
ὀρθῶς ἂν λέγοιμεν παρέχειν· ἀληθέστατα λέγεις· οὐκοῦν
καὶ τὸν μαθήματα σωφρονοῦμεν· πόλιν τὴν κ πόλεως μο
νήσεως ἀμείονα τῶν· ταυτὸν προσθρεῖς ὄνομα· σφόδρα
γε· τῆς δὴ τυχεμπορικῆς ταύτης· ἆρ' οὖν τὸ μὲν δεῖ
κτῆσθαι δίκαιόν τα λέγοι τἄν· τὸ δὲ μὴ δεῖσθαι μὲν οὐ χλίαρον

τοῦ πρόσθεν. ὁ μὲν δὴ μαθηματικὸς οὐσαν πρᾶσιν αὐτῶν. ἀλλὰ
φωνὴ τις τῆς πράξεως ὀνόματι προσφερὴς ἀνάγκη: καὶ γὰρ
μὲν οὖν: τοιγαροῦν τῆς μαθηματικῆς. τὸ μὲν περὶ
τὰ τῶν ἄλλων τεχνῶν μαθήματα. ἕτερον. τὸ δὲ περὶ τοὺς
τῆς ἀριθμητικῆς ἄλλοις προσρητέον: καὶ ὁ γὰρ οὖν: τεχνικὸν
λόγων. τὸ γὰρ περὶ τὰ ἄλλα ἁρμόττει. τὸ δὲ περὶ ταῦτα. σὺ
προθυμεῖ θήτι λέγειν ὄνομα. καὶ τί τις ἂν ἄλλο εἰ πὼ μόνον
μα. οὐ καὶ πολυμαθολογία. πολλῶν τῶν νῦν ἡ τοιοῦτον αὐτὸ ἐστί.
τὸ σοφιστικὸν γένος: οὐδὲν ἄλλο: εἰ θήσωμεν μὲν
αὐτὸ. λέγοντες. ὡς τὸ κτητικῆς μεταλλητικόν. ἀνδραπο
δικῆς ἐμπορικοῦ ταχέμπορικοῦ. περὶ λόγους καὶ μαθή
ματα ἁρμοττόντως πολιτικόν. δεύτερον ἀφαίρησις φιλική:
μάλα γε: τρίτον δὲ γοῦν μαίος καὶ εἶτις αὐτοῦ καθιδρυόμενος
ἐν πόλει. τὰ μὲν. ὀνοῦμενος. τὰ δὲ. καὶ τὸ κτητικὸν μέρος ἀπὸ
τοῦ μαθήματα περὶ ταῦτα ταῦτα καὶ πολλῶν. ὃ κτυπόν
τὸ ζητούμενον ἐστὶ. καὶ λείπου δὴ ἄλλο. πολλῶν ὁ πέρ μοι
δοκεῖ: τί δ' οὐ μέλλω; καὶ τὸ κτητικὸν ἆρα μεταλλητικὸν.
ἀνθρωπικόν. καπηλικόν. ἢ τὸ αὐτοπολικὸν ἀμφότερον.
ὅτι περ ἂν δοκῇ. περὶ ταὐτὰ ταῦτα μαθήματος πολικὸν γένος.
ἀεὶ οὐ προσφέρεσθαι σοφιστικόν: ἀνάγκη: τοιγὰρ
λόγου δεῖ σωκολουθεῖν: ἵνα δὴ σκοπῶμεν ἥτινι τοιῷ
δε προσοικειοῦται ἆρα. τὸ νῦν μεταδιωκόμενον γένος: ποῖον δή:
τῆς κτητικῆς. ἀνθρωπικῆς μέρος τι λέγω λέγειν: λέγω γάρ: οὐκα
τὸ τρόπον τοίνυν ἐπὶ διαιρεῖν αὐτὴν δίχα: καθαπερεὶ αὐλῆς:
τὸ μὲν. ἀμαχητικὸν αὐτῆς τιθέντας. τὸ δὲ μαχητικόν: ἐστὶ
τῆς τοίνυν μαχητικῆς. τοῖν μὲν σώματι πρὸς σώματα μιμουμέ
νοιν. ἆρ' ἐστὶν εἰκὸς καὶ πρέπον ὄνομα λέγειν τί τοι οὗτον τιθεμένους
οἷον μιαστικόν: ναί: τοῖν δὲ λόγοις προσλόγου τι. τίς ἂν θεὰ
τις τε ἄλλος εἶπεν. πολλῶν ἀμφισβητητικόν: οὐδέν: τὸ δέγε περὶ
ταῦτα ἀμφισβητητήσειεν. δίτιον θεσθόν: πολλοῦ: καθάπερ μὲν ἡμῖν
μὴ καὶ τὸ προσθῆναι τιμὴ καλόν: ἢ περὶ δίκαια καὶ ἀδίκα

δημοσίαν. δικανικόν: ναί: τὸ δὲ ἐνθυμηθῆναι διότι οὐ καὶ κατακεκριμένον ἔστι πρὸς αὐτὸ κρίσεις· μεῖον, εἰ θέσθαι λείπει ἄλλο. πολὺ γὰρ τὸ μικρόν; οὐδέν: τοῦ δ' ἀνθρωπίνου. τὸ μὲν ὅσον περὶ τὰς ἐκκλησίας ἀμφισβητήσιμον τὸ μὲν. εἰκὸς δὲ καὶ αὐτὸ περὶ αὐτὸ πραγματεύεσθαι· τοῦτο μὲν εἶδος. ὥσπερ καὶ διέμενεν ὂν ὅλον· ἀτὰρ οὐ μιᾶς οὐθ' ὑπὸ τῶν ἐμπροσθεν ἔτυχεν· οὔτε νῦν ἐφ' ἡμῶν τυχεῖν ἄξιον: ἀληθῆ: καταστήσας γὰρ λίαν καὶ πολλαπλασίονα τὸ δὲ γένος τε χρὴ καὶ περὶ δικαίων αὖ τῶν καὶ ἀδίκων· καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅλως ἀμφισβητουμένων, ἃ οὐκ ἐθίσμεθα; πῶς γὰρ οὔ: τοῦ μὲν ἐριστικοῦ· τὸ μὲν, χρήματα τοιαῦτα· τὸ δὲ χρηματιστικὸν οὐ τυγχάνει: πολλαπλασίονα ποιῶν· ἓν ἕκαστον δεῖ καλεῖν αὐτόν. πρᾶγμα θῶμεν εἶναι: οὐκοῦν χρή: δοκῶμεν· τὸ δὲ διηρημένον τὸν περὶ τοῦτο διατριβὴν ἀμβλὺν τῶν οἰκείων μηνύοντα. περὶ δὲ τὴν λέξιν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀκουόντων οὐμεθηδὸν μὴ ἀκούοντα. καὶ λείπεσθαι κατὰ μόνας τὴν γνῶσιν οὐχ ἕτερον ἀδελφικοῦ: λέγεται γάρ· οὕτω πως: τοῦτο τοίνυν τοῦ μαντίου ἀπὸ τῶν ἰδίων κρίνασθαι χρημάτων ὄντα· περεῖ· οὐ πειρῶμεν ἔφην: καὶ τί ἂν εἴποιμεν ἕτερον οὐκ ἐξαναστάντες πολλῶν τῶν θαυμαστῶν πάλιν ἐκεῖνον ἢ κεῖνα τὰ ἄρτια. τὸν μέγαν διακόσμησιν ἢ ἡμῶν σοφιστήν: οὐδέν: ἀλλὰ τὸ χρηματιστικὸν γένος ὡς ἐοικὲν ἕτερόν τε χρὴ τῶν ἀμφισβητησίμων· τῶν μαχητικῶν· τῶν ἀγωνιστικῶν· τῶν κτητικῶν. ἑαυτὸν ὡς ὅλον ἂν μεμνῆσθαι κρῶν· ὁ σοφιστής: κομιδῇ μὲν οὖν: ὁρᾷς οὖν ὡς ἀληθὲς ἔοικε τὸ ποικίλον εἶναι τὸ θηρίον τοῦτο καὶ τὸ λεπτόν· οὕτω ἕτερα λητέον; οὐκοῦν ἀμφοῖν χρή: χρὴ γὰρ οὖν. καὶ κατὰ δύο μήν· οὐ τὸ ποιητέον· τοιοῦτον δέ· τι μέγα θέοντας ἴχνος αὐτοῦ. καὶ ποιλόθρον· τὸν οἰκεῖον ὀνομάτων κομιοῦμεν αὐτὰ τάπου; καὶ ποιλά: ἀτὰρ ποῖα δή· τῶν πολλῶν πω θαμά. τὰ τοιάδε

πολλοὶ γὰ

οἷον λιθεῖν τι λέγομεν καὶ διαλιθεῖν καὶ διαιρεῖν. καὶ περαίτειν καὶ διακρίνειν: τί μήν; καὶ πρὸς τούτοις ἐξαίνειν καὶ καταγείν. καὶ κερκίζειν. καὶ μυρίαν ὅσην ταῖς τέχναις ἄλλαις τοιαύτην ὁμωνυμίαν ἔχειν ἀνάγκη. λέγωμεν; τὸ ποῖον αὖ τῶν σοφιστικῶν λιθεῖν ἀλλοῦσαι. παραλείμματα προθεῖσι ταῦτα καὶ παντὸς μέρους: διαιρεῖ καί που καὶ τὰ λεχθέντα εἰρηκέναι σύμπαντα: ναί: κατὰ τὸν ὄγκον τοίνυν ὁμοίως ἀφορίζει καὶ τὰ μιαμοῦσαν ὄγκον τέχνην. ὄγκος ὀνόματος ἀρχὴ σοφιστικῶν: τίνα προσφορὰν ἔχει διακριτικὴν; ἔστω: σκόπει δὴ ταύτην αὖ λύσιν ἀπηλλαγμένην καὶ παρέλκειν: ταχεῖαν ὡς σὺ δοκεῖς σκέψιν ζητεῖν τοῦτο: καὶ μήν ὄγκος τοῖς εἰρημένοις διακρίσεσι. τὸ μὲν χείρον ἀπὸ σωλοτόνος ἀπὸ χωρὶς ἐξαίνων. τὸ δὲ βέλτιον ἀφ' ὁμοίου: σχεδὸν οὐτωσὶ λεχθὲν φαίνεται: τὸ μὲν, τοῖν ὁμοίοιν ὁμοιοῦν κέχωλευμένον. τὸ δὲ καταλεπούσης μὲν τοῦ βελτίονος διακρίσεως τὸ δὲ χεῖρον ἀπολούσης. ἔχω: λέγε δή: πρὸς μὲν οὖν τὴν διακρίσεως ὡς ἐφ' ἑαυτὴν λέγεται πρὸς πάντων καθαρμούς: λέγεται γάρ οὖν: οὐκοῦν τό γε καθαρτικὸν εἶδος ἂν διπλοῦν ὂν πᾶν ἂν σωτὶ δοι: ναὶ σὺ καταχωλεύων γέ πως οὐ μέλλεις ἐφ' ἑαυτῷ καθαρεῖν; καὶ μέλλει τοίνυν περὶ τὰ σώματα πολλαὶ εἰ μὴ καθαρσεῖς περὶ ἀλλοειδῆ ὁμοιότητι προσήκει: ποῖαι καὶ τίνι: πάντων ζώων ὁπόσα ἐν τοῖς σώμασιν ὑπογυμναστικῶν ἰατρικῶν τε ὀρθῶς διακρινόντων καθαίρεται. καὶ περὶ ταῖς ὄκτὼ ἢ πέντε μὲν φαῦλαι. ὅσαι καλοῦνται κλυστῆρες ἐν χρῷ σωμάτων ὧν μάλιστα κλυστῆρι καὶ σύμπασαι κοσμητικὴ καὶ τῶν ἰατρικῶν ἐπιμέλειαν παρεχόμενοι. καὶ πολλαὶ καὶ νοσηλεῖαι δὲ κωμῳδοτόνοματα ἄχθη: μάλιστα: πλὴν τοῦ παντὸς μὲν οὖν ὧν ἄφθαι τινες. ἀλλὰ μὴν τῶν λόγων μεθόδοι. σωματικῶν λίθων μάλιστα οὐσίαι. οὐ λεκτῶν. οὐ λεκτικαὶ πολλὰ τεχνῶν μέλλον. εἰ τὸ μὲν σκληρὸν τὸ δὲ μαλακὸν ἄφθαλῆ καθαίρον. τοῦ κτήσασθαι μὲν δὴ ἕκαστον ὡς τὸ ξηρὸν τὸ ὑγρὸν κατὰ μοῖραν πειρωμένη. τί καὶ πρὸς τοῦτο ἐξίσου πάσαι. καὶ θαῦμα

τὸν ἕτερον κατὰ τὴν ὁμοιότητα. οὐδὲν μᾶλλον τῆ ταὶ γλοιότερα.
σεμνότερον δέει τὸν δι' αρετῆ ἢ κῆσ. ἢ φθειρι αἱ κλῶ δηλοῦτὰ
θλιβεται κλῶ. οὐδὲν μᾶλλον ἢ νόμῳ κεν ἀλλ' ὡσ τὸ πολὺ χαυμότερον
καὶ δὴ καὶ μῶ ὁ πρᾶγμα. τί προσφερούμεθ' ὀνόματα. σημαίνουσαν
δεῖ μείσ ὁ σαι σώματα ἢ τε ἐυτυχον ἤτε αὐτυχον εἰ λήχασι
καθαίρειν οὐδὲν αὐτὴι δοίσει τοιοῦτόν τι λεχθέν. ὑπερβατὰν
τὸν εἶναι δόξει. μόνον ἐκτὸς χωρὶσ τὸν τῆσ τυχῆσ καθαρσὸ
ον. ταῦτα σημῆναι ὁ σαι ἄλλο τι καθαίρει τὸ γὰρ περὶ τὴν δι
άφοραν καθαρμὸν ἀπὸ τοῦ μὴ ἄλλον ἐστὶ κεχειρῆκεν ἀφορίσασθαι
τὰ νῦν. εἰ γὰρ ὁ πρᾶγμα ὑλόμεθα μανθάνομεν: ἀλλὰ μεμαθήκαμεν
καὶ συμφορᾶ δῶμεν εἰ δὴ καθαρσεῶσ ὧν δὲ τὸ περὶ τὴν τυχὴν
εἶ δοσ εἶναι. τοῦ περὶ τὸ σῶμα χωρὶσ ὄν: ταῦτα μὴ ἄλλα ἐστὶν.
καὶ μοι τὸ μεταπτοῦτο ἐστὶ κουσ. πειρώμεθα σὺν τὸ λεχθέν.
δι' χῆ τε μεῖν: καθ' ὁ ποῖ αν λίθη νῆ. πειράσομαί σοι σωτε
μεῖν. πολυμερίαν. ἕτερον ἄρ' ἐστὶν ὧν τυχῆ λέγομεν τί; πῶσ γὰρ
οὔ: καὶ μὴν καθαρμόσ γ' ἐστὶν. τὸ λιπεῖν μὲν θαύτερον. ἐκ μὴ ἄλλην
δὲ ὁ σον ἀν ἢ τοῦ τί φλαῦρον: ἢν γὰρ οὖν: καὶ τυχὸν ἄρα καθό
σον ἀν ἐυρίσκωμεν καὶ κίαν ἀφαίρεσιν τινα καθαρμὸν ἂν
τὸν λέγοντες ὧν μᾶλλον φθεγξόμεθα: καὶ μάλα γε: λύομεν
εἰ δὴ καὶ κίαν τοιαύτην ῥητέον: ποίαν: τὸ μὲν, οἷον μόσον
ὧν σώματι. τὸ δοῖον αἰσχρὸν ἢ μὴ πόνηρον: οὐ κέ μαθον: μόσον
ἴσσον καὶ σασιν. οὐ ταυτὸν μενόμενον; οὐ δῆτα προὸ τοῦτέ
χω ὅτι χρήμε λ' ἀποκρίνασθαι: πότερον ἄλλο τι σασιν ἢ
μοῦ μᾶλλον. ἢ τὴν τοῦ φύσει συμβαίνον ὅκτινοσ διαφορᾶν δι' αὖ
φθοραν: οὐδαμῶ: ἀλλ' αἰσχρὸν ἄλλο τι πλὴν τὸ τῆσ ἀμαθίασ
παντα χοῦ δηλοῦ δὲ ὀνόματοσ; οὐδαμῶσ ἄλλο: τί δ' ὧν τὴν τυχὴν
δόξασ ἐστὶ θυμίασ. καὶ θυμὸν ἢ δονᾶσ. καὶ λόγον λύπασ.
καὶ πάντα ἀλλήλοισ ταῦτα τῶν φλαύρων ἐχόντων. οὐκ ἂν
σθήμεθα διαφθορόμενα; καὶ σφόδρα γε: συμβαίνομεν
ὄξ ἀν ἀγκῶν σύμπαντα νόσον; πῶσ γὰρ οὔ: σασιν ἄρα
καὶ κόσον τὴν τυχὴν σωμηρίαν λέγοντες ὀρθῶσ ὀρούμεν;

ὀρθότατα μὲν οὖν· τί δ' ὅτι καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον μεταλαμβάνεται καὶ κοπὴν
τινα ἀνέχεται πειρώμεθα τοῦτο τυγχάνειν καθ' ἑκάστην
ὁρμὴν παραφορὰν οὖν τοῦ μὴ ταὐτὸν καὶ ἀποτυγχάνει· πότερον
αὐτὰ φήσομεν ὑπὸ συμμετρίαν τινὰ προσαγαγεῖν· ἢ τοὐναντίον ὑπὲρ
τὴν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς παίσχειν· δῆλον ὡς ὑπὲρ συμμετρίαν·
ἀλλὰ μὴν τυχὸν γέ ἐστιν αὐξόμενα πᾶσαν πᾶσαν ἀμοιρούσας
σφόδρα μέν· τὸ γε μὴν ἀμοιρεῖν ἐστιν· ἐπεὶ λίθοις ὧρμοσμένοις
μὲν τυχὸν παραφέρουσιν ὅσον μισομένης οὐδὲν ἄλλο·
πλὴν παραφροσύνη· πᾶν γε μὴν οὖν· τυχὸν ἄρα ἀμοιρεῖν.
αἰσχρὰν καὶ ἀμετρονθαδόν· ὅτι κεν· ὅτι δὴ δύο ταῦτα φόβον
φανεῖται· καλεῖν ἐμαυτὴν γοῦν· τὸ μὲν ὁπομνήσεως καὶ λοιδορίας
μέρος ὑπὸ τῶν ποιητῶν· νόσος αὐτὴν σαφέστατα ὁρᾷς· ναί·
τὸ λεγόμενον· ἁμαρτίαν μὲν καλοῦσι· κακίαν δὲ αὐτὸ ἐντυχὸν
μόνον μισόμενον· οὐκ εἰθισμένοι νομίζειν· κομιδῇ σπάνιον
ῥητέον· ὃν νῦν δὴ λέξαντος ἡμῶν ἡμφισβητήσασθον, τὸ δύο εἶναι
γοῦν κακίας ἐντυχόν· καὶ δειλίαν μὲν καὶ ἀκολασίαν καὶ
ἀδικίαν σύμπαντα ἡγητέον μόσον ἐστὶν μισητά· τὸ δὲ τῶν ὅλων
λῶν καὶ πάντων ἀποστατοῦντα, ἀσχολίαν θαυμαστόν· οὐκοῦν
ἔστι γε τοιοῦτόν τι· πρὸς δύο πάθεσιν οὖν ἡ ἀσχολία· μνημῶν
τινὸς ἐνδεᾶ· τίνος τοίνυν; πρὸς μὲν ἀσχολίαν· μνήμην
τινὰ ἐνδεᾶ· πρὸς δὲ μόσον· ἰατρικήν· φαίνεται· οὐκοῦν ὁ πρὸς
μὲν ἐμπειρίαν καὶ ἀδικίαν καὶ δειλίαν· ἢ κολαστικὴν πέφυκε
τε χρεὼν δὴ μαλίστα πάντων προσηκούσαν δίκην· τοῦτο
εἰκὸς ὡς ἁπλῶς κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην δόξαν· τί δὲ πρὸς
πᾶσαν ἀμοιρίαν· μόνην ἄλλην τινά· ἢ διδασκαλικῶν ὀρθότερον
εἰ ποιητόν· οὐ δέ μοι φαίνεται· φέρε δὴ διδασκαλικὸν δὲ
ἆρα ἓν μόνον νόμος φαυλότατον εἶναι· ἢ πλείω· δύο δέ τινε αὖ
τὸν εἶναι μεμίασμα κόπῳ· κοπῶ· καίτοι δοκοῦμεν τὴν διδαχὴν
πῃ τοῦ χαλεπωτάτου εἶναι· πῶς· τὴν ἀμοιρίαν ἰδόντα εἰπεῖν
κατὰ μέσον αὐτῆς τρόπον ἔχει τινά· διπλῆ γὰρ αὐτὴ μοι
μοίρᾳ· δῆλον δή τι καὶ τὸν διδασκαλικόν· δύο ἄρα καὶ ζεῦ

ἢ ἀμφοτέρω ἦσαν οὖν τὸ δύο ἓν μόνον

μόριαν ἔχειν. ὃν ὀφθαλμὸν μόριον. τῶν αὐτῶν ἑκατέρῳ: τί οὖν κατα
φανὲς τὸ μῶν ζητούμενον: ἆρα μοί δοκῶ καὶ χαλκοῦν ἀφωρισμένον ὁρᾶν εἶδος. πᾶσι τοῖς ἄλλοις
αὐτῶν ἀντὶ τοῦ τὸ μόριον: οἷον δηλονότι: τὸ μὴ κατεῖδόν
τι. δοκῶν εἶδέναι. διὸ κινδυνεύει πᾶν τοὐναντίον ἂν
λόμεθα νῦν ἔχεσθαι πᾶσιν: ἀλλ' ἔοικε καὶ δηλονότι καὶ τοῦτο μόνον
μόνον τοῖς ἄλλοις ἀμαθίαν τοὔνομα προσρηθῆναι: πᾶν
μυῖα: τί δὲ δὴ τὸ διδασκαλικὸν ἆρα μέρει τοῖς τοῦτο
ἀπαλλάττον τῆς ἀληθοῦς: οἶμαι μὲν ὧδε ἔχειν. τὸ μὲν ἄλλο
δημιουργικὸν διδασκαλίας. τοῦτο δὲ ἔνθα δεῖ λέγειν. παιδίαν
ὑφ' ἡμῶν κεκλῆσθαι. καὶ γὰρ ἔχει δὴ τὸ θυμικὸν ἔνια παίζειν καὶ
λοιπὸν. ἀλλὰ γὰρ ἔνι μὲν. ὅτι καὶ τοῦτο σκεπτέον. ἆρ' ἄτομον
ἢ δεῖ ἐστὶ πᾶν, εἴτινα ἔχει διαίρεσιν οὐσίαν ὥστε μὴ μέσον: οὐ
κοῦν χρὴ σκοπεῖν: δοκεῖ τοίνυν μοι καὶ τοῦτο εἶναι σχίζεσθαι:
κατὰ τί: τὸ μὲν τοῖς λόγοις διδασκαλικόν. τὸ μὲν πρακτέον
ῥᾴστοις δοκεῖ δὲ εἶναι. τὸ δ' ἕτερον μόριον αὐτῶν λειότερον:
τὸ οἷον δὴ τούτων ἕκατερον λέγομεν: τὸ μὲν, ἀρχαιοπρεπὲς
τι παύτριον ὂν πρὸς τὸν νῦν μάλιστα ἔχρην τότε ὡς
πολλοὶ χρῶνται τοῦτο μῶν. ὅταν αὖ τοῖς ὀξυμαρτάνουσί τι. τὰ μὲν,
χαλκοῦν μὲν τὸ τὰ δὲ μαλθακώτερα τῶν μὴ θυμικῶν
τὸ δὲ ὧν ξύμπαν αὐτό. ὀρθότατ' εἰπεῖν. μυθικῶν:
ἔοικε δὲ οὕτω: τὸ λέγειν ἐξανίστην δ' αὖ. λόγον ἐὰν τοῖς δὴν τὸ
νῦν ἡσθῆναι πᾶσαν ἀκούσιον ἀμαθίαν εἶναι. καὶ μανθάνειν οὐ
δεῖν ἐστὶν ἑκάν. τὸν νῦν μόνον εἶναι σοφόν. τοῦτον δὴν νῦν
οἶμαι δεῖ μοὐ εἶναι. καὶ δὲ πολλοῦ δεῖν τὸν νοῦν θυμικῶν
κὸν εἶδος τῶν ἀναιδείας. σμικρὸν ἀρύτην: ὀρθῶς γε μοι μοῖ
ζον τὸ: τοῖς τοιούτοις τῶν δόξης ἐστὶ θυμὸς λοιὼν ἄλλοις τρό
πον τὸν ἄλλον τινά: τίνι δή: διορῶ τοῦτον ὃν ἂν οἱ λοιδορῶν
τί πάρι λέγειν λέγων μὴ δεῖν. εἰ θαῦτο πλανώμενον. τὸν δὲ
ξανθὸν ἀνδρὸς ὄντα ζῶντα. καὶ σωφρονοῦντα δὴ τοῖς λόγοις
ὃ ταὐτὸν τῷ θεάσεσθαι παραλλήλως. τῷ θεῷ δὲ. ἐστὶ δὴ κινδύνου

αὐτὰς αὐταῖς αἷμα περὶ τῶν αὐτῶν πρὸς τὰ αὐτὰ κατὰ τὰ αὐτὰ
τὰ ἁμαρτίας· οἱ δὲ ὁρῶντες. ἑαυτοῖς μὲν χολωσάμενοι πρὸς
δὲ τοὺς ἄλλους ἠμυρωμένοι. καὶ τούτοις δὴ τοῖς τρόποις. τῶν
περὶ αὐτοὺς μεγάλων καὶ σκληρῶν δοξῶν ἀπαλλαττόμενα
πασῶν τε ἀπαλλαγῶν ἀκούειν τὰ λοιδορίαν· καὶ τοῖς πάσχουσι
τι ὑγιαίνοντα μιμούμενοι· μομφὴν γὰρ οὐ παῦροι φίλοι
καθαίρουσι τοῦ αὐτοῦ οὐ πολλοὶ περὶ τὰ σώματα ἰατροὶ μᾶλλον
μὲ καὶ μᾶλλον πρότερον ἂν τῶν προσφερομένων προφῆται ἀπο
λαύειν μᾶλλον ἀσθενοῦσιν. πρὶν τὰ ὑποδίζονται τὰ ἑαυτοῖς
τὸ σκιαλλάττεσθαι τὰ καὶ πολλοὶ τυχὸν διημοιήθησαν σκείνοις.
μᾶλλον πρότερον αὐτῶν ὄψεσθαι τῶν προσφερομένων μαθήματα
τῶν ὄντων. πρὶν ἂν ὀλίγον τὸ τὸν ὀλίγον χρόνον εἰσαῦθις
μὲν καταπαύσασι. τὰ τοῖς μαθήμασιν ὑποδίδοσθαι δόξασι
δεῖσθαι. καθαρὸν ἀποφαίνει. καὶ ταῦτα ἡ γυμνότερον αὐτοῦ
οἱ διημεθυσμένα. πλείω δὲ μᾶλλον ὑγιαίνειν μοῦ καὶ σω
φρονεῖν αὐτῆς τῶν ὄντων αὐτῆς· διὰ ταῦτα δὴ παύσηται
ὦ θεαίτητε. καὶ τὸν ὀλίγον ὀλιγότερον. ὡς ἂν μεγίστη
καὶ κριτικωτάτη τῶν καθαρσίων εἶναι. καὶ τὸν ἂν ὀλίγον
ἀνομοιότερον. ἂν καὶ τυχὸν μᾶλλον ἄλλο ὁμοίως ὂν τοῖς μὲ
γίστοις ἀκάθαρτον ὄντα ἀπαιδευτότερα καὶ αἰσχρὸν γνώμης
ταῦτα. οὐ καθαρώτατον καὶ καλλίστων ὂν ὧν τὸν ὄντως
ὑγιεινὸν ὑγιαίνοντα εἶναι· πάντα τοῖς μὴ οὖν· τί δὲ
τοῦτο τῆς χρωμένους τῇ τέχνῃ. τίνας φήσομεν· ἆρα
φοιτῶμεν οὐ φιάλας φάναι· τί δή· μὴ μεῖζον οὐ τοῖς προ
σαίρουσιν ὑφάσματα· ἀλλὰ μὴν προσοικεῖ γε τοιοῦτόν τινι.
ταῖς μὲν εἰρηνεύειν· καὶ γὰρ κυνὶ λύκος. ἁρμόττουσιν
τοῖς· τὸν δ' ἀσφαλῆ δεῖ πάντων μᾶλλον· περὶ τὰς
ὁμοιότητας ἀεὶ σοιεῖσθαι τῶν φυλάκων· ὀλισθηρότατον
γὰρ τὸ νόμος· ὁμοῦ δὲ πάντων· οὐ γὰρ περὶ σμικρῶν ὁρῶν
τῶν ἀμφισβητήσιμον ὄντων νομίσασθαι τότε· ὁπότ' ἂν ἱκανῶς
φυλάττωσιν· οὐκοῦν τότε εἰκός· ἔτι δὴ διακριτικὸς

τέχνης. καθαρτική· καθαρτικῆς δὲ. τὸ περὶ τυχὸν μέρος ἀφο
ρίσθαι· τούτου δὲ. διδασκαλική· διδασκαλικῆς δὲ. παιδευ
τική· τῆς δὲ παιδευτικῆς. ὁ περὶ τὴν μάταιον δοξοσοφίαν μ
ηχόμενος ἔλεγχος. ἔμ τοίνυν λόγοι παραφαμβάτι. μηδὲν
ἀλλ' ἢ μὴν εἶναι λεγέσθω. πλὴν ἴ γέ εἰ γεμμαία σοφιατική·
λεγέσθω μὲν. ἀπορῶ δ' ἔμ γε τῷ δὴ διὰ τὸ πολλοὺς τε φαίνεσθαι.
τί χρή ποτε ὡς ἀληθῆ λέγειν ταυταὶ διϊχριζόμενον
φ πεῖν ὄν τως εἶναι τὸν σοφιατήν· εἰκός τως γε οὐκ ἀπορεῖν.
ἀλλὰ τοι καὶ κεῖνον ἡγεῖσθαι χρὴ νῦν τῷ δὴ σοφὸν δραν ἀπορεῖν.
πάρει ὁπόταν τε δοκῇ διαλύεσθαι τὸν λόγον· ὀρθῶς γὰρ ἔχει παροιμία.
τὸ ταὐτὸν ἀπάσας μὴ ῥᾴδιον εἶναι διαφεύγειν. νῦν οὖν καὶ
μάλιστα. ἴσως θαυμάζοι ἄν τοι· καὶ λῶς λέγεις· πρῶτον δή
φημι. οἷον ἔξαρτιν θύσασθαι καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
διαλογισάμενοι ἅμα παυόμενοι. φέρε ὁπόσαν ἡμῖν
ὀσοφιατὴν τέφανται. δοκοῦμεν γάρ τὸ πρῶτον εὑρέσθαι μέ
σων καὶ πολυσίων ὑμνοῦσθαι θηρατήν· καὶ τὸ δὲ γε δεύ
τερον. ὑμπορεῖ τις περὶ ταὐτὸν τυχὸν μαθήματα· πάν
μυγε· τρίτον δὲ ἆρα οὐ περὶ αὐτὰ ταῦτα καὶ πολλοὶ
ἂν ἐφαίη εἶναι; ναί· καὶ τέταρτόν γε αὖ περὶ πολλοὺς περὶ
τὰ μαθήματα ἡμῖν; ὀρθῶς ἐμνημόνευσας· σκόπει
δὴ πειράσομαι μὴ λήθειν σε. τῶν γὰρ φανιατικῶν περὶ
λόγους ἦν τις ἀθλητής. τῶν δὲ ἀληθινικῶν τέχνων ἄφορι
σμένος· ἦν γὰρ οὖν· τὸ γε μὴν ὄκτον. ἀμφισβητήσιμον
μέν. ὁ μὲν δὴ τέθεται αὐτοῖς συγχωρήσαντες τὸ δοξοσοφιστὴν
ὑμνεῖσθαι. περὶ τυχὸν καθαρτῶν αὐτὸν εἶναι· παν
ταπασιμὲν οὖν· ἆρ' οὖν ὑμνοεῖς ὁ τῶν ἴσων ἥκιστα μέσον τί σοι πολ
λοῖν φαίνηται. μᾶς δὲ τέχνης ὀνόματι προσαρμόττηται.
τὸ φάσμα τοῦτο ὡς οὐκ ἔστιν ἰδεῖν; ἀλλὰ δηλονοτί
ὁ παίζομεν αὐτό. περὶ τινα τέχνην οὐδενὶ ἄτακτον καταδῆν
ὄκεινο αὖ τῆς. εἰσὶ δὲ παρ' ταῦτα ταῦτα μαθήματα ταῦτα τελε
τάς. διὸ καὶ πολλοῖς ὀνόμασιν ὠνόμασται· τὸν ἕνα τὸν αὐτὸν

προσαιρεθύει: κινδυνεύει τοῦτο ταύτῃ πῃ μάλιστα πεφυκέναι:
μὴ τοίνυν ἡμεῖς γε αὐτὸ ἐν ζητήσει δ' ἀρχὴ παραχωμεν.
ἀλλὰ ἆρα λαύσωμεν πρότον τῶν περὶ τὸν σοφιστὴν εἰρημέ
νων. ἔν γάρ τισι καταφάνη μάλιστα αὐτὸν μὴ νοῦν: τὸ ποῖον:
ἆρα τὸ λογικὸν αὐτὸν ὄφασθαι εἶναί που: ναί: τί δ' οὐ καὶ τῶν
ἄλλων αὖ τοῦ τούτου δὴ διαιρετικὸν μέσεσθαι; τί μήν: σκο
ποῦμεν δὴ, περὶ τίνος ἆρα καὶ φασὶν οἱ τοιοῦτοι τοιεῖν ἀμήχα
νον. ἡ δὲ σκέψις ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς ἔστω. τὴν δὲ πῃ φύσιν
περὶ τὸν θείαν ὁσανοῦν ἁφαμὴ τοῖς πολλοῖς. ἆρ' ἱκανοὺς τοιοῦ
τους δρᾶν: λέγεται γοῦν δὴ περὶ αὐτῶν ταῦτα: τί δ' οὐσφῶν
ραὶ μὴ τὸ καὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα: τί μάρ: ἄλλως
μὴν ἔν γε ταῖς ἰδίαις συνουσίαις ὁ τοῦτ' ἂν μόνον δύναιτο καὶ
οὐσίας περὶ καὶ τῶν μὴ λέγη ταύτῃ ξυνίσαμεν ὡς αὐτοῖς τὸ
ἀντᾷ πεῖν δοκεῖ. τοὺς τε ἄλλους ὁ τῇ ποιοῦσῃ μὲν αὖ περ αὐτοῖς
δοκεῖ αὐτός: παντὸς πάσῃ γε: τί δ' αὖ περὶ μόνον καὶ ξυμπάν
των πολιτικὸν. ἆρ' οὐ χὶ πάνυ σφόδρα τοιεῖν ἀμφισυλητικούς;
οὐ λείπει γὰρ ἂν ὡς ἔπος εἰπεῖν αὖ τοῖς διαλέγεσθαι. μὴ τοῦτο
ὑποπτεύομεν οἱς: τὰ μὲν μὴ περὶ πάσης τε καὶ καταμή
νη ἐκάστων τέχνων ἀεὶ περὶ ὁτιοῦν καὶ ὁντινονοῦν δημιουργὸν
ἀντᾷ πεῖν. δεδημοσιωμένα που καταμέμληται γὰρ ἀμφότερα
τοῖς πολλοῖς μανθάνειν: τὰ περὶ ταῦρ φάνη περὶ τε
τοὺς λοὺς καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν εἰρηκέναι: καὶ πολλαχῇ
ὦ μακάριε. ἕτερον: αὐτὰρ δὴ τὸ τῶν ἀτεχνῶς λογικῶν τέχνης
ἆρ' οὐκ ἔστι κεφαλαίωι περὶ πάντων περὶ ἀμφισυλήτησιν. ἵκα
νὴ πίστις ἂν ἔμοιγε εἶναι; φαίνεται γοῦν δὴ χεδὸν οὐ
δὲν ὑπολιπεῖν: οὐ δὲ δὴ περὶ θεῶν ὧν πάντα λέγεται περὶ
τοῦτο; πάντα γὰρ ἂν ἡμεῖς μὲν ὑπερον οἱ νῦν περὶ αὐτὸ
πλεονότητα. ἡμεῖς δὲ ἀμελύτερον: τὸ ποῖον. καὶ περὶ τί
μάλιστα λέξεις. οὐ γάρ που καταμοφᾶ. τὸ νῦν ἔρᾳ τὸ μέρος:
εἰ πάντα ταῦτ' ἔστι πάσθαί τινα ἂν ἔστι λεγόντων: μᾶλλα
ριον μὲν τὰρ ἡμῶν ὧν ἔνεκα. ἡμῶν τὸ γένος: πῶς οὖν ἂν ποτέ τις

πρόσγε τὸν ζῆν ἀναίμονον. οὐ τοῦ ἀμφοτέρων ὄν. δεῦρο τὰν
ψυχὴν ἐλέγχωμεν τίνος τοῦτ' ἐστὶν ἔργον. τὸ
τῆς σοφιστικῆς δεινὸν θαῦμα. τοῦ δὴ πόρου. καθόντι
νὰ τρόπον τοῦτο δεινὸν αὐτοὶ ἐνθόσιν δόξαν παρασκευάζειν.
ὡς εἰσὶ παύτων παύτων αὐτοὶ σοφώτατοι. δῆλον γάρ. ὡς εἰ
μή τῳ ἀμφισβητεῖ μόριον ὡς μὴ τῷ κείνοις ὄφαινον τὸ φαι
νόμενον τοῖς τῷ εἰ μὴ δὴ μᾶλλον ὁδόκουν διὰ τὴν ἀμφισυ
τησιν εἶναι φρόνιμοι. τόσον δὴ τοῦτο. σχολῇ τοῦ τἀὐτοῖς
τίς χρήματα δὶ δοὺς. ἵν' ὦσθ' ἕν ἀντὶ τούτων αὐτὸν μαθητὴν
γίνεσθαι: σχολῇ μὲν τάν: νὴ δέ γε ὦσθ' ὅσιν; καὶ μάλα: δο
κοῦσι γάρ οἱ μὲν περὶ ταῦτα ἐπαινόνως ἔχειν αὐτοί. περὶ δὲ
πρᾶγμ' ἀγνοοῦσι: πῶς γὰρ οὔ: δῆλον δὲ τοῦτο περὶ σοῦ
παύτων φαμέν; ναί: πρὸς τῶν ἄρα σοφοί. τοῖς μαθηταῖς
φαίνον ται: τί μήν: οὐκοῦν τὸ μὲν ἀνδρώπων γε τοῦτό γε
ὄφελος: πῶς γὰρ οὐ καὶ μέγιστον: δοξασταὶ κἀν ἀρ' αὐτῇ ἂν
περὶ παύτων ἐπαινοῖμεν ὡς σοφιστὴς ἡμῖν. ἀλλ' οὐ καλὴ
δόξα ἔχειν. ἀνάπεφαται: πρὸς τῶν παύτων μέντοι. καὶ κα
λῶς γε τὸν νῦν εἰρημένον. ὅρα δὲ τάδε περὶ αὐτῶν εἰρῆ
σθαι: λοῦσόν μέντοι νῦν σαφέστερόν τι πρὸς δεῖμα περὶ
τούτων: τὸ ποῖον δή: τὸ λέ. καίμοι τε ὡς προσέχομεν τὸν
νοῦν. ὦ μᾶλλα ἀποκρίνασθαι: τὸ ποῖον: εἴτις φαίη μὴ
λέγειν μὲν δ' ἂν τι λέγειν. ἄλλα ποιεῖν καὶ δρᾶν μαὶ τέχνη.
ξύμπαντα ἐοίκασθαι πράγματα: πῶς τοῦτο λέγεις:
τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥήματος. σύγγνωμι ἐμοὶ θαυμάσιος. τὰ γὰρ
ξύμπαντα ὡσαύτως ἔοικε. οὐ μανθάνεις: οὐ γάρ οὖν: λέγω τοί
νυν σὲ καὶ τῶν παύτων. καὶ πρὸς ἡμῶν. τἄλλα ζῷα ὁμοῦ
καὶ δένδρα: πῶς λέγεις: ἆρ' ἵππος ἐστὶ καὶ βοῦς καὶ τἄλλα
φυτὰ πάντα ποιεῖν φαίη: τίνα δὴ λέγων τὴν ποίησιν.
οὐ γὰρ δὴ γε σπορά γε θρεῖος τίς ἐστιν. καὶ γὰρ δὴ καὶ ζῷον ἂν αὐτὸν
ἔτι τε ποιητὴν: φημὶ καὶ πρός γε θαλάττης καὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ καὶ θεῶν καὶ τῶν ἄλλων ξύμπαντων. καίτοιγε

καὶ ταχὺ ποιήσασ ἀν τὸν ὅκαστα. πάντα σημ κρύνομ ένα
τοσ ἀπο δίδοται: πασα διαλλάξει τι νά: τί δὲ τὰ τοῦ λό
γου τοσ ὅτι πάντα οἶδε. καὶ ταῦτα ἕβρον ἂν δι δαξ ει βρό λί
γου καὶ ὀλίγοι χρόνοι. μῶν οὐ παιδαγωγικόν; πάντοσ
που: πασα διαὸ δὲ ἄξει τί τε χνικώτβρον καὶ χαριέστβρον
εἴδοσ. ἢ τὸ μιμητικόν; οὐδαμοῦ σ παύπολυ γὰρ εἰρηκασ
εἴδοσ εἰσ βν πάντα ξυλλαμβάν. καὶ ἁπλούστατον:
οὐκοῦν τὸν ὑπισχνούμβνον δυνατὸν εἶναι μὴ τέχνη.
πάντα ποιεῖν. ἡ μῶν σκοπεῖ που τοῦτο ὅτι μιμητικὸν πασα τὰ ξ
ὁμοίωμα τὸν ὄντων ἀπβργαζόμβνοσ τῇ γραφικῇ
τέχνῃ. δυνατὸσ ἔσται τοιοῦτοσ τὸν νβόν πάλαι.
τοῦρροθβν τὰ μεμαγμβνα ὅσοι δεικνύουσ. λαμβάνων ὅσ
ὅτι πβρ ἂν μουλληθῇ δρᾶν τοῦθ' ἕκαστοσ ὃν ἀπο
τελεῖν βρμοι: πόσα μὲν οὖν: τί δὲ μὴ περὶ τοιοῦτου. ἆρ' οὐ
προσδοκῶμβν εἶναι τέχνων τὴν ἀλλων; ἢ οὐ δυνα
τὸν αὖ τινὰ εἶναι τοιοῦτον καὶ ὅτι πόρρω τὸν πραγμά
των τῷ ἀληθείασ ἀφεστῶτασ διὰ τὸν ὅστισ τοῖσ
λόγοισ μοιτεύειν. δεικνύτασ ἐὰν δοκοῦμεν περὶ
πάντων. ὡσ τὸ ποιεῖν ἀληθῆ δοκεῖν λέγβσθαι. καὶ τὸν
λέγοντα ταῦτα. σοφώτατον αὖ πάντων αὖ παρτεῖναι: τί
γὰρ οὐ καὶ εἰ ἦν τοι αὐτη τις ἄλλη τέχνη; τοῦτο πολλοῦ
οἶμαι ἂν δεῖσθαι τῆσδε τῶν τὸ τε ἀκούοντοσ. ἆρ' οὐκ ἄν
μακρὰ χρόνου τὸ ξυνβληθόντοσ αὐτοῖσ ἱκανοῦ καὶ πορ
ρὼ σύστασισ. τοῖσ τε οὖσι πρὸσ πίστασιν τασ ὀρνίθων
καὶ διαπαντὸσ μαντικὰσ ἀρκοῦντοσ ὄρνεα σοφὰ
πβῤῥα τῶν ὄντων. μᾶλλον ἢ παίδειν τασ τὸτε γνωμόνασ
δόξασ. ὡσ ἄρα σμικρὰ μὲν φαίνβσθαι τὰ μικρὰ. καὶ
λωὰ δὲ τὰ ῥᾴδια καὶ πάντα πάντη ἀφανῆ
φθαι τὰ ὄρνιθοσ λόγοισ φαντάσματα ὑπὸ τῶν ὄρνιθοσ
πραίξασιν ὄρνεον παρανομημάτων. ὡσ γοῦν ὄρνισ
τηλικοῦδε ὄντι κεῖρα. οἱ μὲν δὲ καρὲ τῶν ἐπόρρωθεν

ἀρέσαι κόσον εἶναι· τοιγαροῦν ἡμεῖς τε οἱ δεόμενοι· παρὰ
σοῦ μεθ' ἁπάντων καὶ ἡμῶν πειρώμεθα σοῦ δέεσθαι τοῦ ἀμφὶ τῶν παθη-
μάτων προσαγορεύειν· τοῦτο δ' οὖν τοῦ σοφιστοῦ· τὸ δὲ μοι λέγε·
πότερον ἡ δηλοῦσθαι σαφῶς· ὅτι τῶν μορίων ἕκαστον μέρος
τοῦ ὅλου τῶν ὄντων· ἢ διαιρεῖσθαι μὴ πρὸς ὃ τι
πρᾶγμα λέγειν δοκεῖ λυσιτελεῖν εἶναι· πρὸς τοσοῦτον· καὶ
τοῦτ' ἔστιν ἡμῶν ἀληθῶς ἔχον τυγχάνει· καὶ τοσοῦτ'
ἄξιόν ἐστι· ἀλλ' ἆρα δηλοῦσθαι ὑπὸ τῶν εἰρημένων·
ὅτι τῶν τινῶν ἐστι διαφορὰ μετέχοντων· ἕκαστον μορφῆς
γάρ ἐστι καὶ μεγέθους· ἀριθμοῦ τινος· ἢ καὶ μηδενὸς τούτων τινός·
πόσου γὰρ οὐθενός· ἀμφισβητήσιμον γὰρ ἢ μεῖζον ὄρνιθος μη-
τὸν θήρα μὴ κεῖσθαι εἶναι· ἔστι δὲ καὶ τῶν μορίων τινὰ
μὲν ἀναμφιλογήτως καὶ τινι τῶν ὅλων τοῖς λόγοις προσ-
ήκοντα ὁρᾶσθαι· ὡς οὐ κατὰ φύσιν ἔχειν τὸ λέγε·
τὸ ποῖον· τὸ μὴ οὗ τοῦ γένους εἶναι· τοῦτο θαυμαστοποι-
οῦντος εἶναι· καὶ ἐμοὶ τοῦτό γε· οὐ τοσοῦτον περὶ αὐτοῦ ἐσπουδακέναι·
δεδιέναι τοίνυν· ὅτι τοῖς χαλεπὸν διαιρεῖν τὴν εἰδοποιὸν
ἰδέαν τέχνην· καὶ καταμαθεῖν ἐστιν αὐτήν· ἐὰν μὴ ἱκανῶς
ἡ διαιροῦσα ὑπομείνῃ· συλλαμβάνειν αὐτὸν κατὰ τὰ
δοκοῦντα ὑπὸ τοῦ καλλικούλου· κἀκεῖνο παραδόν
τας ἀποφαίνειν τὴν ἀρετήν· ἐὰν δ' ἄρα κατὰ μέρη τῶν μη-
δενὸς ἡ τοιαύτη πίστωσις ἀκολουθεῖν αὐτοῖς διαιροῦσιν
ἀπ' αὐτῶν ὑποδεχόμενοι αὐτὸν μοῖραν· ὅσον περ ἂν λήθῃ·
παντάπασιν οὔτε οὖσον· οὔτε ἀλλογόρασον οὐδέν· μή ποτε δὲ κ
φύσιν ἐσύζηται· τὴν τοῦ οὕτω λεγομένου μεγίστου καὶ
θεοῦ καὶ ἀνθρώπου καὶ ζῴου παντὸς μέθοδον· λέγεις δὲ καὶ ταῦτα
παντάπασι καὶ λίαν· κατὰ μὲν τὸν παρβλήλυθότα τρόπον
τῆς διαιρέσεως· ὅτι μέν μοι καὶ μᾶλλον φαίνομαι· λύσιν καθορᾶν
ἢ μὴ τῶν μιμητικῶν· τῶν δὲ ζητουμένων ἴδιον· ὅπως
τέρας τοιοῦτον ἡμῖν τυγχάνει κατανενοήσθαι οὐδαμῶς
δοκοῦσί μοι λεγόμενον εἶναι· οὐδ' ἄλλῃ ἔστιν καὶ δίβλεπτον

λιμῆν. τίνος τοῦ δὴ ὀλοφύρεσθε: μίαν μὲν τὴν εἰ καὶ μὴ ὠρῶ θρᾷν
τὴν τέχνην. ἑτέραν δὲ αὖ τὴν μαλακίαν ὁποτέραν κατὰ τοῦτο τοῦ
παραδείγματος συμβαρίσασι. θρηνεῖ καὶ πλαύτειος καὶ
μαθητὴς καὶ πρὸς τούτοις ἔτι χρήματα ἀπολωλὼς τὰ παρ' ἑκάστου.
τὴν τοῦ μιμητοῦ γνώμην ἀπορρίπτεις: τί δ' οὐ παύσεσθε οἱ μιμούμενοι τί, τοῦτ' ἔστι χείροσι δρᾶν: οὐκοῦν
ὅσοι γε τῶν μειζόνων τούτων ἐπιλάθεσθε τὴν θρῆνον ἡμῖν ἀφαι-
ρεῖσθε. εἰ γὰρ ἀποδιδοῖτε τὴν τῶν καλῶν ἀληθινὴν σύμμε-
τρίαν. οἶσθ' ὅτι, σμικροτέρα μὲν τοῦ δένδρου τὸ σῶμα ἂν
μείζω δὲ τὰ κάτω φαίνοιτ' ἄν. διατὶ τὰ μὲν πόρρω θεν.
τὰ δὲ ἐγγύθεν ὑφ' ἡμῶν ὁρᾶσθαι: δοκεῖ μοι παύσασθε οὖν:
ἆρ' οὖν οὐ χαίρειν τοῦ ἀληθοῦς ἅπασαν τοῖς δημιουργοῖς ἐστιν
οὐ τὰς οἰκείας συμμετρίας ἀλλὰ τὰς δοξούσας εἶναι
καλάς. τοῖς εἰδώλοις θρηνήσουσι; πανταπασιν:
ἆρ' οὖν τὸ μὲν ἕτερον δίκαιον εἰ καὶ κωλύειν;: ναί: καὶ
τὴν γε μιμητικὴν τὸ ἴσον τούτοις μέρος κλητέον πόρ-
ρω εἰ που μέντοι πρόσθεν εἰ καὶ κλητέον: τί δὲ τὸ
φαινόμενον μὲν διὰ τὴν οὐκ ἐκ καλοῦ θέαν. ὄντα δὲ τοῖς
καλοῖς. δῶν ἁμὴν δὲ εἰ πολλοὶ τὰ τηλικαῦτα ἐπιχειροῦσιν ὁρᾶν.
μὴ δέ τι κοὐ φήσιν ὄντα κρίνειν. τί καλοῦμεν. ἆρ' οὐκ ἐκεῖνο
φάντασμα μέν. ὄντα δὲ οὔ. φάντασμα; τί μήν: οὐκοῦν
ποιοῦσι καὶ κατὰ τὴν ζωγραφίαν τοῦτο τὸ μέρος σκιαγρα-
φοῦσι. καὶ
κατασκιάσαντα μὴ μὴ τί κλῆν: πῶς δ' οὔ: τὴν δὴ φάντασμα
ἀλλ' οὐκ εἰκόνα αὐτῶν μακρῶν τε ἔτι καὶ μὴ
κλῆν ὀρθὰ τἀναντία φαίνεσθαι μέρη; πάνυ γε: τοῦτο τοί
νυν τὸ δῶν ἔλεγον. εἰ μὴ τῷ εἰδώλῳ τοιοῦτόν ἐστι. ἢ καὶ
κλῆν καὶ φαίνεται κλῆν: ὀρθῶς: ὁ δέ γε καὶ τὸ λῖμφη
μόνον τοῦτο τὸν σοφιστὴν θαυμάζειν. οὐδὲν ἄν τοῦ λύπαμαι
με καὶ σώσαιμι σαφῶς. ἀλλ' ὅπη ποτὲ θαυμαστὸν ἀνὴρ καὶ κα-
τὰ δεῖν πανταχόθεν. ἐοικὲν καὶ μὴν μεγάλου καὶ κομψοῦ
εἶναι σοφιστοῦ ἐν δὴ τῷ συμπεφορῆσθαι κατάφαρμα:

ἢ πάνυ μὲν οὖν: τὸ μὲν ἀρα ἕτερον οὐδὲν καλὸν
ἐστὶ κατὰ γε τὴν εἰκόνα
καλόν:—

δοι κθμ: ἆρ' οὖν αὐτὸ μὴ ποιήσω κομ ξυμφήσ. λὶ σὲ οἰομρὶ νμὶ τιὸ
ὑπὸ τοῦ λόγου σω ει θι σμβήσομ σω δωαί σαιτο ποροὸ τὸ ταχὺ ξυμ
φήσαι: ποῶσ καὶ ποροὸ τῇ τοῦτ' εἴρη καισ: ὄν ποσ ὦ μαν κάριθ.
ὁμὴν ὁμ παν ταῦ παισι χαλεποὶ σκέ τει. τὸ μὰρ φαί νεσθαι τοῦτο.
καὶ τὸ δο κεῖν. εἶ ναι δὲ μὴ: καὶ τὸ λάθειμ μὴν αὐ τω. ἀλλὰ μὴ
δὲ μή. ποαῦ τα ταῦτ' ἔ αι μὲ τὰ ἀ πορίασ. ἀλ' ὁμ τοὶ πρόσθεν
χρόνοι καὶ μῶ ὅ ποσ μὰρ εἰ ποὸν τα χρὴ τὸ δὴ λάθειν. λὶ
δο ξάζειν ὄν ποσ εἶ ναι. καὶ τοῦτο φθάζ ἀμὴν ὁμ ὰμ πλο
νία μὴ σω ἐ χεσθαι. ποαῦ τα ταῦτ' ὦ θαὶ τὴ τὸ χαλ εσὸν:
τί δή: τὸ λμὴ κὴμ ὁ λόγοσ οὗτοσ ὑπο θέσθαι τὸ μὴ ὂν εἶναι;
τῷ δοῦ μὰρ. οὐ καὶ ἄλλωσ γί γνοι τὸ ὄν. ποαρ μὴ μί δησ δὲ μὲ
τα ὦ παῖ. ποαῦ σιν ἡμῖν οὐ σι ν. ἀρ χόμεθα γὸ καὶ διαὐτό
λου ταὐτὰ πε μαρτύραται. πλὴ τὸ ὦ δε ἑκάστοτε λφον.
καὶ μεταὶ μέρων. οὐ μὰρ μή ποτε τοῦτ' οὐ δαμῇ φήσιν εἶναι
μὴ ὄν τα. ἀλλὰ σὺ τῷ δ' ἀφ ο δοῦ δὴ ζήτησον εἴρη μό
νημαι. ποαρ' ἑκείνου τὸ οὕ ω μαρ τυρεῖ ται. καὶ μά λι' ἀ γὸ δὴ
ποαῦ των. ὁ λόγοσ αὐτὸσ ἀν δηλώ σειε μέτ' ἀ ναισαν
σθῆσ. τοῦτ' οὖν αὖ τὸ θαυμάσωμεθα πρῶ τον. εἰ μὴ τι σοι δια
φθόροι: τὸ μὲν ὁμὸν ὅ τι μὴ ποὺ λε τί θεσο. τὸν δὲ λόγον μὴ μὴ
τί ποτ' ἄλλο εἰ σὶ σκο πῶμ. αὐ τὸ σε ἴ θι. καμὲ κατ' αὐ τὴν
ὁδὲ τὴν ὁδόν: ἀλλὰ χρὴ δρᾶν ταῦ τα καὶ μοι λέγε. τὸ μὴ
ὂν ἆρα σόν. τολμᾷ μὲν που φθέγξασθαι; ποῦ σ μὰρ οὔ: μὴ
τοί νω ὅτι δοο εἴμεν καὶ μὴ δὲ ποτὲ δια ῶν. ἀλλ' ἢ ποτ' ου δή.
δῆ οι σωμο ἡσαν τά τι νά. λ' ποφή ναισθαι τὸν αὖ κρο α
τὴν. ποοῖ χρὴ τούμοι μα ὧν οι φθρεῖν τοῦτο τὸ μὴ ὄν. ὅ τι δο
κοῦ μεν ἂν εἶσ τι. καὶ ὧν οι ποῖ ον αὐτὸν τὸ κατα χρή σασθαι
καὶ τοῖ ποτ' ὧν θαυμεν φοι δεῖ κνύ ναι: χαλεπὸν λέγου. καὶ
σχε δὸν εἰ πᾶν οἵ οι γ' ὁμοί ποτ' ἂν τά παισιν ἄ πορον: ἀλλ' οὖν τοῦ
τό γε δῆλον. ὅ τι τὸν ὄν τοσ. ὧν τὸ μὴ ὂν οὐ κοι σθόν:
ποῦ σ μὰρ ἄν: οὐ κοῦν ὧν εἰ ποτ' ἂν οὐ κοῦν τὸ ὄν. οὐ δὲ πὶ τὸ τί
φθρὸν ὁρ θῶσ ἂν τισ φθρόι: ποῶσ δή: καὶ τοῦθ' ἡμῖν σκου

φαυτρον. ὡς καὶ τὸ τί ῥῆμα ὡσόν τι λέγομεν ἕκαστο· μόνον γὰρ αὐτὸ λέγειν ὡ ὡσθρωμμὸν καὶ ἀπηρκμοομμόν ἀπὸ τῶν ὀνόντων αὐπαύτων. ἀλλὰ ὡσ ατον· λῆ γάρ; ἀλλὰ ὡσ ατον: ἆρ αυτὴ δὲ σκοπῶν ξύμφησ ὡσ ἀμαύκλητόν τι λέγειν ταυ. δὴ γάι λέγειν: οὕτω: δηὸσ γὰρ δὴ τὸ τί φήσει σ σημεῖον εἶναι· τὸ δὲ τινὸ δυοῖν· τὸ δὲ τινὸ τὸ πολλῶν: ποῦσ γὰρ οὖ: τὸν δὲ μὴ μὴ τὴ λέγον τα. ἀμαύκλαιότατον ὡσ οἵ κε παυτά ποτ μὴ δὴ λάβῃ: ἀμαύκλαιότατον μὲν οὖν: ἀρ' οὖν οὐ δὲ τοῦτο συγχωρητέον. τὸ τὸν τοιοῦτον λέγειν τί· λέγειν μέν τοι μὴ δὲν· ἀλλὰ οὐ δὲ λέγειν φαυτόν· οὐ δ' ἂν ἐπιχειρῇ μὴ δὲν φθέγγεσθαι: τέλοσ γοῦν δὴ ἀπορίαν ὀλόγοσ ἔχοι: μὴ ποσ μένει πλησ. ἐπεὶ γὰρ ὦ μακάριε ἔστι καὶ ταῦτά γε τῶν ἀπορίων λῦσαι μέν τι καὶ πρότη· ποθρὶ γὰρ αὐτὴν ἂν τοῦ τὴν ἀρχὴν οὖσαν τυγχάνῃς: ποῦσ φλῆσ λάβε καὶ μὴ δὲν ἀποκρίνησ: ποῖ μέν ὄρτι που. ποροσ γὰρ οἱ τἀὐτὶ τῶν ὄντων ἕτερον: ποῦσ γὰρ οὔ: μὴ ὄν δέ τι τῶν ὄντων. ἆρ' αὖ πο τὸ φήσομεν προσήκειν εἶναι; Καὶ ποῦσ: ἀριθμὸν δή τιν' ἓξ ἅπαντα τῶν ὄντων τίθεμεν; Εἰ πέρ γε καὶ ἄλλό τι. θετέον οὖν: μὴ τοίνυν μὴ δὲ ἐπιχειρῶμεν ἀριθμοῦ· μήτε πλῆθοσ μήτε τὸ ὅλον. προὸ τοῦ μὴ ὂν προσφέρειν: οὐ κουν ἂν ὀρθῶσ γε οὕτοι κε ἐπιχειρῶμεν. ὡσ φησὶν ὁ λόγοσ: ποῦσ οὖν ἂν μὴ διαπορήσαι τοῦ ἀσυμπτοσ φθέγξασθαί τοτε. μὴ καὶ τὴν διαμοίρασιν, τὰ παρ' ἅπαντα λαμβάνοι, τὰ μὴ ὄντα μὴ τὸ μὴ ὄν. χωρὶσ ἀριθμοῦ: λέγε πωσὶ: μὴ ὄντα μὲν ἐπεὶ δὴ λέγομεν. ἆρ οὐ πολλὰ θοσ ἐπιχειροῦμεν ἀριθμοῦ προστιθέναι; τί μήν: μὴ ὄντα δὲ, ἆρ' οὐ τὸ δὴ αὖ;: σαφέστατά γε: καὶ μὴν οὔτε δίκαιόν γε οὔτε ὀρθὸν φαμὲν. ὃν ἐπιχειρεῖν μὴ ὄντι προσαρμόττειν: λέγεισ ἀληθέστατα: σωφρονεῖσ οὖν ὡσ οὔτε φθέγγεσθαι λευκὸν ὀρθῶσ οὔτε ἄλλο μηδέν. οὔτε διανοεῖσθαι τὸ μὴ ὂν αὐτὸ καθ' αὑτό. ἀλλ' ἔστιν ἀδιανόητα τοῦτο καὶ ἄρρητον καὶ ἄφθεγκτον καὶ ἄλογον; παντάπασι

μὴ οὖν· ἆρ' οὖν ὁ τοσοῦτος μῶν. ἆρα τι λέγομεν τὴν μεγάλων ἀπορί
αν θρεῖν αὐτοῦ σοφρι; τὸ δὲ δεῖ μείζω. τίνα λέγειν ἄλλων ὄχ
μὴν· τί δ' ὦ θαυμάσιε· οὐκ ἐμοὶ σοῦ ἀλλὰ τοῖς λεχθεῖσιν.
ὅτι καὶ τὸν ὀλίγον τανῦν ἀπορίαν καθίστησι τὸ μικρόν οὗτος.
ὥστε ὁπότ' οὖν αὐτὸ ἐστι χειρὶ τις ὀλίγον εἶναι· ἆρα τίνα αὐτὸν
αὐτοῖ σφρισκεινον ἀφαιρεῖσθαι λέγειν; τοσοῦτος φίλιος εἶπε
ὅτι σαφέστερον· οὐδὲν δεῖ τὸ σαφέστερον ἐμοὶ σκοπεῖν·
ἀλλὰ μὴν μήποτε οὔτε ἐμοὶ οὔτε τῶν πολλῶν τὸ
μικρὸν δεῖν μεῖζον· ἆρα τε καὶ νῦν· οὕτως ἐμοὶ αὐτὸ εἴρηκα·
τὸ μικρὸν μᾶλλον ἦν μοι εἶναι; ναί· καὶ μικρῷ οὖν καὶ σμικρὸν
ἔμπροσθεν· ἀφανέστερον τε αὐτὸ καὶ ἄρρητον καὶ ἄλογον
ὄφλειν εἶναι· ἔχω εἶπε; ἔχω δοῦναι· τοσοῦτον μᾶλλον· οὐκοῦν
τόνδε εἶναι προσαίτιον εἰρώμενος ἐμοὶ αἰτίαν τοῖς πρό
σθεν ὄλεθρον· φαίνεται· τί δὲ τοῦτο προσαίτιον· οὐχ ὅσ
περ διελεγόμεθα; ναί· καὶ μὴν ἄλογόν γε λέγομεν καὶ ἄρρη
τον καὶ ἀφανέστατον· ὥστε προσῆν τὸν λόγον ἔσοικεν·
ποσοῦ δεῖ· φαμὲν δεῖν ἢ περ ὀρθῶς τις λέξει μὴ τε
ὡς ἐμὲ μὴ τε ὡς πολλοὺς διορίζειν αὐτό· μὴ δὲ παραίτη
σιν ἐμὲ καὶ λεῖν· ἐμοὶ γὰρ ἔδοξε καὶ κατὰ ταὐτὰ νῦν ἀεὶ τοῖς πρόσ
θεν προσαιτιᾶσθαι τοῦτο· τὸν μὲν τοίνυν
ἐμὲ ὅτι τί τις ἀν λέγοι· καὶ μὲν πάλαι καὶ τὸ νῦν λιτὴν μέ
μνημαι ἐν ὑμῖν περὶ τοῦ μικροῦ τοσοῦτον· ὡς ἐμοὶ
γε λέγοντι καθαίρειν ἔοικεν· μὴ σκοπεῖν μὲν τὸν ὀρθολογι
αν περὶ τοῦ μικροῦ· ἀλλὰ δοῦναι νῦν· ἐμοὶ σκεπτόμεθα·
ὡς σφίσι· εἰ δοκεῖ ἡμῖν δοῦναι μεμαθηκέναι. αὐτὸ μὲν δὴ ὃν
ὅτι μάλιστα δοκοῦν σμικρὸν πεφράσθαι· μήτε οὖ
σίαν μήτε ἐν· μήτε πλῆθος ἀριθμοῦ προστιθεῖσι τοῖ
μικρῷ κατὰ τὸν ὀρθὸν φθέγξασθαι περὶ αὐτοῦ· πολλὴ
μὲν τάραχε καὶ αὐτόθεν ἔχει προθυμίαν τῷ ἐναντιοῦσθαι
ἢ σθ' ὁρᾶν τοι αὐτὰ ταὐτὸν ἔχοντα· αὐτὸς ἐναντιοῦμαι·
ἀλλ' εἰ δοκεῖ· σὲ μὲν καὶ ἐμὲ· χαίρειν ἐῶμεν· ὅσον δ' ἀπ' ἐμοί

λωα μένοι δρᾶν τοῦτο ὃν τυγχάνομεν. μέχρι τοῦτου λέγομεν.
ὡς παντὸς μᾶλλον. παρόρμως εἰς ἀπορον ὁ σοφιστὴς τόπον
κατα δέ λυκον: καὶ μάλα δηλοφανέσται: τοι γὰρ οὖν εἴτινα φήσομεν αὐτὸν ἔχειν φαντασικὴν τέχνην. ῥᾳδίως ἂν δόξαιμεν
τῷ χρείαν τοῦ λόγου ἀντιλαμβανόμενος ἡμῶν. εἰς τοῦναντίον
ἀποτρέψαντες τὸν λόγον ὅταν εἰ δοκοποιὸν αὐτὸν καλῶμεν. ἀνθρωπον τοίνυν τὸ παράπαν εἶδωλον λέγομεν. σκοπεῖν οὖν
χρὴ ὡς θᾶττον. τί τίς τοίνυν ἂν εἴη ἀνθρωπος τὸ ἀνθρωπόμενον
ἀποκρινεῖται: δηλονότι φήσομεν. ταὐτὸν ὃν τοῖς ὑδασι καὶ
κατόπροις εἴδωλα. καὶ τὰ γεγραμμένα καὶ τὰ τετυπωμένα
καὶ τἄλλα ὁσαπερ τοιαῦτα ἐστιν ἄνθρωπος: φαινόμενα εἶ ὡς θᾶττον. σοφιστὴν οὐ χωρακῶς: τί δή: δόξει σοι μὴ ἓν λίαν
ταύτασιν οὐκ ἔχειν ὁμαλῶς: πῶς: τὴν ἀπόκρισιν ὅταν οὕτως
αὐτοῖς δίδωσι. ἐὰν ἂν κατόπτροις λίαν πλασμασιλφὶς τί. κατανοήσαι σοὶ τοῦ λόγου ὅταν ὡς πλησίον τι λφὶς αὐτοῖ.
πρόσωπον οὔτε κάτοπτρον οὔθ' ὕδατα μὴ ὄντα
οὔτε τὸ παράπαν ὅλως. τὸ δ' ἐκ τοῦ ἄνθρωπον ἀνθρωπόμενον: ποῖον: τὸ δὴ αὖ παρ' ὧν τούτων. αὖ πολλὰ εἴ τοι ἐν λιχνίοις
ἂν ἐν πρόσωπον πεῖρόν μάτι φθεγξάμενος εἴδωλον ἂν τοιαῦτα
σιν ὡς ἐν ὄν. λέγοιμεν καὶ ἀμφίνου. μὴ δὴ ὑποχωρῶμεν
ἄνδρα: τί δή; τοῦ ὧδε ἔχειν εἴδωλον ἂν φαίμεν εἶναι. πολλὴν
γε τὸ πρὸς τἀληθινόν. ἆρ' ὅμοιον ἀνθρωπον ἀνθρωπον τοιοῦτον:
ἀνθρωπον δὲ λέγεις τοιοῦτον ἀληθινόν. τί ἐστὶν τὸ τοιοῦτον
εἶπας: οὐδαμῶς ἀληθινόν γε. ἀλλ' ὅμοιον μέν: ἆρα τὸ
ἀληθινὸν ὄντως ὂν λέγομεν;: οὕτως: τί δὲ τὸ μὴ ἀληθινόν. ἆρ' ἀνθρωπίνον ἀληθῶς;: πῶς μήν: οὐκοῦν ὡς οὐκ
ἄρα λέγεις τὸ ὅμοιον. εἰ πρὸς αὐτὸ γε μὴ ἀληθινὸν ἀνθρώπινον.
ἀλλ' ἔστιν μήν: πῶς: οὐκοῦν ἀληθῶς γ' ὄφλων: οὐμαρῶν.
πολλήν γε δὴ κοινωνίαν: οὐκοῦν ἄρα οὐκοινωνίαν ἐστὶν ὄντως.
ἣν λέγομεν εἰκόνα: κινδυνεύει τοιαύτην τινὰ πολλὰ
χθαι συμπλοκήν. τὴν μὲν οὖν ποιόν τι: καὶ μάλα σύτοσον:

πῶς γὰρ οὐ κάτοπιν· ὁρᾷς μοῦ ὅτι καὶ μὴ δι' αὐτῆς ἔστιν ἀλλ' ἐξ
ἴσου ταύτης, ὁ τοῦ λυκέφους σοφιστὴς ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς.
τὸ μὴ ὂν οὐχὶ κόνταυρον ὁμολογεῖν εἶναί που; ὁρῶ καὶ μάλα:
τί δὲ δὴ τὴν τέχνην αὐτοῦ τίνα ἀφορίζομεν. ἡμῖν αὐτοῖς
συμφωνεῖν οἷοί τε ἐσόμεθα: πῇ καὶ τὸ ποιόν τι φωνοῦμεν
οὐτοσὶ ἕξις: ὁ τἀγαθοῦ περὶ τὸ φαύλισμα αὐτὸν ἀπαγαγὼν
φαῦλον. καὶ τὴν τέχνην εἶναί τινα ἀπαρτητικὴν αὐτοῦ, πότε
ποτὲ ἂν δὴ δοξάζειν τὴν τυχὼν ἡμῶν φήσομεν ὑποτῆς
ἐκείνου τέχνης. ἢ τί ποτ' ἐροῦμεν; τοῦτο γὰρ ἄλλο εἰ
μὴ μεν: τὸν δὴ δοξάζοντα δόξαν τινὰ περὶ τοιοῦτοι
ζοντα, ἢ ποῦ; περὶ τί ἄρα ἕξις ἐστὶν ἡ τοῦ δοξάζειν τὰ μὴ ὄντα
τὴν τοῦ δὴ δόξαν; ἀνάγκη: ποτέρων μὴ ἔστιν τὰ μὴ ὄντα
δοξάζοντα. ἢ ποῦ ἔστιν τὰ μὴ λαμπρῶς ὄντα: ἔστι γοῦν
τὰ μὴ ὄντα δεῖμα. εἰ πρὸς τοῦτό ποτε πίπτει καὶ καταμάχεται:
τί δ' οὔ καὶ μὴ λαμπρῶς ἔστιν, περὶ ταῦτα ὄντα δοξάζεται;
ναί: καὶ τοῦτο δὴ τοῦ δοῦ; καὶ τοῦτο: καὶ λόγος οἷμαι τοῦ δὴ
οὕτω κατὰ ταὐτὰ ταῦτα μορφοῦσθαι. ταὐτὸν ὂν τὰ ἕξεως
μὴ εἶναι. καὶ τὰ μὴ ὄντα εἶναι: πῶς γὰρ ἄλλως τοιοῦτος
γένοιτο: ἐχέδωνος δαμῶς. ἀλλὰ ταῦτα ὁ σοφιστὴς φεύξεται,
τί μηχανῇ συγχωρεῖν τινα τῶν νῦν φρονούντων. ὁ τἀγαθοῦ
φθέγκται καὶ ἄρρητα καὶ ἄλογα καὶ ἀδιανόητα πρὸς δύο
λογισμένα ἢ τὰ πρὸς τοῦτον ὁμολογισθέντα: μανθά
νομεν ὦ θεαίτητε ἃ λέγεις: πῶς γὰρ οὐ μανθάνομεν. ὅτι
τἀναντία λέγειν φησὶν ἡμᾶς. τοῖς μὲν δὴ τοῦ δὴ τολ
μήσαντος εἰπεῖν. ὡς ἔστιν ἡμῖν δόξαις τε καὶ κατὰ λόγους.
τοῖς γὰρ μὴ ὄντα τὰ ὄντα προσαπειρήμασι πολλαχοῦ ἀμφι
σβητεῖσθαι δοκοῦσιν. νῦν δὴ τοῦτο εἶναι, σαφῶς τὸν
ἀδιανόητον: ὀρθῶς δ' ἔπεμνήσθης. ἀλλ' ὅρα
δὴ μὴ οὐ λυθῶμεν τί χρὴ δρᾶν τοῦ σοφιστοῦ περί. τὸν γὰρ ἀπτ
λεῖστον καὶ ἀπορίας. ἐμὲ αὐτὸν δὴ θρυπτόμενον ἐν τῇ τῶν
νοημάτων καὶ τοῦ δοκεῖν τι θεὸν τέχνη, ὁρῶ σφόδρα ἀπόρους

καὶ πολλαί; καὶ μάλα: μὴ Κρονικόρροος τοίμων αὐτῶν διελήλυθα μέν. οὐ σοὶ μὲν ὡς ἔοικεν εἰ πῇ μὲ πορεύσαιμι: ἐμοὶ δὲ ἄριστον ἀρῶσαι ἔοικεν εἰ ἦν τὸν σοφιστὴν ἐλεῖν. εἰ ταὐτὰ οὕτως ἔχει: πῶς; οὐ πολὺ σὺ πολυσόφου μᾶλλον δεῖ κιθαρῳδοῦ, ὃς οὐκ ἐθέλει λέγειν. εἰ καὶ κατανοῇ Κρόνον οἷός τε ὢν λανθάνειν πλείστους ἀνδρῶν ὄντας: ἔξεισιν οὖν σύμφωνον. καὶ καθάπερ εἰπόντος μοῦ ἀρτίως, ἐάν τε καὶ κατὰ μικρὸν ἀφαιρῇς ἀσόφους με θαυμάζεις, ἐάν τε καὶ κατὰ μικρὸν προσφέρῃς πολλοὺς ποιεῖς: τί δέ: τὸν τοῦ πρωτομύστου δοῦλόν μου. ἀνάγκαιον ἡμῖν ὁμονομέρτοις ὄντας ἀσαφίζεσθαι καὶ τὸ ὂν αὖ. πάλιν ὡς οὐκ ἔστι φαίνεται τοιοῦτον διαμαχητέον ὂν τοῖς λόγοις: πῶς γὰρ οὐ φαίνεται. καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο τυφλοῖ. τούτων γὰρ μήτε λεχθέντων μήτε ὁμολογηθέντων. σχολῇ ποτέ τις οἷός τ' ἔσται περὶ λόγων τοὺς λόγους λαβὼν μὴ δόξης. ἢ τὸ εἰδώλων ἢ τὸ εἰκόνων ἢ τε μιμητικοῦ ἢ τὸ φαντασμάτων αὖ τῶν. μὴ καὶ περί τε χνοῦν τῶν ὁσαπερὶ ταῦτ' εἰσὶ. μὴ καταγέλαστος εἶναι. πάνυ γὰρ πιθανὰ ἀναγκαῖόν μοι ἀποδέξασθαι: ἀληθῆ τοῦ διὰ ταῦτα μέντοι τολμητέον ἐπιτίθεσθαι τοῖς πρῶτον λόγοις νῦν, ἢ τὸ παράπαν ἑαυτὸν. ἢ τοῦτό τις ἔρρει δραπόκνος: ἀλλ' ἡμῖν τοῦτό γε. μὴ δὴ μὴ λαμπρὰ εἴρηται: πρῶτον τοίμων ἐάν σε σὺν Κρόνῳ τιμωρήσομαι: λέγε μόνον: εἰπόντος νῦν μὴ λέγομεν. ὡς πρὸς τὸν περὶ ταῦτ' ἔλεγχον. ἀεί τε ἀπορρήκοος ἐμοὶ τυγχάνω. καὶ μὴ καὶ τοίμων: εἶπας: φοβοῦμαι μὴ τὰ εἰρημένα. μή σε τὰ διαταῦτά σοι, μανικὸν εἶναι δόξω. παρὰ πόδα μεθαυριανὸν θνητὸν ἄντα καὶ κατ' ὀλιγωρίαν χάριν ἐλέγχειν τὸν λόγον ἐωθυιόμεθα. ἐάν περ ἐλέγχωμεν: ὡς τοίμων ἐμοί γε μὴ λαμπρὰ δόξομεν μὴ δὴ πλημμελεῖν. ἐάν τὸν ἔλεγχον τοῦτον καὶ τὴν ἀπόλειψιν ἴδῃς. θαρρῶν ἴθι τούτου γὰρ ἕνεκα: φέρε δὴ τίνα ἀρχὴν τοῦ ἀρξαντος. παλ

κινδυνωδυτι κουλόμου. δοκοῦμεν γὰρ τὴν δὲ ὧ παῖ τὴν ὁδὸν. ἀμαν
καιο τοῦ τὴν ἡμῖν εἶναι τρεῖσθαι: τοῖ αν δή: τὰ δοκοῦντα
νῶν ὅμαρ μᾶσ ὄχειν. ἐωισκέ ταισθαι πρῶτον. μὴ πιτθαφαμέ
μοι μὲν οὖν περὶ ταῦτα. ῥᾳιδίως δ' ἀλλήλοισ ὁμολογοῦμεν.
ὡσ ὃν κρινοῦσ ἔχον τε: λέγε σαφέ ἄβρομ ὃ λέγεισ: ὃν κόλωσ
δοκεῖ μοι παρεμβαί δησ ἡμῖν διειλέχθαι. καὶ παῦ οὗτοσ πό
τοτε ἐστὶ κρίσιν ὁρμῆσθαι τοῦτ' αὐτὸ ὁπόταν διορίσασθαι πόσα
τὸ καὶ ποῖα ἐστίν: ὠλλ: μυθόν τιν' ὃ κάστοσ φαίνεται μοι
διωμεῖσθαι ὡσαύτωσ οὐσιν ἡμῖν. ὁ μὲν, ὡσ τρία τὰ ὄντα.
πολεμεῖ δὲ ἀλλήλοισ ὁμοίωσ αὐτῶν ἀεὶ τὰ ὠλλ: τότε δὲ
καὶ φίλα ἡμῶν μάλιστα τὸ καὶ τὸ κοῦ καὶ πρόσω τὸν
ὃ κρόνον παρέχεται. δύο δ' ὄντοσ εἰ ποῦν μέρος τε καὶ ξη
ρόν. ἢ τυχρὸν καὶ θερμόν. σωοι κίζει τὸ αὐτὰ καὶ ὃ κλίδω
σι. τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ὅλεθαι τι κὸν ὅλμοσ. ἀπὸ ξυμφαίνοιτε
καὶ ὅτι πρόσθεν ἀρ ξάμενον. ὡσ ὁμοῦ ὄντοσ τοῦν παντῶν καὶ
λουμένων οὕτω διεξ ὄρχεται τοῖσ μύθοισ. ἴσ' ἀλλὰ δὲ καὶ οἱ
κοὶ καὶ τινὰ ἄβρομ μοῦσαν ξυνθμόν ἡσαρ ὁ τι θεμπλὸ
κὰν ἀσφαλέστατον ἀμφότερα καὶ λέγειν ὡσ τοῦν. πολλαῦτε
καὶ θῆ ἔστιν. ἔχθραι τε καὶ φιλίαι σωέχεται. διαφερόμενον
μὲν αὖ. συμφέρεται φασὶν αἱ σωτὸν αὐτὸν τοῦν μουσῶν.
αἱ δὲ ναλλαξ αὖτε. τὸ μὲν ἁρμόττον τοῦτο ἔχαν. ἁρμόττα
σαν. θερμόν εἰ δὲ. τότε μὲν, θὴ εἶναι φασὶ τὸ παῦ καὶ φίλον.
ὑπαφρόδιτον. τότε δὲ, πολλαῦ. καὶ πολέμιον αὐτὸ αὐτῷ
διαμεῖ κοῦτι. ταῦτα δὲ ταῦτα. εἰ μὲν ἀληθῶσ τισ λέγει.
τοῦτον εἴρηκεν. χαλεπὸν καὶ πολλὴ μεθλέπ. οὕτω μεγάλα
κλειροῖσ καὶ παλαιοῖσ ἀμ δραῦσιν ἐπιτιμᾶν. ὃ κεῖνο λέγανε
πίφθορον ἀποφήναθαι: τὸ ποῖον: ὅτι λίαν τοῦν πολλῶν
λημῶν ὑπερι δόντεσ. ὑπεχάρησαν. οὐδὲν γὰρ φρόντισαν τῶ
εἰ τέθεα κολουθοῦμεν αὐτοῖσ λέγουσιν. ἢ τἄπολεπόμεθα.
ὠβραίνοντι τὸ σφέτερον αὐτῶν ὃ κάστοι: πῶσ λέγεισ: ὅταν
τὸ αὐτῶν φθέγξηται. λέγων ὡσ ἔστιν ἡ ἁρμονία. ἢ μίμημα

ἡ κόλιμοῖρη σαν.

πολλαὶ· ἢ ὅτι· ἢ δύο· καὶ θερμὴ αὖ τυχροῖ συγκεκραμένη ὑγρὸν
ἄλλο τί πλὴν δύο κρίσεις καὶ συγκρίσεις ὑποτιθείς. τούτων
δὴ θαυμαστὸν ὅ καί σε πρός θεῶν ἔχειν εἰς ὅτι λέγομεν;
ἆρα μὲν μὴ ὅτε μὲν ἓν καὶ δύο τοῦτό σε οὐκ ἀπορεῖν μὲ
μον ὅπότε τί ποτε εἴποι τὸ μὴ ὄν. ἀλλ' ἴσως ὅσοι μὲν σωϊεῖν μὴ
δὲ ῥᾴδιος. ἴ' ἐν ἐστὶν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀπορίας; ὁρᾷς· ταύτον
τοίνυν ἴσως οὐχὶ τὸν κατὰ τὸν ταὐτὸν τοῦτο πάθος ἔλη
φός σε ἐν τῇ ψυχῇ· περὶ μὲν τοῦτο. ἓν πορεῖν φασὶ μὲν καὶ μα
θεῖν· ὁπότερον αὐτὸ φθέγξηται· περὶ δὲ θατέρου· οὐ
πρὸς ἀμφότερα ὁμοίως ἔχον σε. ἴσως καὶ περὶ τῶν ἄλλων
δὴ τῶν προειρημένων ἡμῖν· ταὐτὸν τοῦτο εἰρήσθω· πάντως
τοίνυν περὶ καὶ μάτων τοῦτο σκεπτόμεθα δεῦ
δεξιοῦ· περὶ δὲ τοῦ μεμίσθου τε καὶ ἀρχηγοῦ πρώτου· μὴ
σκεπτέον· τίνος δὴ λῷον· ἢ δὴ λονότι τὸν φίλιον πρῶτον
δεῖ διαθυμήσασθαι· τίποτε οἰλέγον σε αὐτὸ δηλοῦν ἡμῖν;
κατὰ πόδας ὃ θαυμαστὸν ὑπόλαμβε· λέγω γὰρ ταύτη· δήν
ποιεῖσθαι τὴν μεθοδον ἡμᾶς· οἷον αὖ τὸν παρόντων ἀνα πτω
θαυμένου ὃ δε· φέρε ὁπόσοι θερμὸν καὶ τυχρὸν ἓν ἡμᾶς
δύο τοιοῦτο ταὐτὸν εἶναι φατε· τίποτ' ἄρα τοῦτο βούλε
φοῖν φθέγγεσθαι· λέγον σε ἀμφω καὶ ὁκάτερον εἶναι· τί τὸ
εἶναι τοῦτο ὑπολαύομεν ἡμῶν· πότερον τρίτον παρὰ
τὰ δύο ἐκεῖνα· καὶ τρία τὰ πάντα ἀλλὰ μὴ δύο ἔτι καθ' ἑαυτὰ
τιθέμεν; οὐ γάρ που τοῖν γε δυοῖν καλοῦ σε θατέρου ὃν
ἀμφότερα ὁμοίως εἶναι λέγε· σχεδὸν γὰρ ἂν ἀμφοτέρως
δὴ ἀλλ' οὐ δύο ἑήτην· ἀληθῆ λέγεις· ἀλλ' ἆρα οὖν τὰ ἀμφω
μοῦ λεσθε καλεῖν ὅ;· ἴσως· ἀλλ' ὦ φίλοι φήσομεν κἀγὼ ἴσως,
τὰ δύο λέγεται ἆρ' οὐ φαμὲν ταῦτ';· ὀρθότατα εἴρηκας· ὥσθ' ἡμῖν
τοίνυν ἡ μεῖς ἢ πορήκαμεν· ἡμεῖς αὐτὰ ἡμῖν ἐφαρμόσαντες
ἱκανῶς· τί ποτε μούλεσθε σημαίνειν· ὁπόταν ὂν φθέγγησθε·
δῆλον γὰρ ὡς ἡμεῖς μὲν· ταῦτα φαίνεται μοι ἐκεῖνα· ἡμᾶς
δὲ ἄρα τοῦμὲν· ὡς ὁμόθεν, μῶν δὲ· ἢ πορήκαμεν· δῆλα δὴ καὶ ὧν

ἀνὴ τοῦ ἡμῶν αὐτὶ κωὸ:

ὅπου

πθρ αὐτὰ κ αὐτὰ τάξιν:-

πρῶτον· τοῦτ' αὐτὸ ἡμᾶς· ἵνα μὴ δόξωμεν μανθάνειν μὲν
τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῶν· τὸ δὲ· πούτου μή μηται πᾶν τοῦναν
τίον· ταῦτα δὴ λέγον τῶ τε καὶ ἀξιοῦν τῶ· παράτε τοῦ
τον καὶ παρὰ τοῦμ ἄλλων· ὅσοι πλείον ὄμοσ λέγουσι τὸ πᾶν
εἶναι· μῶν ὦ παῖ τί πλημμελήσομεν; ἦ κι ἀράβ· τί δὲ
παρὰ τοῦμ μὲν τὸ παρ λεγόν των· ἆρ' οὐ πυθανόμενοι δοκοῦμεν
μὴν τί ποτε λέγουσι τοῦτ'; ποῦ γὰρ οὔ· τὸ δὲ τοίμων ἀπο κρινό
σθω σαν· ὃν πονφαντὸ μόνον εἶναι, φαμὲν γὰρ φήσουσιν· ἦ γάρ;
ναί· τί δὲ, οὐ μαλλεῖ τῶ τι; ναί· τοὔτερον ὁπέρ ἐστὶ ταὐτὸ
προσχρώμενοι δυοῖν ὀνόμασιν· ἦ ποῦ· τί σοῦν αὐτοῖσ ἦ μὲ
ταῦτοῦ τοῦ ξύμβ ἀπόκρισις· δῆλον δὴ θαί τη τε· ὅτι τοῦ
ταύτων τῶν ὑπόθεσιν ὑποθεμένοι· πρὸς τὸ μῶν ὧδε φατη
θὲν καὶ πρὸς ἄλλο δεῖ τοῦν· οὐ παντων ρᾳδίαν ἀπο κρίνα
θαι· ποῦ· τὸ τε δύο ὀνόματα ὁμολογεῖν εἶναι· μηδὲν θὲ
μεμον πλὴν ἓν· καταγέλαστον που· ὡσοῦ δοῦ· καὶ τὸ παρά
παν τε αὐτὸ δέχεσθαι τοὐλέγον τοσοῦτον ὄνομα τι, λό
γον οὐ καὶ ἔχον· πῆ τι θῶμεν τε τοῦ μὲ μα τοῦ πρά γματος
ἕν ρον· λέγει δύο ποῦ τινε; ναί· καὶ μὴν ἀνταῦτόν γε αὐτοῖ
τι θῆ τοῦ μα, ἦ μὴ δεῖ ἀναγκαῖον θήσεσθαι ὄνομα λέγειν·
εἰ δὲ τινοῦ αὐτὸ φήσομ· σημαίνειν τοῦ μὲ μα τοῦ ὀνό ματος
ὄνομα μόνον· ἄλλου δὲ οὐ δεῖ ὄν· οὕτως· καὶ τὸ ἓν γε· ἓν ὸς
ἓν ὸν μόνον· καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτὸ ἓν ὄν· ἀνάγκη· τί δὲ
τὸ ὅλον· ἕν ρον τοῦ ὄντος ἑνός· ἦ ταὐτὸν φήσουσι τοῦτοι·
ὡσοῦ γὰρ οὐ φήσουσι τε καὶ φασίν· εἰ τοίμων ὅλον ἐστὶν ὡσ
αὖτ καὶ παρμενίδης λέγει· παντοθεν εὐκύκλου σφαίρας
ἐναλίγκιον ὄγκῳ· μεσσόθεν ἴσοπαλὲς παντη̃ι· τὸ γὰρ οὔτε
τι μεῖζον οὔτε τι σμικρότερον πέλειν χρεών ἐστι τη̃ι
τη̃ι· τοιοῦτον γὰρ ὂν τὸ ὄν· μέσον τε καὶ ἄκρατα ἔχειν· ταῦτα
λέγον παῦσαι ἀναγκαῖον μέρη ἔχειν· ἦ πῶς· οὕτως· ἄλλα
μὲν τὸ γε μέρος ἕτερον· παντὸς μὲν τοῦ ὅλου ἔχειν ἄττα
τοῖσ μέρεσι ταῦτ' αἰεὶ παρεῖναι· οὐ δὲν ἀπο κωλύει· καὶ ταύτη δὴ

παῦτε ὸν καὶ ὅλον. ϭμ ἒιναι : μή δοῦ : τὸ δὲ πῶσον θοσ ταῦτα
ἀρ' οὐκ ἀδύνατον αὐτὸ γε τὸ ϭμ αὐτὸ εἶναι; πᾶσι : ἀμβροδή
που δεῖ παμ τὸ ὅλως. τὸ γε ἀληθῶς ϭμ, καπαῦ τὸν ὁρισθὸν λόγον
εἰρῆσθαι : δεῖ γὰρ οὕω : τὸ δὲ γε τοιοῦτον. ϭ κολλοῦμερῶν
ὸν. οὐ συμφωνήσει τοῖ ὁλωῖ λόγοι : μαν θάνω : τοῦτ' ἐρωνδὴ
παῦθος ἔχον τὸ ὅλον τοῦ ϭμοῦ. οὐτωῖ ϭμ τε ἔσαι καὶ ὅλον. δὴ
παν τὰ παῦτ μὴ λέγομεν ὅλον εἶναι πόρ : χαλεπῶν πρό
μεμληκαῦ αἵρεσιν. ἀληθῆ σαι αμ ϭμ τοῖ λέγειν : πῶσον
θοῦ τε γὰρ τὸ ὸν ϭμ εἶναι. πᾶσ οὐ ταυτὸν ὸν τοῖ ϭμῖ φαίνεσαι
καὶ ὅλον εἶναι δὴ τὰ παῦτα ϭμοῦ ἔσαι : ναί : καὶ μὴν ϭάμβο
τὸν δὴ μὴ ὅλον. δῆλον πῶσον θῆμαι τὸ ὑπόκειμου παῦθος.
δὴ δὲ αὐτὸ τὸ ὅλον, ϭμ δεῖ τὸ ὸν ϭαν τοῦ ξυμαίμει : παμνῦ :
καὶ κατὰ τοῦτον δὴ τὸν λόγον ϭαὐτοῦ αϭρόμενον. οὐ κόμεσαι
τὸν : οὕτωσ : καὶ ϭμοῦ γε οὖ. πλείω τὰ παῦτα μίμεσαι.
τοῦτ' ὸν τοῦ καὶ τοῦ ὅλου. χωρὶσ ἢ δῆλον ϭκ αὐτϭρου φύ
σιν εἰληφότοσ : ναί : μὴ ὸν τοῦ δὲ γε τὸ παραπαν τοῦ
ὅλου. τὰ αὐτὰ τ' ἂν παῦτα ὑπάρχα τοῖ ὸν τι. καὶ πρὸσ
τοῖ μὴ εἶναι. μὴ δῆλον γε ἔσθαι ποτ' ὸν : τί δή : τὸ γὰρ μὴ
μερὸν. ἀνάγκην ϭμ ὅλον. ὥσ' ἂν οὐσίαν οὔτ' ἂν ϭμ μερὲ
μὴ ὡσ οὔτ' ἂν οὖσαν. δεῖ προσαναρᾴειν τὸ ϭμ μὴ τὸ ὅλον. ϭμ
τοῖσ οὖσι μὴ τι θῆναι : πᾶν παῦτα μὴ ϭοι κ' ἂν παῦθ' ὑπάρ
χειν : καὶ μὴν οὐδὲ ὁπόσον οὕω τι δεῖ. τὸ μὴ ὅλον εἶναι.
ποσόν τι γὰρ ὄν. ὁπόσον ἂν ᾖ. τοσοῦτον ὅλον ἀναγκαῖον
αὐτὸ εἶναι : κομδὴ μὲν : καὶ τοίνυν ἀλλαμυρία αὖ πρᾶν
πτον ἀπορίαν ϭκασον εἰληφὸσ φαίνεται. τοῖ τὸ ὸν ἕτ'
δύο τινὲ ἕτ' ϭμ μόνον εἶναι λέγοντι : δῆλοι σχεδὸν
τὰ ὑποφαίνοντα μῶν. σωσάπτεται γὰρ ἑκάτερον ϭξαὐλου.
μείζω καὶ χαλεπώτερα φθέρον περὶ τοῦ ϭμ πρόσθεν
ἀείρηθέντοσ πλαίω : τοῦτο μὲν τοίνυν διακρινόλο
γουμένου ὸντοσ περὶ καὶ μὴ, σαφὲσ μὲν οὐ διελύθη
μεν. ὅμωσ δ' ἴσ καὶ ὡσ ἔχέω. τοὺσ δ' ἄλλουσ αὖ λέγοντασ

θαυτόν. ἵνʼ ὃ κατ᾽ αὐτὸν εἰδῶμεν. ὅτι τὸ ὂν τοῦ μὴ ὄντος. οὐ δὴν δυπορώτερον ἢ πᾶν. ὅτι ποτέ ἐστιν: οὐ κοινῶν. πορεύσθαι χρὴ καὶ ἐπὶ τοῦτον: καὶ μὴν ὅτι κἀγὼ ἐν αὐτοῖς οἶμαι γεγράφθαι χιάστιός εἶναι διὰ τὴν ἀμφισβήτησιν περὶ τῆς οὐσίας πρὸς ἐλέλιλους; πῶς: οἱ μὲν εἰς γῆν ἐξ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀοράτου. πάντα ὑλικοῖς ταῖς χερσὶν αὐτὲ χειρῶς. πάντα καὶ ἁπτὸν περιλαμβανόμενον τῷ. τοῦ γὰρ τοιούτου ἅπτου πόθοι πάντων. ἀτιχρὶ ζώνης ταύτης εἶναι μόνον. ὃ παρέχει πλείστοις καὶ ἀφῆς τινα. ταύτην σῶμα καὶ οὐσίαν ὁρίζοντο μένοι. τοῦ δ᾽ ἄλλου εἴτε φύσεως μὴ σῶμα ἔχον εἶναι: καὶ ταῦτα νοῶ τῷ τὸ παράπαν. καὶ οὐδὲν ἐθέλον τῷ ἀλλοιοῦσθαι: ἢ δεῖ μοὶ εἰρῆσθαι ἀμφότερα. ἢ δὴ δὲ καὶ φόβος τούτων συνοῖς περιέτυχον: τοιγαροῦν οἱ περὶ αὐτοῖς ἀμφισβητοῦντες τῷ μάλα εὐλαβοῦς ἀπὸ τοῦ ἀοράτου ὑποθέμενοι μόνον. νοητὰ αὐτὰ καὶ ἀσώματα εἶναι, μᾶλλον μοι τὴν ἀληθινὴν οὐσίαν εἶναι. τὰ δὲ ἐκ φύσεως σώματα καὶ τὴν λεγομένην ὑπ᾽ αὐτῶν ἀλήθειαν κατὰ σμικρὰ διαθραύσαντες τῷ ἐν τοῖς λόγοις. γόητείαν ἀπ᾽ οὐσίας φθειρομένην τινὰ προσαναιρούσιν. ἐν μέσῳ δὲ περὶ ταῦτα. ἀπλῶς ἀμφότερον μάχιτίς ἐστι θεατής. ἀεὶ ξυνεστήκειν: ἀλλὰ θή: παραμφοῖν τοῖν νοοῖν. κατὰ μέρος λαμβανόμενον. ὑπὲρ ἧς τί θὴν ταύτης οὐσίας: πῶς οὖν δηλητέον: παραμὲν τῶν ἐν εἴδεσι τιθεμένων αὐτὴν ῥᾴδιον. ἀμερές τέ γε. παρὰ δὲ τῶν ἐν σώμασιν ἀεί τινα ὑλικὴν τῶν μιᾶς. χαλεπώτερον. ἴσως δὲ καὶ ἀδύνατον. ἀλλ᾽ ὡς δέμοι δοκεῖ δηλῶσαι περὶ αὐτῶν δράν: πῶς: μᾶλλον μὲν εἴ τι δυνατὸν ἐμοῦ. ἐρῶ κἀγὼ τίνος αὐτῶν ποιεῖν. ἐξ δὲ τοῦτο μὴ ἐξέρει. λόγοι τινὲς οὐμὲν ὑποτιθέμενοι μοι μᾶλλον τὸν αὐτὸν ἐμοὶ ἐθέλοντα ἀπαντᾶν. τὸ γὰρ ὁμολογηθὲν παρ᾽ αὐτῶν τοῦ κρείττονος. μὴ τὸ παρὰ χειρόνων. ἐμοὶ δοῦ τούτων φρονοῦσιν. ἀλλὰ τἀληθὲς

ἢ τοῦμὲν: ὀρθότατα: κἄλλε δὴ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀπο
κρίνασθαι σοί· καὶ τὸ λεχθὲν παρ' αὐτῶν ὑφ' ἡμῶν ὑπ
λεγόντων δὴ θηλυτέρων ζῷον· εἰ φασὶν εἶναί τι; πῶς δ' οὔ: τοῦ
τὸ δ' οὐσῶμα ὑμῖν τυχὸν ὁμολογοῦσι; πάνυ γε: τί θήλυ τὸ τί τῶν ὄν
των τυχόν; ναί: τί δὲ τυχὸν οὐ τὴν μὲν, δίκαιαν τὴν δὲ, οὐ δίκαιον
φασὶν εἶναι· καὶ τὴν μὲν, φρόνιμον· τὴν δὲ, ἄφρονα; τί μήν:
ἀλλ' οὐ δίκαιον σώματος ἕξεις καὶ παρουσίαν, τοιαύτην αὐτῶν ἑκάστην
μίγνεσθαι· καὶ τῶν ὑβριστῶν τὴν ὑβριστίαν; ναί: καὶ ταῦτα
ξυμφασιν· ἀλλὰ καὶ μὴν τό γε δίκαιον αὐτὸν τὸ παρα μίγνεσθαι καὶ ἀπο
μίγνεσθαι σωμάτων ἐστὶν φύσεως: φασὶ μὲν οὖν: οὐκοῦν οὖν
δίκαιον σώματος καὶ φρονήσεως καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς· καὶ τῶν
ὑβριστῶν· καὶ δὴ καὶ τυχὸν ὑβριστὴν ταὐτὸν χρὴ γίγνεσθαι· τοὐτὸν ὄν
τὸν καὶ αὐτὸν εἶναί τι φασὶν αὐτῶν, ἢ παρ' ταῦτα ὁρᾶται: οὐκ
δὸν οὐδὲν τούτων γε ὁρατόν: τί δὲ τῶν τοιούτων· μέν, σῶμα
τι λέγουσιν ἴσχειν: τοῦτο οὐ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ αὐτὸ κρίνον τα
παν· ἀλλ' αἱ τὴν μὲν τυχὸν αὐτὴν δοκιμάσουσι σῶμά τι κεκτῆ
σθαι· φρόνησιν δὲ καὶ τὸν ἄλλον ἕκαστον ὧν λέγομεν ἀυτὸ χρῆ
νον τὸ τοιοῦτον· ἢ μὴ δὴ τῶν ὄντων αὐτὰ ὁμολογεῖν· ἢ
παντα εἶναι σώματα διϊσχυρίζεσθαι: σαφῶς γὰρ ὧδ' ἔχειν
τὴν τε· ὑμῖν νεωτέρους χρόνους αὐτὴν ἀνδρα· ὡσεὶ τούτων οὐδὲν
ἂν δοκοῦμεν ἀκούειν· οἴμαι δ' αὐτὸν ἀναπείθειν καὶ αὐτὸ χθονα δ·
ἀλλὰ διαπέμπομαι τάδ', παρ' ὑμᾶς αὐτοὺς τοὺς χρόνους σύμπα
ντας εἶναι εἰσιόν· ἆρ' οὐ τούτου δὴ τὸ παραπαίειν: σχεδὸν οἶμαι
δαιμόνων τι λέγεις: πάλιν τοίνυν ἀνδρα τὸν μὲν αὐτοῦ· ἢ
γάρ τι καὶ σμικρὸν ἐθέλουσι τὸν ὄντων συμφέρειν ἀσώματον,
ἔχειν· τὸ γὰρ ὡσὶ τε τούτοις ἅμα καὶ ὧδε κείμενοις· ὅσα ἔχει σῶ
ματα συμφύντα γεγονός· εἰσὶ πλάτος τε ἀμφότερα ἔχειν καὶ μῆ
κος· τοῦτ' αὐτοῖς ῥητέον· πάντως ἴσως ἂν λέγοιεν· εἰ δή τι τοιοῦτο
τῶν ὄντων σκόπει· τὸ μετέχον μηκῶν· ἆρ' ἐθέλοιεν ἂν καὶ δὲ
χεσθαι ὁμολογεῖν τοιόνδε εἶναι τὸν;: τὸ ποῖον δὴ λέγεις καὶ
πῶς εἰσόμεθα: λέγω δή· τὸ καὶ ὁποιανοῦν τινα κεκτημένον

* Κατάφασιν δηλοῖ ἀντιτιθεμένη τῇ οὔ· διαπέμπου:-

λώαμμ. ἢ τέλος τὸ ποιεῖν ἄβρομόποιῶν ωοβφυκόσ. εἰ τῷσ τὸ παν
θεῖμ. καὶ σμ κρότατον ὑπὸ τοῦ φαυλοτάτου Καμ εἰ μόμον εἰσ ἅπαξ.
ωαμ τοῦτ' ὂν ωοσ εἶναι. τίθεμαι γὰρ ὅρον ὁρίζφν τὰ ὄν τα. ὡσ
βαιμ οὐ καλλό τι. πλὴν δώαμισ. ἀλλ' ὡσεὶ πβρ αὐ τοίμ βούκεχοισμ
βμ τοῖ παρόν τι τούτου μβλτιομ λφειμ. δέχον ται τοῦτο: μαλλοῦσ:
ἴσωσ γὰρ εἶσι σ ὕβρον ἡμῖν τὸ μαὶ τούτοισ ββρομ ἀμφαφή.
πρὸσ μὲμ οὖμ τούτοισ. τοῦθ' ἡμῖν βμ ταῦ θαι μὲμ βωσ ξωομολο
γηθέμ: μὲμ ει: ωρὸσ δὲ τοὺσ ββρουσ ἴσωμεν τοῖσ τῷμ εἰδῶμ
φίλουσ. σὺ δ' ἡμῖμ μαὶ τὰ παρὰ τούτωμ ἀφβρμήνβυβ: ταὐτὲ
αα: γὰρ δυ ητὰ δὲ οὐσίαμ χωρίσ που διβλόμβμοι λφτβ.
ἢ, μάρ: ναί: μαὶ σώματι μὲμ ἢ μαὶ γὰρ δῆ αἰσθητόεσσα Κοι
μωμείμ. διὰ δὲ λομσοῦ τυχεῖ. ωρὸσ τὴμ ὂν ωοσ οὐσίαμ λῶ
ἂμ εἰ Κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσ αὐ τωσ τέχειμ φατέ. γὰρ ὅτιμ δὲ. ἄλλο
τἀλλοσ: φαμὲμ γὰρ οὖμ: τὸ δὲ δὴ Κοιμωμείμ, ὃ παρ' τωμ ἄρι
στοι. τί τοὺ τ' ἐμαὶ ὃ ἀμφοῖμ λφειμ φῶμεμ. ἆρ' οὐ τὸμ ὧμ δὴ
παρ' ἡμῶμ ῥηθέμ; τὸ ποῖον: παύθημαι δ' ποίημαι. βκδω
ναμβώσ τινοσ ἀπὸ τῶμ προσαλλήλωμ ξωιόμ τωμ μ μόμε
νον. τὰ χρῶ ὃ θβαίτητβ αὖ τωμ τὴν πρὸσ ταῦτα ἀπόκρι
σιν. οὐμὲμ οὐ κατα Κούεισ. ἆρ' δ' ἴσωσ δι' ὃ ωσ ηθεῖσ: τί μ' οὖμ
δὴ λέγοισι λόγον: οὐ συμφοροῦσι μ ἡμῖμ τὸμ ὧμ δὴ ῥηθέμ πρὸσ
τοὺσ μηβμείσ. οὐσίασ πβρι: τὸ ποῖομ: ἢ Καμὸμ ἑθεμβμόρομ
πού τωμ ὄμ τωμ. ὁ τ' ἄμ τοι ωαρὰ δὴ τοῦ ωαύσχειμ δὴ δρᾶσ
πρὸσ τὸ σμ κρότατομ δώαμισ; ναί: ωρὸσ δὴ ταῦτα. τόδε
γε λέγωσιμ. ὁ τὲ γὰρ φειμὸμ μάθεσι. τοῦ παύσχειμ καὶ ποιεῖμ
δωαμισ. ωρὸσ δ' οὐσίαμ τούτωμ οὐ δετέρου τὴν δώαμιμ ἀρ
μόττειμ φασίμ: οὐ Κοιμωλέγοισί τι: ωρὸσ ὃ γε λβκτβόμ ἡμῖμ.
ὅτι δβαόμεθα ωαρ' αὐτωμ ἓν τι τυθέσθαι σαφέσ τβρομ. εἰ προσο
μολογοῦσι τὴμ μὲμ τυχὼμ ἡμῶσκφμ. τὴμ δ' οὐσίαμ ἡμῶσκε
σθαι: φασὶ μὲμ τοῦτο γε: τί δὲ τὸ ἡμῶσκειμ δὴ τὸ ἡμῶ
σκεσθαι φατὲ. ποίημα, δὴ παθοσ. δὴ ἀμφότερομ. δὴ τὸ μὲμ,
ωαύθημα. τὸ δὲ θατέρομ. δὴ ωαῦ τὸ παύσειμ οὐ δετέρομ. οὐδετέρ

τούτων μεταλαμβάνειν· δῆλον ὡς οὐ δεύτερον οὐ δεύτερου.
ταῦτα τί ἂν μᾶλλον τοῖς ὑμπροσθεν λέγοιεν· μανθάνω· τὸ δὲ
ὡς τὸ μὴ ὡσαύτως εἶναι· εἰ περὶ ἕκαστα ποιεῖ τὸ μὴ ὡσαύτως· ἀν
αγκαῖον ἂν σημαίνει ὡσαύτως· τῶν οὐσιῶν ἂν μὲν κατὰ τὸν λό
γον τοῦτον μὴ ὡσαύτως ὑπὸ τῶν ὡσαύτως· καθ' ὅσον μὴ
ὡσαύτως καὶ κατὰ τὸ αὐτὸν κινεῖσθαι κατὰ τὸ παύεσθαι· ὁ δὲ μὴ
φαμὲν οὐκ ἀναγκαῖον περὶ τὸ ἡρεμοῦν· ὀρθῶς· τί δὲ πρὸς
δίδου ὡς ἀληθῶς κίνησιν μὲν ἴσως καὶ τυχὸν καὶ φρόνησιν·
εἰ ῥᾴδιον προσθεῖναι τοῖς πάνυ τοῖσδε οὐ τί μὴ παρεῖναι
μὲν δὲ ἴσως αὐτὸ μὴ δὲ φρονεῖν· ἀλλὰ σε μὲν καὶ ἀφ' ἡμῶν
οὐκ ἔχομεν ἀκίνητον ὡδὶ ὡς εἶναι· δεινὸν μὲν τἂν ὀξύθυ
λόγον συμφοροίμεθα· ἀλλὰ μοῦ μὲν ἔχειν· ἴσως δὲ μὴ φο
μεν· καὶ ὡδί· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀμφοτέρως ἴσως τἂν τοῖς λέ
γουσιν· οὐ μὴν ἴσως τυχὸν φήσουσιν αὐτὸ ἔχειν αὐτά· καὶ τί
μᾶλλον ἄτοπον ἔχοι τρόπον· ἀλλὰ δῆτα· μοῦ μὲν καὶ ἴσως
καὶ τυχόν· ἀκίνητον μέντοι τὸ παρὰ παν ὑπτυχὸν ὂν ἑαυτό;
ταὐτὸν τὸ μὴ ἄλογα ταῦτ' εἶναι φαίνεται· καὶ τὸ κινούμενον
δὴ καὶ κίνησιν συμφορητέον ὡσαύτως· πῶς δοῦ· συμμαίνη
μοῦ ὦ θεαίτητε· ἀκίνητον τὸ ὂν τοῦν· μοῦ μὴ δεῖ περὶ
μὴ δεινὸς εἶναι μὴ δαιμοῦ· κομδὴ μὲν οὖν· καὶ μὴν ἂν αὖ
φρόνησιν καὶ κινούμενα ταῦτ' εἶναι συμφορεῖ· καὶ
τούτοις τοῖς λόγοις, ταυτὸν τοῦτο ὑκτεῖνον τὸν ὑξαιρήσομεν·
πῶς· τὸ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ὃ περὶ τὸ αὐτὸ δοκᾶ
σοι χωρὶς ἀνάγκη γενέσθαι ποτ' ἄν; οὐ δαιμῶς· τί δ' ἄρα
τοῦτον· νοῦν καθορᾶις ὄντα· ἢ γνόμενον ἂν καὶ ὀπουοῦν;
ἥκιστα· καὶ μὴν περί γε τούτων ταῦτ' ἐλέγομεν χθόν·
ὃς ἂν ταῦτα μὴ μανθάνῃ ἢ φρόνησιν ἢ νοῦν ἀφαιρῆται· ἱ σχυρίζη
ται περί τινος ὁπτιοῦν· σφόδρα γε· τοῖς δὲ φιλοσόφοις
καὶ ταῦτα μάλιστα τιμᾶν τι· ταῦτα ἃ σοὶ κομὲν ἀνάγκη
διατάττα· μή τι τῶν ἐν· ἢ καὶ τὰ πολλὰ ἐξ ὧν λέγομεν
τὸ παντελὲς κοσ· ἀποδέχεσθαι· τοῦτε οὖν ταῦτα χαλεπὸν

κινοῦντα μὴ δὲ τὸ παρὰ παν τὸ παν σωμα μὲ ὁτὲ ραλζφην: ἀ
λη θεύεται: πῖδη οὖν, ἆρ ω οὐ κ ἔστι εἰ κοσ τὴν δὴ φαινόμεθα
περι ειλη φέναι πο ι λόγοι τὸν; πα ν υμεν οὖν: καὶ αἱ μὲν τὰν
ἆρα ὀ θεάι τητε, ὡσ σοι δο κοῦμεν μ ὧν αὐτοῦ μ ὡσ τε σθαι περι
τὴν ἀπορί αν τὴν σκέ ψεσ θαι: πῶσ αὖ καὶ τί τοῦτ εἶρη κασ:
ὥ μα κάρι ε οὐκ ἔστ μοι εἰσ ὁτι νῶν ὅτ μὲν ὁρᾶ μοί αν τὴν πλάτη
περὶ αὐ τοῦ φαινόμε θα δὲ τὴ λέγει μὴ μὲν αὐτοῖσ: ἐμοὶ γοῦν ὁ
τὴν δ' αὖ λλὴ θειαν οὐ τωσ ἔχον τε οὐ πάνυ ξυνί ημι: σκόπη
δὴ σαφέ σ τερον. εἰ ταὐτα ξυνομολογῶ μεθ. δ' Καίτοι σ' ἐγὼ τοῦ τ
τὴν θεί λημεν αὐ τὸν τὸ τ' ἐρωτῶμεν τοῦτο λέγοντα σ' ἡ
τὸ παν, θ τὸν μὲν καὶ τυχόν: τοῦ αι ὅτ μὴ νοοῦμεν: πάνυ μὲν
οὖν καὶ πάνυ γε ἀλλὰ τοῦτο. ὅρα τοίνυν ὅτ καὶ θ' ὁτὲ κα
μοι τότε, ἵν' ἅμα τί καὶ προϊ ώμεν: ὀρ θῶσ: εἰσὶ γὰρ δή: κίνη σιν
καὶ στά σιν. ἆρ' οὐκ ἐναν τιώ τατα ταῦτα λέγει σ' ἀλλήλοι σ; πῶσ γὰρ οὔ:
καὶ μὴν εἶναί γε ὁμοί ωσ φησὶ ἀμφό τερα ταῦτα καὶ θ' ἑκά
τερον: φησὶ γὰρ οὖν: ἆρ' οὖν κινεῖσθαι λέγομεν ἀμφό τερα καὶ
θ' ἑκάτερον, ὁ τὰν εἶναι σ υγχω ρῆσ;: οὐ δαμῶσ: ἀλλὰ πάνα
σθαι μᾶλ λον λέγομεν αὖ τὰ ἀμφό τερα εἶναι;: καὶ πῶσ: τρί τον
ἆρα τί παρὰ ταῦτα τὸν ὄν τ' ἐν τῇ ψυχῇ τ' θεὶσ ὡσ ὑπ' ἐκεί νου
τὴν τε κί νη σιν καὶ τὴν στά σιν περι εχόμε θα συλλαμβά νον καὶ ἀπ
λοῦν αὐτὸν πρὸσ τὴν τῶν οὐ σιῶν κοι νω νί αν. οὐ τῶσ ἔ ν σοι
προσεῖ πε ἀμφό τερα: κί νη σιν δὴ ὧν ὅτ μὲ ὡσ στά λη θῶσ τρί τον
ἀπο μεν τοῦ θεάι τη τὸν ὄν ὅτ' ἂν κί νη σιν καὶ στά σιν ἔ ναι λέγωμεν:
οὐ κάρ ω κί νη σισ καὶ στά σισ ἔ σται ξυναμφό τερον τὸν ὄν. ἀλλὰ θ' ἕ
τερον δή τι τοῦτο: θοι κεν: Κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσι ν ἆρα τὸν ὄν. οὐ
θ' ἑστά ναι κεν οὔτε κι νεῖ σθαι: σχε δόν: τοῖ δὴ χρὴ τὴν διάνοι αν
διατ τω τέον. τὸν μὲν λόγον ὃν ἀρχὴν ἔχει περὶ αὐτοῦ τοῦ θ' αὑτοῦ
με καὶ σ' σασθαι: ποῖ γάρ: οἶ μαι μὲν οὐ δαμῶσ θ' ἱκανῶσ ἐ σκο
εἰ γάρ τι μὴ κι νοῖ το, πῶσ οὐ χ' ἑστη κεν. ἢ τὸ μὴ δαμῶσ ἑστὸσ
πῶσ οὐ κἂν κι νεῖ σθαι τὸ δ' ἐὸν ἡμῖν ὧν. ὅ κ τῶσ τοῦτ' ἀμφό τε
ρον ἀνα πέφα νται. ἢ δὴ ταῦτ' οὖν τοῦτο: πάνυ μὲν οὖν

καὶ σύζυγ. ἀλλὰ κατὰ τ
τῶν παθητικῶν ἐχόν
ὁσαὐτὴ κίνηση ταὐτὸ καὶ τὸ
κίνημα τοῦ ὄντος ἐ

ἀλλωατόταται· πόλεται μὴ ἠθικὴν αἰδίκαιον ἐστὶ τούτοις· τὸ
ποῖον· ὅτι τοῦ μὴ ὄν τος ὁρωτικὸν τὸ νομα· ὅ ποτὲ ποτὲ
λείβρειν· ἀσὶ μὶ σωεχόμεθα ἀπορίαι· μὲ μὴ σαι; πῶς μαρού·
μαὶ ν οὖν ὁρ θλαύτομί τι νι μὼ ὁ μὲν ἀπορία πρὶ τὸ ὄν; ὁμοὶ
μὲν ὃ ξ ὁρ ε ἐλλωατὸν εἰ πᾶν· ὁρ πλείομι φαιμόμεθα· τοὔτομὲν
τοίμω· ὁρ ταὐθα κεῖσθω δ' ἡ πορημένομ· ἐστεὶ μὴ δ' ἔξ ἰοὺ τότε
ὸν καὶ τὸ μὴ ὂν ἀπορίας μεγεί λήφατον· νῶ ὁλ πὶ σὶ μὴ καθά
πρὰ ἀὐτοῦν θατέρον ἤ τε ἀὐμω δρό τερον ἤ τε σαφέ ἀτερον
ἀμ αφαί μη ται· καὶ θατέρον οὔ τως ἀμ αφαί νε σθαι· καὶ ὁὰρ αὖ
μὴ δάτερον ἢ μὴν ἐλλωάμεθα· τὸν μὼ λόγομ ὁ πὶ πρὰ οἷοί τε
ὦμεν· ὥ πρὸ πόλλα ταὶ δ ὡσσόμεθα οὐ τως ἀμφοί μ' ἀμαι· καὶ
λῶς· λέ γομεν μὴ καθὸν τι νά ποτε τρό πομ πολλοῖσ ὀνόμασι ταυτὸν
τοῦτο ὅ καὶ ἀο τε πρὸ σαγορεύομεν· οἷον μή τι παρά δειμα
εἶπε· λέ γομεν ἄμον δή που· πολλ' αὖτ ταὐτο νομάζομεν πλε
τά τε χρώματ' ὠὶ φθρὸν τε αὐτοῖ· καὶ τὰ σχήματα καὶ τὰ μενέ
θη· καὶ καὶ κίαν καὶ ἀρ θαν· ὁμοῖο πᾶσι καὶ ἀθρόοις μυρίοις·
οὐ μόμον ἄμον αὐτὸν εἶναι φαμὲν· ἀλλὰ καὶ ἀγαθὸν καὶ ἀθρ ἀπτ
ρα· καὶ τἄλλα δὴ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγομ· οὕτως ὁρ θὸκαιον
ὑποθέμενοι· πάλιν αὖ τὸ πολλὰ καὶ πολλοῖσ ὀνόμασι λέγομεν·
ἀλληθὴ λέγειο· ὁ θρνοῖ μαι τοῖσ τε νοῦσι καὶ πᾶν νοούμενον
τοῖσ ὁτιμαοῦν θέσι· θοίμω παρθκαλοῦσαμεν· ὑμᾶς γὰρ ἁπτὶ
λαμέσθαι πάντὶ πρόχειρον· ὡσ ἀὐλῶ πον τοῦτο πολλὰ ὁρ·
καὶ τὸ μὲν πολλὰ εἶναι καὶ δή που χείρονσιμ· οὐ κόμ τὸ ἀγαθὸν
λέγ' ἄμον· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀγαθὸν· ἀγαθόν· τὸ δὲ ἄμον· ἄμον·
ὁρ τυγχάν ειο γὰρ ὰν θαίτητ' ἂν σ ἀοῖμεν· τὰ τοι αὐτα πολ
λαῖκισ ἄπου δαμοῦ σιμ ὁμ ὁ τε πρὸ σφυτέροισ ἄμοισ· καὶ ὑπὸ
πάσ ας τὰσ πρὸ φρόμησιν κτήσεσσ· τὰ τοι αὐτα τε θαυμα
κόσ· καὶ δή τι καὶ παρ σο φομ οἱ ομεν οἷσ· τοῦτ' ἄρ ἐρῶ κόμεν·
πᾶν μεν οὖν· ἵ να τοίμω πρὸσ ἅπαντας ἡμῖν ὁ λόγο σ
λῇ τοὺσ ποτὲ περὶ οὐσίας καὶ ὁ τιοῦν διαλεχθέντας·
ἅπτεται προὸ τούτου σ καὶ πρὸσ τοὺσ ἄλλου σ ὅσουσ ὁμπροσθεν

τοῖς τὴν οὐσίαν ἀφαιροῦσι τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὂν ἀξιοῦσιν εἶναι μᾶλλον· τοῖν παρθκλάνων

λειλάμεθα. τὰν μὲν ὧς σὺν θρῶν τιν ὅς λε χθη σόμεθα: τὰ ποῖα
δή: πότερον μή τε τιν ὠσί αν κινή σει καὶ ἀσύς προσάπτωμεν,
μή τε ἄλλο ἄλλοι μη δὲν μη δενί. ἀλλ' ὧς σὰ μὴ κ τα όν τα καὶ
ἀν δεώ ατα μὲν λαμβάν ειν ἀλλή λων. οὕτως ἀν τὰ ὁμ τοῖ ς πα
ρ' ἡμῖν λόγοις τι θῶμεν. ἓν παν τα εἶς ταν τὸν ξυμφά μεν.
ὡς δεῖ αὐτὰ ἐαι κοιμ ωνεῖν ἀλλή λοις. ἓν τὰ μὲν. τὰ δὲ μή. τού
των ὃ θέσ τιν τε. τί ποτ' ἂν αὐ τοῖ ς προσ αιρεῖσθαι φήσομεν:
ἆρ' ὁμὲν ὑπὲρ αὐ τῶν. οὐ δὲν ἔχ ω πρὸς ταῦ τα ἀπο κρί νε σθαι: τί
οὖν οὐ καὶ θὲν ἀπο κρι νόμε θα ὅσ ὅ τι καίρ ου τὰ σ' ἐμαυ τοῦ
ὄν τα; καὶ λῶ σ' ἐρῶ. καὶ τί θῶμεν γ' αὐ τοῖ ς λέγειν ἡμᾶς
ἐκεῖ νος; καὶ λῶ σ' ἐρεῖ ς. καὶ τί θῶμεν γ' αὐ τοῖ ς λέγειν ἡμᾶς
λεί πεσ θαι τὸν. μὴ δενὶ μὴ δὲν. μὴ δὲ μί αν δύ ω σὶν ἔχειν κοιμω νί
αν. εἶσ' μὴ δενί: οὐ κοῦν κίν ησί τε καὶ στάσιν. οὐ δαμῶς με
θέξ ει τὸν οὐ σίαν: οὐ γάρ οὖν: τί δ' εἴ σαι πότερον αὐ τῶν οὐ σίαν
μὴ πρόσ κοιμ ον: οὐ κ ἔσ αι: ταχὺ δὴ τὰ ὐ τὸν τε λεί ωσ
μο λο γί αν. σαφῆ τὰν ἀπό φασιν ἡμῖν ἔσ ε σθαι τὸν αἰ μα τὸν
τὸ παν κι νού μεν ον καὶ τὸν ὧς ὃν ἓν ἅπα σιν. καὶ ὁ σοι κατὰ δύ
τὸν τα κατὰ τὰ αὐ τὰ ὧς αὐ τῶς ἔχ ον τα εἶ ναι φασὶ ν ἀεί.
τὸ παν τὸ μὲν οὖν οι. τότ' ἂν εἶ ναι προσ απ τοῦ μεν. οἱ μὲν ὄν τως
κι νεῖ σθαι λέ γον τες. οἱ δ' ὄν τως ἑ στη κό τ' εἶ ναι: κομ δὴ μὲν
οὖν: καὶ εὖ λιν ὃ σ' ὅσ οι πότ' ἂν μὲν σω τι θεῖ σι τὰ παν τα. πότ' δὲ
διαι ροῦ σι μεν. εἶ τ' ἔς ὃν ἓν καὶ ἓξ ἑνὸς ἀπ ει ρα εἴ τε ἓξ ἀπ είρ ων ἕν
τα αὐ τοι χεῖ α διαι ρού μενοι. καὶ ἓκ τούτ ων σω τη θεί τε ὁ μοι
ως μὲν, ἐὰν ἓν μὲν εἰ τοῦ το τη θῶ σι μη ὁ μὲν ον. ὁ μοί ως δὲ
καὶ ἂν εἰ; κατὰ παν τα ταὐ τὰ λέ γοι ἓν ἀν οὐ δέν. εἰ περ μὴ
δὲ μί α γ' ἐσ αι σύμ μι ξις: ὀρ θῶς: ἓτ' οἶ μαι ἂν ἀν τῶν τῶν
τῶν κατ' ἀρ χὰς ἀπο ρη θέν των μᾶλ λον οἱ μὲν δὴ λόγ ον. οἱ μὲν δὴ ἓξ ὧν
τὸ κοι μω νί αν παν θή μα τοῦ ἑ νός. θαυ τέρ ον προσ αι ρε τέ ον:
ποῦ: ποῖ τ' εἶ ναί που περὶ παν τὰν ἀρ κοῦ ζον τα χρῆ σθαι.
καὶ ποῖ χω ρὶς. καὶ ποῖ τῶν ἄλλ ων. καὶ ποῖ κατ' αὐ τό. καὶ μι κρὶ
οἱ σ' ἑ νός οἱ. ὧν ἀκρ ω τεί σ' ὄν τ' ἂν εἰ ρῆ σθαι καὶ μὴ σω σπᾶ σθαι
. ὁ μοί ως λόγ οι σ'. οὐ κ ἄλλ ων δ' ὄν τα τῶν ἓξ ὧν λέ γε τον. ἀλλὰ

πρὸς ἑαυτὸν πολ-
λαπλασίονα τοῦ ὁμοίου μέρη
μήκη ἔχ θυρυκλέους
ἑκατέρωθεν μῶν μᾶλ-
λον ἢ οὐ θυρυκλέους
τί μᾶλλον ἢ θυρυκλέ-
ους ἑκατέρωθεν μᾶλ-
λον ἢ ἑκατέρωθεν
δεῖται ὁ ἑκατὰρ ἰ
μᾶλλον τοῦ ὁμοίου· τοῦτ
ἐστὶν ὁ ἑκατὰρ ἰμᾶλ-
λον τὸν ὅμοιον· οὐ
μῶν τινὰ δὲ πάθος ἂν
φαίη· σοφοκλῆς ἢ ἀφρ
μόμαντιν· εἰ ἄρα οὐδὲ
ὀνομαστὶ μιμησοῦ
μενος τὸν θυρυκλέ-
ους μᾶλλον ἐδιά-
νοιαν· φιλόχορος ἢ
ἐμπρίτου· ἐστὶ γυναῖκ
ἑκατὰρ ἰμῶν θεοῖν·

τὸ λεγόμενον· οἱ κοθὸν τὸν πολέμιον καὶ ὅταν τι ὠθησόμενον
ὄχον τοῦ ὄντος ὑπὸ φθεγγόμενον· ὡς ἄσθε τὸν αὐτὸν θυρυκλοῦ
περιφέροντος ἀεὶ πορεύονται· κομῳδικὸν ὅμοιόν τε καὶ
ἀληθές· τί δ' ἂν πάντα ἄλλήλοις εἶεν μηδ' ὁτιοῦν ὅμοια
εἶναι κοινωνίαν· τοῦτο μὲν· οἷόν τε καὶ ὁμοίως λύειν· πῶς·
ὅτι κίνησίς τις αὐτὴ πᾶσιν ταύτασιν ἴσασι τὰν· καὶ ἀεὶ
παύλην αὐτὴ κινοῦντο· ἃ περ ἔοικε μιμεῖσθαι ἐοικότ' ἀλλήλοις·
ἀλλ' ἀμελῶ τοὐτονέπου· ταὐτὸ μὲν ἴσασιν ἀμφότερα· ἀλλ' ὅμοιόν
κίνησίν τε ἴσασθαι· καὶ ἀεὶν κινεῖσθαι· πῶς γὰρ οὔ· τὸ
τρίτον δὲ μόνον λοιπόν; ναί· καὶ μᾶλλον ἔρηται τοῦτο μάναν
καιον· εἰ ταὐτὰ· εἰ μηδέν· εἰ τὰ μὲν ἐθέλειν ταὐτὰ δὲ μὴ ὁμο-
μίμησθαι· πῶς γὰρ οὔ· καὶ μᾶλλον τὰ γε δύο· ἀδύνατον
εὑρεθῆναι· ναί· ἆρα ὁ μουλόμενος ὀρθῶς κρίνεσθαι· τὸ λοιπὸν τῶν τριῶν θλίσει· κομῳδικὸν μὲν οὖν·
ὅτι δὲ μὴ τὰ μὲν ἐθέλει τοὐτὸ δρᾶν· τὰ δ' οὔ· σχεδὸν οἷόν τὰ
νεάματα· ὅσον θοτ' ἂν εἴη· καὶ γὰρ ἐκεῖνον· τὰ μὲν·
ἁρμοστεῖ πουαροσ ἄλλήλαις· τὰ δὲ· ξυναρμόττει· πῶς
δ' οὔ· τὰ δὲ γε φορὰν ἔσται διαφερόντως τὸν ἄλλον· οἷον
δρόμος διὰ πάντων κεχώρηκεν· ὅστε ἀμφοτίνος αὐτῶν·
ἀδιάφορον ἁρμόττειν· καὶ τὸν ἄλλον ἕτερον ἑτέρῳ· καὶ
μάλαμβ· ἆρα οὖν οἱ δρόμοι ποῖαι καὶ ὁποῖοι διάφοροι κοι
νωνεῖν· ἢ τέχνης δεῖ· τοῖς μέλλοντι δρᾶν ἴ καιρὸς αὐτῶν·
τέχνης ποίας· τῆς νεαματικῆς· τί δὲ περὶ τοῦ τῶν ὀξέ
ων καὶ βαρέων φθόγγων· ἆρ' οὐχοὕτως· ὁ μὲν τῶν σύμφω
ρων μεμόνων τε καὶ μὴ τεχνῶν ἕκαστος γιγνώσκειν· μουσικός·
ὁ δὲ μὴ ξυνιείς· ἀμουσος; οὕτως· καὶ κατὰ τὰ τῶν ἄλλων μὴ
τεχνῶν καὶ ἀτεχνίων· τοιαῦθ' ὑπολήψομεν ἕκαστα· πῶς δοῦ·
τί δ' ὧν ἁρμονίαι καὶ ῥυθμοὶ πρὸς ἄλληλα κατὰ τὰ τοιαῦτα
μίξασα ἔχειν ὁμολογήσαιμεν, ἆρ' οὖν μᾶλλον τινὸς
ἂν ἁρμόττον διὰ τῶν λόγων τοῦτο ῥυθμὸν τὸν ὀρθῶς μέλλοντα
λήξειν· τοῖσι συμφωνεῖ τῶν γραμμῶν· καὶ ποῖα ἄλλήλοις

οὐ λέχθαι· καὶ μὴ δι' ἁπάντων εἰσωθὲν ταὐτὸ εἶναι ὅρον συμ
πίπτεσθαι δυνατὸν εἶναι· καὶ πάλιν ὑπ' ἄλλου διαιρεῖσθαι· εἰ δ' ὁ
λον ἕνα τινὰ διαιρεῖσθαι φαίη: τοῦτο γὰρ οὐκ ἀναίμακτον
δεῖ· καὶ σχεδὸν γίγνεσθαι τὸν μέγιστον· πῇ οὖν ἂν μὴ προσθοῦ
μεν ὠφελίαν τινὰ τούτων· μὴ πρὸς δυοῖν ἕλαττον μεν ἀφ' ἑνὸς τῶν
ἄλλων ἑνὸς ὑπὲρ ἓν μόνον· καὶ κινδυνεύομεν ἢ τοῦ
τον τὸν σοφιστὴν· πρότερον ἀνάγκη τὸν φιλόσοφον· πῶς
λέγεις· τὸ κατὰ γὰρ μὴ διαιρεῖσθαι· ἐστὶ τὸ ταυτὸν εἶδος ἕνα ὅρον
λαμβάνεσθαι· μὴ δύο ὅρων ὄντων ταυτόν· μῶν οὕτω διαλεκτικὸν
φήσομεν ἀναίμακτον εἶναι; καὶ φήσομεν· οὐκοῦν ὁ μὲν τοῦτο δυ
νατὸς δρᾶν· μίαν ἰδέαν διὰ πολλῶν ἓν ὂν ἑκάστου κειμένου
χωρὶς· φαίνεσθαι διαπεφυκυῖαν· ἱκανῶς διανοήσεται· καὶ πολ
λὰς ἑτέρας ἀλλήλων· ὑπομενεῖ ἕξω θεμένους ὁρίζεσθαι· καὶ
μίαν αὖ· διὰ πολλῶν ἓν ὂν· ἓν ὑπὲρ ἓξ μεμερισμένων· καὶ πολλὰς
χωρὶς φαίνεσθαι διωρισμένας· τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ τέκοι μονεῖν
ἑκάστου διώσεται· καὶ ὅτι μὴ διακρίνειν κατὰ γένος ἐπι
σταμένους· φαμὲν παντάπασιν οὕτω· ἀλλὰ μὴν τόν γε διαλεκτικὸν·
οὐκ ἄλλοθι δεῖσθαι φοβοῦμαι· πολλὴν τοῖς καθαρσίοις καὶ δη
καὶ ὅσον φιλοσόφου τινός· τοσοῦτον γὰρ ἂν ἄλλοθι δεήσειε· τὸν μὲν
δὴ φιλόσοφον· ὅτι τοιοῦτόν τινα τόπον· καὶ μοι καὶ ἐστὶν ἀμφι
βητήσιμον μὲν ἐάν τε ἔστιν· εἴτε μὴ· ἐν δεινῷ χάλικι ἁμαρτεῖν· καὶ τοῦ
τον· ἄδηλον μᾶλλον τρόπον· εἴτε τοῦ σοφιστοῦ χαλεπώτερος· εἴτε τούτου·
τοσοῦτος· ὁ μὲν ἀπὸ διδράσκων ἐν τῇ τοῦ μὴ ὄντος σκοτεινό
τητι, τρίβων προσανέχεται αὐτῇ· διὰ τὸ σκοτεινὸν τοῦ
τόπου, καταμολῦναι χαλεπός· εἰ γάρ; ἐοίκεν· ὁ λέγε φιλόσο
φος τις τοῦ ὄντος αἰεί διαλόμενος ἀεὶ προσκείμενος ἐν δεόν
διὰ τὸ λαμπρὸν αὖ τὸν χῶρον· οὐ λαμπρὸς ὑμῖν ὁ θεὸς ναὶ·
τὰ γὰρ τῶν πολλῶν τυφλὸν ὄμμα ἔχει· καρτερεῖν πρὸς τὸ
θεῖον ἀφορῶντα· ἀδύνατα· καὶ ταῦτα εἰκὸς οὐχ ἥττον τὸν ἐκ
μαθόντα οὐ πάνυ ἔχειν· οὐκοῦν πρῶτον μὲν τούτου καὶ τὸ χαίνον
σκεπτόμεθα σαφέστερον ἂν ἐθέλωμεν οἱ νουλομένοις ἡμῖν εἰς πρῶτον

τοῦ σοφιστοῦ που· δηλονότι οὐ καθ' ὁμοιότητα· πρὸς ἃ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν θεωρούμεθα· καλῶς εἴπε· ὁ γοῦν δηλ. τὰ μὲν, μᾶλ. καὶ τάμνειν, ἐπιλέγων· τὰ δὲ ἄλλοι ποιεῖ· τὰ δὲ καὶ διὰ παντὸς οὐδὲν κωλύει τοῖς παῦσι καθ' ὁμοιότητα κεῖσθαι· τὸ δὲ μεταφορικῶς· ὡς ἐπὶ τοῦ λόγου· τὸ δὲ σκοπεῖν ἐπὶ μὲν παντῶν εἰδῶν· ἵνα μᾶλ. ταραττόμεθα ὑπὸ πολλοῖς· ἀλλὰ προθύμως ἐπὶ μὲν τῶν λεγομένων αὐτῶν· πρῶτον μὲν ποία ὁμοία ἐστίν· ἔπειτα κοινωνίας ἀλλήλων πρὸς ἕξιν διωρίσθαι· ἵνα ποτὲ ὀνίσιμον εἰ μᾶλ. ποιεῖ σαφηνείαν διωρίσθαι λαμβάνειν· ἀλλ' οὐ λόγου γε ἕνεκα δεῖ μὴ δεῖν ἡμᾶς περὶ αὐτῶν διορίσασθαι· καθάπερ ὁμοίως δέχεται τὸ ἡμῖν σκέπτεσθαι· ἐὰν ἄρ' ἡμῖν φαίνηται καθ' ὃ μὲν ὄν, λέγωμεν ὡς ἔστιν ὄντως μὲν ὄν· αὐθαίρετοι ἀπαλλάττειν· οὐκοῦν χρή· μεμαθηκὼς τὸν γραφὴν ἀμῶς δεῖ ἔφη· τὸ τε ὂν αὖ τὸ, καὶ τὴν στάσιν καὶ τὴν κίνησιν· σαφῶς ἐπὶ μὲν τὸ γε δὴ οὐδ' ὁπωστιοῦν· τὸ δὲ ὂν· μὴ κατὰν ἀμφοῖν· ἑκατὸν γὰρ ἀμφοῖν που· πῶς δοῦ· τρία δὴ ἡμῖν ἔσται ταῦτα· τί μᾶλ.· οὐκοῦν αὐτῶν ἕκαστον· τοῖν μὲν δυοῖν· ἕτερον ἑκάτερον· αὖ τὸ δὲ ἑαυτοῖ ταυτόν· οὕτως· τί ποτ' ἀμῶς οὕτως εἰρηκέναι· τὸ ταυτὸν καὶ θατέρον· πότερα δύο γένη τὴν ἑαυτοῦ· τοῖν μὲν τριῶν ἄλλο σημαίνομεν μόνον ἕκαστον ἕξαιρούμενοι ἀεὶ καὶ περὶ πότε ἄλλου περὶ τριῶν ὧν ὄντων αὐτῶν μόνον· λέγω, τὸ ταυτὸν τοῦτο καὶ θατέρον ὡς ἕκαστον τί προσφερούμενον τῷ λαμβάνομεν ἡμεῖς αὐτῶν· ἴσως· ἄλλου τι μᾶλ κίνησις καὶ στάσις· οὐθ' ἕτερον οὔτε ταυτόν ἐστι· πῶς· ὅτι περὶ ἂν κοινωνῇ τι προσεῖναι μὲν κίνησιν καὶ στάσιν, τούτου δὲ ἕτερον αὐτοῖν οἷον τεῖναι· τί δή· κίνησις τε ἑστῶσα καὶ στάσις αὖ κινηθήσεται· περὶ γὰρ ἀμφότερα· θατέρον· ὃ πότερον οὖν γένος ἀνομάσομεν αὐτοῖν· ἀνάγκαιον εἶναι αὐτὼ θατέρον· ἔστι τοίνυν αἴτιον τῷ αὐτοῦ φύσασθαι· αὖ δ

ff 13 τὴν ἑαυτοῦ

μεταχὸν τοῦ μαντίου: Κομιδῇ γε: μᾶλλον ἢ τὸν μὴν ἄμφω. Τὸν
τοῦ καὶ θατέρου: Ναί: μὴ τοίνυν λέγωμεν κίνησιν εἶναι. Τὸν
τὸν ἢ θάτερον. μὴ δῆτα ἀΐδιον: μὴ γάρ: ἀλλ' ἆρα τὸ ὂν καὶ
ταὐτὸν. ὡσανεὶ πλειόνων ἡμῖν; ἴσως: ἀλλ' εἰ τὸ ὂν καὶ τὸ
ταὐτὸν μὴ δὴ διάφορον ἐστὴ μᾶλλον. Κίνησιν αὖ πάλιν καὶ
στάσιν ἀμφότερ' εἶναι λέγομεν; ἀμφότερα οὖν ὄντα αὐτὰ
ταὐτὸν ὡσανεὶ τῶν προσθρούμεθα; ἀλλὰ μὴν τοῦτό γ' ἀδύνατον:
ἀδύνατον ἄρα ταὐτὸν καὶ τὸ ὄν, θ' εἶναι; οὐκ δῆτα: τέταρτον
δὴ πρὸς τοῖς τρισὶν εἴδεσιν εἴδος, τὸ ταὐτὸν τιθῶμεν: πάνυ
μὲν οὖν: τί δὲ τὸ θάτερον ἡμῖν. λεκτέον πρόσπορ. ἦ τοῦτο καὶ
τὸ ὄν. ὡσανεὶ δύο ἂν τὰ ὀνόματα. ὑφ' ἓν ἰέναι δοκεῖ εἶδος εἶναι:
τὰ χαίρειν: ἀλλ' οἶμαι σε συγχωρεῖν τῶν ὄντων. τὰ μὲν αὐτὰ
καθ' αὑτὰ. τὰ δὲ πρὸς ἄλλα αἰεὶ λέγεσθαι: τί δ' οὔ: τὸ δὲ γε
ἕτερον αἰεὶ πρὸς ἕτερον. ἦ γάρ; οὕτως: οὐκ ἄρ' ἐστὶ τὸ ὂν
καὶ τὸ θάτερον ἡμῖν ἀμφοῖν μεμειγμένοιν τοῖν εἰδοῖν ὧν ἄρτι
ἐλέγομεν. καὶ τῶν ἕτερον ἕτερον. οὐ πρὸς ἕτερον. μᾶλλον δὲ
τετόλμηκεν ἡμῖν. ὅτι περ ἂν ἕτερον ἦ. συμπεμίκται ἀνάγκη
κοινὸν ἕτερον τοῦτ' αὐτὸ ὅπερ ἐστὶν εἶναι: λέγεις καθαίπερ ἂν εἰ
σκληρὸν μὴ τῶν θατέρου φύσιν λεκτέον ἔστι τοῖς εἴδεσιν οὖν
σαν ἕνοῖς προαιρούμεθα: ναί: καὶ διὰ παντῶν γε ἀνάγκη
ὧν τὸν φήσομεν εἶναι διελθεῖν θύραζε. ἔστι γὰρ ἕκαστον μὲν ἕτε
ρον εἶναι τῶν ἄλλων. οὐ διὰ τὴν αὑτοῦ φύσιν. ἀλλὰ διὰ τὸ
μετέχειν τῆς ἰδέας τῆς θατέρου: κομιδῇ μὲν οὖν: ὧδε
δὴ λέγωμεν ἴσως τῶν πρότερα. Καθ' ὃν ἀφαιρούμενον τοῦ: ποῦ:
πρῶτον μὲν κίνησιν ὡς ἔστι πᾶσα ταύτη πάσῃ ἕτερον στάσεως
ὡσαύτως. ἦ ποῖα λέγομεν: οὐ τοῦτο: οὐ στάσιν ἄρ' ἐστίν: οὐ δαμῶς:
ἔστι δέ γε. διὰ τὸ μετέχειν τοῦ ὄντος; ἔστιν: οὐκοῦν δὴ
παλίμπλακτον κίνησις. ἕτερον ἔστι ταύτης; οὐκ δῆτα: οὐ ταὐτὸν
ἄρ' ἐστίν: οὐ μᾶλλον: ἀλλὰ μὴν αὖ τὴν γε τῶν ταὐτὸν. διὰ τὸ
μετέχειν αὖ πάλιν ταύτης: καὶ μάλα: τὴν κίνησιν δὴ
ταὐτὸν τι εἶναι. ὡμολογημένον. ὁμολογημένον γε οὐδαμῇ φαῦλον

ι. μὴ παντὸς ἄλλου ὄφθ
ετον. ἀλλοῖον ἐστὶ
θατέρου

οὐμὰ ὁ τὰν εἰ πο μὲν αὐ τὴν ταυτὸν καὶ μὴ ταυτὸν· ὁ μοί ως
εἰρή καμεν· ἀλλ' ὁπό τὰν μὲν ταυτὸν· διὰ τὴν μέ θεξιν παυτοῦ
πρὸς σὲ αυτὴν οὐ τως λέγομεν· ὁ τὰν δὲ μὴ ταυτὸν· διὰ τὴν
κοινωνίαν αὖ θα τέρου· λέγεται ἀπὸ χωρι ζομένη ταυτοῦ· γὰ
ρ ομεν οὐ κ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἕτερον· ὡς αὖ τὸ ὁρθὸς αὖ λέγεται πάλιν·
οὐ ταυτὸν: πάν υ μὲν οὖν: οὐ κοῦν κἂν εἴ πῃ μεταβλάπτεται μένον
αὐτὴ κίνησις πάσχουσα· οὐ δὲν ἂν λέγοι οὔ τοπον· πάσι μὲν αὖ
τὴν πρόσεστιν εἶναι: ὁρ θὸ τατὰ γὰ ἐξ ἕτερα τὸν γὰρ ὁμοῦ
χωρι σόμεθα τὰ μὲν ἀλλήλοις ἐ θέλαμεν μὴ μεθ' ἕ τερα· τὰ δὲ.
μὴ: καὶ μᾶλλον ἔοι γε τὴν τοῦ τον πρότερον ἀπόδειξιν· ἡ τοῦ
μᾶλλον ἀφι κόμεθα ἐλάχιστον τὸ· ὡς τέ αι κατὰ φύσιν ταύτην·
πῶς γὰρ οὐ: λέγομεν δὴ πάλιν ἡ κίνησις τέ αι μ ἕτερον
τοῦ ἑτέρου· καὶ θάτερα ταυτοῦ τὸ ἴσον ἄλλο κ τὸν ἀπόστως·
ἀμ φ καίον: οὐ χ ἕτερον ἄρ' ἐ αι πῃ· καὶ ἕτερον κατὰ τὸν
νῶν δὴ λόγον; ἀ ὐλη θῆ: τί οὖν δὴ τὸ μεταταυτό· ἆρα οὐ
τοῦ μὲν τριῶν ἕ τερον αὐ τὴν φήσομεν εἶναι· τοῦ δὲ τα ὐ
τοῦ μὴ φῶμεν· ὁ μολο γήσαι τὸ αὐ τὰ εἶναι πρὸς τε αὐτὰ
ὧν καὶ ὁμοῖος προ υ θέμεθα σκοπεῖν: καὶ πῶς· ἀ δύνατον
γὰρ συγχωρεῖν ἅλλα τε τὸν ἀριθμὸν τοῦ μὲν δὴ φανέντος·
ἀνάγκη ἆρα τὴν κίνησιν· ἕτερον εἶναι τοῦ ὄντος διαμαχό
μενοι λέγομεν: ἀ λε ίπε ται τα μὲν οὖν: οὐ κοῦν δὴ σαφὲς
ἡ κίνησις ὅτι τοῦ ὄντος οὐ κόντι καὶ ὄν· ἐπεὶ πρὸ τοῦ ὄντος μετέχει·
σαφέ στατον τοῦτο: ἔ αι μ ἆρα ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ ὄν· ἐπί τε
κινή σεως εἶναι· καὶ κατὰ παν τα τὸν λόγον· κατὰ παν τα γὰρ
ἡ θατέρου φύσις ἕτερον ἀ πέργα ζομένη τοῦ ὄντος ἕκα
στον, οὐ κὸν ποιεῖ· καὶ ἓν ἕκαστα δὴ κατὰ ταῦτα οὐ τως
οὐ κόν τα ὀρθῶς ἐρούμεν· καὶ πάλιν ὅτι μετέχει τοῦ ὄντος·
εἶναί τε καὶ ὄν τα: κίνησις ἄπειρόν τι τὸ μὴ ὄν· ἐπεὶ ἕκαστον ἆρα τῶν
ἓξ λῶν πολλὰ μέν ἐ αι τὸ ὄν· ἄ πειρον δὲ πολλαπλᾶ τὸ μὴ ὄν:
ὅσοι κεν: οὐ κοῦν καὶ τὸ ὂν αὐτὸ τῶν ἄλλων ἕτερον εἶναι
λεκτέον: ἀνάγκη: καὶ τὸ ὂν ἄρα ἡμῖν· ὅσαν πέρ ἐ αι τὰ

ἄλλα. Καὶ τὰ τοσαῦτα οὐκ ἔστιν· ὅκεινα γὰρ οὐκ ὂν· ὥρμην αὖ
τὸ ἔστιν· ἀπόρα τα δὲ τὸν ἀριθμὸν· τὰ ἄλλα οὐκ ἔστιν αὖ:
χεδὸν οὕτως· οὐκοῦν δὴ καὶ ταῦτα οὐ διαχωρητέον· ἐπεὶ
πορέχει κοινωνίαν ἀλλήλοις· διὰ τὸν νοητὸν φύσιν· ἐφ ἑκάστου
ταῦτα μὴ συμφορεῖ· τοσοῦσαν ἡμῖν τὸν ὅλην προσθωλόγους·
οὕτω πειθόμενα μέτα ταῦτα· ἆρ καὶ ὁ ταὐτὸν εἴρηκας· ἴδιον
μὲν δὴ καὶ τόδε· τὸ ποιόν· ὃ τοῦτ ἂν τὸ μὴ ὂν λέγομεν· ὡς
ἔοικεν οὐ τὸ ἐναντίον τί λέγομεν τοῦ ὄντος· ἀλλ ἕτερον μόνον·
πῶς· οἷον ὅταν εἴπωμέν τι μὴ μέγα· τότε μᾶλλον τίσιν
φαινόμεθα τὸ σμικρὸν· ἢ τὸ ἴσον δηλοῦν τοῦ ῥήματος· καὶ
πῶς· οὐ κατ ἐναντίον ὂν ἀπόφασις λέγηται σημαίνειν
συμφορήσομεν· τοσοῦτον δὲ μόνον· ὅτι τοῦ ἄλλου τιμὴν οὐ
τὸ μὴ· καὶ τοῦτ προτιθέμεθα τοῦ ἑκάστου τῶν ὀνομάτων· μᾶλ
λον δὲ τῶν πραγμάτων περὶ αὐτὰ κείσεται τὸ ἕτερον
μέρος ἕκαστον τινὸς ἀπόφασις ὀνόματα· παντὸς ποσοῦ
μέρους· τὸ δὲ δὴ διαφοιτᾶν μὲν· εἰ καὶ σοὶ ξυνδοκεῖ· τὸ
ποιόν· ἢ θατέρου φύσις μοῖρα κατακεκερματίσθαι·
καθάπερ ἐπιστήμη· πῶς· μία μὲν ἐστὶ που· κατὰ μέρη·
τὸ δ ἐπὶ τοῦτο μέρος ἕκαστον ἀφορισθὲν ἴσχει τινὰ ἐπιστήμης
ἴδιαν· διὸ καὶ τὰ τέχναι λέγονται καὶ ἐπιστῆμαι· πάντων· οὐ
κοῦν καὶ τὰ τοῦ θατέρου φύσεως μόρια μία οὐσία· τῶν
τοιούτων θέτου· τάχα· ἀλλ ὅπη δὴ λέγομεν· ἔστι
τοῦ καλοῦ θατέρου μόριον ἀντιτιθέμενον· ἔστιν·
τοῦτο οὖν ἀνόμασται ῥητέον· ἢ τίνα ἔχον ἐπωνυμίαν· χρὴ·
ὀνομάζειν καλὸν ἕκαστον τῶν φθεγγόμενον· τοῦτο οὐ καλοῦ
τινὸς ἕτερον ἐστιν· ἢ τοῦ τοῦ καλοῦ φύσεως· ἴθι πῶ
τόδε μοι λέγε· τὸ ποιόν· ἆρ ὅτι τοῦ ὄντος τινὸς μό
ριον ἀφορισθὲν καὶ πρός τι τῶν ὄντων αὖ πάλιν ἀντιτε
θέν· οὕτως ἔχει μοι μὴ καλόν· ἀντὶ τοῦ καλοῦ· οὐ τοσοῦτον
δὴ πρὸς ὃ λέγεται ἀντιτέθειται· ὡς ὅτι κεῖνα σημαίνει τὸ μὴ καλόν·

ὀρθότατον: τί οὖν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον. ἆρα μᾶλλον μὴ τὸ καλὸν ἡμῖν ἔστι τὸν ὄντα. λίτ τὸν δὲ τὸ μὴ καλόν; οὐδαμῶς: ὅμοιον ἄρα τὸ μὴ μέγα καὶ τὸ μέγα αὐτὸ εἶναι λεκτόν; ὅμοιον: οὐκοῦν καὶ τὸ μὴ δίκαιον τοῖς δικαίοις κατὰ ταυτὰ θατέον. πρὸς τὸ μὴ δαμῶς τι μᾶλλον εἶναι θατέρου θατέρου: τί μὴν: καὶ τἆλλα δὴ ταὐτὰ τὰ μὴ θατέον. πρὸς τὸ μὴ δαμῶς τι μᾶλλον εἶναι θατέρου θατέρου: τί μὴν: καὶ τἆλλα δὴ ταὐτὰ λεκτέον. ἐπεὶ πρὸ τῶν θατέρου φύσεων ἔφαμεν τὸν ὄντα οὐσαν. ἓν κεῖνο δοῦναι. ἆρ' ἀρκεῖ δὴ καὶ τὰ μόρια αὐτῶν. μὴ δαμῶς λίτ τὸν ὄντα τι θῶμαι: πῶς γὰρ οὔ: οὐκοῦν ὅσοι κατὰ λίτ τὸ θατέρου μορίου φύσεως. καὶ τῶν τοῦ ὄντος πρὸς ἄλλα ἆρα τὰ κείμενον ἂν τιθῶμεν, οὐδαμῶς λίτ τὸν εἰθέμεν εἶπεῖν. αὐτοῦ τοῦ ὄντος οὐσίαι ἔσαιν οὐκ ἐναντίον ἓν κεῖσθαι νοεῖν. ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον ἕτερον ἑκείνου: σαφέστατα: τί δ' οὖν αὖ τῶν προσείπωμεν: δῆλον ὅτι τὸ μὴ ὄν. ὃ δὴ καὶ τὸν σοφιστὴν ἔζητοῦμεν. αὐτὸ ἔστι τοῦτο: πότερον οὖν ὁ περεῖπε ἔστιν οὐδαμοῦ τοῦ ἄλλων οὐσίας ἓν πόμενον. καὶ δεῖ θαρρεῖν τὰ δὴ λεχθέντα. ὅτι τὸ μὴ ὂν μεμαίωσ ἔστι τῶν αὖ τοῦ φύσιν ἔχον. ὥσπερ τὸ μέγα ἦν μέγα. καὶ τὸ καλὸν ἦν καλόν. καὶ τὸ μὴ μέγα καὶ τὸ μὴ καλόν. οὕτω δὲ καὶ τὸ μὴ ὂν κατὰ ταυτὸ ἦν τε καὶ ἔστι μὴ ὂν ἀριθμὸν τῶν πολλῶν ὄντων εἶδος ἓν. ἦ τινα ἄλλα πρὸς αὐτὸ ὀρθῶς τις ἀποφαίνοιμεν: οὐδαμῶς: ὁρῶ δ' ὅτι παρμενίδου μακρότερος τῶν ὅρων ἡμῖν ἁπτέον καὶ μόνον; τί δή: πλεῖον τι ἓν κεῖνος λέγεται σκοπεῖν ἡμᾶς εἰς τὸ πρόσθεν ἓν ζητοῦντας. λέγεται μόνον οὖν τοῦ: ὅτι μόνον φύσιν. οὐ γὰρ μή ποτε τοῦτο οὐ λεκτέον εἶναι. μὴ ὄντα. ἀλλὰ οὐ τῶν δὴ ἀρτίως ζήτησις ἦν μόνον ἓν ἡρμένον. λέγεται γὰρ οὖν οὕτως: ἡμεῖς λέγομεν μόνον ὡς ἔστι τὰ μὴ ὄντα ἀποδείξαμεν. ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος ὃ τυγχάνει ὂν τοῦ μὴ ὄντος. λέγεσθαι μεθ' ὧν

μᾶρ θαυτέρου φύσιν ἀποδείξαν τος. οὐσαν τε καὶ καταλλήλ
ων αὐτῶν μερῶν. ἐστὶ παντα τὰ ὄντα πρὸς ἄλληλα. τὸ πρὸς
τὸν ὅλον κάστου μόριον αὐτῶν ἁρμονίαν τινὰ θέμενον. ἵνα μὴ σαν μὲν
φωνήν. ὡς αὐτὸ τοῦτ' ἔστιν ὅσον τὸ μικρόν: καὶ παντάπασι
με ὠξυμβαλλήθεασάτην μοι δοκοῦμεν εἰρηκέναι: μὴ τοί
νυν ἡμᾶς εἴπῃ τις ὅτι τοῦναντίον τοῦ ὅλου τὸ μικρὸν λέπο
μενοι. τολμῶμεν λέγειν ὡς ἔστιν. ἡ μεῖς μὲν πρῶτον
ὁρᾶν που τινὸς αὐτοῖ. χαίρειν φάσκοντας λέγομεν εἶ τέστιν
εἴτε μικρόν, λόγον ἔχον. ἢ καὶ παντάπασιν ἄλογον. ὃ δὲ νῦν φημι
καλεῖν εἶναι τὸ μικρόν. ἢ πρὸς αὐτοῦτο, ὡς οὐ καλῶς λέγομεν
ὀλίγας. ἢ μέχρι μὲν ἂν ὦμεν αὐτοί. λοκτέον καὶ ὀκείνοις
καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν. ὅτι συμμίγνυται τὸ ἄλλοιον τοῦ
γένους. καὶ τὸ τε ὂν καὶ θάτερον διὰ παντὸς καὶ διὰ πάντων
διὰ θάλλου δὲ τὸ. τὸ μὲν ἕτερον μεταλαχὸν τοῦ ὄντος. εἶναι μὲν
διὰ ταύτην τὴν μέθεξιν. οὐ μὴν ὀκείνου γε οὐ μεταλαχὸν.
ἀλλ' ἕτερον. ἕτερον δὲ τοῦ ὄντος ὂν. ἔστι σαφέστατα ἑξαναγ
κάσαι εἶναι μὴ ὄν. τὸ δὲ ὂν αὖ θατέρου μεταλαβόν. ἕτερον τῶν
ἄλλων ἂν εἴη γενῶν. ἕτερον δὲ ὀκείνων ἁπάντων ὂν, οὐκέ
τι καὶ ὀκάστων αὐτῶν οὐδὲ ἑνὸς μόνου τῶν ἄλλων. πολλὰ αὐτό.
ἀλλ'

καὶ ὁ τὰν ταυτὸν ὄν. ἕτερον ἑκείνη. καὶ κατ' ἐκεῖνο ὃ φησι τοῦ
των σοφῶν θέμα πότερον. τὸ δὲ ταυτὸν ἕτερον ἀποφαίνειν
ἀμηνέστη. καὶ τὸ θάτερον ταυτό. καὶ τὸ μέγα σμικρὸν. καὶ
τὸ ὅμοιον ἀνόμοιον. Σχαιρεῖν οὖν τὰ τοιαῦτα εἰ σοὶ δοκεῖ
ρονται ἐν τοῖς λόγοις. οὔτε ἔλεγχος οὗτος ἀληθινὸς. ἄρ' τι
τὸ τῶν ὄντων τινὸς ἐφαπτόμενον. δῆλος ἦθ' ὁ νοῦν ἔχων. ὧν
Κομψὸν μὲν οὖν: καὶ γὰρ ἂν μάθοι τόγε παντὸς ἀποπαντᾶν σοφοῦ
ρεῖν ἀποχωρίζειν, ἄλλως τε ἂν ἐκ βεβλῆ. καὶ δὴ καὶ σοφὸν
τοῦτο πᾶν. ἀνοήτου τινὸς καὶ ἀφιλοσόφου: τί δή: τὸ δὲ
ταῦτη πᾶν τῶν λόγων ἀφαίρεσίς ἐστι. τὸ διαλύειν ἕκαστον
ἀπὸ παντῶν. διαιρετὸν ἀλλήλων τῶν εἰδῶν συμπλοκήν.
ὁ λόγος γὰρ μέθεξις: ἀληθῆ: σκόπει τοίνυν ὅσον ἐν καιροῖς
μὴ δὲ τοῖς τοιούτοις διαμαχόμεθα. καὶ προσήκει καὶ ζη
μεῖν ἕτερον ἑτέρωι μίγνυσθαι: πρός τι δή: ὃν τὸν τὸν
λόγον ἡμῖν τῶν ὄντων ἕν τι γένος εἶναι. τούτου γὰρ ἀφελὼ
θέντος. τὸ μὲν μέγα, φιλοσοφίαν ἂν ἀφηρήμεθα. ἓν
ἓν δὲ τοῖ παρόντι. λείπομεν δὴ μαῖν διομολογήσασθαι τί
ποτέ ἐστιν. εἰ διαφέρεθ' ἡμῖν αὖ. τὸ μὴ δεῖν αὐτὸ παραίτη
οὐ δεῖ γὰρ ἐστὶ συλλέγειν οἷ οἵ τε ὦμεν. ἀφιέρεθ' ἡμῖν δ' ἂν ἡ
σων ἐχαρήσαμεν μὲν δὴ μίαν εἶναι μίξιν μὴ δυνὶ πρὸς μυδέν:
ὀρθῶς τοῦτό γε. λόγον δὲ διότι μὴ ὁμολογητέον, οὐκέ μαθον:
ἀλλ' ἴσως τῆδε ἴσως μέρος, ῥᾴδιον ἂν μάθοις: ποῖ: τὸ
μὲν δὴ μὴ μόριον. ἡμῖν ὅτι τῶν ἄλλων μόριόν ὂν φάνη κατὰ
παντὸς τοῦ ὄντος δι' ὅλου μέρος: οὕτως: οὐκοῦν τὸ μέγα
τοῦτο σκεπτέον. ἆρ δόξει τε καὶ λόγου μίγνυται: τί δή: μὴ
μιγνυμένου μὲν. αὐτοῦ τούτοις. ἀνάγκη ἀληθῆ ποιεῖν
μιγνυμένου δὲ. δόξαν τε ἴσως δὴ μίγνυται καὶ λόγος. τὸ
γὰρ τοῦ μὴ ὄντος δοξάζειν ἡμᾶς ἀλήθειαν, τοῦτ' ἔστι τὸ ἴσως
ὄντος διανοίας τε καὶ λόγου ἤδη μόριον: οὕτως: ὄντος δέ
τοῦ ἴσως. ἔστιν οὐ παίζει; ναί: καὶ μὴν ἀπαίτησόν σοι.
εἰ δὲ λόγον τε καὶ εἰκόνα ἆρ δὴ καὶ φαντασίαν. πᾶν τἀνάγκη

ὅπως δὴ ποτὲ καθ' ὧν λέγει δὲ καὶ ἁμῶς τε πως. σαίνω θέμ κ σαίνουμέ που καὶ ἀμωμέ ποι. σάμοσέ ποι:-

μᾶλλον εἶναι: πῶς γὰρ οὔ: τὸν δὲ λόγον σοφιστὴν. ὅτε ἀμφοῖν τοῦτο
τοῦ τοῖς τὸ ποιεῖ καταπεφθεγγόμεθα μόνον. ὅταν δὲ λέγωμεν
τὸ παραπαν, μὴ δεῖν αὐτοῦ δόξαν. τὸ γὰρ μὴ ὄν, οὔτε διανοεῖσθαί
τινα. οὔτε λέγειν. οὐσίαν γὰρ οὐδὲν οὐδαμῇ. τὸ μὴ ὂν μάχεται:
λῶν τοῦτον: καὶ δὲ λόγον τοῦτο μὲν ἐφάμεν. μετέχειν τοῦ ὄντος ᾗ τε
ταύτῃ μὲν ἴσως. οὐ κατὰ ταὐτό. ταύτῃ δὲ φαίμεν τῶν εἰδῶν.
τὰ μὲν μετέχειν τοῦ ὄντος. τὰ δ' οὔ. καὶ λόγον μὴ καὶ δόξαν μὴ
τῶν οὖν μετεχόντων. ᾗ αὐτὸν τῶν εἰδώλων ἴκελόν ἐστι φαντασικὸν
ὂν μὴ φαμὲν αὐτὸν εἶναι. διανοεῖσθαι τὰρ πάλιν ᾗ σοι παντάπασιν
οἷον οὐκέτι. ἐστὶ δὲ καὶ λόγος οὗ κοινωνεῖ τοῦ μὴ ὄντος.
τοῦ δοξαστοῦ γὰρ τὸ παραπαν οὐκ εἶναι. ταύτῃ σοι συνιόντων μέν
τῶν κοινωνιῶν. διὰ ταῦτ' οὖν. λόγον μὲν προσῆκον καὶ δόξαν ἐφαμ
ταστικήν. διὰ τὸ μὴ ὄν τι. ὅτι ποτ' ἔστιν. ἵνα φανῶμεν, καὶ τὴν
κοινωνίαν αὐτῶν τοῦ μὴ ὄντι κατιδόντες. καὶ δόντες δὲ.
τὸ τοῦ δοξαστοῦ ὂν ἀποδείξωμεν. ἀποδείξαντες δὲ. τὸν σοφιστὴν
ἐν σὺ αὐτὸ ὃν δή σοι μὲν εἰς πᾶν ὁμοχρόεται. μὴ κ' ἀπολύσαντες,
ὁμάλως ἡμῖν τοῦτο μὲν: καὶ μὴ νόξ ὃν δοκοῦσι κεῖν ἀληθῆ
εἶναι. τὸ περὶ τὸν σοφιστὴν καταρχὰς ἐχθές. ὅτι δυσθηρ
ρᾴστον εἴη τὸ γένος. φαίνεται γὰρ οὖν. προυληλαίτων μέμη.
οὖν ἴσως δ' αὖ τι προυαλλι. τούτοις πρότερον ἀμφισβητεῖν δικαίως δια
μάχεσθαι. πρὶν ἐαυτὸν ἕκεῖνον ἀφικέσθαι. μὴ γὰρ μόνῃς
μὲν τὸ μὴ ὄν. ὡς οὐκέτι προυληλυθέν. διαπορεῖσθαι δὲ
ρον δὲ προυείληται. καὶ δεῖ δὴ τοῦ δοξαστοῦ σ' ἔστι ζ περὶ λόγου
καὶ περὶ δόξαν. ἀποδείξαι κ' μεταστὸν ὑπ' ἴσως ἕτερον. καὶ
ἐκάλλομεν ἕκεῖνο. καὶ πρᾶος ὡς σοι κεν: οὐ δὲν φαμί σθαι
ποτε: θαρρεῖν ὦ θεαίητε χρὴ τὸν καὶ σμικρόν τι διωσάμε
νον. εἶτα τὸ πρόσθεν ἀεὶ προϊέναι. τίνα γὰρ ὁ νοῦν θέμενον ἐμ τοῦ
τοις, δραύσεσθαι ἂν ἐν ἄλλοις. τὴ μὴ δὲν ἐν ἕκείνοις ἀμύητον.
τὴ καὶ παλιμεῖσ τοῦ πιόθεν ἀποσθεῖσ. σχολῇ που τὸ κατὰ
τὴν παρουσίαν λεγόμενον, ὅ γε τοιοῦτος ἂν ποθὲν ἄλοι πολύ.
μᾶλλον δ' ἴσως εἰ ἂν μεθ' τοῦτο ὁ λεγόμενος διαπεφόρηται; τοῦτο μᾶλλον

πρῶτοι

λιμὴν τεῖχος ἡ ρημῆρμον ἀμφίλη. τὰ δ' ἄλλα. λίθος μικρός
τερα: καλλίων εἰ πλείονα λόγον δηλοῖ καὶ δόξαν ἀφαιρετον καὶ θαυμαστὸν
ὄρρεθη. μῶν δηλοῦσιμεν. ἵνα ὄρος ἀρχαιότερον ἀπολογησό
μεθα. πότερον. αὐτῶν αἴτια τὸ μὲν ὄν. λίθος παντάπασιν ἀλλη
θὲς μὲν ἐστι ταῦτα ἀμφότερα, τοῦ δὲ δυοῖν δεῖν τὸ οὐδέτερον:
ὀρθῶς: φέρε δὴ καθάπερ ἐπὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν μορφῶν
μαίτων ὀλέγομεν, ἐπὶ τῶν ὀνομάτων πάλιν ὡς αὐτως ἔσται
σκεπτόμεθα. φαίνεται γὰρ πη ταύτη τὸ μῶν ζητούμενον:
τὸ ποῖον οὖν δή: περὶ τῶν ὀνομάτων ὑπακουστέον, εἴτε
παρ' ἄλλοις ξωαρμότερ. ἔστε μὴ δῶν. ἔστε τὰ μὲν ἐθέλει.
τὰ δὲ μή: δῆλον τοῦτό γε. ὅτι τὰ μὲν, ἐθέλει. τὰ δ' οὔ: τοῦτοι
ὄν δὲ λέξεις ἴσως. ὅτι τὰ μὲν ὀφθεῖσα λεγόμενα καὶ δηλούμενά
τι, ξωαρμότερ τῇ. τὰ δὲ τὶ σωε χάει μὴ δῶν σημαίνοντα, ἁρμο
σατεῖ: ποῖ τί τοῦτ' εἶπας: ὅπερ ἂν μὴ θέλωσι ὑπολαμβάνειν τοῦτο
προσομολογεῖν. ἐστι γὰρ ἡμῖν που τοῖν τὶ φωνὴ σημαντικὸν
οἱονεὶ ὀνομάτων, δι' ὃν μόρους: ὡσαῦτ: τὸ μὲν, ὀνόματα.
τὸ δὲ, ῥήματα κλητέον: ἢ πὲ ἑκάτερον: τὸ μὲν ἴσως τοιοῦτο πρᾶ
ξιν ὃν δηλοῦσιμεν. ῥῆμα που λέγομεν: ναί: τὸ δὲ ὠνούμενοι οἷ
τοῖς ἐκείνοις πρᾶγμα τοιοῦτ. σημεῖον τῷ φωνῇ ὅσπερ τε θέν.
ὄνομα: κομιδῇ μὲν οὖν: οὐ κοῦν ἐξομολογούμεθα μὲν μόνον σωε
χῶς λεγομένων. οὐκέτι πότε λόγος. οὐδ' αὖ ῥήματα χω
ρὶς ὀνομάτων λεχθέντων: ταυτὸν οὐκέμαθον: δῆλον γὰρ ὡς
προσέτερόν τι λέγουσιν. ἀρνήσωμολογήσ. ἴσως εἰ ταὐτὰ τὸ ζητου
λόμενον ἔτ' ἦν. ὅτι σωε χῶς οὐδεμίαν ταῦτα. οὐκέτι λόγος:
πῶς: οἷον καὶ δίς τρέχει. καθεύδει. καὶ τἆλλα ὅσα πρᾶ
ξεις σημαίνει ῥήματα. κἂν ταυτὸν ὀφθὲν ἂν τῇ πη,
λόγον οὐδέν τι μᾶλλον ἀπεργάζεται: πῶς γάρ: οὐκοῦν καὶ
παλίνορτον λέγη τὶ λίθον. ἔλαφος. ἵππος. ὁσαυτὰ ἄλλα
ὀνόματα. τῶν τὰ πράξεις ἂν ὡραντὰ τοῦτων ὀνόματι.
καὶ κατὰ ταῦτ' ἂν δὴ τὴν σωέχειαν. οὐδεὶς πω ἐν ἀρχῇ
λόγος: οὐδεμία γάρ. οὐ θοὐτως. οὐ τὸ κάρως πρᾶξιν. οὐ

δ' ἀπραξίαν· οὐ δ' οὐσίαν οὐ τοῦ οὐδὲ μὴ οὐ τοῦ δηλοῖ τὰ φωνήεντα
θέσθαι παρὰ μόνα τοῖς ὀνόμασι τὰ ῥήματα κεραίαι· τὸ
τε δίχρονος ὀξύτονος καὶ λόγος ἔχει τὸ ὑπὸ μὴ περισπᾶται μονοσυλλαβεῖν
ἔχειν δὴ τὸν λόγον· ὁ πρῶτος τόνος καὶ σημειωτέος· πῶς οὖν ἀρα
οὐδὲ λαβεῖν· οὐ τὰν εἰ πῆ τις ἄμουσα μανθάνει· λόγον εἶναι
φίλιος τοῦτον· θλαυχαυόν τε καὶ πρῶτον; ἔστω· δηλοῖ γὰρ
μὴ δηπου· τὸ περὶ τῶν ὄντων μὴ μιμητικῶν· μὴ νεμητόν· μὴ
μεθεκτόν· καὶ οὐκ ὁμοιαζόμενον· ἀλλαί τι περαίνει· σημεῖον
πλέκων τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν· διὸ λέγεται τε αὐτὸν· ἀλ
λοῦμενον ὁμοιάζειν εἴποιμεν· καὶ δὴ καὶ ὃ τοῖς πλάσμα
τι τούτοις, τὸ ὄνομα, ἐφθεγξάμεθα λόγον· ὀρθῶς· οὐ τοῦ
δὴ τὰ πράγματα καθαίρετα τὰ μὲν, ἀλλήλοις ἁρμόττει· τὰ
δὲ· καὶ τῶν περὶ τὰ τῆς φωνῆς αὖ σημεῖα, τὰ μὲν ἀλλήλοις ἁρμόττει· τὰ δ' ἁρμόττοντα τὰ αὐτῶν, λόγον ἐπειρᾶσατο· πάντα
πάντως μὲν οὖν· ἔστι δὴ σμικρὸν τὸ λεπτὸν· τὸ ποιόν· λόγον ἁπλοῦν καὶ
ὁμοῦ τὰν περὶ τινος εἶναι λόγον μὴ δὲ τινος ἀδιόριστον· οὐ
τοῦτο· οὐ κοῦν καὶ ποιόν τινα αὐτὸν δεῖ εἶναι· πῶς δὴ· προ
σέχομεν δὴ τὸν νοῦν ἡμῖν αὖ τοῖς· δεῖ μοῦν· λέξω τοίνυν σοι λό
γον, σωθεὶς πράγματα πράξας δὴ ὄν ὀνόματος καὶ ῥήματος·
ὅτου δ' ὁ λόγος ἐστί· σύμφρασις· ταύτῃ καὶ κατὰ δὴ αὖ μὴν·
θνητὸς καὶ θνητὸν· μόριον· μὴ μέρος ὁ λόγος; οὐ καλλαὶ με
τρίως· σὺν ὅρον δὴ φράζειν· πῶς οὖν τέ σι καὶ ὅτου· δὴ λόγον
ὅτι περὶ μοῦ τε καὶ ὑμοῦ· τίς δὲ ὁδὲ αὖ· ποῖος· θνητὸς
τοῦ ἀνθρώπου φῶ δηλαδή μ' πάντας· καὶ τοῦτον οὐ δ' ἂν εἰς ἄλλος
ἅπτοι· πολλοὶ μὲν τὲ εἶναι ὃς περὶ ὑμοῦ· ποιὸν δέ γε τινὰ φαῦλον
ἀρ' ἀνάγκαιον ὄκαιον εἶναι τὸν λόγον; ναί· τούτων δὴ ποιόν
τινα ὄκαιρον φαῦλον εἶναι· τὸν μὲν, θνητὸν δὴ που· τὸν δ' ἀλ
λοθῆ· λέξει δ' αὐτῶν· ὁ μὲν ἀληθὴς· τὸν ὄντα τὸν αὐτὸν ἑαυτῷ περὶ
σοῦ· τί μήν· ὁ δὲ μὴ ψευδὴς· ὄκαιρα τῶν ὄντων; ναί·
τὰ μὴ ὄντα ἄρα οὐδὲν ὄντα λέξει; οὐκ δῆτα· ὄντα τοῦ δέ γε ὄντος
ὄκαιρα σφρίσου· πολλὰ μὲν γὰρ ὄντα ἔφαμεν περὶ ὄκαιρον

εἶναί που· πολλαὶ δὴ οὖν κόνται· κομψὴ μὲν οὖν· ὦ ἰατρομιμὴ
λόγον εἴρηκα περὶ σοῦ· πρῶτον μέν, ὃ ἐξ ὧν ὡρισάμεθα τί
ποτ' ἔστιν λόγος· ἀρ' ἀεὶ καὶ ὁ αὐτὸν ἕνα τινὰ τῶν ὄντων εἶναι· νὴ
Δί' οὖν· ταύτην ξυνωμολογήσαμεν· ἴωμεν δὲ λέγε· τίνος· οὕτως· εἰ δὲ μὴ ἔστι σοι· οὐκ ἄχθου
γε οὐδαμῶς· πῶς γάρ· μὴ δαμῶς γε ἀλλ', οὐδ' ἄρ' λόγος
ἔσῃ τοῦ παραυτίκα ἀπεφήνω μὲν γάρ ὅτι τοῦ μὲν αὐτῶν
λόγον ὄντα, μὴ δαμοῦ εἶναι λόγον· ὀρθότατα· περὶ
δὲ σοῦ λέγομεν μέντοι θαυμαστῶς σοι καὶ αὐτῷ· ἐμὲ ὄντα
σὲ ὄντα, πάντα ταῦτα εἶναι ἱκανῶς θεσπεσίως
τῶν μιμητικῶν· καὶ ὀνομάζων, ὅτι σὲ τε καὶ ἄλλην θεὸν μί
μεσθαι λόγον τοῦ δημιουργοῦ· ἀλλὰ θαυμαστὰ μὲν οὖν· τί δὲ μὴ δαί
μονι αὖ τε καὶ δόξαν ἐφαντασίαν· μόνον οὐκ ἐμὲ δῆλον
ὅτι ταῦτα τὰ νῦν ἡμᾶς λέγε καὶ ἄλληθῆ καὶ ψευδῆ μόνον
ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐμπίπτειν; πῶς· ὦ δεξιώτατε ῥᾴδιον ἐν πρῶ
τον λαβεῖν αὐτὰ τί ποτ' ἔστι· καὶ τί διαφέρουσιν ἓν κατ' ἄλ
λήλων· δῆλον μόνον· οὐκοῦν δαίμονιά μὲν καὶ λόγους, ταυτὸν
πλὴν ὁμὲν ἐν τοῖς τῶν τυχόντων ἀριθμὸν αὐτὸν δαίμονος· ἐὰν δὲ
φαμὲν μυρίους· τοιοῦτο κἂν ἐθέλωμεν δαίμονας
παρυμνοῦμεν· τὸ δὲ λέγε ἀπόκειμαι ῥᾳθύμως· διὰ τοῦ σώμα
τος ἰὸν μεταφθόμου· κέκληται λόγος· ἀληθῆ· καὶ μὴν
ἐνλόγιος γε αὐτὸ ἴσμεν ὄν· τὸ ποῖον· φάσιν τε καὶ αὖ
φάσιν· ἴσμεν· ὁ τἀρ οὖν τοῦτ' ἐν τυχὶ κατὰ δαίμονιαν
ψυχὴν ἐστὶ μεταστιλβόν· πολλὴν δόξαν· ἔχεις ὅτῳ προσφάτῳ
αὐτός; καὶ πῶς· τί δ' οὐ τὰν μὴ καὶ θαυμάζειν· ἀλλ' ἴθι δαίσθη
σόμενος παρ' ἐμοῦ τὴν τοιοῦτον αὖ πάθος· ἆρ' οἶσθ' ὅτε ὀρθῶς
ἢ πᾶν ἐνδρονήτῃ· πολλὴν φαντασίαν; οὐ δῆτ· οὐκοῦν ἐνίοτε
ὁ λόγος ἀληθὴς ἐστὶν καὶ ἐνδεής· τούτων δ' ἕν μὲν δαί
μονιαν μὲν· αὐτὴν πρὸς αὐτὴν τὴν τυχοῦσαν δαίλογον· δόξαν
δὲ δαμονίας ἀπὸ τελευτῶντος· φαίνεται δ' ἐλλόγιμον σὺν
μετρίως ἀισθησόμενος καὶ δόξης· ἀνάγκη δὴ καὶ τούτων

τοὶ λόμοι ξ ψθμ ωὸν ὀν τοη. τὸν δλὶ τὸ αὐτὸ μὲν ἀι καὶ ὁμ ὶ οτε ἦναι:
πῶς δλύ: Καταμ οείσ οὖν ὁ τι πρότερον ἁρέθη τὸν δλὸ σδίξ λ κὶ
λόγ ος. λὶ κατὰ τὴν προσ δοκίαν λὶν ὁ ρθομ ὶ θη μὲν ἀρ τι. μὶ πᾶν
τὰ πασι μ ἀμ ἰμ ὐ τον ὁρ μὸν ὅσ οι ναι λλοί με θαι ζ ἢ τοῦ τὸ αὐτό:
Καταμ οῶ: μὶ τοί μ ω μὶ δ ἴσ ος τὰ λοι πὰ ἀθ ημ οῦ μὲν. ὥσ θι
δλὶ μὰρ πέ φαν ται ταῦτα. τὸν ὁμ προσ οθὲν ἀμ αι μ η σθοῦ μὲν Καὶ
τεί δλι δι αι ρ ὸν θ ωμ: τοιοῦ ν δλί: δ ἰφ λόμ εθα τὸ ἐι δλο λοι οι
ἰ κλὸ ἐι δλι δλύ. τὸ μὲν ἐι Καστ κλῶ. τὸ δὲ φαν ται κ κλῶ:
ναί: καὶ τὸν σοφ ι στὴν ἐι πο μὲν οὖσ λ πορ οῖ μὲν ἐι σ ὁ ποῖ φαν
θ ήσ ομ ὲν: λῶ ταὐτὰ: καὶ τοῦτο λ ἰμ οῶν λ πορ ούμ ὲν οι μ. ἐι μ ᾶλ λον
Κατ ὲ χ ὕθη σκ ο τοῦ δι νί αι. φαν ὲν τοσ τοῦ λ όγ ου τοῦ τ αὐτοῖ σι ν ἀμ
φισ υλ η τοῦ σ ι. οὐ σ οὔ τε ἐι κὸν. οὔ τε ἐι δωλ ον. οὔ τε φάν ται
σ μα ἐι λ η τὸ παρ ὰ παρ ὁ ὐ δὲ μ. δι αὐ τὸ μὴ λαμ βά ο μὴ λ ὸ ο τε μὴ
λαμ βά νοῦ τὸν δο ὲ ἶ ναι: λ ἔγ ει σ ἀν λ η θ ἢ: μ ὼ λ ἐγ ὄ ει δ ἢ πέ φαν ται
μὲν λ όγ ος. πέ φαν ται δ ὁ ὺ σ αι δ ό ξ αι τὸν δ ὸ. δ ἴ χ ω ρ ει μ μὴ μ ᾶ ται
τὸ ὀ ν τ ων ἶ ναι. καὶ τ ἔ χ νων ὁ κ ταύ τ ης μ ἴ μ ε σθαι τ ῆ δι αι θέ
σθ ω σ ἀ παν τ ητ ι κλῶ: δ ἴ χ ω ρ ει: καὶ μὴ ν ὁ τ ὴ ν ὁ σ ο φισ τ ὴ σ τ ούτ ων.
πό τ ερ ον δ ὁ μ ο λ ο γ ῶ μὲν ὃ ν ἡ μ ῖ ν ὁρ τοῖ σ πρ ό σθ ὲν λ ό γ ων; ναί: σ ὰ ν
λ ι ν τοί μ ω ὅσ ι χ ει ρ ῶ μὲν ὀ χ ί ζ ο ν τ ες δ ι χ ῆ τὸ πρ ο τ ὲ θὲν γ ρ ό σ. πο
ρ ύ σθαι. Κατὰ τοῦ τ ὶ λ ε ξ ι ὰ ἀ ὰ ἐι μ ὲ ρ ος τ ουτ μὴ θὲ ν τ ος ὃ χ ό μ ε νοι
τ ὴ ν τοῦ σ οφ ι στοῦ κ οι ν ω ν ί α σ. ὅσ σ ὰ ν ἀ ὐ τοῦ τ ὰ κ οι ν ὰ σ ω μ τ α
π ρ ι β λ ό μ τ ε. τ ὴ ν ὁ ἰ κ ί α ν λ ι π ὸ ν τ ε φ ύ σ ι μ ὅσ ι λ ε ί ξ ο μ ε ν. μ ά
λ ι σ α μ ὲν ἡ μ ῖ ν ἀ ὐ τ οῖ σ. ὅσ ε ι τ α δ ὲ κ ὰ τ οῖ σ ἄ ν τ α ὑ τ ὸ σ ω μ ὲ ι τ ὴ ν
τ οι α ύ τ η ν μ ε θ ὁ δ ο υ π ε φ υ κ ό σ ι μ: ὀ ρ θ ῶ σ: ο ὐ κ οῦ ν τ ό τ ε μὲν ἠ ρ χ έ
μ ε θ α. π ο ι η τ ι κ λῶ κ ὰ ἱ κ τ η τ ι κ λῶ τ έ χ ν ω ν δ ι α ι ρ ο ύ μ ε ν οι: ν αί: ἓ ξ
τ ὴ ν κ τ η τ ι κ λῆ ν. ὀ ρ θ ὴ ν ἐ σ τ ι λ η κ ὰ ὀ ρ θ ὴ ν ἁ μ ο ρ ί α ν ι κ α ὶ ὀ ρ θ ὴ ν ἐ μ π ο ρ ι κ ή ν.
κ αί τ ι σ ι ν ὀ ρ θ ο ὺ τ ο ι σ ἔ ι δ ε ι ν. ὀ ρ θ ὸ ν τ ὸ ν ζ ε θ ὴ ν ἡ μ ῖ ν: π ᾶ ν υ μὲν
ο ὖ ν: μ ὼ λ ἐγ ὄ ει δ ἢ μ ι μ η τ ι κ ὴ π ε ρ ὶ ε ἶ λ η φ ε ν α ὐ τ ὸν τ έ χ ν η ν.
δ ῆ λ ο ν μ ὸ σ α ὐ τ η ν τ ὴ ν τ ὼ ν π ο ι η τ ι κ ὼ ν δ ὴ χ α δ ι α ι ρ ε τ έ ο ν. π ο ρ ω τ έ ω ν.
λ ι μ ὰ ρ π ο υ μ ί μ η σ ι σ. π ο ί η σ ι σ τ ί σ ἐ σ τ ι ν. ἐ ι λ ό λ ο μ ε ν μ ὲ ν τ οι φ α μ ὲν.
ἀ λ λ ' ο ὐ κ α ὐ τ ο ὶ ὑ φ ' α ὑ τ ο ῦ. λ ι μ ὰ ρ; π ᾶ σ ι ν τ α ῦ τ α σι μὲν οὖ ν: π ο ι η τ ι κ ὸ

δὴ πρῶτον. δύ' ἐστὸν μέρη: ποῖα: τὸ μὲν, θεῖον· τὸ δὲ, ἀνθρώ
πινον: οὕτω με μάθητε καὶ: ποιωτικὼ εἴπερ με μνημονεύετε
τοὺ καταφρονητὴ λεχθέντα τοῦτον ἔφαμεν εἶναι λώβημ. ἵνα τί
ἀν αἰτίαν εἴη τοῖς μὴ πρότερον οὖσιν. ἵλεων μίγνεσθαι:
με μνήμεθα: ζῶα δὴ πάντα θνητά. καὶ δὴ καὶ φυτὰ ὅσα τε
ἔστι μὴ ἐκ σπερμάτων καὶ ῥιζῶν φύεται· καὶ ὅσα αὖ τυχὸν ἐμ
μὶξ ωϊάσαντα σώματα πέπτηκε καὶ αὐτὴκτα· μοῦνα ἄλλου τινὸς.
ἵ θοὺ δὴ μοιρωθέντος θνήσομεν ἵλεων μίγνεσθαι πρό
τερον οὐ κόντα. ἵ τοὶ τῶν ποδῶν δόμασι καὶ ῥίμασι χρώ
μενοι: ποῖοι: τὸ τὴν φύσιν αὖ τὰ γόμφων ἀπότινος αὐτί
ας αὐτομάτης καὶ ἀφ' ἁρμονίας φυούσης. ἵ μεταλόγυ
τὸ καὶ ἔστι αἴτιος θείας ἀπὸ θῦ μηομένης: ἐξὸ μὲν ἴσος
διὰ τὴν ἡλικίαν. ποδῶκις ἀμφότερα μετὰ δοξαὶ ζῶ.
νεῶν μὴν ἀλόγων ἔστ' ὅτε. ὃ ὑπολαμβάνων οἱ θεὸς κατὰ
θεὸν αὖ τὰ μίγνεσθαι. ταύτῃ κἀὖτος ἠθρόμεκαν: καὶ λόγος
ὃ θεὰ τῆτο καὶ εἰ μὴ νέ σε ἵ μοῦ μετὰ τοὺ νέος τὸν ὠφτὰ
χρόνον ἄλλως πῶς δοξάζοντ' εἶναι. νεῶν ἀν τοὶ λόγοι
μετὰ πειθοῦς ἀν ἐκαίας ἔστε χειροῦμεν ποιεῖν ὁ μολογεῖν.
ἔστι δὴ δέ σου κατανάγκαν φάος τὴν φύσιν. ὅτι καὶ ἀφ' ἑτοὺ
παρ' ἡμοῦν λόγον αὐτὴ πρόσειστιν ὄφα πέρνεων ἐκ θανεῖν
φίλος. ἐάσω. χρόνος γὰρ ἐκπέρι τοῦ μίγνοιτ' ἄν. ἀλλὰ
θήσω τὰ μὲν φύσει λελόγχθαι. τοῖς εἶσθαι θάνατος τέχνη. τὰ
δ' ἐκ τούτων ὑπὸ ἀνθρώπων ωϊάσματα. ἀνθρωπίνη. καὶ
κατὰ τοῦτον δὴ τὸν λόγον. δύο ποιητέ κλῶ γένη. τὸ μὲν ἀνθρώ
πινον εἶναι. τὸ δὲ θεῖον: ὁρᾶτε: τέμνε δὴ δύο ἴσα.
δίχα ἑκάτερα αὖθις: ἄσσα: οἷον τότε μὲν. κατὰ πλάτος
τέμνων τὴν ποιητικὼ ταύτην. μῶν δ' αὖ. κατὰ μῆκος:
τετμήσθω: τὰ τε ἀριστερὰ αὖ τὸ τοῦ πάντα νέμηται
μέρη. δύο μὲν τὰ πρὸς ἡμῶν. ἀνθρώπεια. δύο δ' αὖ τὰ
πρὸς θεῶν. θεῖα: ναί: τὰ δὲ τε ἑκάτερα δύο διῃρημέ
να. μέρος μὲν ἓν ἑκατέρων τῶν μερῶν δοσαῦτοποιητικόν.

τὸ δὲ ὑπολοίπου ἡδονὴ μᾶλλον λεγόσθων· εἰδωλοποιϊκῶ·
καὶ κατὰ ταυτὰ δὴ πάλιν λήπτικῆ· διχῆ διαιρεῖται· ἄλ-
ὁ πρῶτος καὶ τέρας αὖ θεσ· ἡ μὲν σῶμα καὶ τἄλλα ζῶα καὶ
ὄψιν τὰ πεφυκότα πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ τούτων ἀδελ
φά· θυμηδίαται παρ' αὐτὰ ἴσμεν αὐτά· ἀπειρασμόν
θ' ἅπασαι· λήπτος· οὕτως· τοῦτον δὲ ζῆν καθ' ἡδονὴν ἄλ
λοις καὶ τὰ παρέπεται· δαιμονίαι καὶ ταῦται μηχανήγορ
νός ταν· ποῖαι· ταῦτ' ἔστι τοῖς ὕπνοις καὶ ὅσαι μεθ' ἡμέραν φαί
σματ' αὐτοφυῆ λέγεται· σκιαὶ μὲν· ὁ τἀληθὲς τοῖς περὶ σκότος
φήμηται· διπλοῦν δὲ· λιμὸς κἂν φῶσ' οἰκεῖόν τε καὶ ἀλλό
τριον· περὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λείαν εἶσ' ἔμψυχα θηρίων· τῶν
ἔμπροσθεν εἴωθεν αἰσθησιν παρέχειν·
εἴδωλα δ' ἑπτὰ γένη· δύο γὰρ οἷν ἐστὶ ταῦτα· θεῖα δ' ἔργα
ποιήσασα· αὐτό τε καὶ τὸ παρακολουθοῦν εἴδωλον ἕκα
στον· τί δὲ τῶν ἡμετέρων τέχνων· ἆρ' οὐκ αὐτῶν μὲν οἰ
κίαν οἰκοδομικὴ φῶς μὲν ποιεῖν· μεταφορικὴ δέ τινα οἷόν
τον, οἷον ὄναρ ἀνθρώπινον ἥρωος ἢ θεοῦ ἀπείρασεν μὲν ἡμᾶς;
πάντων μὲν οὖν· οὐκοῦν καὶ τἄλλα τούτων κατὰ δύο διττὰ ἕκα
στα τῶν ἡμετέρων τέχνων πράξασα· τὸ μὲν αὐτὸ
φαῦλον αὐτοφυϊκή· τὸ δὲ εἴδωλον· εἰδωλοποιϊκή· μᾶλ
λον ἔμαθον καὶ τί θήμιδύο διχῆ ποιητικῆ· εἰ δὴ
θάτερον μὲν καὶ ἀμιγὲς· κατὰ θάτερον τμῆμα· κατὰ δὲ θάτερον
τερον· τὸ μὲν, αὖ τῶν ὄν· τὸ δ' ὁποιωσοῦν τὸ μὴ ὄν
μῆκος· τῇ τοίνυν εἰδωλοφυϊκῇ ἆρα μὴ σθῶμεν· ὅτι
τὸ μὲν· εἰ κατὰ κόρ· τὸ δὲ φαντασιακὸν ὑμῶν ἦν ἐναργέστε-
ρον· εἰ τὸ τοῦ δοξαστοῦ ὄντος τοῦ δοξαστοῦ καὶ τῶν ὄντων τι φανείη
πεφυκός· ἰδοὺ γὰρ οἷν· οὐκοῦν ὄφελόν τε καὶ διὰ ταῦτα μὴ
κατάρτιον μὲν αὖ τοῖς· μὴ ἀμφισυήτητόν ἐστιν εἰ δὴ μὴ λόγος·
ναί· τὸ τοίνυν φαντασιακὸν αὖθις διορίζομεν λέγοντες· πῆ·
τὸ μὲν, διοργάνωσιν μιμούμενον· τὸ δ' αὖ τοῦτο ἀρέχοντος ἄν
τὸν ὄργανον· τοῦτο οὖν τὸ φαντασμα· τοῦτο φῶς· ὅταν

οἶμαι τὸ σὸν σχῆμα τίσι ἑαυτοῦ χρώμενος σώματι προσόμοιον. ἢ φωκῶν φωκῇσι φαίνεσθαι ποιῇ. μίμησιν τούτου τῆς φαντασίας μᾶλλον ἂν κέκλησαί που: ναί: μιμητικὸν δὴ τοῦτο αὖ τῆς προσεικόνος ποιήσεως ἀποφήσομεθα. τὸ δ' ἄλλο πᾶν ἀφοῦμεν. μᾶλλον κισσοῦ τε καὶ σατυρῶν ἑκάτερον ἑκείνου λέκτεον οἶμαι. τὸ γὰρ ὁμοιοῦσθαι τοῦ μιμουμένου: ναί: πότερον οὖν ὄνομα ἑκατέρῳ. τίσιν αὖ τοῖν λίθοιν πρῶτον. ἢ δήλον δὴ χαλκοῖν ὄν. διότι τῆς τῶν νομέων κατεῖδε διαφορᾶς. παλαιά τις οὖσα ἑκείνη κτημάτων ἐστὶ τοῖς ἔμπροσθεν καὶ ἀσύμφορος σαφῶς. οὐ δὴ μὲν δὴ χρείᾳ μὲν δὴ ἁπλῶς διαφέρεσθαι. καὶ θαὐτὸν ὄνομα κατ' ἀνάγκην μισοφόδρως πορεῖν. ὅμως δὲ καὶ τὸ λιπαρότερον εἰρῆσθαι διαφόρως ἔμοιγε. τὴν μὲν μεγαλοδόξου μίμησιν. δοξομιμητικὴν προσείποιμεν. τὴν δὲ λεπτοσαφῆ μῦθον ἰατρικὴν τινα μίμησιν: ἔστω: θατέρῳ τοίνυν χρησάτω. ὁ γὰρ σοφιστὴς οὐκ ἔστι τοῖς ἐλαφροῖς ἁλῶν ἔμπροσθεν μιμουμένοις δή: καὶ καλῶς: τὸν δοξομιμητικὸν δή

σκοπούμεθα ἀνθρώπου. ἢ τὸ ζῷον. ἢ τὸ δίπουν ἢ τὸ
τινὰ ἐστὶν ἓν ἑαυτοῖς: σκοποῦμεν: ἔχει τοίνυν καὶ μᾶλλον χρῶν.
ὁμοίως μὲν οὖν τῶν ἐστιν· ὁμοίως δὲ ταῦτα ἀλλήλοις
ξύγει· τὸ δὲ θατέρου σχῆμα. διὰ τὴν ἓν τοῖς λόγοις κυλίν
δησιν. ἔχει πολλὴν ὑποτίμησιν καὶ φόβον· ὡς ἀμφοτέρων ταῦτα
ἀπρὸς τοῦτο ἄλλου ὡς ἑνὸς σχήματος: ὡσαύτως μὲν οὖν
ἑαυτῶν ἓκατέρου γόμου, ὧν εἴρηκας: οὐκοῦν τὸ μὲν ἀπλοῦν
μιμητήν τινα· τὸν δὲ εἰρωνικὸν μιμητὴν θήσομεν: ἢ
κοῦ γοῦν: τούτου δ' οὖν τὸ γένος. ἓν δὲ δύο φῶμεν: ὅρα σύ: σκο
πῶ. καίμοι δι' ἓν γέ κατεφαίνετό τινε· τὸν μὲν, δημοσίᾳ τε
καὶ ἰδίᾳ κρούσας λόγοις· πρὸς πλήθη δὲ ὧν αὐτὸν καθορᾷ εἰρωνεύ
εσθαι· τὸν δ' διὰ τὸ καὶ μεγαλόγλοις ἀμφοτέροις τὸν
προσδιαλεγόμενον· ἐναντιολογεῖν αὐτὸν αὑτῷ: λέγεις ὀρ
θῶς ταῦτα: τί οὖν ἀποφαινόμεθα τὸν μαντικὸν λογοποιητικὸν εἶναι
πότερα· δοκεῖ τι κὸν· ἢ δημιουργικόν: δημιουργικόν: τί δὲ
τὸν θρασύν θρυλοῦμεν· σοφόν· ἢ σοφιστικόν: τὸν μὲν που σοφὸν
ἀνδρῶν αὐτὸν· ὡς εἰπερ οὐκ εἰδότα ταῦτα ἐθέμεθα· μιμητὴν δ' οὖν
τοῦ σοφοῦ· δῆλον ὅτι παρωνύμιον αὐτοῦ τι λέγεται· καὶ σχεδὸν
ἢ δηλαδή· ὅτι τοῦτον δὴ προσῆκεν ἀληθῶς αὐτὸν
ἓκεῖνον· τὸν πανταπασιν ὄντως σοφιστήν: οὐκοῦν σὺν δὴ
σοῦ αὐτοῦ καθάπερ ἓν προσθὲν τοῦμοῦ συμπλέξαντε τὸν
ἀποτελοῦντα ὡς ἀρχῶν: ὡσαύτως οὖν: τὸν δὴ τῶν ἀντι
ποιητικῶν· εἰρωνικοῦ μέρους τῶν δοξαστικῶν· μιμη
τικοῦ φαντασικοῦ γόμου ἀπὸ τῶν εἰδωλοποιητικῶν
οὐθεῖον ἀλλ' ἀνθρωπικὸν τῶν ποιητῶν ἀφορισθέντων
ὁρίσιον τὸ θαυμαστοποιητικὸν μέρισον· τοῦτο τῶν
ἓν θαῦτε καὶ αἰσχρὸν· οὐ ἂν φῇ τὸν ὄντως σοφιστὴν
εἶναι. τἀληθέστατα ὡς ἔοικεν ἐρεῖ: ὡσαύτως
οὖν: —— τέχνης + +
σοφιστὴς ἢ περὶ τοὺς ὄντος ——

τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα· σωκράτης· θεόδωρος ἐλεάτης ξένος σωκράτης ἀλλ°: — ὅτε δή· ἡ σωκρατικὴ διαίρεσις πρὸ τοῦ πολλοστὸν τμῆμα:—

ἡ πολλῶν χάριν ὀφείλωσι τῷ τε θεαιτήτου μὴ ῥίσθωσ᾽ ὦ θεόδωρε αἷμα καὶ τῆς τοῦ ξένου: τάχα δὲ ὦ σώκρατες ὀφειλήσεισ᾽ αὖ τῷ τε πολιτικὸν ἀποδεῖξαι καὶ τὸν φιλόσοφον: εἶεν οὕτω τοῦτο ὦ φίλε θεόδωρε φήσομεν· ἀκμὴ κοὐ τὸ εἶναι τοῦ σοφιλομισοῦ καὶ τὰ γεωμετρικὰ καὶ μουσικά σου: ὡσὼ ὦ σώκρατες· τὸν ἀνδρῶν ἕκαστον θήσομεν τῷ ἴσῳ ἀξίαν· οἱ τιμὴ πολὺ πολὺν ἀλλήλων ἀφεστᾶσιν· ἢ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν τοῦ ἀμβροσίου τέχνης: οὐ γὰρ μήτοι ἡμίεργον θήσομεν τὸν ἀμμωνιακὸν ὦ σώκρατες· καὶ δίκαιος καὶ σοφὸν μὲν οὖν μεμιγμένον κἀσθενὲς ἐξαίρουσι τὸ φιλοσοφικὸν ἀμαρτήμασι· καὶ σοφὸν μὲν ἀντὶ τούτων· εἰσὶν οὐθὲν ἀσεβεῖν· οὐδ᾽ ἡμῖν ὦ ξένε· μηδαμῶς ἀποκαμόντι χαριζόμενος· ἀλλ᾽ ἐξήτω τὸν πολιτικὸν ἀνδρα πρότερον· ἢ τε τὸν φιλόσοφον προαιρεῖ· προθυμουμένου διεξελθεῖν: ταύτῃ ὦ θεόδωρε σοὶ ἰωτέον· ἐπειπερ ἅπασ᾽ ἐγχειρεῖ καιρὸς· οὐ καιρὸς ἀσεβῆ· πρὶν ἂν αὐτῶν πρὸς τὸ τέλος ἐλθωμεν· ἀλλὰ μὰν περὶ θεαιτήτου τοῦ δε· τί χρὴ δρᾶν με: τοῦ, περὶ: ἅμα παύσομεν αὐτὸν μεταλαμβάνοντα τοῦ αὐτοῦ τὸν ξυνωμοσιῶν τὸν δεσοφεάτη· ἢ πῶς συμβουλεύεις: καθαίρεσις μεταλαμβάνων· ῥᾴων οἴσεται πόνων ἅμα παύσων· καὶ μᾶλλον κινδυνεύσεται ὦ ξένε· ἀμφοτέρωθεν ἐμοὶ ξυνοίσειν ἔχειν τινά· τὸν μὲν γε οὖν ἐμὸν κατὰ τὴν τοῦ προσώπου φύσιν· ὅμοιον ἐμοὶ φαίνεσθαι φαῦλον· τοῦδ᾽ ἧττον ἢ κλίσεσιν ὁμοῦ μεσοῦσαι καὶ ἢ πρόρρησις παρέχεται τινα οἰκειότητα· δεῖ δὴ τοῦτό γε σημεῖον ἢ μέσον· ἀεὶ προθύμως διαλόγων ἅμα μερίζειν· θεαιτήτου μὲν οὖν· αὐτοῦ τε σωκράτους ξυνεχοῦς διαλόγων· καὶ μὴν ὦ κἀκεῖνα ἀποκρίνασθαι· σωκράτους δεῖ οὐ διάφορα· δεῖ δὲ σκέψασθαι κἀτοῦτον· ἐμοὶ μὲν οὖν εἰσὶ φῦλα· σοὶ δὲ νῷ· ἀποκρίνεσθε: ταῦτ᾽ ἔσται ὦ σώκρατες: ἀκούεις δὴ σου σωκράτους; ναί: συγχωρεῖσ᾽ οὖν οἷσ λέγει;

τὸν θεαίτητ᾽ ἐτρύνουσα κρατεῖν

πάνυ μὲν οὖν· οὐ τοῦ σωκρατοῦς εἰρῆσθαι δεῖ δὲ ἴσως τοῦτ' ἴσως
τον· τοῦ μὲν διαλυθῆναι· ἀλλὰ δὴ μᾶλλον τοῦ σοφιστοῦ ἂν εἰκὸς
ὡς σέ μοι φαίνεται· τὸν πολιτικὸν ἄρα δεῖ διαζητεῖν τοῦ
καὶ μοι λέγε· πότερον τῶν ζῳοποιῶν τινὰ λέγειν καὶ τοῦ
τον θετέον, ἢ πῶς· οὕτως· τοῦτο ζωοποιὸν μάλιστ' ἂν εἰκὸς
ον· ὡς σωφρόνων καὶ ἀκόλουθον μὲν τοῦ κατὰ τὸν πρότερον· τοῦ
χάν· οὐ μὴν δὴ κατ' αὐτόν γε ὡς σοῦ κρατοῦς φαίνεται μοι τιμᾶν·
τί μήν· κατὰ ταῦτα· δοκεῖ γε· τὴν οὖν πολιτικὴν ἄπρακτον·
πολιτικὸν ἀνθρώπου· δεῖ γὰρ αὐτὴν εὑρεῖν· καὶ χωρὶς ἀφε
λόντας ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἓν δέον αὐτῇ μίαν ἰδέαν σφραγίσα
σθαι· καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις πρόσθεν· ἓν ἄλλο εἶδος ἑκάστοις
μένας μέρους ἀπασῶν τῶν ζωοποιῶν ὡς οὐσῶν δύο
εἴδη· διαμεμετρῆσθαι τὴν τεχνικὴν ἡμῶν ποιησάμενοι· τοῦτο δὲ
σον οἴμαι τὸ ἕτερον ὡς ἓν ὅλον· ἀλλ' οὐκ ἐμμένωμεν· δεῖ γὰρ
μᾶς ὡς σοῦ κρατοῦς αὐτὸ εἶναι καὶ σὸν· ὅταν ἄρα ἔμφανὲς ἡμῖν
γένηται· καλῶς εἶπες· ἆρ' οὖν οὐ καὶ τὴν μετρητικὴν καὶ τὴ
ν ὡς ἕτερα ταύτῃ ξυμφυᾶ τέχνας· διχῇ τοῦ πρὸς ἀλλήλας
ἐστί· τὸ δὲ μὴ ἐν ἀμφοῖν τοῖν μόνον· ἔοικεν οὕτως· ἀνδρὸς
γε πολιτικοῦ παράδειγμα τοῦτο· ἐοικέναι δὲ ἔφαμεν τοῦτο
μὲν οὖν· ἐν δὲ τοῖς λόγοις ἐπιδεικτέον· ἐπὶ τοῦτο δὴ
αὖτος· ἆρ' οὖν καὶ ἀναγκαῖον αὖ τοῖς προσαγορεύεσθαι τοὺς μὴ

τὴν τέχνην ταύτην. ὁπόταν σε μουλεύει; ναί: τί δ' ὅταν τὸν καπηλεύοντα χώραν ἀνδρὶ παραιτεῖται δεινόν; ἢ διότι οὐκ ἀγαθόν. ἆρ' οὖν φήσομεν ἐπὶ παντὸς τοῦ ἐπιτηδεύματος τὸν ἄρχοντα αὐτὸν κακὸν εἶναι; φήσομεν: ἀλλὰ μὴν ὅταν γε ἀληθινοῦ καπήλου. καπηλικῆς; ναί: ταύτης δὲ ὁ κακὸς μόνος. οὐκ ἄρα τὸν ἄρχοντα ἀγαθὸν ἢ διότι ἀνὴρ τυγχάνει. παντὸς καταγνωτέον τῆς τέχνης αὐτῆς. καπηλικοῦ ὀρθῶς προσρηθήσεται; δικαίως: καὶ μὴν οἱ κυβερνῆται καὶ ναύκληρος: τί δέ; μέγας οἶμαι οἱ κίνδυνοι. ἢ σμικρὰ οὐ πολλοὶ ὄκνοι. μόνη τις πρόσαρχος ἀγαθὸς ἐπιστάτης; οὐδεμία: οὐκοῦν ὁ νεὼς δὴ δι' ἀκροπούμεθα. φαυλότερον οὐδὲν ἐπιστήμης πρὸς τέχνας ταύτας. ταύτης δὲ ἔργον καπηλικῆς ἔργον πολιτικῆς. ἔργον οἰκονομικῆς τίς ὀνομάζει. μὴ δῆτα οὖν τοῖς διαφθοροῦσιν: τίνες: ἀλλὰ μὴν τόγε δῆλον. ὅσοι καπηλεύουσι χρηστοὶ καὶ σύμπαντι τῷ σώματι. σμικρὰ τὰ εἴσω τὸ κατέχειν τὴν ἀρχὴν δεῖν ἅπασι. πρὸς τὴν τῆς τύχης σώζουσιν καιρῶν μᾶλλον: δῆλον: τῆς δὴ ψυχῆς καὶ κυβερνᾶν μάλιστα. ἢ χειροτεχνικὸν καὶ ὀλίγου πρακτικόν. οὐ λέγω τὸν καπηλεύοντα φαῦλον εἶναι; τί μήν: τὴν ἄρα πολιτικὴν. καὶ πολιτικὸν καὶ καπηλικὴν καὶ καπηλικόν. ἓν ταὐτὸν ἄρα ταῦτα ταῦτα ξυνθήσομεν: μᾶλλον: οὐκοῦν περὶ μὲν ἀγαθῆς. εἰ μέλλει ταύτην τὴν ψυχὴν διορίζοιμεθα: πάνυ γε: πρόσεστι δὲ μὴ τὸν μοχθηρὸν ἄρα τὴν ναῦν ἐρέτην διαφυλάττειν κατὰ μοῖραν: φράζε ποίαν: τοιαύτην. λοιμικὴν κίνησιν τοῦ πλοίου ἢ τῆς τέχνης; ναί: τὸν ψυχῆς κοῦφον οἶμαι παρὰ τὰ πάσι τοῖς ἄλλοις; πολὺ δήπου: μοιχοὺς δέ μοι κλῆσιν τὴν ἐρετικοὺς διαφορᾶν. μὴ τι πλέον ἔργον ἀφέσομεν; ἢ τὰ μὲν σωθῆναι κρίναι; τί μήν: καὶ μὴν ἀρχιτέκτονα γε ναυτῶν. οὐκ ἂν τὸν ἔργον κοσμοῦντα ἀλλ' ἂν ἔργον τινὸν ἄρχοντα; ναί: παρεχόμενόν γε πομφόλυγα ἀλλ' οὐ χειροφιλίαν; αὐτό: δικαίως ἄρα μὴ μεθέξειν ἀληθοῦς τῆς ψυχικῆς ἀγαθῆς ἡμῖν: πάνυ γε: τοῦτο δέ γε οἶμαι

προσήκει μὴ μόνον τὴν μὴ τέλος ἔχην μηδὲ ἀπηλλάχθαι καθαί-
ρεσιν ἀλλὰ καὶ ἀπήλλακται. προστάττην δὲ δικαίοις
τοῖν ὁρμαῖν τὸ πρόσφορον. ὅσοι ἂν ἀπορμάσωνται. τὸ προσ
ταχθέν· ὀρθῶς· οὐκοῦν μόσαι καὶ μὴ αἰτιοῦνται ξύμπα
σαι. καὶ ὁπόσαι ξυνόδων τὴν τιλομαίκλι· κρίσις δὲ ἐναντία
ξει διαφθορὰν ἀλλήλοιν τούτω τὸν νόμον· φανέντων·
ἀρ' οὖν ξυμπάσης τῆς μόσαις κῆς· ἢ τὸν μὲν, ὅσαι τακτικὰ μέ
ρος· τὸ δὲ, κριτικὸν διαιρούμενοι προσείποιμεν· ὁμολόσ
αν φαίμεν διηρῆσθαι, καταίνοντιν ὁμοίαν δόξαν· ἀλλαὶ μὴν
τοίσδε κοινή τι πρᾶτον εἶναι· ἆρα πιθανὸν ὁμολογεῖν; πῶς
δοῦ· τούτου τοίνυν μέχρι μὲν ἂν αὐτοῖς κοινωνῶμεν. ἐναν
αντίον τὸν νόμον δοξάσομεν χαίρειν· φέρε δὴ ταύταιν
τοῖν τέχναιν λιμὴν τὸν ναυτικόν. ὅν ποτε ἀφανισθέντα
τῇ κριτικῇ. καθάπερ τινὰ θεατὴν λιμαίνοντα ὅσοι
τακτικὸν ὄντα αὐτὸν τέχνης φήσομεν. δεῖν ζῆν ταῦτ·
ποῖον γὰρ οὐ μᾶλλον· τὴν ὅσοι τακτικὴν δὴ τέχνην σωζομέ
νην θεατόν. ἢ τὴν διάκρισιν. καίτοι δοκεῖ τισὶ καθάπερ
δὴ τῶν καθηλωτικῶν τέχνῶν· τὸν αὐτὸν τρόπον διαφθει
τέχνης. καὶ τὸ ναυτικὸν γένος ὅσοι κατὰ τοῦ τῶν κηρύκων
γένους ἀφορίσθαι· ποῖος· ὃς ἀληθῆ ταῦτα πρὸς ἑρμῆν
ἄλλοτρια παρασχόμενοι. δυοῖν τρόποιν πολιτῶν αὖ λιμὴν οἱ
καπήλοι· ὧν ὑμὴν οἶν· οὐκοῦν καὶ τὸ κηρυκικὸν φύλον ὅσοι
ταχθὲν τὰ ἀλλότρια μηνύματα παρασχόμενον. αὐτὸ δυοῖν
ρον· ὅσοι ταῦτ' ἐξ παύλιν ἔνδροισ· ἀληθῆ ταῦτα· τίοὖν· ὅσ τοῦτον
μίξομεν ναυτικῶν, ἢ μὴν ἀντικλῆ· κλαυσικλῆ· μαντικλῆ·
κηρυκικλῆ· καὶ πολλαὶ ἂν ἕνδραιοι τούτων τέχναι συμφθοῖν·
αἰ ξύμπασαι τὸν ὅσοι ταῦτ' τὴν ὄχλησιν· λιμοῦλλη καθαίρεικά
ζομεν, μὴ δὴ καὶ τούμοῦ παρεικάσομεν, ὅσοι δὴ καὶ οἰχό
δομὴν ἁμαρμένων τυγχάνει τὸ τοῦν αὐτῶν τάκτων γένος. καὶ
ταῦτ' ἡμῖν ταῦτα διηλοῦμεθα· τὸ μὲν τῶν ναυτικῶν γένος· ὃς
τῶν αὐτῶν τακτικῶν θεμένων. τοῦ δὲ ἄλλου πάντος ἀμηχὴ

σαν τὸ ὄνομα ἕκτρον αὐτοῖς παραχωρήσαν τὸ θέσθαι τίναι τοῦ
μὲν ἄρχοντος θρέψαι μὴ δυνάμενον μετὰ δόσεως. ἀλλ' οὐχὶ τοῦ θρεπτίου: πά
νυ μὲν οὖν: οὐκοῦν ἔστι μὲν τὸ τοιοῦτον μέρος ἀφέσεως καὶ ἀποδεί
ξεως. ἄλλο τι ὁτιοῦν δεῖ προσδιορισθῆναι πρὸς οἰκειότητα, τοῦτο πάλιν
αὖ διαιρεῖν ἀναγκαῖον. εἴτινα τομὴν ἔχομεν ὑπείκουσαν
ἐν τούτοις: πάνυ γε: καὶ μὴν φανερόν γε ἔχειν. ἀλλ' ὅσα κολου
θοῦντα σώζεται: ποῖ: πάντα ὁπόσα ἂν ἄρχοντα διαμένῃ τὰ ὑποτεταγμένα
ὅσα τε ἐπιτήδεια πρὸς χρωμένους, ἆρ' οὐχὶ θρεπτικὰ μέν γε
ὁπωσοῦτινος θρέψαντος τοιαῦτα; πῶς δοῦ: καὶ μὴν
τά τε ἡμέτερα παίδια δίχα διαλαμβάνειν. οὐ πάντα παῖδα
χαλεπόν: ποῖ: τὰ μὲν. οὐ τυχὰ αὐτῶν ἐπαίδευσεν. τὰ δ' οὐ τυχά: ναί: τούτοις δέ γε οὐ τοῖς τὸ τοῦ μουσικοῦ
μέρος ἐστὶ παντελῶς. ἐστὶ πάρεσμεν δὲ τὸ
μοῦ μέν: κατὰ τί: τὸ μέν, ἐστὶ ταῖς τοῦ ἀτυχοῦντος μεμφόμεθα
αὐτοῦ ταύτην τὸ. τὸ δ' ἐστὶ ταῖς τοῦ μὴ τυχόντος. καὶ πάρεσμεν
τοῦ δὲ μὴ διαιρήσεται δίχα: πάντα παῖδα γε: τὸ μὲν, τοῖ
νυν αὖ τοῦτον παραλείπομεν. τὸ δὲ, ἂν ἀλαύωμεν. ἀνα
λαμβάνον τὸ δὲ. μέρισμα θείς δύο τοξεύματα: λέγεις δὲ
αὐτοῖν ἁμαρτήσεσθαι, πότερον: πάντως που τὸ μέρι
τὸ ζῷα ἐστὶ τεκτονικόν. οὐ γὰρ δήπου τῷ μαιευτικῷ ἐστι
ἀλήθεια ἐστί ποτε τοῦ μὴ τυχόντος ἐστὶ αὐτοῦ. οἷον ἀρχιτεκτο
νικόν. ἀλλὰ μέντοι πότερον ἐν τοῖς ζῴοις. Σ πότερα οὖν τὰ
ταῦτα τὴν διάνοιαν αἰεὶ κεκτημένον: ὀρθῶς: τὴν γε μὴν
τῶν ζῴων νόσον καὶ τροφήν. τὴν μέντοι ἂν ἰδιοπαθῆ
φίαν οὖσαν τὴν δὲ κοινὴν τῶν ἐν ταῖς ἀγέλαις θρεπτικὴν
τῶν ἐστὶ μέλειαν: ὀρθῶς: ἀλλ' οὐ μὴν τήν γε πολιτικὴν ἐνέρ
γειαν ἢ διότροπον. οὐ πάντως ἢ λαίτην εἶναι ἢ ποιμένικόν. ἀλ
λὰ ἢ ποφορβοῖτε καὶ συφορβικόν. μᾶλλον προσβοικότα:
φαίνεται γε δή, ῥηθὲν νῦν: πότερον οὖν τῷ ζῳοτροφίαν
τὴν τῶν ἐμποδὼν κοινὴν τροφήν. ἀγελαιοτροφίαν. ἢ κοινο
τροφικήν τινα ὀνομάζομεν: ὁπότερον ἂν ἐν τοῖς λόγοις

ξ μεμαίνη: καλῶσ γὸ ὦ σώκρατεσ καὶ διαφυλάξησ τὸ μὴ ἄσου
δαίζειν ὥσπερ τοῖσ ὀνόμασι. πολλοὶ σώτροσ εἶσι τὸ νίφασ ἀμαφαμί
σει φρονήσασσ· νῦν δὲ τοῦτο μὲν καθάπερ διακελάδησε ποιητὸ
ον· τὴν δὲ ἀμβλαμο προφικὴν ἀρ' ὁμοεῖσ πλησίον δίδυμον ἄπο
φήνασ τὸ ζητούμενον ὃν διπλασίοισ· ἢ τὰ νῦν ὃν τοῖσ ἡμίσεσιν
εἶσι τότε ποιητέα ζητεῖσθαι; προθυμήσομαι: καίμοι δοκεῖ τῶν
μὲν ἄμφω ἁβραίτησ εἶναι τὸν δᾶδηριον. ἄλλη προφή: παν
ταπασί γὸ. προθυμότατα καὶ ἂν δρειότατα διήρησαι: μὴ μὲν
τοι τούτό γὸ ἔισ αὖθισ κατὰ δύο αμεν ταύχομεν: τὸ ποιόν: μὴ
σμικρὸν μόριον ὃν. πρὸσ μεγάλα καὶ πολλὰ ἀφαιρῶμεν· μὴ δὲ
ἐίδοισ χωρίσ. ἀλλὰ τὸ μέροσ αὖμα ἐίδοσ ἓξ ἕτω. καίλιασον μὲν
γὰρ ἄπο τῶν ἄλλων ὀυθὺσ διαχωρίζειν τὸ ζητούμενον ἂν ὄρ
θωσ ἔχῃ. καθάπερ ὁλίγην σὺ προτέρον ὀιηθεῖσ ἄχειν τὴν διαίρε
σιν. ὠσταύτωσασ· τὸν λόγον ἰδὸν ὥσπερ πορευόμενον. ἀλλὰ
γὰρ ὦ φίλε. λὸ τοφυγεῖν οὐ κασφαλέσ. διῶμεν δὲ ἀσφαλέ
στερον ἴσωμεν. τέμνον ταυ· καὶ μᾶλλον ἰδίαισ ἄντισ προσ τὴν
χάοι· τοῦτο δὲ διαφθείρει τὸ παν προσ ταὺ ζητήσεισ: πῶσ
ὃ ξύμβλεισ τοῦτο: σκεψαι τὸν ἓν ἰσαφέστερον φράζην
ὑμοίαισ τῆσ ὁσίασ φύσεωσ ὃσ σώκρατεσ. ὁμοίωσ μὲν οὖν πάρε
σκεμμένοισ τι· νῦν. δικαίωσον μὴ δὴν ὁμοῖσ. ἀνδρῶν ἀπορ· ὥσπ
ρητὸν δέ τι καὶ σμικροῖσι πολλὸν αὐτὸ προφέρειν εἶσ τὸ πρόσθεν.
σαφηνείασ ὁμοῖα: ποῖον οὖν φράζεισ διαιρουμένου κἀκεῖ
οὐκορθῶσ ἄρτι δραῦ: τοιόνδε. οἷον εἴτισ τὰν θρόπινον ὥσπ
χειρίσασ δίχα διελέσθαι γόμφοσ. διαροὶ καθάπερ οἱ πολλοὶ τῶν
ὁμοίων δὲ διαμέμοισι· τὸ μὲν ὀλίγον κοὐ· ὡσ ὁμ λίπο παὺ τῶν
ἀφαιροῦ τὸ χωρίσ· ξύμπασι δὲ τοῖσ ἄλλοισ γόμφοισιν· ἀπείροισ
οὖσι καὶ ἀμίκτοισ καὶ ἀσυμφώνοισ πρὸσ ἄλληλα μᾶλλον ἢ μᾶλλον
μᾶλλ κλίσεισ πρὸσ εἰ τὸν τὸ αὐτό. διὰ ταύτην τὴν μίαν κλίσιν
καὶ γόμφοσ ὁμ αὐτὸ εἶναι προσδοκῶμεν· ἢ τὸν ἀριθμὸν τίσ ἀμφὶ μὴ
βοι κατεί μὴ δύο διαιρεῖν· μυριάδασ ἀπὸ τε μυρίων ἀπὸ
παὺ τῶν. ὃ σ ὁμ εἰ δοσ ἀποχωρίζειν· καὶ τοῖσ λοιποῖσ δὴ παὺ τὶ

θέμενος τὸν ὄνομα. διὰ τὴν κλῆσιν αὖ. καὶ τοὐτ' ἄξιον ὁ νόμος
ὃ κεῖνον χωρὶς ἕτερον ἐμφαίνεσθαι. κάλλιον δέ που καὶ μᾶλλον
κατείδη. καὶ δίχα διαιροῖτ' ἄν. εἰ τὸν μὲν ἀριθμὸν ἀρτίους καὶ
περιττοὺς ποιοῖτε μέρους. τὸ δ' αὖ τῶν ἀφῶν γένος. ἄρρεν καὶ θῆ
λυ δοίητε. ἢ φρύγας. ἢ Ἕλληνας ἕτερον πρὸς ἅπαντας
ταῦτα. ἀπορεῖ τοίνυν τόδε. ὦ ξένε. καὶ ἄπορον. γένος αἷμα καὶ μέρος
εὑρίσκειν ἕκαστον τῶν ὁμοίων: ὀρθότατα. ἀλλὰ γὰρ
τοῦτο αὐτὸ ὃ ζητεῖτε. ὡς ἄρτιόν ἐστιν μοῖρα μέρος καὶ
γένος ὡς οὐ ταὐτόν. ἀλλ' ἕτερον ἄλλήλοιν: ὃ μελέτη
σθ' ἁμαρτῶν. οὐ φαῦλον πρὸς ταῦτ' ἔχοντες λημεῖς μὲν
καὶ νῦν. μὴ κροτέραν τοῦ δόντος ἀπὸ τοῦ προτεθέντος λόγου
πωλαμήσεσθαι. σὺ δ' ἐάν πολλόν ἡμᾶς κωλύεις πολαμηθῆναι.
μὴ μὲν οὖν ὡς εἰκός. ἐῶμεν πάλιν. ταῦτα δὲ εἰς
αὖθις κατασχολῶν καθάπερ ἴχνη θύοντες μὲν. οὐμὴν
ἀλλὰ τοῦτό γε αὖ. σαφῆ πᾶσι φυλάξαι. μή ποτε παρ' ἡμοῦ
δόξῃς αὐτὸ ἁμαρτὼς διωρισμένον αὐκηκοέναι: τὸ ποῖον:
εἰ δοτέον καὶ μέρος ἕτερον ἄλλήλων εἶναι: τί μήν: ὡς
εἰ δοτὸν μὲν ὁτῳοῦν. καὶ μέρος ἁμαρτεῖν αὐτὸ εἶναι. τοῦ
πράγματος ὅτου περ ἂν εἰδὼς λάβῃ τις. μέρος δὲ εἰδὼς οὐδενὶ
ἀνάγκη. τοῦτ' ἔμε. λέγειν μᾶλλον ὡς ἕκαστον αὖ εἰφθαι
λέγειν: ταὐτ' ἔασον. φράσον δή μοι. τὸ μεταπυτο: τὸ ποῖον: τὸ τῆς
λόπλαμήσεως ὁπόθεν ἡμᾶς δεῦρ' ἤγαγεν: οἶμαι μέν γαρ
μάλιστα ὁθενδρωτηθεὶς οὐ τὴν ἀθλιοτροφίαν ὅπλ. διὰ
ρεῦσον. εἰ ὡς μάλα προθύμως δὴ εἶναι ζῴων μάχιμον. τὸ μὲν
ἀνίμον. ἕτερον δὲ τῶν ἄλλων ξυμπάντων θηρίων. ὅμ: ἀλλ'
ἄλλ: καὶ ἐμοιγε δοκεῖ τόδε ἁφάπασι μέρος ἀφαιρῶν. λείεσθαι
καταλιπεῖν τὸ λοιπὸν αὖ πᾶσιν γένος εἶν. ὅτι πᾶσι ταὐτὸν
ὠνομάζειν ἄχθος ὄνομα. θηρίου καλεῖσθαι: λέγω καὶ τοῦ
θοὔτως: τὸ δ' ἄχθος ὃ πᾶσιν ἀνδρειότατος ταὐτὸν εἶπου
φρόνιμον ἐάν τι ζῷον ἕτερον. οἷον δοκεῖ τὸ τῶν γυναίων
λίτι τοιοῦτον ἄλλο. ὃ κατὰ ταὐτὸν ἴσως δ' ὀνομάζοι. καθάπερ

÷ τινός.
ὃ ἢ ὅτι ἐπὶ πλέον τὸ μέρος τοῦ εἴδους

καὶ σύ· γραῦ μοι μὴν ὃν γένος· ἀν τί τι θὴν τοῖσ ἄλλοισ βοώτοισ
καὶ σε μὴ ὔνον αὐτὸ ὃ αὐτό· τὰ δ' ἄλλα μὲν τὰ μὴ αὐτὴν εἰσ ταὐτὸ
ξυλλαμβάν· οὐ δὴ ἄλλο· πολλὰ γ' ἴσασι θηρία τροσεῖ ποι· τοῦ εἰ
ραυθῶ μὲν οὖν ἡμεῖσ ἐξ βουλαμεῖσθαι πάντα ὁ πόσα τοι αὐτὰ:
ποῦ· μὴ πᾶν τὸ τοῦ βοὸσ ὃν διαιρούμεθα οἱ γάρ οσ· ἵνα ἧ τ' ὃν
αὐτὸ πάσχωμεν· οὐ δὴ γὰρ δεῖ καὶ γαρ οὖν καὶ τόδε· λίμαρ ταῦτα
ταύτη: τί δή: πλὼ μὲν αἱ κῆσ ὅσον ὃσι ταῦ κτικὸν ἢ μὴ μέρο σ
λὼ τοῦ βοὸσ τροφικοῦ γένοι σ ἀ γελαίαν λὼ βοῦν· λῖ γάρ;
ναί: διήρηται δὴ τοίνυν καὶ τόδε ξύμπαν τὸ βοῦν· τοῦτ
θάσσ καὶ ἀρίσι· τὰ μὲν γὰρ ἔχον τα τιθασσεύεσθαι φύσιν· λίμνε
ραι προσείρηται· τὰ δὲ μὴ θέλον τα· ἀγρίαι: καὶ λοῦσ: λὼν
δέ γε θηρεύομεν ἀεί μὲν οὖν ὃν τοῖσ ἡμετέροισ λῶν τε καὶ ἔστιν
ὃσι τοῖσ ἀγελαίοισ μὲν οὖν βλητέα τὰ σθρέμμασι: ναί: μὴ
τοίνυν διαιρούμεθα σ' ὀσθρότητα οὐ σθρότητα τροσ αἴπαντα
αἰτιολέγειν ταῦτα· μὴ δὲ σθένδον τα· ἵνα δὴ ταχὺ γε σ' οὐ
μεθα τροσ τὴν πολιτικὴν· τοιαῦτ' ἐκ γὰρ λιμαῖσ καὶ μὴ λῶ
παθεῖν τὰ κατὰ τὴν παροιμίαν πάθοσ: ποῖον: οὐχὶ ὀχεῖν
ὃν διαιροῦν τασ λῶν νεκρὰν ἡμᾶσ δὲ τέτρον: καλῶσ γε οὖν ἔξεστι
σθοι ἡ κεν: ταῦτ' ἔσασ παύλην δοῦν ἔξαρχῆσ· τὴν κοινοτρο
φικὴν πειρώμεθα διαιρεῖν· ἴσασι γὰρ καὶ τοῦτο ὁ σύ· τροθυμεῖ·
διαπεραιόμεθρος ὁ λόγοσ· αὐτόσσοι καίλλιον μιμήσει· καὶ
μοι φράζε: ποῖον δή: τὸ δε· ἥτινα ὃν πολλαί κισ ἄρα διαι
κέκοασ· οὐ γὰρ δὴ προσ τυχήσ γε αὐτὸ σ οἱ δὲ τινὲσ ναὸσ
ταῖσ ὃρ τοῖ νειλοσ τισ θασσαίοσ τοῦ ἰχθύοσ· καὶ τοῦ ὀρταῖσ
καὶ λιμναῖσ· ὃρ μὲν γὰρ κρήναισ· ταῖ χάρ ἴσασι ζῶσ
λῶ σθημέροσ: πάρ υμὲν οὖν καὶ ταῦτ' ἐθάσαι· καὶ κἄμοὶ
πολλὰ φῶν ὦ κέκοασ: καὶ μὴν ἔχω μοι πῖ ασ γε ὃ γραφοὶ τί
ασ· εἰ καὶ μὴ σφόλαρ ἴσασι σθρὶ τὰ θέ ταλι καὶ σε διαπέ
πυσαι γὰρ καὶ σιασεῖσ ἐστ' ἂν: πλὴν: τοῦ δὲν ὃ καί τοι σαῦ
ταῦ λῖ ἅτ' ἴσασι ταῦτα· διότι τὴν τοῦν ἀγελαίαν τροφικὸν
ἔστι μὲν ὃν ὄρον· ἔστι δὲ καὶ ξηροπατικόν· ἔστι γὰρ οὖν· ἀρ' οὖν

καὶ σὺ ἐν ᾧ δοκεῖ ταύτῃ. δεῖ δίχα σχίζειν τὴν κοινοτροφικὴν
ὁμοίαν μὲν. ὅθ᾽ ἑκάτερον τοῦτον. τὸ μὲν ἕτερον ἡμέτερον
τὸ ἑκάτερον. τὸ μὲν ἕτερον ἡμέτερον τροφικόν ὀνομάζοντας.
τὸ δὲ ἕτερον. ξηροτροφικόν; ὅμοιον: καὶ μὲν καὶ τὸ ναυτι
κὸν οὕτως οἷον ζητοῦσι μὲν. ὁ ποτέρας ἐστὶ τῆς τέχνης.
δῆλον γὰρ δὴ παντί: πῶς δ᾽ οὔ: ἆρ᾽ οὖν τὸ μὲν τοῦ ξηρο
τροφικὸν τῆς ἀγελαιοτροφίας διέλοιτ᾽ ἂν φύλον: πῶς: τοῖς
πλησίον τε καὶ πόρρωθεν διορισαίμεθα: ἀλλὰ θέασαι: τί
δὲ τὸ πολιτικὸν οἷόν τε τὸ πόρρωθεν ζητητέον. τί οὖν κύριον καὶ
τὸν ἄρχοντα ἑαυτὸν οἷόν τε ἂν ἕνα ζητοῦντα δοξάζειν οὕτως: ἔφην:
τὴν δὲ πόλιν ὁμοίαν κἂν καθάπερ ἄρτιον ἀριθμὸν. δεῖ τομὴν
μέσην λαβεῖν ἀποφαίνειν: δῆλον: καὶ μὴν ὅθ᾽ ἡμῖν ὁρ
μᾶται λόγος. ὅτι κεῖνο δύο τινὲ καθαρὰ ὁ δῆμος ἀνα
φαίνεται. τὴν μὲν θατέρου. πολὺ μείζω μέρος. σμικρὸν
διαιρουμένων. τὴν δὲ. ὁ πότερον ποῖ προσθεμένους.
ὅτι δεῖ μᾶλλον τὸ μεῖον ὡς μάλιστα τοῦτ᾽ ἔχοι σαφὲς μᾶλλον. καὶ
ἡροτέραν μέλιτταν. ἐξετάζομεν ὁ ποτέραν ἀρκούντως ἂν ζητεῖν
τὴν ὡρισμένην: τί δ᾽ ἀμφοτέρας οὐδαμῶς; σῶμα γὰρ
ὃ θαυμαστόν. ὁμμέρει μὲν δηλονότι δυοῖν: ὁμμέρει
τοίνυν ἕκατέρᾳ ἀμφοτέρας αἱρούμεθα: ῥᾴδιον ὂν εἰ δὴ τὸ
λοιπὸν ἀρχῇ. καταρχὰς μὲν καὶ μεθοῦσιν αὖ πάλιν τὸ πο
ρεῖαν. χαλεπὸν ἂν μὲν μὴν τὸ πρόσθεν μέν. νῦν δ᾽ εἰδέναι
δοκεῖ ταύτῃ. τὴν μακροτέραν πρωτέραν ἴσμεν. νεανίαι
σφροι γὰρ ὄντες ῥᾴδιον αὐτὴν ὡρισόμεθα. τὴν δὲ
δὴ διαίρεσιν ὁρᾶν: λέγε: τὰ πόλεμον μὲν τὸν ἡμέτερον
ὅσαν πόρρω ἀγελαίαν διηρημένην ἐστὶ φύσει δίχα: τίνι:
τοῖς τῶν μὲν τὴν γνῶσιν οἰκεῖον εἶναι. τὸν δὲ. κυβερνη
τὸν: φαίνεται: τὴν δὲ πόλεμον κὴν διέλοιν. ἀπὸ λοιπὸν κα
τέρω. τοῖς μέρει λόγῳ χρώμενος. ἀνὴρ ὀνομάζειν αὐτὰ
ναυλητικόν. ἆρα σοι ὡρισμένον καὶ μὲν τοῦδε τοῦ:
πῶς οὖν χρὴ λέγειν: ὃ δὲ τὸ πόλεμον κὴν ζητεῖν μὲν

÷ κυβερνητικὸν προσφῶν·
κυβερνᾶν γὰρ ἔστιν αὐλοῦ
πάντα τὸν μέρη λέγειν·
ἐὰν γὰρ ὁμοίως αἰσθάνω
κόσιον ἴχθυν· εἰ δὲ μὴ
κόσιον αἰσθάνοιτο ἀληθῆ

λίχα διαιρεθείσης. τὸ μόριον θατέρου ἐστὶ τοῦ κύκλου φόρου
μέρει καὶ τῆς ἀμβλείας ἐστὶ τετάχθαι. τὸ δ' ἕτερον ἐστὶ τοῦ τῆς
ἀκράτου: ταὐτὸ ἔσται καὶ τὴν ἐλεχθεῖσαν. πάντως γὰρ ἴσα
κώσει δὲ δῆλον ἐστιν: καὶ μείζων ὁ μὲν κατὰ τὸ λιμένα ἀκτὰ
φανής. ὅτι κολωνὸν ἀμβλεῖαν τινὰ κύκλου μοιρῶν: τὸ
πόσων γὰρ οὐ δῆλος: ταύτην τοίνυν κατανοήσαντες πρῶτον τὸ
κενοῦ μέτρον αὐτοῖς πειρώμεθα ἀπὸ δύνασθαι: πάντως: τὸ
πότερον οὖν ἡμίσειαν ἢ τοῖς ἥμισυ μέρος ἢ μεῖζον ἢ ἔλαττον
νυχὶ διαιρεῖν αὐτήν. ἢ τὴν κοινὴν μοῖραν αὐτὸ καὶ ἴδιον μοῖρα.
μαν φανερὸν ἐστὶ μόνου; τὸ ποῖον: ὅτι τὸ μὲν. τῶν ἵππων καὶ
ὄνων πέφυκεν ἕξαλλήλων μοῖραν ἔχειν; ναί: τὸ δὲ λοιπὸν
ἐστὶ τῆς ἀμβλείας τῶν ἡμέρων ἄμμος μόριον τοῦτο
ἄλλης: πόσης δοῦ: τί δὲ πολὺ τὸ κύκλου. ἆρ' ἐστὶ μείζεια ἢ ἔλαττον
φαίνεται κοινωνοῦσιν φύσεως. ἢ τίνος ἴδιον μοῖρας: δῆλον
ὅτι τῆς ἀμίκτου: ταύτην δὴ δεῖ καθάπερ τὴν προσθήκην
ὡς ἐστὶ κύκλου. λίχα ἡμᾶς διαιρεῖν: δεῖ γὰρ οὖν: καὶ μείζων
τόμος ἔστιν ὁ τῶν ἡμέρων καὶ ἀμβλείων χεδών. πολλῶν μοιρῶν
δυοῖν. πάντα δὴ κατὰ κύκλου πάντα. τὸ γὰρ τῶν κυμάτων.
οὐκ ἀπόξιον καταριθμεῖν μέρος ὡς ἐν ἀμβλείοις θερμὰ
σιν: οὐ γὰρ οἶδ': ἀλλὰ δὴ τίνι τὸ δύο διαιρῶμεν. ὡς πέρ
καὶ δίκαιόν ἐστιν θάτερον καὶ οὐ διαμείμειμένον εἶναι δὴ καὶ μόνον
μερίδος ἄπτεσθαι: τοῖς: τὴν διαμέτρου δῆπου. καὶ πάλιν
τὴν τῆς διαμέτρου διαμέτρου: πῶς ἔστι: ἢ φύσεως ἢ
τοῦ μέρους ἡμισείας τῶν αὐτῶν κέκτηται. μᾶλλον ἄλλως πως ἔχει
τῆς πόρρω ἡμισείας πέφυκεν. ἢ καθάπερ ἡ διαμέτρου ἢ δυνάμει
μεῖζον δίπους: οὐ κάλλως: καὶ μὴν ἴσως τοὐλοιπὸν μέρος
πάλιν ἐστὶ κατὰ δύναμιν αὖ τῆς ἡμιτόμου δυνάμεως
διαμέτρου. ὥσπερ δυοῖν μὲν ἐστὶ πρὸς δοῖν. διὸ πέφυκεν:
πῶς δὴ κέστι. καὶ δὴ καὶ σχεδὸν ὃ βούλει δῆλον. μανθά
νω: πρὸς δὴ τοῦτοις. ἕτερον αὖ τι τῶν πρὸς γόλωτα τοῦ
δοκιμωτάτου ἀρ' οὖν σοὶ κρατεῖ ἆρα καθορᾶν μὲν ἡμῖν

φσήμριον

ποτέρω

γρηνος. ὃν τοῖσ διηρημένοισ: τὸ ποῖον: τὸν θρόπιμον
ἡμῶν ἅμα γένοσ. ξωειλήχοσ ἐξ ὧν δεδραμεν κοσμήσ-
τοῖ τοῦ νόμιμα ὁ ταῦτοι καὶ ἅμα ὀυχρεαῦτοι: καὶ
θρῶ καὶ μᾶλλον τὸ ποῦσ ξ μμαίμον: τί δὲ οὐκεικοσ νέα
τα ἀφικνεῖσθαι τὰ ψεαλύτατα; νὴ τοῦτό γε: τὸ δεδοῦ
κεμο οὐ μὴν ὡσ ἐι γέλοιό τεροσ ὁ μασιλέσ φαίνεται μετὰ
τῆσ ἀγέλησ οὐ διαθεῶν. καὶ σὺν δρομαι πσορθυμένοσ
τοῖ τοῦ ν ἀν δρῶν. ἀὖ παροσ τὸν ὀυχρῆ μίον ἁρι σα
γμένα σμένοι;: σαμ τα ῦτασι μὲν οὖν: μὴ γὰρ ὧσ σόκρα
τεσ ἐκεῖνόε σι καταφαν σ μᾶλλον τὸ ῥῆθὲν τότε. ὑπὲρ
σοῦ τὸν σοφιστὴν ζητήσει;: τὸ ποῖον: ὅτι τῆ τοι αὐτὸ δε
με θόδοι τοῦ λόγον. οὔτε σεμνοτέρου μᾶλλον ἐμελήθη
ἢ μή. τοῦ τε σμικρότεροσ. οὐδὲν ἧττί μα κε σοῦ τοῦ μεῖ
ζονοσ. αἱ φ δὲ καθ' αὐτὴν σοῦ αἱρεῖ τα ληθέ σα τον:
κεν: οὐ κοῦν εἰσὶ τοῦτοι ν. ἀὖ μὴ μέ φθησ θρῶ τήσασ τὴν
μρα χυτέραν ὁδὸν ἧττο τοῦ τῶν ἐσι τὸν τοῦ μασι λέωσ ὅρον
αὐτοῦ σοι πρόσ τεροσ ἐλθεῖν: σφόδρα γε: λέγω δὴ δεῖν τότε
ὑπὲρ θὸν. τὸ πρῶτον τοῖ δίπο δι. πρὸσ τὸ τρα πόμων μέρεσ δια
μείμαι. καὶ τι δὴ τὰν δὲ τὸν θρόπιμον ἓν ἑκάσ τοι σι τοῖ πλή θε
σιν εἰληχὸσ τὴν δίπο δων ἀγέλην πάλιν τοῖ τιλοῖ καὶ
τοῖ πτερο φυεῖ τέμειν. τμηθεῖσα δὲ αὐτὴν. καὶ τὸ τῆδε
τῆσ ἀνθρωπομο μικῆσ δηλονότι σέχνησ. φόρον τὸν
τὸν μασιλικὸν καὶ πολιτικόν. οἷον ἡμίσεχον εἶσ αὐτὴν ὑπὲρ
σὴν σαν τῶν παρα δοῦναι ταὐτὸ τῆ πόλεσσι ἡμῖν. ὧσ
οἰκεῖα σ αὐτοῖ τοῦ τησ οὔ σησ τῆσ ἐσι σήμησ: καλῶσ
καὶ καθαπερεῖ χεθόσ ἀπεδόθη. καί μοι τὸν λόγον προσ θεῖσ
τὴν ὁκτρο πὴν οἷον τὸ κον. καὶ ἅμα πληρώσασ αὐτόν:
φέρε δή. καὶ ξωείρωμεν ὅσων ἐλθεῖν τὸ ἐσι τὴν ἀρχὴν
μέχρι τοῦ τελευτῆσ. τὸν λόγον τοῦ ὀνόματοσ τῆσ τοῦ σο
λιτικοῦ τέχνησ: σάρυ μὲν οὖν: τῆσ μεσ σι κῆσ τοίρω
νην ἐσι σήμησ ἓν καταρχὰσ μέροσ ἐσι σατικόν. τοῦτο δὲ

φῖναμὲν μεν φθὴ

λπει καθὸν τὸ μόριον. αὐτῶν τακτικὸν ἐρρέθη: ζῴοτροφι
κὴ δὲ πάλιν αὐτῶν τακτικήσ. οὗ τὸ σμικρότατον τοῦμγόμοῦ
λπε χίζῳον. καὶ ζῳοτροφικήσ εἶδοσ. ἀγελαιοτροφικόν: ἀγε
λαιοτροφικοῦ λαῶν. πεζομομικόν. τοῦ δὲ πεζομομικοῦ μαίλιστα
ἀμφεμμβατέχμη. τηῖσ αὐκθραύτου φύσεωσ θρεπτικήν. ταύτησ
δὲ αὐτὸ μέροσ. οὐ κόλατ τομ τριπλοῦν ξμπολέκειν ἀμφίκαιον.
ἂν εἰσ ἓν τὸ ὄνομα σωφαγεῖν μουλη θῆ. μομ δόξωσ μη
κτοῦμομδτικήσ. ἐστι τιμέμλιωσ τοροσαμροσύομ. τὸ δ' ἀπὸ τούτου
τμῆμα. ἐστι σοίμμι δίπουσ δι μέρουσ ἀμθρωποκομικὸν ὀρειλη
φθὲμόμομ. τοὐτοῦτό ἐστιν ἡ δη τὸ ζητηθὲν. σύμπασιλικὸν
ταυτὸν κληθὲν καὶ σολιτικόν: σαμτοῦ παντὸσ μὲν οὖν: ἀραίρῶ
σφ κρατῶ σ ἀληθῶσ ἡμῖν τοῦτο καθαπερεὶ μῶν εἴρηκασ. οὐ
τωσ ἔστι καὶ σωσῶσαμμόριον: τὸ ποῖον δή: τὸ σαμ τοῦ παντὸσ ἢν
ἴ καμῶσ εἰρῆσθαι τὸ προτεθὲν. ἢ τοῦτο αὐτὸ καὶ μαίλιστα σὴ
ζήτησισ ὄλλει σει. τὸ τὸν λόγομ εἰρῆσθαι μᾶλλον. οὐ μὲν σαμ
τοῦ παντὸσ τελέωσ λπειρᾶσθαι: πῶσ εἶσ: φῶμῶῖν σει
ρᾶσόμαι τοὐτοῦτό διαμοῦμαι. μῶν ὅτι μαῖλλον δηλῶσαι: λῷστισ
ἂν: οὐκοῦν τὸν νομικὸν ἡμῖν τοῦ λῶν φανεισῶν ἀρτιτεχνῶν.
μίαν τιν ἐν πολιτικὴν ἐμαῦτινοσ ἀγέλησ ἐσμεθέλω: ναί:
ταύτην δέγε διορίζωμεν. οὐχ ἵππων εἶναι τροφὴν οὐ
δ' ἄλλων θηρίων. ἀλλ' ἀνθρώπων κοινωνικὴν ἐσται μὲν: οὕτωσ:
τὸ δὴ τοῦμμομένων σαμτῶν διάφορον καὶ τὸ τῶν ἀσπλέων.
θεασώμεθα: τὸ ποῖον: εἴτισ τοῦμ ἄλλων τὸ τέχνησ ἄλλησ
ὄνομα ἔχων. κοινὴ τισ ἀγέλησ σῶν τροφὸσ εἶναι φήσει καὶ
προσποιεῖται: πῶσ φήσισ: οἷον οἵτε ἐμποροι ζῴωνγε καὶ σῖ
τουγε καὶ σαμτῶν. ζ πρὸσ τούτοισ γυμνασαι καὶ τὸ τῶν ἰατρῶν
γένοσ. οἵσθα δ' ὅτι τοῖσ πορὶ τὸν ἄνθρωπινον μοχθοῦσι μ οὐσ
πολιτικοὺσ ὀκαλέσομεν σαμτοῦ παντὸσ τοὺσ λόγουσ. διαμαχοῖτ' ἂν ἑαυτοῖς:
οὗτοι ζητοῦσαν τὸν σῶσ σφεῖσ τὴν τροφὴν ἐσται μελοῦσαν
τὴν ἀνθρωπίνησ. οὐ μόνον ἀγελαίων ἀμφὶ ἄλλων καὶ τὴν
τῶν ἀρχόντων αὐτῶν: οὐκοῦν ὀρθῶσ ἀληθεύσει: ἴσωσ. ἐκ τούτου δὴ

ἐοικε τὸ μεθαυ· τὸ τε δὴ ὅμηρ· ὁ̓τι μουκόλωι γε· οὐ δεισ᾽ ἀμφισμη
τεί περὶ τούτων οὐδημόσ· ἀλλ᾽ αὐτοσ· τὴν ὀμβλησ τροφοσ· ὁ μου
φορμόσ· αὐτοσ ἰ̓ατρόσ· αὐτοσ οἷον μ μιφθυτὴσ· καὶ περὶ τοισ
τοὺσ μ μομένουσ τόκουσ καὶ λοχείασ· μόνοσ ἐοικ᾽ ἐμὲ τὴν
μαιευτικὴν· ἐγὼ τοίνυν παιδιᾶσ καὶ μουσικὴσ ὄφ᾽ ὅσον αὐτοῦ τὰ
θρέμματα φύσει μεγείληφεν· οὐ κάλλοσ κρείττων ὥραν
μεθεῖσθαι καὶ κηλῶν ὥραν ὕπνειν· μεβαίνε ὀρμῶντων καὶ ἡλοῖ
τοῖσ σώματι τὴν τοῦ αὐτοῦ τοῖσ μμησ ἀρίστων μεταχειρίζο
μενοσ μουσικῶν· καὶ δὴ καὶ τῶν ἄλλων περὶ μομένων· ὁ αὐτὸσ
τρόποσ· ἢ γάρ; ὀρθότατα· τοῦτο οὖν ἡμῖν ὁ λόγοσ αὐκριωλὶσ
φαίνεται καὶ αὐκέραιοσ ὁ περὶ τοῦ μαιεύεσθαι λόγοσ· ὁ τὰν αὐτὸν νομεὰ
καὶ τροφὸν ἀμβλησ ἀνθρώπίνησ θεῶμεν μόνον ἐγκρίνοντεσ·
μυρίων ἄλλων ἀμφισμητούντων· οὐ δαμῶσ· οὐ κοῦν ὀρθῶσ
ὀλίγον ἔμπροσθεν ἐφωμίθημεν ὑποπτεύσαντεσ· μὴ λέγοντόσ
μεν τι τυγχάνει σχῆμα μαιευτικόν· οὐ μὴν ἀπείρμασμεν γε
ἔνια μεν διακρινείασ τὸν πολιτικόν· ἐσσ᾽ ἀν τοῦ περικε
χυμένουσ αὐτοῖ καὶ τῶν σωμοσιῶν αὐτοῖ ἀν τι ποιοῦμεν ὀρθὸν
περιελόντεσ καὶ χορίσαντεσ ἀποκείμενον. καθαρὸν αὐτὸν μόνον
ἀπεφήνομεν· ὀρθότατα μεν οὖν· τοῦτο τοίνυν ὦ σώκρατεσ
τοῦτο ἡμῖν ποιητέον· εἰ μὴ μέλλοι μεν ἐγὼ ποιήσειν καταισχύ
νειν τὸν λόγον· ἀλλ᾽ ἀμήν οὐ δαμῶσ τοῦτό γε δρατέον· πάλιν τοίνυν
ἐξάλλησ ἀρχῆσ δεῖ καθαίρεσισ δὲν πορισθῆναί τινα· ποίαν
δή· οχεδὸν παιδιὰν ἐκκρουσαμένουσ· συχνοῖ γὰρ μέρει δεῖν
μάλουμέν θυ πρόσχρήσασθαι· καὶ τὸ λοιπὸν δὴ καθαίπερ ἐμπροῖσ
πρόσθεν· μέρουσ αὖ εἰμέρουσ αὖ φαίρουμένουσ· ἐγὼ κρονάφικρᾳ
σθαι τὸ ζητούμενον· οὐ κοῦν χρή; πάνυ μεν οὖν· ἀλλὰ δὴ
τοῖ μέθοιμου πρόσεχε τὸν νοῦν· καθαίπερ οἱ πάλαι λε πάντων
οὐ πολλὰ ἐκφύγεισ παιδείαν ἄν· λέγισ ἀν· ἦ τοίνυν
καὶ ἔρωτα τῶν παλαιλεχθέντων πολλαχῆ ἄλλα καὶ δὴ
καὶ τὸ περὶ τὴν ἀπρέπειαν καὶ θυάπουλε χθεῖσαν ἔρι μφάσμα·
ἀκλίκοασ γάμου καὶ ἀπομνημονεύεισ ὁ φασὶ γορέσθαι τότε;

τὸ περὶ τὸν χρυσῆν ἄρνον ἴσσον σημεῖον φραύζεις; οὐδαμῶς.
ἀλλὰ τὸ περὶ τὸν μεταμολπὸν λιόεσσον τε καὶ ἀμφὶ τὸν λιλίου
καὶ τὸν ἄλλον ἄστρον. ὡς ἄρα ὁ θεὸς μὲν ἀμφὶ τὸν ἕλλει, μῶν εἰς
τοῦτον τὸν τε τὸν τόπον δώῃσι. ἀμφὶ τὸν δὲ κατοῦ ὅμαρτίου.
τό τε δὲ δὴ μαρτυρήσασ ἄρα ὁ θεὸς ἄπρεῖ. μετὰ μὲν ἄλλον
αὐτὸ ἐστὶ τὸν μῶν σχῆμα: λέγεται γὰρ οὖν δὴ καὶ τοῦτο: καὶ μὴν
ἀν καὶ τὴν γε ναυσὶ λείαν ἰὼν ἤρξεν ὁ Κρόνος. ἀν κηκόα μὲν πολ
λοῦ: πλείστων μὲν οὖν: τί δὲ τοὺς ὅμ προσθεν φύεσθαι μηδενός.
καὶ μὴ ὃς ἄλλη λον γόνῳ αὐσθαι. καὶ τοῦτο ὅμ. τὸν πάλαι λε
χθέντων. ταῦτα τοίνυν. ἔστι μὲν ξύμπαντα ἓν κατὰ τοῦτο
θυσ. καὶ πρὸς τούτοις. ἕτερα μερίσαι καὶ τούτων ἕτι θαυμα
στότερα. ἅτερα δὲ χρόνου πολλῆθος. τὰ μὲν. αὖ τὸν δ' ἀποδεικτέον.
τὰ δέ, ἅτινα μὲν αἰρηται. χωρὶς ἕκαστα αὖ πάλλον. ὁ
δ' ἔστι παῦσι τούτοις αἴτιον τὸ παθος. οὐ δεῖσι εἰρηκέν. νῦν
δ' ἔτι δὴ λεκτέον. ἔστι γὰρ τὴν τοῦ καστι λεθέσσ ἀπόδειξιν πρέ
πει ῥηθέν: καλλιστεῖ πως. καὶ λέγε μὴ δὲν ἕλλειπον:
αὖ κούοισ ἀν. τὸ γὰρ πᾶν τὸ δε. τὸ τε μὲν ὁ θεὸς αὐτοσ. ξύμπο
λιν πορευόμενον καὶ ξυγκοκλῇ. τὸ τε δὲ ἀμήκεν. ὁ πᾶν
αι πρίοδοι τοῦ προσήκοντος αὐτοῖ μέτρον εἰληφόσιν
λὶ δὴ χρόνου. τὸ δὲ πάλιν αὐτόματον ἔστ' ἂν αὖ τίαν περι
ἄγαται. ζῴων μὲν καὶ φρόνησιν εἰληφὸς ὅκτοῦσιν ἁρμόσαντος
αὐτὸ κατὰ χάος. τοῦτο δὲ αὐτοῖ τὸ ἀεὶ αὖ πάλιν ἴδιαν διὰ
τὸ δε ὃς ἀν ἄκησ ὑφ' ὑπομνήσεν: διὰ τὸ ποῖον δή: τὸ καὶ
τὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχειν ἀεὶ εἰκὸς ταὐτὸν εἶναι τοῖς
πάντων θείοις αἰσὶ τοῖς προσήκουσι μόροις. σώματος δὲ φύσις.
οὐ ταύτης τῆς ταύξεως. ὃν δεῖ ἁρμὸν καὶ κόσμον ἔσω
μομαι καὶ μὴν πολλῶν μὲν καὶ μακαρίων. παραὐτοὺς μὴ
σαν τοῦ μεταείληφεν. ἀτὰρ οὖν δὴ. κατὰ κοινὸν μηκέτ' ἔξω
σώματος. ὁ θεὸς αὐτοῖς μεταμολπὸν ἀμοίρων μήμεσθαι
διὰ παντὸς τὸ ἀυδιώτατον. κατὰ δὴ ἁρμήν μὲν ὅτι μάλιστα
ἕν ταὐτοῖ κατὰ ταὐτὰ μὴ ἀφορᾶν κινεῖται. διὸ τὴν ἀπλ

κύκλησιν εἰληχόρ. ὅτι σὺν κροταφιαίῳ τῆς αὐτοῦ κινήσεως πλάγιαζειν. αὐτὸ δὲ ἑαυτὸ ἀρέφειν αἰεὶ σχεδὸν οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν κινουμένων ἅπασι συμπεριφέρεσθαι. κινεῖν δὲ τούτους. τὸ μὲν ἄλλους. αὐθις δὲ ἁμαρτίας. οὐθέμις. ὃ κατὰ πάντων δὴ τούτων, τὸν κόσμον. μήτε αὐτὸν χρῆναι φάναι ἀρέφειν ἑαυτὸν αἰεί. μήτε ὅλον ὑπὸ τοῦ αἰεὶ ἀρέφεσθαι. δίκας καὶ ἁμαρτίας περιφορᾶς. μήτ' αὖ τὴν ὑλώδη φρόνησιν τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας. ἀρέφειν αὐτόν. ἀλλ' ὁπόταν ἁρπάσῃ καὶ μόνον. λοιπὸν. τότε μὲν ὑπάλλης συμπεσθαι φάσας αἰτίας. τὸ ζῷον πάλιν ἀνακτώμενον. καὶ λαμπάδα τὴν ἀθανασίαν ἀνασκευαστὴν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ. τότε δὲ ὅταν ἀνθρωπίνῃ δίκαιον αὐτὸν εἶναι. καὶ κατὰ καιρὸν ἀφεθέντα τοιοῦτον. ὡς ἂν αὖ πάλιν πορεύεσθαι πολλὰς περιόδους μυριάδας. ἢ αὐτὸ μέγιστον ὂν καὶ ἴσον πρὸς ταχος καὶ μόνον πρὸς ἓν εἶναι. φαίνεται γοῦν δὴ καὶ μάλα εἰκότως εἰρῆσθαι. ταχὺ θέοντα διελίλυθας: λαμπάδα μὲν δὴ. ξυμβολικῶς τὸ πάθος ἁπάντων ἀνθρωπίνων λεχθέντων. ὃ πάντων ἐφαμιλλᾶσθαι τῶν θαυμάτων αἴτιον. ἔστι γὰρ οὖν δὴ. τοῦτο αὐτό: τὸ ποιόν: τὸ τῆς ταχυτῆτος φορᾶς. τὸ μὲν ὀφαίνων κυκλεῖται φέρεσθαι. τὸ δὲ τῆς ἁμαρτίας: πῶς δή: ταύτην τὴν μεγαλοψυχίαν. λήγειν δεῖ τὸν περὶ τὸν οὐρανὸν μιμούμενον τρόπον. ταυτὸν εἶναι μεγάλων καὶ τελέων ταύτην τροπῶν: ἔοικε γοῦν: μεγάλας ταύτας ποινὰς καὶ μεγαλοψυχίας χρὴ νομίζειν μίμησθαι τὸ τε. τοῖς ἐν τοῖς ἡμῖν οἰκοῦσιν αὐτοῦ: καὶ τοῦτ' εἰκός: μεγαλοψυχίας δὲ μεγάλας καὶ πολλὰς καὶ ταχυτοίας καὶ ξυμφορομένας. ἆρ' οὖν κίνησιν τὴν τῶν ζῴων φύσιν ὅτι χαλεπώτατον ἔνδειαν; πῶς δ' οὔ: φθορᾶς τίμωρὸν ἀνάγκης τε μέγιστα ξυμπαίνοντι. τῶν τε ἄλλων ζῴων. καὶ δὴ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. ὀλίγου τι περιλείπεται. τῶν δὲ τούτου. ἄλλα τε πολλὰ καὶ θαυμαστὰ κἀν μικρῷ ξυμπίπτει. μεγίστου δὲ τὸ λεγόμενον τῆς τοῦ παντὸς ἀφελίας

τότε. ὁ τὰν λιτὴν μὴν καθεκάστην ἁμαρτίαν μὴ ἔχειν προπλὴν τὸ ποιόν: λὼ λιλικίαν εἶχεν ἕκαστον τῶν ζώων. αὐτὴ πρῶτον μὲν ἔστι τὸν καὶ ἑαυτοῦ σαυτο· ταὶ ὁσομλὼν θνητὸν· ἔστι τὸ γεραίτερον ἴδειν τὸ ρθυόμενον· μεταμελλον δὲ· ταύλιν ἔστι τουμαντίον· οἷον νεώτερον καὶ ἀπαλώτερον ἐφύετο· ἢ τὸν μὲν πρεσβύτερον αἰλευ καὶ τρίχα ἐμβλαίνον το· τὸν δὲ νεμειὸν τὸν αἰ τὰρ εἰαὶ λεαν ἡ μέραν· ταύλιμ ἔστι τὼν τὰρ θοῦσαν ὥραν ἕκαστον καθίασαν· τὸν τε λιπὸν τὸν τὰ σώματα λεαν ἡμέραν· καὶ σμικρότερα καθ' ἡμέραν καὶ μύκτα ἑκάστην ἡμέραν· ταύλιν εἰς τὼν τοῦ μὲν γενομοὺς παιδὸς φύσιν ἀπτίει· καταίτε τυχὼν καὶ κατὰ τὸ σῶμα ἀφομοιούμενα· τὸ δὲ ἦρ τοῦ θηλυ μὴ μαραμένα κομᾶν· τὸ παῦπαν ἐξ ἡφάνιζετο· τὸν δὲ ταὺς μαίους τελευτῶντα ἐν τοῦτό τε χρόνῳ· τὸ τοὺν ἕκρου σῶμα ταὐτὰ ταὐτα πάσχον ταῦθήματα· ἡ ταὐτὸν χρόνου ταὐτὰ δηλον ἐν ὁλίγαις ἡμέραις διεφθείρετο· γένεσις δὲ ἡ τίς τότ' ἦν ὧν ἔξεμε ζώων καὶ τίνα τρόπον ἐξ ἀλλήλων ἐγένοντο· δῆλον ὅσσα κρατεῖ· ὅτι τὰ μὲν ἐξ ἀλλήλων, οὐκ ἐξ ὧν ἔτι τὰ τε φύσει γεγονότα· τὰ δὲ δὴ γεγονότ' εἶναι πότε γένεσις λεχθήν· τοὐτ' ἐστὶν ὃ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐκ γῆς· ταύλιν ἀναπαρεφόμενον ἅπερ μηκέτι μένειν ἔφυτο· δὲ ὑπὸ τοῦ μετέρων προγόνων· τῶν πρώτων οἱ τελευταῖοι μὲν τὰ προτέραν διαφορᾶι· τὸν ἐξῆς χρόνον ἔχει τὸ αὐτὸ· τὰ δὲ δὲ καταρχὰς ἔφυον τὸ· τοῦτον γὰρ οὐ τοὶ κήρυκες ἔφ' ὅτ' νον θήκην μὴν τὸν λόγον· οἱ νῦν ὑπὸ τῶν σοφῶν οὐκ ὀρθῶς λέγ' ται· τὸ γὰρ ἦρ τοῦ θηλυ οἷμαι χρὴ νοεῖν· ἔχ' μενον γάρ αὐτὸ τὸ τοιοῦτο πρεσβύτατον ἔστι τῶν τοῦ παιδὸς ἔτ' ἐμφύσιν· ἐκ τοῦ τελευτηκότων ἀνθρώπων δὲ μὴ· ταύλιν ἐκ τῶν τελευτηκότων ἀνθρώπων δὲ μὴ ξηρῶν ἀπαμφοτέρων κομᾶν· ἔστε ἀπὸ τῆς προπλὴ· σεως ἀπαμβλύνοντα καὶ ἀπαμφοτέρως κομᾶν· ἔστε ἀπὸ τῆς γενέσεως· καὶ ἀπὸ ἀκμὴν κυκλούμενα ἔστ' ἂν ἀμφὶ αὐτὸν γένεσθαι φυόμενα· μὴ γενεῖα δὲ· κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἔξαπίκνεσθαι φυόμενα· ὀνίνασθαι ἔχειν· τούτοις κατὰ τὸν λόγον· ὅσους μὲν θεὸς

- αὐτοῦν εἰσ ἄλλων μοίραν ἐκόμισθην: κομιδὴ μὲν οὖν τοῦτό γε οὐκ
τοῖσ ἔμπροσθεν. ἀλλὰ δηλονότι τὸν μισθὸν οὐ ἕνεκα τῶν Κρόνου φίλοις
εἶναι δοκοῦσι φασί. πότερον ἐμοὶ ἐκεῖνοι τῶν ταῖσδε προπαῖδες ἢ
ἐμοὶ ταῖσδε. τῶν μὲν γὰρ τοῦνδε οὐδαμῶς καὶ λίαν μεταμελήσειν.
δῆλον δὲ ὅτι ἐμοὶ ἑκατέροις ξυμπίπτει ταῖς προπαίδων μίμνουσιν:
καὶ λοῖσθοι τοῖς λόγοις ξυμπαρηκολούθηκα. ὁ δὲ ῥοῦς οὗτος
τοῦ φαίνεσθαι αὐτὸ κατὰ μίμησιν τοῖς ἀνοίοις. ἡ κίνησιν τῶν
νῦν ἐστι καθ ἡλίου φοράν. ἀλλ ἴσως καὶ τοῦτο τῶν ἔμπροσθεν. τὸ γὰρ ἂν τῶν πρώτων τῶν κυκλίων ὅσων ἔρχον
ἴσως μεγάλου μέρους ὅλου ὄντος ὡς νῦν κατὰ τὸ ποιοῦτον
τοῦτο. ὑπὸ θεῶν ἀρχόντων παύεται. τὰ τοῦ κόσμου μέρη
διειλημμένα. καὶ δὴ καὶ τὰ ζῷα καταναγκάζεται καὶ ἀνάγκαν.
οἷον νομεῖσθαι θείοις διειλημμένα δοκεῖ μοι δ. αὖ τὰ κλῆσ
ἐστι παύεται ἕκαστος ἑκάστοις ἄρ. οἷσ αὐτοὺς ἔμφυτον.
ὡσαύτως τε ἄρρενα τῶν θηλειῶν. οὐδὲ ἄλλην θεὸν θεοῦ.
πολεμοῦντα τε οὐκ ἔμφυτον οὐδὲ ἀσύστατα τὰ παρεμπαίοντα. ἀλλα
θ᾽ ὅσα τοιαῦτ᾽ ἐστὶ κατὰ κοσμιότητα ἴσως μέρη.
μεριάν εἰληφέναι. τὸ δ᾽ ὅλων τὸν ἀρχὸν λεχθὲν αὖ τὸ μαίτου
πέρι μίου. διὰ τοιόνδε εἴρηται. θεὸν ἔμφυτον αὖ τοῦτο
αὖ τοῦ ἴσως αὐτοῦν καὶ θαυμάσειεν ἂν μοι ζῷον ὄρθρον
θειότερον. ἀλλ᾽ ἀνθρώπου φαυλότερα ἴσως τὸν νομιζόμενον.
μέμονε δὲ ἐκείνου πολιτεύεσθαι τοῦ κλίσαν. οὐδὲ
κτησίου μιᾶς κοινωνοῦσι παίδων. ἓξ γὰρ ἐν ἑκάστοις
ἔστιν. οὐδὲν μεμηχανῆσθαι τὸν πρόσθεν. ἀλλὰ ταμιεῖον
τοιαῦτα ἀπὸ τῶν παύεται καρπὸν δὲ ἄφθονον εἶχον.
ἀπὸ τοῦ δένδρου καὶ τοῦ ἄλλου ὕλης ἄλλο. οὐχὶ
γεωργίας φυομένου ἀλλ᾽ αὐτομάτως ἄρα δι᾽ ὅλου
τοῦ χρόνου. μιμοῦνται δὲ καὶ οἱ ἄρρενες. θηρευτικῶν τε τῶν
τοῦ ἀλλὰ ἐμέμονε. τὸ γὰρ τοῦ φόνου ἀπὸ τοῦ ἄλλου τὸν
ἐκέκραπο. καὶ λαὸν δ᾽ οὐ ναὸν εἶχον ἀναφυομένου
ἐκ γοῦ τοῦ ἄρρενος ἄφθονον. τὸν δὲ μισθὸν. ὃ σοὶ κράτος ἀκούσθην.

τὸν τῶν ἐπὶ Κρόνου· τὸν δὲ δὲ ὡς ὁ λόγος ἐπὶ δηὸς εἶναι τὸν μετὰ
παρ' ὧν αὐτὸς λαβεῖν. Κρίναι δ' αὖ τοῖν τὸν δυσμενέστατον
ρον ἆρ' ἂν δικαίως τε καὶ ἐθελήσειας; οὐ δαμῶς· μοῦλει
δῆτα φράσοι τρόπον τινὰ οὖν δικρίνω; παντυμβρόω: εἰ μὲν
τοίνυν οἱ τρόφιμοι τοῦ Κρόνου παρούσης αὐτοῖς οὕτως πολ
λῆς σχολῆς καὶ δικαίως· πρὸς τὸ μὴ μόνον ἀνθρώποις
ἀλλὰ καὶ θηρίοις δικαλόμενον δικάζεσθαι ξυμπαθεῖν ἐπὶ
χρεὼν τοῦτοις ξύμπασιν ἐπὶ φιλοσοφίαι· μεταπεθη
ρίωνται μεταξὺ ἡλίκον ὁμίλου τε. καίπερ θαμόμβροι παρὰ
πάσης φύσεως. εἴτινα οὖν ἢ δίκαν δικάζουσαι. λίσθετο
τι δικαίφορον τῶν ἄλλων εἰς σωφροσύνην φρονήσεως δὲ
Κριτόν· ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μετρίως πρὸς δικαιοσύνην διε
φθορόν· εἰ δ' ὅμως πλάσμενοι σὺν τῶν αὖ δικαίων καὶ τῶν·
δικλέγον τε πρὸς ἀλλήλους· καὶ τὰ θηρία μύθους οἱ οἱ δικ
καὶ τὰ νῦν περὶ αὐτῶν λέγονται, καὶ τοῦτο ὡς ἐπὶ τὴν
δικαίαν δόξαν ἀποφήνασθαι· καὶ καὶ δικαίως Κριτόν· ὁ μὲν δὴ
ταῦτα μὲν ἀρ' ὧμεν· ὅσα δ' ἂν ἡμῖν μεμυθολόγηται
τότε μὲν ἐπὶ τὰ τότε τὰ ἐπὶ θυμίας εἶχον περὶ τὰ ἐπὶ ἀκαιῶν
καὶ τὴν τῶν λόγων χρείαν· οὐ δὲ δίκαιον μύθον λέγειν
τοῦτον, λεκτέον· ἵνα τὸ μεταξὺ τοῦτο εἰς τὸ πρόσθεν περαίνωμεν·
ἐπεὶ δὴ γὰρ πάντων τούτων· χρόνος ἐγένετο δὴ καὶ μετὰ
λὴν δεῖ μίμεσθαι· καὶ δὴ καὶ τὸ μὴ νῦν δὴ τὰ δ' ἀν ἡλίου τὸ
νόμος· πάσας δικαίας τὴν τύχην ταῦτ' ἐπὶ δίκαιος ἀποδοθεῖσα
κίας· ὅσα ἐπὶ δικαίᾳ· πρὸς τὸ χθόνιος αὖ τὰ ἐς μὴ
σωφρόνων τὸ πρόσθεν· τότε δὴ τοῦ πάντος ὁ μὲν Κυβερνή
της οἷον τὴν λαχόντων οἱ καὶ ἀφέμενος εἰς τὴν αὐτοῦ
περιωπὴν ἀπέβη· τὸν δὲ δὴ κόσμον· πάλιν ἀρέσθαι
εἰμαρμένη τε καὶ ξύμφυτος ἐπὶ θυμίαν· πάντα οὖν οἱ κατὰ
τὸ πῶς σωφρόνων τὸ τοῖς μὲν ἐπὶ δαίμοσι θεοῖς· μὴ
τὸ δὴ τὸ μὴ μόνον ἀφίσταμεν αὖ τὰ μέρη τοῦ κόσμου
τὴν αὖ τῶν ἐπὶ μέλειαν· ὁ δὲ, μετὰ ἀρεφόμενος· καὶ

καὶ ξυμπάλλων ἀρχὸ τὸ καὶ τελευτηῖ ὁμαρτίαν ὁρμὴν ὁρμὴ
θείσ· σεισμὸν πολλὼν ὁμ ὁαυτὸ ποιῶν· ἄλλων αὖ φορὰν ζώων
παντοίων ἀπείρασατο· μεθ' ἃς δὲ ταῦτα προσλαθόντος ἱκανοῦ
χρόνου· θορύβων τὲ καὶ ταραχὴ ἐγένετο· πανόμβρος καὶ τῶν
σεισμῶν· μαλλὸν ἢ λαιλαπόμβρος· ἥτις τὸν ἑαυτοῦ δρόμον
τὸν ὁαυτοῦ κατασκοπούμβρος λέει· ὁαι μεθ' ἃν καὶ κράτος
ἔχων αὐτός· τὸν ὁμ ὁαυτὸ τε καὶ ὁαυτοῦ· τὴν τοῦ δημιφρυῦ
καὶ πρῶ ἀπομνημονεύων ἐν δὶ λοχὴν εἰσελθὼν ἀμ· καταρχὰν
μὲν οὖν· αὐκρινὲς ἄβρον ἀπεβάλλει· τελεστὸν δὲ, αὖ λύτρον·
τούτων δὲ αὐλοῖ· τὸ σωματοειδὲς τῆς συγκράσεως αἴτιον·
τὸ τῆς ψυχῆς ποτὲ φύσεως σύμφορον· ὁπότε χρήσιμον ἦν
τὸ χρόνον ἀναυξίας· πρὶν εἰς τὸν μῶ κόσμον ἀφικέσθαι· ψυχὰς
μὲν γὰρ τοὺς ὡς θέμιτος· παντελῶς καὶ κύκλῃ τὰς· ψυχὰς δὲ
τῆς ὁμπροσθεν ἕξεως· ὁσαν χαλεπὰς καὶ αἱ δίκαι ὁμόφωνοι
γίγνασαι· ταύτας ἕξις κείμενος αὐτός τε ἔχει· καὶ τοῖς ζώοις ὁμαρ
πτερύγας θαι· μετὰ μὲν οὖν τοῦ κυβερνήτου· τὰ ζῶα
τρέφων ὁμ αὐτοῖ· σὺν κρᾶ μὲν φλαῦρα, μεγάλα δὲ ὁμ
κτῆν ἀναθά· χωρίζόμενος δὲ ἐκείνου· τὸν ἐμ ταῦτα χρό
νον ἀμφιτήσ φύσεως· καὶ λιπαρῶς παντὰ διάγει· προϊόντος δὲ
τοῦ χρόνου καὶ λήθης ἐμπιπλαμένης ὁμ αὐτοῖς μᾶλλον· ἢ
δὲ λιγαστεῖ τὸ τῆς ψυχῆς ἀναρμοστίας πάθος· τελευ
τῶν τε δὲ· ἓξ ἀνθρώπου χρόνου· καὶ σὺν κρᾶ μὲν· τὰ ἀνθρωπ.
πολλῶν δὲ τῶν ὁμ αὐτίων κρᾶσιν ἐπιγκραμνύμενος·
ὁαὶ διαφθορᾶς κίνδυνον αὐτοῦ τε ἀφικνεῖται· καὶ τοῖς ὁμ αὐτοῖ·
δι δὴ καὶ τότε λήθης ὁ κοσμήσας αὐτὸν καθορῶν ὁμ
πορίαν ὄντα· κλῆδόμενος ἵνα μὴ χειμασθῇ ὑποταραχθὲ
δι αὖ λυθῇ εἰς τὸν τῆς ὁμοιότητος ἁπλοῦν τόπον
δύλι, πάλιν ὄφθρος αὐτοῦ τοῖς πλησίον ἱκνεῖται
νοσ· τὰ μοσήσαντα καὶ λυθέντα ὁμ τῇ· καθ' ὁαυτὸν
προτέραν ἐπιβιόδιαρέταν· κοσμῆτὲ καὶ ὁαμορθῶν·
ἀθάνατον αὐτὸν καὶ ἀγήρων ἀπεργάζεται· τοῦτο μὲν οὖν·

τέλος ἀπάντων εἴρηται. τὸ δὲ ὅλον τῶν τοῦ παντὸς λόγος ἀπόδειξιν. ἴσον ὂν ἐκ τοῦ πρόσθεν ἀπομερίοις τοῦ λόγου. ἀρε φθήσεται γὰρ αὖ τοῦ κόσμου, τῶν ὅλων τῶν μὴ γένεσιν ὁ δημ. τὸ τῶν ἡλίκιας αὖ πάλιν ἴσα τοῦ. καὶ κατὰ ταὐτὰ ἀπὸ δὲ δὴ δοῦ τοῖς τότε. τὰ μὲν γὰρ ὑπὸ σωκράτους ὀλίγου δεόμενα ἠφανίσθαι τὸν ζῳόν. ἐν ἑξαμήνῳ. τὰ δὲ ἐκ μὴ μεγέθους ἴσα ματα, πάλιν ἀποθνήσκοντα. εἰς μὴν κατελεῖ. καὶ τὰ λοιπὰ τὰ παρατεθέντα. ἀπομιμούμενα καὶ ξῶα κολουθοῦντα τοῖς τοῦ παντὸς παθήμασι. καὶ δὴ καὶ τὸ τῆς κυήσεως ὃς δὲ τροφὸς μίμημα. σωσείπερ τοῖς πᾶσιν ὑπανάγκης. οὐ γὰρ ἐξὸν ἐκ μὴ διαφόρων ξῶι παντῶν. φύεσθαι ζῳον. ἀλλὰ καθάπερ τοῖς κόσμοις προσετάχθη τὸ αὐτὸ καὶ τοιοῦτον εἶναι τῆς αὐτοῦ πορείας. οὕτω δὴ κατὰ ταὐτὰ καὶ τοῖς μέρεσιν αὖ τοῖς δι' αὐτῶν. καθ' ὅσον οἷόν τε ὁμοίως ἀφῶμεν. οὐ δὲ ἐκ ὁλόγος προσετάγη τὸ ὑπὸ τῆς ὁμοίας ἀφῶμεν. οὐ δὲ ἐκ ὁλόγος καὶ ὁλόγος καὶ ὁλόγος. ὅπαντοῖς μὲν ἐκ μὴ δὴ. ὡσεὶ μὲν γὰρ τῶν ὀρνίθων ἄλλων θηρίων. ὡσὰν ἀμφίκαι μακρὰ δὲ ἐξελθεῖν μήποτε ἐξῶν ἐκ κατὰ καὶ δι' αὖ αἰτίας μεταβολὴν ἐκ. περὶ δὲ αὖ ὧν. ὑπὸ χύτρας καὶ μᾶλλον προσοίκοντα. τῆς γὰρ τοῦ ἐκ ἐκ τῆς μέρους ἡμέρου σμένοντος ἡμᾶς λοιμώδους ἀπορήσασθέ ἐκ ἐσῶν μελήσας. τῶν πολλῶν αὖ θηρίων ὅσα ἐν χαλεπαὶ καὶ ἀφύλακτοι γρονόπες. ὡς θρέπτων. αὐτοὶ δὲ ἀθρεῖσαμοι καὶ ἀφύλακτοι γρονόπες. διὰ πτερύγων τὸ ὑπ' αὐτῶν. καὶ ἐκ ἀμηχανοι καὶ αὐτεχνοι κατὰ τοὺς προτέρους ἦσαν χρόνους. αὖτε τῆς μὲν αὐτομάτης τροφῆς ἐκ ἐπιθυμοῦντες πολλοὶ ἐγένοντο πρίζεσθαι δὲ οὐκ ἐπιστάμενοι πρὸς διὰ τὸ μὴ δεδιέναι ἐν αὐτοὺς ἐχέφαν προτέρων ἀνάγκαις ἐκ τούτων παντῶν. ἐν μεγάλαις ἀπορίαις ἦσαν. ὅθεν δὴ τὰ παύλαι λεχθέντα παρὰ θεῶν δόξαν ἡμῖν δεδόξηται. μετὰ τὸν ἀνάγκαιον διδαχθὲν καὶ παιδευόμενον. πρῶτον μὲν παρὰ προμηθέως. τέχναι δὲ παρὰ Ἡφαίστου καὶ τῆς σὺν τέχνου. σώματα δὲ

* πολιὰ φύεται

ὦ καὶ φυτὰ παράλληλον. καὶ παρ' ὃ πόσα τὸν ἀριθμὸν πλῆθος
ον συγκατοικοδομικὸν τὸ τοιοῦτον χρόνον. ὅσει δὴ τὸ μὲν ὄκθο
ῶν ὁ περ ὄρρεθη. μῶν δὴ τὸ ὅσα μελέτας. ὡσὶ γὰρ αὐτὸ.
δ' ὅταν τὸν δὲ ὄδλει τὸ τὸ διαμονὴν καὶ ὅσα μέλειαν αὐ τοὺς
αὐτὸν ὄχειν. καθάπερ ὁ λοσ ὁ κόσμος. ὧδι ξ μιμούμενοι
καὶ ξ ωσούμενοι τὸν ἀεὶ χρόνον. μῶν μὲν οὕτως. τὸ τοδὲ κά
μοσ. ζῶμεν τὸ καὶ φυόμεθα. καὶ τὸ μὲν δὴ τοῦ μύθου τέλος
ὄχεσθαι. χρήσιμον δὲ αὐτὸν ποιησόμεθα πρὸς τὸ καὶ τι δεῖν
ὅσον ἡμάρτομεν, ἀποφήναιμεν τὸν μασιλικὸν τὸ καὶ πο
λιτικὸν ὃν τοῖ πρόσθεν λόγοι: πῶσ οὖν καὶ πόσον ἀμαρτη
μα φῶσ εἶναι χρὴ σὸ ἡμῖν: τὴμὲν, μραχύτερον. τὸ δὲ,
μάλα μεμραίον. καὶ πολλῶ μεῖζον καὶ πλέον. δὴ τό τε: πῶσ:
ὅ τι μὲν ὄρθωσ τόμοι τὸν ὄκτὸ τῶν μῶν διαφορᾶσ καὶ μὴ
σθωσ μασιλέωσ καὶ πολιτικὸν. τὸν ὄκτὸ τῶν ὄρθαμτίας περι
ὁ λου τοι μὲν αὐτὸ τό τε ἀριθμὸσ ἀρτίου εἴπομεν. καὶ ταὐτὰ
θὲν ἀντιθμητοῦ. ταύτη μὲν. παμπόλυ σαρ ἡμῶν ἔχθη μεν.
ὅ τι δὲ ξυμπάσησ τῆσ πόλεωσ ἄρχοντα αὐτὸν λέπε φή
ναι μεν. οὗ τινα δὲ τρόπον οὐδὲ λεῖ πομεν. ταύτη δὲ αὖ.
τὸ μὲν λεχθὲν ἀληθὲσ. οὐ μὴν ὅλον γε οὐδὲ σαφὲσ ὄρρε
θη. διὸ καὶ μραχύτερον δὴ κατὰ κεῖνο δὴ μαρτήκαμεν:
ἀληθῆ: δεῖ τοίνων τὸν τρόπον ὡσ ὅτοι κεν διορίσαντασ
τὸν τῆσ ἀρχῆσ τῆσ πόλεωσ. οὕτω τὸν πολιτι
κὸν ἡμῖν εἰρήσθαι προσῆκεν: καὶ λεωλόγοι: διὰ ταῦτα μὴν
καὶ τὸν μῦθον σαρεθέμεθα. ἵ' ἦ ὄρ δείξαι τὸ περὶ τῆσ
ἀρτίασ τροφίασ. μὴ μόνον ὡσ παῖ τὸ αὐτῆσ ἀμφι
σβητοῦσι τοῖ ζητοῦσι δὴ ταὐτὰ νῶν. ἀλλὰ καὶ κεῖνον αὖ τὸν
ὄρ ἀρχικώτερον ἵ δοιμεν. ὃν σροσῆκεί μοι κατὰ τὸ παρὰ
δειγμα σοι μὲν ὃν τὸ καὶ μου κόλωσ. τὸν ἀριθμὸν ὅσον μὲ
λειαν ἔχον τα τροφῆσ τούτου μόνον ἀξιωθῆναι τοῦ προσ
ῥήματοσ: ὀρθῶσ: οἶμαι δ' ἔγὼ ὡσ σφόδρα τοῦτο μὲν δὴ

μείζον. ἢ καὶ τὰ μαθηματικὰ εἶναι τὸ σχῆμα. τὸ τοῦ θείου μὲν ἔσο-
τῶν δὲ θνητῶν ἀνθρώπων πολιτικοῦ. τοῖς μὲν γὰρ χρημάτοις ὁμοί-
ου τὸ εἶναι πολὺ μᾶλλον τοῦ φύσει. καὶ παραπλήσιον τὸν
παιδείας μεταλαβόντα καὶ προφήτου: ζητητέον
γε μὴν οὐδὲν ἂν εἴησαν οὔθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον. εἰ δ' οὕτως
ἔστι τὸ κείμενον περὶ φύσεως: πῶς γὰρ οὔ: τί δὲ δὴ παλιμβασιάζ-
ομεν. ἢν γὰρ ἐφάμεν αὐτάρκη τὴν κτῆσιν μέρος εἶναι τέχνης
ἴσως ἀναγκαίου. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέρη τὴν ἴσως μᾶλλον ἀναγκαίων
καὶ προσεῖπομεν δὴ τότε εὐθὺς ἀγοραίους τροφῆς. μεμνησο
γάρ; ναί: ταύτην τοίνυν περὶ διαμαρτάνομεν. τὸν γὰρ πολιτικὸν
οὐδαμοῦ σοι φαίνομεν. οὐδὲ ὁμοιάσαι μέν. ἀλλ' ἡμᾶς ἔλαθε
κατὰ τὴν ὀνομασίαν ἐκφυγών: πῶς: τοῦ τὰς ἀγοράσας ἕκα-
στον τρέφειν, τοῖς μὲν ἄλλοις τοῦτο πᾶσι μάλιστα νομίζει. τῷ
πολίτῃ δὲ οὐ μέσον. ἴσως μὲν ἕκαστον τούτων. λέγω τῶν κοι
μῶν ἴσως ἕκαστον εἶπεν ἴσως: ἀληθῆ λέγεις. ἔστιν ἃ ἔγωγε
μόγις οἶδ': πῶς δ' οὐκ ἔστι τὸ θρέψαι πόλιν πᾶσι κοινὸν
μὴ δὴν διωρισθείσης τροφῆς. μηδέ τινος ἄλλου τοιούτου
μηχανήματος. ἀλλ' ἴσως ἀγοραῖον κομιδῇ. ἢ θρέψαι πάντα κήν.
εἰ καί τινα ἴσως μέλιτταν κἂν τὴν ὀνομάσαιμεν ὡς κατὰ
πάντων ἐκείνων ἐστίν. ὡς ἔοικεν τὸ δικαίως ἀμφισβητεῖσθαι.
τὸ παραπαν ἔστιν. ὡς ἔοικεν τὸ δικαίως ἀμφισβητεῖσθαι.

μὴ δε μίαν εἶναι τέχνην ὁρῶμεν ἀξίαν τούτου τοῦ θρεπτικοῦ
προσρήματος. εἰ δ' οὖν τις εἴη. πολλοῖς πρότερον αὐτῆς
καὶ μᾶλλον προσήκειν. λέγω δὲ τοῖς βασιλεῦσιν: ὀρθῶς: ὧν μὲν
λείαν δὲ μὴ νῦν ἐξαμπάσης κοινωνίαν. οὐδὲ μίαν ἀρθε
λήσομεν ἑτέραν μᾶλλον καὶ πρεσβυτέραν. τῆς βασιλικῆς
φαῦλαι. καὶ κατὰ παντὸς ἁπλῶς ἄρχειν τέχνη: λέγεις
ὀρθῶς: μετὰ ταῦτα δὲ ὡσαύτως ἄρ' ὁρμοῦμεν πρῶτον
πρὸς αὐτοὺς λέγειν. συχνὸν αὖ διήμαρτάνετο: τοιοῦτον
τό δε. ὡσ ἄρ' εἰ καὶ διῳκοῦμεν. ὅτι μάλιστα αὐτῆς δί
τι δοσ ἀνδρῶν. εἶναί τινα θρεπτικὴν τέχνην. οὐδεμίαν μᾶλ
λον ἢ μίαν. δῆλον βασιλικὴν αὐτὴν ὄντα καὶ πολιτικὴν
ὡσαύτως ἀποτελοῦμεν ἐπιμελῶν προσαναρθύειν: τί μᾶλλον: πρῶτον
μὲν ἐλέγομεν τοὺς μὲν ταῦτα μετασκευωρήσασθαι. πρὸς τὴν ἑαυ
μᾶλλον ἀρμαῖλλον προσαίρεσιν. λέγω τὴν τροφῆν. ὡσπερ τὰ
τῶν τέκνων. οὐ γὰρ σμικρὰν ἀρχοῖ τριβὴν εἶναι: ποίαν:
λέγω τὸν θεῖον ἀρ' οὐ διειλόμεθα μόνον χωρίς. ἢ τὸν ἀνθρώ
πινον ζῳομελητικήν: ὀρθῶς: αὐτὸν δέ τὴν αὐτομενῆ
θεῖσαν ἑαυτῆς μελητικήν. δίχα τέμνειν ἀρ' ἢ καιρὸν ἦν: τίνι:
τοιῷδε. καὶ ὁκοιοῖ: τί δή: καὶ ταύτῃ πῃ τὸ πρότερον
ἀναφανὲν τὸ ὑγιὲς ἑτέρα τοῦ δεόντος, εἰς ταυτὸν μασι
λέα καὶ τράμμον ξυνέθεμεν, ἀνομοιοτάτοιν τὸ ὅλον
αὐτοῖν τε. καὶ τὸν τῆς ἀρχῆς ὁκατέρου τρόπον: ἀληθῆ:
νῦν δὲ πάλιν ἑωσαυτοὺς ὁρθούμενοι. καθαίρειν τὴν ἀν
θρωπίνην ἑαυτῆς μελητικὴν δίχα διαιρούμενοι. τοιῷδε τε
καὶ ὁκοιοῖ: ἆρ' οὖν μὲν οὖν: καὶ τὴν μὲν ἕπου τῷ μαίῳ.
τραμμικήν. τὴν δὲ ὁκούσιον. καὶ ὁκοιοῦν δὴ πόλεμα
λακοκομικὴν ζῴων. προσείποντε πολιτικὴν. τὸν ἔχοντα
αὐτέχνων ταύτην καὶ ἑαυτῆς ἐπιμέλειαν. ὃν τρόπον ἂν τασι λέα
ξ πολιτικὴν ἀποφαινόμενοι: καὶ κινδυνεύειν ὃ ξυμβῆναι
λέγομεν ἡμῖν οὕτως ἔχειν. ἢ περὶ τὸν πολιτικὸν ἀπόλειψιν:
κολοῦσαν ὃ σοφιστὴν ἡμῖν ἔχοι. δεῖ δὲ μὴ σοὶ μόνῳ

ταῦτα. ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ μεταδοῦ. καὶ μὴ ἐξωθοῦ κεῖμαι. μὴ δὲ καταγέλα
τὴν ἐμὴν οὐ πω φαίνεται τέλεον οὐδὲ πολὺ ἡμῖν σχῆμα ἔχει.
ἀλλὰ καὶ θαῦμα ἄν δρίαμα τοιοῦτο παρὰ καιρὸν ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις
πλείω καὶ μείζω τοῦ δόντος ἕκαστα τὸν ὄρμον ἐποίησα ἄλλο
μόριον ἄρα δεῖται. καὶ μὴ μικρόν. ἵνα δὴ πρὸς τοῖς ταχὺ. καὶ
μεγάλοις πρέπῃ δηλοῦσαι μὲν τὸ τῶν ὑπερβάλλον αἰμάρτημα
δεξιὸν δοῦ. τοῖς καὶ εἰμήσαντες πρέπειν. μεγάλα παρὰ δείγμα
τα ποιεῖσθαι, θαυμαστὸν ὄγκον ἀράμενοι τοῦ μύθου. μείζονι
τοῦ δόντος ἡμᾶς καθῆκεν μὲν αὐτοῦ μέρει προσχρήσασθαι. διὸ
καὶ κρότερα τῶν ἀπόδειξιν ποιοῦσι καμπήν. καὶ παράπαν
τοῖς μύθοις τέλος οὐκ ἔθεμεν. ἀλλ' αὖτε χρῆν ὁλόγυμνον
ὡς ἄνδρα ζῶντα. τῶν ἔξωθεν μὲν περιαφῶν ἕνεκεν καμπῆς
ἔχειν. τῶν δὲ οἷον τοῖς φαρμάκοις. καὶ τὴν συγκράσει τῶν
χρωμάτων ἐμβρέμειαν οὐκ ἀπειλήφθαι πω. γραφικὸν δὲ καὶ
ξυμπάσης χειρουργίας. λέξει καὶ λόγοις δηλοῦν παρὰ ζῶον
μᾶλλον ἀρτοῦσι. τοῖς δὲ λοιπὰ μέρεσι ἔοικεν εἶναι. τοῖς δὲ ἄλλοις δὲ
χειρουργήμασιν: τοῦτο μὲν ὀρθῶς. ὅπη δὲ ἡμῖν οὔπω φίλιον ἦ καὶ
καλῶς εἰρῆσθαι. δηλοῦσιν: χαλεπὸν δὲ δοκιμάσαι μὴ παρα
δεῖγμα τί κεκινῆσθαί τοῦ μείζονος.
κινδυνεύει γὰρ ἡμῶν ἕκαστος οἷον ὄναρ εἶδος αὐτῶν πάν
τα αὖ πάλιν ὡς ἄνδρα παράγειν: πρὸς τοῦτ' εἶναι δεῖ: καὶ
μᾶλλα αὐτὸ πρὸς ἓν καὶ μέρος τι τοῖς παρὸν τί κινήσας. τὸ περὶ
τῶν ἀνθρώπων πάθος ἡνίκα: τί δή: παραδείγματος ὧν
καὶ ἄρτι αὖ μοι καὶ τὸ παραδείγμα αὐτὸ δεδεῆσθαι: τίνων.
λέγω μὴ δὴ μοῦ μέρους καὶ ἀπομνῆσαι: λέκτεον δὴ καὶ
οὐχὶ ἕτοιμος ἀκολουθῆν. τοῦ γάρ που καὶ λοιπὸν μέν. ὅταν
ἄρτι μεμαίτων περιφέρωνται: τὸ ποῖον: ὅτι τῶν
ποιεῖν ἕκαστον μέρος ἀρχὴ ταύτης καὶ ἀρέσασθαι τῶν
συλλαμβῶν ἕκαστον ἀνθάνοντας. καὶ ταλήθη φράζειν περὶ
ἐκείνων δεῖν ποιεῖν: ὡσαύτως γάρ: ταὐτὰ δέχει
ταῦτα. μέρος ἄλλοις ἀμφιμόνιμον. παλίμ δόξει τὰ δόντα

φιλεδηλίκος.

καὶ λόφοι: πάντη μὲν οὖν: ἀρ' οὖν οὐχὶ δεῖ σαι καὶ ἀλλήλοις ον.
ὅπως εἰμὲν αὐτὸ ὅτι τὰ μὴ πρὸς μηδὲν σκόπιμα; πῶς: ἆρα μᾶλλον
πρὸς τὸν ὅστις κεῖνται. ὅπου οἷς ταὐτὰ ταῦτα ὀρθῶς ὁδὸς ξα ζον·
ἆρα μᾶλλον τὰς δὲ, τὶ θῆται παρὰ τὰ μὴ πρὸς μηδὲν σκόπιμα. καὶ
πάρα μᾶλλον τὰς. ὅπου δεῖ κύναι τὴν αὐτὴν ὁμοιότητα καὶ βύ
σιν ὁμαμφοτέρα ις οὖσαν ταῖς συμπλοκαῖς. μέχρι περ ἂν
πᾶσι τοῖς ἀμφισυμένοις τὰ δοξαζόμενα ἀληθῆ ὡς παρα
τιθέμενα δεῖ χθῆναι. δεῖ χθέντα δὲ. παρα λείπεται θοὔτως
μηδόμενα. ποιῶμεν, τῶν ἀοιχείων πάντων ἕκαστον, ὅπερ πᾶσαις
ταῖς συλλαβαῖς. τὸ μὲν ἕτερον, ὡς τοῦ ἄλλου ἕτερον ὄν·
τὸ δὲ ταὐτὸν· ὡς ταὐτὸν ἀεὶ ἐκ κατὰ ταὐτὰ ἑαυτοῖς προσαρ
μόττεσθαι: πάντα πάσι μὲν οὖν: οὐκοῦν τοὐτὸ μὲν ἢ καὶ ὡς
συλλαβή φασιν, ὅτι παρα λείπεται τόδε γίνεσθαι. ὁπό
τερον αὐτὸν, ὅπερ ἕτεροι δὲ δοξασμένῳ δοξαζόμενον ὀρθῶς.
καὶ σωσαχθὲν περὶ ἕκατερον. καὶ ἐξωπάφασιν ἆρα ἀληθῆ
δόξαν ἀποτελεῖ: φαίνεται: θαυμάζοι μὲν οὖν, εἰ ταὐτὸν
τοὐτο ἢ μᾶλλον τυχὸν φύσει περὶ τὰ τῶν πάντων στοιχεῖα πε
πονθυῖα. ὁτὲ μὲν ὑπάλληθείασα περὶ ἕκαστον ὅτι τι
σωΐσασα τας· τότε δὲ περὶ ὧν πάντα. ὅπερ ἑτέροις αὖ φέρεται·
καὶ τὰ μὲν, αὖ τῶν ἀμηχανοῦντα τῶν συγκράσεων ὀρθῶς δοξά
ζειν· μετατιθέμενα δὲ εἰς τὰ τῶν παραμάτων μακρὰν
καὶ μίαν δύο συλλαβάς. ταὐτὰ ταῦτα πάλιν ἀμφοεῖ·
καὶ θαυμαστὸν γε οὐδέν· πῶς γὰρ ἂν φίλτατ' ἀνὴρ τὸ ἀρχέ
μενος ἀποδέξηται δοὺς ἑαυτὸν ἀληθῆ ἂν καὶ μικρὸν
μέρος ἀφικόμενος κτήσασθαι φρόνησιν: σχεδὸν οὐδαμῶς:
οὐκοῦν εἰ ταῦτα ταύτη πάσχουσιν οὐδὲν λέγει λιπαλλοιοῦμεν
φόβητε καὶ οὐ. πρῶτον μὲν ἑαυτοῖς χειρίσαντες ὅλου παρα λείμ
τος ἢ λείμματι τὴν φύσιν ὅρισι κρεῖ κατὰ μέρος ἄλλοις παραλεί
μματι· μετὰ δὲ ταῦτα μᾶλλον τε ἑαυτὸ τοῦ πάντα λεῖπον μᾶλλον
ὄν, ταῦτον εἶδος ἀπολαῦσαι τόμῳ φθορὸν τε ποθέν. ἅμα παρα
λείμματος ἑαυτοῖς χειρῷ αὖ τὴν τῶν κατὰ πόλιν θεραπείαν τέχνη

μωρίζειν, ἵνα ὑπεραίρῃ τὸ ἑαυτοῦ μέγεθος μὴ μιμῆται· πάνυ μὲν οὖν
ὀρθῶς· πάλιν δὲ τὸν ὅμηρον λόγῳ ἁρμόττει· ὡς ὥφελε δὴ
τοῖσιν λοιγὸς καὶ γόος εἶναι τῶν πολεμίων μηλόβοτον ἀμφίαλον
τοῦτο μέρος. δεῖ δὲ πάντας ἀποχωρίζειν τούτους. καὶ μόνον
ὄκειμον λιπεῖν· καὶ πρὸς τοῦτο δὲ παραδείγματος ὄφελον
δεῖμα μήνης τινός· καὶ μάλα· τί δήτα παραδείγμα τοιοῦτον
ἔχον τὴν αὐτὴν πολιτικὴν ἀρετὴν σεμνότερον παρὰ
θέσθαι. ἵνα καὶ σὺ εὕροις τὸ ζητούμενον· πόλει πρὸς δόσιν
ἀσσά κρατεῖ εἰ μή τι πρόχειρον ὄνειρον ἔχομεν, ἀλλ' οὖν τὴν
ὄφιν τὴν κλῶ προβλώμεθα· καὶ ταύτην εἰ δοκεῖ, μὴ παῖσαν
ἅπαξ χρήσει γὰρ ἴσασι. μὴ σοφὴ τὸν ὄκτωήρεα ὄφιν μάτην τὰ
χαλκᾶν ἡμῖν. καὶ τοῦτο τὸ μέρος μαρτυρήσθω πρὸς αἱρεθέν.
ὃ πονηρόμεθα· τί γὰρ οὔ· τί δήτα οὐ καθάπερ ὅμως τοῖς ὅμηρο
σθὲν τέμνον τὸ μέρη μεροῦν ὅκαστον διηρούμεθα· καὶ νῦν
περὶ ὄφιν τὴν κλῶ· ταυτὸν τοῦτ' ὁδραίσαμεν· καὶ καταδαίσα
μεν ὅτι καὶ λίαν διαμεμαχόμεν ταχὺ παρ' ὅσθλον τό· πάν
λιν ἰλλόμεθα ἐπὶ τὸν ὠφέλιμον· πόσα λφειν· αὐτὴν τὴν
δεξιόδον· ἀπὸ κρισίμοισι ποιήσομαι· καὶ λιαζή· ἔστι τοί
μοι ἡμῖν παρὰ τὸ ὅσσα δημοιρούμεν καὶ κτώμεθα· τὰ
μὲν, ὅμοια τοῦσι εἶναι τί· τὰ δέ, τοῦ μὴ παρεῖναι ἀμφιτήρια·
καὶ τὸν ἀμφιτήριον· τὰ μὲν, ἀλλοῖα φάρμακα καὶ θεῖα
καὶ ἀνθρώπινα· τὰ δέ, προκλήματα· τὸν δὲ προκλημά
των· τὰ μὲν, πρὸς τὸν πόλεμον ὁπλίσματα· τὰ δὲ φράγ
ματα· καὶ τὸν φραγμάτων· τὰ μὲν, παρεμπιάσματα·
τὰ δέ, πρὸς χειμῶνας καὶ καύματα· ἄλλοι τηρία· τὸ δὲ
ἄλλοι τηρίων· τὰ μὲν, ἀερώματα, τὰ δὲ σκεπάσματα·
καὶ τὸν σκεπασμάτων· ὑπὸ πιασμάτα μὲν, ἄλλα· περὶ
καλύμματα δέ, ὕδρα· πρὸς καλυμμάτων δὲ· τὰ μὲν, ὁλόχ
ρα· σώματα δὲ, ὕδρα· τὸν δὲ ξωμάτων· τὰ μὲν, τρήτα·
τὰ δέ, ἀμφιτρήτους ξώματα· καὶ τὸν ἀμφιτρήτων· τὰ
μὲν, μύρινα φυτὸν ὄκλῳ· τὰ δέ, τρίχινα· τὸν δὲ τριχίνων

ταμὲν, ὕλαισι καὶ μὴ κολλητὰ· τὰ δὲ, αὐτὰ αὐτοῖς ξωλλαί·
τούτοισι δὲ τοῖς ὀκτὼ ὁ αὐτοῖς ξωλλουμένων ὀρμαθείσιν
ἀμωτηρίοις καὶ σκεπάσμασι. τομὲν ὄνομα ἰματιαὐδκα
λέσαμεν· τὴν δὲ τοῦ ἱματίου μαίλιασαι ἐστι μελλουμένων
τέχνων· ὃ δὴ καὶ τὸ τοῦτο πόλεως πολιτικὸν εἴπομεν· οὕτω
καὶ μὴ τούτων προσεῖπομεν ἀπὸ τοῦ τοῦ πράγματος ἰματι
σμφικόν. φοῦμεν δὲ καὶ ὑφαντικόν· ὅσον ὠφελεῖ τοῦ ἱματ
τίου ὀρνᾶσαι μέγιστον ὠφέλιον, μὴ λὸν διαφθρεῖν· πλὴν
ὀνόματι τοῦ τῆς τοῦ ἱματισφικῆς· καὶ θαύμαρκαικεῖ
τόδε· τὴν καπηλικὴν τῆς πολιτικῆς· ὀρθότατα γὸ· τὸ
μεταπὸ τὸ δὴ συλλογίζόμεθα, ὅτι τὴν ἱματίαν ὑφαντι
κὴν οὕτω ῥηθεῖσαν, τίς τοῦ χάρ ἱ καὶ ὡς εἰρῆσθαι δόξειεν·
μὴ λωαίμενος ξῶον εἶν· ὅτι τοῦμὲν ὑφὸ ξωὸν ὀρμῶν· οὕτω
διάφορα πολλὰ μὲν ὑφ' ὁμῶν ξωὸν, λέπε μερίσθη· ποί
ον εἰπὲ ξωὸν· οὐχ ὑπὸ τοῦ λεχθεῖσιν ὡς φαίνει· πὰ
λινοῦν ὑπὸ τοῦ τὸν οἰκεῖον ἀρχόμενον ἀποτελοῦντος· ὑφαν
ξωὸν εἶς· τὴν οἰκεῖο τοῦ τῆν μὲν διατέμνομεν ἀπαυτῆς·
μὴ διὰ τοῦμαρφαίνοῦσθαι· ὠφελεῖ χωρίζοντος
ὑπὸ πολλῆ· μαν θάνω· καὶ μὴ τὴν ὀκτὼ λίνων καὶ ἀπαρ
τῶν· καὶ τοῦ τὸ ὅσα φυτῶν ἀρτίνευρα καταλόνομεν ὃ πο
μὲν δημιουργίαν· πᾶσαν ἀφείλομεν· τὴν τοῦ πολιτικήν·
ἀφορισόμεθα· καὶ τὴν τῆι τρήσει καὶ ῥαφῆι χρωμένων
σῶσθαι· ὧν ἰ ὀλεῖται σκυτοτομικὴ· τοῦ μὲν οὖν· καὶ
τοίνων τὴν τῶν ὀλοχίτων σκεπασμάτων θραπτῶν· δὲρ
ματοφικῶν· καὶ τοῦ τὸν ἀεργασμάτων· ὅσα τὸ ὑροικοδο
μικὴ καὶ ὀλίτεκτονικὴ· καὶ ὑρόξυλα τέχνας ῥαιστῶν
σκευῶν καὶ ἡμόνας· ξυμπάσας ἀφείλομεν· ὅσα τὸ
περὶ τοῦ κλοπᾶς καὶ τοῦ ἡμᾶς πράξεσ διαλυτὴ καὶ
ὑρνᾶ ὑρνᾶ παρέχον τα τέχνας φραιμάτων· ὠφελεῖ τὸ
νὸν ὑσιν ὑσιθημα τοφιάσ οὖσας· καὶ τοῦ τῶν θυρωμά
των αὐξεις· νομφοτικὸν λέπομεν μὴ θεῖσαν μόρια τέχνας

τ' ἐξηρίων πίλησιν

τὴν τε ὑπλοποιϊκὴν ἀπετεμόμεθα· μᾶλλον καὶ ἀμφοτέρας
τὰς προκλημάτους μικρὸν τμῆμα οὐσαν λειοτέρας· καὶ λιὴ
καὶ τὴν λαμπτικὴν· τὴν περὶ τὰ ὀλβεφάρμακα· καταρχὰς
δυθὺς διορισάμεθα ξύμπασαν· καὶ λβλοί παν μὲν ὀσδόξαι
μὲν, ἀν αὐτὴν τὴν ζητηθεῖσαν ἀμμωνιακὴν χειμάρρον· βρέ
υσπροκλήματος βρμασιακήν· ὄνομα δὲ ὐφαντικὴν λεχθεῖ
σαν· ὅοικε μᾶλλον· ἀλλ' οὐκέτι πω τὸ λβομ ὂν αἰ, τοῦτο λβλδ
μὲν ὸν· ὸ γὰρ βμαρχὴν τὴν τοῦμ ἱματίων βρμασίας ἀπὸ μὲν ος
τοῦμαντίον ὐφὴν δραῦ φαίνεται· πῶς· τὸ μὲν τῆς ὐφῆνος.
συμπλοκὴ τίς ἐστί σου;· ναί· τὸ δὲ γε τῶν σωμάτων
καὶ συμπαγὴς μέρων διαλυτική· τὸ ποῖον δή· τὸ τῆς τοῦ
ξαίρον τος τε χνης βρμον· ἢ τὴν ξαντικὴν τολμήσομεν ὐφαν
τικὴν· καὶ τὸν ξαντῶν ὅσον ὀνταν ὐφαντῶν καλεῖν· οὐδαμῶς·
καὶ μὴν τὴν γε αὖ ἀνθρηνοος βρμασικὴν καὶ κροκηος· ἥτις
ὐφαντικὴ τρόπον τινὰ συναιρεῖ· παραλοξότητα καὶ τὸ δοσόμο
μαλλον· πῶς γάρ· οὔτε κναφευτικὴν συμπασαν καὶ
τὴν ἀκεστικήν· πόθεν μὴ δείσειεν ἂν τις μὴ δέτινα
θρασπείαν ἔσθητος θεῖναι· ἢ ταύτας πάσας ὡς ὐφαντικὰς
ἕξομεν· οὐδαμῶς· ἀλλὰ μὴν τῆς θρασπείας ἀμφισμὴ
τοῦσιν αὐτὰς ξύμπασαν· καὶ τὴν γνέσσουσαν τὸν τρίματι
ων· τὴν τῆς ὐφαντικῆς δυνάμει· μείζονα μὲν μέρος ἑκάστη
ν δὲ δοῦσαν· μεμάλα δὲ καὶ φίσιν αὐτὰς ἀπονέμουσαν· πάντως·
πρὸς τοίνυν ταύτας ἔτι ταὐτὸν τοῖν ὑφαντὰς δημιουργοὺς
τέχνας· διὸ ἂν λίποι τελεῖται ταὐτὴν ὐφῆνος ἔργον· δοκεῖ μοι
τότε ξυναιτίας εἶναι πρὸς ποιήσασθαι πάντος ὑφάσματος·
ὀρθότατα· τοίνυν ὧν ἡμῖν ὁ περὶ τῆς ὐφαντικῆς λόγος
οὐ πρὸς εἰλόμεθα μέρους· ἢ καὶ ὅσ' ἔστι διορισμένος· ἆρ'
ἄρα αὖ τὴν τοῦν ζητηθεῖσαν ὁπόσαι περὶ τὴν ἔριθον
ἔσθητα ζῳοτικὴν καλλίστην ἀπασῶν τιθέμεθα· ἢ λέγειν
μὲν ἂν τι ἀληθές· οὐ μὴν σαφές γε οὐδὲ τέλεον· πρὶν ἂν
καὶ ταύτας αὐτὴν πάσας περὶ ὧν λόμεθα· ὁρισθῶσι· οὕτω

μεα ταῦτα ποιητὸν ὀλέγομεν· ἵνʼ ὄφθεσθαι ὁλόγος ἡμῖν ἵλη:
ποῖος δοῦ: πρῶτον μὲν τοίνυν δύο τέχνας οὔσας περὶ παντὸ
τὰ δραώμενα θεασώμεθα: τίνας: τὴν μὲν, τὴν γραφικὴν
οὖσαν ξυναίτιον· τὴν δὲ, αὖ τὴν αἰτίαν: ποῖος: ὅσαι μὲν
τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μὴ δημιουργοῦσι, ταῖς δὲ δημιουργούσαις
ὄργανα παρασκευάζουσιν, ὧν μὴ παραγομένων οὐκαν
ποτε ὀργανθείη ἢ τὸ προσταττόμενον ἑκάστη τῶν τεχνῶν,
ταύταις μὲν ξυναιτίοις· ταῖς δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀπεργα
ζομένοις. αἰτίαις: ἔχει γὰρ λόγον: μεταπούτου δὴ ταὺς μὲν
περὶ τὸ ἁπτόν τε καὶ κεραμικὸν καὶ ὁπόσαι ἄλλαι ὄργανα
τῆς περὶ τὰ ἀμφιβόητα γραφικῆς κοινωνεῖ. πᾶσαις ξυναιτί
οις εἶπομεν· ταῖς δὲ αὖ τὰ θρέμματα ποιούσαις δημιουργούσας.
αἰτίαις: ὀρθότατα: τὸν αἴτιον δὴ. πλὴν τῆς κλινοποιικῆς καὶ
αἰκλινοῦς. καὶ σαίσας τὴν περὶ ταῦτα θρεμματοποιικὴν κλινῶν.
οὐσης τῆς κοσμητικῆς. τοῦτ᾽ ἂν αὖ τῆς μορίου εἰκοσταί
λισαν περιλαμβάνειν. ὀνομαζόμενον παρὰ τὴν τέχνην· τὴν κυλ
βευτικήν: καλῶς: καὶ μὴν ξαντικὴ τε καὶ μηδοποιικὴ καὶ
παρ᾽ αὖ τὰ περὶ τὴν ποίησιν αὖ τὴν τῆς ἀοιδῆς τοῦ λόγου μέρη
μέρη μία τίς ἐστι τέχνη τῶν ὑποπαπτομένων. ἡ
ταλασιουργική: ποῖος μάλιστα: τῆς δὴ ταλασιουργικῆς. δύο
τμήματα ταῦτ᾽ ἐστόν· καὶ τοῖν ὁ καίτερον. ἅμα δυοῖν θατέρα
τὸν τέχναιν μέρη: ποῖα: τὸ μὲν ξαντικόν. καὶ τὸ τῆς κερ
κιδικῆς λίνου· καὶ ὅσα τοῖς ἐγκείμενα ἅπαντα λίνων
ἀφίασι. παῖ τοῦτο δὴ φράζειν. τῆς ταλασιουργίας ἀεὶν
αὐτῆς που· καὶ κεφάλαιον τῆς κατασκευῆς ἡμῖν λίνα τεχνά·
λισγκειτικὴ καὶ διακριτικὴ: ναί: τῆς τοίνυν διακριτι
κῆς ἡ τὸ ξαντικὴ καὶ ταῖνιν δὴ ῥητέον αὖ παντάπασιν·
ἡ γὰρ ὀρθρίοιστος καὶ ἀπὸ μοσι διακριτικὴ· κερκίδι μὲν ἀλ
λοντρόπον μιμουμένη χρῆσιν δὲ ἕτερον. ἔχει ὅσα περ τίσσ
ὀνόματα εὑρέθη: παρυμνοῦν: ἐν θιστὸν δὴ παλίνσυγκει
τικὸν μόριον αὖ καὶ τῆς ταλασιουργίας. ὃ ἀντὶ μηχανήματος

λάμομεν· ὅσα δὲ τῆς διακριτικῆς ἐστιν. αὐτὸ θεμάτιόμεν ἐξῆς
πάντα· δίχα τέμνον τὸ τῆς ταλασιουργίας. διακριτικοῖ
καὶ συγκριτικοῖ τμήματι· διαιρήσθω· τὸ σωκριτικὸν τοίνυν
αὖσοι καὶ ταλασιουργικὸν αἷμα μόριον ὃ σώκρατος διαιρετό
ον. εἰ πέρ ἐκάμομεν τὴν προρρηθεῖσαν ὑφαντικὴν
αἱρήσειν· οὐκοῦν χρή· χρὴ μὲν οὖν· καὶ λέγομέν γε αὐτῆς·
τὸ μὲν, εἶναι ἄρα ἀνθρώπινον· τὸ δὲ, σωκρατικόν· ἆρ' οὖν μοι
θάμα· δοκεῖ σιγᾷ μοι τὸ περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου ὀργανικὴν λῆψιν
ἄρα ἀνθρώπινόν· οὐ μόνον γε ἀλλὰ καὶ κρόκης· ἡ γὰρ θυμοειδὴς ἄρα
φόνην αὐτῆς ζητήσομεν; οὐδαμῶς· διόρισαι δὴ καὶ
τοῦτο μοι κἀκεῖνο· ἴσως γὰρ ὁ διορισμὸς ἐξ ἀκαρὲς ἀφανὲς γένοιτο·
πῇ· τῇ δὲ· τὸν περιέχοντα κύκλον ὀργάνου μήκους θέσθαι· τὸ καὶ ὀχὴν
πλάτος, λέγομεν εἶναι τοῦ κατὰ μάτη; ναί· τοῦτου δὴ τὸ
μὲν· ἀπρόκτως ἀραφῆς, καὶ ἀβρεχὲς μήπω ἀναγόμενον· ἀνθρώπ
μὲν φαυλότερον· τὴν δὲ ἀπεργασθῶσαν αὐτοτέχνως· εἰς
ἀνθρωπικῶν· ὀρθῶς· ὅσα δέ γε αὖ· τὴν μὲν σταφυλὴν
χαύλιον λαμβάνει· τῇ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ὁμοιάζει πρὸς τὴν τοῦ
κραδίας ὀλκὴν ὀργάνου τὴν μαλακότητα ἴσχει· ταύτῃ δὲ
κρόκην μὲν· τὴν μεθόρια· τὴν δὲ ἄνω τὰ μὲν ὑφαντικῆς
τέχνης· κροκοφαντικὴν φαμέν· ὀρθότατα· ἐμοὶ τὸ γε τῆς
ὑφαντικῆς μέρος ὑποτίθεσθαι· ἀνθρώπινον τὸ γὰρ συγκριτικὸν τῆς ταλασιουργίας μόριον ὃ τὰρ ὑφαν
τολοκίαν κρόκης καὶ ἀνθρώπου ἀπεργάζηται πλάνην· τὸν μὲν
τολεχθῆναι· ἐμπαν· ἐθνήτων ὀργάνων· τὴν δὲ ἐοικυῖαν τέχνην
οὖσαν· προσαφορίζομεν ὑφαντικῆς· ὀρθότατα δή· ἆρ' ὃν
τί δή ποτε οὖν οὐκοῦν θὼ λέπε κρίνομεν πλεκτικῆς ἔργ·
κρόκης καὶ ἀνθρώπου ὑφαντικῆς, ἀλλὰ πρὶν ἐλθόμεν
ἐπὶ κύκλοι· πάμπολλα διορίζόμενοι μεταξύ: οὐκοῦν ἐμοιγε
δόξει μὲν· μετὰ τοῦτο δὴ τοιῆδε θεωρήσασθαι· ἐξ
θαυμαστόν γε οὐδέν· ἀλλὰ ταχὺ ἂν μοι καρτερὸν δόξειε

πρὸς δὴ τὸ νόσημα τὸ τοιοῦτον, ἀρ' ἀρα πολλάκις ἰατρομαθὴς
θαυμαστὸν γὰρ οὐδέν. λόγον οὖν κοινόν τινα περὶ τῶν τοιούτων ῥηθῆναι: λέγε μόνον: περὶ τὸν τοί-
νυν ἢ λόγον περὶ σαρκὸς καὶ τῶν τοῦ ὑπερμελοῦς καὶ τῆς ὄγκου φύσιν
ἵνα καταλόγου ἐπαναμφώμεθα καὶ τείνωμεν. τὰ μὲν κρότερα
τοῦ λόγου ὅσα τε λεγόμενα. καὶ τὰ μὴ ἀντίκα περὶ τοῦ
τοιοῦδε διαιρεῖσθαι: οὐκοῦν χρή: περὶ δὴ τούτων αὖ τοῦ λόγου
ὁ λόγος ἡμῖν οἷμαι μεθόδου. ὁρθῶς ἂν μέντοι τε: τίνων:
μὴ κοινὸς τε περὶ καὶ πρακτέος. καὶ ποῖός ὑπερμελής τε
καὶ ὄγκειδέος. ἢ γὰρ που μερικὴ. περὶ ποιᾶς τε αἱ ταῦτα: ἡ συμφρ.
ναί: διαλάβωμεν τοίνυν αὐτῶν λυομερῆ. δεῖ γὰρ δή. πρῶτον
νῦν αὖ δόμεν: λέγοις ἂν τὴν διαίρεσιν ὁπῇ: τῇδε. τὸμὲν,
κατὰ τὴν προσαύξησιν μεγέθους καὶ σμικρότητος κοινω
νίαν. τὸ δὲ, κατὰ τὴν τῆς γονῆς ὅσον ἂν ἀφικνεῖται οὐσίαν:
ποῖος λέγεις: ἆρ' οὐ κατὰ φύσιν δοκεῖσοι τὸ μεῖζον. μηδενὸς
ἑτέρου δεῖν μεῖζον λέγειν, ἢ τοῦ ὅλου τόνος. καὶ τὸ ὅλον
τὸν αὖ. τοῦ μείζονος ὅλον τὸν. ἄλλου δὲ μηδενός; ὁμοίως:
τί δὲ τὸ τὴν τοῦ μερίου φύσιν ὑπερπαίζον ἢ ὑπερπαλλό
μενον ὑπ' αὐτῶν ὁρίζοις εἴτε ὁρισμοῖς, ἆρ' οὐ καὶ λέγο
μεν ὅσον ὄν τοσοῦμηδέν μενον. ὁρῶ δὲ καὶ διαφέρουσι μᾶλλον ἢ
μᾶλλον οἱ τε κακοὶ καὶ ἀγαθοί; φαίνεται: διὰ τοῦτο ἄρα τοῦ
τοῦ οὐσίας καὶ κρίσεις τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ θατέ ἢ σύγχρο
ον. ἀλλ' ὡς οὐ κέφαμεν ἄρτι πρὸς ἄλλα μόνον δεῖν. ἀλ
λὰ καὶ πρὸς ἑαυτῷ εἴρηται μᾶλλον. τὴν μὲν, πρὸς ἄλληλα τε
κτόμενον. τὴν δὲ αὖ πρὸς τὸ μέτριον. οὐδὲ ὁρῶ καὶ. καταμανθάν
ἆρ' οὖν ἂν παυλοί μεθα; τί μήν: εἰ πρὸς μηδὲν ἀφορῶντες
τοῦ μείζονος θατέρου φύσιν. ἢ πρὸς τοῦλαττον οὐκέτι
ποτὲ πρὸς τὸ μέτριον. ἢ γάρ; οὕτως: οὐκοῦν ταὐτὸ τέχνασον
τὸ αὐτὸ καὶ τὰ ῥήματα ἔχοντα. διελοῦμεν τούτοι
τοὶ λόγοι. καὶ δὴ καὶ τὴν ζήτησιν ἡμῶν πολιτικὴν καὶ
τὴν ῥηθεῖσαν ὑφαντικήν. ἀφαιροῦμεν. αἱ πασαι γὰρ αἱ τοιαῦται
που.

τὸ τοῦ μεταρσίου πλῆθος καὶ ὅλατ τον· οὐ χαῦσ οὐ κόμ· ἀλλ' ὅσ ὸν
χαλεπὸν πρὶ ταὸ πράξεισ παραφυλάττουσι· καὶ τούτοισ
δὴ τοῖσ τρόποισ τὸ μεταρσιον σώζουσαι· παρ' ἄλλα θαι καὶ καλαὶ
ἀπορμάζον ται· τί μήν; οὐ κοῦν ἀμ τὴν πολιτικὴν ἀφαι
σομεν, ἄπορος ἡμῖν ἡ μέθοδοσ τοῦτ' ἔσται ζητήσασ τὴν ποιη
λικὴν ζωὴ σήμασ· καὶ μάλα· πότερον οὖν καθαίπερ ὑμῖν
σοφιστὴν προσήκαμεν εἶναι τὸν μέλλοντα· ὥσει δὴ κατα
τοῦτο διέφυγεν ἡμᾶσ ὁ λόγοσ· οὔ τοι καίμοὶ τὸ πλῆθον οὐ
καὶ ὅλατ τον μεταρσιοπορεῖσθαι· μὴ πρὸσ
ἄλληλα μόμον ἀλλὰ καὶ πρὸσ τὴν τοῦ μεταρσίου γένεσιν· οὐ
γὰρ δὴ δυνατόν· οὔτε πολιτικὸν οὔτε ἄλλόν τινα τὸν περὶ
ταὸ πρᾶξεισ ζητοῦντα μόνον ἂν ἀμφισβητήσασ γεωμέτρα. τοῦ
τον μὴ ξυνομολογήσασ· οὐ κοῦν καίμοί· ὅτι μάλιστα
χρὴ ταυτὸν ποιεῖν· πλῆθον ὃ σὺ κρατεῖς ἔστι τοῦτο γένοσ.
ἢ ἐκεῖνο· καίτοι κἀκείνου μεμνήμεθα τὸ μὴ κοσὸν
λιὸν· ἀλλὰ ὑποτιθέμεθα μὲν τὸ ποιὸν δὲ ταῦτα ἀπόδειξιν· ὅτι δὲ πρὸσ
λαβὲ κανόνα· τὸ ποιὸν· ὃ ποτε δείσει τοῦμῶν λεχθέντοσ.
πρὸσ τὴν περὶ τὸ αὐτὸ ταὐκρισιν ἀποδειξιν· ὅτι δὲ πρὸσ
ταὐμῶν καλὸσ καὶ ἱκανὸσ δείκνυται· δοκεῖμοι μοι θεῖν
μεγαλοπρεπῶσ λέγων οὗτοσ ὁ λόγοσ· ὡσ ἄρα μιᾶ μητρὸσ
ὁμοίωσ ταὐτέχναι παῖσαι εἶναι· μεῖζόν τι αἴρομαι καὶ ὅ
λατ τον μετρεῖσθαι· μὴ πρὸσ ἄλληλα μόνον· ἀλλὰ καὶ
πρὸσ τὴν τοῦ μεταρσίου γένεσιν· τοῦτο γὰρ ὄντοσ ἐκείνα
ἔσται· κἀκείνων οὐσῶν ἔσται καὶ ταῦτα· μὴ δὲ ὄντοσ
ποτέρου τούτων· οὐδέτερον ἂν τῶν ἐσῶν ποτε· τοῦτο μὲν
ὀρθῶσ· ἀλλὰ τί δὴ τὸ μεταξὺ αὐτῶν; δῆλον ὅτι δια
ροῦμεν τὴν μετρητικὴν καὶ θαύματος ἐρρέθη. ταύτη
δίχα τέμνοντεσ· ἓν μέν, τι θῶμεν τὸ αὐτῆσ μόριον· ξυμ
παῖσαι τέχναι· ὁ πόσαι τὸν ἀριθμόν· καὶ μήκη καὶ
καὶ θη· καὶ πλάτη καὶ τραχύτητα ταῦτα πρὸσ τὸ βαρύτιον
μετροῦσι· τὸ δέτερον· ὁ πόσαι πρὸσ τὸ μέτριον κἀκτὸσ ὂν

καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὸ δέον. καὶ σαφὲς ὅτι πόσα εἰσὶ τὰ μέσα ἀποικίσθη τῶν ἄκρων. καὶ μεγάλα γε διαφέρουσι τιμῆς εἴπερ. ἐπὶ πολὺ διαφέρουσιν ἀλλήλων· ὁ γὰρ ὑμίοτος τοῦ σώματος οἱ ὀμβροι μᾶλλον φοβεῖσθαι· πολλοὶ τῶν κομιδῶν λείπουσιν· ὥστε ἆρα μετριότης περὶ πάντα τὰ μεσότητα· τοῦτο αὖ τὸ τὸν μὴ λεχθὲν ὑπ' ἐμοῦ τυχεῖν· μετρήσασθαι μὲν γὰρ δεῖ τὴν ἀπρόπον· πάντως δὲ πόσα δή τε χρὴ μεταλαμβάνειν φύσιν· διὰ δὲ τὸ μὴ καταδήλως εἶναι σκοπεῖν διαφερούμενον. τὰ τοιαῦτα τοσοῦτον διαφέρουσιν· ἐμμανῶς ὀλοῦσιν εὐθὺς εἰς ταὐτὸν ὁμοιωμένας τὰς καὶ τοῦ μᾶλλον τὸν αὐτοῦ φροῦδον εἶναι· οὐ κατὰ μέρη διαρρωῶσι· δέον· ὅταν μὲν τὰ τῶν πολλῶν τὸ πρότερον αἱρεῖσθαι κοινωνίαν· μὴ προαφίστασθαι· πρὶν ἂν ὑπ' αὐτῆς τὰς διαφορὰς ἱκανῶς παύσασθαι· ὅπόσαι περὶ ἐνδέχεται κεῖνται· τὰς δὲ αὖ σαφῶς διαπαύσασθαι ὁμοιότητας· ὅταν δὲ πλήθους ὀφθῶσι· μὴ δυνατὸν εἶναι διαφθορὰν πάσχειν· πρὶν ἂν ἐμπαντὸς τὰς εἴσω· ὑπὸ τὸ μέσον ὁμοιότητος ὄρξασθαι· νόμου τινὸς ὄντος ἀφορισμοῦ λῆται· τοῦτο μὲν οὖν ἱκανῶς περὶ τε τούτων καὶ περὶ τῶν ἐλλείπων ὑπομνήσαι ἐν ῥᾴστῳ· φυλάττεσθαι δὲ μόνον· ὅτι δύο νόμοι περὶ αὐτὰ ἔχειν ῥήτεται τὸν μεσότητος· καὶ οὐ φαμὲν αὐτεῖναι· μεμνήσθαι· μετὰ τοῦτον δὴ τὸν λόγον ἕτερον προσδεξόμεθα περὶ αὐτῶν τὸ τῶν ζητουμένων· καὶ περὶ παντὸς τοῦ ὄντος τοιοῦδε λόγου διαπερανῶ· τὸ ποιόν· εἴπερ ἀμφοῖν θήσεται τὴν περὶ τὰ γράμματα σωφροσύνην τῶν καθόλου· ὅπόταν τις ὁπόσων ὁμοίως γράφειν θῇ τίνων ἕτερα γράμματα πρότερον αἱρεῖσθαι τῶν ζήτησιν ὄντος ἐν καὶ ἄλλον τοῦ φρονεῖν περὶ τοῦ γράμματα· καὶ τοῦ περὶ παντὸς τὰ φρονεῖν ὁμοίως γράμματα καὶ τοῦ περὶ παντὸς τὰ φρονεῖν· δῆλον· ὅτι τοῦ περὶ αὐτὰ παντὸς· τί δ' αὖ νῷ κεῖται περὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήσεως· ἐν ἐκ' αὐτοῦ τοῦ φρονεῖν καὶ ἄλλον· καὶ τοῦ περὶ παντὸς τοῦ διαλεκτικοῦ τέρπεσθαι

: ἴ σως δὲ λείπουσι πολλὰ πλέον :—

ήμεθα: καὶ τοῦτο δῆλον· ὅτι τοῦ περὶ παντὸς ὁ περὶ ψυχῆς λόγος αὐτῆς ταύτης ὁρισθείη ἂν εἰ θελήσοι μοῦ ἔχειν· ἀλλ' οἶμαι τοὐπλεῖστον λεληθέναι, ὅτι τοῖς μὲν τὸν νοῦν τοιαῦτ' ἄττα καὶ τηλικαῦτα πεφύκασιν· ἃ δ' οὐδὲ χαλεπὸν δηλοῦν, ὅταν τις αὐτοῦ μουληθῇ τοῖς λόγοις αὐτῶν τι, περὶ τοῦ μὴ μόνον ἁπλῶς μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ χωρὶς λόγου ῥᾴδιον ἐνδείξασθαι· τοῖς δ' οὐ μετέστιν οἷόν τε καὶ τιμῶντα ταῦτα. οὐκ ἔστιν εἰδωλον οὐδὲν πρὸς τοῦτο ἁρμοσθὲν ὃν ἁρμοστόν· οὐ δεῖ χωθεῖν τοῦτο· τὴν τοῦ τῶν θαμὰ μεθ' ὑστέρων ὁ μουλόμενος ἁπλῶς ῥᾴδιον. πρὸς τὴν αἴσθησίν τινα προσαρμόττοντα ἑκάστοις πληρώσει. δύο δεῖ μεταλαβεῖν, λόγον δ' καὶ σοῦ δοκεῖν εἶναι δοῦναι καὶ δέξασθαι· τὰ γὰρ ἀσώματα καὶ λεπτὰ μετὰ μόνον· ἀλλ' οὐδεὶς οὐδενὶ σαφῶς δείκνυται· τοῦτον δὲ ὅρον καὶ σαφῆ τὰ τοιαῦτα λεγόμενα· ῥᾴδιον δ' ὅρον τοῖς ἄλλοις τὸν ἠμελημένον τῶν περὶ μᾶλλον· ἢ περὶ τοῦ μείζω· καὶ μᾶλλον· ὧν τοίνυν χάριν αὖ πάλιν ἐμνήσθημεν· τίνων· ταῦτ' ἐρρέθη, τούτων μνησθῶμεν· τίνων· ταύτης τε οὐ χιλιοστὸν αὐτῆς ὅρον καὶ τῆς διαφορείας· ἢ περὶ τὴν μαιρολογίαν τὴν περὶ τὴν ὑφαντικὴν ἅπερ δεξάμενοι διαφορᾶς καὶ τὴν περὶ τοῦ πάντος ἀπείλιξιν· καὶ τὴν τοῦ σοφιστοῦ· περὶ τῆς τοῦ μὴ ὄντος οὐσίας· ὁρμῶμεν ἂν ἔχειν μὴ κόσμον πλοῦτον· καὶ ἐν τούτοις δὴ πᾶσιν ἐν πλήξαμεν ἡμῖν αὐτοῖς δείσαντες μὴ περίεργα αἰνιττόμενοι καὶ μανικὰ λέγοιμεν· ἵνα οὖν εἰς αὖθις μὴ δὴν παύσωμεν τοιοῦτον· τοῦτον ὁρισθέντα πάντων τὰ πρόσθεν μοῖραν εἰρῆσθαι φαῦλα· ταῦτ' ἔστω· λέγε δὴ μόνον· λέγω τοίνυν· ὅτι χρὴ δὴ μεμνημένους ὁμολογουμένως τοῖς νῦν εἰρημένοις· τὸν τε τόνον ὑπάρχειν τε καὶ ἐναρμόττειν πρὸς ἄλληλα τὰ μὴ κινούμενα· οἷον ἂν αἱ εἰς τὸ περὶ λεγόμενον· μὴ πρὸς ἄλληλα τὰ μὴ κινούμενα· ὃ τότε ὁρισάμενοι δεῖ μεμνῆσθαι πρὸς τὸ πρόσθεν· ὁρθῶς·

(η γ ω)

οὐ τοίνυν οὐδὲ πρὸς τοῦτο παρ' ἡμῶν· οὔτε γὰρ πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν μὴ κοινοῦ μόρτου τοσοῦδε δεησόμεθα, πλὴν εἰ παρθρικόν τι· τότε αὖ πρὸς τὴν τοῦ προσλήματος ζήτησιν· ὡς ἁρμόττει καὶ τὰ χίαρα εὑρίσκομεν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν ὁλόρος ἅμα παρ' ἡμῶν παραιρήσεται· πολὺ δὲ μᾶλλον καὶ πρὸς τὸν· τὴν μὲν θεὸν αὐτὴν τὴν τιμὴν τοῦ κατείδωλον ἀνωτάτην εἶναι διαιρεῖν· ἐν δὴ καὶ λόγῳ· ἀν τε σαρκικὴν κεκλεῖσθαι τὸν ἀκούσονται εὐρηκότερον ἀπεργάζηται· τοῦτον σοῦ δοῦναι· καὶ τοῖ μὴ κείμενον δὴν ἄρα αἰκτεῖν· ἀν ταῦ μεγαλύτερος· ὡς αὐτῶς· ὅτι δὲ πρὸς τούτοις· τὸν περὶ τοῦ τοῖ ἀσεβείας τε γονταλόγων μὴ κῆ· καὶ τοῦ ἐγκύκλου περιόδου οὐκ ἄπορ δεχόμενον· ὅτι χρὴ τὸν τοῖ οὗτον μὴ σάρκινα χὶ μὴ δοῦναι οὕτω μεγεθῆναι· τέξασθαι μόνον ὡς μακρὰ ταῦ λεχθέντα· ἀλλ' αὖ καὶ προσαποφαίνειν οἱ εἰσθαδεῖν ὡς μεγαλύτερα ἂν γονόμενα· τοῦς σωμάτων τοῦ ἀπείρου ζητοῦ διαλεκτικωτέροις καὶ τῆς τοῦμὸν τὸν λέγω· δηλοῦσθαι εὐρετικωτέρου· τοῦν δὲ ἄλλων καὶ πρὸς ἄλλα τι· τόγον καὶ ὠναίμην μὴ δὲν φρονεῖν· μὴ δὲ τὸ παραύτικα οὐκ οὐδοκεῖν τοῦν τοιοῦτον λόγον· καὶ τοῦτον μὲν ἄλις· ἐφ' οἷς καὶ σοὶ ταῦτα δοκεῖ πρὸς δὲ δὴ τὸν πολιτικὸν ἴσμεν πάλιν τῶν προρρηθέντος ἰφαντικῆς αὖ τοῖ, φέρον πῶς τὸ παραδειγμα· καλῶς εἰ πῶς καὶ τοῖ ὠμὲν ἀλλήλοις· οὐκοῦν λέγε τὸν πολλοῖ ὅμως σιλλὸν ὅσα ξώμοροι· μᾶλλον δὲ ἀπὸ πασῶν τοῦν περὶ ταῦ ἀμβλαῦ διακεχώρισται· λοιπαὶ δὲ φαμὲν αἱ κατὰ πόλιν αὖ τὴν τοῦν τε ξωῶν τίων καὶ τὸν αὐτίων αὖ πρότασ ἀπαλλήλων διαιρετέον· ὀρθῶς· οἱ σθῶν ὅτι χαλεπὸν αὐτὸ τεμεῖν λέγα; τὸ δὲ αἴτιον ὧδ' ἴσμεν· προϊούσιν οὐχ ἧττον ἂν καταφανῆ· οὐκοῦν χρὴ δρᾶν οὕτως· καταμελῆ τοίνυν αὐτὸ οἷον ἱερεῖον διαιρώμεθα· ὥσει δὴ δέχα ἀδύνατον· δεινὰ γὰρ εἶσι τὸν ζῴων τὰ ὅτι μάλιστα τέμνειν ἀριθμὸν αἰεί· πόσ' οὖν ποιῶμεν τὰ μῶ· ἀ σωτὴρ προσθεμὲ πόσα παρέχοντο

ὄργανα περὶ τὴν ὕφανσιν καὶ κλωσμόν. πάσας τοιγαροῦν τὰς τοιαύτας τέχνας πολιτικὰς εἶναι φήσομεν; ναί: καὶ νῦν δὴ ταύτην μὲν τοῦτο δεῖ μᾶλλον ἢ τὸ θήκην ποιητέον. ὅσαι γὰρ σμικρὸν ἢ μεγάλην δημιουργοῦσι κατασκευὴν ὄργανον. θατέον αἱ πάσας ταύτας ὡσαύτως σωματοειδεῖς. ἄν θυμὰρ τούτων. οὐκαὶ ποτε γένοιτο ἂν πόλις οὐδὲ πολιτικὴ. τούτων δ' αὖ πάσῃ λιθουργικὴ τέχνη. οὐδεμία που θήσομεν: οὐ γάρ: καὶ μὴν δὴ χαλκουργὸν ἴσως χειροῦμεν δραῦ ἀποχωρίζοντες τοῦτο ἀπὸ τῶν ἄλλων τὸ γένος ὅτι γὰρ οὖν τοῦμόν τῶν ὡσεί σιν ὄμως γε καινὸς ὄργανον εἰ πού τῳ δοκεῖ εἰρηκέναί τι σπουδαῖον. ὅμως δὲ ἕτερον αὖ τῶν ὄν πόλει κτητέον εἰ πομεν τόδε: τὸ ποῖον: ὡς οὐκέτι ταύτην τὴν δυνάμενον ἔχειν. οὐγὰρ ἴσως ἂν θείημεν ἀτίμως πεπηγυῖαι καθαιρόργανον. ἀλλ' ὃν ἕκαστον δημιουργηθὲν τοῦ σχήματος: τὸ ποῖον: τοῦτο δὴ ξηροῖς καὶ ὑγροῖς. ἐξ ὑμπύροις καὶ ἀπύροις ὧν τοιοῦτον εἶδος ὃν μανθάνειν ἀμείον. ὁ δὴ μαὶ κλήσει προσφθεγξόμεθα. καὶ μαίλα μὲ συχνὸν εἶδος. καὶ τὴν ΖΗ τουμὲν ἴσως ὡσοῖμαι πρόσφορον οὐδὲν ἀπὸ τεχνῶν ἴσως ἀπαιτήσει: πῶς γὰρ οὔ: τούτων δὴ τρίτον ἕτερον εἶδος κτητέον τῶν τοιούτων λυκατασκόπον. πρὸς ὃν καὶ ὕδρον καὶ πολυπλοῶν δὲ καὶ ἀπλοῦν ἀστίμητον καὶ ἀτίμητον. ὃν δὲ ὄνομα ἔχοιμ' ἄν τι πρὸς ὃν ὄργανον ἕφεδρας ἐπιθαλάσσιος ἀν εἴη τις μισόμβριον: τὸ ποῖον: ὄχημα αὐτὸ πουλέγομεν οὐ πρὸς πολιτικὸν ὄργανον. ἄλλα καὶ μᾶλλον πολυτεκτονικὸν ἢ κεραμεικὸν καὶ χαλκοτυπικὸν: μανθάνω: τί δὲ τέταρτον ἆρ' ἕτερον εἶναι τούτων λεκτέον. ὃν δὴ ταὶ πλῆσαι ἐπὶ ἕτεροι τῶν πολεμίων θρεπτόν. ὅθεν τὸ ξύμπασαν καὶ τὸν ὁπλον τὸ πολύ. καὶ τείχη. πρὸς τὰ δ' ὅσα μηχανὰ πρὸς μηχανήματα. καὶ λίθινα καὶ μύρια ἕτερα. πρὸς πολεμικὸν δὲ ὃν ἕκαστον τῶν εἰρημένων. ὃν καὶ ὁ τοιοῦτος πρόσφορος μορφοῖτο πρὸς πλῆσιν. καὶ πολλὰ μᾶλλον τέχνης οἰκοδομικὸν ὄργανον. καὶ ὑφαντικὸν τὸ πλεῖστον μοιμήσοιτ' ἂν ὀρθότερον. ἢ πολιτικὸν: πάνυμὲν οὖν: σκόπει δὲ ἆρ' ἂν ἐθέλοιμεν τὸ περὶ τὸν κόσμον καὶ μραφικὸν εἶναι. ὅσα τοιαύτη προσχρώμενα. ξύμπασι καὶ

μιμήματα τελείται πρὸς τὰ δόνακα μόνον ἠμῶν ἀπειρημένων. δικαίως δ' ἂν ὀνόματι πρὸς ἡδονὴν φθέγγεται ἐμοί: ποίως: ταὐτὸν ἡμῖν δηλῶσαι: τί μήν: τοῦτο ποιῶ τοὔτοις ἐμὶ ὄμοια αὐτοῖς πρέπει προσαρμόττειν. οὐ γὰρ ἁρμονίας οὐδὲ ἐμὶ τῶν χαρίτων. ἀλλὰ παιδιᾶς ἐμὶ θέλω καὶ παίγνια δραῦται: καὶ τοῦτο σχεδὸν μανθάνω: τὰ δὲ παῦσι τοῦτοις σώματα παρέχον ἔξω ὢν καὶ ἐμοῖς δημιουργοῦσιν. ὁπόσα τῶν τεχνῶν μιμῶ εἴρηται, πᾶν τὸ λοιπὸν εἶδος ἄλλων ἑτέρων τεχνῶν ἔκγονον. ἆρ' οὖν χθὲς ἐθήσομεν;: τὸ ποῖον δὴ λέγεις: χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου καὶ πάντα θὁπόσα μεταλλεύεται. καὶ ὁπόσα δρυοτομικὴ καὶ κομψὰ ξύμπαντα τέμνουσα. πάρεστι τεκτονικὴ καὶ πλεκτικὴ. καὶ ἔτι φλοιστικὴ. φυτῶν τε καὶ ἐμψύχων δέρματα σωμάτων πάντων ἀφαιροῦσα σκυτοτομική. καὶ ὁπόσα περὶ ταὐτὰ εἰσὶ τέχναι. καὶ φθόλων ξυλίων καὶ δόμων ἔργασται καὶ. πάρεστιν δημιουργεῖν σώθεσι σκηνὴ σωτηρίαν ἐμὶ δημόσιον. ἐμὶ δὲ αὐτὸ προσαρμόσομεν πάντα τὰ πρὸς τοῦτο δὲ ἁρμοῖς κτήματα καὶ αὐξώθεσιν. καὶ πάσι κλῶσι ἐστὶ σήμηλος οὐδαμῶς ἔρημον: καὶ λάσ: τὴν δὴ τῆς τροφῆς κτῆσιν. καὶ ὁπόσα εἰς τὸ σῶμα ξύγκατα μιμοῦμενα ἑαυτὸν μέρεσι, μέρη σώματος εἶσι τὸ θρέμα πεφυκέναι τὴν λεωφόρον ἐλληχθῆ. λεκτέον. ἐπόδομον ὀνομάσαν τὸ αὐτὸ ξύμπαν ἡμῶν εἶναι τροφήν. εἰ μὴ τὴ καίλιον ἔχομεν ἄλλο θέσθαι γαστρικὴ. δὲ καὶ θηρευτικὴ. σωματικὴ. καὶ ἰατρικὴ. καὶ μαχειρικὴ. καὶ ὑποτιθήνη. ὁρθότερον ἀποδώσομεν. ἢ τὴ πολιτικὴ: πάσῃ γὰρ οὔ: σχεδὸν ποιοῦσα ἔχεται κτήσεως πολλῶν τῶν ἡμερῶν θάσσων. ἐν τούτοις δὲ καὶ οἶμαι νῦν δὴν εἰρήσθαι. σκόπει δέ. ὧν γὰρ δικαίως ταῦτα μὲν ἀπεθέμεθα καταρχάς. τὸ πρῶτον μὲν δὴ εἶδος μετὰ δὲ τοῦτο. ὅρμων. ἀμφίορα. ὄχημα πορεύματα. παίγνιον. θρέμμα. πάρεστι πομπὰ δὲ. εἴτε μὲν μεγάλη θέλει. ἔστι τούτων λεωφορεῖν μόνα τὴν. οἱ ὁμιλοῦντες νομίσματος ἰδέαν. σφραγῖδες πάντες χαρακτῆρος νόμος τε γὰρ ἐμοὶ ταῦτα. οὐ δὴν ἔχει μάχην ἐμοί. ἀλλὰ

τὰ μὲν, εἰσ κόσμον· τὰ δὲ, εἰσ ὄργανα· ἃ μὲν, ὁμοίωσ δὲ, πάντωσ
ὁλκόμενα συμφορήσει· τὰ δὲ περὶ ζώων κτῆσιν τῶν ἡμέρων
πλὴν δούλων· ἢ πρότερον ἀγελαιοτροφικὴ διαμεριθεῖσα· πάντασ
ἐλληφίαι ἀμαφαμεῖται: τὰ μὲν οὖν: τὸ δὲ μὴ δούλων καὶ πάν
των ὑπηρετῶν λοιπῶν· ὁμοίωσ που καὶ μαντεύομαι· τοὺσ περὶ αὐτὸ
τὸ πλέθρα ἀμφισυλητοῦντασ· τοῖσι λεῖ Καταφαμεῖσ γορηκόσθαι·
Καθάπερ τοῖσ ὑφαίταισ· τότε τοὺσ περὶ τὸ μὴ θεῖν τε καὶ ξαίρειν
καὶ ὅσα ἄλλα εἴποιμεν· οἱ δὲ ἄλλοι πάντεσ ὅσ σωαίτιοι λεχθέν
τεσ ἅμα τοῖσ ὄργοισ τοῖσ μὴ ὠρὶ μὴ θεῖσιν· ἀμήλωνται καὶ ἀπε
χωρίσθησαν ἀπὸ μασιλικῆσ τε καὶ πολιτικῆσ πράξεωσ: ὅσοι
Καισμοῦ: ἴ θι δὴ σκεπόμεθα τοὺσ λοιποὺσ πάντασ ὁσοσθήντεσ
ἐμπόδων ἢ ἀὐτοῖσ εἰδώμεν ὠφελιμότερον: οὔκουν χρή: τοὺσ μὲν
δὴ μεμίσθουσ ὑπηρέτασ ὡσ ὄμ θέμ δεῖ λεῖν· τοὺσ δ' ἀντίον ἔχοντασ
ὠφέλιμον οἶσ ἐπὶ πᾶσαν ἀνθρώπων τὴν δύναμιν καὶ σαίθασ:
τίνασ: τοὺσ ὁμοίουσ τε καὶ τοῖσ πρόσθεν τούτοισ κτηνοτρόσ· οὗσ
ἅμα μὲν ποιουμένουσ τέχνησ: πῶσ δ' οὔ: τί δὲ τὸν ὅλον θρέμμα ὅσοι
τοῖσ μὴ δὴ μεμίσθουσ· εἰσ ὑπηρετικὴν ἕκαστον τῶν αὐτοῖσ ταὐτόν.
ταῦτα γεωργίασ καὶ τοὺσ τῶν ἄλλων τεχνῶν ὄργανα διακομίζον
τασ τοὺσ ἀγελαίουσ· καὶ ἀμφισυλητοῦσι τοὺσ μὲν Καταγωρασ. οἱ δὲ
πόλιν ὅκ πόλεωσ ἄλλασ τινάσ. Καταθαλάττασ καὶ πεζῇ
νομίσματοσ τοῦ πρόσ τἄλλα Καὶ αὐτὸ πρὸσ αὐτὸ διαμειπόντεσ.
οὐκ ἄρ μεμισθοί γε καὶ ἐμπόρουσ καὶ ναυκλήρουσ καὶ καπή
λουσ ἐῶμεν μεθ' ἑαυτῶν· μῶν πολιτικὸν ἀμφισυλητοῦσι πῶσ;
τἀγαθὸν ἴσωσ τι γε τῶν ἐμπορευτικῶν: ἀλλ' οὐμενοῦν γε
ὁρῶμεν μεθεστῶσ τοὺσ καὶ θλίτασ τοιαύτην ἐοίκασι ὑπηρετῶν τασ
μή ποτε μασιλικὸν μετὰ ποιουμένου σύρωμεν; πῶσ γὰρ οὔ:
τί δ' ἄρα τοὺσ τοιούσδε διακονοῦντασ ἡμῖν ὁκάστουσ: τοὺσ
ποίους εἴπομεν, καὶ τίνασ: ὧν τὸ κηρυκικὸν ἔθροσ. ὅσοι τε
σωμάτων ἀγωνιστικῶν ἕνεκα τὴν τοῦ σώματοσ εὐεξίαν ἐπιμελοῦνται
καὶ τοὺσ ἀθλητὰσ τοὺσ ἄρχοντασ διαπονεῖσθαί τινασ ἕτεροι

παὶ δειμοὶ τί τούτοισ αὖ λέξομεν: ὁ πέρ ἑ πὸ μῶν ὑπηρέτασ.
ἀλλ' οὐ καὶ τοὶ σ' ὁμ ταὶ σ πόλεωσ ἄρχον τασ: ἀλλ' οὐ μὰ τὸν ὁ ὶ μαί γ'
ὁμ ὑπνιον ἴ δοὐ μ. ἐ ὶ πομ ταὶ τὴ ι πουφαμ ήσεσθαι. τοὺ σ δ' αὖ φ'
ε ὑ ρόν τασ ἀμφισυ λητοὺ τασ τὴσ πολιτικῆσ. καίτοι σ' ὀφ' ὁ ρᾶ ι μ'
ἀ τοπον ἂν εἶ ναι δόξαι ε ὖ μ. τὸ ζητεῖν τούτοισ ὁμ ὑπηρετικὴ μοί
ρα ν τινί: κομ δὴ μὲν οὖν: ἐ ὰν δὲ μὴ προσ ή ξω μεν ἐμ αὐ τοῖσ. ὅσ
τισ δὲ μὴ πόθ' ἑκὼν ἁσ αμ ι σμένοισ. εἰσὶ δὲ. οἱ τὸ πρῶ ι μ' αὖ τι κλῶ
ψόν τ' ὀ τ' ἔπνοσ ὅσ τισ ἀ τίμωσ διακόμου μόριον. ὧ μὴν ἄτ' ἀ ι ρόπου
μομ ἴζομ τα παραθεῖ ναι σοι: ναί: καὶ μὲν τὸ τοῖ ι' ἱ ε ρέ
ων αὖ γένουσ οὐ σ τὸ νόμιμον φησὶν. παρ' αὐ τὸν ἡ μᾶσ ν. λαμ βάνειν
θεοῖσ διανεῖ μαι ὅσ τισ ἀ τίμοσ ἐ στι. καταμ οῦ ν' ἐκεί νοισ δωρεῖσθαι.
παρ' ἃ δὲ ἐκεί νων. ἡμῖ ν οὐ χ' οἷόσ τ' ἦ ν ἀ λλ' ἢ τὰ σθαι
ταῦτα δὲ διακόμου τε ἴχνοσ ἐ στὶ πουμόρια ἀμφό τερα: φαί
νεται γὰ ρ οὖν: τί δήτοι μοι δοκοῦ μεν. οἷόν περ ἴχνοσ ὀφ' ὁ
ποταύ μενα προσαπτέα. τὸ μὲν δὴ τοῖ ι' ἱ ε ρέ ων οἰκεῖ ον
καὶ τὸ τοῖ μαὶ τεων. οὐ μαί λα φρονή ματοσ πλήρουσ ἂν δό
ξαι σε μὴ λαμ βάνει. δι' ἃ τὸ μὲ γεθοσ τοῖ ν' ἐχειρο μάτων.
οὐ δὲ πρὶ μὲν αἰ γιτον οὐ δὲ ἓ ξ ἐστι λαβεῖν. χωρὶσ ἱ ε ρατι
κλῶ ἄρχειν. ἀλλ' ἴσ ωσ ἄρα καὶ τύχη πρότερον ἓ ξ ἕπονό
μοισ μᾶσ αι μέρουσ. ἰ α τρὸν ἂρ' οἰκεῖ ον εἶ ναι τοῦτο. ὃ σ τοῦ τ' ἄθε
λον τὸν τρόπον. ὅτι δὲ καὶ τοῖ ν ὁπλιτῶν πολλαχοῦ ταῦτ' ἐμ
φαί νεται σ' ἄρ' οἰκεῖ ον τὰ μὲ γιστα τοῖ ν τοιοῦ τοι αὐτὰ θύματα
θύ ρασι τί σ' ἂρ προσ ῆκε τὸ μέρο θύειν. καὶ δὴ καὶ παρ' ἡμῖ ν οὐ
χὶ κἂν δήλον ὁ λόγοσ. τοῖ σι γὰ ρ λαχοῦ σι μάλιστ' ἔφασ αν τινὲσ.
τοῖ σ' ἐμ ὸ τάτοισ καὶ μά λιστα πάτριον τοῖ σ' ἀρ χαί οισ θύειν
ἀπο δεδό σθαι: παῖ ε: τοιοῦ τοι τοῖ μὲν τοῖσ κλήρου σι
μᾶσ ι λεῦσ αὖ μᾶσ καὶ ἱ ε ρεῦσ καὶ ὑπηρέ ταισ αὐ τοῖσ. καὶ τί κα
ἕ τερον παρὰ πολλὰ ὁ χλοποιεῖ σθαι. οὐ δ' ἁρ' ἔτι κατα δήλοσ
μὲν ἡ μῖ ν ἐ γένε ν' ἀπὸ χωρισθεῖ σ' ἀν τοῖ ν ἐμ προσθεν: τί ν' ἂσ
δ' αὐτοὺ σ καὶ λέγο: καὶ μάλα τινὰ σὐ τό που: τί δή: σαφῶ
φυλοί τι γένοσ αὐ τοῖ ν ὡσ ἔ γε ἁρ τίωσ σκοπουμέ νοισ φαί νεται.

(a ὅτι οἱ τὰ ἱ ε ρὰ πρὸσ τοῦ μᾶσ ι λέωσ ἱ δρύ σ ἦσαν:—

τὸ ἱ ε ρᾶσθαι

πολλοὶ μὲν γὰρ λέγουσι τῶν ἀνδρῶν εἴξασι καὶ κύμασιν καὶ τοιούτοις ὑδρίοις· πολὺ δὲ σανίδεσι· καὶ τοῖς αὐθημοῖ καὶ πολυτρόποις θηρίοις· πολὺ δὲ μᾶλλον ἀσπίσι καὶ τοῖς τοιούτοις· καὶ μὴν τοῖμοιμῶν ὡσαύτως κρατοῦσι· ἀρπάζουσιν ἕτερος ἄλλου· καὶ μὴν τοῖμοιμῶν ὡσαύτως κρατοῦσι· λέγω δὲ ἁπλῶς καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· ναί· τὸ γὰρ αὐτὸ ποιεῖ ἐξαμαρτάνειν· καθορᾷς· ναί· τὸ γὰρ αὐτὸ ποιεῖ ἐξαμαρτάνειν· καὶ μὴν καὶ τοῦτο δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι φύσεως· διαφθείρουσα καὶ πάλιν ὁμοίως τὸν αὐτὸν τοῦτον τρόπον τὸν αὐτὸν τοῦτον πολλὰ μὲν ἄλλα πάντα τὰ τοιαῦτα μέγιστον δέ· τὰ τῆς ψυχῆς· ποῖον· τὸ ἀμαθίαν εἶναι· τοῦτο δὲ ἐστὶ τί· τὸ κακὸν εἶναι τὴν ψυχήν· ἢ οὐ σοὶ δοκεῖ· ἔμοιγε· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀνόητον εἶναι καὶ δειλὸν καὶ ἄδικον· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀνόητον εἶναι καὶ δειλὸν καὶ ἄδικον· οὐκοῦν δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐμὴν· καίτοι φράζε· τί δέ· τὸ ποιόν· ἆρ' οὐμοὶ ἀρχίαν τοῦ πολιτικοῦ λιμένα ἄρχοντα ἑαυτῆς· ναί· σὺ μὲν ἂν οἶμαι ἀρχίαν εἴ ποιτίσ ἂν εἴη· τοῦ πόλιν δὲ ἐγὼ λέγω· τοῦτο δὲ δὴ τί ἐστιν· τρίτον δὲ ἔχ' ἕνα πολιτικὸν ἄρχοντα· ἆρ' οὐχὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀρχὴ δημοκρατία τούνομα κέκληται· ναί· σὺ παντὸς μᾶλλον· τρεῖς δοῦσα μοῦ πρὸ τοῦ τρόπον τινὰ μίαν ταύτην· ἀλλὰ μὴν τί οὖν οἱ μεθ' ἑνὸς τούτων τῶν πολιτικῶν ὀνόματα τίκτουσα· ποῖα δή· πρῶτον μὲν ὅτι τὸ μίαν οὖσαν πολυκέφαλον καὶ ποικίλον ἀπεργάζεται· καὶ πλοῦτον· καὶ μόνην δὲ ἀνομίαν καὶ ἀπορίαν καὶ πενίαν· καὶ μόνοις δὲ τοῖς δυνατοῖς μέλειν ἀξιοῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπολλύναι· καὶ μὲν δὴ καὶ τοῖμοιμῶν ὡσαύτως κρατοῦσι· καὶ μὴν

ὀλίγοις καὶ πολλοῖς. καὶ πλουτοῦσι καὶ πένησι. καὶ τοῖς ναύταις καὶ ἐκκλησιάζουσι καὶ μὴ ναυτιῶσι καὶ ἀνδρόμαχον ξυμναίνουσαν λέγεσθαι; τί γὰρ μὴ κωλύει; οὐδέν· ἀλλ' ἐστὶ μὲν ἁπλῶς τὸ μὲν ὡρισμένον τὸ δὲ ἀόριστον· πῆ μὲν οὖν τὸ μὲν πρότερον ὁρισμένον λέγεται. πρότερον ὁρισμένον λέγω τὸ δύο καὶ τρία καὶ ἄρτιον καὶ περιττὸν εἶναι· τὸ δὲ ἀόριστον τὸ μὴ τοιοῦτον εἶναι· τὸ δὲ ἁπλῶς ὁρισμένον τὸ ἐν ἀριθμῷ ὡρισμένον εἶναι καὶ ἐν μεγέθει· τὸ δὲ ἀόριστον τὸ μὴ τοιοῦτον· τὸ μὲν οὖν ἀόριστον τὸ ἐν τῷ ἀπείρῳ καὶ ἐν τῷ κενῷ· τὸ δὲ ὡρισμένον τὸ ἐν τοῖς ἀκινήτοις· καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον μερίζονται τὸ δεῦρο καὶ εἰς πρόσθεν· ἐστὶ μὲν οὖν ἃ οὐκ ἐστὶ λαμβάνειν μέρη· τὸ δὲ ἄπειρον· οὐχ καθ' αὑτὸ δὲ ἀμερῆ ἐστὶν ἀλλὰ συμβεβηκότα· λέγεται ὁρισμένα· τοῦτο τοίνυν ὧν ἕνεκα ὁρίζομεν, ὅτι τὸν ὅρον οὐ κολίγου οὐδὲ πολλοῦ· οὐδὲ τὸ ἔκουσιον οὐδὲ τὸ ἀκούσιον· οὐδὲ πένητα· οὐδὲ πλούσιον λέγεσθαι πρὸς αὐτῶν χρεῶν· ἀλλὰ τίνα ἐστὶ μέλιττα· εἰ πρὸς ἀκολουθήσομεν τοῖς ὁρισμοῖς· ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτό γε δῆλον αὐτόν μὴ ποιεῖν· ἐξ ἀνάγκης δὲ ἡμῖν τοῦτο· οὕτως ἔσκεμμένον· ὁρισμὸν τί ἐστὶ τὸ τούτων ἐστὶ μὲν ξυμαίνειν πρὸς ἕνα πένητα ὧν ἄρχειν ὀλίγων τινῶν ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τοῦτο γε δῆλον αὐτόν μὴ ποιεῖν· ἐξ ἀνάγκης δὲ ἡμῖν τοῦτο· οὕτως ἔσκεμμένον· ὁρισμὸν τί ἐστὶ τὸ τούτων ἐστὶ μὲν ξυμαίνειν πρὸς ἕνα πένητα ὧν ἄρχειν ὀλίγων τινῶν κτήσασθαι· λείπει γὰρ ἢ δεῖν αὐτῶν· ἵνα θεασάμενα τίνας ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τοῦ φρονίμου καὶ πολλοῦ· οἱ πρὸς ποιοῦσι τὴν μὲν εἶναι πολιτικοὶ καὶ μαθεῖν πολλοῖς εἰσὶ δὲ οὐ λαμβάνουσι· δεῖ γὰρ μὴ ποιεῖν τοῦτο· ὡς ὁ λόγος ἡμῖν προείρηκεν· μᾶλλον δοκεῖ πολιτικοῦ γε ὁμοίως εἶναι κτήσασθαι· καὶ πολλὰ ἀργύρια ἔχοντα ἐστὶν ἀδύνατον εἶναι κτήσασθαι· καὶ πολλοῦ· ἀλλὰ μὴν χιλιάρχου γε πόλεως· ἀδύνατον ἓν τὸν τίνας μὴ καὶ πολλοὺς κτήσασθαι· ῥᾴστη μὲν τοῦτο ἡ πάντων τὴν τέχνην· ἴσως γὰρ ὁ τὴν χιλιάρχου τὸν τρόπον τοῖς ἄλλοις ἄλλοις οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦτο. μήτε μὴ πολιτικοῦ· δεῖ γὰρ μὴ τὸν γε πολιτικὸν ἔχοντα ἐστὶν ἀδύνατον· ἂν τάρχῃ· καὶ ἐὰν μὴ· κατὰ τὸν ὅρον λόγον ὅσον πολιτικὸν προσφέρεσθαι· μᾶλλον δὲ πεμπόμενον ἐστὶν ἀδύνατον· ἐὰν μὴ τοῦτο· τὸν μὲν

ὀρθὴν ἀρχήν. πρὸς ἓν μὲν τὴν καὶ δύο καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
λείπειν. ὁ γὰρ ὀρθὴ μέμικται: τί μᾶλλον: τοῦτο δέ φασι τὸ
δίκαιον τὸν φασὶ τὸ ἄδικον τὸν ἀρχήν. φασὶ τὸ καταμέλαν τὸν
φασὶ τὸ ἀμέλαν. καὶ φασὶ πλουτοῦντας τὸ μὴ πρέπειν.
μιμεῖσθαι οὐ σωφρονοῦντες μιμούμεθα καὶ τὰ χείλη μὴ τὴν οὖν ἀρ
χὴν ἀρχόντων. τοὺς ἰατροὺς δὲ φασὶ κατὰ μέρη καμνειν. φασὶ
τὸ δίκαιον. φασὶ τὸ ἄδικον τὸν ἢ μᾶλλον ἐστὶν τὸ μὴ
καλὸν τὸ. μὴ τὴν ἄλλην δόναν τροσσαίτερον τὸ. καὶ φασὶ
καταμέλαν τὸ μὴ χωρὶς μελάνων. καὶ φασὶ σφῆνα τὸν τὸ
μὴ πλουσίους. σφᾶς τοὺς οὐδὲν ἧττον ἰατροὺς φαμὲν. δύο σωφρ
ὰν φασὶ σωφρονῶν τὸ τέχνη καθαίρον τὸ. εἴτε ἄλλος ἰσχνᾶ
νον τὸ. εἴτε καὶ αὐξῶν τὸ. ἀλλὰ μόνον φαμὲν θεοῖς τοῖς τοῦν
σους μᾶλλον τοιοῦτον τὸ δικαίους ἀνθρώπους ζῶντας οἱ θρὰ
σους μᾶλλον τὸ δίκαιοι τὰ θρασυνόμενα τὴν φήσομεν δύ
ὁίμαι καὶ οὐκ ἄλλη. τοῦτον ὅρον ὀρθὸν εἶναι μόνον ἰατρι
κὸν καὶ ἄλλο τι νοοῦντας: κομιδῇ μὲν οὖν: ἀμφ
καίον δὴ καὶ πολιτῶν οὕτω ἂν εἶναι καὶ τὴν ὀρθὴν διαφορὰν
τοῦς εἶναι καὶ μόνην πολιτῶν. ἐν ᾗ τισὶν ἂν εἰρήσεται τοῦτο
ἄρχοντας ἀληθοῦς ἐπιστήμονας οὓς δοκοῦντας μόνον. φασὶ
τὸ καταγνῶναι. φασὶ τὸ ἀγνοοῦντας ἢ πλουτοῦντας τὸ. τούτων ὑπολοι
πὸν ἄκοντας. μὴ σωφρόνως μὴ πλουτοῦντας τὸ. τούτων ὑπολοι
πὸν οὐδὲν οὐδαμοῦ εἶναι καταγελᾶν ὀρθότητας: καὶ
λοῦς: καὶ φασὶ τε ἀποκτείνειν τὸν ἢ φασὶ καὶ ἄλλον τὸ
καθαίρουσιν ἐπαναβαίνοντας τὴν πόλιν. ὃ τὸ καὶ ἀποικίαν οἷον
σπείρειν τὸν φασὶ τὸ. σπείρουσιν ποιοῦσιν.
μὴ πολίτην ἢ τὸν φασὶ τὸ. σπείρουσιν ποιοῦσιν.
μὴ τὴν ἄλλην ἐπεισαγόμενοι τὸν θρασὺν ὄχλον θρασυτάτων.
ποιοῦντας τὸ αὐτὴν αὐξοῦσιν. φασὶ πρὸς ἂν φασὶ μὴ καὶ τοὺς
δὲ καὶ οἱ προσχεόμενοι. σφᾶς τὸν φασὶ δικαίους μᾶλλον
ποιοῦσι κατὰ δύναμιν ταύτην. τότε καὶ κατὰ τοῦτο τοιοῦ
τον ὅρον μὴν μόνον ὀρθὴν πολιτῶν εἶναι ῥητόν.
ὅσους δὲ ἄλλους λέγομεν. οὐ μνησθῶσιν δὴ τοὺς οὕσους

λεκτέον· ἀλλὰ μὲν μὴν μέν ἀστε ναι δυνάμενον λέγεσθαι
ὅτι τὰ ναλλία· τὸ δὲ ἄλλα ὅτι τὰ ἀδύνατα μεμνῆσθαι·
τὰ μὲν ἄλλα ἀδύνατα μεταβάλλειν ὅτι κεῖται· τὸ δὲ καὶ ἀδυνάμενον εἶναι ἀεὶ ταὐτὸν εἶναι· τὸ μὲν γὰρ ἀεὶ ὂν ἀΐδιον· τὸ δὲ μὴ ἀεὶ ὂν φθαρτόν· διὸ καὶ ἐφθάρη μὲν ὁ πρόσθεν ὢν ἀεὶ κρατῶν· ἐγένετο δὲ ἄλλος ἀεὶ ὢν καὶ κρατῶν· ἐπεὶ οὐκ ἂν γε ἐφθάρη μὴ γενόμενος· ἀλλὰ γενόμενος μὲν ὁ πρόσθεν ἐπαύσατο εἶναι ταὐτὸν τοῦτον· ἐγένετο δὲ ἕτερος ἄλλος

τὸ ποιόν: οὔτ' ἂν λέ ποι ἐν μείν οὐ κ' ἄν χωρεῖν ἡ γοῦν τὰ καθ' ἕκαστον
τοῖς σώμασι τὸ προσήκον ἕκάστῳ προστάττον τος· ἀλλ' οὐ παν
χύτρον οἷόν τε δεῖν ποιεῖσθαι τὸ πολὺ καὶ ὅσοι πολλοὶ τῶν τοιού
τοιλοῦ τος τοῖς σώμασι ποιεῖσθαι τάξιν· καλῶς· δύο δή γε
καὶ ἴσους πόνους μὴ δι δόν τος οὐθρόοις· οὐ μὰν μὴν ὀξορμῶσιν·
αἷμα δὲ κατὰ παιόιοι δρόμου καὶ παύλης· ὅ σαφ τος τοῦ τ' ἂν κατὰ
τὰ σώματα πόνων· ἔστι ταῦτα· καὶ τὸν μόμοθ' ἕν τοί μων
λιμόμεθα τὸν ταὐτὸ ἀβόλους ὅσοι σαν τὸ σον τοῦ δικαίου σοβρι
καὶ τὸν μ προὸς ἀλλήλους ξ μμολαίων μὴ ποθ' ἓ καμὸν ἡμῆσθαι
παῦσιν αἱθρόοις σφρος ταῖς τοῦ τ· ἀκρι μῶς ὅμὶ ὃ κάστῳ τὸ προ
σῆκον δι δόναι· τὸ γοῦν εἰκός· ἀλλ' ἀ τὸ τοῖς πολλοῖς γε
οἷ μαι καὶ ὡς ὅσοι τὸ πολύ, καὶ πως σοὐτῳ οἱ παχυτέρως. ἕκάστοις
τὸν νόμον θήσειν· καὶ ὅμ μεν αἵμασιν μὲν ἀπο διδοὺς ὑ ὅμ ἀρ αἵμασι
τοις· παυτρίοις δὲ ἔθεσι νομοθετῶν· ὁρθῶς· ὁρθῶς μὲν τοι· παῦ
γὰρ ἄν τις ἓ καμὸν ὅμοῖ οι τ' ἂν ποτε ὧν σώκρατες· ὥ σθ' αἱ φλὰ
μίου σφρων καὶ θήμισυ μορος ἕκάστου· διαμερισμέ ασι προσήκ ὃν τὸ
προσῆκον· ὅσοι τοὺς ἂν δλως ἀτοὺς ὧν ὡς αἵματων τὴν ἰσοστλι
κὴν οὐ τις οὖν ὁρῶν τος ὅσοι σήμων εἰ λη φότων· σχολῆ ποτ' ἂν ὅσων
τοῖς θήσ' ὁ μοδίοις ἀναι· νεάρων τοὺς λεχθέν τας τοιούτους μό
νους· ἕκ τοῦ μὴ νομοῦ ὧν ξ ὑμῖν εἰρημένων· μᾶλλον δέ γε ὧν
ὑλῆ τις ἂν ἕκ τοῦ μᾶλλον τοῦ μερίσθαι· τίνων δή· τῶν
τοιῶν δε· εἰ πομεν γὰρ δὴ πρὸς ἐμαυτοῦ· ἰ ατρὸν μὲν
λον τὸν καὶ τινα μιμησάσκον· ἀ πο δημήσ ὰ πέσθαι τῶν
θερα πευομένων συχνὸν ὧν οἱ οἱ τὸ χρόνον μὴ μιμήσασθαι
οἱ ἡ θέλοντα ταῖς προσαχθέν τας τοῦ μιμήσασθαι τὸ τοῦ
Καὶ μὸν τας ὑπομνήματα μὴ ἀφεῖναι ἂν ἐ θέλῃ αὐτοῖς· τί φῶ·
οὕτως· τί δὲ ἐ ἀν παράδοξον ὅλατι χρόνον ἀπο δημήσαντ' ὅλ
θοι παλιν· ἆρ' οὐ καὶ παρέκειται τὰ μιμήματα τολμήσ' ἂν ἄλλα
ὑπο τίθεσθαι· ξ μμαιρόν τας ἀλλ' ὁμολογόν τας τοῖς Καὶ μοῦ·
δι' ἀπη δύματος· ἢ τι ἄλλο παρὰ τὴν ὅλ πίδα τοῦ ἐκ λιποῦ· ἐ
ρῶ σπου τοῦ μ εἰ σόταν νομόμενα· καὶ τοῦ ἂν δ' ἀν λιποῖ τὸ δῆ

μὴ ὃ καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπὸ τοῦ μοιχεύσῃ θῇ τοῦ· μὴ τὸν αὐτὸν πρὸς
ταύτην τοῦ· ἀλλὰ μὴ τὸν καίμενον τοῦ ἕτερα τολμῶν τοῦ παρὰ
τὰ μαθήματα δρᾶν· ὃς ταῦτα ὄντα ἰατρικὰ καὶ ἰδιωτικά· τὰ δὲ ἕτε
ρα οὐ μόνον παρανομοῦσι δίκην τὸ καὶ οὐ κέντε χνας· ἢ παῖ τὸ τοιοῦτον· ὅμως
ἴσως ἂν ἐπιτίμησον ἰδιωτικήν ξημίαν καὶ ἀνελεύθερον ἔχη πρὶ αὐτῶν τοῦ· πάντα
πάσι γὰρ ὡσαύτως ἂν ἐπιτίμησον οἱ νομοθέται· τῶν τοιούτων νομοθετημάτων·
πάντα πάσι μὴ οἷόν τε· τοῖς δὲ τὰ δίκαια δίκαια καὶ ἀδίκα· καὶ καλὰ
καὶ αἰσχρὰ ταῦτα θαὶ καὶ κακὰ καὶ πράττειν· καὶ ἁμαρτάνομοθέτη
σαντι τοῦτο τῶν ἀνθρώπων ἀγνόημα· ὅπου καὶ κατὰ πόλιν ὅμως δίκαιόν
μοι δοκοῦσιν εἶναι κατὰ τοῦτο τὸν νόμον τὸν νόμοις· ἀπόκειται τέχνης
πράττειν· μὴ τῷ ἕτερον ὅμοιον ἀφίκηται· μὴ ὃς ἔστιν δίκαιον παραπαίειν
ἕτερα πρὸς τὰ γράμματα· μὴ καὶ τοῦτο τὸ ἀπόρρημα· οὐδὲν ἂν εἴη μᾶλλον
ἐκείνου τοῦ ἀληθές· ἴσως οἶμαι φαίνοιτο· τί μήν· οἷόν θ' ὡς ἔστι
τοῖς τοιούτοις λόγοις τὸν παρὰ τῶν πολλῶν λεγόμενον· οὐκ ἐμμένων
τῶν γραμμάτων οὕτως· καὶ μὴ ὑπερβαίνοντα· φασὶ γὰρ δεῖν εἶναι τὸν
κατὰ τοῦτο τὸν ὑπερβαίνοντα νόμον νομοθέτην
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἕκαστον πράττοντα· ἄλλως δὲ μή· τίνων οὐ
κόρθως· ἴσως· ἂν δῶμεν τὸν μὴ πάθοντα μαίνεσθαι τὸν ἀληθῆ λόγον·
ἀπὸ κρίνεται τὸ τοῦτο μᾶλλον τῶν ἐναντίων· μὴ μέντοι πως· οὐδὲ
τὸν ὑπερβαίνοντα πρότερον· ποῖον δὴ λέγεις· ἆρα τὸν μὴ πάθοντα
τὸν ἰατρικὸν νόμον· ἔχοντα δὲ ὀρθῶς τὴν τέχνην· παραιτεῖται
γὰρ ἂν μέντοι τὸν ἀληθῆ λόγον ἀνελεῖν δρᾶν παῖδα ἵππον ἀνδρα
λίμναι καὶ τί τοῦνομα τῶν ἐναντίων· ἆρ' οὐ πάνυ μάχονται·
ἢ τὸ παρὰ τὴν τέχνην λαβόντα νόμον ἁμαρτάνειν καὶ τὸν νοσοῦντα· καὶ
πάντα ὀρθῶς εἰ πᾶν ἕκαστον πρότερον τοῖς μαθοῦσί τι περὶ τοιούτων·
ἀλλὰ νοσοῦντι καὶ αὖτε ἔχοντα σφόδρα θεραπεύειν τὸν μὴ ἀνάμενον
ἰατρόν· ἀλλὰ θεραπεύσαντα λάβειν· τί δὲ ἡμῖν δὴ τὸ παρὰ τὴν πολιτι
κὴν τέχνην ἁμαρτάνειν λεγόμενον ἔστιν· ἆρ' οὐ τὸ ἀγνοεῖν καὶ τὸ
κακὸν ἢ ἀδικεῖν· πάντα τὰ παύτα· τῶν δὴ μαθόντων τὸν παρὰ
τὰ γράμματα ἢ πάντα δρᾶν ἕτερα δίκαια καὶ ἀνάγκη
καὶ καλλίω τῶν ὅμοιον θεῖναι τὸν τοιοῦτον ἂν τόνον περὶ

τῆσ τοιαύτησ μίασ. ἆρ' εἰ μὴ ἔλλειμμ' ἐστὶ καταγελαστότατόσ ἐστι πάντων. πάντα αὐτῶν μαίνονται δικαστάς. πλὴν ὅσα ἀναγκαῖα καὶ ἃ δίκαια καὶ ἀναγκαῖα πᾶσιν ἐστίν. οἱ μὲν θέντες τὸν ὑπὲρ τῶν μεγίστων νόμον: ἀληθῆ ἔστα λέγειν: ἀλλ' ἆρα βαίνει μὴ πλούσιος ὁ μὲν ἀναγκαίως ἔχει δίκαια. ἆρ' ἆρα πένης ἃ δίκαια τὰ μὲν θεῖναι. ἢ κἂν σεισάχθεια κἂν μὴ σεισάχθεια τὸν πλούσιον ἢ πένητα. ἢ κατὰ μέρη τὰ παρὰ μέρη ἄμεινα δρᾶν. μὴ ξυμφέρει. ἢ ξυμφέρει. τοῦτον δὴ καὶ περὶ ταύτης τὸν ὅρον εἶναι τὸν μάλιστα ἀληθῆ πάντων ὁρισθέντων πόλεως διοικήσεως. ὃν ὁ σοφὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ διοικήσει. τὸ τὸν ἄρχοντα μέγιστον ὄντα κυβερνήτην τὸ τῆς ψυχῆς καὶ αὐτὸν ἀεὶ ξυμφέρον σκοπεῖν φυλάττειν. οὐχὰ μὰ τὸν τί θεῖον. ἀλλὰ τὸν τέχνης μόνον παρεχόμενος σῶμα τοῦτο καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦτον παρὰ τῶν οὐ τοῦτο ἄρ' εἶναι δίκαιον ἄρχοντι. ἀλλ' ἢ μοι τὰν πόλιτάν. τὸν τῆς τέχνης ῥᾴμων τὸν νόμον παρεχόμενον κρεῖττον ἢ πάντα ποιοῦντα τοῖς ὑμφρόσιν ἄρχοντι. οὐκέτι ἁμάρτημα. μέχρι πρὸν μὲν ἐᾶν φυλάττειν. τὸ μεταλλεῖν οὐ στέγης δικαιότατον ἀνὰ διανέμοντα τοῖς ὑμπόλει. σῶζοντα τὰ αὐτοῖς, οἷσι τὸ σῶμα ὑλλύμενον ἀποτελεῖν κατὰ τὸ δυνατόν: οὐκέτ' ἂν τὰ πάντα. παράγοντα μὴ εἰρήκειν: καὶ μὴ πρὸς ὑκεῖνα. οὐδὲ ἀντιρρητέον: τὰ ποῖα εἶπες: ὡς οὐκ ἂν ποτε πλήθους οὐδὲν ἦν τὴν τοιαύτην χαυνὸν ὄντα σήμαινε. οἷον τὰν μόνοιτο. μεταλλεῖν οὐ διοικεῖν πόλιν. ἀλλὰ περὶ σμικρὸν καὶ ὀλίγον καὶ τὸ μὲν ἐᾶν ζητητέον τὴν μίαν ὑκείμενον τοῦτον τὰν ὀρθὴν. τὸ δ' ἄλλα, μηλήματα θατέον. ὡς ἄρα καὶ ὀλίγον πρότερον ἐρρέθη. τὸ μὲν, ὅτι τὰ καλλίονα. τὸ δὲ, ὅτι τὰ ἀναγκαῖα. μεμνῆσθαι ταύτην: πρὸς τί τοῦτ' εἴρηκας. οὐδὲν ἄρα τί δεῖ θεὸν κατέμαθον τὸ περὶ τῶν μηλημάτων: καὶ μὴν οὐ φαῦλον γ' ἂν κινῆσαι τὸ τοῦτον τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ καταναλῶ. καὶ μὴ διαλαθὼν ὑμᾶς ἐπιζητήσας τὸν μὴ μόνον αἰμάρτημα περὶ αὐτό: ποῖον δή: τοιόνδε τί δεῖ ζητεῖν. οὐ ῥᾴιν ξυνῆκας οὐδὲ ῥᾴδιον

ἰ δεῖν· ὁμοσσμὲν· πειρώμεθα λαμεῖν αὐτό· φθόρε γὰρ· ὀρθῶς ἡμῖν
μόνος οὐσῶν τῶν τῆς τῶν πολιτείας ἕνεκεν· οἱ δὲ τὴ
ταὐτὰ ἄλλα δεῖ τοῖς ταύτης συμμάχοις χρῶμεν. οὐ τῶσσ
Ζεθαν. δρώσας τὸν μὲν ἕνα νόμον καὶ πρὸς ὀρθότατον ὄν;
τὸ ποῖον· τὸ παρὰ τοὺς νόμους μηδὲν μηδένα τολμᾶν ποιεῖν·
τοῖν δ' ἐν τῇ πόλει· τὸν τολμῶντα δὲ θανάτῳ ζημιοῦσθαι· καὶ
πᾶσι τοῖς ἁπλοῦσι· καὶ τοῦτ' ἔστ' αἰ μὲν ὀρθότατα καὶ κάλλιστ' ἔχον
ὡς δεύτερον· ἕνεκ' ἐλάττω τὸ πρῶτον τῆς μεταθολῆς· τὸν μὲν δεύτερον
θεν· ὃ δὲ τρόπων νόμος ἐστὶν· τοῦτο ὃ δὲ δεύτερον ὠφελοῦσαν
δια πειρώμεθα· ἢ γάρ; πᾶν μὲν οὖν· εἰ σοφὸν τὰς εἰκόνας
ἕνα μὲν ὠφελῶμεν πάλιν· αἷς σὰ φῂς καὶ ζεῦξαι δεῖ τοὺς καλοὺς
δικοὺς ἄρχοντας· ποίους· τὸν γραμματέα κυβερνήτης·
ἕτερον τοξόταν ὧν τὰ ξύλα ἰατρόν· καὶ δοκῶμεν γὰρ δεῖ τῇ σχήμα·
ὃν τούτοις σὺν τοῖς πλασταῖς μεθοι· τοιούτῃ· τοιοῦδε· οἷον ἢ
παντὸς σωρεῖα τὸν διαφθείλαμεν· ὅτι δεινότατα ὑπὲρ
τὸν παίχοντα· οὐ μὲν γὰρ ἂν ἐθελήσοιμι ἡμῶν τούτων ἕκα
τέροις σοφὸς εἶναι, ὁμοίως δὲ σοφὸς ὄντα· οὐ δὲ λοιπὸν κινδυνεύ
θοῦσι, λοιπὸν τὰ· τέμνον τὸς δ' κάρνα τὸς δ' πρόσαντον τὸς·
ἀναλώματα φθείρειν παρ' ἑαυτοῖς, οἷον φόρους· οὐ δὲ σμικρὸν
εἶσ τὸν καίμενον τα· καὶ οὐ δεῖ ἀναλίσκουσι· τοῖς δὲ ἄλλοις·
αὐτοῖς τε καὶ οἱ οἰκέται χρῶν τα· καὶ δὲ μὴ σ τελεῖ τοῦν τὸν ἐπὶ παρὰ
ξ ὠφελῶν ἐπὶ παρ' αὐτὴν ὧν ἐ χθρῶν τοὺς καίμενος τος· χρήματα
μισθὸν λαμβάνων τὸς· ἀποκτιννύασιν· οἱ τοῦ κυβερνήτας
μέρια ἕτερα τοιαῦτα θρεμαίζον τα· καταλιπόντ' τὸ
δικτινος ἐστὶ κουλὴ ὃ ἐστὶ τοῖς ἀμφοτέροις θρέμμασι· καὶ σφάλματα
τοιοῦτ' τὸς ἑτοῖς πολαίνουσιν, δικαίως εἶσ τὴν θάλατ
τα· καὶ ἕτερα κακουργοῦσιν· εἰ δὲ μὴ τοῦτο διαφοὴ θέντ' τὸς· κον
λύσαι μεθαι περὶ αὐτῶν κουλὴν τὴν αὐ, τοῦτον τὸν τε χρῶν
μὴ κτεῖ ἐστὶ τρόπειρ' ἀρχήν· αὐτὸ κρατοῦμεν μὴ δ' ἕτερα· μὴ τὸ ὧν
δοῦλον· μὴ τ' ὄλεθρον· ξυλλέξασθαι δὲ δικλῆσαν ἡμῶν
αὖ τὸν· ἢ ξυμπάντα τὸν δῆμον· ἢ τοὺς πλουσίους μόνον· ἔξῆν δὲ

καὶ ἰδιωτῶν καὶ τῶν ἄλλων δημοφθόρων περὶ τὸ πλοῦ καὶ περὶ
νόσων· φόνων ξυμπάλλεσθαι· καθότι χρὴ τοῖς φαρμακοῖς καὶ τοῖς
καὶ τοῖς ἰατρικοῖς ὀργάνοις πρὸς τὸν καίμονα τὰς χρήσασθαι·
καὶ δὴ ξ τοῖς πλοίοις τὰ αὐτοῖς καὶ τοῖς μαυτικοῖς ὀργάνοις
θεσπιῶν τῶν πλοίων χρῆσαι καὶ περὶ τοὺς κινδύνους τοὺς τὸ
πρὸς αὐτὸν τὸν πλοῦν ἀγέμους καὶ θαλάττης περί· καὶ πρὸς
τὰς τοῖς λησταῖς ὁμοτυχείας· καὶ ἐὰν μαχείμαρα δὴ-
πού μα κρείσσοις πλοίοις πρὸς ἕτερα τοιαῦτα· τὰ δὲ τὸ πλήθει
δόξαν τὰ περὶ τούτων· ἢ τείνων ἰατρῶν καὶ κυβερνητῶν
ἢ τἄλλων ἰδιωτῶν ξυμβουλευόντων· μᾶλλον τὰς ὁμοίους
οἵτινες καὶ σπάνιοι· τὰ δὲ καὶ ἄμεινα ταῦτα θεμένοις ἔθη.
Κατὰ ταῦτα δὴ καὶ περὶ τὸν ἐνιαυτὸν τὸν χρόνον ναυτίλλεσθαι·
Καὶ τὰς τῶν καιμώντων θεραπείας ποιεῖσθαι· κομιδῇ γε εἰρῆ
κασι ἀπὸ πάντων· καὶ δὴ καὶ αὐτῶν δεῖ γε ἄρχοντας καὶ θεᾶσθαι τοὺς πλέ
θοντας· ἢ τε ἐκ τῶν πλοίων ἢ τε ἐκ τοῦ δήμου παντὸς, οὓς ἂν κλη
ρούμενος λαγχάνῃ· τοὺς δὲ κατὰ ταῦτας ἄρχοντας, ἄρχειν
κατὰ τὰ γράμματα κυβερνῶντας τὸν αὐτόν. καὶ τοὺς καίμοντας
τοὺς ἰσομοίρους· ταύτῃ χαλεπωτέρως· θεᾶσθαι δὲ καὶ τὸ μετὰ
ταῦτα ἴσον μέρος· ἐνιαυτὸν γὰρ δὴ τῶν ἀρχόντων ἐκάστοις ὁ
ἐνιαυτὸς ἐξελθὼν δηλώσει δὴ καστήρια καθιστάντας ἀνδρῶν·
ἢ τῶν πλοίων ἐκ προκρίσεσθαι· ἢ ξ ὑπάρχοντας αὐτοὺς τοὺς δή
μους τοὺς λαχόντας· ἐξ τούτους εἰσαγαγεῖν τοὺς ἄρξαντας καὶ
ἀθωῦσθαι· καθηγορεῖν δὲ τὸν βουλόμενον ἐξ οὗ κατὰ τὰ γράμ
ματα τὸν ἐνιαυτὸν ἐκυβέρνησεν τὸν αὐτόν· οὐδὲ κατὰ τὰς
ναυλαγίας τῶν προγόνων ἔθη· τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ περὶ τῶν
τοὺς καίμοντας ἰατρεύσαντας· ἐὰν δέ τις κατάληψιν ποιῆται, ὅτι
χρὴ παθεῖν αὐτὸν τινὰ ἢ ἀποτίνειν· οὐ κωλύω γε θέλοντα
καὶ ἐκόντα ἐν τοῖς τοιούτοις ἄρχειν δίκαιον δὲ καὶ τοῦτο ἄρχοντι
καὶ ἀποτίνοντι· καὶ τοίνυν δεῖ σε θεᾶσθαι μόνον τοῖς πᾶσι τούτοις
αὐτοῖς κυβερνητικῶν· καὶ τὸν ναυτικὸν ἢ τὸν ὑμῆνα καὶ ἴσα
τρικῆ ἀλήθειαν· περὶ ὧν ῥήματα τὰ δ' ἄλλα καὶ τύχῃ.

ἢ τρίμοιροι πρακτόμοιοι ἢ περὶ τὰ ἱερὰ νόμοι ἄγε μεμνῆσθαι ἢ σὺ πολιτικοὶ ἄξονες ἢ τετράγωνοι· ὁμοίως περὶ τὰ ἱερὰ ἢ δίκη· τίνων δὲ ἀνδρῶν ταῦτα φασίν·

ζητῶν φαίρηται παρὰ τὰ γράμματα. καὶ σοφιζόμενος ὁποῖα περὶ τὰ τοιαῦτα. πρῶτον μὲν μήτε ἰατρικὸν αὐτὸν μήτε κυβερνητικὸν ὀνομάζειν· ἀλλὰ μεταφορολόγον ἢ δολεσχιωτικὰ σοφιστήν· εἰθ' οὕτως διαφθείρονται ἄλλους πλείονας ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον κυβερνητικῆς καὶ ἰατρικῆς· μὴ κατὰ νόμους ἀλλ' αὐτοκράτορας ἀρχεῖν τῶν πολλῶν καὶ τῶν νοσούντων. γραπτὸν μὲν εἶναι μὴ τὸν μουλόμενον· οἷς ἔξεστιν εἰσελθεῖν δικαστήριον· ἂν δὲ παρὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ γεγραμμένα δόξῃ πράττειν ἢ τὸν βούλεσθαι ἢ τὸν βέλτιστα. κολάζεσθαι τοῖς αὐτοῖς· οὐ δεῖν γὰρ εἶναι τὸν νόμον. εἶναι σοφώτερον· οὐδεμίαν γὰρ ἂν ποιεῖν τὸν νόμον. ἔτι ἰατρικὸν καὶ τὸ μείρακιον· οὐδὲ τὸ κυβερνητικὸν καὶ ναυτικόν· ἐξ εἶναι γὰρ τοῖς νομοθέταις καὶ τὰ γεγραμμένα καὶ πάτρια ἔθη κείμενα. ταῦτα δὲ περιεῖναι τὸν βουλόμενον καὶ ἐθέλοντα· εἰ δ' οἷόν τε οὕτως ἀσφαλέστερον ἂν σώζεσθαι καὶ ἀρχιτεκτονικὸν καὶ ξυμπάσης τινὸς οὖν θητικόν. καὶ ἀφετικὸν ξυμπάσης ὁποίου μέρους μουσικῆς· καὶ τὸ κτητικόν. καὶ ξυλικὸν ὁποίας οὖν σκυτοφικῆς· τὸ καὶ γραφικὸν καὶ τὸ περὶ τὰ φυτὰ ξυλικὸν τέχνης· τὸ καὶ τὰ ὑποφορικὰ καὶ ξυμπάσας ἁβολικὰς κομικῆς· τὸ μαντικῆς· τὸ παντὸς ὁτιοῦν μέρους διακονικὸν περιειλῆφθαι· τὸ πλανᾶσθαι· τὸ ξυμπάσας ἀριθμητικῆς τιλικῆς· ἢ τὸ βαδίσαι πόδα· ἢ τὸ ὁμιλῆσαι θεῖναι ἢ τὸ θρέψαι χεῖρα· ὧν ἄνευ οὐδὲν ἂν ποιοῦν περὶ ἅπαντα ταῦτα οὐδὲ πρακτόν ἐστιν· τί ποτ' ἂν φαίη καὶ γράμματα μὴ κατὰ τέχνας· ὅτι ἀδηλον ὅτι ἀναιρεῖται τὸ αἰτέχνως· ὥστε τὸ λοιπὸν ἀπολοιπθήσεται· καὶ οὐδὲ εἷς αὐθις μόριον τῶν ποτὲ διὰ τὸν ἀποκωλύοντα τοῦτον ζητήσειν νόμον· ὃς ἂν ὁμοσσοῦν καινῶν χαλεποὺς· ἢ σὺν τὸν χρόνον ἐκεῖνον· οὐκ ἔστιν ὅτι νοῦν τῶν τὸ παραίτιον· τί δὲ τὸ δεῖ καὶ γράμματα μὴ ἀναγκαῖα μηδὲν ἀναγκαῖον ἕκαστον νῦν φθαι τῶν ἑρμηνεύειν· καὶ τοῖς συμβαίνουσιν ὅτι ἂν τῶν ἡμισέων τὸν χειρονηθῆναι λάχῃ τὸν ἕκτυχος· οὗτος δὲ μὴ δὴ φροντίζων

κομαστικὸς ἐχαφνικός.

ὁ μὲν ἀριστεὺς χαλεπὸς ἢ ὅστις τὸν χρόνον μὴ τῶν μετρίων

19ον

τὸν ἡραμμάτων. ἡ κέρδιον ὃν ἓν κέρδιόν τι νοσ. ἡ χάριτος ἢ δίασ.
παρὰ ταῦ ταῦτ χειρεῖ δραῦ ἕτερα μηδὲν ἡ ἡ σόκορ. ἆρα
οὐ τοῦ κακοῦ τοῦ πρόσθεν μεῖζον ἂν ἕν τοῦτο ἢ ἡ οἱ τὸ κακόν;
ἀλλ ἡ θέα σα ταῦ γε: παρὰ γὰρ οἱ μαι τοῦ νόμου τοῦ ἕκ πείρασ
πολλῆσ κειμένου. καί τι νοσ ν ξυμβούλων ἕκασα χαρίεντοσ
ξυμβουλευσαύτων καὶ ξυμπεισαύτων θέσθαι τὸ πλῆθοσ. ὁ
παρὰ ταῦ τα τολμῶν δραῦ. ἁμαρτήματοσ ἁμάρτημα πολλαπλά
σιον λάβρα καὶ ζόμενοσ. ἆρα τρῶοι παῦσαν ἂν πρᾶξιν ἢ μεῖ
ζόνοσ τὸν ἓξ ἡραμμάτων: ποῦσ δοῦ μᾶλλει: δύ αὐταῦ τα δὴ
τοῖσ πρὸ τοῦ οὖν νόμου καὶ ξ ἡράμματα τιθεμένοιο. δοῦ
τέροσ πλοῦσ. τὸ παρὰ ταῦ τα μήτε βραχύ. μήτε πλῆθοσ μηδὲν
μηδενὸσ τε δραῦ μὴ δὸ τοῦν: ὀρθῶσ: οὐ κοῦν μιμήματα ταῦ
μὴ ἂν ἕκάσασα ταῦτα εἴη τῆσ ἀληθείασ. τὰ παρὰ τὸν εἰ δό
τα ν εἴσ δὼν αμὴ εἶναι μεγάλα μέρα: ποῦσ δοῦ: καίτοι τόν γε
εἰ δό τα ἐ φάμιλλον τὸν ὄν τωσ πολιτικὸν εἰ με μὴ μέθα. ποιή
σειν τὴν τέχνη. πολλά. εἴσ τὴν αὐτοῦ πρᾶξιν τὸν ἡραμμά
τα ν οὐδὲν φροντίζον τα. ὁ πότ ἂν ἀλλ αὐτοῖ νεύτων δόξη.
παρὰ ταῦ τα μεγάλα ὑφ αὑτοῦ καὶ ἅττα ἀλμυρά ἀπουσοι
τισίν: ἐ φάμιλλον γάρ: οὐ κοῦν ἀνήρ οὔ τι σοῦν εἴσ. ἡ πλῆθοσ
ὁ τι οῦν. οἷσ ἂν μόνοι κείμενοι τυγχάνωσι. παρὰ ταῦ τα ὁ τι ἂν
βοῦ χειρήσασ θαι τοῖσ εἴη σόσ νεύτιον ἕκαστον. ταῦτον δρᾶσοι κατὰ
λύσαιμι. ὁ πρὸ αὐληθινοῦ ἐκεῖνοσ. τοῦ νομοῦν: ἆρ οὖν
εἰμὴ ἂν βοῦ σαι μόνον ἓν τῷ τὸ τοιοῦτον δρᾶσι μὴ μεῖσθαι μὴν
ἂν βοῦ χειροῖ μὲν τὸ αὐληθέσ. μὴ μοι μᾶλλον μὲν τοι παν. καλῶσ. ἢ
δοῦ τε χνοι. τοῦτο οὐ κέτι μὴ μιμήματα. ἀλλ αὐτὸ τὸ αὐληθέ
σατον ἐκεῖνο: παῦ σασ θαι: καίτοι μὲν προσθήγε σώματο
μεμερισμένον ἡμῖν κεῖται. μὴ δὲν πλῆθοσ. μὴ δὲν μῆ κοῦν λαμβὰν δυ
νατὸν εἶναι τέχνην: κεῖται γὰρ οὖν: οὐ κοῦν εἰμὴ ἔστι καὶ
λικήτο τέχνη. τὸ τοῦν σωλουσίων πλῆθοσ καὶ ὃ ξ ἡμίσασ δήμοσ.
οὐ καὶ πο τὲ λαοῖσι τὴν σωλιτικὴν ταύτην βοῦ σιν: ποῦσ
γὰρ ἂν: δεῖ δὴ ταῦ τοι αὖ τασ γε σώσ βοι κε σωλιτᾶσασ. ἐμέλλοσ

καλῶς τὴν ἀληθινὴν δ' εἰμὶν τὴν τοῦ δήμου μετατέχηι ἀρχῆς
πολιτείαν εἶναι δικαίως μεμῖσθαι· μὴ δὲ τὸν εἰμὶν αὐτοῖς τῶν
νόμων· μὴ δὲ ποιεῖν παρὰ τὰ μεμιγμένα καὶ ταύτην εἶναι
καλῶς εἰρῆσθαι· ὁ τὰν ἄρα οἱ πλούσιοι ταύτην μεδὲν τὸν
ἀριστοκρατίαν καλοῦμεν τὴν τοιαύτην πολιτείαν· ὁ πὸ τὰν
δὲ τῶν νόμων μὴ φρονπίζοσιν· ὀλιγαρχίαν· κινδυνεύει· καὶ
μᾶλλον ὁ πὸ τὰν αὖθις εἶναι ἀρχεῖ κατὰ νόμους· μεμουμένους τὸν
δοκιμήσαντα· καὶ λέγειν καὶ λοῦμεν· οὐ δυνατὸν τὸν ὀνόματι τὸν
αὐτῶι τὴν δόξαν κατὰ νόμους μὲν ἀρχῶντας· κινδυνεύομεν·
οὐκοῦν καὶ πότερα ἄρα δοκιμήσαντα ὄντα ὀλίγους εἶναι ἀρχῆς, παῦσαι
τὸ γε ὄνομα ταὐτὸν καὶ λέγειν· καὶ οὐ δεῖν ἕτερον προσῥηθῆναι·
δεῖ δὲ καὶ τὸ τοῦτο ὀνόματα τῶν νῦν λεγομένων πολιτειῶν·
ὀλίγους μόνους ἄρχειν· δοκεῖ γοῦν· τί δ' ὅταν μὲν τὸ κατὰ νόμους μὴ
τὸ κατὰ ἔθη πράττηι τὸ ἓν ἄρχον· πρὸς ποιεῖται δὲ οὐδὲν
ὁ δοκιμασθέν· οὐ τὰ ἄρα παρὰ τὰ μεμιγμένα τὸ δεκαπλασιάσαν
ποιητέον· εἰ δέ τις δοκιμάσαι καὶ ἄρειαν τοῦτο τοῦμὴ μέμιγμένος
λέγομεν· μεδὲν οὐ τὸ τὸν τοιοῦτον ἕκαστον τιθέναι μέγα
τοῦμ; τί μήν· οὐ τοῦ δὲ τιθέναι μέγα φαμὲν ὃ καὶ
καὶ ὀλιγαρχίαν καὶ ἀριστοκρατίαν· ὃ δημοκρατίαν· λοιπὸν
μᾶλλον τὸν ἀρχὸν τὸν δοκιμασθέντα ἐκείνον μόνον ἄρχειν ὃ λέγομεν
τοῦμὴ δεῖν τοιαύτης ἀρχῆς ἄξιον ἄρχειν ἐσθαί ποτε·
ὥστε ἐθέλειν καὶ δοκεῖν ἀπὸν εἶναι· μεταῤῥᾴδιον καὶ δοκιμήσαντα
ἄρχοντα· τὰ δίκαια ὃ σα διαμένειν ὀρθῶς ποιοῦσι· λοι-
πὸν δὲ καὶ ἀποκτίννυσθαι καὶ κακοῦν ὃν ἂν μὴ δοκῇ ἕκαστος τε
ἡμῶν· ἐᾶν γὰρ ὁμόμοιον γάρ οἷον λέγομεν· ἀναπαύσασθαι τὸ αὖ καὶ οἰκεῖν·
δι' ὃ κυβερνῆται τὸν δημοκρατούμενον ὀρθῶς ἀκριβῶς μόνον πολι-
τεύεσθαι· ποῖος δή; μᾶλλον ὅτε οὐκ ἐᾶι μὴ ὁμόμοιος εἶναι μὴ
φαμὲν δεῖν ταῖς πόλεσι καὶ λέγειν οἷος δεῖ σωφρονεῖν ἐμφύεσθαι τότε
σῶμα δυνατὸν καὶ τὸν τύχην διαφέρειν εἰς· ἢ δὲ μὴ σωφρονεῖν
ἐγγράμματα μὴ φέρειν· ὥστε δοκεῖ μεταῤῥᾴδιον τὸν τοῦτον
ἀληθινὸν πολιτεύεσθαι ἴσχειν· κινδυνεύει· θαυμάζομεν

(ω μόνος) δὲν κοινωνῶ δικαιῶ

λήταν ὁ σοφώκρατος θρηϊκὸς τοιαύτας πολιτείας ὁσανξημιώ
νειν ἡμᾶς καὶ καὶ. καὶ ὁσανξημιώσας. τοιαύτης τῆς κρήτη
δος ὑποκειμένης αὐταῖς τῆς κατὰ μέρη καὶ ἑβδομή
κοντα ἐτῶν ἡλικιῶν πρᾶγμα τοῦ σῆς τὰς πράξεις. δέ ραι προσχρω
μένων ἑκάστοις ἀεὶ τοῦ σῆς τὰς πράξεις. ὡς παντὸς δηλονότι καὶ τοῦ τοῦ τοῦ
μέρη καὶ τὰ κατὰ δηλος. ὡς παντὸς δηλονότι καὶ τοῦ τοῦ

νόμων ἄρχειν καὶ παρανομεῖν. ἔστι καὶ ταύτῃ καὶ ταὐτὸ ἄλλως: ἔστι
γὰρ οὗ: τὸ μὲν τοίνυν τὴν ὀρθὴν ζητοῦσι. τοῦτο τὸ τμῆμα
οὐκ ἐῶν χρήσιμον. ὡς ὅτι τοῖς πρόσθεν λέγει δείξαντα. ὅτι δὲ
ἔξεστι λοιπὸν ἐκείνων. τὰ δ' ἄλλα ἔθεμεν ἀφ' αὑτῶν. ὅταν
ταὐτὸ δὴ τὸ παράνομον καὶ ἔννομον. ἐκάτερα διχοτομεῖ τούτων:
ὅτι κε. τοῦτον μὲν ῥητέον τοῦ λόγου: μοναρχίαν τοίνυν. ζῆν
χθεῖσαν μὲν ἔνια ἁμαρτάνειν ἅμα θεῖον οὐ νόμον λέγομεν, ἀρίστη
πασῶν τῶν ἓξ. ἄνομος δὲ χαλεπὴ καὶ παρυπάτη ξῶν οἰκήσαι:
κινδυνεύει: τὴν δὲ τῶν πολλῶν. ὡς ἅπερ ἔνιοι καὶ πολίτευμα
τὸ ὀλιγομέτρον. οὕτως ἡγούμεθα μετὰ τῶν ἀμφοτέρων. τὴν
δ' οὖν τοῦ πολίτευμα, κατὰ σάρκα ἄνθρωπε. καὶ μὴ δὲν μήτε ἄριστον
μήτε κακὸν μᾶλλον λέγειν ἐοικότως πρὸς τὰς ἄλλας. δι' ὃ τὸ τὰς
ἀρχὰς ἐνταῦθι διαμένειν ἐπὶ πολλοῦ. κατὰ σμικρὰ εἰς πολλοῦ.
διόπερ. πασῶν μὲν μοναρχιῶν τῶν πολιτειῶν οὐσῶν τοῦ
τοιούτου, χειρίστη. ταραχωδεστάτη δ' οὖσῶν, ἐκ μὲν πασῶν κυριωτάτη.
καὶ ἀκολαστοτάτη μὲν πασῶν οὐσῶν, ἐν δημοκρατίαις μικρᾶς
βίᾳ. κοσμιωτάτην δ' οὖσῶν, ἡ κίνησις ἐν ταύτῃ μετρίαν. ἐν τῇ
πρώτῃ δὲ τοὐλάχιστον τὸ καὶ ἄριστον. πολλῷ τῷ διδύμῳ.
πασῶν γὰρ ἐκείνων ἐκκριτέον. οἷον θεὸν ἐξ ἀνθρώπων ἐκτὸν
ἄλλων πολιτῶν: φαίνεται ταὐτὸ οὕτως ἡμῖν εἶναι τε καὶ ἐξῆν
καινεῖν. καὶ τοιαύτην ἡ πρόληψις: οὐκοῦν δὴ καὶ τοὺς κοινω
νοὺς τούτων τῶν πολιτειῶν πασῶν. πολλῷ τῷ ἐσχατιμωτάτους
ἀφαιρετέον. ὡς οὐκ ὄντας πολιτικούς. ἀλλὰ ἀσυμμετρικοὺς
καὶ εἰ δόλωνες μείζονα πρὸς ταῦτα. ὄντας ἂν αὐτοὺς εἶναι
τοιούτους. μείζους δὲ ὄντας. μὴ ταὐτὰ καὶ νῦν ἦν μᾶλ
λον. ἢ μὴ φθαῖεν τὸν ὀφιαῖον ὀφιασάτω: κινδυνεύει τοῦτο
ἔχειν τοὺς πολιτικοὺς λεγομένους. περιστρέφεται τὸ ῥῆμα
ὀρθότατα. ἔχειν. τοῦτο μὲν ἀπεχώρησεν ἂν ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος
καθαίπερ ἔρρεθη. μᾶλλον δὲ κεφαλικὸν ὁρᾶν ἂν σωτῆρι
κόν τινα θίασον. ὃν δὴ χωριστὸν ἀπὸ πολιτικῶν ἢ τε
χνῶν. οὕτω πάνυ μόνος ἐχωρίσθη: φαίνεται: τοῦτο δὲ

ἕτερον ὅτι χαλκοῦ τὸν λείπεται. τοῖς ξυρεῖς τὸ ὁμοιοῦσθαι
μᾶλλον τοῖς κατὰ λιθοτόμους. καὶ διὸ καταμαθεῖν τὸ τόρνον.
Καὶ μοι φαίνεται θαυμαστὸν τὸν χρυσὸν καθαίρουσιν. πάντως ὁμοίως
ὂν πλαστὸν θέρμαι: πῶς: γλῶττου καὶ λίθους καὶ πολλὰ ἄττα
ἕτερα ἀποκρίνουσι. κἀκεῖνοι πρὸ τοῦ οἱ δημιουργοί. μεταὶ δὲ
ταῦτα. λείπεται ξυμμιγνύναι τὰ ξυρεῖ τοῦ χρυσοῦ τίμια
καὶ περὶ μόνον ἀφαιρεῖσθαι. χαλκοῦ καὶ ἀργύρου. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀ
λάβαστρα μετὰ πασάλου τὸν ἑτέρου μόνος ἀφαιρεθέντα. τὸν
λεγόμενον ἀκήρατον χρυσόν. εἰ ἀστὸν ἡμᾶς ἰδεῖν αὐτὸν μόνον
ἐφ' ἑαυτοῦ: λέγεται γὰρ οὕτως ταῦτα. οὕτως εἶμεν: κατὰ τὸν
αὐτὸν τοίνυν λόγον. ὅσοι κεκαινωμένοι ἡμῖν. τὰ μὲν ἄβρα καὶ ὁποσα
ἀλλότρια. καὶ τὰ μὲν φίλα τοῦ λιτικοῦ ἔτι ἀκμῆς. ἀπεκχω
ρίσθαι. λείπεσθαι δὲ. τὰ τίμια καὶ ξυρεῖ. τούτων δ' ἔστιν
ἀρετὴ νία καὶ δικαιοκρίσια. καὶ ὅση πάστις λικὴ κοιμωμένου ῥᾳστο
ῥᾴω πείθοιτο τὸ δίκαιον. ξυνδιακυβερνᾶν τὰ ὅτε τὰ σ
πόλεσι πράξεις. ἀλλ' ἥτινι τρόπῳ ῥᾳστα τοῦτο ἀποβρίζων.
δείξειν μοι τὸν καὶ μόνον ἐκεῖνον καθ' αὑτὸν τὸν ζητούμενον
ὑφ' ἡμῶν: δῆλον ὅτι τοῦτό γε. δραχμὴ πειρατέον: πείρασον μὲν
τοίνυν ἐκεῖνα. φαῦλα δὲ ἔστω. διὰ δὲ μοῦσικοῦ αὐτὸν ζητεῖν
τὸν δηλοῦσαι. καί μοι λέγε: τὸ ποῖον: μοῦσικός ἐστιν τις
ἡμῖν μαθησις. καὶ ὅλως τὸ περὶ χειροτεχνίας ἔσται ἡμῖν;
ἔστι: τί δὲ τὸ διὰ τούτων ἢ τῶν οὗ ἕνεκα δεῖται μαθήσεως
ἤ τε κλίνη. πότερα φήσομεν ἔσεσθαι ἡμῖν οὓς τοιούτων εἶναι αἵτινα
περὶ αὐτὰ ταῦτα λέγεται: οὕτως εἶναι φήσομεν: οὐκοῦν ἐρεῖ
μεν ὁμολογήσομεν ἐκείνων εἶναι τούτων;: ναί: πότερα δὲ
τῶν οὐδεμίαν ἀρχὴν ἐν ἄλλων ἄλλο, ἢ ἐκείνων τοῦτο.
ἢ τούτων δεῖται τρόπον τινὰ ἀρχὴν παρασχόντων τοῖς ἄλλοις:
τούτων ἐκείνων. εἰ δεῖται θάτερον εἰς ἢ κλίνη: τῷ μαθήσεται
νῦν καὶ δηλαδὴ κούσης ἄρα οὐχ ὅτῳ φαίνῃ. δεῖται ἡμῖν ἀρχή:
σφόδρα μοι: καὶ τῶν εἰδῶν πάντων ἄρα. ἢ κλίνη. τῷ δημιουργήσο
μεν: πάντων: πάσας δύο: ἦ δ' ὅς. τίνι τὸ πλαγιοκοιτοῦν ἀπὸ δυοῖν.

ἐπ' ἐφήσεως χρυσοῦ.

ἐστι αὐτὴ μὲν πλῆθος τε καὶ ὄχλου ἀναπλεως πολλαχοῦ δὲ λαχνὸς· φαυλοτέρη οἶμαι καὶ τοῦτο ῥητορικῆς δεῖται δὲ τοῦτο οὖν· τὸ δὴ τὸ διὰ πλῆθος ἢ τὸ διὰ τὴν ὀλιγότητα λέγεται τὴν πρόσταξιν ὁτιοῦν, ἢ τὸ παράπαν ἔχειν τοῦτο οὕτω. ποῖα προσθήσομεν ἐστι αὐτῇ μὲν; τῇ τῆς πρώτης ἀρχούσῃ καὶ λοιπῇ μὲν· ἢ δεῖ οὐ καὶ ἄλλη τίς ἐστιν οἶμαι. πλὴν ἡ τοῦ πολιτικοῦ δεῖται· καὶ ἄλλη ἐστὶν ἡ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦτο μὲν δοκεῖ καὶ παρὰ τὰ χωρίσθαι τὸ πολιτικὸν τὸ ῥητορικὸν οὐδὲν ἄτοπον εἶδος οὖν, ὑπηρετοῦν μὲν ταύτῃ· ναί· τί δὲ πρὸς τοῦτο δεῖ δεῖται δὲ μᾶλλον διαμολητέον· ποῖα· τῆς μὲν πολεμητέον καὶ οἷς οἷς ἂν προσβάλωμεν πολεμεῖν· ἢ τὸ αὐτὴν αὖ τε χρὴν ἐρεῖν· καὶ πῶς ἂν αὖ τε χρὴν διαμολεῖν· ἐν μὲν τῇ στρατηγικῇ καὶ ναῦσα ἡ πολιτικὴ στρατεῖα πρὸς τὴν δεῖ τὸ πολεμητέον ἢ τὸ διὰ φιλίας ἀπαλλακτέον οἷ αὖ τὸ καὶ ἐστι αὐτὴ μὲν καὶ διαμουλεύσασθαι· ταύτης ἑτέρας ὑπολαμβάνομεν· ἢ τὴν αὐτὴν ταύτην· τοῖς πρόσθεν ἂν ἁρμόττοι μὲν οἷσιν· ἑτέρας· οὐκοῦν ἄρχουσαν ταύτην αὐτῆς ἀποφαίνεσθαι· πολλῷ γε δὴ τῶν ὄντων οὖσαν καὶ πολιτικῶν· οὐδεμιᾶς ἄλλης· οὐκ ἄρα πολιτικὴν θήσομεν ὑπηρετικὴν οὖσαν τῆς τῶν στρατηγῶν ἐστι αὐτὴ μὲν; οὐκοῦν· ἴθι δὴ καὶ τὴν τῶν δικαστῶν θῶμεν δικαζομένων· θεασώμεθα δὴ πάλιν· πάνυ μὲν οὖν· ἆρ' οὖν ἐστι πλοῦτος τί δὲ ἂν εἴη τοῦ περὶ τὰ ξυμβόλαια καὶ τὰ ἐν τούτοις πόσα κεῖται μόρια παρὰ μοναδικοῦ καὶ λόγου παραλαμβάνουσα κρίσιν· ἔστι δὲ κεῖνα σκοπουμένη τὰ τοῦ δίκαια ἂν εἴη ταῦτα δίκαια καὶ οὔ δίκαια· τῇ αὖ τῇ ἴδιαν ἀρετὴν παρεχομένη· τοῦ μὴ θ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς μὴ θ' ὑπὸ φόβων· μήτε οἴκτων· μήθ' ὑπὸ τινος ἄλλου ἕλκεσθαι μηδὲ φιλίας· μήτε θείσης παρὰ τὴν τοῦ νομοθέτου ἐθέλειν ἂν· τὰ δ' ἄλλ' ἅπαντα διαιρεῖν· οὐ καλῶς

ἀχελῶόν ὅσον εἰρήκασι τοῦτο ἐστὶ τὸ διῶρυμα μεσόγειον· καὶ τῶν
τοῦ δικαστοῦ ἄρα ἡμῶν ἀμφισκόμμουσι λιμένων
ἀλλὰ νόμον φύλακα καὶ ὑπηρέτην ἕκειμησι· ὅσοι κύριοι·
τὸ δὲ δικάσαι μόνον· ἵ δόντι ξωσαπάσασι τὰς εἰρημένας
ὅσα ἡμᾶς· ὅτι πολίτικὸν αὐτοῦ οὐδὲ μία ἐφάνη· τῶν γὰρ
ὄντως οὐσῶν καὶ λιμένων· οὐ κάτω δεῖ πράττειν· ἀλλὰ ἄρ
χαν τοῦ διωρυμένον πράττειν· μηδὲ σκοπεῖν τῶν ἀρχόντε
καὶ ὁρμῶν· τοῦ μὲν μᾶσον θρασὺ πόλεμον· ἐν καιρίας τὸ περὶ
καὶ ἀκαιρίας· τὰς δ' ἄλλας τὰς πράξεις τὰς δρᾶν· ὁρᾶσε·
διὰ ταῦτα ἄρα αὐτὸ μὲν ἄρτι διειλήλυθαμεν· οὔτε ἄλλην
οὐθ' αὑτῶν ἄρχουσαι· περὶ δὲ τῶν ἵ διαφαύτης οὔσας ἐκάστη
πράξιμ· κατὰ τῶν ἵ διότητας τοῦ πράξεσιν, τούτου μὲν δι
καίως εἰλήφθη ἵ διον· εἴξασι γοῦν· τῶν δὲ αὖ πάσαν τὸ τοῦ
τῶν ἀρχόντων· καὶ τοῦ νόμων· ὃς ἔξεστιν τῶν κατὰ πόλιν
ἴσα μεγάλου μέρη· ὃς πάντας ξωφαίνοισαν· ὁρθότατα τοῦ
κοινοῦ τῆς κλήσεως περιλαμβάνει τὸ· τῶν δὲ ὑμῶν αὖ τῆς προσα
γορεύοι μὲν· δικαιότατα ἂν ὅσοι κε πολίτικῶν· πᾶν νομίζων·
οὐκοῦν δὴ κατὰ τὸ τῆς ὕφαντικῆς παρά δειγμα· βουλοίμε
θ' ἂν ὡς ξυλλαβὼν αὐτῶν μῶν· ὅτε καὶ πάντα τὰ γένη τὰ κατὰ
πόλιν δῆλα ἡμῖν γένηται· ὃς οφόδρα γε· τῶν δὴ καὶ πολιτικῶν
συμπλοκῶν ὡς ὅσοι κε λεκτέον ποιαὶ τέ εἰσι· ὃς τίνι τρόπω συμ
πλέκουσα· ποῖον ἡμῖν ὕφασμα ἀποδίδωσι· δῆλον· ἵ χα
λεπὸν δὲ δεῖξαι πρᾶγμα· ἆρα φαῦλον ἄρα νένομεν ὡς φαίνεται·
πάντως γε μὴν ῥᾴδιον· τὸ γὰρ ἀρχικὸν μέρος· ἀρχικὸν εἶδος δια
φορὰν εἶναί τινα τρόπον· τοῖς περὶ λόγων ἀμφισκήπτοις
καὶ μᾶλλον δυσπίθανον πρὸς τὸν τῶν πολλῶν δόξαν· οὐκεῖναι
θον· ἀλλ' ὧδε πάλιν· ἂν δρᾷ ἀν ἡμῖν εἰ νεῖσθαι· μέρος δὲ
ἀρχικὸν ἡμῖν εἶναι; πᾶν νομίζω· καὶ μὴν ὡς φρονῶν μεν· ἀνδρῶν
μὲν ἕτερον· ἔν δὲ ὧν καὶ τοῦτο μόριον· ἵ σως καὶ εἶπον· ναί· τοῦ
τον δὴ περὶ θαυμαστόν τινα λόγον ἀποφαίνεσθαι τολμητέον·
ποῖον· ὡς ἔστιν καὶ κατὰ δήπου τρόπον· δύ μᾶλλα πρὸς ἄλληλα

ἔχθραν καὶ ἀσύμφορον ἔχειν. ὑμῖν δὲ πολλοῖς τῶν ὄντων· πῶς λέγεις; οὐκ εἰώθασιν ὑμᾶς λανθάνειν οὐδαμοῦ. πάντα γὰρ οὐδὲν ἀλλήλοις. τὰ γε τῆς ἀρετῆς μόρια. λέγεις τὴν φιλίαν; ναί· σκόπει δὴ προσεχῶς τὸν νοῦν ὑμᾶς. πότερον οὐχ ὅσα ἀνόμοια ἐστὶ τούτων μᾶλλον ἔχει διαφορὰν τοῖς ξυμβαίνειν ἐναντία; ναί· λέγεις δὲ τί; σκέπτεον· ὑμῖν δὲ ξυμπᾶσι χρὴ ζητεῖν· ὅσα μὲν λανθάνομεν λέγοντες εἰς δύο δ' αὖτα τίθεμεν· ὑμᾶς τίνα ἀλλήλων εἶδη· λέγε τίνα φέρεται ταχύτητα καὶ τάχος ἔστι κατὰ σώματα εἶναι δὴ τινα· ἔστι κατὰ φωνῆς φοράν· ἔστι αὐτῶν τούτων· εἶναι δὲ εἰδῶν ὄντων· ὅσα μοῖσι κινήσεως μόνης καὶ ὅτι μεταφορᾶς μηδὲν μεταπαρέχεται· τούτων τίνος ἔστιν ἔθος· ἔστι αὐτοῦ ποτὲ γίγνεσθαι· ἔστι ἄλλου παρὸν ἔστιν ὅσα νοῦν προσίεσθαι; τί μήν· καὶ μηδὲν ἧττον ἔχειν· ἢ τινα τρόπον αὐτὰ δρᾶσιν ἀλλήλοις τούτων; οὐδαμῶς· ἆρ' οὖν δυνατὸν αὐτὰ ἀγνοεῖν ὧν ἔστιν ἕκαστα τούτων; οὐδαμῶς· ἆρ' οὖν ἐθέλεις ἐπισκοπεῖν ἅμα καὶ διανοοῦμαι διαλέγεσθαι ἅμα δείξασθαί σοι; τί δ' οὔ· ῥᾴδιον δοι καθηγεῖσθαι τὸ τοιοῦτον· σκόπει μετὰ δοῦ αὐτά· ἅμα τοῖς ὑπάρχουσι τίσιν ἀρχὴν· τὸν γὰρ δὴ πρᾶξιν ἔστιν ἅμα πολλοῖς καὶ πολλάκις ἕκαστον τὸ τάχος καὶ σφοδρότητα καὶ ὀξύτητα· διανοητόν τε καὶ σώματος· ἔτι δὲ καὶ φωνῆς· ὁτὲ μὲν ἅμα σθαμῶν μέρη μέρη αὐτὸ ἕκαστον τοῦ· καὶ χρόνου μέρει προσρήσεις· τὴν τῆς ἀμβλείας· πῶς· ὀξὺ καὶ ἀμβλὺν ὧν πρὸς τὸν πόδα φαμὲν· ὃ τάχος καὶ ἀμβλικὸν καὶ σφοδρὸν ὡσαύτως· καὶ πάντως ἔστι φέρον τὸ τοῦνομα ὀλίγα κοινὰ πάσαις ταῖς φύσεσι ταύταις· ἕκαστον οὖν μέρος αὐτοῦ· ναί· τί δὲ τὸ τῆς ἠρεμαίας αὖ μέρος εἶδος· ἆρ' οὐ πολλάκις ἕκαστον μὲν ἕκαστον τῶν πράξεων· καὶ σφόδρα μὲν οὖν οὐ πάντα λέγοντες λανθάνομεν τοῦτο φθεγγόμενοι· πῶς· οὐχ ὅπου χαίρουσι φαμὲν ἕκαστον· καὶ σωφρονικὰ περὶ τὰ πράξεις αὖ· μεταβάλλειν τὸ νόημα αὐχαθέν τε· καὶ κατὰ τὰ πράξεις αὖ· μεταβάλλειν δὲ καὶ μαλακὰ· καὶ ἔτι σωφρόνως μὴ ὀμόμενα λέγειν καὶ παρόντα καὶ πάσαν ῥυθμικὴν κίνησιν καὶ ὅλως μοῦσαν

ὃν καιρὸν ἡμᾶς λυτελῆ προσχρωμένους. οὐ τὸ τῆς ἀνδρείας
ἀλλὰ τὸ τῆς κοσμιότητος ὄνομα ἐφ' ἑκάτερον αὐτοῖς ἐξῆν
πάσιν; οὐδεμία θέσις ἐστίν. καὶ μὴν ὁ πόλεμος ἀμφοτέροις
ἡμῖν ταύτην ἐμήνυσε κοινήν. μεταλλάττοντες δὲ καὶ τοὺς
τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τὰ μαρτία πάλιν ἀπονέμοντες τοῖς ὀνό
μασι· ποῖος ὑπέρ ἡμῶν ἢ μῆνις τοῦ καιροῦ καὶ θαῦ
μασι· καὶ σκληρότερα φανόμενα, καὶ μιαιφονικὰ καὶ μανικὰ
λέγοντες· τὰ δὲ μαρύτερα καὶ ἡμερώτερα καὶ μαλακώτερα.
δειλὰ καὶ μαλακικά· σχεδὸν ὡς τὸ πολύ· ταῦτα δὲ καὶ τὴν
σωφροναφίσιν καὶ τὴν ἀνδρείαν τὴν τῶν ἐναντίων. οἷον.
τὸ λέγειν ἀλλαχοῦ σωφρονεῖν ἢ δεῖ· οὐ τὰ ἥλιος μὴ
γυμνάσασθαι ἐφ' ἱππικοῖς ἐν ταῖς πρὸ τοῦ πράξεσιν
ἢ τὸ τοὺς ἐν τοῖς τείχεσι αὐτοὺς ἔχοντας. ἀλλήλοις
ἀλλήλοις ὁ τόμεθα· ἐὰν μετὰ δύο κώμην· ἢ (sic) ποῦ δὴ λέγεις·
ἐν πᾶσι τὸ δὴ τοῦτο οἷς νῦν ἔφαμεν· ὡς εἰ κοῦφα ἐν ταῖς
πολλοῖς· κατὰ γὰρ ὁμοίαν τὴν αὐτῶν ἐκατέροις ξυμβάσεως
τοῦμὲν ἐναντίον τῷ ὡς οἰκεῖα· ἐφ' ἑτέρου· τὸ δὲ τῶν ἀφ'
τὸν μὲν ἐναντίον τῷ ὡς ἀλλότρια· πολλοῦ εἶναι ἀλλήλοις
ἐν τῷ πόλει· πρὶν δὴ τοῖς ἐφ' ἡμῖν· πρὶν ὅλως εἰς νέους κοσ
μεῖν, τὸν ἡσύχιον ἀεὶ μᾶλλον ἑαυτοῖς ἐν τῷ ζῆν παρασκευῇ· οἱ μὲν γὰρ δὴ διαφέρον τοσοῦτον
μόνοι τὰ ἐφ' ἑκάτερα τῶν πραττόντων· οἱ καὶ τὸ πρὸς ἅπαντας
οὕτως ὁμολογοῦντες· καὶ πρὸς τὰς ἐξωθεν πόλεις εἰς αὖ τοσοῦ
τοι μόνον ἐν τῷ τρόπον τινὰ· ἀλλ' εἰρήμενον· ἐξ ἁπάντων
ἑκάτερα δὴ τοῦτον ἀκαιρότερον οὖν τὰ ἡ χρή· ὃ τῶν ἀβουλήτων
πραττόντων, ἔλαθον αὐτοῖς τὸ ἐν πολέμοις ἔχοντες· καὶ τοῦτο
νόσῳ ὡς αὖ τοσοῦδε διαπεφθάρθαι· οὐδὲν τὸ ἀφ' τῶν ἐναντίων
νων· ἐξῶν οὐκέτι πολλοῖς ἔφθην αὐτοὶ καὶ τοσοῖδε καὶ ξύμπασιν

ἐν ἡμέρᾳ ἀφ' ἡμέρας, ἀπὸ ἰχθύων καλουμένων πλακοῦντος ὁμοίου σὺν ὠῷ καὶ μέλιτι ἑαυτόν· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐν κύκλῳ χωρίου τὸν πλακοῦντα·

ἡ πόλις ἀμτόλεμον θέρος πολλάκις ὅλαθον αὐτοῖς. μόνοι δοῦ
λοι: χαλεπὸν εἰπεῖν καὶ δεινὸν πάθος: τί δοῖ πρὸς τὴν ἀφρο
δίτην μᾶλλον ἢ θάνατον, ἆρ' οὐ κατὰ πόλεμον ἁρπάσαι τὸν αὐτὸν
ξένον τε καὶ πόλις. διὰ τοῦτο οὐκ ἂν μοι ἀφροδίτερον
τοῦ θανεῖν τοσοῦτον μόρον. ἐκ ἔχθραν πολλοῖς καὶ δεινοτοῖς κατα
σκάψαι. ἐκ παράπαν διαφθαρῆναι. ἐκ δουλεῦσαι ἂν καὶ ὑποχείριον
τοῖς ἐχθροῖς ὑπὲρ θεσμῶν τῶν αὐτῶν πατρίδος; ἐᾶι καὶ ταῦτα:
τοσοῦτον οὖν μὴ φοβεῖσθαι τοῦτο ἀμφότερα ταῦτα τὸν νόμον. πολ
λοὶ γὰρ τοῦτο ἄλλοι ἄλλα ἀεί. καὶ τῶν μὲν ἐκτὸς ἴσχυν ἐχθραν κτᾶσ
σιν: οὐ δαμασσόσσους φήσομεν: οὐ κοῦφον πρὸς ἅπαντας ἀγῶνα
χωρὶς ἀμύνεσθαι καὶ μόνον. ὅτι μόρια ἀρετῆς οὐσιμερὲς ἀλλήλοις διὰ
φθορᾶς ἐστὸν φιλία. καὶ δὴ καὶ τοὺς ἔχοντας. δραστὸν τὸ αὐτὸ τοῦτο:
κινδυνεύσαι: τὸ δὲ τοίμων αὖ λαιμεῖσθαι: τὸ ποῖον: εἴτις που
τοῦνομα θέσθαι καὶ μόνον ἀκμαῖον. ὥραι γὰρ αὐτοῖς τοῦνομα αὖτὸ ὄρ
γανον καὶ εἴτι φαυλότατον. ὃ κοῦσα ὃ κεῖνος χθαμαλὸν καὶ χρηστὸν
τινὰ ξυνίστησιν. ἢ παῖδα ἐστὶν ἀνήμερον παντάχου. τὰ μὲν μέγα
χθαμαλὰ, εἶτα δὲ ἀνήμερα ἀπολλεῖ. τὰ δὲ ἐστὶ τήδε καὶ τὰ χρη
στὰ, ὅλα μέν. ὃ κ τούτων δὲ ὃ μοίων καὶ ἀνόμοιον ὄντων, παν
τείως δὲ αὖ τὰ ξυναίροντα. μᾶλλον τινὰ δὲ ἀνήμερος ἢ ἴδεα δὴ μὴ
ὀρρεῖ: τί μᾶλλον: οὐ λάρα ἢ κατὰ φύσιν ἀληθῆ οὖσαν ἡμῖν
πολιτικὴν. μὴ ποτὲ ὃ κ χρηστὸν. καὶ καὶ κοῦφον ἄφορ ὃ κοῦσα φήνας,
σανὶς ὁ ἐστὶ τὴν αὐτὴν πόλιν. ἀλλὰ δῆλον ὅτι παιδείαν πρὸς τὸν
παιδαριεῖ. μετὰ δὲ τὸν παῖδα νόμον αὖ, τοῖς δὲ ἀνδράσιν παι
δεύσηι καὶ ὑπηρεσίαν. πρὸς τοῦτο αὐτὸ παραδόσει. πρὸς ταῦτ
τοίνυν καὶ ἔστι σαυτοῦσαν αὐτὴ καὶ θαύμαρ ὑφαντικὴν τοῖσδε
ξαίνουσι καὶ τοῖς τἄλλα πρὸς παρασκευάζουσιν. ὅσαν πρὸς
τὴν πλῆξιν αὖ τὴν ἐκ παρακολουθοῦσαν πρὸς ταῦτα.
καὶ ἔστι σαυτεῖ: τοιαῦτα δ' καὶ σοὶ ὁρᾶσι κρῦσαν τὸν ὄργανον
ἀπὸ τολμᾶν, οἷα ἂν ἔστι τήδε ἀνήμερα ἢ γίγνεται πρὸς τὴν αὐτὴν φύσιν
ἐκπλήττειν: παρανομοῦσιν: ταυτὸν δὲ μοι τοῦθ' ἡ πασιλικὴ
φαίνεται πᾶσι τοῖς κατὰ νόμον παιδεύσαις καὶ τροφῆς. τὴν τῆς

ἐστι τρίτην
ἐστι καὶ αὐτὴ δύναμιν ἔχουσα. οὐκέτι τρόφιμα καὶ ἀρ' ὅτι
μὴ πρὸς τὴν αὐτὴν ξύγκρασιν ἅπερ ἀμφότερα ὄντα, ἢ θοᾶτι
πρότερον ἀπὸ τοῦ ταὐτὰ δεῖ μόρια. παρακωλύεσθαι παιδεύειν.
καὶ τοὺς μὲν μὴ δυναμένους κοινωνεῖν μὴ θοιμάτων ἀνδρῴου καὶ σώ
φρονος. ὅσα τε ἄλλα ἐστὶ τοιαῦτα τῶν τοιούτων ἀρετῶν. ἀλλ' ἆρα
θεότητα καὶ ἔριν καὶ ἀδικίαν ὑπὸ κακοήθειας φύσεως ἀπο
θύμενα. θαρραλέους τε ὄντας καὶ φυγαῖους. καὶ ταῦτα μὲν
ἅπαντα καλὰ ὄντα ἀπεμάξαι: λέγεται γοῦν πως οὕτω: τοὺς δὲ
τὸ δουλικὸν ὑποζάμενος γένος: ὀρθότατα: τοὺς λοιποὺς τοῖ
μὴ ὅσον αἰσθάνεσθαι τὸ γενόμενον ἢ καρδίαν δείσαντας αὖ
νοῆσαι καθίασθαι. ἐνδέξασθαι μεθ' ἑτέρου ξυμμίξιν
πρὸς ἄλλήλας: τούτων τὰς μὲν ἐπὶ τῶν ἀνδρείαν μᾶλλον ἐξ
τηνούσας. οἷον ἀηδόνας φύσει μιμησαμένας αὐτὰς εἶναι τὰς
ρυθμὸν ἔθος. τὰς δὲ ἐπὶ τὸ κόσμον. πιόντες καὶ μαλακοὶ. καὶ
κατὰ τὴν εἰκόνα κροκόδειλ. δράκοντ' ἀηδόνα προσχρωμένας.
θνητὰς δὲ τειμούσας ἀλλήλας. πειρᾶσθαι τοιοῦτον δεῖ ναυτρό
πον ξυλλαμβάνειν: τοιοῦτος δή: πρῶτον μὲν κατὰ τὸ ξύν
νοῦν. τὸ ἀνδρεῖον ὄντα τῷ τυχεῖν αὐτῶν μέρος. θάρρος ἀρμόσαν
μόριον. μετὰ δὲ τὸ θεῖον. τὸ σωφρονοῦν αὐτῶν αὖθις ἁρ
μόττειν: πρὸς τοῦτο δ' οὖν: τὴν τῶν καλῶν καὶ δικαίων
θρεπτίνοις: πρὸς τοῦτο δ' οὖν: τὴν τῶν καλῶν καὶ δικαίων
πέρι καὶ ἀγαθῶν. καὶ τῶν τούτοις ὁμαρτούντων. ὁμοδοξίαν
δὴ δόξαν μεταμιγνύασθαι ὅσα ὁπόταν ὀρθὰ τυχεῖν ἀνθρώπ.
θάρρος φημὶ. φιλανθρωπίαν νέμεσθαι φύσει: ὀρθῶς γοῦν οὕτως:
τὸν δὲ πολιτικὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν νομοθέτην. ἆρ' ἴσον μέρος τι
προσήκειν μόνον δυνατὸν εἶναι τὴν τοῦ βασιλικοῦ νοῦν. τοῦτο
αὖ τὸ ποιεῖν τοὺς ὀρθῶς μεταλαμβάνοντας παιδεύειν. οὐ τὸ ἕλεσθαι
μᾶλλον δή: τὸ γοῦν εἰκός: οὐ δῆτα δρᾶν τὸ ὅσον κρατεῖν αὐτῶν
τοιοῦτον, μηδέποτε τοῖς μὴ ξυμμέτροις ὁμοίαν εἶναι τὴν
προσαρμόττομεν: ὀρθότατα: τί οὖν ἀρ' ἁμαρτάνειν καὶ τῶν
μέρη τοῦ τοιούτου ἀλλήλοις. ἆρ' οὐχὶ μεμνῆσθαι καὶ τῶν

φωνάεντος δὲ βλαβῆναι
τηλέκλειτον ἀοιδήν.
κρόκα δὲ λωφητὸν πέπλον

δικαίων μᾶλλον ἢ τοῦ κοινωνεῖν ἂν ἐθελήσειεν· μὴ μεγαλαυχοῦ
σαν δὲ ἀποκλίνει μᾶλλον πρὸς θηριώδη τινὰ φύσιν; πῶς δ' οὔ.
τί δὲ τὸ τῆς κοσμίας φύσεως; ἆρ' οὐ τούτων μὲν μεγαλαυχεῖν τὸν
δοξῶν· ὧν τοῦ σώφρονος καὶ κοσμίου φύσιν πολιτήσαιτ' ἂν μὴ
κοινωνῆσαι δὲ οὐκ ἐθέλοιμεν· ἆρ' οὖν εἰ δι' ἀσθένειαν ἢ δι'
ἀμαθίαν φήμης; πάνυ μὲν οὖν· οὐκοῦν ξυμπλο
κὴν καὶ ξύστροφον τοῦτον· τοῖς μὲν κακοῖς πρόσφορα αὐτοῖς·
καὶ τοῖς ἀγαθοῖς πρὸς τοὺς κακούς, μὴ δέοντα τε μόνιμον φοβεῖ
σθαι· μὴ δεῖναι ἐπιτήδεια ἂν τοῖς ἀσθενέσι. πρὸς τοιού
τοις οὖν χρῆσθαί ποτε· πῶς γάρ; τοῖς δὲ ἐμφρόνως ἐξ ἀρχῆς νομοθέτοις
ἐξὸν μὴ θεῖναι τὸ φύσει μόνοις ἐφεῖσθαι καὶ τοῖς τοιούτοις μὴ τοιοῦτον εἶναι τὸ χρῆ
φάρμακον· καὶ καθάπερ εἶπομεν τοῦτον θεῖον εἶναι τὸν
ξυνόντα· ἆρα τῆς μερῶν φύσεως ἀνομοίων ὄντων ἐπιτάττομεν
φθονεῖν; οὐ μὴ θαυμάσῃς· τοῖς μὴ λοιποῖς ὄντας ἀνομοίους
ὁμοίοις ὑπάρχοντος τούτου θείου· ἐκ δὲ οὐ δεῖ χαλεπόν·
οὔτε ἐμμένειν· οὔτε ἐμμένοντας ἀποτελεῖν· πῶς δὴ καὶ
τίνας; τοὺς τῶν ἐπιγαμιῶν καὶ παίδων κοινωνεῖν· ἐπὶ
περὶ τοὺς ἐλαχίστους καὶ γάμους· οἱ μὲν πολλοὶ τὰ περὶ
ταῦτα οὐκ ἐπιθέσεις ξυνόδων τοῖς περὶ τὴν τῶν παίδων νόμιμον·
τί δή; τὰ μὲν πλούτου καὶ δυναμέως ἐν τοῖς τοιούτοις δόξαν
τα, τί καὶ τίς ἂν ὀρθὸς ἀξιολόγου ποτὲ δόξειε μεμφόμενος; οὐ
δείς· μᾶλλον δέ γε δίκαιον· τὸν περὶ τὰ νῦν ἡ ποιουμένων ἐπι
μέλειαν· τοῦτον περιιέναι· εἰ τι μὴ κατὰ τρόπον πραττοιεν·
εἰ κοὐ μάρτυς· πραττοιεν μὲν δή· οὐδὲ ἐξ ὑπνου ὀρθουμένου· τὴν
ἐν τοῖς παραχείμασι δόκησιν τῶν ἀστρων· ἢ τοῖς τοιοῦτον μὲν πρόσσο
μοίοις αὖ τοῖς ἀστασίαστα εἶναι· τοὺς δ' ἀνομοίους μὴ ἀφιέναι· πλὴ
σιον τὴν μαχαιρείαν μέρους ἀποκεκομμένου τῆς· πῶς δ'; οἱ μὲν πολ
λοὶ· τὸ σῶφρον αὐτῶν λιθοξόοι καὶ κατὰ δύναμιν
μαιοῦσί τε παρὰ τούτων· ἢ τοὺς ἐκ δεδομένας παρ' αὐτῶν· ὅσ
τοις οὖν ἐκ πανούργοις πάλιν· οὐδ' ἄλλως τὸ περὶ τὴν ἀνδρείαν

Δικαιοσύνη τῆς μετρίας ἀφίλων

γόνοσ δραι τὴν αὐτοῦ μετα δυοῖκον φύσιν. δεόν ποιειν ἀμφότε
ρα τὰ γόμη. τούτων τοὐμαντίον αἰπαν: ποῖοσ καὶ διατί: διότι πέ
φυκεν ἀμδρεια τὲ ὁμποιαι σγομβοδιειν. ἀμικτοσ γομνομενόμη
σοῖ φρονι φύσει. κατα μὲν ἀρχαὶσ, ἀκμαῖ ζειν ρόμενι. τελεστοῖσδ
λὲ. ὅξαν θειν παν ταῖ παση μαρίαισ: εἰκοῖ: ἢ δὲ ἀιδιοῖ μὲ αὖ
λίαν πληρεσ τυχῆ καὶ ἀκμάζουσ τὸ λμησ ἀμδρειασ. ὥσπερ δὲ
γόμβασ πολλασ οὐτω γομνη θεῖσα, μοῖθε ἀδρα φύσθαι τοῦ καὶ
ρου. καὶ ἀπο τελευτοῖσα δλὶ. παν ταῖ παση ν ἀμαυπηρουσθαι:
καὶ τοῦτο εἰκοῖ. οὐτοσ ξμμαίνειν: τούτοισ δὴ τοῖσ δλιγοισ
ὅλφον. ὁτι χαλεπὸν οὐδενὶ ξωφλῆν. ὑπὲρ ξαυτοσ τοῦ πατρὸσ τοῦ
καλὰ καὶ ἀγαθὰ. μᾶλλον δέχειν ἀμφότερα τὰ μὴ δόξαν. τοῦτο
μὲν δὴ καὶ ὁλον ἐστὶ καὶ ποσὶ λικὸν ξωφελῆσθαι σοφρονα δρᾶν
δὲ ἀφίστασθαι σοφρονα ἀπὸ τῶν ἀνδρείων μᾶλλον. ξυγκερκί
ζον τα δὲ. ὁ μοδοξίαισ καὶ τιμαῖσ καὶ ἀτιμίαισ καὶ δόξαισ
καὶ ὁ μοῖ ρεῖσθαι μὲν ὄκλόσθιν εἰσ ἀλλήλουσ. λεῖον καὶ τὸ λειόμορον
δυ ἡτριον ὑφασμα ξωφέρον τα ὃξαὐτοῖν, τασ δὲ ταῖσ πόλεσιν
ἀρχαῖσ ἀεὶ κοινὴ τούτοισ δεῖ τρωτεῖν: ποῖσ: οὐ μὲν ἀλλὰ ὁμοῖσ
ἀρχοντασ χρεία ξμμαίνει, τὸν ταὐτα ἀμφότερα ἔχοντα
αἱρούμενον δεῖ ταῖ τῶν. οὐ δὲ ἂν πλείονσιν, τούτων μέρουσ ὃκατέ
ρων ξμμιμνήτα. τὰ μὲν γὰρ σοφρόνων ἀρχόντων μᾶλλον φόδρα
μὲν ὑλακτικὰ καὶ δίκαια. ἔχοντα τήρια. δριμύτητοσ δὲ καὶ τινοσ ἔτα
μότητοσ ὀξέωσ καὶ πρακτικὰ μὲν δεῖται: δοκεῖ οὖν δικῆ τὰ δε:
τὰ δὲ ἀνδρεῖα μᾶλλον. πρὸσ μὲν τὸ δίκαιον καὶ ὑλακτὸν. ὃκάμπτον
δὲ ἄπρα. πρὸσ δὲ τὸ ταῖσ πράξεσι τόμβ, διὰ φρονήσεωσ ἰσχά
σαν τα δὲ καλῶσ ἔχειν καὶ τοῖσ πατρίοισ πόλεισ ἢ διαικῆ δημοσίαν.
τούτοισ μὲν παραμβομένοισ ἀμφοῖν. ἀδύνατον: σοφὸν γὰρ οὔ:
τοῦτο δὲ τέλοσ ὑφάσματοσ ὃυθυμαλοκίαν ξυμπλέκειν μίσγεσθαι
φόμβον. πολιτικὸν πράξασθαι. τὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ σοφρόνων
ἁμαν λίθοσ. ὁπότ' ἂν ὁμοίαι. καὶ φιλίαι κοινὰ ξωφαιροῦσα
αὐτῶν τὸν μίσον. λίαν σι κλίτε χρὴ τὰν τῶν μεγαλοπρεπεστάτων
ὑφασμάτων καὶ ἄριστον ἀποτελοῦσαν, σῶστεῖναι κοινὸν τοῖσ τάλλο

ἡ ξ πληρὲς τυχῆ. ἀλλ' ἀ
τοτε μὲν ἀδρᾶ.

ἡ ξμαπον δὲ ὑφά
σιμον γὰρ ξμμα
νεσθαι:

τὰ δὲ φρονήσεωσ ἔχοντα ἡ
κρασιν ἡ ξ ἀνδρεῖα. δε
κτικὰ ἡ ἐστὶν ἡ παρὰ μετ
ρίαν ἡ πληθύνων ἀνδρίαν:

ὃν ταῖσ πόλεσι παντασ δούλουσ καὶ ὅλ ουθρουσ ἀμπίσχουσ.
σωσέχει τούτοισ τοῖσ πλήθεσι. καὶ καθόσον ὑυδαίμονι προσή
κει. νῖκᾶσθαι πόλει. τοῦτον μὲν δαιμόνιον μὲν δὴν ὅλλεῖπουσαν. ἀρ
χὴν τὲ καὶ ὕβριν αὐτῆι: καὶ ὅλισθον τὸν ναυτικὸν ἀπὸ τοῦ λόφου
ἀφ ὁρᾶν ἡμῖν ὧδε ξύμφορα καὶ τὸν πολιτικόν: — τεχ°
πολιτικ°. ἢ περὶ βασιλείου

πλάτωνοσ παρμενίδησ. ἢ περὶ ἰδεῶν.

κλαζομεναὶ - πολισ ἰωνιασ:

ἔστει δὴ αὐθήναζε οἰκοθεν ὅκ κλαζομεναῶν ἀφικόμενοσ καὶ
ταῦτα ἀν ὅρ ἐύχομαι. ἀνδρὶ μὲν τοι τὲ καὶ νλαύκωνι. καὶ μου
λαμπρόμβροσ τὸν χειρὸσ ὁ ἀνδρὶ μαντοσ. χαῖρ ἑταῖρε καὶ κέφαλε.
καὶ ἦ τοῦ λέξ τοῦν τλίδε. ὧν ἡμεῖσ δεῦρ ἀν τοὶ φράζε: ἀλλ αὐτὸν
δὴ εἶπον ἔφη. παρ εἰμὶ γὰρ ἔσαυτὸ τοῦτο. δεῦρ ὁσόμβροσ ὑμῶν:
λάβοισ ἂν ἔφη. τὴν δέησιν: καὶ ἔφ εἶπον: τοῖσ ἂν δεῦρ ἔφη ὑμῶν
τοῖσ ὁμοῦ τρίβοισ, τί ὧν ὄνομα· οὐ γὰρ μὲν ἦν μοι δόκεῖ· παῖσ δέ που
λῶν. ὅτε τὸ πρότερον ἔστε δὴ μῦσα δεῦρο ὅκ κλαζομεναῶν.
πολὺ δὲ ὑδὴ χρόνοσ ἐξ ἐκείνου· τοῖ μὲν γὰρ πρῖ δοκῶ, πυρ!
λάμπησ ὄνομα: παῖ νυ νέ ἔφη, αὐτοῖ δέγε ἀντιφῶν· ἀλλὰ
τί καὶ λίαν τῶν θαυμᾶι: οἱ δ εἶπον φᾶ. πολίται τέμοι εἰσὶ
καὶ λαφιλόσοφοι· οὐκ ἀκόσασί τε. ὅτι οὗτοσ ὁ ἀντιφῶν. πυθο
δώρου τινὶ ζήνωνοσ ἑταίρου. πολλὰ ὧν τυγχάνει. καὶ τοῦτο
λόγιον οὐδ ποτε σωκράτησ καὶ ζήνων καὶ παρμενίδησ δὲ
λέχθησαν. πολλάκισ ἀκούσασ τοῦ πυθοδώρου ἀπομνη
μονεύει: ἀλλ ἀθὶ ἔφη λέγειν: τοῦτον τοίνυν εἶπον. δεόμεθα
ἀκοῦσαι: ἀλλ οὐχ ἑκὼν ἔφη. μείρακιον γὰρ ὤν. αὐτοῦ
δὲ καὶ λαδιαλέγεσθον. ἔστειν ὧν δὲ κατὰ τὸν παππον τε
καὶ ὁμώνυμον. πρόσ ἵππιαν τὰ πολλὰ διατρίβει. ἀλλ ἄδηλ.
ἵσωμεν παρ αὐτόν. ἀρτι γὰρ ὧν θεῶν δὲ οἱ καὶ δε ἔρχεται. οἱ κᾶ
δὲ ζήνων ἐν μελίτηι παῦτον εἰσὶν ἐκτὸσ τεῖχουσ δίζομεν. καὶ κα
τὰ λάωμεν τὸν ἀντιφῶντα οἰκοι. χαλινοῦτινα χαλκέα

μελίτη δήμοσ κεκροπίδοσ:

ἐκ δὴ δόντα σκευάσαι. ἐωτείλατο δὲ ἐκείνου ἀπελθεῖν· οἱ τὸ αὐλὸν
φοιτᾶλ φαν αὐτοῦ· ὃν δὴ ἐκ παρῆν μὲν· ἀμφότεροι δὲ τὸν ἐκτὸν
πρότερον ἐπὶ δημίαν. καὶ ἐπὶ ταῦ ζ τὸ· καὶ δεύτερον ἦν μὲν δὴ αὐλ
θὴν τοῖς λόγοις· τὸ μὲν πρῶτον οὐκ νεῖ· πολὺ δὲ ὕφηδρον
εἶναι· ἐοικε γοῦν μὲν τοιοῦτο εἶναι· τὸ δὲ δὴ ὀξύτερον λέγειν
τὸν πυθόδωρον, ὅτι ἀφίκοντο ποτὲ εἰς παραυθήναι αὐτὸν
μελάλω· ζήνωνα τὸ καὶ παρμενίδην· τὸν μὲν οὖν παρμενίδην
ὑπὲρ μάλα ἡδὺ πρεσβύτερον εἶναι σφόδρα πολιόν· καλὸν δὲ
κἀγαθὸν τὴν ὄψιν· ὑπὲρ ἔτη μάλιστα πεντήκοντα· καὶ ἑξήκοντα·
ζήνωνα δὲ ἐπὶ τοῦτο παρεῖναι τὸ τὸ εἶναι· ἐνιαύσιον δὲ
καὶ χαρίεντα εἰδέναι· καὶ λέγεσθαι αὐτὸν παρὰ δὲ καὶ τοῦ παρμενί
δου γράμματα. καταλύειν δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ τοῦ πυθοδώρου
ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ· οἱ δὴ καὶ ἀφικέσθαι πάντα σὺν
Κράτητος ἄλλον τινὰ σὺν μεθ' αὑτοῦ πολλούς· ἐωθυμοῦντας ἀκ
κούσαι τοῦ ζήνωνος τῶν συγγραμμάτων· τότε γὰρ αὐτὰ πρῶτον
ὑποκείμενον κομισθῆναι· σὺν Κράτητι δὲ εἶναι τότε σφόδρα
μέν· ἀνδρὶ ἀνδρῶν αὐτοῖς τὸν ζήνωνα αὐτὸν· τὸν δὲ
παρμενίδην τυχεῖν ἔξω ὄντας· ὡς εἶναι πάνυ μικρὸν ἔτι λοιπὸν
τοῦ λόγου ἀκούσαι τοῦ τριάκοντα μνημόνων· ὡς σμικρὸν ἄπτα
ἔτι ἔσεσθαι κούσαι τῶν γραμμάτων· οὐ μὴν αὐτός γε ἀλλὰ καὶ πρό
τερον ἀκηκοέναι τοῦ ζήνωνος· τὸν οὖν σὺν Κράτητι ἀκούσαν
τα· πάλιν τὸ κελεύσαι τὴν προτέρην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου
λόγου ἀναγνῶναι· ὡς ἀναγνῶσθέντος· τοῦτο φάναι τὸν ζήνωνα
τοῦτο λέγειν· εἰ πολλά ἐστι τὰ ὄντα· τί ἄρα δεῖ αὐτὰ· ὁποῖά
τε εἶναι καὶ ἀνόμοια· τοῦτο δὲ δὴ ἀδύνατον· οὔτε γὰρ τὰ ἀνό
μοια ὁμοίους· οὔτε τὰ ὅμοια ἀνόμοια οἷόν τε εἶναι· οὐχοῦτω
λέγειν; οὕτω φάναι τὸν ζήνωνα· οὐκοῦν εἰ ἀδύνατον ταῦτα
ἀνόμοια ὅμοια εἶναι· καὶ τὰ ὅμοια ἀνόμοια· ἀδύνατον δὴ
ὡς πολλὰ εἶναι· εἰ γὰρ πολλὰ εἴη· παράχοι ἂν τὰ ἀδύνατα· ἆρα

ὁ λὶ τῶ παρ α θη ναί ων δορ
τὴ ξ ὁ φῶν· ἐξ θη μὴν
πρῶ τον· ὑπο βρι χθο
μί ου τοῦ ἡ φαί α σου
ξ τ' α θη ναῖ ον· ἰα τρὸν
ὑπο θη σί ων σω σω
μα τοσ τοῦ δή μου
ἅ σ' ἄεν ἀγα θέ ων
δια πρέ τε ἐων· καὶ
ἀν ρ ἱ ζη καὶ πα ὶ σ ἰ σθμὴ
οὐ πρῶ βύ τε ρος· καὶ
ἀ γα θεί ος ἀν ὴρ· τὸν δὲ
μι κῶν πολί ἄσσ ον ἠ ἔναι
ον δὲ μ φορ έων· ξ κατ
θα νοῦ σιν αὐ τὸν λαί ᾳ
πλε κτῆ ι·

ξ ὧν θη λα σὺν ξ ὧν ἀρ ρέ
ν ἐρ ων μὲν ἥλι ξ ι σ
ζυ γὴς κατὰ μεταφο
ρὰν δὲ τ' ἀπὸ τούτ ξ
ὧν παῖ τ' ἄσ ον λογι
μὸν πάν μ· λι ξ ὑν
θα νά λογας· ἐπεὶ οὖν
κασ ὰ θα νά τους· σὺν τ
παῖ δι κ' ὠφ λα μό με·
ἐρ αφι ᾶ σε· λι δὲ λοιπ ι
ὡς ὧν ἐστ τὸ πολὺ ἐκ τῶν
ἀσθε νῶς ἐρ ων μὲν ἀν ρ·
τὸ ποσ ἀριθ μὸς ὃν
ἐν τῶ ναι οἱ πόρ ροι
προ φατ ἐ ρασ· ἡ δὲ
μι κρὸν ἐκ οἱ· ὃ μὲν
ἓξ ων τ ἐ χσ ο· ὁ δὲ ἐρ των·

τοῦ τοῦ ζ ἡ νω νος πρῶ
τον ἐκ ἐν χ ἀ ρι μεν· φ πολ
λὰ τὰ ὄν τα· τὸ αὐτὸ
ὅ μοι ον σ ἀ νό μοι ον
ἀλλ' αἰ μὲν ἀ νό μοι ἀν
τὸ αὐτὸ εἶν ὅ μοι ο μ
ξ ἀ νό μοι ο μ· οὐ κ' ἀ λ
πολλὰ τὰ ὄν τα·

τοῦτό ἐστιν ὃ μοῦλον ταί σου οἱ λόγοι. οὐ κάλλο τι. ἡ δια μαί χθαι παρα
παύ σαι τὰ λεγόμενα. ὡς σύ μολλάεσθαι καὶ τοῦτον αὐτοῦ. οἱ εἰσι τοῦ κ
μύριον εἶναι. ὃ κατὰ τὸν λόγον. ὡ σὲ ς λίγδι τοσαῦτα τοῦ κμύ
ρια μαρέ χθαι. ὅσον ὁ περ λόγος γέγραφας. ὡς σύ κέαι πολλῶ.
οὐ μολλὰ ἐλεῖ ἡ φὼ οὐ κορθῶς καταμαν θάνω: οὐ κάλλα φάναι
τὸν ζήνωνα καλῶς ὁμολογῶ κας, ὅλον τὸ γράμμα ὃ μοῦλεται μαν
θάνω εἰ πεῖν τὸν σωκράτη. ὃ παρμενίδη ὅτι ζήνων ὅλε. οὐ μό
νον τῇ ἄλλη σου φιλία μοῦλεται οἱ κειῶσθαι. ἀλλὰ καὶ τῷ σῳ
γράμματι. ταυτὸν γὰρ γέγραφε τρόπον τινὰ ὁ πατὴρ σου. μεγάλα
λῶν δὲ ἡμᾶς πειρᾶται ἐξαπατᾶν. ὡς ἑτέρου τινὸς λέγων. σὺ μὲν
γὰρ ὄν τοῖς ποιήμασιν ὂν φησὶν εἶναι τὸ πᾶν. καὶ τούτων τοῦ κμύ
ρια παρέχ. καλῶς γε καὶ σύ. ὁ δὲ δὲ αὖ. οὐ μολλὰ φησὶν εἶναι.
τοῦ κμύρια δὲ καὶ αὐτός. σαφῶς μολλὰ καὶ σαφῶς γέγραπται παρέχεται.
τὸ οὖν τὸν μὲν, ὂν φάναι. τὸν δὲ, μὴ μολλά. καὶ οὕτως ὁ κάτερον
λέγειν. ὡ σὲ μὲ δὲν τὸν αὐτὸν εἰρῆ κέναι δοκεῖν. ὃ χε δὲ τὸ λέγον
τος ταυτὸ. ὑπὲρ ἡμᾶς τοῦ ἄλλου. φαίνεται μὲν τὰ εἰρημένα
εἰρῆσθαι: ναὶ φάναι τὸν ζήνωνα ὡ σσό κρατες. σὺ δοῦν τὴν
ἀλήθειαν τοῦ γράμματος οὐ σαφῶς ἠίσθησαι. καί τοι φ' σὲ περ
ἀληθῶς καὶ ναι σκύλακες. ἀμφότερα θεῖα τε καὶ ἴχνη εἰσὶ τοῦ λε
χθέντος. ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὁ τοῦτο λαμβάνει ὅτι τοῦ σαφῶς
πασιν οὕτως ἐμφαίνεται τὸ γράμμα, ὡς ἂν οὐ σαφῶς οὐ λέγειν δο
κοῖ θὲν γράφειν. τοῦ δὲ ἀφανοῦς καὶ κρυπτόμενον ὡ σαύτως
δεῖ πρᾶγμα τὸ μέγιστον. ἀλλ' οὐ μὲν εἰκὸς τί τοῦ νοῦν ἐμμελῆ κόσμον.
ἐστὶ δὲ τὸ μὲν ἀληθὲς μὴ μὴ θαύτιο ταῦτα τὰ γράμματα τοῖς
παρμενίδου λόγοις. πρὸς τοῦτ' ἐπιχειρῶν ταῦτ' οὐκ ὀκνεῖν δῆ.
ὡ σ' εἰ θέλει. πολλὰ καὶ νόλοια σημαίνει ταῦτα τοῖς λόγοις
καὶ θράσους ἀν τοῖς. ἀμ τιλέγει δηοῦν τοῦτο τὸ γράμμα. πρὸς
τοῦτ' αὐτὸ πολλὰ λέγοντας ἐξ ἀνταποδίδοσι καὶ πλείω. τοῦτο
μοῦλόμενον δηλοῦν. ὡ σ' ἔτι μολοιότερα ταῦτα ἂν οὖν τοῦν
δὲ ὑπόθεσις, εἰ πολλαί εἰσιν. ἡ δὲ τοῦ θ' εἶναι, ἕν τιος ἰ καρῶς
ἐπιζητοῦσι. διὰ τοιαύτην δὴ φιλοτιμίαν. ὑπονοοῦντος ἡμοῦ γράφη

καὶ τὸ αὐτὸ ἐκλεπτε γραφῆναι· ὥστε οὐδὲ κωλύσασθαι ἂν ὑμᾶς· ἔτι δὲ
ξυμβαῖνον αὐτὸ εἶναι τὸ φῶς· εἰ τε μή· ταύτην οὖν οὐ λαμβάνει ὡς σὸν κρί
νων· ὅτι οὐ χιτῶνος φιλομείκιος εἶ αὐτὸ γεγράφθαι· ἀλλ' ὑπερ
ον βυτῆρος φιλοτιμίας· ὃς εἰ ὁ πορνεῖον· οὐ κακῶς λέγεις ἔχειν·
ἀλλ' ἀπολέγομαι τὸν σὸν κρίτην· καὶ μοι δοκεῖς εἶναι αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἰλικρινὲς ὁμοιό
τητος· καὶ τοῦτο οὐκ ἀληθὲς ὂν ἐναντίον ὄν ἐστιν ἀνόμοιον; τοῦ
τον δὲ λωβητὸν τοῖν· καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τἄλλα ἅπαντα μὴ τοιαῦτα
λούμενον· μεταλαμβάνειν· καὶ τὰ μὲν τῆς ὁμοιότητος μεταλαμβάνον
τα· ὅμοια μιμεῖσθαι ταύτης τε· καὶ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν μεταλαμ
βάνῃ· τὰ δὲ τῆς ἀνομοιότητος ἀνόμοια· τὰ δὲ ἀμφοτέρων ἀμφότερα·
εἰ δὲ καὶ τἀναντία ἐναντίων ὄντων· ἀμφοτέρων μεταλαμβάνει· καὶ
ἔστι τῶν μετέχειν ἀμφοῖν ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια αὐτὰ αὑτοῖς· τί
θαυμαστόν· εἰ μὲν γὰρ αὐτὰ τὰ ὅμοια αὐτῶν· τέρας ἂν οἶμαι εἶναι
καὶ μόνα· εἰ δὲ τὰ ἀνόμοια ὅμοια· τέρας ἂν οἶμαι εἶναι· ἔστι δὲ τοῦτον
μετέχον τῶν ἀμφοτέρων· ἀμφότερα ἀποβαίνει τοῦτον τὸν τρόπον·
οὐ δεῖ ἔμοιγε ὀζημίων αὐτὸν δοκεῖν· οὐδὲ γε ἐᾷ αὐτὰ τὰ ἀπο
φαίνειν τί· τἀναντία ἔχειν τοῦ ὄμου καὶ ταυτὰ ταὐτὰ πολλὰ καὶ πολλὰ
τὸν αὐτὸν ἔχειν· ἀλλ' ἓν ὂν ἐστιν ὄν· αὐτὸ τοῦτο πολλὰ καὶ ἄπορα δείξῃ·
καὶ αὖ ταὐτὰ πολλὰ δεῖ ὄν· τοῦτο ἢ δεῖ μαίσομαι· καὶ πρῶτον
ἄλλων ἁπάντων οὕτως· εἰ μὲν αὐτὰ τὰ γένη τὰ καὶ εἴδη·
ὁρᾶν τοῖς ἀπὸ φαίνοιτ' ἂν ἄρα τί αὐτὰ ταῦτα πρὸς αὑτὰ ἔχον τὰν ἄξιον
θαυμαζειν· εἰ δὲ μὲ ὄρη τις ἀποδείξῃ ὄντα καὶ πολλὰ· τί θαυμα
στόν· λέγω δ' ὅταν μὲν οὖν λῃ τὰ πολλὰ ἀποφαίνειν· οὐκ ἔστιν ὁρᾶν
τὰ ἐπιδεξιούμενα ἐστίν· ὁρᾶν δὲ τὰ ἀναφιάζοντα· καὶ ὁρᾶν μὲν τὰ
προύσθεν· ὁρᾶν δὲ τὰ ὄπισθεν· καὶ ἄνω κάτω καὶ κατὰ τοσοῦτον·
πολλὰ θοινᾶν γὰρ οἶμαι μετέχω· ὁ τἀν δὲ ὄρη ὁρᾶν οὐκ ἔστιν
τῶν· εἶσ' ἰδέα εἶναι ἄρα· μετέχον καὶ τοῦ ὄρους· ὃ δὴ οὐκ ἀληθὲς ἀπο
φαίνει ἀμφότερα· ὅταν οὖν τις τοῖς αὐτὰ ταῦτ' ἐπιχειρῇ· πολλὰ καὶ ὄρη
ταυτὰ αὐτὰ φαίνειν· λίθους καὶ ξύλα καὶ τὰ τοιαῦτα· φήσομεν
αὐτὰ πολλὰ καὶ ὄρη λέγειν· οὐ τὰ ὄρη πολλά· οὐδὲ τἀπόλλα ὄρη·

οὐδέ πω θαυμαστὸν λέγειν· ἀλλ' οὐ πρὸς ἅπαντα ὁμολογοίμην· ἔστι δέ, τίς ὢν μοι δὴ φανῇ λέγων· πρῶτον μὲν διαιρῆται αὐτὰ χωρὶς αὐτὰ καθ' αὑτὰ εἴδη· οἷον ὁμοιότητα τοῦτο καὶ ἀνομοιότητα καὶ πλῆθος καὶ τὸ ἓν καὶ στάσιν καὶ κίνησιν· ἢ πάντα ταῦτα ὁμοίως συγκεραννύμενα διακρίνεσθαι ἀποφαίνῃ. ἀπορίαι μὲν ἂν φανεῖεν πάσαις ταῖς πρόσθεν· ταῦτα δὲ ἀνδρείας μὲν πάνυ ἡγοῦμαι σωτηρίας τοῦ σοῦ λόγου· πολὺ μέντοι ἧττον ἢ δεῖ μᾶλλον σὲ λέγω ἀγωνιεῖσθαι, εἴ τις ἔχοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἴδεσιν ὅσα τοσαυτασὶ πλῆθος μέν ἐστιν ὅσα περ ἐν τοῖς ὁρωμένοις διείληφεν. οὕτω καὶ ἐν τοῖς λογισμοῖς λαμβανομένοις ἔστι δεῖξαι· λέγοντος δὲ ἐμοῦ πρὸς ταῦτα οὐ τοσοῦτον ἐθαύμασα ὅσον ἀγασθεὶς ἀνέκραγον· καὶ πάνυ γε εὖ τοῦ προσέχειν τὸν νοῦν· καὶ θαυμαστὸν εἶναι ἀλλήλοις πλέκοντας μεῖζον ἀποδεῖξαι τὸν σοφιστήν· ὁ πρότερον καὶ πάσου μόνον αὐτοῦ· ἐπεὶ μὴ τὸν παρμενίδην· ἀλλὰ σοφιστὴν φαίνεσθαι ἄξιος εἶ ἀγασθῆναι τῶν ὁρμηθέντων ἔστι τοῦ λόγου· καὶ μοι δοκεῖ αὐτὸς σὺ οὕτω διηρῆσθαι ὡς λέγω· χωρὶς μὲν εἴδη αὐτὰ αὑτῶν· χωρὶς δὲ τούτων αὖ μετέχοντα; καὶ τί σοι δοκεῖ εἶναι αὐτοῖς ὁμοιότης· χωρὶς ἢ ὅτι μεῖς ὁμοιότητος ἔχομεν· καὶ ὃν δὴ καὶ πολλά· καὶ παραπλησίως περὶ ἁπάντων λέγεις· ὅταν τις φάναι τὸν σοφιστὴν ἢ τὸν παρμενίδην· ἢ καὶ τάδε ἔτι μᾶλλον ἐπιτιμήσειεν· ὅτι ἀτιμότατόν τε καὶ φαυλότατον ἀπορεῖς ἔτι χρὴ φάναι

* θαυμαστὸν ἅπας

καὶ τοῦτον ἕκαστον εἶδος εἶναι χωρὶς ὂν ἄλλο αὐτοῦ· εἰ οὖν μὴ
μείζω μεταχειρίζόμεθα, ἥττω καὶ μείζω; οὐδαμῶς φαῖμεν ἂν τὸν
σοφὸν κρείττω· ἀλλὰ ταῦτα μὲν προῃρούμεθα. ταῦτα καὶ εἶναι· ἕν
δὲ δεῖ αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι· μηδὲν ἄρα εἶναι ἄτοπον· εἰ δὲ μὴ
μέντοι ποτέ μεν ἐθραύσθη· μήτε εἶναι περὶ παντὸς τοῦ τοιούτου.
ἐᾶσθαι ὅταν ταύτῃ ἀφῇ. φεύγωμεν δὲ μάλιστα μὴ ποτε
εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φλυαρίαν ἐμπεσόντες διαφθαρῶμεν· ἕκαστον
δὲ ὧν ἀριθμὸς ἔστω· ἆρα οὖν δὴ ἐλέγομεν εἶναι ἐν ἡμῖν περὶ
ἕκαστα μεταβολήν; ἔστι γάρ εἶναι φαῖμεν
τὴν παρμενίδου σοφίαν καὶ φιλο
σοφίαν· ἔστι δὲ ἀντίληψίς τις καὶ κατεμπλοκὴ δόξης· ὅτε οὐδὲν
ἀπεικάσειεν· νῦν δὲ ἔτι πρὸς ἀνθρωπίνην ἀπεικάσειε δόξαν· διὰ
τὴν ἀλικίαν· τὰ δὲ δοκοῦντά μοι εἰπέ· δοκεῖσί σοι σοφὸς εἶναι
ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὄντων· ἢ ὃν τὰ δὲ τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τοῦ ὄντος νῦν μὲν
αὖ τοῦ ἔχειν; οἷον ὁμοιότητος μὲν μεταλαμβάνοντα, ὁμοίων
μὲν ἔθους δὲ μεμάθηκε· καὶ ἄλλου δὲ καὶ δικαιοσύνης· δίκαιον δὲ
καὶ οὐ μεταλαμβάνειν; ἀναγκαῖον φαῖμεν τὸν σοφὸν κρείττω· οὐκοῦν εἴτε
ὅλου τοῦ εἴδους· εἴτε μέρους ἑκάστου τὸ μεταλαμβανόμενον μεταλαμβά
νει· εἴτε ἄλλως τίσιν μεταλήψεως χωρὶς τούτων γένοιτο· καὶ πῶς
ἂν εἴη πω· πότερον οἰητέον δοκεῖσθαι ὅλον τὸ εἶδος ἕκαστον καὶ ἀφ' ἓν εἶναι
τῶν πολλῶν ἕκαστον· εἶτα πῶς· τί γὰρ κωλύει φαῖμεν τὸν σοφὸν κρείττω
τῆς παρμενίδου δηθὲν εἶναι· ἕν ἄρα οὖν καὶ ταυτὸν ἕν πολλοῖς χωρὶς
ὂν οἰητέον, ὅλον αὖμα ἕν ἔσαι· καὶ οὐ πῶς αὐτὸ αὑτοῦ· χωρὶς ἂν ᾖ·
οὐκοῦν εἶναι φαῖμεν οἷον εἰ ἡμέρα εἴη μία καὶ ἡ αὐτὴ οὖσα
πολλαχοῦ αὖμα ἔσαι· καὶ οὐ δεῖ τι μᾶλλον αὐτὴν αὖτης χωρὶς
ἔσαιν· εἰ οὖν πῶς καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν· ἓν παῖσιν αὖμα ταυτὸν ᾖ·
ἢ δεῖ πῶς γε φαῖμεν ἂν σοφὸν κρατεῖν· ἓν ταυτὸν αὖμα, πολλαχοῦ πῶς εἶσι
οἱονεὶ ἱμάτιον κατατεταμένον πολλοῖς αὖμος· φαίη ἂν ἴσως πολλοῖς
εἶναι ὅλον· ἢ οὐκ ὄλον ἔστιν· ἢ οὐ τοιοῦτον ἢ γὰρ λέγειν· ἴσως φαῖμεν ἂν· ἢ οὐκ ὄλον
ἔφη καὶ πῶς τὸ ἱμάτιον εἶναι· ἢ μέρος αὖτου τοῦ ἄλλο ἄλλοι· μέρος·
μέρια αὖ ἆρα φαῖμεν ἂν σοφὸν κρατεῖν ἕν τὰ τοιαῦτα εἴδη· ἕκαστα μετέχοντα

ἐνίοτε κατὰ φύσιν μὲν
οὐκ ἐναντία ἂν εἴη ὁ τὸ
ξύλον λίθου κρείττω
λέγων

αὐτῶν, μέρος ὡσαύτως μετέχοι. καὶ οὐκ ἐνδέχεται ὅλον ἀλλὰ μέρος
ἕκαστον ἄν εἴη· φανερὸν οὖν τοῦτο γε ὅτι οὐκ ἐθελήσει σῶμα κρα
τεῖν φανὲν τὸ ἓν εἶδος ἡμῖν τῇ αὐτῇ θαμὰ μερὶ ζεσθαι. καὶ ἐνδέχεται·
οὐ λαμβάνει πεῖν· ὁρᾶν γὰρ φαίνεται. εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μερὶ εἰσ
καὶ ἕκαστον τῶν πολλῶν μεγάλων μεγέθους μέρει σμικροτέρῳ
αὐτοῦ τοῦ μεγέθους. μέγα ἔσται· ἆρα οὐ καλόν μοι φαίνεται; πάνυ
γοῦν· τί δὲ τοῦ ἴσου μέρος ἕκαστον σμικρὸν ἀπολαμβάνει τῇ ἰδέᾳ
οἷον ἐλαττοῦται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἴσου τὸ ἔχον ἴσον ποιεῖσθαι; ἀδύ
νατον· ἀλλὰ τοῦ σμικροῦ μέρος τι τῷ ἡμίσει ἔχει· τοῦτο δὲ
αὐτοῦ τὸ σμικρόν, μεῖζον ἔσται αὐτὸ μέρους ὄντος. καὶ
οὕτω διὰ αὐτὸ τὸ σμικρὸν μεῖζον ἔσται· οἷον διὰ προστεθὲν τὸ
ἀφαιρεθὲν τοῦτο σμικρότερον ἔσται, ἀλλ' οὐ μεῖζον ἢ πρίν·
οὐκ ἄν μέροι τὸ φάναι. τοῦτό με· τίνα οὖν τρόπον εἰ πὲν ὧδε σμικρὸν
τὸ· πῶν εἰδῶν σοι τἄλλα μεταλήψεται· μήτε κατὰ μέρη μήτε
κατὰ ὅλα μεταλαμβάνειν ἄμεμφῶς μέρους· οὐ, ματον δ' ἂν φάναι.
οὐκοῦν δοκεῖ σοι κολοῦν εἶναι τὸ τοιοῦτον οὕτω διορίσασθαι·
τί δὲ δὴ πρὸς τόδε πῶς ἔχεις· τὸ ποῖον; οἷμαι σε ἔγωγ' οὐδὲ
ἕν ἕκαστον εἶδος οἴεσθαι εἶναι· ὅτ' ἄρα πολλὰ αὖ τὰ μεγάλα
δόξει σοι εἶναι, μία τις ἴσως δοκεῖ ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶναι διὸ πάντα
ἓν δοκεῖ τὸ μέγα εἶναι; ἀληθῆ λέγεις φάναι·
Τί δ' αὖ τὸ μέγα καὶ τἄλλα ταῦτα μεγάλα, ἃ ἂν σὺ οὕτως τῇ τυχὸν
διανοῇ ἓν εἶναι; οὐ χί ἔμοιγε φαίνεται; διὰ τί δή; ὅτι ἄρα εἶδος
μεγέθους αὐτὰ ἀνάγκη μεγάλα φαίνεσθαι; ἔοικεν· ἄλλο ἄρα εἶδος
μεγέθους αὖ ἀνάγκη μεγάλα φαίνεσθαι; ἔοικε· παρὰ ταῦτα τὸ μέγεθος μέγεθος
Καὶ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ· καὶ διὰ τούτοις αὖ πᾶσιν ἕκαστον· διὰ
πάντα ταῦτα μεγάλα ἔσται· ἀλλὰ οὐ πειρώμεθα τὸ πλῆθος· ἀλλὰ
φάναι διὰ παρμερίδη τὸν σοκράτη μὴ τῶν εἰδῶν ἕκαστον λέ-
γειν νῦν νόημα· καὶ οὐ λαμβάνειν αὐτῶν προσήκειν ἡμῖν ἕκαστον
ἓν ἕκαστον τυχαῖον· οὐ τῶν γὰρ ἄν, ἕκαστον εἴη· καὶ οὐκ ἂν ἔτι
παύσοιτο οὐκ ἐλέγχειν· τί οὖν φάναι, ἕκαστον ἔσται τῶν
νοημάτων· νόημα δὲ οὐδενός; ἀλλ' οὐδαμῶς ἔστιν· ἀλλὰ

Καὶ οὐκέτι δὴ ἕκαστον σοι τῶν εἰδῶν ἔσται

τινόσ· ναί· ὄντοσ. τὶ οὐκ ὄντοσ· ὄντοσ· οὐ χρυσόσ τινοσ, ὁ ἔστι
πᾶσι μὲν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἔοικεν· μοι εἰ μή σε τινὰ οὖσαν ἴδέαν; ναί·
εἶται οὐκ εἴδοσ ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἓν εἶναι, αἰ εἰ ὂν τὸ αὐτὸ
ἔστι πᾶσιν; ἀναγκαῖον φαίνεται· τί δὲ δὴ εἰ πεῖμ τὸν παραδείγματα.
οὐκ ἀναγκαῖον ᾖ τἄλλα φύσιν τοῦ εἴδουσ μετέχειν· τὶ δοκεῖ σοι
ἐκνοήματον ἕκαστον εἶναι· καὶ πάντα νοεῖν· τὶ νοήματα
ὄντα· ἀνόητα εἶναι· ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο φάναι ἔχει λόγον· ἄλλ' ὦ
παρμενίδη· μάλιστα ἔμοιγε κατεφαίνεται ὥσπερ εἷς· τὰ μὲν
εἴδη ταῦτα· ὧν δὲ μετέχοντα ἐκείνων τἆλλα τοῖς τούτοις ὁμώνυμα
δὲ ἄλλα· τοῦτο σοι κεῖται· καὶ εἶναι ὁμοιώματα· καὶ ἃ μὲ
ἀδύνατον αὐτὰ πρὸσ ἄλλοισ γίγνεσθαι τοῦν εἰδῶν· οὐ κάλλιστόν
τὶ εἰ καθεστήκαι οὕτωσί· εἰ οὖν τι ἔφη ἔοικε τοῖσ εἴδεσι· οἷ ὄντε
ἐκεῖνα· τὰ εἴδη· μὴ ὅμοια εἶναι τοῖσ εἰκασθεῖσι· καὶ ἔστιν
ἓν ἕκαστον· τοῦτο δὲ μὴ ὅμοιον εἶναι τοῖσ εἰκασθεῖσι· ἀνάγκη
εἶναι ὅμοιον· οὐκ ἔστι· τὸ δὲ ὅμοιον πρὸσ ὅμοιον· ἆρ' οὐ μία ἰδέα
ἀνάγκη ἑνὸσ τοῦ αὐτοῦ εἴδουσ μετέχειν; ἆρ' ἀνάγκη· οὐ δοκοῦντα
ὅμοια μετέχοντα τοῦ ὁμοίου τὶ· οὐκ ἐκεῖνο ἔσται αὐτὸ τὸ εἶδοσ;
πάνυ γε οὕτω· οὐκ ἄρα οἷόν τε τι τοῖς εἴδεσι· ὅμοιον εἶναι·
οὐδὲ τὸ εἶδοσ ἄλλοι· ἑνὶ δὲ μὴ παρὰ τὸ εἶδοσ αἰεὶ ἄλλο ἄν
φαίνηται εἶδοσ· καὶ ἐκεῖνο πρὸσ ὅμοιον τὶ· ἕτερον αὖ καὶ
οὕτω πᾶν ἀεὶ καινὸν εἶδοσ γίγνηται· ἐὰν καὶ τὸ
εἶδοσ· τῶν ἄλλων μετέχον τὸ ὅμοιον γίγνηται· ἀλλὰ θέα ἔτι
λοιπόν· οὐκ ἄρα ὁμοιότητι τἆλλα τῶν εἰδῶν μετέχει καὶ
μεῖ· ἀλλ' ἄλλο δεῖ ζητεῖν· ᾧ μετέχει· ἐοικέν· ἕκαστα· τοῖσ εἴδεσι·
ῥᾴδιον οὖν φάναι ὦ σώκρατεσ· ὁστισοῦν τὴν ἀπορίαν· βαρύ τι σοφὸν εἶδοσ
ὄντα· αὖ τοῦτο καθ' αὑτὸ διορίζηται· καὶ μάλα· ἓν τοίνυν ὧδε ἔσται
φάναι· ὅτι ὡσὰν ἔοικεν εἶναι· οὐδὲ ποσὰ αὖ τὰ ὄντα ἐστὶν
ἡ ἀπορία· ἢ ἓν εἶδοσ ἕκαστον τῶν ὄντων· ἀλλ' εἴ τι ἀφορίζο
μενοσ θιγήσεται· πῶσ δὴ εἶναι· πῶσ μὲν καὶ ἄλλα φάναι·
μέγαν δὲ τὸν δὲ· ἢ τὸ φάναι μὴ δὲ προσήκειν αὐτὰ μόνα
σκοπεῖσθαι ὄντα τοιαῦτα· οἷα φαμὲν δεῖν εἶναι τὰ εἴδη· τοῖσ
ταῦτα λέγοντι· οὐ καλῶσ ἔχει τὸ δεῖξασθαι ὅτι τοῦτο ἄτοπον

εἰμὴ πολλοῖς μὲν τύχοι ὑμπείρος ὢν ὁ ἀμφισυήτων· καὶ μὴ ἄφυκτος
ᾖ· ἐθέλοι δ' ἐπαΐειν πολλὰ καὶ πόρρω θεν προαισθυομένου τοῦ
ὑπολείπεσθαι· ἀλλ' οὐπὶ θάνατον ἡ εἰμὶ ὁ ἄμφισβητῶν αὐτῷ
ἀμφίζωον εἶναι· οὐδὲ δὴ ὁ παρμενίδης φάναι τὸν σωκράτη·
ὅτι ὁ σωκράτης ὅμοιόν ἐστι καὶ σὲ καὶ ἄλλον· ὅ ἐστι σωτηρίᾳ καὶ
καθ' αὑτὴν ἀνθρωπίνη ἰδέα εἶναι, ὁμολογήσαι ἂν
πρῶτον μὲν· μὴ δὲ μίαν ἀνθρωπίνην εἶναι ὑπολήψεσθαι· πόσῳ μᾶλλον ἂν αὐτὴν
καθ' αὑτὴν ἔτι εἶναι φάναι τὸν σωκράτη· καὶ λοιδορήσεσθαι φήσας·
οὐκοῦν ὅσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἄλληλά εἰσιν αὐταὶ πρὸς αὑτὰς
τὴν οὐσίαν ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ πρὸς ταῖς παρ' ἡμῖν ἔστε ὁμοιώματα
ἔστε οἷα δὴ τὰ αὐτὰ τυγχάνει· ὧν ἡμεῖς μετέχοντες, εἶναι
ἕκαστα αὐτῶν ὀνομάζομεν· ταῖς δὲ παρ' ἡμῖν ταύταις· οὐδὲν μᾶλλον
ὄντα ἑκείνοις· οὐδὲ πρὸς αὐτὰς ἐστιν· ἀλλ' οὐ πρὸς ταῖς εἰδωλικαῖς
ὄντα τῶν ἀλλ' οὐκ ἐκείνων· ὅσαι ἂν ὀνομάζηται οὕτως·
πρὸς λῷστος φάναι τὸν σωκράτη· οἷον φάναι τὸν παρμενίδην
ἐμὸν εἶπον ἡμῶν τοῦ δικαιοσύνην ἐμὴν· οὐκ αὐτὸς τοῦ
δικαιοσύνου· ὅ ἐστι δικαιοσύνη· ἐκείνου δοῦλος ἐστιν·
αὐτοῦ δούλου· ὅ ἐστι δοῦλος· δικαιοσύνη ὁ δικαιοσύνη· ἀλλ' ἄρ' οὐ
ἂν· ἀμφοτέρα ταῦτα ἐστίν· αὐτὴ δὲ δικαιοσύνη, αὐτὴ δου
λεία ἐστὶν ὅ ἐστιν· καὶ δουλεία αὖ πρὸς αὐτήν· αὐτὴ δουλεία
αὐτὴν δικαιοσύνη ἐστί· ἀλλ' οὐ ταῖς ἡμῖν πρὸς ἐκείνα τὴν δικαιο
σύνην ἔχει· οὐδὲ ἐκείνα πρὸς ἡμᾶς· ἀλλ' ὁλόφω, αὐτὰ αὐτῶν
καὶ πρὸς αὐτὰ ἐκείνα τε ἐστιν· καὶ ταῖς παρ' ἡμῖν αὖ αὐτῶν
πρὸς ἑαυτάς· ἢ οὐ μανθάνεις ὁλόφω; παντάπασιν τὸν σωκρά
τη μανθάνω· οὐκοῦν καὶ ἑκάστη ἡμῖν φάναι· αὐτὴν μὲν ὅ ἐστιν
ἑκάστη ἡμῶν· τὸν ὅ ἐστιν αὐλητήν· αὐτὸν ἂν ἕκεινον ἤ ἑκάστη
μῆ· παντάπασι· ἑκάστη δὲ αὖ τῶν ἑκάστων ἢ ἔστιν ἑκάστου
τῶν ὄντων ὅ ἐστιν, εἴη ἂν ἑκάστη· ἢ οὔ· ναί· ἢ δὲ πα
ρ' ἡμῖν ἑκάστη, οὐτὸν παρ' ἡμῖν ἄρ' αὐλητήν ἐστιν εἴη· καὶ αὖ
ἑκάστη ἢ παρ' ἡμῖν ἑκάστη· τοῦτ' παρ' ἡμῖν ὄν τοῦτ' ἑκάστου
ἂν ἑκάστης σμικροί εἶναι; ἆρ' ἀνάγκη· ἀλλ' οἰμαι οὐταῖς

δοκοῦσι μὴ ραδίως πιθομένου

τὰ εἰ δικαίως ὁμολογεῖτο. οὔτε ἔχομεν· οὔτε παρὰ ἡμῖν οἰόν τε εἶναι·
οὐ γὰρ οἷόν τε· ἢ καὶ δοκεῖ τι παρὰ τοῦτο εἰ δοιεν τοῦτο δικαίως
μὲν. ἀλλὰ τὰ γε μέρη αὐτῆς ἔσται δίκαια; ναί· ὁ γε ἡμέτερος οὐκ ἔχομεν;
οὐ γάρ· οὐκοῦν ὅτε γε ἡμῶν ἦν ὠφέλιμον ἦν τὸν εἰλωτικὸν οὐδὲν· ὥσθ' ὅλη
αὐτὴ ἦν ἀτιμία οὐδὲ ἔχομεν· οὐκ ἔοικεν· ἆρα μὴ ἔσται ἀδικία
μὴ ἔσται καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν οὐκ ἔσται· καὶ τὸ ἀγαθόν· ὃ παρὰ τὰ ἀδικήματα
οὐκ ἐστὶ λέγειν αὐτὰς οὔσας. ὑπολαμβάνομεν· κινδυνεύει· οὐ
ῥᾴδιον εἰδέναι τοῦτο. δεινότερον τόδε· τὸ ποῖον· φαίνεται ἀεὶ οὐ.
ἐπεὶ ἔσται αὐτό τι μέρος ἴσον ἀτιμίᾳ. πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον
εἶναι. ἢ τὴν παρὰ μικρὸν ἴσην ἀτιμίᾳ καὶ μεῖζον καὶ τἆλλα
παράπαν οὕτως; ναί· οὐκοῦν ἐπεί τι ἄλλο οὐ τῷ ἴσον ἀτιμίᾳ
μεθέξει. οὐκ ἂν εἴη ἀτιμία· ἢ δ' ὃς φαίνεται ἔχειν τὴν ἀκρι-
βεστάτην ἴσην ἀτιμίᾳ· ἀνάγκη· ἆρ' οὖν οἷόν τε αὖ ἑκάστῳ
τὰ παρὰ μικρὸν ἴσα ἀτιμίᾳ ἔχοντα; τί μὲν οὔ·
ὅτι ἔφη ὁ παρμενίδης ὁμολογήσεσθαι ἡμῖν ἐκ τοῦ κρατύλου· μήτε
ἐκείνου τὰ εἴδη πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν τὴν δύναμιν ἔχειν ἣν ἔχει·
μήτε τὰ παρ' ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα· ἀλλ' αὖ τὰ πρὸς αὑτὰ ἑκάστοις
τοῦτο· ὁμολογήσεται γάρ· οὐκοῦν εἴ τι παρὰ τοῦτο αὐτὴ ἔσται
ἡ ἀκριβεστάτη δικαιοσύνη. καὶ αὐτὴ ἡ ἀκριβεστάτη ἀδικία
μὴ· οὐδ' ἂν ἡ δικαιοτέρα ἐκείνου ἡμῶν ἦν ἢ ἀδικωτέρα ἡμῶν εἶναι·
ἐκεῖνοι τε ἂν· καὶ τὰ τὸν αὐτὸν λόγον· οὔτε δικαιότατα ἡμῶν εἶναι·
οὔτε ἀνθρώπεια πράγματα θεοῖς ὄντα·
ἀλλὰ μὴ λίαν ἔφη θαυμαστὸς ὁ λόγος· ἧττον τοῦ ἀπαθρῆ
σθαι τοῦ εἰδέναι· ταῦτα μέντοι σοὶ κρατύλῳ ὕφηγεῖτο παρμενίδης·
καὶ ὅτι ἄλλα πρὸς τοῦτοις· παντάπασιν ἄρ' ἀκαιρον ἔχειν τὰ ἄδη·
εἰ ἔστιν αὐτὰ αἱ ἰδέαι τῶν ὄντων· καὶ ὁρίζεται τί τὸ αὐτό τι
ἕκαστον εἶδος· ὃ δὴ ἀπορεῖται τὸν ἀκούοντα· καὶ ἀμφισβη
τήσιμον· ὥστε οὐδὲ ἔστι ταῦτα· ἧττον ὅτι μᾶλλον εἰ ἔστιν ἀνάγκη

τὸ δημότερον οὐχ οἷόν
τε ἰσχυρότερον εἶπον·
ὡς εἰ ὤοντο δημοσίᾳ
λέγειν τοὺς κρατοῦντας
τὰ δημοτικὰ μᾶλλον ἢ
ἀληθῆ, ὡς δυνατὰ ἂν
τοῖς πολλοῖς ὄντα πείθειν·

- ὡς τὸ εἶναι τὴν ἀμιμησίαν φύσει οὖσαν· καὶ ταῦτα λέγοντα δοκεῖν
τὰ λεγόμενα· καὶ ὁ ἀρτίως ἐλέχθη μέν· θαυμαστὸν δὲ ὡς δοκεῖ πάλαι
- πάσιν εἶναι· καὶ ἀεὶ δηλοῦται παύεται μὲν ὑφ' ὑοῦ τοῦ δωνησομένου
μανθάνειν· ὡς ἑαυτοῦ τι ὂν καὶ οἰκεῖον αὐτὴν καθ' αὑτήν·
ἔτι δὲ θαυμαστότερον τοῦ δυνήσονται καὶ ἄλλον δωνησόμενον
- δηλαδή· ὡς παύτων ταὐτὸν ἰκανῶς δυκρινησόμενον· συμφορᾷ
σοι ἔθηκε παρεμπίπτων ὁ σωκράτης· ὡς μάχεσθαι καταμόνως
- λέγεις· ἀλλὰ μέντοι εἰ πεμπόμπαρεμπίπτων· εἰ δὲ μή ἐστι σῶς ὁ κρα
τὴς αὖ μὴ ἐάσει εἶναι τὸν λόγον· ἕως παύτα ταῦτα μὴ
δὴ καὶ ἄλλως τοι αὐτὰ σκοπεῖσθαι· μὴ δὲ πόρρω εἶναι εἴδος
ὅμοιον ἑκάστου· οὐδὲ ὁποιονοῦν τρέπει τὴν διάνοιαν ἕξειν· μὴ ἐάσῃς
ἰδέαν τὸν λόγον ἑκάστου τὴν αὐτὴν ἀεὶ εἶναι· καὶ οὕτως
τὴν τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν ὡς ἅμα παύτα παύσει διαφθερεῖ· τοιοῦτον
- μέν οὖν μοι δοκεῖς· καὶ μάλιστ' ἂν ἡσθείην· ἀληθῆ λέγεις φάναι·
τί οὖν ποιήσεις φιλοσοφίας χάριν· ὅτῳ τρέπει ἁμῶς ἔχειν τούτων·
- οὐ παύνυ μοι δοκῶ καθορᾶν· ἔμοιγε τοιαῦτα παρόντα· ὡς ἴσως ἐστὶν
πρὶν γυμνασθῆναι ἱκανῶς σωκράτους· ὁρίζεσθαι ποῖ χρεὶς κάλλον
τὸ αὐτὸ καὶ δίκαιον· καὶ ἀγαθὸν καὶ ἓν ἕκαστον τῶν εἰδῶν· ἔμοιμ' ὁπόσα
γὰρ καὶ πρόσθεν σοῦ ἀκούσαμεν διαλεγομένου ἔμοιγε δὲ· ἀπιστοῦσι
- τοῖς δὲ· καλλίμοιμ' οὖν καὶ θείαν ἔμοιγε δοκεῖ λόγων ὁρμὴν λόγων ὁρμαίσασθαι
τοῦ λόγου· ἕλκυσον δὲ σαυτὸν ὡς γυμνασόμενον μάλιστα· δι' αὐτὸ
δοκοῦσθαι ἀχρεῖόν ἐστιν εἶναι καὶ καλούμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν
ἀδολεσχίαν· ἕως ἔτι μοῦσα εἰ· ἐὰν δὲ μή· σὲ διαφθεῖρ ἔτι
- ἡ ἀλήθεια· τί οὖν ὁ τρόπος φάναι ὁ παρεμπίπτων τὸν γυμνα
σίαν· οὗτος εἰ πεμπόμπορ λίκωνος ζήνωνος· πολλῶν τοῦ τρόπου
καὶ πρὸς τοῦτον ἔμοιγε μάθων εἰ πόντος· ὅτι οὐ κείσεται ἔμ τοῖς ὄρ
μενοῖς, οὐδὲ πρὸς ταῦτα τὴν πολλὴν ἔμοιγε σκοπεῖν· ἀλλὰ πρὸς
ἕκεινα ἀμαίλιστα τὸν λόγον λαμπροί· καὶ εἰ δή σὺν ἔμοιγε
εἶναι· δοκεῖ γάρ μοι ἐοικέναι ταύτῃ γε οὐδὲν χαλεπὸν εἶναι καὶ ὁμοιοῦσθαι
καὶ ἁρμόσαι· καὶ ἄλλο τι οὖν· τὸν ὄντα σοφιστὴν τὸν λεγόμενον·
καὶ καλῶς γε φῂς· χρὴ δὲ καὶ τόδε ἔτι πρὸς τούτῳ ποιεῖν·

μὴ μόνον εἰ ἐστὶν ὄκαιον ὑποτιθέμενον σκοπεῖν τὰ συμβαίνοντα
τῷ ὄκτηνι ὑποτεθέντος· ἀλλ' ἂν εἰ μὴ ἐστὶ· τὸ αὐτὸ τοῦτο ὑποτίθε
σθαι, εἰ μούλεται μᾶλλον ἢ μὴ αὐθῆναι· πόσα λάβοις φάναι· οἷον
ἔφη εἰ μούλῃ ὡδὶ τὰ τοῦ τηνὶ ὑποτεθέντος λῦσαι ζήμιον ὑπέθετο.
εἰ πολλά ἐστι· τί χρὴ συμβαίνειν καὶ αὐτοῖς τοῖς πολλοῖς· πρὸς
αὐτά· καὶ πρὸς τὸ βῆ· καὶ τοῖ βῆ· πρός τε αὐτὸ καὶ πρὸς τὰ πολ
λά· καὶ αὖ εἰ μὴ ἐστὶ πολλά· πάλιν σκοπεῖν τί συμβαίνει σθαι
καὶ τοῖ βῆ καὶ τοῖς πολλοῖς· καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα·
καὶ αὖθις αὖ ἐὰν ὑποθῆι· εἰ ἔστιν ὁμοιότης ἢ εἰ μὴ ἔστιν· τί
ὄφ ὄκατέρας τηνὶ ὑποθέσεως συμβαίνει σθαι· καὶ αὖ τοῖς τοῖς
ὑποτεθεῖσι καὶ τοῖς ἄλλοις· καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλλη
λα· καὶ περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς λόγος· καὶ περὶ κινήσεως· καὶ
περὶ στάσεως· καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς· καὶ περὶ αὐτοῦ
τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι· καὶ ἐὰν λόγος περὶ ὁτουοῦν ὑποθῆ
σὸς ὄντος καὶ σὸς οὐκ ὄντος· καὶ ὁτιοῦν ἄλλο παράδοξον παρόντος.
δεῖ σκοπεῖν τὰ συμβαίνοντα πρὸς αὐτὸ καὶ πρὸς ἐὰν ὄκαστον τῶν
ἄλλων· ὁτιὰν προσθῆι· καὶ πρὸς πλείω· καὶ πρὸς ξύμπαντα
σὸς αὐτός· καὶ τὰ ἄλλα αὖ· πρὸς αὐτά τε καὶ πρὸς ἄλλο ὁτι
ἂν αὐ εἰ προαιρῆι· ἐὰν τε σὸς ὢν ὑποθῆι· ὁ ὑπεναντίον· ἐάν τε
σὸς μὴ ὤν· εἰ μᾶλλον τὸ δόξαν μὴ ἀσύμβατος· κύριος δὲ
τε εἶναι τὸ αὐληθές· οὐ μὴν χαλεπὸν ἔφη λάβοις σὺ παρ' ἐμοί δη πρά
γματα· καὶ οὐ σφόδρα μανθάνω· ἄλλ' οἷοι τί οὐ δῆλόν σοι ἐστὶν
ὑποθέμενος τί· ἵνα μᾶλλον κατανοήσω· πολὺ βέλτιον φάναι
σὺ σοὶ κρατεῖν πρὸς ταῦτα· σὺ σοὶ δὲ· ἄλλο οὐδέν· ἢ πῆν
τὸν σὸν κρατεῖν ζήμιον· τί οὐ δῆλόν ἐστιν ἡμῖν· καὶ τὸν ζήμιον ἂν ἔφη
γὸν λάσαι τῶν φάναι αὖ τοῦ σὸν κρατεῖν δεῖ σθαι παρ' ἐμοί δου·
μὴ γὰρ οὐ φαῦλον δῆλον ἐλέγχει· δῆ οὖν χρὴ σὸν εἶναι πρὸς ταῦτα;
εἰ μὴ σὺν πλείονι ἢ μὴ· οὐ καλὸν ἄξιον δῆ δεῖ σθαι· ἀπρεπὲς γὰρ
τοῦτο τοῖς αὐτοῦ· πολλῶν ζημίαν λέγειν· ἄλλως τε καὶ τηλικοῦτο
ἀμφοῖν οἱ μὲν γὰρ οἱ πολλοὶ ὅτι ἀμφοῖν ταῦτα τῷ διεξόδου τὸ καὶ
πολλαχοῦ· ἀδιάλειπτον ζῆν τυχόν τοῦ τοῖς αὐληθεῖ· μοῦσι σχεῖν· φόβου

ὁ τοῦ μέλο ποιοῦ ἦ βύ
κου. ρ. ἡ τοῦ· θρασὺ αὐτὲ
με κυμβάσι ὑπεμλέ
βαίροι στάκτρα ὀμμα
τι δυρκόμενος· κλαί
μοι πάντα λαπόις·
ἅς χ' ἁρπαδὰ δίκτυα
κύπριος μάλλει
ἰμάντα τρομέων ἱπέ
πτερχόμενον· ὡς τε θο
ρὲ ζυγὸς ἵππος ἀνὲ
θλοθόρος ποτὶ νίκα
ἱ ἁσκῶν σὺν σωμοχέ
οι θοῖς ἐλσάλμασι
ἔπαν :-

ἡ παραφθορά.

ἀλλὰ τὸ μὴ μέλλω πρᾶγμα δὴ
πρᾶγμα ποιεῖν.

ὦ παρμενί δη· σοὶ κράτει σων δεόμαι· ἵνα καὶ αὐτὸς ἀκούσω λιγὰ
χρόνου· ταῦτα δὴ εἰπὼν τοῦ τοῦ Ζήνωνος ἔβλαστε φάρμα-
κον πυθόδωρον· οὐ τόν τε δεῖσθαι τοῦ παρμενίδου· καὶ τὸν ἀριστο-
τέλη καὶ τοὺς ἄλλους· ὃ μὲν δείξασθαι φησὶ· καὶ μὴν ἄλλως ποιεῖν·
τὸν οὖν παρμενίδην ἀνάγκη φάναι πειθεσθαι· καίτοι δοκοῦμέν
τοῦ ἴβυκείου ἵππου σωστὸν θέσθαι· οἷ ὅκεῖνος ἀθλητὴ ὁμῶς
καὶ πρὸς ὀκυτέρω ἁρμάτι μᾶλλον τι ἀγωνίζεσθαι· καὶ δυσπειθίαν
τρέφοντι τὸ μᾶλλον· ὅταν τὸν λ' πεικάζωμεν· οὐ κοινὸν φῶμεν καὶ αὐτὸς
οὗτος πρὸς ὀργὴν εἶναι· εἰς τὸν ὄρφναν ἀφικνεῖσθαι ἵππαι· καὶ
μοὶ δοκοῦμεν μνήμης δεῖσθαι· πολλαχοῦ τοιοῦτόν τι καὶ τὸ σοφὸν πλήθος λόγων· ὁμοῦ
δὲ δεῖ μᾶλλον χαρίζεσθαι· ὡς εἰκὸς καὶ ὁ Ζήνων λέγει· οὐ τοίνυν ἀπὸ
θρυλλῶν δὴ ἀρξόμεθα· καὶ τί πρῶτον ὑποθησόμεθα· ἵνα μὴ λάθωμεν· ὃ
δὴ πέρ δοκεῖ πρᾶγμα τοῦ μὴ τοῦτο διαπαίζειν· ὅσου μάλιστα οὖν ἀρξόμεθα
καὶ τῆς ὁμάδος τοῦ ὑποθέσθαι· περὶ τοῦ ὁμοῦ αὐτοῦ ὑποθέμενος·
εἴτε δὴ ἔστιν ἓν τὸ μὴ ὄν· τί χρὴ συμβαίνειν· πρῶτον μὲν οὖν φάναι
τὸν Ζήνωνα· τί δ' οὖν εἰ φήσομεν κρινεῖται· ἵνα θᾶττον παύσω·
ἵνα καὶ μάρτυρα τοῦ λυσιτελοῦντος· καὶ ὡς ὄντα· μᾶλλον ἀπὸ κρίνοιτο·
καὶ αὖθις ἐμοὶ μὲν αὖ πάντα λῆρος ἔοικεν· ἵνα δὲ κείνου ὅσου κρίσις· ἐμοὶ μόγις
ὦ παρμενίδη φάναι τοῦτον ἀριστοτέλη· ὁμολογεῖσθαι τὸν
νοῦν τὸν ἀκριβέστατον λόγων· ἀλλ' ὅρα τοῦτο ἀπὸ κρινούμενον· εἰ ὁμοῦ
φάναι· εἰ δὲ ἔστιν ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀεὶ ἓν πολλὰ τὸ δὲ· τοῦτο μὲν ἄρα·
οὔτε ἄρα μέρος αὐτοῦ οὔτε ὅλον αὐτὸ δεῖ εἶναι· τί δή· τὸ μέρος
τοῦ μέρος ὅλου ἐστίν; ναί· τί δὲ τὸ ὅλον· οὐχὶ οὗ ἂν μέρος
μὴ λείπῃ αὖ τινὸς ὅλον ἂν εἴη; πάνυ μὲν· ἀμφοτέρως ἄρα τὸ δὲ
ἕκαστον ὧν ἂν εἴη· ὅλον τε ὂν καὶ μέρη ἔχον· ἀνάγκη· ἀμφο
τέρως ἂν ἄρα οὐ τοῦτο τὸ δὲ· πολλὰ εἴη ἀλλ' οὐχί· ἀληθῆ·
δεῖ δέ γε μὴ πολλά· ἀλλὰ δὲ αὐτὸ εἶναι· δεῖ· οὐ τἄρα ὅλον ἕκαστον
οὔτε μέρη ἕξει· εἰ δὲ ἔστι τὸ δέ· οὐ γάρ· οὐ κοῦν εἰ μὴ λήψεται
μέρος· οὐ τἄρ' ἂν χωροῖ τε τοῦτο τοῦτο οὔτε μέσον ἕξοι· μέρη γὰρ ἂν
εἴη ἂν αὐτοῦ· τὰ τοι αὐτὰ εἴη· ὁρᾷς· καὶ μὴν τοῦτό γε ἀρχή·

πέρας ἐκάστου: ποῖον δή; ἄπειρον ἄρα τὸ ὅλον. εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε τελευτὴν ἔχει ἄπειρον: καὶ ἀμφοτέρως ἄρα οὔτε γὰρ ἂν ἀρτιόγωνον οὔτε ἂν περιφερὲς μετέχοι: ποῖον: ἀρτιόγωνον μέν που εἴη τοῦτο, οὗ ἂν τὰ ἔσχατα παντταχῆ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχῃ: ναί: κἀμοὶ δοκεῖ. οὗ δὲ τὸ μέσον. ἀμφοῖν τοῖν ἐσχάτοιν ἐοικὸς προσθεῖναι: οὕτως: οὐκοῦν μερὴς ἂν εἴη τὸ ὅλον. καὶ πολλαχῇ ἂν εἴη. ἕτερον δὲ τοῦτο σχήματος ἔτε περιφεροῦς μετέχοι: πάνυ μὲν οὖν: οὔτε ἄρα εὐθὺ οὔτε περιφερές ἐστιν μοῖρα εἰ μή τις εἴη περὶ οὗ δὲ μέρη ἔχει: ὀρθῶς: καὶ μικτὸν τοιοῦτόν γε ὄν. οὐ λαμοῦ ἂν εἴη. οὔτε γὰρ ὅλον ἄλλοιόν τε ὅλου τοιοῦτον εἴη: πῶς δή: ὅλον μὲν ὄν. κύκλου που ἂν περιφερὲς τὸ ὑπὲκ κέντρου ὅλον ἂν ὅλον εἴη. καὶ πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ αὐτοῖς τὸ πολλοῖς. τοῦ δ' ὅλου τε καὶ αὐμερῶν καὶ κύκλου μὴ μετέχον τος. οὐ δῆλον αὖτον πολλαχῇ. κύκλοι αὐπόθαι: οὐ δῆλον αὖτον: ἀλλὰ αὐμὲν αὐτό γε ὅλον ἑαυτοῦ ὅλον καὶ ἑαυτὸ εἴη περιέχον οὐ κεῖνο μὴ αὐτό, εἰ περ καὶ ὅλον ἑαυτοῦ εἴη. ὅλον τοίνυν τι εἶναι μὴ περιέχοντι. οὐ δῆλον αὖτον: οὐ δῆλον αὖτον γάρ: οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἄν τι εἴη αὖ τὸ τὸ περιέχον. ἕτερον δὲ τὸ περιεχόμενον. οὐ γὰρ ὁλόν γε ἀμφοτέρω ταυτὸν αἰεὶ πάσχειν καὶ ποιεῖν. καὶ οὕτω τὸ ὅλον, οὐκ ἂν εἴη ἔτι ὅλον. ἀλλὰ αὐ δῶ: οὐ γὰρ οἷόν: οὐκ ἄρα αἰεί που τὸ ὅλον. μήτε ὅλον ἄλλοι ὅλου: οὐ κεῖται: ὁρᾷς δὴ οὕτως ἔχον. εἰ οἷόν τε ἑαυτοῦ μὴ κινεῖσθαι: τί δή γάρ οὔ: ὅτι κινούμενόν τε. ἢ φέροιτο ἢ ἄλλοι οἱ τὸ αὖ. ἅπτεται γὰρ ἑαυτοῦ καὶ μήποτε: ναί: ἄλλοι οὐμὲν δὲ τὸ ὅλον ἑαυτοῦ. οὐ δῆλον αὖτον που ὅλον εἶναι: οὐ δῆλον αὖτον: οὐκ ἄρα καὶ τὰ ἄλλοι οἷόν τε κινεῖται: οὐ φαίνεται: ἀλλ' ἆρα τὸ φέρεσθαι; ἴσως: καὶ μὴν εἰ φέροιτο τὸ ὅλον. ἢ τοι ὅλον τοῖς αὐτοῖς αὖ τοῖς περὶ φέροιτο κύκλοι ἢ μεταλλάττοι τοὺς χώρους ἕτερα ἕτερα ἐξ ἑτέρων: ἀνάγκη: οὐκοῦν κύκλοι μὲν περὶ φερόμενον. ἐπὶ μέσου γε μὴ κέντρου ἀνάγκη. καὶ τὰ περὶ τὸ μέσον φερόμενα. ἀλλ' αὐμερῆ ἔχειν ἑαυτοῖς. οἷς δὲ μήτε μέσου μήτε μερῶν προσήκει. τίσι μὴ χαρὶ τοῦτο κύκλῳ ποτὲ ἐπὶ τοῦ μέσου ὅλον θεῖναι: οὐδενί: ἀλλὰ δὴ χώραν ἀμείψαν. ἄλλο τἄλλο θιγγάνειν. καὶ οὕτω κινεῖται: ἔοικεν δή:

οὐκοῦν εἶναι μέρος τι τινι αὐτῶν ἀδιαίρετον ἔφαμεν; ναί· ἆρ' οὖν γίνεσθαι τι ἀδιαίρετον τόδε; οὐκ ἔγωγε ὅπη. εἰ δή τοι τὸ μὴ μετέχειν τοῦ μὴ ὄντος ἀνάγκη μὴ οὐκ εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄν ἀνάγκη μὴ οὐκ εἶναι τὰ μόρια· μὴ τὰ ἔχοντα τοῦ ἑνὸς παντὸς παντάπασιν. εἰ μέρη μὴ ἔχοι, ἁπάντη ἂν εἴη ἀνάγκη· εἰ ἄρα τι ἄλλο πείσεται· τοῦτο δὲ οὐ μόνον πάσχοι· οὐ μέρη εἴη· τὸ μέρη, μέρος ἄττα αὐτοῦ· τὸ δὲ μέρος ἑνὸς εἴη ἄν μέρος· τὸ δὲ μὴ ἔχον μέρη· οὐχοῖόν τε τοῦτον ἑαυτῷ πρόσωπον οὐδαμῇ ὅλον ἂν εἴη μέρος· μήτε τοῦ ὅλου εἶναι αὐτὸ μήτε τοῦ ἑνός· ἀληθῆ· οὐδὲ μὴν μήτε μέρη εἴη ἄν· μήτε ὅλον τινὸς ἄν εἴη, οὐ πολύ τι ἀδιαίρετον τὸ μὴ μετέχειν μέρους· μήτε κατὰ τὰ μέρη μήτε κατὰ τὸ ὅλον ἅμα μὴ μετέχον; φαίνεται· οὔτ' ἄρα ποι ἐν ἂν εἴη καὶ ἑνὸς μὴ μέρος· χώραν ἄλλην αἰτεῖ· οὔτε ἑνὶ τοῦ αὐτοῦ τῷ περὶ φερόμενον· οὔτε ἄλλοι οὐ μέρος· οὐκ ἔστι κεν· κατὰ παῦσαν ἄρα κίνησιν τὸ ἓν· ἀκίνητον· ἀκίνητον· ἆρ' οὐ μὴν καὶ εἶναί γε φαμὲν ἑνί τινι αὐτὸ ἀδιαίρετον· φαμὲν γάρ· οὐκοῦν ἅπτεσθαι τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ ἔστι· πῶς δή· ὅτι μὴ ἅψεται ἓν ἐκείνου εἴη· ἑαυτοῦ μὲν οὖν· ἄλλο δὲ οὐδέν· ἀδιαίρετον γάρ· οὐκοῦν ἅπτεται τοῦ ἑνὸς ἡ ἁπτομένη ἐκείνου· ἔστι δὲ ἡ ἁπτομένη ἐκείνου ἐν τῷ ἑαυτῆς ἅπτεσθαι· ἀνάγκη· εἰ ἄρα τι ἄλλο πείσεται· τοῦτο ἐκεῖνο ἂν μόνον πάσχοι· οὐ μέρη εἴη· τὸ μέρη, μέρος ἄττα αὐτοῦ· τὸ δὲ, ἑνὸς εἴη ἄν μέρος· τὸ δὲ μὴ ἔχον μέρη· οὐχοῖόν τε τοῦτον ἑαυτῷ πρόσωπον οὐδαμῇ ὅλον ἂν εἴη μέρος· μήτε τοῦ ὅλου εἶναι αὐτὸ μήτε τοῦ ἑνός· ἀληθῆ· οὐδὲ μὴν μήτε μέρη εἴη ἄν· μήτε ὅλον τινὸς ἄν εἴη, οὐ πολύ τι ἀδιαίρετον τὸ μὴ μετέχειν μέρους· μήτε κατὰ τὰ μέρη μήτε κατὰ τὸ ὅλον ἅμα μὴ μετέχον; φαίνεται· οὔτ' ἄρα ποι ἐν ἂν εἴη καὶ ἑνὸς μὴ μέρος· χώραν ἄλλην αἰτεῖ· οὔτε ἑνὶ τοῦ αὐτοῦ τῷ περὶ φερόμενον· οὔτε ἄλλοι οὐ μέρος· οὐκ ἔστι κεν· κατὰ παῦσαν ἄρα κίνησιν τὸ ἓν· ἀκίνητον· ἀκίνητον· ἆρ' οὐ μὴν καὶ εἶναί γε φαμὲν ἑνί τινι αὐτὸ ἀδιαίρετον· φαμὲν γάρ· οὐ λέγω ποτὲ τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ ἔστι· πῶς δή· ὅτι μὴ ἅψεται ἓν ἐκείνου εἴη· ἑαυτοῦ μὲν οὖν· ἄλλο δὲ οὐδέν· ὀρθῶς· τοῖς μὲν ἄρα ἓν εἶναι οὐκ ἔστι κεν ἕτερον· ἦ οἷά; οὐ δῆτα· ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ τοῦτο

οὐ χθὲς ποῖ ἔσαν. εἰ δὲ μὴ αὐτοῖ. οὐ δὲ αὐτό. αὐτὸ δὲ μὴ δαμῆ ὂν
ἕτερον, οὐδ' ὁμοῖον ἔσαν ἕτερον: ὀρθῶς: οὐ δὲ μὴν ταὐτὸν ἑαυτῷ
ἔσαν: πῶς δ' οὔ: οὐ χὴ πρὸς τοῦ ὁμοῦ φύσιν; αὐτὴ δή που καὶ τοῦ
ταὐτοῦ: τί δή: ὅτι οὐ κωεῖ δ' ἂν ταὐτὸν γῆ ἢ ταὐτοῖ, τί, ὁμίλητας:
ἀλλ' ἀτί μὴν: τοῖς πολλοῖς ταὐτὸν γὰρ ὁμόμεθον. πολλαὶ ἀράγκη
νίμεσθαι. ἀλλ' οὐ χρή: ἀλλὰ θή: ἀλλ' ἐὶ τὸ δὴ καὶ τὸ ταὐτὸν
μὴ δαμῆ διαφθρεῖ. ὁπότε τι ταὐτὸν ἕτι μῖτο, αἰεὶ ἂν δὴ ἕτι μῖτο.
καὶ ὁπότε δὴ, ταὐτόν: ταὐτόν: εἰ ἄρα αὐτὸ δὴ δὰν ποῖ ταὐτὸν
ἔσαν. οὐ χρὴ δὰν ποῖ ἔσαν. καὶ οὐ ποθ' ὅμ. οὐ χρὴ ἔσαν: ἀλλὰ
μὴν τοὐτό γε ἀδιάλυτον: ἀδιάλυτον ἄρα καὶ ποῖ δὴ, τὶ ἑτέρου
ἕτερον εἶναι, τὶ δᾶν ποῖ ταὐτόν: ἀδιάλυτον: οὐ ποθ' ἡ ἕτερον
γε τὶ ταὐτὸν τὸ δή. οὐ τἄρ' αὐτοῖ, οὐ τἄρ' ἑτέροι: τί δή: ὅτι
τὸ ταὐτὸν που πᾶσον θοὸς, ὅμοιον: ναί: τοῦ δὲ γε δμοῦ χωρὶς
ἐφάμη τὴν φύσιν, τὸ ταὐτόν: ἔφαμ' ἦ γάρ: ἀλλὰ μὴν εἴ τι πᾶσον
δὲ χωρὶς τοῦ δὴ εἶναι τὸ δή, πλείω ἂν εἶναι πᾶσον θοί, τὶ δή.
τοὐτο δὲ ἀδιάλυτον: ναί: οὐ λαμβάσ' ἔσιν ἄρα ταὐτὸν,
πᾶσον θοὸς εἶναι τὸ δή. οὐ τε ἄλλοι οὔ τε δᾶν ποῖ: οὐ κδοίκδμ:
οὐ δὲ μὴν ἕτερόν γε. πᾶσον θδμ εἶναι τὸ δή. καὶ γὰρ οὐ ποθ. πλή
ω ἂν πλῆθος θοὶ εἶναι. τὶ δή: πολλείω γάρ. τό γε μὴν ἕτερον πε
πον θοὸς. τὶ δ' αὖτοῦ. τὶ ἄλλου. ἀνόμοιον ἂν εἴη. τὶ δᾶν ποῖ τὶ ἄλλοι.
εἰ πδρ τὸ ταὐτὸ πᾶσον θοὸς ὅμοιον: ὀρθῶς: τὸ δέ γε δὴ σοῦδοι
κδμ. οὐ λαμβάσ' ἕτερον πᾶσον θοὸς. οὐ λαμβάσ' ἀνόμοιόν ἔσιν.
οὔ τε ἀν ποῖ. οὔ τε ἑτέροι: οὐ γὰρ οἷόν: οὔτε ἄρα ὅμοιον. οὔτε
ἀνόμοιον. οὔ θ' ἑτέροι οὔ τε δᾶν ποῖ ἂν εἴη τὸ δή: οὐ βαίνῃς:
καὶ μὴν τοιοὐτόν γε ὄν. οὔ τε ἴσον οὔ τε ἀνίσον ἔσαν. οὔτε
δᾶν ποῖ οὔ τε ἄλλοι: πῆ: ἴσον μὲν ὄν. τῶν αὐτῶν μέτρων
ἔσαν ἑκείνοι, οἷ ἂν ἴσον ἦ: ναί: μεῖζον δέ που. τὶ δ' ἔλαττον
ὄν. οἷ σ μὲν ἂν σύμμετρον ἦ, τῶν μὲν ἔλαττόνων. πλείω
μέτρα ἔξει: τῶν δὲ μείζόνων ἐλάττω: ναί: οἷ σ δ' ἂν μὴ
σύμμετρον. τῶν μὲν, σμικροτέρων. τῶν δὲ, μείζόνων μέτρων
ἔσαν: πῶς γὰρ οὔ: οὐκοῦν ἀδιάλυτον τὸ μὴ μετέχον τοῦ αὐτοῦ

* οὐ γὰρ ὧν οὔ δε μὴν ὅμοιον τινὶ ἔσαν οὐδ' ἂν ὅμοιον οὔ τε αὐτοῖ οὔ τε ἑτέροι:

* οὔ φαίνεται: οὐδὲ ὅμοιον ἄρα ἀδιάλυτον αὐτοῖ εἶναι οὔτε ἄλλο οὔτε ἑαυτοῖ:-

ἢ μεῖζον τῶν αὐτῶν εἶναι. ἢ ἄλλων ὄντων ἑαυτῶν: ἀδιήρετον: ἴσον μὲν ἄρα: οὐ τῷ ὅλων τοῖς οὐ τῷ ἄλλοις εἰ ἢ μεῖζον αὐτῶν μέρος ὄν: οὐκοῦν φαίνεται: ἀλλὰ μὴν πλείονος ἐλάττονος μέρος ὄν. ἢ ὅλατ τὸν αὐτὸν. ὅσον περ μέρος. τοσοῦτον καὶ μέρος ἂν εἴη. καὶ οὕτω οὐκ ἔσται ἑαυτοῦ ὅσον περ καὶ τοῦ μέρους: ὀρθῶς: εἰ δέ γε ὅλος μέρους εἴη. ἴσον ἂν μήποτε τοῖς μέρεσι. τοῦτο δὲ ἀδιήρετον φάναι, ἴσον τὸ αὐτὸ εἶναι: ἔφαμεν γάρ: οὔτε ἄρα ὅλος μέρους μετέχον. οὔτε πολλῶν. οὔτε ὅλων ἴσον. οὔτε τὸ παρ' ἅπαν τοῦ αὐτοῦ μετέχον. οὔτε ἑαυτῷ τοῦτο. οὐδὲ κινήσεται ἴσον: οὔτε ἄλλοι. οὐδὲ αὖ μεῖζον. οὐδὲ ἔλαττον. οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε ἑτέρου: παρ' ἅπασι μὲν οὖν οὕτω: τί δὲ ἐν χρόνῳ πρότερον ἢ ὕστερον: ἢ τῷ αὐτῷ ἡλικίαν ἔχειν τὸν ὁμοῖον εἶναι,: τί δὴ γάρ οὐ: ὅτι που ἡλικίαν μὲν τὴν αὐτὴν ἔχον. ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλῳ. ἴσον τοῖς ἢ ἄλλῳ. ἴσον τῷ τοσοῦτον χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει. ὃν ὅλεθρον μὲν οὐ μετεῖναι τοῖς ὁμοίοις οὔτε ὁμοιότητος. οὔτε ἴσότητος: ὅλεθρον μὲν οὖν: καὶ μὴν καὶ ὅτι ἂν ὁμοιότητος πρός τι καὶ ἀνισότητος οὐ μετέχῃ. καὶ τοῦτο ὅλεθρον: παντὸς μὲν οὖν: πῶς οὖν οἷόν τε ἑαυτοῦ τινος. ἢ πρότερον. ἢ ὕστερον εἶναι. ἢ τῷ αὐτῷ ἡλικίαν ἔχειν. τοῖς τοιοῦτον ὄν: οὐ δῆτα: οὐ καὶ ἂν εἴη μὲν ὕστερον ὄν. οὐδὲ πρότερον. οὐδὲ τῷ αὐτῷ ἡλικίαν ἔχον τὸν ὄν. οὔτε αὖ τῶν ἄλλων: οὐ φαίνεται: ἆρ' οὖν οὐδὲ ὂν χρόνου τὸ παράπαν μετεῖναι τὸν ὄν. εἰ τοιοῦτον εἴη. ἢ οὐκ ἀνάγκη ἅμα τι ἢ ὂν χρόνου ἀεὶ αὐτὸ αὐτοῦ πρότερον γίγνεσθαι; ἆρ' ἀνάγκη: οὐκοῦν τότε πρότερον. ἀεὶ μὲν ὕστερον ὄν πρότερον: τί μήν: τὸ πρότερον ἄρα ἑαυτοῦ γιγνόμενον. καὶ μὲν ὕστερον ἑαυτοῦ αὖ γίγνεται. εἰ περ μέλλοι ποτὲ ὕστερον γίγνεσθαι: πῶς λέγεις: ὧδε. διάφορον ἑαυτοῦ ὄντος δεῖ γίγνεσθαι ἢ δηλονότι τοῦ διαφόρου. ἄλλο αὖ τοῦ μὲν ἢ δηλονότι τοῦ. ἢ δὴ εἶναι. τοῦδε νεωτέρου. νεωτέρου μέν φαμεν τοῦ δὲ μείζονος τοῦ. μέλλειν. τοῦ δὲ μείονος ὄντος. οὔτε νεωτέρου φαμὲν οὔτε μείζονος.

÷ ἢ ζῷ τῷ αὐτό.

οὔτε εἶναι πρὸ τοῦ διαφόρου· ἀλλὰ γίγνεσθαι καὶ ἀλλοῖος οὐκ εἶναι:
ἀναίκη γὰρ ἂν: ἀλλὰ μὴν τόγε πρότερον. διαφορότητος γε τοῦτέρου
ἔστι. καὶ οὐ διαφορὸς ἄλλου: ἔστι γάρ: τὸ ἄρα πρότερον θατέρου
γιγνόμενον. ἀναίκη καὶ νεώτερον ἄρα θατέρου γίγνεσθαι: δοικεῖ:
ἀλλὰ μὴν καὶ μὴ τὸ πολὺ θατέρου χρόνον γίγνεσθαι μὴ τὸ λαττο
τος. ἀλλὰ τὸν ἴσον χρόνον. καὶ γίγνεσθαι θατέροι καὶ εἶναι· εἰ γε
γονεναι ἀναίκη λέγειν ἔστε σθαι: ἀναίκη γὰρ οὕτω καὶ ταῦτα: ἀναίγ
κη ἄρα ἔστιν ὡς δοικεῖν ὅσα γε ἐν χρόνῳ ἐστὶ καὶ μετέχει
τοῦτο οὗτον. ἕκαστον αὐτῶν. τῶν αὐτῶν τε αὐτῷ ἡλικίαν ἔχειν.
καὶ πρότερόν τε αὖ τοῦ ἄρα καὶ νεώτερον γίγνεσθαι: κιν
δυνεύει: ἀλλὰ μὴν τόγε ἐνὶ τοῦτον τὸν θημάτων.
οὐδὲν μετέχειν: οὐ γὰρ μετέχειν: οὐδὲ ἄρα χρόνου οὐτοῦ μέτε
στιν. οὐδὲ ἔστιν ἐν τινι χρόνῳ: οὐκουν δή. ὡς γε ὁ λόγος αἱρεῖ:
τί οὖν. τὸ νῦν καὶ τὸ γεγονέναι καὶ τὸ ἐγίγνετο· οὐ χρόνου μέθεξιν
δοκεῖ σημαίνειν τοῦτο τότε χρόνος: καὶ μάλα: τί δὲ τὸ
ἔστιν καὶ τὸ γεγενῆσθαι καὶ τὸ γεγενῆσθαι. οὐ τοῦ ὄντος
τοῦ μεθέξεως: ναί: τὸ δὲ δὴ ἔστι καὶ τὸ γίγνεσθαι. οὐ τοῦ μὴ
παρόντος: παρουσίαν οὖν: εἰ ἄρα τὸ ἐν μὴ δαμοῦ μὴ δαμοῦ
μετέχει χρόνου. οὔτε ἐγίγνετο. οὔτε ἐγίγνεται. οὔτε ἔσται
οὔτε νῦν γίγνεται. οὔτε γεγένηται. οὔτε ἔστιν: ἀληθέστατα: ἔστιν οὖν
οὐσίας ὁποσαοῦν τινὶ μετέχει ἄλλου. ἢ κατὰ τοῦτον τί;
οὐκ ἔστιν: οὐ δαμοῦ ἄρα τὸ ἓν οὐσίας μετέχει: οὐκ ἔστιν ἓν:
οὐ δαμοῦ ἄρα ἔστι τὸ ἕν: οὐ φαίνεται: οὐ δῆτα οὐτοσὶ ἔστιν
οὐσία γε ἓν εἶναι. ἢ γὰρ ἂν εἴη ὄν. καὶ οὐσίας μετέχον. ἀλ
λ' οὐ τοῦ ἔστι τὸ ἕν. οὔτε ἓν ἔστιν. οὔτε ἔστιν. οὐ δεῖ τοῖ τοιῷδε
λόγῳ πιθέσθαι: κινδυνεύει: ὃ δὲ μὴ ἔστιν. τούτῳ τῷ μὴ
ὄντι. εἴη ἂν τι καὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ: ἧ τοιοῦτο: οὐ δῆτα ὁ γε μὴ
ἔστιν οὖν τοῖ. οὐ δὲ λόγος. οὐ δεῖ σε τοῦ τι μὴ. οὐ δὲ αἰσθήσεως
οὐδὲ δόξης: οὐ φαίνεται: οὐ δ' ὀνομάζεται ἄρα. οὐ δὲ λέγεται.
οὐδὲ δοξάζεται οὐ δὲ νοεῖσθαι. οὐ δεῖ τοῦ ὄντος αὐτοῦ

ἀισθάνεται: οὐκοῦν καὶ τὸ ὂν ἕκαστον ἐνδέχεται πρὸς τὸ ὂν ταὐτὰ οὕτως ἔχειν; οὐκοῦν ἔμοιγε δοκεῖ: καὶ ἕλκειν οἷόν τε τὸ ὂν ὑπὸ θατέρου καὶ ὠθεῖν ταὐτὰ ἕξαρχῆς ἕωσαρ ἓν ἕκαστον μόριον. ἔσται τι ἡμῖν ἕωσαρ ἰοῦσιν ἄλλοῖον φαινόμενον; ταὐτὸν μὲν οὖν οὐκ ἔσται. φαινόμενον τὰ συμπαίροντα περὶ αὐτοῦ. ποῖα οὖν ποτε τυγχάνει ὄντα· ὁμολογητέα ταῦτα. οὐχοὕτως; ναί: ὁρᾶις δὴ ἕξαρχῆς ὂν ἓν ἔσται, ἆρα οἷόν τε ἀυτὸ εἶναι μὲν· οὐσίας δὲ μὴ μετέχειν; οὐχοἷόν τε: οὐκοῦν καὶ ἡ οὐσία τοῦ ὄντος ἔσται ἄρ· οὐ ταυτὸν οὖσα τῷ ὄντι· οὐ γὰρ ἂν ἕκαστον ἦν τοῦ ὄντος κείνου οὐσία· οὐδ' ἂν ἕκεινο τοῦ ὄντος. ἕκεινος μετέσχεν· ἀλλ' ὅμοιον ἂν λέγειν· ὄν τε εἶναι· καὶ ὂν ὄν· μῶν δὲ οὐχ αὐτὴ ἑαυτῇ ὑπὸ θατέρου ἕκαστον ὂν ὄν τί χρὴ συμπαίνειν· ἀλλ' ἔστιν ἕτερα; ποῖα οὖν; οὐκοῦν ὡς ἄλλο τι σημαίνον τὸ ἕτερα τοῦ ὄντος; ἆρ' ἀνάγκη: ἆρα οὖν ἄλλο τι ὁτὲ οὐσίας μετέχει τὸ ὂν· τοῦτ' ἂν εἴη τὸ λεγόμενον. ὥστε δὴ τὸ συλλήβδην εἰπεῖν ὅτι ὁτὲ ἔστιν ἕτερα: ποῖα οὖν: ἀπείρως ἕτερα· ἓν ὅτι ἕκαστον ἔσται: τί συμβαίνει ἐκ τούτου· σκόπει οὖν, οὐκ ἀνάγκη ταύτῃ τῇ ὑπὸ θατέρου, τοιοῦτον ὂν τὸ ὂν σημαίνειν· οἷον μέρη ἔχειν; πῶς: ὧδε· εἰ τὸ ἕτερον, τοῦ ὄντος ὄν τοῦ λέγεται· καὶ τὸ ὂν τοῦ ὄντος ὄντος· ἔστι δὲ τὸ αὐτὸ ἑκάστου οὐσίας καὶ τὸ ὄν· τοῦ αὐτοῦ δὲ ἕκαστον οὐ πεφύκεν θατέρου τοῦ ὄντος ὄντος· ἆρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον ὂν ὂν εἶναι αὐτὸ τοῦτο δὲ μηδενὸς μορίου· πότε δὲ καὶ τὸ εἶναι; ἀνάγκη: πότερον οὖν ἕκαστον τῶν μορίων τούτων μόριον μόνον προσρητέον ἢ τοῦ ὅλου μόριον προσρητέον: τοῦ ὅλου: καὶ ὅλον ἄρα ἑαυτοῦ, ὃ δὴ ὂν ἦν καὶ μόριον ἦν: πάνυ μὲν οὖν: τί οὖν τῶν μορίων ἕκαστον τούτων· τοῦ ὄντος ὄντος· πότερον καὶ τὸ ὂν ἄρα ὅλου λεκτέον ἢ τὸ ὂν τοῦ εἶναι μόριον ἢ τὸ εἶναι τοῦ ὄντος μορίου; οὐκοῦν εἴη: πάλιν ἄρα καὶ τῶν μορίων ἕκαστον τότε ὂν ἴσχει τὸ ὄν· καὶ μίγνυται τὸ ὅλον αὖ μορίοις ἕκαστον τὸ μόριον· καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὐ λεκτέον αἰεί τι πρὸς ἄλλο μόριον γίγνηται· τοῦτο τοῖς μορίοις αἰεὶ ἕπεσθαι· τότε γὰρ ὂν τὸ ὄν αἰεὶ ἕπεσθαι ἴσχει· καὶ τὸ ὄν· τὸ ὂν· ὃ δὴ ἀνάγκη δὶς ἅμα μιγνύμενον μηδαμοῦ τε ὂν εἶναι: παντάπασι μὲν οὖν: οὐκοῦν ἄπειρον

"οὐχοὕτως;

ἀν τὸ πλῆθος οὐ τοῦ τὸ ὂν εἶη: ἔοικέ γε: ἴδιόν τι καὶ τὸ δὲ ἕτερον τῆι
οὐσίαι φαμὲν μετέχειν τὸ ὄν, δύο ἔσται; ναί: καὶ διὰ ταῦτα καὶ τὸ
ὂν ὄν. πολλὰ ἔφαμεν: οὕτω: τί δὴ αὐτὸ τὸ ὂν ὀλίγα φαμὲν οὐσίαι μετέ
χειν, διὰ αὐτὸ τὴν διανοίαν μόνον καθ' αὑτὸ λαμβάνομεν· ἆρ' οὖν τοῦτον
οὐ φαμὲν μετέχειν· ἆρα οὐ τὸ ὂν μόριον φαμὲν εἶναι· ἓν καὶ πολλὰ τὸ αὐτὸ
τοῦτο: ὂν οἶμαι φῶμεν: ἴδιον μὲν δὴ ἄλλο τί ἕτερον μὲν ἀναγκαῖον τὴν
οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι· ἕτερον δὲ αὖτο, εἰ περ μέλλοι οὐσίαν τὸ ὂν· ἄλλαι
ἆρα τοσαῦται οὐσίαι μετέχονται: ἀναγκαῖον: οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἓν οὐσίαν· ἕτε
ρον δὲ τὸ ὄν· οὔτε τοῖς ὄν· τὸ ὂν τῆς οὐσίας ἕτερον· οὔτε τοῖς οὐσίαν
εἶναι· ἓν οὐσίαν τοῦ ὄντος ἄλλο· ἄλλαι τοῖς ἑτέροις καὶ ἄλλοις ἕτερα
ἀλλήλων: παμμεγέθη οὖν· ἆρα ἕκαστον ἑκάστου οὐ ταυτὸν ἔσται μόριον οὔτε
τῆι οὐσίαι, τὸ ἕτερον: πάνυ γε· τί οὖν· ἐὰν προσλάβωμεν αὖ τῶν
ὄντων τὸ μὴ λεῖπον τῆς οὐσίας καὶ τὸ ἕτερον· ἆρα οὐκ ὂν ἓν καὶ τῆι προσειρῆσθαι προ
σειρούμεθα τὸν ὄντα: οὐ ὀρθῶς ἔχει μὴ λεῖπον εἶναι ἀμφοτέρων; πῶς;
οὐδὲ ἓν οὐσίαν εἰπεῖν: ἕν γε: καὶ οὐ θιστὸν ἓν πᾶν ὄν; καὶ
τοῦτο: ἆρ' οὖν οὐχὶ καὶ ἕτερον αὐτοῖν εἴρηται; ναί: τί δὲ τὰν ἓν πρὸς
οὐσίαν τε καὶ ὄν· ἆρα οὐ καὶ ἀμφοτέροις; πάνυ γε: οὐκοῦν καὶ ἑκάτερον
τὲ καὶ ἕτερον· καὶ ἕτερόν τε καὶ ὄν· καὶ οὕτω πάντα ἁπλῶς ἓν ἕκαστον.
ἀμφοῖν λέγω: ναί: οὐ δὲ ἀμφοτέρων προσαρθρούμενον· ἆρα
οἷόν τε ἀμφοῖν μὲν αὐτὸ εἶναι· δύο δὲ μή; οὐχοῖόν τε: οὐδὲ ἄρα
δύο μή τον· ἕκαστον μέλλον μὴ μέλλοι οὐχὶ καὶ ἕτερον αὐτὸν ὂν εἶναι;
οὐδὲ μία: τοῦτον ἄρα ἕκαστον περ οὖν οὐ δύο ἕκαστα σημαίνει
εἶναι· καὶ ὂν ἄρα ἕκαστον: φαίνεται: εἰ δὲ ὂν ἕκαστον αὐτῶν
ἔσται· σωτὲ θρὸς ὁποίους οὖν λέγω τριῶν οὖν ὄντων ἓν τρία· οὕτρία
γίγνεται καὶ τὰ τοιαῦτα; ναί: τρία δὲ οὔπερ τά, καὶ δύο ἄρτια;
πάνυ γε δοῦ: τί δὲ δυοῖν οὖν τοιν· οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι καὶ δίο· καὶ τρι
ῶν οὖν τῶν τρίο· εἴπερ ὑπάρχει τοῖς τε δύο τὸ δίο εἶναι· καὶ τοῖς τρία
τὸ τρίο εἶναι; ἀναγκαῖον: δυοῖν δὲ οὖν τοιν δίο· οὐκ ἀναγκαῖον δύο
δίο εἶναι· δίο τριῶν καὶ τρίο τρίο ὄντων· οὐκ ἀναγκαῖον τρία τὰ
δίο εἶναι· καὶ δίο τρία; πάνυ γε: ἄρτιά τε ἆρα ἀρτιάκις

ἀναγκαῖον ἄν τινα τοιαῦτα εἶναι; πάνυ δῆτα. τί δὲ· ζῷον οὐσῶν καὶ δίς ὄντων, καὶ δυοῖν
ὄντοιν καὶ

ἀρ' εἴη. ἢ πρίτηι τὰ πρίτ τάκιστ. καὶ ἀρτίαι τὰ πρίτ τάκιστ. καὶ
πρίτ τὰ ἀρτιάκιστ; ἔστι οὕτω: εἰ οὖν ταῦτ' οὕτως ἔχει. ὁτιοῦν
τινὰ ἀριθμὸν πολλαπλασιάσαντα. οὐκ ἀνάγκη εἶναι; οὐδαμῶς
γε: εἰ ἄρα ἔστι μόνη, ἀνάγκη καὶ ἀριθμὸν εἶναι: ἀνάγκη: ἀλλὰ
μὴν ἀριθμοῦ γε ὄντος. πολλαὶ ἂν εἴη. καὶ πλῆθος ἄπειρον
τῶν ὄντων. ἢ οὐκ ἄπειρον ἀριθμὸς πλήθει. καὶ μετέχουσιν
ἀνθρώπων; καὶ παντός γε: οὐκοῦν εἰ παντὸς ἀριθμοῦ οὐσίας μέτεστι
καὶ τὸ μόριον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ. μετέχοι ἂν αὐτῆς; ναί:
ἴσως παντὸς ἄρα πολλαὶ ὄντες ἢ οὐσίαι μεμερισμέναι. καὶ οὐδαμοῦ
ἁπλοῦν ἔστιν τῶν ὄντων. οὔτε τοῦ σμικροτάτου οὔτε τοῦ μεγίστου.
ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλογον μὴ εἶναι. πάντως γὰρ ἂν δὴ οὐσίαν γε τῶν
ὄντων τοῦ ἁπλοῦ εἶναι: οὐδαμῶς: κατακεκερματισμένα πάντα ἄρα
ἐστὶν ἡμῖν. σμικρότατα καὶ μέγιστα. καὶ παντελῶς οὕτω.
καὶ μεμερισμένα. πάντων μὲν οὖν τῶν μὲν μεμερισμένα
τῆς οὐσίας: ἔχει οὕτω: πολλὰ ἂν ἄρα ἐστὶ τὰ μέρη ἀεὶ τῆς;
πολλὰ μέντοι: τί οὖν; ἔστι τι αὐτῶν ὃ ἔστι μὲν μέρος τῆς
οὐσίας. οὐ δὲ μέντοι μέρος: ἴσως ἄν τι τοῦτο γένοιτο: ἀλλ'
ἐννοεῖ πέρι μοι ἔστιν. ἀνάγκη αὐτὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἓν εἶναι. μὴ δὲ
γίγνεσθαι μηδὲ ἀπολλύμενον: ἀνάγκη: πρὸς αὖ πάντα τὰ
ἄρα ἕκαστα τοιαῦτα τῆς οὐσίας μέρη προσέστι τὸ ἓν οὐκέτι
λεῖπόμενον. οὔτε σμικροτέρου οὔτε μείζονος μέρους. οὔτε
ἄλλου οὐδενός: οὔτω: ἆρα οὖν ἓν ὂν πολλαχοῦ αἴρεται ὅλον
ἔστι. τοῦτο αὖ θρεῖ: ἀλλ' αὖθις καὶ ῥᾴδιον ἀπορεῖν ὅτι ἀπολλύμενον μέρος
ἡσυχὴν ἄρα. εἰ πέρι μὴ ὅλον. ἀλλ' ὡσπερεί πού οὐδαμοῦ
ἅμα αὐτοῦ ἐστὶ τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσι παρεῖναι. ἢ μεμερισμένον
σμικρόν: ναί: καὶ μὴν τό γε μέγιστον. πολλὴ ἀνάγκη εἶναι
τοσαῦτα. ὅσαπερ μέρη: ἀνάγκη: οὐκ ἄρα ἀληθὴ ἄρτι
ἐλέγομεν λέγοντες ὡς πλεῖστα μέρη ἐστὶν οὐσίας, μεμερισμένη
γὰρ εἴη. οὐδὲ γὰρ σμικροῦ τοῦ ὄντος ἐμερίσθη. ἀλλ' ἴσως οὐδὲ
ἓν καὶ σμικρόν. οὔτε γὰρ τὸ ὂν τοῦ ἑνὸς ἀπολείπεται
οὔτε τὸ ἓν τοῦ ὄντος. ἀλλ' ἔχει σοῦ θαυμάζω ὅπῃ ποτὲ ἁπτόμενον

÷πλός

παν τα: παν τα παση ου τω φαινεται: το δη αρα αυτο κυκλω ματι
σμενον υπο της ουσιας πολλα το και απειρα το πληθος εστιν
φαινεται: ου μονον αρα το ον δη πολλα εστι. αλλα και αυτο το δη
υπο του ον τος διαιρετα μενον πολλα αναγκη ειναι: παντα
παση μεν ουν: και μην ο τε ολου τα μοριαμορια, πανταπα
σμενον αν ειη κατα το ολον το δη. η ου περιεχεται υπο του ολου
τα μοριαν: αναγκη: αλλα μην το γε περιεχον. πεπερασμενον ειη:
πολλα δ' ου: το δη αρα ον. δη τετι τινος. και πολλα ς ολον και
μοριον. ς πανταπασμενον και απειρον πληθει: φαινεται αν:
αρ' ουν ουκ εστι πεπερασμενον ς εχαστον εχον; αναγκη:
τι δ' ει ολον. ουκ αρχην αν εχοι ς μεσον και τελευτην; η
οιον τε τι ολον ειναι αν διχα τριχη τουτων; και του δη ο τι ουν
αυτων απολειπεται. εθελησει ει ολον ειναι; εθελησει:
και αρχη δη ουσ ει κον. κ τελαυτην ς μεσον. εχοι αν το δη: εχει:
αλλα μην το γε μεσον. ισον των εσχατων απεχει. ουκουν αν
αλλα σ μεσον ειη: ουκ: και σημαινοσ δη τινος ουσ ει κον.
του ουτον ουν μετεχοι αν το δη. η τοι θυθυσ. η αρομπυλου. η
τινος σμικ του εξαμφοιν: μετεχοι γαρ ων: αρ' ουν ουτω εχον
ουκ αν τοτε δη δαν τοι εσαν ς δη αλλων: πως: των μερων
που εκαστον. δη τοι ολω εστι. και ου δη δ κ του του ολου: ουτως:
παντα δε τα μερη. υπο του ολου περιεχεται; ναι: ς μην τα
παντα μερη. τα αυτου. το δη εστιν. και ουτε πλεονι ουτε δ
λαττονι. η παντων: ου γαρ: ου κουν και το ολον. το δη εστι:
πως δ' ου: ει αρα παντα τα μερη δη ολω τυγχανει ον ται.
εστι δε τα παντα το δη. και ουσ αν η δη το δη. αυτο
δη δαν τοι ειη: φαινεται: αλλα μεν τοι το γε ολον ουν. ου
δη δαν τοι ειη: φαινεται: αλλα μεν τοι το γε ολον ουν. ου
κουν τοι σ μεδεν ι εστιν ου τε δη παση. ουτε δη τινι. ου γαρ
δη παση. αναγκη και δη δη. δη τινι γαρ δη μη ον. ουκ αν δη
που δυνατον το δη γε αυ παση ν ειναι. ου δε το υτο μεν το δη των
αυτων εστι. το δε ολον δη το υτοι σι μη δη. πως δη δη
τοι σ παση ν δη εσαν: ου δαμως: ου δε μην δη τι σι των
μερων. ει γαρ δη τι σι το ολον ειη, το πλεον αν. δη των ελαττονι ειη.

* το δη ου εστι το ολον περιεχεται δε υπο του ολου τα παντα υπο
του ολου αν αν περιεχοιτο
ειη δη

ὁ ἐστιν ἀδιαίρετον: ἀδιαίρετον γάρ: μὴ ὂν δὲν πλείοσι. μὴ δὲν ἐν
μὴ δὲν αἱ πᾶσι τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον. οὐ κἂν ἀνάγκη ἕν τι ἑτέρῳ τινὶ εἶναι ἢ
μὴ ἓν ὂν οὐκ εἶναι; ἀναίρεσις: οὐ κοινῶν μὴ ἓν ὂν μέρη ὄν. οὐ
δὲν ἂν εἴη. ὅλον δὲ ὄν. ὥστε εἰ δὲ οὐκ ἔν τισι τοῖς ἐστιν. ἀνάγκη ἕν ἄλ
λῳ εἶναι: πᾶν γε: λίθος μὲν ἄρα τὸ ἕν. ὅλον. ἑνὶ ἄλλῳ ἐστίν. λίθος
δὲ τὸ πᾶν τῶν μερῶν ὂν τυγχάνει. αὐτὸ ἑνὶ ἑαυτοῖς. καὶ οὕτω
τὸ ἕν. ἀνάγκη αὐτό τε ἑνὶ ἑαυτοῖς εἶναι καὶ ἑνὶ ἑτέροις: ἀνάγκη:
οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ ἕν. ἆρα οὐκ ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι ἑστάναι;
πολλή: ἑστηκὸς μέν που. εἰ περ αὐτὸ ἑνὶ ἑαυτοῖς ἐν ἑνὶ ἕν
ὄν. καὶ ἐκ τούτου μὴ μεταναίρομεν. ἑνὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ εἴη ἑνὶ ἑαυτοῖς:
ἔστι γάρ: τὸ δὲ ἑνὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ὄν, ἕως ἂν μή που ἀνάγκη ἀεὶ
εἶναι: πᾶν γε: τί δαὶ τὸ ἑνὶ ἑτέρῳ ἀεὶ ὄν. οὐ τὸ ἑνὶ ἀνίστη
κε μὴ δέον τὸ ἑνὶ τοῖς αὐτοῖς εἶναι; μὴ δέον τε δὲ ὂν ἑνὶ τοῖς αὐτοῖς.
μὴ δὲ ἑστάναι. μὴ ἑστὸς δὲ, κινεῖσθαι; οὕτως: ἀνάγκη ἄρα
τὸ ἕν αὖ τοῖς τε ἑνὶ ἑαυτοῖς ἀεὶ ὂν καὶ ἑνὶ ἑτέροις, ἀεὶ κινεῖσθαί τε
καὶ ἑστάναι: φαίνεται: καὶ μὴν ταὐτόν γε δεῖ εἶναι αὐτὸ ἑαυτοῖ
καὶ ἕτερον ἑαυτοῦ. καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως ταὐτόν τε καὶ
ἕτερον εἶναι. ᾗ περ καὶ τὰ πρόσθεν ὡμολόγηται: πῶς: παρ' ὃ
πρὸς αὐτὰ ἃ δὲ ἔχει. μὴ ταὐτὸν ἑαυτῷ. μὴ ἕτερον. μὴ ἑαυτῷ μὴ ταὐ
τὸν ἑαυτῷ μὴ δὲ ἕτερον. μέρος ἂν εἴη τούτου πρὸς ὃ ἔστιν ὃ ἔχει
μὴ ὡς πρὸς μέρος ὅλον ἂν εἴη: φαίνεται: ἆρ' οὖν τὸ ἕν. αὐτὸ
αὐτοῦ μέρος ἐστίν; οὐδαμῶς: οὐδ' ἄρα ὡς πρὸς μέρος αὐτὸ
αὐτοῦ. ὅλον ἂν εἴη πρὸς ἑαυτὸ μέρος ὄν: οὐ γὰρ οἷόν τε: οὐδ'
ἄρα ἕτερον ἑαυτοῦ ἐστιν ἕν πρὸς τὸ ἕν; οὐδαμῶς: οὐκ ἄρα ἕαυτοῦ τοῦ
ἕτερον ἂν εἴη: οὐ μέντοι: εἰ οὖν μήτε ἕτερον μήτε ὅλον.
μήτε μέρος αὐτὸ πρὸς ἑαυτό ἐστιν. οὐκ ἀνάγκη μήδαμῶς ταὐτὸν
εἶναι αὐτὸ ἑαυτοῖς; ἀνάγκη: τί δὲ τὸ ἑτέρῳ θιγὸν αὐτὸ
ἑαυτοῦ, ἕν τοῖς αὐτοῖς ὂν πρὸς ἑαυτό, οὐκ ἀνάγκη αὐτὸ ἑαυτοῦ
ἕτερον εἶναι; εἴ περ καὶ ἑτέρῳ θιγγάνει: ἐμοὶ γε δοκεῖ: οὕτω
μὲν ἐφάνη ἔχον τὸ ἕν. αὐτό τε ἑνὶ ἑαυτοῖς ὂν αἰεὶ καὶ
ἕν ἑτέροις: ἐφάνη γάρ: ἕτερον ἆρα σοὶ φαίνεται κεῖσθαι

ταὐτὴ ἀφ' ἑαυτοῦ. τὸ δή: ἔοικεν: πῇ οὖν ἐστὶ τοῦτο ἕτερον ἑαυτοῦ, οὐχὶ
τὸ ἑτερουσθαι τοῦ ἕτερον εἶναι; ἆρ' ἀνάγκη: οὐκοῦν ὅσα μὴ ἔστιν ἑαυτῶν
θάτερα τοῦ ὄντος καὶ τὸ ὂν τῶν μὴ ὄντων: πάνυ μὲν οὖν: ἕτερον ἄρα ἀεὶ
ἐστὶ τὸ ὂν τῶν ἄλλων ἕτερον: ὁρᾷς δὴ αὖ τό, τε ταὐτὸν καὶ τὸ ἕτε
ρον. ἆρ' οὖν ἐναντία ἀλλήλοιν: πάνυ δοῦ: ἵνα οὖν ἐν θλιβόμ
ταὐτὸν ὂν τοῖς ἑτέροις. ἵνα ἕτερον ὂν ταὐτοῖς ποτε εἶναι; οὐκε
θλιβόμ: ἆρα τὸ ἕτερον ὂν ταὐτῷ μὴ δεῖ τε ἔσται. οὐδὲν
ἔσται τῶν ὄντων ὄντοις ἔσται τὸ ἕτερον χρόνον οὐδένα. εἰ γὰρ
ὂν ἦν ἄρ' οὖν εἴη. ὂν τοῖς ἐκείνοις ἂν τὸν χρόνον. ὂν ταὐτῷ εἴη
τὸ ἕτερον. οὐ χρή πω; οὔπω: ἴσως δὴ δοῦπότε ὂν τοῖς ταὐτοῖς
ἔσται. οὐ δεῖ τε ὂν τι τῶν ὄντων ἂν εἴη τὸ ἕτερον: ἀληθῆ:
οὐτ' ἄρα ὂν τοῖς μὴ ὂν. οὔτε ὂν τοῖς ὄντι. ὂν εἴη ἂν τὸ ἕτερον: ἀνάγκη:
οὐ γὰρ οὖν: οὐ κ' ἄρα τοῖς ἑτέροις ἂν εἴη τὸ ὄν. τῶν μὴ ὄν. οὐδὲ
τὰ μὴ ὄντ. τοῦ ὄντος ἕτερα: οὐ γάρ. οὐ δὲ μὴν ἑαυτοῖσ γε ἕτερα ἂν
εἴη ἀλλήλοιν μὴ μετέχοντα τοῦ ἑτέρου: πῶς γάρ: εἰ δὲ μὴ τε
ἑαυτοῖσ ἕτερα ἔσται. μήτε τοῖς ἑτέροις οὐ παρέσται ἂν ἔτι δή θ' ὑ
νοι. τὰ μὴ ἕτερα εἶναι ἀλλήλων; ὀκ φύροι. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ
ὄντος γε. μετέχοντα τῶν μὴ ὄντ. οὐ γὰρ ἂν μὴ ὄντ ἦν. ἀλλὰ πῇ ἂν ὄν
των: ἀληθῆ: οὐ δῆτ' ἄρ' ἀριθμοῦ εἴη ἄρα τὰ μὴ ὄντ. οὐδὲ γὰρ ἂν τῶν
μὴ ὄντ ἦν παντάπασιν. ἀριθμὸν γε ἔχοντα: οὐ γὰρ οὖν: τί δὲ
τὰ μὴ ὄντ τοῦ ὄντος ἄρα μόρια ἂν εἴη ἄν. ἦ καὶ οὐ πω μετέχοντ τοῦ
ὄντος. τὰ μὴ ὄντ: μετέχοντ: εἰ ἄρα παντὶ τὸ μὴ ὂν ἔστι. τὰ δὲ
μὴ ὄντ. οὔτ' ἂν μόριον τοῦ μὴ ὄντ τὸ ὂν εἴη. οὔτε ὅλον ὡς μορίου.
οὔτε αὖ τὰ μὴ ὄντ τοῦ ὄντος μόρια. οὔτε ὅλα ὡς μόρια τοῖς
ὄντ: οὐ γάρ: ἀλλὰ μὴν ἐφάνη. τὰ μήτε μόρια. μήτε ὅλα
μήτε ἕτερα ἀλλήλοιν τὰ αὐτὰ δὴ θ' ἅπαντα ἀλλήλοις: ἐφάνη
γάρ: φαῖμεν ἂρα καὶ τὸν ὄντος τὰ μὴ ὄντ οὐ πάνυ σ' ἔχον. τὰ αὐτὰ
εἶναι αὐτοῖσ: φαῖμεν: τὸ ὂν ἄρα ὡς ἔοικεν ἕτερόν τε τοῖν ἄλλων
ἔσται. καὶ ἅπαν τοῦ καὶ ταὐτὸν ἑκείνοισ τέ σ ἅπαν τοῖς: κινδυνεύ
φαίνεσθαι. ἐκ γε τοῦ λόγου: ἆρ' οὖν καὶ ὅμοιόν τε καὶ ἀνόμοιον
ἅπαν τοῖς τε καὶ τοῖσ ἄλλοις;: ἴσως: ἴσως δὴ νῦν ἕτερον τὸν ἄλλον

ἑφάμη· καὶ τἄλλα που ἕτερ' ἂν ἐκείνου εἴη· τί μήν· οὐκοῦν
οὐ τοῦτο ἕτερον τἀν ἄλλων ὃ ἂν ᾖ καὶ τἄλλα ἐκείνου· καὶ οὐτε
μᾶλλον οὔτε ἧττον· τί γάρ· εἰ ἄρα μή τι μᾶλλον μηδ' ἧττον
τοῦ ὁμοίου· ναί· οὐκοῦν ἡ ἕτερον εἶναι τοῦτο ἐν θατέρου τῶν
ἄλλων· καὶ τἄλλα ἐκείνου ὡσαύτως· ταὐτὸν ἄρ'
ἂν εἴη θάτερον· τό τε ἐν τοῖς ἄλλοις· καὶ τἄλλα τοιαῦτα·
πολλαχῇ· ὧδε· ἕκαστον τῶν ὀνομάτων· οὐκοῦν τιν' ἓν λαχὸς;
φαμέν· τί οὖν τὸ αὐτὸ ὄνομα εἴποις ἂν τοῖς ἕτερον αὐτοῖς· ἡ αἴπαις;
φαμέν· καὶ θάτερον οὖν θἄμμὲν αὖ παις εἴπω· ἐκεῖνο τοίνυν
μοριεῖσθαι· οὐ πέρ ἐστι τοὔνομα· θἄν δὲ πολλαὶ αὐτὸ ὀνόματα ᾖ·
ἡ θατέρου· οὐ γὰρ ἧττον ἕτερον ἔσται τοῦτο ἑαυτοῦ· ἡ καὶ ἧττον·
καὶ θατέρου· καὶ ἓν ἕκαστον τῶν ὀνομάτων· ἓν δὲ ὂν ἕτερον
πολλῶν· ἐκ τούτου ἤδη πλήρη ἐστὶ τὰ ὄντα θατέρου· καὶ
ἕκαστον τῶν ὄντων ἕτερον μὲν τῶν ἄλλων ἐστὶν ἀπείρων
ὅσων οὐκ ἔστιν αὐτό· τῶν δὲ ὄντων ἑνὸς ἑκάστου ἕτερα
πάντα ἐστὶν ἄπειρα τὸ πλῆθος· καὶ ἕκαστον δὴ οὕτως
ἔστι μὲν καὶ ἔστιν οὐκ ἔστιν· ἕτερα δὲ πάντα ὄντα ἐστίν·
ἀνάγκη· καὶ γὰρ τὸ μὴ ὂν αὐτοῖς ἐκ τοῦ εἶναι ἕτερα
ἀναγκάζει τὰ ὄντα εἶναι· καὶ ἐκ τούτου πάλιν ἕτερα
ὄντα τὰ μὴ ὄντα ἀναγκάζει εἶναι· ἄπειρα δὲ ὄντα τὰ
μὴ ὄντα ἀναγκάζει τὰ ὄντα εἶναι· καὶ ἐν τούτοις
ἕτερα ὄντα τὰ μὴ ὄντα ἀναγκάζει τὰ ὄντα εἶναι· καὶ
ἐν τούτοις ἕτερα ὄντα τὰ μὴ ὄντα ἀναγκάζει τὰ ὄντα
εἶναι· καὶ ἐν τούτοις ἕτερα ὄντα τὰ μὴ ὄντα ἀναγκάζει
τὰ ὄντα εἶναι· καὶ ἐν τούτοις ἕτερα ὄντα τὰ μὴ ὄντα
ἀναγκάζει τὰ ὄντα εἶναι· καὶ ἐν τούτοις ἕτερα ὄντα
τὰ μὴ ὄντα ἀναγκάζει τὰ ὄντα εἶναι· καὶ ἐν τούτοις
ἕτερα ὄντα τὰ μὴ ὄντα ἀναγκάζει τὰ ὄντα εἶναι·

ἓν ταὐτόν· ἐφάμην ἔγωγε· τὸ δὲ ἄπειρον λέγε σοῦ-
θος ἐστί, τὸ ἓν καὶ ταὐ-
τὸ τοῖς ἄλλοις,

λὶ δὲ ταὐτὸν. ἀνόμοιον. ἔχει γὰρ οὖν δὴ οὕτω καὶ κθ. καὶ τοι οὕτω λόγος.
καὶ γὰρ τὸν δὲ ἔχει: τίνα: λὶ ταὐτὸν εἶναι θθ. μὴ ἄλλοι ὄντε
τὸν θέρα. μὴ ἄλλοιον δὲ εἶναι θθ. μὴ ἀνόμοιον. μὴ ἀνόμοιον
δὲ, ὅμοιον εἶναι. λὶ δ' ἄλλο εἶναι θέρ. ἄλλοιον. ἄλλοιον δὲ ὄν.
ἀνόμοιον εἶναι: ἀληθὲς λέγεις: ταὐτόν τε ἄρα ὂν τὸ ὑπὸ τοῖς
ἄλλοις. καὶ ὅτι ὑπὸ ἑκάτερον ἐστι κατ' ἀμφότερα καὶ κατὰ θ κάτερον.
ὅμοιόν τε ἄρ' εἴη καὶ ἀνόμοιον τοῖς ἄλλοις: φαίνῃ: οὐκοῦν καὶ
ὑπὸ ταὐτοῖς οὖσ' αὐτοῖς, ὡς εἰπερ ὑπὸ τὸ ὑπὸ καὶ ταὐτὸν ὑπὸ
ὑφαίη κατ' ἀμφότερα καὶ κατὰ θ κάτερον ὅμοιόν τε καὶ ἀνόμοιον
φαίνηται: ἀνάγκη: τί δὲ δὴ περὶ τοῦ αἴτιον εἶναι τὸ ὑπὸ αὐτοῦ. καὶ
τὸν ἄλλων. καὶ τοῦ μὴ αἴτιον εἶναι περί. πότερ' ἔχει σκόπει: σκο
πῶ: αὐτὸ γάρ που ὑπὸ ὑπὸ ταὐτοῖ ὅλοι. τὸ ὑπὸ ὑφαίη ἂν: λὶ δὲ αὐτὸ
ὑπὸ ταὐτοῖ, τὸν μὲν ἄλλον. δ' εἰρήσεται αἴτιον εἶναι. αὐτὸ δὲ
αὐτοῦ αἴτιον εἶναι. ὑπὸ ταὐτοῖ ὄν: φαίνεται: οὕτω
μὲν δὴ αἴτιον εἶναι τὸ ὑπὸ αὐτοῦ τε καὶ τὸν ἄλλον: αἴτιον εἶναι:
τί δὲ. τὴν δὲ. ἆρ' οὐ τὸν μέγιστον αἴτιον εἶναι τινος ὑφ' ἕξ ἧς
δοκεῖ ὑπὸ ἑκείσθαι οὐ μέγιστον αἴτιον εἶναι; ταύτην τὴν ὑδραν
κατέχον; λὶ αὖ μεγάθει κείμενον λὶ ὑδρα. λὶ αὖ κεῖται.
αἴτιον εἶναι: ἀνάγκη: καὶ τὸ ὑπὸ ἄρα ἂν εἴη μέγιστον αὖ τὸ αὐτοῦ
εἶναι αἴτιον εἶναι ὑπὸ ἑξῆς δεῖ ὂν θεὸν μετὰ δύο τὸ κεῖσθαι τὴν ἕξ
μενον χώραν κατέχον ἑκείμενος ὑπὸ λὶ αὐτόν ἐστιν: δεῖ γὰρ οὕτω:
οὐκοῦν δύο μὲν ὄντ' ὑπὸ. ποιήσει ὑπὸ αὖ ταὐτόν. καὶ ὑπὸ δύο οἶν χώ
ραν αἰεὶ μόριον. ὅσον δ' ἂν λὶ ὑπὸ. ἑκάθεδλήσει: οὐ γὰρ οὕτω:
λὶ αὐτὴ ἄρα ἀνάγκη τοῖ ὑπὸ. μὴ τὸ δύο εἶναι μὴ τὸ αἴτιον εἶναι αὐτοῦ
αὐτοῦ: λὶ αὐτή: ἀλλ' οὐ δὲ μόνον τὸν ἄλλον αἰεὶ ἕτερον: τί δή: ὅτι φαί
μὲν τὸ μέγιστον αἴτιον εἶναι χωρὶς ὄν. ὑφ' ἕξ ἧς δὴ ἑκείμενον εἶναι. οὐ
μέγιστον αἴτιον εἶναι τρίτον δὲ αὖ τὸν μὲν μέσον. μὴ δὲ εἶναι: ἀληθῆ:
δύο ἄρα δεῖ τὸ ὀλίγιστον εἶναι. εἰ μέγιστον αἴτιον εἶναι: δεῖ: ἐὰν
δὲ τοῖν δυοῖν ὅροιν. τρίτον ὅρος γένηται ἕξ ἧς αὖ τοῖ μὲν πρὸ
ἕτερον. αἰεὶ δὲ αὖ τρία δύο: ναί: καὶ οὕτω δὴ αἰεὶ ἡ μὲν ὅσον ὅρος ἡμέ
νου. μία καὶ αἰεὶ ἓν ὅρος γίγνεται. καὶ συμβαίνει τὸν ἀπείρου

ὀρθῶς: οὐκοῦν καὶ ὑπὸ τοῖς ἄλλοις τὸ ὑπὸ: ναί: λὶ μὲν ἄρα ὑπὸ τοῖς ἄλλοις τὸν ἄλλον αὐτοῖ τὸ αἴτιον;

τοὺ πλήθους τὸν ἀριθμόν. μονὰς ἄρα ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ. ὅτι γὰρ τὰ πρῶτα πρὸς ἄλληλα ἐστὶ δύο ἐλάχιστοι ὅροι τῶν αὐτὸν μετροῦντες τὸν ἀριθμὸν ἐστὶ τὸ πολλαπλάσιον εἶναι τὸν ἀριθμὸν κατὰ τοῦτο ἐφ' ὃ ἐστὶ τὸ πρῶτον. τοιοῦτος δὲ ἑκάστου ἀριθμοῦ πᾶς. πᾶς ἄρα τῶν αὐτὸν μετρούντων ἐλάχιστος ὅρος. εἰ γὰρ τὸ λοιπὸν ἄρα ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ ἔσται, καὶ μονὰς οὐκέτι ταὐτὸν ἀριθμὸν αὐτὸν μετρήσει: ὀρθῶς: ὅσαι ἄρα εἰσὶ τὸν ταὐτὸν ἀριθμὸν αὐτὸν μετροῦσαι ἐλάχιστοι τοῦ εἶναι αὐτῶν: ἀληθῆ: εἰ δέ γε ὅροι μόνον εἰσί. δυὰς δὲ μετρήσει: οὐκοῦν καὶ ἀριθμός: πῶς γάρ: οὐκοῦν φανερὸν τὰ ἄλλα τοῦ ὅρου, οὔτε ὅροι εἰσίν, οὔτε μετρεῖ αὐτοῦ. ἢ πρὸς ἄλλα ἐστίν: οὐ γάρ: οὐκ ἄρα ὅροι εἰσὶν ἀριθμοῦ ὅροι τοῖς ἄλλοις: ὅρος μὲν οὖν: πῶς γάρ: οὔτε ἄρα ὅροι εἰσὶ τὰ ἄλλα. οὔτε δύο οὔτε ἄλλου ἀριθμοῦ ὄντα τὰ ὀνόματα. οὐδαμῶς: οὐ: τὸ ὅροι ἄρα μόνον εἶπον ὅροι. καὶ δυὰς οὐκ ἂν εἴη: οὐ φαίνεται: οὐκοῦν ἐστὶ ἄρα οὐκ ἐστί. δυοῖν μὲν οὖν: οὐκ ἔστιν: οὐδὲ ἄρα τὸ ὅροι τῶν ἄλλων αὐτὸν ἐστὶ τὸ ταῦτα τοῦ ὅρου, ὥστε πρὸς οὐκ ἔστιν: οὐ μὰ Δία.

αὐτὸν ἐστὶ τὸ καὶ οὐχ αὐτόν: ὅοι κ' ὅροι: ἆρ' οὖν καὶ ἴσον ἐστὶ καὶ ἀνίσον. αὐτὸ τοῦτο ἑκάστοις ἄλλοις; πῶς: εἰ μεῖζον ἐστὶ τὸ ὅροι εἶναι τοῦ ἄλλα. εἶναι ἄλλα τοῦ ὅρου μᾶ ζῷα. εἶναι ἄλλα τοῦ ὅρου ἄρα οὐκ ἂν εἴη τοῦτο ἄλλα ἀλλήλων. αὐτὰ γε ταῦτα ταῦτα οὐσίαις: ἀλλ' εἰ μὴ πρὸς τοῦτο αὐτὰ εἶναι ἑκάτερα, ἴσα τῷ ἔχειν, ἴσα ἂν εἴη πρὸς ἄλληλα. εἰ δὲ τὰ μὲν, μέγεθος. τὰ δὲ, σμικρότητα: εἶεν καὶ μέγεθος μὲν τὸ ὅροι σμικρότητα δὲ τἆλλα. ὁποτέρᾳ μὲν τοῖν δεῖ μέγεθος προσεῖναι. μείζω ἂν εἴη. ᾗ δὲ σμικρότητος. ἔλαττον: ἀνάγκη: οὐκοῦν ἑκάστῳ τούτῳ εἴδει. τὸ μέγεθος καὶ ἡ σμικρότης. οὐ γὰρ ἂν ποτε μὴ ὄντε γε. ὅροι ἅμα τί ποτε ἀλλήλοιν ἔσεσθον. καὶ ὅροι τοῖς οὖσιν ἐμμοίοσθαι: πῶς γὰρ ἄν: ᾗ ἄρα ὅροι τοῖς ὅροι σμικρότητος ἐμμίγνυται. εἰ τοι ὅροι ὅλως ἂν. εἰ ὅροι μόνον αὐτοῦ ὅροι εἴη: ἀνάγκη: τί δ' ᾗ ὅροι ὅλως ἐμμοίοιτο. οὐχὶ εἰ ἕξει ἴσον

ἀρ τοὶ θμὶ δ'ὅλου αὖ τοῦ τὰ μθρ μὴ εἴη. ἢ οὐθρι ἔχουσα αὐτά; δῆ
λον δή: ἆρ' οὖν οὐκ ἐξ ἴσου μθν οὖσα ἢ σμικρότητος τοῖ θμὶ. ἔ σται ἆρα αὖ
τοὶ εἴη. οὐθρι ἔχουσα δὲ μείζων; ὡσὸ δ'οὔ: λωατὸν οὖν σμικρό
÷ τινί τητων ἔ σην τοὶ εἶναι ἢ μείζω τινὸς. ἧ πρὰτ τὴν τὰ μεγέθους
τὲ καὶ ἧ σότητος, ἀλλ' αὖ μὴ τὰ ὅλως τῆς; ἀ δύ ατον: θμ μθν ὅλοι
ἆρ αι τοὶ θμὶ. οὐκ ἂν εἴη σμικρότης. ἀλλ' εἰ πθρ θμ μθρεῖ: ναί: οὐτέ
γε θμ παν τὶ αὖ τοὶ μθρεῖ. εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσει, ἀ πθρ πρὸς τὸ
ὅλον. ἔ σηι ἔ σται ἢ μείζω μ τοῦ μθρους. θμ οἷοι ἂν αἰ ἡ θμὶ: ἀρ' ἀν
κη: οὐδθμί ποτθ ἄρ α θμέ σται τῶν ὁμ τῶν σμικρότης. μήτ' θμὲ
ρει μήτθ θμ ὅλῳ ἡμιμορίῳ. οὐδ' ἂν ἔ σται σμικρόν. πολλὰ ἂν τῆς
τῆς σμικρότητος: οὐ κ ἂν εἴη: οὐδ' ἄρα μέγεθος θμ ἔ σται θμ αὐτῷ
μείζον μ' ἀ τί εἴη ἄλλο. ὃ πολλὰ ἂν τοῦ μεγέθους. θκεῖνο θμοῖ
τὸ μέγεθος θμ εἴη. καὶ ταὐτὰ σμικροῦ ἂν τοὶ οὐκόντος. οὐ
ἆρ' ἀν κη ὑπθρέχειν θαὐτῷ πθρὶ μέγα. τοῦτο δὲ ἀ δύ ατον. ὥστ
δὴ σμικρότης οὐ δαμοῦ θμὶ: ἄλλη θή: ἀλλ' αὖ μὰν ἂν τὸ μέγεθος
οὐκ ἄλλου μεῖζον. ἢ ἂν τῆς σμικρότητος. οὐδὲ σμικρότης
ἄλλου θλατον. ἢ ἂν τοῦ μεγέθους: οὐ γάρ: οὔτ' ἄρ α ταὐτὰ
μείζω τοῦ θμοῦ οὐδὲ θλάττω μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα
ἔχοντα, οὔτ' ἂν τὸ τοῦτο πρὸς τὸ θμ ἔχον τὴν δύ αμιν. τὴν
τοῦ ὑπθρέχειν καὶ ὑπθρέχεσθαι. ἀλλὰ πρὸς ἄλλο. οὔτε αὐτὸ
θμ τούτοιν, οὐδὲ τῶν ἄλλων μείζων ἂν οὐδὲ θλάττων εἴη. μήτθ
μέγεθος. μήτθ σμικρότητα ἔχον: οὐκοῦν φαίνεται μέ: ἆρ οὖν
εἰ μήτθ μείζων μήτθ θλάττων τὸ θμ τῶν ἄλλων. ἀναίκη αὐτὸ
θκείνων. μήτθ ὑπθρέχειν μήτθ ὑπθρέχεσθαι: ἀναίκη: οὐκοῦν
τόγε μήτε ὑπθρέχον μήτθ ὑπθρεχόμενον. πολλὰ ἀναίκη
ἐξ ἴσου εἶναι. ἐξ ἴσου δὲ ὄν, ἴσον εἶναι: πολλὰ γοῦν: καὶ μὰν αὐτό
γε τὸ θμ πρὸς ἑαυτό, οὕτως ἂν ἔχοι. μήτθ μέγεθος θμ ἑαυτοῖ.
μήτε σμικρότητα ἔχον, οὔτ' ἂν ὑπθρέχοι το. οὔτ' ἂν ὑπθρέ
χοι ἑαυτοῦ. ἀλλ' ἐξ ἴσου ὄν, ἴσον αὐ ἑ εἴη ἑαυτοῖ: πάνυ μὲν οὖν:
τὸ θμ ἄρα ἑαυτοῖ τθ καὶ τοῖς ἄλλοις. ἴσον ἂν εἴη: φαίνεται:
καὶ μὰν αὐτό γε θμ ἑαυτοῦ ὂν καὶ πρὸς ἑαυτὸ ἂν εἴη ἐξ ἴσου θμ.

ὡπερι έχον μὲν. μεῖζον ἂν εἴη τοῦ εἰ η· περι έχόμενον δὲ, ἔλαττον. καὶ οὕτω μεῖζον ἂν καὶ ἔλαττον εἴη αὐτὸ ἑαυτοῦ· τὸ δή: ἓξ ἡ γὰρ ἁμ: οὐ κοὼ καὶ τὸ δε ἀναγκη μὴ δὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ ἑνὸς τε καὶ τῶν ἄλλων: πῶς γὰρ οὔ: ἀλλ' ἀμεινὼ ἓ εἶναι που δῆ. τὸ γε ὂν ἁμ ἑ: ναί: οὐ κοὼ τόνε ἓν τοῖς οὖ. ἓν μεί ζονι ἑ ναι ἔλαττον οὖ· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἕτερον ἓν μᾶλλον εἴη: οὐ γάρ: ὥστε μὴ δὲ οὐδὲν ἕτερον ἑ ναι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἑνός. δεῖ δὲ αὐ τοὶ ἓν τοῖ εἶναι· οὐ κἂν ἀναγκη μὴ δὲν ἓν ἀλλήλοις εἶναι ταὐτὲ ἀλλαὶ ἓν τοὶ ἑνὶ καὶ τὸ ἓν ἓν τοῖς ἄλλοις. μὴ μὴ δαμοῦ εἶναι: φαίνεται: ὅτι μὲν ἄρα τὸ ἓν ἓν τοῖς ἄλλοις ἔν ε ται· μεί ζω ἂν εἴη τἀλλα τοῦ ἑνὸς ὡπερι έχον ταὐτό. τὸ δὲ ἓν ἔλαττον τῶν ἄλ λων ὡπερι έχόμενον· ὅτι δὲ τοῖ ἄλλαι ἓν τοὶ ἑνί· τὸ ἓν τῶν ἄλλων κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον μεῖζον ἂν εἴη· τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἔλαττ τα: ἔοικεν: τὸ ἓν ἄρα. ἴσον τε καὶ μεῖζον καὶ ἔλαττον τὸν ἑαυ τό τε αὖ τοῦ καὶ τῶν ἄλλων: φαίνεται: καὶ μὴν ἐπερμεῖ βον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον. ἴσῳ ἂν εἴη μέτρῳ ν ὃ πλῴόμῳ καὶ ἔλαττόμῳ αὖ τά τε καὶ τοῖς ἄλλοις. ὥστε μὴ δὲ μέτρον. καὶ μετρῷ: πῶς δ' οὔ: ἴσῳ μὲν ἄρα μέτρῳ ὂν ὃ πλείόνῳ ν ὃ ἔλαττόμῳ ν· ὃ ἀριθμοὶ ἔλαττον ἂν ὃ πλέον εἴη αὐτό τε αὖ τοῦ καὶ τῶν ἄλλων· ὃ ἴσῳ αὖ τοὶ τε ἑ ξῆς τοῖς ἄλλοις κατὰ ταυτό: πῶς δ': ὧν ἐπερμεῖζον ἑ αὶ πλῴόμῳ ν τοὺ ν μέτρῳ ἂν εἴη αὐτῷ ν· ὃ σῳ ν δὲ μέτρῳ ν καὶ μετρῷ· ὃ ὧν ἔλαττον τῶν ὅ σῳ αὖ τως· ἑ ξῆς ἴσῳ ν· κατὰ ταυταί: οὕτως: οὐ κοὼ ἓν τοῦ μεῖζον ὃ ἔλαττον τῷ ν ὂν καὶ ἴσον. ἴσῳ ν ἂν εἴη μέτρῳ ν· ὃ πλειόμῳ ν ὃ ἔλαττόμῳ ν αὐτοῖ· ὥστε μὴ δὲ μέτρῳ μεναὶ μετρῷ ν: πῶς δ' οὔ: ἴσῳ ν μὲν ἄρα μετρῷ ν ὂν αὐ τῷ· ἴσῳ ν ἂν τὸ πλῆ θος αὐτοὶ εἴη· πλειόμῳ ν δὲ· πλεῖόν· ἔλαττόμῳ ν δὲ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐ τοῦ: φαίνεται: οὐ κοὼ ἑ πρὸς τἀλλα ὅσ' αὖ τως ἔχει τὸ ἓν· ὅτι μὲν μεῖζον αὐτῷ ν φαίνεται ἂν ἀναγκη πλεῖόν εἶναι ὃ τὸν ἀριθμὸν αὐ τῷ ν, ὅτι δὲ σμικρότερον. ἔλαττον· ὅτι δὲ ἴσῳ ν μέ γεθ· ἴσῳ ν καὶ τὸ πλῆ θος εἶναι τοῖς ἄλλοις: ἀναγκη: οὕτω δὴ αὖ ὅσοι κε τὸ ἓν ᾖ καὶ ἴσῳ ν ὃ πλεῖόν καὶ ἔλαττον τὸν τῶν ἀριθμῶν· αὐτό τε αὖ τοῦ ἔ αται καὶ τῶν ἄλλων: ἔ αται: ἆρ' οὖν καὶ χρόνου

μετέχει τὸ ὂν. καὶ ἕτερόν τε καὶ οὐκ ἕτερον μεταβατικόν τε καὶ προβλητικόν. αὐτό τε αὑτοῦ καὶ τοῦ ἄλλου; καὶ οὐ τὸ μεταβατικὸν οὐ τὸ προβλητικόν· οὐ τὸ ἑαυτοῦ οὐ τὸ τοῦ ἄλλου· χρόνου μετέχον; πῶς; εἶναι μέν που αὐτῷ ὑπάρχει. εἰ προβλητέα; ναί· τὸ δὲ εἶναι ἄλλο τι ἑαυτῷ. λείπεται οὐσίας οὐσίαν μετέχειν χρόνου τοῦ παρόντος ἀεί· ἀεὶ τὸ ὂν μεταβατικὸν τοῦ παρεληλυθότος· ἢ οὐ τὸ ἕτερον μεταβατικὸν τοῦ μέλλοντος οὐσίας ἕτερα κοινωνίαν; ἕτερα μέν· μετέχειν μὲν ἄρα χρόνου ἀεὶ καὶ τοῦ εἶναι; παντί· οὐκοῦν παρῳχημένου τοῦ χρόνου; ναί· ἆρ' εἰ ἄρα παρῳχήκει γένεσιν ἴσχειν αὐτοῦ. εἰ προέρχεται κατὰ χρόνον· ἀνάγκη· ἆρ' οὖν με μνήσεσθαι ὅτι μεταβατέον ἐστὶ τὸ προβλητὸν παρῳχήκειν; με μνήσεσθαι· οὐκοῦν ἐφ' ἑαυτοῦ παρῳχήκειν αὐτοῦ εἶναι τὸ ὂν· μεταβατέον ἂν εἴη μεταβατέον αὐτοῦ εἶναι, προβλητέον εἶναι· ἀνάγκη· εἶναι μὲν δὴ μεταβατέον αὐτοῦ, προβλητέον εἶναι· ἀνάγκη· ἔστι δὲ προβλητόν τε καὶ παρῳχήκειν αὐτοῦ οὕτως; ναί· ἔστι δὲ προβλητὸν ἆρ' οὐ χρόνῳ κατὰ τὸν νῦν χρόνον λεῖπον μόριον· τὸ νῦν τάχα τοῦ λεῖπον καὶ ἔστιν; οὐ γάρ που παρῳχημένον γε ἐκ τοῦ ποτὲ ἅμα τοῦ ἐστιν. ὑπερβήσεται τὸ νῦν; οὐ γάρ· ἆρ' οὖν οὐκ ἀνάγκη ἅμα τὸ ὂν εἶναι. ὑπερβήσεται τὸ νῦν· οὐ γάρ· ἆρ' οὖν οὐκ ἀνάγκη ἅμα τὸ ὂν εἶναι προβλητόν τε καὶ παρῳχήκειν ἀεί· τοῦτο δὲ ἦν τὸ μεταβατικὸν εἶναι· ἀλλ' ἔστι τότε δὴ προβλητόν· παρῳχήκειν· προϊὸν γάρ· οὐκ ἀμφοτέρων λήψεται ὑπὸ τοῦ νῦν· τὸ γὰρ προϊὸν χωρὶς ἔχει· ἀεὶ ἀμφοτέρων ἐφάπτεσθαι· τοῦτο δὲ νῦν καὶ τοῦ ἀεὶ τὸ· τοῦ μὲν νῦν ἀφιστάμενον τοῦ δὲ ἀεὶ ἐπιλαμβανόμενον· μεταξὺ ἀμφοτέρων ἰὸν ἀνάγκη μὴ παρεληφέναι τοῦτο δὲ ἦν καὶ τοῦ νῦν· ἀληθῆ· ἆρ' οὖν ἀνάγκη μὴ παρεληφέναι τὸ νῦν παρὼν τὸ ἰὸν ὅτι ἐστὶν "ἔστι δὲ" κατὰ τοῦτο λεῖπον· ἔοικε καὶ τοῦ εἶναι· καὶ ἔστι τότε τοῦτο, ὅτι μὴ ἂν τύχοι ἰόν· φαίνεται· ἔστι δὲ ἆρα οὐ τὸ ἐν ἀεὶ προβλητὸν ἰὸν τὸ νῦν παρὼν· ἔοικεν· ἔστι δὲ τὸ προβλητὸν· μεταβατέον ἐστὶ τοῦ εἶναι· καὶ ἔστι τότε τοῦτο· οὐκοῦν οὐ περὶ ἰόντος τοῦ προβλητοῦ· τούτου καὶ ἔστιν· ἰόντος δὲ αὐτοῦ; ναί· ἔστι δὲ τὸ προβλητὸν· μεταβατέον προβλητόν; ἔστιν· καὶ μεταβατέον ἆρα τότε αὐτοῦ εἶναι τὸ ὄν· ὅτ' ἂν προβλητὸν ἰὸν τὸ νῦν παρὼν· ἀνάγκη· τὸ γε μὴν νῦν

ἀεὶ παρεστὶ τοῖς ὑπὸ δύο τοῦτο τοῦ εἶναι· ἔστι γὰρ ἀεὶ ὄν, ὁτὲ μὲν
πρότερον: πῶς γὰρ οὔ: ἀεὶ ἄρα ἔστι τὸ ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ, πρεσβύτερον
ἑαυτοῦ καὶ νεώτερον. τὸ δὲ ὑπὸ δύο κεῖται: πλείω δὲ χρόνον αὐτὸ ἑαυτοῦ
ἔστιν ἢ ὀλίγῳ ἢ τὸν ἴσον: τὸν ἴσον: ἀλλὰ μὴν τόν γε ἴσον χρό-
νον ἢ μικρότερον. ἢ οὐ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει: πῶς δ' οὔ: τὸ δὲ
τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον. οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερόν ἐστιν:
οὐμαρ: τὸ δὲ ἄρα τὸν ἴσον χρόνον. αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ μικρότερον καὶ ὀλ-
ὀύτε μεῖζον οὔτε πρεσβύτερον ἑαυτοῦ ἐστιν. οὔτε νέμεται:
οὐμοι δοκεῖ: τί δὲ τῶν ἄλλων: οὐκέχω λέγειν: τόδε γε μὴν ἔχω
λέγειν. ὁτιὶ ταὐτὸν τοῦ ὑπὸ εἰ πρότερόν ἐστιν ἄλλου μὴ ἔτερον.
τοσοῦτο ἔστιν ὑπὸ. ἕτερον μὲν γὰρ ὄν. ὑπὸ ἂν λίθων. ἕτερα δὲ ὄντα
πλείω ὑπὸ ἐστὶ καὶ πολλὰ θοσα ἂν ἔχοι: ἔχοι γὰρ ἄν: πλήθους δὲ ὄν.
ἀριθμοῦ πλείονος ἂν μεταέχοι. ἢ τοῦ ὑπὸ: πῶς δοῦ: τί οὖν ἀριθμοῦ
φήσομεν τὰ πλείω μίμεσθαι τε καὶ γρονεῖν πρότερον. ἢ τοῦ ὀλί-
γου: τοῦ ὀλίγου: τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον. τοῦτο δέ ἐστι τὸ ὑπὸ.
ἢ γάρ; ναί: πρῶτον δέ γε οἶμαι γρονοῦ. πρότερον γρεῖν. τὰ δὲ ἄλλα
ὕστερον. τὰ δὲ ὕστερον γρονότατα. μεσότερα τοῦ πρότερον γρεῖ-
τος. καὶ οὕτως ἂν εἴη τὰ ἄλλα. μεσότερα τοῦ ὑπὸ. τὸ δὲ ὑπὸ
πρεσβύτερον τῶν ἄλλων: φήσομεν: τί δὲ τόδε. ἆρ' ἀεὶ ἢ τὸ ὑπὸ
παραφύσιν τὴν αὐτοῦ γρεῖος. ἢ αὐδιώατον: αὐδιώατον: ἀλ-
λα μὴν μέρη γε ἔχον ὑφαίνει τὸ ὑπὸ. εἰ δὲ μέρη καὶ ἀρχὴν ἕτε-
λευτὴν καὶ μέσον: ναί: οὐκοῦν πρῶτον ἀρχὴ γίγνεται
καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπὸς. καὶ ὑκαίου τῶν ἄλλων. καὶ μεταὶ τὴν ἀρχὴν
καὶ τἆλλα πάντα. μέχει τοῦ τέλους: τί μήν: καὶ μὴν μόριά
γε φήσομεν ταῦτ' εἶναι πάντα τἆλλα. τοῦ ὅλου τε καὶ ὑπὸς.
αὐτὸ δὲ ἐκεῖνο ἅμα τὴν τελευτήν. γρονεῖ δ' ἅμα ὑπὸ τε καὶ ὅλον:
φήσομεν γάρ: τελευτὴ δέ γε οἶμαι. ἑαυτὸν γίγνεται. τοῦτο δὲ
μαι. τὸ ὑπὸ πεφυκέναι ποιεῖσθαι ὡς αὐ εἰ πρὸς ἀρχὴν αὐτὸ τὸ ὑπὸ μὴ
παραφύσιν γίγνεσθαι ἅμα τελευτήν. ἀγρονοῦς. ἑαυτὸν ἄρ'

τῶν ἄλλων πέφυκεν εἶναι μᾶλλον· φαίνεται δὲ νοτερὸν ἅπαν τῶν
ἄλλων. τὸ δὲ ἁλμυρὸν καὶ τὸ πικρὸν τοῦ ὑγροῦ θερμὸν ἔοικε
μᾶλλον φαίνεται· τί δὲ μᾶλλον ἀρχὴν ἢ ἄλλο μέρος ὁτιοῦν τοῦ ὑγροῦ
ἢ ἄλλου ὁτουοῦν, ἐὰν πέρας μὴ ᾖ ἄλλο μᾶλλον μέρος, οὐκ ἄν
εἴη μέρος ὑγροῦ· ἀνάγκη· οὐκοῦν τὸ δὲ αἷμα τὸ
τοῦ πρώτου μᾶλλον μέρος ἐστὶν ἢ τοῦ δευτέρου καὶ
οὐδενὸς δὲ πολείπεται τῶν ἄλλων μᾶλλον, ὅτι πέρας πρὸς
μᾶλλόν ἐστι τοιούτων, ὅσων ἂν πρὸς τὸ ἔσχατον διαλθόν· ὅλον δὲ
μέρος ἐστὶν οὔτε μέσου οὔτε ἐσχάτου· οὔτε πρώτου· οὔτε ἄλλου
οὐδενὸς ἀπολείπεται θερμῇ· θερμῇ δὲ ἡ γαστὴρ ἐστι· ἀλλὰ θᾶττον ἄρα
τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἴσχει τὸ δὲ· οὐ διὰ μὴ παρὰ
φύσιν πέφυκεν οὕτω τὸ δὲ· οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον
τῶν ἄλλων νέφρων ἂν εἴη· ἀλλὰ αἷμα καὶ τοῦτον τὸν λόγον
τὸ δὲ τῶν ἄλλων· οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον ἂν εἴη·
οὐδὲ τοῦ ἄλλου τοῦ ὑγροῦ· καὶ διὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον· πρεσβύτερον
τε καὶ μεσότερον· καὶ τοῦ ἄλλου δὲ κείμενον ὡς αὐτῶς· τοῦ μυελοῦ·
ἔστι μὲν δὴ οὕτως ἔχον τε καὶ νέφρων· ἀλλὰ τί ἂν περὶ τοῦ νῦν
μεθ' αὐτὸ πρεσβύτερόν τε καὶ μεσότερον τῶν ἄλλων στοιχεῖα
εἶναι αὐτὸ πρεσβύτερόν τε καὶ μεσότερον μήτε πρεσβύτερον νῦν εἶναι· ἆρα
τοῦ ὑγροῦ· καὶ μήτε μεσότερον μήτε πρεσβύτερον νῦν εἶναι· ἆρα
ὃ πρὸ περὶ τοῦ εἶναι· οὕτως ὃ περὶ τοῦ νῦν εἶναι ἔχει, ἢ ἐπὶ
ρροος· οὐκ ἐχώλυεν· ἀλλὰ τὸ σὸν λεγε· ὅτι εἰ καὶ ἔστι
πρεσβύτερόν τε ὑγρὸν ἑτέρου· νῦν εἶναι γε αὐτὸ πρεσβύτερον
ἔτι· ἢ ὡς τὸ πρῶτον τυθὲν μεμόμενον· διὰ νήνεκε τὴν ἡλι
κίαν· οὐ κατ' ἐπιδοσιν· οὐδ' οὖν τὸ νεώτερον ὄν· ἐστὶ μεσότερον
νῦν εἶναι· ἐν ἴσοις γὰρ ἴσον πρόσθεμεν· χρόνοις τε καὶ
ἄλλοις ὁτοιοῦν ἴσοις, ποιεῖ διαφέρειν αὐτά, ὅσον περ ἂν τὸ πρῶ
τον διέφερε· ὡσαύτως γὰρ οὖν· οὐ κατ' ἐπιδοσιν τοῦ μὲν ὄν τοῦ ὑγροῦ νῦν εἶναι
τῶν ποτε πρεσβύτερον οὔτε μεσότερον· ὅπερ ἴσον διαφέρει
αὐτὰ τὴν ἡλικίαν· ἄλλ' ἔστι καὶ νῦν μεσότερον· τὸ δὲ
νεώτερον· νῦν εἶναι δοῦ· ἀνάγκη· καὶ τὸ δὲ ἄρα οὖν· τῶν
ἄλλων ὄντων· οὔτε πρεσβύτερόν ποτοῦτο μεσότερον νῦν εἶναι·

οὐχ ἁρμόττει· ὁρᾶις δὲ εἰ τὸ ἐλάττω πρεσβύτερα καὶ μείζω νεώτερα λέγεται· πῶς δή· ἢ τὸ μὲν τῶν ἄλλων ἕκαστον ἐφάπτεται πρεσβύτερον καὶ τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός· πῶς· ὁ γὰρ τὸν ἄλλον πρεσβύτερον ἢ πλείω που χρόνον γέγονεν· ἢ τὰ ἄλλα· ναί· πάλιν δὲ σκόπει· ἆρα πλείω μοι καὶ ἐλάττω τοῦ αὐτοῦ χρόνου προσγίγνεται τὸν ἴσον χρόνον· ἆρα τοῖς ἴσα μορίοις διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικρότερα· σμικρότερα· οὐκοῦν ἐκεῖνο ἐλάττω γίγνεται ἢ πρότερον ἦν· ἀνάγκη· ἐλάττω δὲ καὶ σμικρότερα ἀλλήλων ἐστὸν ἡλικίαν διαφέρετον τὸν αὐτόν· τοῦτο καὶ ἐστὸν ἐλάττονα· ἀλλὰ ἴσον ἦν χρόνον τοῖς ἄλλοις· ἐλαττοῦται ἄρα τὴν ἡλικίαν διοίσει αὐτῶν ἢ πρότερον· ἢ οὔ· ναί· οὐκοῦν τὸ ἐλάττονα διαφέρον ἡλικίᾳ πρός τι ἢ πρότερον· μεῖζον μὲν οὖν· ἢ ὄντι πρόσθεν προσέκεινα, προσοῦ δὲ ἦν πρεσβύτερον πρότερον· μεῖζον· εἰ δὲ ἐκεῖνο μεῖζον· οὐκ ἐκεῖνα αὖ τὰ ἄλλα πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβύτερα, ἢ πρότερον; παντί γε· τὸ μὲν μεῖζον ἄρα γέγονεν, πρεσβύτερον γίγνεται· προσὸ τὸ πρότερον γεγονός τε καὶ πρεσβύτερον ὄν· ἔοικε δὲ οὕτω τὸ πρεσβύτερον· ἄλλα γίγνεται ἀεὶ ἢ ἐκείνου προσβύτερα· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἔστι τὸ νεώτερον ἔστι δήλωσις· τὸ δὲ ἔστι τὸ προσβύτερον· τὸ δὲ πρεσβύτερον τοῦ νεωτέρου· μεῖζον γίγνεται ἀεὶ αὐτοῦ· ἴσόν τε γὰρ αὐτοῖν ἐστὶ τὸ ἐναντίον· τὸ ἐναντίον ἀλλήλοιν γίγνεσθον· τὸ μὲν μεῖζον· προσβύτερον τοῦ προσβυτέρου· τὸ δὲ προσβύτερον· νεώτερον τοῦ μεωτέρου· γεγένηται δὲ· οὐκ ἀΐδιον ἄρα τὸ ἔστιν· εἰ γὰρ γέγονεν οὐκ ἀΐδιον· ἀλλ' ἆρ' οὐ· νῶν δὲ γίγνεται μὲν προσβύτερα ἀλλήλων σμικρότερα τὸ μὲν δὴ τῶν ἄλλων ἕκαστον μεῖζον γίγνεται· ὅτι προσβύτερον ἐφάπτεται· καὶ προότερον γέγονεν· τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἑνὸς προσβύτερα· ὅτι ἐλάττονα γέγονε· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τἆλλα τούτοις προσὸ τὸ δὴ ἔχει· ἐὰν εἰ μὴ πρεσβύτου προσβύτερα ἐφάπτηται καὶ πρότερα γεγονότων· φαίνεται γὰρ οὕτω· οὐκοῦν ἡ μὲν οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου προσβύτερον γίγνεται οὐδὲ νεώτερον· κατὰ ταὐτὰ ἴσοι ἀριθμοὶ ἀλλήλων ἀεὶ ἅμα

φθείρειν. οὔτε τὸ ἓν τῶν ἄλλων πρότερον γίγνοιτο ἂν οὔτε ὕστερον. οὔτε τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός. διὸ δὲ ἄλλοι αἱ εἰ μερίσθησαν διαφθαρήσαν ἂν ἀνάγκη τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων γίγνεσθαι. καὶ τὰ ὑστερα τῶν προτέρων. ταύτη δὴ ἀνάγκη πρότερά τε καὶ ὕστερα ἄλλα ἀλλήλων γίγνεσθαι. τά τε ἄλλα τοῦ ἑνός. καὶ τὸ ἓν τῶν ἄλλων: πάντα μὲν οὖν: Κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἓν αὐτό τε αὑτοῦ. καὶ τῶν ἄλλων πρότερον καὶ ὕστερον ἐστί τε καὶ γίγνεται. καὶ οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον οὔτε ἐστὶν οὔτε γίγνεται. οὔτε αὖ τοῦ οὔτε τῶν ἄλλων: πάντα τελέως μὲν οὖν: ὥστε δὴ δέχρόνου μετέχει τὸ ἕν. καὶ τοῦ πρότερόν τε καὶ ὕστερον γίγνεσθαι. ἆρ' οὖν καὶ ἀνάγκη. καὶ τοῦ ποτε μετέχειν καὶ τοῦ ἔσται καὶ τοῦ νῦν ἐπὶ πρὸ χρόνου μετέχῃ; ἀνάγκη: ἓν ἄρα τὸ ἕν καὶ ἔστι καὶ ἐγένετο καὶ γίγνεται καὶ γεγενήσεται: τί μήν: καὶ εἴη ἂν τι ἐκείνοις καὶ ὑκείνου. καὶ ἓν σ' ἔστι καὶ ἔσται. πάνυ μὲν οὖν: σὲ δὴ τὴν μὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα. σὲ αἰσθησις. ἢ τυγχάνει ὄν τοῦ καὶ περὶ τὸ ἓν ἔστι: πάντα τελέως μὲν οὖν ἔχει γ' ὧδε: ἓν δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἓν ἆρ' ἔστι μοίων δὴ θιγὴ λυθαμεν, ἆρ' οὖν καὶ ἀνάγκη αὐτὸ ἓν τε ὂν καὶ πολλὰ. καὶ μήτε ἓν μήτε πολλὰ. καὶ μετέχον χρόνου. ὅτι μὲν ἔστι μὲν. οὐσίας μετέχον ποτέ. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι. μὴ μετέχον ποτὲ οὐσίας;: ἀνάγκη: ἆρ' οὖν ὅτε μετέχ. οἷον ὅταν ἔστιν. τότε μὴ μετέχον. ἢ ὅτε μὴ μετέχ μετέχον; οὐ χοῖόν τε: ἕτερα ἄλλα ἆρα χρόνω μετέχ. καὶ ἕτερα ἄλλα οὐ μετέχ. οὐ τοιαῦ ἂν μόνασσ τοῦ αὐτοῦ. μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι: ὀρθῶς: οὐ κοῦν ὅτι καὶ οὗτος χρόνος ὅτε μετὰ λαμβάνει τοῦ εἶναι. καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ. ἢ πῶς οἷόν τε ἦναι τότε μὲν ἓν τὸ αὐτό. τότε δὲ μὴ ἕν. ἐὰν μὴ ποτὲ ἢ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίῃ: οὐ λαμβ: τὸ δὲ οὐσίας μετὰ λαμβάνειν. ἆρ' οὐ γε οὐ γίγνεσθαι καὶ λῆς: φαμέν: τὸ δὲ

ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας. ἆρ' οὐ καπόλλυσθαι; καὶ φάναι τὸν δικαιοσύνην λαμπρὸν τὲ καὶ ἀφέλιμον εἶναι καὶ ἀπόλλυται· ἀνάγκη· ἔστι δὲ καὶ πολλὰ ὧν, καὶ μιαρὸν καὶ ἀπόλλυμενον· ἆρ' οὐχ ὅταν μὴ μίγηται ἔστι· τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται· ὅταν δὲ πολλὰ τὸν εἶναι ἀπόλλυται; φάναι τὸν· ἔστι δὲ μιαρόμενον καὶ πολλά· ἆρ' οὐ κἀνάγκη δοκεῖν κρίνεσθαί τε καὶ οἴεσθαι κρίνεσθαι; πολλήν· καὶ μὴν ἀμόμοιόν γε καὶ ὅμοιον ὅταν μίγηται, ὅμοιοῦσθαί τε καὶ ἀφομοιοῦσθαι; ναί· καὶ ὅταν μὲν ἔλαττον καὶ ἴσον· αὔξεσθαί τε καὶ φθίνειν· καὶ ἰσοῦσθαι· οὕτω· ὅταν δὲ κινούμενόν τε ἴσηται καὶ πρὸς ἄλληλα κινεῖσθαι μεταλλοῖον τὸ κινεῖσθαι μεταλλοῖον· δεῖ δήπου αὐτό γε μὴ δύνασθαι χρόνῳ εἶναι· πῶς δή· ταχὺ τὸ πρότερον ἰσχνὸν κινεῖσθαι· ἢ πρότερον κινούμενον· ἰσχνὸν ἔσεσθαι· ἆρ' οὖν τοῦ μεταλλοῖον οὐχοῖόν τε ἔσεσθαι ταῦτα ποιεῖν· πῶς γάρ· χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ὃν ἆρα τι οἷόν τε ἅμα μὴ τὸ κινεῖσθαι μήτε ἑστάναι· οὐ γὰρ οἷόν· ἀλλ' οὐδὲ μὴν μεταλλοῖον ἂν εἴη τοῦ μεταλλοῖον· οὐκεῖ κόσ· τοῦ τοῦν μεταλλοῖον· οὔτε γὰρ ἔστι ἄν· οὔτε κινούμενον μεταλλοῖον· οὔτε χρόνῳ ὄν· οὐ γὰρ οἷόν· ἆρ' οὖν ἔστι τὸ αὐτὸ πον τοῦτο ὃν ἆρα τὸ ταχὺ εἶναι τὸ μεταλλοῖον; τὸ ποιὸν δή· τὸ ἔχειν φύσιν· τὸ γὰρ ἔχειν φύσιν τοιοῦτόν τι δοκεῖ σημαίνειν· ὥστε ἔχειν κείνου μεταλλοῖον· ἕως ἂν καίτερον· οὐ γὰρ ἂν κτᾶσθαι τοῦ ἑστάναι ἅμα τοῦτο μεταλλοῖον· οὐδὲ κτᾶσθαι κινήσεως κινούμενον ἅμα μεταλλοῖον· οὐδὲ ἔχειν φύσιν αὐτὴ φύσις· αὐτὸ ποιὸν ἅμα μεταλλοῖον· ἀλλὰ τὸ ἔχειν φύσιν αὐτὴ φύσις· αὐτὸ ποιὸν ἅμα μεταλλοῖον· μεταξὺ ἄρα κινήσεως τε καὶ στάσεως ὂν χρόνῳ οὐδενὶ ἅπτεται· μεταξὺ τούτων ἐστὶν οὐσία· καὶ εἰς ταύτην δὴ καὶ ἐκ ταύτης· τὸ κινούμενον μεταβαίνει ἅμα τὸ ἑστάναι καὶ τὸ ἑστὸς ἅμα τὸ κινεῖσθαι· κινδυνεύει· καὶ τὸ μὲν δὴ εἴπερ ἔστι κατὰ καὶ κινεῖται· μεταλλοῖον ἂν ἑκάτερα· μόνως γὰρ ἂν ἄμφοτερα ποιοῖ· μεταλλοῖον δὲ ἔχειν φύσιν μεταλλοῖον· καὶ ὃ τὸ μεταλλοῖον ἂν οὐδενὶ χρόνῳ ἂν εἴη· οὐδὲ κινοῖτ' ἂν τὸ τὸ οὐδαμῶς ἔστι· οὐ γάρ· ἆρ' οὖν οὐ τοῦ καὶ ἀρὸ τὸ ἄλλο μεταλλοῖον ἅμα· ὅταν ἕκτου εἶναι ἕως τὸ

ἀπολλυσθαι μεταπαλλει· ἡ ὀκ τοῦ μὴ εἶναι ἕξω τὸ γίγνεσθαι· μεταξὺ
τινῶν τό τε γίγνεται καὶ μὴ σβεννύντε καὶ ἀπόλλυται·
οὔτε οὐκέτι γίγνεται· οὔτε ἀπόλλυται· ὅσοι κε γοῦν· κατα-
δὴ τὸν αὐτὸν λόγον· καὶ ἕξ ὧν ὄντι πολλὰ ἴσα· καὶ ὀκ πολλῶν ἓν ἔσται·
οὔτε ὑγιὲς ἔσται οὔτε πολλά· οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται·
καὶ ἕξ ὁμοίου ἴσα ἀνόμοια γίγνεται· οὔτε ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον· οὔτε
ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· καὶ ὀκ ὄγκου ἴσα μεγάλα καὶ
ἴσον· καὶ εἰ σταθερὰ τἄλλα ἴσα· οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα· οὔτε
ἴσον οὔτε αὐξανόμενον· οὔτε φθίνον οὔτε ἴσον μένον εἰ μὴ ἅμα·
οὐκ ἔσοικε· ταῦτα δὴ τὰ πάθηματα, ἅπαντα ἔχοι τὸ ὑγιές·
ἐστὶ· ἀλλὰ δεῖ· τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ὑγιὲς εἶναι·
ἀρα οὐσκεπτέον; σκεπτέον· λέγομεν δὴ ὑγιὲς εἶναι, τἄλλα τοῦ
ὑγιοῦς τίνος δεῖ πάσχειν θέρμης; λέγομεν· οὐκοῦν ἕνεκα ἄλλου
ὑγιοῦς ἐστὶ τὸ ὑγιὲς εἶναι τἄλλα· οὐ γὰρ ἂν ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ὑγιοῦς / ἐστὶν· δῆλον τοῦ ἕνεκα.
ὑγιοῦς εἶναι· οὔτε τὸ ὑγιὲς εἶναι τἄλλα· οὐ γὰρ ἂν ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ὑγιοῦς /
ὀρθῶς· οὐδὲ μὴν σβεστικὸν γε πάντα πάσης τοῦ ὑγιοῦς τἄλλα ἄλλης
μεταίχει πῆξις· πῆξις δή· ὅτι που τἄλλα τοῦ ὑγιοῦς μόρια ἔχοντα
ἀλλαὶ ἐστιν· εἰ γὰρ μόρια μὴ ἔχοι· πᾶν τἀλλοῖον ἂν ὑγιὲς εἴη· ὀρθῶς·
μόρια δέ γε φαμὲν τούτου ἐστίν· ὃ ἂν ὅλον ᾖ· φαμὲν γάρ· ἀλλὰ οὐ
μόρια δέ γε φαμὲν τούτου ἐστίν· ὃ ἂν ὅλον ᾖ· φαμὲν γάρ· ἀλλὰ οὐ
μὴν πάντα γε ὅλον· ὑγιὲς δ' ὀκ πολλῶν ἂν ἀρκὴ εἶναι· οὐδ' ἔσται μόρια ταῦτα
ρια· ὀκάτων γὰρ τῶν μορίων· οὐ πολλὰ μόρια χρὴ εἶναι· ἀλλὰ ὅλου·
πόσα τοῦτο· εἴτι πολλὰ μόρια εἴη· ὑγιοῖ αὐτὸ εἴη ἑαυτοῦ τὰ δὴ
τοῦ μόρια ἔσται· ὃ ἐστὶν οὐδὲν ἄτοπον· καὶ τῶν ἄλλων δὴ ὑγιοῦς ὀκάστου.
εἴπερ καὶ πάντων· ὑγιοῦς γὰρ μᾶλλον μόρια πολλὰ τούτου· τῶν
ἄλλων ἐστί· καὶ οὐ τοῦ ὑγιοῦς ὀκάστου· ὀκ ἔστι μόρια· μᾶλλον
δὲ μόρια ὀκάστου· οὐ δὴ ὑγιοῦς τῶν πολλῶν ἐστί· μᾶλλον δὲ οὐ.
πάντων τούτων τί εἶναι ὧν οὐ δὴ ὑγιοῦς οὐδὲν ἐστί· καὶ μόρια καὶ
ἄλλο ὅτιοῦν· οὐδὲν ἄτοπον εἶναι· φαίνεται γὰρ δή· οὐ κάρα τῶν
πολλῶν· οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον· ἀλλὰ μιᾶς τινος
ἕξεως καὶ ὑγιοῦς τινος ὃ καλοῦμεν ὅλον· ἕξ οὗπερ τῶν τελείων
μόρια· τοῦτο μόριον ἂν τὸ μόριον εἴη· πᾶσι τούτοις ὑγιές·
εἰ ἄρα τἄλλα μόρια ἔχει· καὶ τοῦ ὅλου τοῦ καὶ τοῦ ὑγιοῦς μετέ-
χοι· πάντως· ὑγιὲς ἄρα ὅλον τέλειον μόρια ἔχον· ὡς οὐκ εἶναι

τῆς ὑγιείας

τἀλλα τοῦ ὅμοῦ: ἀναγκη: καὶ μλιὼ καὶ τὸ περὶ τοῦ μορίου τὸ ὁκάστου. ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ γὰρ τοῦτο ἀναγκη μετέχειν. τοῦ ὅμοῦ. εἰ γὰρ ὁκαστον αὐτῶν μόριόν ἐστι. τό γε ὁκαστον εἶναι. ὅμ δλή που σημαίνει. ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων. καθ αὐτὸ δὲ ὄν. εἰ περ ὁκαστον ἔσται: ὀρθῶς: μετέχει δέ γε ἀπὸ τοῦ ὅμοῦ. δηλονότι ἄλλο ὄν. ἢ ὅμ. οὐ γὰρ ἂν μετεῖχεν. ἀλλ ἢν ἂν αὐτὸ ὅμ. νῦν δὲ ὁμοιομερὲς εἶναι. πλὴν αὖ τοῖ τὸ ὁμοῖ. ἀδιάστατόν που: ἀδιάστατον: μετέχαν δέ γε τοῦ ὅμοῦ ἀναγκη. τοῦτο ὅλοι. ἢ τοῖ μορίοι. τὸ μὲν γὰρ ὅμ. ὅλον ἔσται. οὐ μόρια τὰ μόρια. τὸ δ αὖ ὁκαστον. ὅμ μόριον τοῦ ὅλου, ὃ ἂν ᾖ μόριον ὅλου: οὕτως: οὐκοῦν ὁκόταν τὰ τοῦ ὅμοῦ. μεθῇ εἰ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ: πῶς δοῦ: τὰ δὲ ὅταν τοῦ ὅμοῦ. πολλαχοῦ που εἴη ἄν. εἰ γὰρ μὴ τὸ ὅμ. μὴ τὸ ὅμοῦ πολείω εἴη τἀλλα τοῦ ὅμοῦ. οὐδὲν ἂν εἴη: οὐ γὰρ οὖν: ὥστε εἰ λέγω πολείω ὅμοῦ ἐστι. τὰ τὸ τοῦ ὅμοῦ μορίου καὶ τὰ τοῦ ὅμοῦ ὅλου μετέχοντα. οὐ καμάγκη δὴ ἄπειρα πολλαχοῦ εἶναι. αὐτά γε ὁκεῖνα τὰ μεταλαμβάνοντα τοῦ ὅμοῦ: οὕτως: ὧδε εἰδοποιὸν. ἄλλό τί οὐ χὅμόν τα οὐδὲ μετέχοντα τοῦ ὅμοῦ. τότε ὁ τὸ μεταλαμβάνει. αὐτοῦ μεταλαμβάνει: δηλαδή: οὐκοῦν πλήθη ὄντα ὅμοῖα τὸ ὅμ οὐκ ἔσται: πλήθη μὲν τοι: πῶς. εἰ ἑπτὰ λοιμὸν τὴν διανοίαν. τοιοῦτον ἀφελεῖν ὡς οἷοί τε ὦμεν ὁτιοῦν λίαν σμικρόν. οὐκ ἀναγκη καὶ τὸ ἀφαιρεθὲν ὁκεῖνο. εἰ περ τοῦ ὅμοῦ μὴ μεθέξει πολλοστὸν εἶναι καὶ οὐχ ὅμ: ἀναγκη: οὐκοῦν οὕτως αὖ ἔσται ὁκοποῖα τὴν αὐτὴν καθ αὑτὴν τὴν ὁμοῖαν φύσιν τοῦ εἴδους. ὁσονοῦν ἂν αὐτῆς αἰεὶ ὁρῶμεν. ἄπειρον εἶναι πλήθει: πάντα τἀπαντὶ μὲν οὖν: καὶ μλιὼ ἴσως εἰ δεῖ μὲ δὴ ὁκατὸν μόριον μὲν εἶναι. πέρας ἔχειν πρὸς ἄλλα καὶ πρὸς τὸ ὅλον. καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὰ μόρια: κομιδῇ μὲν οὖν: τοῖς ἄλλοις δὴ τοῦ ὅμοῦ σημαίνει. ὁκ μὲν τοῦ ὅμοῦ καὶ ὁμοῦ ἐόντων κοινωνιᾶν τῶν ὡσοῦν ὁκατέρου πεπλήσθαι ὅμ αὐτοῖς ὃ δὴ πέρας παρέχει πρὸς ἄλλα. τὴν δὲ αὖ τοῦ μ φύσιν καθ ἑαυτὰ. ἄπειρίαν: φαίνεται: οὐ τοῦ δὴ τἀλλα τοῦ ὅμοῦ καὶ ὅλα ἐξ ὁκατὰ μόρια. ὡσεὶ ραῖτέ ἐστι καὶ πέρατος μεθέξη:

πάντα: οὐκοῦν καὶ ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα. ἄλλοις τοῖς ἑαυτοῖς:
τί δή: ἢ μὲν που ἀπειρία ἐστὶ κατὰ τὴν τοῦ μὴ ὄντος φύσιν μετάσχεσις
ταὐτὸν πλῆθος θίγειν ἑκάστῳ: πάντα: καὶ μάλιστα ἢ γε οὐ
πάντων πλῆθος θίγειν ἑκάστῳ καὶ ταύτῃ παρ' ἄπειρα ἐστὶ ταὐτὸν πλῆθος
θίγειν: πάνυ δοῦν: ἢ δὲ ἓν· πάντων μέντοι τὸ εἶναι καὶ ἅπτεσθαι
πλῆθος θίγειν μετέχοντα τοῦ ἑνός· τοῦτο οὖν τὸ παθὸν
πλῆθος θίγειν, τὸ δὲ θίγειν μετέχοντα τοῦ ἑνὸς τὸ ὅλον: ὁμοιότατα
τί μήν: κατὰ μὲν ἄρα τὸ καθόλου πάθος· ὅμοια ἂν εἴη ἀλλήλοις,
ἀνόμοια δὲ καὶ ἄλλοις· ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια ἂν εἴη: οὕτω: καὶ
ταὐτὰ δή καὶ ἕτερα ἀλλήλοις· καὶ κινούμενα καὶ ἑστῶτα. καὶ
πάντα τὰ ὄντα ἅπτεσθαι δοκεῖ κατὰ τὸ ὅλον· ἢ πῶς καὶ ταῦτα δεῖ φάναι πλῆθος
θέτα τὰ ἄλλα τοῦ ὅλου· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ μόρια τοῦ μορίου
ὀρθῶς λέγεις: οὐκοῦν εἰ ταῦτα μὲν δὴ διὰ μὲν τὸ μετέχειν ἑνὸς
ἓν ὄντα ποιεῖ μὲν δὲ πάλιν ὂν εἶναι· ἆρα καὶ οὐχοὕτως ἔχει τὰ ἄλλα
τοῦ ὅλου· ἓν μὲν δὲ πάλιν ὂν εἶναι· ἆρα καὶ οὐχοὕτως ἔχει τὰ ἄλλα
ποιεῖ μὲν δὲ πάλιν ὂν εἶναι· ἆρα καὶ οὐχοὕτως ἔχει τὰ ἄλλα
τοῦ ὅλου· καὶ οὕτω μόνον: τὰ μὲν οὖν· λέγω μὲν δὴ ἐξ ἀρχῆς
ὂν εἶναι· τί χρὴ τἆλλα τοῦ ὅλου πλῆθος θίγειν: λέγω μὲν γάρ: ἆρ' οὖν
οὐ χωρὶς μὲν τὸ ὂν τῶν ἄλλων· χωρὶς δὲ τἆλλα τοῦ ὅλου; τί δή;
ὅτι που οὐ κεῖται παρὰ ταῦτα ἕτερον· ὁ ἄλλο μὲν ἐστὶ τοῦ ὅλου· ἀλ
λὰ δὲ τῶν ἄλλων πάντων μετέχει ῥητὸν ἔστιν ἓν πλῆθος τι ὂν καὶ
τἆλλα: πάντα γάρ: οὐκ ἄρα ἓν ἐστὶν ἕτερον τούτων ὃ οὐκ ἔστι τὰ
ὄντα εἶναι τοῖς αὐτοῖς· καὶ τἆλλα: οὐ γάρ: οὐδέποτε ἄρα ὂν
ὂν ἂν εἴη τοῖς αὐτοῖς· καὶ τἆλλα: οὐ κῆτοι κομψῶς: χωρὶς ἄρα: ναί:
ταὐτὸ ἐστιν· τὸ ὂν καὶ τἆλλα; οὐ κῆτοι κομψῶς: χωρὶς ἄρα: ναί:
οὐδὲ μὴν μόρια γε ἔχειν φαμὲν· τὸ ὂν σὰν ἀληθῶς ὄν: πῶς γάρ:
οὔτε ἄρα ὅλον εἴη ἂν τὸ ὂν τοῖς ἄλλοις, οὔτε μόρια αὐτοῦ.
εἰ χωρὶς τέ ἐστι τῶν ἄλλων καὶ μόρια μὴ ἔχει: πῶς γάρ: οὐ
δεῖ ἄρα τρόπον μετέχοι ἂν τἆλλα τοῦ ὄντος· μήτε κατὰ μόρι
ον τι αὐτοῦ· μήτε κατὰ τὸ ὅλον μετέχοντα: οὐ κῆτοι κομψῶς:
ἆρα ὄν· τἆλλά ἐστιν οὐδὲ ἔχει ὂν ἑαυτοῖς ὂν οὐδαμῆ: οὐ γάρ οὖν:
οὐδ' ἆρα πολλά ἐστι τἆλλα· ὂν γὰρ ἂν εἴη ἓν ἕκαστον αὐτῶν καὶ μόριον

* κατὰ δὲ ἀμφότερα ἀμφοτέρως ἄρα τὰ αὐτὰ καὶ ἀνόμοιότατα: κομψῶς: οὕτω δὴ τἆλλα αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ἑαυτοῖς ἄλλοις,

τοῦ ὀλοκλήτου πλοίου. Νωλεμὲς ὑπὸ τῶν πλοιοκτητῶν ἀσφαλιστέον τὸ
μοριακὸ ἐπὶ τοῦ ἀξόνου. Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀξόνου τὸ ἀσφαλιστέον
φθάσῃ: τὸ μέρος μὲν τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ ἀξόνου ἀσφαλιστέον
τὸ ὑπὲρ τὸν ἄξονα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους: ἀπὸ τοῦ ἄξονος
τοῦ ὑπὲρ τὸν ἄξονα ἀσφαλιστέον. Ἐὰν δὲ μέρος τι τοῦ πλοίου
ὑπὲρ τὸν ἄξονα ἀσφαλιστὸν ᾖ, ἀσφαλιστέον καὶ τὸ μέρος τοῦ
πλοίου τὸ ὑπὲρ τὸν ἄξονα. Ἐὰν δὲ τὸ ἀσφαλιστὸν μέρος τοῦ
πλοίου ἐπὶ τοῦ ἄξονος ᾖ, ἀσφαλιστέον τὸ ὑπὲρ τὸν ἄξονα
μέρος τοῦ πλοίου. Ἐὰν δὲ τὸ ἀσφαλιστὸν μέρος τοῦ πλοίου
ἐπὶ τοῦ ἄξονος μὴ ᾖ, ἀσφαλιστέον τὸ ὑπὲρ τὸν ἄξονα μέρος
τοῦ πλοίου. Ἐὰν δὲ τὸ ἀσφαλιστὸν μέρος τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ
ἄξονος ᾖ, ἀσφαλιστέον τὸ ὑπὲρ τὸν ἄξονα μέρος τοῦ πλοίου
καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἄξονος. Ἐὰν δὲ τὸ ἀσφαλιστὸν μέρος τοῦ
πλοίου ἐπὶ τοῦ ἄξονος μὴ ᾖ, ἀσφαλιστέον τὸ ὑπὲρ τὸν ἄξονα
μέρος τοῦ πλοίου. Ἐὰν δὲ τὸ ἀσφαλιστὸν μέρος τοῦ πλοίου
ἐπὶ τοῦ ἄξονος ᾖ, ἀσφαλιστέον τὸ ὑπὲρ τὸν ἄξονα μέρος τοῦ
πλοίου

λέγει. ὥσπερ τὸ ἕτερον τοῦ ἄλλου ὃ τὸ ἐναντίον ἐστὶ, εἴτε τὸ εἶναι αὐτῷ
προσθεῖσα. εἴτε τὸ μὴ εἶναι. οὐδὲν ἧττον μᾶλλον καὶ τὸ λέγειν
μόνον μὴ εἶναι. καὶ ὅτι διάφορον τοῦ ἄλλου. λέγω οὖν: ἀνάγκη: οὐδὲ
ἄρα λεκτὸν ἔσται χωρὶς. ὃν εἰ μή ἐστι, τί χρὴ εἶναι. πρῶτον
μὲν οὖν αὐτοῖς, τοῦτο ὑπάρχειν δῆλον ὅσοις ἔστιν εἶναι αὐτοῦ ἕνα τινὰ
μῶν. λέγω δὲ ὅτι λέγεται μᾶλλον ὅσα ἐστὶν. ὃ τὸ αὐτὸ τί σημαίνει, εἰ
μὴ ἔστιν: ἀληθῆ; οὔκουν καὶ τὸ ἄλλο ἕτερον τοῦ ἄλλου εἶναι. λέγω
μὲν δὲ ἕκαστον ἕτερον τοῦ ἄλλου λέγεσθαι: παράγω: καὶ ἕτερον
ὃ τῷ ἄρα ἕτερον αὐτοῖς. πρὸς τὴν ἕνωσιν μέν, οὐχ ἁπλῶς τοῦ
ἄλλου ἕτερον αὐτοῖς λέγεται, ὃ τὸ αὐτὸ τῷ ἕτερον τοῦ ἄλλου λέγειν,
ἄλλου ἕτερον ὁτῳοῦν φαίνεται: καὶ μᾶλλον τοῦνεκα ἕκαστον. καὶ τοῦ
τινὸς καὶ τούτου. ἕκαστον καὶ τούτων. ἕκαστον τοῦ τοιούτου.
μετέχει τὸ μὲν ὄν. οὐ γὰρ ἂν τὸ ὂν ἔλεγεν. οὐ δὲ τοῦ ἑνὸς ἕτερον.
οὐδὲ ἕκαστον ἑνὸς λέγω. οὐ δὲ ἕκαστον τί ἔλεγεν. εἰ μὴ τὸ τοῦ
τινὸς αὐτοῖς μετέχειν. μὴ τὸ τῶν ἄλλων τούτων: ὀρθῶς: ἕνα
μὲν δὴ τοῖς ὄντι οὐχοῖόν τε. εἰ πέρ γε μὴ ἔστι. μετέχειν δὲ πολ
λῶν οὐδὲν κωλύει. ἄλλα καὶ ἀνάγκη. ἓν πέρ τόν γε ἕκαστον. ἓν
μὴ ἄλλο μὴ ἔστιν. εἰ μὲν γὰρ τοι μὴ τὸ τὸ μὴ ἕκαστον. μὴ τὰλλα.
μὴ ἄλλο μὴ ἔστιν. εἰ μὲν γὰρ τοι μὴ τὸ τὸ μὴ ἕκαστον. μὴ τὰλλα.
ἄλλα τοῦ ἄλλου ἕτερον τοῦ ἄλλου: ὁ λόγος. οὐ δὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδὲν. ἓν δὲ
τὸ μὲν ἕκαστον καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι. καὶ τοῦ ἑκά
στου καὶ ἄλλων πολλῶν. ἀνάγκη οὖν τοῖς μετέχειν: καὶ πάμπαν:
καὶ ὅμοια τῷ ἄρα οὖν τοῖς ἔστι πρὸς τἆλλα. τὰ μὲν ἄλ
λα τοῦ ὅμοια ἕτερα ἐστίν. ἕτερα ἄρα καὶ ἕτερα ἂν: ναί: τὰ δὲ
ἕτερα οὐκ ἄλλοια; πῶς δ' οὔ: τὰ δ' ἄλλοια οὐκ ἀνόμοια;
ἀνόμοια μὲν οὖν: οὐκοῦν εἴπερ τοῖς μὲν ἀνόμοια ἔστι. δῆ
λον ὅτι ἀνόμοιοι τοῖς μὲν ἀνόμοια. ἀνόμοια ἂν εἴη: δῆλον:
εἴη δ' ἂν καὶ τοῖς μὲν ἀνόμοιον τῷ πρὸς ἓν τὰ ἄλλα ἀνόμοια
ἂν τοῖς ἔστιν: ὅσοις ἕν: εἰ δὲ δὴ τὸν ἄλλον ἀνόμοιον τῷ ὅλῳ
ἂν τοῖς ἔστιν: ὅσοις ἕν: εἰ δὲ δὴ τὸν ἄλλον ἀνόμοιον τῷ ὅλῳ
αὐτοῖς. ἆρ' οὐκ ἀνάγκη ὅμοιόν τινα τοῦ αὐτοῖς εἶναι: πῶς:
εἰ μὲν ὅσα ἀνόμοιόν τινα τοῦ ἄλλου ἔστι τοῖς μὲν. οὐκ ἄνευ τοῦ τοιούτου
ὁλόμου εἴη. οἷον τοῦ μὲν ὅσα. οὐδὲν ἧττον ὑπόθου εἴη πρὸς μὲν ὅσα.
ἄλλα καὶ πρὸς ἄλλου ἢ ὅσα: πάμπαν: οὐδὲ λέγω; οὐδὲ ἔστιν:

δεῖ ἆρα ὁμοιότητα τοῦ τοῖ ἐμ. αὐτοῦ δ' ἂν τοῖ εἶναι· δεῖ· καὶ μὴν.
οὐδ' ἀνίσον ἑαυτοῖς ἄλλοις· εἰ γὰρ εἴη ἴσον· ἕξη τὸ αὐτὸ δη.
καὶ ὅμοιον ἂν εἴη αὐτοῖς κατὰ τὴν ἰσότητα· ταὐτὰ δὲ ἀμ
φότερα ἀνόμοια ἀλλήλοις. εἰ πᾶρ μὴ ἑαυτῷ· ἀνόμοια· ὥστε δηδὲ
οὐκ ἔαυτοῖς ἄλλοις ἴσον. ἆρα οὐ κἀμαύτῃ καὶ τἄλλα δ κείμφοι
μὴ ἴσα εἶναι; ἀμ αὐτῇ· τὰ δὲ μὴ ἴσα οὐ κάμισα; ναί·
τὰ δὲ ἄμισα οὐ τοῖ ἀμίσω ἄμισα; πῶς δ' οὔ· καὶ ἀμισότητόσ
δη μετέχᾳ τὸ ἐμ· ταὐτὸν ἄρα τὸ ἐμ ἂν τοῖ εἶεν ἄμισα; μετέχᾳ·
ἀλλὰ μὴν τοι ἀμισότητος γ' ἔαι· μείζεθός τε καὶ σμικρότητος·
ἑαυτῷ γάρ· ἑαυτῷ ἄρα καὶ μείζεθός τε καὶ σμικρότητος τοῖτοιοῦ
τοι ἐμῖ· κινδυνεύει· μείζεθος μὲν καὶ σμικρότητος. ἀλλ' ἆρ'
ἀνάγκη αὐτὸν αὐτῷ ἀλλήλοιν· ταὐτὸν· μεταξὺ ἆρα τί ἂν τοῖν. ἀνάγκην·
ἔαιν· ἔχαος οὖν τι ἄλλο εἰ πᾶν μεταξὺ αὐτοῖν, ἢ ἴσότητα;
οὐκ ἄλλο τοῦτο· ὁ τοῖ ἆρα ἑαυτῷ μείζεθος καὶ σμικρότητος.
ἑαυτῷ καὶ ἴσότητος ἂν τοῖ, μεταξὺ τούτοιν οὖσα· φαίνεται· τοῖ
δὲ ἐμὶ μὴ ὄντι οὐδὲ τοῖ κῷ· καὶ ἴσότητος ἂν μεθείη ἡ μένο
θος καὶ σμικρότητος· τοῖ κῷ· καὶ μὴν οὐσίας γε δὴ αὐτὸ
μετέχαν φαίη· ταὐτὸ δή· ἔχειν αὐτὸ δεῖ οὕτως. ὡς λόγου μὲν.
εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχᾳ· οὐκ ἀληθῆ λόγοι μὲν ἡμεῖς. λόγον τὸ
τὸ ὂν μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ· δηλονότι ὄντων αὖ τῶν λόγων· ἢ
οὐχοῦτως; οὕτω μὲν οὖν· ὥστε δὴ δὲ φαμὲν ἀληθῆ λόγον· ἀνάγ
κη ἡμῖν φάναι καὶ ὄντων λόγειν· ἀνάγκη· ἑαυτῷ ἆρα ὧδ' ἔοικε
≈ ἀφίσῃ ἢ ἁπλῶς πάσει:· τὸ ἐμ· οὐκοῦν· εἰ γὰρ μὴ ἑαυμὲν ὂν ἄλλο τί τοῦ εἶναι ἀφίσῃ.
ὂν θυθὺ ἑαυτὸν ὄν· ταὐτὰ ταυτὰ μὲν οὖν· δεῖ ἆρα αὐτὸ δὴ μὲν ἐᾷν
τοῦ μὴ εἶναι· τὸ εἶναι μὴ ὄν· εἰ μὲλλει μὴ εἶναι ὁμοίως· ὥστε μὲν
τὸ ὄν, τὸ μὴ ὂν ἔχειν μὴ εἶναι· ἵνα τελεῖ ὧδ' ἂν εἶναι ἢ οὕτως
γὰρ ἂν· τότε ὂν μᾶλλον ἂν εἴη· ἢ τὸ μὴ ὂν ἔχ' ἂν εἴη μετέχον τὰ·
τὸ μὲν, οὐσίας· τοῦ εἶναι μὲν ὄν· μὴ οὐσίας δὲ, τοῦ εἶναι μὴ ὄν·
εἰ μέλλει τελεῖσθαι εἶναι· τὸ δὲ μὴ ὄν· μὴ οὐσίας μὲν, τοῦ μὴ εἶναι
μὴ ὄν· οὐσίας δὲ, τοῦ εἶναι μὴ ὄν· εἰ καὶ τὸ μὴ ὂν αὖ τελεῖ
σθαι· μὴ ἔαται· ἀληθέσαται· οὐκοῦν ὥστε πᾶν τοῖ τε ὄντι τοῦ
μὴ εἶναι ἢ τοῖ μὴ ὄντι τοῦ εἶναι μὲν ἔαται· καὶ τοῖ ἐμὶ ὥσῃ δὴ μὴ

οὐκέστι τοῦ εἶναι. ἀρ' ἀγκὴ μετεῖναι. εἰσ τὸ μὴ εἶναι: ἀρ' ἀγκὴ:
καὶ οὐσίαι ἂν μὴ φαίνεται τοῖι ὑγιέσι. εἰ μὴ ἔστιν; φαίνεται: καὶ μὴ
οὐσίαι ἄρα ἂν εἴη περὶ μὴ ἐόντ: ποῖόν δ' οὔ: οἷόν τε οὖν τὸ ἔχον ποῖόν.
μὴ ὄχειν οὕτω. μὴ μεταλαμβάνον ὄκ τοῦ τηῖ ὕξεσσ;: οὐχοὶ
ὁπότε: τοῦ ἄρα τὸ τοιοῦτον μεταλαμβάνων σημαίνει. ὃ ἀν οὕτω τὸ
καὶ μὴ οὐ ποῖόν ἔχη: ποῖόν δ' οὔ: μεταλαμβάνει δὲ κίνησιν. ἢ τί
φήσομεν: κίνησιν: οὐκοῦν τὸ ὂν. οὗ τε καὶ οὐκ ὂν φαίνηται: ναί:
οὐ ποῖόν ἄρα ἂν ἢ χρὴ ποῖόν ἔχον φαίνεται: ὁοὶ κεν: καὶ κινοῦ
μενον ἄρα τὸ οὐκ ὂν ἢ πέφανται. ὡσεί περ καὶ μεταλαμβάνων
ὄκ τοῦ εἶναι ὡσ τὸ μὴ εἶναι ἔχον: κινδυνεύει: ἀλλ' αἰ μὴν εἰ
μὴ δαμοῦ μέ ἐστι τοῦ νοῆσαι τὸ μὴ εἶναι ἐν
οὐ δὸν με θίσασι τὸ πόθεν ποι: ποῖόσ γάρ: οὐ κάρα τοῖι γε μέτα
καίνειν. κινοῖ τἄρ: οὐ γάρ: οὐ δεῖ μὴν ὅν τοῖι αὖ τοῖι ἀν ἀρέσθοιτο.
ταυτοῦ γάρ. οὐ δαμοῦ αὖ πάσασι: ὂν γάρ ἐστι τὸ ταυτόν: τὸ δὲ μὴ ὂν
ὅν τοῖι τοῦ νοῆσαι οὐ δὲν αὐτὸν εἶναι: ἀνδὲν αὐτὸν γάρ: οὐ κάρα
ὅν τοῖι τοῦ νοῆσαι οὐ δὲν αὐτὸν εἶναι: ἀνδὲν αὐτὸν γάρ: οὐ κάρα
τὸ ὂν γε μὴ ὄν. ἀρέσθεσθαι ἂν δὲν αὐτὸ ὂν ὄκ εἰκοῖ ὁπῶι μὴ ἐστι:
οὐ γὰρ οὖν: οὐ δὲν μὴν ἄλλοι οὖσαι που τὸ ὂν ὑαυτοῦ. οὔ τε τὸ ὂν
οὔ τε τὸ μὴ ὄν. οὐ γὰρ ἂν λῶν ὁ λόγοσ ὅτι περὶ τοῦ ὄντοσ. εἰ περ ἄλλοι
οὕτω αὐτὸ ὑαυτοῦ: ἄλλαι περὶ ἄλλου τινόσ: ὀρθῶσ: εἰ δὲ μή
τοῖ ἄλλοι οὖσαι. μὴ τὸν ταυτοῖι ἀρέσθαι. μή τε μεταλαμβάνη.
ἆρ' ἄν πη ὅτι κινοῖτο;: πῶσ γάρ: τὸ γε μὴν ἀκίνητον ἀναγ
καῖ' ἂν οὐχί ἄν εἰρεῖν. τὸ δὲ ἡσυχάζον. ἐστάναι: ἀναγκή: τὸ ὂν
ἄρα ὡσ ὁοὶ κεν οὐκόν. ἑστηκέ τε καὶ κινεῖται: ὁοὶ κεν: καὶ
μὴν εἰ περ γε κινεῖται. μεταλήψεται ἀναγκὴ αὐτὸ ἄλλοιοῦσθαι.
ὁ τωὴ. γὰρ ἂν τι κινηθῆι κατὰ τοσοῦτον. οὐκέθ' ὡσ αὐτῶσ ἔχει
ὡσ εἶχεν. ἀλλ' ἕτερόσ: οὐ τῶ: κινούμενον δὲ τὸ ὂν. καὶ ἀλ
λοιοῦται: ναί: ἢ μὴν μεταλαμβάνειν γε κινούμενον. οὐ δαμῆι ἂν
ἄλλοιοῖτο: οὐ γάρ: εἰ μὴ περ ἂν κινεῖται τὸ οὐκ ὂν. ἄλλοιοῦται.
εἰ δὲ μὴ κινεῖται οὐκ ἄλλοιοῦται: οὐ γάρ: τὸ ὂν ἄρα μὴ ὄν. ἀλ
λοιοῦται τε. καὶ οὐκ ἀλλοιοῦται: φαίνεται: τὸ δ' ἄλλοιούμενον
ἄρα οὐκ ἀναγκὴ γίγνεσθαι μὲν ἕτερον εἰ πρότερον. εἰ πόθεν
δὲ ὄκ τοῦ πρότερον ὄξεσσ; τὸ δὲ μὴ ἄλλοιούμενον. μή τε

γίγνεσθαι μὴ τὸ ἀπόλλυσθαι; ἀναγκη: καὶ τὸ ὂν ἄρα μὴ ὄν. ἄλλοιοῦ μόριον μὲν. γίγνεσθαί τε καὶ ἀπόλλυται. μὴ ἄλλοιοῦ μόριον δὲ. οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται. καὶ οὕτω τὸ ὂν μὴ ὄν. γίγνεσθαί τε καὶ ἀπόλλυται. καὶ οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται: οὐ γάρ: αὖθις δὴ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἰόντες πάλιν. ὃ τὸ μόριον εἶ ταὐτὸν ἡμῖν φανεῖται αὐτῷ καὶ νῦν. ἡ ἕδρα: ἄλλα χρή: οὐκοῦν ὃν εἰ μὴ ἔστι, φαμὲν τί χρὴ περὶ αὐτοῦ συμβαίνειν; ναί: τὸ δὲ μὴ ἔστιν ὅταν λέγωμεν. ἆρα μὴ ἄλλο τι σημαίνει, ἢ οὐσίας. ἀπουσίαν τούτου ὃ ἂν φῶμεν μὴ εἶναι; οὐδὲν ἄλλο: πότερον οὖν ὅταν φῶμεν μὴ εἶναί τι τοῦτο οὐ κεῖναι φαμὲν αὐτὸ. ποῦ δὲ εἶναι. ἢ τοῦτο τὸ μὴ ἔστι λεγόμενον ἁπλῶς. σημαίνει ὅτι οὐδαμοῦ οὐ δαμοῦ ἔστιν. οὐδαμῇ μετέχει οὐσίας τὸ γε μὴ ὄν: ἁπλοῦν ἄρα ταῦτα μὲν οὖν: οὔτε ἄρα εἶναι δυνατὸν τὸ μὴ ὄν. οὔτε ἄλλου οὐ δαμοῦ οὐσίας μετέχειν: οὐ γάρ: τὸ δὲ γίγνεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι μή τι ἄλλο ἢ, ἢ τὸ μὲν. οὐσίας μεταλαμβάνειν. τὸ δὲ ἀπολλύναι οὐσίαν: οὐδὲν ἄλλο: οἱ δὲ μὴ δὴν τοῦτον μέτεσαν. οὔτε γὰρ λαμβάνοι οὔτε ἀπολλύοι αὖ τό: πῶς γάρ: τοῖ δὴ ἄρα ἔσται μὴ οὐ δαμοῦ ἔστιν. οὔτε ὂν κινοῦν. οὔτε ἀπαλλακτόν. οὔτε μεταλλητὸν οὐσίας οὐδαμοῦ: εἰκός: οὔτε ἄρα ἀπόλλυται. τὸ μὴ ὂν δή. οὔτε γίγνεται. ἐοικότως οὐ δαμοῦ οὐσίας μετέχει οὐσίας: οὐ φαίνεται: οὐ δὲ ἄλλοιοῦται οὐ δαμοῦ. ἢ δῆλον ἂν γίγνοιτο τε καὶ ἀπολλύοιτο τοῦτο παχρῆν: ἀληθῆ: εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐ κἂν ἀγκη μὴ δὲ κινεῖσθαι; ἂν ἀγκη: οὐδὲ μὴν ἑστάναι φήσομεν. τὸ μὴ δαμοῦ ὄν. τὸ γὰρ ἑστὸς ἂν τοῖ αὐτοῖ τινὶ δεῖ ἀεὶ ᾖναι: τοῖ αὐτοῖ πῶς γάρ οὔ: οὕτω δὴ αὖτο μὴ ὄν. μή τε ποτὲ ἑστάναι μήτε κινεῖσθαι λέγωμεν: μὴ γὰρ οὖν: ἀλλὰ μὴν οὐδέ γε οὐσίαν τοῖ τῶν ὄντων. ἢ δῆλον ἂν τοῦτο μετέχον ὄντος. οὐσίας μετέχοι: μᾶλλον: οὔτε ἄρα μεγέθους οὔτε σμικρότητος οὔτε ἰσότητος. ἀν τοῖ ἔστιν: οὐ γάρ: οὐδὲ μὴν ὁμοιότητός τε οὐδὲ ἑτεροιότητος. οὔτε πρὸς αὖ τὸ οὔτε πρὸς ταὐτὰ. εἴη ἂν αὖ τοῖ: οὐ φαίνεται: τί δὲ ταὐτά, ἑτερότητος ἂν ᾖ ἢ αὖ τοῖ. εἰ μὴ δὴν αὖ τοῖ δεῖ εἶναι; οὐ κέστιν: οὔτε ἄρα ὅμοια. οὔτε ἀνόμοια. οὔτε ταυτὰ. οὔτε ἑτέρα ἔστιν αὖ τοῖ. τὰ ἄλλα: οὐ γάρ: τί δὲ τὸ ἑκείνου. ἢ τὸ ἑκεῖνο. ἢ τὸ τί. ἢ τὸ τοῦτο. ἢ τὸ τούτου.

λὶ ἄλλου. λὶ ἄλλοι. λὶ ποτὲ. λὶ ἔοικεν. λὶ νῦν. λὶ ἴσως λέγω. λὶ δόξα. λὶ
αἴσθησις. λὶ λόγος. λὶ ὄνομα. λὶ ἄλλο ὁτιοῦν τῶν τοιούτων. περὶ τὸ
μὴ ὂν ἔστιν: οὐκ ἔστιν: οὕτως δὴ ἔστιν οὐκ ὄν. οὐκ ἔχει πῶς: οὐ δοκεῖ μοι:
οὐκοῦν δὴ ἔοικε γε. οὐ δοκεῖ μοι ἔχειν: ἔστι δὲ λέγομεν ἔστιν εἶναι μὴ ὄντα.
τὰ ἄλλα τί χρὴ πάντων θέσθαι: λέγομεν γάρ: ἄλλα μὴν πολλὰ
ἂν εἶναι τὰ εἶναι. εἶναι γάρ μοι δὲ ἄλλα ἐστὶν, οὐκ ἄν περὶ τῶν ἄλ
λων λάβοιτο: οὕτως: εἶδε περὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος. ταῦτα ἄλλα.
ἕτερα ἐστὶν. λὶ οὐκ ἔστι τοῖς αὐτοῖς καὶ λάβοι τότε ἄλλο καὶ τὸ ἕτερον;
φησὶ: ἕτερον δέ γε που φαμέν. τὸ ἕτερον εἶναι ἑτέρου. καὶ τὸ ἄλ
λο δή. ἄλλο εἶναι ἄλλου: ναί: καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρα. εἰ μὲν
λεῖ ἄλλα εἶναι. ἐστί τι, οὗ ἄλλα ἐστίν; ἀνάγκη: τί δὴ οὖν αὖ
πάλιν: τοῦ μὲν γὰρ ἑνὸς οὐκ ἔστιν ἄλλα. μὴ ὄντος γε: οὐ γάρ: ἀλ
λήλων ἄρα ἐστί. τοῦτο γὰρ αὖ τοῖς ἔστι λείπεται. τὰ μὴ δὲ ἑνὸς εἶναι
ἄλλοις: ὀρθῶς: καὶ ταῦτα ἄρα ἕκαστα ἀλλήλων ἄλλα
ἐστί. καὶ ταῦτα δὴ γὰρ οὐκ ἄν οἷά τε εἴη. μὴ ὄντος ἑνὸς ἄλλ' ἕκαστος
ὧν ἕν ὄγκος ἂν τῶν. ἀπείρου ἐστὶ πλήθει. καὶ τὸν σμι
κρότατον δοκοῦν εἶναι λαύκη τίς ὤν ὄγκον ἕν φαί
νεται. ἕξαφνης ἀντὶ ἑνὸς δόξαντος εἶναι πολλὰ καὶ σμι
κρότατον. τοιοῦτον δὴ ὄγκον. ἄλλα ἄλλήλων ἂν εἴη τὰ
ὀρθότατα: τοιοῦτον δὴ ὄγκον. ἄλλα ἄλλήλων ἂν εἴη τὰ
ἄλλα. εἰ ἑνὸς μὴ ὄντος ἄλλα ἐστίν: κομιδῇ μὲν οὖν: οὐκοῦν
πολλοὶ ὄγκοι ἕνα ἕκαστον τῶν φαινομένων. ὃν μὲν οὔ, ἃ
πολλοὶ μὴ ἔσται: οὕτως: καὶ ἀριθμὸς δὲ εἶναι οὐ τῶν ὄντων. εἰ περ
καὶ ἕν ἕκαστον τούτων ὄντων; παμπαν: καὶ τὰ μὲν δὴ ἄρ
τια. τὰ δὲ, περιττὰ ἕν αὖ τοῖς ὄντα. οὐ καλῶς φαίνεται.
εἰ περ ἕν μὴ ἔσται: οὐ γὰρ οὖν: καὶ μὴν καὶ σμικρότατον γε φαι
νόμενον μὲν δόξει ἕν αὐτοῖς ἕν εἶναι. φαίνεται δὲ τοῦτο πολλαὶ καὶ με
γάλαι ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολλῶν ὂν σμικρῶν ὄν τῶν:
πολλὰ δοῦ: καὶ ἴσως μὴν τοῖς πολλοῖς καὶ σμικροῖς ἕκαστος
ὄγκος δοξασθήσεται εἶναι. οὐ γὰρ ἂν μετέχοι μὲν ὄγκος
ὄγκου ἐλάττων φαινόμενος, ὁρῶν εἰς τὸ μεταξὺ δοξάζειν
ἐλθών. τοῦτο δεῖ ἡμᾶς φάναι τοσοῦτον: εἰκός: οὐκοῦν

καὶ πρὸς ἄλλον ὄγκον· πῶς ἔχουσιν αὐτοῖς τὸ πρὸς αὐτόν· οὔτε ἄρα ἴσον οὔτε πρὸς ἄνισον ἔχουσιν· τὸ δὴ· ὅτι αἱ εἰς αὐτὸν ὅταν τισὶ τῇ λαμπρότητι διαφοραί· αἱ αὐταὶ τούτοις ὦσι· πρός τε τὸν ἄρχοντα· ἀλλ' αἱ φαιν ὅταν ἄρχῃ· μεταξὺ τῶν τελευτώντων· ἕτερα ὑπολείπουσι μόρια τελευτῇ ὅτε τοῖς μέσοις· ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ μέσου σημείου δέ· διὰ τὸ μὴ δεῖν ὅρους αὐτοὺς ἐκ κατὰ λαμπρότητα εἶναι· αὐτὸ οὐ κόνδυλος τοῦ ὅρους· ἀλλὰ θέσεως· πρότερον δὴ· ὅτι μακρότητι ὡρισμένον ἀνάγκη παῖς τὸ ὄμμα· ὁ αὐτὸς λαμπρότητι· ὁ γὰρ ὄγκος ἀνίσου ὅρους· ἀλλ' εἰ λαμπρότητι οὖν· παύσονται ὧν· οὐκοῦν τό γε τοιοῦτον πόρρω θεωρούμενον τῇ σαμπλῦ· ἐμφαίνεσθαι· ἀνάγκη· ἐγγὺς θεωρούμενον δὲ ὀξύνοσ οὖν τῇ· πλήθει οὐπερ ὂν ἕκαστον φανῆναι· εἴπερ αὐξάνεται τοῦ ὅρους μεγέθους· ἀνάγκη ὁτιοῦν μὴ ὄντος· οὐ τοῦ δὲ ἀπείρου τὸ καὶ πέρας ἔχον τοῦ καὶ ὅρου καὶ τοῦ ἄλλου ἕκαστον τοῦ σχήματος λείπεσθαι· ὅρου εἶναι μὴ ἐστιν· ἀλλὰ δὲ τοῦ ὅρους· λείπει γάρ· οὐκοῦν καὶ ὁμοίους τε καὶ ἀνομοίους· δόξει εἶναι· τῷ δὴ· οἷον ἐκ διαφορᾶς μεγάλης ἀπὸ σαφοῦς μὲν· ὅρου παύεται φαινόμενον· ταυτὸν φαίνεσθαι τοῦτον ὅρου καὶ ὁμοίους εἶναι· παύεται· προσβλητόν τι δέ· τοῦ ἄλλου καὶ ἑτέρου· καὶ τοῖς τοῦ ἑτέρου φαντάσματι· ἑτεροίους καὶ ἀνομοίους ἑαυτοῖς· οὐ τοῦ· καὶ ὁμοίους δὴ καὶ ἀνομοίους τοὺς ὄγκους· αὐτοῦ τε ἑαυτοῖς σ ἂν ἀνάγκη φαίνεσθαι καὶ ἀλλήλοις· παύεται· οὐκοῦν καὶ τοὺς αὐτοὺς καὶ ἑτέρους ἀλλήλοις· καὶ ἀπομόρους· χωρὶς ἑαυτῶν· καὶ κινουμένους παύσασι κινήσεσι· καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ταχύ· σὺν μοιρίους· σὺ λαμπρυνομένους· σὺ μὴ ἑτέρα καὶ παύεται τοιαῦτα· ἃ δὲ τελεῖν ὑπὸ λιμνῆ δή· εἰ ὅρος μὲν ὂν τοσοῦδε ἐστὶν· ἀλλὰ ἑτέρα παύεται οὖν· ἔτι δὴ αὖ πᾶς ἁληθὲς τὸ παύλιν ἴσον τὴν ἀρχήν· εἰ πως μέρ· ἐν εἰμὶ ἑαυτὸν καὶ δὲ τοῦ ὅρους· τί χρὴ εἶναι· εἰ πως μέρη ἀρ οὖν· οὐκοῦν ἐν μέρη ἔκ ἐστι· ταῦτα λαι· πῶς γάρ· οὐ δέ μὴν πολλά γε· ἓν γὰρ πολλοῖς οὐσιν· ἐν ἡ ἀρ' ἐν· εἰ γάρ μὴ δέρ αὖ τοῦ ἓν ἐστιν ἐν· αὖπαν τοῦ δέρ ἐστιν· οὐ δὲ οὐ δὲ πολλαὶ εἰσὶ· ἀλλὰ δὴ· μὴ ὄντος δὲ ὄρους ἐν τοῖς ἄλλοις· οὔτε πολλαὶ ἐστιν οὔτε ἓν ἐστι ταῦτα· οὐ γάρ· οὐδὲ φαίνεται ἐν οὐδὲ πολλαί· τί δή· ὅτι ταῦτα τοῦ μὴ ὄντος οὐδενὶ

οὐ δαμῆ· οὐ δαμεῖσ· οὐδε μίαν κοινωνίαν ἔχει· οὐδὲ τῶν μὴ ὄντων
παρὰ τῶν ἄλλων τοί ἐστιν· οὐδὲν γὰρ μόριον ἐστι τοῖς μὴ οὖσιν·
ἀληθῆ· οὐ δ' ἄρα δόξαν τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐστίν· ἢ· οὐδὲ τῶν οὐδὲ δοξαζόντων
οὐ δαμῆ· οὐ δαμεῖσ· τὸ μὴ ὂν ὑπὸ τῶν ἄλλων· οὐ γὰρ οὖν· ἐν ἄρα
εἶναι μὴ ἔστιν· οὐδὲ δοξάζεται τι τῶν ἄλλων ἐν εἶναι· οὐδὲ τῶν ὅλ
λων· ἂν ἓν γὰρ ἦν· πολλὰ δοξάσαι ἂν λεύστον· ἀνλεύστον γάρ·
ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστι· τὰ ἄλλα οὔτε ἔστιν· οὔτε δοξάζεται ἐν·
οὔτε πολλά· οὐ κοὶ κοὶ κοὶ· οὐδὲ ἄρα ὅμοια οὐδὲ ἀνόμοια·
οὐ γάρ· οὐδὲ μὴν τὰ αὐτὰ γε· οὐδὲ ἕτερα· οὐδὲ ἐν πόμενα·
οὐδὲ χωρὶς οὐδὲ ἄλλα ὄντα ἐν τοῖς πρόσθεν διελήλυθεν οὕτ
φαινόμενα αὐτὰ τοῦτον· οὔτε τι ἔστιν· οὔτε φαίνεται τοῖ
λα· ἐν εἰ μὴ ἔστιν· ἀληθῆ· οὐ κοινὰ καὶ συλλήβδην εἰ ἔστιν
ἐν εἰ μὴ ἔστιν· οὐδὲν ἔστιν· ὥρα θοῦσα ἐν εἰ ἔστιν· πάντα
ταῦτα μὲν οὖν· εἰρήσθω τοίνυν τοῦτο καὶ ὅτι οὕτως ἔχει
κεν ἐν εἰ τέ ἐστιν· εἴτε μὴ ἔστιν· αὐτό τε καὶ τἄλλα πρὸς
αὑτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πῶς τὰ παντὸς ἔστί τε καὶ δοκεῖ·
καὶ φαίνεται τε· καὶ οὐ φαίνεται· ἀληθῆ φάσκοντα·

παρμενίδης ἢ περὶ ἰδεῶν

πλάτωνος φίληβος ἢ περὶ ἡδονῆς

Ὅρα δὴ πρόταρχε τίνα αὐτὸν μέλλεις παραφιλήσουσι δέ
χεσθαι μῶν· καὶ πρὸς τίνα τῶν παρ' ἡμῖν ἀμφισυητεῖν· ἂν
μὴ σοι κατὰ νοῦν λέγωμεν· πολεμεῖ σοι κε φαλαῖος ἑκάστοτε
ἑκάτερον; πάνυ μὲν οὖν· φίληβος μὲν τοίνυν ἁπλοῦν ἕξις
φησι· τὸ χαίρειν πᾶσι τοῖς τοιοῦτοις ἅτινα δὴ λέγω καὶ τέρψιν· καὶ
ὅσα τοῦ νοῦ σύστασιν τούτου σύμφωνα· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ἀμφι
συητεῖ καὶ ἔστι μὴ ταῦτα· ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν·
καὶ μνήμας καὶ τὰ τούτων αὖ ξυγγενῆ δόξας τε ὀρθὰς
καὶ ἀληθεῖς λογισμούς· τῶν μὲν ἡδονῆς ἀμείνω σὺ φῇ
σε θαι ξύμπασιν· ὅσα πρὸς αὖ τὸν λυπηρὰ καὶ μεγάλα ἀμφι

λων αὐτοῖς δὲ μετασχεῖν. ὥσθ' ἡμῖν μὲν ταὐτὸν ἀεὶ παρέσται εἶναι πᾶσι
τοῖς οὖσι τε καὶ ἐσομένοις· μῶν οὖν χρήσιμον ἡγούμεθα φίλους
ἑκάστοις; πολλοὺς μὲν οὖν πολλοῖς. ὥσπερ κρέασι· δεῖ γὰρ τὸν
τῶν ἡδονῶν δι' ὅλου πρόχειρον; ἆρ' ἀνάγκη δέχεσθαι
φίλους ὅσους περ ἡμῖν ὁ καλὸς ἀπείρηκεν· δεῖ δὴ περὶ αὐτοῦ νῦν πρό
πολλοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἀληθῆ πίστιν ἑαυτῷ· δεῖ γὰρ οὕτως· ἢ μὴ δεῖ πρὸς
τοὺς ἄλλους· ὁμολογουμένως ἐμοὶ δοκεῖ καὶ τὸ δεῖ· τὸ ποῖον· ὥσπερ τῶν αὐτῶν
ἑκάστοις. ἔξεστι τυχὸν καὶ διαφθεῖραι ἀποφαίνειν τινὰ καὶ ἐπιχει
ρήσει. τῶν δὲ ἀμφισβητούντων ἅπασι τὸν αὐτὸν εἶναι δαίμονα πα
ρέχειν· ἆρ' οὐχ οὕτως; οὕτως μὲν οὖν· οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν
τῶν τοῦ χαίρειν· ἡμεῖς δ' αὖ τῶν τοῦ φρονεῖν· ἔστι ταῦτα·
τί δ' αὖ ἄλλη πίστις κρείττων τούτων φανεῖται· μῶν οὖν καὶ μᾶλ
λον ἡδονὴ μᾶλλον φανεῖται ξυμφέρουσα· ἴσμεν τοίνυν ἀμφότε
ρα, τοῦτ' αὐτὰ ἔχοντος ἑκατέρου· κρατεῖ δὲ οὐτιοῦν τῶν ἡδο
νῶν· τῶν τιῶν φρονήσεως; ναί· ἀλλὰ μὲν φρονήσεως καὶ
μὲν φρόνησις τῶν ἡδονῶν· ἡδονὴ δέ· ἴσμεν ταῦτα· ταῦθ' οὕτως
ὁμολογούμενα φατέ· ἡδονή· ἔμοιγε δοκεῖ· τί δὲ φι
λεῖν; τί φήις; ἔμοιγε μὲν πολὺ τοῦ νικᾶν ἡδονῇ δοκεῖ καὶ δόξῃ·
οὐδὲν πρόσεστι χρῆσθαι τῷ μισεῖν; παραδοὺς ὁ φίλων ἐμὲ
τὸν λόγον· οὐκοῦν ἑκάστῳ κύριος εἶναι τῶν αὐτοῦ κρατεῖ ὁμολο
γῆσαι· καὶ καὶ τοῦμπαλιν· ἀλλὰ δεῖ λέγειν· ἀλλὰ μὰ ἄφοσιοῦ
μαι καὶ μαρτύρομαι μὴ αὐτὸν τὸν θεόν· καὶ ἡμεῖς σοὶ τοῦτον
τὸν αὐτὸν συμμάρτυρα ἀμφοῖν· ὡς σὺ ταῦτα φῂς ἀλλεῖσθαι·
ἀλλὰ μὴν καὶ ἐγὼ ταῦτα ἑκὼν ὡς σοὶ κρατῶ ὁμοίως καὶ κατὰ
φίλων ἑκόντος· καὶ ὅπως ἂν ἐθέλῃ· πειρώμεθα παρα
μένειν· πειρατέον δὴ τῷ θεῷ· καὶ ὁ δὲ ἀφροδί
την μὲν λέγεσθαι φησί· τὸ δ' ἄληθες ἀτεχνῶς αὐτὸν ὄνομα·
ἡδονὴν εἶναι· ὀρθότατα· τὸ δὲ μὴ δεῖσθαι ὡς πρόχειρον
ἀεὶ εἰς τὸν θεὸν ὀνόματος· οὐκέτι κατάδηλον ἀλ
λὰ πέρα τοῦ μεμάσου φόνου· καὶ μὰ τὴν μὲν ἀφροδίτην·
ὅπῃ ἑκάμῃ φίλον· ταύτῃ ὀρθοῦσθαι· τὴν δὲ ἡδονὴν
οἷ δ' ὅσοι ἔστι ποι κίλον· καὶ ὅπερ εἶπον αὖ ἑκάμῃ

ὦ δ' ὅσ. γκὶ κτὰ ὧν. ν.
ἀπρ λῦ πωμ τ φ. ι σ χ.

σ

λημέαν ἀρχομένου. ὃν θυμεῖσθαι δεῖ καὶ σκοπεῖν. ὡς τινα φύσιν
ἔχει. ἐστὶ γὰρ ἡ κούειμὲν οὕτως ἁπλῶς. ἢ τι. μορφὰν δὲ λέγουσι
παντοίαν εἰληφέ. καί τινα πρόπον ἀμοιοῦσθαι ἀλλήλαις. ἴδεσθαι
γὰρ. ἰδεῖν μὲν φαμὲν. τὸν δὲ κολαστὴν ὀνταμὸν. ἰδεῖν δ'αὖ
δεῖ καὶ τὸν σωφρονοῦντα, αὐτοῖς τοῖς σωφρονεῖν. ἰδεῖν δ'αὖ
καὶ τὸν ἀκολαστήνοντα. καὶ ἀκολάστων δοξῶν καὶ ἁπλῶν
μεθόν. ἰδεῖσθαι δ'αὖ καὶ τὸν φρονοῦντα αὐτοῖς τοῖς φρονεῖν.
καὶ τοὐτων τὸν ἰδόνων ἕκαστον. πῶς ἂν πὶς ὁμοίας ἀλ
λήλαις εἶναι λέγων. οὐ καιρός ἐστι φαίνοιτο ἂν δίκως: ἔστι
μὲν γὰρ αὐτῶν πάθη ἃ σωκράτης αὖται πραγμάτων. οὐμὲν
αὖται γε ἀλλήλαις ὁμαρτίαι. τοσοῦτον γὰρ ἰδονὴ γε ἰδονῇμὲ
οὐ χὸμοιότατον ἀεί ἐστι τοὐτο αὐτὸ δ'αὖτοῖς. παρ' τῶν χρημάτων:
καὶ γὰρ χρῶμα ὁ δαιμόνιος χεῶμαπὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο. οὐ
θὲν διοίσει τὸ χρῶμα εἶναι παρ. τὸ γε μέλαν μέλαν πᾶσι λευκοῖς.
πᾶν τὸ μὲν ὠκὸ μὲν. ὡς πρὸς τοῖς δαὶ φορὸν εἶναι. καὶ ὁμαλ
πὶ τὸ ταὐτὸν ὂν τυγχάνει. καὶ δὲ καὶ σχῆμα σχήματι κατὰ ταὐτὸν
γόνει μὲν ἑκάστα πᾶσι. τὰ δὲ μέρη τοῖς μέρεσιν αὐτοῦ, τὰ μὲν,
ὁμαλπὶ τὸ ταὐτὸ ἀλλήλοις. τὰ δὲ, διαφορόπητα ἔχοντα
μέρεί ἐστι. καὶ τὸ λὰ ὁ ὁρατοῦ τὸ σ ἔχον θύρηεσο
μὲν. ὃ δ' ἂν τοῦτο μὲν τοῖς λόμοι. μὴ πάσχειν τοῖς παῦτα τὰ
ὁμαλπὶ τὸ ταὐτὸ, ὁμοίως ὡς τι. φοιοῦμαι δὲ μὴ πὶ τινα αὐτὸ ἰδονὴν
ἰδονὴ αἰσ ὁμόρησομὲν ὁμαλπὶ τὸ σ ἴσως: ἀλλ' αὖ πὶ τοῦθ' ἡμῶν
ἁπλοῦ τῇ τὸν λόγον: ὅτι προσαμορδεῖσ αὐτὰ ὁμοίαν ὄντα.
ὁρᾶσθῆσομὲν ὀνόματι. λέγεισ μὲν. ἁπλᾶ πάντα εἶναι τὰ
ἰδέα. τὸ μὲν οὖν μὴ οὐχὶ δέα εἶναι τὰ ἰδέα. λόγος
οὐδεὶς ἀμφισυλλεῖ. καλὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν τὰ πολλά. καὶ
ἁπλᾶ δὲ ἐστὶ ἡ μεῖς φαμὲν, ὅσα πάντα σὺ προσαμορδεῖσ
ἁπλᾶ αὐτά. ὁμολογῶν ὁμοίαν εἶναι τοῖς λόμοι. ἢ τοῦτο
πρὸς ἀμφισβητοῦσι. τί οὖν μὴ ταὐτὸν ὁμαῖος καλοῖς ὁμοίως
καὶ ὁμαῖος ἀγαθοῖς ὁμοῖ, πάσας ἰδονὰς ἀγαθὸν εἶναι προσδ
μορδεῖσ; τοσοῦτον λέγεισ ὁ σωκράτης: οἱ δ' ἴσως τινα συμφορὴ
σθῆναι θέμενον ἰδονὴν εἶναι τὰγαθόν. ἢ τὰν ὑξ ἀθοῦσον

λέγοντος, τὰ μὲν εἶναι τινὰ ἀγαθὰ καὶ ἡδονάς· τὰ δὲ τίνας οὐδέτερα αὐτῶν κακά; ἀλλ' ὅμως ἀνομοίους γε φήσομεν αὐτὰς ἀλλήλαις εἶναι, καὶ τινὰς οὐδετέρας· οὐ τί καθόσον μὲν ἡδονή· πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν φέρομεν λόγον ἀφ' οὗ πρότερον· οὐδὲν ἄρα ἡ ἡδονὴ τῇ ἡδονῇ διαφέρον, ἀλλὰ πᾶσαι ὁμοίας εἶναι φήσομεν, καὶ τὰ παραδείγματα ἡμᾶς μὴ ταύτῃ λαθεῖν τὰ οὐ δεῖ προσκείμενα· πειρασόμεθα δὲ καὶ ἑτέρᾳ αὐτῶν διαφορὰς καὶ ταύτῃ τὰς μὲν ὁμοίας καὶ ταύτῃ τὰς ἀνομοίους· τὰ ποῖα δὴ λέγεις; ὅτι σὲ μὴ μόνον ἡδὺ καὶ ἀνώδυνόν φημι τὸ ἀνόμοιον τοῦτο εἶναι τοῖς ἀνομοίοις τοῖς αὐτοῖς ἀνόμοιον· ἔξω τὰ αὐτοῖσι λέγειν, καὶ φανοῦμαι θαυμασίως διαφόρους τοὺς ἡδονὰς καὶ ὁλόγους ἐκπεφευγυίας· καὶ χαίρειν τὸ ἔξω τὰ ὁμοίως· ἴσως δὲ πρὸς ἄλλοις συγχωρήσομεν· λέγε πρός· ἐμὲ δὲ ὑπὸ σοῦ πάλιν ἔρωτᾶσθαι τὸ πρότερον· τὸ ποῖον δή· φρόνησίς τε καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς· καὶ πάθος ὁποῖόν τι καταριθμοῦ φρονήσεως εἶπον ἄρτι· διαφορὰ τοῦ μέρους ὅτι ποτὲ ἐστὶ τἀγαθόν· ἆρ' οὐ ταὐτὸν τῷ ὅσον τοῦτο ὅπερ ὁ σὸς λόγος; πάνυ· πολλαί τε αἱ ξυναὶ πᾶσαι ἐπιστῆμαι δόξουσιν εἶναι· καὶ ὁμοίαι τινὲς αὐτῶν ἀλλήλαις· εἰ δὲ καὶ διαφοράς τινας, ἆρα ἀξιοῦμεν ἢ οὔ, ὧν τοῦ διαλέγεσθαι μοῦ, εἰ φοιτηθεὶς τοῦτο αὐτὸ· μηδὲ μίαν ὁμοίαν φάναι ἐπιστήμην ἐπιστήμῃ γίγνεσθαι; καίπερ θαυμάζων οὕτως ὁλόγως· ὁ αὖθις μῦθος ἀπολόμενος οἴχεται αὖ τοὶ δέσποινοι μέτα, τοί τινος ἀλογίας· ἀλλ' οὐ μὴν δὴ τοῦτο γε ἐθελήσω τοῦ σοῦ θήξω τόγε μὴν μοι ἴσον τοῦσοῦτο καὶ ἐμοὶ λόγου ἀρκεῖ· πολλαὶ μὲν ἡδοναὶ καὶ ὁμοίαι γίγνεσθον· πολλαὶ δὲ ἐπιστῆμαι διάφοροι· τὴν τοίνυν διαφορότητα τοῦ πρότερον τοῦ ἀγαθοῦ τοῦτο τοῦ μέρους καὶ τοῦσοῦ μὴ λέγε κρυπτόμενοι· κατὰ τί θέτερον δὲ ἔστον ἐμέ σον· τολμῶμεν ἂν πρὸς ὀλίγον μνήσασθαι· πότερον ἡδὺ μὴ τἀγαθὸν δὴ λέγειν· ἢ φρόνησιν· ἢ τί τρίτον ἄλλο εἶναι· καὶ μὲν οὐδὲ μὴ που προσῇ γε αὐτὸ τοῦτο ὃ φιλονεικοῦμεν· ὅπως

ἡδὺ πειρασόμεθα

ἀλλὰ τί θέμαι. ταὐτὲ σαι τοὶ μι κοὶ ν τα, λὶ ταὐθ' ἀὶ σὺ· ποὶ δ' ἀὶ
λη θε α ὐτοὶ σι. δεῖ που συμμα χεῖν λὶ μαὶ σ' ἄμ φω: δεῖ γὰρ οὖν:
τοὐ τον τοὶ μῶ τον λό γον. ὅτι μᾶλ λον ὁ μο λο γί α ν ὑ μᾶ σ σσό
μεθα: τὸν ποι ον δλή: τὸν σαὶ σ' ἀ πα ρέ χον τα αὐ τοῖ σ πρᾶ γμά
τα. ὁ κοὺ σί τε ὶ καὶ ὰ κοι νω νη μό νοι σι καὶ ὁ μο ί ο τε ς. λέ γε σαφ ὲς τε
ρον: τὸν νῦν δλή πα ρα πλη σί ον τα λέ γω. φι λό πε φυ κό τα θαυ
μα στὸν. ὃ γὰρ δλή τὰ σ' ἀλ λὰ εἶ ναι. καὶ τὸ ὃ γ' ἀλ λὰ θαυ μα στὸν
λε χθὲν. καὶ ῥᾴ ὁ ν ον ἂν ἀμ φι συλ λη σαι. τοῖ σ τοῦ τοι ς ὁ πό τε ρον
οὖν τι θε μὲν οι: ἆρ' οὖν λέ γεις ὁ τὰν τι ο ς ἐ μὲ φλή. πρό τα ρ χον
ὄν τα γε νό με νό τα φι λό σ' ἀλ λὰ σ' εἶ ναι πά λιν τοὶ ς ἐ μοί. καὶ ὅμως
τί ο ι σ' ἀλ λή λοι σι μά χε σ θαι κρὶ ν τι θε μέ νοι σι. καὶ ἴσως κὰ
κοῦ φο ν τὸν αὐ τὸν. καὶ ἀ γα θῶν μυ ρί ω ν: συμ βὴ δὲ πρό τα ρ χ' ἄρ η
κα σ'. τοὶ λδλή λοι σι μὲν οὖν τῶν θαυ μα στῶν. περὶ τὸ δ' ἂν καὶ ποὶ ὰ
συγ κε χω ρη μέ ν' ἀ λλ' ἀ πο δε κτέ ο ν. ὡς ὅσ σο εἰ πῆν ὑ πὸ πα ί τω ν λή θην. μὴ
λὴν τῶν τοι οὔ τω ν αὖ πε σθαι, ὥσ αὶ σ' ἀφ ι σῶ δλη καὶ ῥᾴ ὁ ν ὃ σ' ἀφ ὸ
δρα τοὶ σ λό γοι σ ὅμ πό δ' ἀ λ' ὑ πο λα μβά ν ο ν τῶν μὴ μέ σθαι. ὅσ ᾽
μὴ δὲ τὰ τοι αὖ δε. ὁ τὰν τι ο ς δ' ἐ κ ἀ σ' ὑ τὰ μᾶλ λή τε καὶ ἀ πα μέ ρη
λὴ θὲ σ' αὐ τοὶ. δεῖ γὰρ οὖν: τοὐ τον τοὶ μῶ τον λό γον. ὅτι μᾶλ λον ὁ μο λο γί α ν ὑ μᾶ σ σσό
μεθα: τὸν ποι ον δλή: τὸν σαὶ σ' ἀ πα ρέ χον τα αὐ τοῖ σ πρᾶ γμά
τα. ὁ κοὺ σί τε καὶ ὰ κοι νω νη μό νοι σι καὶ ὁ μο ί ο τε ς. λέ γε σαφ ὲς τε
ρον: τὸν νῦν δλή πα ρα πλη σί ον τα λέ γω. φι λό πε φυ κό τα θαυ
μα στὸν. ὃ γὰρ δλή τὰ σ' ἀλ λὰ εἶ ναι. καὶ τὸ ὃ γ' ἀλ λὰ θαυ μα στὸν
λε χθὲν. καὶ ῥᾴ ὁ ν ον ἂν ἀμ φι συλ λη σαι. τοῖ σ τοῦ τοι ς ὁ πό τε ρον
οὖν τι θε μὲν οι: ἆρ' οὖν λέ γεις ὁ τὰν τι ο ς ἐ μὲ φλή. πρό τα ρ χον
ὄν τα γε νό με νό τα φι λό σ' ἀλ λὰ σ' εἶ ναι πά λιν τοὶ ς ἐ μοί. καὶ ὅμως
τί ο ι σ' ἀλ λή λοι σι μά χε σ θαι κρὶ ν τι θε μέ νοι σι. καὶ ἴσως κὰ
κοῦ φο ν τὸν αὐ τὸν. καὶ ἀ γα θῶν μυ ρί ω ν: συμ βὴ δὲ πρό τα ρ χ' ἄρ η
κα σ'. τοὶ λδλή λοι σι μὲν οὖν τῶν θαυ μα στῶν. περὶ τὸ δ' ἂν καὶ ποὶ ὰ
συγ κε χω ρη μέ ν' ἀ λλ' ἀ πο δε κτέ ο ν. ὡς ὅσ σο εἰ πῆν ὑ πὸ πα ί τω ν λή θην. μὴ
λὴν τῶν τοι οὔ τω ν αὖ πε σθαι, ὥσ αὶ σ' ἀφ ι σῶ δλη καὶ ῥᾴ ὁ ν ὃ σ' ἀφ ὸ
δρα τοὶ σ λό γοι σ ὅμ πό δ' ἀ λ' ὑ πο λα μβά ν ο ν τῶν μὴ μέ σθαι. ὅσ ᾽
μὴ δὲ τὰ τοι αὖ δε. ὁ τὰν τι ο ς δ' ἐ κ ἀ σ' ὑ τὰ μᾶλ λή τε καὶ ἀ πα μέ ρη
δι α λὸ ν τοὶ λό γοι. ὥσ' αὖ τα ὐ τὰ τὸ δ' ἐ κ εἶ νο εἶ ναι δο μο λο
γη σά με θα

μέν αὐτῶν· μεταὶ δὲ τοὺς ἔμπροσθεν μεμερισμένοις οὖσι καὶ ἀπείροις. ἔστε
δὲ καὶ ἀσύμμετρα καὶ τοῖς λόγοις ἄλογα θάτερον· εἴτε θάτερα αὐτῶν αὖ
τὸ χωρίον· ὁ δὲ πάντων ἀπλούστατον φαίνοιτ' ἄν, ταυτὸν εἶναι
ἔμπροσθεν, ἅμα ἔμπροσθέν τε καὶ πολλοῖς μέμεσθαι· ταῦτ' ἔστι τὰ αὐτὰ
τοῖς αὐτοῖς ἔμπροσθεν καὶ πολλά· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἐπὶ τούτου ἀπαιτεῖν
ἀπορίας αἰτίαν· μὴ καλῶς ὁμολογηθέντων καὶ εὐπορίας. ἆρ' οὖν
καλῶς; οὐκοῦν χρὴ τοῦτ' αὖθις μᾶλλον ἐπισκοπεῖν ἔμπροσθεν ὧν
πρῶτον διαπορήσασθαι. ἐπεὶ γοῦν φαίνων ἄν. καὶ πάντας
τοίνυν ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν συμφέρειν τοῖς αὐτοῖς· φίλη
μον δίκαιον. κρεῖττον ἔμπροσθεν ὂν πρότερον, μὴ κινεῖν
οὐκ ἐφικτόν· ἢ ἔμπροσθεν· πόθεν οὖν ἄρξεται τούτου ἄρξηται, πολ
λὰ οὐκ ὀνήσει πάντοίαν περὶ τὰ ἀμφισυλλογίσασθαι μάχης. ἄρξεται
δὲ πόθεν· φαμὲν πού ταὐτὸν ἓν καὶ πολλὰ ὑπολόγοις μιμνή
σεσθαι, περὶ τρέχαν πάντη καὶ θέλοντος τῶν λεγομένων ἀεὶ
ὀπάζειν καιρῷ· καὶ τοῦτο οὔτε μὴ παύσηται ποτὲ οὔτε λήξαιτο
νῷ· ἀλλ' ἔστι τοίνυν οὕτως ἐμοὶ φαίνεται τῶν λόγων αὐτῶν·
ἀπειράκις αὐτό τι καὶ ἁπλοῦν πάντος ἔμπροσθεν· ὁ δὲ περὶ τὸν αὐτοῦ
νοῦν μέρος ἕκαστος τῶν νέων. λίθος οὖν τις ἀνὴρ σοφίαν
εὑρὴν καὶ θησαυρόν. νῦν δὴ νῦν ἔμπροσθεν τε ὀπάζειν πάντα κινῆ
λόγων ἀσυμφόρων· τότε μὲν ἓν πολλὰ καὶ συμφώνων
ἔστ' ἔμπροσθεν· τότε δὲ πάλιν ἀμιγῆ πάντων ὀπάζειν εἰς ἀπορίαν·
αὖ τὸν μὲν πρῶτον καὶ παλαιόν, καταμαίνων· δεύτερον δὲ αὖ
τὸν ἔχόμενον· ἀεὶ τε νεώτερος ἀεί τε πρεσβύτερος αὖ τε λίπτ
ων τις ἀνήρ· φεῦ δ' ὄμμασιν οὔτε ἁπτοῖς· οὔτε ὁρατοῖς· οὔτε ἄλλοις τοῖς
οὐκοῦν τοῖς οὐδαμοῦ· ὁ λίθος δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οὐ μόνον
τοῖς ἀνθρώποις· ἐπεὶ καὶ ἀνθρώπων οὐδαμοῦ φεύσεται, εἰ πρεσβύτερον
ἔμπροσθεν ἐστὶ τὸ ἔχον· ἆρα οὐ σοφὸς οὐχ ὁρᾶται ἡμῶν τὸ
πλῆθος· ὃ τὴν δοξαστὴν ἔμπροσθεν· καὶ οὐ φοβεῖ μὴ σοὶ μεταφιλή
σουσιν ὡς ἔστιν θεόμεθα δαὶ λιμεσταὶ λοιδορίας· ὅμως δὲ μεταθαρρήσομεν
ὀλίγοις· εἶτα πρόσω ἔστι καὶ μηχανή· τὴν μὲν τοῦ αὐτῶν ταραχὴν
λιπὼν ἔξω τοῦ λόγου· ἓν μὲν ὡς πολὺ ἀπολαβών· ὁ δὲν δεῖν ἅμα καὶ
λίω ταύτης· ἐστὶν τὸν λόγον ἀμφιβαλών· οὐ τὸ προθυμοῦ τοῦτο· κινῆσο

σωακολουθήσομεν εἰσ δύο αμμ. οὐ γὰρ σμικρὸν ὁ παρὼν λόγοσ ὅσσο
Κρατεῖ: οὐ γὰρ οὖν ὧ παῖδε. ὡσ φησιν ἡμῖν προσαρμόττων φίλη
μοσ. οὐ μὴν ἐσ καλλίονὸ δοσ. οὐ δῆτ ἔμοιγε. λῶ δῆτα. ὁρᾶσθε μὲν
εἶναι αὖ εἰ. πολλάκισ δέμε λέληθε γ' ἤδη διαφυγόν. ὁρῶμεν καὶ ἄπορον
κατέαθεν: τί σ αὖτ' ἐλέγθομενον: ὧν δηλοῦσαι μὲν οὐσάμυ
χαλεπὸν. χρὴ θαι δὲ παμπάλαιον. πολὺ γὰρ ὅσατε χρησὲ χόμενα
ἂν εὑρεθῇ πολύποτε. δηλαὐταῖσ φαμὲν ἀεὶ. σκόπει δὲ λῶν
λέγω: λέγεμόνον: θεσσῶν μὲν εἰσ αὖθισ δόσισ ὅσ γε καταφαί
νεται ὁμοῖ πόθεν ἐκθεσσῶν ὁρρῖ φη διότινοσ. πρόμηθεσσ ἀμέλ
φαμο τοῦ πολυπρὶ τινί. ὃ οἱ μὲν παλαιοὶ κρεῖττονεσ ἡμῶν
καὶ ἐγγυτέρω θεσσῶν οἱ κοῦ τε, ταύτῃ φημὶ παρέδοσαν. ὡσ
ὀξυόσ μὲν καὶ ἐκ πολλῶν ὁντων. λῶν αὖ εἰ λεγμένων εἶναι.
πέρασ δὲ καὶ ἀπειρίαν. ὁμαυτοῖσ ξυμφυτον ἐχόντων. λεῖμ
μα δὲ τοῦτον οὐτοσ διακεκοσμημένων αἰῶ. μίαν ἴδεαν
πρὶ παν τοσ ἑκάστοτε θεμένουσ ζητῆν. ὑπολάμβανον.
ἐὰν οὖν μεταλάμπωμεν μεταμίαν. δύο. εἰ ποσ εἰσὶ σκοπεῖν.
εἰ δὲ μή, πρεῖσ. ἢ τινα ἄλλον ἀριθμὸν. καὶ τῶν ἐκείνων
ἑκάστων πάλιν. ὡσ αὐτοσ. μέχρι περ ἂν. τὸ καταφανὲσ ἐν.
μὴ ὅτι ὃν καὶ πολλὰ καὶ ἀπειρά ἐστι μόνον ἴδιον τίσ. ἀλλ' αὖ
καὶ ὁπόσα τῶν δὲ τοῦ ἀπείρου ἴδεαν πρὸσ τὸ πλῆθοσ μὴ
προσφέρειν. πρὶν ἂν τισ τὸν ἀριθμὸν αὖ τοῦ παντα κατίδῃ,
τὸν μεταξὺ τοῦ ἀπείρου τε καὶ τοῦ ἑνόσ. τότε δὴ δὴ τὸν ἐκά
στων τῶν παντων. εἶσ τὸ ἄπειρον μεθέντα χαίρειν ἐᾶν. οἱ
μὲν οὖν θεοὶ ὅπερ εἶπον. οὐ ποσ ἡμῖν παρέδοσαν σκοπεῖν.
καὶ μανθάνειν καὶ διδασκειν ἀλλήλουσ. οἱ δὲ νῦν τῶν ἀνδρῶν
σοφοὶ, ἐν μὲν ὁπόσα ἂν τύχωσι καὶ πολλὰ. θαὐτὸν καὶ ἑκάστα
λίτρον ποιοῦσι τοῦ δύον τοσ. μεταὲ τὸ μὲν ἄπειρα ἀνθύ
τὰ δὲ μέθεα αὐτοῦ ἐκφαίνει. οἷσ διακεχώρισται τό, τε δια
λεκτικὸν πάλιν. καὶ τὸ ἐριστικὸν ἡμᾶσ ποιεῖσθαι πρὸσ
ἀλλήλουσ τοὺσ λόγουσ: τὰ μὲν ποσ ὧν σὺ κρατεῖσ δοκῶ
σου μανθάνειν. τὰ δὲ, ὅτι δύο μοι σαφέστερον αὐλέξεισ αὐκούειν:
σαφέστερον ὧν πρόσταξόν ἐστιν ἐν τοῖσ γράμμασιν ὁλέγω. καὶ

λάμπειν ἐν αὐτῷ ἐν τούτοις. οἷ αὖ φησὶ καὶ πάσας λόγους: πρῶτος: φησὶ μὲν ἡμῖν ἐστὶ που μία ἀρχὴ τοῦ ἀσώματος οὖσα. καὶ ἄπειρος ἐν πλήθει καὶ τῶν τε καὶ ἑκάστου: τί μήν: καὶ οὐδὲν διαφέρουσι τούτων ἀριθμὸν πρῶτος εἶναι. οὔτε ὅτι τὸ ἄπειρον αὐτῆς ἴσον μέρη. οὐδ' ὅτι τὸ ἕν. ἀλλ' ὅτι πόσον τε ἐστὶ καὶ ποῖον τοῦτ' ἐστὶ τὸ μαθηματικὸν ἑκάστων ποιοῦν ἡμῶν: ἀληθέστατα: καὶ μήν ἐστὶ μὲν καὶ ἑκάστων ποιοῦν. τοῦτ' ἐστὶ ταυτόν: πρῶτος: φησὶ μὲν που. καὶ τὸ κατὰ κείμενον τὴν τέχνην ἐστὶ μία ἑκάστη: πρῶτος δοῦ: λιὸς δὲ φησὶν ἀριθμὸν καὶ ὄγδοος. ἐστὶ τρίτον δὲ μετὰ τὸν ἀριθμόν: πρῶτος: οὕτως: ἀλλ' οὐ πρῶτος ἂν εἴη τῶν μονάδων. εἰ δύο ταῦτα μόνα. μὴ εἰ δύο δὲ. ὡς γοῦν εἰ πᾶν ἓν ταῦτα οὐδὲν ὂν ἄλλο ὂν ἄλλῃ: οὐμὲν οὖν: ἀλλ' ὦ φίλε ἐπεὶ δ' ἀλλὰ λάμπει τὰ διαστήματα ὁ πόσα ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν φθόγγων. ὃ ὑπὸ τοσῶνδε περὶ ἓν ἀριθμὸν ἐστὶ τοῦ. καὶ ὁποῖα κατὰ τὸν ὅρον τῶν διαστημάτων. καὶ τὰ ἑκάστου μέρη γίγνεται. ἃ καὶ δοκεῖ τὰ μὲν ἡμῖν τοῖς ἐμμέλειαν ἐκείνοις. καὶ λαβὼν αὐτὰ ἁρμονίαν. ἐστὶ τὰ δὲ κινήσεσιν αὖ τοῦ σώματος. ἕτερα τοι αὐτὰ ἐμοὶ τὰ παθήματα μιμήματα. ἃ δὴ ἀριθμῶν μεθηθέντα. λείπ αὐτὰ φασὶ ῥυθμοὺς καὶ μέτρα ἐστὶ μομαὶ ζῆν. καὶ αἴρεσθαι μμοεῖν. ὡς οὕτω δεῖ περὶ παντὸς ἐστὶ πολλῶν σκοπεῖν. ὅταν γὰρ ταῦτα τὰ λάμπῃ οὕτω. τότε ἐρεῖ οὐσοφός. ὅταν δὲ ἄλλο τοῦ μὴ τοῦ ποῖ τοῦ ταύτῃ σκοπεῖν ἐστὶ ἀλήθεια. οὕτως ἐστὶ φρονεῖν περὶ τούτου λόγους. τὸ δ' ἀπέρανόν ἐστὶ ἑκάστων καὶ ἐστὶ ἑκάστοις πλήθος. ἄπειρον τοιῷ τοῦ φρονεῖν. καὶ οὐκ ἐστὶ λόγιμον. οὐ δὲ ἀριθμὸν. αὐτοῦ κείσεται ἀριθμὸν οὐ δεῖ ἐστὶ οὐ δεῖ ποτε λέγειν τὸν: καὶ λάμπει ὦ φίλε ἐστὶ μοι γε τὰ μὴ λεγόμενα. εἰρηκέναι φαίνεται σοι κρατεῖ: καὶ ἐστὶ ταῦτά γε αὐτά. ἀλλὰ τί δή ποτε περὶ ἡμῶν ὁ λόγος γίγνεται μὴ εἰρῆται. ἐστὶ τί ποτε μουλόμενος: ὀρθῶς μέν τοι τοῦθ' ἡμᾶς ὃ προτάττει. λέγεται δὲ φίλης: πάνυ μὲν οὖν. ἔστι λέγει μου γε αὐτοῦ: δραστέον ταῦτα. δῆλον ὅτι μικρὸν ἔστι περὶ αὐτῶν τοῦτον. ὃ αὖ περὶ ἀρετῆς ὅτι οὖν εἴτε ποτὲ λέγει. τοῦτον ὃς φαμὲν

οὐκ ἔστι πείρου φύσιν δεῖ μὴ ἐστάναι ἄθικτον. ἀλλ' ἐστί τινα ἀριθμὸν.
οὐ τοῦ καὶ τοῦμ αὐτίον· ὁ τὰν τι στὸ ἄπειρον ἀμ αὖ καθιὴ πρῶτον
λαμβάειμ. μὴ ἐστι τὸ δὴ δύο. ἀλλ' ἐστὶ ἀριθμὸν αὖ τινα πλὴ
θος ἐκ πάντων ἔχον ταύτι καταμοεῖμ· τελευταῖ τε ἐκ πάντων
(11) εἶσ δή· τοιαύλιν δὲ ἐν τοῖς γράμμασι τὸν νῦν λεγόμενον λαμβάνωμ:
ποῖος· ἐστὶ δὴ φαμὶ νῦν ἄπειρον καταμόησιν εἴτε πλείοσ
ἤτε καὶ θεῖος ἀμὸς ὁ σὸς λόγος ἐμαυτῷ· θεὸς τινα τοῦτον
νομέσθαι λέγω· οὐ πρῶτος τὰ φαμὴ ἐστὶ ἐν τοῖ ἄπείρω κατε
μόησεν. οὐ χὴ οὖν τὰν ἄλλὰ πολείω. καὶ πάλιν ἕτερα φαμὴς
μὲν οὐ φθόνου δὲ· μετέχον ταύτησος· ἀριθμὸν δέ τινα καὶ
τοῦτον εἶναι· τρίτον δὲ εἴδος γραμμάτων διεστήσατο τὰ
νῦν λεγόμενα ἄφωνα λημμάτων· τὸ μετὰ τοῦτο διλίγει ταῦτε ἄφθογ
γα καὶ ἄφωνα, μέχρι ἐστὶ οὗ ἑκάστου· ἃ τὰ φαμὴ ἐστὶ καὶ τὰ
μέτρα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· ὅσων ἀριθμὸν αὖ τῶν λαμβάνωμ.
ἐστί τε ἑκάστων ἃ ἔχ ἅπασι. σοι χείων ὅσα μόνα θ· καθορᾶν
δὲ ὡς οὐ δεῖς ἡμῶν· οὐ δὴ ἐστὶ τὸ καθ' αὐτὸ ἀεί θυ πάντων αὖ
τῶν μαθοι. τοῦτον τὸν λόγον αὖ λομεν μέρος ὡς ὀνταῦθα
καὶ ταῦτα παρ' ταῦτ' ἐστὶ ποσ ποιοῦντα· μὴ αὖ ἑαυτοῖς ὡς οὖσαν
μεγαλητικὴν τέχνην ἔστε φθέγξασθαι προσεῖπεῖν· ταῦτ' ἐάσαν
φέ' ἕτερον ἐκείνων· αὐτά γε πρὸς ἄλληλα· ὦ πρόταρχος ἐμὰ
θον· τὸ δ' αὐτόμοι τοῦ λόγου· μῶν τι καὶ σμικρὸν ἐμπροσθεν ἐλλή
πταμ: μᾶν ὦ φίλησε· τί τι πρὸς ἔστος οὖν ταῦτ' ἐαί; ναί: τοῦ
τ' ἐαιμ· ὃ πάλαι ζητοῦμεν· φέρε τε δὴ πρόταρχος: λῆμμ· ἑαυτό
νοῦ δὴ χρονότης ἐζητεῖτε ὡς φίλος πάλαι: ποῖος: ἆρ' οὐ
περὶ φρονήσεως λῶν καὶ ἡδονῆς ἡμῖν ἐξηρχῶ ὁ λόγος, ὁπό
τερον αὖ τοῖν ἀγαθόν;· πάνυ μὲν οὖν: καὶ μὴν ἐμὲ ἑκάτερον
αὖ τοῖν· εἶναι φαμέν: πάνυ μὲν οὖν: τοῦτ' αὐτὸ τοίνυν λιμαῖ
νόμενον πρόσθεν λόγος ἅπασι· πολλὰ ἐστὶ καὶ πολλαὶ αὖ τοῖν ἑκά
τερον· καὶ πολλὰ μὲν ἄπειρα ἄθικτα ἀλλ' ἔστιν ἃ ποτὲ ἀριθμὸν
ἑκάτερον ἐμπροσθεν κεκτῆται· τοῦ ἀπείρου αὖ τοῦν ἑκά
στου χρόνον ἐμοὶ: οὐκ εἶσ φαῦλον μὲν ἐρώτημα ὦ φίλησε· οὐ
κοῖ δὴ ὅτιν' αὖ τρόπον κύκλῳ ποσ πρὸς ἡμᾶς ἡμέτερον λιμαῖν.

ὑμεῖς μὴ κδ σοφρόνητος. καὶ σκόπει δή. πότερος ἡμῶν ἀποκρινεῖται
τὸν νῶν ὀρθὸν τόμον. ἴσως δὴ γελοῖον. τὸ ὑμέτερον λόγου διάδοχον
ποιεῖσθαι τὸ ἀκόλουθον ὑπὸ ἀνάγκης. διὰ τοῦτο μὴ δεῖν ἡμᾶς τὸν νῶν ὀρθὸν
θέμενον ἀποκρίνασθαι σοί; σκόπει δή. τί δρᾶσομεν. εἰ δὴ μάρμαρος
δοκεῖ νῶν ὀρθὸν εἶναι δοκεῖν ἡμῖν ἢ μὴ σοφρόνητος. ἐρώτα εἴτε μὴ.
καὶ ὁπόσα ἐστί. καὶ ὁποῖα. τίνος τοῦ φρονήσεως ποτε ὀρθὸν κατὰ
ταὐτὰ ὡς αὐτως: ἀληθῆ λέγεις. ὦ παῖ Καλλίου. μὴ γὰρ
δεῖν ἡμᾶς τοῦτο κατὰ παντὸς ὁμοίου καὶ ταυτοῦ δρᾶν
καὶ τοὐναντίου. ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν. οὐ δεῖς
ἔσ οὐδὲν οὐδενὸς ἂν μηδὲν ὦν οὐδὲ τἀναντία: σχεδὸν
ὅσοι κρούουσ ὡς σώφρονος ἕξιν. ἀλλὰ καλὸν μέν, τὸν ξύν
παντα μὴ ῥᾴδιον εἶναι τοῖς σώφροσι. δυστυχὲς δ' εἶναι πλοῦτος δοκεῖ.
μὴ λανθάνειν αὐτὸν αὑτόν. τί δήποτε τοῦτο εἴρηται τὸν νῶν, ἔφη
σοι Σωκράτης. οὐ τὴν δὲ μὴ ἐπιστήμην ὡς σώφρονος ἕξιν
καὶ πᾶσι καὶ σαυτὸν πρὸς τὸ διαλέγεσθαι τί τὸν ἀνθρώπων κτήσασθαι
τὸν ἄριστον. φιλήσουμεν γὰρ εἰπεῖν ποτε μὴ δοκοῦν καὶ τυχὸν ἡδέως.
Σωκράτης ὁπόσα τοι αὐτὰ ἐστί, οὐ πρὸς αὐτὰ ἀποκρίνεσθαι. ὡς
οὐ ταὐτὰ ἀλλ' ἕκαστα ἐστὶν αὐτῶν ἀλλήλοις ἡμῖν ἀνθρώπων ἀριθμῷ
μηδὲν κοινὸν ἕκαστον. ὀρθῶς δρᾷς τε. ἵνα μὴ μάρμαρος παρακείμενα
ἕκαστα καταμάθῃς. φησὶ δὲ ὡς ἕκαστον. τὸ πρὸς ἡμᾶς ὀρθὸν
μόνον ὀρθῶς. ἆρα μὴ δοκεῖ τε ἀληθῆ εἶναι. μοῦσα καὶ ἡμῖν.
μὲν. σώφρων. τέχνη. Σωκράτης. καὶ τοῦτον ξυμβουλεύεται κατὰ
δεῖ. ἀλλ' οὐχ ἕκαστα. τοῦτον δὴ μεταμφισβητήσωμεν ἕκαστέ
ρων λεχθέντων. ἡμεῖς σοι μετὰ παιδιᾶς ὑπειλήσαμεν
ὡς οὐκ ἀφήσομεν οἱ καλέσας. πρὶν ἂν τούτων τὸν λόγον πρᾶσ
ἰ καὶ ὁμολογήσητε τι διορισθέντων. οὐδέ σωε χώρησας. καὶ
ὁδὶ καὶ ἐστὶ ταυτὴ μὴν σαυτόν. ἡμεῖς δὲ δὴ λέγομεν. καθάπερ
οἱ παῖδες. ὅτι τὸν ὀρθὸν δοθέντων. ἀφαιρεῖσθαι οὐκ ἔστι. καὶ
σαυτὸν τρόπον ἡμῖν αὐτῶν τούτων. ὅσα τὰ μὴ λέγομεν:
τίνα λέγεις: εἰ δ' ἀπορίαν ὑμεῖς ἔσεσθαι καὶ ἀνθρώπων. ὃν μὴ
δυνάμεθ' ἂν ἰ καὶ λόγον ἀποκρίνασθαι ἢ δὲ δόναμαι σοι. μὴ
νῦν οἱ σώμεθα τέλος ἡμῖν εἶναι τὸν μὴ. τὴν παντὸς ἡμῶν ἀπορίαν

παλίμ τοῦτο πρὸς ταῦτα μ. γελοῖον ὑμέτερον δ' οἶμαι τὸν μὴ δ' ὑμέτερον ἡμῶν δυνάσθαι.

ἡ φρονήσις

ἐ. ῥᾳδιουργίᾳ. ἐ. ἀφιέναι.

230v

ἀλλ' εἰ δραῖ τοῦθ' ἡμεῖς ἀμφισβητοῦμεν, σοὶ δραστέον. ὑπέσχου
γάρ. καὶ λέγουσι δὴ πρὸς ταῦτα αὐτὸς πότερον ἡ δόξα ἐστὶ δύσις
καὶ ἕωσπερ ἡμῖν διαιρετέον, ἢ καὶ ἑαυτὸν ἐστί τι καθ' ἑτέρου πάθος
πρόσωπον οἷός τ' ἐστὶ καὶ βούλεται δηλοῦσθαι πρὸς ἄλλο. τἀμοὶ μὲν ἄμ
φισβητοῦμεν παρ' ἡμῶν· δεινὸν μὲν τοίνυν ἔστι πρὸς δόξαν. τὸ μὲν ἐστὶ λάμβδα.
οὐδὲν δεῖσθον ἐμέ. ἔστω δὴ τοῦθ' οὕτως ἔχον· τὸ γὰρ ἐστὶ βούλε
ρηθέν. λύει πάντα φόβον ἕκαστον σφόδρα· πρὸς δὲ αὐτοῖς,
μηδὲ μίαν τινὰ δοκεῖ τίς μοι δεδοικέναι θεῶν ἡμῖν· πῶς δὴ
καὶ τίνων; λόγων ποτὲ τινῶν παύλαν ἀκούσας ὀνάριον. ἢ
καὶ ἀμνοῦ. νῦν δέ μοι περὶ τοῦ ἡδονὴν ὡς φρονήσεως.
ὡς οὐδέτερον αὐτοῖν ἑαυτῷ ἔοικεν· ἀλλὰ ἄλλο τί τρίτον.
ἕτερον μὲν τοῦτον· ἀμείνονα δὲ ἀμφοῖν. καίτοι τοῦτο ἐναντίον
λῶστ' ἡμῖν φανήναι. ἁπλᾶ γὰρ ἀκτέα μὲν ἡδονὴ τοῦ μὴ καλόν· τὸ
γὰρ ἀγαθόν. οὐκ ἄρ' ἐστὶ ταὐτὸν αὐτὴ ἑαυτῇ φάναι· ἢ πῶς; οὕτως·
τῶν δέ γε ἕξεων τὴν διαίρεσιν εἶναι μὲν ἡδονὴν οὐδὲν ἧττον πρὸς
δεῖ σκοπεῖν καὶ τοῦτο· ἆρ' οἷόν τε ἀφ' ἑαυτοῦ δόξαι· πρότερον δ' ἆρ
καίπερ ὂν καὶ διὰ πάντα; σμικρὰ μὲν τοίνυν
ὑπερφυᾶ ἐστὶ καὶ διὰ πάντα· τὰ ποῖα; τὴν τἀγαθοῦ
μοῖραν· πότερον ἀφκεῖ τέλεον. ἢ μὴ τέλεον εἶναι; πάντων
δὴ πουτελεώτατον ὧν σὺ κρατεῖς; τί δέ, ἢ καλὸν τἀγαθόν;
πῶς γὰρ οὔ, ἔξπαντος γε εἵνεκα τούτου. διαφθεῖραι τὸν νοῦν·
τόδε γε μὴν ὡς οἷόν τε σμικρὸν αὐτοῦ ἀφκεῖ καὶ πότερον εἶναι λῷον·
ὡς παντὸς μᾶλλον σκοπὸν αὐτὸ, θηρᾶσθαι καὶ ἁφίεσθαι, καὶ οὐ λόγε
μον ἁλεῖν ἢ περὶ αὐτὸ κτήσασθαι καὶ τὸν ἄλλον οὗ δεῖ φρον
τί ἔχει. πλὴν τῶν ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς· οὐκ ἔστι
τούτοις ἁπτέον· σκοπὸν μὲν δὴ ἕκαστον. τόν τε ἡδονὴν
καὶ τὸν φρονήσεως μίαν. ἢ ἡδονὴ τὸ χωρὶς· πῶς εἴπερ· μὴ
τὸ ἑπτοῖτ' ἂν ἡδονὴ ἑρεῖ τὸν φρόνησιν. μὴ τὸν τοῖν τὸ
φρονήσεως ἡδονή· δεῖ γὰρ εἴπερ πότερον αὖ τῶν ἀγαθῶν.
μὴ δεῖ μὴ δεῖσθαι προσθέσθαι· δεόμενον δὲ φαμὲν· πότερον
οὐκ ἔστι που τοῦτ' ἔστι· τὸν ἧττον ἡμῖν ἀγαθόν· πῶς γὰρ οὔ· οὐ
κοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα κατανοῆσαι τὸ ταῦτα· πάντ' ἐμὲ οἶν·

– ἀποκρίνου δή: λέγε: δέξαι ἄρ' σοι πρόταρχος ζῆν τὸν μὲν ἀπαντᾶ
λίδόμενος λίδονᾶς τὰς μεμάσας; πῶς δοῦ: ἆρ' οὖν ἔστι τινὸς ἄν
σοι προσδεῖν μᾶλλον, εἰ τοῦτο ἔχεις παντελῶς; οὐδαμῶς: ὅρα
δὴ τοῦ φρονεῖν μᾶλλον καὶ λοιδορεῖν καὶ λοιδορεῖσθαι τὰς δόξας καὶ ὅσαι
τοιαῦται ἀδελφαί, μᾶλλον δὲ ὅρα τί; καὶ τί. σαφῶς γὰρ ἔχει
μᾶλλον. τὸ χαίρειν ἔχειν: οὐκοῦν οὕτω ζῶμεν. ἀεὶ μὲν δὴ ἀμείνους
ταῖς μεμάσαις λίδοναῖς χαίρουσιν ἄν: πῶς δοῦ: μοῦσα δέ γε καὶ
μνήμη ὡς ἔοικε καὶ μνήμη ὡς δόξα μᾶλλον κεκτημένους ἀληθῆ: πρῶ
τον μὲν τοῦτο αὐτὸ εἰ χαίρειν λίμὴ χαίρειν. ἀναγκαῖον δή που σύμφο
ρον. κεκρονέναι γε ὄντας σοφοὺς φρονήσεως: ἀναγκαῖον: καὶ μᾶλλον ἄρ'
οὕτως μνήμης μᾶλλον κεκτημένους. ἀναγκαῖον δήπου. μᾶλλον δ' ὅτι ποτὲ
ἔχαιρε μεμνῆσθαι· τὰ δὲ τοιαῦτα παραχρῆμα λίδονῆς πρὸς πᾶν
σιν· μνήμης μᾶλλον δ' ὧν τι μόνον ὑπομένειν· δόξαν δ' αὖ μᾶλλον κεκτη
μένους ἀληθῆ, μᾶλλον δοξάζειν χαίρειν χαίροντας· λοιπὸν δὲ
ἀθρόημνον. μᾶλλον δὲ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἆρ' ἧττον χαιρήσεις. δυ
νατὸν εἶναι λοιδορεῖσθαι· ζῆν δὲ οὐκ ἄνευ μόνον ἀλλ' ἥκιστα πλεύ
μονος· λίπονόσους θαλάττας μεθ' ἁρπείμονος ἔμπυος ἐστὶ
πάντων· ἐστὶ ταῦτα, λίπαρὰ ταῦτα ἔχομεν ἄλλως πως διαμο
νὴν θεῖναι: ὡς πῶς: ἆρ' οὖν αἱρετὸν ἡμῖν μῖσος οἱοιοῦτος; εἰσὶ
φασίαν παρ' ταῦτα σὲ σοὶ κρατεῖ. οὗτος ὁ λόγος. ἐμὲ ἔλαθε
τοιοῦν: μᾶλλον τοίνυν μανθάνωμεν. τὸν δὲ τοῦ μοῦσα
λαμὸν τὸν αὖ μῖσον. ἴδωμεν: τὸν ποῖον δηλοῖς: ὃν ἔστιν δέξαι
τὰν αὖ ζῆν ἡμᾶν. φρονήσεσιν μὲν καὶ μοῦσι ὡς ἔοικε μνήμης
ταύσαν. παρ' ταῦτα κεκτημένους. λίδονῆς δὲ μετέχειν μᾶλλον
μᾶλλόν τε μικρὸν. μᾶλλον δ' αὖ λύπης. ἀλλὰ τὸ παραπαν αὖ πανθῆσαι πᾶν
τῶν τὸν τοιούτων: οὐ δάδηλος ὁ μῖσος ὃ σὲ κρατεῖ ἐμοὶ γε τούτων
αἱρετός. οὐ δ' ἄλλως μήποτε ὡς σφόδρα φαμλῶς: τί δ' ὃ ξυμφόρ
ρος ὃ πρόταρχος· ἓξ ἀμφοῖν συμμιχθεὶς κοινὸς γενόμενος: λίδονῆς
λεῖος. καὶ μοῦ καὶ φρονήσεως: οὕτως ἐκ τῶν τοιούτων λέγω: πῶς δή
που τοῦτόν γε αἱρήσεται πρότερον λίκεῖνον ὁπότερον οὖν. καὶ πρὸς
τούτοις γε, οὐχ ὁμῶς. ὁ δ' οὔ: μανθάνομεν οὖν, ὅτι μὴν ἡμῖν ἔστι
τὸ ξυμπαν ἓν τοῖς παροῦσι λόγοις: σαφῶς οὖν: ὅτι μὲ τρῶ

μὲν μάλιστα τοῦτο ἔπραττον τοῖν δυοῖν δοῦν θάτερον ἢ καλὸν οὐδὲ ἀγαθόν.
οὐταμὲν οὐ τὸ ζῷον οὐδὲ δημί: μὰ Δία οὔ. οὐκ ἄν δῆτα τοῦτο γε περὶ
δήλου: ὡς οὐ θάτερον αὐτοῖν εἴη ἀγαθόν; πῶς γὰρ ἂν ἢ καλὸς καὶ
τέλεος ἅπασι φυτοῖς καὶ ζῴοις ἀρετὴ ὑπάρχουσα, οἷον περ δυνατὸν ἦν οὕ
τως αἰεὶ διαμένουσι ζῶντα. εἰ δὲ τἄλλα ἀπολείποιτο μόνον. παραφύσιν
ἂν τὴν τοῦ ἀληθοῦς ἀρετοῦ θλάσαιμεν οὐκοῦν. ὃς ἀμφοῖν ἢ
τινος ἀνάγκης οὐκ ἐν δαίμονος: ἔοικε γοῦν ταὐθοῦτως ἔχειν:
ὡς μὲν τοίνυν τὴν γε φιλήδονον θεὸν οὐδεὶ δοκεῖ διαφέρειν ταύτην. ἢ
τἀγαθόν. ἢ καλῶς εἰρήσθαι μοι δοκεῖ: οὐδὲ μὰ Δία σοὶ γε τὰ τοῦ
σώφρονος. ἆρ' οὐ τἀγαθόν. ἀλλ' ὃς εἰ που ταῦτα τὰ ἡδονήματα:
τἀγαθὸν ἡ φίλησις. ὀρθῶς. οὐ μὲν τοίνυν τόγε ἀληθινὸν αἷμα ἢ
θεῖον εἰμαμοῦν. ἀλλὰ ἄλλως πως ἔχειν. τοῦ μὲν οὖν νικητηρίου
πρὸς τὸν κομψὸν λόγον. οὐκ ἀμφισβητητέον. τὸν δὲ δὴ
δευτερεῖον. ὁρᾷς καὶ σκοπεῖν χρὴ περὶ τί δρῶσι μὲν. τἀγαθὸν
ἄρ' οὐ κοινοῦ τούτου ἕνεκα πάντα ἕκαστος ὁ ἄνθρωπος πράττει
τιον. ὁ δὴ δοκῶ εἶναι. καὶ οὕτω τὸ μὲν ἀγαθὸν τούτου ἀμφοτέρω.
οὐ δάτερον ἂν εἴη. τἀγαθὸν δ' ἄρ' οὐ τὸ πολλοὶ. πότερον
αὖ τοῦτο ἢ τὸ πρὸς φίλησιν δοκοῦν εἶναι. τούτου δὴ περὶ καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς φίλησιν δοκοῦν
χρῆν ἂν. ὡς ὅτι περὶ μάκιστα τοῦτο περὶ ὅτι πότε αἱ τοῦτο. ὃ
λαμπρότατος: ἦ γὰρ οὐ καὶ ἀγαθὸς. οὐχὶ δοκεῖ. ἀλλ' οὐδὲ
τοῦτο ξυμβαίνει ἄδηλον καὶ ὁμοίστερον ἔσται. ἢ καὶ τὸ τοιοῦτον τὸ λόγον.
οὐ τοῦ τοῦ πρωτείου. οὐ δοῦ τοῦ δευτερείου δὴ δοκεῖ μετὸν ἄλλη
θεὸς ἂν πότερος λάβοιτο. πορρωτέρω δὲ ἔσται τοῦ τριτείου. ἔτι
τοῖς ἐμοῖς μοι δεῖ πάσι εἰρῆσθαι ταῦτα: ἀλλὰ μὴν ὃ σώφρων
ὅμοιος δοκεῖ μοι δεῖ δοκεῖσθαι καθάπερ ἡ φρόνησις. καὶ θάτερος
σαν ὑπὸ τοῦ νοῦ δηλόμενον. τοῦ νῦν κεκτημένον πρὸς μαχόμενος.
κεῖται. τὸν δὲ μοῦ ὃ σοὶ κὲ λεκτέον. ὡς ὁ μὲν φρόνιμος ἂν κατὰ τοῦτο
εἶ τοῦ τοῦ νικητηρίου. τἀγαθὸν γὰρ αὐτὸ ὧν θεραπεύει. τὸν δὲ δὴ δεύ
τερείου ἀφεληθεῖσα δὴ δοκεῖ. ὧν ταῦτα μὲν ἄρτιον καὶ αὐτὴν
ἂν σχεῖν πρὸς τοῦ αὐτοῦ θρασέως. οὐδὲν γὰρ ἔκειτο ἄρ' ὁμοίως. καὶ μὴ
ὡς φαίνοιτο καλῶς: τί οὖν. οὐκ εἰρῆσθαι αὐτὸν ἄρτιόν τε καὶ μὴ
τὴν αὐτὴν ἀφεληθεῖσαν δὴ τὸν πρὸς φρόνησιν ἄγοντα

ὄντος

λυπεῖν; οὐ δὴ λέγεις ὦ σώκρατες· ἆρ' ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον, λυ
πᾶν ἡδονῇ; οὐ μόνον γε ἀλλ' ὅτι καὶ ἀμοιρεῖς ὧν οὐδέπω δὲ
λημάτων μεθήσει πρὶν ἂν εἰς τέλος ἐκβληθῇς τούτων τοὺς λό
γους· καὶ καὶ ἆρα ὃ πρόταρχε· οὐχ οὕτω μὲν λόγου τοῦ λοιποῦ·
σχεδὸν δὲ οὐδὲ ῥᾳδίου πάντων ἕνεκα· καὶ γὰρ δὴ φαίνεται
δεῖν ἄλλο μηχανῆς· ἴσως τὰ δευτέρα ὑπὲρ νοῦ πορευό
μενον· οἷον μὴ λέγειν ἕτερα τῶν ἔμπροσθεν λόγων· ἔστι
δὲ ἴσως ἕτερα, ξυνταῦτα· οὐκοῦν χρή; πῶς γὰρ οὔ· τὴν δὲ
ἀρχὴν αὐτοῦ· διαλαμβάνεσθαι πειρώμεθα τιθέμενοι· ποῖ
ἂν δὴ λέγεις· πάντα τὰ νῦν ὄντα ἔστι πῇ· δῆλον· διὰ
λαμβάνωμεν· μᾶλλον δέ μοι λέγει· τρίχα· καθότι φράζοις
ἄν· λαμβάνωμεν αὖτα τῶν νῦν δὴ λόγων· ποῖα· τὸν θεὸν
ὅλον μέν που· τὸ μὲν, ἄπειρον δεῖ ἓν αὐτῶν ὄντων· τὸ δὲ,
πέρας· πάνυ μὲν οὖν· τούτων δὴ τῶν εἰδῶν τὰ δύο τι
θῶμεθα· τὸ δὲ τρίτον ἓξ ἀμφοῖν τούτοιν· ἔστι ξυμμιγέν
μενον· εἰ μὴ δύο ἔσται κεν ἔτι γε νῦν λοιοῖσιν· ἢ καὶ σὺ κατὰ δὴ
δῖ' ἀασθαι καὶ οὐκ ἀριθμοῦμενος· τί φῂς ὦ γαθέ· τὰ ἄρτου
μοι γένους αὖ πρόσ δεῖν φαίνεται· λέγε τίνος· τῶν ἓξ ἓν
μίξασα τούτων πρὸς ἄλλα τὰ ἀντίαρα καὶ τιθεῖμοι
πρὸς τρισὶν ἐκείνοις· τὰ ἆρα τοῦτο· μῶν οὖν σοι καὶ πέμ
πτου πρόσ δεήσει διακρισίν τινος δυοῖν μέρους· ταχὰ δ' οὐ
κοῦν ἐν τοῖν δυοῖν· ἐναργὲς δέ δήπου· συμφάσκοιμι οὖν
κἀγὼ διφάσιον τι πέμπτον εἶναι· τί μήν· τρεῖς τὸν μὲν δὴ τῶν
τριῶν ταῦτα· τὰ τρία διελόμενοι· τὰ δύο τούτων πειρώμεθα
πρῶτα καθ' ἕκατερον ἑκάτερον καὶ διαδυομένην ἰδεῖν· εἶτα
δ' αὖ πάλιν ἑκάτερον σὺν ἑκατέρῳ· νοῆσαι πῇ πορευτέον
αὖ τὸν δὴ καὶ πολλὰ ἑκάτερον· εἰ μοι σαφὲς ἕτερον ἔτι
περὶ αὖ τῶν εἴποις τάχα ἂν ἐμοί μοι· λέγω τοίνυν τὰ δύο
ἀπορίαν θέμενα· ταυτεῖναι αὖ περὶ νῦν δή· τὸ μὲν, ἄπειρον·
τὸ δὲ, πέρας ἔχον· ὅτι δὲ τρόπον τινὰ τὸ ἄπειρον πολλαὶ
εἰσι· πειράσομαι φράζειν· τὸ δὲ πέρας ἕρμα καὶ πορίσαι
νάσθω· μένει· σκέπτεσθαι δή· χαλεπὸν μὲν γὰρ ἓξ ἀμφισβητήσιμον·

ὀκβλώσσε σκοπεῖν· ὁμοσσὲ σκόπει· θερμοτέρου καὶ ταχυ
τέρου περὶ πρώτου ὅρα πέρασ. εἰ ποτέ τι μολίσασ ἀμ
λὴ τὸ μαλλον τὸ καὶ ἧττον θνητοῖσ οἱ κωφοῖσ γνῶσιν, ὅσσ
περ ἀνθρωποι κλίτυν· τέλοσ οὐκ ἀν ἔτι τρεταῖσι νίμεσθαι·
γομομερίησ γὰρ τελευτήσ. καὶ αὐτὸ τὸ βλάπτει κακόν· ἀλλ
θάσσα ταλαίσ· ἀεὶ δὲ φαμὲν θήτε ταχυτέρω καὶ πόσ
θερμοτέρω· τὸ μαλλον τὸ καὶ τὸ ἧττον θῆι· καὶ μαλακ
ἀεὶ τοίνυν ὁ λόγοσ ἡμῖν σημαίνει τοῦτο· μὴ τέλοσ ἔχειν·
αὐτολὶ δὲ ὀνητὸ μὴ ποτ' ἂν ταῖσιν. ἀπείρονα νίμεσθον
καὶ σφόδρα μὲν ὀσσοκρατοῦσ· ἀλλ' οὐ μὲν ὦ φίλε πρώταρχο
ὑπόλαμβε καὶ ἀν ἐμνήσασ ὅτι καὶ τὸ σφόδρα τοῦτο οὐ συμμε
τοῖσ φθάνω· καὶ πόρρω λιρέμου· τὴν αὐτὴν δυνάμιν ἔχον. τοῦ
μαλλον τὸ καὶ ἧττον· ὅπου γὰρ ἂν θνητόν· οὐ κρατοῦν εἰ
ποσὸν τὸ κατόν· ἀλλ' ἀεὶ σφοδρότερον ἰσοταχυτέρου· καὶ τοῦ
ναντίον, τὸ κάσσασ πράξει θνητοῖσ ὧν τὸ· τὸ πολὺ κα
τὸ ὀλαττον ἀπειράζθον· τὸ δὲ ποσόν· ἀφαίζθον· ὁ
γὰρ ὀλόθη νῶν δὴ μὴ ἀφαιρήσαντε τὸ ποσόν, ἀλλὰ σώσαντε
αὐτό τε καὶ τὸ μέριον θνητὸν τοῦ μαλλον καὶ ἧττον καὶ σφό
δρα καὶ λιρέμου σῶσαι, ἄμορφόν ἐστιν· αὐτὰ ῥηεῖ ταῦτα σκτὰ
αὐ τοῖσ χώρασ σφῶν σφῶν· οὐ γὰρ ἔστι θερμότερον· οὐδὲ τα
τερον ἢ τῶν ἀν· λαμόντε τὸ ποσόν· προχωρεῖ γὰρ καὶ οὐμ
μει· τότε θερμότερον αὖ ἢ καὶ τὸ ταχύτερον· τὸ δὲ ποσὸν ἀ
καὶ παροιῶν ἐσώσατο· κατὰ μὲν τοῦτον τὸν λόγον· ἀπειρο
μῖν τὰν τὸ θερμότερον καὶ τοὐναντίον αἰμαι· φαίνεται
νοῦν ὀσσοκρατοῦ· ἐπὶ δὲ πέρειπε· οὐρανίδια ταῦτα ξυ
πτύσσω· καὶ τὸ σφόδρα τοῦτο ἔσσον λεχθέντα· τὸ
θρωποῦν τα καὶ τὸν θρωποῦμενον· ἵκαν ὅσα ἂν συμφωνοῦν τα
λοφίμαι σφῶν· ἀλλὰ μὲν λέγει σ· καὶ πειρατέον οὕτω ποι
νῶν μέντοι αὖ θρεῖ τὸ τοῦ ἀπαρύσιμον ἐστὶ τοῦτο δεξόμ
θα σημεῖον· ἵνα μὴ παντὸ ἐνδεξιόν τε μὴ κώσωσθαι· τοῦτο
δὴ λέγει σ· ὁ πόσον ἡμῖν φαίνεται μᾶλλον τὸ ξ ἧττον τὸν
μόνον· καὶ τὸ σφόδρα καὶ τὸ λιρέμου δεχόμενα ξ τὸ λίαν

καὶ ὁσαὶ τοι αὐταὶ παρ᾽ ταῦ. ἆρα τὸ τοῦ ἀπείρου γένος. οὐσία ἐστὶ μὴ
τὸ μὲν ταῦ ταὐτὸν εἶναι κατὰ τὸν ὅρον προσθήλου μὲν οὖν ὄφαμεν
ὅταν δὲ δύαται ἢ διαχωρισθῶσιν ἀναιρεῖται. χρὴ οὖν καταλῦσαι
μὲν μίαν ἕκαστον αἰσθητὴν φύσιν. εἰ μὲ μὴ ἔστιν: μὲ μὴ μαι:
οὐ κοινὰ ταὐτὰ δεχόμενα ταὐτά. τούτων δὲ ταὐτὰ μὲν
παρ᾽ ταῦτα δεχόμενα. πρῶτον μὲν. τὸ ἴσον καὶ ἴσον τινὰ ταῦτα. μετὰ
δὲ τὸ ἴσον. τὸ διπλάσιον. καὶ πᾶν ὅτι περ ἂν τῶν πρὸς ἀριθμὸν
ἀριθμὸς. ἢ μέτρον ἢ πρὸς μέτρον. ταὐτὰ ξυμπάρχειν. ἆρα τὸ
πέρας δ᾽ πολλὰ ἐόν μέσον. καὶ λαβὸν ἂν δοκοῖ μέσον δρᾶν τοῦτο.
ἢ πῶς οὐ φαίνεται: καὶ ἐν ταύτῃ ἂν σοφὸς κρατεῖν: ἆρα μὲν τὸ δὲ τρίτον
τὸ μὲν κατὰν ἓν κατὰ τοῦτο ἀμφοῖν. τίνα ἂν ἴδοι φαίνεσθαι μὲν ἐν: οὐχὶ
ὁμοίως φανεῖσθαι ὡς οἶμαι: θᾶττον μὲν οὖν πέρας ἐμαίου ἐμαίου
ταὐτὸν κατὰ μίαν ταύτην θᾶττον: ἆρ᾽ οὐχ οὕτω καὶ σκοπῶ καὶ
μοι δοκεῖ τὸ πρόσπαρ χθὲς αὖ τοῦτο. φίλος ἐμὲ μνήμην ἀνέμνησε:
τοῦτο λέγειν τοῦτο. καὶ τίνι τρόπῳ χρῆν: φράσον δῆλον
ὅτι. οὐ δέ μοι σμικρὸν ἔοικεν τοῖς λόγοις: λέγε μόνον: θερμό
τερον ἐφθεγξάμεθα μὲν δὴ πρότερον καὶ τυχρότερον: ἢ μᾶλλον; ναί:
πρότερον δὲ ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὖ τοῖς. καὶ πλέον
καὶ ἔλαττον. ἴσα δὲ τέρα. εἰ μείζον καὶ σμικρό
τερον. καὶ ὁπόσα δὴ τοῖς πρόσθεν. τῷ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἧτ
τον δεχόμενα. ἐπὶ τὸ μέρος ἴσον δὴ φανέντα: τῷ τοῦ ἀπείρου
λέγεις; ναί. σμικρὸν δέγε ἐς αὐτὴν τὸ μέτα ταὐτά. τὴν
αὖ τοῦ πέρατος γένεσιν: ποίαν: ἢν καιρῷ δὴ δύο νῆ μᾶσ
καθαίρετην τοῦ ἀπείρου σωμαίνομένην. οὕτω καὶ τὴν
τοῦ πέρατος εἰδοῖ σωμαρεῖν. οὐσωμαίνομεν. ἀλλ᾽ ἴσως καὶ
νῷ ταυτὸν δρᾶσαι. τούτων ἀμφοτέρων σωμαρμόττων καταφα
νῆ καὶ ταυτὸν δρᾶσαι. τούτων ἀμφοτέρων σωμαρμόττων καταφα
νῆ καὶ ταυτὸν δρᾶσαι. τούτων ἀμφοτέρων σωμαρμόττων καταφα
νῆ καὶ ταυτὸν δρᾶσαι. τούτων ἀμφοτέρων σωμαρμόττων καταφα
μὲν καὶ κακοίμενον ἐμμένοντα: ποίαν. καὶ πῶς λέγω: τὴν τοῦ ἴσου
καὶ διπλασίου. ὃ πόσῃ παῖ φῂ πρὸς ἄλληλα ταὐτὰ ἀντίαδιά
φέρεσθαι ἔχοντα: σύμβαρα δὲ καὶ σύμφωνα ἐνθεῖσαν. ἀρι
θμὸν ἀπέρανται ἔσθαι: μανθάνω φαίνεσθαι μοι λέγειν μὲν τὸ
ταῦτα γενόμενον τινὰ ὄφ᾽ ἑκάστων καὶ τἆρα σωμαίνειν:
ὀρθῶς γὰρ φαίνομαι: λέγε τοίνυν: ἆρα οὐκ ἐνμὲν μόσιον

λὶ τοὐτωνὸρθὴ κοιμωρίαὐτωνὶγάσω φησὶν ἁβρήνησθαι; τοὺς
ταὐτὰσυμβὴναὖν: ὁμοῦδὲὀξέωςκαὶναρᾳ̂ϊ̣ς ταχὰ καὶ μραδίᾳ·ἀπὸ
ροισοὖσιν. ἆρ' οὖτανταὐτὰμὴ μόνονλὰ τὰ αὐτὰ αἴρειν. πόρρωτὲ
λπειρωίσαντο, καίμοι νικὼξ ἁπάσαν τὸλοιπὸν τοῦτονοὐκ
ἀπέσωσε; καίλιαπάγως: καὶ μὴν ὁμῖν χειμῶσι καὶ πνίγουσιν.
ἅθρομονή. τὸ μὲν. πολὺ λίαν δ' ἀπαρον ἀφείλετο. τὸ δὲ. ὁμῖν
μαρον καὶ αἷμα σιμμαρον, ὅσοι ἐπειρώσαντο; τί μήν: οὐκοῦν
ὑκτούτων. σὺ ραίτε καὶ ὅσα καλὰ παίταν ἡμῖν μάρμενε. τοῦντε
λπείρωνκαὶ τὸν πέρατ' ἔχοντα σιμμιχθέντων: πῶς δοῦν:
Καὶ ἄλλαγε δὴ μερίαν, ἅσι λείπω λάβων. οἷον με θύμιφασ. καὶ
λοσ καὶ ἰσχύν. Καὶ ὁμῖν τυχαῖσ οὖν. σαμίποκα ὑβρα καὶ σαίβα
λα. ἐμὶν μαίπου δ' ἐξ ἁπάσαν σαμ' τῶν πομηρίαν αὐτὴ καὶ τὶ
δοῦσα λ' ἁθοὺσ ὁ καλὲ φίλη με. πόρρω σὺ δὴ οὔτε λ' δονῶν
οὔτε πλησμονῆ ὁμῖν ὁμῖν ὁμ αὐτοῖσ. μόνον κ' ταῖσιν σύρρω σχόν
τέ θω. καὶ οὐ μὴν. ἀπὸ κραῖσ ἔφησ αὐτῶν. φὼ δὲ τοὐναντίον
λίποσῶσαι λέγω. σοὶ δὲ ὦ πρόταρχ' πῶς φαίνεται: καὶ μᾶλλ
ὦ σώκρατεσ. ἔμοιγε καταμοῦν: οὐκοῦν τὰ μὲν τρία ταῦτ' ἤ
εἴρηκα. ἐξῆν σοὶ: ἀλλ' οἶμαι καταμοεῖν. ὁμῖν μὲν γὰρ μοι δοκᾷ.
τὸ ἄπειρον λέγειν. ὁμῖν δὲ καὶ δεύτερον. τὸ πέρασ ὁμῖν τοῖσ οὖσι.
τρίτον δὲ οὐσφόδρα κατέχω τί ποὺλέγω φράζειν: τὸ γὰρ πλῆ
θοσ σε ὦ θαυμάσιε ἐξ ἁπλήξ ὃ πῆσ τοῦτρίτου γένουσ. καὶ
τι πολλαγῶ ς τὸ ἄπειρον παφέχον γένη. ὁ μὲν σ' δὴ σφόδ
λιθρὸν τῶν τοῦ μᾶλλον καὶ ὁμαρτίου μέρει. ὁμῖν φαίη: ἀ
λλὰ τότε πέρασ οὔτε πολλὰ εἶχεν. οὔτε ὁλιοκο
λαίνομεν οὐ σοὐκῶν ὁμῖν φύσι: πῶσ γὰρ ἄν: οὐ δαμοῦ. ἀλλὰ
τρίτον φανῆμελέγειν. ὁμῖν τοῦτο τιθέντων. τὸ τούτων ὑκ γένοσ
αὖτον. γένεσιν. εἰσουσίαν. ὑκτῶν μὲν καὶ τοῦ πέρατοσ ἀπάρ
μονῆσ ἁπλῶν μέρων: ὁμοῦθεν: ἀλλὰ δὴ πρὸ τρισὶ. τέταρτόν
τι τότε φαμὲν εἶναι γένοσ. σκεπτόν. Κοινὴ δὴ σκέτιο. ὃ
ρα γὰρ εἴσοι δοκεῖ ἀμφὶ καὶ ὂν εἶναι, πάντα τὰ μὲν ὁμόμενα δὲ
τινα ἀεὶ πάντα μὴν ἐσθαι ἐμοιγε. πῶσ γὰρ ἂν χωρὶσ τούτων μὴ
γένοιτο: οὐκοῦν ἁπτοῦσι οὖν τοσ φύσισ, οὐδὲν πολλὰ ὀνόμαντ'

τὴν αἰτίαν διαφθείρει· τὸ δὲ ποιοῦν καὶ τὸ αἴτιον ὀρθῶς ἂν εἴη λεγόμενον ἔμ: ὀρθῶς: καίτοι τό γε ποιοῦν μέρος ἂν καὶ τὸ ἡμίμόριον· οὐδέν πω λῶν ὀνόματι καθάπερ τὸν ὦν δὴ διαφθορὸν δύρήσομεν· ἢ πῶς: οὕτως: ἆρ' οὖν ἡγεῖται μὲν τὸ ποιοῦν αἰτίᾳ καταφύσιν· τὸ δὲ ποιοῦ μέρος ἅπαν ἀκολουθεῖ μὴ μέρος, ὃ κἄννοι: πάνυ γε: ἄλλο ἄρα καὶ οὐ ταὐτὸν αἰτίᾳ τέ ἐστι τὸ ὅλου λοῦν εἶναι γὰρ δοκεῖν αἰτίαι: τί μήν: οὐκοῦν καὶ μὴ μὴ μόριον. καὶ ὃ ξοῦν ἡμῖν ἅπαντα. τὰ τρία παρέχεται ἡμῖν γὰρ ἡ: καὶ μάλα: τὸ δὲ δὴ ταῦτα πάντα δημιουργοῦν. λέγομεν τέταρτον τὴν αἰτίαν· ὃ δ' ἐστὶ καθ' ὃ ἕτερον ὃ κείμενον, δῆλον λῶ μέρον: λέγομεν γάρ οὖν: ὀρθῶς μὲν ἔχει διωρισμένων τῶν τεττάρων. ὅμως δ' καὶ αὖ μὴ μέλιττον ὃ καὶ ὃ φ ὃ ξ ἢ δ' αὖ τὰ καταρθμίσασθαι: τί μήν: πρῶτον μὲν τοίνυν· ἄπειρον λέγω. δεύτερον· πέρας· ἔστι τὰ δ' κ τούτων τρίτον, μικτὴν καὶ γὰρ ἡμέρα ὁσίαν· τὴν δὲ τὸ μίξασα αἰτίαν ὃ νοῦν ἔστω· τέταρτον λέγω· ἆρα μὴ πλὴν μελοίων ἀπτῇ: ὃ πῶς: φέρε δὴ τὸ μέγα τοῦθ' ἡμῖν· τί ὁλόγος καὶ τί ποτε μουλη θέτεον εἶναι ταῦτα ἀφικόμεθα· ἆρ' οὐ τόδε λῶν; δευτέραν ζητοῦμεν τὸ τέρον ἢ δοκῇ σ' ἡμοῖ τὸ ἀμ ἢ φρο μή σε σθαι· οὐχ οὕτως ἔχει; οὕτω μὲν οὖν: ἆρ' οὖν ὡς ἡμῶν ἐοικὲ δὴ ταῦτα οὕτω διελόμεθα. καὶ λίονα ἂν καὶ τῶν κρίσιν ἔστε λθαίμεθα· περὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου· περὶ οὖν δὴ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἴσως τί σαμεν: ἴσως: ἴθι δὴ νικῶν ταῦτ' ἔθελ' ἡμῖν τὸν μικτὸν ὃν· ἢ δοκῇ σοι καὶ φρονήσεως. ἔχει οὕτως; ἔχει: οὐκοῦν τοῦτον μὲν τὸν ὃν ὁρῶμεν τί ὅ ἐστι· καὶ ὃ ποῖόν τινος: πῶς γὰρ οὔ: καὶ μέρος γ' αὐτὸν φήσομεν εἶναι· τούτρίτου οἶμαι μέρους· οὐ γὰρ δυοῖν τινοῖν ἐστι μικτὸς ἐκεῖνος. ἀλλ' ὃ ξ μπάντων ἀπείρων· ἀπὸ τοῦ πέρατος δεδεδημένων· ὡς ἂν ὀρθῶς ὀνικῆ φόρος οὕτως ὃν ὃς· μέρος ἐκείνου μόνοι τάχ': ὀρθῶς ταῦτα μὲν οὖν: ἴδωμεν τί δὲ ὅσος ἂν φίλημε ἡδὺ καὶ οὐ μικτὸς ἂν· ἢ τί νὴ εἰ τὸν εἰρημένων λόγον· ὀρθῶς ἂν ποτέλοιτο· ὧδε δ' αὖ κρίναιμι, πρὶν αὐτὸ φήσαι: λόγον: ἡδονὴ καὶ λύπη· πέρας ἔχον· ἢ τὸν τοιοῦτον

ἕτερον

καὶ ἵν' τὸν δεχομένων ἄτον· ναὶ τὸν τὸ μαῖζον ἀσσόκρατες.
οὐ γὰρ ἂν ἡ δονὴ παῖ ἀγαθὸν ἦν, εἰ μὴ ἀπειρον ἐνίχαμε πέφυ
κὸς καὶ πλήθη καὶ μαῖζον· οὐ δ' ἐγὰν ἀσ φίλημες λύπη
παῖ κακόν· ἀσ' ἀβλοτίμαῖν σκεπτέον. ἢ τὴν τοῦ ἀπὸ
ρου φύσιν. ἀσ παρέχεται τι μέρος καὶ ὁ ἡδονὰς ἀγαθοῦ,
τοῦτον δ' ἤσει τὸν ἀπέραντον χρόνος ἄτος. φρόνησιν δὲ
καὶ ἕξιν τὴν μέλλουσαν οὖν. εἶσ τί ποτε τὸν προειρημένων ἂν
πρὸς ταῦτ' ἐστὶ καὶ φίλημες μᾶλλον τέτε. οὐ γὰρ ἂν αἰσθοίμεθ'
οὐ γὰρ μοι δοκεῖ σμικρὸν ἢ μέγα κρῖναι ὁ κίνδυνος εἶναι. ἢ κατορθω
σαι καὶ μή, πρὸς τὸν ὧν ὁρῶ τὸ μέρος· σε μνήμεις γὰρ ἂν
σὸς Κρατες, τὸν σαυτοῦ θεόν· καὶ γὰρ οὐ ἂν ἕλοιτε τὸν σεαυτοῦ.
τὸ δ' ὁρῶ τὸ μένον ὅμως μᾶλλον· ὀρθῶς τοι λέγει
σὸς Κρᾶτος ἂν φίλημες. καὶ ἂν τοῖς πείσεσθε· οὐκοῦν ὑπὲρ
θμοῦ τὸ πρόταρχε πρόηρησαι λέγειν· τὸ μὲν γὰρ ὁμῶν μέρ τοι
σε δὲν ἀπορῶ καὶ δέομαί γε ἂν σὸς Κρατες. ἂν τὸν σε λῖμεν γε
νέσθαι πρὸς φίλητον· ἵνα μὴ δὲν ἦμεῖς τοῦ πρὸς τὸν ἄρρενι
σε τὸν ἕξαμαρτάνον τε. παρὰ μέλλος φθέγξασθε θαῖτ' ἂν πᾶσι
ον ἂν πρόταρχε. οὐ δ' ἐγὰν χαλεπὸν οὐ δὲν ἔστ' εἰσιδεῖν ἂν
σε ἂν καθαίρειπε φίλησος σε μνήμονα ἂν τὸ παῖδ' ἐθος
ρύσασθαι. μοῦ καὶ ἔστ' ἦμεν ἔρωμενος ὁ ποίου γένους εἶ ἂν
σαν ταῖς παισὶ γε ἂν σὸς Κρατες· ἀλλ' ἀμεινόν ἐστιν. παῖ τε γένος
φωνοῦσιν οἱ σοφοί. ἑαυτοῦ οὖν τὸ σε μνήμονα τε. ἂν σ' νοῦν ἔστ'
καὶ λὸν ἦμεν οὐρανοῦ καὶ γῆς. καὶ ἵ' σσ' ἐστὶ φύσει. δι' ἂν μακρο
τέρων δεῖ μοῦ λει τὴν σκέψιν αὐτοῦ τοῦ γένους ποιησόμεθα·
λῷ ὁ πόσος μοῦ λει μᾶλλον ἢ κόσμον ὁπόλον. ἔσ' ὁμένος ἂν σὸς
Κρατες. ἂν σ' οὐκ ἔστε χθὲς ὁ μένος· καὶ λὸν ἄ τε· ἀρξόμεθα
δέπος, ἂν δὲ ἑκάστε τὸν τε· πῶς· πότερον ἂν πρόταρχε
τὰ ξύμπαντα. ἢ τὸ δὲ τὸ καλούμενον ὅλον, ἑκάστε τροπάν φωνὴν
τὴν τοῦ ἀλόγου ἢ εἰκὴ δὲν ἀμεν· ἢ τὸ ὁπὴ ἔχομεν, ἢ τὰ μαρτὰ
καθαίρει τὰ πρόσθεν ἡμᾶν ἔλεγον· μοῦ καὶ φρόνησιν τὴν ἂν
θαν μαστὴν σωτάτ' τοσαῦ, δι' ἂν κυβερνᾶν· οὐ δὲν τοῦ μᾶλλον
ἂν θαν μαῖσι ἐσ' ἂν κρατες· ὁ μὲν γὰρ οὐ μῶν λέγεις, οὐ δ' ὁπόσ' ἢ ναῖοι

ἢ φρονήσεως τὴν ἕξιν
ἢ παροῦσαν
ἢ

φαίνεται· τὸ δὲ μοῦνον ταῦτα διακοσμεῖν αὐτὰ φάναι· καὶ τῆς ὁτὲ
μὲν τοῦ κόσμου· καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων ἑκάστης τῆς
περιφορᾶς· ἄξιον· καὶ οὐκ ἄλλως ἄρα ποτὲ περὶ αὐτῶν ἐνέ
νοημ· οὐδ' ἂν δοξάσαιμι· οὐ γὰρ εἶναι καὶ ἡμεῖς τοῖς ἔμπροσθεν
ὁμολογούμενον ξυμφήσομεν, ὡς ταῦθ' οὕτως ἔχει· καὶ μεμνή
νονται οἱ ὕστεροι δεῖν τὰ λοίπια ἄρτου κλᾶν οὐ τέμνειν· ἀλλὰ καὶ
συγκλᾶν οὐκ ἄμεινον ἐστὶ τοῦ τόμου· ὃ τὰν ἀνὴρ δεινὸς
φιλοταύτας μὴ οὕτως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κτήσεως· πῶς γὰρ οὐκ ἂν
οὐλοίμην· εἰ θεὸς δὴ τὸν ἕκαστον περὶ τούτων μὴ ἡμῖν λόγον
ἀφεῖται· λέγεται μόνον· τὰ περὶ τὴν τοῦ σώματος φύσιν αἰτίαν
τοῦτον τοῦ ζῆν· πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ ὧν δεῖται καθαρσίων ἡμῖν
γῆν· καθάπερ οἱ χειμαζόμενοι φασὶν ἔρημον τὰν ἐπὶ σιτοφόρου·
καὶ μάλα· χειμαζόμενα μὲν οὖν τοῦ ὑπὸ πνεύσεως ἐπὶ τοῖς μὴ
λόγοις· φέρε δὴ περὶ ἕκαστον τῶν παρ' ἡμῖν· λάμβανε τὸ τοιόν
δε· ποῖον· ὅτι σμικρόν τε τούτων ἕκαστον τῶν παρ' ἡμῖν ἔστιν
καὶ φαῦλον· καὶ οὐ λαμπρὸν οὐδαμῶς εἰλικρινὲς ὄν· σὺ τὴν δύ
ναμιν οὐκ εἰσῃ τὴν φύσιν ἔχον· ἔστι δὲ λεπτομερὲς· περὶ πᾶν
τῶν νοεῖται τοιοῦτον· οἷον πῦρ ἔστι μέρος τῶν παρ' ἡμῖν· ἔστι δ' ἔστι τοῖς
τῶν τί· τίνων· οὐκοῦν σμικρὸν μέρος τὸ παρ' ἡμῖν ἐστὶν ὃ
καὶ φαῦλον· τὸ δὲ τοιοῦτον πλήθη τε θαυμαστὸν καὶ καὶ
καὶ τῶνδε· δύναται τὴν περὶ τὸ πῦρ οὐσίαν· σὺ μὲν οὖν ἡ θεὸς
ὀλέσῃς· τί δὲ τρέφεται καὶ αὐξάνεται ἕκαστον τούτου· ἀρχὴν τὸ
τοῦ παντὸς πῦρ· ἀπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν πυρός· λίτουργίαν ἀποκλίνει
τὸ τόμον καὶ τοσόνδε καὶ τοσονδὶ ἄλλων ζώων αἰτίαν τοῦτα
ταῦτα· τὸ ὕστερον οὐδὲν ἀπολείπεται σώματος ἀξίωμα τοῦτο· ὀρ
θῶς· ταῦτα γὰρ ἔρεισίν οἶμαι· περὶ τε τὸν τοῦ ζώου
νῦν τὸν ἔστι δὲ σὺ τὸν τοῦ παντὸς σὺ τοσονδὶ ἄλλων μὴ
ὅσων ἱκανῶν ἀλίγων ἔμπροσθεν, οὕτως ἀποκεῖται·
τί σοι γὰρ ἀποκρίνεται ἄλλως, ἰλαίνων ἂν τε φαίη·
σχεδὸν οὐδὲν ἀδύνατον· ἄλλα τὸ μεγαστοῦτο, ἔχειν ζώου· ταῦτα
γὰρ ἡμεῖς ταῦτα τοσονδὶ λεχθέντα· ἆρ' οὐκ ἀφοσιοῦν
κείμεθα ἱκανῶς τὸν ἐπομαίσασθαι σοῦ; τί νῦν; ταῦτον

δηλαδὴ λαὸς καὶ περὶ τοῦ δὲ οὐ κοσμον λέγομεν· διὰ τὸν αὐ
τὸν γὰρ τρόπον ἂν εἴη που, σῶμα σωθὲν οὐκ τοῦ αὐτοῦ:
ὀρθότατα λέγεις· τοῦτο γὰρ οὐκ τούτου τοῦ σώματος σ
όλως τὸ παρὸν μὴν σῶμα. εἰ δὲ κ τοῦ παρὸν μὴν τοῦτο τρέφεται τε
καὶ ὅσα μὴ διὰ περὶ αὐτοῦ εἴπομεν εἴληφε τε καὶ ἔχει: καὶ
τοῦθ' ἕτερον ὂν ὅσα κεν τοῦ· οὐ καὶ ξιον ἕτερον τῷ ὅλῳ ὄν: τί δὲ
τόδε· ἆρα αἴξιον· εἰ ποῖον ἕτερον: λέγε τὸ ποιον: τὸ παρὸν μὴν
σῶμα· ἆρ' οὐ τυχὸν φήσομεν ἔχειν; δηλον ὅτι φήσομεν: πόθεν
ὄφελε πρότερον χθλαμὸν· εἰ περ μὴ τό γε τοῦ αὐτοῦ τὸ σῶμα
ἐμτυχὸν ὂν τύγχανε· ταυτὸν γε ἔχον τούτοις κ ἔτι παρὸν καλλίονα:
δηλον ὅσου δὴ μᾶλλον ἄλλο θεν ὅσα κεν τοῦ: οὐ γὰρ που δοκοῦ
μέν γε ὃ πρότερον τὰ τέ ταρα ὄκεινα λ περαιο καὶ ἀπτερον
καὶ κοιρὸν καὶ τὸ τίσι ὅτι μὴ ὅ τι αἰσχρὸν ἐμαίνεσιν ἐμὲν τὰ ἄρτον
τοῦτο· ἐμ μὲν τοῖς παρὸν μὴν τυχὸν τέ παρέχον καὶ σῶμα σκι
αὴν ἐμποιοῦν· καὶ παισαν τοῦ σώματος· ἰατρικὸν· ς ἐμ ἄλλοισι
ἄλλα σωτηθὲν· κ' οὐ κοῦ μὲν ον· παῦσαν κ παντοίαν σοφίαν
ἄλλα σωτηθὲν· κ' οὐ κοῦ μὲν ον· παῦσαν κ παντοίαν σοφίαν
ἔσεσθαι καλεῖσθαι· τοῦ δ' αὖ τοῦ τοῦτο νοῦ τοῦ ὄντος ἐμὲ λοτέ ὄφαν
καὶ κατὰ μέρα λα μὲν ἡ· καὶ περὶ ὅτι καλοῦ καὶ εἰλικρινοῦς,
ἐμ τοῦτοις δοῦ κάρα με μὴ χαν ἡσθαι· διὰ τὸν τοῦ καλλίστου
καὶ τιμιωτάτου φύσιν· ἀλλ' οὐδαμοῦ τοῦτο γ' ἂν λόγον ἔχοι:
οὐ κοῦ εἰ μὴ τοῦτο μεθ' ἑκείνου τοῦ λόγου ἐμὲ μέροι· μεθ' ἕτερον
λέγομεν· οὐ σ' ἔαν δ' αὖ πολλαὶ κις εἰρήκαμεν· ἀπαρόν τε ἐμ
τοῖς παντὶ πολὺ καὶ περαιοῦ καιρόν· καὶ τὸ ἐμ' αὖ τοῖς αὖ πτὰ
οὐφαύλη· κοσμοῦσά τε καὶ σωτάτ τουσα, ἐμ αὐτοῦ τε
καὶ ὅρασι καὶ μίμασι· σοφία καὶ μοὺ λέγομεν ἡ δικαιο
τάτη· δικαιότατα δή τα· σοφία μὲν καὶ νοῦ δ' αὖ τυχὸν
οὐ καί ποτε νοηθείη· οὐ γὰρ οὖν· οὐ κοῦ ἐμ μὲν τῇ
τοῦ θεοῦ ἐμ εἰ σφύσῃ· καὶ σι λικὴ μὲν τυχὸν καὶ σι λικὴ δὲ
νοῦ φύτη θεσα· μάλα γε· τοῦτο δὴ τὸν λόγον ἡμᾶς μὴτη
λεαὐτῶν δόξαι σ' ὃ πρότερον εἰρηκέναι· ἀλλ' ἔστι τοῖς μὲν
παλαιοῖς ἀποφηναμένοις, ὡς ἀεὶ τοῦ ὄντος τοῦ νοῦ ἀρχά·
ξυμμαχος ὄκεινοις ἔσ' ἂν γὰρ οὖν· τῇ δ' ἐμὶ ζητήσῃ.

(H)

* διὰ τὸ πᾶσ' αἰτίας λόγου ἐμὲν ἐμ διάλλοισ ἄλλα καὶ ἀλλὰ καθ' ὁτῃ φίλον ἑκάστοις λέγεσθαι.

πρωτοριθμὸς ἀπόκρισιν· ὅτι νοῦν ἔχει. γονεύσασθαι τοῦ παρ' ἑαυτὸν ἀπὸ συλλογισμοῦ. τοῦτο γὰρ ἐν τούτῳ· ἔχεις γάρ δήπου νῷ ἢ μόνον ἢ δηλαδὴ τὴν ἀπόκρισιν· ἔχω καὶ μάλα εἰκότως· καίτοι με ἀποκρίνασθαι βούλει; ἆρα πάνυ λογικὸν ἐρώτημα τοῦτο· ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ μεταβάλῃ. ἢ πάνυ διαλλάττει· καλῶς εἶπας· νῷ δήπου ἑαυτοῦ· οὐ μόνον γάρ ἐστι καὶ τίνα ποτὲ δηλοῦσαν κέκτηται· σχεδὸν ἴσασι καὶ κωφοὶ ἡμῖν τὰ νῷ δεδηλωμένα· πάνυ μὲν οὖν· καὶ μάλιστα δὴ δόξαν ἔσεσθαι τοιαύτην· παῖ καὶ τὸ γόνος ἐφάνη· καὶ μάλα· μεμαθήκαμεν δὴ καὶ ταῦτα πρότερον· ὅτι νοῦς μὲν αἰτίας ἐστὶν ἕνεκα τοῦ· ἐπιστήμη δὲ τοῦ γόνου· ἢ δὲ μὴ δὲ ἀπειροστὸν αὐτὴ· καὶ τοῦ μὴ τὸ ἀρχὴν μήτε μέσα μήτε τέλος ἔχειν αὐτοῦ ἑαυτοῦ ἔχοντος δὲ ἔχον τοσοῦτο τὸ γόνου· μεμνῆσθαι δεῖ τοῦτο· ὁρᾶν τε ἔστιν ἕκαστον αὐτοῖν διαιρούμενον· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀδιαίρετον· ἀλλ' ἐπὶ ταύτῃ χρὴ πορεύεσθαι· ταύτῃ πορευόμεθα· ἆρ' οὖν σοὶ καθάπερ ἐμοὶ φαίνεται τὸ γένεσθαι ἂν τοῦτο περί; τοιοῦτον· ὁρᾷ τοίνυν καὶ μεμνημένη ἅμα φαίνεσθον· λύπη τε καὶ ἡδονή· μίμνεσθαι κατὰ φύσιν· κοινὸν δέ γε τὸ φίλτατον ἐκεῖνο ὑπομίμνησκε ἡμᾶς, τί ποτε τοῖν προειρημένοιν πούλῃ δηλοῖ· ἔστι ταῦτ' εἶδος δύναμιν ἔχον· θαυμάσιε· καλῶς ἔφης· κοινὸν τοίνυν ὑπακούσομεν ὂν δὴ τοῦτο τάξιν· τρίτον ὀλέγομεν· ὃ μετὰ τὸ ἄπειρον καὶ τὸ ῥαῳδὸν ἔλεγε· ὁρᾷ καὶ ὑγίειαν οἵαν μὲν καὶ ἁρμονίαν δύνασθον; καὶ λίαν εἰκότως· τὸν νοῦν δὲ ὅτι μάλιστα δὴ μνημονεύσαντε· λέγεμεν· λέγω τοίνυν τὴν ἁρμονίαν μὲν λυομένην ἡμῖν ὁρᾶν τοῖς ᾠδοῖς· ἅμα λύσιν τὸν φύσασθαι καὶ γένεσιν ἄλλην δόξαν ὁρᾶν τοῦτο γίνεσθαι χρόνῳ· πάνυ λέγεις εἰκότως· πάλιν δὲ ἁρμοττομένην τε καὶ ἴσον τὴν αὐτὸν φύσιν

γονεύσασθαι· οἷον γεννῆσαι· ἢ σπεῖραι· ἢ ὃν μόνος· ὃν τὸ τελευταῖον ὃν ἐκλέξεσθαι χάριν· οἷον γεννητικόν· γεννητὸν δέ· οὗ χωρὶς ἐκτὸς γόνου καὶ ἀφαίματος προσήκοντος· ἄλλοι ἐκτὸς γονῆς ὅσοι ἐκ μιᾶς μόρας εἰσὶ φατρίας· οὗτοι δέ φασι καὶ φαίδροι δημόται φρατορικοὶ μοιτικὴν ἔχοντες κοινωνίαν· τὸ δὲ γόνος ἔχοιεν ἂν δρ τριακόσιοι ἀνδρῶν φατρίαν ἐκάλουν τριττύν· ὅτι τεσσάρων φυλῶν σῶν· εἰσὶ τριττύες· ἃ δὴ λέγομεν μέρη· τὴν φυλήν· κατὰ τὰς φράσους τοὺς δημότας τοὺς τῆς φρατρίας· εἰς τριττύας· ιβ· οἱονεὶ νέμουσι· καὶ δὴ γόνη λ ἐκάστῃ φρατρίᾳ καθάπερ ἡμέρας τξ·

ἀπούσης ἡδονῆς μίγνεσθαι λεκτέον· εἰ δεῖ δὴ λίαν μεμιάσθαι ὅτι ταύτας ἡδονὰς εἶναι· οἶμαι μὲν σε ὀρθῶς λέγειν ὁ σὸς κρατὺς ὄμφαξ· ἄδρον δὲ ἴσως καὶ ταὐτὰ ταῦτα πειρώμεθα λέγειν· οὐκοῦν τὰ δημόσια που καὶ σωφροσύνη· ῥᾴιστον σῶμα εἶναι· ποῖον· σωφροσύνη μὲν που λύσις καὶ λύπη· ναί· ὁ δὲ δὴ σωφρονῶν μὴ ὀμεῖται πάλιν· ἡδονή· ναί· δι' ὃ δὴ καὶ σωφροσύνη λύσις· ἡ δὲ τοῦ ὑγροῦ πάλιν τὸ τοιοῦτον· φθορὰ καὶ λύπη ἡ λύσις· ἡδονὴ δὲ τοὐναντίον· διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἡδονὴ· διαφέρουσα δὲ ἀμφοῖν, ἡδονή· διὰ κρίσιν δὲ καὶ διάλυσιν ἡ παραφύσιν τοῦ μὴ ὁμοίου παθεῖν· λύπη· κατὰ φύσιν δὲ πάλιν· ἀπόδοσίς τε καὶ τύξις· ἡδονή· πάντως οὖν· καὶ ῥᾳστώνη· ἡ μὲν παραφύσιν τοῦ ζῴου τηνικάδε ὑγρότητος· σωτηρία· λύπη· πάλιν δὲ εἰς ταὐτὸν ἀπιόντων καὶ διακρινομένων· ἡδονή· κατὰ φύσιν δὲ ἡδονή· καὶ ὁμαλότης· ἐὰν δὲ ἀθρόα ἡ ἀνωμαλία γένηται τοῦ ὑγροῦ ἢ ξηροῦ ἐν τῷ σώματι ἀπόλεμος ἡ ἀσυμφωνία· ἀλγηδών· ἐὰν δὲ ἐν τῷ ἀθρόῳ

ὀρθότατα λέγεις. ὅτι τοίνυν δεῖ διαπορῆσαι τὸν νῦν μέλλοντα
διακόπτειν· πρῶτον μὲν τοίνυν. τὸ δεξιωτὸν δοκεῖ. ὡς εἰ πόρρω
ὄντος ἐστὶ τὸ λεγόμενον. διαφθειρομένων μὲν αὐτῶν. αὐλὴ
δόμος. ἅμα συζομένων δὲ τὴ δομή. τὸν μήτε διαφθειρομένων
μήτε ἅμα συζομένων. ὁμονοήσωμεν περὶ τίνα ποτὲ ὄψιν
δεῖ. τότε μὲν δίκαιόν ἐστι τοῖς ζῴοις. ὅταν οὕτως ἔχῃ.
σφόδρα δὲ προσέχωμεν τὸν νοῦν, εἰπέ· ἆρα οὐ πάσαν ἀνάγκη
ἢ μὲν τῷ πότε χρόνῳ ζῷον. μήτε τὴλυπεῖσθαι μήτε ἡδέσθαι.
μήτε μέγα μήτε σμικρὸν χαίρειν; ἀναγκαῖον μὲν οὖν: οὐκοῦν ἔστι
τις τρίτη ἡμῖν ἡδονὴ τοιαύτη διάθεσις· ταραχῆς τῆς τοῦ χαί-
ροντος ἢ παρὰ τὴν τοῦ λυπουμένου: πόθεν: ἀμφοτέρων τοίνυν
τούτων προθυμοῦ με μνησθῆναι· πρὸς γὰρ τὴν τοῦ ἡδομένου
κρίσιν, οὐσμικρὸν μεμνῆσθαι τοῦτ' ἦν μὴ μέγα· τὸ δέ τι περὶ αὐτῆς εἰπούσῃ. διαπεραίνωμεν: λέγε ποῖον:
τὸ τὸν τοῦ φρονεῖν ἐλομένων ὅμιλον, οἳ σφόδρα τοῦτον τὸν τρόπον.
οὐδὲν ἀποκωλύει ζῆν: τὸν τοῦ μὴ χαίρειν μηδὲ λυπεῖσθαι λέ-
γας: ἐρρήθη μὲν που τότε ἐν τοῖς παραπολύ, τὸν μέσον. μηδὲν
δεῖν μήτε μέγα μήτε σμικρὸν χαίρειν· τοῖς τὸν τοῦ μὴ φρο-
νεῖν μέσον ἑλομένοις: καὶ μάλα οὕτως ἐρρήθη: οὐκοῦν οὕτως
ἂν. ἐκείνοις γε ὑπάρχοι: καὶ ἴσως οὐδὲν ἄτοπον, ἢ πάντων
τῶν μέσων ἐστὶν ἡδιστότατος: οὐκοῦν εἰκός γε. οὔτε χαίρειν θᾶττον
οὔτε τὸ ἐναντίον: παντάπασιν οὖν. οὐκ εἰκός: ἀσχήμονα μοῦν ἂν
τὸν ἑκάτερον μᾶλλον ἐκάτερον ἐκάλουν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐάσωμεν
αὖθις ἐὰν σκεπτόμενοι· ἐὰν πρὸς λόγον τί λῇ. καὶ τοῖς μὲν πρὸς ἀ
δυτέρειαν. ἐὰν μὴ πρὸς τὰ ὧν ἕνεκα λόγου προσθῶμεν.
προσθῶμεν: ὀρθότατα λέγεις: καὶ μὴν τόδε ἕτερον εἶδος
τῶν ἡδονῶν. ὃ τῆς τυχῆς αὐτῆς ἐναντίον εἶναι. διὰ μνήμης πάν-
ἐστι χρόνου: πῶς: μνήμας ὅσαι κατὰ τί ποτ' ἐστὶ πρότερον
ἀναλήψασθον. καὶ κινήσας αὖ εἰπὲ πάλιν ὅτι πρότερον αἰσθήσεως μνήμης.
εἰ μέλλῃ τὰ περὶ τὰς ἡμῖν κατὰ τρόπον φανεῖσθαι μὴ
σεσθαι: πῶς φῂς: θὲς τὸν περὶ τοῦ σώματος λόγον ἡδονῶν ἐκάστοτε
ἀναπιμπλάμενον· ταραττόμενον, ὅτι τοῖς σώμασι κατὰ συμμιγνύμενα πρὸς

ὄσι τὴν τυχὴν διεξελθεῖν. ἀπαιθὴς ὁ κείμενος σάρκα τὰ δὲ διαφοῖν ἰόντα. καὶ τινα ὁ αὐτὸς σεισμὸν ἐμποιήσαι. ἢ ὁπόταν καὶ κοινὸν ἑκατέρω: κείσθω: τὰ μὲν δὴ μὴ διαφοῖν ἰόντα ἅπαν τὴν τυχὴν ἡμῶν θρύπτειν λοιπὸν ἅπαν εἶν. τὰ δὲ διαφοῖν μὴ λοιπὸν ἅπαν εἶν. ἆρ' ὀρθότατα ἂν εὕροιμεν; πῶς γὰρ οὔ: τὸ τοίνυν λεληθὸς μὴ διαφεύγειν ὑπολαμβάνοι σώζεσθαι. λήθην δὲ ταύτην οὐ γένεσιν. ἐπεὶ γὰρ λήθη μνήμης ἔξοδος. ἡ δὲ διαφοῖν τοῖς λεγομένοις οὐ πάσχει. τὸ δὲ μὴ τὸ ὂν τοῦ μὴ τὸ γεγονὸς τοῦ πάσχειν φαίνεται τινὰ αὐτὸ ὑπολαμβάνειν οὐ τοῦτο. ἡ γάρ: τί μήν. τὰ τοίνυν ὀνόματα μεταβάλλοντα λεγόμενα: πῶς: ἀπὸ μὲν τοῦ λεληθέναι τὴν τυχὸν ὃ τάχα ἅπαξ θὴς αὐτὴ λήθη τὸν σεισμὸν τοῦ σώματος. ἡ ἡμῶν λεῖος. ἀναισθησίαν δὲ ἐμβάλλειν: ἐμαθον: τὸ δὲ ὅτι διαφθείρειν τὴν τυχὸν ὃ τὸ σῶμα κοιμᾶσθαι: ταύτην δὲ τὴν κίνησιν. ὀνομάζειν αἰσθησιν: οὐκ ἀπὸ τρόπου φαίνοιτ' ἂν ἡ λήθη τε ἀσαμένη καὶ ἐμποιήσασα ἀναισθησίαν: οὐκοῦν ἡ διαφθορὰ ὃ οὐλόμεθα λεῖος: ὀρθῶς ἂν τὴν αἴσθησιν: τί μήν: σωτηρία ἂν τοίνυν αἰσθήσεως καὶ λήψεως τὴν μὴ μνήμων λήθην. ὀρθῶς ἂν πολλοὶ καταγνῶσι τὴν ἐμὴν δόξαν: ὀρθῶς μὲν οὖν: μνήμη δὲ ἀναίμνησιν. ἆρ' οὐ διαφέρουσαν λέγομεν; ἴσως: ἆρ' οὖν οὐ τόδε. τὸ ποιόν: ὁπόταν αὖ μεταπαύσασθαι πόθεν τυχὴ ταύτην ἐν τοῦ σώματος τοῦ αὐτῆς ἑαυτῆς ὅτι παλιγγενεσίαν λαμβάνῃ. τὸ τοιοῦτον μνήμην κεκτῆσθαι πολλοὶ μὲν: καὶ μὴν ὁ τὰν ἀπολωλεκόσαν μνήμην εἰ τὰν αὐτὴν ἔσεσθαι. εἰ τὰν αὐτὰν μανθάνοντος. ἀνάμν. μνήμ. ἀνάμν. ἐν αὖθις ταύτην ἀπολιπόντι. παλιν αὐτὴν ἑαυτῆι. καὶ ταύτην ξυμπαραλαμβάνειν καὶ μὴ μανθάνοντι: ὀρθῶς λέγεις: οὐδὲν χαρίεν ἄπαγε εἰρηται. ταῦτ' ἄρα τόδε: τὸ ποιόν: ἵνα μὴ τὴν τυχὸν ἢ δοκεῖν χωρὶς σώματος ὁπόταν μεταπαύσασθαι καὶ ἐν ἀρχῇ τάττεσθαι λαμβάνοιμεν. ἅμα ἴσως θαυμάσεται. διαφορὰ γὰρ τούτων πρὸς ταῦτα ἀμφότερα οὐκ ἔδοξε λοῦσθαι: λέγομεν τοίνυν ὡς σῶμα τὸ δὴ τὸ μεταπαῦσαν: τὸ μὲν γὰρ ἴσως ἐν δὴ καὶ πᾶσαν τὴν μορφὴν αὐτὴν ἀναλαμβάνειν

ὡσ ὁοὶ κελεύοντασ· σκοπεῖν· καὶ μὰ Νὴ πρότερον ὅτι φαίνεται λητέον ὁωὶ θυμίαν εἶναι τί ποτέ ἐστι· καὶ ποῦ γίγνεται· σκοποῦμεν τοίνυν οὐδὲν μᾶλλον ἀπολούμενοι· ἀπολουμένοιῶν· καὶ ταῦτά γε ὃ πρόσταρχε ζητοῦντα τὸ ὀνῶ Ζητοῦμεν· τὴν τοιαύτην ταὐτὰ λοιπὸν ἀπορίαν· ὀρθῶσ ἡμῖν· τὸ δ' ἐφεξῆσ τούτοισ· πειρώμεθα λέγειν· οὐκοῦν νῦν δὴ πείθου τὸ καὶ δίτθοσ· καὶ τοῦ λλ' ὅρα τοιαῦτα· ὅρα μὴ εἶναί τινα ὁωὶ θυμίαν· σφόδρα γε· πρὸσ τί ποτε ἄρα ταύτην λέγεται τὸν· οὕτω πολὺ δοκοῦντα φέρονται· ταῦθ' ἡμῖν προσαρρύομεν ὀνόματι· καὶ δὴ οὐρανίδην ἴσωσ ἔφειν ὡσσόκρατεσ ἀλλὰ μᾶλλον λεκτέον· ὅκειθεν δὴ παλιν ὅκτοῦνα ὑπὸ τοῦνα ἀμαλαίωσ μὲν· πόθεν δή· δι τὴν· που λέγομεν ὅκαί ποτέ τι; πῶσ δοῦ· τοῦτο δὲ γέ αἰ· κεῖνται· τί μήν· ἆρ' οὖν τὸ δίτθοσ ἐστὶν ὡὶ θυμίου· ναί· πότερον γε; πότερον· ἡ πλήρωσισ πότερον; οἶμαι μὲν πλήρωσισ· ὁκεῖνται μὲν ἄρα ὡσ σοὶ κεῖ· ὡὶ θυμεῖ τοῦν ἐναντίον· ἡ πάσχει· κεῖνται γάρ· ὅρα πλήρουσθαι· σαφέστατα γε· τί οὖν ὁ τὸ πρῶτον κεῖνται· ἔστιν ὁ πόθεν ἡ τἀληθὴσ εἰ πλήρωσισ ὀφαίρεῖ ἂν ἡ τοῦ μὴ μᾶλλον τοῦτο· ὁ μᾶλλον τοῖν χρόνοι σοι πάσχει μᾶλλον ἐν τοῖ πρόσθεν πότερον ὡὶ θυμεῖ; καὶ πῶσ· ἀλλὰ μᾶλλον ὁγε ὡὶ θυμεῖ· τίνοσ ὡὶ θυμεῖ φανεῖ; πῶσ γάρ οὐ· οὐκ ἄρα ὁ γε πάσχει τούτου ὡὶ θυμεῖ· δι τὴν γάρ· τοῦτο δὲ κεῖνται· ὁ δὲ, ὡὶ θυμεῖ πλήρωσισ· ναί· πλήρωσισ ἄρα τινί, τῶν τοῦ δι τῶν τοσ ἂν ἐφαίνοιτο· ἀναγκαῖον· τὸ μὲν δὴ σοὶ μοι ἀδιάφορον· κεῖνται γάρ που· ναί· τὴν τοῦ χιὼν ἄρα τινὸσ πλήρωσισ ὀφαίνεσθαι λοιπὸν τὴν μὴ μᾶλλον· δηλονότι· τοῖνι γὰρ ἂν ἄλλοι· ἐφαίνετο· ἔχει δὴν οὐδέν· μανθάνομεν γοῦν ὃ σημεῖον μὴ κεῖνται· ὅκτοῦτον τῶν λόγων; τὸ τοιοῦτον· σώματοσ ὡὶ θυμίαν οὐ φησὶν εἶναι οὗτοσ ὁ λόγοσ γίγνεσθαι· πῶσ· ὅτι τοῖσ ὅκείμουσι θεμένοισ· ἐναντίαν ἀεὶ πάντοσ ἡσυχάζω ἀεὶ κινεῖ τὴν ὡὶ χείρησιν· καὶ μάλα· μὴ δῆτα γε ὡὶ θυμεῖ τοὐναντίον ἀφοῦσα μὴ τὸ ἐναντία· δηλοῖ που μᾶλλον ἔοικεν τοῖσ τοιούτοισ ἐναντίοισ· πάνυ γε· τὴν ἄρα οὖσαν γουσαν ὡὶ τὸ ὡὶ θυμούμενον αὐτὸ δείξασ μᾶλλον ὁ λόγοσ τυγχάνει ὑπάρχων· τὴν τε ὀρθὴν καὶ ὡὶ θυμίαν σὺ τὴν ὀρθὴν

ἡσυχάζω

τοῦ ζῴου παντὸς ἀπέφηνεν· ὀρθῶς ταῦτα· δῆτα ἄρα τὸ σῶμα ἡμῶν
ἢ ψυχὴν· ἢ τί τῶν τοιούτων παύσχειν· οὐ δοκεῖ ὁ λόγος αἱρεῖ· ἀληθέ
σαυτα· ἆρ' οὖν καὶ τὸ δεῖ περὶ ταῦτα τὰ ταῦτα καταδεδήσαμεν· οἷον
γὰρ εἴ δος τί μοι φαίνεται καὶ βούλεσθαι δηλοῦν ὁ λόγος ἡμῖν· ὅντου
τοις αὐτοῖς· ὅντι σι· ἐποίου μίου τοῦτο φράζεις· ὅντι τοῖς πλήρου
σθαι καὶ κενοῦσθαι· καὶ πᾶσιν· ὁ σαυ περὶ σῶμα τηρίαν τε καὶ τὸν ζῶον
καὶ τὴν φθορὰν· ἐ εἴ τις τούτων ὄντ' ἐκατέροις μὴ μόνον σῶμα ἡμῶν
ἀλγεῖ· τότε δὲ χαίρει κατὰ ταὐτὰ πάσχοντας· ὅτι ταῦτα· τί
δ' ὅταν ὄντ μόνον τούτων μίμνηται· πότ' ὄντ μόνοι· διὰ μὲν τὸ παθεῖν·
ἀλγεῖ· μέμνηται δὲ τῶν λιπόντων μόνον· παύονται τὰν τῆς ἀλ
γηδόνος· πληροῦται δὲ μηδέποτε· τί τότε φῶμεν· ἢ μὴ φῶμεν αὐτὸν
ὄντ μόνον τῶν παθημάτων εἶναι· φῶμεν μὲν οὖν· πότερον ἀλ
γοῦν θ' ὅλος· ἢ χαίρον τα· καὶ δ' ἄλλα διπλῆι τινι λύπηι λυποῦ
μενον· κατὰ μὲν τὸ σῶμα ὄντ τοῖς παθήματι· κατὰ δὲ τὴν
τυχὴν· προσδοκίαν τινὶ πόθοι· πότερ' ὦ πρόσταρχε· τὸ διπλοῦν
τῆς λύπης εἶναι· ἆρ' οὐ κέκαι μὲν ὅτε τὸ σῶμα κενοῦμενος
ὄντ ὅλ πὶ δ' φαμβρᾶ τοῦ πληροῦσθαι καθέστηκεν· τότε δὲ
τοὐναντίον ἂν ὅλπίαν ἔχει; καὶ μάλα γε· μᾶν οὖν οὐχ
ὅλπίζων μὲν πληροῦσθαι τοῖς μεμνῆσθαι δοκεῖ σοι χαί
ρειν· αἷμα δὲ κενούμενον ὄντ τούτοις τοῖς χρόνοις ἀλγεῖν;
ἀναγκαῖ· τὸ τἄρα αὐτοῦ καὶ τἆλλα ζῷα λυπᾶται τὸ αἷμα
ἢ χαίρει; κινδυνεύει· τί δ' ὅταν ἂν ὅλπίαν ἔχει κενού
μενον τυγχάνειν πληρούμενον· ἆρ' οὐ τότε τὸ διπλοῦν ἥμιν ἔσται
ἂν περὶ τὰν λύπαν πάθος· ὃ οὐ νῦν δὴ κατεδόκουν· οὐκ ἄθλιον
ἂν πλοῦτον εἶναι διπλοῦν;· ἀληθέστατα ὦ σώκρατες· ταύτην
δὴ τὴν σκέψαν τούτων τῶν παθημάτων τόδε χρὴ σκοπεῖσθαι·
τὸ ποῖον· πότερον ἀληθεῖς ταύταν τὰν λύπαν τε καὶ ἡδο
νάν· ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν· ἢ τὰν μὲν τινα ἀν ἀληθῆ·
τὰν δ' οὔ· πῶς δ' ὦ σώκρατες ἂν ἔτι ψευδεῖς ἢ δοκεῖν ἢ λύ
πας· πῶς δὲ ὦ πρόσταρχε· φόβοι ἂν ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς· ἢ πρόσ
δοκίαι ἀληθεῖς· ἢ μή· ἢ δόξαι ἀληθεῖς· ἢ ψευδεῖς· δόξαι
μὲν φρονήσεως· συμφοραί γε· τὰ δ' ἄλογα ταῦτ' οὐκ ἄν· πῶς φῆις·

λόγον μὲν τοι τὴν ἀκριβεστάτην οὐ πάνυ σοι κρὸν ἐπιφέρω: ἀληθῆ
λέγω: ἀλλ' εἰ πρὸς τὴν παρθενικὴν αὐτοῦ τὸ παιδίον τοῦ ἀνδρὸς
προσήκοντα. τοῦτο σκεπτόν: ἢ οὐ σοὶ τοῦτό γε: χαίρειν τοίνυν
λείπω. τοῖς ἄλλοις μὴ κοινὴ ἡ ὁδὸς οὖσα. τὴν παρὰ τὸ προσῆ
κον λαμβάνομεν: ὁρᾷς: λέγε δή μοι. θαυμαστὰ γὰρ ἐμοὶ δοκεῖ
τελουμένη. περὶ ταὐτὰ. ἐν μὲν πρόσθεν ἀπορήματα:
ποῖα φής: τὸν δὴ ἀληθῆ οὐκ εἰσὶ μὴ δοναί; ποῖα γὰρ
ἄν. οὔτε δικαιοσύνη οὔτ' ἀνδρεία ἐστὶν. οὔτε ἐπιστήμαι οὔτε
παῖδες ἀφροσύναι. οὐδεὶς ἑκὼν τί ποτε δοκεῖ μὴ
χαίρειν. χαίρει δὲ οὐδαμῶς. οὐδὲν δοκεῖ μὴ λυπεῖσθαι. λυπᾶ
δοῦ; πάνθ' οὕτω ταὐτὸν σοὶ κρατεῖ ἔχειν. πάντα ὑπειλή
φαμεν: ἆρ' οὖν ὀρθῶς οὐκ ἐπιτρέπομεν ἢ τὸ ὀρθῶς εἶναι μὴ ταῦτα
λέγειν: σκεπτέον ἐστὶν ἡμῖν φαίνων ἄν: διοριστέον δὴ σοι
φέρε θρόνον ἐστὶ τὸν νῦν δὴ λεγόμενον. ἡδονὴν τὸν περὶ καὶ δόξης.
ἐστὶ γάρ που τι δοξάζειν ψευδῆ; ναί: καὶ ἡδέσθαι: ναί: καὶ μὴν
τὸ δοξαζόμενον ἐστί τι: ποῖον δοῦ: καὶ τόνδε οἷ τὸν ἡδόμε
νον ἡδέσθαι: καὶ πάνυ γε: οὐκοῦν τὸ δοξάζον. ἐστὶν ὀρθῶς
ἐστὶν μὴ ὀρθῶς δοξάζη. τόνδε δοξάζον ἐφ' ὁπότερον οὐδεὶς τε
ἀπόλλυσι: ποῖον γὰρ ἄν: οὐκοῦν καὶ τὸν ἡδόμενον ἐστὶν ὀρ
θῶς ἐστὶν μὴ ὀρθῶς ἡδέσθαι. τόνδε ὁπότερον ἡδέσθαι. μᾶλλον
οὐ σοὶ δοκῶ τἀπολῆ: ναί: καὶ ταὐτὸν ἐστὶ χρῆ. ὁπότερον τὸν
οὖν δὴ τρόπον δόξα τοῦ δεῖ τε καὶ ἀληθὴς ἡμῖν φιλεῖ
σθαι. τὸν δὲ τῆς ἡδονῆς μόνον ἀληθῆ. δοξαστὴν
δοῦν τοῦ καὶ χαίρειν ἀμφότερα οἷ ἐστὶν ἐπιφθόνως: σκεπτέον:
ἆρα ὅτι δοξῆς ἐστὶν ἡδέσθαι. τοῦ δοῦ τε καὶ ἀληθοῦς. καὶ
ψευδοῦς μόνον δοξαζόμενα ταῦτα. ἀλλὰ καὶ ὁποῖα τις ἑκατέρα
σκεπτέον φῆσι τοιαῦτα; ναί: τοσοῦδε γε τούτοις εἰ καὶ τὸ
παραπαν ἡμῖν τὰ μὲν ἐστὶ ποῖα ἄττα ἡδονῆς καὶ λύπης μόνον
ἀνθρώπου. ποῖα δὲ τινὲ δὲ οὐκ ἐστὶν. καὶ ταῦτ' ἡμῖν διομο
λογητέον: δῆλον: ἀλλ' οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν εἰπεῖν. ὅτι καὶ
ποῖα τινέ: παῖ λαμβάνει που. ὅτι μεγάλα τε καὶ σμικρὰ καὶ
σφόδρα ἑκάτερα μέγεθος. λύπαί τε καὶ ἡδοναί: παντάπασι

μὴν οὖν· ἀν δὲ γε πονηρία τούτων οὐ προστάξ χθ προσσημήνηται
τινι· πονηρὰν μὲν φήσομεν οὕτως σήμενεσθαι δόξαν· πονηρὰν
λεξὶ δοκήν· ἀλλὰ τί μὴν οὐ σοκράτ θ· τί δ' ἂν ὀρθότης· ἡ τοῦ
μαρτίου ὀρθότητι· τινὶ τούτων προσήμεται· μᾶλλον οὐ κορθὴν
μὲν δόξαν ἐρούμεν ἂν ὀρθότητα τοῦ ἴσχι· ταυτὸν δὲ ἡ δοκῶν·
ἀν αἰκαίον· ἀν δὲ γε ἁμαρταν όμενον τὸ δοξαζόμενον ἡ· τὴν
δόξαν τότε ἁμαρτάνουσάν γε· οὐ κορθὴν ὁμολογητέον οὐ
δὲ ὀρθῶς δοξάζουσαν· πῶς γὰρ ἄν· τί δ' ἂν οὐ λύπην· ἡ τινὰ
ἡ δοκῶν· οὐδὲ τὸ ὀφ' ὧν λυπεῖ ταῦ τοῦ μαρτίου· ἁμαρτάνουσαν
ἡ δοκῶν· οὐδὲ τὸ ὀφ' ὧν λυπεῖ ταῦ τοῦ μαρτίου· ἁμαρτάνουσαν
ὀφορῶμεν· ὀρθὴν ἡ χρηστὴν ἡ τί τῶν καλῶν ὀνομάτων αὐτὴ·
προσθήσομεν; ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· εἰ πρὸ ἁμαρτήσεται γε ἡ δοκή·
καὶ μὴν ὅσοι κέ γε ἡ δοκὴ σοκλάκις· οὐ μετὰ δόξης ὀρθῆς· ἀλλὰ
μετὰ τῆ δοκήσεως ἡ σήμενεσθαι· σοφὸς γὰρ οὐκ ἦν τὸν μὲν δόξαν μὲ
ὡσσόκρατ θ· ὃν τοῖ τοι οὗτοι καὶ τότε ὀλίγον μὲν τοῦ δοκῆ· τὸν δὲ
δοκῆν αὐτῶν· οὐδεὶς ἂν ποτὲ προσείποι τοῦ δοκῆ· ἀλλὰ προθύμως
ἁμῆν εἶσι τὸ τῶν δοκῆσ ὃ πρόταρχθ λόγοι· ταῦ μῶν· οὐδὲν μὲ
ἀλλὰ πρὸ οὐκ ὀλίγον· διαφέρει δ' ἡμῖν οὐδὲν ὃ τι αἱρε· ἡ μᾶλλα
δόξης τὸ ὀρθὸν ἢ μετὰ ταῦ σήμενος ἡ δοκῆ· τὸν μετὰ τοῦτο
δοκοῦσι καὶ ἁμοίως σοκλάκις ὀκαίσιος ἡμῶν ἁμφισβητήσης· εἰ
κοῦμεν μὲν σμικρὸν διαφέρειν· τὸν δὲ διαφορᾶν οὐ πρὸ ἔστι
θεωρίαν ὀλίγην ἔμεν· αἰρόπτι σοι φαίνεται· τὴν δὲ δοκῆν ἄνω·
πτί· δόξαν φαῦλον ἡμῖν ἔστι μὲν τοῦ δοῦ· ἔστι δὲ καὶ ἀληθῆς·
ἔστιν· ἔστι μὲν ταῦ ταυτὸ ὄμεν δοκῆ ὀλίγον μὲν ἡ δοκῆ καὶ λύπη
σοκλάκις ἀληθεῖ καὶ ταῦτ' δόξης ἄνω· πάντ· οὐ κοῦμεν
ὀκμηνήμην τὸ καὶ ἀσθενοῦσαν δόξαν ἡμῖν· καὶ τὸ δοξάζειν
χειρῶνμεν ὀκάστο τ· καὶ μάλα· ἀρ' οὖν ἡμᾶς ὃ δὲ
σοφὸν ταῦ ταῦ ἀληθῆ καίον ἡγούμεθα ἴσχειν; σοῦ· σοκλάκις
ἴδοι τι τινὶ πόρρωθεν μὲν σαφῶς τὰ καθορᾶν ἐγγὺς δὲ
ξυμπαίρειν μοὐλέσθαι κρίνειν φαίνοιτ' ἂν ταῦθ' ἁπερ ὁρᾶν·
φαίνων ἂν· οὐ κοῦν τόμετα τοῦτο· ἆρ' τοῦ αὐτὸν οὕτως ἀν ὁ
ροι τὰν ὃ δὲ· σοῦ· τί ποτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ παρὰ τὴν σοφίαν

τοῦ θέ σ' ἀφ' αὐτοῦ φαντασμόν ὑπό τινι δόξῃ δρᾶν. ταύτῃ γὰρ πάντα πρὸς ἑαυτὸν δοκεῖσθαι. τοιαῦτα καὶ δόξαν φαντασθῆναι ἑαυτῷ ποτε· τί μήν; ἆρ' οὖν μετὰ ταῦτα οἷόν τε οὕτως ὡς σὲ ἀποκρίνεσθαι πρὸς αὐτόν εἰ ποιοῦτος ἐστιν ἀνὴρ οἷος ἐπιτυχεῖν φαντασίᾳ; εἰ παντελῶς ἐχθείρεται αὐτὰ χάριν ὡς ἐστὶ νοῦν ποιεῖσθαι θρίον τὸ καθαρεύειν αὐλαίας. προσείποι· μαίλα γε· κἀμοὶ τί σοι χαίρειν τοῖς φαρμάκοις. ταῦτα πρὸς αὐτὸν ῥηθῆναι ὅτι τάχιστα εἰς φωμὴν πρὸς τὸν φαρόν τὰ αὐτὰ ταῦτα πάλιν φθέγξασθαι. καὶ λόγος δὴ μήν ὅτι οὗτος. ὁ τότε δόξαν ἐκαλοῦμεν· τί μήν; ἀνδράποδόν ἐστι. τοῦτο ταὐτὸν πρὸς αὐτὸν διαφοροῦμενος. ὁτιοτεοῦν πλάσμα χρόνον ἔχον ὅλον τοῖς φορύσασι· πάντα νεκρούσθω· τί οὖν ἄρα σοι φαίνεται τὸ περὶ τούτου ὁ περιέπων; τὸ ποῖον· δοκεῖ μοι τότε ἡμέρα εἶναι τὸ περὶ τὴν τύχην. καὶ ἐπὶ τούτοις προσδοκᾶσθαι· πῶς· ἵνα μὴ μετὰ ταῦτα αἰσθήσωμαι ἐξαπίνης ἐν ταῦτον. καὶ ἐκεῖνα αὖ περὶ ταῦτα εἶναι τὰ παθήματα. φαίνομαι γάρ μοι σχεδὸν οἷον ἀφεῖναι μὴ μόνον ὅτι τυφλὸς τότε λόγου· καὶ ὅτι μὲν ἀληθῆ ὁρᾶθαι· τοῦτο τὸ παθεῖν καὶ δόξαι τὸ ἀληθές· ὡς λόγοι ἁπάντου ἐξαπατῶσι μᾶλλον θεῖον ὅτι μὴ μὴν ἡμῖν ὁμοίως· τοῦ δὲ δόξαι ποιοῦτος φαρμάκων τὸν ἀφεῖναι· τὰ μὲν τίνα τοῖς ἀληθέσιν ἀπεῖναι· φαίνομαι οὖν δοκεῖμοι· ὡς ἀποδέχομαι τὰ ῥηθέντα οὕτως· ἀποδέχομαι καὶ ἄθρον δὴ μοι ῥῆμα ἡμῶν ὅτι τοῖς τότε χρόμοι ἡμέρα ὁμοίως· τίνα· ὡς ἀφεῖναι οὐ μετὰ τὸν ῥαμματίαν τῶν λευκῶν εἰκόνας ὅτι τὴν τύχην τούτων ἀφεῖναι· ὡσὸν δὴ τοῦτον αὖ. καὶ τὸ τότε λέγομεν· ὅταν ἀπὸ τοῦδε μήτινος ἄλλου αἰσθήσωμαι. τὰ τότε δοξαζόμενα καὶ λεγόμενα ἀπαμαυρόμενα. τὰ τῶν δοξασθέντων ὡς λεχθέντων εἰκόνας ὅτι καὶ τοῖς ὁρᾶσι· πῶς· μὴ τοῦτο οὐκέτι ἡμῖν ὁμοίως ἡμῖν; σφόδρα μοι δοκοῦν· οὐκοῦν αἱ μὲν τῶν ἀληθῶν δοξῶν καὶ λόγων εἰκόνες ἀληθεῖς· αἱ δὲ τῶν ψευδῶν ψευδεῖς; πάνυ γε· εἰ μὴ ταὐτὸν ἔστω εἰρήκαμεν. ἔτι καὶ τόδε ἴσως τοῦτο σκεπτόμεθα· τὸ ποῖον· ἢ περὶ μὲν τὸν ὁρᾶν καὶ τὸν ἀκούειν τὸν ἀκούειν. ταῦτα ἡμῖν οὐ τοιαῦτα ἔχειν

ἀμαρκαιον. σοβρὶ δὲ τοῦμεγλόντοσ. οὐ: σοβρὶ αὐσσαφ τοσμὲν οὖν τῶν
χρόνων οὐσ αὐ τοσσ: οὐκοῦν αἰ γε διὰ τὴν τυχὸν αὐτὴν ἡδονὴν καὶ
λύπαν ἐλέχθησαν ἐν τοῖσ πρόσθεν. οὐσ πρὸ τοῦν διὰ τοῦ σώματοσ
ἡδονῶν καὶ λυπῶν σροσιόντοι τἄλ. οὐσθὴ μὴ ξμμαίνει τὸ προχαί
ρειν τὲ καὶ σρολυπεῖσθαι. σοβρὶ τὸν μεγλον τα χρόνον εἶναι μὴ σό
μενον: ἀλληθέσατα: σότερον οὖν τὰ μὲ ἀσμεα ταῖτα καὶ ζωσ
ᾗ ἀφιήμεσθα. ἀ σμικρὰ σρότερον δίθεμεν ὅρ ἡ μὴ μίμνεσθαι.
σοβρὶ μὲν τὸν γε μόνταϛ τὸν σαρόν τα χρόνον ἐσι. σοβρὶ δὲ
τὸν μεγλον τα. οὐκέσι. σφόδρα μὲ: ἆρα σφόδρα λέγεισ. ὁ τὴ
σαρ τὲ σὶ ταῦ τα τὸ τἄλ πίδα ἐισ τὸν ὕσ τα χρόμον οὖσα; ἡμᾶσ
δὲῦ δια σαρ τοῦ τοὐμοῦ. ἀ εἰ γόμε μὲν τἄλ πίδαμ: σαντα ὑπασι
μὲν οὖν: ἄγε δὴ σροῦ τοῖσ μὴ ἐιρημένοισ. καὶ τό γε ἀσό κριμα:
τὸ σοῖον: δίκαιοσ ἀνὴρ καὶ ὁσιεμὸσ καὶ φαυθόσ. σαρ τοσσ ἄρ οὐ
θοφιλήσ ἐσι μ; τί μήν: τί δὲ αὖ δικοῦ τα ϛ σαν τὰ σάσι κα
κοῦ. ἄρ οὐ τοὐμαντίον ὅ κείμαι; σοῦ δῆτ: τοσ ῥῶμὲν τἄλ σὶ
δοκῶ

ὀίμαι τὰὐ πρῶτα μὲν δόξαν τοῦ δικαίου τὸ τὸ τοῦ δικαίου δοξάζειν.
λίγαρ: ναί: τί οὖν οὐ κατὰ δὲ τὸν τοῦτον λύπας τε καὶ ἡδονὰς τὴν
τοιαύτην ἀπαραφονήσειν ὃν οἱ κείνοις: πῶς: ὡς τῶν μὲν χαίρειν ὁπόσα
ἂν ᾖ τοῖς τὰ παράπαν ὁπόσα οὖν καὶ εἰ κλὴ χαίρον τῇ. μὴ μὲν τοι ἐστὶ τοῖς
οἵοις μὴ δὲ ἐστὶ τοῖς μὴ μόσιμον ὄν τε. πολλάκις δὲ καὶ ἴσασι πολειαὰ
κις. ἐστὶ τοῖς μὴ δὲ μὴ δόξαις τοῖς τε γενήσεσθαι: καὶ ταῦθ' οὕτως οὐ
μαλκαίον. ὡς σὺ κρατεῖς ἔχειν: οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος ἂν ᾖ καὶ τοῦ φό
βου τε καὶ θαρρεῖν καὶ πάντων τούτων τοιούτων. ὡς ἔστι καὶ τοῦ δὴ
πάντα τοῦ τοιαῦτα ὄντος τε: πάνυ μὲν οὖν. τί δὲ τὸ μηδὲν ὡς δόξας
καὶ χρηστὰς ἀλλὰ τοῦ δεῖσθαι μὴ μὲν ὄντας ἔχοντα ἧττον; οὐ κάλ
λως: οὐδὲ δοκεῖ δεῖσθαι καταμοῦν μὲν, ὡς ἀλλοίαν τινὰ τρόπον
θεοὶ τὸν εἶναι. πολλοῦ τοῦ δεῖν εἶναι: πάνυ μὲν οὖν τοιγαροῦν
ὡς σὺ κρατεῖς εἴρηκας. οὐδὲν γὰρ τῶν τοῦ δικαίου μὲν. οὐ τὸν πάνυ πονηρὸν
ἂν τὸν λύπας τε καὶ ἡδονὰς θείη. μᾶλλον δὲ ἄλλοι καὶ πολλοὶ σύμπαν
προύσανε πονηρίαι: τὸν μὲν τοίνυν πονηρὸν οὐδὲν ὃ δίκαιον
μηρίαν οἴσεσθαι τοιαύτας. ὀλίγαν γ' ἄρα ἔρουμεν, ἂν τί δοκεῖ μοὶ ἴν
τὸν τοῦ δεῖσθαι καὶ τὸν ἄλλον τρόπον ἡμῖν πολλὰς ὄντας καὶ πολλοὺς ὁμοίους
τε καὶ ἀνομοίους λεκτέον τοῦτο γὰρ ἴσως χρὴ σκοπεῖσθαι πρὸς τὸν
κρίσας: πῶς γὰρ οὐκεῖ πορεύσιμ: ἀλλὰ πρῶτα χρὴ καταγνῶ
τῶν ἐμῶν. τοῦτο δὲ τὸ δόγμα ὅσα ἂν κεῖται περὶ ἡμῖν ἀνιλύπητον
ἀνδλύπητον δή που μὴ μεῖσθαι: καλῶς: περὶ οἷ ἂν μεθα δὴ καθαὶ
πορεύθηται. περὶ τοῦτον αὖ τὸν λόγον: ἴωμεν: ἀλλὰ μὴν εἴπομεν
εἴπερ μεμνήμεθα ὀλίγον ὑπὸ τοῖς ὑμῶν πρόσθεν. ὡς ὅταν αἰλγόμεθα
ἐστὶ θυμοειδὲς ὑμῖν ἂν οἱ δίχα. ἆρα τὸ τὸ σῶμα ἐστὶ χωρὶς τῶν ψυχῆς.
τοῖς παθήμασι δεῖλη παις: μεμνήμεθα. ἐξ προσρρέθη ταῦτα:
οὐκοῦν τὸ μὲν ἐστὶ θυμοειδὲς ὧν ἡ ψυχὴ τοῦ τοῦ σώματος ὑμῶν ἐστὶ
ὡς. τὸ δὲ τὸν ἀλλὰ δόξαν ἡ τινα διάπαθος ἡ δομὲν. τὸ σῶμα
ὧν τὸ παραλαχόμενον: ὧν γὰρ οὖν: συλλογίζου δὴ τὸ μὲν μεμνόμενον
τοῦτοις: λέγε: μὴ ἔστιν τί γε ὃ πάθος ἡ ταῦτα αἷμα. παρακείσθαι
λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἐστὶ τοῦτον αἰσθήσεις αἷμα παρ' ἀλλήλας
ὑμῶν οὐ σῶμ' εἶναι. ὃ καὶ μὴν δὴ ἔφαμεν: φαίνεται μὲν:
οὐκοῦν καὶ τὸ δὲ εἴρηται. ὁμολογημένον ἡμῖν ὑμῖν προσθεν κῆ:

τὸ ποιὸν: ὡς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἧττον. ἄμφω τοῦτο δέχεσθον. λύπη
τε καὶ ἡδονή· ὅτι τῶν ἀπείρων ἑνὸς τὸ εἶρηται· τί μᾶλλον· τί οὖν
μᾶλλον ἐν τῷ θερμῷ ὡς κρίνεσθαι· πηλὸς καὶ πῶς· εἰ τὸ μὲν ὑλικὸν
ἡμῖν τῷ κρίσεως τοῦτον, ὃν τοιούτοις τισὶ δυνατὸν αἰσθάνεσθαι
ἕκαστος. τί τούτων πρὸς ἄλληλα μείζων ἢ τί σμικρότερον·
καὶ τί μᾶλλον καὶ τί σφοδρότερα· λύπη τε πρὸς ἡδονήν· λύπη
πρὸς λύπην· καὶ ἡδονὴ πρὸς ἡδονήν· ἀλλ' ἐπὶ ταῦτά τε τοιαῦτα
καὶ ἡμῖν ὑλικοῖς τῶν κρίσεως αὐτῶν· τί οὖν· ὅμοιον ὂν τῷ. τὸ πόρρωθεν
ὁρᾶν τοῦ μὲν ἐγγὺς τῶν ἀληθείαν ἀφαιρεῖ· στρογγύλη
ποιεῖ δοξάζειν· ὅμοιος δ' ἂν καὶ ἡδονὰς οὐκ εἶναι ταύτην
τοῦτο μὴ ὅμοιον· πολὺ μὲν οὖν μᾶλλον ὡς κρατοῦν· ὅμοιον
δὴ τῷ μὴ τοῖς σημείοις ὅμοιον γράφειν· τὸ ποιὸν λέγεις· τότε
μὲν οὖν δόξαν στρογγύλου καὶ ἀληθῆ αὐτὴν μὴ ὅμοιον· τὸ αὖ
παντὸς ἀνθρώπου καὶ ἡδονὰς· τοῦ παρ' αὐτοῖς παθήματος ἀφ' ὁτουῦν
πλασθῆναι· ἀληθεύεται· νῦν λέγω αὐτὴν ἀληθεύεσθαι τὸ πόρρωθεν
ἑνὸς ἕκαστον μεταλλάττουσαν θεωρεῖσθαι· καὶ ἅμα τὸ
μὲν ἐγγὺς ἕκαστον μεταλλάττουσαν θεωρεῖσθαι· καὶ ἅμα τὸ
μὲν παρ' ἄλληλα· αἱ μὲν ἡδοναὶ παρὰ τὸ λυπηρὸν μείζους
φαίνονται καὶ σφοδρότερα· λύπαι δ' αὖ παρὰ τὸ παρ' ἡδονὰς τοῦ
μαντίου ἕκειμαι· ἀρ' ἀνάγκη οὕτως ἔχειν ταῦτα τοιαῦτα διὰ ταῦτα·
οὐκοῦν ὅσῳ μείζους τοῖς ὁσονοῦν ἕκάτερα ἑλάττοσι φαίνονται
τοῦτο ἀπὸ τε μόρους ἕκάτερον τὸ φαινόμενον ἀλλ' οὐκ ὂν·
οὔτε αὖ ὀρθῶς φαινόμενον ἔρεις· οὐδαμοῦ· τὸ ἐν τούτοις.
μέρος τῶν ἡδονῶν καὶ λύπης μὴ ὅμοιον· ὀρθόν τε καὶ ἀληθὲς
ἅψασθαι τὴν μείζω ἢ ἐλάττω· οὐ μὰ τοῦ· τοῦτον τοίνυν ἐξ οὗ ὁ λόγος
ἐστὶν ἡδονὴ καὶ λύπης ὅμοιον· ὀρθόν τε καὶ μὴ
ἐστὶν τὴν δὲ ἅπασαν τοῦ ὅμοιον· ἡδονὰς καὶ λύπας τοῦ λόγου ἐστὶ μὴ
λον· ἐν ταύταις φαινομέναις τε καὶ οὔσαις ἐν τοῖς ζώοις· ποί
ας δὴ καὶ πόσας λέγεις· εἴρηται που πολλαχοῦ· ὅτι τῆς φύσεως
ἕως ἕκάστου διαφθειρομένης μέν· συγκρίσεως καὶ διαμενούσης·
καὶ πληρώσεως καὶ κεραννύσεως καὶ τροφὴν αὔξησίν τε καὶ φθίσεως·
λύπας τε καὶ ἀλγηδόνας ὁδοὺς ἐπὶ ταῦτα τὸ πόσον τοιαῦ
τὸ νόμα τοῦ ἔχειν μεταπίπτειν μὴ ὅμοια· ναί. ταῦτα εἴρηται
πολλαχοῦ· ἔτι δὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν καθίστασθαι
πολλαχοῦ· ἔτι δὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν

ταύτην αὖ τὴν κατάστασιν. ἢ δοκεῖ σοὶ ἀποδεξόμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν:
ὀρθῶς: τί δ' ὅταν περὶ τοῦ σώματος. μὴ δεῖ τούτων μηδὲν μιμεῖσθαι ἡμᾶς:
πότερα δὲ τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ καὶ σὺ κρατοῦμεν: οὐ δεῖ πρὸς λόγον ἀεὶ σοὶ πρόσ
τα χθὲς ὃ οὐ μὴν ἤρου τὸ ὀρθότατον ἡμῖν: τί δή: ὅτι τὴν ἐμὴν ὀρθό
τητα οὐκ ἀναλύσεις με διερέσθαι σε αὖθις: ποῖα: εἰ δοῦναι μὴ
μέμνησαι τὰ πρόσθεν χθὲς φήσω τοιοῦτον: τί πότε ἄρα καλὸν ἑαυτοῦ
σε μεμαθήκειν ἡμῖν. μὴ κινουμένου τοῦ σώματος ὀφθαλμοῦ.
φίλιος οὕτως; δῆλον δή τοῦτό γε ὦ Σώκρατες. ὡς οὔτε δεῖ δόξαν
μέμνησαι τὰς ὀρθὰς τοιαύτας ποτέ. οὔτ' ἄρα ἐπιστήμη: καίτοι σκόπει
ἄλλο γάρ οἶμαι. τὸ λεγόμενον. ὡς ἄρα ἐπὶ τούτων ἄρα καλὸν ἦν μοι
ξυμβαίνειν ὡς οἱ σοφοὶ φασίν. ἀπὸ γὰρ αἰσθήσεως ἄρτι τὲ καὶ
κατορθεῖ. λέγοντι γάρ οὕτω. ὃ δοκοῦσί μοι οὐ φαύλως λέγειν: πῶς
γὰρ ἄν. μὴ φαῦλοί γε ὄντες: ἀλλὰ γὰρ ὑποκατίναι τὸν λόγον
ἐῶσι φθονούμενον τοῦτον καὶ οὐλόμενον. τὴν δοξοσοφίαν φάναι.
καὶ σύ μοι ξύμφαθι: λέγε ὅπῃ: ταῦτα μὲν τοίνυν οὕτως ἐάσω.
φῶ μὲν πρὸς τοῦτον. σὺ δ' ἀπόκρινε αὖ. πότερον ἀπτόμενον τοῦ
ὁποσαοῦν παθεῖν τι τῶν ὑπάρχων, ταὐτὰ ἴσθ' αὖ καὶ τὸ πάσχον;
καὶ οὐ ταὐτὰ ξυμβαίνομεν λαμβάνοντες ἡμᾶς αὐτούς. οὐ τῇ τῶν
τοιούτων οὐδὲν πάσχον τὸ τί παν τουναντίον. ὀλίγου γὰρ
τἀμφὶ τοιαῦτα. λάθη τε παρ' ἡμᾶς: αὖ παν δή που τουναντίον:
οὕτοι νῦν καλῶς ἡμῖν εἴρηται. τὸν νῦν δὴ ῥηθέν. ὡς ἀεὶ μεθ'
ἡδονῆς καὶ ἅμα μνήσεσθαι. λύπας τε καὶ ἡδονὰς
ἀπεργάζονται: τί μήν: οὐ δῆτα καλῶς. καὶ ἀμφοτέρων ἀλήπότε
ρον τὸ λεγόμενον: πῶς: ἀεὶ μὲν μεμαθήκαμεν καὶ λύπας τε
καὶ ἡδονὰς τοιούσιν ἡμῖν. ἀεὶ δ' αὖ μεθ' ἑτέρου καὶ ὁμοίου καὶ
τὸ παραπαν οὐ λέγεται τοῦτον: ὀρθότερον οὕτως ἢ ὡς σὺ
ὦ Σώκρατες: οὐκοῦν εἰ ταῦτα οὕτως. παλίρροπον ἡμῖν ἐστιν οὕτω
ἀεὶ λίκνοι: τοῖος: οὐκ ἀλυπόν τε καὶ ἀεὶ ἡδὺ χαρμονὴν ὀφθαλμὸν
εἶναι: ἀληθέστατα λέγεις: ὀκνεῖ τοῦτον. τί θῶμεν τρίτον τοῦτο
ἡμῖν μίσιον. ὁρᾶν μὲν ἢ δοκεῖν. τὸν δ' ἀλυπότερον. τὸν δ' ὁρᾶν μᾶλ
λέγεται. ἢ ποῖον ἀρ' φαίνεσθαι. περὶ τούτων: οὐκ ἔχω σοφόν.
ἢ ταύτῃ. τρίτον εἶναι τοῦτο μίσιον: οὐκοῦν οὐκ ἀφ' ἡμῖν τὸ μὴ λυπᾶσθαι

ἀφ' ἡμῶν. νῦν δὲ κατ' ἐφ.

ποτὸ ταυτὸν· τοῖ χαίρειν· πῶς γὰρ ἄν· ὁ πότ' ἂν οὖν ἀκούσωσι.
ὡς λίδιον ἂν τοῦτον ἔ αἴμ ἀλύπως διατελῆν τὸν βίον ἅπαντα.
τί τόθ' ὑπολαμβάνειν λέγος τὸν τοιοῦτον· λὶ λυπᾶν φαίμεθ
δίκαιον τοῦτος· τὸ μὴ λυπεῖσθαι· τριῶν δ' ὄντων οὖν ἡμῖν ὧν
κρατοῦμεν τί θῶμεν καλλίστην ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα· τὸ μὲν,
χρηστὸν· τὸ δὲ. ἄρμεον· τρίτον δὲ τὸ μὴ δάκρυα τούτων·
κεῖται· τὸ μὴ δάκρυα τούτων. ἆθ' ἡμῖν ὁπόσα δάκρυα
νικῶσι τὰν χρηστὸν ἢ ἄρμεον; καὶ πῶς ἄν· οὐ δᾶρα ὁ μόχθος
ἴσος λ' δυὸ λ' λυπηρὸς λαμβάνων· ὅρα θῶς ἂν πότε· οὐ γὰρ
δοξάζοι τὸ δοξάζοι τὸ· οὐ γὰρ εἶ λέγοι· λεχθὲν δὲ κατὰ τὸν
τὸν ὀρθὸν λόγον· πῶς γὰρ ἄν· ἀλλὰ μὴν ὃ βαίρε λαμβάνων
τὸν τοῦτον καὶ δοξάζων ἁμαρτάνομεν· καὶ μάλα· ὥστε
ρομοῦν καὶ χαίρειν οἷόν τε τότε· ὁ τὰν μὴ λυπούμενος· φασὶ
γοῦν· οὐ κοῦν οἷόν τε τότε χαίρειν· οὐ γὰρ ἂν ἁλαφρόπους·
λεῖ δίκαιον· τοῦ δὲ μὴ δοξάζοντι περὶ τοῦ χαίρειν εἰ πορχω
ρὸν τοῦ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τοῦ χαίρειν· λ' φασὶ δικαίου·
καὶ μὴν χωρίς γε λέγ· πότερον οὖν αἱρούμεθα παρ' ἡμῖν τοῦ
τεῖναι· καὶ θάτερα τί τρία λ' δυοῖν· λύπας μὲν κακὸν
τοῖς ἀνοίοις· τὴν δ' ἀπαλλαγὴν τῶν λυπῶν· αὐτὸ τοῦτο ἀγα
θὸν ὄν· λ' δὲ προσαιρεῖσθαι· πῶς δ' ἂν τοῦτο ὃ σαφὲς
τὸ ὅρα τούμεθα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν, οὐ γὰρ μανθάνω· οἷον
γὰρ τοὺς πολεμίους φίλης τοὺς δὲ πρότερον, οὐ μα
θεῖν· λέγεις δὲ αὐτούς· τίνας· καὶ μάλα δεινοὺς λυ
μαίνεσθαι τοὺς περὶ φύσιν· οἳ τὰ παραύπαν ἡδονὰς, οὐ φασιν
εἶναι· τὴν δὲ λύπην τοὐναντίον ἄπαυστον ἀποφαί
νομαι οἱ περὶ φίλησιν ἡδονὰς βούλομαί ζωσιν· τούτοις
οὐκ ἐμοὶ πότερα αἱρεῖσθαι συμβουλεύεις· λ' πῶς ἂν ὀρθῶς
κρατοῖ· οὐ καλῶς περὶ ταύτης προσχρῆσθαί τισι· μᾶν τοῦ
μαίνοιτο οὐδέν· ἀλλὰ τινὶ διαφορᾷ φύσεως οὐ καμαιροῦν
λίαν με μοι κοινωνῆν τὴν λ' ἡδονὴν δοκῶμεν· καὶ μὴν ὁμολογῶ
τοῦτο οὐδὲν γ' ἐγώ· φαῖεν καὶ αὐτὸ τοῦτο αὖ τὸ βούλεσθαι μὴ
τοῦμεν ἀλλ' οὐ λ' ἡδονὴ εἶναι· τούτοις μὲν οὖν ταῦτα ἂν προσχρήσαιο.

ἢ ἐπάθος

σκεταίμενος ὅτι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν διαφοράσματα· μεταδὲ ταῦτα·
αἴγε μοι δοκοῦσιν ἡδοναὶ ἀληθεῖς εἶναι· πόθεν; ἵνα ἔξαρ-
φοῖν τοῖν λόγοιν σκεταίμενοι τὴν διάκρισιν αὐτῆς· παραθώμεθα
πρὸς τὴν κρίσιν· ὀρθῶς λέγεις· μετὰ δυὸ κομεῖν δὴ τούτοις ὡσαύτως
ξυμφέρουσι· κατὰ τὸ τῆς διαφορείας αὐτῶν ἴχνος οἰμαι γὰρ
τοιόνδε τι λέγειν αὐτούς· ἆρ' οὐ μέρος τοῦ θερμάνασθαι ὡς ἁπλῶς
ἡδονὴ ὁτουοῦν εἶδος τὴν φύσιν εἶναι· οἷον τὴν τοῦ κλη-
ροῦ· τοῦτο γὰρ εἶναι τὰ σκληρότατα ἀπολαύοντος· οὕτως
ἂν μᾶλλον σωθείημεν· ἢ πρὸς τὸ πολλὰ καὶ σκληρότητι·
δὴ δὴ οὖ ὁ πρόταρχος καθαίρεμοι· καὶ τούτοις τοῖς
διαφορᾶσιν ἀποκρίνεσθαι· ταῦτα μὲν οὖν· ὃς λέγομεν αὐτοῖς·
ὅτι πρὸς τὰ πρότερα μεγέθη· οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς
γένος εἶδος ἓν ἦν· ἦν τινα καὶ ποτὲ ἀφ' φύσιν μεμυλλημένην· οὐκ ἂν τὸ
πολλὰ καὶ ἡδονὰς ἀπολείπειν· ἀλλ' ἅπερ καὶ τὰ ἀκέρ-
δεια καὶ σφόδρα τοιαῦτα λεγόμενα· ταῦτ' ἄρα τοῖς ταύτην
συμφορᾶς ἢ τὰ μῶν· ἆρ' οὖν αἱ πρόχειροί μοι καὶ
τοῖς ἡδοναῖς· ὀλίγον μὲν τὸ πολύ κιον· αἱ περὶ τὸ σῶμα φύσιν
αὖται· ποῖον μέρος· τὸ τέρμα οὖν καὶ μείζω εἶναι ἢ γίγνονται
περὶ τοῦ καίμενον τὰ ὀρθῶς νόσου· ἢ περὶ τοῦ ὑγιαίνον
τα· ὃν ἀληθεῖ μὲν δὴ· μὴ προπεπαίδευκεν ἀπὸ κειμένου μέρους
παίσασθαι· πῆ· τάχα μὲν ἴσως φαίνεται· περὶ ὑγιαίνον
τα· εἰκός γε· τί δ' οὐχ αὗται τῶν ἡδονῶν ὑπερπαίζουσιν
ὧν ἂν βουθυμίαι μείζονες τῶν προσηκόντων; τοῦτο μὲν ἀληθές·
ἀλλ' οὐχὶ περὶ τὰ καὶ ὅσα τοιοῦτοι μοσκήματα μέρμοι·
μᾶλλον δὲ τοῖς ῥιγοῦσι· ὅσαι ταὐτὸ πάσχουσι διὰ τοῦ σώματος
φθορὰν πάσχειν· μᾶλλον δὲ ὑπολήψεως ἐλλιπόντων· καὶ ἀπὸ
πληρουμένων· μείζους ἡδονὰς ἴσχουσιν· ἢ τοῦτο οὐ φήσομεν
ἀληθὲς εἶναι· πάντως οὖν ῥητὸν φάναι· τί οὖν ὀρθῶς
ἂν φαιρούμεθα λέγοντες· ὅσ' εἴπερ τὰς μεγάλας ἡδονὰς
ἢ λύπας οὐ λοιπὸν· οὐκ εἰσὶν ἄλλως ὅσον ἐν τοῖς λόγοις
πῆ; ὅρα δὲ μή μοι δικαιούμενον ὑφ' ταῦτα· ᾗ πλέον
χαίρουσιν οἱ σφόδρα ὄντες· τῶν μετρίων τῶν· ἀλλ' οἷον

μέμεθόμεθα ἢ τείμιδομήσ. ἢ τὸ σφόδρα περὶ τοῦτοιούτου.
ποῦποτε γίγνεται ἕκαστε· μοήσαι γὰρ δεῖφαμὲν ὧν τινα φύ
σιν ἔχει· ἢ τίνα λέγουσι μοι φαίνεται τὸ παρά
παν αὐτῶν: ἀλλ' ἄγε δὴ ἔασόμαι τοῖς λόγοισου: τάχα δ' ἂν πρό
τερον οὐχὶ τὸν δείξαιμι. ἀποκρινεῖ γὰρ ἔμοιγε μείζουσι
δόξαις ἢ πλείουσι λόγοις. τοῖς σφόδρα δὲ ἢ τὸ μᾶλλον ὑπερ
χόντως ὁρᾶις. εἰ ἔστι τοῖς σώφρονεῖν φαμεν. λόγος δὲ. προσέχωμεν
τὸν νοῦν: ἀλλ' ἐμέμαθον ὁ λόγος. ἢ πολὺ τὸ διαφέρον μόριον:
τοῦ μὲν γὰρ σώφρονος τὸ μὲν ἄλογον οὐκ ἔχει
λόγον ἕκαστε. ὁ τὸ μὲν δὴ ἄγαν παρακολουθοῦν μόριον· οἷον
πείθονται. τὸ δὲ τοῦ ἀφρόνου τὸ καὶ ὁρμᾶν μὲ χρῆναι
μίαν ἢ σφόδρα εἰ δοκεῖ κατέχουσαν. περιαιροῦντος ἀπορραί
νειν: καὶ λύειν: καὶ ἅπτεσθαι: καὶ ἅπαξ τοῦ θύραθεν ἔχει. δεῖ λόγου ἀφαι
ρεῖν τὸν ἀκόλαστον τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἀναιρετέον. μέγαν
δὲ εἶναι δεῖ καὶ λυπηρόν τινα: παρὰ μοῖραν:
οὐκοῦν τοιοῦτόν τινα ἀφροδισιασμὸν δεῖ σκοπεῖσθαι τίνα
ποτὲ τρόπον ἔχουσιν. λέγομεν οὖν τοὺς εἶναι μεγάλους: ἀναγ
κη: σκόπει δὴ τοὺς τοιούσδε μοσκεμαίτους ἰδόντας. τίνα
τοτὲ ἔχουσι τρόπον: ποίους: τοὺς τεμαχημένους. ἆρ οὐχὶ τὸν
μὲν διχορεῖς. μισοῦσι παντελῶς: ποίους: οἵους τὸν τοῦ
ρασ ἴ αὐτεῖς τοῖς τρίμμ. καὶ ὁσαυτως αὖ. οὐ καλλικο δρό
μους αφαμαίξασ· τοῦτο γὰρ δὴ τὸ παθος ἰκμὴν ὠφροσθεὸν
τί ποτε φοβοῦμεν ἐμπεσεῖσθαι· τοῦ τερομὲ δομὼν ἰὰ λύπτων: σύμ
μικτον τοῦτό γε ὡσοῦκρατος δοικεῖ πεσεῖσθαι τι κακόν: οὐ
μὲν δὴ φιλήμουγε ὅτι καταφερεθέμων τὸν λόγον. ἀλλ' ἀμφὶ
τούτων ὧν πρότερχε τοῖς μὲν δοκοῦν ἢ τοῖς ταύταις ἕπομένοις.
ἀνὴρ ἰκατοφθοεῖσθαι σχεδόν. οὐκαί ποτε λιπαίμεθα διακρίνα
σθαι τὸ μὴν ἢ τοὔμβρυον: οὐκοῦν ἴτεον ἐπὶ ταῦτα τοῦ τοῦ σωφρονος:
ταῦτα ὅτι τὴν μὴ ἢ κοιμωμένου σαν λέγος; παῦνυμβρύων: ὡσὶ τοῖμεν
μὴ ἢ ξος. αἱ μὲν, κατὰ τὸ σῶμα ὅτι αὐτοῖς τοῖς σώμασιν. αἱ
δ' αὖ τὴν τυχὴν ὅτι τὴν τυχὴν. ταῦτα δ' αὖ τὴν τυχὴν ἢ τοῦ σῶμα
τος ἀν ὅτι ἡσομὴν λύπαις ἰὰ δοκαῖσιν μὴ χθέσαι. τοῦτο μὲν

ἡδονὰς τὰς ἑωυτῶν. τό τε δὴ λύπας οὐκ καλουμένας: πῶς:
ὁ πότ' ἂν θρυπτικὰ κατασκάσει τίς. ἢ τὴν διαφθορὰν τῶν μαστίων ἅμα
πάθει πάσχει. τὸ τε ῥιγοῦν. ὥστε θερμαίνεσθαι ἢ θερμαίνομένους θρύπτε
καὶ τίγεται. ἢ τῶν οἰκείων. τὸ μὲν. ἐνχειρ. τὸ δὲ, ἀπαλλάττεσθαι. τὸ
δὲ λεγόμενον πικρὸν γλυκεῖ μεμιγμένον. μεταβαλόντα παλακτέον
τοῦτο ἀρὸν. ἀναφαίνκτησιν καὶ σύστασιν ἀγρίαν ποιεῖ: καὶ μαλάττει
δὲ, τὸ νῦν δὴ λεγόμενον: οὐκοῦν αἱ τοιαῦται μίξεις. αἱ μὲν. ἐξ ἴσων εἰσὶ λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν. αἱ δὲ. ἐκ τῶν ἑτέρων πλεόνων:
πῶς γὰρ οὔ: λέγε δή, τὰς μὲν ὑπὸ τῶν πλείονος λύπας τῶν ἡδονῶν
ἡττῶντας. τὰς δὲ τὰς τοὐναντίον λεγομένας νῦν δὴ ταύτας εἶναι.
καὶ τὰς τῶν μαρμαλισμῶν ὑπὸ τῆς θερμότητος ἐς τὸ φλεγμαῖνον. τὴν τρίτην δὲ καὶ τὴν κνησμὸν μὴ ὄφις κνήσῃ τις. τὸ
δῆθεν πολλαπλασιαζόμενον διαχθῆι, τό τε φθεῖρον τοῦ εἴσω πυρὰ τοῦ
καὶ εἴσω τοὐναντίον ἀπορίαν μεταναλίσκον τοῦ θρύπτε ἅμα
χώνου ἡδονάς. τότε δὲ τοὐναντίον τοῖς θρύπτ. πρὸς τὰς τῶν
ἔξω λύπας ἡδοναῖς συγκερασθέντας. εἴσω ὑπὸ τῆς ἀρέσθη
τοῦ φερέχοντος. τοῦ τὰ συγκεκριμένα μίαν διαχειρ. ἢ τὰ διακε
κριμένα συγχεῖν. καὶ ὁ μοῦ λύπας ἡδοναῖς παρατιθέμενα: ἄλλη
θέ ἄσπα: οὐκοῦν ὁ πότ' ἂν οὐ λείψει δὴ δὴ κατὰ τὰ τοιαῦτα
τῶν τοιούτων χθῆ. τὸ μὲν ὑπομεμιγμένον τῆς λύπης. μαρμα
λίζει τε καὶ λιρέμα ἀναπλήττειν ποιεῖ. τὸ δ' αὖ τῆς ἡδονῆς.
τοῦ λυποῦντος ἐκκεχυμένον. σωτήνει τε καὶ θρύπτε πηδᾶν
ποιεῖ. καὶ τῶν μὲν χρώματα. τῶν δὲ σχήματα. τῶν
δὲ συμφύματα αὖ περὶ μὲν ζῶντα. τῶν δὲ ἐκ πλώσιν καὶ
ποιὰν μετ' ἀφροσύνης θρυπτικὰς ἡδονάς: μαλακὸν: ἢ λέγεται
ὃ δὲ αἱρεῖ αὐτὸν τὸ περὶ ἑαυτοῦ ποιεῖ ἢ περὶ ἄλλου. ὃ δὲ τοῦτο
τοῖς ἡδοναῖς τρυπτόμενος. οἷον λυποθυμεῖται. καὶ τοῦτο γε
δὴ πάντα πάσχειν ἀναφαίνεται. τοσοῦτοι μᾶλλον. ὅσῳ ἂν
ἀκόλαστότροποί τε ἢ σφόδρα εὐμήχανοι καὶ καλεῖ
δὴ μεμῆσθαι τοῦτο. ἢ τὸν θρυπτικὸν ὅτι μάλιστα ἁβρὸν
ἑαυτὸν καταριθμεῖται: πάντα ὅσα κρατεῖ
τὸ συμφαίνον τοῦ περὶ τῶν πολλῶν λόγου. ἔστ δόξαν διωρίσασθαι:

πρὶν ἐπὶ τὴν ἡδονὴν ὃ πρόταρχον. τὸν δὲ τοῖς κοινοῖς παθήμασι τοῦ
σώματος αὐτοῦ. τὸν δὴ τοιοῦτον πολλήν τε καὶ δεῖ τὸν διακεκρασθῆναι τὸν. περὶ
δὲ τὸν δὲ τυχεῖν. σώματι τἀναντία ξυμβαίνειν. λύπην τε αἵματος
τοιοῦτον ἡδονῆς. ἡδονὴν τοιοῦτον λύπην. ὃ δεῖσθαι μίαν ἀμφοτέρων
κρᾶσιν ἴσην αὐτὰ ταῦτα δεῖ προσθεῖναι δηλοῦσθαι ὃ ὅτι ὁπόταν αὖ
κεκρᾶσθαι. πληρώσωσι δὴ θυμεῖ καὶ ἐλπίζωσι μὲν χαίρει. κενοῦ
μένου δὲ ἀλγεῖ. ταῦτα δὲ. πότε μέν, οὐκέτι παραπίπτειν. μὴ δὲ.
λέγομεν ὃ ὅτι τυχὸν πρὸς σῶμα διαφθορὰν ἐν τοῖσι τοιούτοις πλὴ
θει ἀμηχάνοις οὔσι μίξις μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς συμπίπτειν ἐνίοτε
μέν. κινδυνώδεις ὀρθότατα λέγειν. ὅτι ποίην ἡμῖν τὸν μίξασαν
λύπης τε καὶ ἡδονῆς. λοιπὴν μίαν. ποίαν φήσις. ἣν αὐτὴν τὴν
τυχὸν ἐν αὐτῇ. πολλάκις λαμπαίειν σύγκρασιν ἑφάμεν. πῶς οὖν
δὴ ταῦτα λέγομεν. ὀργήν καὶ φόβον. ἢ πόθον. καὶ θρῆνον. καὶ ἔρω
τα. καὶ ζῆλον. καὶ φθόνον. καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἆρ' οὐ καὶ ταῦτα
τυχὸν τιθέασι τὰς λύπας ταύτας τινάς. ἔφη. οὐκοῦν αὖ τὰς
ἡδονὰς αὖ ἐμπίμπλασθαι μὴ χαίρων. ἢ δὲ ὃς ἐγώ. ὑπομιμνή
σκεσθαι. τὰ ὧν ἄρτι ἐλέγομεν τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς. τὸ πολύφρο
ναι μεμιγμένον. οὐκοῦν καὶ οὕτω ταῦτ' ἂν. ἢ δ' ὃς ἐγώ. καὶ μὴν καὶ ταῖς τραγικαῖς θεωρίαις.
ὅταν αἰμαχαιροποτῶ κλαίωσι. μεμιγμέναι; τί δ' οὔ: τὴν δὲ ταῖς
κωμῳδίαις διάθεσιν ἡδονῶν τῶν τυχὸν. ἆρ' οἶσθ' ὅτι ἔστι καὶ τοῦ
τοις μίξις λύπης τε καὶ ἡδονῆς; οὐ τοίνυν κατανοῶ: ἀλλὰ τοῦ
τοιγὰρ ἀναγκαῖον ἡδονὴν ὃ πρόταρχον. ἐν τούτοις ξυμβαίνειν. τὸ τοιοῦτον
ὃ καθαρτέον παθῶν: οὐκοῦν δοκεῖ καὶ ἐμοί: λαμβάνωμεν μὲν μὴν.
αὖ τὸ τοῦτο μᾶλλον. ὃ σκοπῶμεν ἐν τοῖς ἑξῆς μίξεσιν. ἵνα καὶ ἐν ἁλ
λοις ῥᾴδιον καταμανθάνειν τῶν οἵων τ' ἦν. μίξιν λύπης τε καὶ
ἡδονῆς: λέγοις ἄν: τὸ τοίνυν ὀργῆς μνησθῆναι ὃ νῦν μοι φθόνου. πό
τερον λύπην τινὰ τυχὸν θήσεις. ἢ πῶς: οὕτως: ἀλλὰ μὴν.
ὃ φθόνον οἶμαι δεῖ καλοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενον ἀλγεῖν
σθαι: σφόδρα γε: κακὸν μὴν ἄρα. καὶ μὴν ἐν λύπαις μὲν ἀμφοτέραν

ἔξιμ: τί μὴν ὁ κλῆτον. ἴδε τὸ γελοῖον ὧν τινα φύσιν ἔχᾳ: λέγε
μόμον: ἐ αι δὴ πονηρίαν μὴ τις. τὸ κεφάλαιον ἔξεστί νοῦ τοῦ
κλων λεγομένη. τὴν δ' αὖ παθῶν πονηρίαν ἐ αὶ τοὐναντίον
πάθος ἔχον. ὃ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐν δελφοῖς με αμεμαθον:
τὸ μηδὲν ἄγαν σαυτὸν λέγειν. ὃ σοὶ κρατεῖν: φησί: τοὐναντίον μὲν
ὁ κείνῳ δηλονότι. τὸ μὲν δαμᾶν μὴ μισεῖν αὐτόν. λεγόμενον
ὑπὸ τοὺς μεμαθηκότας ἂν εἴη: τί μὴν; ὃ πρόσταρχε. σεισμὸν
δὴ αὐτὸ τοῦτο τρίχα τε μνεῖν: τὴν φλοῖσβον οὐ γὰρ μὴ δύνασθαι
ὃ: λέγειν δὴ δεῖν. ἆρ' ἐμὲ τοῦτο διελέσθαι ταύτῃ; λέγε. ἐ δόκει
μοί γε πρὸς τοῖς λεχθεῖσιν: ἆρ' οὖν οὐ τὸν αὐτὸν ἀνθρωπον αὐτοῦ. κατὰ
τρία ἀναγκαῖον τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἑκάστην; πῶς: πρῶτον μὲν. κατὰ χρήματα δοξασθῆναι εἶναι πλουσιώτερον,
ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ οὐσίαν: πολλοῦ γ' ἔστι. τὸ τοιοῦτον πάθος ἔχοντος: πλείονος δέ γε. οἱ μείζονα καὶ καλλίονα αὑτοῦ
δοξάζουσι. ἔ πειτα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι δοκεῖν
ῥώμης τοσαύτης οἵαπερ αὐτοῖς αὐληθέσιν: πολὺ δὲ
πλείστοι γε οἴονται περὶ τὸ τρίτον εἶδος ὧν ταῖς τυχαῖς τοῦ
τον διημαρτῆκασιν ἀρετῆς. δοξάζοντος ὑπερτίθεσθαι
τοῦτο. οὐ κόντος: σφόδρα μὲν οὖν: τὸν ἀρετὴν δὲ. ἆρ' οὐ
σοφίαν περὶ τὸ πλῆθος πᾶν τοσοῦτον τε χόμενον. μετὸν δὲ περι
δεῖν δ' ἔξω σοφίαν εἶναι τοῦδε: πόσον δὴ τοῦτο: κακὸν μὲν
δὴ παντάπασι τὸ τοιοῦτον εἰπεῖν. ὀρθῶς δ' ἄρ' εἴποι πάθος:
σφόδρα γε: τοῦτο τοίνυν ὅτι ἁμαρτάνον ὃ πρόσταρχε
λέγω. εἰ μὲν ὁμολογοῦμεν τὸν παιδικὸν ἢ δονὴν τὸν φθόνον ἀτόπον
εἶ δονὴν ὀλυπηρόν τε ἅμα καὶ μίξιν: πάνυ οὖν τε μέμφομεν
δικαίως: πάνυ γε. ὁ πόσοι ταύτῃ τὴν τοῦ μὲ δόξαν
περὶ ἅπαντα τὸν ἀριθμὸν δοξάζουσι. καθαιρεῖ πᾶν τὸν
αὖθις. καὶ τοῦτον ἂρ' ἀνάγκη τὸν τοῦτον ἔσθ' ὅτε. τοῖς μὲν. ῥᾴ
μειον οὖν τὸν καὶ δεῖν αὖμ. τοῖς δὲ οἴεσθαι τοὐναντίον: ἀνά
γκη: ταύτῃ τοίνυν δικτέ. ὃ ὅσοι μὲν οὖν τὸν εἰσὶ μετὰ
σοφίας τοιοῦτοι. καὶ οὐ δεῖν αὖτοι καταγελῶμενοι τῇ
μωρείᾳ. γελοῖόν τοῦτο φαίνεσθαι. τἀληθῆ

φθόγγοι. τοὺς δὲ ἁπλοῦς τιθέασι φθόγγους. φωνήεντα καὶ ἄφωνα καὶ ἡμίφωνα.
καὶ ἔχθρους τοὺς ὁμοσυλλάβους. ὁρίζονται δὲ τὸν μὲν φωνήεντα φθόγγον
ἀπλοῦν ὄντα. ἄφωνα δὲ τὰ μετὰ φωνήεντος λαμβανόμενα καὶ ἐν τῇ
συλλαβῇ φθεγγόμενα. οἷον τὰ μὲν φωνήεντα ἐστὶν ἃ καὶ καθ' αὑτὰ
τὴν φωνὴν ἀποτελεῖ. τὰ δ' ἄφωνα οὐδὲ μετὰ φωνήεντος λαμβανόμενα
ὁρᾶται τὴν φωνὴν ἀποτελοῦντα· ἀλλὰ μετὰ τοῦ λαμβανομένου φωνήεντος
τοῦτο ποιεῖ φανερόν· καθάπερ τὸ β καὶ τὸ δ. τὰ δὲ ἡμίφωνα οὐδὲ
μετὰ φωνήεντος λαμβανόμενα ὁρᾶται τὴν φωνὴν ἀποτελοῦντα· ἀλλὰ καὶ
καθ' αὑτὰ τὴν φωνὴν ἀποτελεῖ· οἷον τὸ σ καὶ τὸ ρ. ἔστι δὲ τὰ μὲν
φωνήεντα ἑπτά· α ε η ι ο υ ω· τὰ δὲ ἄφωνα ἐννέα· β γ δ κ π τ φ χ θ·
τὰ δὲ ἡμίφωνα ὀκτώ· ζ ξ ψ λ μ ν σ ρ.

φθόγγοι. τοὺς δὲ ἁπλοῦς τιθέασι φθόγγους. φωνήεντα καὶ ἄφωνα καὶ ἡμίφωνα.
καὶ ἔχθρους τοὺς ὁμοσυλλάβους. ὁρίζονται δὲ τὸν μὲν φωνήεντα φθόγγον
ἁπλοῦν ὄντα. ἄφωνα δὲ τὰ μετὰ φωνήεντος λαμβανόμενα καὶ ἐν τῇ
συλλαβῇ φθεγγόμενα. οἷον τὰ μὲν φωνήεντα ἐστὶν ἃ καὶ καθ' αὑτὰ
τὴν φωνὴν ἀποτελεῖ. τὰ δ' ἄφωνα οὐδὲ μετὰ φωνήεντος λαμβανόμενα
ὁρᾶται τὴν φωνὴν ἀποτελοῦντα· ἀλλὰ μετὰ τοῦ λαμβανομένου φωνήεντος
τοῦτο ποιεῖ φανερόν· καθάπερ τὸ β καὶ τὸ δ. τὰ δὲ ἡμίφωνα οὐδὲ
μετὰ φωνήεντος λαμβανόμενα ὁρᾶται τὴν φωνὴν ἀποτελοῦντα· ἀλλὰ καὶ
καθ' αὑτὰ τὴν φωνὴν ἀποτελεῖ· οἷον τὸ σ καὶ τὸ ρ. ἔστι δὲ τὰ μὲν
φωνήεντα ἑπτά· α ε η ι ο υ ω· τὰ δὲ ἄφωνα ἐννέα· β γ δ κ π τ φ χ θ·
τὰ δὲ ἡμίφωνα ὀκτώ· ζ ξ ψ λ μ ν σ ρ.

ἐφαμὲν εὑρήσαμεν μνήμενα. τὰ νῦ πολλὰ κισλεόμενα. λὴ
γάρ: μανθάνομεν οὖν ὅτι θρήνου τοῦτι καὶ φθόνου καὶ ὄρμης.
τοῦτ' ἐστὶ τὰ νῦν δὴ διαπόραν θέντα: τοῦτο γὰρ οὐ μανθά
νομεν: οὐκοῦν τοῦτο ἐστὶ τὰ λοιπά: καὶ τοῦτο: διαλλήτι
μάλιθ' ὑπολαμβάνεις με δεῖξαι σοι τὴν ὄρεξιν κωμῳδίας
μίξιν. ἆρ' οὐ πίστεως χάριν ὅτι τὴν μὲν ὄρεξιν τοῖς φόβοις ὄρθοσ
καὶ τοῖς ἄλλοις ῥᾴδιον κρᾶσιν οἷοί δείξαι: λαμβάνετε δὲ τοῦτο.
τοῦτο σαυτοῖς ἀφείναι με. μὴ κἀγὼ ἔωθ' εἶναι ὃν τα. δίμηνυ
σιν τοῦ λόγου. ἀλλὰ προσλαμβάνειν τοῦτο. ὅτι καὶ σώματος ἄνθρω
πος καὶ ψυχὴ ἄνθρωπος καὶ κοινωνία ἀλλήλων. ὄρ
γοῖς πάθημασι μεταβάλλει συγκεκραμένης ἡδονῆς λύπαις.
νῦν οὖν λέγε. τοῦτο μὲν ἀφίειμι. τὸ δὲ μεταβάλλοι οἷον εἰ σύκτας.
εἰ πᾶν δὲ σοι κρᾶσιν μαίου τοῦ ζῷον μὲ θεῖναι με. τοῦτο μὲν
οὐ πάντων. αὖριον ἐθελήσοιμι λόγον δοῦναι. τὰ νῦν δὲ ἐᾶσον τὰ
λοιπὰ οὐλόμενα ἀφεῖναι τοῦτο τὴν κρίσιν. ἵν' ὦ φίλημος σ
ὦν ταῦτα: καὶ λοῦσθαι τὸ κρᾶσιν. ἀλλ' ὅσα λοιπὰ ἡμῖν
ἐξ ἐλεθ, ὅπῃ σοι φίλον: κατὰ φύσιν τοίνυν μεταβάλλοντας μὴ
χθήσας ἡδονὰς ὑπὸ λήθης ἀνάγκης. ὑπὸ τοῦ ἀμάχου
τοῦτο μοιρῶν δὲ τοῖς μέρεσι: καὶ λέγεται τὸ: ἆρα λήθη
ῥᾴστη μεταλαβεῖν. οὐ μανθάνειν ἡμῖν αὐτάς. τοῖς μὲν φα
σκουσι λυπεῖν εἶναι πάλαι τοῦτο τὰς ἡδονάς. οὐ πάνυ
πιστεύομεν. ἀλλ' ὅπερ εἶπον. μάρτυσι κατὰ χρῶμαι πρὸς
τὸ τὰς ἡδονὰς εἶναι δοκούσας, οὔσας δὲ λυπούσας
καὶ μεμιγμένας θέρας τινὰς ἅμα καὶ πολλὰς φαντασθέντας.
εἶναι δ' αὐτὰς συμπεφορημένας ὁμοῦ λύπαις τὰς δ' ἅμα
πάσχειν ὁμωνύμως τοῖς μείζοσιν. περὶ τὸ σώματος καὶ ψυχῆς
ἀπορίας: ἀληθεῖς δ' αὖ τινας οὔσας κρατεῖν ὑπολαμβάνομεν.
ὀρθῶς δ' αὖ μοι δοκοῦσιν: τὸ περὶ τὸ καλὰ λεγόμενα χρώ
ματα ς περὶ τὰ σχήματα καὶ τὸν ὄσμὴν τὸ πλῆθος ζ τὸ
τὸν φθόγγων. καὶ ὅσα τὸ ὀρθεῖα ἀναισθήτους ἔχοντα καὶ
ἀλύπως. τὸ πληρώσεως αἰσθητὰ καὶ ἡδέα. καθαρὰ
λυπῶν παραδίδωσιν: πῶς δὴ ταῦτα; σὺ κρατεῖ ἀνθρώπων

οὕτω: πρὸς μὲν οὖν θυθὸς δηλαὲ αἰμὰ λέγω. πείρατον μὲν οὖν
δηλοῖ· σχῆμά τοι τὲ γὰρ καὶ χλοὸς· οὐ χόπρα δ' ὑπολαμβάνοι τις οἱ
πολλοὶ πειρᾶσθαι μὴ λέγειν· οἷον ζωόν· ἢ τὴν τοῦ ζωγράφημάτων·
ἀλλ' ἁθύτι λέγω φησὶν ὁ λόγος. καὶ τοῦ βρῖθος· ἐξ ἀπὸ τούτων
δή· ταὐτὸ τοῖς πόροις καὶ τῷ μέρμα ἴσως πεδητὸν καὶ ἄβρεια
καὶ ταῦτοῖς καμόσι καὶ νομίσας εἶπεν μᾶλλον θαμέσιος· ταῦτα
γὰρ οὐκεῖνα τοῦτο τι καὶ λαὶ λέγω. καθαίπερ ἄλλα· ἀλλ' αἰεὶ
καὶ λαὶ· καθ' αὐτὰ πεφυκέναι· καὶ τὴν ἀσπίδα οἱ κάσται.
οὐδὲν ταὐτὸν τῶν κιμήσθων τοῦτο βρεῖα· καὶ χρώματα δὴ
τοῦτον τὸν τύπον ἔχοντα καὶ λαὶ καὶ δόνακα· ἀλλ' ἆρα,
μᾶλλον θαμέσιον· ἢ ποῦ· πείρασμαι μὲν ὡς σὺ κράτιστε· πείρα
θητι δὴ καὶ σύ, σαφέστερον εἰ λέγω· λέγω δὴ τὸν τῶν φθόγ
γων τὸν λέγοντας καὶ λαμπρούς. τὸν δέ τι καθαρὸν ἢ εἰσαμέ
λος· οὐ τοῦτο βάρος καλοῦσι, ἀλλ' αὐτὸν καθαρὸν εἶναι· καὶ
τούτων ἐμφύτους δὴ δόνακας ὁμοίας· ἔστι μὲν οὖν καὶ τοῦτο·
τὸ δὲ τοῦτο ὅσμας, ἢν τὸ μὲν τούτων θεῖον μέρος δὴ δο
νάκων· τὸ δὲ μὴ σύμμετρον ἔχθαι βραυτάτοις· ἀρ' ἀκαίρους λύπας·
καὶ ὁπηνίκα τοῦτο καὶ ὅτε τοῦ τυγχάνει μέρος ἡμῖν· τοὺς δὲ καίροις
τίθημι ἀντίστροφον αὖπαν· ἀλλ' εἰ καταμανθάνεις ταῦτα ἅδη
λώσαι μέμφομαί σοι δὴ δόνακος; καταμανθάνω· ἆρ' ἀδηλῶν τούτοις
προσθῶμεν· τοῦτο τοῦτο τὰ καὶ μαθήματα δὴ δόνακος· εἰ ἄρα δο
κοῦσιν ἡμῖν αὗται πείρασιν μὲν μὴ ἔχειν τοὐμαντὸν θαμέσιν· μὴ
δὲ δὴ αὖ μαθημάτων πλήν· ἀλλὰ δόνακος ἐξαρχῆς μέμφο
μαι· ἀλλ' οὐ τοῦτο ἔοικεν· τί δὲ μαθημάτων πλήρωσις·
δοὺς βάρος αὖ τοῦτο καὶ λαὶ τὸ λιθώδες μέμφονται· καθα
ρώτερον τὴν δόνακος βραύτατος· ἀλλὰ δόνακος; οὔτι φαύλως· ἀλλὰ δὴ
τι τοῦ λοιποῦ· τοῦ μαθήματος ὁτὰν τὸ βάρος τοῦ λυπη
θῇ, διὰ τοῦτο χρείαν· καὶ μὴν ὦ μακάριε μὴν ἐμεῖο
αὐτοῦ τὰ τῆς φύσεως μόρια μαθήματα· χωρὶς τοῦ λοι
σμοῦ διαπεραίνομεν· ἀλλὰ θαμέσιον μὲν λέγεις ὅτι χωρὶς
λύπης ἡμῖν λιθώδη μέμφεται ὅκαστον τῶν τοῦ μαθήματος·
ταῦτα τοίνυν τὰ τῶν μαθημάτων δὴ δόνακος ἀμέτοχα ἔστιν

λύπαισ ῥ' ἡνιεῦσι. καὶ οὐ δαιμοῦσ τοῖν πολλοῖν μοῖραν. ἀλλ' αὐτοῖν σφόδρα
ὀλίγων: πῶσ γὰρ οὐρ ἡνιεῦσι: οὐ καὶ ὅτε μεμερίσσι ἡ δίκη δικαίοις
κρίνεται χωρὶσ τοῦ τὸ καθαρὸν ἡ δόναξ. καὶ τοῦ σχεδὸν ἀκαθάρτου
τοῖσ ὀρθῶσ ἂν λεχθείσαισ. πρὸ θοῖν μὲν τοῖσ λόγοισ. τοῖσ μὲν σφο
δροῖσ ἡδοναῖσ ἀμερίαν. τοῖσ δὲ μὴ τοὐναντίον ὑπερμερίαν.
καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ σφοδρὸν ἀεὶ πολλάκισ καὶ ὀλιγάκισ ὑπὸ
μέρουσι τοιαύτασ. τῆσ τοῦ ἀπαρύτου ὄκ ἄνου ἢ ὕστατον καὶ
μαίλιον δικαίου σώματοσ καὶ τυχὸν φθερομένου. πρόσθεν μὲν
αὐτοῖσ εἶναι γόρουσ. τοῖσ δὲ τοῦν ὑπερμέτρων: ὀρθότατα λέ
γεσθαι σώκρατεσ: ἐπὶ τοίνυν τοῖσ τοιούτοισ μεταταῦτα. τόδε
αὖ τὸν διαθεατέον: τὸ ποῖον: τί ποτε χρὴ φάναι πρὸσ αὐ
τὴν εἶναι. τὸ καθαρόν τε καὶ εἰλικρινέσ. ἢ τὸ σφόδρα
τε καὶ τὸ μόλυ καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ ἱκανόν: τί ποτ' ἄρα ἂν σοῦ
κρατεῖ θρασυτάτοισ. καὶ λόμενοσ: μὴ λῦν ἂν πρόσταρχον ἐπὶ
λαβεῖν ὁλκήν. ἢ δόναξ τε καὶ ἐπὶ πλεῖον. ἢ τὸ μὲν, ἀφ' αὑτοῦ
ὄκαθαρόν καθαρόν ἐστι. τὸ δ' οὐ καθαρόν. ἵνα καθαρὸν ὄκά
θαρτον ἴον ᾖ σοφίαν ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ ἑκατέροισ τοῖσδε.
ῥᾳδίωσ ἂν ἁρμόττειν: ὀρθότατα: ἦ δ' ὃσ. μὴ πρὸσ ταῦτα
τὸν ὄσον καθαρὸν μόνον λέγομεν. οὐτοσὶ δίκαιοσ ἀποκρίνεσθαι. πρὸ
κλόμενοι πρῶτον αὐτὸν ἐπισκοπῶμεν: τί οὖν προκλώμεθα:
τὸ λευκὸν ὄντοσ πρῶτον εἰ μὴ σύλῃ θᾶσσόν ἐστι γόρουσ: πάνυ
μὲν οὖν: πῶσ οὖν αὖ λευκοῦ. καὶ τίσ καθαρότησ ἡμῖν ἥδε:
δύο τέρατα τὸ μέγα καὶ τὸ πλεῖον. ἢ τὸ ἀκριβέστατον. ὅπερ
χρώματοσ μὴ δεῖται μοίρασ ἄλλησ μὴ δικαίωσ ἂν εἴη: ἆρ' οὐχ
τὸ μᾶλλον εἰλικρινὲσ ὄν: ὀρθῶσ: ἆρ' οὖν τοῦτο αὖ λεκτέον
ἂν πρόσταρχον, καὶ αἴρει ἂν τὸν λευκὸν
τῶν τοιούτων θεσμόν. ἀλλ' οὐ τὸ πλεῖον οὐδὲ τὸ μέγα ἂν: ὀρ
θότατα λέγεσ: σμικρὸν ἄρα καθαρὸν λευκόν. μεμιγμένου πολ
λοῦ λευκοῦ. λευκότερον αἰεὶ καὶ καλλιον καὶ ἀληθέστερον
ἂν φαίνεσθαι. πᾶν τἀναντία δρᾶν μὲν ὀρθῶσ: ὀρθό
τατα μὲν οὖν: τί οὖν δὴ που τοσοῦτον δεῖ τοῦτο μεθ' ἁρμόττει
μᾶλλον ἐκείνων οὕτωσ, ἵνα τὸν τῆσ ἡδονῆσ πέρι λόγον. ἀλλ' ἀρκῇ

μοι ἡμῖν αὐτὸ θεὸν. ὡς τάχα οὖν καὶ ξύμπασα ἡ δορὶ σὺν κρατεῖ μεγάλης ὁ λίμνη τοῦ λιμνὸς καθαρὰ λύπης. ἡ δίκαιον καὶ ἀληθὲς ἀγαθὸν καὶ καλὸν ἡμῖν τάδε: σφόδρα μὲν οὖν ἔστι τὸ παράδειγμα ἱκανόν: τί δὲ τὸ τοιόνδε ἀγαθὸν ἡδονῆς οὐ κακὸν κόσμου. ὡς τάχα εἰ μὴ διότι ἐστὶν, οὐσίαν δὲ οὐκ ἔστι τὸ παράπαν ἡδονῆς. καίτοι καὶ δι' ἣν τινα ἂν τοῦτον τὸν λόγον ἁρμόττοι μηρύσῃ λιμῆν. οἷος δὴ χάριν ἔχειν: τί δή: διὰ πράγματος μαίοιτο τοῦτ' αὐτό. ὅταν θρέψασθαι ἀγαθὸν ἢ πρόσφορον ἔχῃ φίλε: λέγε καὶ θρέψασθαι μόνον: ἐστὶν δή τινες. δύο. τὸ μὲν. αὐτὸ καθ' αὑτὸ. τὸ δὲ ἀεὶ ἑτέρου ἄλλου: ὡσαύτως τοῦτο καὶ τί νε λέγεις: τὸ μὲν. οἷον μισόπονον ἀεί πε φυκός. τὸ δὲ, ὥσπερ ὄκείμου: λέγε τί σαφέστερον: ὡς ἀδικοῦσιν καὶ πονοῦσιν ἀγαθὸν τεθεραπεύκασιν μὲν σῶμα καὶ θρέψασθαι ἀν δρεῖον αὐτόν: σφόδρα: τούτοις τοίνυν ἔοικε καὶ τὰ διωκόμενα. δύ' ἄλλα ἔτι τὰ καὶ παρθένα λέγομεν εἶναι τὸ τρίτον ἕτερα: λέγε σαφέστερον ὅτι λέγεις: οὐδὲν τι ποικίλον ὡς πρόσταγμα. ἀλλ' ὁλόγως. ὅτε σχολῇ. μοῖν. λέγει δ' ὅτι τὸ μὲν. ὅτ' ἔκαστον τούτων ὂν τῶν. ἀεί. τὸ δὲ οὗ χάριν ἕκαστον, τὸ τινος ὅτ' ἔκαστα μιμόμενον ἀεὶ γίγνεται: μᾶλλον ἐμαθον διὰ τὸ πολλοὺς κινδυνεύειν λέγειν: τάχα δ' ἴσως ὡς καὶ μᾶλλον μανθάνομεν. πρόβλημα τοῦ λόγου: τί γὰρ οὔ: δύο δὴ ταῦτα ἕτερα μὲν: ποῖα: ὅτι μὴ τινὸς ἕνεκα τῶν. τὴν δὲ οὐσίαν. ἕτερον ὅτι: δύο ἀποδέχομαι σου ταῦτα. οὐσίαν καὶ γένεσιν: ὀρθότατα. ποτέρου οὖν τῶν. ὅτ' ἕτερου. τὴν γένεσιν οὐσίας ὅτ' ἔκαστα φαμὲν. ἢ τὴν οὐσίαν εἶναι γενέσεως ὅτ' ἔκαστον. τοῦτο ὃ προσαμορεῖ ἀγαθοῦ οὐσία. εἰ μὲν ἕνεκα ὅτ' ἔκαστα τοῦτ' ἔστιν ἃ πράττει, μῶν πω θαμίς; φαίνομαι: πρὸς θεῶν ἆρ' ἂν ὧν θρέψασθαι σὲ τοιόνδε τιλέφω ὡς πρόσταγμοι. ποτέρα πλοίαν μᾶλλον πηλίαν ὅτ' ἔκαστα φίλιος μίμεσθαι μᾶλλον. ἢ πλοία ὅτ' ἔκαστα μᾶλλον πηλίας. καὶ ταὐτὸ πόσα τοιαῦτ' ἔστι. λέγω τοῦτο ὡς πρόσταγμα: τίνων ἕκαστον ἃ πέφυκε κρατεῖ. οὐδὲν ὅτι οὐ. οὐ μὴν τοι τοῦ λόγου μέτεχε: ὡς ἄρ' ἐμὲ ἡμῖν ὧν: φημὶ δὴ. γένεσιν

μὲν ὃν ὃ καὶ. φάρμακά τε καὶ σαίτα ὁρίμαν. ὃ πᾶσαν ὕλην παρα
τίθεσθαι σάσιμ. ἑκάστην δὲ γόμφιν. ἄλλην ἄλλης οἵαι ἀστινὸς
ὃ κάστης ὃν ὃ καὶ μίμεσθαι. ξυμπᾶσαν δὲ γόμφιν. οἵαι ἀς ὃν ὃ κα
μίμεσθαι ξυμπάσης: σαφέστατα μὲν οὖν: οὐκοῦν λίθον μὲν
εἶπερ γόμφιος ἔστιν. ὃν ὃ κάτινος οἵας ἂν ἄγκης μίμοι
τὰν. ὃν τὴν τοῦ ἄρα θοῦ μοίραν ἐκεῖνό ἐστιν. τὸ δέ τινος
ὃν ὃ καὶ μιμόμενον εἶο ἄλλην ὃ ἁρίστην μοίραν θεῖον: ἆρα ἂν
καὶ ὁτατον: ἆρ οὖν λίθον μὲν εἴπερ γόμφιος ἔστιν, εἶο ἄλλην
λίθην τοῦ ἄρα θοῦ μοίραν αὐτὴν τιθῶμεν. ὀρθῶς θήσομεν:
ὀρθότατα μὲν οὖν: οὐκοῦν ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τούτου
τοὐλόγου. τοῖς μὴ νύσαν τι τῆς λίθου πρὸς τὸ γόμφιον μόν.
οἵαι ἂν δὲ, μὴ δ' οὕτω τινὸς αὐτῆς εἶναι, χάριν ἔχειν δεῖ.
δῆλον γὰρ ὅτι οὗτος. τὸν φαυκόντων λίθον μὲν ἄρα θὸν εἶναι
καταγελᾶι: σφόδρα γε: καὶ μὴν αὖ τοῦ οὗτος ὃ κάστου.
καὶ τὸν ὃν τα ὃ γόμφιον ἀποτελουμένων καταγελάστης:
πῶς δῆτ' ἐστὶν ὅπως λέγειν: τὸν ὅσοι ὃξι ὠμβροι. λίθ πάρ μὲν
λίθ δίταν λίθι τὸν τοιούτων ὅσα γόμφιος ὃξι αἶται. χαίρουσι
διὰ τὴν γόμφιν. αὐτὸ λίθον οὔσης αὐτῆς. ὃ φασὶ ζῶν
οὐκ ἄρ δεξάσθαι μὴ δι' ἑτέρων τότε καὶ ἐκείνων τὸν. ὃ τὰν
ἄλλα αὐτὸ ἂν εἴποι σαίτα. τὰ ὠόμβρια τοῖς τοιούτοις
πάσθησαι. μὴ πάσχοντος: ὃοῖ καὶ μοῦν: οὐκοῦν τὸν ἡ
ψῶσθαι γε. τοὐναντίον αὖ σαφῶς τὸ φθείρεσθαι φαίμεν
οὖν ἄν: ἄρα ἀναγκαῖον: τὴν δὴ φθορὰν καὶ γόμφιον αἱροῖτ' ἂν
ὁ τοῦ θαιρούμενος. ἄλλο δ' οὐ τὸν τρίτον ὃ κείνο μίον τὸν ὑγρόν.
μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι. φρονεῖν δὲ μὴν δυνατὸν ὡς οἷόν τε
καθαρώτατα: πολλοῦ γε ὃοῖ κεν ἂν σώ κρατος ἄλλοίᾳ
ξυμπαίνει μίμεσθαι. ὃ σῶν τὸ τὴν λίθον μὲν. ὡς ἀγαθὸν ἢ
μὴν τιθῆται: πολλοῦ γε καὶ τοῦδε ἕνεκα λέγομεν: πολλοῦ:
πῶς οὐ καλὸν γένεσθαι μηδὲν ἀγαθὸν εἶναι μηδὲ καλόν.
μήτε ὄρεσσι μήτε ὄρεσι πολλοῖς ἄλλοις. πολλοῦ γε τυχεῖν.
καὶ ὄρεσι τοῖσθε. λίθον μόνον. ἀνδράσι δὲ λίθου σοφρο
μένοις. λίθ νοῦν λίθ τι τοῖν ἄλλων ὅσα ἀγαθὰ εἴληχε τυχεῖν.

τίμιὸν: τὸ γε μὲν οὖν ὃν ἕκα. τὸ ὃν ὃ κάτου μιμόμενον αἰεὶ γίγνοιτο,

μὴ δὴν τοι οὗτον εἶναι· τὸν δὲ τοῦτοις δὲ ἐστι· τὸν μὴ χαίροντα
ἀλγεῶ· τὸν δὲ ἀνιαρὸν εἶναι· κακὸν εἶναι τότε δ' ὅταν
ἀλγῇ· καὶ μὴ ἀριστος πάντων· ὁ δὲ τὸν χαίροντα οὐ· ὁ σοφὸς
μᾶλλον χαίρει τότε δ' ὅταν χαίρῃ· τοσοῦτοι διαφέρειν πρὸς
ἀρετὴν· ὥσπερ τὲ αἱ τοῦτο οὐσία κρατεῖ· ὥστε δῆλον ὅτι ἥδι-
στόν· μὴ τοίνυν ἡδονὴς μὲν τοι ἐξ ἑαυτῆς ὥσαν ἐστὶ χρη-
στὸν τοῖς ἡσθαι· νοῦ δὲ καὶ ἑστιν οἷον φρονήσεως ὀφθαλ-
μοὶ φαμὲν· γὰρ μᾶλλον δὲ εἴπῃ τί σωφρονέστερον ἐστὶ πάντων ἀρετικὸν
ὄμμα· ὅσον ὅτι καθαρώτατόν ἐστιν οὗτον φιλόσοφον καὶ τὸ
δονή τε· ἐς τὴν κρίσιν χρώμεθα τῇ κοινῇ τῇ ἐστὶ τοῦτον
δὲ τοῖς τῇ δονήσεσι ἀληθεστάτοις· ὀρθῶς· οὐκοῦν
λιμὴν· τὸ μὲν, οἷον δημοφιλὲς ἐστὶ τῇ· περὶ τὰ μαθήματα
ἑστιατήριος· τὸ δὲ περὶ σωφροσύνην· ἢ τροφῆς· ἢ ποῖος· οὕτως·
ὄμβρῃ ταῖς χείροσι χρῆται ὁ σωφρονῶν πρῶτον· ἐς τὸν
ἑστιατήριον οὐ τὸν μᾶλλον ἐχόμενον· τὸ δὲ, ἢν τὸν ὄμβρον· καὶ
δὴ τὰ μὲν· ὡς καθαρώτατα νομίζειν· τὰ δὲ, ὡς οὐ καθαρ
τότερα· οὐκοῦν χρή· τὰ δὲ τοίνυν ἐγεμορεῖ· καὶ διαλήπτο
ον ὑκάστων αὐτῶν χωρίς· ποῖος καὶ ποῦ· οἷον πανῶν
σουτεχνῶν· ἀριθμητικῶν χωρίζη· ἐς μετρητικῶν
καὶ σωτικῶν· ὡς ὅσον εἰ πᾶν φαῦλον τὸ κατὰ λῆ πόμενον
ὑκάστων ἀμείνοιτο· φαῦλον μὲν δή· τὸ γοῦν μετ' αὐτὸ εἰκά
ζειν λείποιτ' ἄν· καὶ τὸ αἰσθήσεως καταμελετᾶν ὄμματα
καὶ τὴν τριῶν· τὰ ἐστὶ τοῦ σωματικοῦ τρόπου χρωμένους
διωκόμενοι· οἱ δὲ τὸ νοεῖν ἔσονται μελετῶντες
τὸν τῷ ῥώμῃ ἀπειρημένον· ἀναγκαιότατα λέγω
οὐκοῦν μετὰ τὴν μέρους ποιητικὴ· πρῶτον τὸ ξύμφωνον ἁρμό-
τοντα· οὐ μέτροι· ἀλλὰ μελετᾶν τοῦ χορεύοι· ἐς ὑπάσ-
αὐτῇ αὐλητικὴ· τὸ μέτρον ὑκάστων ὁρᾶν δεῖ· τὸ τοῦ χα-
ζεσθαι φερομένου θηρεύοντα· ὡς δὲ πολὺ μεμιγμένον ἄν
τὸ μὴ σαφὲς· σμικρὸν δὲ τὸ μέσον· ἀληθέστατον· καὶ
μὴν ἰατρικῶν τε καὶ γεωργίαν· καὶ κυβερνητικῶν καὶ
στρατηγικῶν· ὡς αὖ τοῦ σύμπαντος ἔχοντας· ἐξ ὧν γε·

χὸ μὴ ἁρμόττον ἐμφανῶ

τοκτονικὸν ὄργανον, ὃ προσαρμοττόμενον φωνοποιοῦσι τὰ αὐλοῦντα ξύλα

τοκτονικὸν δέ φασιν εἶναι τὸ ἀριθμητικὸν καὶ ὀργανικοῖς χρώμενον ῥήμασιν. τὰ πολλὰ δὲ αὐτῆς ὁρίζονται. τὸ χρῆσθαι τῶν πολλῶν ἕνεκα ἡδονῆς παρέχεται: τοῦτο: καταμὲν ναυπηγίαν. καὶ κατοικοδομίαν καὶ ὅσα πολλοῖς ἄλλοις τοῦ ξυλουργικοῦ κανόνι γὰρ οἶμαι σὺ τόρνῳ χρῆται. δῆλα μὲν τοῦτο καὶ σαθμηικαί τινι ἁρμοσαμένοι κύκλου μέρη: καὶ πάνυ γε ὀρθῶς κρατεῖ. ὀρθῶς λέγεις: θεὸν μὲν τοίνυν δίχα. τὰ λογιστικὰ τέχνας. τὰ μὲν ποιεῖσθαι κελεύεις ἃ μὲν ὀργανικὰ ὄντα τοῖς ὀργανικοῖς ἁλάττονος ἀξιοῖ κρίνας μετιέναι. τὰ δὲ τοκτονικὰ οὐκ εἰσθ᾽ ὅπως ταύτας ἐάσας τέχνας. ἀλλὰ δίκην ὧν πρόσθεν ἐροῦμεν: ἀριθμητικὴ καὶ φαίνεται λέγειν. καὶ ὅσα μετὰ ταύτης τέχνας ἐφάψεσθαι δεῖ: πάνυ μὲν οὖν: ἀλλ᾽ ἆρ᾽ οὐ δῆλον τὰ αὐτὰ καὶ ταύτας λογιστικόν. ἦ πῶς: τοῖς ἀσταδὴ λέγειν: ἀριθμητικὴ κλῶ πρὸς τὸν. ἆρ᾽ οὐ καθάπερ τὴν τῶν πολλῶν φαῦλον. ἀλλὰ τὴν τῶν φιλοσοφούντων; καὶ πολὺ γε διορισάμενος οὐκ ἀλλὰ. τὴν δὲ ἀλλὰ θήσομεν ἀριθμητικὴν κλῶ: οὐσαν κρεῖττον ἢ πρόσταξις: οἱ μὲν γάρ που μοναδικὰ ἀριθμοῦσιν καταφρονοῦντες τῶν περὶ ἀριθμὸν. οἷον στρατόπεδα δύο καὶ τοῖν δυοῖν. καὶ δύο τὰ σώματα κρείττω. ἢ καὶ τὰ πάντων μέγιστα. οἱ δ᾽ οὐ καθάπερ τὰ αὐτοῖς σώματα κολουθήσαντες. εἰ μὴ μονὰς μονὰς δύο ἕκαστος τῶν μορίων. μηδὲ μία ἄλλης ἄλλο διαφέρουσα τὸ πλῆθος ποιεῖ: ἰσαὶ μάλα δυσλόγιστοι. οὐσῶν κρειττόνων διαφορὰν τῶν περὶ ἀριθμὸν τοῦ ζῆν. ὃ ἀθλιώτερον ἔχειν. δύο αὐτὰ εἶναι. τί δὲ λογιστικὴ καὶ μετρητικὴ καὶ κατὰ τοκτονικὴν. καὶ καπηλικὴν τὴν κατὰ φιλοσοφίαν χρωμένην τὸ λογιστικὸν κατὰ μεταβολὰς μόρια. τοῦτο ὃ λογιστικὸν ἕν μία ἑκατέρα λοκτόν. ἢ δύο τιθῶμεν: τὴν πρόσθεν ἐπωνύμως φωνάν. δύο κατὰ τὴν ἐμὴν ἡδονὴν τιθέντων ἑκατέραν τούτων: ὀρθῶς: οὐ δὴ ἑκάτερα ταῦτα προσήκοντα φαίνεται τὸ μέσον ἆρα ἐμποδίζει; ἧττόν γε ἄλλα τὰ μὴ τοιαῦτα

ὧν πραγματευομένων ἐστὶ πολὺ διαφέρειν τὴν τοῦ αὐτοῦ φρονήσεως ἢ τὴν τοῦ ἀστρολόγου ἢ τοῦ στρατηγοῦ ἢ τοῦ ἰατροῦ τὴν πάντα λόγον ἔχουσαν. ἢ καὶ τὴν τοῦ ναυκλήρου καὶ ἐμπόρου φρόνησιν ἢ τὴν τοῦ γεωργοῦ ἢ τὴν τοῦ ῥητορικοῦ ἢ τὴν τοῦ πολιτικοῦ πρᾶξιν ἢ τὴν τοῦ βουλευτικοῦ ἢ τὴν τοῦ δικαστικοῦ

ἀποφήναιθαι. τὸ μὲν ὄρος τοῦ μέρους· δοκεῖ τοίνυν ἐμοιγε οὗτος
ὁ λόγος οὐχὶν τοῦ λίαν τοῦ λέγειν αὐτὸν ἡρχόμεθα. καὶ ὁ λίθος καὶ
ξύλον ἢ τι τοιοῦτον ἀφορισθὲν ταῦθα προσεῖναι κύριον. σκοπῶμεν δὲ
εἰ τὸ λίθος ἄλλη καθαρωτέρα ἴσως ἀπείρου ἴσως ἀπείρου.
καθαίρειν λίθος λίθου: καὶ μάλα σαφὲς τοῦτό γε. ὅτι τοῦ
θεῖον καὶ τοῦτον ἴσως κεχείρηκεν: τί οὖν. ἆρ' οὐκ ἔστιν μὲν τοῦ ὄντος
προσθεν. ἴσως ἄλλοις ἄλλων τε χρῶν οὐσῶν ἀνθρίσκεται σαφεστέ
ρων καὶ ἀσαφεστέρων ἄλλων ἄλλος; πάνυ μὲν οὖν: ἔστι τούτοις
δὲ, ἆρ' οὐ τινὰ τὲ χρῶν ὡς ὁμοίως ἔθος ἄνθρωποι, εἶτα δόξαν
κατὰ ταὐτὸ ὡς μάλιστα, παλίμωσ δυοῖν ὄντων ὄρων ταὐτόν· τούτοιν
ἂν τοῖν τὸ σαφὲς καὶ τὸ καθαρὸν περὶ ταὐτὰ, πότερον λίαν τῶν
φιλοσοφούντων. λίαν μὲν φιλοσοφούντων ἂν κρινεῖεν ἔχοι:
καὶ μάλα δοκεῖ μοι τοῦτο δίκαιον ταῦτ: τί δ' οὖν ὡς πρὸς ταῦτα χρὴ
αὐτοὺς δίδομεν ἀποκρίνεσθαι: ὡς σοὶ κράτιστα εἶναι θαυμαστὸν δὲ λά
βοιμεν ἂν τὸ μετέωρον· εἶτα σαφήνειαν προσλαμβάνοιμεν ἴσως ἂν:
οὐκοῦν ἀποκρινούμεθα ῥᾴδιον: τί μήν: ὃ εἰρήσθω μὲν ὅτι
πολὺ μὲν αὖ τῶν ἄλλων τεχνῶν διαφέρουσιν. τούτων
δ' αὐτῶν αἱ περὶ τὴν τῶν ὀνόματος φιλοσοφοῦντων ὁρμαὶ. ἀμή
χανον ἀκριβεῖς αἰσθάνεσθαι, περὶ τὰ μέτρα καὶ ἀριθμοὺς
διαφέρουσιν: ἔστω ταῦτα κατὰ σέ. καίτοι δὴ τί ἀνόητος
θαρρῶν τὸ ἀποκρινούμεθα τοῖς δεινοῖς περὶ λόγους ἀκοήν: φ ὁλκῶ
τὸ ποιόν: ὡς εἰσὶ δύο ἀριθμητικαὶ καὶ δύο μετρητικαὶ καὶ ταῦτα
ἄλλαι τοιαῦται ξυμβαίνουσαι συχναὶ τὴν διδυμότητα ἔχουσαι ταύτην
ὀνόματος ὁρὸς κοινωνοῦσαι: δῆλον μὲν τῷ ἀριθμητικοῖς οἷς φίλοις δεινοῖς εἶναι. ταύτην τὴν
ἀποκρίσιν ὡς σὺ κράτιστα: ταῦτα οὖν λέγομεν ἴσως ἂν ἡμᾶς ἀκρι
βῶς καὶ λίαν ἅψασθαι: πάνυ μὲν οὖν: ἀλλ' ἡμᾶς ὡς πρὸς ταῦτα χρὴ
ἀναιρεῖν τὰν τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν. ἆρ' ἔστιν πρὸς αὐτὸν
ἄλλην κρίνασθαι μὲν· τίνα δὲ ταύτην. αὖ λέγε μοι: δικαιοῦτε
τὴν παῦσαν τῶν μὲν λεγομένων μοίραν· τῶν μὲν περὶ τὸ ὄν. καὶ
τὸ ὄντως· καὶ τὸ κατὰ ταὐτὸν ἀεὶ πεφυκός. παῦσαν δὲ μοῖραν
λιγεῖσθαι ξύμπαντος ὅσου νοῦ καὶ διανοητοῦ προσηρτημένης,

μα κρῶ ἀλη θε αὐτ ὶω ἐι ναι μῶ σιν· σὺ δὲ τί πῶ ς τοῦ το ὦ πρό ταρ
χο. δι α κρί νοι σ ἂμ: λί κου ομ μὲν φρο νῶ σ ὁ σό κρα τος ὃ κα ὐ α στο
νορ νί ου πο λλοῦ κι σ· ὡ σ τὶ τοῦ σφό δρ α πο λὺ δι α φὸ ρει πα σῶ ν τέ χνῶ ν·
παῦ τα γὰρ ὑφ αὑ τὶ· δοῦ λα δ' ὄκ ὸν των ἄλ λοῦ δι α μί αο ποι εῖ το·
και μα κρῶ ι πα σῶ ν ἀρ ί α τη εἴ η τῶ ν τε χνῶ ν· νῶ δ' οὔ τε σοι εῖ ν
το δὲ ὄκ ει μαι, πο υλοί μι ων ἀν ὁμ αρ τί α τί θε σθαι. τὰ ὁ πλα μοι
δο κεῖ σ πο υλη θεῖ ο ἑ πᾶν. αὐ σχν θεῖ ο δ' ὁ πλι πᾶν: ἑ σσ ο νῶ ταῦ τὰ
ταύ τη ι. ὁ ' σ τη σοι δο κεῖ: ἆρ' οὖν αἰ τι ος φῶ, τοῦ μὴ κα λῶ ς ὑπο
λαμ βά νοθ; τὸ ποῖ ον: οὐ κ ὦ φί λε σω κρά τες χθ τοῦ το φρο νῶ
ζῆ κό τω πο. τί ο τέ χνη. λὴ τί ο ὅσ ι α ἠ μὴ πα σῶ ν δι α φθο ρά.
τοῖ μι μή σε ι και ἁρ ί α ι και πω λεῖ σα ι ὠ φε λοῦ σα ι ἡ μᾶς. ἀλ λὰ
τί ὁ ποτ ε τὸ σαφ ὲ και τὰ ὈΚρι τὸ ν Και τὰ ν λη θέ σ τα τον ὅσ ι σκο
πῶ. Καὶ ἐ σ ομ κρι νεῖ και σ ομ κρι νῶ ν ὁ μι λή σα σα. τοῦ τ' ἔ σι ν ὃ μῶ ν δὴ
ζῆ κα τοῦ μὲν. ἀλ λ' ὅρ α σ οὐ δὲ γὰρ ἀπ ε χθῆ σὴ τι νορ γί αι. τὴ ι μὲν
ὄκ ει νου ὑπ ἀρ χει μ τέ χνη δ' ὅ λο ν πρ ος χρ εί αν τοῖ ς ἀν θρ ω ποι ς
Κρι τεῖ ν. λί δ' εἶ πο μ ἐμ ὸ μῶ πρ ο γμα τί α. Κα θα ί περ τοῦ
λθυ κοῦ πε ρὶ τὸ τὸ ὅλ φρ ο, Κἂν εἰ σ μ κρὸ ν Κα θα ρὸ ν δε ῖ ἡ.
τοῦ πο λλοῦ και μὴ τοι ού τον δι α φθο ρεῖ ν· τού τοι γὰρ τοῖ τοῖ
ἀλ η θε αὐ τοι. και νῶ δὴ σφό δρ α δι α νο η θεί τὸ Καὶ ἴ Κα
νὸ ν δι α λο μ σα ί με νοι. μὴ τ' ἔ ρ ο τι να ς ὠ φε λή σα ι ἂν α ἡ
μᾶ ν μὴ δέ τα ν τὸ· μὴ τό τι να ς ὑ δο κι μή σα ς. ἀλ λ' ἵ τι πε ρ
φυ κὸ τὴν τι χὴ ὁ ἡ μῶ ν δὼ σα μο ς. ὁ ρᾶ ν τὸ τοῦ ἀλ η θο ῦ ς
Καὶ πα ν τα χῦ ὃ ς ὃ κα τοῦ τον ὁ ρᾶ τ τὴ ν ταύ τη ν ἑ κά τε ρ ο ν.
δι ο ρι σ μ ἡ σα ί με νοι τὸ Καθα ρὸ ν νοῦ τὸ Καὶ φρο νή σα σ ο. ἑ
ταύ τη ν μά λι σ α ἕ κα τὸ ν εἰ κό τω ν ὃ κα τὴ σθα ι φα ί με θ' ἂν. ἵ π η νὰ
ἑ τέ ρ α ν ταύ τη ς Κύ ρι ω τέ ρ α ν ἡ μῖ ν ζη τη τέ ο ν: ἀλ λ' ἀ σκο πῶ
και χα λε πὸ ν οἶ μα ι συμ φο ρὴ σα ί τι να ἀλ λ ω ν ἅ σ ι α ἡ μᾶ ς ἢ
τέ χμ ω ν τὴ ν ἀ λη θεί α ν ἀ ρ τέ χθ αι μᾶ λ λο ν. ἢ ταύ τη ν:
ἆρ' οὖν ὁ ρμη σά σ α ς τὸ τοι ὸν δε εἴ ρ η κα ς ὁ λέ γ ει ς μῶ; σὺ σ αι πο λ
λαὶ τέ χναι και ἐ σ α ι περ ὶ ταὐ τὰ πε πο ι μέ ν ω ι και πρῶ τον μὲ ν
δό ξα ν χρῶ ν τα ι. Καὶ τὰ περ ὶ δό ξα ν ζη τοῦ σι σω τέ α ν μὲ ν
να ν. ἑ τέ ρ α ν Καὶ περ ὶ φι λί α ς ἡ ἑ ταί ρι ο ν ζη τῆ ν. οἶ σθ' ὅ τι τα ὐ

περὶ τὸν κόσμον τόνδε ὅπη γέγονε καὶ ὅπη πάσχει τί· καὶ ὅπη ποι
εἶ· ταῦτα ζητεῖ διανοίου· φαίνεται δὲ ταῦτα, τί ποτ᾽ οὐσία· οὐ ποσόν· οὐ
κοῦ οὐ περὶ τἀλλότρια· περὶ δὲ τὰ μηδέποτε ὡσαύτως ἔχοντα
καὶ χρόνοτα ἡμῶν ὁποῖον οὖσαν ἀνήρηται τὸν πόρον· ἀληθέστατα·
τούτων οὖν τί σαφὲς ἂν φαίνεται τὴν ἀκρίβειαν ταύτην ἀληθεῖς
γίνεσθαι· ὧν μήτε ὑγρότης δύναται ποτε καταταῦτα, μήθ᾽ ἕξις,
μήτε φορὰ τὸ μὴ ταραχὴν ἔχει· καὶ ποσὸς· περὶ οὖν τὰ μὴ κεκτῆ
σθαι ἐνδεχόμενα· μήθ᾽ ὡστινοῦν· ποσὸν ἂν ποτε νεύσειαν
γίνοιτ᾽ ἂν ἡμῖν καὶ ὅτιοῦν· οἷον μὴν οὐ δαμοῦ· οὐ δὲ ἁρμονίου
οὐ δέκα ἔτη ἀπὸ περὶ αὐτά ἐστι· τὸ ἀληθέστατον ἔχουσι·
οὐκοῦν εἰκότως· τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμὲ ζητοῦμεν καὶ φίλησον
χρὴ οὖν καὶ χαίρειν ἐᾶν· τὸν δὲ διαμαρτύρασθαι τοῖς λόγοις·
τοιοῦτον· ὡστε ἡ περὶ ἐκεῖνα ἐστι μὴ τὸ, τε κεῖσθαι καὶ τὸ
καθαρὸν καὶ ἀληθὲς καὶ ὁ δηλαδὴ μᾶλλον κεῖσθαι περὶ τὰ
ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχοντα ἢ δι᾽ οὐδὲν ἂν μᾶλλον ἐστὶ
τερον ἐκεῖνον· ὅτι μᾶλλον ἐστὶ ξύλου· τὰ δ᾽ ἄλλα πάν
των· δεύτερά τε καὶ ὕστερα λεκτέον· ἀληθέστατα λέγεις·
τὰ δὴ τῶν ὀνομάτων περὶ τὰ τοιαῦτα καίλλιστα· ἆρ᾽ οὕτοις
καλλίστοις δικαιότατον ἀπονέμειν; εἰκότως· οὐκοῦν μοῦσ
ἐστι καὶ φρόνησις αἰγαί πως τι μᾶλλον ὀνόματα·
ναί· ταῦτ᾽ ἄρα ὀρθῶς περὶ τοῦ ὄντος ἐστὶ μάλιστα ἐστιν ἁπλῆ
κρίσις μέν, ὁρθὸς κεῖσθαι καλεῖσθαι· πάνυ μὲν οὖν· ἐξ
μᾶλλον αὖ ἕξις τὴν κρίσιν ἕξει τότε παρεχόμενον οὐ καλλέαν.
ἦ ταῦτα τὰ ὀνόματα· τί μᾶλλον, ὦ σώκρατες· ἕξις· τὸ μὲν
δὴ φρονήσεως ὡσότε καὶ ἡ δόνησις περὶ πρὸς τὴν ἀλλήλοις
ξιν εἶπον φαίη καθαπερεὶ δημιουργοῖς ἡμῖν ἕξεσθαι ἢ
δημιουργὸν τι παρασκεύασθαι· καλῶς ἂν τοῖς λόγοις
λέγει καὶ σοι· καὶ μάλα· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἆρ᾽ οὐ μιμοῦνται
ἐστι χειρητέον· τί μᾶλλον· οὐκοῦν τὰ δὲ περὶ εἰ ἐστὶ τοιαῦτα· ἐν
μιμήσασιν ἡμᾶς αὐτοῖς· ὁρθότερον ἂν ἔχοι· τὰ ποιᾶ· ἀ
καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν· οὗ δὴ πρόχειρα δοκεῖ εἶναι· τὸ πρῶτον
καὶ διὸ στρεπτὸν τόδε καλῶς ἔχον, ὥσπερ ἀπολεῖν τοῖς λόγοις δεῖν·

τίμιώ: φθρεδὴ πρὸς δίος. οἱ μαὶ γὰρ οὐτως οἱ πως. τὰ τότε λεχθέντα
ῥηθῆναι: πῶς: φίλησε φησι τὴν ἡδονήν. σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι
ζώοισι γὰρ νενέναι. καὶ δεῖν παντας. τοὺς ὁσαχοῦ ζεσθαι. καὶ δὴ
καὶ τἀγαθὸν. τοῦτ' αὐτὸ εἶναι ξύμπασι. καὶ δύο ὀνόματα ἀγαθὸν
καὶ ἡδύ. ἑνί τινι καὶ φύσει μιᾷ. τοῦτο ὀρθῶς τε χθὲν ἔχει.
ὡς Κράτης δὲ πρῶτον μὲν. οὐ φησι τοῦτ' εἶναι. δύο δὲ καθαπερ
τὰ ὀνόματα. καὶ τότε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἡδύ. διαφορὰν ἄλλη
λων φύσιν ἔχειν. μᾶλλον δὲ μετέχειν εἶναι τὸ τοῦ ἀγαθοῦ μᾶλ
λον φύσιν τὴν φρόνησιν. ἢ τὴν ἡδονήν. οὐ ταὐτὸ δέ σε καὶ ἐμὲ
τὰ τότε λεγόμενα ὡς πρόσταρχε; σφόδρα μὲν οὖν: οὐ κοῦν
καὶ τόδε τότε καὶ ἐμοὶ ἐμέμνητο. ξυνωμολόγητο: τὸ ποῖον: τὴν
τἀγαθοῦ διαφέρειν φύσιν τοῖν δὲ τὸ μᾶλλον: τίνι: ἆρ' ἐπιφέρει
τοῦτο ἢ τὸ μέσον διαπεπλουτακέναι τὴν. μὴ δέομαι
ἑτέρου ὅτε ἐπιφέρειν. τὸ δὲ ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν.
οὐ χοὔτως; οὕτω μὲν οὖν: οὐ κοῦν τοῖς λόγοις ἐπειράθημεν. χω
ρὶς ἑκάτερον ἑκατέρου θέντες. εἰς τὸν ὡμὸν ἑκάτερον. ἀμιγὲς
μὲν ἡδονῆς φρονήσει. φρόνησιν δὲ ἡδονῆς ὡσαύτως
μὴ δὲ τὸ σαφέστατον ἔχουσαν: ἢν ταῦτα: μαθόντων ἡμῖν
αὐτοῖν τότε. ποτέρῳ ἱκανὸν δόξειν εἶναι τοῖς; ἢ πότερα δέδο
ταί μοι ἀποκρίνασθαι. τότε μὲν οὖ τι σοῦ ἐφαίνετο μοι. ὀρθό
τερον εἶναι τοῦτο. μὴ μέντοι καὶ ἐμοὶ αὖ μέντοι. Καὶ φρόνησιν καὶ ἄλλη
θῆ δόξαν. τὸν αὐτὸν ἱ δέ σοι τι θέρμος. καὶ σκοπῶμεν ἤ τι
ἂν ἑκατέρου δόξαιτ' ἂν οἱ. καὶ ὅ τι οὖν εἶναι λέγει καὶ ἡμῖν σθαι. μὴ
ὅτι δὴ μᾶλλον ἡδονῆς. εἰ θᾶττον πλήσαιμεν ἢ θᾶττον σφοδρότατον.
ἡμῶν μήτε ἀληθῆ δόξαν ἐπαΐοντι χαίρειν μήτε τὸ παράπαν ἡμῖν
ὡς ὅσοι τὸ πότε σφόδρα θέ παθος. μὴ δόντι μοῦν χρόνον ἐπι-
ταῦτα δὲ λέγω ἢ πρὶν φρονήσαι. ἢ τὸν ἀνδρα παῦσαι ἡδο
νῆς καὶ τὸν μεταχυτάτην. δόξαν τ' ἂν φρόνησιν ἔχειν μᾶλλον.
ἢ μεταπεπνεῦσθαι φρονήσαντα. ἢ παῦσαι ἡδονῆς. χωρὶς φρονήσε
ως μᾶλλον. ἢ μεταφρονήσαντα αὖ τινος: οὐκέτ' ἂν ἔχοιμι
Κρατῆ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ δεῖ ταῦτα γε. ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπιστρέφου ταῦν: οὐκοῦν
τόγε τέλεον καὶ παῦσιν αἱρετὸν καὶ τὸ παρ' ἑαυτοῦ πᾶσιν ἀγαθόν.

οἱ. πρὶν αὖ μέντοι σ
ταυτοὶ ὡς σὺ μὲν. ὅζ
τόνδε δὲ οὗτοι. οἱ
μαὶ γὰρ δὲ ἐκ τὸ ὁ που:-

οὐδὲ θρόμ ἂν τοῦτο εἴη: πῶς γὰρ ἄν: τὸ τοίμων ἄμα θὸν. ἢ τοι σα
φῶς. ἢ καί τινα τύπον αὐτοῦ λητέον. ἵν' ὁ πρόκλεγόμεν. δῆλον
τρεῖα. ὁ τοι δύο σομεν ἔχομεν: ὀρθότατα λέγεις: οὐ κοινὸ δὲ
μεν τινα. ὃν τα μαθὸν εἰ λήφαμεν: τίνα: καθάπερ ἥτις
τινὰ ἂν ζητῶμ. τὴν οἰκησιν πρὸς τὸν ὁρισμὸν ἵν' οἱ κλίνη τὸ
αὐτοῦ. μέμνησί δή που πρὸς τὴν εὕρεσιν ἂν ὁρίσαι τοῦ ζητουμένου:
πῶς δύο: καίμοι δή τι σλόγος ἐμὲ μνησθη μόνον ὡς ὥσπερ καὶ κατα
χρῶ. μὴ ζητῶμεν τοῖς αὐτοῖς κτοιμένοις τὰ μαθόν. ἀλλ' ὅμως τοῖς
μὴ κτοῖς: πῶς λέγεις: ὅλως τί σοι μοι δοκεῖ σοφὸν εἶναι τοῖς μὴ χθές τι καλῶς
τὸ ζητούμενον ἐσθθαι φανερώτερον, ἢ ὅμως τοῖς μή: πολύ γε:
τοῖς δὲ θθοῖς ὡς πρόσταρχον ὄντος ὁμοῖοι. κεφαλαίου σομεν. ἆρ' ἔτε
δύνασθε ἢ φάσθαι ἢ θθῶς τι σθαι τὴν τῶν τιμῶν
εἶναι χθὲς συγκρούσθαι: πάνυ μὲν οὖν: καὶ μὴν καθάπερ
ἡμῖν οἴνος χοίοις τοῖς πάρεστιν κρίνειν. μᾶλλον μὲν ἂν λάβοι
καὶ ζοι τος. τῶν τῆσδὲ δόνησ. τῶν δὲ τῆς φρονήσεως μὴ
φαντικὸν ζῷον. ἀνθρώπου καὶ ὑμεῖς οὖν τινος ὑδατος. ὃν
προθυμητέον. ὡς καλλίαν συμμιγνύναι: πῶς γὰρ οὔ: φέρε
δὴ πρότερον. ἆρ' ἂν πᾶσαν ἡδονὴν πᾶσα φρονήσει μιγνῶ
τε. τοῦ καλοῦ ἀνδρὸς καὶ μάλιστα οὕτω τύχοι μεν; ἴσως: ἀλλ' οὐ
καθαρὸν δέ. ἡδονὴ δὲ ἀκίνδυνόν γε ἂν μιγνύοιμεν. δόξαν οἱ
δοκοῦσιν ἀποφήνασθαι ἂν: λέγετίνα: ὧν ἡμῖν ἡδονὴ
τε ἀληθοῦς ὡς οἰόμεθα καὶ λογισμὸν ἕτερος ἄλλη. καὶ δὴ καὶ
τέχνη τέχνης οὐκ ἐρεῖ ἕτερος; πῶς γὰρ οὔ: καὶ ἐπιστήμη δὴ
ἐπιστήμης διάφορος. ἰσχύν, ἐπιτάχυνσιν καὶ ἀποκλύ
σιν ἀποκλυσούσαν. ἢ δὲ. ἐπιτάχυνσίν τε καὶ ἀποκλύσιν μὴ τὸ
λόγον. κατὰ ταυτὰ δὲ καὶ ὡς αὐτως ὄντα ἀφ'. τῶν
τῶν εἰς τὸ ἀληθὲς ἐπισκοποῦμεν. ἰσχυρὸν μεθυδκάρκο
ἀληθέστερον εἶναι: πάνυ μὲν οὖν. ὀρθῶς: οὐκοῦν ἔτ' ἂν
ληθέστατα τιθέμεθα ὃ καθαρὸν εἶδος πρότερον σκλη
ξαντο. ἆρα ἢ κατὰ ταὐτὰ συγκεκραμένον. τὸν ἀφαπτὸν
τατον μᾶλλον ἀπερεγασάμενα παρέχειν ἡμῖν. ἴσθι νοσ θα.
τερος δύο μεθα καὶ τοῦ μὴ τοιούτων: ὀρθῶς γοῦν δοκιδράν γε:

ἔστω δὴ τὸ μὲν φρονοῦν αὐτὸ περὶ δίκαιον ὂν ὅτι ἔστι· ἓξ
λόγον ἔχον· ἔστω μέρον τοίνυν εἰμὶ· καὶ δὴ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους αὐτῶν τοὺς νόμους· ὡς αὖ τοῦτο διαιρούμενος· ἔστω γὰρ οὖν· ἆρ' οὖν οὗτος
ἱκανῶς ἔστω ἀπὸ μέσου ἴσης· κύκλου μὲν καὶ σφαίρας αὖ τῆς τοῦ
θάτερον· τὸν λόγον ἔχων· τὴν δὲ ἀπὸ τῶν πόλων ταύτην σφαίρας
τοῦ κύκλου τούτου ἀμφοῖν· καὶ χρώμενος ὅμοιος κοδομίοις
καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως καμόσι καὶ τοῖς κύκλοις· γόλοι ἂν
διάθοιν ἡμῶν ὡς σώκρατες ὅμαιος θεῖα σοῦσαν μόνον ἔστι
ἀπὸ μέσου λέγομεν· πῶς φίλος· ἦ τοῦ τοιοῦδε καμόνος ἅπτεσθαι
τοῦ κύκλου· τὴν οὐκ ἀναγκαίου δὲ καθαρὰ τέχνων· ὅμιλητέον
κοιμῆσαι καὶ συγκρατέον· ἆρ' ἀληθῶς μὲν ἐστὶ μέλλει τί σ' ἡμῶν καὶ
τὴν ὁδὸν ἕκαστος ἐξευρήσειν οἱ καὶ δε· ἦ καὶ μουσικὴν λύραν
ὀλίγον ὅμως προσθεὶς ἔφαμεν· ἀσχασθοῦντε καὶ μὴ μίσθωσε
με ἀπὼν οὖσαν· καθαρότητος ὅμοιον·
– εἰ περ γε ἡμῶν ὁ μῦθος ἔσται· ὃ ὅπως οὖν ποτὲ μῦθος· μοῦσα δὴ
τὰν φέρουσαν ὑπὸ χλουτίου θοῦμος σωζόμενος ἐστὶ τῇ θεῖος· ἆρα παύσασθαι τὰν θέρας, ἆρ' οὐ παύσασθαι
ἀπὸ μέσου εἰρεῖν καὶ μὴ μνησθαι ὁμοῦ καθαρᾷ· τὴν ὅμοιον ἐστὶ
ρας· οὐκοῦν ἔφομεν οἱ λαῷ σώκρατες· ὅτι τίς ἂν κλαίποιτο
παύσασθαι λαμὼν τὰν ἄλλας ἔστι ἀπὸ μέσου· ἔχων τὰν πρώτας·
μεθίωμεν δὴ τὰν ξυμπαύσασθαι ῥεῖν· ἕως τὴν τοῦ μέρους καὶ μάλα
τοιοῦτον κἠὸ μουσικὰς ὑποδοχὴν· παύσασθαι μὲν οὖν μεθῆται·
καὶ παύλιν ἔστω τὴν τοῦ λόγου ἡδονὴν πηγὴν ἴσον· ὡς γὰρ δὲ
νοήθη μὲν αὖ τὰν μύνας τὰν τοῦ ἀληθοῦς μόριον πρῶτον
οὐκ ἔξ ὅμοιον ἦθος ἦν· ἀλλὰ διὰ τὸ παῦσαι ἅμα παῦσασθαι ἔστι ἀπὸ μέσου·
εἶτα ταὐτὸν μεθήσειν ἀθρόαν καὶ πρόσθεν τὴν ἡδονήν· ἀ
– ληθὲς ἂν ἀναλγές· ὁρᾶν δὴ βουλεύεσθαι μοῦσαν· καὶ περὶ τὴν
ἡδονῆς· πότερα καὶ ταύτας παύσασθαι ἀθρόας ἀφανοῦς,
ἦ καὶ τούτων πρώτας μεθιέναι μικρόν· ὅσον ἀληθὲς· πολὺ
διαφέρει προσήκει ἀσφαλείας· πρώτας τὰς ἀληθοῦς ἁφῆς·
– μεθέσθων δή· τί δὲ μέλλει ταύτας· ἆρ' οὐ κείμενον ἂν ἀναγκαίας,
καθαίπερ ὄκει σῶμα κτενόν καὶ ταύτας· τί δ' οὐ τὰς μὲν ἀναγκαίας

δή σουθθν: εἰ δε γο καὶ καθαίρσι ταὶ τε χναι σασαι. ἀλλ
ιδ τε καὶ ὰ φθλίμοι ῶσι ασθαι δια μίου. καὶ ν ὼ δὴ ταὶ
ται λέγομθν σφὶ τὰν ἡ δονάν. εἰ πθρ πάσαι ἡ δοναὶ ἡ δε
σθαι δια μίου συμφθρον τὸ μὴ νέ σι καὶ ὰ μλα ιδ ὰ πασι. πά
σαι σμκραιτθόν: σφῶ σ οὖν δὴ πθρὶ ὰν τὰν τούτων λέγομθν.
καὶ σφῶ σ οἱ οὖ μθν: οὐ χ ἥ μασ ὰν πρό ταρχ δ ὶ θρ ω ταὶ χή.
ταὶ ἡ δοναὶ δὲ αὗται καὶ ταὶ φρο μή σει σ. δια πω θα μο μέ
νου τὸ τοι ὸν δὲ ἄλ λ ὶ λω ν πθρὶ: τὸ ποῖ ον: ὦ φί λαι. ζή τε
ἡ δοναὶ μεσ χὴ σροσαμ ρθύ ειν. εἰ τθ ἄλλοι ὅ τοι οὖν ὸ μό
ματι μᾶν οὐ καὶ δ ὶ καί σθθ οἱ κεῖ μθα φρο μή σθθ σο σαύ σθ.
λὶ χωρὶ σ τοῦ φρο νεῖ ν. οἱ μαι μθν σροσ ταῦ τα. τὸ δ ὲ ταὶ σ ὰ
μ άλ καὶ ὅ τα τον εἶ ναι λ ῷ ειν: τὸ ποῖ ον: ὅ τι καὶ θαί θρ θν
προσθθν ἡ ρέ θη. τὸ μὸ νον καὶ θρ ή μεν εἰ λι κρι νθ ἶ ναι τὴ
νθρ όσ. οὔ τθ πάν υτι δυ ατὸν. οὔ τ ὸ φθλίμον. σαφ τὸν νο μὴν
λὶ ρύ μεθα νθμ ῶν. ἄρ ι σον θν ἂν θθρ οὸ σω σι κεῖ νη μῖν. τὸ
τοὺ μ ὴ σ όσ κειν ταὶ ἄλ λα τθ σαφ τα. καὶ αὖ τ ὶ ὼ αὖ τ ὶ ὼ ἡ μῶν
σ υμ κρα ό σει. φαί μθν ἂν αὖ τὸν νοῦ τθ καὶ τὴν φρό νη σι ν ἁθ
ρ ω τῶν τθ. ποί ω μ ἂν φαί θν ἂν ἴ σ σ ω σ ἡ δο νῶν: εἰ κοῦ: ὁ δὲ
λὴ μ ὴ θρ οσ λό γο μετ αὐ τοὺ τ ἔ στι ν ὁ δε σροὸ ταὶ σ αὐ λη θῆ ν
ὁ κεῖ να ι σ ἡ δο ναὶ σ. φη σό μθν ἄρ ἔτι σροσ δεῖ σθαι λὶ μὴ ταὸν
με λί σσα ν ἡ δο ναὸ σ ωσ οί κου εἶ ναι. καὶ ταὸ σφο δρο ταῖ σα ς:
καὶ σφῶ σ ὼ σό κρα τθ ἴ σ σ ω σ φαί θν ἂν. αἱ γὰ μ πο δί σ μα ταῦ τθ
μυ ρί α ν ἡ μῖν ἔ χοι. ταὸ τυ χὸν θν αἰ σ οἱ κοῦ μθν ταρ αὐ τ ὸ σσα
δια μαι καὸ ἡ δο ναὸ. καὶ μ ἴ με σθαι τε ἡ μᾶ σ τὴν ἀρ χὴν οὐ κε
ὦ σι. ταὶ τε μ ι ρό μθν α ἡ μῶ ν τε κνα. ὡ σ τὸ πολὺ δ ἰ ὰ μβλ φα ν
λὴ θ ὲ ν θμ σοι οὖ σα. σαφ ταὶ σασι δι ὰ φθεί ρου σι μ. ἄλ λα σ τὲ
ἡ δο ναὸ ἀ λη θεῖ σ καὶ κα θα ρα ὸ σ αὖ εἶ σθ σχε δόν. οἱ κά α σ
λμ ἡ νό μ ζε. σ πρὸ σ ταὶ σ ταῖ σ. ταὸ με θ ὶ μεί α σ καὶ τοῦ
σφ φρο νεῖ μ. καὶ δὴ καὶ ξ μπα σό μο ἀρ ε τῶν. ὁ πό σα καθαίρ

θεοὺς παιδοὶ μὴ μόρσαι. αὐτὴ σωφροσύνης κολουθοῦσι πάντη ταὐτὰ
μὴ μύρεσθαι δ' ἀφροσύνης καὶ τἄλλα κακίας ὅσα μέ
μασται πολλὴ πουλυλογία τοῖσι μύουσι. τὸν νοῦν λόμενον.
ὅτι καλλίστων ἴδοι τις καὶ ἀκούσαι ἀπὸ τούτων μίξιν καὶ
κρᾶσιν. μαθὼν δὲ ταύτην πειρᾶσθαι τίποτε δρᾶν ἀφοσιοῦσι
παντὶ πέφυκεν ἄνθρωπος. καὶ τίνα ἴδοι ἂν αὐτῶν εἶναι ποτε
μανθάνειν. ἆρ' οὐ κόσμιόν τε καὶ ἐχόμενον ἑαυτοῦ
τὸν νοῦν φήσομεν. ὑπέρ τε ἑαυτοῦ καὶ μνήμης δόξης ὀρ
θῆς ἀπὸ κρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα; πάντάπασι μὲν οὖν:
ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ δέον ἂν εἴη καλόν. καὶ οὐ κάλλιστον ἂν ποτε
νόμοιτο οὐδὲν δρᾶν: τὸ ποῖον: οἷον μνήμης μὲν ἀλλήθειαν. οὐ
καίτοι τοῦτο ἀληθῶς μήποτο. οὐδὲν νοῦ μετέχει λι:
τώς γὰρ ἄν: οὐδαμῶς. ἀλλ' ἔτι νοῦ ὅτι προσδεῖται συμφώνου
ταὐτὰ λέγειν τε καὶ φίλη νοῦ. ἐμοὶ μὲν γὰρ καταπέρ
εἰ κόσμου τίς ἀσώματος ἀρχὴν καλῶν ἐμψύχου σώματος.
ὀνῶ λόγος λ' πειρᾶσθαι φαίνεται: καὶ ἐμοὶ τοίνων ἂν
δόκει τὸν οὕτω λέγειν δεδόχθαι: ἆρ' οὖν ἔστι μὲν τοῖς τοιῷδε
θυμῷ λίδη προθύροις στῆσαι οἰκήσεως ἐφεστίαν τινὸς
τοῦ τοιούτου λόγου τε. ἵνα σὺν ὀρθὸν ἄττ' ἂν τρόπον φαίμεθ': ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ: τί δῆτα ἔστι τῇ συμμέτρῳ τιμιώτατον ἁμα
καὶ μάλιστα αἴτιον εἶναι δόξῃ θ' ἁμᾶ λιμνῇ, τοῦ παισὶ χρόνου πρόσφιλῆ τε τὴν τοιαύτην διάθεσιν. τοῦτο γὰρ ἴδοι τε. μᾶλ
λον ἔστ' ἂν οἰκεῖόν μεθα. ἔχθει δοκεῖ ἔχ τε τοῖν νοῖ προσφυέστε
καὶ οἰκειότερον μὲν τοῖς πάντα σωτέον εἶναι: ὀρθῶς. τοῦτο γὰρ ἔφ
τὴν κρίσιν λιμὴν ἔσται συμφορώτατον: καὶ μὴν συμπαίσιον
νε μίξασθαι οὐχαλεπὸν ἴδοι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν λιπαρῶς ἀεὶ
λέγεται λίπος οὖν. λιτὸ παραπαν οὐδενός: πῶς ὀλέσις:
οὐδεὶς ποτε τοῦτο ἂν ἁμάρτοι: τὸ ποῖον: ὅτι μέτρου στῆσαι
συμμέτρου φύσασθαι μὴ τυχοῦσα λίπος οὖν καὶ ὁπόσον οὖν συμβολ
σιν πάσαν. ἓξ ἁπλᾶ κόσμου ἀπόλλυσι. ταὐτὸ κἂν ἁμάρτοι καὶ
πρὸς τὴν ἑαυτῶν. οὐ δεῖ γὰρ κρᾶσιν ἀλλ' ἄπορον ἂν κρατοῦς
σιν πεφυκέναι ἀληθῶς. λίτοι αὐτὴ λέγεται ὁ κατὰ τε. ὁπόταν

τοῖσ κοκτημόριοσ συμφοραί: ἀληθέσατα: νῦν δὴ καὶ παπέ
φασνεν ἢ ἐν μέσῳ ἢ τοῦ ἀγαθοῦ δύο εἶσ τὴν τοῦ καλοῦ φύ
σιν. μεσότητοσ γὰρ καὶ συμμετρίαι, καὶ λοσδηπου καὶ ἀρετή.
σαν ταχὺσ μεταποιεῖν γίνεσθαι: σαφῶσ μὲν οὖν: καὶ μὴν ἀλή
θειά γε ἐφαμεν. αὐτοῖσ ἐν τῇ κρίσει μεμίχθαι: σαφῶσ γε:
οὐκοῦν εἰ μὴ μαίδλωσ αἱμεθα ἴδεα τὸ ἀγαθὸν θησαρίσαι.
σωτριοὶ λαμὸν τὸ καίλλα καὶ συμμετρίαι, καὶ ἀληθάσι λέ
νομεν ὅσ τοῦτο οἷον ἐν. ὀρθότατ' ἂν αἴτι ἀσαὶ μεθ' ἁν τὸν μὲν
τῇ συμμίξει. καὶ διατοῦτο ὅσ ἀγαθὸν ὄν. τοῖσ αὐτῶν αὐτῶν γε
γονέναι: ὀρθότατα μὲν οὖν: λίδη τοίνυν ὁ πρόταρχοσ ἱκα
νὸσ ἐναι: ὀρθότατα μὲν οὖν: λίδη τοίνυν ὁ πρόταρχοσ ἱκα
νοῦ ἡμῖν μόριον τὸ ὅσ ἀγαθὸν οὖν κριτὴσ λίδομὴσ τὸ περὶ καὶ φρο
νοῦσ ἡμῖν μόριον τὸ ὅσ ἀγαθὸν οὖν κριτὴσ λίδομὴσ τὸ περὶ καὶ φρο
νήσεωσ. ὁ πότερον αὖ τοῖν τοῦ ἀρίσου ξυμμέτροσ ἀσφορόν τε καὶ
τιμιώτερον μᾶν ἀνθρώπου τέ ἐστι καὶ θεοῖσ ἢ δηλονμὲν. ὁμοίωσ δ' ὧν
τοῖσ λόγοισ ὧσ ξυμβαλεῖν μᾶλλον: καθάπερ ὁ καλὸσ τοῖν τῶν τὸν
τριῶν πρὸσ τὴν λίδονὴν καὶ τὸν νοῦν κρίνωμεν. δεῖ γὰρ ἡδὺ
πότερον μᾶλλον ξυμμέτροσ ὁ καλὸσ ἀνθρώπου τέ καὶ θεοῖσ; ναί:
καίλλοσ καὶ ἀληθείασ. καὶ μετρίοτητοσ πέρι λόγοσ; ναί:
πρὸσ τοῦτο δὲ γε ἀληθείασ λαμοῦ ὁ πρόταρχοσ. καὶ λαμόμενοσ.
πρὸσ τοῦτο δὲ γε ἀληθείασ λαμοῦ ὁ πρόταρχοσ. καὶ λαμόμενοσ.
μᾶλέταν εἶσ τρία. νῦν καὶ ἀληθείαν καὶ λίδονήν. πολὺ μᾶλλον
χρόνον. ἀπόκρινα σαι τοῖ. τὸ πότερον λίδονὴ ξυμμέτρον
ἀθρόον. λίνοῦ ἀληθείαι. τί δὲ χρόνου δεῖ. πολὺ γὰρ οἱ μαὶ δια
φέρον. λίδονὴ μὲν γὰρ αὐπαίτων ἀλγεινῶν ἴασιν. ὁ δὲ
λόγοσ καὶ ἐν τοῖσ λίδοναῖσ τοῖσ περὶ τὰ ἀφροδίσια. αἱ δὴ
μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι. καὶ τὸ ἐπιορκεῖν συμπόμπιμον εἰληφέ
ναι παραθεῶν. ὁσ καθαίπερ παίδων τῶν λίδονῶν. μοῦσ οὐδὲ τῶν
ὀλίγιστον κεκτημένων. νοῦν δὲ λίτοι ταυτὸν καὶ ἀληθείαν
εἶναι. λίπαίτων ὁμοιότατόν τε καὶ ἀληθέστατον: οὐκοῦν
τὸ μεταποιοῦν. τὴν μετριότητα ὁσ αὖ τοῦσ οκέταν. πότερον
λίδονὴ φρονήσεωσ. λίφρόνησισ λίδονῆσ πλείονοσ κεκτῆται:
δυσκεπτόν τε καὶ ταύτην σκέψιν προσεῖλη καον. οἶμαι γὰρ
λίδονὴν μὲν καὶ τοῦτο χαρέσαν. οὐδὲν τῶν ὄντων πεφυκοῦσαν
πρότερον εὑρεῖν ἄνθρωπον. νοῦν δὲ καὶ θεῶν τιμιώτερον.

– οὐδὲ ὃν ποτε· καὶ λόος εἴρηκας. ὅμως δὲ καὶ λάβε τὸ τρίτον· νοῦς ἡμῖν καὶ λόγος μετείληφε πλεῖον. ἢ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος· οὐδὲ εἶναι καλλίω, νοῦ ἢ δορᾶς ἢ τοῦ μαντίου· ἆρ' οὖν ἢ φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν ὦ σὺ κράτιστε, οὐδεὶς πώποτε· οὔθ' ὑπάρξει ναρ αἰσχρὸν· οὔτε εἰ δεῖ οὔτε ἐστὶν οὔτε ἐσόμενον οὐδὲ μελλήσει οὔτε ἡμιόμβριον οὔτε ὀνταῦ οὔτε ἀόμβριον· ὀρθῶς· ἢ δοναὶ δὲ λέγω ποῦ· καὶ ταῦτα σχεδὸν τὰς μεμίασας ὁ τὰν ἰδομβρὶ δόμενον ὃν τὴν οὖν· ἢ τὸ γελοῖον ἐαυτοῖς ἢ τὸ παντὸς αἰσχίστου ἐσόμενον ὁρᾶν τε· αὐτοί τε αἰσχυνόμεθα· ἢ ἀφαμίζοντε· κρίνασθε μὲν ὅτι μαίλιστα· μυκτὶ παντὰ ταῦτα δὶ δόντε·

– ὡς φῶς οὐδὲν ὁρᾷ αὐτά· ἀπὸ τῆς δὶ φύσεως ὃ πρώταρχος· ὑπότε ἀγγέλων ἐσόμενον ἢ παρουσία φράζομεν· ὡς ἢ δομὶ κτῆμα οὐκέτι πρῶτον· οὐδὲν τοῖς αὐτοῖς χρὴ νομίζειν τὴν αἰδοῖον ἰδέαν· φαίνεται μοι· ὃ κτὸν νῦν λεγόμενον· δεύτερον μὲν περὶ τὸ σύμμβριον· καὶ καλὸν καὶ τὸ τέλεον· ἢ ἴκανον· ἢ παθητικὸν αὐτὴν γένεσιν αὐτοῦ ἐστιν· δοκεῖ μοι· τὸ τοίνυν περὶ τὸν ὡς ἢ ἐμὲ μᾶλλον τάδε· μοῦ καὶ φρόνησιν τιθεῖς· ὃ κάμνει τὴν ἀληθείας ἐπιβεβλῆσθαι· ἴσως· ἆρ' οὖν οὐ τάχ' ἂν τὸν αὐτὸν τρόπον αὐτὴν ἔθεμεν· ὡσανεὶ μᾶς τε καὶ τέχνας δύο ξυνορθῶς λεχθείσας· ταύτ' εἶναι τὰ πρὸς τρισὶ τρισὶ τὸ τέταρτον· εἰ περ τοῦ ἀγαθοῦ γέ ἐστι μᾶλλον· ἢ τὸ δὲ δομὴ ξυμφορή· τὰ χαῖρε· ἐπεμνήσθην τοίνυν ὡς ἢ δοναὶ ἔθεμεν αὐλύπους ὁρισάμενοι καθαρὰς ἐπονομάσαντε τὴν τοιαύτην ὡσανεὶ μᾶς· τοῖς δὲ αἰσθήσεσιν ἐπομένας· ἴσως· ὃ κτὴ δὲ ὃν γενεαῖ φησιν ὀρθῶς· κατὰ πάντα τε κόσμον ἀεὶ δηλονότι· αὐτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος· ἐν ὃ κτῃ κατὰ πάντα μέρος εἶναι κρείσσω· τὸ δὴ μέγα τοῦ θεῖμεν· οὐ δεῖ λοιπὸν· πολλοὶ δ' ἐσθ' οἱ κεφαλὴν ἀπόδοῦναι τοῖς εἰρημένοις· οὐκοῦν χρή· ἴθι δὴ τὸ τρίτον τοῖσδε τῆρι· τὸν αὐτὸν δὲ καὶ περὶ τὸν λόγον ἐπιβεβλῆσθαι· ποῖον δή· φίλη ἴσως τἀγαθὸν ἐν θεοῖς μὲν ἢ δονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελῆ· τὸ τρίτον ὦ σὺ κράτιστε ὡς σοὶ καὶ ἐμοὶ φάρμακον τιθέναι·

∴ ἢ ἡδονῆ δίον

* δεύτερον· ἀλλ' αὖ πρὸ τοῦ μὲν τὸ περιμετρον ἢ τὸ μέτριον ἢ καίριον σπάνιον ὂν τὸ πρᾶον·

∴ ἢ σὺν ναὶ αἰσαν

∴ ἔκπαγλα φορᾶς εἰρηκὼς τοῦδε τοῖς σωφρονίσασθαι ἔθεσιν· σοφὸς κλεινὸς ὄρνιθα πείσω καταπλεῦσαι τῇ· ἐκείνου δὲ τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ ἀρίστου κεφαλαίου τρεῖς· ἢ τὸν μὲν χ· δύο· ὁ λιμπίου ζ θεὸν ὁ λιμπιοδώρου· τὸν δὲ β· ἡφαίστου· τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος· ὃς ὃν ταῦθ' ἅπαντα τὰ δὴ καὶ ὃν πολιτάρχου δὲ αὖ ἢ τὸ τέλεον· ὃς ὃν πολιτάρχου ἐνεργεῖ πίδακος ἀπὸ δρομέως δοῦναι ἱερὰ σφάττειν καὶ ὃς·

ὥσαν αλαμεῖν δειμλόγομ: ναί: τὸ δέγε μετ αὐτοῦτο ἀκούομθμ· ἐφὸ
γὰρ δὴ καταδοῦν ἀ πθρμῶ δγθλήλυθας ὲ διαχθράψας τὸν φιλήμου
λόγομ· οὐ μόμομ· ἀλλ ἀ καὶ ἄλλων πολλαί κισμυρίωμ εἰπομ· ὥστε ἢ
δονῆς γε, νοῦ εἰ ἢ ἀμ μαι κρεῖ ττόν τε καὶ ἀμείνομ· τοῖ τοῦν
ἀμφμ μίσι: ἢ ταῦτας: ὑποπθύφον δέγε καὶ ἄλλας εἶναι πολλάς· ὅπομ
ὥσ εἰ φαμείη τὸ τούτοι μ ἀμφοῖμ μεῖ ττον· ὑπὲρ τῶν δγυτερφῶν
νοῦ προῖ ἡδονῆ ξωμ διαμαχοίμεθα· ἢ δονὴ δὲ καὶ δγυτερφῶν
ἀερῆ σοι το: εἰ ἀθ γὰρ οὖ: καὶ μετ ταῦτά γε· πάντων ἢ καὶ
μόνον· τούτωμ οὐ δγάθρον ἢ καμὸν ἐφάμη: ἀληθέ ασται:
οὐκοῦν πανταπασιμ ὃμ τούτῳ τοῖ λόγοι· καὶ νοῦ ἀπήλλακτο
καὶ ἡ δονῆ· μὴ τοι τἀγαθόν γε αὐτὸ μὴ δγάθρον αὐτοῖν εἶναι·
ἀθρομεῖσθαι αὖ πάρ κειας· καὶ τῆς τοῦ ἢ καμοῦ καὶ τοῦ δουλεύειν
μέσας: ὀρθότατα: φαμεῖν δέγε ἀλλοτρίου κρείττονος
τούτοιμ ὃ κατέρου μερίσι γὰρ νοῦ ἢ δονῆς οἱ κείόθρον κῆ
προσφυέ ἀθρον πέφαν ταιμῶ· τῆι τοῦμικοῦν τος ἢ δέα ι:
τον δέγε· οὐδ ἂμ οἱ αὐτοῦ νοῦ τε καὶ ἱπποι καὶ τἀλλα ζῶ
παντα θηρία φασοι· τοῦ πρὸ χαίρειν διόκειν· οἷς πα δύοντος
ὃ ἀθρμαρτεῖς ὁρμισιμ οἱ πολλοί· κρίνουσι τἀγαθὰ ἡδονὰς· φο
τὸ ζῆν ἡμῖν δῦ· κρατίας εἶναι· καὶ τοὺς θηρίων τροφὰς
οἷον ταῖ κυρίους εἶναι μαρτύρας μαὶ λον, ἢ τοὺς τοῖν ὁμμοῦ
οἷον ταῖ κυρίους εἶναι μαρτύρας μαὶ λον, ἢ τοὺς τοῖν ὁμμοῦ
σὴ φιλοσόφαι μθμαν τουμθμῶν ὃ κάστος λόγον: ἀλλ ἢ
θέασται ὦ σώκρατες· εἰρήσθαι σοι νῶ ἢ δη φαμὲν ἀπαντες:
οὐκοῦν καὶ ὃ σώκρατες· σμικρον ὅτι λοι ποὺ ὦ σώκρατες
οὐ γὰρ δὴ πού γε ἀπαίρειτο πρότερος ἡμῶν· ὑπομμήσομδείσε
τἀλείπόμθμα: φιλήβοι ἢ ἡδονῆς

πλάτωνος συμπόσιον. ἢ περὶ ἔρωτος.

λοκῶμοι περὶ ὧν ἀπαγγέλθη· οὐκ ἀμφίλεκτος εἶναι· καὶ γὰρ
ἐγίγνετο πρόσθεν ἐν σάμου· οἰκοθθμ ἀριθμὸν φαύλης ὀθμ· τῶν
ὧν μοι ἐν μέσῳ τις ὀπισθθμ κατὰ λάβῃ με πόρρωθθμ· ἐκ καὶ λθθ·

πλάτωνος συμπόσιον ἢ περὶ ἔρωτος

φαύλης ὀθμος λιμὸς ἀναπίμπλησι οὐ χὶ πολλοῦ λεω

ιά

καὶ παίζων αἵματι τὴι Κλεόπ. ὦ φαυλη δὲ ἔφη. οὗτος δὲ πολλόδωρος. οὐ περιμένει; καὶ μὰ δία σὲ περιμένω: καὶ ὃς δὲ πολλόδωρε ἔφη. καὶ μὴν ὃ βραγχόσε ἐξ ἧς τῶν μυλόμενος διαπυθέσθαι τὴν ἀληθῶς ξυνουσίαν ὃς σὺ κρατοῦντος καὶ ἀλκιμάδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τότε βουλομένων παραγενομένων περὶ τῶν δραπετῶν λόγων τίνες ἦσαν· ἄλλος γάρ τις ὁμοιδήμειτο. ἀκήκοα δὲ φοίνικος τοῦ φιλίππου. ἔφη δὲ καὶ ὁ δῆμος· ἀλλὰ μὰ οὐ δῆτα ἔγωγε. σαφῶς λέγεν· σὺ οὖν μοι διήγησαι, διὰ ταῦτα γάρ εἰ. τὸν τοῦ βασιλέως λόγον ἀπαγγέλλειν· πρότερον δέομαί σου δός. ἔπειτα οὐ τοῦ παρεγένου τὴι συνουσίαι ταύτηι οὔ: καὶ μὰ εἶπον· ὅτι παντάπασι μὲν οὐκ ἔσοι οὐ δῆτα διηγήσεσθαι σαφῶς· ὁ δὲ διηγούμενος ἔμοιγε αἰτίαι τὴν συνουσίαν ταύτην ἐν ἐμοὶ γενέσθαι· διὸ καὶ ἐμὲ παραγενέσθαι· ἔφη με δεῖ πόθεν ἐμοὶ δέομαι· ὦ λαοκόων. οὐκοῦν ὅτι πολλῶν ἕνεκα ἐμοὶ μάθοιμι δὲ οὐκ ἔστιν δὲ δὴ μὴ κεν; ἀφ' οὗ δέομαι σοῦ κρατεῖν συνδιατρίβειν. καὶ ἔστιν μὲν δὴ πόθεν ἡμᾶς ἐκαίνησε ἡμέρας εἶναι δῆμα ὅτι ἀνάγκη τὴι πραγματείαι. οὐ δῆτα ἔφη ἐπιβαίνει ἐπὶ τοῦτο δὲ περιτρέχομεν ὅπως τύχοιμι. καὶ οἱ ὁ μὲν δὴ τί ποιεῖν ἀθλιώτερος ἢ ὁ τοῦ οἰωνοῦ σύγκλητον. ἢ σὺ μὲν οἱ ὁ μὲν δὴ εἶναι παύσασθαι μᾶλλον πρᾶττε μὴ φίλτατε φεύγειν: ὃς οὐ. μὴ σκῶπτε ἔφη. ἀλλ' εἰ πέμποι πότε ἔρρωτο ἡ συνουσία αὕτη: καὶ ὃς εἶπον· ὅτι παίζων ὄντων ἡμῶν βουλόμενος διαπυθέσθαι τὴν παρουσίαν διὰ μνήκην ἀθροίαν. ἢ ἥκιστα ἔθυμε ἂν τοῦτο καὶ οἱ χορευταί: παύεσθω ἄρα παίζων ὅσον δοκεῖν· ἀλλὰ τίσοι διηγεῖτο· ἢ ἂν τοῦτο σὺ κρατήσῃς ἔρια ἢ μὴ μαστὸν δίαν, ὦ δέομαι. ἀλλ' οὐ περ φοίνικι ἀρι ὁ δῆμος ὦν τὸ Κυλαθηναιεὺς σὺν κρεῶν ἂν πόδητος ἂν ἐ· παραμένει δὲ τὴι συνουσίαι ταύτηι κρατοῦντος ἀθροίσας ὃ μὲν τοῖς μαίλιστα τοιοῦτος ὃς ἔστ' ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ μὲν τοι ἀλλὰ καὶ συγκρατήσῃς ἔρια ἢ μὴ ἀνήρ ὦμην, ὃν ὁκάνου ἢ κόνου. καὶ μοι ὃ μολόγα καθαίπερ ἐκεῖνος διηγεῖτο: τί ὦν ἔφη οὐ διηγήσιμοι. καὶ τοῦ δὲ ἢ δὲ ὃς αὖ ἔστιν ἡδέως προσομόσιος καὶ λέγε ἀκούειν: οὕτω δὴ ἦν τότε. ἀμφὶ τοιαῦτα περὶ ἂν τῶν τοιούτων δὴ ἀ ὃ περ ἀρχόμενος εἶπον. οὐ καμβλωτήτος ἔχω. ἔοικε δὴ

* Κυλαθηναιεὺς ὁ δῆμος ἐστὶ τῆς παραλίου κίβδηλος· καλεῖται δὲ καὶ κύδαθεν· ἔζευκται δὲ ἐκ τοῦ δήμου:—

καὶ ἢ μὴ μιμεῖσθαι ταῦτα χείποιεν· καὶ ναὶ μὰ Δία καὶ
καὶ ἄλλος ὅταν μου τιμᾶ περὶ φιλοσοφίας λόγου ἢ αὐτὸς
ποιῶμαι· ἢ ἄλλον ἀκούω· χαίρειν τοὺς οἴεσθαι δεῖν φθονεῖσθαι
ὑπὸ φίλων ὅταν ἐπαίνων· ὅταν δὲ ἄλλους τιμᾶ· ἄλλος τε καὶ
τὸν ὑμβρέων τὸν πλούσιον καὶ χειματίαι κώμας τ
ἄχθομαι· ὑμᾶς δὲ τὸν βραίεον δίδω· ὅτι οἴεσθαί ποιεῖν μ
οὐδὲν κακὸν ποιοῦντα· καὶ ἴσως αὖ ὑμῖν δοκῶ εἶναι κακο
δαίμονα εἶναι· καὶ οἴομαι ὑμᾶς ἄλλη τινὶ οἴεσθαι· ἐγὼ μὲν
τοι ὑμᾶς, οὐκ οἴομαι· ἀλλ' οἶδα· ἀεὶ ὅμοιόν σε εἶ ὦ αὐ
πολλῷ ἔοικε· ἀεὶ γὰρ σαυτὸν μὲν κακὴν ἕξιν εἶναι· καὶ τοὺς
ἄλλους· καὶ δοκοῦσί μοι αὐτῷ μοι ταῦτα ἀβλίτως ἔχειν·
πλὴν ὅσοι σε αὐτοὺς δ' ὑπὸ σαυτοῦ αἰεὶ ἄμεμπτοι· καὶ ὁ πόθεν
ποτὲ ταύτην τὴν δόξαν μὴ μίαν ἔλαβε· τὸν μὲν λοιπὸν οὐκ
λέγεσθαι· οὐκ οἶδα ἐγώ· ἐγὼ μὲν γὰρ τοῖς λόγοις, αἰεὶ
τοιοῦτος εἶ· σαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνεῖται μέγιστος
πλὴν ὅσοι σε αὐτοὺς οἶδε· καὶ σὺ λόγῳ γε ὅτι ἢ
οὐ τοιοῦτος εἶ· καὶ πρεῖ ἔμοιγε τοῦ καὶ πρεῖ ὑμῶν
μαίμονας· καὶ πάσας πάσῃ· οὐκ ἄξιον πρεῖ τούτων μὲν ἕνεκα
λόγου μὲν ἄξιον· ἀλλ' ὅτι μὲν ἐστὶ τοῦτο ἀληθὲς
ποιῶ ὅτι· ἐγὼ δὲ ἄξιον μὲν ἐστὶ τοῦτο· ἀλλ' ἐγὼ δὲ
ἐκεῖνοι τοιοῦτοι εἰσὶ τιμᾶ· μᾶλλον δὲ ἐξ ἀεὶ χεῖρον ὑμῶν ἕκαστος
δίκαιοι τοιοῦτοι εἰσὶ τιμᾶ· καὶ ἐγὼ πρέπον εἶναι δοκῶ ἐμοὶ
κεἰσὶ δικαίως ἐλεύθερον καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένῳ
αὐτὸν ἕκαστον ἐλεύθερον· καὶ θεᾶσθαι αὐτὸν ὅπη ἴοι, οὕτω
καλὸς κἀγαθὸς ἐλεύθερος· καὶ τὸν μὲν ἄσωμεν ὅτι δοῦλον ὄντα ἐμὲ ἀγαθὸν
χρὴ καὶ αὐτὸν δίκαιον εἶναι· τοῖς δοῦλοις μὴ ὁμοίοις φοβητὸν τὸν δεσπότην
πολλὰ ἐστὶ τὰ μέρη παιδεύεσθαι· ταῦτα δὲ οὐκ ἄλλως πως ἔχει
ἵνα καλὸς κἀγαθὸς ᾖς· ἀλλὰ οὐ δοκεῖς πρὸς ἐμὲ τὸ βλέμμα
ἀνθρώπου ἀκούειν· καὶ μὴν δοκῶ γε ὅτι οὕτως ἔχει· ἐγὼ δὲ
ἐνθυμοῦμαι· ἵνα καὶ τὸν πρεσβύτερον μίαν δίαιταν ἔχωσιν αὐτοῖς
οὐκ ἐνδεᾶ ἦτον· δοῦναι τοίνυν ἐγὼ βούλομαι· ἵνα καὶ τὸν πρεσβύτερον
ἐνθυμοῦμαι τοῦτο δὲ καὶ ἀναθὸν μέν τι δοκεῖ εἶναι ἴσον μὲν αὐτὸ καὶ τοῖς ἀγαθοῖς
μεταβολὴν τοῦτο δὲ καὶ ἀναθὸν μέν τι δοκεῖ εἶναι ἴσον μὲν αὐτὸ καὶ τοῖς ἀγαθοῖς
ὄντως δὲ καὶ ἀναθὸν μέν τι δοκεῖ εἶναι ἴσον μὲν αὐτὸ καὶ τοῖς ἀγαθοῖς

βειῖσαι δὲ σταῦτα τὴν πρόφασιν. ποιῶσαι μὲν τὸν ἀγῶνα
μεγαλοπρεπῆ δι' αφθονίαν τοῦ ἀγαθοῦ παρ' ἑαυτοῖς τοῖς βουλομένοις καὶ
τὸν δὲ μεγαλοπρεπῆ πολλαχοῦ καὶ χωρὶς τῶν θυσιῶν παρεῖναι μὲν
καὶ βοηθεῖν τοῦ ἀγῶνος δὲ κλητὸν ἐπὶ τὸν μεγαλοπρεπῆ δὲ πὶ τὴν θοίμην χρείαν ὄντα ἐπὶ τῶν τοιούτων:
ταῦτα ἀκούσασα δὲ πῖμ ἔφη. ἴσως μὲν τοι καὶ μᾶλλον ἐγὼ καὶ βοηθῶ οὐχὶ
οὐ λόγιος ὢν φάσκειν. ἀλλὰ καθ' ὅτι μὴ ἔστιν φαῦλος ὤν. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ
δεῖ ὁ γραθοίμην ἀκλητος ἔρχεσθαι μετὰ τοσούτων. ὥς
μὲν οὐχὶ πολλοὶ φασὶ κλητοὶ δὲ κλητοὶ δὲ κλητοὶ ὀλίγοι. ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον κομψὸς εἶναι
σοφὸς δὲ ἔχειν πρὸς ὃ δοῦναι βουλήσεσθαι ὅτι δεῖ οὐ μεγαλοπρεπῆ. ἀλλ'
ἵνα μὴ τοιαῦτα φασὶ γράφειν τοιαῦτα. τὸν σοφὸν
κεἀτὴν ἑαυτοῦ πρόσοδον ἐπὶ τὸν ὅδον τοῦ βίου. ὑπολαβὼν πολυμαθὴς καὶ πολυπράγμων οὐκ ἀγαθὸν εἶναι φησὶ
ἐπὶ τὸ πρόσθεν. ἐπειδὴ δὲ γεγένηται ἐπὶ τοῖς ἔργοις τὴν ἀρετὴν μὲν
ἐπιστήμην καταλαμβάνειν τὴν θεραπείαν. καὶ τί ἔφη αὐτοὺς ἐρεῖν
τοὺς ἀγαθούς. τὸν μὲν γὰρ θεὸν παιδαγωγὸν ἁμαρτάνοντα
ἐπὶ τὸν οὐκ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἄλλον. καὶ καταλαμβάνειν δὲ τὸν μεγαλοπρεπῆ
διπρεπῆ. ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν τὰ ἀγαθὰ ἐπιστήμην
ἐπὶ τὸν ἀγαθὸν

ἑ θεσ μαρτι τοιοῦτον ἐ χρ. ὁρίστε ἀπο σεω ὁ πι ἂν τύχῃ ἐ σ η κεν. ἢ ξε
δ αὐ τί καὶ. ὦ σ φρ ὀϊ μαι. μὴ οὐ κι νδῦ τε ἀλλ' ἐ αὐ τε : ἀλλ' οὕτω χρὴ
ποι εἶν ἐί σοι δο κεῖ ἐ φ η φί α σ θαι τὸν σ ά φ θω να. ἀλλ' ἡ μεῖ ς ὁ παι δες
τοὺ ἀλ λου ἐ σ μεν αὐ τε. σω κρ άτ ους ὅ τι ἂν μου λη σθε.
ἐ σ τι δ' οὐ δὲ πο τε ἐ σ τοι νοῦ.
ἐ σ τι μὲν οὖν μο μό ζον τε καὶ ἐ με ὑφ' ἡ μῶν κε κλῆ σθαι ἐ σ τι δεῖ πνον
καὶ τοὐ δε τοὺ ἀλ λου. ἐ ρω πυ θῶ. ἵ να μὴ μά τα ἐ σ ω μεν σο
μεν. καὶ ταῦ τα ἐ φ η σ θ' ὁ σ ω μὲν δ α πνεῖν. τὸν δὲ σω κρ άτη
οὐ κεί σ ῥᾳ α. τὸν οὖν σ ά φ θω να. σω ἀλ λ' ἀ κι νδ υ νεύ ειν μᾶλ λον
ἐ ξ ε τά σ θαι τὸν σω κρ άτη. ὃ δὲ. οὐ κ ἂν φ η κεν αὐ τὸν. οὐ πολὺ
χρό νον ὦ σ τ' εἰ σ ό μ' ἃ δι α τρί ψον τα. ἀλλ' ἀ μά λι πα σ φᾶ σ με σοῦν
δεῖ προ ῶ ντας. τὸν οὖν σ ά φ θω να τυ χεῖν μὲν ἕ κα στον κα τα κεί με
μον μό νον; δῆ λον ῥ' ὅ τι φ η σ ὶ σω κρ άτ ους πα ρ' ἐ μὲ κα τα κ ῆ σω.
ἵ να καὶ τοῦ σο φοῦ ἀ πο μνη σ όν σου δ' πολ λ ἀ σω, ὅ σοι προ σ έ τη
σ ι τοῖ σ προ θ ύ μοις. δῆ λον γὰρ ὅ τι σὺ ῥᾴ σ τα ὐτὸ καὶ ἐ χεῖ σ.
ὑ μῖν

τὰ νομιζόμενα. πρέπειν δὲ καὶ πρὸς τὸν πότον. τὸν οὖν τοιοῦτον ἄνδρα λόγου τοιούτου πυνθάνεσθαι καταρχήν: εἰ θεμιτὸν ἄνδρα φάναι. πίνειν τρόπον ἀεὶ ἀναπίμπλασθαι. ἐρῶμεν οὖν λέγοντες ἡμῖν. ὁ τί τοιοῦτον πίνων ἀνύχαλος ἐστὶ καὶ ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου. καὶ δὴ τὸν μὲν ἀνατυχῆσαι πίνοντα. οἶμαι δὲ καὶ ἡμᾶς τῶν πολλῶν. παρηκέναι γὰρ χθές. σκοπῶμεν οὖν. τίνι πρόποσι ἂν ὡσαύτως πίνοιμεν: τὸν οὖν ἄριστον φάναι δεῖν. τοῦτο μέν τοι δοῦναι λέγω ὃ καὶ ἀνθρώπινον. τὸ καὶ τὴν πρόποσιν ἀφανίζεσθαι ῥᾴστα ἂν ἡμῖν τὴν ἀπὸ τῆς ποσότητος ἐπιγιγνομένην ἀηδίαν. τὸν χθὲς μὲν ἐπαινοῦντας ἀκούσαντας οὖν αὐτὸν ἂν δεῖν ἡμῖν ἐπιδεῖξαι τὸν βρυζίμαχον τὸν ἀκουμενοῦσιν καλούμενον φάναι λέγοντες. ξένιόν δέ μοι δοκεῖ ἀκούσαντας. ὅσον ἐχρῆν τὸ βρέχεσθαι τοῖς μείζοσιν ἄνδρασιν: οὐ λοιπὸν φάναι οὐδαμοῦ βρέχεσθαι: βρεχέσθω δὲ ἐν ἡμῖν ἢ δὶς ὅσοι κεν. ἐμοὶ τε καὶ ἀριστοδήμοις φαίνεται καὶ τοῖσδε. εἰ μείζους οἱ λοιπὸν ἀπείρητοι πίνειν μοῦνοι λέγειν. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἂν εἰ ἀδύνατοι. σοὶ κρατεῖν δὲ ἄρα λόγου. ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφότερα. ὃ δὲ ἂν ἐξαρκέσειεν τοῖς ὀπτῆρσιν ἡμῖν. ὃ εἰδὼς οἶμαι δοκεῖ οὐδεὶς τῶν παρόντων. προθυμοῦσθε ἔχειν πρὸς τὸ πολλὰ πίνειν οἶνον. ἴσως ἂν φαῖεν περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι οἱ ὁμόσε τὰ ἀληθῆ λέγοντες. λυτέον ἂν εἰ λυτέον ἀληθῆ. ἐμοὶ γὰρ μὴ τοῦτόν γε οἶμαι κατὰ δῆλον γοῦν μὴ ἐκ τῆς ἰατρικῆς. ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀρίστοις μὴ μεθύειν. καὶ οὔτε αὐτὸς ἑκὼν εἶναι παρρησιάζεσθαι λέγω μὰ τὴν. οὔτε ἄλλοις συμβουλεύσαιμι. ἀλλὰ καὶ μὴν καὶ ἥδιον ἂν ταῦτα ἑκόντα προτείνειν: ἀλλὰ μὴν ἐφιέναι μοι πολλαπλασίονα φαίνεται τὸν μυρινοῦσιον. ἐρῶμέ σοι ἔστω πεπίθεσθαι. ἀλλὰ καὶ αὖ τὸν ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς λόγου. μὴ δὴ ἀκούσωμεν οἱ λοιποί: ταῦτα δὴ ἀκούσαντας. συμφέρειν πάντας μὴ διαμέσθαι τοῖς ἡσσᾶσθαι τὴν βρῶσιν παρόντι σωφρονεῖν. ἀλλ' οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν: ὥστε δὴ τοίνυν φάναι τὸν βρυζίμαχον τοῦτο μὲν δέδοκται πίνειν ὅσον ἂν ἥκωσι κομιοῦνται. ὅσα δὲ μὴ δεῖ εἶναι. τὸ μετὰ τοῦτο ἔσεσθαι μὴν. τὴν μὲν ἀρτιείσθλου σαφῶς λιτρίλαν. χαίρειν ἂν ἐᾶν κελεύσαι ἢ ἂν κοιλιῶν δὲ ἂν κοιλιῶν ταῖς μὴ ἀξίταις ὄνδον. ἡμᾶς δὲ

* μυρικοῦν δὴ μέσον ἀμφὶ δὲ ἄριστον ὀφθαλμοῦ:—

διὰ λόγων ἀλλήλοις σωεῖναι τὸ τὴ μεθρον. καὶ διὸι ὃν λόγων εἶναι
λεσθε. ἐθέλω ὑμῖν εἰσηγήσασθαι: φαίνεται δὴ παράπαν ἡ μοῦ
λεσθαι καὶ κωλύειν αὐτὸν εἰσηγεῖσθαι: ἐξ ἀνάγκης τὸ ὀρθῶς μαχόμ-
ὁτι μὲν μόρια ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστί. κατὰ τὴν εὐρίπιδου μοῦσαν
μίτην. οὐ γὰρ ἐμοὶ ὁμοίως. ἀλλὰ φαίνεται τοῦ δὲ ὀρθῶς
λέγειν. φαίνεται γὰρ ἑκάστῳ τῷ πρόσωπῳ ἁρμόττειν λέγειν. οὐδὲ
μόνον φρονεῖν ὀρθῶς μαχόμ. ἀλλ' ἴσως μέν τισι θεοῖν ὑμνοῦσι παῦ
μᾶσι εἶναι ὑπὸ τῶν τοιούτων πᾶσι μεμῆνθαι· τοῖς δὲ ὀρθῶς
τηλικοῦτοι ὄντι καὶ τοσοῦτοι θεοί. μὴ δὲ ὀρθῶς ποτὲ τοσοῦ
τοῦ μεγάλου τῶν τοιούτων, ἔστιν ἃ κόρθως μὴ δεῖν ἐξικόμην. ἐξ δὲ
μοῦ λέγειν σκέπτεσθαι τοῦτο χρὴ πρῶτον ἐν σοφιστέον. ἢ πρῶτον μὲν
καὶ ἄλλων ἕνεκα νοῦν καταλογάδην συμπέφθαι. οὐ πρὸς ἡδονὴ
ἀδικοῦσι. καὶ τοῦτο μὲν. ἓν τῶν καὶ θαυμαστῶν. ἀλλὰ φρονεῖ
ἢ δικαίως ὀρθῶς τυγχάνει μελιῴδειν δρῶσι φοῦ. ὀρθοῖ ὀρθῶς. οὐλε-
ὄρθρον θαυμαστὸν ἔχον τὸ πρόσωπον φθέγγεσθαι. καὶ ἄλλα τοι
ἄνω συχνά. ἴδοι ἂν ἐξικόμενος μὲν ὀρθῶς. ὄρθρα δὲ μὴ δεῖν πρὸς ἂν
πρὶν πολλὴν σοῦ δεῖν ποιήσασθαι. ὄρθρα δὲ μὴ δεῖν πρὸς ἂν
θρόπων τὸν μὴ κόρακα εἶναι ταυτὶ τὴν ἡμέραν αὔξιόν σ
ὑμνῆσαι. ἀλλ' οὕτως ὑμνεῖσθαι τοσοῦτον θεόν. ταῦτα δὴ μοι
δοκεῖ εὖ λέγειν φαίδρος. ἐμοὶ οὖν ἐστι θυμός. αἰμαμὲν τοῦτοι
ὄρθρον εἰσερχόμενος χαρίσασθαι. αἰμα δεῖν τοῖς παροῦσι. πρῶτον
μοι δοκεῖ εἶναι ὑμῖν τοῖς παροῦσι. κοσμίως τὸν θεόν. εἰ οὖν
ξυμβολὰς δοκεῖ καὶ ὑμῖν. νοῦν τὰν ὑμῖν ὄρθρον λόγον ἐμπεσεῖν.
δοκεῖ μάρμοι χρῆναι πρῶτον ὑμᾶς. λόγον ἐμπεσεῖν ὄρθρον
ἐστὶ δεῖσθαι σοῦ δεῖν ὑμᾶς καὶ λίσσεσθαι. ἀρχὰν δὲ φαίδρον
πρόσωπον. ἐστὶ δὴ καὶ πρόσθεν κατακείμενον. καὶ ἔστιν αἰμα πῦρ
τοῦ λόγου: οὐ λείσομαι ὦ ὀρθρίμαχε φάναι τὸν σὸν κρατῆ.
θρασύτατα ἐπιφέρεσθαι. οὔτε μὰν ἀπόντος ἐμοῦ φέρεσθαι. οὔτε
οὐδὲν φθονεῖν ἄλλο ἐστὶν ἀλλὰ τὰ ὀρθρικά. οὔτε που ἁρ'
θρόπων ἐστὶν σοφίαν. οὐδὲ μὴν ἀρίστου φανῆναι. ὃν πρὶν διόμενον
καὶ ἀφροδίτην τὸν σὸν διατρίβειν. οὐδὲ ἄλλου οὐδενὸς τούτων.
ὃν ἐμοὶ ὁρᾶν. καὶ τοῖς ὀρθρίοις μὲν ἐστὶν ἡμῖν. τοῖς ἑκάστοις κατὰ

∴ λίτανε λέγομένους πα
ὰν ἀν. ὑμνοῦσι ἐστὶ πολ
λοῖς καὶ ἐστὶ κατὰ πᾶ
σι λοιμοῦ. λίτανεύομεν
τὸ θεῶν ἢ ἀστρῶν. λί
παιᾶνα ὑμνοῦσι ἀσμῶδοῖ
ἐστὶ ἐν τυχίας νίκην.
ἀγῶνι ἢ ἐν ὁδοῦ ἢ πανηγύρει.

∴ πρῶτοι λόγοι

μὴν οἱ σ· ἀλλ' ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱ καιῶς καὶ καλῶς εἴ ποσι μ. ἐξαρκέσει
λιμὴν· ἀλλὰ τύχι ἀμενθι· Καταρχέω φαὶ δρος· ς ἔκφομαι ς θέω
τὸν θρῶτα: ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι παῖ τὸ ἄρα ξωὲ φασαῖ τὸ.
καὶ ἐκβάλλομ αὖ πρὸ σω κραίτησ· σαῖ τοι μὲν οὖν ἀὶ ἕκαστο
εἶ πὲμ οὗ τὸ παῖν ὁ ἀρ ι αῖ ὁ δῆμος ἐμέμ μ ἡ το· οὕτ' αὖ φέω· ἀὶ ἐκεῖ
νοσ ἐλ φὸ παῖ τα· ἀὶ δὲ μαίλιστα καὶ ὧν ἐδόξ ε ἐμοὶ ἀξιομνήμο
Φαιδρ° νευτον εἶν αι· τούτω μὲν θρῶ ἐκ αἴ σου τὸν λόγον· σωφ ὧμεν
γὰρ ὦ σωκρ λέφ ὲ φὴ φαὶ δρον ἀρξάμενον· ἐν θὲν δὲ σω θὲν λέγ:
Ὅτι μέγαστ ὁ θὸς εἰ μὶ ὁ θρῶσ· ς θαυμαστὸς ἐν αἰσ τὲ καὶ θεοῖς·
σολλαχῆ μὲν καὶ ἄλλ η, οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὼν νόμ ε σιν· τὸ γὰρ ἐν τοῖς
σωφρόν ταστον εἶν αι τὸν θ τῖμον ἢ ὃ ὅσ· τὸ κ μήριον δὲ τούτου· νομὸς
γὰρ θρῶ τοσ· οὔτ' ἔσ ὶν οὓς τελέσοντας σπουδ ὴν ὃς οὔτε ἴ δι ὰ τοῦτ' οὔτε
σοι ῆ τοῦ· ἀλλ' ἱ κανὸν δὸς προὔτ ομεν· χάσσ φασὶ νομέσθαι· ἀτὰρ δὴ φτὸ
μὲν αὖ ρύ αθρ νοσ· σαῖ τοι μὲν ἔδος· ἀσφαλὲς αἰ ἀ· ἢ δ' ὅρ ω σ φησὶ μὲν δὴ
χάσ· δὼ ὁ τοῦτ ω νομέσθαι γὴν τὸ καὶ θρῶ τα· σωφρ μὴ ρί δης δὲ τὼν
νόμ ὧν λέγει· σωφ ὼ πασ μὲν θρῶ τα θεῶν μὴ πίσασθ σαῖ τοι μ· ἱκανὸν
δοι δὲ ς ἀ Κυνί λεσσ ὁμολογεῖ· οὕτ ω σω καλῶς θὴν ὁμολογεῖ τὴν
ὁ θρῶσ ὧν τοῖς, πρεσβύταστ ος εἶν αι· σωφρεσβύταστ ος δὲ ὢν· με νάφ
φασ θεῶν ἡ μῖν αἰ τιός ἐ αι μ· οὐ γὰρ φ ὲν ἔχ ὲ ι πᾶμ· ὁ τι μεῖζ ον ἐ αὐτὴ
φασ θὼν ὑν θυ ὑ ν θέσ ι ὧν τ ι· ἢ θρασὺ ς χρηστός· ς θρασὺ νὴ σω δικῶ·
ὃ γὰρ χρὴ ἀμοῖς ἡγεῖσθαι σωφ τοὺ τοῦ· τοῖς μὲν λοις καλῶς
μὴ σ θ σθαι· τοῦτο οὔ τε συμφ έ ρ ει σ οἰ αί τε ὦμ σι εἶμ οὕτω καλῶς·
οὔ τε τῖμαὶ· οὔ τε πλοῦ τος· οὔ τε ἄλλο οὐδὲν· ὡς ὅρ ω σ· λέγω δὲ
δὴ τί τοῦτο· τὼν ὧν μὲν τοῖς ἀμαχροῖς ἀμαχῶν· ὧν δὲ τοῖς καλ
λοῖς φιλοτιμί αν· οὐ γὰρ ἐ αι μ' ἂν οὐ τούτω ν οὔ τε πόλιν οὔ τε
ἴ δι ὰ τὴν· μεγάλα καὶ καλὰ ἔρ γα ἐξεργάζεσθαι· φημὶ τοίνυν φὸ
ἀν δρα οὐ σ τοῦ ραῖ· ἔστι ἀμαχρὸν τοι ὧν Κατὰ δηλος μήποτο
μὴ παίσχ ω ὑπό του δι' ἀμ αν δρί αν μὴ ἀμυνόμενος· οὐ τὰν τοῦ
πρὸ ὄφ θὸν τα οὐ τω σ ἀλγηδόσα· οὔ τε ὑποταίρ ω ν· οὔ τε
ὑπαίσχουσ οὐ δρὸς· ὡς ὑποσαν δικῶν· ταυτὸν δὲ τοῦτο καὶ τὸν
θρόμενον ὀφθρ· ὅτι δι αφ θρο ή τω σ τοὺ θρασὺν ἀμαχ
νασ ὁ ταὶ ὁ φθηλὶ θρ ασαμαχρὸν τὴν ἐόν· ἔστω μὴ χαν ὴ τὸν

γένοιτο. ὡς αὖ πόλιν γενέσθαι ἢ ἀραιότερον ἢ ἀραιόμενον καὶ παυδικόν.
οὐκέτι νόμος ἀμείνων· οἰκήσειαν τὴν ἴσην τῶν. ἢ δὲ χόμοι
παντῶν τῶν ἀνοσίων. καὶ φιλοτιμούμενοι πρὸς ἄλλους ἐμοὶ
χόμοι δ' ἂν μετ' ἄλλους οἱ τοιοῦτοι. μὴ καὶ θρ' ἂν ὀλίγοι ὄντες
ὡς ἴσως εἰ πᾶν παντὸς ἄμουσον· θρῶμεν γὰρ ἂν ἡμῖν ὑπὸ παυδικῶν
ὀφθῆναι ἢ λιποῦν τάξιν ἢ ὅπλων αὐτοκαλόν. λίτομεν ἂν δηλ
που δέξασθαι. ἢ ὑπὸ παντῶν τῶν ἄλλων· ἐπὶ τούτου τε θυμὸς
ἂν πολὺ κίνησις εἶναι. καὶ μὴ ἐκκαταλιπάμενα τὰ παυδικά. ἢ
καὶ μὴ θῆσαι κινδυνεύομεν· οὐδεὶς οὕτω κακός· οὐδένα οὐ
καὶ ἀνθρώπων ἐρασθῆναι τοῦ καλοῦ. ὡς δὲ ὅμοιον
ἔστιν ἀρίστοις φύσει· καὶ αὖτε χωρὶς ὁ ἔρως μέρος
ὅμοιον δοῦναι ὁμοίοις τῶν ἱερῶν τὴν θέσιν. τοῦτο θρᾶσος τοῖς
θρασέσι παρέχει· μηδὲ μέρος παρ' αὐτοῦ· καὶ μὴν ὑπὲρ ἀποθνήσκ
θρᾶσος παρέχει· μηδὲ μέρος παρ' αὐτοῦ· καὶ μὴν ὑπὲρ ἀποθνήσκ
οκείμενοι μόνοι ἐθέλουσιν οἱ θρασεῖς τε· οὐ μόνον δ' ἄν τις ἀρε
ἀλλὰ καὶ μαλακός· τούτου δὲ καὶ ἡ πόλις θυμαίτερ' ἀλκαιοτ.
ἂν καὶ μᾶλλον· ἐθέλησαν μὲν ὑπὲρ τοῦ αὐτῶν ἀνδρὸς λιποθυ
μεῖν· ὃν τρόπον αὐτοί· πρός τε καὶ μέρος· οὐ δ' εἰ μὴ τοσοῦτον ὑπερ
καλὸν τὴν φιλίαν διὰ τὸν θρασύν ἂν δ' ἀποδείξαι αὐτοῖς
ἄλλο τρίτον ὂν τοῖς ἐρῶσι· διὸ καὶ μόνον τὸν ἐρώμενον ἐκπαγλοῦσθαι
καὶ τοῦτο μᾶλλον ἢ τὸν θρασύν· οὐ τὸν καλὸν δόξαν θρασύν
σασθαι· οὐ μόνον αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ θεοῖς ὡς ἂν πολλῷ μᾶλλον
καὶ καλὰ θρασύνασθαι μέλλων· ὧν ἀριθμὸν τοῖς δήτοσιν ἔδοσαν
δήτου τοῦτο μόρια οἱ θεοί· θρασεῖ δοῦναι εἶναι· τὸν δὲ τὴν τιμήν·
ἀλλὰ τὴν δικείμενον ἀπεῖσαν· ἀγασθῆναι τοὺς ἐρῶντας· οὕτω
καὶ τὴν περὶ τὸν θρασύνασθαι τοὺς ἐρῶντας· μᾶλλον
καὶ θεοί· τὴν περὶ τὸν θρασύνασθαι τοὺς ἐρῶντας· μᾶλλον
σασθαι· ὀρθὰ δὲ τὸν οἰκεῖον· ἀτελῆ ἀπεδόμενον δεῖν
δου· φάσασθαι δεῖξαι τὸν τῶν καλῶν θεῶν· ἐπὶ τὴν δὲ οὐ δόντα·
τὴν δὲ οὐ δόντα· ὅτι μαλθακίζεσθαι δοκεῖ αἰτεῖν ἀνδρικίζεσθαι μᾶλλον δοκεῖ. ἀτεχνῶς
ροισθῆ· καὶ οὐ τολμᾷ θρασύνασθαι τοῦ θρασύνασθαι ἀποθνήσκειν ὡς θρασ
ἀλκαῖος· ἀλλὰ διαμαχήσασθαι ζῶν ἢ θρασύνασθαι εἰς αἰδοῦ.
τοιγάρτοι διὰ ταῦτα· δίκην ἂν τὸ ἐπέθεσαν ἐποίησαν

τὸν θεὸν αὐτὸν οὗ τοῦ ὑπομνῆσαι καὶ μὴ ἐρέσθαι· οὐχὶ σωφρόνως
λέγει τὸν τῆς θέτιδος υἱὸν ὅτι μέλοιεν· καὶ εἰς μανίαν μὴ σοι
ἔπεσε πεσεῖν· ὅτι πεφυσιωμένος παρὰ τῆς μητρὸς ὡς ἀποθανοῖτο
ὑπὸ Τρώων ἀνδρῶν· μὴ τοιγὰρ ἐποίησας δὲ τοῦτο, οἵ καὶ Λητοῦς θεοῦ μὴ
παῖδας τελευτῆσαι· ἀλλὰ μέλεσθαι ἐλέσθαι καὶ θῆσαι τοὺς ἥρωας
ἀλλὰ πατρόκλους· καὶ τί μοι ῥῆσαι οὐ μόνον ὑπὲρ ἀποθανεῖν·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἀποθανεῖν τελευτῆκότι· ὁ θρῆνος καὶ ὑπὲρ ἀναθημάτων οἱ θεοί· διαφέρειν τοῦτο αὐτὸν ἔτι μέλεσθαι· ὅτι τὸν ἥρωα
αὐτῶν οὐ τοῦ περὶ πολοῦ ἔποιεῖτο· ἀλλ' ὄχλος δὲ φλυαρεῖ· φάσκων
ἀλλὰ ἔα πατρόκλου ἥρωα· οὐ λέγω καλλίονα· οὐ μόνον πατρόκλου
ἀλλὰ ἀρᾶσθαι καὶ τοῦ λίρου αὐτοῦ τοῦ· καὶ ἔτι ἀγόρευσε· ὡς
τοῦ μεσόπορος πολὺ ὢν ὁ φθινόμερος· ἀλλὰ μὲν τοῦ ὀνήμα· μᾶλ
λον ἀνθρώπων τῶν τῶν ἀρχαίων οἱ θεοὶ τιμῶσι· τὸν περὶ τοῦ
ἥρωος· μᾶλλον μέν τοι θανεῖν μάχονται καὶ οὐ ποιοῦσιν·
ὅταν ὁ ἥρως μόνος τὸν ἥρωα τῶν ἀμφαίνει· ἢ ὅταν ὁ ἥρως τὸν
ἥρωα δικῶν· θεὸς γὰρ ἥρωα· ἥρωα δικῶν· ἢν θεὸς μάρτυρι·
διὰ ταῦτα καὶ τὸν ἀχιλλέα τῶν ἀλκαίων δοῦναι μᾶλλον τιμῆσαι·
ἔστι μὲν καὶ ἀνθρώπων ἀμφαίνειν ἀπὸ τοῦ τοῦτο· οὕτω δὲ ἔφη νέφη
ἥρωα θεῶν πρόβυτατον καὶ τιμιώτατον εἶναι κυριώτερον
εἶναι· εἰ ἀρχαῖος καὶ οὐ δαιμονίαν κτῆσιν ἀροῖς· καὶ ζωστὴς
τελευτήσαντι· φαίδρον μὲν· τοιοῦτόν τινα λόγον ἔφη πάρ·
μεσαὶ δὲ φαίδρον ἄλλου τινὰ εἶναι· ὃν οὐ σαφῶς διέμνη
μόνου ἥρωα· οὐ παρεῖσι· τὸν ἄνδρα σαφῶς λόγον δηλοῖ τὸ ἑαυτῶν· ὅτι οὐ καλῶς μοι δοκεῖ ἔφη δρᾶν προμελήσεσθαι
ἡμιόλιον· τὸ αὐλοῦ οὐ τοῦ παρωχῆσθαι ἄκομαι ζῶντος
ἥρωα τῶν· εἰ μὲν μὴ εἶσι ὧν ὁ ἥρως· καλῶς ἂν εἶχε· μὴ δὲ οὐ
μὴ ἔσεται εἶσι· μὴ ὄντος δὲ ὑπὸ ὀρθοῦ ἔσεται πρόσθεν
προρρηθῆναι· ὁποῖον δεῖ ἄνδρα εἶναι· ἔφη οὖν πέρας ἀσόμενος τοῦτο
ἄνδρα σωθῆναι· πρὸς τὸν μὲν ἥρωα φράσαι· οἷ δεῖ ἄνδρα
εἶναι· ὡς τὰ ἄνδρα ἔσεσθαι ἀξίως τοῦ θεοῦ ἄνδρα μὴ ἴσον· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἄνδρα ἥρωος ἀφροδίτης· μᾶλλον οὖν οὐσίας· ἔφη
ἀλλὰ ἥρωος· ὡς δὲ μὴ δύο ἔσεσθαι· δύο ἂν ἀρχὴ καὶ ἥρωος ἕξ

παυσανίας

τοῦ δούλου τὸ θεραπεύειν· μὴ μόνον γέ που προσβύτερα καὶ ἀμείνω τῶν
οὐρανοῦ θυγατέρων· μὴ δὴ καὶ οἴρανίαν ἔσομαι ζητῶν· μὴ δὲ
μᾶλλον πρεσβυτέρα. διὸ καὶ διώκω. μὴ δὴ πάντα δημοσιεύομεν ἁπλοῦν ἀρετὴν
καὶ ὁμοίαν δὴ καὶ ἕρπουσαν. τὸν μὲν τὴν ἑτέραν σωφροσύνην· πάντα δημόσιον
ὀρθοῦσθαι καλεῖσθαι· τὸν δὲ οἴρανίαν. ἔστω μὴ φάναι μὲν οὖν δὴ πάντα
τὰ τοιαῦτα· ἀλλ' ὅτι ἕκαστος ἑλίσσει. πειρατέον ἁπλῶν· πάντα
γὰρ πρᾶξις. ὃ δὲ ἔχει· αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς πρᾶγμα τὸ μὴ εἶναι. οὔτε
καλὴ· οὔτε αἰσχρά· οἷον οἶνῳ ἢ μέλι ποιοῦμεν· μὴ πίνειν· μὴ
ἀϊδίαν· μὴ διαλέγεσθαι οὐκέτι τούτων αὐτὸ καλὸν οὐδὲν· ἀλλ
λῆστῇ πράξει· ὃ ἂν πράττῃ· τοιοῦτο δὲ πέφυκε· καλὸν
μὲν γὰρ πρᾶγμα τὸ μὴ ὀρθοῦν. καλὸν μὴ ἴστασθαι· μὴ ὀρθὸν
δὲ αἰσχρόν. οὐ τοῦ δὴ καὶ τὸ ἕρπειν ὃ ἕρπον· οὐ παῦε ἔστι καλόν·
οὐδὲ ἄξιον ἔγκωμάζεσθαι· ἀλλὰ καλοῦ προτρεπόμενον ἕρπειν
ὁμοίως τῆς ἀρετῆς ἁπλῆς διώκοντος· ὃ μὴ ἐστὶν οἱ φαῦλοι
ἔστι καὶ ἐξέρπειν ὅτι ἂν τύχῃ. καὶ οὐ τοῦ ἔστιν οἱ φαῦλοι
τὸν αὐτὸν ἕρπουσιν· ἕρπουσι δὲ οἱ τοιοῦτοι· πρὸς τὸν μὲν οὐχὶ

οἱ ἐν τοῦ θεν ἀρχόμενοι ὁρᾶν· ὡς τὸν πίονα αἱ παρατεινόμενοι
καὶ κοιμίζουσι μόνοι· ἀλλ' οὐκ ἐξαπατήσαντος ὁ ἀφροσύνη
μὴ λαμὸν τοῦ· ὡς νῦν Καταβολάσαντος· οἱ χίσεσθαι ὡς ἄλλον
ἀποτρέχοντος· χρὴν δὲ καὶ νόμον εἶναι· μὴ ὁρᾶν παῖδον·
ἵνα μὴ εἰσαῦ δῆλον ποιῆ σου δὴ ἀμηλίσκεσ· τὸ γὰρ τῶν
παίδων τέλος· αὖ δῆλον οἱ τελευταῖοι· κακίας καὶ ἀρετῆς· τῶν
χρόνων τε περὶ καὶ σώματος· οἱ μὲν οὖν ἄρθοι τὸν νόμον τοῦτον
αὐτοῖς αὐτοῖσ ὄκοντος τίθεται· χρὴ δὲ καὶ τούτοις τοῖς
παῦδῆμων ὁρᾶσθαι· προσανάλκαίζειν τοιοῦτον· ὡς αὖ ὁρᾶν
καὶ τοῖν ὀλιγωτέρων μὴ κοῖν προσανάλκαίζομεν αὐτοῖς
καθόσον λῷον μεθαμὴ ὁρᾶν· οὗτοι γὰρ εἰσὶν οἱ καὶ τὸ ὄμειον
δοσ ποιοῦντο· ὡς σὺ τίνασ τολμᾶν λέγειν· ὡς αἰσχρὸν
χαρίζεσθαι ὁρᾶσθαι· λέγουσι δὲ εἰσ τούτους ἀπὸ μιᾶσ τοῦ·
ὁρῶν τοῦ αὖ τοῖν τὴν ὠφελίαν καὶ ἀδικίαν· ὥσει οὖν δῆπου
κοσμίως μὲ καὶ νομίμως ὁ τῷ ὧν πρᾶτ τὸ μὲν ἂν δίκαιος
φέροι· καὶ δὴ καὶ ὁ περὶ τὸν ὁρῶν τανόμος· ὃν μὲν ταῦτ' ἄλλασ πολε
σι· μοῦσαι ἀεὶ δοσ· ἁπλοῦσ γὰρ φέρεσαι· ὁ δ' ὃν θάδε καὶ ὃν λα
κεδαίμονι· τοῖ κίλοσ· ὁρῶ δὲ μὲν γὰρ καὶ ὁρᾶσθαι τοῖσ καὶ οὐμὴ
σοφὸν λέγειν· ἁπλοῦσ μὲν μοθῆναι Καλὸν· τὸ χαρίζεσθαι ὁρᾶ
σαῦσ· καὶ οὐκ ἄν τοῦ εἴποι οὕτε νέοσ οὔτε παλαιόσ· ὡς
ἀναγκαῖον· ἵνα οἱ μαι μὴ πράγματ' ἔχωσι· λόγοι πειρώμενοι
πείθειν τοὺσ νέουσ· ὡ τε ἀδίκως ἀποτελεῖν· τῶν δὲ ἰσομοίως
καὶ ἀλλοθι πολλαχοῦ· ἀναγκαίοις ἐμάσθη· ὅσοι ὑπαναγκαίοις
οἱ κοῦσι· τοῖσ γὰρ ἀναγκαίοις διὰ τὰσ τραμμίδασ ἀναγκαῖον τοῦ
τόνδε· καὶ ἡ μὲν φιλοσοφία καὶ ἡ φιλομμαθία· οὐ γὰρ ὄιμαι
συμφέρει· τοῖσ ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα φύεσθαι τῶν
ἀρχομένων· οὐδὲ φιλίασ ἰσχυρᾶσ· καὶ κοινωνίασ· ὁ δὴ
μάλιστα σῴζει· τὰ τε ἄλλα πάντα· καὶ ὁ ὁρᾶσθ ὁμοίως εἶναι·
ὁρᾶν δὲ τοῦτο ἐμαθον· καὶ οἱ θηβαῖοι δὲ τύραννοι· ὁ γὰρ ἀρίσ
τειτονοσ ὁρᾶσθ καὶ ἡ ἁρμοδιόνυφιλία νεωστὶ μὲν ὁμοθῆ
καταβλάπτουσι τῶν τὴν ἀρχήν· οὕτω σὺ μὲν ἀναγκαῖον δέεσθαι
χαρίζεσθαι ὁρᾶσθαι· κακίαι τῶν θεμένων κεῖται· τὸ δὲ μὴ

ἀρχόντων. πλεονεξίαι· τῶν δὲ ἀρχομένων, ἀναυδρίαι· οὐδὲ
καλὸν αὐτῶν ὁρμίσθη· διὰ τὴν τῶν θεμένων τὸ τυχὸν ὅρ
μον θαυμάζειν· καὶ ὁ πρόπορος οὐρῶν ὄντων κατανοήσας· ὅρμος γὰρ· ὃ τι λέγεται Κάλλιον
τὸ φανερόν ὅρμος· τοὺς λάθρα· καὶ μᾶλλον τῶν νομίμων τοῦτον
καὶ ἀρίστων καὶ ἀνδρικώτατον ὄντα· καὶ ὅτι οὐ τὴν παρακέ
λευσιν τοῖς ὁρῶσιν παρὰ πάντων θαυμαστήν· οὐχ ὅσον τὸ αἰσχρὸν
ποιοῦντι· καὶ ὄλον τι τὸ καλὸν δοκεῖν εἶναι· καὶ μὴ ὄλον τι.
ἀνδρικόν· καὶ πρὸς τὸ δυνατὸν χειρεῖν ὄλειν· ἐξουσιάζοντα νόμος
δέδωκε τοῖς ὁρασθῆναι, θαυμαστὸν ὁρμαθοῦσι ὧν
νεῖσθαι· οὐ· εἴπερ τολμῶντι ποιεῖν· ἄλλο τι οὖν διὸ καὶ φιλ. πῶς ἐπὶ μὲν τὰ κακὰ
βουλόμενος διαπράξασθαι πολὺν τοῦτο· φιλοσοφίας τὰ μὲν ὠφ. μᾶλλον.
μᾶλλον καὶ ποιεῖ δῆλον· ἢ γὰρ ἢ χρήματα βουλόμενος πα
ρά του λαμεῖν· ἢ ἀρχὴν ἄρξαι· ἢ τινὰ ἄλλων δῶν ἐθέλη
ποιῆσαι· οἱ αὐτοὶ ὁρασταὶ πρὸς τὰ ἀνδρικὰ καὶ ἱκετεύσαντες καὶ
ἀντιβολήσεις ὁρταῖς δεήσεσι ποιούμενοι· καὶ ὁρκώμοσίαν
τὸ· καὶ κοιμήσεις ὧν θέμις· οὐδαμοῦ δοῦλος οὐδεὶς· ὁμοδίαιτος ἀνὴρ
δουλώσειν οἷός τε ἦν ἐλεύθερος· καὶ ὑπὸ φίλων καὶ ὑπὸ ἐχθρῶν·
πρᾶξιν αὐτῶν τὴν πρᾶξιν καὶ ὑπὸ τῶν
τῶν μὲν, ὀνείδους· κολακείας ἀνελευθερίας· τῶν
δεινοῦ τῶν· ἐπιχωριάζοντος ὑπερφυῶς· τοῖς ὁρῶσι
ταῦτα καὶ τοιοῦτι· χάριν ἔστι· καὶ δόξαν ὑπὸ τοῦ
νόμου ἀνδρὸς ὀνείδους πρᾶξιν· ὡς καλόν τι πρᾶγμα
διαπραττομένου· ὃ δὲ δεινότατον ὡς λέγουσι οἱ πολλοί.
ὅτι καὶ ὁμνύναι τι· νόσοις συμφορᾶς μὴ παρὰ θεῶν ἓν κατὰ τῶν
ὅρκων· ἀφροδίσιον γὰρ ὅρκον· οὕτω φασὶν εἶναι· οὕτω καὶ θεοὶ
καὶ αὐτοὶ τοσαύτην ἐξουσίαν πεποίηκασι τοῖς ὁρῶσι· ὡς ὁ νόμος
φησὶ νόσον ὁρᾶν δὲ· ταύτῃ μὲν οὖν οἱ ἠθεῖοι αὐτός· καλὸν
νομίζεσθαι ὁρᾶν τὴν δὲ τὴν πόλει καὶ τὸ ὁρᾶν τὸ φίλους
μίσεσθαι τοῖς ὁρασταῖς· ἔστι δ' ἂν δὲ τοῦτο μοῦσα ἐστὶ
σαν τὸ οἱ τοῖς ὁρωμένοις μὴ ἐᾶν διαλέγεσθαι τοῖς
ὁρασταῖς· καὶ τοῖς παιδαγωγοῖς ταῦτα προστάττομεν οἱ.

λιλικιῶται δὲ καὶ ὄθροι ὀνείδ̓ ζοισιν μᾶλλον τοῖς οὐτομήδ̓ ὄνειδ̓ ζον ταῦτα οἱ πρόβυτροι μὴ δικαίως λύωσι· μὴ δὲ λοιδορῶσιν ὥσπερ Κόρθων λέγοντας εἶσ δὲ ταῦτα πῶς αὐ μλέτας. ἢ μὴ σαι τὰν παλιν αἰσχρὸν τὸ τοιοῦτον ὄνειδος νομίζεσθαι· τὸ δὲ, οἶμαι ὃ δεῖ· οὐ χαίπλοῦς ἐστιν ὅπερ ὄς ἂν χρῶ ὀλέχθη· οὔτε καλὸν εἶναι αὐτὸ καθ̓ αὑτό. οὔτε αἰσχρόν· ἀλλ̓ αἰ καλῶς μὲν πρὸς τὸ μέρος, καλόν· αἰσχρῶς δὲ, αἰσχρόν· αἰσχρῶς μὲν οὖν ἔστι πονηρῶι τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι· καλὸν δὲ, χρηστῶι τε καὶ καλῶς· πονηρῶι δὲ ἐστὶν ὁ κεῖνος ὁ βραστὸς· ὁ παῦλος· ὁ τοῦ σώματος μᾶλλον βροτὸν ἢ τὸ τιμῶν· καὶ γὰρ οὐ δεμόνιμός ἐστι μᾶλλον τοῦ δεμονίμου βροτὸν πρᾶγματος· αἰ μὲν γὰρ τῶι τοῦ σώματος ἄμ̓ θεῖ λήμοντι οὖν πορίζεται, οἷς χαται ἀπὸ παύλου· πολλοὶ λόγοι καὶ ὑποφέσεις κατασχόντες· ὁ δὲ τοῦ ἤθους χρηστοῦ ὄντος βραστός· διαμένει αὖτε μονίμως τὰ κείστου τοῦτον δὴ μοῦλται ὁ ἡμέτερος νόμος· οὗ καὶ καλῶς ποιοῦσι νίζειν· καὶ τοῖς μὲν, χαρίσασθαι· τοῖς δὲ διαφθύρην· διὰ ταῦτα οὖν· τοῖς μὲν, διὰ κεῖνα παρακελεύεται· τοῖς δὲ, φθύρην· ἀφονοθέτων καὶ μασαρίζων· τὸν τέρφνον ποτὲ ἐστὶ μὲ ὀρφῶ· καὶ τὸ τέρφνον ὁ βρώμενος· οὗ τοῦ δὴ καὶ ὑποταύτης τῆς αἰτίας· πρὸς τὸν μὲν· τὸ αὐλίσκεσθαι ταχὺ· αἰσχρὸν ἡγοῦμαι· ἵνα χρόνος ὠφελήται· οὐ δὴ δοκεῖ τοῖς πολλοῖς καλῶς μασαρίζειν· ἴσως τοι· τὸ ὑποχρήματον δὲ ὑποπολίτη καὶ δυναίμεσον αὐλῶναι αἰσχρόν· ἐάν τε καλῶς παίσχων παίζηι· καὶ μὴ καταφρονῆται· ἀπ̓ τοῦ βρωτοῦ μέρος ἓν χρήματος ἢ εἶσ διαπραίξεις πολίτη κακῶς· μὴ καταφρονῆσθαι· οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τοῦτον οὔτε ὑβριστὸν οὔτε μόνιμον εἶναι· χωρὶς τοῦ μὴ δὲ πεφυκέναι ἀπ̓ αὐτῶν μόνιμα ἀμφιλίαν· μᾶλλον λάβοιεν τοῖς ἡμετέροις νόμοις ὁ δὸς· εἰ μὴ ἢ καλῶς χαρίεσθαι βραστῆι παιδικά· ἔστι γὰρ ἡμῖν νόμος· οὐ σωφρόσι τοῖς βραστοῖς ὧν· δουλεύειν ἐθέλοντα ὧν τὴν οὖν δουλείαν τοιαδικοῖς· μὴ κολακεία εἶναι μὴ δὲ δωρεῖσθαι τοῦτον· οὕτω δὴ

καὶ ἀλλὰ μία μόνον δουλάων ἐκούσιος λάφυρα ἐστὶν οὐ κάρη δὲ
ασσ· αὕτη δέ ἐστιν ἡ περὶ τὴν ἀρετήν· ἡ μὲν γὰρ ἐλευθερία
ἡμῖν· ἐάν τις ἐθέλῃ τινὰ ἐθέλειν παιδεύειν· ἡ μὲν μισθὸς δικά
μον ἀμείνων ἐστὶν ἐσθαι· ἢ κατὰ σοφίαν τινά· ἢ κατὰ ἄλλο
ὁτιοῦν μέρος ἀρετῆς· αὕτη αὖ ἡ ἐθέλουσα δουλία· οὐ καὶ χρὴ
ζῆν αὐτὸν δὲ κολακάων· διὰ δὴ τοὺς νόμους τούτους ἐξεμάλην
ἐστὶ ταὐτὸ, τόν τε περὶ τὴν παιδείαν· καὶ τὸν περὶ τὴν
φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετήν· εἰ μέλλει ἐξεμιλλᾶσθαι
καλὸν νομίζεσθαι τοῖς ἔρασταῖς εἶναι δὲ καὶ χαρίσασθαι· ὁ γὰρ
γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν· ἔρασταί τε καὶ παιδικά· μόνον
ἔχων ἑκάτερος· ὁ μὲν χαρισάμενος παιδικοῖς παιδικοῖς ὑπη
ρετῶν ὁτιοῦν· δικαίως ἂν ὑπηρετῶν· ὁ δὲ τοῖς ποιοῦντι
αὐτὸν σοφόν τε καὶ ἀγαθόν· δικαίως ἂν ὑποφ
νῶν· καὶ ὁμὲν, λέγων ἀμείνων εἰς φρόνησιν καὶ τὴν ἄλλην
ἀρετὴν· ὁ δὲ· δεόμενος τὸ παιδεύειν
καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι· τότε δὴ τοῦτον ἐξεμιλλᾶτο
τὸν νόμον ταυτὸν τὸν νόμον μὴ ἀρχοῦ ἐν ταύτῃ ἐξεμιλλᾶτο
τὸ καλὸν εἶναι παιδὶ καὶ ἐρασταὶ χαρίσασθαι· ἄλλο τι δὲ
οὐ λαμοῦ· ἐᾶν τούτοις καὶ ἐξαπατηθῆναι οὐδὲν αἰσχρόν·
ἐᾶν δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι· καὶ ἐξαπατωμένοις· αἰσχύνης
φέρει· καὶ μή· εἰ γάρ τις ἐρασταὶ σοφὸν πλουσίοις· πλούτου ἐμέ
καὶ χαρισάμενος ἐξαπατηθείη ἐξεμιλλᾶσθαι χρήματα·
ἀρα φανερόν τοῦ ἐρασταῦ πέρι τοῦ· οὐδὲν ἕνεκα τοῦ αἰσχροῦ·
δοκεῖ γὰρ ὁτιοῦν τόγε αὐτοῦ, ἐᾶν λέγειν ὅτι ἐρᾷ καὶ χρημά
τοῦ ὁτιοῦν ἀν· ὅτι οὖν ὑπηρετοῖ· τοῦτο δὲ οὐ καλόν· κατὰ
τὸν αὐτὸν δὴ λόγον· καὶ εἴ τις σοφίας ἕνεκα χαρισάμενος·
καὶ αὐτὸς σοφὸν ἀμείνων ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν ἐρασταῦ
ἐξαπατηθῇ, ἀρα φανερόν τοῦ ἐκείνου κακοῦ καὶ οὐκ ἐκτη
μένου ἀρετῆς· ὅμοιος καλὴ ἡ ἀπάτη· δοκεῖ γὰρ αὖ καὶ οὗτος
τὸ καθ' αὑτὸν δεδηλωκέναι· ὅτι ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τοῦ
βελτίονα νομίζεσθαι· πᾶν ἀν· ἐάν τι προθυμηθῇ· τοῦτο δὲ
αὖ· ἐάν τε καὶ μὴ ἐπιτύχῃ· οὐδὲν πάντως γε καλὸν· ἀρετῆς ἕνεκα

χαρίζεσθαι· οὗτος ἐστὶν ὁ τὴν σὴν ἁμαρτίαν βαστάσας καὶ ἀνοίσας τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν καὶ πολλοῦ ἄξιος· καὶ πόλεις καὶ διάταγας πολλὰς ἔστι μεθ' ἁγίων ἀγγέλων ποιεῖσθαι πρὸς ἀρέσκειαν· τὸν τοῦ βροτοῦ μὲν αὐτὸν αὐτοῦ· καὶ τὸν βρωθέντα· οἱ δὲ ἄλλοι πάντες· τὴν δὲ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ταῦτα σοι ἔφην ὅτι τοῦ σώματος χρῆμα ὦ φαιδρὲ περὶ βρωτοῦ σιγήσομαι· πάντα σαμίου δὲ πάντα σαμένου· διδάσκουσι γάρ με ἴσα λέγειν οὗτοσὶ οἱ σοφοὶ· ἔφην ὁ ἀριστόδημος· δεῖν μὲν ἀρίστου φάρμακα λέγειν· τυχὸν δὲ αὖ τοῖς τινὰ· μὴ ὑποπλησμονῆς· μὴ ὑπό τινος ἄλλου· λύπαν ἔστι ποτὲ κινεῖν· καὶ οὐχὶ ὀνήσιμον εἶναι· ἀλλ' ἥ πάνυ αὐτὸν· ὅμως τὴν κάτω γὰρ αὐτοῦ τὸν ἰατρὸν βρυζίμαχον καταστρέφεσθαι· ὦ βρυζίμαχε· δίκαιος εἶ· λῆρα σοι μεμέλητο λογίου· λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ ὅσα ἂν ἐγὼ παύσωμαι· καὶ τὸν βρυζίμαχον ἡπάνυ· ἀλλὰ σοὶ μὲν ἔσται ταῦτα· ἐγὼ μὲν γὰρ βρωτὸν ὅμως τοιοῦτον μέν εἰ· οὐ δὲ ἴσως οἷον πάνυ σοί· ὅμως τῷ ἐμοὶ· ὅμως δὲ οἷον ἐγὼ λέγω· ἐὰν μέντοι ἐθέλῃ πόσιν χρεὼν ἅπαντα ἔχοντι· σοὶ ἴσως· εἰ δὲ μή, ὅ τι ἂν αὐτῷ κομψύλιον· εἰδέναι παύειν ἵ χρεών ἐστιν· ἀναλωτικὸν τι τοιοῦτον οἷον κινήσαντα τὴν ῥῖνα, πάρεστι· καὶ ἐὰν τοῦτο ποιήσῃ ἅπαξ ἢ δίς· καὶ ἥ πάνυ ἵ χρεών ἐστι, παύσεται· οὐ καὶ φθάνοις λέγων εἰ πάνυ τὸν ἀριστοφάνη· ἐγὼ δὲ ταῦτα ποιήσω· ἥ πάνυ τὸν βρυζίμαχον· δοκεῖ τοίνυν μοι ἀναγκαῖον εἶναι καὶ φαιδρὸν παντάπασιν ὁρμηθέντα τὸν λόγον ἀναλῶσαι· οὐχὶ καὶ ὡς ἀπειθήσοντι· δεῖν ἐμὲ πειρᾶσθαι· τέλος ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ· τὸ μὲν γὰρ διπλοῦν εἶναι τὸν βρωτὸν, δοκῶ μοι καὶ ἀλλοῖς διηλέσθαι· ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐστὶν ἐπιτήδειος τυχὸν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν καλόν· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα· πολλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς τε σώμασι τοῦ παντὸς τῶν ζώων· καὶ τοῖς ἐντὸς ὑλῇ φυομένοις· καὶ ὡς ἔστιν ἥ πάνυ· ἐν πᾶσι τοῖς οὖσι· καθαίρειν μοι δοκῶ· ἐκτὸς ἱ ατρικῆς τῆς ἡμετέρας τέχνης· ὡς μέγας καὶ θαυμαστὸς· καὶ ἐπὶ πᾶσ ὁ θεῖος λόγος· καὶ κατὰ θρόπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα· ἄρξομαι δὲ ὁμοίως

ἐκτοῦ αὐτομάτου:

ἐναναφάριτον

ἐπὶ θεραπείας τῆς λιμοῦ:

ὡς φαίνεται ὡς ὁμολογῶ ἥ πάνυ τοῦτο σχῆμα πίσσα παρὰ τοῖς παλαιοῖς· καὶ ὡς ἥ πάνυ ἴσως· καὶ ἴσως θρύθεται ὡς ὡς φαίνεται ἴσως· ἐπεὶ δὲ καὶ δημοσθένης λέγει ἐκ φορᾶς οἷον ὡς φαίνεται ὡς ἥ πάνυ· οὐ μαίνεται δὲ τὸ αὐτό:

ἰατρικὴν λέγομ. ἵνα καὶ προβύομεν τὴν τέχνην. ἡ γὰρ φύσις τῶν σωμάτων. τὸν δὲ πλοῦν βραστὸν τοῦτον ἔχει. τὸ γὰρ ἡδὺ τοῦ σώματος καὶ τὸ μοσσῶν, ὁμολογοῦμεν. ὃ σὺ βρότ τε καὶ ἀνόμοιόν ἐστι. τὸ δὲ ἀνόμοιον, ἀνομοίων ἔστι θυμεῖ καὶ βραῦ. ἄλλος μὲν οὖν, ὁ ἔστι τοῖς ἡμείνοι βρωτός. ἄλλος δὲ ὁ ἔστι τοῖς νοσώδει. ἔστι δὴ ὃ σὺ βρότ ἄρτι παυσαμένου θλῖβ. τοῖς μὲν ἀνθοῖς. καλὸν χαρίζεσθαι τῶν ἀνθῶν. τοῖς δὲ ὠκολάστοις ἀνιαρόν. οὕτω καὶ βρ αὐτοῖς τοῖς σώμασι. τοῖς μὲν ἀνθοῖς βκαίου τοῦ σώματος καὶ ἡμείνοις. καλὸν χαρίζεσθαι ξδή. καὶ τοῦτό ἐστιν, ὃ ὄνομα τὸ ἰατρικόν. τοῖς δὲ κακοῖς καὶ νοσώδεσιν. ἀνιαρόν. καὶ δεῖ ἀχαριστὴν εἶναι τὸ τέχνη κοὐ εἶναι. ἔστι γὰρ ἰατρικὴ ὡς βρ κεφαλαί ὡς ξπεῖναι ἡ μὴ μὴ τῶν τοῦ σώματος βρωτικῶν πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν. καὶ ὁ διαμνώσκων βρ τούτοις τὸν καλὸν τὲ καὶ ἀνιαρὸν βρωτάν. οὗτός ἐστιν ὁ ἰατρικώτατος. καὶ ὁ μετὰ ταῦτα βρωτάν. καὶ ἀλλεῖν ποιῶν. ὃ ἀπ ἄρτι τοῦ βρότου βρωτός. τὸν βρομκτὴν σαυτῶν. καὶ οἷς μὴ βρέστιν βρωτός. δεῖν διάγνων ἑαυτ. ἵνα αὖ μόριον βυποίησαν. καὶ βρόν τὰ βξβλεῖν. ἀμαθοῦς ἂν ᾖ δὴ μόριος ἐμ

ἐκ διαφερομένων ἐστὶ εἶναι· ἀλλ' ἴσως τὸ δὲ ὑπολείπειν ὅτι
ἐκ διαφερόντων πρότερον τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος· ἔοικε ταὐτὰ
ρον ὁμολογήσαντων· νέρμων μὲν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης· οὐρα
δή που ἐκ διαφερομένων μὲν ἐστὶ τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος· ἁρμονία
ἀνείη· ἡ γὰρ ἁρμονία συμφωνία ἐστί· συμφωνία δὲ ὁμολογία
τίς· ὁμολογίαν δὲ ἐκ διαφερομένων ὅσον ἂν διαφέρωσιν·
ἀδιάφωνον εἶναι· διαφερόμενον δὲ οὐ καὶ μὴ ὁμολογοῦν· ἀ
διάφωνον ἁρμόσαι· οὐ σώζεται καὶ ὁ ῥυθμός· ἐκ τοῦ ταχέος
μα βραδέος· ἐκ διαφερομένων πρότερον· ταῦτα δὲ ὁμολογη
σάντων νέρμονος· τὴν δὲ ὁμολογίαν πᾶσι τούτοις· οὐ σώζεται
λὴ ἰατρική· ἐν ταύτῃ μουσικὴ ἐντίθησιν· ὅρους καὶ
ὁμόνοιαν ἀλλήλοις ἐμποιήσασα· καὶ ἔστιν οὖν μουσικὴ
περὶ ἁρμονίαν καὶ ῥυθμόν· ὅρῳ τι κοῦν ἔοικεν εἶναι· καὶ ἐν
εἰδέναι τὸ αὐτὸ τὴν τῆς σαπέως· ἁρμονίας τε καὶ ῥυθμοῦ· οὐ
δὲν χαλεπὸν τὰ ὅρῳ τι καὶ διαμνημονεύσειν· οὐδὲ ὁ διπλοῦς
ὅρος· ἐν ταύτῃ θα ποσὸς ἐστιν· ἀλλ' ἔστι δ' ἂν δέλη πρὸς τοὺς ἀρχ
καίως χρήσθαι ῥυθμοῖς τε καὶ ἁρμονίαις· λὴ ποιοῦντας· ὁ δὴ
μβλοποιΐαν καλοῦσιν· λὴ χρόμενον ὀρθῶς τοῖς τοιούτοις
μένοις μελῳδίᾳ τε καὶ ῥυθμοῖς· ὁ δὴ παιδεία ἐκλήθη· ἐν
ταύτῃ θα δὴ καὶ χαλεπὸν· καὶ ἀφ' ταύτης δημιουργοῦ δή· πάλιν
γὰρ λέγει ὁ αὐτὸς λόγος· ὅτι τοῖς μὲν κοσμίοις τῶν ἀνδρῶν
καὶ ὡς ἂν κοσμιώτεροι γίγνοιντο οἷς μὴ πρέπον ἐστὶ τοῦτο· δεῖ χαρί
ζεσθαι καὶ φυλάττειν τὴν τούτων ὄρεξιν· καὶ οὗτος ἔστιν ὁ
καλός· ὁ ὁραμιος· ὁ τῆς ὁραμίας μούσης ὅρος· ὁ δὲ πο
λυμιάστης· ὁ παμδήμος· οὐ δεῖ δὴ λαμβάνειν προσφόρων·
οἷς ἂν προσφέρηται· ὁ ποσός ἐστιν· τὴν μὲν ἡδονὴν αὐτοῦ καρπού
σθαι· ἀκολασίαν δὲ μὴ δεῖ ἂν ἐμποιήσει· ὡς σώζεσθαι
λλοτέρα τέχνη μᾶλλον ὄργανον τοῖς περὶ τὴν ὀπτικὴν
τέχνην ἴσον θεμένοις καλοῦ χρήσθαι· ὡς ἀεὶ δὲ μόσουτὴν
λὴν δοκὴν καρποῦσθαι· καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν ἰατρικῇ
καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις καὶ τοῖς θείοις
καθόσον παρέκει φυλακτέον ἐκάστοις τοὺς ὅρους τούτους μᾶλλον

ἐστὶ καὶ ἡ τῶν ὀρῶν τοῦ ὄρους αὐτοῦ στάσις. μεσαὶ ἑαυτῶν
φοτεροῦσι τοῦτον. καὶ ἐστὶ δ' αὐτῶν μὲν πρὸς ἄλλήλους τοῦ κόσμου
τιμιώτερος τοῦτος. ἀνωφελὴς δὲ φορὰ ὄλεθρον. καὶ τὰ θερμαὶ. καὶ τὰ
χρῶ. καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρὰ. καὶ ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν λαμβάνει
σώφρονα. ἡ κεῖ φθορὰ τοῦ ὑγιεινοῦ τὸ καὶ ὑγίεια ἀνοίσει
καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς. καὶ οὐδὲν ἡ δ' κησθμ.
ὁ τῶν δὲ ὁ μετὰ τὸν ὑμετέρου τρόπος. ὄκρα τε ἄβροσ περὶ
τὰ τοῦ ὄρους αὐτοῦ ὄρεα μόρια, διέφθειρε τὸ πολλὰ
καὶ ἡ δ' κησθμ. οἵτε γὰρ λοιμοὶ φιλοῦσι γίγνεσθαι ὄκτὼν
τοιοῦτον. καὶ ἀλλ' ἀνόμοια πολλὰ μοσήματα καὶ τοῖς θη
ρίοις καὶ τοῖς φυτοῖς. ἐς μὲν τὰ χαλαζαι καὶ χάλαζαι ὄρυ
σίμαι. ὄκπλεθρον ὑξίας καὶ ἀκοσμίας περὶ ἄλλήλας τῶν
τοιοῦτον γίγνεται ὄρος τὸ καῦμ. ὧν ἐστὶ μὴ περὶ ἀὶ ἀφανὲς
φορὰς καὶ ὑμετέρου ὄρεος. ἀστρονομίαν καλεῖται. ὅτι τοῖ
νων καὶ αἰθυσίαν ἀπασαν. καὶ οἷσ μαντικὴ ἐστὶ αὐτῷ. τὰν
τα δέδεικται περὶ θεοῦ τε καὶ αὐτοῦ πρὸς ἄλλήλους κοινω
νίαν. οὐ περὶ ἄλλο τί ἐστιν. ἡ περὶ ὄρους τοῦ φυλακικὸν τε
καὶ ἴασιν. τὰ γὰρ ἡ αὐτὰ μὴ φιλᾷ γίγνεσθαι. ἐναντία
τοῖς τοῦ κόσμου ὄρους τιχαρίζηται. μὴ δέ τι καὶ τὸ αὐτὸν καὶ
πρὸς ἓν ὑμετέρου ὄρος. ἀλλὰ περὶ τὸν ὄρον. καὶ περὶ
νομέας καὶ ζῶντας καὶ τελευτηκότας ἢ περὶ θεοῦ.
ἀλλὰ πρὸς τὸ τάκτας τὴν μαντικὴν ἐστὶ κοπὴν τοῦ ὄρους
καὶ ἴατρείαν. καὶ ἐστὶν αὐτὴ μαντική. φιλίαν θεῶν καὶ
ἀνθρώπων δημιουργός. τοῖς ἐστὶ ταῦτα τὰ κατ' ἄνθρωπον ὄρος
τὶ καὶ. ὅσα τείνει πρὸς θέμιν καὶ ὁσιότητα. οὕτως πολλὴ
καὶ μεγάλη. καὶ ἄλλον δὲ τοῦσαν λιμὸν ἐξ ἀλλήλων
μὴ. ὁ τοῦ ὄρους. ὁ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα μὴ ὄρος φροντίζοντος
καὶ δικαιοσύνης ἀποτελούμενος καὶ παρὰ μὴν. καὶ παρὰ
θεοῖς. οὕτως τὴν μεγίστην λιμὸν ἐξ ἀλλήλων
δυσμενίαν παρασκευάζει. καὶ ἀλλήλοις δημιουργὸν
ὁμιλεῖν. καὶ φίλους εἶναι. καὶ τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν
θεοῖς. ὅσον μὴ οἷόν τε καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὑμῶν, πολλὰ

παραλείπω. οὐμὴν τοι ἐκαίνῳ. ἀλλ' εἴτι ἐξελίπον; σὸν θρίον
ὦ ἀριστόφανες ἀναπλήρωσαι. ἢ εἴπως ἄλλως σὺν μοὶ ξύλα
ξυλλέγειν τὸν θεόν, ξυλλέγειν, ὡς εἰδὴ καὶ τηλι-
λῳδὸς ὢν ᾄσαι: ἐκδέξαι μέν οὖν ἔφη εἰπὲ μοὶ τὸν ἀρι
στοφάνη ὅτι καὶ μαίνεσθαι. οὐμὴν τοι γε τὸν πατέρα
μὴν προσθήκην ἄνθρωπε αὐτῇ. ὃ δὲ μὲ θαυμάζειν. ὅτι τὸ
κόσμιον τοῦ σώματος ὡς ἐθέμεις τοιοῦτον τὸ φρόνημα καὶ γὰρ
μαλισμόν, οἷον καὶ ὁ πατὴρ ἐστί. πάνυ γὰρ ἐν θεοῖς
σαπρός. ὡς εἰδὴ οὖν τοὺς τὸν πατέρα προσθήκην ἐκάνει καὶ τὸν
βρυζίμαχον ὦ γαθὲ φάναι ἀριστόφανες. ὅρα τί ποιεῖς.
γελοῖα ποιεῖς μᾶλλον ἢ ξύλα. καὶ φύλαξ κύμε τοῦ λόγου
ἀναξυλλαζεῖς γίγνεσθαι τοῦ σαυτοῦ. ἐάν τι γελοῖον εἴπω;
ἔξεστί σοι ἐρεῖν ἡμῖν ξύλα. καὶ τὸν ἀριστοφάνη γελάσαντα
ἔφη. ἔξεστιν ὦ βρυζίμαχε. καίμοι ἐγὼ ἀρρητα ταῦτ' εἴρη
κέναι. ἀλλὰ μή με φύλαττε. ὡς ἐγὼ φοιτῶ μὲν περὶ τὸν
μέλλοντα ῥηθήσεσθαι. οὐ τὴν μὴ γελοῖα εἰπεῖν. τοῦτο μὲν
γὰρ ἀνάγκη. καὶ τὴν ὀνήσιν ἐρεῖν μοὶ σὺν ἐγὼ χάριν.
ἀλλὰ μὴ κατα γέλασαι: καὶ λέγειν γε φάναι ὦ ἀριστοφά
νης. οἱ εἰ ἐκφύξεσθαι; ἀλλὰ προσέχε τὸν νοῦν καὶ
οὐ πάσχειν ὡς δεῖ σὲν λόγῳ. ἴσως μὲν τοι ἂν δόξειμοι ἀφι
κέσθαι: καὶ μὴν ὦ βρυζίμαχε ἐξεῖναι τὸν ἀριστοφάνη. ἀλλὰ νῦν
ἐᾶν ἔχω λέγειν. ἢ ἵνα σύ τε καὶ παυσανίας ἐξαπατῶ. ἐμοὶ γὰρ
δοκοῦσιν οἱ ἄνδρες οὗτοι τὰ πάντα τῶν τοῦ βρέττου δεῖσθαι οὐκ ἀποθνήσκειν.
ὡς εἰ ἀθανάτου μέλλοιτε. μέχρι ἂν αὐτοὺ ἡ βραὰ κατασκευάσῃ. καὶ
καλοῖτο. καὶ θυσίας ἂν ποιεῖν μεγίστας. οὐ χάσκοντες τούτων οὐ
δεῖν μέλλειν περὶ αὐτῶν. δεῖν πάντων μάλιστα μέλλειν. ἐὰν γὰρ
θεοῖν φιλανθρώπου τύχωσι ὡς ἔοικε τοῦ κομήτου τε ὃν τῶν ἀνδρῶν. καὶ ἡ ἀστρὸς
τούτων. ὃν ἡ ἀθανασία. μεγίστη εὐδαιμονία ἂν τοῖς ἀνθρώποις γένοιτο
εἴη. ἐγὼ οὖν πειράσομαι ὑμῖν. εἰσηγήσασθαι τὴν δύναμιν αὐτοῦ. ὑμεῖς
δὲ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε. δεῖ δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν
τὴν ἀνθρώπων φύσιν. καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς. ἡ γὰρ παλαιὰ ἡμῶν
φύσις. οὐχ αὐτὴ ἦν πέρυσιν. ἀλλ' ἄλλοία. πρῶτα μὲν γὰρ, τρία ἦν τὰ

ἀριστοφ

γόμη τῶν ἀμφορέων, οὐχὶ σπόρμῳ δύο ἄρρεν καὶ θῆλυ· ἀλλὰ καὶ τρί-
τον προσλῶν κοινὸν ἅπασι τούτοις. οὗ μὲν ὀνόματι λοιπόν. οὗ
τὸ δὲ λιφάνιαν· ἀμφορόμορφον γὰρ τὸ τέρμα λῶν. καὶ εἶδος καὶ ὄγκῳ
ἕξ ἀμφορέων. κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος· νῶν δὲ οὐκέτι ἐν
ἀλλὰ λιφόμενον δεῖ ὀνόματι κείμενον· ὥστε τὸν ὁλόμολον καὶ σπου τοῦ
αὐτοῦ τὸ εἶδος προσῳκειωμένον· νῶν τὸν καὶ πολύφορον κύκλοι ἔχον· χείρασ
δὲ τὸ παρὸν εἶχεν· καὶ σκέλη παῖ ἴσα ταῖς χοροῖ· καὶ πρόσωπον
δύο· ὥσαυτως κυκλοτρεῖ· ὁμοίαν παύτη· κεφαλὴν δὲ ὥσαμφο
τέροις τοῖς προσώποις ὄμματα τίοις κειμένοις· μίαν· καὶ ὧν τὸ
τὸ παρὸν· καὶ ἀνδρεία δύο· καὶ τἄλλα πάντων ὡς ἀπὸ τούτων
ἅπτεσθαι καὶ ὄρθιον δὲ καὶ ὀρθὸν ὡς σπόρμῳ, ὁποτέρως ἐπὶ
μυλληθείη· καὶ ὁπότε ταχὺ ὁρμίσθη ἐλθεῖν· ὡς σπόροι κύμα
σῶν τε· καὶ εἰς ὀρθὸν ταῖς σκέλεσι πρὶν φθορόμενοι· κύμασι
κύκλοι· ἐν δὲ δυσὶ ταύταις τρίαις τὰ γόμη καὶ τοιαῦτα· ὅτι μὲν
ἄρρεν ἐνὶ τοῦ λίου τὴν ἀρχὴν ὄγκιον· τὸ δὲ θῆλυ τῆς μικρὸν·
τὸ δὲ ἀμφορέων μετέχον· τῆς ὀλίγης· ὅτι καὶ ἡ ὀλίγη ἀμφο
τέρων μετέχει· σπόρι φθορὶ δὲ δυσὶν ἐν καὶ αὐτοῖς καὶ ἡ πορφύρα
αὐτοῖν, διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὁμοίαν εἶναι· ἐν οὖν τὴν ἰσχὺν ἁμὰ
καὶ τὴν ῥώμην καὶ τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον· ὥστε χείρασθαι
δὲ τοῖς θεοῖς· καὶ ὁ λέγει ὁ μικρὸς περὶ ἑτέρου τινὸς καὶ ὧν του, περὶ
ἐκείνων λέγεται· τὸ εἶδος τὸν ὁρμαθὸν ἀμφαίνασιν ἐν χρείαν ποι
ῆν· ὡς ἐν θησομένων τοῖς θεοῖς· ὁ οὖν ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι θεοί·
ἐνυλεῦον τὸ ὅτι χρὴ αὐτὸν ποιήσαι καὶ ἵ πόρων· οὔτε γὰρ
ὅπως ἀποκτείνῃ ἐν εἶχον· ὡς σπόρτον μίαν τὰς κεφαλὰς
σῶν τε· τὸ γόμος ἀφανίσειεν· αἰτίη μὲν γὰρ αὐτοῖς καὶ ἵ θρασὺ
παρὰ τὸν αἰῶνα λιφανίζεο· οὔτε ὅπως ἐῶεν· ὑπολαίνῃ·
μόνον δὲ ὁ ζεὺς ἐνόησεν· λέγει· ὅτι δοκῶμεν ἔχειν ἔφη μάχα
μὴν· ὡς ἀν ᾖ τε ἀροῖ· καὶ πάντα ἐνὶ τὸ ἀκολασίαν ἀπὸ
νέσπορον γονόμενοι· νῶν μὲν γὰρ αὐτὸν ὄφη διατεμὼν δίχα
ἕκαστον· καὶ αἴμα μὲν ἀπὸν ἐσπορεῖσθον ταῦ· αἷμα δὲ χρῆσ
μὸν πόρον ἡμῖν· διὰ τὸ πλείω τὸν ἀριθμὸν γόνον ἔμεν· καὶ μᾶ
λιστα ἐν ὀρθοῖ ἐσπορεῖσθαι· ἐὰν δέ τι δοκῶμεν ἀπολαίνειν

ἀσκωλιάζω ἐγκρίσσω μὲν τὸ ἴσον τοῖς ἀσκοῖς ἄλτεσθαι· ἐφ' οἷς ἀλλήλων μέρος τι ὀλισθάνειν μηδ' οὐδὲν ἁπλῶς· πηδᾶν δὲ ἐξ ἴσου τοῖς σκέλεσιν ἅμα καὶ ἐφ' ἑνὸς μόνου ἴσου τοῦ ἑτέρου σκέλους·

καὶ μὴ ἐθέλουσι μ' ἡ συχία ἀίζειν· σαύλιν αὖ ἔφη τε μὲν δίχα ὅσσ τὸ θῆρος σπορδόδην τοι σκέλοιν ἀσκωλιάζοντε· ταὶ τ' ἀφ' ἑσπόμ· δὲ μὲν ἐτέρου ἀμοῖν δίχα ὡς ἄρ οἱ ταὶ ὦ αὐτέμοντε καὶ μᾶλλον τὸ παρίχειν· ἡ ὡς ἄρ οἱ ταὶ ὦ αὐταῖσ θριξίν· οἵ τιν' αὖ δὲ τέμοι, τὸν δ' ἑπόλλω ἐκ κάλυβ τόπε πρόσω πορ μεταπαρέφην· καὶ τὸ τοῦ αὐχένος ἥμισυ· πρὸς τὴν τομήν· ἵνα θοὐμήνος τὴν αὐτοῦ τιμὴν σιν· κόσμια τέρος εἰ ἡ ὄμος· καὶ τἆλλα ἴ αὐθαι ἐκ κάλυβον· ὁ δὲ, τό, τε πρόσωπον μετάρεφε καὶ σωκάλκομ-παν τα χόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα μὴ καὶ λουμένων· ὡς ἄρ τὰ σάσσα πα καλαί τια ἐν ἀπόμαι ποι ὧν δ' ἑπόδει κατὰ μόνα τὴν γα στέρα· ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι· καὶ τἄσ μὲν ἄλλα ῥυτῖ δαι τἀὸ πολλά· ἐξελέαμε καὶ τὰ αἰήθη διὰ ἵρ θρου· ἔχοντί τοι οὕτω ὄρ γανον· οἷ ὃν οἱ σκυτοτόμοι τὸν μὲν ἄρ τὸν καλὸ πολυλλοῦ μοντε τἀὸ τὸν σκυτοῦ ῥυτίδας· ὀλίγα δὲ κατὰ λιπόντε τἀὸ πρὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα· ἧ τὸν ὀμφαλόν· μὴ ἧμείον εἶναι τοῦ παλαιοῦ πατάσσοντι· ἐπεὶ δὴ οὖν ἵ φίσιο δίχα ἐμπίπτει· πο θοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τὸ αὐτοῦ· ξωνύει· ἢ ἄρ ἵ μάλλον τε τἀὸ χάρα καὶ συμπλοκόμενοι ἀλλήλοισ ἐπιθιμεῖν τε συμφύναι· ἀπέθηκον ὑπὸ τῷ λιμοῦ καὶ τῷ ἀλλήλο ἁρμίασ· διατομὴ δὲ ἐθέλει μ' χαρίσ ἀλλήλων σοι εἶμ· καὶ ὁπότε τί ἀποθαίνοι τὸν ἥμισυ σων· τὸ δὲ λειφθείη· τὸ λειφθὲν ἄλλο ζητεῖ· καὶ σωκάλκαται· εἴτε μὲν αἰκὸς τῷ ὅλου ἔρτυχοι ἡμίσει· ὁ δὲ μὴ δὲ μὲν αἰ καλοῦ μεν· ἵππάρ δρασ· καὶ οὐ πάσ ἀπόλλυτο· ἐκλείσασ δὲ ὁ ζεύς· ἀλλ' ἐπὶ μὲν χάρ ἐπὶ τοῖσ τὰ αἰδοῖα εἶσ τὸ πρόσθεν· τέσσαρε γὰρ καὶ ταῦτα· ἕκτοσ εἶχον· καὶ ἕβδομον καὶ ὄγδοον οὐκεῖσ ἀλλήλοισ· ἀλλ' εἶσ γὰρ ὡς ἄρ οἱ τὰ μέ· μετέθηκέ τε οὕτω αὐτοὺσ εἶσ τὸ πρόσθε· ὡς δ' αὐτοῦτον τὴν γένεσιν ἐρ ἀλλήλοισ ἐπιθυμεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἄρρενοσ ἐρ ταῖσ θήλεσι· τὸν δὲ ἐρ ἐκ καὶ· ἵνα ἐρ τὶ συμπλοκὴν αἵματος ἐρ εἰ ἄρ ἧρ μα καὶ κὶ ἐρ τύχοι· γόνος ἀ· ἐρ καὶ γίγνοιτο τὸ γόνος· αἵματος δὲ καὶ ἄρρενοσ ἄρρεν· πλησμονὴν γὰρ γίγνοιτο τῆσ οὐσίασ καὶ ὡς παύοιντο· ὡς ἐπὶ τὰ ἐρ μα τρέποιντο· καὶ τοῦ ἄλλου μόνου ἐπιθυ

λοίμτο· ἔστι δὲ οὗτος ὁ τρόπος ὅμοιος ἀλλήλοις τοῖς ἄρσι
καὶ τῇ ὀρχήστρᾳ τῇ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὅσοι χειροῦνται ποιήσασθαι ὅμοιον
δηλοῖμ· καὶ ἔστι σαθαι τὴν φύσιν τὴν αὐτὴν· ὅμοιος οὖν ἡμιόνῳ ἵππος
αὖ ξ ἡμιόχοι· ὁ σοι μὲν οὖν πρὸς ἀνδρὸς τοῦ κοινοῦ τιμῆμα εἰσὶν
ὁ δὲ τὸ τε ἀνδρόμιον ὅκαλεῖτο· φιλομάκοτε ἔοι· ἐσὶ πολ
λοὶ τοιοῦτοι χοῦμοι χοῦμ· ὅκ τούτου τοῦ γένους γενέσθαι· καὶ ὅσαι αὖ γυναῖκες
φίλανδροί τε· καὶ μοι χοῦ τρίαι· ὅκ τούτου τοῦ γένους μίμονται· ὅσαι
δὲ τῶν γυναικῶν· γυναικῶν πρὸς μαί· εἰσὶν· οὐ παύονται τοῖς ἄνδ
δράσι τὸν νοῦν προσέχουσιν· ἀλλὰ μαίλον τοῦτο τοῖς γυναιξὶ καὶ
τετραμόρια εἰσὶ καὶ διαιρίαι ὅκ τούτου τοῦ γένους μίμονται·
ὅσοι δὲ ἄρρενος τιμῆμα εἰσὶ· τὰ ἄρρενα δὲ διάκεινται· καὶ τέττα μὲν
αὐτὰ καὶ λεκτέον· αὐτὸ τε μαίχαιόν τα τοῦ ἄρρενος· φιλοῦσι
τοὺς ἄνδρας· καὶ χαίρουσι συγκαταΚείμενοι· καὶ συμπαίζο
μενοί τοῖς ἀνδράσι· καὶ εἰσὶν οὗτοι μεγάλτιστοι τῶν παί
δων τοῖς ἀνδράσι· καὶ εἰσὶν οὗτοι μεγάλτιστοι τῶν παί
δων τοῖς ἀνδράσι· καὶ γὰρ τελεσθέντες· μόνοι ἀποκαίνουσι
δὲ τὸ κυήριον· καὶ γὰρ τελεσθέντες· μόνοι ἀποκαίνουσι
εἶσι τὰ πολιτικὰ ἀνδρῶν οἱ τοιοῦτοι· ἔστι δὲ ἀνδρεῖος·
παιδαραστούσι· ὃ τε ὁρῶν μάλιστα παιδοποιεῖται· οὐ προσέχουσι
τὸν νοῦν φύσει· ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκάζονται· ἀλλ' ἔστι
Κεῖνται τοῖς μεγάλοις Κατασκευῇ ἁρμόσιος· ὡσαύτως
μεγάλοις δὲ τοιούτοις παιδραστὸς τε καὶ φιλεραστὴς ἁπάντων·
ἀνάγκη δὲ ἀπὸ τοῦ ἔθους τὰ ἄστα ζῆν· ὁ τὰρ μεγάλους καὶ αὐτοὺς
ὅκείνους ὅρα τυγχάνει τοῦ αὐτοῦ λήμματος· καὶ ὁ σαι παιδεραστὴς ὃ
λοις παῖσι· τότε καὶ θαυμάζεται ὅκπλήττονται· φιλίαν τὸ
καὶ οἱ κείνται καὶ ὅρα τι· οὐκέθλιον τὸ ἀστῶσο ἁπάν
χωρίζεσθαι ἀλλήλων· οὐδὲ σμικρὸν χρόνον· καὶ οἱ λαυτὸ
λοῦντες μεγάλοις ἀλλήλων διαμένουσιν οὗτοι εἰσὶν· οἱ οὐλόμενοι ὅλοι ὅρ
ἅπαν· ὅτι ποῦλον τοῖς φίλοις παρ' ἀλλήλων μένειν· οὐ δὲ μὰ
ἀνδρεῖον τοῦτ' εἶναι τὸν ἄρρενα διαφθείρουσιν· ἀεὶ ἄρα

χαὶ τὸ τεθνηκὸς
ἀνδρεῖον τῶν.
ὃς ἔμοιγε δοκεῖ· ζητεῖ
δὲ καὶ τὸ αὐτοῦ
ὅκαστος ἡμῶν.

ἀνδρεῖ· ἴσχυε δὲ καὶ τὸν
πλατέα καὶ τὸν
ὅκ νέου λεπτοῦ συγκε
κοπτῆ τὸ λέαν δοκοῦν
ὅτι νοσοῦσαν λαῖλιον
καὶ λοῦσιν· οἱ δὲ πούλυποδες
ον· κακῶς δὲ· ἀλλὰ
μᾶλλον ταῦτα·

τούτου ὄν θκαὶ ἕτερος ἑτέρωι χαίρει ξυνοὐ οὕτως ἐστὶ μεγάλης ἀπορίας.
ἀλλ' ἄλλό τί ποτ' ἐστὶν ἡ βούλεται ἑκάτερος καὶ τυγχάνει τούτου. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ἀγαθόν. ὃ οὐ δυνατὸν ἄλλως ἔχειν. ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτο ὃ βούλεται καὶ αἱρεῖται. καὶ εἰ αὐτοῖς ὑπῆρχεν ἐν τοῖς κατὰ κεῖνον τοὺς χρόνους ὃ νῦν ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν ἐκεῖνα ἂν ἐποίουν ἃ νῦν ποιοῦμεν. τί δὲ τοῦτο; οὐ γὰρ ἀνθρώποις ἐμοὶ παρ' ἄλλήλοις γενέσθαι. καὶ εἰ ἀπορῶ τὰς αὐτὸς πάλιν ὅροιτο. ἆρ' οὐχὶ τοῦδε ἕνεκα θυμεῖται ἑκάστοις ἂν τοῖς γενέσθαι ἀλλήλοις. εἰ γὰρ τούτου ἕνεκα θυμεῖτο. ἐθέλοιμεν ἂν τὴν αἰτίαν συμφορὰν εἶναι τὸ αὐτό. οὐδὲν δὴ οὖν τὰς ἂν μεμνήμεθα. καὶ ὅσοι τὰν ζῆν τε. ὡς ἔστιν οἷς τὸ κοινὴ ἀμφοτέροις ζῆν. ὡς ἔστιν δὲ ἀποθανεῖν τε. ἑκεῖ οὐ θμαῖ δοι ἂν τι δυοῖν ὄντοιν εἶναι κοινὴ τε θμόν. ἀλλ' ὁρᾶτε. εἰ τοῦτον ὁρᾶτε. καὶ ἐξαρκεῖ ἡμῖν ἂν τούτου τυγχάνητε. ταῦτα οὐκοῦν. ἴσως ὁτιοῦν δ' ἂν εἶναι ἐξαρμηθείη. οὐδὲν ἄλλο ὅτι ἂν φανείη βουλόμενος ἀλλ' ἅτε χρῆσθαι οἷόν τ' ἂν ἀκηκοέναι τοῦτο. ὃ πάλαι ἄρα ἂν ἐβούλετο. σωθῆναι θέλειν καὶ σῶν τοῖς κειμένοις. ἑκ δυοῖν εἶναι γενέσθαι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἴτιον. ὅτι ἡ ἀρχὴ φύσις ἡμῶν αὕτη. καὶ ἥμισυ ὅλου οὖν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ διέξει. ὅρος ὄνομα. καὶ παρὰ τοῦ ἀόριστος ὁρίζω. ὁρισμὸς δὲ διὰ τὴν ἀδιαίρετον. διῃρέθη μὲν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. καθάπερ ἄρα Πλάτων ὑπολαμβάνει φησὶν οὖν ἐκεῖνος ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ μὲν ἦσαν ἄνθρωποι πρὸς τὸν θεὸν. ὅσοι νῦν καὶ αὖθις διαφθαρησόμεθα καὶ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν τὸ ἓν καὶ ἑκτὸς ἀπὸ λαος καταμεμιγμένοι ἑκάστοις ἀπορροὶ διαπεπορισμένοι κατὰ τὰ ῥῖνος. γεγονότος δὲ διαιρέσεως. ἀλλὰ τοῦτον ὁρᾶ θκαι, καὶ τὰν ἀρχὴν. αἰτιᾶται τὰ παρακολουθεῖν ἐστιν ἐξεῖναι ἡμῖν περὶ θεῶν. ἵνα ταμὲν, ἑκφύγωμεν. τὰν δὲ, τύχωμεν. ὡς ὅρος ἡμῖν μέγεθος καὶ ἀριστερὸς. ὡς ἐλλείπει ὁρμαὶ τὰ πρᾶγμα τάδε. παράγει δ' ὁρμαντία ὅσ τις θεοῖς ἀπεχθάνεται. φίλοι γὰρ ὁρμόμενοι. ἐς διαλλαγὴν τοῖς θεοῖς. ἐξευρίσκομεν τε καὶ ὁρμεύομεθα τοῖς παλαιοῖς ἡμετέροις αὐτῶν. ὃ τοῦ νῦν ὀλίγοι ποιοῦσι. καὶ μέλιμον ὑπολαύει ὁρυζίμαχος Κασσάνδρου τὸν λόγον. ὡς πᾶσαν καὶ φαύλως ἀλφ. ἴσως μὲν γὰρ ἐξοῦσι τούτων τυγχάνουσιν ὄντος. ἐς εἰσὶν ἀμφότεροι τῇ φύσει ἄρρενος. λέγω δὲ οὖν ἐγὼ καθάπαξ τὸν καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν

ἀγέρωχον ἐστὶ τὸ μὴ ἀνεκτὸν.

ἐκεῖνον ἐμ. μνησθῆναι σωφρονεῖν

ἐστὶ γάρ.

σωμᾶς ἐστὶν ἡ ἐστὶ ἐκ.

ἐστὶν ἐξ ἐστὶν.

ἐστὶν ἀλφὰ καὶ ἑκτὸς ἐμμόρια ἐξ ἀπορροιλίαν καὶ οἱ διαπεπορισμένοι ἀπορρόαλοι. οἵτε ἀθηναλίσκοι καλοῦσιν τὸ ἑκτὸς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν σωμεχοῦσ ὑφ' ἑλίττουσι ἀπολλύτους εἶναι

ὅτι οὕτω σὰ ἡμῶν τὸ γόν. ὁσ δυσμοργόμοι το. εἰ δ' ἐκτελέσθαι μὲν τὸν
ὅρκον τὸν καὶ τῶν παιδικῶν τῶν αὐτοῦ ἕκαστος τύχοι, ἐς τὴν ἀρχαί
αν λιπὼν θοῦν ἴσιν. εἰ δὲ τοῦτο ἄριστον, ἂν εἴη καὶ τῶν νῦν παρὼν
των τοῖς τοῦτον ἡγητέοι. ἄριστον εἶναι· τοῦτο δ' αἰ. παιδικῶν τυ
χὰν. καταμοῦσα οὖν τοῖς πεφυκόσιν. οὐ δικὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμῶν
τὸ. δικαίως ἂν ὑμοῖ μὲν ὅρκον ταῦ. οὐ δ' ὅρκος τοῖς παρόντι ἡμῶν
πλείστου ὁμίμησιν εἰς τὸ οἰκεῖον ἦθος· καὶ εἰς τὸ δοκεῖ ταῦτα πίθανο
μεν παρέχεται. ὑμῶν τὸ δ' ἐχόμενον προσ θεῖο δυσεύμαν.
Καταπήσαι ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν· καὶ ἓν ἅπασα μέρος. μαν
Καρίων καὶ δυσδαίμονα ποιήσαι· οὗτος ἔφη ὁ ὄρυξ μάχθ
ὁ ἐμὸς λόγος ἐστὶ περὶ ἕρωτος ἄλλοῖος. λὶ ὁσος· οὐ τοῦτο ὧν δὲ
λὶ θέλων σου. μὴ κωμῳδεῖν σὴν τὸν· ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν οὐκοῦ
σου μᾶλλον ἕκαστος ἔρει· μᾶλλον δὲ τί ἕκαστος· ἀγαθὸν γὰρ
σου μὲν τί ἕκαστος ἔρει: ἀλλὰ πείσομαί σοι ἔφη φάναι τὸν ὄρυξ'
καὶ σῶν κρατήσω λοιπόν: ἀλλὰ πείσομαί σοι ἔφη φάναι τὸν ὄρυξ'
μαχον· καὶ γάρ μοι ὁ λόγος λὶ δόξειν ὀρρεῖθη· καὶ εἰ μὴ ξωλίδην
σῶν κρατήσω λοιπόν· ἀλλὰ πείσομαί σοι ἔφη φάναι τὸν ὄρυξ'
καὶ σῶν κρατήσω λοιπόν: ἀλλὰ πείσομαί σοι ἔφη φάναι τὸν ὄρυξ'
μαχον· καὶ γάρ μοι ὁ λόγος λὶ δόξειν ὀρρεῖθη· καὶ εἰ μὴ ξωλίδην
σῶν κρατήσω λοιπόν·

ὦ ἀγάθων. περὶ οὐ τί φῶ ἀμροῖ κοινολογήσωμ. ἀλλ' οὐκ οἶδα ὅτι
εἴτι σὺν θεῷ τυγχάνοις οὐκ ἰδιωτικῶς σοφὸς ὤν. μᾶλλον ἂν οὖν τῶν φρονίμων
ἢ τῶν πολλῶν. ἀλλὰ μήν. οὐχοὗτοι ἡμεῖς ὧν μὲν. ἡμᾶς μὲν γὰρ καὶ
ὃ κἀμὲ παρήμεν. καὶ ἓν μὲν τῶν πολλῶν. εἰ δὲ ἄλλοις σὺν θεῷ τύχοις σο
φὸς ὤν. τάχ' ἂν οὐ σχολὴν αὐτοῖς. εἴτι ἴσως οἷός τε ἂν σχολὴν ἄγοι ποιῆ-
σαι ἢ πρὸς λόγον; ἀληθῆ λέγεις φάναι: τοῖς δὲ πολλοῖς οὐκ ἂν σχο-
λὴν εἴτι οἷός τε ἂν σχολὴν ποιῆσαι; καὶ τὸν φαῦλον ἔμψυχον ὁμολογή-
σαι. ἢ πᾶν. ὦ φίλε Ἀγάθων. ἐὰν αὐτοκρίνηι σοφὸς κρατῆς. οὐδενὶ
διοίσει αὐτοῖς. ὁπηοῦν τῶν θεῶν δὲ οὐτιοῦν ἡγεῖσθαι. ἐὰν μό-
νον ἐχθρὸς ὁποιοδιαλήσηται. ἀλλὰ σὺ καὶ καλῶς. ἐγὼ δὲ ἢ δέσ-
μιον ἂν κύνα σοφιστοῦ διαλεγόμενον. ἀφῆ/καίρων δέ μοι.
ὥστε μεθυσθῆναι τοῦ ἐκείνου τοῖς θρέπτι. καὶ αὐτοδιδάσκαλος πά-
ρεστ' ἐκείνου μᾶλλον τὸν λόγον. αὐτοδιδάσκω οὖν ἐκάτερος τοῖς
θεοῖς. οὐ τοσοῦτόν δεῖ διαλέγεσθαι: ἀλλὰ καλῶς λέγεσθαι ἐμοὶ δοκεῖ.
φάναι τὸν ἀγάθωνα. καὶ οὐδέν με κωλύσει λέγειν. σοκράτη
γὰρ καὶ αὖθις ἐσταὶ πολλάκις διαλέγεσθαι. ἐγὼ δὲ βούλομαι
λόγωι. πρῶτον μὲν ἐγὼ πᾶν ὡς χρήμενος ἐγὼ πᾶν. ὥσπερ τὰ ἐγὼ πᾶν. δο
κοῦσι γάρμοι παλαιὸς ὁ τρόπος εἶναι κότερ. οὐ τὸν θεὸν ἐγκω
μιάζειν. ἀλλὰ τοῦτο αὖ ποῦ διαμένει ἐν τῷ ἐγαθῶν,
ὃν ὁ θεὸς αὐτοῖς αἴτιος: ὁποῖος δεῖ αὐτὸς ὤν. ταῦτα διδα-
χθέντα. οὐδεὶς ἐίρηκεν. εἶος δὲ πρόπας παλαιὸς τοῦ ἐμοῦ περὶ
παντὸς. λόγου διελθεῖν οἷός τ' ὦν. αἴτιος δ' ἂν τυγχάνει περὶ οὗ
ἂν ὁ λόγος ᾖι. οὐκοῦν δὴ τὸν θρέπτα καὶ ἡμᾶς δίκαιον ἐμοὶ
νῦν πρῶτον αὐτόν. οἷός ἐστιν. ἐμοὶ τὰ τοῦ λόγου δόσεις. φημὶ
οὖν ἐγώ. παντὸς θεοῦ ἐμοὶ μόνον οὐ λόγου. θρέπτα εἰ θέμις
καὶ ἄνευ μέθης τὸν εἰπεῖν. ἐμοὶ μὲν ἔστιν εἶναι αὐτῶν. καλ-
λίστου δὴ τε καὶ ἀρίστου. ἔστι δὲ καὶ ὃς ἐστιν. τοιόσδε. πρῶ-
τον μὲν μέτριος θεός ἐστιν ἀεί. μέτρου δὲ τὸ κῦρος τοῦ
λόγου αὐτοῦ παρέχεται. φθόνου φυσικὸς τοῦ κῦρος. τάχ' οὐκ ἐμοὶ
λοιπόν τι. θεῶν τοίνυν τοῦ δεῖν τοῦ ἡμῖν προσήκει. οὐ μὴ
πέφυκεν ἐρᾶν μοῦσαν. καὶ οὐδὲν τοῦ πολλοῦ πλησιάζειν.
μέτα δὲ νέου. ἁπαλὸς τε καὶ ἁπαλοῦ λόγου.

ἀγάθων

(11)

πλῆοι

ὑπάρχει· ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ αἰεὶ πελάζει· τὸ δὲ φαίδρῳ πολλὰ
ἄλλα ὁμολογοῦμεν. τοῦτο οὐχ ὁμολογεῖ· ὡς βροτὸς κρόνου καὶ ἵππος
πατρὸς ἀρχαιότερός ἐστιν· ἀλλὰ φημὶ νεώτατον αὐτὸν εἶναι
θεῶν· ς ἀίδιον· τὰ δὲ παλαιὰ πρᾶγματα περὶ θεοὺς αἰνίσσεται
ὁδοῦ καὶ παρμενίδης λέγουσιν· ἀναγκαῖα γὰρ οὐκ ἔστι πυθέσθαι.
εἰ θάκεινοι ἀληθῆ ἔλεγον· οὐ γὰρ ἂν θάπτοιμαι οὐδὲ θνητοὶ ἄλ
λήλοις φίλιοι ἦσαν τε καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ μιαιφονα. εἰ βροτὸς ἑαυτοῖς
λήλοις· ἀλλὰ φιλία καὶ εἰρήνη· ὁ ἀνθρωπος. ἐχθρὸν βροτὸς τῶν θεῶν
καπηλεῖον· μέσος μὲν οὖν ἐστι· πρὸς δὲ τοὺς μέσους. ἀπαλός· ποιη
τοῦ δὲ αἰνέσαντος οἷος ἦν ὁ μῆρος. πρὸς τὸ ἐοικὸς δεῖξαι θεοῦ
ἀπαλότητα· ὁ μῆρος γὰρ αὐτὴν θεὸν τε φησὶν εἶναι καὶ
ἀπαλήν· τοὺς γοῦν πόλεμον αὐτῆς ἀπαλοὺς εἶναι λέγων·
τὴν μὲν θὰ παλοὶ πόδες οὐ γὰρ ἐοικὸς ἀπαλοὺς εἶναι πίλημασι· ἀλλ' ἄρα πρὸς πέλαζε προσφέρει.
ἦ γε· καὶ τὰν δρῶν κραταιαίνει· καλοὶ οὖν δοκεῖ μοι τὸ κλη
ρίοις τὴν ἀπαλότητα ἀποφαίνειν· ὅτι οὐ κάστος κληροῦται ἑαυτῷ
ἀλλ' ἐοικὸς ἀπαλόν· τοῖς αὖ τοῖς δὴ καὶ ἡ μείοχρησόμεθα τὸ κ
μέρισμα τοῦτο ἀπαλόν· οὐ γὰρ ἐοικὸς μήκυνεν οὐ
δὲ ἐοικὸς καὶ ἐρατὸν εἶναι· ἀλλὰ θρῆνοις ἀπαλόν· τοῖς δὲ καὶ τυχαῖο
τὰ τοῖς τοῦνομα καὶ καίρειν καὶ οἰκεῖ· θρῆνος γὰρ ἦ θεὸς καὶ τυχαῖο
θεὸν καὶ ἄφαρ· τὴν οἰκησιν ἴδρυται· καὶ οὐ κάδος ἐξ ἧς θρῆνος
σαιο ταῖο τυχαῖο· ἀλλ' ἦτινι ἂν σκληρὸν ἦθος ἔχοι οἱ θρῆνος τυχεῖν.
ἀπρόσχαιο· ἦ δὰν μαλακόν· οἰκίζεται· ἀπόμεμνον οὖν ἀφ'
καὶ ποσὶ καὶ σαφῆ· θρῆνος μαλακοῖο τοῖς τοῦμαλακοῦ τόπον.
ἀπαλῶ τόπον ἀναγκαῖον εἶναι· μεσόγαιος μὲν δὴ ἔστι· καὶ ἅπα
λοῦ τόπος· πρὸς δὲ τούτοις ἱερὸς τὸ εἶδος· οὐ γὰρ ἂν οἷος
τ' ἦν· σαφῆ· περὶ πόσεσθαι· οὐ δὲ δὴ αὖ πάσης τυχῆς ἄσι
ἂν τὸ πρῶτον λαμβάνειν καὶ δεξιόν· ἦ· σκληρὸς ἦν· σημεῖ
τρου δὲ καὶ ἱερὸν ἴδεσθαι μᾶλλον τε κηρίον ἢ δυσχείμερον ἢ·
ὃ δὴ διαφθορήν ποθ' ὑπάρχον ὁμολογουμένως θρῆνος ἔχει·
ἀσχημοσύνη γὰρ καὶ θρῆνος· πρὸς ἄλλο δὲ αὖ πόλεμος·
χρέος δὲ καὶ ἄλλος· ἢ κατ' αὖθις δίαιταν τὰ θεοῦ σημαίνει
ἄρσην θῆλυ καὶ ἄρρεν καὶ θῆλυ κόπτει καὶ σφάττει καὶ τυχεῖν· ἔξεστι

ὁ τοι οὖν οὐ κεκρίκει ἔρως. οὐ δ' ἂν ὃν ἀνθρωπός τε καὶ ὃν ἀνώδυνος τὸ ποσ
λίν. ὅτι ταῦθα καὶ ἴσχει καὶ μένει. τὸ μὲν οὖν καλλος τοῦ θεοῦ.
καὶ τοῦτο ἴσχει καὶ μένει. ὅτι πολλὰ ἀλείπεται. τὸ δὲ ἀνθρώπου ἔρωτος.
μεγάλα ταῦτα λέκτεον. τὸ μὲν μέγιστον, ὅτι ἔρως οὐ τοῦ δικεῖ
ου τοῦ δικεῖ ται. οὔτε ὑποθεοῦ. οὔτε θεοῦ. οὔτε ὑπ' ἀνθρώπου. οὔτε
ἄνθρωπον. οὔτε γὰρ αὐτὸς τοσοῦτος παύχει εἶναι παύχα. οὔτε γὰρ ἔρως τος οὐ
χαύπται. οὔτε ποιεῖται. ποιεῖ. τοιοῦτος γὰρ ἔστιν. ἔρως τι παῦ ὑπηρέτης
ὢν δ' ἂν ἔστιν. ἔστιν τὸ μολογήσαι. φασὶν οἱ τὸ λεγοντες καλεῖσ
θαι δίκαια εἶναι. πρὸς δὲ τὴι δικαιοσύνηι. σωφροσύνης πλέ
ονος δεῖται. εἰ γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη. τῶν κρατεῖν ἡδονῶν
ἔστι θυμεῖσθαι. ἔρωτος δὲ μηδεμιᾶς ἡδονῆς κρείττονος εἶναι.
ἢ δεῖται τοντο. κρατοῖντ' ἂν ὑπὸ ἔρωτος. ὁ δὲ. κρατοῖ. κρατοῦν
δὲ ἡδονῶν καὶ ἔστι θυμεῖσθαι ὁ ἔρως. δια φθορὰν τοσ ἂν σωφρονοῖ.
καὶ μᾶλλον εἴσ ομαι ἂν δρεῖαν ἔρωτι. οὐ δὲ ἄρης ἀνθίσταται. οὐ γὰρ
ἔχει ἔρωτα ἄρης. ἀλλ' ἔρως ἄρη ἀφροδίτης ὠσλόνος. κρείττων
δὲ ὁ ἔχων. τοῦ ἔχομένου. τοῦ δ' ἂν δρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατοῦν.
τῶν τοιοῦτον ἂν ἂν δρεῖον εἴη. ὥστε μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ σω
φροσύνης καὶ ἀνδρείας τοῦ θεοῦ. εἴρηται. ὥστε λείπεται. ὁποῖόν τινα
ποιεῖ. ὅσον οὔπω λεωστέον, πειρατέον μὴ ἐλλείπειν. καὶ τοῦτο μὲν.
ἵνα αὐ καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω. ὥσπερ βρυξίμαχος
τὴν ἰατρικήν. ποιητὴς ὁ θεὸς οὗτος. ὥστε καὶ ἄλλον ποιῆσαι.
πᾶσι γοῦν ποιητὴς γίγνεται καὶ ἀμουσοτάτωι τὸ πρίν. οὐκ ἄν δρα
αὐτὸ ἔστι ται. ἱκανὸν δὲ πρὸς ἡμᾶς μαρτύριον χρήσθαι. ὅτι ποιητικὸς
ὁ ἔρως ἁπάντων. ἐὰν κεφαλαίων πάντων ποιήσηι τὴν κατανοητικήν.
οὐ γάρ τι ἐστὶν ὃ μὴ ἔστιν ἢ μὴ ἔστιν. οὐ τὰν ἑτέρου δεῖται. οὐ τὰν ἄλ
λον δὲ λάθηι ἔρως. καὶ μὲν δὴ τήν γε τῶν ζώων ποίησιν πάντων.
τί ἔρωτα τιθάσευται μὴ οὐχ ἔρωτος ἔστιν σοφίαν ἐν ἐμπαίτε
καὶ φύσαι πάντα τὰ ζῶα. ἀλλ' αὐτὴν τὴν τε χνοῦν δὴ μη
χανίαν οὐκ ἐσορᾶ. ὅτι οὐ μὴ ἂν ὁ θεὸς οὗτος δὴ λυσκαλος
γένηται. ἀλλόμενος καὶ φανὸς ἁπτόμενος. οὐ δ' ἂν ἔρως μὴ
ἐφάπτηται. σκοτεινός. τοιγε μὲν καὶ ἐν ἀπρικλῶν ἐν μαν
τικὴν ἀπόλλων ἀρυύρην. ἐποίησε καὶ ἔρως τοιοῦτος.

μάρωτος ἀχάτης.

ὥατε καὶ οὗτος ἔρωτος ἀν εἴη μαθητής· καὶ μοῦσαι μουσικός· καὶ
λίφαιστος χαλκέως· καὶ ἄθηναι· ἱππομίας· καὶ ζεὺς· κυβερνή
θεων τε καὶ ἀν̄ων· ὁ θερμὸς καὶ κατὰ τοῦ κυβερνᾶν· τῶν μὲν θεῶν τὰ πρά
γματα· ἔρωτος γενομένου δηλονότι καὶ λοιπὸν· οὐ γὰρ οὐκέ ουκ ἀν σχοίη κλέος ἄφθιτον ἔσομαι.
πτειν ἔρως· πρὸ τοῦ δὲ· ὡς ἔοικε μὲν ἀρχὴ εἶπον· πολλὰ καὶ δεινὰ
θεοῖς ἤμελλε συλλήβδην διὰ τὴν τοῦ ἀνάγκης πᾶσι λέγω· ἐπεὶ δὲ
δὲ θεὸς οὗτος ἔφυ ἐκ τοῦ ἔρωτος τὸν καλὸν· πάντα θαυμαστὸν ἐκ
θεοῖς καὶ ἀν̄οις· οὗτος ἐμοὶ δοκεῖ ὁ φαῖδρε ἔρως· πρῶτος αὐ
τὸς ὢν καλλίστος καὶ ἄριστος· μεθ' αὑτὸν τοῖς ἄλλοις· ἄλλων
τοιοῦτον αἴτιος εἶναι· ἔπος χάριν δέ μοι τί καὶ ἔμμετρον ἅπαν·
οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν· εἰρήνης μὲν· ἐν ἀνθρώποις· πλοῦτος ἀλλὰ πᾶσι πλοῦτον δίδωσιν.
δὲ χαλήνης· μεμεμιαμένος ἐστὶν· καὶ τῶν ὑπνον τε νικῶν·
οὗτος δὲ ἡμᾶς ἄλλο τριόττητος μὲν· κόσμοι· οἱ κείοτητος δὲ
πλήρωσιν τοιοῦτος δὲ ξ ὁδοῦ· μεταλλήλων πάσαν πίθεσ
σωϊ ἐναι· ἐν ὁρταὶς ἐν χοροῖς· ἐν θυσίαις ἡμῶν μερος ἡμέν·
τραότητα μὲν πορίζων· ἀμοιότητα δὲ ἐξορίζων· φιλόδω
ρος ὐμερείας· ἄδωρος μισερείας· ἵλεως· ἀγαθός· θεαῦ
τὸς θεοῖς· ἄμαθος θεοῖς· ζηλωτὸς ἀμοίροις· κτητὸς ἡμῖν
πρὸς σοφοῖς· ἀγαθοῖς· ἀμότητος· χλιδῆς· χαρίτων· ἱμέρου· πόθου πηγ.
ροις· τρυφῆς· ἀμοότητος· ἐπιθυμητὸς καλῶν· ἐν πόνοις· ἐν φόβοις· ἐν πόθοις·
ἐν μεθέξεις ἀγαθῶν· ἀμεθέξις καλῶν· ἐν πόνοις· ἐν φόβοις· ἐν πόθοις·
ἐν λόγοις· κυβερνήτης· ἐν πολέμοις· παραστάτης· τε καὶ σωτὴρ
ἀνθρώπων τε θεῶν ἀμῶν· κόσμος· ἡγεμὼν καὶ ἄριστος
καὶ ἄριστος· ᾧ χρὴ ἕπεσθαι παντὶ ἀνδρὶ εὐφημοῦντα καὶ
λαὸς· ὁ θεὸς μετέχων τοῦ λόγου ἀνδρεῖος· παντὸς θεοῦ τε
καὶ ἀν̄ων νόημα· οὗτος ἔφη ὁ παῖς μοῦ λόγος ὦ φαῖδρε τοῦ
θεοῖς ἀρέσκειν· τὰ μὲν παιδιᾶς· τὰ δὲ, σπουδῆς μετρίως
καὶ τὸ σὸν ἐμοὶ δοκεῖ μετέχειν· εἰ πόντος δὲ τοῦ ἀθάνατος. ×
ταῦτ' ἔφη ὁ ἀριστόδημος ἀναθορυβῆσαι τοὺς παρόντας· ὡς
πρέπον τοῦ συμβαίνοι Κουρίνθιος καὶ οὐ τοῖς καὶ τοῖς θεοῖς·
τὸν οὖν σὸν Κράτη ἔφην· ἐλέγχομεν τὸν ἐρυξίμαχον· ἀρά
σοι δοκῶ φαῦλα ὁ παῖς οὐκ ὀρθῶς· ἀλλὰ πάλαι δοῦναι
ναι· ἀλλ' οὐμαρτί κως· οὐ νῦν δὴ ἔλεγον ἔφην· ὅτι ἀγάθων

θαυμαστὸς ὅρος. φασὶ δ' ἀπορήσοι μ; τὸ μὲν ὄρος φάναι τὸν ὀρυζίμαχον. μαντικῶς δὲ κεῖσθαι μοι εἰρῆκθαι. ὅτι ἀγαθὸν εὑρεῖ· τὸ δὲ σὸν ἀπορήσω. οὐκοῦν μαι: καὶ πῶς ὦ μακάριε φῂς τὸν σὸν κρατῆσαι. οὐ μέλλω ἀπορεῖν. καὶ φασὶ καὶ ἄλλος οὔτις οἶδ' μέλλων λέξειν. μετὰ καλῶν καὶ ἀγαθῶν τὸν λοιπὸν οὐ τὸν λόγον ἡθέντων. καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁμοίως μὲν θαυμαστά· τὸ δ' ἐπιτελεῖν τὸν καλλίστου τοῦ μόνου τῶν καιρημάτων. τίς οὐκ ἂν ἐξαλάλη· ὡσεὶ φασὶ μὲν θεμούμενος ὅτι ἀὺ τοῦ οὐ χοῦς ὅσος μὴ οὐδὲ φησὶ τούτων οὐδὲν καλὸν εἶπεν. ὑπὸ χώνος ὀλίγου ἀπορραῖος. ὡς χόμενος εἶπεν ἐχρῆν. καὶ γὰρ μετρίου ὁλόγρος ἂν εἶ μὴ μικκὸν. ὡς αὖ τε χνοῦς· τοῦ τοῦ ὁ μέτρου ὡσαυτῶς. ἔφουν μὲν μέτροι τελευταῖον ὁ φάθων. μετρίου κεφαλῶν ἡμιούλφαν ὄντοι λόγοι. ὡς τὸν ὁμὸν λόμον ὡσπέταν. αὐτὸν μὲ λίθον τὴν ἀφορμαῖ ὡς τοι ὁ φῶν. καὶ ὃν ὁμοῖ ἀπὸ τὸ ἄρα κατὰ γελάσασ ὃν. μὴ καὶ μὴν ὡς μολόγων ὄντοι μέρει μεθ' μὲν ἥκομαι σεσθαι τὸν ὄφιν. καὶ ἔφην εἶναι δεινὸς τὸν ὄφιν τὸ καὶ. οὐδὲν εἰ λὼς ἄρα τοῦ ἀρᾶμα τοῦ ὡς οὐδὲ ἥκομαι ζῆν ὁ πῶν. φασὶ μὲν γὰρ ὑπαμβλτηρίας. ὡς μὲν λὴν τὸ λὴ θὴ λέγειν τοῦ ὄφι ὃ καὶ σου τοῦ ἥκομαι ζομένου. καὶ τοῦτο μὲν. ὑπάρχην· ὃς αὖ τὸν λὲ τοῦτον τὸ καλλίστου ὃ κλφομένου. ὡς ὃν πρωτέσασθαι τὴ θῆναι. ὃ τοῦ μὴ μέν ἐφρόνουν ὡς ὃν ὄφιν. ὡς ὁ εἰ λὼς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ὃν ἁμὸ πῶν. τὸ λὲ ἄρα ὡς ὁμοίκον. οὐ τοῦτο λῶν τὸ καλὸν ὃν ἁμὸ πῶν· ἀλλὰ τὸ ὡς μέκαλ ἄρα τὴ θῆναι τοῖ πράγματι καὶ ὡς καλλίστου, ὃν τε λὴ οὕτως ἔχον τοῦ. ὃν τε μὴ. εἰ λὲ τὰ λὴ οὐ λὸν ἄρ' ὧν πράγματα. προφερὴ θὴν γὰρ ὡς ὁμοίκον. ὅπως ἑκάστου ἡμῶν τὸν ὄφιν ἥκομαι ζῆν δόξῃ. οὐχ ὅπως ἥκομαι σθαι. διὰ ταῦτα δὴ οἶμαι παρὰ ταλόγον κινοῦντος. ἀμαυτὶ θεὸν τοῖ ὄφιν τὴ. καὶ φαντὸ αὐτὸν τοιοῦτον τε εἶναι. καὶ τοσοῦτον αἴτιον. ὅπως ὃν φάμην ταῦ ὡς καλλίστου καὶ ἄριστου λῆλον ὅτι τοῖς μὴ λιμὸς κεῖται. οὐ γὰρ ἂν που τοῖς ὁμοίως εἰ δόσι. καὶ καλῶς γ' ἔχει ὃ σθημῶν ὁ ὃν αἰμος. ἀλλὰ γὰρ ὡς οὐκῆ δὴ τὸν πρόπον τοῦ ὃν αἰμου. οὐ λεῖ λὼς. ἐμὴν ὡς μολόγλωσα καὶ αὐτὸς ὄντοι μέρει ὃν αἰμε σεσθαι. λιλῶσται οὖν ὑπέχτο, ἢ λε ἔρῃμι οὐ χαιρε ὡς λῆ. οὐ γὰρ ὅτι ἥκομαι ζῳ τοῦτον τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν

καὶ κλῆσιν δὲ τὸν ἀπὸ μηχανῆς τινα.

λωσὶ μὲν οὖ μὰ τοί· ἀλλὰ τά γε ἀληθῆ. εἰ μοὔλεσθε ἐθέλω φράζειν καὶ
τἄμαυτοῦ· οὐ πρὸς τοὺς ἑτέρους λόγους. ἵνα μὴ μάλωσι τὰ ὄφλω.
ὁρᾶτε οὖν ὦ φαίδρε ἤ τι καὶ τοιοῦτον λόγου δέῃ, περὶ ἔρωτος, τἀληθῆ
λέγοντα καὶ κατ' εἶδος· ὁμόσαι δὲ καὶ θέσει ῥημάτων. ποιαύτη,
οἵαπερ ἂν τύχῃ, ἐσθλὰ θοῦσα· τὸν οὖν φαίδρον ἔφη καὶ τοὺς
ἄλλους κελεύειν λέγειν αὐτὸν οἷόπερ τὸ πρῶτον· ἐγὼ δ' οἷμαι
φάναι ὦ φαίδρε· παρθεμένους ἀμάθοντα σὲ μέρος αὖ τοῦ ἔρωτος· ἵνα
ἀρόμενος μισοῦ μέρους παρ' αὐτοῦ· οὐ τοσοῦδε λέγω· ἀλλὰ παρί
ημι φάναι τὸν φαίδρον· ἀλλ' ἔρωτα· μετὰ ταῦτα δὲ τί τὸν σω × σωκράτ
κράτη ἔφη ἐμὲ δέλεπόθερ ἄρξασθαι· καὶ μὴν ὦ φίλε φαίδρον
καλλοῦσμοι ἔδοξας καὶ θαυμάσασθαι τοὺς λόγους λέγων· ὅτι περὸν
μὲν δέοι αὐτὸν ἔστι δεῖξαι· ὁποῖός τίς ἐστιν ὁ ἔρως· καὶ ἔρωνδὲ
τὰ ἔργα αὖ τοῦ· ταῦτα δὲ τὴν ἀρχὴν πάντ' ἄμαινα· ἴσθι οὖν μοι
περὶ ἔρωτος· ὃν εἰδὴ καὶ τἄλλα καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς
εἶναί τινος ὁ ἔρως ἔρως, ἢ οὔ δῆλος· ἔρωτα δὲ τοιοῦτον εἶναι τινος
ἢ πατρός ἐστι· νὴ λοιδορήσομαι γὰρ ἂν εἰ μὴ ὑβριστικά μοι
ἔρωτος μητρὸς ἢ πατρός· ἀλλ' οἷα δὴ ἐν συνουσίᾳ τοῦτο πρᾶγμα
ἱερῶν τῶν· ἆρα ὁ παῖς ἐστι παιδικὰ τινος ἢ οὔ· ἢ μᾶλλον μὲν
ἢ δυοῖν λοιδορήσομαι ἀποκρίνασθαι· ὅτι ἐστὶν ὕβρεως μὲν ἢ θυγατρὸς
ὁ παῖς παιδικά· ἢ οὔ· πάνυ μὲν φάναι τὸν φαίδρον· οὐκοῦν καὶ
ἢ μήτηρ ὧδ' αὖ τοῦ· ὁμολογεῖσθαι κἀκεῖνο· ἅτοιμος ἐγὼ φάναι τὸν
σὺν κράτη· ἀπόκρινον ὀλίγον πλάγιον· ἵνα μᾶλλον κατανοῇ
θὼ ὃ βούλομαι· εἰ γάρ τις ἐρῴη μὲν ἵππου δὲ ἀνδρὸς αὐτὸ τοῦτο
ὃ ἐστιν· ἔρως ἐστίν· ἔστιν οὖν ἀνδρὸς ἢ οὔ· φάναι εἶναι· οὐκοῦν
ἀνδρὸς ἢ οὔ· ἢ ἀνδρός· ὁμολογῶ· τοῦτο δὴ φάναι καὶ τὸν ἔρω
τοιοῦτον· ἔρως ἐστὶν οὐδαμοῦ· ἢ τινός· πάνυ μὲν οὖν
ἔστιν· τοῦτον μὲν τοίνυν· ἐᾶν εἶναι τὸν σὺν κράτη· φύλαττον παρὰ
σαυτοῖ· μὲ μὴ μεμνῆσθαι ὅτου· τὸν δὲ λέγειν· ἐᾶν πέ· πότερον ὁ ἔρως
ἐκείνου οὗ ἐστιν ἔρως· ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ ἢ οὔ· πάνυ μὲν φάναι·
πότερον ἔχων αὐτὸ οὐκ ἐπιθυμεῖ τὸ καὶ ἔρᾶν· ἢ τὸν ἐπιθυμοῦντα καὶ
ἔρᾶν· ἢ οὐκ ἔχων· οὐκ ἔχων φαίη ἂν εἰκότως γε φάναι· σκόπει δὴ

φησὶν τὸν Σωκράτη· ἆρα τὸ οὐκ ἐοικὸς· εἰ ἄρα ἀνάγκη οὕτως τὸ ἐοικέναι ἐοικέναι οὐκ ἔνδεχέσθαι, τὸ μὴ ἐοικέναι· ἆρα μὴ ἔνδεχεται. ἐμοὶ μὲν γὰρ θαυμαστὸν δοκεῖ εἶναι· οὐ γάρ θεμιτὸν· οὐκ ἄρα ἀνάγκη εἶναι· σοὶ δέ, πῶς; καὶ μοὶ φαίνεται δοκεῖν· καὶ λέγεις· ἆρ' οὖν μοὶ δοκεῖ τοσοῦτον μέγα ὂν μέγα εἶναι· τὸ ἴσχνεος ὄν· ἴσχνεος; ἀνθρώπου ἄκτον ὁμολογημένων· οὐ γὰρ πού ἔνδεχεται τοῦτον, ὅ γε ὤν· ἀλλὰ τὸ λέγεις· εἰ γὰρ ἴσχνεος ὂν· μοὶ δοκεῖ τὸ ἴσχνεος εἶναι φαίνεσθαι τὸν Σωκράτη· καὶ τανῦν ὂν ταχύ· καὶ χθὲς ὂν χθές; ἴσως γὰρ ἅπτεται ταὐτὸ οἷον θεῖον· καὶ πανταχοῦ τὸ τοιοῦτον καὶ ὄντως τοῦ ὄντος· τοῦτον αὖ πῶς ἔχοντα ἐοικέναι; ἵνα οὖν μὴ ἐξαπατηθῶμεν· τοῦτον ἔνδεκα καλέσω· τοῦτο γὰρ ἐμοὶ φαίνεται ἕν ὄντα εἶναι· ἔχομεν μὲν ἕνδεκα τοῦτον ὄντα τοῖς παροῦσι· καὶ ἀνάγκη αὖ ἔχοντα· φαίνεσθαι τε μοῦλον καὶ φαίνεσθαι μή· καὶ τοῦτου γε δήπου· τίς ἂν ἐοικέναι σφόδρα· ἀλλ' ὀλίγα τίς λέγει· ὅτι φαίνομαι· μοῦλομαι καὶ ἐμαυτῷ φαίνειν· καὶ πλουτεῖν· μοῦλομαι πλουτεῖν· καὶ ἐοικέναι ἂν τοῦτο ἃ οὐκ ἔχω· εἰ ποιεῖ ἂν αὐτοῖ· ὅτι οὐκ ἂν ἐθέλοι πλουτεῖν κακῶς ἔχοντα· καὶ εἰ ἄρα καὶ ἴσχνεος· μοῦλεται καὶ ἐπὶ τὸν ἐοικέναι χρόνον ταῦτα κεκτῆσθαι· ἐοικεῖ ὄντως μὲν παροῦσι· ἃ τε μοῦλεται· ἃ τε μὴ ἔχει· οἰκεῖον ἂν ὡς ὅλως τὸ ὑπολεῖπον· ὅτι ἐοικὸς τοῖς παροῦσιν· ἀλλ' ὀλίγον· καὶ τὸ δὲ· ὅτι μοῦλομαι ταῦτα μὲν παρόντα· καὶ ἐπὶ τὸν ἐοικέναι χρόνον παρεῖναι· ἀλλ' ὅτι ὁμολογοῖ ἄν; σὺ μὲν φαίνεσθαι ἔφη τὸν ἀνθρώπον· ἔστιν δὲ τὸν Σωκράτη· οὐκοῦν τοῦτο νέαν ἐκείνου θρᾶττον· ὃ οὕτω ἐοικὸς μὲν αὐτοῖ ἐστιν· οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τὸν ἐοικέναι χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτοῖς σώζομένων καὶ παρόντων· πάντα γε φαίνεται· καὶ οὕτως ἄρα καὶ ἄλλως πᾶς ὁ ἐοικὼς· τοῦ μὴ ἐοικότος ἐστίν· καὶ τοῦ μὴ ἐοικότος· καὶ ὁ μὴ ἐστὶν αὐτός· καὶ οὐ θρασὺς ἐστί· τοιαῦτά τινα ἐστίν· ὧν δὴ ἐοικὼς καὶ ὁ θρασύς ἐστι· πάντα γὰρ εἶπεν· ἴθι δὴ φαίνεσθαι τὸν Σωκράτη· ἆρ' ὁμολογοῦσθαι ἐστὶ τὰ εἰρημένα· ἄλλο τί ἐστιν ὁ θρασύς· πρὸς τὸν μὴ τὴν ὀργὴν· ἐοικὼς τοῦτον ὃν ἂν ὀργίλα αὐτοῖς· καὶ φαίνεται· ἐοικὸς δὴ τούτοις ἂν ἂν μὴ θυμὸν τὴν τίνων ἔφασθαι ὀργὴν τοῖς λόγοις εἶναι τὸν ὀργίλον· ἆρ' δὲ μοῦλεται φόβος

ἀμαμμήσω. οἶμαι γάρ σε οὕτω σίπος ἢ πεῖν. ὅτι τοῖς θεοῖς καταστὸν
ἀσθῆ τὰ ὡραῖ μεατα. δ' ἔρως τὰ καλὰ. ἀι χρὴ γὰρ οὐκεῖ ὁ
ἔρως. οὐχοὕτως οἴπως δόξεις; ἔι ἀμι γὰρ φάναι. τὸν φαῦθαν αν.
καὶ ὧι εἰκὸς μὲ λέξεις ὦ ἑταῖρε. φάναι τὸν σα κρατῆ. καὶ ἢ τοῦτο
οὕτως ἔχει. ἀλλ' ὅτι ὁ ἔρως καὶ λοιπὸν ἀεί ἐι ἔρως. ἀι χρὴ δὲ οὔ:
ὁμολογῶ: οὐκοῦν ὁμολογῆ ται οὗ ἔρᾳ δὲ ἐκεῖνα καὶ μὴ ἕξει τοῦ
τοῦ ἔρᾶν; καὶ ἢ πάν: ἔρᾳ δεῖ ἄρ' ἔστι καὶ οὐκ ἔχει ὁ ἔρως καὶ λοῦς;
ἀνάγκη φάναι: τί δὲ τὸ ἔρᾳ δὲ τὸ καὶ λοῦ. καὶ μὴ δαμῆ κόκτη
μέρον καὶ λοῦς. ἆρα λέξεις οὐ καλὸν εἶναι; οὐ μᾶτα: ὅτι οὖν ὁμο
λογᾶ ἔρως τα καλὸν εἶναι. ἢ ταῦτα οὕτως ἔχει; καὶ τὸν
φαῦθαν αι εἰπᾶν κινδυνεύω ὦ σώκρατες. οὐδὲν ἢ δοκῶ φάναι ὧν
τό τε ἢ πον: καὶ μὴν καλοῦ μὲ ἢ πος φάναι. ὦ φαῦθαν. ἀλλὰ
σμικρὸν ὅτι εἶ ὡς. τάγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ σοι εἶναι; ἔμοιγε:
εἰ ἄρα ὁ ἔρως τῶν καλῶν ὢν δεῖται. τὰ δὲ φαῦθα καλά. καὶ τῶν
φαῦθαν ἔρᾳ δεῖται: ἢ φάναι ὦ σώκρατες. σοὶ οὐκ δυναίμην
ἀντιλέξειν. ἀλλ' οὕτως ἐχέτω. ὡς σὺ λέξεις: οὐμὲν οὖν τι ἀληθῆ
γε οὐδὲν χαλεπόν. καὶ σὲ μέν γε. ἰᾶδη ἑᾶσω. τὸν δὲ λόγον τὸν περὶ
τοῦ ἔρωτος. ὃν ποτ' ἤκουσα μαι κοσματι κῆ δυοτίμου. ἰὼ τοῦ
τοῦτο σοφὶ ἰῶν. καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καὶ ἀθηναίοις ποτὲ θυσαμένοις
πρὸ τοῦ λοιμοῦ δέκα ἔτη. ἀφέλησε ταῦτ' ἰόντα καὶ δι' ἐμὲ νόσου. ἰὼ δὴ καὶ ἔμε
τοῦ ἔρωτος τι καὶ ἐδίδαξεν. ὃν οὖν ἐκάμη ἔλεγε λόγον. πειρᾶσομαι
ὑμῖν διελθεῖν. ἔκ τῶν ὁμολογημένων ἐμοὶ καὶ φαῦθαι. αὐτὸς
αὐτόθεν τοῦ ὅπως ἂν δόξω σοι. δεῖ δὴ ὦ ἀγάθων ὦ αὐτρου διηγήσω.
διελθεῖν αὐτὸν πρῶτον. τίς ἐστιν ὁ ἔρως καὶ ποῖός τις. ἔργα τα.
τὰ ἔργα αὐτοῦ. δοκεῖ οὖν μοι ῥᾴδιον εἶναι. οὕτω διελθᾶν. ὡς ποτέ
με ἤκουσε ἀνακρίνουσα διηγεῖ. σχεδὸν γάρ τι καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτὴν.
ἔρᾳ τοι αὐτα ἔλεγον. οἱ αὐτὸς μὲν πρὸς ἐμὲ φάναι. ὡς εἴη ὁ
ἔρως μέγας θεός. εἴη δὲ τῶν καλῶν. ἰὼ λέγε δέ με τούτοις τοῖς
λόγοις. οἷς πρὸ ἐγὼ τοῦτον. ὡς οὔτε καλοῦ εἴη κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον.
οὔτε ἀγαθοῦ: καὶ ἐγώ. πῶς λέγεις ἔφην ὦ διοτίμα. ἀισχρὸς ἆρα
ὁ ἔρως ἐστὶ καὶ κακός; καὶ ἰώ. οὐκ εὐφημητέον ἔφη. ἰὼ οἵ γ' ὃν

μὴ καλὸν εἶ. ἀναγκαῖον οὖν ἐστὶν αἰσχρόν; μάλιστά γε: εἶ καὶ ἀνήκοον σοφὸν ἅμα θεόν; εἶ οὐ κινδυνεύεις σοφίαν καὶ ἀμαθίαν; τί τοῦτο: τὸ ὀρθὰ δοξάζειν. καὶ ἀγνοοῦντά γε κινδυνεύειν δοῦναι. οὐκοῦν ἔφη. ὅτι οὐ τὸ εἰδέναι ταὐτόν ἐστιν. ἄλλον γάρ που μανθάνω, ποτὲ μὲν εἰδὼς ἦν, ποτὲ δὲ οὔ. τὸ μανθάνειν οὖν τοῦ εἰδότος τυγχάνον: ποτὲ μὲν εἰδὼς ἦν ἅμα θέαν. ἔστι δὲ ὅτε οὐδὲν τοιοῦτον εἶ ὀρθὰ δόξαν μεταβὰν φρονήσεως καὶ ἅμα θέαν: ἄλλη θεὶ ἰὼν δήλῳ λέγω: μὴ τοίνυν ἀναγκαῖον ἦν ὃ μὴ καλὸν ἐστιν. αἰσχρὸν εἶναι μηδὲ ὃ μὴ ἀγαθὸν. καλόν. οὐ τοιγὰρ καὶ τὸν ὁρῶντα τὰ ὄντα δοκεῖ μὴ αὐτὰ ὁμολογῶ μὴ εἶναι ἀγαθὰ μὴ δὲ καλά. μὴ δῆτα μᾶλλον οἶμαι οὐδὲν αὐτῶν αἰσχρὰ καὶ κακὰ εἶναι. ἀλλά τι μεταξὺ ἔφη τούτοιν: καὶ μὴν ἰὼν δήλῳ ὁμολογεῖ ταῖς μὲν πράξεσι πολλοῖς μέγα θεὸν εἶναι: τοῖς μὴ εἰδόσι τὰ ἔργα τῶν ἀγαθῶν: ξυμπάντων μὲν οὖν: καὶ ἰὼν γελάσασα. καὶ πῶς ἂν ἔφη σοὶ κράτιστα ὁμολογοῖτο μέγα θεὸν εἶναι παρὰ τούτοις, οἷς φαίνηται οὐδὲν θεὸν εἶναι: τίνας οὗτοι ἰὼν δήλῳ: εἰσὶν ἔφη. οὓς μὲν ἄνδρες: καὶ ἅμα εἶπον. ποῖον τοῦτο ἔφην λέγεις: καὶ ἰὼν δήλῳ ἔφη. λέγειν μοι. οὐ πολλοῦ θεοῦ δικαίους εἶναι καὶ καλούς; ἰὼν δήλῳ μήν ἔφην. οὐδὲ ἂν εἷς ἔτι ἂν εἴη, μὴ φαίνωμεν καλοί τε καὶ δίκαιοι ἅμα θεοὶ εἶναι; καὶ δίκαιός γε ἔφην: δικαιότατος δὲ δὴ λέγω οὖν τοῦτον ὃν θεῖον κἀγαθὸν καὶ καλὸν κἀκτῆμον; πάνυ γε: ἀλλὰ μὴν ὁρῶντά γε ὁμολόγηκας δήπου ἅπαν τὸν ἀγαθὸν καὶ καλόν. ἔστι ταῦτα ὁμολόγηκα μέν: τοῦτον δ' ἄρα οὐ θεὸν εἶναι. οὐδαμοῦ γάρ: τοῦτον δ' οὖν θεὸν εἶναι: οὐδαμοῦ γάρ δοκεῖ κἀμοί: ὁρᾷς οὖν ἔφη, ὅτι καὶ οὐχ ὁρῶντα οὐ θεὸν νομίζεις; τί οὖν ἂν ἔφην ἐποίεις ὁρῶντα: θηρίον τι; μὰ Δία οὐκ ἔγωγε: ἀλλὰ τί μήν; οὐδὲν τοῦ παντὸς ἀνθρώπου μεταξύ

τὴν δὲ. τὰς ἐστὶ παίξειστὲ καὶ ἁμοιναὶ τῶν θυσιῶν. ἐμπόδων δὲ
ὁ ἀμφοτέρων συμπληροῖ. ὡς αὖ τὸ πᾶν αὐτὸ αὖ τῷ ξωδελέβαι.
διὰ τούτου καὶ λιμὰν τι κὴ πᾶσα χωρεῖ. καὶ λι τῶν ἱερῶν τέχνη.
τῶν τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τελετὰς καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ τὴν
μαν τῆς αὐτῆς παίδαν καὶ γοητείαν. θεοὺς δὲ αὖ ὡς οὐμίμνται. ἀλλὰ
διὰ τούτου πᾶσα ἐ αὶν λιόμιλία καὶ λι διάλεκτος θεοῖς πρὸς
αὐτόν. καὶ ἔρημοῖς καὶ καθεύδουσι. καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα
σοφός. δαιμόνιος ἀνήρ. ὁ δὲ ἄλλο τι σοφὸς ὢν. λὶ περὶ τέχνας
λὶ χειροτεχνίας τινὰς. καὶ αὖ σος. οὗτοι δὴ οἱ δαίμονες. πολ
λοὶ καὶ παντοδαποί εἰσιν. εἰσὶ δὲ τούτων ἔστι καὶ ὁ ἔρως:
πατρὸς δὲ λὶν διὸς. τίνος ἐστὶ καὶ μητρός: μανιερότερον
μὲν ἐφὴ δὶκ λίσασθαι. ὁμοσ δέσοι ἔρως. ὁ τε γὰρ ἔρως τοῦ λὶ
ἀφροδίτη. ἦ στὶ παντοὶ οἱ θεοὶ. οἵ τε ἄλλοι. καὶ ὁ τῆς μήτιδος
υἱὸς πόρος. ἔπειδὴ δὲ ἔδειπνησαν. περὶ τὴν σίτου αἰσίαν
δὴ ἔνα χίαν οὐσῆς ἀφίκετο λὶ πενία. καὶ λὶν περὶ τὰς θυ
ρας. ὁ οὖν πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος. οἴνου γὰρ οὔπω ἦν.
εἰς τὸν τοῦ διὸς κῆπον εἰσῆλθεν. μεθαρ μένος ἔνδον. λὶ
οὖν πενία ἐπὶ μηχανᾶται παιδίον
ποιήσασθαι ἐκ τοῦ πόρου. κατακλίνεται τε παρ αὐτοῖ. καὶ
ἐκύησε τὸν ἔρωτα. διὸ δὴ τῇ ἀφροδίτῃ ἀκόλουθος καὶ
θεράπων γέγονεν ὁ ἔρως. γενεθλιθεὶς ἅμα τοιοῦτος ἐκείνης γενεθλί
οις. καὶ αἅμα φύσει ἐραστὴς ὢν περὶ τὸ καλόν. καὶ τῇ ἀφρο
δίτῃ καλῇ οὔσῃ. αὖ τε οὖν πόρου καὶ πενίας λιὸς ὢν ὁ ἔρως.
οὕτω καὶ ἐν τῇ τύχῃ κατέστηκε. πρῶτον μὲν πένης ἀεί ἐστι.
καὶ πολλοῦ δεῖ ἁπαλὸς τε καὶ καλός. οἷον οἱ μὲν πολλοὶ οἴονται.
ἀλλὰ σκληρὸς καὶ αὐχμηρός. καὶ ἀνυπόδητος. καὶ ἀοίκητος
χαμαιπετὴς ἀεί ὤν. καὶ ἄστρωτος. ἀλλὰ θύραζε ἐν ὁδοῖς
ὑπαίθριος κοιμώμενος. τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων. ἀεὶ ἐν
δεείαις ξύνοικος. κατὰ δὲ αὖ τὸν πατέρα ἐπιβουλὸς ἐστὶ τοῖς
καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς. ἀνδρεῖος ὢν καὶ ἴτης. καὶ οὐ
τονος. θηρευτὴς δεινός. ἀεί τινας πλέκων μηχανάς.
σφρονίσταὶ ἐστι θυμητὴς καὶ πόριμος. φιλοσοφῶν

δι' ἀπαν τὸ τοῦ μίου. δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής.
καὶ οὔτε ὡς σὺ θαρρεῖ ἀπὸς πέφυκεν· οὔτε ὡς ἐμὴ τός· ἀλλ' ἀπότε
μὲν τῆς σῆς τῆς ἡμέρας θαλλεῖ τε καὶ ζῇ· ὁπόταν δ' ὑποῤῥήσῃ·
τότε δὲ ἄνους ἐμὴ σκεῖ· πάλιν δὲ ἀμαυρωθεῖς κατὰ τὴν τοῦ
πρὸς φύσιν· τὸ δὲ σοφὸν μνημονεῖον εἰς ἅπαξ κρεῖ· ὡς ἂν οὔτε
ἄπορεῖ ἔρως ποτε· οὔτε πλουτῇ· σοφίας τε αὖ καὶ ἀμαθί
ας ἐν μέσῳ ἐστίν· ἔχει γὰρ ὧδε· θεὸν οὐ δεῖ σοφιλοσοφεῖν· οὐ
δὲ ἐστὶ μὴ σοφὸν γενέσθαι· ἔστι γάρ· οὐ δεῖ τις ἄλλος σοφός·
οὐ φιλοσοφεῖ· οὐδ' αὖ οἱ ἀμαθεῖς φιλοσοφοῦσιν· οὐ δ' ἐστὶν
μοῖσι σοφοὶ γενέσθαι· αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία·
τὸ μὴ οἴεσθαι καλὸν καὶ ἀγαθὸν μὴ δὲ φρόνιμον· δοκεῖν αὐτοῖς
εἶναι ἱκανόν· οὐκουν ἐστὶ μὴ οἰόμενος ὃν δεῖ ἁπ-
οὐ ἂν μὴ οἴεσθαι δεῖσθαι· τίνος οὖν ἔφιεται ἔρως· ὃ τοῖς
οἱ φιλοσοφοῦντες, εἰ μήτε οἱ σοφοὶ μήτε οἱ ἀμαθεῖς· δῆλον
δὴ ἔφη τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδί· ὅτι οἱ μεταξὺ τούτοιν
φότερον· ὧν ἆρα καὶ ὁ ἔρως· ἔστι γὰρ δὴ τῶν καλλίστων· ἦ δ'
ὃς· ἔστι δὲ αἰν· ἔρως περὶ τὸ καλόν· ὥστε ἀνάγκη τὸν
ἔρωτα φιλόσοφον εἶναι· φιλόσοφον δὲ ὄντα μεταξὺ εἶναι
σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς· αἰτία δὲ αὖ τοι καὶ τούτων ἡ γένεσις·
πρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἐστι καὶ ἔσπορος· μητρὸς δὲ οὐ σοφῆς· καὶ
ἀπόρου· ἡ μὲν οὖν φύσις τοῦ δαίμονος ὦ φίλε σώκρατες
αὕτη· ὃν δὲ σὺ οἴει ἔρωτα εἶναι· θαυμαστὸν οὐ δῆτα
θεόν· οἴει δὲ ὡς ἔμοιγε δοκεῖ τὸ καλὸν ἔρωτα εἶναι· ἆρα μὴ ἐξ ὧν σὺ
λέγεις· τὸ ἐρᾶν μὲν ἔρωτα εἶναι· οὐ τὸ ἐρᾶν· δι' ταῦτά σοι
οἴομαι· πολὺ καλὸς ἔφαινετο ὁ ἔρως· καὶ γὰρ ἔστι τὸ ἐρᾶστόν· τὸ
τοιοῦτον τι καλὸν καὶ ἁβρὸν καὶ τέλεον καὶ μακάριστον· τὸ δὲ
ἐρᾶν· ἄλλην ἰδέαν τοιαύτην ἔχον· οἷ αὖ ἐγὼ διῆλθον· καὶ ἐγὼ
εἶπον· ἐὰν δὴ ὀρθῶς λέγῃ καλοῦς γὰρ λέγεις τοιοῦτος ὢν ὁ ἔρως·
τίνα χρεία ἂν ἔχοι τοῖς ἁρίοις· τοῦτο δὴ μεταταῦτα ἔφη ὦ
σώκρατες πειράσομαί σε διδάξαι· ἔστιν γὰρ δὴ τοιοῦτος
καὶ οὐ τοσοῦτον ὁ ἔρως· ἔστι δὲ τῶν καλῶν ὡς σὺ φῂς
εἰ δέ τις ἡμᾶς ἔροιτο· τίτων καλῶν ἐστιν ὁ ἔρως ὦ σώκρατες

καὶ διοτίμου. ὃ δὲ δεῖ σαφέστερον ὁρᾶν ὁ ὅρος μ. τῶν καλῶν τί ὁρᾶν
καὶ φησὶν εἶπον. ὅτι γνώσεσθαι αὐτοῖς: ἀλλ' ἔτι ποθεῖ ὄφελεν ἀπὸ κρισου.
ὅρος τήσιν τοιαῦτα δὲ. τί ἐστιν ἕκειμοι, οἱ ἂν γνῶναι τὰ καλά: οὐπώ
μυ ἔφην ὅτι ἔχειν ἄρα πρὸς ταύτην τὴν ὅρος τήσιν προχείρως
ἀπὸ κρίνασθαι. ἀλλ' ὄφελον σύ γε ἔτι μεταμανθάνειν τί τοῦ
καλοῦ τοῖς ἀνθρώποις χρώμενος τυγχάνει. φέρε δή σοι κράτυλε.
ὁρᾶν ὁ ὅρος τῶν ὀνομάτων. τί ὁρᾶν: γνώσεσθαι ἴσως ἄρα φησὶν αὐτοῖς:
καὶ τί ἐστιν ἕκειμοι, οἱ ἂν γνῶναι τὰ ὀνόματα: τοῦτ' οὖν πορεύτερον
ἴσως ἄρα ἀπὸ κρίνασθαι. ὁπόταν δαίμων ἐστιν: κτήσει γὰρ ἔφη
ἀνθρώπων οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες. καὶ οὐ κέτι προσδεῖ. ὅρους.
ἵνα τί δὲ μούλεται εὐδαίμων εἶναι ὁ μουλόμενος. ἀλλ' αὐτὸ
λοσ δοκεῖ ἄρα μὴ ἀπὸ κρισις: ἀληθῆ λέγεις ἔφην ἄρα: ταύ
την δὴ τὴν μούλησιν καὶ τὸν ὅρον τοῦτον. τοῦ τοῦ κοινὸν
εἶναι οἱ εἶναι πάντων ἀνθρώπων. καὶ πάντας τὰ ὀνόματα μούλεσθαι αὐ
τοῖς εἶναι ἀεί. μὴ πῶς λέγεις: οὐπως ἴσως ἄρα. κοινὸν εἶναι
πάντων: τί δή, οὖν ἔφη ὦ σώκρατες. οὐ πάντας ὁρᾶν φαῦλα,
ἀλλὰ τοὺς τῶν αὐτῶν ὁρᾶν οἱ καὶ ἀεί. ἀλλὰ τὴν αὐθάδειαν
μὴν ὁρᾶν. τοῦτο δοῦ: θαυμαί ἴσως ἴσως ἄρα καὶ αὐτός. ἀλλὰ μὴ
θαύμαζε ὄφελον. ἀφθόνητος γὰρ τοῦ ὅρου τοσοῦτος ἐστί δοσ. ὀνομάζο
μεν τὸ τοῦ ὅλου ἴσως τι θεῖναι τὸ ὄνομα ὅρος τον. τὰ δὲ ἄλλα ἀλ
λοῖος κατασκευάζεται ὀνόματα ἡμῖν: ὦ σώκρατες ἄρα ἴσως ἄρα: ὦ σώκρ
τες δέ. ὅτι οὐθ' ὅτι τοιοῦτος ἐστὶ τοῦτο λύ. ἢ γάρ τι ἕκ τοῦ μὴ ὄντος
εἶναι τὸ ὂν ἢ ὄντος οὖν ἄλλο τι ἢ παῦσαι. ἐστὶ τοιοῦτος. ὦ σώκρα
καὶ αἱ ὑποπαύσαις ταῖς τέχναις ὁρμασίαι τοιοῦτοι εἰσὶ καὶ
οἱ τούτων δημιουργοὶ πάντες τοιοῦτοι: ἀληθῆ λέγεις
ἀλλὰ μὴν καὶ οἱ θεῖναί τε καλοῦνται τὰ τοιαῦτα: ἀλλὰ ἀλλ' ἔχωμεν ἐὰν δημόριον
ὀνόματα. ἀποδεῖ πάσης τῆς τοιαύτης ἴσως δὴ μόνον ἀφορισθὲν
τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ τοῦ ὅλου ὀνόματος
προσαιρεθέντα. τοιοῦτος γὰρ τοῦτο μόνον καλεῖται. καὶ οἱ
ἔχοντες τοῦτο τὸ μόριον τῆς τοιαύτης ἴσως τοιοῦτοι: ἀληθῆ
λέγεις ἔφην: οὕτω τοίνυν καὶ περὶ τὸν ὅρον τὸ μὲν κα
φαύλαιον ἐστι. πάσης τῶν ἄλλων ἴσως θυσίας καὶ τοῦ ἀδαιμονεῖν

ὁ μέν ἀπόστε καὶ δολερὸς ἔρως πανταχοῦ. ἀλλ' οἱ μὲν ἀλλήλοις μέμφονται πολλαχῆι ἑαυτούς. ἢ κατὰ χρηματισμόν. ἢ κατὰ φιλογυμναστίαν. ἢ κατὰ φιλοσοφίαν. οὐ τ' ἔρᾶν καλοῦνται οὔτε ἐρᾶσθαι. οἱ δὲ κατὰ σπουδήν εἰσιν ὅσοι τε καὶ ἑαυτοὺς δοκιμάζουσιν. τὸ τοῦ ὅλου ὄνομα ἴσχουσιν. ἔρως τ' εἶναι καὶ ἐρᾶν καὶ ἐρᾶσθαι: καὶ μοι φίλος ἀληθὴς ἔφην ἔοικε λέγειν: καὶ λέγεται μὲν πολὺς ἔρως καὶ φιλία οἱ ἀμφὶ τὸν Ἡσίοδον καὶ τοὺς Ἔρωτας. οὐ τοι ἔρωσιν. ὁ δὲ μόνος λόγος οὔτε ἐμοὶ σφόδρα φαίνεται εἶναι τὸν ἔρωτα. οὔτε ὅλου. ἐὰν μὴ τυχόν μέ που ὀρθῶς. ἀγαθὸν ὄν. ἐπεὶ οὐ πάνυ καὶ πολλοὶ καὶ χείρους ἐθέλουσιν οὐ ποτέ μισεῖσθαι οἱ αὐτοὶ ἐὰν αὐτοῖς δοκῶσι τὰ ἐὰν τῶν πονηρὰ εἶναι. οὐ γὰρ τὸ ἐὰν τῶν οἴμαι ἁπάντων ἀγαθὸν εἶναι. εἰ μὴ εἴη τις. τὸ μὲν ἀγαθὸν οἰκεῖον καλεῖ. καὶ ἐὰν τοῦ. τὸ δὲ κακὸν ἀλλότριον. ὡς οὐ δεῖ μοι ἀλλότριον οὐδὲν ἔρωσιν οἱ αὐτοὶ ἢ τοῦ ἀγαθοῦ. ἢ οἵ δοκοῦσιν: καὶ δι' οὗ κέκμηκε νῦν δι' ὃ. ἆρ' οὖν ἢ δηλοῦσσο αὖ πλοῦν ἔοικε λέγειν. ὅτι οἱ αὐτοὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἔρωσιν; Ναὶ ἔφην: τί δὲ οὐ προσθῶμεν ἔφη. ὅτι καὶ εἶναι τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖς ἔρωσιν; προσθῶμεν: ἆρ' ἔφη καὶ οὐ μόνον εἶναι ἀλλὰ καὶ ἀεὶ εἶναι: καὶ τοῦτο προσθετέον: ἔοικεν ἄρα ξυλλήδην ἔφην ὁ ἔρως, τοῦ τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖ εἶναι ἀεί: ἀληθέστατα ἔφην λέγεις: ὅτε δὴ τοῦτο ὁ ἔρως ἔοικεν ἀεί. ἐὰν δὴ τὸν τίνα τρόπον διωκόντων αὐτό. καὶ ἐν τίνι πράξει τὴν σπουδήν. καὶ ἡ σύμπασα ἔρως ἂν καλοῖτο. τί τοῦτο τυγχάνει ὂν τὸ ἔρμον ἔχασι πάλιν: οὐ μέντἂν σε ἔφην ἀφ' ὧν διετέλεσα ἐθαύμασα ἔρωμι ἐπιστήμας καὶ ἐφοίτων παρὰ σὲ. αὐτὰ ταῦτα καὶ θησόμενος: ἀλλ' ἀφ' οὗ σοι ἔφη ἔρω. ἔοικε γὰρ τοῦτο τὸ κοσμεῖν καλοῖ. καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν τέχνην: μαντάφασιν διὰ τοῦτο λέγεται. ὅτι ποτὲ λέγεις. καὶ οὐ μανθάνω: ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐμὲ σαφέστερον ἔρᾶν. κύοντι γὰρ ἔφη ὅ σοι κρατεῖ παρ' ἐμοί. καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν τέχνην. ἐστὶ δ' ἐν τίνι λίαν κύουσιν τὰ μὲν ἐν σώμασιν τὰ δὲ ἐν ψυχῇ. ἐστὶ δ' ἃ τὰ ἐν τῇ φύσει. τὰ δὲ ἐν μὲν ἀνθρώποις οὐδενί. ἐν δὲ τοῖδε τοιάδε. ἐν μὲν γὰρ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία τὸ κοσμεῖν ἐστιν. ἔστι δὲ τοῦτο θεῖον τὸ πρᾶγμα

καὶ τοῦτο ὃν θρεπτικὸν ὅλον τοῖς ζῴοις. αὐθαίρετον ἔστιν ἡ κίνησις καὶ ἡ γρήγορσις· ταῦτα δὲ ὑπάρχει τοῖς ἀναπνέουσιν ἀνάγκη γὰρ νέεσθαι· ἀναπνέουσι δὲ πᾶσι τὸ ἀναγκαῖον πᾶν τοῖς θείοις· τὸ δὲ καλὸν ἀρμόττον· μοίρας οὖν καὶ εἰλήφασιν ἡ καλλονὴ ἑκάστη τῇ γενέσει· διαφοραὶ δὲ· ὁ μὲν γὰρ πολλοῖς προσπολάζει τὸ κυοῦν εἶδος τε μίμασθαι· καὶ ὃν φρονιμώτερον διαχείρασθαι· καὶ τίκτει τε καὶ γεννᾷ· ὁ δὲ ἀναγκαῖος· σκυθρωπόν τε καὶ λυπούμενον· συναπείρασθαι· καὶ ἀποτρώγεσθαι καὶ ἀπειλεῖσθαι καὶ οὐγκαῖ· ἀλλ' ἴσχνον τὸ κύημα χαλεπῶς φέρει· ὁ θεὸς δὴ τοῖς κυοῦσι τε καὶ ἡ δημιουργὸς τὸ εἶδος τοῖς ἱκανοῖς γεγονόσι περὶ τὸ καλόν· διὰ τὸ μεγάλης ὠδῖνος ἀπολύσιν ἔχοντα· ἔστι γὰρ ὧν σὺ κρατεῖ φησί· οὐ τοῦ καλοῦ ὁ ἔρως ὡς σὺ οἴει· ἀλλὰ τίνος· τὸ γεννᾶν ὅσον καὶ τοῦ τὸ κυεῖν ἐν τοῖς καλοῖς· ἦ ὃς· λέγω δ' ἐγώ· πάνυ μὲν οὖν ἔφη· τί δὴ οὖν τὸ γεννᾶν· ὅτι ἀεὶ γεραίρεται καὶ ἀθάνατον ὡς θνητοῖς· ἡ γένεσις· ἀθανασίας δὲ ἀνάγκη ὁμοίως θνητῷ φύσει μνήμην μετὰ σφετέρου ἐκ τῶν ὁμολογουμένων· ἧπερ τοῦ σφετέρου ἕκαστα τοῖς εἶναι αἱρεῖται ἔρως ἐστίν· ἀνάγκη δὴ ἐκ τούτου τοῦ λόγου ἅπασι τὸ ἀθανασίας τὸν ἔρωτα εἶναι· ταῦτα τοίνυν πάντα ἐδιδασκέμεν· ὁπόταν περὶ τῶν ἔρωτα τί καὶ μὴ λόγου ποιοῖτο· καὶ ποτὲ λίγεται· τί οἴει ὦ Σώκρατες αἴτιον εἶναι τούτου τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἐπιθυμίας· ἢ οὐκ αἰσθάνῃ ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία αὐτῶν ὅταν γεννᾶν ἐπιθυμῇ· ἅπτεται μὲν ἰσχνὰ καὶ τὰ πτηνὰ μοσοῦντα τὸ ἁπτὰ καὶ ἔρωτι καὶ διατίθεμενα· πρῶτον μὲν περὶ τὸ ἐμμένειν ἀλλήλοις· ἔπειτα περὶ τὴν τροφὴν τοῦ γεννωμένου καὶ ἑτοιμαί εἰσιν ὑπὲρ τούτων διαμάχεσθαι τοῖς ἀσθενέσι τοῖς ἰσχνοῖς· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν θηρεύειν καὶ αὐτὰ τοῖς λιμῷ παρατείνοντα· ὧν ἂν κρείττω ἔρως ἔφη· οἷοι τ' ὦσι θηρεύειν ἄλλο πᾶν τοιοῦτον· τοῖς μὲν γὰρ ἀνθρώποις ἔφη· οἷοι τ' ὦσι θηρεύειν λογισμοῦ ταῦτα ποιοῦσιν· τοῖς δὲ θηρίοις τίς αἰτία οὕτω διατίθεσθαι· ἔχεις λέγειν; καὶ ὅς· οὐδαμῶς· ἢ δ' ὅς· οὐδὲ μαντεύεσθαι ἐθέλεις διὰ τί ποτὲ γεννῶσι τὰ θηρία καὶ

ὃν σωφρονέστερον:
ὃν δεινότερον:
ὃν ἀνδρειότερον τοῖς ἀνδρείοις καὶ ἀνδρειοτέροις· λαμπρὰ μὲν δὴ ἔστι τὰ μαθήματα πανταχοῦ πολλαχῶς μὲν οὖν καὶ

ἀν ταῦτα μὴ ἁρμόττοις· ἀλλ' οὐδ' ἂν ταῦτά τοι σοὶ δοκοῦντα ὁ σοφὸς
δὴ εἶπον παρὰ σὲ λίκομψοι σὸ ὅτι διδασκάλων δέομαι· ἀλλ' ὅμοι
λέγε καὶ τούτων τὴν αἰτίαν· καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὰ ἐρωτικά·
Εἰ τοίνυν ἐφίλησε παιδείου ἐκάνου εἶναι φύσει τὸν ἔρωτα· οὐ πολλά
κις ὡμολογήκαμεν μὴ θαύμαστὸν εἶναι· ἔρωτα γὰρ τὸν αὐτὸν ἐκά
στοις λόγον· ἡ θρηττικὴ φύσις ἓν κατὰ τὸ δυνατὸν· αἰεὶ τὸ εἶναι
καὶ αὐθαίρετος· δοκοῦσι δὲ ταύτην μόρια τρία· ὅτι αἱ εἰς
κατα λήψεις ἔρωτος μόνον· ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ· ἐφ' ἓν καὶ ἔρωτος
ἕκαστον τῶν ζώων ζῆν καὶ λείπεται· ζῆν εἶναι τὸ αὐτό· οἷον ἐκ
παιδαρίου ὁ αὐτὸς λέγεται πρεσβύτης γίγνεται· οὗτος
μὲν τοι· οὐδέποτε τὰ αὐτὰ ἔχων ἔρωτα αὐτοῖς· ὅμως ὁ αὐτὸς κα
λεῖται· ἀλλὰ νέος αἰεὶ γιγνόμενος· τὸ δὲ ἀπόλλυσι· καὶ κατὰ
τὸν τρίχας ζῆ σάρκα καὶ αἷμα καὶ ὅλον τὸ σῶμα· καὶ ἐκ μὲν τοῦ σώμα
καὶ μὴ ὅτι κατὰ τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχήν· οἱ τρόποι
τὰ ἤθη· δόξαι· ἐπιθυμίαι· ἡδοναί· λῦπαι· φόβοι· τούτων
ἕκαστα, οὐδέποτε τὰ αὐτὰ παρέσται ἑκάστοις· ἀλλὰ τὰ
μὲν, γίγνεται· τὰ δὲ, ἀπόλλυται· πολὺ δὲ τούτων ἀποπέτε
ρόν ἐστιν· ὅτι καὶ αἱ ἐπιστήμαι· μὴ ὅτι αἱ μὲν, γίγνονται·
αἱ δὲ, ἀπόλλυνται ἡμῖν· καὶ οὐδέποτε οἱ αὐτοί ἐσμεν· οὐδὲ
κατὰ τὰς ἐπιστήμας· ἀλλὰ καὶ μία ἑκάστη τῶν ἐπιστημῶν·
ταυτὸν πάσχει· ὁ γὰρ καλεῖται μελέτη· ἐστὶν ἐξιούσης ἐστὶ
τῆς ἐπιστήμης· λήθη γὰρ ἐπιστήμης ἔξοδος· μελέτη δὲ πά
λιν· καὶ μνήμη ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης μνήμην· σῴζε
ται τὴν ἐπιστήμην· ὃ δὲ τὴν αὐτὴν δοκεῖ μένειν· τοῦτο γὰρ
τοῖς τρόποις παρὰ τὸ θρηττὸν σώζεται· οὐ τοῖς παρ' ταῦτα τὸ
αὐτὸ αἰεὶ εἶναι· ὃ περ τὸ θεῖον· ἀλλὰ τὸ τὸ λοιπὸν καὶ πολλὰ
οὐ μόριον· ἔθρεπτον νέον ἕκαστον λείπεται· οἷον αὐτοῖν· ταύτη
τὴν μὲν χαρίεσσα κρᾶσις ἔθηκε θρηττὸν αὐθαιρεσίας μετέ
σχεν· καὶ σῶμα καὶ τἆλλα πάντα· αὐθαίρετον δὲ· ἀλλὰ
μὴ οὐθαύμαστὸν ἐστὶν ἀπὸ αὐτοῦ ἀποκλάσιμον φύσει παρ' τι καὶ·
αὐθαιρεσίας γὰρ χάριν πάντα τὰ αὐτὰ δεῖ καὶ ὁρᾶσθαι
† ἐᾶται· καὶ φωνὰ ἀκούσασα τὸν λόγον ἐθαύμασά τε καὶ ἤπορον·

ἤ θρ ἰὼν λήφοὶ ἀ σοφ ω τοὺ τὴ θιο τί μα. τοῦ τω σὸ σ αὐ λη θοὶ σ οὕ τω σ
ἔ χῃ: καὶ λὶ σ ὥ σ ω θρ οἱ τὸ λ θοι σ οφι αὶ. ἐ ὑ ἴ σ θι ἄ σ σ ὥ κ ρ α τὸ σ.
ὡ σ ἀ φ ἐ καὶ τοὶ ρ ἀ μ ων. ἐ ἰ ἐ θ ἐ λ ῃ σ ἔ ο τὴ ω φ ι λ ο τι μί ᾳ μ λ ἐ ῖ ται. θ αυ
μά ζ οι σ ἀ μ τὴ ὸ ἀ λ ο μ ί α σ ω θρ ὶ ὰ ὐ φ ὸ ἐ ἰ ρ ῃ κ ω. ἐ ἰ μὴ ὁ μ ο ἐ ι σ
μά ζ οι σ ἀ μ τὴ ὸ ἀ λ ο μ ί α σ ω θρ ὶ ὰ ὐ φ ὸ ἐ ἰ ρ ῃ κ ω. ἐ ἰ μὴ ὁ μ ο ἐ ι σ
ὁ ρ θ ι μὴ θ ῆ σ ὸ σ ὸ δ ει μ ῶ σ ο δ λ ὰ ὐ κ ἐ ι μ π αι ὁ ρ ω τὶ τοὺ ὀ ν ο μ α σ τοὶ
γ ρ ἐ σ θ αι. καὶ κ λ θ ό σ ἐ ι σ τὸ ν ἀ ῆ χ ρ ό μ ο ν ὰ ὐ θ αμ ά τ ο ν κ α τ α θ ἐ
σ θ αι. καὶ ὑ π ὲ ρ τ ο ὺ τ ο υ κ ι μ δ υ ν ὼ σ ο υ τὸ κ ι μ δ υ ν σ ὲ ι μ ὴ σ ὶ ἐ ι σ ὶ
τω ρ ὰ τὸ ὁ ι μ αὶ λ λ ο ν λὶ ὑ π ὲ ρ τ ω ν π α ί δ ω ν. καὶ χ ρ ὴ μ α τ α ὰ ν α
λί σ κ ῃ ν. καὶ τὸ ν ο ι σ ω τὸ ρ ε ῖ ν. ο ὐ ὸ τ ι ν α σ ὸ ὧ ν. ς ὑ π ὲ ρ α π ο θ ν ή
σ κ ε ι ν. ἐ ω ᾽ ὶ ἐ ι σ ὺ ἔ φ ὴ σ ὰ λ κ η σ ι ν ὑ π ὲ ρ ὰ δ ρ ὴ τ ο υ ὰ π ο θ α ν ε ῖ ν
τὸ ν ὑ μ έ τ ε ρ ο ν κ ὸ δ ρ ο ν ὑ π ὲ ρ τ ὴ σ ὸ ω σ ι λ ή φ α σ τ ὸ ν π α ί δ ω ν. μὴ
ὁ ι ο μ ὸ ν ο ὺ ὰ θ α ν ά τ ο ν μ ᾶ λ λ ὼ ν ἀ ρ τ ή σ ὸ ω θρ ὶ ἐ ω υ τ ῶ ν ἔ σ θ αι.
λ ὼ ν ῳ ὴ λ ε ῖ σ ὸ ἔ χ ο μ ε ν; σ ο λ λ ο ὺ μ ὲ λ ή ἔ φ ὴ. ἀ λ λ ὁ ῖ μ αι ὑ π ὲ ρ ἀ ρ ὸ
τὴ σ ὰ θ α ν ά τ ο υ καὶ τ ο ι σ ὰ τ ὴ σ δ ὸ ξ η σ ὸ ὺ κ λ ὸ ὼ ν. σ ὰ ρ τὸ π α ρ
τ α π ο ι ο ὺ σ ι μ. ὁ σ σ ῳ ἀ μ ε ί ν ο ι σ ὸ ὼ σ ι. τ ο σ ο ύ τ ῳ μ ᾶ λ λ ο ν. τ ο ὺ γ ὰ ρ
ἀ θ α ν ά τ ο υ θ ρ ὼ σ ι μ. ὁ ι μ ὲ ν ὼ ὐ φ ὴ κ ύ μ ο ν σ ὸ ἔ φ ὴ κ α τ ὰ σ ὼ μ α τ α
ὸ ν τὸ σ ὸ ρ ὸ σ ὸ τ α ὸ μ ω α ὶ κ α σ ὸ μ ᾶ λ λ ο ν τ ρ ὲ σ ὼ ὸ μ τ α ι. κ α ὶ τ α ὺ τ η ὶ θ ρ ὼ σ τ ι κ ὰ ὶ
ἔ ι σ ι. δ ι α π α ι δ ο μ ρ ί α σ ὰ θ α ν α σ ί α μ ὶ α ὶ μ μ ὴ μ ί μ ω ν ὶ α ὶ ὺ δ ο μ ο μ ο ρ ί
α μ ὼ σ ὸ ὁ ί ο ν τ α ι α ὺ τ ο ῖ σ ὶ ἐ ι σ τ ὸ ν ὼ ἐ ῖ τ α ι χ ε ὸ μ ο ν σ ὸ ρ ὸ τ α π ο ρ ι ζ ὸ
μ ε ν ο ι. ο ἱ δ ὲ κ α τ ὰ τ η ὶ τ υ χ η ὶ ν. ἐ ι σ ὶ γ ὰ ρ ὁ ὐ μ ὲ ἔ φ ὴ. ὁ ἰ ὐ μ α ῖ ὸ τ υ χ α ῖ ὸ
κ υ ὺ σ ι ν ἡ ἐ τ ι μ α ὶ λ λ ο ν λὶ ὑ π ὲ ρ τ ο ῖ σ ὸ σ ὸ μ α σ ι ν. ἀ ὰ τ υ χ η ὶ σ ὸ ρ ὸ σ ὸ κ ἐ ι. κ α ὶ
κ υ λ ι ὸ ῶ α ι κ α ὶ κ υ ε ῖ ν. τ ι ὸ ὼ σ ὸ ρ ὸ σ ὸ κ ἐ ι. φ ρ ὸ μ η σ ὶ ν τ ε κ α ὶ τ η ὶ ὼ ἄ λ λ η ω
ἀ ρ τ ε η ὶ ὼ. ὃ ν δ η ὶ ἐ ι σ ι κ α ὶ ο ἱ σ ὼ ι λ η τ α ὶ σ ὼ α ὐ τ ὸ ν γ ν μ η λ ὶ σ ὸ ρ φ ὸ. κ α ὶ
τ ὸ ν δ η μ ι ο υ ρ γ ὸ ν. ὁ σ ο ι λ έ γ ο ν τ α ι θ υ ρ ε τ ι κ ὸ ὶ ἶ ν α ι. σ ὸ λ υ δ ὲ
μ ε γ ί σ τ η ἔ φ ὴ κ α ὶ κ α λ λ ί σ τ η τ η ὸ φ ρ ο μ η σ ό σ ω σ. λ ὶ σ ὸ ρ ὶ τ α ὸ,
τ ὸ ν σ ὸ ό λ ε ω ὴ τ ὸ κ α ὶ ο ἰ κ η σ ε ω ὴ δ α κ ο σ μ η σ ι ο. λ ὶ ῖ δ η ὶ ὄ ν ο μ α
ἐ σ ι σ ω φ ρ ο σ ύ ν η τ ὸ κ α ὶ δ ι κ α ο σ ύ ν η. τ ο ύ τ ω ν δ α ὶ ὺ ὁ τ α ὴ π ο θ κ
ν ὸ ὺ ἔ κ ύ μ ο ν λ ὶ τ η ὼ τ υ χ η ὶ ν θ ε ῖ ο σ ὸ ὴ κ α ὶ λ ὶ κ ύ σ ι ο σ π ὸ λ ὶ λ ι
κ ἰ α σ. τ ἰ κ τ η ν τ ὸ κ α ὶ γ ν μ η ὴ α ὴ λ ὶ δ η ὴ ὁ σ ι θ μ ε ῖ. ζ η τ ᾷ δ ε ὶ ο ῖ μ α ι. κ α ὶ
ο ὗ τ ο σ π ε ρ ὶ ἰ ὸ ὴ τ ὸ κ α λ ὸ ὴ. ὁ μ ὦ ῖ α ὴ γ ν μ η λ ὶ σ ὰ θ μ. ὁ μ τ ο ῖ γ ὰ ρ ὰ ὶ χ ρ ο ῖ
ο ὐ δ ὲ σ ὸ τ ὸ γ ν μ η λ ὶ σ ὰ. τ α ὺ τ ὸ ο ὼ σ ὸ ῶ μ α τ α τ α ὶ κ α λ ὰ ὶ μ α ὶ λ λ ο μ λ ὶ
τ α ὶ ὰ ὶ σ χ ρ α ὶ ὰ σ ω α ὺ ζ θ α ι τ ὸ ξ ω α μ φ ὸ τ ε ρ ο μ. κ ζ π ρ ο σ ὸ τ ο ὺ τ ο μ τ ὸ ν ἀ μ ο μ.

ἀθιὸ ὑπορείλόγων περὶ ἀρετῆς. Καὶ περὶ οἷον χρὴ εἶναι τὸν ἄνδρα
τὸν ἀγαθὸν. καὶ οὐ δοκεῖ τὴν δόξαν. καὶ ὅσοι χαρίεντα δύνανται.
γὰρ οἱ μιμηταὶ τοῦ καλοῦ καὶ ὁ μιμητὴς αὐτοῖς, οὐ πολλαὶ θ κύκλοι τίκτει
καὶ γόνιμοι αἱ. ὃ παρὼν καὶ ἀπὼν μνήμης μέρος. καὶ τὸ γόνιμον μὴ θεῖν.
σιν θ κτρέφη καὶ μὴ μεθ' θ κείνου. αἱ δὲ πολὺ μείζω κοινωνίαν
τῆς τόκου καὶ λόγου πρὸς ἀλλήλους οἱ τοιοῦτοι ἔχουσι. καὶ φιλίαν
μᾶλλον ἢ τέκνα. αὐτὸ καλλίονα καὶ ἀθανάτου τέκνα ἀνδρὸς κύκλοι
μᾶλλον ἢ κόπτειν. ὃ πᾶς ἂν δέξαιτο ὑπὲρ τοιούτου παῖδας μᾶλλον
γονέων ὁρᾶν. ἢ τοὺς ἀμείνους. καὶ εἴ τις ὁ μέλλων ἀποκλέπτειν καὶ λύσιν
δόκιμος καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς ζηλῶν. οἷα ἂν θ κύκλον
τοῦ τὸν καταλείποιμεν. ἃ θ κείνοις ἂν θάνατος κλέος ὑμνῆ
μᾶλλον παρέχεται αὐτὰ τοιαῦτα ὄντα. εἰ δὲ μὴ ὑλάττειν οἷος
λυκοῦργος καὶ ὅλος καταλείπει θ ὁμολογεῖν δαίμονι. σωτῆρας
τῆς λακεδαίμονος. ὃ οὐ τοσοῦτος ἀπῆντῆς θ ἄλλος τίμος δὲ
παρ' ἡμῖν καὶ σοφὸν δηλαὶ τῶν τοῦ νόμων γνώμην. καὶ ἄλλοι
ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄνδρες. ὃ μὲν θ ἄλλησι καὶ ὁμοίοις. πολλαὶ καὶ
καλαὶ ἀποφάσεις ὁρῶν, γνώμης ὅσαι τοῦ παντοίας ἀρετῆς.
οὖν καὶ εἴ τις πολλαὶ λέγη γνώμης. διὰ τοιοῦτον καὶ λόγος:
+ διὰ δὲ τὸν ἄνθρωπίνους. οὐ δημόσιος. ταῦτα μὲν οὖν τοῦ τρό
τι καὶ ἴσως ἀρκούσει. Καὶ σὺ μὴ θεῖος. τοῦ δὲ τελευταίου καὶ ὅσο
τατι καὶ. ὃν ἂν θ κύκλου καὶ ταῦτα εἶναι. ὅμοιον ὁρθῶς μετέχη. οὐ κοι
δεῖ οἷος τὸν εἶναι. ὁρᾶν μὲν οὖν ὄφελος. ὃ προθυμίας οὐ δεῖ
λιπολεῖν: πειρᾶν δὲ καὶ σθαι ἂν οἷόν τε λῶν. δὴ γὰρ ἔφη τοὺς
ὀρθῶς ἰόντας ἐστὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα. ἄρχεσθαι μὲν, μὴ κόπτειν
ἴδρας ἐστὶ καὶ λαλοῦσι σώματα. καὶ πρᾶγμα μὲν ἂν ὀρθῶς λέγῃ
ὁ ἡρύμεθος. ἕνεκα αὐτοῦ σώματος ὁρᾶν. καὶ ὅταν θαυμάζειν
λόγους καλούς. ὃ ἂν τις δὲ αὐτὸν καταμελῆσαι. ὅτι τὸ καλλίστου
τοῦ ἐστὶ τοῦ οὗ σώματι. τοῦ ἐστὶ τέρεν σώματι ἀδελφόν ἐστι.
καὶ ἢ δὴ δεῖ καὶ τὸ ἐστὶ εἶδος καλόν. σοφὴ ἄρα οἱ μὲν ὀχθεῖν
καὶ ταυτὸν λέγειν τὸ ἐστὶ παῖδι τοῖς σώμασι κάλλος. τοῦτο δὲν
μολόντα. Καταπίνας πρὸ τὸν τοῦ καλοῦ σώματος ὁρᾶν
πλῶν. ὁμὸς δὲ, τὸ σφόδρα τοῦτο χαλάσαι καταφρονήσαντα.

καὶ σὺ κρεὼν λιγυαίμενον· μέροπες δὲ ταῦτα· τὸ ὃν παῖς τυχαῖος καὶ
λος· τιμιώτερον ὑπολήψασθαι τοῦ ὄντος σώματος· ὡς ἂν καὶ ἂν ὄντι
εἰκὸς ἂν μᾶλλον τυχεῖν· καὶ ἂν σὺ κρεὼν ἀπόλοιτο ἔχει· ὃς ἂν καὶν
αὐτοῖς ζῇ ὃν ἂν καὶ κινδυνεύσαι· καὶ τί κτεῖνε λόγους τοιούτους καὶ
ζητῆν ἐστὶν ὡς ποιήσουσι κάλλιστον τοὺς νόους· ἵνα ἂν ἀφ' ἑαυτῆς
αὐτὸ θεάσασθαι· τὸ ὂν τοῖς οὖσι τὴν δύναμιν καὶ τοῖς νόμοις καλόν·
καὶ τοῦτο ἴδειμι· ὅτι παῖ αὐτὸ αὐτοῖς ζηλωτὸν ἔσται· ἵνα τὸ ὄρθιον
τὸ σῶμα καλόν· σὺ κρεόντι λιγυόφωνα εἶναι· μεταὶ δὲ ταῦτα τὴν
δύναμιν ὄντως τοῦ ὄντος σώματος ἀφανεῖν· ἵνα ἴδῃ αὖ ὄντως αὐτὴ μόρ
Καλλίστου· ξυλλεγόμενος πρὸς πολὺ μᾶλλον τὸ καλόν· μὴ κάτι τὸ παρὸν
ὡς ὡς ὄρθιον κάτω ἀναπόδημα παιδαρίου κάλλος· λιγαμοῦντι νόος·
λὴ ὄντι τὴν δύναμιν ὄντος ἀνδρός· φαῦλος λὴ καὶ σὺ κρεολόγος·
ἀλλ' ὄντι τὸ πολὺ πόλλφος· τὸ περ αὐτὸ μόνος τοῦ καλοῦ· ξυθεωρῶν πολ
λοὺς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλοπρεπεῖς τὰ κτήματα· ξυγγενο
μένους καὶ φιλοσοφίαν ἀφθόνως· ὅσος ἂν ὄντα παῖδα θεραπεύσῃ
αὐξηθεῖσ· καπίδηλον τι καὶ ὄντως αὐτὴ μόνη μία ἂν τοι αὐτῶν λέγεται
καλοῦ τοιοῦδε· πειρᾶσθαι δέ μοι ἔφη τὸν νοῦν προσέχειν·
ὡς οἷόν τε μάλιστα· οὐ γὰρ ἂν μέχρι ὄντα παῖδα πρὸς τοῦτο
τι καὶ παιδαγωγηθῆναι· θεάμενος ὅτι ἐξῆς τε καὶ ὁρᾶς τὰ
καλὰ· πρὸς τέλος δή ἴσως ἂν πρὸς τι κάμνοντι ἐξαίφνης κατὰ
θεά τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλόν· τοῦτο ὃ κείμενος ὡς σὺ κρα
τεῖ τι θαυμαστὸν· οὐδὲ γὰρ ὃ κεῖμαι καὶ οἱ ὄντες πάντες σοί μοι δοκοῦσι πρῶ
τον μὲν ἀεί ὄν· καὶ οὔτε γιγνόμενον οὔτε ἀπολλύμενον· οὔτε
αὐξανόμενον· οὔτε φθίνον· ἔπειτα οὐ τῇ μὲν καλόν· τῇ δὲ
δὲ αἰσχρόν· οὐδὲ τότε μὲν· τότε δὲ οὔ· οὐδὲ πρὸς μὲν τὸ καλόν·
πρὸς δὲ τὸ αἰσχρόν· οὐδ' ὅπου μὲν καλόν· ὅπου δὲ αἰσχρόν·
ὡς τισὶ μὲν ὂν καλόν· τισὶ δὲ αἰσχρόν· οὐδ' αὖ φαντασθήσεται
αὖ τὸ τὸ καλόν· οἷον πρόσωπόν τι οὐδὲ χεῖρες· οὐδὲ ἄλλο οὐ
δὲν· ὧν σῶμα μετέχει· οὐδὲ λόγος οὐδὲ ἐπιστήμη· οὐ
δαμοῦ ὂν ὄντι θατέρῳ τινί· οἷον ὄντι ζῴῳ ἢ ὄντι γῇ· ἢ ὁπουοῦν αὖ
ἢ ὄντι τῳ ἄλλῳ· ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὑτὸ μεθ' αὑτοῦ· μονοειδὲς αἰεί
ὄν· τὰ δὲ ἄλλα παντα καλὰ· ὅκειμου μετέχοντα τὸν τρόπον

τοιοῦτον: οἷον μιμούμενον τὸ τῶν ἄλλων καὶ ἀπομιμούμενον.
μὴ δὴ ὃ κεῖνοι μὴ τύχωσι τοιοῦτον. μὴ τὸ ὅλως τὸν μίμεσθαι·
μὴ δὲ ποιεῖν μὴ δύνασθαι. ὁ τάχα δὲ δήπου ἀπὸ τῶν δε ἡ αὐτὸ
ὁρθῶς παιδευθέντα μιμήσαιμι ἂν ἐκεῖνο τὸ καλὸν ἄρχηται
καθορᾶν. σχεδὸν ἄρτι αὐτοῖς τοῦ τέλους· τοῦτο γὰρ δήπου ἐστὶ
τὸ ὁρθῶς ἐπὶ τὰ ὄντα καὶ ἰέναι. μὴ ὑπὸ ἄλλου ἄγεσθαι. ἀρ
χόμενον ἀπὸ τῶνδε τῶν καλῶν. ἐκείνου δὴ ἕνεκα τοῦ καλοῦ.
αἰεὶ ἐπαμιέναι. ὡς ἀνθρ ἑνὸς καλοῦ σώματος χρώμενον. ἀπὸ δυοῖν
ἐπὶ δύο. καὶ ἀπὸ δυοῖν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ σώματα. ἐκ δὲ τῶν
καλῶν σωμάτων. ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα. καὶ ἀπὸ τῶν
ἐπιτηδευμάτων. ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα. καὶ ἀπὸ τῶν
μαθημάτων. ἵνα τὸ κεῖνο τὸ μάθημα τελευτήσῃ. ὅ ἐστιν
οὐκ ἄλλου. ἢ αὖ τοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα. καὶ μηκέτ ἀπὸ
τελευτῶν. ὅ ἐστι καλόν. ἵνα ταῦθα τοῦ μίου ὦ φίλε σώκρα
τες ἔφη ἡ μαντικὴ κἀ[illegible]ξθημι εἴπερ που ἄλλοθι μοι τὸν
ἄρωσι, θεασομένοις αὐτὸ τὸ καλόν. ὃ ἂν ποτε ἴδησ. οὐ κατὰ
χρυσίον τε καὶ ἐσθῆτας. ἢ τῶν καλῶν παίδων τε καὶ μειρα
κίσκων δόξεις σοι εἶναι. οὓς νῦν ὁρῶν. ἐκπεπληξαι καὶ ἐθέ
λοις ἂν καὶ σὺ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὁρῶντες τοὺς σοὺς ἐρα
στὰς καὶ συνεῖναι ἀεὶ αὐτοῖς, εἰ ποτε οἷόν τ' ἦν. μήτε ἐσθίειν μήτε
πίνειν. ἀλλὰ θεᾶσθαι μόνον καὶ συνεῖναι. τί δήτα ἐροῦ
μεθα. εἴ τῳ γένοιτο αὐτὸ τὸ καλὸν ἰδεῖν εἰλικρινὲς.
καθαρόν. ἄμικτον. ἀλλὰ μὴ ἀνθρωπίνων σαρκῶν τε ἀνθρω
πίνων καὶ χρωμάτων. καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς.
ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν δύνασθαι μονοειδὲς κατιδεῖν.
ἆρ' οἴει ἐνδεᾶ βίον ἀνθρώπου γίγνεσθαι ἐκεῖσε ἀποβλέποντος
καὶ ᾧ δεῖ τοῦτο καθορῶντος αὐτῷ; οὕτω
κόσμια ἔσται. ὅτι ἐκεῖ ταῦθα αὐτοῖς μὲν ἀρχὴ γενήσεται
ὁρῶντι ὃν ὁρατὸν τὸ καλόν. τίκτειν οὐκ εἴδωλα ἀρετῆς.
αὐτὸ οὐκ εἰδώλου ἐφαπτομένους, ἀλλ' ἀληθῆ. αὐτὸ τοῦ ἀλη
θοῦς ἐφαπτομένοις. τεθρεμμένῳ δὲ ἀρετῆς ἀληθοῦς καὶ θρε φο
μένοις. ὑπάρχειν θεοφιλεῖ γενέσθαι. καὶ εἴ πέρ τῳ ἄλλῳ ἀνθρώπων.

ἀθανάτοι καὶ ἔκ εἰμοι: τοῦτα δὴ ὦ φαίδρε τε καὶ οἱ ἄλλοι
ἔφη μὲν δὴ τιμᾶν πάσχειν μᾶλλον δὲ πράττειν. τοῦτ εἰς μὲν ὅσα δὲ πράττομαι
καὶ τοὺς ἄλλους πράττειν. ὅτι τούτου τοῦ κτήματος τὴν ἀνθρωπί
νην φύσιν σμικρὸν ἀμείνω ἔρωτος. οὐ καὶ πίστις ἂν δοίη λόγοι.
ἃ δὴ ἐγὼ μέμφομαι χρῆναι πάντα ἀμφοτέρων τιμᾶν. καὶ
αὐτοῦ τιμῶντα ἔρωτα. καὶ διαφέροντος ἀσκῶ. καὶ τοῖς ἄλ
λοις παρακελεύομαι καὶ μοῦτε καὶ ἀεί. ἐγκωμιάζων τὴν δύναμιν
καὶ ἀνδρείαν τοῦ ἔρωτος. καθ ὅσον οἷός τ εἰμί. τοῦτον οὖν τὸν λό
γον ὦ φαίδρε. εἰ μὴ μοῦσαι. ὡς ἐγκώμιον εἶς ἔρωτα μόμισον
εἰρῆσθαι. εἰ δὲ ὅτι καὶ ὅπη χαρίεις ὀνομάζων. τοῦτο ὀνόμαζε:
εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ σωκράτους. τοῖς μὲν, ἔδοξεν εἶναι. τὸν
λεάριστον ἀφανῆ. λάθειν τί δοι χειρόν. ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ λόγων ὁ
σωκράτης. περὶ τοῦ λόγου. καὶ ἐξαίφνης τὸν οὐρανίον θεάν
κρουομένων. ὥστε τὸ φόνον παραυχεῖν, ὡς κωμαστῶν καὶ αὐ
λητρίδος ὡς φορμῶν ἀκούειν: τὸν οὖν ἀγάθωνα καὶ τοὺς δὲ φάσκειν
οὐκέτ εἶναι; καὶ ἔδοξεν μὲν τισι τῶν δοι τὴν δείσαν λόγοι. καὶ λείπε
ἐὶ δὲ μή. λάθε ὅτι οὐ πίνομεν. ἀλλὰ ἀναπαύομεθα ἱκανῶς.
καὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἀλκιβιάδου τὴν φορμὸν ἀκούειν ἔξω τινὶ
αὐλῇ, σφόδρα μεθύοντος καὶ μεγάλως τοῦ ἔρωτος τοῦ ὄντως.
ἄγαν οὖν αὐτὸν παρασφάττειν τὴν τε αὐλητρίδα ὑπολαμβάνειν.
καὶ ἄλλοτινα τῶν ἀκολούθων. καὶ δοι αἴνας καὶ δοι ταῦτα
θύρασε ἀεφανῆ μόνον αὐτόν. κιτοῦτό τινι ἀεφανῆ δοκῇ.
καὶ ἴσον. καὶ ταινίας ἔχοντα δοι τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλάς.
καὶ ᾖ πάν. ἀνδρεῖα χαίρετε μεθύοντα ἀνδρεῖα σοφά
δρα δέξασθε. συμποτῶν. εἰ λάττω μὲν ἀνεδήσατο τὸ μόνον
ἀναβεβηκέναι ἐφ ὁπερ εἰλήθαμεν. ἐγὼ γάρ τοι φαίην. χθὲς μὲν
οὐχοἱός τε ἐγενόμην ἀφικέσθαι. νῦν δὲ εἰκοῖ. δοι τὴν κεφα
λὴν ἔχοντα ταινίας. ἵνα ἀποθῶ ἐμοῦ κεφαλῆς. τὴν
τοῦσοφωτάτου καὶ καλλίστου κεφαλὴν φάναι εἴπω οὕτως εἰ
κεφαλὴν ἀνδρα δήσω. ἀρα κατανοεῖς σεθαύμου ὡς μεθύ
ων τυγχάνω; ἐγὼ δὲ καὶ ἀληθῆ λέγω. ὅμως σὺ οἱ δ ὅπως ἀληθῆ
ων τυγχάνω; ἐγὼ δὲ καὶ ἀληθῆ λέγω.

λέγω· ἀλλά μοι λέξον αὐτό· θέμις ἐστὶ σοὶ ἢ τοῖς ἑτοίμοις, ἢ μή· συμπίπτει,
ἢ οὔ: — πάντας οὖν ἀναθορυβῆσαι· καὶ κελεύειν ἐπιθέσθαι καὶ
κατακλίνεσθαι· καὶ τὸν ἀράττωνα καὶ λείπειν αὐτόν· καὶ τὸν ἕνα
ἀγόμενον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν· καὶ πάντα ῥύμενον αἷμα ταύτην
νίασιν οὖσαν· ἐοίκασι γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ τὸν ὄφιν ἔχειν.
οὐ κατιδεῖν τὸν σωκράτη· ἀλλὰ καθίζεσθαι παρὰ τὸν ἀράτ-
τωνα ὑπὲρ μέσου σωκράτους τε καὶ ἐκείνου· παραχωρῆσαι γὰρ
τὸν σωκράτη ἀσφαλέστερον κατίζειν· παρακαθεζόμενον
δὲ αὐτὸν· ἀσπάζεσθαί τε τὸν ἀράττωνα καὶ ἀναδῆν· ἅπτεσθαι
οὖν τὸν ἀράττωνα ὑπολύοντα τοὺς δεσμοὺς ἀλκιβιάδου· ἵνα δὴ
τρίτον κατακέηται· πάνυ γὰρ ἅπτεσθαι τὸν ἀλκιβιάδου·
ἀλλὰ τί ὑμῖν ὁ δὲ τρίτος συμπόσιον· καὶ αἰσθανόμενον
φόμενον αὐτὸν ὁρᾶν τὸν σωκράτη· ἰδόντα δὲ ἀναπηδῆσαι
καὶ ἅπτεσθαι· ὦ ἡράκλεις· τουτὶ τί ἦν· σωκράτους οὗτος
ἔλλοχον ἀεὶ μετὰ ἐρασταῦ κατακείσεσθαι· ὡς τοῦτε εὑρεῖν ὡς τάχος ἐξ
φνης ἀναφαίνεσθαι· ὅπου ἐγὼ οἰόμην· ἡδέως ἂν ἐφεσθαι·
καὶ μοῦτί ἦν εἶσι· καὶ τί οὖν ἐμοὶ ταῦτα κατέκλινος οὐ
παρὰ ἀριστοφάνει· οὔτε ἐγὼ τοιοῦτος ἐραστὴς καὶ
μοῦλεται· ἀλλὰ διεμηχανήσω· ὅπως παρὰ τοῖς καλλίστοις
τῶν ἐνδον κατακείσῃ· καὶ τὸν σωκράτη· ἀράττωνα φάναι.
ὅρα εἴ μοι ἐπαμύνεις ὡς ἐμοὶ οὐ τούτου ἕνεκα τοῦ ἄνδρου· οὐ
φαῦλον πρᾶγμα μέμψει· ἀπὸ κείνου γὰρ τοῦ χρόνου ἀφ' οὗ
τούτου ἐράσθην· οὐκέτι ἔξεστί μοι· οὔτε προσλέγεσθαι οὔτε
ἅμα λεχθῆναι καλοῦ οὐδενί· ἢ οὗτος οἰ ζηλοτυπεῖν μοι
ὡς φθονερῶ ὄντι μάστιγα ἐνδήσειεν· καὶ λοιδορεῖταί τε καὶ
τὸ χεῖρε μόνον ἀπέχεται· ὅρα οὖν μή τι καὶ μοῦ ἐργάσηται·
ἀλλὰ διαλλαγῶμεν· ἢ δ' ἐστὶ χειρίωσαι ἐπαμῦναι· ἐπαμῦνω
ὡς φίλτατον τούτου μᾶλλόν τε· καὶ φιλτρασταῖς πάνυ ὀρρωδῶ·
ἀλλ' οὐκέτι φάναι τὸν ἀλκιβιάδην· ἐμοί καὶ σοὶ διαλλακτέον·
ἀλλὰ τοῦτον μὲν ἔασον τιμωρήσομαι· μοῦ δέομαι
ἀράττωνα φάναι· μεταδοῦναι τῶν ταινιῶν· ἵνα ἅψωμαι· καὶ
τῶν τούτου ταυτηνὶ τῶν θαυμαστῶν κεφαλῶν· καὶ μήμοι

μέμφηται ὅτι σε μὴ ἀνέδησαν. αὐτὸν δὲ νικῶν τὰ μηλόβοτα σαν
τὰ σα ἅμοις. οὐ μόνον τὰ πρόβατα σὰ ἀλλὰ καὶ σέ. ἔσει τὰ οὖν καὶ ἐδή
σαν. καὶ αἵματι αὐτὸν λαμπρὰ τὰ τῶν ταμίων. ἀνανδρεῖν τὸν σὸν κράτη.
καὶ κατακλίνεσθαι· ἵνα τί δὴ δεῖ κατακλίνη. ἵππειν· ἵν' ἐν δὴ ἀνδρὶ χ
δοκεῖτε μάρμαιρ' ἤφειν· οὐ κίνητρα σὺν ὑμῖν· ἀλλὰ πόνον· ὃ
μολόγηται γὰρ τὰ θ' ἡμῖν· ἄρχοντα οὖν αἱρούμαι τὸν πόσεφος.
ἵνα ἂν ὑμεῖς ἴ καὶ ὃς πίνητε θυμαπόν· ἀλλὰ φέρετε ἄνθρωπον
ἔτι τί ἐστιν ἓν κτῆμα μέγα· μᾶλλον δὲ· οὐδὲν δεῖ· ἀλλὰ φέρε
ταῦ φάγαι. τὸν τυκτῆρα ἓν κείνων ἴ δὸν τὰ αὐτὸν πλέον· τὴ
ὁ κτὼ κοτύλας χορούντα· τοῦτον ἡμπλησάμενον· πρὸς τὸν
μὲν αὐτὸν ἓν κτήν· ἵνα τὰ τοῖ σε κράτει κελεύειν ἔχειν· καὶ
ἅμα εἰπών· πρὸς σὲ μὲν σὸν κράτη ὃ ἂν δρᾷ τὸ σόφισμά μοι.
οὐδέν· τοῦ σὸν γὰρ ἂν κελεύσητε· τοῦ σοῦτον ἓν κτίσθαι· οὐδὲν μᾶλ
λον μὴ ποτε μεθυθῇ· τὸν μὲν οὖν σὸν κράτη ἔχθαντος τοῦ σαν
δὸν πίνειν· τὸν δ' ὄρυξίμαχον· τοῦτο οὖν φάναι ὃ ἀλκιμάδη
ποιοῦμεν· οὕτως οὕτω λέγομεν τὴν κύλικι οὔ τε τί αὐδο
μεν· ἀλλ' ὅτε χνοῦς ὁ τοῦ προὶ διτῶν τε πόμεθα· τὸν οὖν ἀλκι
μᾶ δὴ φῆπειν· ὁ ὄρυξίμαχε μέλιτα ε· μελτίσου τρο καὶ σω
φρονε σαύτου χάιρε· καὶ γὰρ οὐ, φάναι τὸν ὄρυξίμαχον· ἀλλὰ
τί ποιοῦμεν· ὅτι ἂν οὐ κελεύησ· δὴ γάρ σοι πείθεσθαι· ἰατρὸς
γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ἐστὶ ταῦτα τε οὖν ὅτι καὶ ὑλῇ·
ἀκουσον δή φῆμ' ἐγὼ τὸν ὄρυξίμαχον· ἐμὲ μὲν τρίτον εἰσελθεῖν·
δόξε χρῆναι ἐστὶ δεξιῶ ἓκαστον· ὑμῶν μέρος λόγων τὸ τρίτορτος
φῆμ' ἐσ δεῖσθαι το· καὶ λίαν· καὶ ἅκομαστὰ· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι
τοῦ τὸ ἡμεῖς· εἰρήκαμεν· οὐδὲν δὴ οὖν εἰρηκάτω καὶ ἓκαστος
κατὰ δή καιος ἅ φῆμ'· εἰ τοῦτον δὲ ἐστὶ ταῦτα σὸν κράτη ὅτι ἂν κελεύλη·
καὶ τοῦτον τοῖ ἐστὶ δεξιᾶ· καὶ γ' ἐστὶ τοῦτο ἄλλο· ἀλλὰ φάναι ὃ
ὄρυξίμαχ· τὸν ἀλκιμαίδη· καὶ λαλοῦσ μὲν λέγεις· μεθύοντα
δὲ ἄνδρα· τοῦ ἀνὴρ φόρτον λόγους τοῦ παραπαίλλειν· μὴ γὰρ ἐξ οὐ
λῃ· καὶ αἵματι ὦ μακάριε· πάθεις τέοτ σὸν κράτη ὃ μ' ἀρπάφη·
λῃ· οἶσθα· ὅτι τοῦμαρτίον ἐστὶ τοῦ, λῃ· ὃ ἔλαφον· οὗτος μὲν γὰρ
τὴν αἰφὼ ἐστὶ μέσο τούτου τοῦ παρόντος· λῃ θεὸν· λῃ ἂν ὁμὸν ἄλλον

÷ σκύφος ἐν θαλάσσῃ
ζωὴ τὸ τηρία· λῃ
τηρίου εἶδος ὃ σ
ὄρι πίλιον τὴ λεφωνι·
÷ τρίτον μέρος λίκο
λίτου χοίνικος

λὴ τοῦτον· οὐ καθ ἑξῆς ἐαί μου τὰ χείρω· οὐκ ἐθέλω μὴ σεῖσ φάναι τὸν σωκράτη; μὰ τὸν ποσειδῶ ἐγὼ μὲν οὖν μὴ δῆτα λέγε ταῦτα· ὡς ἐγὼ οὐ δίκαιόν ἐστιν ἄλλον ἐᾶσαι μέλλοντα· σὺ ταρεντῖνος· ἀλλ' οὕτω ποιεῖ φάναι τὸν θρυλίμαχον· εἰ μούλει σωκράτη ἐᾶναι μόνον· ποῖος λέγειν ἐγὼ τὸν αὐλικιμάδην δοκεῖ χρῆναι ὦ θρυλίμαχε· ἐαστέον μὲν τοίνυν τὸν ἀλκιμάδην· ἐὰν δὲ μὴ παρῇ τὸν ἀλκιβιάδην· τί δῆτα τοῦτον φάναι τὸν σωκράτη, τί δῆτα οἱ ἔχεις· ἐᾶν τὰ γόλοι ὀτρεύμε ἐᾶσαι μέλειν· ἢ τί ποιῶμεν· τἀληθῆ θρῶ· ἀλλ' ὅρα εἰ παρῇ σε· ἀλλὰ μὲν δή τοι φάναι, τἀγαθὰ ἀληθῆ ποιεῖν μὲ καὶ κακὰ ποιεῖν· οὐκ ἐᾶν φασὶν ἐμὲ τὸν ἀλκιμάδην· καὶ μὲν δή τοι οὕτω σοὶ ἦσαν, ἐάν τι μὴ ἀληθὲς λέγω· μᾶλλον δ' ἐᾶν μου λαμβάνειν· ἐὰν δέ τι ἀληθὲς λέγω· μὴ δῆτα μοῦ λάβῃς· οὐ γάρ τι ῥᾴδιον τὴν σὴν ἀπορίαν ὃ δεξόντι ἐκπόρως καὶ ἐφεξῆς καθαρίσαι· σωκράτη δ' ἐγὼ ἐᾶσαι νεῖν ὡς ἂν δρῶσι· οὕτως ἐᾶν χειρίσω δι' εἰκόμων· οὕτως μὲν οὖν· ἴσως οἱ λῆσται ἐᾶσαι τὰ γόλοι ὀτρεῦν· ἔᾶσαι δ' ἂν εἰκῆ τοῦ ἀληθοῦς ἐμὲ καὶ· οὐ τοῦ γόλοι οὐ· φημὶ γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς σιλληνοῖς τούτοις· τοῖς ἐν τοῖς θρῃκικλυφίοις καθημένοις οἷς τινας ἐθρεύζον τοὺς οἱ δημιουργοί· σύριγγάς τε αὐλοὺς ἔχοντας· οἱ δὲ χαῦλες δοιοὶ χθαμαί τε φαίνονται ἐνδοθεν αὐλήματα ἔχοντε τὸ θεοῦ· καὶ φημὶ αὖ δοῖ κέρατα αὐτὸν τοῖς σαυτήροι τοῖς μαρσύαι· ὅτι μὲν οὖν τόγε εἴδος ὅμοιος εἶ τούτοις ὦ σώκρατες· οὐδ' ἂν σὺ τοῦτο ἀμφισβητήσαις· ὡς δὲ καὶ τἄλλα ἔοικας ἐκείνοις ἄκουε· ὑβριστὴς εἶ, εἰ οὖν· ἐὰν γὰρ μὴ ὁμολογῇς· μάρτυρας παρέξομαι· ἀλλ' οὐ καλῆτις· πολύ γε θαυμασιώτερος ἐκείνου· ὁ μὲν γὰρ διορμάων ἐκήλῃ τοῖς λόγοις· τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει· καὶ εἴ τις μὴ ἐντύχοι αὐτοῖς τῶν ἐκ βάθρου αὐλῇ· αἰνῶ γὰρ ὁ λυμπος ἡμᾶς ποιεῖ· μαρσύου λέγω τοῦτον δὴ λαύζαντος· τὰ μὲν ὧν θηκῶν θαυμαστὰ ἦν τὰ φαρθοῦ αὐλητικῆς αὐλῇ· ἐὰν τε φαῦλη αὐλητρὶς· μόνα κατέχεσθαι ποιεῖ· καὶ δῆλοι τοῖς τῶν θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένοις· μόνα τὰ θεῖα ἐστὶν· οὐ δὲ ἐκεῖνον· τοσοῦτον μόνον

÷ δομνοῦσον χρῆται παρὰ τὸ στλαίνειν· ὃ ἐστὶν σκώπτειν λεγόμενοι παρατοῖς πότοις :—

÷ σαυτῆροι δομνοῦσον ὀπὰ δοῖ μὲν οὖν· οἱ λατὸ ἐν ὀρθοῖ κεῖν· ἄλλου τοῦ τε· τράγου σκέλη· καὶ τρίχες νομίζόμενοι ἔχαν· παρὰ δέοντα· καλεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ σεσιραίνειν τοῖς οἴνοις τοῦτ'· κεχηνέναι· φίλοι γὰρ εἰσὶ· μαρσύου δὲ αὐλητοῦ ὁ λίμπου ἦσε· οὐ τοῖς ἄλλοις ἀθήναζε ῥητὸν λατὸν ἐᾶν ἀκούειν· αὐτοῖς· ἀνελόμενος· κύριος ἀπόλλωνι τε μουσικός· ἐστὶ τὴν δὲ σοῖς μὲν δέλεαρ κεῖται τὸ δέρμα λαβόν· ἐφ' οὗ πέρ αἵματος ἔρρεεν τοῦ σφετέρου· ὁ δ' ἐξαυτοῦ ἰάτρος ὢν μαρσύας κλήθη· :—

λαβέρειο. ὁ τι ἀν δυο ρ γάμων. τι λοῖο λόγοις ταυτὸν τοῦτο ποιεῖο
μηεῖο μοῦ. ὁ τὰν μὲν του ἄλλου ἀ κούω μὲν. λέγοντος καὶ σαφ ὑφα
-θυρ ἡ τορος. ἄλλου τ λόγους. οὐ δὲν μελεῖ ὡς ὅσο εἰ σὰν οὐ δεμι
ωσει δ' ἂν δὲ σου τί σ' ἀ κούη. ἢ τῶν σῶν λόγων ἄλλου λφοντος,
καν σαν υφαῦλος ἢ ἰ ὁ λέγων. ὅταν τε μωι ἀ κούη ὅταν τε ἀμὴρ
ὅταν τε μειράκιον. ὅκ ωσαυτῶς μὲν οι ὃ μὲν καὶ κατεχόμενος
φόβου μοῦ ὦ ἄνδρες. εἰ μὴ ἐμελλον. κομδὴ δὸξειν μεθύειν.
εἶπον ὁ μόσας ἀμῖν. οἷ ἂν δὴ πάντων θαυ αὐτὸς ὑπὸ τῶν
τούτου λόγων. καὶ σαίχρα δι καὶ νῶ. ὁ τὰν γὰρ ἀ κούω πολὺ
μαι μᾶλλον. ἢ τῶν κορυ βαντιῶν τῶν. ἢ τε καρδία πηδᾷ.
καὶ δοὺ κρουσ ὅκ χείται. ὑπὸ τῶν λόγων τῶν τούτου. ὁρῶ δὲ
καὶ ἄλλους ωσαυτῶς. ταὐτὰ τοὺς σαίχοντας. σφοδρὰ κλὸ
οὐο δὲ ἀ κούων καὶ ἀλλῶν ἀνθρώπων ἡ ἡ τόρων. οὐ μὲν λίγου
μὴν λέγειν τοιοῦτον δ' οὐ δὲν ὡς αἰσχρόν. οὐ δὲ τὸ θορύβητόμου
ἢ τυχὴ. οὐ δὲ λίγα μ' ἀ κτείνει ὡς ἀν δρωπος λαλῶς διακαρέ
νου. ἀλλ' ὑπὸ τουτουῖ τοῦ μαρσύου ωσῶ κιδὴ οὐ τῶ δῆ
θέ θην. ὡς τέμοι δόξαι μὴ ὡς τὸν εἶναι. ἔχοντι ὡς ἄν
καὶ ταῦτα ὦ σῶ κρατὸς οὐ κάλλη θῆ.
καὶ ὅτι γε νῶ ξυνοιδα ἐμαυτῷ. ὅτι εἰ ἐθέλοιμι πλ
ρεέχαν τὰ ὦ τα. οὐ κᾶν καρτερῆσαι μ. ἀλλὰ ταυτὰ ἂν
παῦχοιμ. ἀναγκάζει γάρ με ὁμολογεῖν. ὅτι πολλοῦ δεῖ σ' ὧν
αὐτὸς ὅτι. ὅταν τοῦ μὲν ἀκούω. τὰ δ' ὧθην αίων πράττω
μαι φθύνον. ἵνα μὴ αὐτοῦ καθήμενος. παρ' αὐτοῦτο καταγνοὰ
σω. τοιοῦτον δὲ πρὸς τοῦτο μόνον ἀμῶν. ὃ οὐ κᾶν τις οἰοῖτο
ὄμε μοὶ ὄμεῖναι. τὸ αἰσχύνεσθαι ὁτιῆνοῶν. ὁρᾷ δὲ τοῦτον μόνον
αἰσχύνομαι. ξυνοιδα γὰρ ἐμαυτῷ. ἀμπλήθει μὲν οὐ δεισαμένους.
ὡς οὐ δὴ ποιεῖν αὐτὸς κελεύει. ὅσει δ' ἂν δὲ λάβῃ λῆγε μὴ
νω τῆῦ τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν. δρᾷ πειθόμενος οὖν αὐτὸν
καὶ ὧδε. καὶ ὅταν ἴ δω αἰσχύνομαι τὰ ὡς μολογημένα καὶ πολ
χαίκισμὸν ἡ δέως ἂν ἴ δοιμ αὐτὸν μὴ ὄν τα ὄμοιο ἢ δ' ὧν
τοῦτο νόμοι το ὃν οἱ δ' ὅτι πολὺ μεῖζον ἀμαθοίμην. ὡς α δ'

ἐν θοιο σῶν τῶν ἡμῶν
ὁρχουμένων ἢ ὁρ
χουμένων λ πο τ κορυ
βαντ ῶν. οἱ κ προφείσ
καὶ φύλακες. καὶ δὴ
λασκαλοι τοῦ διὸς
εἶναι μυθολογοῦσιν
τινες δὲ τοὺς αὐτοὺς
τοὺς κορυβαντας εἶναι
δὲ καὶ τὸν ἥρακλέα
ὁ παιδοτ λ πὸ δὲ τ
τοῦ διὸς λακεύων
νόγον ἡμέν ομ. ὧν
ἀριθμὸν οἰκ ὀλίγους
οἱ δὲ ἓ λάβοιεν:—

οὐκ ἔφασ ὅτι χρήσομαι τούτοις τοῖς ἀμφ. καὶ ὑπομὲν δὴ τῶν αὐλημάτων. καὶ ἔφασ καὶ ἄλλοι πολλοὶ. τοιαῦτα πεφόνηθασιν ὑπὸ τοῦδε τοῦ σωτῆρος· ἀλλ' οὐδέ μου ἀκούσατε. ὡς ὅμοιός τε εἴη οἷς ἔφασ εἰκάσαι αὐτόν. καὶ τὴν δεινότητα μᾶσ θαυμαστὴν ἔχει. σύνεστι δ' ὅτι οὐδεὶς μεθ' ἡμῶν τοῦτον ἡγεῖται. ἀλλὰ καὶ ἔφασ δηλαδὴ σοφὸς εἶναι περὶ ἅ ξαίνων· ὁρᾶτε γὰρ ὅτι σοφὸς καὶ τῆς ἔριφ τικοῦ διαίκειται τῶν καλῶν. καὶ αἱ φ περὶ τούτων εἰσί. καὶ ὅκ πεπλήκται σ ἁμοῖ παν καὶ οὐ δεῖ οἱ δεῖ μᾶσ τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦτο οὐσι λημᾶδες σφόδρα με; τοῦτο γὰρ οὗτος ἔχει θεῖ περιμέλεται. ὁ ἀνὴρ ὠφελημένος σι λη νοῦσ. ἔρ θρ θεῖ δὲ ἁμοι χθεῖσ. πρὸ σωσ οἱ δὲ μέμει ὃ ἂν δρᾶσ σι μπόταισ σωφροσύνησ. ἢ αὖ ὅτι οὐτῇ πο καλοσ ἐστι. μᾶλλ' ἀν ταῖσ οὐδεμ. ἀλλὰ καταφρομεῖ τοσοῦτον. ὅσον οὐδ' ἂν εἶσ οἰ ληθάλη. οὐτῇ πο πλούτιοσ. οὐτῇ ἄλλωσ τι νὰ τιμῶν ἔχων. τῶν ὑπὸ πλή-θουσ μαι καριζομένων. ἡ γεῖται δὲ ταῦτα τὰ κτήματα. οὐδεμοῦ ἄξια. καὶ ἡμῶν. οὐδεμ εἶναι λέγω ἐμοί. ἐρῶν δ' ὁμοίωσ δὲ καὶ πάσχων τὸν αὐτ. πρὸσ τοὺσ ἁμοῦ διατελῶ. πουδαίσαμ τοσ δὲ αὐτοῦ καὶ ἁμοι χθεῖσ. οὐ καὶ δαιμόνιε τὰ ἔρ τοσ ἀμαρτήματα. ἀλλὰ μὴ δὲ ποτ' εἶδεμ. καὶ μοι δόξεμ οὐ πο θᾶν καὶ χρεὼν εἶναι καὶ πᾶν καλὰ καὶ θαυμαστά. ὡσ τε ποιητὸν εἶναι ἐμμελῆ χῶ. ὁ τι κὸ λοῖσ σωκράτησ. ἡγούμενοσ δὲ αὐτὸν ἄπουσ διακεῖσθαι τὴν ἐμὴν αὖρα. ἔρμαιόν μ' ἡγησάμην εἶναι. καὶ ὑτυχήμαι ἐμαυ θαυμαστόν. ὡσ ὑπάρχον μοι χαρισαμένοισ σωκράτη σαφῶσ τὰ κούσαι ὅσα περ οὗτοσ τυγχάνει. ἐφρόνουν γὰρ τὴν δὴ ὑποτιθεῖσ θαυμαστὸν ὅσον. ταῦτ' οὖν διαπονηθεῖσ. πρὸ τοῦ οὐκ ἔφα θᾶσ ἂν ὑκολοῦ θουμόνοσ μεθ' αὑτοῦ μένειν. τότε δ' ἀποβαλὼν πᾶν τὸν ἀκόλου θον. μόνοσ σωφρονῶ μόνοσ. δεῖ γὰρ προσῆμᾶσ πᾶν τὰν ἀληθῆ φάναι. ἀλλὰ προσέχετ' τὸν νοῦν. καὶ ἤ τοῦ δομαι σωκρατᾶ. ἐξελέγχειν· σωφρονῶ μόνοσ γὰρ ὧν ἀληθῶσ μόνοσ μόνωι. ἐμοῖ μὲν οὖν τί καὶ διαλεχθέσθαι αὐτὸν μοι. ἀπορῶν θρακίῳ σωκράτει διαλεχθῆναι. ἐμοὶ δὲ τούτων δοῦμαι λόγων ἐμνήσθη οὐδέν. ἀλλ' ὥσπερ ἔφα θᾶ διαλεχθῆσ

ὑπὸ κρινόμενοσ. χλαίνασ:

τὸ λ' πρὸσ δόκλητον κέρδοσ λ' πὸ τ' ὄντωσ ὁδοῖσ τι θεμεῦ λ' παρχ· ὡσ οἱ ὁδοιπόροι κα τθέουσ· καὶ μ' ὄντωσ ὁδοῖσ ἔθοσ ἵλρωθαι τ' ὄρμαι παρ' ὁ καὶ σμὸ διοσλᾶσ:

ἐρόμην δ' ἐγὼ τὴν φύσιν. ἄνθρωπον ὄντα.

ἅρμοι καὶ σωμηβράσασ. ὃι χαὶ ἀμπιὸμ. μεταταῦτα συγγνμφά
ζεσθαι φρου καλούμην αὐτὸμ. καὶ σωθγνμφαι ζόμην οἷαι θν
ταῦθα πθραμοῖμ. σωεγνμφαίζασοῦμοι καὶ προσταίλαι θμ
πολλαί κισ. οὐ δθμοσ παρόντοσ. καὶ τί δεῖ λέγειμ. οὐ δθνατόμοι
πλθόνων. ὅσει δὲ οὐ δαμῆ ταύτη ἴμμυτομ. ὅδοξέμοι ὅσι ν. ἰόνομ ἐβλεσμ:·
θθεόμ εἶναι τοῖ ἀμδρὶ κατὰ τὸ καρτερὸμ. καὶ οὐ κάμ εθεόμ ὅσῳ
δὴ πθρ ἔχκε χειρόκει. ἀλλαὶ ἰαθόνων δὲ τί ἐαι τὸ πραῖγμα·
προ καλοῦμαι δὲ αὐτὸν πρὸσ τὸ σωδαπημᾶσ τε χνοῦσ. ὃ ανθρ
θραστὸσ παι δικοῖσ ὅσι πολλάοῃ. καί μοι οὖ δὲ τοῦτο ταχὺ ὑπό
κουσθν. ὁ μασσ δὸῦν χρόμοι ὅσῳ σθη. ὅσῳ δὲ δὲ ἀρίκεσ τὸ πρᾶ
τον δειπνήσασ. ἀπιθμαι ἐμοὺλετο· ϛ τότε μὲν ἀισχυόμθνοσ
ἀρὶ καὶ αὐτόν. αὖ θισ δὲ ὅσι πολλάσασ· ὅσῳ δὲ ὅδοδῳπορίκῳ.
διελθόμην πόρρω τῶν νυκτῶμ. καὶ ὅσει δὲ ὅμοὺλετο ἀπιθμαι
σκηπόμθνοσ ὁτιότε εἴη. προσιμᾶγκασαι αὐτὸν μεθύειμ· ἀμθ
παῦσο οὖν ὅρτι δὲ χομθνη ἐμοὺ κλίνοι. ὅρτι δὲ πθρόδῃπνει·
καὶ οὐ δῆσ ὅμ τοῖσ ἰκνεῦσι ἄλλοσ καθεῖσ δθμὸσ ἦν εἰσ· μέχρι
μὲν οὖν δθρου τοῦ λόγου. καλῶσ ἂν ἔχοι ϛ προσομτὴν οὖν
λέγειμ. τὸ δὲ θθρου καὶ μου δὲ κούσαντε λέγειμ τοσ· εἰ μὴ ἡ πάρεστι οἶνος
προῖ τομ μὲν τόλεγόμενομ οἶνοσ ἂν ὑτὸ παῖδασ ἦν τα ἀλλὰ θεῶν.
παῖδασ δὲ ὧν ἀλη θῶσ· ὅσῳ τα ἀφαιρίσασ σα κραίτοσ θρόνον
ὑπερήφανομ ἐσ ὅσαμον ἐλθόντα, ἀὐδὲ κόνμοι φαίνεται·
ὅτι δὲ τὸ τοῦ δὲ χθρόσ ὑπὸ τοῦ ἔχεσ σα ὑτοσ καμέ ἔχει·
φασὶ γὰρ πού τινα καὶ τοῦτο σα θεῖν τοῦ κυθέλην λέγειν οἷομέμ·
πλὴν τοῖσ δὲ δὲ μὲν οἷσ ἀσ μόνοισ ψασσομένοισ τὸ ξύμπα
σομένοισ· ἓ παῦ ἐόλμα δραῖν τε καὶ λέγειν ὑποτιὸ ὁ δὲ ὠσ.
ἐφ οἷσ δεδημένοσ τε καὶ ὑπὸ ἀλγάρο τέρου· ϛ τὸ ἀλγάνό
τατον ὧν ἅπαντα δὲ χθῆναι· τὴν καρδίαν γὰρ δὲ τυχὼν· δὸ τι
δεῖ αὖ τὸ ὀνομάσαι πλὴν γάστε καὶ δὲ χθῆσ ὑπὸ τοῦ μὲν φιλο
σοφίαν λόγων. οἳ ἔχον ται ἐχίδνησ ἀνριόντερον νεόυτυχὴν
μὲν ἀφυοῦσ· ὁ τὰν λαίνων ται. καὶ ποιοῦσι δραῖν τε καὶ λέγειν
ὁ τι οὖν. καὶ ὁρῶν αὖ φαίδρον σι καὶ ἀμάθεσ τατον. ὀρυξίμαχον.
παῦσα μένον. ἀρίσ τομ δὲ μόνον τε καὶ ἀριστοφάνατ· σα κράτη δὲ

αὐτὸν. τί δὲ λέγεις καὶ ὁ σοὶ ἄλλοι· σοὶ γὰρ κεκοίμηκε τὸ
φιλοσόφου μειράκιον τὸ καὶ μακχείας. διὸ παρὰ τὸ ἀκούσασθαι· συν
μάσεσθαι γὰρ τοῖς τότε πραχθεῖσι καὶ τοῖς μὴ λεγομένοις· οἱ
δὲ οἱ κάτω καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶ μειρακιῶδες τὸ καὶ ἀροῖκος. πύλας
παῦε μεγάλας τοῖς ὦσιν ὑπὸ θεοῦ· ὥσει δὴ γὰρ οὖν ὦ ἄνδρες·
ὅτε λύχνος ἀπέσβηκε· καὶ οἱ σοὶ δὲ ἔξω ἦσαν· δοῦναι μοι χρῆναι
μὴ δὴ σοὶ κίνειν πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ὅλως τοῦτο ἀφεῖναί μοι δοκῶ·
καὶ εἴ που κινήσας αὐτόν· σοὶ κεκαθεύδεις; οὐ δῆτα δῆτ'· οἶσθα οὖν
ὅτε λύχνος ἀπέσβηκε· τί μᾶλλον ἐφη· οὐκ ἐμοὶ δοκεῖ
λῶιον λέγειν· ἐμοὶ γὰρ ἄξιος γέλωτος μόνος· καὶ μοι φαίνη ὀκνῶν
μὴ σθῆναι πρός με· σοὶ δὲ οὐ τοσοῦτον ἔχειν· σοὶ γὰρ ὀκνητὸν εἶναι
εἶναι σοι· μὴ οὖν καὶ τοῦτο χαρίζεσθαι· καὶ ὅτι ἄλλο λέγειν τὸν
τοῦ ἐμοῦ δέος· λέγειν τὸν φίλον τὸν ἐμόν· ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν
ἔστι πρᾶγμα βύτερον τοῦ σοῦ ὅτι μᾶλλον ἐμὲ μέλεσθαι· τοῦτο δὲ
οἱ μαίμου συλλήπτορα· οὐδὲν ἀκυρώτερον εἶναί σου· σοὶ δὲ
τοι οὕτω σοὶ ἀνδρί· πολὺ μᾶλλον ἂν μὴ χαρίζόμενος, ἀλλ' ἀχθοίμην·
τοῦ φρονίμου· τὸ χαρίζόμενος τόν τε πολλοῦ καὶ ἄφρονα·
καὶ οὕτος ἀκούσας μάλα εἰρωνικῶς· καὶ σφόδρα σοῦ τοῦτο
καὶ εἰσθόσος· ἔλεξεν· ὦ φίλε ἀλκιμαίδη· κινδυνεύεις τοὶ
ὄντι οὐ φαῦλος εἶναι· εἴπερ ἀληθῆ τυγχάνει ὄντα ἃ λέγεις
περὶ ἐμοῦ· καὶ τίς ἔσθ' ἑκὼν ἐμοὶ δυώμενος· διὸ ἂν σὺ γε μοι εἶ
ναι· ἀμήχανον τοι καὶ λοιδορεῖσθαι ἂν ἐμοὶ· καὶ τὸν παραυτοῖ
δυμορφίαν πολὺ διαφέρον· εἰ δὴ καθ' ὁρᾶν αὐτό· κοιμᾶσθαι
σθαί μοι δοκεῖς καὶ ἀλλάξασθαι καλλίονος ἀντὶ καλλίονος·
οὐκολίγοι μου πολὺν ἐκτήνδιαμοιρι· ἀλλ' ἀντὶ δόξης· ἀληθῆ
λαλῶν κτᾶσθαι δοκεῖς· καὶ τοιοῦτον χρυσᾶν χαλκᾶν δια
μείβεσθαι νοεῖς· ἀλλ' ὦ μακάριε· ἀμείνονος κόπτ· μὴ σε λανθάνω
οὐδὲν ὧν· ἐν τοιούτῳ δὲ ἀμοίρασθαι ὄντα ἄρξασθαι ὀξύμολόγην·
ἐν τῶν ὁμμάτων τῷ ἀκμῇ λήγειν δοκεῖς· οὐδὲ τούτων·
ἐστὶ πόρρω· καὶ μὰ ἀκούσας· τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ ἔφην ταῦτ' εἶναι·
ὧν οὐδὲν ἄλλως εἴρηται· ἐν ὧν διαμοῦμαι· οὐδὲ αὖ τοῦτο οὕτω
πολύθυρον· ὅτι σοί τε ἄριστον καὶ ἐμοὶ μὴ μὴ· ἀλλ' ἔφη τοῦτό

ὐλφειο. ὃμ μὲ τοὶ ἔοι ὀν τι χρόμοι. μουλευόμενοι πραξομεν. ὃ.
ἂμ φαίνηται μοῖμ. περὶ τὸ τούτοιν καὶ περὶ τοὺμ ἄλλοιμ ἀριστον:
φρὸ μὲν δὴ ταὶ ταὶ κούσαντὲ καὶ εἰ τοὶμ ς ἀφειο. ὃ περιβλη
τέον ὅθαι αὐ τὸν οἴμλιν. καὶ ἂμ ἀπατάν. οὐ δὲ ἔοι τρέταν τούτοι
ζῆειν οὐ δεὶ ἔτι. ἀφιέσαν τὸ ἥμαι τιον τὸ ἑ μὲν τοῦ τὸ ὕπομ καὶ μὲν
λὼν χειμόμ. ὑπὸ τὸν τρίωνα καταβλινείο τὸν τοὐτου ἥ. περὶ
καλὸν τὸ χέρε. τούτοι τοὶ δαιμονίοι ὃ σ ἀλλιθεὸς καὶ
θαν πατροὶ κατὸ κείμλιν τὴν μύκτα ὃ λιν. καὶ οὐ δὲ ταὐτὸν
ὃ σα κρατὸ ὄρειο ὅ τι τὸ δόμαι. ποιλίσαν τοσ δὲ λὶ ταὐτὰ
ἐμοῦ. οὕτοσ τοσοῦτομ περιφόρητὸ τὸ καὶ κατὲ φρόμησ καὶ κατ ζῆ
λαὸ τὴν ἐ μὴ ὁ ρασ ξ μυριοπρ. καὶ πὸρ ἐ κεῖνο νε οἴμλιν
τί εἶναι ὃ ἂμ δρᾶ δι καται. δι καται γὰρ ἐ αὐ τὴν σα κρά τοιν
ὑπερ η φανίασ. ὃ μὲν ἥ ατε. μανθάνω. μανθάνει. οὐ δεὶ περὶ τὸ
τερομ κατα δε δαρ θη κασ ἂμ ἑ ατὴν μετα σα κρά τοιν. λὶ μετα πρὸ
καθὴ δον τὶ ὃ δελφοῦ περ ὃ βυτέρου. τὸ δὲ λὶ μετα τοῦτο. τί ναὶ σθθὸ
με δαίοι ἂμ ἔχειν. λὶ μύμβρον μὲν περὶ λὶ τι μαθεῖν. ἀ μέμβρον δὲ τὸν
τούτου φύσιν τὸ καὶ σα φρονῶν. καὶ ἂμ δρείαν. ὅμ τὲν χλιόταν
καὶ εἰσ καρτερίαν. ὃ σ ἀε ὑθὸ πασσῶν ὁρίζοι μὲν εἶχον. καὶ ἀπὸ
ἀρλι θάνων τὴν τούτου σωσίαν. οὔτε ὅ πλη προσαμαι μὲν
αὐτὸν ὑπόροων. βύναι λὶ δεῖν. ὁ τὶ χρήμασι νε πολὺ μαλλον ἄτρω
τοσ λὼν παρταχλὶ. λὶ σι δὲρ οι ὃ αὶ ασ. ὃ ὶ τε ἀμλιν αὐτὸν μὲ νοι
ἀλλὰ σε σθαι. δι ὡσ τε φέρει με. λὶ πόροων τὲ καταδεδουλωμένοσ τέ
ὑπὸ τοὺ αὐτοῦ ὃ σ οὐδεὶ σ ὑπὸ ὑδεμιᾶσ ἄλλου. περὶ λία. ταὐτὰ τέ
μέρμαι ἀ παν τα περ υγρόμει. καὶ μὲν ταὐτα. ἀρ ἀ τὰ νῆμ ἔσ πο
τίδαμ ἂμ ἔβη σο κοιμλὶ. ς σωσε σι τοὺμ μὲν ὃ κὴ. περὶ τὸν μὲν οὖν τοῖσ
ποῖσι οὐ μόρφομ ὅμοῦ περὶ λὼν. ἄλλ ἀ ἐκ τοὶμ ἄλλφομ ἀ παν τῶν. ὃ
τοῖσ τὰμ ἀκαθὴ μὲν δ' πολειφθὲρ τὸ του. οἷ ἂμ δὲ λὶ ἔοι ταρ ατὴ σο
σι τὴν. οὐ δεὶ ἦ σαν οἱ ἄλλοι περὶ τὸ κερ τρεῖν. ὅμ τὰν ταὶ σ
ὐσ χίασ. μόνοσ δ' πολεμὴ νοῖ σ τὴν. ταὐτὰ ἄλλα καὶ πῖ μὴ ν
ὐκ εθλὸν ὁ πὸ τὰμ ἀκαθὴ μὲν ταν ὅ κεάτη. καὶ ὁ παν τῶν
θαν μασ τὸ ταν. σοκρά τη με θύον τα οὐ λεισ ποῖ ποτὲ ὃ ὁρᾶκον

ἐ τρίωνα ἐ ατολὴ
πο ἑ χρωσ σημᾶ
ὧσ ρα μὴ πτα
τρικώμιον λέ ἰ μὴ
πτον παλαιόν.

ἐς καθυπνωκότος.

ἐ πόλισ θρᾴκισ ὅμ
μακεδονίᾳ κτίσμα
Κορινθίων: —

ἅρμον· τούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖ. καὶ αὐτί καὶ ὁ ὅλφχος ἔσεσθαι· πρὸς
δὲ αὖ ταῦτ τοὺ χειμῶνος καρτερήσεις. δειροὶ γὰρ αὐτόθι χειμῶνες.
θαυμάσια εἰργάζετο· τά τε ἄλλα καὶ τοῦτ ὄνος· τοῦ παμμούσου
δεινοτάτου· καὶ παῦρον οὐκ ἐξιὸν τοῦ μὴ δοθέν· ἢ εἴτις ἐξίοι
ἐμφιθυμένων τὸ θαυμαστὸν ἀπολήσας καὶ ὑποδεδεμένων· καὶ
ὑπειλιμένων τοὺς τοῦδαος εἰς πίλους καὶ ἁρμονικίδας· οὗτος
δὲ τούτοις ἐξήει· ἔχων ἱμάτιον μὲν τοιοῦτον· οἷον καὶ πρότερον
φοιτᾶς φορεῖν· ἁρπαστὸν δὲ ἑαυτοῦ κρυπτάλλου ῥαιὸν μόνον
ῥάβδον· ἢ οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι· οἱ δὲ ἁρπαστοὶ τὴν ὑπέλλασιν
αὐτῶν· ὡς κατωφρονοῦντες σφῶν· καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα·
οἷον δοὺς τὸ δέρεξε καὶ ἄλλη καρτερὸς ἁρπὴρ ὑκεῖνος τε ἐστὶ
ἁρπάσας· ἄξιον αὐκοῦσαι· ξυνοικοῦσα γὰρ αὐτόθι ἐωθυῖα· ἀεὶ
κεῖσκοπεῖν· καὶ ἐπεὶ δὴ οὐ προῄει αὐτοῖ· οὐ καμοῦσα ἄλλα αὖ
φατὴ κεῖ ζῆν τοῦν καὶ ἡ δηλοῦν μεθημερίαν· καὶ ἅμοι ἡ συμφορά·
καὶ θαυμάσιον τὸ ἄλλως ἄλλοι ὅλφον· ὅτι σοφὸς κρατοῦντος ἐξεῦ
θινοῦ φρόνιμος ἔζωντι· ἐστὶ κε καὶ τοσοῦτον τὸ δεῖνον τοῦν
ἴδιον· ἐπεὶ δὴ ἐπορᾶν ἐώρων δεῖ μνησθῆναι τοῦ· καὶ γὰρ θρόος πόλε
λοῦν· χαμεύνια ἐξ ὧν φλαῦροι· αἰμαμὲν ὧν τοῖς τυχοῦσι καὶ
θοῦνον· αὖμα δὲ φύλαττον αὐτόν· ᾧ καὶ τῶν μύκταστὶ ἐξοι
ὁ δὲ ᾠατὴ κε μέχρις ὅσον ᾠόν τε καὶ ἡλίου ἀνόντος τοῖς
χθαῦπλοῦν προσευξάμενος τοῖς ἡλίοις· εἰ δὲ μούλεσθε ὧν
ταῖς μαίχαις· τοῦτο γὰρ δὴ δίκαιον γε αὖ τοῖς ἅπασιν· ὅτε
γὰρ ἡ μεγάλη χθὼν ἐξεῖσ· ἐμοὶ καὶ τἀρίστα ἔδοσαν οἱ ἁρπαστῆρες·
οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσω σὸν ἅρμον· ἢ οὗτος τεθραμμένον οὐκ ἐθέ
λοντα λιπεῖν· ἀλλ' αὖ σὺν διάσοδος καὶ τοῦ ὅλου· καὶ αὐτοῦ δὲ
καὶ φοιτᾶν ὁ σὸς κρατὸς ὅτε θέλοιμι· σοὶ δ' ἐδόκουν τἀρίστα
τοῖς ἁρπαστῆρσι· καὶ τοῦτο μέντοι οὔτε μεθύστερον οὔτε πρεῖσ' ὅτι
τοῦ δόμου· ἀλλ' αὖ γὰρ τοῖν ἁρπαστῆρσιν ὅσον τὸ ἐμὸν ἀξίωμα
αὐτοῦ λαβεῖν· καὶ βουλομένων ἐμοὶ δοῦναι τἀρίστα· αὖθις
προθυμότερος ἔσομαι τοῖν ἁρπαστῆρσιν· ἐμὲ λαμεῖν ἢ σαυτόν·
ἔτι τοίνυν ὃ ἂν δρᾷς· ἄξιον ἡμῖν θεᾶσασθαι σὸν κράτη· ὅτε τὰ πο
δηλίου φυγῇ· ἂν ἐχώρει τὸ στρατόπεδον· ἔτυχον γὰρ παραιθόμενος

ἅρμον· ἱμάτιον ἐξωρίου πλῆσσον μὲν μόνον εἰς ὦμον ἐχόμενον ἅρμαν:—
ἁρμονικίδας:

τὰ πεινὰ κλινίδια:

χωρίου τὸ ποιοῦν:—

ἵππον ἔχων. οὗτος δὲ ὁ πλάν· ἀμ ἐχάρει οἰῶ ὅτ κελασμὸν ἰὼν ἵππων
ἀμφω. οὗτός τε αἷμα καὶ λάχνος. καὶ ἐφ' ὑπερτυχάνω καὶ ἵππον
ὄν θεὸν παρακαθέζομαι τε αὐτοῖν θαρεῖν καὶ ὄλφον ὅτι οὐ κάπο
λείπω αὐτό· ὃν ταῦθα δὴ καὶ κάλλιον ἐθάσσαι μιν σὺν κρατερῇ.
ἢ ὃν πτερὰ δαίσαι. αὐτὸς γὰρ λῖτον ὃν φόβοι, ἢ διὰ τὸ ὑφίππου
εἶναι. ὑπὲρ τὸν μὲν ὅσον ὑπερικὼν λάχνος. τοὶ ὑμφορεῖς·
ὥστε ἐμοὶ γε δοκέει ὦ ἄριστε φάγε τοσὸν δὴ τοῦτο καὶ ὑκέ
διαπρύσιον θαι· ὦ σώτερ καὶ ὃν θαὶ δὲ μὴ θυόμενος καὶ τὸ
φθαλμὼ παρὰ καλὸν ἠρέμαν. παρὰ σκοπὸν καὶ τοὺς φίλι
ους καὶ τοὺς πολεμίους. δῆλος ὢν παρ' ἐμὲ πόρρω θεν.
ὅτι εἰ τις αὐτὰ καὶ τούτου τοῦ ἀνδρός, μάλα ὑπερφυῶς ἀμηχάτως
διὸ καὶ σοφὰ λόγω λέπτηι ει· καὶ οὗτος καὶ ὅδε τρος· σχεδὸν γάρ τι
τοῦτο οὕτω διακείμενον ὃν τοῖς πολέμοις οὐ δὲ αὖ πομπαῖον· ἀλ
λὰ τοὺς προπάτορας δὴν φθόνον ταῖς διοκοσίμ· πολλὰ μὲν
οὖν ἄριστα καὶ ἄλλα ἔχοι σὺν κρατερῇ θυμὸν εἶναι· καὶ θαυμάσιαι.
ἄλλα τοὺς μὲν ἄλλους ἔασι τὴν δυνάμεσιν. τάχα ἄριστος καὶ πρὶ
ἀλλ' τοὺς μὲν ἄλλους ἔασι τὴν δυνάμεσιν· τάχα ἄριστος καὶ πρὶ
τοὺς παλαιοὺς μὴ τε τοὺς μνωόντας· τοῦτο ἄξιον σώφρονος θαν
μάτου· οἷος γὰρ ἀχιλλεὺς ἐγένετο, λέπει καὶ σὺν θυμὸν καὶ μέγα
σί δαμ καὶ ἄλλους· ᾧ οἷος αὖ σώτερ κλῆς· καὶ μέ πορα καὶ αὐτὴ
νορα· εἰσὶ δὲ καὶ ἔτεροι· καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ τοῦτ' ἄριστος λέπ
καζοι· οἷος δὲ οὗτος σὺ γάμεν τῷ αὐτοπάμονος· καὶ αὐτὸς καὶ
οἱ λόγοι αὐτοῦ· οὐδ' ἁμῶς ἂν εὕροις τίς ζῆ τῶν· οὔτε τοὺς μνω
οὔτε τῶν παλαιῶν· εἰ μὴ ἄρα οἷος φίλφ λέπα καζοις τίς
αὐτὸν· ἀμφω μὲν μὴ δρᾶν· τοῖς δὲ σὺν ληροῖς ὧν σὺν τέροις· αὐτὸν
καὶ τοὺς λόγους· καὶ γὰρ οὕτω καὶ τοῦτο ὃν τοῖς πρώτοις παρβάλ
πον· ὅτι καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ὁμοιότατοί εἰσι τοῖς σὺν ληροῖς τοῖς
διοι μενρόοις· εἰ γὰρ ἐθέλει τις τῶν σωκρατικῶν ἀκούειν λό
γων· φαμὲν ἂν ὃν ἀμφὶ σαφῶς οἱ τοὺς πρώτους· τοὶ αὐτὰ καὶ ὁμό
ματα καὶ ῥήματα ἔχοντας· σὺν τέρους αὖ τὴν δ
μερὶ αὐτοῦ δοκεῖ· ὁμοίως γὰρ καὶ θηλείοις λέγ· ἧς χαλκᾶς τι
χὰς ἑκάστοτε μόνος καὶ μύρσος δέτας· καὶ αἰ διὰ τῶν αὐτῶν

προθύμως λέγεται ἀρχαί· μέγα προπίνω· ἢ ὡς τῶν προσθήκη·

ἐκ τοῦ μεμαθηκότος ἢ ἀφυῶς· ἀπὸ καθ' ἕνος οὗ ἢ ὁμοσήμως· οὐ παλιμβάτως τὸ καθ' ἓν ἢ ἅπαξ θεμένων αὐτῶν καιρῷ ζῆν τοῦτ' ἔστιν ὀνομάζεται οὕτως·

τοὺς μύρσους ὑπομνησθέντες·

τὰ αὐτὰ φαίνεται λέγειν· οὐδὲ πείρου καὶ ἀπὸ ἑνὸς ἄρχου· πᾶσι γὰρ τὸν
λόγον καταγνώλαισθε· δοιημερόνου δεῖ δοῦναι τὸ καὶ ὅτι τοῦ αὐτοῦ
νυμφίου· τρισὶ τὸν μὲν νοῦν ἔχουσι ὅτι δοκιμάσαι τὸν λόγον· ὅσοι
τὰ θεῖα τούτου καὶ πολέμια αὐγάλματα ἀρχαῖα ὅτι αὐτοῖς ἔχουσι·
καὶ ὅσοι πολεμιώτεροι· μᾶλλον δὲ ὅσοι παῖ· ὁ σὸν προσήκει σκοπεῖν· τοῖς μᾶλλον τι καλοῖς καὶ φανεροῖς
ἔσεσθαι· ταῦτα σὺν οὐ ἀνδρὸς· αὐξάνουσι κρατῆσαι μοῦ· ζῶν αὐ
μεμφόμενοι μιμήξασι· μὴν εἰπόν αἰνιγμόν· ζῶν μὲν τοι οὐκέ
με μόνον ταῦτα πάσοι ἤκουσι· ἀλλὰ καὶ χαρίεν δῶν τὸν πλούσιον
καὶ αὖθις δῆμον τὸν δακλεῖον· καὶ ἄλλοις πολύ πολλοῖς· οἷς
οὗτος ἐξαπατῶν οὐ σὸς ἔραστής· παῖ δὲ καὶ μᾶλλον αὐτὸς καθίστασθαι
ἂν ἐραστοῦ· αὖ δὲ σοὶ λέγουσιν οὐ φανερόν· μὴ ἐξαπατᾶσθαι ὑπὸ
τούτου· ἀλλὰ πὸ τῶν ἡμετέρων παιθημάτων μόνον· ἐν λαμβάνειν ζῆλοι καταὶ τὴν παροιμίαν· οὐ σωφρονίστον παθόντα μοῦναι·
† εἰ πόντος δὲ ταῦτα τοῦ ἀληθοῦς ἀκούδον· γέλωτα γενέσθαι ὅσοι τὴν
παρρησίαν αὐτοῦ· ὅτι δοκεῖ ὅτι ἔρωτι κοῦσ ἔχων τοῦ σοκράτους·
τὸν οὖν σοκράτη· μὴ φεύγει δοκεῖς φανῆναι οὐ ἀληθοῦς· οὐ
γὰρ ἂν ποτε οὕτως κομψοῦς κύκλωι περὶ καὶ λόγους ἀφίκοιτο
ἐρεχείρεις· οὐ ἐρῶ καὶ ταῦτα παῖ τα εἴρηκας· καὶ οὐσ ἐρπὰ
ρέρῳ δὲ λέγων· ὅσοι τὸ λαστὸν αὖ τὸ ἔθηκας· οὐσ οὐ παῖ τα τούτου
ἐρῶ καὶ εἴρηκοῦς· τοῦ ἐμὲ καὶ ἀφάσθαι διαπαίζειν· οἱ ὅμερος δῆν
ἐμὲ μέρου ἐραῖ· καὶ μὴ δέρος ἄλλου ἀφάσθαι δὲ ὑποσοῦ ἐραῖ
σθαι· καὶ μὴ δῖφ ἐρος ἄλλου· ἀλλ' οὐ κέλασθε· ἀλλ' αὖ τὸ σατυ
ρικόν σου δραῖμα τοῦτο ζ' σιλήνικον· καταῦ δῆλον ἔμε ἐσ· ἀλ
λ' ὦ φίλε ἀφάσθαι· μὴ δέρ πολὺν αὖ τοῖς μέλιται· ἀλλ' αὖ παρα
σκευαῖ ζουὸ σοσ ἐμὲ καὶ σὲ μὴ δεῖσ διαπαίλη· τὸν οὖν ἀφά
σθαι να εἰ παῖ· καὶ μὴν οὐ σοκρατεῖς· κινδυνεύεισ αὖ λη θῆ λέγειν·
τὸ καιρόμαι δὲ καὶ οὐσ καὶ τε κλίμη ἐρ μέσοι σμοῦ τὸ καὶ σοῦ·
ἵνα μου χωρισθῆμεν διαλαύλη· οὐ δέρ οὖν πολὺν αὖ τοῖς ἔασι· ἀλ
λ' ἐὰν παραῖσ ἔλθοῖ καταῦ κλιμήσομαι· παῖ νε φαίνεται τὸν σο
κράτη δεῦρο ὑποκαὶ σοῦ ἐμοῦ καταῦ κλίμου· οὐ ζεῦ φίλ τὸν
ἀλκιβιάδην· οἷα αὖ παίχω ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ· οἵ ἐταί μου δῆν παραλλη·

πρι εἶναι· ἀλλ' εἰ μὴ πάλιν ὁ θαυμάσιε. ἐμὲ δὲ οὐ δύναμαι
κατακεῖσθαι· ἀλλὰ οὐδὲ ὅπου φάγομαι τὸν σὸν κρέατος· οὐ μὲν γὰρ μοι
δοκῶ θᾶσσον. δεῖ δέ με αὐτὸν ὧδε δεξιὸν θᾶσσον εἶναι· ἐπεὶ οὖν ὑπόκειται κατὰ
κλινῆ ἀγαθόν· οὐ δήπου ἐμὲ πάλιν δεήσει θέσθαι πρὸς ὑπόμου
μᾶλλον θᾶσσον μεθῆναι· ἀλλ' ἴσως ὦ δαιμόνιε καὶ μὴ φθονήσεις
τοῖς μειρακίοις ὑπέμου θᾶσσον μεθῆναι· καίτοι πάνυ θαυμάσιόν
ἐστι κομᾶσαι· ἰοὺ ἰοὺ φάγομαι τὸν ἀφέψημα ἀλεκτρυόνος δηλονότι· οὐκέτι
ὀψὲ ποτὲ ἂν δύναιτό με μεῖναι μή· ἀλλὰ θᾶσσον τοῦτο μᾶλλον μεταδοῦ
μαθήσομαι· ἵνα ὑποσκράτους θᾶσσον μεθῶ· ταῦτα δὴ καὶ
φάγομαι τὸν ἀλεκτρυόνος· ταῦτα ἐγὼ σοκράτους παρόντος·
καὶ καλῶς μεταλαμβάνειν· οὐδεὶς ἄλλος· καίτοι γε οὐδὲ δυπόρθος
καὶ τοιαῦτα λόγια εὑρεῖν· ὃ δὲ δὴ παρ' ἐκείνου τοῦτο ἐστὶ κατακεῖσθαι·
τὸν μὲν οὖν ἀφέψημα ὃ δὲ κατακείσεται παρὰ τοῖς σοκράτους
τεῖ ἁμίσασθαι· ἐξαίφνης δὲ κόμασας ἡ κάμψασα ἐκ θαμπόλλου
ἐστὶ ταῦτα θήρας καὶ ἐστὶ τυχὸν ταῦτα ἐμβόσιμα· ἐξιόντος πνοὸς
ἐστὶ τὸ αὖ πικρόν· πορεύεσθαι παρὰ σφᾶς· ἐκ κατακλίνεσθαι·
καὶ θορύβου μεμᾶσθαι πάντα εἶναι· καὶ οὐκέτι ἐμβόσιμα κόσμου δεῖται
ἀμφὶ ἀκάζεσθαι πίνειν πάμπολλον οἶνον· τὸν μὲν οὖν ἐρυσίμαχον
χον καὶ τὸν φαίδρον καὶ ἄλλους τινὰς ἑφήσαριστόδημος· οἱ
χεσθαι αὐτοῦ τὰς δὲ ὑπερμλαμβάνειν καὶ κατὰ δαρθεῖν πάνυ
σοφῶς· αὐτεμακρῶν τὸ μυκτῆρος σοῦ· ἐξείρεσθαι δὲ πρὸς ἡμέ
ραν ἡμιάλεκτρυόνων οὐδόντων· ἐξειρόμενος δὲ ἴδειν
τοὺς μὲν ἄλλους καθεύδοντας καὶ οἰχομένους· ἀφέψημα
δὲ καὶ ἁρίστου φαγὴν καὶ σοκράτη· ἐπὶ μόνους ἐγρηγορέναι καὶ πί
μφη ἐκφιάχησε μεγάλης ἐστὶ δεξιᾶς· τὸν οὖν σοκράτη αὐτοῖς δια
λέγεσθαι· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ ἅριστόδημος· οὐκέφλη μᾶσθαι
τὸν λόγον· οὔτε γὰρ ἐξαίφνης χιὼν παραμένεσθαι· ὑπόνιπτα ἔφη
τὸ· τὸ μὲν τοι κεφάλαιον ἑφή· προσαφάκαζε τὸν σοκράτη·
τὸ· τὸ μὲν τοι κεφάλαιον ἑφή· προσαφάκαζε τὸν σοκράτη·
τὴν ὁμολογίαν αὐτοῖς· τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι· κωμῳδίαν καὶ τρα
γῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν· καὶ τὸν τέχνη τραγῳδοποιὸν ὄντα·
κωμῳδοποιὸν εἶναι· ταὐτὰ δὴ ἀμφοτέρους αὐτοῖς καὶ
οὐσφόδρα ἐμβοσίμους· μὰ τὸν κύνα· καὶ πρότερον μὲν κατὰ δαρθάνειν

τὸν ἀριστοφάνη· ἡ δὲ ἡμέρα σμικρότερον. τὸν σωκράτη· τὸν οὖν σωκράτη καταλείπομεν ἐκεῖ· ἀναστάντα δὲ πορευώμεθα· καὶ ὡς αὐτὸν ἐλθεῖν φῶμεν καὶ ἐλθόντα εἰς λύκαιον ἀποκρίνεσθαι τὰ μέμνημαι· ὡς αὖθις εἰς ἄλλο τι τὴν αὔριον ἡμέραν, διαπερᾶν· καὶ οὕτω διατρίβοντα· εἶτα αὖθις ἀναστάντας καὶ ἀπαλλαττομένους·

συμπόσιον ἢ περὶ ἔρωτος

πλάτωνος φαῖδρος. ἢ περὶ καλοῦ·

ὦ φίλε φαῖδρε· ποῖ δὴ καὶ πόθεν· παρὰ λυσίου ὡς σώκρατες τοῦ κεφάλου· πορεύομαι δὲ πρὸς περίπατον ἐξω τείχους· συχνὸν γὰρ ἐκεῖ διατρίβω χρόνον· καθήμενος ἐξ ἑωθινοῦ· τοῖς δὲ σοῖς καὶ ἐμοῖ ἑταίροις ἀρεστὸν περιπατοῦσι κατὰ τὰς ὁδοὺς μελετᾶν· κατὰ τὰς ὁδοὺς γὰρ οἱ παλαιοὶ λέγουσιν εἶναι τοὺς περιπάτους· φασὶ γὰρ οὐκ ἐμπορεύεσθαι τοὺς ἐν τοῖς δρόμοις· καὶ λῷόν γε ἡ ἑαιρεῖ λέγει· ἀτὰρ λυσίαν ἦν σοι ἐν ἀστει; ναί· παρὰ τοῦ κεφάλου· ἐν τινὶ δὲ τῶν πλησίον τοῦ ὀλυμπίου οἰκίᾳ· τίνι μοι χᾷ· πότερον οὖν ἡμῖν διατριβή· δῆλον· ὅτι τἀμὸν λόγον λυσίου εἰσαΐσαι· πάσῃ ἐξουσίᾳ σχολὴ προϊόντι πρὸς οὐκοῦν· τί δὲ οὐ καθίζει με κατὰ πήδαρον, καὶ ἀσχολίας ὑπερτέρων πρᾶγμα ποιήσεσθαι· τὸ σὸν τε καὶ λυσίου διατριβὴν ἀκούσαι; πρόαγε δή· λέγοις ἄν· καὶ μὴν ὡς σώκρατες προσήκουσά γέ σοι ἡ ἀκοή· ὁ γὰρ τοι λόγος ἦν περὶ ὧν διατρίβομεν· οἷ κοῖ δ' ὄντινα τρόπον ἔφη κόσμος φέρειν δὴ ὁ λυσίας· πειρόμενον τινα τῶν ἐμῶν καὶ σῶν φίλων πείθειν ἐρᾶν μᾶλλον· οὐχὶ ὀρθῶς ἀσυδέ· ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ κεκομψεῦσθαι λέγει γάρ ὡς χαριστέον μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ ἐρῶντι· ὡς γενναίως· ἔφη δεῖν πρᾶττειν ὡς χρὴ πένητι μᾶλλον ἢ πλουσίῳ· καὶ πρεσβυτέρῳ ἢ μειρακίῳ· καὶ ὅσα ἄλλα ἐμοί τε καὶ τοῖς πολλοῖς ἡμῶν· ἢ γὰρ ἂν ὡς ἔστιν οἷα ἔφη λόγοι· φρόνιμον οὕτως εἶναί τε θυμὸν καὶ ἀκοῦσαι· ὡς οὐδὲν δέοιμεν ἄλλου· πρὸς καὶ τοῖς τῷ χ παύλην ἀπὶ ἰωτ· οὐ μέντοι ἀλλὰ λέγε φησθα·

φὴ ὁ ὀλυμπιόδωρος ὅτ' ἔστι τἀλκιβιάδου ἐμοὶ ἡμῖν τῷ σωκράτει πρῶτος ὁ φαῖδρος διαλόγου τοῦ πλάτωνος·

ὁ λυσίου οὗτος ῥήτωρ ἦν·

ἡ παρὸς δ' ἔστος ἦν·

τὸ ποιητικὸν δ' ἦν σαφῶς ὅτι ἑαυτῷ χορεύοιμεν ἐκ τῶν ἐν τοῖς δρόμοις μεμιμησόμενοι οἱ κοῦροι τοῖς ἐν τοῖς δρόμοις οἱ παῖδες·

τὴν δ' ὁμορύχου μὲν ῥιζοσδὲς γαίαρος τὸ ἄμος· ὃν καὶ κωμῳδιᾷ ὡς μαρίλιος μανδιλλίας ἐκλέγει· ἐν τῇ τοῦ τοιούτου οἰῶν οἱ κίσσαι ἀκόλαστοι λυσίαν τὸν φαιδρὸν εἶναι ἔκοσ·

σχολὴν ἢ περὶ ταῦτα πράγματα λέγει· ἢ τὴν ἐκ περιουσίας· ἢ τὴν ἐκ πόθεν ἐστὶ τοῦτ' ἐστὶν ἂν τὸ λεγόμενον πρότερον καθαρότερον διὰ σχολῆς λέγῃ κατὰ τὸ ἐστὶν ἀφ' ἧς ἀπόθεσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἀσχολίας τέλος·

τὸ παρὸν μέρος παθητικῶς κεῖται· ἀφ' οὗ παρὰ ζεύγματος τοῦτ'· προσπαίζόμενον προσκαλλύνεται· ἢ κακόπαιστον· ἢ τῇ ταὐτὰ κομψῶς ἀπαιτεῖ λαβεῖν·

τὸ χαριστέον ἐστίν· ἢ τὸ διδόναι τινὶ χάριν ἀντιδόσεως τινὸς ἢ τὸ ἀπολύεσθαι ἢ σώζειν τοῦ προσαφροδίσιον ἑαυτὸν σωτῆρα ἀντὶ λύσεως τινί·

ὁ τὸ ἡμέρᾳ ἀλλ' ὡς σμικρὸν ἰατρὸς ἦν· ἢ τὰ μὲν ἀπὸ τείχους ἐκτὸς εἶναι τὸ ἄστυ· ἢ τὸ μακρὸν ἀλλ' ὡς σμικρὸν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐς ἀπόφασιν·

πῶς σ' λέγειν ὦ μελίτιαδ σώκρατες· οἶει με ἂν λυσίου τὸν πολλῶν
χρόνων καταγελᾶν σωθῆναι δεινόταττον ἂν τὸν μῦθον
φεύγειν· ταῦτα γὰρ ἴσως ἂν τῶν ἀπομνημονεύσαι μου ἄξιόν ἐστιν
νου; πολλοῦ γε δέω. καίτοι ἐμουλόμην γ' ἂν μᾶλλον. ἀλλὰ μοι πολὺ
χρειῶδες γεγονέναι· ὦ φαῖδρε· ἢ γάρ φαι δρομάμμου. καὶ ὅμως
τοῦ ἐπιλελῆσθαι· ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ τεθραύεται τοῦτον· οὐδὲ λόγου
ὁτιλυσίου λόγον ἂν κοῦσα μὲν εἷς ἐστιν. οὐ μόνον δὲ πάντων ἀλλὰ
ἀλλὰ πολλαίκις ἐστὶν ἂν ἀναλαμβάνων ἐπιλέγειν· ὁ δὲ ἐμοῦ
θάττο προθυμότερος· τοῖς δὲ οὐδὲ ταῦτα λῶν ἴσως καὶ αὐ· ἀλλὰ τελευ
τοῦν παραλαμβάνων τὸ μειλίον. ἀμαλλιάσαι ἐστὶ θυμῷ ἐστὶν ἐκ
πῃ· καὶ τοῦτο δρᾶν· ἐξεστὶ θυμοῦ καὶ θημόσιος· ἄπῃ πῶν· ἐσ
τοῦν παραλαμβάνων τὸ μειλίον·

πουλει καθιζόμενοι. ἀμαμμὰ μὴν· δεῦρ' ὀκτραπόμενοι. κατὰ τὸν
ἰλισὸν ἴωμεν· εἶτα ὁπλιὰν δόξη μὴ λισυχία καθιζησόμεθα· εἰσ
καιρὸν ὡσ ὅτοι κεν ἀνυπόδητοσ ὠμὲ τύχω· συμβήναι δὲ ἀξ. ῥαιᾶσονοῦν
λιμῆν κατὰ τὸ ἱλαίτιον μερέχοισι τοὺσ πόδασ ἰᾶσθαι· καὶ οὐ κάλλιστε
ἄλλοσε καὶ τὴν δε τὴν ὥραν τοῦ ἔτουσ τε καὶ τῆσ ἡμέρασ· πρόσω δὲ
σκόπει ἅμα ὅπου καθιζησόμεθα· ὁρᾷσ οὖν ὀκείνην τὴν ὑπηλο
τάτην πλάτανον; τί μήν· ὀκεῖσε ἰτέαι καὶ πηγὴ μαμάρυον
καὶ πόα καθίζεσθαι· λὴ θαῦ πουλόμεθα κατακλιθῆναι· προάν
γοισ ἄν· εἰ πέμοι ἀσσοκράτησ· οὐκ ἐθέλε μήτοι ποθέν· ἀπὸ
τοῦ ἰλισοῦ λέγεισ ὁπορέασ τὴν ὠρείθυιαν ἁρπάσαι; λέγασι γάρ·
ἆρ οὖν ὅπωθέν δε χαρίεντα γοῦν καὶ καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὕδατ
τα φαίνεται. ξ ἔοικε τὴν δείαν κόραισσαι ἔναι παρ' αὐτάσ· οὐ κάλλα
κατ' ὄθεν ὅσον δυ' ὀλίγα πρὸσ τὸ τῆσ ἄγρασ δρᾶσαι
μοι μὲν· καὶ πουτί σ' ἔαι ὧδε μοι αὐτόθι πορεύου· οὐ σὰφ' ἡμῖν ὁλκὰσ
ἀλλ' εἰ πὲ προσδιοσ ὦ σοκράτησ· οὐ τοῦτο τὸμ θολόγλυκα πάθη
ἀληθὲσ εἶναι; ἀλλ' εἰ αὖ πισοίην ὦ σωκράτησ· οὐκ ἂν αὐτόποσ
ἴοιμι· εἶτα σοφιζόμενοσ φαίην αὐτὴν σὺν δῦναι πορεύου. κατὰ
τὸν πλησίον σταρὸν σῳ φαρμακίδι παίζουσαν ὡσαι· καὶ οὕτω
λὴ τελευτήσασαν. λεχθῆναι πὸ τοῦ πορεύου ἁρπαστὸν μνημέξ
λὴ ὀξαρείου παίγνιον. λάβασι γὰρ αὖ καὶ οὗτοσ ὁλόγοσ. ὡσ ὀκ ἄθλον
ἀλλ' οὐκ ὀνήθλη δε ἡ πάθη. ἔρ' δὲ ὦ φαίδρε· ἄλλωσ μὲν τὰ τοι
αὐτὰ χαρίεντα ἡγοῦμαι· λίαν δὲ δειμοῦ καὶ ἴσωσ πόνου καὶ οὐπάνυ
τυχὸν ἀνδρὸσ· κατ' ἄλλο μὲν· οὐδέν· ὅτι δ' αὖ τοῖσ ἀναγκη
αῖα τοῦτο, τὸ τῶν ἱππικῶν κεν ταύρων εἴδοσ ἴσαμεν θεοῦσθαι·
καὶ αὖ θισ τὸ τῆσ χιμαίρασ· καὶ ἴσωσ εἰ δὲ ὄχλοσ τοιοῦτον
ἀγρόμενον ἴδοι καὶ ἄλλον ἀμηχάνων πλήθη τε καὶ
αὐτοπία· τραυτολόγον τιν' ὦν φιλόσοφον· αἶσ εἴτισ ἀπιστῶν
ταροσ ὢν καὶ κατὰ τὸ εἰκὸσ ὀκαστον· οὔτε ἀγροίκοισ τισὶ σοφίαι
χρώμενοσ· σχολὴσ αὐτοῖσ ἀσχολίασ δεῖσθαι· ἐμοὶ δὲ ταῦτα
οὐ λαμβάνεται σχολή· τὸ δὲ αἴτιον ὦ φίλε τοῦτο δε· οὐδύ
νασαί που κατὰ τὸ δελφικὸν γράμμα· γνῶναι ἑαυτόν· γελοῖον
δή μοι φαίνεται τοῦτο ἔτι ἀγνοοῦντα· τἄλλα σκοπεῖν.

ἡ ποτ' ἂμοσ ὅμαπτικὴ :—

ὦ γραῖα σαρτέμιδοσ ἱερὸν ἵδρισαι ἄθηναίοισ· δια τὸ ἐφορᾶν εἰσπαντὸσ ἀρίου τῶν θεῶν· ξ παντὸ ἄριον ξ αὖ ἡμέρον κατ' ἀθλίαν :—

© δικαστήριον ἀθήνησι ὃν ἀκροπόλεωσ τοῦτο καλοῦμεν· παίγνιον· ὅτι ὃν τόπον ὑπηλοὶ τοῦτο· ἀρχαῖοσ δὲ· παρόσον οἱ φόνοι ὀκρίνοντο· ὀδ' ἀρχαῖοσ τοὐτὶ ἔφορος· λὶ ὁ πὸ δόρυ ἔωσ ξ ὀκεῖσε ὁπότε δίκη ἔλαχε προσ ποσὶ δωσὶ κεῖσθαι τὸν τοῦ νιὸν λίρο θιον ἂν ὀλόον ὁ δ' ἀλκιβιάδησ ὑμᾶσατο τὴν ἄρθρον αὐτοῦ ξ ἀραιὸν ἐκ κόκκυσ τοῦ θεάτρου :—

δ μεάματο μὲν θισαυτὸν δελφικὸν ἔοικε τοῦ προπυλαίου τοῦ ὄμπροσθ
ε θοῖσ ἱεροῦ γεγραμμένον· δελφοὶ δὲ πόλισ ἔοικε τοῦ σαρνάσσοῦ πρὸσ τὴ φωκίδι :

ὁ θρυλλὴς χαίρειν βάσανος ταῦτα· πείθομαι δὲ τοῖς μὴ μέμφεσθαι περὶ
αὐτῶν· ὀνίνησι γὰρ ὁ λέγειν ἐξεταζόμενος ταῦτα· ἀλλ' ἐμαυτόν· ἵνα τί θηρί
ον ὂν τυγχάνω τυφώνος πολυπλοκώτερον· ἢ μαίανδρου ἕλικτότερον
μόνον· ἢ τὸ ἡμιβρώτερόν τε καὶ αὐπλούστερον βοός· θέασαι τινὸς
καὶ αὐτύφου μοίρας φύσιν ἔχων· αὐτὰρ ὦ ξαίρε μέταξύ τοι λό
γων· ἆρ' οὐ τὸ δελφὶν τὸ δρύδρον ἔφη περὶ ἡμᾶς; τοῦτο μὲν οὖν
αὐτό· μὴ τὴν ἥραν καλήσῃς καταγέλαστος· ἵνα τε γὰρ πλάταν ος
αὐτὴ μᾶλλον ἀμφιλαφής τε καὶ ὑγιεινή· τοῦτο ἄμμου τὸ ὕτος
καὶ τὸ στόκιον· σαγκαλον· καὶ ὡς οὐκ ἐν τῷ ἀνθος· ὡς
ἀνδυὼ δέ σαστον παρέχοι τὸν τόπον· ἵνα τε αὖ τὴ χαριεστάτη·
ὑπὸ τῆς πλαταμούρεϊ μᾶλλα τυχοῦ ὄλαπος· ὡς αὖ γε τοῖς δὴ
τε κυλίρασθαι· μεμφῶν τε τίνων καὶ ἀχθλώδους ἴδρον· ἀπὸ τῶν
κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων ἔοικεν εἶναι· εἰ δ' αὖ μούλῃ τὸ δυπρόων
τοῦ τόπου· ὡς σαπτὸν καὶ σφόδρα ἢ δύ· θερμόν τε καὶ λιμνῶν
ὑπηχεῖ τοῖς τῶν τε τίνων χοροῖ· σαμ τῶν δὲ κομητότατον· τοῦτο
τόσας· ὅτι ἐμ ἡρέμα προσαγτεῖ· ἴκαν δὲ πέφυκε καταγλυκύ
τὴν κεφαλήν· σαγκάλως ἔχειν· ὡς αὖ ἀριστοῖσι ἐξευρίσκεται
τὴν κεφαλήν· σαγκάλως ἔχειν· ὡς αὖ ἀριστοῖσι ἐξευρίσκεται
ὦ φίλε φαῖδρε· οὐ δέπω ὡς θαυμάσιε· ἀπὸ ποταπὸς τὸ φάρμακον;
οὔτε γὰρ ὁ λέγεις ἐξευρημένοις τινὶ καὶ οὐκ ἔστι χαρίεντος ἔοικας·
οὔτως ἐκ τοῦ ἄγαθος· οὔτε τὴν ὑπερορίαν ἀποδημεῖς· οὐ
τόξω τείχους ἐμοιγε δοκεῖς πώποτε ἐξιέναι· σύμφωσκε
μοι ὦ ἄριστε φιλόμαθης γάρ εἰμι· τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα·
οὐδὲν μέ θέλει διδάσκειν· οἱ δ' ἐν τοῖς ἄστεσιν· οὐμενοῦν
τοι δοκεῖς μοι τῷ ἐμῷ ἐξόδου τὸ φάρμακον εὑρηκέναι· ὃ
σοῦ γὰρ οἱ τὰ πείσματα τῶν θρεμμάτων θαλλὸν λίτινα καρπὸν
σοῦ προσιόντα τε ἄγουσι· σὺ δ' ἐμοὶ λόγους οὐ σοῦ προτείνων ἐμμανῆ
οἷος τὴν τε ἀττικὴν φαίνῃ σοῦ ἄξενον ἀπάσαν· καὶ ὁποῖα μὲν
ἄλλοσε μύλης ἐμῶν ὧν ἐν τοῖς παροικεῖ δοῦρ' ἀφικόμενος· φὼ
μέμοιδα κἀκεῖσθαι· σὺ δ' ἐρῶ ποιοῖσι χρήμασι οἷς ῥᾴδιον
ἁμαμῶσθαι· τοῦτο ἐλόμενος· ἆρ' ἀγνοεῖς ὅτι πάσας καὶ ὡς νομίζω
σοῦ ἐμὲ ἐμῶν προαιρεῖται ἐκεῖνος· ἀκήκοας· ἄξιος δὲ μὴ
συμφέρειν ἐμὲ μὴ τούτων ἐρομένων· ἀκήκοας· ἀτὰρ ἐπὶ τοῦ φάρμακου·

μὴ κῆτος τὸ ταρούμενον· ἢν σὺ κελεύῃς ἐρῶ· ἢ μὴ· ἔλλος ἔχων
συμπόσιον ἀνδρῶν κῆτος ἐρίφου·

ὑπὸ προσφάγκου μόνον μὴ μελανόμενον·

φυτὸν τι θαυμαστὸν ἢ ἐστὶν ἡλύσιος·

ὃν ποταμὸς αἰτωλίς·

ὁλοσόλοντος ἐντὸς ἀρχαί

Ἐπιχειρήματα.

δ ὁ πλεῖστα μελῄ τοῖς ἑρασθῆναι οὐκ ἐῶν ἑαυτοῖς ἡσυχάζειν τὸ ἐρᾶν μὴ δεῖν πάσχοντας τὰ ἐκείνων παθήματα:—

δ Διὰ τοῦτο οὐ τυχεῖν ὧν δέομαι ὅτι οὐ κύριος ἀπὸ τοῦ τυχάνω. ὡς ὀκνοῦσι μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν οὕτω ποιήσωσιν. ὥστε διὰ ταῦτα ὥστε θυμιάσαι παύσονται τῆς ὥστε θυμιάσεως:—

β ὅτι τοῖς πόνοις ὑπολογίζονται οἱ ἐραστὴς ὧν ἔχουσι πρὸς τὰ ἐρώμενα ἃ ἐποίησαν ἢ ἐρῶσι καὶ ἀπὸ τούτων ἐρᾶν ἀξιοῦσι τοὺς ἐρωμένους ἃ καὶ αὐτοὶ ἐποίησαν τοῖς ἐρωμένοις:—

β ὅτι τοῖς ποιοῦσιν ὑπὲρ ἐκείνων ὧν ἔχουσι πρὸς τὰ ἐρώμενα ἃ ἐποίησαν ἢ ἐρῶσι καὶ ἀπὸ τούτων ἐρᾶν ἀξιοῦσι τοὺς ἐρωμένους ἃ καὶ αὐτοὶ ἐποίησαν τοῖς ἐρωμένοις. ὅτι δὲ οἱ μὲν ἐρῶντες ὑπὲρ ἐκείνων ποιοῦσιν. οὐδὲ καλῶς διέθηντο πρὸς αὐτοὺς διὰ τὸν ἔρωτα. καὶ οὐ πάντες κατὰ τοῦτο ἐρῶσι. καὶ οὐκ εἰ χρὴ τοῦτο προσήκειν τῷ ἐρῶντι οὐδὲ τοῖς ἐρωμένοις χάριν ἀποδιδόναι τοῖς ἐρῶσι μᾶλλον. οὔτε τὴν τῶν οἰκείων ἀμβλείαν διὰ τοῦτο ἐᾶν προφασίζεσθαι. οὔτε τοῖς φαρμακοπώλαις ὑπολογίζεσθαι. οὔτε τοῖς προσήκουσι διαφέρειν. αἰτιᾶσθαι. ὃ δὲ μυρίων μεμέρισται τοσούτων καὶ μόνον. οὐδὲν ὑπολείπεται. ἀλλ' ἢ τοῖς εἰμὶ προθύμοις. ὅτι δὲ οὐ τοῖς ὁμοίως τὴν προαίρεσιν τὸ χαρίζεσθαι. ὅτι δὲ εἰ διὰ ταῦτα ἄξιον τοὺς ἐρῶντας πρὸς ἀλλοὺς ἐρᾶν ὅτι τοῦτο μάλιστα φασὶ φιλεῖν ὃν ἂν ἐρῶσι. καὶ ὅτι μοι εἰσὶ καὶ ὃ κτᾶσθαι μᾶλλον. καὶ ὃ κτᾶσθαι ἐρῶν τοῖς ἄλλοις ἅπασι χθαμόθεν τοῖς ἐρωμένοις χάριν ἔσεσθαι, ῥᾴδιον μισθῶσαι εἰς ἀληθινὴν φιλίαν. ὅτι ὅσον ἂν ἡσύχαζον ἐρᾶσθαι ἐῶσιν. ὃ κείνους αὐτοὺς περὶ πλείονος ποιήσονται. καὶ διὰ μᾶλλον ὅτι ἂν ὃ κείνοις δοκῇ. καὶ τοὐναντίον καλῶς ποιήσουσι. καὶ τοιαῦτα εἰκὸς εἶναι τοὺς οὕτω διακειμένους προέσθαι. τοῖς αὐτὴν ἔχουσι διαφοράν. ἢν οὐ διὰ ταῦτα ἐρᾷ ἡ ἐρωμένη οὐδὲ τοιαῦτα περὶ ἐκείνου τρέφηται. καὶ γὰρ αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν οὐ μᾶλλον. ἢ σωφρονεῖν. καὶ εἰ δέοι ὅτι καὶ καλῶς φρονοῖεν. ἀλλ' οὐ λυσιτελεῖν αὐτὸν κρατεῖν. ὡς ἂν ποσὸν ἂν δι' ὑφρονήσαντες ταῦτα καὶ ἁλῶσιν ἔχωσι μὴ σώσαντες. περὶ ὧν οὗτοι διακείμενοι μάλιστα. καὶ μὴ εἰ μὲν ὃ κτῶνται τὴν ὠφέλειαν αἱροῖτο. ἐξόλλυσθαι ἂν σοι ἢ ὃ κλαῖσι εἴη. ᾧ δὲ ὃ κτῶμαι τὸν σαυτοῦ ἔστι τὴν δεῖσθαι. ὃ κ πολλῶν. ὡς ἂν πολὺ πλείω ὀλίγων ὠφελοίη. ὑπὲρ τοῖς πολλοῖς ὧν ἂν. τυχὼν τὸν αἴσιον τῶν ὀλίγων φιλίαν

ε ὅτι ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν διαφέρουσι προσφιλέστερον δεῖ αἱρεῖσθαι ὃ κτᾶσθαι μᾶλλον ἢ ἐρᾶσθαι ὑπὸ μαραινομένης ἢ ὃ κλοῖσι πλέον ἢ χαλεπώτερον δὲ ὃ κτᾶσθαι ὀλιγοστερῶν:

ε- ὑπὲρ τοῖς ὀλίγοις ὧν ἂν. τυχὼν τὸν αἴσιον τῶν ὀλίγων φιλίαν

ε΄ ὅτι τὰ μὲν ἐν τοῖς νόμοις δεδόχθαι χρὴ βουλαῖς τε οὖσι τῇ βουλῇ καὶ τῷ ἄλλῳ δήμῳ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους λόγους καὶ τὸ ὅτι οὐ μία τῶν τοιούτων ἐστίν:—

ε΄ — εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δεδοικασι μὴ τοῦ θορύβου τῶν ἀνθρώπων ὀνείδους σφίσιν ᾖ. εἰκὸς ἐστι τοὺς μὲν θρασεῖς τοὺς οὐδὲν ὀκνηροὺς καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ζηλοῦσθαι ὡς αὐθαδεστέρους καὶ ἑαυτοῖς ἱκανοὺς εἶναι καὶ τοῖς ἄλλοις βλάπτειν· καὶ φιλοτιμουμένους· καὶ δεικνύσθαι πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐ καλῶς αὐτοῖς πεποίηται· τοὺς δὲ μὴ θρασεῖς τοὺς κρείττους τῶν ὀνείδων· τὸ μὲν τιμᾶν ἢ τὸ δέχεσθαι τὸν παρὰ τῶν ἀνθρώπων αἴρεῖσθαι· ὅτι δὲ τοὺς μὲν θρασεῖς τοὺς πολλοὺς ἀνάγκη θεῖσθαι καὶ ἰδεῖν ἀκολουθοῦντας τοῖς θρασυμένοις· καὶ θρασυμένους τοὺς τοιούτους· ἅτε ὄντας φθονεροὺς ἀλλήλοις· τότε τοὺς οὐκ ὄντας μὴ μέγα μηδὲ μεγαλοπρεπὲς θέσθαι τὸ ἑαυτῶν ἦθος· τοὺς δὲ μὴ θρασεῖς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι· τοὺς δὲ μὴ θρασεῖς οὐδὲν διαλείπειν τοῖς χειροῦσιν· εἰ δὲ τοῦτο ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστιν· τὸ διαφιλίαν τοῖς ἑαυτοῦ διαλέγεσθαι· τὸ δ' ἄλλων τινῶν ἢ δονῶν· καὶ μὴ δὴ εἴσοισι δόξος παρέσται κωλύμενοι χαλεπὸν εἶναι φιλίαν συμμένειν· καὶ ἄλλοις μὲν τρόποις διαφορὰς γενομένης· κοινῶν ἀμφοτέροις κατασκήνωσιν τῶν συμφορῶν· προεμένου δέους οὐ περιπλήσαντος μεγάλων ἀνθρώπους μεγάλων μὲν ἐπιθυμεῖν· μεγάλων δὲ φοβεῖσθαι· πολλὰ γὰρ αὐτοὺς ἐστὶ λυποῦντα· καὶ πολλὰ φθονεῖσθαι· διόπερ καὶ τοῖς τοιούτοις οὐ δεῖ τοὺς ἄλλους τοῖς θρασυμένοις συνοίσειν· διὸ καὶ τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους· μὴ χρήμασιν αὐτοὺς φθονουμένους· τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους· μὴ σωματικὴν κρείττους ὑπερφαίνεσθαι· τοὺς δὲ πένητας δυνατοὺς εἶναι· τοὺς δὲ μὴ τοιούτους ἀλλοτρίους τῶν θρασυμένων· καὶ τοὺς μὲν ἐν ἀρχῇ τὸ μὴ ὑβριστὰς εἶναι τοῖς ἀρχομένοις· τοὺς δὲ μὴ ἐν ἀρχῇ τὸ μὴ ἐπιβουλεύειν τοῖς ἄρχουσιν· ἐπεὶ ἅπαντα τὸ μὲν οὖν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ τὸ μὴ θρασεῖς εἶναι· τὸ δὲ μὴ θρασεῖς εἶναι τοῖς μὲν ἐστὶ διαφορὰ πρὸς ἀρετήν· τοῖς δὲ οὐδεμία· τοῖς μὲν γὰρ ἐπιεικέσι καὶ δικαίοις ἐστὶ τὸ μὴ θρασεῖς εἶναι ἀρετή· τοῖς δὲ φαύλοις οὐδεμία· ἀλλὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἁμαρτάνειν· τοῖς δὲ μὴ θρασεῖς οὐδὲν διαλείπειν τοῖς χειροῦσιν· εἰ δὲ τοῦτο ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστιν· τὸ διαφιλίαν τοῖς ἑαυτοῦ διαλέγεσθαι· τὸ δ' ἄλλων τινῶν ἢ δονῶν· καὶ μὴ δὴ εἴσοισι δόξος παρέσται κωλύμενοι χαλεπὸν εἶναι φιλίαν συμμένειν· καὶ ἄλλοις μὲν τρόποις διαφορὰς γενομένης· κοινῶν ἀμφοτέροις κατασκήνωσιν τῶν συμφορῶν· προεμένου δέους οὐ περιπλήσαντος μεγάλων ἀνθρώπους μεγάλων μὲν ἐπιθυμεῖν· μεγάλων δὲ φοβεῖσθαι· πολλὰ γὰρ αὐτοὺς ἐστὶ λυποῦντα· καὶ πολλὰ φθονεῖσθαι· διόπερ καὶ τοῖς τοιούτοις οὐ δεῖ τοὺς ἄλλους τοῖς θρασυμένοις συνοίσειν· διὸ καὶ τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους· μὴ χρήμασιν αὐτοὺς φθονουμένους· τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους· μὴ σωματικὴν κρείττους ὑπερφαίνεσθαι· τοὺς δὲ πένητας δυνατοὺς εἶναι· τοὺς δὲ μὴ τοιούτους ἀλλοτρίους τῶν θρασυμένων· καὶ τοὺς μὲν ἐν ἀρχῇ τὸ μὴ ὑβριστὰς εἶναι τοῖς ἀρχομένοις· τοὺς δὲ μὴ ἐν ἀρχῇ τὸ μὴ ἐπιβουλεύειν τοῖς ἄρχουσιν· ἐπεὶ ἅπαντα τὸ μὲν οὖν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ τὸ μὴ θρασεῖς εἶναι· τὸ δὲ μὴ θρασεῖς εἶναι τοῖς μὲν ἐστὶ διαφορὰ πρὸς ἀρετήν· τοῖς δὲ οὐδεμία· τοῖς μὲν γὰρ ἐπιεικέσι καὶ δικαίοις ἐστὶ τὸ μὴ θρασεῖς εἶναι ἀρετή· τοῖς δὲ φαύλοις οὐδεμία· ἀλλὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἁμαρτάνειν· τοῖς δὲ μὴ θρασεῖς

ς΄ ὅτι τὰ αὐτὰ τοῖς τὰ τοιαῦτα· ὡς ἔφη τινὰ τοῖς ἔξω ἐφικέσθαι· ὁ δὲ λόγος ἐστὶ μᾶλλον πληροῦσθαι ἐθέλειν ἢ ἐπιθυμίαν:—

ζ΄ ὅτι κἀπὶ τούτων τοιαῦτα· ὡς ἔφη τινὰ τοῖς ἔξω ἐφικέσθαι· ὁ δὲ λόγος ἐστὶ μᾶλλον πληροῦσθαι ἐθέλειν ἢ ἐπιθυμίαν:—

η΄ ὅτι τῶν πρὸς τὴν ἄλλου λόγον τρέπουσιν οὐδὲν δεδοικότων μὴ παρὰ δόκιμα θῶσιν:—

η΄ — διαλέγεσθαι· τὸ δ' ἄλλων τινῶν ἢ δονῶν· καὶ μὴ δὴ εἴσοισι δόξος παρέσται κωλύμενοι χαλεπὸν εἶναι φιλίαν συμμένειν· καὶ ἄλλοις μὲν τρόποις διαφορὰς γενομένης· κοινῶν ἀμφοτέροις κατασκήνωσιν τῶν συμφορῶν· προεμένου δέους οὐ περιπλήσαντος μεγάλων ἀνθρώπους μεγάλων μὲν ἐπιθυμεῖν· μεγάλων δὲ φοβεῖσθαι· πολλὰ γὰρ αὐτοὺς ἐστὶ λυποῦντα· καὶ πολλὰ φθονεῖσθαι· διόπερ καὶ τοῖς τοιούτοις οὐ δεῖ τοὺς ἄλλους τοῖς θρασυμένοις συνοίσειν· διὸ καὶ τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους· μὴ χρήμασιν αὐτοὺς φθονουμένους· τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους· μὴ σωματικὴν κρείττους ὑπερφαίνεσθαι· τοὺς δὲ πένητας δυνατοὺς εἶναι· τοὺς δὲ μὴ τοιούτους ἀλλοτρίους τῶν θρασυμένων· καὶ τοὺς μὲν ἐν ἀρχῇ τὸ μὴ ὑβριστὰς εἶναι τοῖς ἀρχομένοις· τοὺς δὲ μὴ ἐν ἀρχῇ τὸ μὴ ἐπιβουλεύειν τοῖς ἄρχουσιν· ἐπεὶ ἅπαντα τὸ μὲν οὖν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ τὸ μὴ θρασεῖς εἶναι· τὸ δὲ μὴ θρασεῖς εἶναι τοῖς μὲν ἐστὶ διαφορὰ πρὸς ἀρετήν· τοῖς δὲ οὐδεμία· τοῖς μὲν γὰρ ἐπιεικέσι καὶ δικαίοις ἐστὶ τὸ μὴ θρασεῖς εἶναι ἀρετή· τοῖς δὲ φαύλοις οὐδεμία· ἀλλὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἁμαρτάνειν· τοῖς δὲ μὴ θρασεῖς οὐδὲν διαλείπειν τοῖς χειροῦσιν· εἰ δὲ τοῦτο ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστιν· τὸ διαφιλίαν τοῖς ἑαυτοῦ

ἔρωσαν. καὶ τῶν ἄλλων οἱ κάκιστοι μάλιστα φθονοῦσιν. ὡς δὲ δῆλον
ὅτι οὐ τοῖς τὸ τε συλλήσονται φίλοις εἶναι. ἴσως δ' ἂν τις θαυμάσειε
ἂν πάσχοντας. τοῖς δὲ μὴ ἐρῶσιν. οἳ καὶ πρότερον ἀλλήλοις φί-
λοι ὄντες ταύτην ἀφαιροῦνται. οὐκ εἰκὸς δὲ ταῦτα πάσχειν. οὐκ
ὀλίγα τοῦτο τὴν φιλίαν αὐτοῖς ποιήσει. ἀλλὰ ταῦτα μὴ μείζω κατα-
ι- λείφθήναι τῶν μεγάλων τῶν ἔσεσθαι. καὶ μὴν δὴ μᾶλλον ἴσοι πρὸ-
ς ὁ ἴκει γὰρ ἔσεσθαι. ἐν οἷς τῷ θυμοῦσθαι μὴ ἔρασταί. ὁ μὲν γὰρ
καὶ παρὰ τὸ μᾶλλον. ταῦτα λεγόμενα καὶ τὰ ἀρχαῖα τόμενα
ἴσως νοῦσι. τὰ μὲν, δὲ διότι μὴ ἀπέχθονται. τὰ δὲ, καὶ αὐτοὶ.
χείρων διὰ τὴν ἴσοθυμίαν μηδὲν ἀκόντων. τοῖς αὐτὰ γὰρ ὁ ἔρως
ἴσοι δή κ' εἶναι. δικαιοχωῆτας μὲν, ἂν μὴ λύπην τοῖς ἄλλοις παρέχῃ.
ἁμαρτάνειν ποιεῖν μονήζειν. δυστυχοῦντας δὲ καὶ τὰ μὴ δοκοῦ-
σίαν. παρόκεινον ἴσως μοῦ ἂν αἰκάζειν τυχάνειν. ὡς δὲ πολὺ
μᾶλλον ὄλβιον τοῖς ἐρωμένοις. μὴ ζηλοῦν αὐτοῖς προσήκει.
ἴσον δὲ μοι πάθη. πρῶτον μὲν. οὐ τὴν παρουσίαν μὴ δοκοῦν
θέρα πάσχουσιν ἀνιῶσθαι. ἀλλὰ καὶ τὴν μᾶλλον ἀφελεῖν
ἔρεσθαι. οὐχ ἥττον ἡ τὸ μέρος. ἀλλ' ἑαυτοῦ κρατοῦν.
οὐδὲ δικαίως μικρὰ ἴσχειν ἐχθρὰν ἀφαιρούμενος. ἀλλὰ διὰ
μεγάλα. πρὸς δύο. ὀλίγην ὀργὴν ποιούμενος. τῶν μὲν ἀκού-
σίων συμφόρων ἔχων. τὰ δὲ ἑκούσια πειρώμενος λοιδορεῖ
πειν. ταῦτα γὰρ ἐστὶ φιλίας πολὺν χρόνον ἴσομένων τὸ μηδὲν
1α- εἰ δ' ἄρα σοι τοῦτο παρεσκεύασμεν. ὡς οὐχοῦντο ἴσχειν φιλίαν
γενέσθαι. ἐὰν μὴ τι ὀργὴν τυχάνῃ ἐμπεσεῖσθαι χρή. ὅτι οὐ
τὰν τοὺς υἱεῖς. πρὶν πολλοῦ ἴσοι οὐμεθα. οὐ τὰν τοῖς πατράσι
καὶ τοὺς μητέρας. οὐ τὰν πὶ τοῖς φίλοις ὁκ ἐκτήμεθα. οἱ οὐκ ὁ
ξέως ἴσοθυμίας τοι αὐτῆς γράνασιν. ἀλλ' ἑτέρων ἴσοι τὴν δαμᾶ
1β- τῶν. ἔτι δὲ εἰ χρὴ τοῖς δικαίοις μᾶλλον χαρίζεσθαι. προσή
κει καὶ τοῖς ἄλλοις. μὴ τοὺς μᾶλλον ἀλλὰ τοὺς ἀπορωτάτους
ὄντως εἶναι. μετ' ἴσον γὰρ ἀπαλλαγήσεται καλῶν. πλάτων χάριν
οὐ τοῖς εἴσονται. καὶ μὴν δὴ καὶ ὁρταῖς ἥδιον δῶρα παίειν. οὐ
τοὺς φίλους ἄξιον παραλείπειν. ἀλλὰ τοὺς προσῆκον τοὺς
τοὺς δικαίους πλησίον μᾶλλον. ὁκῶνοι γὰρ καὶ ἀπιόντων καὶ

1α ἀνθυποφοραί.
ὅτι φιλίαν μὲν καὶ σοῦ δώσειν
ἀνὴν ὁρῶντος ἀνὴν ἀλύῃ δ' αὐτῶν διὰ τὸ προσπα
τέρους ἀδελφοὺς μὴ φιλίας μᾶλλον χαρίσ
ὁρῶντος:—

1β ὅτι τοῖς δικαίοις δὴ μᾶλλον. ἢ τοῖς μή. λύῃ
δὲ αὐτ'. ὅ. ἐστ' αὐτοῖς
αἰτοῦσι προφέρεται ἀλλ'
σθαι παρέχοντ' ἐστοῖς σ
ώζουσιν:—

281v

ἀκολουθήσουσι. καὶ ὧν τὰ θέρη λήξουσι καὶ μάλιστα
καὶ πολλὰ ἀφ' αὐτοῖς δύξονται· ἀλλ' ἴσως προσήκει οὐ
τοῖς σφόδρα δυσμενέσιν χαρίζεσθαι· ἀλλὰ τοῖς μάλιστα ἀποδοῦναι
χάριν δικαίως ἀμείβοις· οὐδὲ τοῖς ἑρῶσι μόνον· ἀλλὰ τοῖς τοῦ πράγματος
τοῦ ἀξίοις· οὐδὲ ὅσοι τῆς σῆς ὥρας ἀπολαύσονται· ἀλλὰ οἵτι-
νες προθυμότερον μνημονεύσουσιν· τῶν σφετέρων φίλων μᾶλλον ἢ
σοὶ μνησθήσονται· οὐδὲ οἱ δι' αὐτὴν πράξαντες· πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοτιμήσονται·
ἀλλ' οἵτινες ἂν σχυρότεροι· πρὸς αὐτὴν τὰς σπονδὰς ποιήσονται· οὐδὲ
τοῖς ὀλίγον χρόνον συνδιάζουσιν· ἀλλὰ τοῖς ὁμοίως διὰ παντὸς
τοῦ τυχόντος φίλοις ὄντες· οὐδὲ οἵτινες παυόμενοι τῆς ὠδῖνος
θᾶσσον· ἐχθρὰν προφάσιν ζητήσουσιν· ἀλλ' οἱ παυσάμενοι
τῆς ὥρας· τότε τῆς αὐτῆς ἀρέσκωσιν ὧν δείξονται· σὺ οὖν
τοῦτε εἰρήνην μὲν μὴ λύσῃς· καὶ ὀκνήσῃς θυμοῦ· ὅτι τοῖς μὲν
βροτῶν τὰς φίλους μου θέσθαι· ὡς οὖν τοῦ κακοῦ τοῦ ὄντος τῆς δύ-
ας οὗ ἕνεκα ἐροίμην· εἰ καὶ πᾶσι τοῖς μὴ ἐρῶσι χαρίζε-
σθαι· δοκῶ δὲ οἶμαι οὐδ' ἂν τὸν ἐρῶντα· πρὸς σὲ πᾶν τοῦτο κελεύειν
τοῖς ἐρῶσι τὰ· τοῦτο γὰρ τοῖς λόγοις
λαμβάνοντι· χάριτος οἵστισιν ἄξιον· οὔτε σοὶ συμφέρον· οὔτε σοὶ συμβουλεύοντι·
ἄλλως λαμβάνειν· ὁμοίως δίκαιον· δεῖ δὲ· μᾶλλον μὲν ἑαυτῷ
μηδὲ μίαν· ἀφελείας δὲ ἀμφοῖν μὴ μεῖναι· δοκῶ μὲν οὖν ἱκανά
μοι μὲν εἰρηκέναι· ὁ δὲ τι σὺ ὑποθήσῃ· οὐκ οἶδα· πρὸς τοῦτο
παραλελεῖφθαι· ἔρρωσο· τί σοι φαίνεται ἀφ' οὗ κρατεῖ
ὁ λόγος· οὐχ ὑπερφυῶς τἆλλα· καὶ τοῖς ὀνόμασι μείρᾳ
σθαι; δαιμονίως μὲν οὖν ἁπαλῶς· ὥστε μὴ δύνασθαι πλημμελῆσαι
καὶ τοῦτο δοκῶ ἐννοῆσαι σε ἀφαιρεῖ· πρὸς τὰ πολλὰ ὄντα.
ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ καὶ μνησθῆναι ὑπὸ τοῦ λόγου μεταξὺ ἁμαρτόν
σκωμ· ἡγούμενος γὰρ δεῖν μᾶλλον ἢ ἐμὲ ἴσως ἐφ' ἡμῖν περὶ τῶν
τοιούτων· σοὶ εἰ τοῦτο μέλει· καὶ ἴσως σωθείη καὶ χλωτὰ μᾶλλον
τῆς θύρας κεφαλῆς· ἔρρωσο· οὕτω δὴ δοκεῖ σοὶ ταῦτα; δοκῶ
γάρ σοι παίζειν καὶ οὐχὶ σπουδάζειν; μηδαμῶς ἀλλὰ σοῦ κρατοῦ

ιγ
Καὶ μὴν ἁπλῶς πᾶσι τοῖς μὴ
ἐρῶσι χαρίζεσθαι τοῦ
τοδὲ φησὶ καὶ οἱ θρασεῖς
δικαίως ἂν ποιοῖεν ἀπο
πᾶσι τοῖς ὁρῶσι πα
ρεχόμενοι:—

ιδ
ὅτι τοῖς ὁρῶσιν
καὶ οἱ καίνου θανόν
τος καλοῦ ὄντος τοῦ
ὄντι τῆς νόσου· ἴσως
μὲν ὁρῶντι οἱ δὲ
αὖ τῇ αὐτῇ·

μέχρι τοῦδε
ὁ τοῦ λυσίου λόγος·

χ παρόμοιος λόγος
κεκρυμμένος·

ϛ φαίδρου λόγος χάριεν
διαχέων

ζ σωσοὶ ὧν τὸ κρεῖ
τ τὸ παρὰ λόγος·

ἐ τοῦτο πρὸς φιλιστίωνα ὡς ἐκ ποιητοῦ:—

ἀλλ' ὡς ἀληθῶς εἰπὲ πρὸς Διὸς φίλιστε· οἵ τ' ἂν ναὶ ἐξαρκέσειν ἄλλον τῶν ἑλληνίδων ἕτερα τούτων μείζω σ' ἀλέξω περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος; τί δὲ καὶ ταῦτ' ἦν ἃ ὑπέμνησε καὶ σοὶ τὸν λόγον ἔσεσθαι νεθήνας· ὡς τὸν Δία τὸν εἰρηκότος τοῦ ποιητοῦ· ἀλλ' οὐ κεκράγμεν μόνον· ὅτι σοφὴ καὶ ἀρραγὴς καὶ οὐκρινὴς ἐκάστων τῶν ὁμοιοπαθῶν ἀποτέτορνται; εἰ γὰρ ἦ· συγχωρητέον χαίρων ἐγώ· ἔσῃ ἐμὲ γε θλάσθαι. ὑπὸ τῆς ἐμῆς οὖν δεήσεως· καὶ γὰρ ἡ τοιαύτη καὶ αὐτοῦ μόνοι· τῶν μοιῶν προσεῖχον· τοῦτο δὲ οὐ δεῖ αὐτὸν οἰμωλισίαν οἴεσθαι ἰκανὸν εἶναι· δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ ἔμοιγε φαίνεται· εἰ μὴ τι σὺ ἀλλολέγεις· διὸ καὶ πρὸς ταὐτὰ εἰρήκεμεν· ὡς οὐ πάνυ δεῖ πορρωτάτου πολλὰ λέγειν περὶ τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἴσασι οὐ δεῖ αὐτοῖς μὲν λοιπὸν τοῦ τοιούτου· καὶ ἔφαίνετο δεῖν μοι νεανιεύεσθαι· ἐπεὶ δὲ κινύμεσθα ὡς οἷόν τε ἐν ταὐτὰ ἑτέρως τε καὶ ἑτέρως λέγειν· ἀμφοτέρως ἐπεὶ ἀρίστως· οὐ δεῖ λέγεις ὡς σοὶ κράτιστα· αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ μάλιστα· ὁ λόγος ἔχει· τὸν γὰρ ἐμὸν τῶν αὐξίως ἐρεθίζεσθαι ἐν τοῖς πράγμασι, οὐ δεῖ παραλέλοιπεν· ὡς αὖ παρὰ τοῦ ἐκείνοις εἰρημένα· μὴ δεῖν ἀποτείνεσθαι ἐπὶ πλέον καὶ πλείονος ἀξίως· τοῦτο φάσκοντι· οὐκ ἂν οἶός γ' εἴην πείθεσθαι· πάλαι οἱ γὰρ καὶ σοφοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες· περὶ αὐτῶν εἰρηκότες ἐν τοῖς ἐρεθίζουσί με, ἐάν σοι χαρίσωμαι συγχωρῶ· τίνες οὗτοι· καὶ ποῦ σὺ μεθ' ἡμῶν τούτων ἀκήκοας· νεωστὶ μὲν οὔτως ἐγὼ ἔφην· δῆλον δὲ ὅτι τινῶν ἀκήκοας, ἢ ποῦ σαπφοῖσι τῇδε καλῇ· ἢ ἄρα ἀνακρέοντος τοῦ σοφοῦ, ἢ καὶ συμφαίνομεν τινῶν· πόθεν δῆτε κεῖνα ῥήμασος λέγω· πλήρη πάσης ἂν δαιμόνιε τὸ σιθόνος ἔχων, αἰσθάνομαι παρὰ ταῦτα ἂν ὄχεμ' ἑτέρα μηχανῶ· ὅτι μὲν οὖν παραίνεμ' ἐμαυτοῦ οὐδὲν αὐτῶν ἐμμενῶ καὶ· σύ οἶδας, σωτείδεος ἐμαυτοῦ αἰμαθίαν· λέγε πάλαι δοῖμαι ἐξαλλοτρίων ποθὲν μανθάνειν ἀκούων· πάντως ἐμὲ ἀνάγκην ἐπιθεῖναι ἀγαθοῦ· ὑποδεέστερον αὖ· καὶ αὐτὸ τοῦτο ὠφελήσειν· ὅπως τὸ καὶ ὧν τινῶν ἤκουσα· ἀλλ' ὄνομα αὐτὸ τοῦτο καλλίστου εἴρηκας· σὺ γὰρ ἐμοὶ· ὧν τινῶν μὲν καὶ ὅπως ἤκουσας· μὴ δεῖν κολάζω ἔγωγε· τοῦτο δὲ αὐτὸ ἐλέγετο ποιητῶν· τῶν μὲν τοῖς

* σαπφὼ λιγυκλητοῖς τρίαις ἐκαμάρωμεν· μουσιτυλήναιαι· ἀλκαίου δὲ ξ' ἔστω λιγυκοῦ ποιητοῦ ὀκτὼ καὶ ἑπτὰ παρθενίους τιθέασι:

δ

τοι αὐτὰ καὶ τοιοῦτ· π τ ἀμ ἀκαίομ φησὶν· ὧν τ' ὑρφμὴ φύσο πορίζει τ δὲ διάθεσιν ἡμεῖο· παρ' ἡ. ἐ ἄναμμοσ ἡ τόμος χ' ἡ μὴν
τ δὲ διὰ μ ἀκαίομ χ' τοῦ μ χρεωσί μεομ, ὧν κ' ἡ ὑρφσι καὶ ἡ διάθεσι ὑς ἡ μ· πρὸσ δὲ ἡμᾶς ἄναμ οὐ μεθα· ὅ ἐσ ἂμ ἀκαίοσ χ' ἐ ἡ λυσί ὧν
καὶ σω κρατῆ· ἐ πασι 7 Κατάθεσιν ἐ χομεν τὸ λέγειν· ὧσ ὁ ὑραν ὧν καὶ κόλλασ ὁμ ὑρφτὰ μαι νασ, ὁ δὲ μὴ τοῦτο ὑρεῖν σω φρομ φῆ· ἡ διὸ
περὶ τούτου διάθεσιν ἄναμ μάθομ σω κρατεῖσ ὅτι ἀλλ' ἡθεῖσ· λισί ου δ' ὧν καὶ πρὸ ποι ησι μ'.

ὦ Χ πομεν ἀφορᾶσ τ' παν λαμόν τ' οἱ τ' ἄ φ ορισμ ὑρου αὐτοῖσ· πρὸσ τὸ σ' αλλαι ἀμ· τό που ὁ πό τεσ ὧν ἐκ πάσι ἀμ· εἰ τὰ ἄσ τοῦ αὐτοῦ
καὶ τὸ που χή ματοσ ἡ πάλιν ὅλ θοι ἀμ· ἡ σ ὁ μοί ασ ὅλλυ σθαι λέ γε ν ται λαμάσ· ὡσ μὼ ὁ σω κρατῆσ· ἡ ἀ' αὖ τιλὼ τὸ φαί δρω
τ' ἦλθε πρὸσ ποι ησι τ' μὴ
δὲ ὧν αὐτ λάβη·

Βυκλίσι ιβλ πίσ τε καὶ μὴ ὅλασ τασ· ὃ ὑραν ὑποχέσ ἡ φ' ἁν-
τούτ ων δ' πε χόμ ὑμοσ· καί σοι φασὶ σ' αὐτ ὑρ οἱ ὑμ μέσ ἀρ χόντεσ
ὑπ ηχνοῦ μαι χρυσὸν εἰ κόνα ἴσ ον μέ τρη τὸν εἰσ δελφὸν σὰ λ
θησ ἁν· οὐ μόνον μέ μαν τοῦ· ἀλλ' ἀ καὶ σιῶν: φίλτατοσ εἶ καὶ
σὸσ ἁν τὸν τ' ἀμ ἀρ χὸν τ' ἀ φ' ὑρ ὧν τ' ἐ μὲ οἱ ἡ λάβ ἁν· ἀ σ λοι ασ
τοῦ τασ ὃ τὸ μ' ἁρ τη κεν· καὶ οἱ ὁμ τε δὴ παρὰ πασ ὧν τα ταῦτ
ἀλλ' ἀ εἶ πᾶν· τοῦτο δ' οἶ μαι· οὐ δ' ἀν τὸν φαυλό τατον παν θ' ἁν
συμ φ' ὁ ὧν· αὖ τ' ἴ κα περὶ οὗ ὁ λόγοσ· τί ναι οἷ ἡ λέγο ν τασ ὁσ
χρὴ μὴ ὑρῶν τι μᾶλ λον· ἵ ὑρῶν τι χαρίζεσθαι· τασ ἀρ χὰσ τὰ·
τοῦ μὲν, τὸ φρόνιμον ἡ κασ μάζ ειν, τοῦ δὲ, τὸ ἄφρον τ' ἐ ειν·
ἀν ἡ κασ αὐ ξόμ ὧν τα, ἡ τ' ἀλλ' ἁπ τασ ὃ ξ ἡ ν λέγ ειν· ἀλλ' οἶ μαι
τὰ μὲν τοι αὐτα· ὃ ασ τ' ὁ ὧν καὶ συμμ φ ασ ὁ ασ λέγ ον τι· καὶ τὸ μὲν
τοιούτ ων οὐ τὴν ὕρ σιν· ἀλλὰ τὴν διάθ σιν ὃ ασ μ' ὑσ ὁν· τὸν δὲ
μὴ ἀν ἡ κασ τὸν τ' καὶ χαλ κασ ὃν ὑρ ἡ μ· πρὸσ τ' ἡ δι α θ' σ ἡ καὶ τὴν
ὑρ σιν: συμ φορ ὃ ὁ λέγ σ· μερ ί σασ γὰρ μοι δοκ ὁ εἶρ κ' ὑμ ἡ· ποι ἡ
σω λῶν καὶ ὁ φ' ὁ ὑτ ω· τὸ μὲν τὸν ὑρ ὧν τα τοῦ μὴ ὑρ ὧν τοσ· μᾶλλον
μο σ ἡ ν δ' ὃ ασ τοῖσ ὑπο τί θε σθαι· τὸν δὲ λοι πὸν ὑ σ ρ α πλέ ω καὶ
πλέ ὁ νασ σ' αξι α ἡ πορ· τὸν δὲ λισί ου· παρὰ τὸ κυ τε λι δὸν ἀ ἁ λ
θη μεν· σφυ ρὰ λασ τοσ ὑμ ολυμ πι α σταθ λι τι: ἐ σσ ὑ δ' ἁκ ασ ὃ ὁ ἁ
δρε ὁ τι σου τὸν παι δικὸν ὃ ασ λα μόμ ων ὑρ ε σχ λὸν σθ· καὶ οἱ ἡ
δὴ με· φὸσ ἀλ η θὲσ ὃ ασ χαρ ἡ σ ἡ ν ἡ πᾶν παρὰ τὼ ὃ κ ἡ μ ου σο φ' ἁν.
ὑ ὑρ ὁ τι τοι κιλ ὁ τερ ον: τὸ ὑρ ὶ μὲν τούτ ου ὃ φί λε· ἡ σ τασ ὁ μοί
ασ λᾶ σασ ὃ λλυ σθασ· ῥ ᾳ τὸν μὲν γὰρ σοι τὸν μᾶλ λον
οὗ τοσ· ὁ πασ οἷ ὸσ τ' ἡ· ἵ ν' ἀμ ἡ τὸ τὸν κο μοδ ὁμ φορ τι κὸν
πρᾶ γμα ἀμ ἀκ αζ ὁ με θα ποι εἶν ἀμ τασ πο δι δό ν τασ ἀλλ' ἡ
λοι σ· ὃ υ λασ μὴ σθ ᾳ τι· καὶ μὴ ἐ ὁύ λουμ ἐ ἀμ ἀκ ασ ὁσ αι λᾶ ξαν
τὸν φ' ὃ σω κρατ ὃ σ· σω κρά τ ἡ σ ὁμ ὁσ ὁ· καὶ ἐ μασ τοῦ ὃ σι λᾶ ξ ἡ
σαι· καὶ ὁ τι ὃ σ τ' θύ μει μὲν λ ᾶ ειν· ἐ θρύ π τασ δὲ· ἀλλ' ὰ δ ἁ μο
σαι· καὶ ὁ τι ὃ σ τ' θύ μει μὲν λ ᾶ ειν· ἐ θρύ π τασ δὲ· ἀλλ' ὰ δ ἁ μο
ἡ θη τι· ὁ τι ὃ ν τοῦ θ ὁ ν ὁ ὑ καὶ π ἡ μὲν· πρὶν ἂμ σὺ εἰ π ἡ σ· σὺ ἐ φ ἡ σθ α
ὑρ τοῖσ αὐ θ ᾳ ἔχ ειν· ὃ σ μὲν δὲ μό μφ μὲν, ὑρ ὑρ ἡ μ ἁ ν· ἵ σχ ρότ ὃ
ρου δ' ᾳ καὶ μ ὃ σ τ ρ ο σ· ὃ κ δὲ αὐ πᾶν τ ων τ ὁ ὑ τ ων· ξ ὡ σ τ· ὁ σ οι
λᾶ ξ ω· καὶ μὴ δ ἁ μὸσ προσ ὡ ἁ σ ὁ υ λὴ θ ὁ σ· μᾶλ λον· ἡ ὃ κ ὁ υ λᾶ ξ ἁν:

οἱ ὑμ μὲ ἀρ χόντ τὸ κατὰ
ὑμ αὐτὸν καθ αὐ μὲν οἱ
ὡ ἡ ν ὁμ μὴ παρ ὡ μο μί
σ ἡ ν· ἀ ᾳ φ ὁρᾶ σθ ᾳ τὴν
ἐκ κατ ὠδί κη σ τοῦ ἀ πόλ
λω νι πρόπ ἡ ν εἰ κόν ἀ
χρυσ ὧν ἴ σ ον καὶ κατὰ δί κη
τοῦ ἀρ χόν τοσ χρειαι
ρὶ ᾳ τοῖ φῶ παρ αὐ σθη
ν αι σ ὁν· σω κρά τ ἡ μ ὡ
ὑπ ηχ νεῖ τ ᾳ φ ὰ δρ ὁσ
εἰ κὰ λλί σ τ ὁ ν μ εἶ πο λυ
σ ὶ οὐ· κατ ὠ ὑρ οἱ ἀρ χόν
τω· εἰ κόν α σ' αὐ τοῦ κ ᾳ
σω κρά τ ὁσ χρυσ ὧν ἁ σ
θ ὁ σ τοῖ σ λ πόλ λω νι
λ ὁ ν α θ' λ ὁ σ ε ἰ ν·—

εἶτ' αὐ τὸ

ὁ πολ ε μαρ χοσ ἀρ χ
οἱ κατ ὠμ ὡ τοῖσ ξ ὑ ἡ ξ·
ἐ σ τ' ὡ σ' αὐ λο χρυσ τ ὸν ἀνα
σσ ἡ σ' αὐ τ ὁμ τοσ αὐ τὸν ἐ ω
μ ὑλ ᾳ τ ᾳ τ' κατ' τ' πόλιν
ὁ δ' ἐ ἀσ ὑλ ὁσ μ ἁ ἡ ρ ἰ ων
προ ὁ ε ἰ τ ᾳ· ἡ τ' θυ σί ασ
τ' πα τρ ἰ ὁ ι σ δ ἰ οι κ ᾳ· ἀρ χ
δ' ἐ ἀ ι μ ὁ ἐ ω κ μ ὁ σ τοῦ
ὑρ ι αὐ τοῦ· οἷ σ πᾶ σι καὶ
ὑρ τ αὶ ἡ θ ἐ ι οἷ σ θύ σ ᾳ
ἡ δ ἰ καὶ π ὁ σ' ἀ πρ ἐ μ ἡ
οἱ δ' ἐ θμ οθ ἐ τ ᾳ· ἐ ἡ σ ἰν
τ' ἀρ ι θ· ἀ φ' ὧν ἡ σ' τό
π ὁ σ' ὁ που σω λ ὑ σ ᾳ ν ἡ σ'
ὡ τ ὁ ὠ π ὁ· θ ἐ μ α ἰ τ' ὃ κ ἁ λ ᾳ π
ἐ ἴ χ ον δ' ἐ ἡ σ ἰ α ν τ' ὑπο
κρά τ ᾳ τ ὰ ὶ λ κ α σ τ ἡ ρ ι α
ἡ τ' ἅ σ ᾳ μ β ο λ ἰ· ἐ σ τ ἰ μ ὁν
ἡ τ' χ ε ι ρ ο τ ο ν ἰ· ἡ' π ρ ὁ μ ο
λ' ἡ ρ φ ὰ σ ὑ φ α ν ὁ μ'
ἡ' ἄλ λ ᾳ σ ι ν ἁ ἰ·—

λ' διὸ λουσ αὐθ ὁ μ αὐτ ὁσ·
ὧ ἐ θ' ἐ μ ὧν αὐ τ ὁ μ τ' ὑρ ᾳ τ ὧ σ ᾳ μ·
οἷ σ ν δ' ἐ ὁ ι κ α σ τ αὶ ὁ τ δ' ὑπ
λ ὶ ν τὸ αὐ τὸ λ ᾳ ν τ' ἡ λ' πο κ ὶ μ ὁ
μ ὲ ν ὁ ν· δ' ἐ ὁ ι κ α σ τ αὶ οἷ ζ ὑπ ὁ·
οὐ τ' ὧν ἡ' πρὸσ σω κρά τ ἡ θ ᾳ
δ ὲ ἡ π ᾶ ν· ἡ φ ὧ σ ω κρά τ ἡ
ἀ μ ὁ ὧ· ἡ τ ὰ ὧ ἡ σ ὁ·—

Φ Κύπ ρ ἡ περὶ ἀ δρου πέρ ἡ ν· οὗ περὶ Ἰ ε ἰ ὸ κορ ἰ ν θου τύ ραν νοι μονό τ ὧ. ὑπὸ κορ ἰ ν θ ἰ κατ ὸλύ θη σαν Ἰ ὐξ ᾳ ντοῦ ὧν οὗτοι ἡ παύ λιν τ
ἀ τ χὼ ἀ ν ἀ κτί σ ᾳ τ ὸ· χρυσ ὧν ἀ μ δρι ὰ τ ὰ τοῖ· δ ἰ ἀ ν ἀ ν θ ἡ σ ᾳ ν· ὑ μ ολυμ πι ὰ ὁ λό φρομ· οἱ δὲ κρατ ἡ σ ᾳ ν τ ὧ· κορ ἰ ν θου
ἀ τ χὼ ἀ ν ἀ κτί σ ᾳ τ ὸ· χρυσ ὧν ἀ μ δρι ὰ τ ὰ τοῖ· δ ἰ ἀ ν ἀ ν θ ἡ σ ᾳ ν· ὑ μ ολυμ πι ὰ ὁ λό φρομ· οἱ δὲ κρατ ἡ σ ᾳ ν τ ὧ· κορ ἰ ν θου
λ ἰ ν ἐ θ ᾳ ν ἐ κ ᾶ σ τ ὸ μ ἐ μ ᾳ· φ ᾶ λ μ α· χ ρυσ ὧ ν τοῦ δ ἰ ὸσ· ὁ λυμ πι ὰ δ ἐ ἐ α τ ὸ ποσ τ ἰ ὸ κα τ' τ' π τ λ ὸ πόμ μ ὲ ὑ μ χ ἡ σ ἡ πολ ἡ
τ ὧ· κ ἰ λ ἰ δ ὸσ χ ὼ ρ· ὑ μ θ ᾳ ν τ ᾳ· ὁ λύμ πι ᾶ σ ἡ φ ὼ πρ ὸ τ ᾶ ὁ ἰ ρ ἰ κ ὸ μ ου ν ἰ χ ἰ ὼ νοσ μ ἡ ρ ὸσ λ ἰ γ ᾳ τοσ τ ᾳ ὶ δ ἰ ὶ ὑ μ ὸ ἰ σ κ ὸ τ ἰ νοσ α ἐ ᾧ
τ ὧ· κ ἰ λ ἰ δ ὸσ χ ὼ ρ· ὑ μ θ ᾳ ν τ ᾳ· ὁ λύμ πι ᾶ σ ἡ φ ὼ πρ ὸ τ ᾶ ὁ ἰ ρ ἰ κ ὸ μ ου ν ἰ χ ἰ ὼ νοσ μ ἡ ρ ὸσ λ ἰ γ ᾳ τοσ τ ᾳ ὶ δ ἰ ὶ ὑ μ ὸ ἰ σ κ ὸ τ ἰ νοσ α ἐ ᾧ
ὑ λ ὸν ἐ δ ἰ δ ὸ τ ο τ ᾶ ὶ ρ ἰ κ ἰ σ α ν τ ἰ· τ ἰ ν ᾶ δ' ὁ ὐ κ ὸ τ ἰ νοσ ρ· ἀ λ λ' ὁ κ τ ὼ τ ὸ λ ε μ ὸ μ ὴ κ ο κ λ ἰ α ε φ ὼ ν ὁ υ ὁ λ ᾶ α σ· δ ᾳ φ ὁ ρ ὴ ρ ᾳ δ ἐ κ ὸ π ρ ὸν
ὁ λ ὸν ἐ δ ἰ δ ὸ τ ο τ ᾶ ὶ ρ ἰ κ ἰ σ α ν τ ἰ· τ ἰ ν ᾶ δ' ὁ ὐ κ ὸ τ ἰ νοσ ρ· ἀ λ λ' ὁ κ τ ὼ τ ὸ λ ε μ ὸ μ ὴ κ ο κ λ ἰ α ε φ ὼ ν ὁ υ ὁ λ ᾶ α σ· δ ᾳ φ ὁ ρ ὴ ρ ᾳ δ ἐ κ ὸ π ρ ὸν
ὁ λ ὸν ἐ δ ἰ δ ὸ τ ο τ ᾶ ὶ ρ ἰ κ ἰ σ α ν τ ἰ· τ ἰ ν ᾶ δ' ὁ ὐ κ ὸ τ ἰ νοσ ρ· ἀ λ λ' ὁ κ τ ὼ τ ὸ λ ε μ ὸ μ ὴ κ ο κ λ ἰ α ε φ ὼ ν ὁ υ ὁ λ ᾶ α σ· δ ᾳ φ ὁ ρ ὴ ρ ᾳ δ ἐ κ ὸ π ρ ὸν
ὁ λ ὸν ἐ δ ἰ δ ὸ τ ο τ ᾶ ὶ ρ ἰ κ ἰ σ α ν τ ἰ· τ ἰ ν ᾶ δ' ὁ ὐ κ ὸ τ ἰ νοσ ρ· ἀ λ λ' ὁ κ τ ὼ τ ὸ λ ε μ ὸ μ ὴ κ ο κ λ ἰ α ε φ ὼ ν ὁ υ ὁ λ ᾶ α σ· δ ᾳ φ ὁ ρ ὴ ρ ᾳ δ ἐ κ ὸ π ρ ὸν

ἀλλ' ὦ μακάριε Κάρι ἐφάνδρε· μάλιστα δοκεῖ μοι παραμαθὼν ποιητὴν ἢ δράστην
αὐτὸ σχεδὸν διάφορον περὶ τῶν αὐτῶν· οἶσθα δὲ σύ που πάσας προσβολὰς
καλλωπιζόμενος· σχεδὸν γὰρ ἔχω ὃ εἶπον· ἂν ἅπασαν ὀφλεῖν μὴ
δοκῶ σοι τοίνυν εἶπεῖν· οὐ κάλλα καὶ δικαίως λέγω· ὁ δέ μοι λόγος
ὅρκος ἔσται· ὁ μὲν νικήσας τινὰ μέν τοι τινὰ καὶ θεῶν· ἵν' οὖν λέγῃ
τὴν τοιαύτην ὀμοσίαν· ἵν' μὴ δῶ μοι μὴ εἶπεῖν τὸν λόγον μᾶλλον
τὸν αὐτοῦ τοῦτον· μὴ δόξω τέ σοι ἔτερον λόγον μὴ δεῖν ἢ μὴ δέον
νοεῖν· μήτε ἅπαντα λέγειν μήτε ἔξαμβλύνειν· καίτοι ὦ μακάριε ὡς
οὐκ ἂν εὕροις τὴν ἀκρίβειαν ἂν δικαστὰς φιλολόγους· ποιεῖν οὖν ἀκόλου
θόν ἐστι· τί δῆτα ἔχων ἀρέσθαι· οὐ δεῖν ἔοικε· ἴσως δὲ οὐ γε ταὐτὰ
ὁμοίως καὶ· ὡς γὰρ ἂν οἶμαι τάχα· ποιοῦσι δοκεῖν ἀπεχέ
σθαι· λέγε δή· οἶσθ' οὖν ὡς ποιοῦσι· τοῦτο· ἵνα καλυτάμε
νος ἔρῳ· ἵνα αὖ τι τῶν χαλεπῶν διαδράμωμαι τὸν λόγον· καὶ μὴ κλοπὴν
προσεπιτρέχω ἢ δικαστὴς ἀποκρίνωμαι· λέγε μόνον· τὰ δ' ἄλλα ὅ
πως σοὶ βούλει ποίει· ἄγαθε δή· ὡμολόγησα· ἆρ' ἔτι δικαίως εἶναι δοκῶ
λίαν· ἢ τὸ διαγώνισμα μοι κομψὸν λιμῶν· ταῦτ' ἔχειν δοκῶ
μοι μέν· ἐξαμαρτάνεσθαι τοῦ μύθου· οὐ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἐγὼ
τἀληθὲς οὕτω δικαίως λέγειν· ἵνα δ' ἐταίρος αὖ τοῦ καὶ πρότερον δοκῶ
τοῦτο σοφὸς εἶναι· μᾶλλον δὲ ἵνα μὴ καλὸν δόξω· ἵν' οὕτω δικαίως
μᾶλλον δὲ μειρακίσκου ἀπαλοῦ μάλα καλοῦ· τοῦτο δὲ
ἦσαν ἐρασταί· πάνυ πολλοί· εἷς δέ τις αὐτῶν αἰμύλος ἦν·
οὗ οὐ δεινὸς ἦν τὸν ἔρωτα· ἐπῃδήκει τὸν τρόπον· ὡς οὐ κέρδος ἦν
καὶ τὸν αὐτὸν αὐτῶν· ἔφη δὲ τοιοῦτο· ὡς μὴ ἐρᾶν τῆς πρό
του ἔρωτος δεῖ χαρίζεσθαι· ἔλεγε δὲ ὧδε· περὶ παν
τὸς ἁπλῶς ἀρχή· τοῖς μὲν ἄλλοις καλὸς εἶναι δοκεῖν
εἰδέναι δεῖ· ἃ δεῖ περὶ οὗ ἂν ᾖ ᾖ μὴ λέγειν· ἢ αἰσχρὸν τοῦτο οἶμαι
παθεῖν ἂν ἁλῷ· τοῖς δὲ πολλοῖς ἀληθῆ δόξαι κεῖσθαι
τὴν οὐσίαν ἔκαστον· ὡς οὖν εἰ δόξει σοι ἐρᾶν ἐμοῦ
ἔρωτος ἐπιτήδειος ἔσεσθαι· πρῶτον μὲν τοῦτο ἐννοεῖν
ἐμὲ ἐρᾶν οὐκ ἐρῶντος· ἔπειτα ἐπιστήσασθαι τὸ διαφέρον
ἐν τῷ τὸν ἐρῶντα τοῦ οὐκ
ἐρῶντος λόγου·
Ἐν θεῷ τῷ λιπαρῷ καὶ
τῷ δωδεκάτῳ οὗτος μου
οἰκεῖται τὸ λιμῷ ἂν
εἶναι φασὶ ὡς μάλιστα
τοῖς πολεμίοις παρατα
τταμένοις μάχεσθαι· ἄλλα
τὸ μὲν τῆς τοῦ ἄρα τοῦ
ματος πολεμοῦντος
ἁρμόζεσθαι τὸ δαί
μονι·

εἰσφιλίαν ἴτον. περὶ ὅτου οἷόν τε ἐστί. καὶ τὼ ἐχείλω ἀμνὸ μολογέαι
θέμενοι ὅρον. εἰ τοῦτο ἀποκλῶσοντε καὶ ἁμα φρόντε τὼ σκέτλη
σοι ὁμεθα. ἢ τε ὠφέλειαν. ἢ τε πλάμων ἁρέχῃ. ὅτι μὲν οὖν δὴ ἔστι
θεμέα τὸ ὅρος. αἰπαρτὶ δήλον. ὅτι δ' αὖ καὶ μὴ ὁρῶντε. ἔστιν
μοῖσι τῶν καλῶν. ἴσμεν. τοῖς δὴ τὸν ὁρῶν τάτε καὶ μὴ. κρίνοῦμεν.
λεῖ αὐμονῆσαι. ὅτι τὴν μεῶν ὁρᾶ κάστοι. λύοτι νὲ ἄξον ἴ δέαι ἀρχομὲ
καὶ ἀγοντε. οἷν. ἔσομεθα. λὶ ἀν ἄγλιτον. ἡ μὲν. ὁμφυτοσ οὖσα
ἔστι θεμέα λὶ δονᾶν. ἀλλὴ δὲ ἔστι κτῆτος δόξα. ὑφιεμένη τοῦ ἀρίστου.
τοῦτο δὲ ὁρῆμιν. τότε μὲν ὁμονοεῖτον. ἔστι δὲ ὅτε ἀασπάζεσθον.
καὶ τότε μὲν λὶ ἑτέραι. ἄλλοτε δὲ λὶ ἑτέραι κρατῇ. δόξησ μὲν οὖν ἔστι
τὸ ἄριστον λόγοι ἀγούσησ καὶ κρατούσησ. τοῖς κρατοῦσι φρονέοντι
ὄνομα. ἔστι θεμέα δὲ αὖ λόγοσ ὁλκούσησ ἔστι λὶ δονᾶσ καὶ ἀρχαί
σησ ὁρῆμιν. τὴν ἀρχὴν μέρισ ἔστω μομάσθω. μέρισ δὲ δὴ πολυφ
μμον. πολυμερὲσ γὰρ καὶ πολυειδέσ. καὶ τούτων τῶν ἴδεων ὁκ
πρῶτόν λὶ ἀν τύχῃ γνώμεθα. τὼν αὐτῆσ ἔστω μυῖαν ὄνομα ζῷ
μέρμον τὸν ἔχοντα. ταὐτὸν τοῦτο κλητέον. ἐπὶ δὲ αὖ
τὸν ἔχοντα. ταὐτὸν τοῦτο κλητέον. ἐπὶ δὲ αὖ
μέθεσ τι ῥαμμύσασα τὸν κλητέον ταύτην ἀφοσιᾷ. δῆλον
οὖν τύχῃ ἐπορρήματοσ καὶ τἆλλα δὴ τὰ τοιαῦτα ἀδελφὰ καὶ
ἀδελφῶν ἔστι θεμέων ὀνόματα. τῶν αἰεὶ λωαθυούσησ. λὶ πρὸ
σὴ κει καὶ λεῖσθαι πρόδηλον. λῷ δὲ ἔστω καὶ παντα τὰ πρόσθεν
εἴρηται. σχεδὸν μὲν λὶ μὴ φανερόν. λεχθὲν δὲ λὶ μὴ λεχθέν. παν
πᾶσ ἀφανέστερον. λιγαρὰν βυλόμου δόξησ ἔστι τὸ ὀρθὸν ὁρμᾶσησ
κρατησάσα ἔστι θεμέα πρὸσ λὶ δονὴν ἀχθεῖσα καὶ ἄλλοσε. καὶ ὑπὸ
αὐτῶν ἔαν τῶν συμφερῶν ἔστι θεμέων ἔστι σωμάτων καὶ ἄλλοσ ὅρ
ῥωμένωσ ῥωσθεῖσα νικήσασα ἄφ' ἑαυτῆσ. ἀπαθῆσ τῶν ῥᾳόμενο
ἔστων ἐμέαν λαμβάνουσα ὅρασ ὁκλητέα. αὐτὰρ ὦ φίλε φαίδρε.
δοκῶ τί σοι ὦ σαφέστερον περὶ θείων παθῶν πῶσ ἔχειν; σαφῶς μὲν
οὖν ὦ σώκρατεσ. παρὰ τὸ εἰωθὸσ γὰρ εὑρεῖν τί σε εἴληφεν; σιγὴ
τοίνυν μου ἀκουε. περὶ ὄντινα γὰρ θεῖον ἔοικεν ἡμῖν ὁ τόπος εἶναι. ὦ θαυ

ἐὰν ἄρα τοσοῦτον ἐμφόλιον τοῦ προϊόντος τοῦ λόγου γένωμαι μὴ
θαυμάσητε· τὰ μὲν γὰρ οὐκ ἔστι πόρρω διθυραίμεσον φθέγγομαι· ἀ-
λη θέα δὲ τὰ λέγεις· τοῦτο μέν τοι· οὐ ἄπιστος· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ ἀκούε
ἴσως γὰρ ἂν· ἀποτραπόμενος τὸ ἐμόν· τὰ δὲ τὰ μὲν οὖν· θεὸν μὴ λήσει
ἡμᾶς δέ· πρὸς τὸν ἀεὶ λόγον παιδιὰν ποιούμενοι ἐπόμενοι· εἰ μὲν ἀφελιμα·
ὁ μὲν δὴ τυγχάνει οὖν περὶ οὗ νῦν λεγόμενον· εἴρηται τὸ καὶ ὠφελιμα-
λέστατον δὲ δὴ πρὸς αὐτό· τὰ λοιπὰ παλέγομεν· τίς ἀφέλεια
ἢ μαθήσεως· ἀπὸ τοῦ θρέψαντος καὶ μὴ τοὺς χαριζομένους ἐξεικότως
σωμάσθαι· τοὺς δὲ ὑπὸ ἐπιθυμίας ἀρχομένους· ἢ δουλεύοντας τε
ἢ δόμῃ· ἀναγκαῖον τὸν θρεψόμενον· ὡς ἢ διαμένειν αὐτοῖς παρα-
σκευάζειν· νοσοῦντι δὲ· παῦσαι δὲ τὸ μὴ ἀπιτείνειν· κρεῖττον
δὲ καὶ ἴσον· ἔχθρον· οὔτε δὴ κρεῖττον οὔτε ἴσον ὄμενον· ἐκεῖνο
θρασὺ ποιεῖν καὶ ἀφεῖναι· ἵνα τοῦτο δὲ καὶ ὑποδεέστερον· ἀεὶ ἡ
ἀπορεῖν ἵνα· ἵνα τὸν δὲ ἀμαθῆ· σοφοῦ· δειλὸς· ἀνδρείου· ἀ-
δύνατος στέφειν· ῥητορικοῦ· ἀργὸς· ἀγχίνου· τοσοῦτον καὶ
καὶ μαὶ ὅτι πλείονα μὲν κατὰ τὸν διάνοιαν θρασὺν μὲν
ἀναγκαῖον μισοπόνητὸν καὶ φιλόπονον· τὸν μὲν, δεῖσθαι·
τὸν δὲ· παραπεπηγέναι δεῖσθαι τοῦ παρ' αὐτί καὶ δεῖσθαι·
φθονερὸν δὴ ἀναγκαῖον· καὶ πολλῶν μὲν ἀλλωμοσύνου
σιν ἀπείρονα καὶ ὠφελίμων· ὀθνεῖον ἂν μάλιστα ἀπηρ-
γοιτο· μεγάλης αἰτίαν εἶναι κλαύσης· μεγίστης δὲ τῆς ὄθνεί
ἂν φρονήσεως τοσοῦτον εἴη· τοῦτο δὲ ἡ θεία φιλοσοφίαν τὴν
χάριν· ἵνα θρασυτέρους δὴ καὶ ἀναγκαῖον πορρωθεν εἰρήνην·
περὶ φόβου μόνον τοῦ κατὰ φρόνησιν· τὰ δὲ ἄλλα μὴ
χαίρειν· ὁπόσα ἂν ἦι ταῦτα ἄνω ἂν καὶ ταῦτα ἀπὸ κλέ
πτων εἰς τὸν θρασύτερον· οἷος ὢν· τοῖς μὲν, δίδασθαι· ἑαυτοῖς δὲ
μελαγχολικώτατος εἴη· τὰ μὲν οὖν κατὰ διάνοιαν· ἑαυτρόπος
τε καὶ κοινωνικός· οὐ λαμπρὸς τελής· ἀνήρ ἔχων θρασύτα-
τον δὲ τοῦ σώματος ἕξιν τε καὶ θρασύτατον· καὶ ὡς
θρασύτητος οὖν ἂν μόνη τὰ κύριος· οὐ δὴ τὸ ἀπὸ ἑαυτοῦ λιμὰν
κατὰ διάκειμαι· δεῖ μετὰ ταῦτα ἴδειν· ὁ φθόνος δὲ μάλιστα
κόνιτινα καὶ οὐ σπουδὴν διάκων· οὐ δὲν λίαν καθαροῦ

τε θρασυμβόλον· ἀλλὰ ὑποσυμμιγῆ σκιᾷ· τὸ μὲν ἀμφοῖν
καὶ ἴδρεος τοῦ ξηροῦ καὶ ἀπύρου· ὑμπέιρον δέ, ὕπαιθρόν καὶ ἀμφὶ
δρυὸς δι' αἴθης· ἄλλο τρίοις χρῶμασι καὶ κόσμοις· χιτῶνι ὀικάδων
κοσμούμενον· ὅσα τε ἄλλα τούτοις ἕπεται· παρὰ τὰ ὧν τὴν δυνάμενα
ἀνδρεῖον καὶ οὐ κάζιον ὑπερασπίσαι προσήκειν· ἀλλὰ καὶ
φαίνεσθαι ὁρισάμενον· ἐπεὶ ἄλλοι ἔνιοι· τὸ γὰρ τοιοῦτον σῶμα
ὑπολέμοις τε καὶ ἄλλοις χρῆσθαι ὅσοις μεγάλοις· οἱ μὲν ἄχθροὶ
θαρροῦσιν· οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ ὁρῶντες· φοβοῦνται· τοῦτο
μὲν οὖν σαφὲς δῆλον ἑαυτῷ· τὸ δὲ ὑφ' ἡσυχίαν τὸν τίνα λιμὴν
ἀφελέσθαι· ἢ τίνα πλαίσιον περὶ τὴν κτῆσιν· ἢ τοῦ ὑφαίνοντος
ὁμιλίαν καὶ ἐπιτροπάν παρέξεται· σαφὲς δὴ τοῦτό γε· παντὶ
μὲν· μᾶλλον δὲ τοῖς ὁρῶσι· ὅτι τὸν φιλοτέκνων τε καὶ
φιλάνδρων καὶ θεοσεβῆ κτησάμενον· ὁρῶσι δὲ πρὸ παντὸς
ὑπάρχειν τὸν ὁρώμενον· πρὸ γὰρ καὶ ἔρως· καὶ ξυνόντων
ἥδιστ' εἶναι τὸν ὁρώμενον· ἐπεὶ καὶ τὸν φιλοῦντα ἐθέλειν ἂν αὐτὸν λέγειν τὰ δίκαια κωλύοντα καὶ ἐπιτιμᾶν
τὰ μὴ καλῶς· τὸν δὲ δίκαιον πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν· ἀλλὰ μὴν
τὰ μὴ καλῶς· τὸν δὲ δίκαιον πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν· ἀλλὰ μὴν
τοῦ μὴ ἀνύμβρου· τὸν δὲ δίκαιον πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν· ἀλλὰ μὴν
οἰόν τε ἂν εἶναι τὸν χρῆσθαι τινος ἄλλης κτήσεως· οὔτε δὴ
ἀλόγων τὸν ὁμοίως· οὔτε ἀλόγοις· δυσκόλως χειρίζοντα μὴ ὀκνεῖν
ἄλλως τὸν ὁμοίως· οὔτε ἀλόγοις· δυσκόλως χειρίζοντα μὴ ὀκνεῖν
δεῖν ἂν ἀνάγκη δίκαιον· φθονεῖν μὲν· οὐ
δεῖν ἂν ἀνάγκη δίκαιον· ἀπολλυμένοις δὲ χαίρειν· ὅτι τοίνυν
οἴόν κε κτήσασθαι· ἀπολλυμένοις δὲ χαίρειν· ὅτι τοίνυν
ἀναμφισβήτητον· ἅπασι δῆλον· ἀδικον· ὅτι πλεῖστον χρόνον ὢν δίκαιον καὶ
ἀναμφισβήτητον· ἅπασι δῆλον· ἀδικον· ὅτι πλεῖστον χρόνον ὢν δίκαιον καὶ
δίκαιος ὑπάρχειν· τὸ αὐτοῦ μὴ κύριον εἶναι πλεῖστον
δίκαιος ὑπάρχειν· τὸ αὐτοῦ μὴ κύριον εἶναι πλεῖστον
χρόνον καὶ ποιεῖσθαι βουλήσεων· ἔστι μὲν δὴ καὶ ἄλλα κακά·
χρόνον καὶ ποιεῖσθαι βουλήσεων· ἔστι μὲν δὴ καὶ ἄλλα κακά·
ἀλλ' αὐτὸ δαίμων· ὃν ἐξ ἴσου πλήθουσι δὴ τοῖς παρ' αὐτὰ καὶ
ἀλλ' αὐτὸ δαίμων· ὃν ἐξ ἴσου πλήθουσι δὴ τοῖς παρ' αὐτὰ καὶ
δόμων· οἷον κόλακι δήμοι θηρίοι καὶ πλαίσιον μεγάλῳ·
δόμων· οἷον κόλακι δήμοι θηρίοι καὶ πλαίσιον μεγάλῳ·
ὅμοσον ἐκ μιᾶς φύσιος· δόμων τινὰ οὐκ ἄμοιρον· καίτοι
ὅμοσον ἐκ μιᾶς φύσιος· δόμων τινὰ οὐκ ἄμοιρον· καίτοι
ἑαίρα ὡς πλαισίου ἐξήρηται· καὶ μάλα πολλὰ τοῦ τοιούτου
ἑαίρα ὡς πλαισίου ἐξήρηται· καὶ μάλα πολλὰ τοῦ τοιούτου
τρόπου· θερμαίνεται τε καὶ ἐπιτηδεύεται· οἷς τόγε
τρόπου· θερμαίνεται τε καὶ ἐπιτηδεύεται· οἷς τόγε
καθήκει μὴ δίκαιοι εἶναι ὑπάρχειν· πολλὰ δὲ δικαίοις·
πρὸς τοῖς πλαισίοις· καὶ εἰς τὸ σωφρονεῖν πάντων ἀνιᾶσθαι
πρὸς τοῖς πλαισίοις· καὶ εἰς τὸ σωφρονεῖν πάντων ἀνιᾶσθαι
πάντων· μὴ λίκα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος· τέρπεται τὸν μὴ λίκα·
πάντων· μὴ λίκα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος· τέρπεται τὸν μὴ λίκα·
μὴ γὰρ οἷόν τε χρόνου ἴσου τυχεῖν· ἐπὶ ἴσοις μὴ δόμοις καὶ ὁμοιότητα

φιλίαν παρέχεται· ἀλλ' ὁμοσ κόρον γε καὶ ἐν τούτῳ σωφρονεῖν ἔχει·
καὶ μὴν τό γε ἀναγκαῖον οὐ. μαρτυρεῖ πανταχοῦ περὶ πάντων λέγεται· ὃ δὲ
πρὸς τὴν ἀνομοιότητα. μᾶλλον ἂν θραττῆσ πρὸσ παιδικὰ ἔχει
μᾶλλον θρέψαι γὰρ τὸ βύτερον σωφρονῶν. οὔθ' ἡμέρασ οὔτε νυκτὸσ
λοιπὴν ποιεῖσθαι ἐκκλησίαν· ἀλλ' ὑπάρχειν τε καὶ οἷσ ἄρουσι χαίρειν·
ὃσ δ' εἶναι μὲν ἐν δόξαισ ἀγαθαῖσ δ' ἐν δοκοῦσι λέγει· ὁρῶντι· ἀκούοντι·
ἀνομένοισι· καὶ τοῦτον αἰσθήσεσιν αἰσθανομένοισι· τοῦ θρεπτικοῦ·
ὃ δὲ μεθ' ἓν δοκεῖσ ἀφαιρόντασ αὐτοῖσ ὑπερβάλλειν· τοῖσ δὲ δὲ
θρεπτικοῖσι· τοῖσ μὲν παραμύθιον· ἐν τίνασ ἐν δόξαισ διαδοὺσ
τοιήσει τὸν ἴσον χρόνον σωζόντων, μὴ οὐχὶ τὸ ἔσχατον ἐκθεῖν
αὐτὴν δίαν· ὁρῶν τιμὴν ὅτιν πρεσβυτέραν καὶ οὐκ ἐμφορᾶσαι·
τὸ δὲ μὴ φόνον δὲ τοῦ ἄλλον ταύτῃ· οὐ καὶ λόγοισ εἰσὶν οὐκ εἶναι
οὐκ ἔστι τρεπτόν, μὴ ὅτι δὲ ἐν θρεπτοῖσ, ἀναγκαῖον ἀεὶ προσκαμπτικὸν
μεταχειρίζεσθαι· φύλα καὶ τὸ δὲ· καὶ χυπὸ τοῦ ποιοῦ φυλαττομένοισ διὰ παντὸσ καὶ πρὸσ ἅπαντασ· ἀκαίρωσ τὸ δυσμενοῦσ
καὶ ὑπερμαλλόντασ οὐκ οὖν τι· ὡσ αὐτοῦσ τόγωσ· μὴ θρεπτικοῦσ
τοσμὲν οὖ καμπτικοῦσ· εἰσὶ δὲ μέθιμι ἐορτὸσ· προσ τοῖσ μὴ ἅπτεσθαι
κτοῖσ ἐναντία χά· τοιαῦτα ἀφαιρεῖται, καταφορεῖ καὶ ἅπαντα μὲν μὴ
χρωμένου· καὶ θρεπτὸν μὲν μᾶλλον ὑγροῦ τε καὶ ἀδηλήσ· λήξασ δὲ
τοῦ θρεπτοῦ· εἰσ τὸν ἔπειτα χρόνον αὐτάσασ· εἰσ ὃν πολλὰ καὶ
μεταπολλῶν ὁρκωμοτεῖ καὶ δεήσεσθαι ὑποχρούμενοσ· μόνοσ
κατεῖχε· τὴν γὰρ τοῖσ τότε ξυνοικίαν· ἐν πόρον οὖσαν φθείρειν·
διὰ πίστιν αὐτῶν· τότε δὴ δόξαν ἐκτίνειν· μεταμαλθάκην
ἄλλον ἄρχοντα ἑαυτοῖσ καὶ πρὸσ ταύτην· μοῦσα καὶ σωφροσύ-
μην· ἀντίθρεπτοσ καὶ καμπτικόσ· ἄλλοσ γὰρ νῦν ὢν· λελήθε τὰ
πάντα δὴ καὶ· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν, χάριν λέπαυτῷ τῶν τότε· ὑπομι-
μνήσκων τὰ πρόσχθεν καὶ λεχθέντα, σὺ τοῖσ αὐτοῖσ διά-
λεγόμενοσ· ὁ δὲ, ὑποδιαχώλιο· οὐ τὸ ἅπαν τολμᾶν· ὅτι ἄλλοσ
γέγονεν· οὐθ' ὅπωσ ταὐτὸν προτέρασ ἀμοιβὴ τοῦ ἀρχαίου ὅρκου
μεθίσταται καὶ ὑποχθόνιοι ὅπερ δοκοῦσι ἔχει· μοῦσι δὲ ἐχθρὸν
καὶ σωφρονικόν· ἵνα μὴ πράττων ταῦτα τοῖσ πρόσθεν·
ὁμοιόσε ἔκφυσι καὶ ὁ αὐτὸσ πάλιν γένηται· φυγὰσ δὲ μὴ γένηται

ὄκ τούτων. καὶ οὐ πείθομαι κῶς ὑπάρχειν. ὁ πρίν βραχὺς. ὁ ἀρα κουλεβεα πθονήτος. ἴ ἔσται φιλία μεταπαλαῖ. ὁ δὲ ἀρ αἰκάσ ἔσται διὰ κειν. ἀμαρ αἰκτοῦμαι καὶ ἐσπθε αὖ ζων. λίμρον κῶς τὸ αὖπαν ὄζ αρ χὴς, ὅτι οὐ κάρ ἀδύνειπτο τὸ βραχύτι καὶ ὑπάρ αἰκησ ἀπολήτοι. χαρίζεσθαι. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον. μὴ βραχύ τι. καὶ νοῶ ἔχοντι. εἰ δὲ μή. ἀρ αἰκαίον εἰ μὴ βραδύναι ἑαυτόν. λπίσασι. λωκόλοι. φθονεροῖ. αὐλῆ. μελανυδροῖ μὲν. προὸ οὐσίαν. μελανυδροῖ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ὄζιν. πολὺ δὲ μελανυδρωτάτοι. πρὸς τὴν τοῦ τυχοῦ ἀναίδεσιν. ἦ οὔτε ἀμοῖσ. οὔτε θεοῖς τὴν αὐλὴ θάναι τιμωρότερον. οὔτ' ἐναίν. οὔτε ποτ' ἐάσαι. ταὐτάτε οὖν χρὴ ὧπαίξωσ εἶν. καὶ ἐὶ δύναι τῶν ὕραστοῦ φιλίαν, ὅτι οὐμὲ τυμοί ασ μίμεται. ἀλλ' αὐτίου τρόπον χάριν πλησιομῆς. ὧσ λύκοι ἄρνασ ἀγαπῶσιν. ὧσ, παῖ δῶ φιλοῦσιν ὕραστάν. τοῦτο ὄκεῖνο ὦ φαῖδρε οὐκ ἄρ' τὸ πύραι. ἀκούσασ θμοῦ λέγοντοσ. ἀλλ' αὖ δοκῶσι τέλοσ ἐχάτω λόγοσ. καί τοι οἴμεμε μυθῶν αὐτοῦ. καὶ ὕρεῖν ταὐ ἴσασι πυρὶ τοῦ μὴ βραδύνειν τοσ. ὧσ δὴ ὄκ ἤνασ χαρίζεσθαι μᾶλλον. λέγομόσασ αὐ ὄχει ἀληθῶ: νῦν δὲ δὴ ὧσ σώκρατεσ, τί αὖ πασχεῖ: οὐκ ἠσθου ὦ μακάριε ὅτι δὴ ὧσ ἀπολοῦμαι. ἀλλ' οὐκέτι διαμένω. καὶ ταῦτα ἐγώμ; ἐὰν δὲ ἔσαμεῖν τὸν ὕβρον ἄρξωμαι. τί με οἴ ἀποιήσῃ. ἀρ' οἰσθ' ὅτι ὑποτοῦμ μέλλον. αἷσ με σὺ προύλαβεσ ὄκ προμοίασ, σαφῶσ ὑβρίσθαι αὖσω, λέγω οὖν ὑβρίλόγοι. ὅτι ὅσαν τὸν ὕβρον λεληθόρη καμβρ. τῶ ἑτέρω ταὐ αἰτίαν τούτων ἀγαθὰ προὸ ἔσαι. καὶ τί δεῖ μακρολόγου. περὶ γὰρ ἀμφοῖν. ἴ καμῶσ εἰρῆσθαι. καὶ οὕτω δὴ ὁ μῦθοσ ὅτι παύσῃ προσὴ καὐτοῖ. τοῦτο πάσχειν. καὶ φὸ τὸν ποταμὸν τοῦτον διαναῶ. ἀ πέρχομαι πρὶν ὑποσοῦ τί μεῖζον ἀρ αἰκασθῆναι: μὴ πω γε ὧσσόκρατεσ, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρελθῇ. ἢ οὐχ ὁρᾶσ ὡσ σχεδὸν ἤδη μεθημερίαν. ἴσασι δὴ καλουμένη ἀν θρᾶν; ἀλλὰ περιμένω μαρτῶ καὶ αὔραν περὶ τοῦ ἑρμηνέων διαλεχθῆναι τὸ ταχὺ ὡσ εἰδέναι ἀποτύχῃ. ἴμεν: θεῖόσ γε περὶ τοῦτο λόγου ὧ φαῖδρε. καὶ αὖ τε χνῶσ θαυμάσιοσ. οἶμαι γὰρ φὸ τῶν ἐντοῦσοῦ

παραλλήλου ὁμηρικὸν ἐπεμνήσθη τινὸς τοιούτου· ὡσ ἐκ δὲ αἰθέρος ἦλθε καθ' ὁμάδου καὶ ἐρωῆς ἀνέμοιο.

μὶ ουγγονότων· μὴ δὲν αν πλῆσον λὶ σὲ ωδωσι λὶ κὲν αι γενομὲνοθαι·
λὶ τοι αὐτὸν λέγον των, λὶ ἄλλοσ τιν ἐμὲ τρόπωι ωρόσαν ἀλκάζοντά
σι μὲν αν θλιαὶον· ἐξαίρω τοῦλόγου· τὸν δ' ἄλλον μὲν παύ πολυ
κρατῆσ· καὶ μὲν αὐ δοκεῖσ· αἰτιοῦ μοι γεγὲν ῆσθαι λόγωι τιμὶ
ρηθὲν αι· οὐ πόλεμόν γε ἀμφόλεισ· ἀλλ' αὶ πρὸσ δλὶ· καὶ τὶ μὶ τοῦ
τωι· λὶ μὶ Κέρβερον ἀγαγὲν τὸν ποταμὸν δι αυαίμαν· τὸ δει
μόνιόν τε καὶ τὸ ἐισ θοὺσ σημεῖόν μοι γίγνεσθαι ἀφὶ κο· ἀὶ φ
δὲ μὲ ἐωὶ σχῆ· ὁ ἀν μὲ θλῶ ωραύτ τὴν· καὶ τὶ ναφορ μὲν ὁδοξῆ
αὐτὸ θερ ἀ κοῦσαι· λὶ μὲ οὐ κεταὶ δ' πὶ θέρ αι πρὶ μὰν ἀφ ὶσ ἰσσα
μαι· ὁσ τὶ λὶ μαρ τὴ κό τα ἐισ τὸ θεῖον· ἐὶ μὴ δλὶ οὐν μαν τισ μὲν·
οὐ παν υδὲ ποῦ δαῖσ· ἀλλ' ὁ σοφροὶ τὰ γε ἀμ μάτα φαῦλοι·
ὅσον ἐ μαυτοῦ μόνον ἴ καιρόσ· σαφῶσ οὖν λὶ δὴ μαν θάνω τὸ
ἁμαρ τὴ μα· ὁσ δλὶ τοι ὧν ἐαίρε· μαν τικὸν γε καὶ λὶ τυχὶ· ἐμὲ
μὰν ἐ θραυσ ε μὲν τὶ καὶ παῦλαι· λέγο ντα τὸν λόγον· καὶ πῶσ ὄθλω
σω πού μὲν ωκατὶ ὧν κομ· μὴ τι ωαρὰ θεοῖσ ἀμ ωπλάκομ· τι
μὰν προσ αμορ ἀμεὶ τω· μὲν δλὶ σθὴ μαν τὸ ἁμαρ τὴ μα·
λέγω δε δλὶ τί· δειμὸν ὦ φαῦ δρε δαμὸν λόγον· αὐτοῦ· τὸ θκό
μοσον· ἐμὲ τὸ λὶ μ' ἀγκασασ αι πᾶν· πῶσ δλὶ· ἐν λὶ θὴ καὶ ὑπό
τι ἀσθυλὶ· οὔτί σ' ἂν εἰ λὶ δειρότερος· οὐδὲισ ἐγ γε οὐ ἀλὶ θὴ
λέγω· τί οὖν τὸν θρωταν· οὐ καφρο δίτησ θεόν τιν αι λὶ μὶ;
λέγ αί νο δλὶ· οὔτι ὑπὸ γε λυσίου· οὐ δὲ ποτοῦ σοῦ λόγου· οὐ δι αὰ
τοῦ ἐμοῦ σόματοσ· καταφαρ μακ ευθὺ τοσ ὑπασοῦ βλέχθη·
εἰ δὲ ἁ μὰ ἀφ' ὁ ἀνθρόων ἐ αι θεὸσ· λὶ τί θᾶν ὁ θρωσ· οὐ δὲν αὰν
καὶ κὸν εἰ λὶ· τὸ δλὶ λόγω τὸ μὲν δλὶ περὶ αὐτοῦ· ἐγ ὰ τὰ λω ἀὸσ
τοι οὐ τουὸν κω σ· ταύτ λι τὸ οὖν λὶ μαρταμὰ λω· περὶ τὸν θρωτὰ·
ὅτι τὸ λὶ δλὶ θᾶ αι αὐτοῖν· παῦ ὦ σᾶ ἀ τὸ μὲν δὴν ὑμὶν λέγ ομ τε
μὶ δὲ ἀλὶ θὲσ, σε μνύ νε σθαι ἀὸ τι ὁν τε· ἐγ ἆρ' αι ἀν θρωπί κου
τινὰσ ὄζαυπα τὴ σαν τε· ἐν δοκι μή σασ ὄν θρ αὐτοῖσ· ἐμοὶ μὲν
οὖν ὦ φίλε· καθῆ σθαι ἀν αἰ κὶ· ἔ αι δὲ τοῖσ ἁμαρ ταύ σι περὶ
μὲ θαλο μί αν· καθαρμοσ ὰρ χαῖσ· ὧν ὁ μὲν σοσ μὲν ὄκ λι σθέσ·
ἀν οἰ χρόσ δέ· τοῦ μὲν γὰρ ὁμὲ αι τον ἀνθρὶ θῶ δι αὶ τὼν ὀλέθρω
κακὴ νορί αν· οὐ κὲ μὲ ἡσθ ὰν ἀ ἀνθρώ μὲν σοσ· ἀλλ' αὐ τε μοι σκόσ

ἐ λπὶ πλῆρώσασ τ παρὰ λθλειμμὲν ὁσιότητα
ἐ αὶ μὲν γὰρ ἀφοσίωσαι σ· ὁσι
ότησ παρα λθλ φ μὲν ὁ
ἐλπὶ πλῆρώσ ει σασ·

ἔ ἔαφωῖ λὶ μὶ ω χλὸσ·
ὁν ὺξ ὀκίνὸσ ὁλωσ ω
πὸσ μ·

ἐ λὶ πτοῦ λὶ ωλαμοῦμ'
ἴ· λὶ μαι τοῦ μ·

οὐκ ἄμφω τὼ αἰτίαμ. καὶ τοι εἰ ὧν θεοῦ· οὐ κέατ' ἄνυμος λόγος οὗτος·
οὐ δέ νυ τοῖν ὑμοῖν θυσθλύμοισ· οὐδ' ἴ κεν τοὔρ γ' ἀμφω τροίαν· καὶ τοι
λίσσεσθ' ἀπαύσαντ' τὼν καλουμένων πολιμωνίδαν· παρα χρῆναι
ἀμέ μελέτην· ἀφ' οὗ σοφώτερος ἔκ' ἄμ' γενήσομαι· κατ' αὐτόν δ'
τοῦτο· πρὶν μάρτι παθεῖν δ' ἀπ' τὼν τοῦ ἄρεος καὶ κηρίαν· παρά
σομαι αὖ τῶν αὖ ποδοῦναι τὼν πολιμωνίδαν μεμηλὶ τὶ κεφαλῆι·
Καὶ οὐχ' ὧδε τότε ἔκ' καλεμένος· τουτομὶ ὃ σόκρατες·
οὐκέτι μ' αὖτ' τὰν ἐμοὶ εἶπες λίθον· καὶ γὰρ ὃ μανθέφαι δρυ·
θμηδεὶς ὅστις ἄμ' αἰδῶς εἰρήσθαι τὸ λόγον· οὗτός τε καὶ ὁ ἔκτοῦ μη
νὶ οὐρήθεν· εἰ μὰρ οὐ κοῦμ' τίς τύχοι ἡμῶν μθμάδας· ὅπρᾶ
ος τὸ λίθος· ἔ τρου δὲ τοιοῦτου τρῶν· λὶ καὶ πρότερόν ποτε θραυ
σθεὶς λφόν των· ὡς δι' ασμικρὰ με γάλας ἔχθρας· οἱ θραστὰὶ
ὠν αἱρῶν τε· καὶ ἔχοντι πρὸς τὰ πολιτικὰ φθονερῶς τε καὶ
πλανυτρῶς· πῶς οὖν καὶ οἱ ἐλι αὐτὸν λίγεσθαι ἀκούειν· ἐμμαῦ
τως πού τε θραυσμένον· καὶ οὐδὲν ἄλλο θέρον θραυτα θραυ
κόν· πολλοῦ δ' ἀεὶ δεῖν ἡμῖν ὁμολογεῖν· αὐτὰρ μὲν τοῦ τρωτά:
ἴσασι μὲν δ' ὡς σόκρατες· τοῦτο μέ τοι μῶν ἄρα με αἰσχυνόμε
νον· τοιμὲν θρῶν τιμᾶλλον φλίαν χάριν ἔσθαι· διότι δὴ ὁμὲν,
τοιμὲν θρῶν τιμᾶλλον φλίαν χάριν ἔσθαι· διότι δὴ ὁμὲν, ποτίμαι λόγοι

ἢ τὰ ὑπηλαί·
ἁμαρτία δὲ δὴ
λίθισι τὸ πρότερ·

ἃ οὐδὲ ὁ λαος

ἢ σὺ γὰρ

χ' ὦ Σοκράτους πάλι
νωιδή·

ἐπιχειρήματα ὅτι ἡ μανία τοῦ σωφρονοῦντος κρείττων ἐστίν· δεύτερον δὲ ποιεῖ τὴν τριάδα·

πόλις τῶν Μολοσσῶν ἐν ᾗ τὸ μαντεῖον·

πολλαὶ αἱ βλάβαι παῖσαι δὲ μανία καὶ ἡ λέγουσα ἐρυθραία ἐστὶν ἐπὶ θρῴᾳ λεγομένη· φασὶ δ' αὐτὴν γενομένην ὑπὸ προσηπείλησε μὴ ἔχοντος ἕκαστον καὶ ἐν μέρει φθέγγεσθαι· καὶ εἰς ὡραῖον χρόνον τέλειον εἶδος ἀνύσαι·

ἀπὸ τοῦ ὀνόματος·

Κυρίως τοῖς ἀπείροις καλοῖς ἐχρήσαντο αὐτῷ τὸ καλὸν ἔχοντος ὀνόματος τοῦ τῆς μανίας τοῦ καλοῦ ὃ ἐστὶ τὸ καλὸν τοῦ ὀνόματος·

μαίνεται. ὁ δὲ σωφρονεῖ· εἰ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀγαθὸν τὸ μανίαν κακὸν εἶναι ἄλλως τε καὶ ἐλάχιστον· νῦν δὲ τὰναντία μανίας τοῦ ἀνθρώπου ἡμῖν γίγνεται, δηλονότι μανία ἐστί· θάνατος μέν τοι δόσει διδομένης· ἥ τε γὰρ δὴ θεὸς φοῖβος προφήτης· αἵ τ' ἐν Δωδώνῃ ἱέρειαι· μανεῖσαι μὲν· πολλὰ δὴ καὶ ἄλλα· ἥ δ' αὖτε καὶ δημοσίᾳ τὴν Ἑλλάδα ἐργάσαντο· σωφρονοῦσαι δὲ μικρὰ ἢ οὐδέν· καὶ ἐὰν δὴ λέγωμεν σίβυλλάν τε καὶ ἄλλους· ὅσοι μανέντες ἐχρέωντο θεοῖς, πολλοὶ δὴ πολλοῖς προλέγοντες ἐς τὸ μεγάλωμ ὀρθοῦς· μὴ κύριοι μὲν ἀν δήλα πάντα λέγοντες· τὸ δὲ μὴ ἄξιον ἐστὶ μανέντας ὀρθοῦν· ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν οἱ τὰ ὀνόματα τιθέμενοι· οὐκ ἐχρῆν λέγωσιν οὐδὲ ὀνεῖδος μανίαν· οὐ γὰρ ἂν τιμῆς τε καὶ καλλίστης τε χρῆν λέγεσθαι· αὐτὸ τοῦτο τοὔνομα ἐμπλέκοντες· μανικῶς ἕκαστα καλοῦσαν· ἀλλὰ καλοῦντος· ὅτ' ἂν θείαι μοῖραι μίγνηται· οὕτω νομίσαντες τὸ ἔθεντο· οἱ δὲ νῦν οὐ πάνυ καλῶς τὸ τὰ ἐναντία ἀλλήλοις τιθέναι· μανικῶς ἕκαστα· ἐπεὶ καὶ τὴν τῶν ἐμφρόνων ζήτησιν τοῦ μᾶλλον τοῦ διὰ τὸ ὁρμῆσθαι τοῖς ἐνθουσιῶσι καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρωπίνων· αὐτὸ κατὰ μανίαν ἀφορίζομένων ἀνθρωπίνῃ μηχανῇ· ἱστορίαν· ὁμοίως καὶ κατὰ τὸν ἐναντίον λόγον ἐναντίως· νῦν μὲν ἀφορίζεται τοῖς σεμνοῖς οὖσι· οἰωνοῖσί τε καὶ ἄλλοις τοιούτοις· ἃ δὴ καλοῦσιν· ὅσα δὴ οὖν τελεστέρων καὶ ἐμμανέστερον· τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ὀνόματος· ἐρωτᾶν τὸ κάλλιον μανίᾳ τοῖς παλαιοῖς· μανίᾳ σωφρονοῦντος· τὴν ἐκ θεοῦ τῆς παρ' αὐτῶν μηχανῆς· ἀλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόνων τῶν μεγίστων· οὐ δὴ παλαιῶν ἐκμανέντων τοῖς θεῖον τί σι τῶν νόμων ἡ μανία ἐστὶν ἐπιφερομένη· καὶ προφητεύσασα οἷς ἔδει· ἀπαλλαγὴν μὲν εὑρεῖν καταφυγοῦσαν· πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας· ὅθεν δὴ καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα· ἐξαπτὴ ἐποίησε τὸν ἑαυτῆς ἔχοντα· πρός τε τὸν παρόντα καὶ τὸν ἔπειτα χρόνον· λύσιν τοῖς ὀρθῶς μανεῖσί τε καὶ κατασχομένοις τῶν παρόντων κακῶν εὑρομένη· τρίτη δὲ ἀπὸ μουσῶν κατοκωχὴ τε καὶ μανία· λαμοῦσα αὖ τὰ λοιπὰ καὶ ἀκρατον τυχόν· ᾄδειν ὀνοσα καὶ ἐκμανεῖσα κατά τε ὄλους καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ποίησιν· μυρίων τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα

τοὺ ἐωυμενόνου παιδεύει· οὐ δ' ἀν ἀμύναμί ας μονοῦμ· ἐωυ
ποιητι καὶ θύρασ ἀφίκηται· ωεισθήσ ωὸσ ἀρ' ωὸκτέχνησ ἱκα
νοὺ ποιητικὸσ ὁμόμβροσ· αὐτὸ λὴσ αὐτοῦ τὸ καὶ λιποίησισ· ὑποτὴσ
τοὺν μαινομένουν λὶ τοὺ ωσ φρονοῦντοσ ἠφανίσθη· τοσαὐτα μὴν
σοι καὶ ἔτι πλείω ἐχω· μανίασ μὴ μονομένησ ἀπὸ θεῶμ· λέγειν καὶ
λοὺ ἔργα· ὡσ αὖ τοὺτο μὲν αὐτὸ μὴ φονωμένθαι· μὴ δέησ ἡμᾶσ λόγοσ
θορυβεῖ τω δὲ δι' ὁμόμβροσ· ὡσ προτοὺ κεκιμημένου· τὸν ωσόφρο
να δεῖ προαιρεῖσθαι φίλον· ἀλλὰ τὸ δὲ ωροσκείμενοι δείξασ·
φερέσθω τὰ μὲ κλητήρια· ωσ οὐκέωσ φελείαι ὁ ἔρωσ τοῖσ ἐρωμ
τὴ καὶ τοῖσ ἐρωμένοισ ἐκ θεῶμ ἐωι πέμπεται· λιμὸν δὲ ἀποδεῖ
κτέον αὖ· τοὺμαρτίον· ωὸσ ἐωυτυχίαι τὴ μενάτη παρὰ θεῶμ
λὶ τοὶ αὐτὴ μαρίαι δίδοται· λὶ δὲ μὴ ἀποδείξισ ἔται· δεινοῖσ μὲν
ἄπασσ· σοφοῖσ δὲ πασί· δεῖ οὖν πρῶτον τυχὴσ φυέωσ περὶ
θέασ τὸ καὶ ἀριμησ· ἴ δον τα παθητὸ καὶ ἔργα, τὰ ἀληθέσ νο
λόσαι· ἀρχὴ δὲ ἀποδείξεωσ· λὶ δε· τυχὴ πᾶσαι· ἀναίμασσ·
τὸ μὲν ἄρ' εἰ κίμητον ἀναίματον· τὸ δὲ ἄλλο κίμοῦ καὶ ὑπὸ ἄλλου
μόνον δὲ τὸ αὐτὸ κίμοῦ· αὐτὸ οὐ καταλείπον ἑαυτό· οὔποτε
λὴ ΝΑ κινούμενον· ἀλλὰ καὶ τοῖσ ἄλλοισ ὅσα κινεῖται· τοῦτο
ωὴ λὶ καὶ ἀρχὴ κίμήσεωσ· ἀρχὴ δὲ ἀναίμητον· ἐξ ἀρχῆσ γὰρ:
ἀναίγκη πᾶν τὸ γίγνόμενον γίγνεσθαι· αὐτῶν δὲ· μὴ δὲ ἐξ ὁμοῦ·
εἰ γὰρ ἐκ του ἀρχὴ γίγνοιτο· οὐ καὶ ἐξ ἀρχῆσ γίγνοιτο· ἐωσεὶ δὴ
δὲ ἀναίμητον ἔται· καὶ ἀδιάφθορον αὐτὸ ἀναίγκη εἶναι· ἀρχὴσ
γὰρ δὴ ἀπολομένησ· οὔτε αὐτῆ ποτε ἐκ του· οὔτε ἄλλο ἐξ
κείμενοσ γὰρ ἴσται· εἰ περ ἐξ ἀρχῆσ δεῖται ωαί τα γίγνεσθαι·
οὕτω δὴ κίμήσεωσ μὲν ἀρχὴ· τὸ αὐτὸ αὐτὸ κίμοῦ· τοῦτο δὲ
οὕτω δὴ κίμήσεωσ μὲν ἀρχὴ· τὸ αὐτὸ αὐτὸ κίμοῦ· τοῦτο δὲ
οὐκ ἀπόλλυσθαι· οὔτε γίγνεσθαι δυνατόν· λὶ παί τα οὐρανὸν
ωᾶσαν τε γὰρ δὴν συμπεσοῦσαν εἶναι· καὶ μήποτε αὖθισ
ἔχηναι εἶναι· ὁ θεν κίμη θεὶ ται γὰρ ἴσται· ἀθανάτου δὲ
πεφασμένου τοὺ ἐφ' ἑαυτοῦ κινουμένου· τυχὴσ οὐσίαν τε καὶ
λόγον τοῦτον αὐτὸν τὸ λέγειν· οὐκ ἀναγκαῖον· ωᾶν γὰρ σῶμα·
ὃ μὲν ἔξω θεν κινεῖσθαι· ἀτυχὸν· ὃ δὲ ἔνδοθεν αὐτῶν ἐξ ἑαυτοῦ·

ὁμότιχον· ὡς ταύτης οὔσης φύσεως τυχής· εἰ δὲ αἱ τοῦτο οὕτως
ἔχον· μὴ ἄλλο τί ἐστιν ἢ τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινοῦν· ἢ τυχὴν· ὃ ἐξ ἀνάγκης
ἄμφω ἢ τὸν τὸ καὶ ἀθάνατον τυχὴ ἂν εἴη· περὶ μὲν οὖν ἀθανάτων
αὐτῆς ἱκανῶς· περὶ δὲ θνητῆς ἤδη λεκτέον·
οἷον μὲν ἐστὶ σαφὲς πᾶσι τοῦτο· θνητὰ εἶναι καὶ μὴ κρᾶσιν δυνάμεως
ὡς· οἱ δὲ θεοὶ κεφ· ἀθρόως πίμπλησι τὸ καὶ θλάττονος· ταύτῃ
οὖν λέγομεν· θεοὶ κε δὴ τοῦ ξυμφέροντος λῶν αἱρεῖ· ὑπὸ πόρου ζῴ
ρίου τε καὶ ἡνιόχου· θεῶν μὲν οὖν ἵππους τε καὶ ἡνιόχους παντὸς,
ἀπὸ τοί τε ἄρα θεοὶ καὶ ἐξ ὧν θεῶν· τὸ δὲ τῶν ἄλλων μέμικται· καὶ
πρῶτον μὲν ἡμῶν ὁ ἄρχων· συνωρίδος ἴσης ἡνιοχεῖ· εἶτα τῶν ἵππων
ὁ μὲν αὖ τοῖς καλός τε καὶ ἀγαθὸς· καὶ ἐκ τοιούτων· ὁ δὲ ἐξ ὧν ἀμφο
ῖν τε καὶ ἀμφοτέρως· χαλεπῶς δὴ καὶ διὸ κολοῦ ἐξ ἀνάγκης· ἢ
περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις· πῇ δὴ οὖν θνητόν τε καὶ ἀθάνατον
ζῷον ἐκλήθη· πειρατέον εἰπεῖν· ἢ τυχὴ πᾶσα· παντὸς ἐπιμε
λᾶται τοῦ ἀτύχου· ψυχὴ δὲ ἅπαν περιπολεῖ· ἄλλοτε ἄλλοις
εἴδεσι μορφουμένη· τελέα μὲν οὖν οὖσα καὶ ἐπτερωμένη· μετέω
ρος πορεύεται καὶ ἀπάντων τοῦ κόσμου ἐπιμελεῖται· ἡ δὲ πτερορρυήσασα·
φέρεται ὅσου ἂν ἀερτοῦ τινος ἀντιλάβηται· οὗ κατοικισθεῖσα·
σώματι γῆινον λαμβάνουσα· αὐτὸ αὐτὸ δοκοῦν κινεῖν διὰ τὴν δύ
ναμιν· ζῷον τὸ ξύμπαν ἐκλήθη· ψυχὴ καὶ σῶμα πα[γ]έν
θη τοῦτ' ἔχον ἐπωνυμίαν· ἀθάνατον δέ, οὐδὲν ἐπὶ λόγου
λελογισμένου, ἀλλὰ πλάττομεν· οὕτω δὴ δόξαν τοῦτο
ἱκανῶς νοήσαντες τὸ· θεὸν ἀθάνατον ζῷον· ἐχόμενοι τῆς
ἐχόντες δὲ σώματος· τοῦδε ἕνεκα δὲ χρόνου παύσασα ξυμπεφυκότα· ἀλλὰ
ταῦτα μὲν δή· ὅτι τῷ θεῷ φίλον· ταύτῃ ἐχέτω καὶ λεγέσθω·
τὴν δ' αἰτίαν τῆς τοῦ πτεροῦ ἀπολήσεως· δι' ἣν τυχὴν ἀπορρεῖ· λέ
γωμεν· ἔστι δὲ τοιάδε· τὸ ἔρωτικὸν ἡνίκα ἀθρόου δυνάμεως
τὸ ὁμοιοθὲν ἅπαν ἀναπτερωθὲν ζωσαν· ἢ τὸ τῶν θεῶν γένος
οἰκεῖ· κἀκοινωνήσαν δὲ τῇ παύλῃ σαν τοῦ περὶ τὸ σῶμα τοῦ
θείου· τυχὴ· τὸ δὲ θεῖον· καλόν· σοφόν· ἀγαθόν· καὶ παντὸ ὅτι
τοιοῦτον· τούτοις δὴ τρέφεται τε καὶ αὐξηθὲν πλείονα· τοὐναντίον
τυχὴ πτέρωμα· ἀπολλύμενον δὲ· καὶ κακοῖ· καὶ τοιοῦτον ὁμοτίχον

φθίνει τε καὶ διόλλυται· ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν οὐρανῷ θεὸς
ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα· πρῶτος πορεύεται· διακοσμῶν πάντα καὶ
φροντίζων· τῷ δὲ στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων· κατὰ
δυὰς μεμερισμένοι· τοῖς δὲ ὕστατα ἀρετὴ θεῶν τε καὶ δαιμόνων· κατὰ
δύο δὲ καὶ μέρη· κεκοσμημένη· μέγα εἰσὶν ἐν οὐρανῷ θεῶν οἶκοι
καὶ πολλὴ· τῶν δὲ ἀνθρώπων ὅσοι δυνατοὶ τῷ ἕπεσθαι θεοῖς
μόγις· ὑπερίστανται γὰρ καὶ ἀνωμαλίζουσιν· ἐπεὶ κατὰ τάξιν ἰὼν ἕκαστος ἐπέσθω·
τῷ δὲ καὶ μέγα οὖν καὶ μακάριον θέαμα τε καὶ δρόμος ἐστὶν τοῦ οὐρανοῦ·
οὐ θεῶν μόνον ἕνα δαίμονα ἕνα ἀρετὴ ἐστὶν πρᾶττον ἕκαστος
οὐ τὸν τὸ αὐτοῦ· ἕπονται δὲ ὁπόσοι ἐθέλουσι τε καὶ δύνανται· ὑπὸ
φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἵστανται· ὅταν δὲ δὴ πρὸς δεῖπνον
καὶ ἔνθοινον ἴωσιν ἄκραν· ὑπὸ τὴν ὑπερουράνιον ἰόντες
πορεύονται πρὸς ἄρμα τὸ δή· τοῖς μὲν θεοῖς χαλινοῦχος ἐστὶν
ῥᾴδιος ἐπὶ ἑνὸς ἑστὼς ἅρματος πορεύεται· τοῖς δὲ ἄλλοις μόγις·
μιᾶς γὰρ ὁ τῆς κακίας ἵππος μετέχων· ἔνθα δὴ πόνος τε
καὶ ἀγὼν ἔσχατος· τυχεῖν πρόκειται· οἱ μὲν γὰρ ἀθάνατοι ἐλθόντες
ἐπὶ θύραις· ἔξω πορεύθησαν· στᾶσαι δὲ ἐπὶ τῆς
σφαίρας τοῦ οὐρανοῦ πρόσω· ἵστασαν δὲ αὐτούς· περιάγει δὲ
ἡ τοῦ οὐρανοῦ φορά· οἱ δὲ θεωροῦσαι τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ· τὸν δὲ ὑπερουράνιον
τόπον· οὔτε ποιητὴς ὑμνήσει ποτε οὔτε ὑμνήσεται κατ' ἀξίαν· ἔχει δὲ ὧδε· τὸ μὴ τῷ ὄντι χρῶμα
τὸ δὲ ἀληθὲς φανέν· ἀναφὲς τε καὶ ἀνώμαλες λέγοντας·
ἡ γὰρ ἀληθὴς οὐσία ἀχρώματός τε καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἀναφὴς οὐσία ὄντως
οὖσα τυγχάνει· κυβερνήτῃ μόνῳ θεάτῃ νῷ χρήσιμος·
περὶ ἣν τὸ τῆς ἀληθοῦς ἕξεως γένος· ταύτην οὖν τὴν τοῦ
ἀεὶ θεοῦ διάνοιαν νοῦς τε καὶ ἐπιστήμη ἀκήρατος τρέφει
μόνῃ· καὶ ἀνάπαυσιν τυγχάνει· ὅ τι δὴ ἂν μέλλῃ τὸ προσῆκον δέξασθαι
θαι· ἅτε δὴ συνὸν ἀεὶ τὸ ὂν ἀγαπᾷ τε καὶ θεωροῦσα τὰ
λήθη· τρέφεται καὶ ἅπαυστος· ὅσον ἀεὶ κύκλοις ἡ περιφορὰ·
ἕλιττον ταὐτὸν περιφερόμενον· ὅρα δὲ τὴν περιόδου· καθορᾷ μὲν
αὐτὴν διὰ συνόντων· καθορᾷ δὲ σοφρονοῦντων· καθορᾷ δὲ
ὅσα ἐπιστήμων· οὐχὶ νῦν ἐστὶ πρόσεστιν· οὐδὲ ἔστιν ὅπου ἔστιν ἄλλα
ὄντα ἕτερα οὐσα· ἀεὶ ἡ μείσ· μων ὂν τῶν καλουμένων· ἀλλὰ τὴν

τῶν ὄντων ὄντως
τε καὶ βεβαίων
ὧν μὴ καθ' ἡ-
τε σχεδὸν μόνον
τοῦ μὴ ὄντος χ

ὄν τοῖ ὄ ἐ αἰμ ὄμ. ὀν τοσ ὅσι αἱμίκλιν οὖσαμ. καὶ τἄλλα ὡσ αὐτοσ τὰ
ὀν τα ὀν τοσ θθα σα μβμ καὶ ἐ αι α θεῖσα. λῦσα πάλιμ εἶσ τὸ εἶσ ω
τοῦ ὄιρ αμ οῦ. ὁί κα δε λίλθεμ. ὁλ θούσηο δὲ αὐτῆο. ὁ λιὸ ἰόχοσ πρὸσ
τὴν φαίτμ λιν τοῦ ἵ ππου ο ἀπόσα σ. παρε ίκα λβμ ἀμμε οσί αμ το. καὶ ὅσα τλί
μέ κταμ ἐσό πλοσ. καὶ ὁ ὕπο σ μὲμ θθὸμ μίσ σ. αἱ δὲ ἄλλαι τιχαὶ. λίμβμ
ἀρί σα θθὸ ὅσ μβμ καὶ εἰ κα σμβμ. ὑπερλίρβμ εἶσ τὸμ ὄζ ω τόπ τὴν
τοῦ λιὸ ὁ χου κεφαλῆν καὶ σ μπεριλμ έχθη τὴν φορὰν. θορυ βου μβμ
ὑπὸ τῶμ ἵ ππω μ καὶ μό μο καθορ ῶ σα τὰ ὀν τα. λί δὲ. τό τε μὲμ λίρβμ.
τότ θ δὲ ὅ θλ. μα ζο μβμ ον δὲ τῶμ ἵ ππω μ. τὰ μὲμ εἴ δεμ τὰ δ᾽ οὐ. αἱ
δὲ δλὶ ἄλλαι. πλι χό μβμ αι μβμ αἱ πασ αι τοῦ ἄρ ω. ὅσ ον τα. ἄ λλω α
τοῦ σαι δὲ ὑπο μ ύ χαι σ μπεριφ έρ ον τα. πασ αι τοῦ σαι ἀλλήλ ασ
καὶ ὅσ ι καί λλο ι σαι. ἕ τέ ρα πρὸ τῆσ ἑ τέ ρασ πειρ ο μβμ ή νεμ έ σθαι.
θόρ υβο σ οὖμ καὶ ἄμ μι λλα. καὶ ἵ δρ ῶσ ἐ χα το σ ίμ μ τα. οὐ δλὶ
κακί α λιὸ ὁ χοσ μ τοσ λλαὶ μὲμ χολ οῦ ον τα. πολλαὶ δὲ πολλα πε
ρὰ θρα ύ ον τα. πασ αι δὲ πολλῶ ἔ χου σα πόν ομ ἀ τελ φὸ τῆσ
τοῦ ὀν τοσ θθα σ ἀπερ έχ ον τα. καὶ ἀπολ θοῦ σα. προ φῆ δοξ α τλὶ
χρ ῶν τα. οὐ δλὶ ὅμ ὅμ μι πολλὴ πουδλὶ. τὸ ἀ λη θ ᾶ σ ἵ δεῖ μπε
δί ον οὖ έ σ ιμ. λί τ θ δλὶ προσ οἰ κοῦ σα τυχὸ τοῦ ἀρ ί σ α ι μομμὶ
ὄκ τοῦ ὄκ εῖ λει μμ ὸ νοσ τυχ ᾶ ει οῦ σα. λί τ θ τοῦ πβρ οῦ φύσ ι σ
ὦ ι τυχὶ κουφ ί ζ θα ι. τοῦ τ ο τρέ φ θα ι. θβμ ό τ θ ἀ δρ α σ τ ᾶ σ. ὅ δε.
λί τι σ ἂμ τυχὶ θθοῖ ξ ω ο παδὸσ νομ ο μβμ ή. κατὶ λιτὶ τοῦ ν
ἀ λη θοῦ ν. μέ χρι τ θ τῆσ ὑ δρ α σ πβρ ι ό δου εἶ ν αι ὅσ ο λίμ ο ν λ.
κἂμ αἰ φ᾽ τοῦ το δλώ λι τα ι σοι εἰμ. αἰ φ᾽ ἁ υ λ α υλὶ εἶ ν αι. ὁ τ᾽ ἂμ
δὲ ἀ λω α τλί σ α σ θλ ἴσ α σ θαι. μὴ ἵ δλι. καί τι νι σω τιχί αι
χρ η σα μβμ ή. λί θι σ τ θ καὶ κα κί α σ πολ η θεῖ σα. μαρ ω θλὶ.
μαρ ω θ ᾶ σα δὲ. πβρ ορ ρυ η σ ή τ θ. καὶ ὅσ τ τῶ νῦ πό λι, τότ θ
νό μο σ παύ τω μ μὴ φυ τβύ σα ι ᾧ σ μὴ δε μί α μ θήρ ει ο μ φύσ ι η μ τὴν
προ ά τι η νομ ό ς. ἀ λλὰ τῶ μὲμ πολεῖ α σα ἵ δρ ύ σα μ. ᾧ σ νομ ῶ ἂμ
δρὸσ νομ ι σο μβμ ου φ ι λο σό φου. λί φ ι λο κά λου λί μο ι σι κοῦ τι νο σ ᾧ
θρ ω τι κοῦ. τῶ δὲ δλυ τέ ρ α μ ἐ ι σ μασ ι λβ σσ ο δ ρ η σ μου. λί πολε
μι κοῦ καὶ ἀρ χι κοῦ. τρί τῳ ἐ ι σ πολι τι κοῦ. λί τι νο σ ὁ ι κο μ ο μι κοῦ
λί χε ι μα τι α ι κοῦ. τ θ α φ᾽ τῳ ἐ ι σ φ ι λο σ ο φ ο ύ μ ε μ α σ τι κοῦ

÷ ὑπὸ τὸ ὠλωρ ὁ ἐ σ τ ι μ τ᾽ ὀν ὅσ ι ν πον τιοφ ά γ ο υ

÷ αἰ τί α σ δ᾽ αὐ τυχὶ ἴσ ω τ᾽ ὀν ὅσ ι ν φθ ο ρᾶ ς:-

μ ἱ οι οὖ σ α ι ρ ε ῖ τ α ι τυχὶ κατ ι οῦ σα ἐ ι σ τὸν ὅσ ι ν:—

α
β
γ
δ

ἐ ἰὴ πθριοσόματοσ ἴ αὐτὴ ΤΙΝΑ ἀθομθόμου· σθμπιὼ μαρτικὸν μίον
ς ἰὴ ΤΙΝΑ τθλθαικὸν ἔχουσαν· ὅκτη σοιὴ τικοῦ ἰὴ τοῦ πθριμίμη
ζ σὴ ΤΙΣ ἄλλοσ ἁρμόσει· ὀγδόμη δημοιρικοῦ ἰὴ γθσρικοῦ·
ηφ ὀγδόη σοφιακὸσ· ἰὴ δημοκοπικοῦ· ἐνάτη τραγικοῦ·
ὁ δὲ τοὐτοισ ἁπασιν· οὐ μὲν ἀν δίκαιοσ διαιρεῖν· ἀμείνονοσ
μοίραν λαμβάνει· οὐ δ' ἂν ἀδίκοσ χείρονοσ· εἰσὶ μὲν
γὰρ τὸ αὐτὸ ὁ θθμὸσ καὶ ἡ τύχη ἑκάστη· οὐ καθικνεῖται τῶν
μερίων· οὐ γὰρ πθροῦται πρὸ τοσούτου χρόνου· πολλῶν ἡ τοῦ
φιλοσοφήσαντοσ ἀδόλωσ ἢ παιδθραση̃σαν τοῦ μεταφιλο
σοφίαν· αὗται δὲ τρίτην πθριόδωι τὴν χιλιαετῆ· ἐὰν θλθωνται
τρισὶ θφθξῆσ τὸν μίον τοῦτον· οὔτε πθρφθεῖσαι· τριοχλιο
σοὶ ἔτει ἀπέρχονται· αἱ δὲ ἄλλαι ὑπὸ τὸν πρῶτον μίον
τελθυτήσασι· μερίσθωσαν οὖν· καὶ θεῖσαι δὲ αἱ μὲν, ἐσ τὰ
ὑπὸ νὴ δικαστήρια ἐλθοῦσαι δήκασ ὅκτὼ νοσιν· αἱ δ' ἐσ
τοῦ οὐρανοῦ τινὰ τόπον· ὑπὸ τῶν δίκησ κουφισθεῖσαι διὰ
νοσιν ἀεί σασ· οὐ θμὰν θρόπου δυνάσασι μίου· τοὶ δὲ χιλιασοὶ
ἀμφότεραι ἀφικνούμεναι τοὶ κλήρωσιν τε καὶ αἵρεσιν τοῦ δευτέρου
μίου· αἱρῶνται ὃν ἂν θέλη ἑκάστη· ἔνθα καὶ εἰσ θηρίου μίον ἀνθρω
πίνη τύχη ἀφικνεῖται· καὶ ἐκ θηρίου σόσ ποτε ἀνσῶν· παλιν σφο
ρον· οὐ γὰρ ἦν μή ποτε ἴδουσα τὼν ἀληθειαν· εἰσ τὸ δεξιὸν σφ
τὸ ἀριστερὸν ξωὶ θμα· καθεῖδον λφόμενον ἐκ πολλῶν
ἴδιον ἀισθήσεων· εἰσ θμὸν ὁμοῖ ξωσαι ρούμενον· τοῦτο δὲ ἔσται
ἀναμίμνοισ ἐκείνων· ἂν ποτὲ λησμονῶν ἡ τύχη· συμπορευθῆναι
θεοῖ καὶ ὑπερδοῦσαν αὐνῶ εἶναι φαμὲν· καὶ ἀναβιῶσαι
σὸν τὸν ὄντα ὄντωσ· διὸ δὴ δικαίωσ μόνη πθροῦται· ἡ τοῦ φιλοσόφου
διανοίασ· ἱκανὸσ γὰρ ἐκείνοισ αἰσθέσθαι μὴ μνήμη καταὶ δύναμιν, πρὸσ
οἷσ πρόσθεν θεῖόν ἐστι· τοῖσ δὲ λοιποῖσ τοιούτοισ ἀνὴρ ὑπομνή
μασι χεόμενοσ· τελθόντα αἰῶνα τελούμενοσ· τέλθοσ ὄντωσ
μόνοσ μίμεται· ἕξιασάμενοσ δὲ τὸν ἀμίμων σουδασμάτων· καὶ
πρὸσ τοῖ θάσι μιμόμενοσ· νοῦν θεάσασθαι μὲν· ὑπὸ τῶν πολλῶν σόσ
παρακινῶν· ἔνθουσι αὖ ζῶν δὲ λελίησθε τοῖσ πολλοῖσ ἔσται δηλ
οὖν δεῦρο ὁ παῖσ ἵκων λόγοσ· περὶ τῶν τεσσάρων μιῶν· ἡνίκα δὴ

†τοῦ ἀλλ' οὐ
ἀμαμίωνι
σκόλυμος
πτερούται τε
ἀμαπτερούς.

τὸ τὴν δὲ πιὸ ὁρᾶν μαίλλοσι† προθυμούμενον ἀμαύπεσθαι· ἀδωνα
τῶν δὲ. ὁρμι θοσ δ' ἴκλιν ιλασόμ ἀμφ τοὺν κάτω δὲ αὖ μβλωψ. αὖ
τίαν ἐ χλ ώσ μαμι κωσ δια κείμενος· ὡς ἄρα αὐτὴ πασῶν τῶν
ὄρ θοισι αὐσθομ· ἀρίσκη τὸ καὶ ὄχαρίσσομ· τοῖτε ὄχον τι καὶ τοῖ κοι
μωμοιῶ τι αὐτῆς· μίμησαι· καὶ ὅτι παύτησι μὲ ἐχομ τῆς μαρίας
ὁ ὄρομ· τῶν καλῶν ὄρασιν καὶ λῆται· καὶ θαύπερ μὰρ εἴρηται
ταὐσα μὲν αὖ ου τυχὴ· φιόσει τε θάσσαι τὰ ὀν τα· ἰὴ οὐκ ἀν ἰλθοι
εἰς τόδε τὸ ζῶον· ἀμαυμμνήσκεσθαι δὲ ὄκ τῶν δε ὄκεῖνα. οὐ
ῥᾴδιον αὐ παῦσι. οὐ δ' ὅσα μ' ἀναχόσ εἶδον πότε τὰ ὄκ. οὐ
δ' ἀὖ δεύρο προσ πέσουσαι ὁλισθάνουσιν· ὃ ἀν ὑπό τι νων μόμ
λιῶν ἴσι τὸ αὖ δίκομ πρᾶν πόμενοι. λήθων ὧν τότε εἶδον ἱδρῶν
ὄχ' μ· ὀλίγα μὲν λάπον τα· αἷσ τὸ τὴν μνήμησ ἵ καῶσ παρέσ μ.
αὗται δὲ ὁ τῶν τι τῶν ὄκεῖ ὁμοίωμα ἵ δωσιν. ὄκ πλήτον τα·
καὶ οὐ κᾶ αὐτῶν μίγνον ται· ὁ δ' ἐ αι τὸ πάθοσ ἀμφοῦσι, δι αὐτὸ
μὴ ἵ καῶσ δι αισθάνε σθαι· δίκαιο σύνησ μὲν οὖν καὶ σω φρο σύ
νησ· καὶ ὁ σα ἀλλα τίμια τυγχάσ. οὐ κόμ ε αι φάνοσ οὖ δεν. ὁμ
τοῖσ τὴν δε ὁμοιώμασιν· ἀλλὰ δι' ἀμφ ὁρῶν ὁρ μάσθαι· μόνοσ
αὐ τῶν καὶ ὁλίγοι ἐσι τὰσ εἰκόνασ ἵ ὄν τασ· θεῶν τα τὸ τοῦ
εἰ καθθάρ σοσ νόσ· κάλλοσ δὲ τότε ἰῶν ἵ δίμ λαμπρὸν· ὁ τε σωθεὶς
δαίμονι χορῶ· μαι καρίαν ὁ τίν τε καὶ θεάν ἐσόμενοι· μετὰ μὲν
δισσὸν ἠμείσ· ἄλλοι δὲ μετ' ἄλλου θεῶν· ᾗ δόν τε καὶ ἐθέλουσι τε
λεῶν· ἡ θέμισ λάβ μαι καρισ τούτων· ἰὼν ὥρ μᾶ ζομεν· ὁλό
κληροι μὲν αὐ τοὶ ὄν τες ὃ λίγα θῆσ κακῶν· ὅσα νῆα ὑπερ ιατέ
ρω χρόνωι ὑπέμενεν· ὁλόκληρα δὲ καὶ ἁπλᾶ καὶ ἄτρεμὴ καὶ
ὑμνᾳ μόνα φάσματα· μοῦνοί τε καὶ ὅσα αὖ ὄντες ὑμ αὐγῆι
καθαρᾶι. καθαροὶ ὄν τες· καὶ αὐσηρᾶ ρα τοι τούτου· ὃ νῶ δὴ σῶμα
ὠνομάζομεν· ὁ ἀρχέτυπον δὲ δεδεμένοι·
ταῦτα μὲν οὖν μὴ μὴ κε χαρίσθω· δῆλον πόθεν τὸν τότε μῦθον
κρότερα εἴρηται· περὶ δὲ καὶ λοιπῶν ὁ περὶ ποιμένων τὸ ὀλαμπὲν οὖν·
δεύρο τε ὀλθόν τε· κατειλήφαμεν· αὐτὸ διὰ τὸ
ὃν ἀεὶ τὸν αἰσθήσεσι τῶν ἡμετέρων· πάλιν μὲν ἀρχόμενα
ὁπόταν ἡμῖν· ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ὀρχήσεων

λὶ φρόνησιν οὐ χωρεῖται· δεινοὶ γὰρ ἂν παρεῖχεν ὄφιν. λίτη
τοιοῦτον θαυμάσιον ἀργὸν εἶδος παρεῖχεν ὅσον ὁπλίτην. καὶ
τἆλλα ὅσα ὄφεσί· μοῦνον ταύτην ἐχεμοίραν
οὐκ ἔφασαν εἶναι. καὶ ὄφεσιν οὐ τοῦτον· ὁ μὲν οὖν μῦθος
τοῦλλο λίθος ἐφαρμόσας· οὐκ ἔχοντος ὅπως φερεται
πρὸς αὐτὸ τὸ καλλος· θεοῦ μέρος αὐτοῦ τοῦτ' εἶναι μνήμην.
οὐ δοκοῦσι προσορᾶν· ἀλλὶ ἀνθρώπου παραδοὺς· τεραστοδος
μόνον καὶ νῦν ἔτι χαρεὶς καὶ τοῦ δορείν· καὶ μέρει προσομιλῶν.
οὐδὲ ἀνθρώποις ἔστιν οὐδὲ ἀνεχώρησαν παραυτίκα λίθον ὡς ἄκαν· ὁδὲ
ἄρτι τελεῖ· ὁ τοῦτο τὸ πολυθέαμον· ὁ τὰν θεοειδὲ πρόσωπον
ἔλλι. καὶ ἄλλο οὐ μεμιμημένον· λίτινα σώματος ἴδεαν· πρῶ
τον μὲν ἔφριξε· καὶ τι τοῦτο ἐπῆλθεν αὐτὸν δεῖμα τόν·
εἶτα προσορῶν· ὡς θεὸν σέβας· καὶ εἰμὴ δεδίη τὸν τῆς ὀφό
δραμαρίας δόξαν· θύσαι ἂν ὡς ἀγάλματι καὶ θεοῖς τοῖς παῖ
κοῖς· ἴδον τὸν δὲ αὐτὸν οἷον ἔκτοθεν φρίκης· μεταπολεῖτε καὶ
ἵδρως· καὶ θερμότης ἀλίθης λαμπάδει· δεξαμένου γὰρ
τοῦ καλλους τὴν ἀπορροὴν ἁ αὐτοῦ ὁμοίαν· ἐθερμάνθη
λὶ λὶ τοῦ πτερωτοῦ φύσις ἀφθαρτον· θερμὸν θερμόν δὲ· ἑαυτῆ
τὰ περὶ τὴν ἔκφυσιν· αἱ παῖλαι ὑποκληρότητος ὁμοίως
κότας· εἰ μὴ ἐλάσσων ἦν· ἐπορρυείσης δὲ τῆς τροφῆς·
οἱ δὲ σαρκίον φύεσθαι ἀπὸ τῆς ῥίζης τοῦ πτεροῦ
καὶ λαὸς· ὑποπαρὰ τὸ τῆς τιχῆς εἶδος· καὶ σαρκῶν τὸ παῖλαι
πτερωτῆ· ζῇ οὖν ἑαυτοῦ ὅλη καὶ ἀρακίει· καὶ ὁ πτερὸς
τὸν ὁμοφυῶν τὸ πρὶν ὁδὸν τὸ μῆκος· ὅταν
ἄρτι φύσῃ· κίρκος τε καὶ ἀετὸς πτερὶ τὰ οὖλα·
ταὐτὸν δὴ πάντων· λίτου πτεροφυᾶν ἀρχόμενου τιχῆ· ζῇ·
τε καὶ ἀεροπετεῖ· καὶ γὰρ παλίζεται φύουσα τὰ πτερά· ὅταν
μὲν οὖν πλέουσα πρὸς τὸ τοῦ παιδὸς κάλλος· ἐκάθεμεν
ἐπὶ τοῦ καὶ ἰόντα· αὐλὶ διὰ ταῦτα ἵμερος καλᾶται·
δεχόμενη τὸν ἵμερον· ἁρμόττει καὶ θερμαίνεται· λοφᾶται
τὸν ὀλίγον καὶ νέον θεν· ὅταν δὲ χωρὶς μένηται αὐχμοῦ
τὰ τὸν δεξόλοφα πόματα· λὶ τὸ πτερὸν ὀρθαῖ· ὡς αὐαινόμενα

μύσαν τα ἀπο κλάειν τὴν ηλακάτην τοῦ πόρου· ἡ δ' ἔρι τοὸ μεσὰ τοῦ
ἰ μέρου ἀπο κόκλει μένη· πηλαὸ σαν οἶον τὰ σφύζον τα τὴν δεξό
δοι· ἄχρι ἐι ὅκαί αη τὴν καθαύτὴν· ὡ ἄθ πᾶσα κέρ του μένη
κύκλοι ἡ τεχνὴ· ὁι σαρᾶ καὶ ὁ δια αὐ τα· μηὴ μένα δ' αὖ ἔ χοισ η
τοῦ καλοῦ· γλη θέρ· ὅκ δὲ ἀμφο τέρ ων με μη μένον· ἀ δημορή
τὸ τὴν ἀπο πίαν τοῦ παί θους· καὶ ἀπο ροῦ σα λυπρᾶ καὶ ὄρ μαί νὸ
μένα· οὔ τε νυ κτὸς δια ύαται καθεύ δειν· οὔ τε μεθ' ἡ μέρα ν οὐ ἀν
ἡ μέρ αν· θεῖ δὲ· πο θοῦ σα ὁ που ἂν οἴ ηται ὁ τέ σθαι τὸν ἔρ ω τα
τὸ καίκρος· ἰ δοῦ σα δὲ καὶ ἐπ ος χάθυσα μέρη ἴ σμερον· ὅλ ως μὲν
τὰ τότε συμπεφο ρα μένα· ἀμα προ ὼν δὲ λα μπρυ νομένα· κέρ τρομ
τε καὶ ὠ δί νομεν ὅλ η ξερ· ἡ δο νὴ ὧν δ' αὖ τούτ ων γλυ κυτάτη.
ὅρ κοῖ παρ ὸν τι καρ πούται· ὁ θερ μὴ ὅκ οὖ σα εἶ ναι· οὐ καπολή
πτεται· οὐ δέ τι να τοῦ καλοῦ πτέρι πτλεί ονος ποιεί ται· ἀλλοίμε
τέρ ων τε καὶ ὰ δελφῶν καὶ ἑταίρ ων πατρ ῴων λελάκασι· καὶ
ὁ μοί ως δ' ἀ μελεῖ αν ἀπο λλυμένης, παρ' οὐδὲν τίθεται· μονή
μονα δὲ καὶ ὃ υχη μόνων· οἷ ος πρὸ τοῦ ὅκαλλω πί ζετο· πατρ ῴων
Κατα φρονή σασα· δουλεύειν ἑτοί μη καὶ κοιμᾶσθαι ὁ που ἀν βούλ
τοι· ἔφη ταύτου τοῦ πόθου· πρὸς γὰρ τοῖσ τέ κνοισ θαι τὸν τὸ καίλλος
ἔχοντα· ἰ ατρὸν εὕρηκε μόνον τῶν νεμέσεων τοῦτο δὲ τὸ πάθος ὦ παῖ καλὲ πρὸς ὃν δὴ μοι ὁ λόγος· ἀρ οἱ μὲν ἔρ ω
τα ὀνομά ζουσι· θεοὶ δὲ, ὁ καλοῦσι νοῦν ἀκούσασ· εἰκό τως δια
μόνη τα γελαό μοι· λέγουσι δὲ οἱ μαί τινες ὁ μηρι δὼν ὅκ τὼν
λποθάλασσαν ἐσσῶν· δύο ἔσκ εἴσ τὸν ἔρ ωτα· ὧν τὸ ἕτερον· πάν
δημοι σικὸν καὶ οὐ σφό δρα τι ἔμ μετρον· δημοῖσι δὲ ὧδε·
τὸν δήποτ' ἂν ἡ τὸν μὲν ἔρ ωτα τοῦ καλοῦ σι πότ' ἂν ὦσ· οὐ θαμά σοι
δὲ πέρ ασαν· ἅμα πτερόφοι τον ἀναγκαίων· τούτοισ δὴ ἔξ εστι μὴ
πεί θεσθαι· ἔξ εστι δὲ μή· ὅμοσ δὲ δήπου αἰτί ας καὶ τὸ πάθος
τῶν ἔρ ων των· τοῦτο ὅκ εῖνο τυγχά νει ὄν· τῶν μὲν οὖν δίχα
ὁ παιδὼν ὁ ληφθεῖσ· δημοσί θεα τον δώ σασι φορεῖν τὸ τοῦ
πτερ ωμύμου ἄχθοσ· ὅσοι δὲ ἄρ τι ως τε θεραπεύσαι· καὶ μεθ' ἑκάστου
πτερὶ ἕκαστον· ὁ τὰρ ὑπέρ ωτοσ· ἀλλ' οἱ μὲν τι οἱ δὲ θεῖσι μὲν ἀδη
κεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔρ ωμένου· φορτικό τερ καὶ ἄσχημοι καθ' ὕβριν

αὐτοὺς τε καὶ τὰ παιδικά· καὶ οὕτω καὶ θεὸν καὶ θεοὺς· οὗ ἕκαστος
ἡδὺ χαριστός. ἕκεῖνο μὲν τιμιώτερόν τε καὶ μᾶλλον ἐραστόν τὸ δι' αὐτὸν
ζῆν. ὅσῳ δ' ἂν ἧττον ἀδιάφθορος· καὶ τὴν τῆς δὲ παρούσης μόρφωσιν
μιμητικήν· καὶ τούτοις τοῖς τρόποις· πρόσεστι τοῦ ὁρωμένου καὶ
πρὸς τοὺς ἄλλους ὁμιλητὸν καὶ προσφερῆ· τὸν τοῦ ὁρωτικοῦ
τῶν καλῶν· πρὸς τρόπου ἕκλήθησαν ἕκαστοι· καὶ ὁσοι θεῶν αὐτὸν
ἕκεῖνον ὃν τοῦτον τοῖς· οἷον ἀγαλμάτων τε κτήνεσί τε καὶ κατὰ
κοσμεῖ· ὅσοι τιμιώτεροι καὶ ὁρμαστοί· οἱ μὲν δὴ οὖν δίοι. δῆτον
τινα εἶναι ζητοῦσι τὴν τέχνην τῶν ὑφ' ὧν τῶν ὁρωμένων·
σκοποῦσιν οὖν. εἰ φιλόσοφός τε καὶ ἡγεμονικὸς τὴν φύσιν·
καὶ ὡς ταὐτὸν εὑρόντες ὁρᾶσθαι· παρ' ποιοῦσι μὲν ὅπως τοιοῦ
τος ἔσται· ἐὰν οὖν μὴ πρότερον ἐμπεσοῦσι τοῖς ἐωσι τὴν δύναμιν·
τότε ἐπιχειρήσαντες· μαρθάνουσί τε ὅθεν αὖ τι δυνάμενον· καὶ
αὐτοὶ μεθέχοντας· ἵχνος δὲ παρ' ἐὰν τῶν ἀμφισκάμ
τὴν τοῦ ὄφ ἐρου θεοῦ φύσιν ἐυπορούσι διὰ τὸ σωτῆρος
Καθέσαι πρὸς τὸν θηλωφήν· ὃ δ' ἀπόμενοι αὐτοῦ· τὴν μίμη
ἐρῶντας τε· ἐξ ἐκείνου λαμπάμοισι τὰ ἔθη καὶ τὰ ἐπιτη
δεύματα καθόσον δυνατόν· θεῖ ἀνθρώποι μεταχεῖν· καὶ τοῦτον
δὴ τὸν ἐρώμενον αἰτιῶμενοι· ἐπὶ τὸ μεῖλλον ἀφαπτοῦσι· καὶ
ἐκ δίου ἀρύτωσιν· οἱ ἀνδρεῖοι καὶ κἀγαθοὶ τὴν τοῦ ἐρωμένου τυχὴν
ἐαυτῶν ὅλων τε· ποιοῦσιν ὡς δυνατὸν ὁμοιότατον τοῖς ὀφθέντος
θεοῖς· ὅσοι δὲ μεθ' ἡμέρας εἶπον τε· καὶ λίκην ζητοῦσι·
καὶ εὑρόντε περὶ τοῦτον ταὐτὰ δρῶσι τὰ αὐτά· οἱ δὲ ἀπόλ
λωνός τε καὶ ἑκάστου τῶν θεῶν οὕτω κατὰ τὸν θεὸν ἴόντε·
ζητοῦσι τὸν ὀφθέντα καὶ λαμπρὸν φυκέναι· καὶ ὁ τὰν κτίσαντα·
μιμοῦμενοι αὐτοί τε καὶ τὰ παιδικὰ καὶ πείθοντε καὶ ἰμερίζον
τε. εἰς τὸ ἕκείνου τοιοῦτοι τὴν δύναμιν καὶ ἱδρύσαμένοι χρό
σφισι λώμενοι· οὐ θέμις οὐ δὲ ὅλως ὅλως ἐμβρίθεσι χρῆ
σθαι λώμενοι προὸς τὰ παιδικά· ἀλλ' ἕως ὁμοιότητα ταὐτοῖς καὶ τοῖς
μέμοι προὸς τὰ παιδικά· ἀλλ' ἕως ὁμοιότητα ταὐτοῖς καὶ τοῖς
θεοῖς οὖν ἀνθρώποις ἐοῦσαν· παρέσοτι καὶ λίαν ἀληθοῦς
φίλον· οὐ θέμις ποιοῦσι· πρόθυμα μὲν οὖν τὸν ἀόρατον ἀληθῆ
ὁρῶντων· καὶ τελετὴν οὖν δὴ πράξοντας ὁ προθυμούμενος

λὼ λφω, οὕτω καλή τε καὶ εὐδαιμονική. ὑπὸ τοῦ δ' ἔρωτα
μαμερόπων φίλου· τοὶ φιλη-θερή τιμή· ἐαὶ δὲ αἱρε θῆι· αὐλίοκτα
λλὶ ὁ αἱρε θῆσ. τοι οἵδε τρόποι. καθαί πτερόμαρ χὶ τοὶ δε τοὶ μή
θου· τρι χὶ δι ειλόμεν τεχνὴ ὁ καί α ων· ἰ ἀπο μόρ φωμεν. λύο
τινὲ ἑ δλι. λώιο χι κὸν δὲ ἐι δοο τρί τον· καὶ μιν ὅτι λμὶ ν ταὐτὰ
μερμέω· τοὶ μ δὲ δλὶ ἵ ππων ὁ μὲν φα μεν ἀρ θοὸ. ὁ δ' οὔ· ἀρτὶ
δὲ τί ὅ τοὶ ἀρ θοῦ. λὶ κακοῦ. κακί α, οὐ δι εί πομεν· μιν δὲ
λεκτέον. ὃ μὲν τοί μιν αὖ τοὶ μ ὲν τὶ καλλίο μι α ἀ σφῶν, ὅτε
ἐι δοο ὀρ θοὸ ς δι ιε θρεμμένοσ. ὑπαί χμι ὁοί γρυποσ λευκοῦ
ἵ δμὲν· μελα νόμματοσ· πελώ ωρα πὸ σ· μεγά σσο φροσύ νησ τὸ
καὶ ἀι δοῖο καὶ ἀλλη θι νὸ δόξησ· ἐαί ροσ ἀ πλη κτοσ· κολά
σιμα πόν ων καὶ λόγο λιγι οχεί ται· ὃ δ' αὖ σκολιόσ· πολύσ
ἐι κὴ σιμπε φορημένοσ· κεφαλή χμι· μαρυτρά χηλοσ· σιμο
πρόσ σοπο σ· μελα ίγχροσσ· γλαυκόμματοσ· ὑφαί μοσ· ἰμερτόσ
καὶ ἀλλα ζονά σασ ἐαί ροσ· σφὶ δὲ θαλάσσιοσ· κοσφοῦ· μάσαι
μετα κεφά τρων μόνοσ ὑπά κουσ· ὃ τ' αὖ δοῖω ὁ ἱππό χροσ ἵ δοι μ
τὸ ἔρωτι κὸν ὅμμα· πασάμ αι σθήσει δια θερμήμασ τὴν
τεχνὴν μαρμαλισμοῦ τε καὶ πόθου κεφά τρων ὑπο πλησθή· ὁμὴν
δυσφη θὲσ τοὶ ἱππό χοι τοὶ μ ἵ ππων· αἰ ά τε καὶ τότε ἀι δοῖ
μα ζόμενοσ. ἐαὶ τὸν κατέ χ' ἁμὶ ἔσι πὶ δαῖ τοὶ ἔρα μένοι·
ὁ δὲ οὔ τε κεφά τρων ἱππό χι κὸν οὔ τε μάταιοσ ἐσι ἔρ τρόπων·
σκιρ τὸν δὲ μί αι φέρ εται· καὶ πάν τα πράγματ' ἀ ρέχον
ται οὐ ζυγί τε καὶ ἱππό χοι· ἀμ αλκά ζ'. ἵ ἔρα τε πρὸσ ταῦτα
δι κά. καὶ μ' ἔφ' αν ποι εἰσθαι τὴν τὸν ἄφρο δί σιον χάρι τοσ·
τὸ δὲ κατα ρχὰσ μὲν ἀν τι τάμ ενον ἁμαρ τα κτοῦ τε· ὡσ δ' ἔγὼ
καὶ παρά μοι α ἀμ αλκά ζομέν ω· τὸ λυτὸν τε λέ· ὁ τ' ἀν μὴ
δὲν ἱ πέρα σε κακοῦ· πορεύ ε σθον ἀγομέν ω· ἔξ αν τε καὶ ὁμο
λογή σαν τε τοὶ ἡ ὁμ ὲν τὸ κλεινόμενον· σ' πρὸσ αὖ τοὶ τ' ἔγένοντο
καὶ ἐι δον τὴν ὁ τὶν τὸν παιδ' κὸν ἀ σπά σιοσαν· ἵ δον δὲ
τοῦ ἱππό χου· ἡ μὲν ἡ μὴ πρὸσ τὴν τοῦ ἱππό χοσ φύσιν ἵμ ἔχθη·
καὶ παλὶν ἐι δον αὖ τὴν μετα σσο φροσύ νησ ὅτ' ἀμ φοῖ σι μά φροι
μεμα σαν· ἵ δον δὲ ὅδ' ἁφ' ὁδό τε· καὶ σε φθέ σα, ἀν ὠ ὀδν

ὑπίαν. καὶ ἅμα λίμα γὰρ καὶ θη εἶσ τοὺς πίσω ἐκλῦσαι τὰς λώρας· οὕτως
σφόδρα, ὡς ἅτε ὄντα τὰ ἴχια ἄμφω καθήσαι τὸ ἵππω· τὸν μὲν ἐκόντα
τὸν διὰ τὸ μὴ ἂν τι τάμειν· τὸν δὲ ὑμφιαλῶν μάλα οὐ κόντα·
λίθολθόν τε δὲ ἄπο τέρω· ὁ μὲν ὑπαιχμόν τὸ καὶ θαύμασιον·
ἴδρω τι παῦσαν ὅμως ἐξέτλην τῶν τυχῶν· ὁ δὲ λήξας τὴς ὁδοῦ λύμης
λῶν ὑπὸ τοῦ χαλινοῦ τε ἔχε καὶ τοὺς πόδας ἅπασι· μόλις ἂν ἁπανθ
σασ ὅλοι δόρν σθμόρμηι· πολλὰ καὶ κακίζων τόν τε λώϊον χορκὴν
τὸν ὁμόζυγα· ὡς δειλίαν τε καὶ ἀμαθρίαν λιπόντε τὴν τάξιν
καὶ ὁμολογίαν· καὶ πάλιν οὐκ ὄκνον ταῦ προϊέναι ἂν αὖ καίζων.
μόνος ὤν ἐχώρησεν δὲ μενῶν ἐς αὖθις ὑπερμαλέσθαι·
ὅλθον τόν δὲ τοῦ ὧν τε θέντος χρόνου· οὐ ἂν μνημονεῖν πρὸς
ποιούμενος· ἂν ἂν μὴ μνήσκων· μᾶζόν μου· χρεμπίζων· ὅλ
κων· λίν αὖ καὶ τὸν προσβλαθὴν τοῖς παιδικοῖς ὅσον τοῦ αὐτοῦ
λόγου· καὶ ὡς εἰ μὴ ἥμισυ ἦσαν· ἔκυτας ἐς ἑκτέμνας τὴν κέρκον·
ὃν λαικὸν τὸν χαλινόν· μετ' ἂν αἰ λείας ὅλκας· ὁ δὲ λώϊος χορ
ὅτι μαίλον ταυτὸν παῦσος παυθῶν· ὡς ὧν θρ αὖτος, ὑπολήγοσ ἀνὰ
πόδων ὅτι μαίλον τοῦ ὑμφιαλοῦ ἵππου· ἐκ τῶν δὲ μὴ δρὺ τῶν μὴ αἱ
ὁ πίσω, ὠσάσας τὸν χαλινόν· τὴν τε καὶ κίνδρομνλῶτ ταῦ
καὶ ταῦτα μαίθους καθιέμασξε· καὶ τὰ σκέλη καὶ τὰ ἴχια
πρὸς τὴν γλῶθρείσας· ὁ δὲ λώϊος ἐδάκρυ· ὁ τὰν δὲ ταυτὸν
πολλαίκις ταῦ χορὸ πομπρὸς τὸν ὑμφιφόλιξι ταῦφλον
θῶ· ὅθεν δὴ μὴ τὴν τοῦ λώϊόχου τροφοίαν· καὶ ὁ τὰν ἴδιον
λαλὸν φόβοι διόλλυται· ὡς ἂν ξυμαίρει ποτ' ἰδίᾳ· τὴν τοῦ
θρασοῦ τυχὸν τοῖς παιδικοῖς σὺ δυνάμενόν τε ἐς δεδοικυῖαν
ἔσεσθαι· αὐτὸν οὖν παῦσαν θρασὺ πᾶν ὃς ἴσ' ὅτι θέος θρασ
πνοὸ μέρος οὐχ ὧδε σχήματι ζομένου τοῦ θρῶντος· ἀλλὰ ἀλλ
θεὸς τοῦτο ὧδον θόλος· καὶ αὐτὸς ἂν φιόν φίλος τοῖς θρασ
τυθύοντι· ἐὰν ἄρα καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν ὑποξυφοίτη τοῦ λί
τινος ἄλλου διαμελημένος λίν· λαβόντα δὲ αἰ χρὸν
ὃν τοῦ δὲ λίδμου χρόνου· λίτε λίλικίαι καὶ τὸ χεθὼν· λίαν
γὰρ εἰς τὸ πρόσθεν αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν· οὐναρ δὴ ποτε εἰ ναῦται

ἀβακήριον· πλημ
μῶν· πάσαν
λος κυβαίτηνος· κρι
κος καὶ τὰ θηλυκῶς·
ὁλκύσας·

κακὸν καὶ καὶ φίλον. οὐ δ' ἀγαθὸν μὴ φίλον. ἀγαθοὶ εἶναι. προσε
μόν δὲ. καὶ λόγον τὲ καὶ ὁ μὲν ἀνδρὸς ἀμόν. ὧν θυμοειδ
μιμομένη τοῦ θρῴοντος. ὃς πλήσιον τὸν θρασύμορον. δ' αἰσθανό
μενον. ὅτι οὐ δοίης ὑμπαντὸς ἄλλοι φίλοι τὲ καὶ οἱ κεῖοι. μοί
ραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχοντα. πρὸς τὸν θεὸν φίλον.
ὁ τῶν δὲ χρονίζει τοῦτο θρῴον καὶ πλησιάζει μετὰ τοῦτο ἅπτε
σθαι θρ τε μυμασίοις καὶ θρ ταὐτὸ ἄλλα σὸ μὲν λίας. τὸ τῆδε
λὶ τοῦ ῥεύματος ἐκείνου πλὴν οὐ ἓν μέρον ζῆσο γὰρ μὴ δοκῶ
θρῴων ὁμόμασθρ. πολλὴ φθρομένη πρὸς τὸν θρασὺν μὲν εἶσ
αὖ τὸν ὅδλν. λὶ δ' ἀπομεσουμένου. ἓξω ἀπορρεῖ. καὶ οἷον πνεύμα
λίτισ ἔχω ἀπολείσω τε καὶ ἀθρῴων ἄλλομένη. πάλιν ὁ θρ ὁρ
μὴ θὴ φθρᾶται. οὕτω τὸ τοῦ καὶ ἄλλοισ ῥεῦμα. πάλιν εἰσ τὸν λα
λον διὰ τῶν ὁμμάτων ἰὸν. λὶ πέφυκεν ἓν τὴν τεχνὴν ἐμαθρί
κόμενον καὶ ἁρμαθρῴσαν τὸ δὸ δοῖσ τῶν πθρῴων ἁρδητὸ
καὶ ὁρμῆσθ. ἀθροφυῆν τὸ σ τὴν τοῦ θρῴμένου αὐτεχνὴν. θρῴ
τοσ ἐνθαλήσθρ. θρᾶι μὲν οὖν. ὁ τοῦ δὲ. ἄπορεῖ. καὶ οὐθ' ὅτι πῶσον
θθρεῖδθρ. οὐδ' ἀχθῆ φράσαι. ἀλλ' οἷον ἀπ' ἄλλου ὁ φθαλμίασ ἀπο
λελαυκὼσ. προφάσιν εἰ πᾶν οὐκ ἔχῃ. ὡ' αὐθρ δὲν κατὸ παρῴ
θρ τοῖ θρῴντι ἑαυτὸν ὁρῷν λέλιθθν. καὶ ὁ' τὰν μὲν ὀκῆροσ
παρλὶ. λιῆῃ κατὰ ταυτὰ ὀκείνῳ τῆσ ὁδῶ ησ. ὁ' τὰν δὲ ἀπὶ.
κατὰ ταυτὰ αὖ. πορθεῖ. καὶ πορθῆται. εἰ δ' ὅλον θρῴ τοσ αὐτὸ
ρῴ τον ἔχομ. καὶ λῆ δὲ αὐτὸν καὶ οἱ ἓαι οὐ κθρῴ τον. ἀλλὰ φιλίαν
εἶναι. ἓαι θυμῆ δὲ. ὀκῆροι παρῴ πλησίοσ μὲν. ἀοθρ ἕτερόσ
δὲ. ὁ ῥᾶν. αὖ πέσθαι. φιλῆν. συγκατακεῖσθαι. καὶ δὴ οἷον εἰκόσ.
τοσι ᾗ τὸ μετὰ τοῦτο ταχὺ ταῦτα. θρ οὖν τῆι συγκοιμήσει
τοῦ μὲν θρᾴνου ὁ αὖ κόλαασσ ἵπποσ. ἔχῃ ὅτι λῆῃ παρὸ τὸν
ἡνίοχον. καὶ ἄξιοι ἂν τι πολλῶν πόνων. σὺν κρὰ αὖ πολαῦσαι.
ὁ δὲ τῶν παιδικῶν. ἔχῃ μὲν οὖ δὲν ἁπῆν. παρὸν δὲ καὶ
ἄπορῶν. περὶ παίχλῃ τὸν θρασὺν καὶ φιλῆ, ὧσ σφὸ δ' ὕβρῳ
ἄασαι ζόμενοσ. ὁ ταῖ τε συγκατακθῶν ται. οἱ οὐ ἐαι μιᾶν
αὖ παρμὴ θῆναι τὸ αὐτοῦ μέροσ χαρίσασθαι τοῖ θρῴντι. ᾗ
δὲ λιθῆι τυχῆν. ὁ δὲ ὁ μόζυξ, αὖ μετὰ τοῦ ἡνίοχου, πρὸσ ταῦτα

καὶ λόγῳ ἀπὸ τείχους. ἐὰν μὲν δὴ οὖν εἰς τὰ αὐτὰ μένωσι τὸ δίκαιον
καὶ φιλοσοφίαν μὴ κινῶσι τὰ αὐλητικῷ τῷ δικαίῳ φανήσονται,
μακάριον μὲν οὖν καὶ ὁμονοητικὸν τὸν ἔνθάδε μίσον διάγουσιν·
ἄκραν τείχου αὐτὸν καὶ κοσμιώτατον. δουλοσύμβιοι μὲν, οἷς κα
κίαν τυχὸν ἔνφέρωσι. ἔλευθέρους δὲ, οἷς ἀρετὴ· τελευτή
σαντὰ δὲ δὴ. ὑπὸ πτέροις καὶ ἔλαφροῖς γάμου τὸ. τῶν τριῶν
ἀναλαισμάτων τῶν ἀσὰ ἀληθοῦς ὀλυμπιακῶν. ἔνμὲν δικαίκασιν.
οὐμεῖζον ἀγαθὸν. οὔτε σωφροσύνη ἀνίμη. οὔτε θάλασσα. δυ
νατὴ πορίσασθαι. ἐὰν δὲ δὴ διαίτῃ φορτικῷ τέρασι τε καὶ
ἀφιλοσόφοις. φιλοτίμοις δὲ χρήσωνται. τὰ χαίρουσι μέθαις
ἤτινι ἀλλῃ ἀμελήσαι τὰ ἀκόλαστα αὐτῶν ὑποζύγια λανθάνει
τὰ τυχὰ ἀφρόνως σωφρονέστερα εἰς ταὐτόν. τὴν ὑπὸ τῶν πολ
λῶν μανίαν εἰλάττωτε ἂν διαφάσσασθαι. καὶ διὰ
τὰ ἀεὶ μανίαν ἐπιθυμίαν εἰλάττωτε ἂν διαφάσσασθαι. τὸ λοιπὸν δὴ χρόνῳ μὲν. αὐτῇ. σωφρονίσαι δὲ,
τὸ αὐτὸ οὐ ταχὺ δυσδιόρατον αὐτῇ διάνοια τοιοῦτον. φίλῳ
μὲν οὖν καὶ τούτῳ λιτὸν δὲ ἔκείνων ἀλλήλοιν. ἀνάτε τοὺς
τον καὶ ἔξω νόμου μένοντα διώκειν. πλάσμα τὸ μεμίασθαι λίνου
μέρος ἀλλήλοιν. δυσδιάκριτον καὶ δυσδέχθαι. ἀν οὐθεμιᾶν
εἶναι λύσαν τὸν ἐπὶ ἔχθραν ποτὲ ἐλθεῖν. ἐν δὲ τῇ τελευτῇ
ἀπόροις μὲν. ὁρμικὸν δὲ ἀθρόους θ' καὶ μοίρᾳ τοῦ σώματος.
τοῦ. ὡς ἀεὶ οὐσμικρὸν ἄθλον τῶν ἐρωτικῶν μανίαν φρόνησιν.
ἐπὶ γάμου κόσμον καὶ τῶν ὑπὸ νοῦ σωφρόνων. οὐμόνον ἐαὶν ἐπὶ
ἐλθεῖν. τοῖς καθ' ἡμέραν δὲ τῷ ὑπὸ φαντασίου σωφρόνων.
ἀλλὰ φαντασίαν διάνοιαν δυσμενεῖν μὲν ἀλλήλοιν
σωφρονοῦσιν. καὶ ὁμοπόρου ἐρωτος χάριν. ὅταν γένωνται.
γενέσθαι ταῦτα. τοσαῦτα δὲ πᾶς ἔξ οὗτος θάσσοι λο
γισάσθαι τοῦτο. ῥᾳδίως ἂν ἀπ' ἐρασταῦ φιλίαν. ἢ δὲ ὑπὸ τοῦ μὴ ἐρῶντος οἰκα
σθῆναι ἢ σωφροσύνη ἀνίατος κακῶν μένη. ἐν δὲ ταῦτα καὶ φαῦ
λοι οἱ κομοῦσαν ἀν ἔλευθερίαν ὑπὸ πολλῶν ἔωσαν νομισθέντες
ὡς ἀρετῶν. τὴν φιλίαν τυχὸν ἐν τοῖς οὖσαν. ἐν μὲν χιλιάδων
ἔτῶν. τῶν ἐρῶντων κωλυομένων αὐτῶν ὡς ὑπὸ νοῦ. ἀν οὐ πα
ρέξει. αὐτὴ τοι ὦ φίλ' ἔρως εἰς ἡμᾶς ἐρᾶν λώφημι. ὅτι καλλίστη

ἐκὰ χιλιάδ' ἢ π
ὸν ἀλλ' ἐν τῇ πρώτῃ
μοίρᾳ ἡ περίοδος ἡ
χρόνου ἡ ἐν τῷ ἐντὸς ἀλ
οὐ λειπομένων ἔσται
ἔχα:

καὶ ἀρίστη. λέγω δὲ ταύτην καὶ ὀκτάβιβλον παλιμῳδίαν. ταύτην ἄλλως καὶ τοῖς ὀνόμασιν ὑπ' ἀκαιρίας ποιητὴν κοίσιν οἱ λέγεσθαι δρόμον εἰρῆσθαι. ἀλλὰ τὸν πρότερον τὸν συμμόμενον. καὶ τὸν δὲ χάριν ἔχων ὁ μῆνις καὶ ἴλεως τὴν μοῖραν τὴν κλῦθί μοι τὸν ἔχμιον ἰὼν λέγω καὶ. μήτε ἀφέλῃ μήτε παρόσῃ δόρμιον. δίδυμα τάδε μᾶλλον λέγω. παρὰ τοῖς καλοῖς τίμιον εἶναι. ὃν τὸν πρόσθεν ἤτοι λόγοισι οὐπηνὸν εἰπόμενον δρόμον τε καὶ φόρμιγγος τὸν τοῦ λόγου τὸν τοιοῦτον λόγον. ὃν φίλος φίλον δὲ σώζει ἀδελφὸς ἀδελφὸν καὶ λέγεται χορτάρια. τρέχων. ἵνα καὶ ὁ ἀρίστης ὁ λεώς του. μὴ κέτι ὑπαμφοτερίζῃ καὶ θαττέρῳ. ἀλλ' ἁπλοῦς πρὸς ἑκάτερα μέτα φίλος σόφων λόγων. τὸν νῦν ὄντα ποιητήν: σωτεύχομαί σοι - ὦ σῶ κράτος. ἡ πρὸς ἄμμον ταύτην μένειν. ταύτα μίμεσθαι. τὸν λόγον δέ σου τοῖς λαθραίοις ἔχω. ὅσον καλλίω τοῦ προτέρου ἀπείραστον. ὃ δὲ ὁκνῶ μή μοι ὁ λιμὸς ταπεινὸς φανῇ. ἐὰν ἄρα καὶ ἐθελήσῃ. πρὸς οὐ τὸν ἄλλον ἀντιπαραστεῖναι. καὶ γὰρ τὸ αὐτὸν ὃ θαυμάσῃ ἐν τῷ πολιτικῷ. τοῦτ' αὐτὸ λοιδορῶν εἶδε. καὶ ὅτι ἀρχὸς τὸν πολιτικὸν. τοῦτ' αὐτὸ λοιδορῶν εἶδε. καὶ διὰ παύσωσι τὸ λοιδορίας ὀκνῶ λογομαθῆ. τάχα οὖν ἂν ὑποφιλοτιμίας ἕνεκα σχοίην μὴν τοῦ μαθεῖν: γελοῖον γὰρ μοι φαίνεται τὸ δόμεα λάθρα καὶ τοῦ καίρου συχνὸν διαμαρτάρειος. ἑαυτὸν οὕτω τινὰ καὶ ἡγεῖσθαι φόβδας. ἴσως δὲ καὶ τὸν λοιδορούμενον αὐτοῖς. οἱ φρονιμώτατον τὰ λάθρα. ἢ τὰ λάθρα. ἐφαίνετο γὰρ ὁ σὸς κράτος. καὶ σοὶ σοὶ πάντες καὶ αὐτός. ὅτι οἱ μὲν ἥκιστα δυσάρεστοι τε καὶ σεμνότατοι ἐν τοῖς πόλεσιν. αἰσχύνονται λόγους τε ἱερὰ φάναι καὶ καταλήψεις συμμαίνεται ἑαυτῶν. δόξαν φοβούμενοι τοῦ ὕστατα χρόνου. μὴ σοφισταὶ καλῶνται: γλυκὺ φόβος ὦ φαίδρε λέγεσθαι ὅτι ἀπὸ τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ μεῖλον ὀκλάθη. καὶ πρὸς τὸ ἀγκῶνι. λανθάνεις ὅτι οἱ μὲν φρονοῦντες τὸν τοῦ πολιτικοῦ. μαίλιστα πρὸς οἱ λογογράφοι σὸν τὸ. καὶ καταλήψεως συμμαθητῶν. οἵ γε καὶ ὕστερον φέρουσι λόγους. οὕτως ἀγανακτοῦσι τοῦ ὕστερα. ὃ δὲ πρὸς παραφέρουσι πρότους. οἱ δὲ ὀκνοῦσι μὴ σπουδάζῃς:

* τὸ λιπαρόν:-
* ὄφελος:-
ἡ λιπαρὸς ἐμοὶ σοὶ κράτος ἔσται. μέχρι τοῦ λειόντος κράτος ἐστὶ τὸ πρὸς παλιμῳδίαν:-

< λογογράφους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπὶ τῷ ὀνόματι λόγους γράφοντας ἐπὶ πρὸς κόντας τοὺς εἰσαγκαστήριον. ἢ ἐπὶ τοὺς δ' ἔστι λείοντας

πρὸς τοῦτο λέγεις οὐ γὰρ μανθάνω· οὐ μανθάνεις. ὅτι δ' ἀρχὴ
ἀνδρὸς πολιτικοῦ συμφέρωμαι τί. πρὸς τοῦτο ἐστὶ μέγα πρᾶγμα;
πρὸς τί; ὅδε ξένος φησὶν αὐτῶν τὸ συμφέρον τῇ πολλῇ· τί
τοῖς δήμοις· τί ἀμφοτέροις· καὶ οὐκ εἴ τις τὸν αὐτὸν διὰ λέξων
μᾶλλον σε μᾶσσον καὶ ἧττον ἀνύσειεν ὁ συμφέρων· ἔστι ταλλὰ
δίκαια τούτου· ἔστι δὲ καὶ ἄνευ μέρους τοῖς ἐστὶ μέρος τῶν αὐτοῦ οὐ
φίαν· ἔνιοτε γὰρ οὐ μικρὸν ποιεῖ σὺν μέρος συμφέρον. τί οὖν ἄλλο
τι φαίνεται τὸ τοιοῦτον· τί λόγος συμφέρων μέρος; οὐκ ἔστιν·
οὐκοῦν ἐὰν μὲν οὗτος ἔνι μέγεθος ἅπερ ἔχει καὶ ἓν τοῦ θε
ἄστρου ὁ ποιητής· ἐὰν δὲ ἐξαλείφθη καὶ ἄνισος γένηται λογι
σμὸς τε καὶ τοῦ ἀξίου εἶναι συμφέρειν, πῶς δεῖ αὐτὸς τε
καὶ οἱ ἄριστοι· καὶ μᾶλλον· δῆλόν γε ὅτι οὐχ οὕτως ὑπερφυ
ῶν τὸ τοῦ ἑστιάδου μάτος· ἀλλ' ὡς τε θαυμαστόν· ἀνύ γὰρ
οἶν· τί δὲ ὁ πᾶν ἴ καὶ σοφὸν γένηται ῥήτωρ· τί μᾶσσον· ὡς ἄδηλον
καὶ πτῶν λυκόφρυν τί σόλωνος τί λαερτίου δὲ ἀμφότερα ὁ
νομέσθαι λογογράφος ἔρ' οὐκ ἔστιν ὅπως μὴ γήσεται αὐτός τε
αὐτὸν ἔτι ζῶν· καὶ οἱ ἔσχατα μὲν μέρη ταῦτα περὶ αὐτὰ
νομίζοιτ' ἂν θεσμοὶ αὐτοῦ τὰ συμφέροντα τά;· καὶ μᾶλλον· οἵ φ
οἷόν τινα τὸν τοιοῦτον ὅστις· ὃ ὅπως τί οἷόν δυσχερὲς λοιόν,
ὀνείδιζεν αὐτὸ τοῦτο ὅτι συμφέρει; οὐκοῦν εἰ κοῦφον ἔχειν οὐ
λέγεις· καὶ γὰρ ἂν τὴν αὐτοῦ ἔστι θυμίαν σοὶ ἔστι κύριον· ὀνείδιζοι·
τοῦτο μὲν ἄρα παντὶ δῆλον· ὅτι οὐ καὶ χρὴ αὐτὸ γε τὸ μέλ
φειν λόγου· τί γάρ· ἀλλ' ἐκεῖνο οἶμαι σε αἰσχρὸν εἶναι δή· τὸ
μὴ καλῶς λέγειν τε καὶ μέλειν· ἀλλ' αἰσχρῶς καὶ καλῶς·
δῆλον δή· τί οὖν ὁ τρόπος τοῦ καλῶς τε καὶ μὴ μέλειν,
δῶμεν ταύτῃ φαῦλον τὸν περὶ τούτων ἐξηγήσασθαι· καὶ
ἄλλον οὔτις ποτὲ πλέον ἀφῶν· εἶναι· ἤτοι πολιτικὸν οὖν
μᾶλλον ἤτοι ἰδιωτικόν· ἐνίοτε οὖν ποιητής· εἶναι αὖ ἀμφοτέρους
ἰδιώτης· ἔρωτα τοίνυν εἰ δώμεθα; τίνος μὲν οὖν ἔρωτα κάλλους
οὐ φήσει ζώη· ἀλλ' ἢ τὸν τοιοῦτον εἶναι δὲ ὃν ἂν ἔρωτα· οὐ γὰρ που
ἐκείνων γε· ὧν πρόλυπτα ἐστὶν αἰδεῖ· εἶναι μὴ εἶναι· ὁ δὲ ὅλι
γου ἐστὶν αἰσχρὸν τὸ σῶμα εἶναι ἔχειν· διὸ καὶ δι' ὃ καὶ σοφ

τοῦτ' λεχθὲν καὶ μὲν ἐκλελοιπὸς λόγος

λυκόφρυος λακέλας μορίων· σόλωνος δὲ ἀθηναίων νομοθέτης λαερτίου δὲ τρίτος ἀπὸ κύρου πέρσαι λάου

ἐ ἀνδρα ποδώδης φησὶν ἡ δονὴ· ἀϊ ἀλλ' παυθ-
λέ πεχόμεναι ὑποάλλ
δὲ κραιούμεναι
ἐς θαλάτη καίματη:

ἀνδραποδώδεις κέκλιωται: σχολὴ μὲν δὴ ὧσ δοί κε· καὶ αἵματοι δο
κοῦσιν ὧσ θρ τοῖ πτίνει ὑπερ κεφαλῆσ ἡμεῶν οἱ τειγο αὖ ἰδοντο
καὶ ἀλλήλοισ διαλεγόμενοι. καθορᾶν καὶ ἡμᾶσ· εἰ οὖν ἴ δοιεν
καὶ μὰ καθαίπερ τοῖσ πολλοῖσ θρ μεθημερίαι, μὴ διαλεγόμενοι
ἀλλὰ μὴ κατὰ ζόνταν ἐ κηλουμένουσ ὑπ' αὖ τῶν δι' ἀρμάτων τὴν
διαροίασ. δι καίωσ ἂν κατα γελῶεν· εἰ γούμενοι ἂν δρα ποδω
δῆ ταν φθίσιν ὀλεθρόν τα εἰσ τὸ καταγέλων· ὥσπερ ἂν ἡ μεθημερία
μεθημέρι' ἀ ζόντων ἢ περὶ τῶν κρεμμύων θυσία· ἐὰν δὲ ὁρῶσι διαλ
λεγομένουσ· καὶ παρα πλέοντασ σφᾶσ ὥσ περ σιδήνασ· ἀμε
λίτουσ· ὀ γρᾶσ παρα θεῶν ἔχοιμεν οἷσι διδόναι· ταχὺ ἂν
δοίεν φαυθενίτη: ἔχοισι δὲ δή, τί τοῦτο· ἂν εἰ κόσμοσ γὰρ ὧσ
δοί κε τυγχάνω ὢν· οὐ μὲν δὴ πρεπῶσ γε φιλόμουσον ἀνδρα
τῶν τοιοῦτον ἂν εἰ κόσμον εἶναι· λέγεται δ' ὧσ τὸ εἰ σαμοῦσοι
αἰεί· τῶν πρὶν μουσᾶσθαι γεγενημένων δὲ μουσῶν καὶ
φαμεν εἶσθαι ὧσ δή. οὕτωσ ἄρα τινὲσ τῶν τότε ἐξ ὠκεανοῦ γεγε
νημένοι· ὥσ αὖ ἀΐδονεσ τε· ἐμεβλήσαν οἵ τῶν τε καὶ ὧσ τῶν
καὶ ὅλα θονε τελευτήσαν τοῦ αὐτοῦ· ἐξ ὧν τὸ τετίγμενον γένοσ
μεταβκεῖνο φύεται· γένεσθαι τοῦτο παρα μουσῶν λαμεῶν, μὴ δὴν
τροφὴν δεῖσθαι· γενόμενον· ἀλλ' αὐτοτέλεστε καὶ αὐτοτράφεσ
αὖ δή. ὧσ ἂν τελευτήσαι· καὶ μεταυτὰ ἐλθὸν παρα μούσασ·
ἀπαγγέλλαν τίσ τίνα αὐτῶν τιμᾶι τῶν θρ θαίδε· τὸν θρ
χόρα μὲν οὖν· τοὺσ θρ τοῖσ χοροῖσ τειμᾶν κόσμον αὐτῶν ἀ
παγγέλλον τα· ὡσαὐτῶσ φιλεαθρόνου· τὴν δὲ ἔρατοῖ·
τοὺσ θρ τοῖσ ἔρωσι τοῖσ· καὶ τοῖσ ἄλλοισ οὕτωσ· καταὐτὸ
εἴ δοσ ἕκαστον τιμῶ· τὴν δὲ εὐτερφθυσαίτη καλλιόπη
καὶ τὴν μεταὐτὴν οὐρανίαι· τοὺσ θρ φιλοσοφίαι διαίνον
ταί τε καὶ τὴν μοῦσαν τὴν ἕκαστον μοῦσι κὴν ἀμφέλοιεν·
αὖ δὴ μάλιστα τῶν μουσῶν· ὥσπερ τὸ οὐράνιον καὶ λόγιον οἷον
θεῖόν τε καὶ ἀνθρώπινον ἴ ἄσι καλλίστην φωνήν· πολλῶν
δὴ οὖν ὄντων ἕκατὸν λεκτέον τί καὶ οὐ καθ' ὁδὸν τὸν ὄντιν μεθη
μερίαι: λεκτέον γὰρ οὖν: οὐ κοῦν ὁ πόρρω πορευθέμεν θαυμα
σταῦθαι· τὸν λόγον ὁ πὴ καλλῶσ ἔχαλέφαν τὸ καὶ νεφάνκ ὁπωμὴ,

ἡ πρὸ πω μ:

ΧΙΙΙ

σκεπτέον: δῆλον: ἆρ' οὖν οὐ χύπαρχειν δεῖ τοῖς ὄντως καὶ καλοῖς
ρητορικοῖς τὸν τοῦ λέγοντος δι' αὑτοῖς. ᾧ δηλαδὴ τἀληθῆ
ὄντα εὑρεῖν τοῦτοις μᾶλλον; οὕτως οἱ περὶ τούτου ἀκηκοότες φίλοι
σοφοὶ κρατοῦσι. οὐκεῖναι ἀνάγκη τοὺς μᾶλλον τι ῥητορικοὺς εἶναι.
τοὺς τοιοῦτόν τι δίκαιον ἁπάντων εἶναι. ἀλλὰ τοὺς δόξαντας ἂν πλήθη,
οἵ ὑπὲρ δικαίου σοῦσιν: οὐδὲ τοὺς ὄντως ἀγαθοὺς ἢ καλούς. ἀλλ' οἷς ἂν
δόξει. ὃ γὰρ τούτων εἶναι τὸ πιθανόν. ἀλλ' οὐκ ὄντως ἀληθῆ
ον: οὗτοι ἀπὸ μελέτης ἔοικε εἶναι δεῖ φαίνεται. ὁ ἂν εἴποσι
σοφοί. ἀλλὰ σκοπεῖν μή τι λέγουσι. καὶ δεῖ καὶ τὸν νῦν λεχθέν. οὐ
καθ' ἕκαστον: ὁρᾶς σαφές: ὃ δὲ δεῖ σκοπεῖν μέν αὐτό: ποῖόν:
ἔστι πιθανὸν ἀνὴρ ὁ λέγων ἀγαθός. ἐκτήσατο μέν τὸν ἵππον.
ἀμφὸ δὲ ἵππον ἄμφω οἱ μέν. τὸ σὸν δὲ μέν τοι τυγχάνει μὴ ὂν
περὶ σοῦ. ὅτι φαίνεται ἵππον εἶναι τὸ τοῦτον ἢ μέρος μὲν
ὂν μέγα ἄχρηστον δέ τι. νωλεῖ γὰρ ὁ σὸς κρατεῖ εἶναι: οὕτως
μὲν ἀλλ' ὅτι δεῖ σοῦ δεῖσι πιθανόν. ὥστε δεῖ σὸν λόγον ὄντως ὄντα
κατὰ τοῦ ὄντος. ἵππον ὄντως νομεῖ ὄντα καὶ λέγομεν. ὃ σ' παντὸς
ἄξιον τὸ θρέμμα. οἵκοι τὸ κεκτῆσθαι καὶ ὄντως ἀρετῆς ἀπὸ πο
λεμᾶν τε χρήσιμον καὶ πρὸς σῴζειν δυνατὸν σκεῦος. καὶ ἄλλα
πολλὰ ὠφέλιμον. πανταχόθεν μὲν δεῖ εἶναι: ἆρ' οὖν οὐ κρεῖττον.
νωλεῖ. δειλόν τε καὶ ἔχθρὸν εἶναι. δεῖ φίλον: φαίνεται:
ὁ τἀν οὖν ῥητορικὸς. ἀμφοῖν ἀγαθὸν καὶ κακόν. λανθάνειν
πόλιν ὃ σ' οὕτως ἔχουσαν πιθανή. μὴ περὶ ὁμοίου σκιοῦ ὃ σ' ἵπ (ἢ πλῆρες)
που τὸν ὄντα μὴ ὁμοίου. ἀλλὰ περὶ καλοῦ ὃ σ' ἀγαθοῦ. δόξας
δὲ πλήθους μὴ βλέπειν ὃ σ. πάσῃ. κακὰ πράττειν ἀνταμαθῶν.
ποῖόν τινα ὄντα εἰ μετὰ ταῦτα τὸν ῥητορικὸν. καρπὸν ὃν δεῖ (ἀπὸ περὶ τοῦ
ρεθρίζειν οὐ πάνυ δοκεῖ: ἆρ' οὖν ὃ σ' ἀληθές. ἆρ' οἰκότερον τοῦ ὃκακοῦ ἀνὴρ κακὰ
δόντος τὸν ἄνδρα τοῦτον τὸν ἀγαθὸν ἢ τὸν ἀγαθὸν τὸν κακόν θρ. 39:—
ἀγαθὰ ποιεῖν. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ κακοῦ ἀγαθὰ οὐ δοκεῖ. ἐκ δὲ τοῦ
ἀγαθοῦ κακὰ οὐκ ἄτοπον. ἔστι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἀγαθὰ
ποιεῖν. ἐκ δὲ τοῦ κακοῦ κακὰ οὐκ ἄτοπον. ἔστι δὲ καὶ ἐκ τοῦ
κακοῦ ἀγαθὰ ποιεῖν. ἐκ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ κακὰ οὐκ ἄτοπον. ἔστι δὲ καὶ
ἐκ τοῦ

ἔστι δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀληθὴς δικαιοσύνη περὶ τὰ ἑαυτοῦ πράγματα: οἱ γὰρ ἀρίστοι ῥήτορες φασὶ δεῖν τὸν δικαστὴν οὐ τὰ τοῦ ἀντιδίκου ἀλλὰ τὰ τοῦ πολίτου μόνον μελετᾶν

ἔστι δὲ τῶν παλαιῶν ὁρισμῶν τοῖς δικαστηρίοις δημοσίοις τε λόγοις τοῖς ῥήτορσι διαπρέπειν οὐ μικρὸν ἔπαινον οἰσόμενος ἢ διὰ

γορὴ παραίμιλλος ἔστω ἀπόλλωνος ἐν Κτώῳ μὲν καὶ θεῶν τῶν ἐκεῖ ἕνεκα ὁ δῆμος ἄλλοι ὁ λιμός:—

ζήτησις περὶ τοῦ παρεκβολὴ δοῦναι ῥητόρων· ὁ πολίτης δικαστὴς ἐν δικαστηρίῳ ὁ αὐτὸς· ὃ ἐξ πολλαπλῆ δικαστής:—

ἀνὴρ οἵ γε θεῶν τὸν αὐτὸν λόγοι μαρτυροῦσιν εἶναι τέχνῃ· ὧν γὰρ οὐκ οἶδεν οὐδὲ τὴν δόξαν προσίεται, καὶ ἃ μαρτυρομένων λόγων· ὅτι τοῦ δικαίου καὶ οὐκ αἰτέχνη· ἀλλ' αὐτέχνος τριλή· τοῦ δὲ λέγειν φησὶν ὁ λαὸς καὶ ἔνομος· τέχνη ἂν οὖν τοῦ αὐληθῆ λίφθαι· οὐτ' ἔαιν· οὐτο μὴ πότο ἰατρὸν γένηται· τοῦ μὲν λόγου ὃ σὰ κρατῶ· ἀλλὰ δεῦρο αὐτοὶ παράγομεν· ἐξέτασον δὲ τί κ πρὸς λόγους· παρὶ τὸ δὴ θρύμματα γενναῖα· καὶ λίπαρὲς δαὶ τε θαὶ δρον πάθος· ὡς ἐὰν μὴ ἴ καὶ ὡς φιλοσοφήσει· οὐ δὲ ἴκανὸς ὢν τὸ λέγειν ἑαυτοῦ δεσπότου· ἀποκρινέσθω δὴ ὁ θαὶ δρος· ἔρωτᾶτε· ἆρ' οὖν οὐτὸ μὲν ὅλον ἐν ἰατρικῇ ἂν εἴη τέχνη, τυγχανομένου τοῦ διαλόγου; οὐ μόνον ἐν δικαστηρίοις καὶ ὅσοι αὖλοι δημόσιοι αὖλοῦσι· ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδίοις ἐν αὐτῇ· σμικρὸν τὸ καὶ μέγα μόριον· καὶ οὐδὲν ἐν τιμιώτερον τὸ γε ὀρθόν· πορισμοῦ δαίμων ἢ πορισφαῦλα μηδέτερον· ἴσως οὐ ταὐτὰ κἠκοας· οὐ μὰ τὸν δία· οὐ ταὐτὰ πάσιν οὕτως· ἀλλ' ἀμαλιστὰ μὲν πως· περὶ τἀδίκαστὰ λέγεται καὶ ψαύεται τέχνη· λέγεται δὲ καὶ περὶ δημιουργίας· βοὴ πλέον δὲ οὐκ ἀκούεται· ἀλλ' ἢ τὰ τοῦ μέτρου τε καὶ ὁ διαυθόρτε χρόνος μόνον περὶ λόγων ἀκήκοας· ἆρ' ἐν ἰατρῷ σχολάζομεν ὅτῳ ἐμὲ αὐτὰ τῶν· τῶν δὲ τἄλλα μὴ δοκοῦμεν ἀκήκοος γέγονας; ἔγωγε καὶ μάλ' ἄφρων γε τοῦ μέτρου· εἰ μὴ γεωμέτρην μέτρα τινὰ κατασκευάζει· ἢ τίνα θρασύμαχόν τε καὶ θεόδωρον· ὁδισσεύς· ἴσασιν ἀλλὰ γὰρ τοῦτο οὐδέν· οὐδ' ἔστι· ἐν δικαστηρίοις οἱ ἀντιδικοῦντες· οὐκ ἀληθῆ τὰ δόξαν· οὐκοῦν τιλέγουσιν ἐνίοτε· τί φήσομεν· τοῦτ' αὐτό· περὶ τοῦ δικαίου τε καὶ ἀδίκου; ναί· οὐκοῦν ὁ τέχνη τοῦτο δρᾶν, ποιήσει φαινόμενα τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς, τότε μὲν δίκαιον· ὁτὰν δὲ οὐ θέλῃ τὰ δίκαια; τί μήν· καὶ ἐν δημηγορίαις δὴ τισὶ πόλεσι δοκοῦντα αὐτά· τότε μὲν ἀγαθά· τότε δ' αὖ τἀναντία· οὐκοῦν· τὸν οὖν ἐθέλοντα τὶ κοινὰ παλαμᾶσθαι λόγον τὸν οὐκ ἐσόμενον τέχνη· οὐ δῆτα φαίνεσθαι τοῖς ἀκούουσι τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ ἀνόμοια· καὶ ἐν κεἰποῖμι· μόνον τἀγαθὰ καὶ φερόμενα; παίζεις· οὐ κἄρα μόνον περὶ

δικαστήρια τὲ αἰν λ' ἀντιλογικὴ· καὶ περὶ δημηγορίαν· ἀλλ' οὐδὲν
κε περὶ παντὸς τοῦ λεγόμενα· μία τις τέχνη ἐστὶ περὶ ἕκαστον· αὐτὴν
ἄρ' ἡ· λ' τις οἷός τὲ ἔσται σκοπεῖν τοῦτο τὶ ὅμοιον οὖν τοῖς δυνατοῖς· καὶ οἷς δυ
ματοὶ· καὶ ἄλλου ὁμοιοῦν τοῦ καὶ ἀπὸ κρυπτομένου· ἀφ' ὧν ἄρ':
πρὸς δὲ τὸ τοῖς αὐτὸν λέγειν· τὶ δὲ δοκεῖ ζητοῦσι φαίνεσθαι·
ἀπαίτει πότερον ὄντως ἀλλὰ διαφέρουσι μή τι καὶ μᾶλλον· λ' ὀλί
γον· ὄντως ὀλίγον· ἀλλὰ δὲ κατὰ σμικρὸν μᾶλλον καὶ μᾶλ
λον λ' ἧττον ἐλεγχόμενοι ὄντως· λ' κατὰ μέγα· πρὸς δύο· δῆ
λον ἄρα τὸν μὴ ὄντα λέγειν ἢ μὴ ἄλλον αὐτὸν δὲ μὴ λέγειν
τίνες εἶναι· τὴν ὁμοιότητα τῶν πόλεων· ὁμοιότητα·
ἀκριβοῦς διείδηται· ἀν ἄγκη μὲν οὖν· λ' οὐκ οἷόν τε εἶναι
ἀλλὰ δῆλον ἐκ τούτου· τὴν τοῦ ἀληθοῦς ὁμοιότητα·
σμικρὸν καὶ μέγα λέγοντι ὄντως διαμνημονεύειν;
ἀλλοῖον· οὐκοῦν τοῖς παρὰ τὰ δοξάζοντι καὶ ἅπα
σι τοῖς μέρεσι· δῆλον ὡς τὸ παθεῖν τοῦτο· ὁμοιότητα τῶν πόλεων
εἰσὶ δὲ ἡμῖν γόητες οὕτω· ἔστι μοῦσα ὁπωστεχνικὸς
ἔστι μεταπαιδεύειν κατὰ σμικρὸν διὰ τῶν ὁμοίων τὴν τῶν
ἀπὸ τούτου ἐκάστοτε, ὥστε τοὐναντίον λ' πάλιν·
τοῦτο διαφαίνειν· ὁμὲν ἀφορικὸς ὁ ἔσται ἐκάστων τῶν ὄντων;
οὐκ ἔστι ποτε· λόγων ἄρα τέχνη ὧν ἔστιν ἡ τῶν ἀληθῶν
μὴ εἰδώς· δόξας δὲ τε θηρευτικὸς, γόητι αἰ τινα ὡσοῦτοι
καὶ ἀτεχνῶν ἅπτεσθαι· κινδυνεύει· ναὶ λέγοιμεν ἂν τοῦν
σίου λόγοι οἷον φθόρεις καὶ ἐν οἷς ἡμεῖς εἴπομεν ἐν ἀρχῇ τοῦ
φαμὲν, οὔτε χρόνου τοῦ καὶ ἔργου εἶναι; παρὰ τῶν γόητων
λιαν· ὡς ὄντως τῶν πολλῶν ὡς ἅπαντα· οὐκ ἔχοντος ἱκανὰ
παραδείγματα· καὶ ἴσως κατὰ τύχην τινὰ ὡς ἔστιν ἐν
θρηνητικῶν τῶν λόγων· ἔχοντες δὲ τι παραδείγμα· ὡς ἂν ὁ ἔ
λεγε τὸ ἀληθὲς· πρὸς παῖζον ἐν λόγοις παραίνοιτο ἂν ἀκού
ον τας· καὶ ἔστιν ὦ φαίδρε, ἀντιλογικὸν μὲν τοῦ ἐν τοῖς πολλοῖς
ὄντας· καὶ ἔστι δὲ καὶ οἱ τῶν μουσῶν προφῆται οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς
ὦ δοὶ· ἐνίοις παρακούσαντος ἂν ἡμῖν εἰ ἐν τούτῳ τῷ γένει·
που ἔστι τέχνης τινὸς τοῦ λέγειν πέρας· ἀτεχνῶς ἀλλὰ

ἀντιλογικὴ πραγματεία περὶ λόγων ἀρετῆς· τοῦτ' αὐτὸ φιλοσοφίας ὡς παιδιᾶς χάριν τῶν τοιούτων ῥητόρων λόγων ἐν περὶ κεφαλαίων πολλῶν ποιούσης τὸ διαλέγεσθαι τὴν παραιτουμένην ἀκούοντας· οὕτως ἐν παιδιᾶς μέρει ἔχει

τὸ δὲ λόγων ἀσαφὲς διακρίνειν τῶν κατὰ τέχνην λεγομένων καὶ μή·

μόριον δήλον ὅτι ἐστὶν ὁ φίλιος: ἔτι δὴ μοι ἀμφισβητεῖν τὴν τοῦ λυσίου συλλογου
ἀρχήν: περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων. ὅτι σαφῶς. καὶ ὡς νομίζω
συμφέρειν ἡμῖν τούτων γενομένων. ἀκήκοας. ἀξιῶ δὲ μὴ δίκαια
τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι. ὅπου κρατήσω συντυγχάνω. ὡς
ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει: φασὶ γάρ τι δῆτα οὗτος ἁμαρ
τάνει καὶ ἀτεχνον ποιεῖ. λυκτέον. ἦ γάρ: ναί: ἆρ' οὖν οὐ παντὶ δῆ
λον τό γε τοιόνδε. ὡς σφῶν εἰ μὲν ὕβρεως τῶν τοιούτων. ὁ μονολιτικὸς
ἔχομεν. περὶ δ' ὕβρεως. σκεπτέον: δοκῶ μὲν ὀλίγου μανθά
νειν. ὅτι δεῖ πεσαφέστερον: ὁτὲν τὸ ὄνομα εἰπεῖν σιδήρου
ἢ ἀργύρου. ἆρ' οὐ τὸ αὐτὸ παντὸς διορίσθαι; καὶ μάλα:
τί δ' ὁτὲν δικαίου ἢ ἀγαθοῦ. οὐκ ἄλλο σὺ ἄλλῃ φέρεται. καὶ ἀμ
φισβητοῦμεν οὐκ ἀλλήλοις τὲ καὶ ὑμῖν ἡμῖν αὐτοῖς; πάνυ μὲν οὖν:
ὑμεῖς μὲν ἆρα τοῖς συμφασκουσιν. ὑμᾶς δὲ τοῖς οὔ: οὕτω: πότερον
οὖν ὑμᾶς τὰ τοιαῦτα τὸ τρόπῳ ὑμεῖς καὶ ἡ ῥητορική. ὑμᾶς τοῖς μᾶλλον
δῆλόν ἐστιν: δῆλον ὅτι ὑμῖν πλανώμεθα: οὐκοῦν τὸν μέλλοντα τε
χνῶν ῥητορικὴν μετιέναι. πρῶτον μὲν δὴ ταῦτα οἰητέον δεῖν ῥηθῆναι.
καὶ εἰ λῆψεσθαί τινα χάριν ἢ κτήσεσθαι κατὰ τρόπου τοῦ εἴδους. ὑμᾶς τε
ἀναγκαῖον τὸ πλῆθος τῶν λόγων εἶναι καὶ ὑμῖν μή: καλῶς γ' ἂν
ὡς ἔπος εἰπεῖν εἴη κατὰ μέρος ἢ κακῶς. ὁ τοῦτο λυσίου. ἔστι τά
χ' οἶμαι τοιοῦτον καὶ σμικρόν μέρος. μὴ λανθάνειν. ἀλλ' ὅσον
ἀναγκαῖόν ἐστιν περὶ οὗ ἂν μέλλῃ τις ἐρεῖν. πότερον οὖν τυγχάνει τοῦ μέρους:
τί μήν: τί οὖν τὸν ὅρον τὰ τοιαῦτα φῶμεν εἶναι. τὸν ἀμφισβη
τουμένων. ἦ τὸν μή: τὸν ἀμφισβητουμένων δήπου: ἦ οἷ ἂν οἰόμενος
χρήσασθαι ᾖ πρᾶγμα. ἀνάγκη δὴ εἶναι τοῦτο περὶ οὗ. ὡς μάλιστ' ἔστι τοῖς
ὑμεῖς μὲν καὶ ὑμῶν τι. καὶ αὖθις ὡσαύτως μέγαν τὸν ἁμαρτάνῃ;
ἁρμαλέφας: ἀλλ' ἴσως καὶ τόδε. φῶ γάρ τοι δι' αὐτὸ ὑμεῖς αὐτοῖς κόν.
οὐ πάνυ μέμνημαι. εἰ ὁρισαίμην ὑμᾶς τὸν. ἆρ' οὐ μέγιστος τοῦ λόγου:
νὴ δία ἀμηχάνως γε. ὡς σφόδρα. φαῦλος τε χρὴ κατὰ
νήφασι τὰ ἀγαθὰ οἷον. καὶ πάνυ τὸν ὑμῶν λυσίου τοῦ κεφάλου.
πρὸς λόγου εἶναι. ἦ οὔ δῆτα λέγω. ἀλλὰ καὶ ὁ λυσίας ἆρ' οὐ μέγιστος
τοῦ ὑμετέρου κοῦ. ἦν ἀγκασθῇ ἡμᾶς ὑπολαμεῖν τὸν ὑμᾶς τὸν ὑμέτερον
ὄντων. ὃ αὐτὸς ὑμοῦ λέγεται. καὶ πρὸς τοῦτο ἴδωμεν τὸν ξ αὖ μέγιστος.

ὁ τὴ ῥητορεῖ δέκα τὸ φίλιον ὁ φάλαγγος πράγματος ὅδιαι ῥᾴστης ὁρίζεσθαι:—

÷ ἡκτὲι δοσ

ν λέντι τοῦ θαυμαστὸν τιμυσόραι ὡς ὁρίσω

πάντων τὸν λάβρον λόγον διαθραύσατο· καὶ λέγε πάλιν ἀναμνῶμεν τὴν
ἀρχὴν αὐτοῦ· εἰ σοί γε δοκεῖ· ὁμῶς τοι ζητεῖς, οὐκ ἐς αὐτό θι· λέγε
ἵνα αὐ κούσω αὐτοῦ ἐκείνου· περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων, ἐπαύσασθαι·
καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν τούτων γνωσμένων. ἀκήκοας· αὖ ἐξιὼ
λέ· μὴ δι' αὐτὸ αὐτυχήσαι ὧν δέομαι· ὅπου κέρδος τὸ σὸν συγχαίρω·
ὡς ἐκείνοις μὲν τὸ τε μεταμέλει ὧν ἂν ἐντροπήσωσιν· ἐπεὶ δ' αὖ τὸν
ἐναντία παύσωνται· ἢ πολλοῦ δεῖν δοκεῖ ποιεῖν ὁ λέγων ὁ ζητοῦν
μέν· ὡς οὐ δὲ ἀπαρχῶν· ἀλλ' ἀποτελευτῆς ὑπίασιν ἂν αὖ πάλιν διαφθεῖραι
ἐναντία τὸν λόγον· καὶ ἀρχαί· ἀφ' ὧν τοσαῦται μέν εἰσιν ἂν ἢ δὴ ὁ θρασὺς
θεὶς λόγος πρὸς τὰ ναὶ δίκαι· ἢ οὐδὲν εἶπον φαῦλον ἐφ' ἑλκὴ κεφαλή;
ἔστιν γάρ οἱ δὴ ὡς σώκρατες τελευτή· πρῶτον τὸν λόγον ποιεῖται· τί δὲ
ταῦλλα· οὐχ ὅλως δοκῇ μυελήσαι τὰ τοῦ λόγου· ἢ φαίνεται τὸ δὺ
τέρον εἰρημένον· ὅτι νῦν ἀναγκαῖον δὺ τέρον δὴν τε θῆναι· ἢ τί
ἄλλο τῶν ῥηθέντων· ἐμοὶ μὲν γὰρ ὅδε ξυνῳκοδόμηται δὴ εἰ δόκει· οὐ
καλῶς μὲν ὡς τὸ ἐναντίον εἰρῆσθαι τοῖς μάχεται τι· οὐδὲ χαλεπὸν ἀναγκαῖον
λόγον ἀφικνεῖσθαι· ἢ ταῦτα ὅκεινος οὐ τοσοῦτος φροντιστὴς παρῄλλαξεν ἔθη
κεν; χρῆν σὺ εἶπε μοι ἢ ἐμὲ ἢ ἄλλον τὸν ὅκέτου ὅντινα οὐκ ἐρεῖν
ὡς δὴ δεῖν· ἀλλ' ἀπόλεγε· οἶμαί σε φάναι ἂν· δῆλον ὡς τὸν λόγον ὡς
πρέπον ἐστὶν ἑκάστῳ· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἐμὸν λόγον ὡς ἐμοὶ δοκῇ·
πρέπον ἐστὶν ὡς ἐμοὶ μάλιστα ἐμὲ ἔχειν· καὶ οὐ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ· ὡς οὐδὲ μήτε
ἀκέφαλον εἶναι μήτε ἄπουν· ἀλλὰ μεθαρμόττειν ἔχειν καὶ ἀκρα πρέ
πειν τὰ ἀλλήλοις καὶ τοὺς λόγους μεμῆσθαι· ὡς ὁρᾷς· οἱ κέτας
τοίνυν τὸν τοῦ ἑτέρου σὸν λόγον· ἢ τε οὐ τοσοῦτε ἄλλως ἔχει· καὶ οὐ
ῥᾴστειον τοῦ ἑτέρου μάτην οὐδὲν διαφθεῖραι τὸν· ὁ μὲν λόγος τοῖς φρονοῦσι
φανίσιν δ' ἑτέροις μεμῆσθαι· ποῖον τοῦτο στίγμα τὸν θεόν· ἐστὶ μὲν τοῦτο
τόδε· χαλκῆ σφαῖρα ἐστὶν· μία λόγος λίθοις ἐστὶν κεῖται· ὁ δὲ ἀνὴρ ὕδωρ
τὸ ναὶ ἐστὶ· καὶ δὴ δρέπανα κρατεῖ δὴ· αὐτοῦ τὴν δὲ μέρος ὅσον σοὶ
κλαύτου ἑτέρου τίμιον· ἀμβλύνω σφαῖρος ἐστὶν· μὴ δῆλος ὅτι τὴν δὲ τέθραπται·
ὅτι δὴ δὺ δὲ διαφθορᾷ αὐτοῦ πρῶτον τὸ ἐναντίον τὴν λέγεσθαι· ἁρμόττον
που σοὶ δοκεῖ μοι· ὅκόταν τὸν λόγον ἡμῶν· ὡς σώκρατες· τοῦτον
μὲν τοίνυν ἵνα μὴ οὐ λάθῃ· βάσσον μὲν καὶ τοῖς χαίρουσιν ἔχειν μοι δοκῇ·
παραδείγματα· σφῶ αὐτὸ λεγόμενον· ἐνίοις αὐτὰρ μὴ μᾶσθαι αὐτὸ
ἑτέρῳ χειρῶν μὴ σαφῶς τι· εἰ δὲ τοῦ ἑτέρου λόγου ἴσμεν· ἵνα μάρτι

ὃ ὄντως οὐ λαμῶσ:
λ λακολυμῶν
λα πρᾶν :-

πρὸς ἐμὲ λέγοντα φίλ

τὸ ὡς μᾶσθαι ἀλλήλοις :-

ἐν αὐτοῖς ὥσ δοκῶ προσηκόντως διειλόμεθα τοῖς κουλομένοις σαφηνίζειν· πῶ ποιὸν δὴ λέγεις· ὅταν τίσ που λίαν ἢ σκληρὸς ὢν τὸν τρόπον τινί· ὁ μὲν γὰρ ὧδε τῶι τρόπωι· ὁ δ' ὧδε τῶι μὴ λίαν χαρίεντα θέλειν λέγειν· καὶ μαλακὸν δρις κοῦν ἴσως μὲν ταὐτὸν ἀμφοῖν· ὅτι μαλακός· ὁ μὲν τοι ἕξει τοῦ μὴ θέλειν αὐτὸ τοῦτο· μανίαν γάρ τιν' αὐ ἐθέλουσιν εἶναι τὸν τρόπον τινά; ναί· μανίαν δέ γε εἰ δὴ δύο· τὴν μὲν, ὑπομονητικήν τιν· τὴν δὲ, ὑποθέσεων ἀλλοίων τῶν εἰωθότων νομίζεσθαι τῶν μὴ μετρίων· τὴν μὲν οὖν· τὴν δὲ θέσεων· τὰ παρὰ μέρη διεζευγμένοι· μανικὸν μὲν ἴσως ἀπὸ πλείονος ἂν ἀπὸ πλεονασθέντος· δυσμίσους δὲ· τὸ λίαν κλῶ· μισοπόνηρον δ' αὖ· ποιητικὸν κλῶ· τὸ γὰρ τὴν δεῦρο δίτησ καὶ ὄρεξιν· ὄρεξιν κλῶ μανίαν ἔφησαν εἶναι τὴν ἀρίστην εἶναι· καὶ οὐκοῖ δ' ἔπι τὸ ὄρεξιν κόμ πάθος ἅπερ καίζομπτ ἴσως μὲν αὐλητοῦ τινος ἐφαπτόμενοι· τοῦχα δ' ἁπλῶς ἀλλοτε παραφθειρόμενοι· κεραύσαν τὸ οὐσιαστικὸν μάτι θανόν λόγον μυθικόν τινα ὑμῖν· παρασκευάσαι σαν μεταπίστε καὶ ὑφήμασιν τὸν θυμόν τε καὶ σὺν δυσπειθείαν ὄρεξιν· ὧδε δρᾶν καὶ λῶν παίδων ἔφορον· καὶ μαίλα ἐμοιγε οὐκ καλῶς ἀκούσαι· τὸ δὲ τοίμων ὧν τὸ θυμαλγὲς μὲν· ὡς δ' ἀπὸ τούτου· πρὸς τὸ ἔσαν μὲν ἔχον λόγος μεταπιθῆναι· ὧδε δὴ οὖν αὐτὸ λέγω· θυμοὶ μὲν φαίνεται· τὰ μὲν ἄλλα· τοῖς ὄντι παιδιαῖς ὡσαύτως· τούτων δεῖν ὑπὸ τύχης μὴ θέσθαι· δῶσιν ἑλεῖν εἰ αὐτὴν τὴν δυσὶ ἀμμὲ τέχνην λαμβάνειν δυσὶ αὐτό τιν· οὐ καίχαρι· τίνων δὴ· εἰ σμίκρα τε ἢ δὲ σωφρονοῦντα φάναι τὰ πολλὰ χὴ δι' ἐπιεικείας· ἵνα ὑπὲρ κατὸν ὁρίζόμενος· δίλον ποιεῖ· ὅτι οὖν ἀπὸ τοῦ δι' ὀλίγου κάνεθέλειν· ὡσαύτως τοίνυν δὴ περὶ ὄρεξιν ὅ ἐστιν ὁριοθὲν· ἢ τοῦ· ἢ τὸ μὲν κακὸν ὀλέχθη· τὸ γοῦν σαφὲς ὑπὲρ τοῦ αὐτὸ αὐτοῖς ὁμολογούμενον· διὰ ταῦτα ἐχθρὰ πάμπολλος· τὸ δ' ἕτερον δὴ εἶδος τί λέγω ὡσανεί κρεῖττον· τὸ παίλιν κατεῖδη δυσὶ ἐπιθυμίαν καθάρθραι δὴ τὸ ἔνυκον· καὶ μὴ ἐπιχαρῆ καταμύειν μέρος μὴ δὲ κακοῦ μεγάλου τρόπον χρώμενον· ἀλλ' ὡσαύτως ἄρτι τοῖς λόγοις· τὸ μὲν ἄφρον τὸν διανοίας· ὃν τι κομιῇδος

ὅλα κάτω· ὁ δὲ σῶμα τοῦ ἔρωτος δι' ὅλου καὶ ὁ μῦθος πέφυ
κε· σκαιὰ γὰρ δὴ χεὶρ καλῶν· ἣ τοῦτο ἔκειμαι ἔοικεν·
λυσιμαθοῦσα· ἢ πῶς τις χρὴ καλῶν· ἣ τοῦτο ἔκειμαι ἔοικεν·
ἢ λόγων τε χρῆι· ἢ θρασὺ μαχοῦ τε καὶ οἱ ἄλλοι χρώμενοι·
σοφοὶ μὲν αὐτοὶ λέγειν νομίζουσιν· ἄλλους δὲ ποιοῦσιν· οἳ δὲ
δωροφορεῖν αὐτοῖς οὓς μάλιστα ἐθέλουσιν· καὶ μάλιστα κόμης
ἀνδρός· οὐ μὴν δὴ ἔστι γε τοῦτον ὃν ἔρως ταῦτα· ἀλλὰ τοῦτο
μὲν τὸ εἶδος ὀρθῶς ἐμοί γε δοκεῖ καλεῖν δύναμις λέγειν καὶ καλῶν·
τὸ δὲ ῥητορικόν· δοκεῖ μοι διαφαίνειν θήρᾳ· τοῦτο θηρίον·
καλόν που τί ἂν εἴη, ὃ τοῦτον ἀπολλύειν· ὅμως τέχνη τις
λαμβάνει· τοῦ τοῦ δοῦ κατανοῆσαι αὐτό· σοί τε καὶ ἐμοί·
λέγειν δέ· τί μήν τοι καὶ ἔστι πόλει πόνημα τοῦ ῥητορικοῦ·
καὶ μάλα πολλοῦ γε καὶ δεῖ κρατεῖν· ταῦτα μὲν τοίνυν μικρίοις
τοῖς περὶ λόγων τέχνης μέρεσιν· καὶ καλῶς γε
ἐπέμνησας· τρόπον μὲν δή τινα πρῶτον· ὅσα δὴ τοῦ λόγου
λέγεσθαι δεῖ ἀρχήν· ταύτην τὴν μάχην· τὰ κομψὰ τοῦ τέχνης;
ναί· δεύτερον δέ μοι· διαίρεσίν τινα· μαρτυρίας τοῦτον
τὴν· τρίτον τὸ κυρίως· τέταρτον εἰκότα· ὃ πάσῃ οἶμαι
καὶ ἔστι πάσῃ λάβην· τὸν γε βέλτιστον λογοδαίδαλον Βυζάντιον·

ἀνδρα: τὸν χρηστὸν λέγει σοφόδωρον: τί μήν· καὶ ὄκλασον καὶ
ὠθεῖ ὄκλασον· ὡς ποιητὴν ὃν κατηγορίαν τε καὶ ἀπολογίαν· τὸν
δὲ καλλιστον παρίονα ὑμνον εἰς μάθον οὐ καίνομεν· ὃς ὑποδηλοῖ
λωσίν τε πρὸς τὸν ὕρδε καὶ παραίνον· οἱ δ' αὐτὸν καὶ
παρ' αὐτόμολον φασὶν ὑπερμεγάθεις λέγειν· μὴ ἡμῖν χάριν· σοφὸς γὰρ
ἀνήρ· ποίαν δὲ· γερηνίαν τε ὄασσομεν ὃν δεῖν· οἱ πρὸ τοῦ
ἀληθοῦς τὰ εἰκότα εἶδον ὡς τι μετὰ μᾶλλον· ταὐτὸ δὲ
σημαίνει καὶ μάλα· καὶ τὰ μεγάλα· σημαίνει φαίνεσθαι ποιοῦσιν·
διὰ ῥῶμην λόγου· καὶ μάτην· ἀρχαῖος· ταὐτὸν ἂν τίθη· καὶ μάσ-
σων τε μίαν τὸ λόγον καὶ ἄπειρα μήκη σφρηγὶς παρὰ τοῦ ἂν ὕρον·
ταῦτα δὲ οὐκοῦν ποτε μοῦ πρὸ δίκοος φόλασσε· καὶ μόνος
οὐ τοῦ ὑπερηκόντα φησί· ὃν δὲ λόγων τε χρῆν· δεῖν δὲ οὐ τοῦτο
μακρὸν οὔτε περαχέον· ἀλλὰ μερίων· σοφώτατα μὲν ὧν πρό
δικε· ἵ ποίαν δὲ οὐ λέγομεν; οἱ μαὶ γὰρ ἂν σμίκη φόμαν τῶν
καὶ τὸν λίλειον ξύνον γρηγέσθαι· τί δ' οὔ· τὰ δὲ πολλοῦ ποὸ φρά
σομεν μοιρεῖαν λόγων· ὡς δίπλασιολογίαν· καὶ μωμολογίαν· καὶ
ἡκομολογίαν ὁμομάτων τὸ λικυμνίων ὃ ἐκεῖνοι ἐθλωρίσατο
πρὸς ποίησιν ὑποδύσας· πρὸς ταῦρεια δὲ ὡς σὺ κρατῆς· οὐκοῦν
μεθ' οἱ τοιαῦτα; ὀρθῶς εἰκότως ἂν ποιοῦσι· καὶ ἄλλα πολλὰ
καὶ καλά· τὸν μὲν μὴν οἱ κτρογόνων ὄασιν λίραος καὶ πορίαν ἕλκο
μένων λόγων κεκραμένοις τε χρῆσι φαίνεται τὸ τοῦ χαλκη
δονίου σθένος· ὀρνίσας δ' ἀπὸ τοῦ λοιποῦ αἶμα δεινὸν ἀνὴρ γάνυ
ται καὶ πάλιν ὀρνισμένοις ὄασιν ἄλλον· κηλᾶμασι ἔφη· διαμαλ
λᾶται καὶ ἀπολύσασθαι διαμολᾶν ὁ θρῆκες, κρατῆσαι· τὸ δὲ
μὴ τέλος τῶν λόγων· κοινῇ πάσιν ὅτι κε σωθησόμενοι εἶναι·
ὃ τινὰ μὲν ὄασιν ὅδον· ἄλλοι δὲ ἄλλο τί θρῆται ὄνομα· τὸν δὲ
κε φυλαίοις ἑκάστα λάθοι ὑπομνήσασι ὅτι τελευτῆς τοῦ ὠδικού
ντος· περὶ τῶν εἰρημένων· ταῦτα λάθρα καὶ ἢ πρὸ ἄλλο θάρ
σος πᾶν λόγων τε χρῆσθαι περί· σημαίνει καὶ ἐκάστοτε λάθραν·
ὅσα μὲν μὴν τὰ γε σημαινόμενα· ταῦτα δὲ ὑπάρχει μᾶλλον ἢ λανθάνει·
τίνα καὶ πότε χρὴ τὴν πρὸς τέχνης διώκειν· καὶ μάλα ἔρρω
μένων ὡς σὺ κρατεῖς· ἔρχε δὴ πολίτου σωθῆναι· ἔρχεται·

ἢ ὡς δὴ τὰ ὡς τὰ Κατὰ λογάδην ὑμνῆ μονοῦτο τρέπει:-

ἢ ὡς τὸ φυφεῖ.

τὰ παρίσωσις τὸ ξ φιλοκίνδυνον ὡς τὸν ἀ Κατὰ τὸ τὸ λέ παρίμλε πυνξ π μαχητ τ φύσιν ἐστί ὑπ:-

ἢ τὸ δεικόνος ἰσοπολή ματος πίμλοῦ· ὑμνο μολογίαν δὲ ὡς τὸ δεινὸν λίπαρηρίαν· ὀλικυμπῖ λέ παρίου δλλαοκολλ ὡς ὀλιγρφται ὀνόματι· ὡς κρίσιν σωθῆναι ἀδελφαί· ἐστὶ θφλάσσφ ἄλλα πνεύ:-

ἀλλ' ὦ δαιμόνιε. ἴδε καὶ σοὶ φαίνεται δεῖν αὐτῶν τὸ
λίτριον. ὦ σώτερ ἐμοί: δεῖ κνυεμόνων: εἰ πὲ δὴ μοι. ὅπως προβλῆθον
τοὶ ἑταίροισιν ὄρυξι μάχοι. λὶ τοὶ πρὶ αὐτοῦ ἀκουμένοι. εἶπον
ὅτι φὼ ἔωι σαυμαι τοὶ αὐτοῦ τα σώματι προσφέρειν. ὦ σὲ θέρμαι
ΗΑΝΤΕΩΝ κούλομαι καὶ τυχᾶν. καὶ ἑὰν μὲν δόξιμοι. ἐμὲν ποιεῖν
ἑὰν δ' οὔ κάτω διαχορεῖν. καὶ ἄλλα σαμὶ πολλὰ τοι αὐτα. καὶ
ἔωι σαυμέρμονα αὐτὰ αὐξιῶ ἴ αὐτρὸ εἶναι. καὶ ἄλλον τοι ἦν ὧιὰν
τὴν τούτων ἔωι σὴ μὲν παρὰ λῶ. τί ἂν οἵ ἢ ἀκούσαν τα ἢ πᾶν:
τί δ' ἄλλο γε λὶ ἔρεσθαι ἢ πρὸς ἔωι σα σαι καὶ οὐ τινας δὴ. καὶ ὁ
πό τε ἐκ σαυ τούτων τοι εἶν. καὶ μέχρι ὁ πόσου: ἢ οὐ ἢ ποι.
ὁ πού λαμῶσ. ἀλλ' ἀξιῶ τὸν ταῦτα τὰ σαὲ ἐμοῦ μαθόντα. αὐτὸν
οἰόρτ' εἶναι ποιεῖν ἀ ἔρα ταῦτα: ἢ ποι ἂν οἵ μαι ὅτι μαίνεται
ἀφόσ. καὶ ἐκ μικλίου σοθὲν ἀκούσας λὶ σφρι τυχὼν φάρμα
κίοισ. ἴ αὐτρὸς οἵ ἔαν γέρων ἐμαι. οὐ δὲν ἔωι σαι ἴσον τῶ τέχνησ:
τί δ' εἰσοφοκλῆ οὐ προσβλῆθον καὶ ἔυρι πίδη τί σλῆρι. ὦσ ἔωι
σαται πρὶ μικροῦ ὡραίματος ῥίσειν παμμίκειν ποιεῖν. καὶ
σφρὶ μεγάλου σαίνομι κρεῶ. ὁ τἂν τῶ μούληται οἱ κρεῶ καὶ
τοὔμαντίον ἀῦ φομεν ῥεῶ καὶ ἀπειλή τι καὶ. ὅσα ταὐλλα τοιαῦτα
καὶ δὴ δαιδάλου αὐτοῦ. τρωῶδίασ τοὶ ἵστην οἵ ἔαν. σφαρὰ δὴ δόναν:
καὶ οὗτοι ἂν ὦ σοφόκλεις ἔναν. λὶ τὴν τούτων σύλλησιν. σφρῶσ ἂν σφλῆ
λοισι τε καὶ τοὶ ὅλοι σωι σαι μέρμιν: ἀλλ' οὐ καὶ ἁρμοί κασι τε
οἵ μαι. λοιδορήσαν. ἀλλ' ὦ σώτερ ἂν μοι ἴσον. ἐμ τυχὸν ἂν δρὶ ὅιο
μέρμοι ἁρμονί καῖ εἶναι. ὅτι δὴ τυχαί ει ἔωι σαι σύμερσ ὦσ οἷον
τε ὀξυταί την καὶ παρυταί την χορδὴν ποιεῖν. οὐ καρίασ ὅποι
ἂν, ὦ μοι χθὲς ἐμ λαιχλαῦσ. ἀλλ' αὖτε μοι ἴσον ὦν. πρᾶν τέρον.
ὅτι ὦ ἄριαδ. ἂν ἀγκὴ μὲν ταῦτ' ἔωι σασθαι. τὸν μέλλον τα ἁρμονι
κὸν δὲ σθαι. οὐ δὲν μὴν κωλύ ει μὴ δὲ σὴν κρὸν ἁρμονίασ ἔωι ἵ ἦν
τὸν τὴν ὅλην ἐμ νέχον τα. τὰ γὰρ πρὸ ἁρμονίασ ἂν ἀγκαῖα μαι
τήματα ἔωι σασθαι. ἀλλ' οὐ τὰ ἁρμονικά: ὀρθότα ταῦτα γε: οὐκοῦν
καὶ ὁ σοφοκλῆς τὸν ὀφίονα ἐπὶ δὴ κνύμερον. τὰ πρὸ τρῶδί
ασ ἂν φαίη. ἀλλ' οὐ τὰ τρῳκά. καὶ ὁ δὲ κύμερσ. τὰ πρὸ ἵ ατρικῆσ

ἢ τὸν θυεστάϊκα τὴν ἁρμονίαν:

ἀλλ' οὐ τὰ ἴαμβικά: τὰ μὲν γὰρ πάσιν μέτροις· τί δὲ τὸν μελοποιΐαν
ἥδιστον οἱ ὁρῶμεν· ἢ καὶ τὰ ῥηθέντα ἤδη ἡμῖν δῆλα· ἔστι γὰρ
δι' ἡμῶν τὰ μὲν καλούμενα τε χρήματα· τὰ δὲ ἀναγκαῖα τε καὶ εἰκότα
λιμῶν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα τύχη ὑπάρχει. ὄφελος ἦν ἂν
σκέμμα· πότερον χαλεπώτερον ἂν εἴποις ὃ ῥητορικὸς καὶ ὁ ἰατρὸς
περὶ ἑκάστην ἡμῶν τὴν δίαιταν δεῖται. ἐν τούτοις γὰρ γραφόμενα
τά τε καὶ δι' ἃ κακῶς τὸν ῥητορικῶν τέχνων· ἢ ἀπείρημαν
ὄντας σοφωτέρους. καὶ μὴν οὐδ' ἂν ἐν πολλῷ ἔτι πάντας· ὡς φανερόν
τε καὶ σὸ Κρατύλῳ· οὐχρὴ χαλεπαίνειν ἀλλὰ συγγιγνώσκειν· ἐστὶν ἃ
μὴ ἴσως ἀνάγκη διαλέγεσθαι· ἃ δεῖν αὐτοῖς ἐγγύην τὸ ὁρίσασθαι· τί
ποτ' ἐστὶ ῥητορική· ὃ κ δὲ τούτου τοῦ πάθους· τὰ πρότερον τέχνης
ἂν ἀκούσαι ἃ μαθήματα ἔχοντος· ῥητορικὴν οὐκ ἔθησαν εὑρη-
κέναι· καὶ τὰ τοιαῦτα δι' ἃ ἀσκεῖν τὸν ἄλλον· ἡμῶν τὰ σφίσι τελέ-
ως ῥητορικὴν δεδιδάχθαι· τὸ δὲ ὃ κ ἀπὸ τούτων πιθανῶς
λέγειν τε καὶ τὸ ὅλον συνιέναι ἀναθεῖναι· οὐδὲν ὄργανον αὐτοῖς δεῖν ἀ-
ρθὲν αὐτῶν τοὺς μαθητὰς σφῶν ποιήσεσθαι ὄργανον τοῖς λόγοις· ἀλλὰ
μὴν ὦ Σώκρατες κινδυνεύειν τοι οὐτοί τι εἶναι· τὸ τὴν τέ-
χνην· ὧν οὗτοι οἱ ἄνδρες· ὡς ῥητορικὴν δι' ἀσκοῦσί τε καὶ μανθά-
νουσι· καὶ ἔμοιγε δοκεῖ ἀληθῆ εἰρηκέναι· ἀλλὰ δῆτα τῶν τοῦ
τοιούτου ῥητορικοῦ τε καὶ σοφοῦ τέχνην· πῶς καὶ ποθὲν ἂν
τις δύναιτο τοῦτο περιθεῖναι· τὸ μὲν δὴ ἀσθενὲς ὧδε ἔχει περὶ
αὐτὴν τὸ δόξαν γράφεσθαι εἰκός· ἴσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον ἔχει· ὡς ὅσα
τὰ ἄλλα· εἰ μὲν σοὶ ὑπάρχει φύσει ῥητορικὸν εἶναι· δεῖ μὲν
τοῦ ἄλλου ἕνεκα· πρόσεστιν ἴσως καὶ τοῦτο

προσπεσὼν μὲν οἶμαι τοιοῦτόν τι ἂν αὐτῷ φράσειν· μεταφερόμενος
ὑπὸ λήθης. καὶ ὅστις φύσιν λαβὼν καὶ ἀμοιρος ἀφικόμενος. ὧν δὴ
περὶ τὸν πολιτικὸν λόγον ἆρα εἰ τὸ ἀμαυρὸν φέρεται. ὑπὸ τοῦ θείου εἴλκυ
σεν ἢ ὅστις τὸν τοῦ λόγου τέχνην. τὸ προσφορὸν αὐτῇ· πρὸς τοῦτο
λέγε· ὁ αὐτὸς πολιτρόπος τέχνης ἐστὶν ἀτριβὴς. ὁ ἀνὴρ καὶ ῥητο
ρικὸς· πρὸς δή· ὑπὸ ἀμφοτέρων δεῖ διαλέσθαι φύσιν σώματος
μὲν· ὑπὸ τῆς ἑτέρας. τυχὸν δὲ ὑπὸ τῆς ἑτέρας· εἰ μέλλει μὴ
τριβὴν ὀνήσειν καὶ ὑπαρίσαι· ἀλλὰ τέχνῃ· τοῦ μὲν, φάρμα
κα καὶ τροφὴν πρὸς φέρων· τῷ ἡ ἂν καὶ ῥᾴων μᾶλλον ὑπακούσῃ·
τῆς δὲ λόγου τε καὶ ὅστις μαθήσεως μιμήσεως· ᾗ θᾶττον ἂν
μανθάνοι καὶ ἀρετὴν παραδέχοιτο· τὸν γοῦν εἰκὸς ὃς σοφιστικὸν
οὕτως· τυχὸν οὖν φύσιν ἀξίως λόγου κατανοήσας· οἵᾳ
δεῖ ἀποῦν εἶναι· ἀφ' ὑπὸ τοῦ ὅλου φύσεως· εἰ μὴ ἴσως ὀκρά
τατε τοῖς τῶν ἀσκληπιαδῶν δῆτα εἰσὶ θεραπεύειν· οὐδὲ περὶ
σοῦ καὶ τοῦ μεθ' ὑπὸ τοῦτο· καὶ γὰρ ὃς ἂν ἐπιχειρεῖ
λέγειν· χρὴ μὲν τοίνυν ἴσως τοῖς ἱπποκράτη τὸν λόγον ἐξετάζοντα·
σκοπεῖν εἰ συμφωνεῖ· φημί· τοίνυν περὶ φύσεως σκό
πει τί ποτε λέγει ἱπποκράτης τε καὶ ὁ ἀληθὴς λόγος· ἆρ' οὖ
χὰ δὲ δὴ διαφέρεσθαι· περὶ ὅτου οὖν φύσεως· πρῶτον μὲν ἀ
πλοῦν εἴδους ἐστὶν· οὐ περὶ παντὸς ἂν εἶναι αὐτοῖς τε
χνικοῖς· καὶ ἄλλον δι' ὃ τοιοῦτον ποιεῖν· ὅσοι τε δὲ ἐπὶ μέρους ἀπλοῦν τι.
σκοπεῖν τὴν διάμετρον αὐτοῦ· τίνα πρός τι πέφυκεν εἶναι τὸ δρᾶν
ἔχον· ἢ τίνα εἶναι τὸ πάσχειν ὑπό του· ὅσα δὲ πλείω εἴδη ἔχει·
ταῦτα ἀριθμεῖσθαι· ὁ περὶ ἕβδομος τοῦτ' ἴδειν ἕκαστοι·
τοῖς τί ποιεῖν ἂν τοῖς πεφυκέναι· ἢ τοῖς τί πάσχειν ὑπό του· κινδυ
νεύει ἂν σοφιστὴς· ἢ γοῦν ἂν δι' οὗτος μεθόδου· ὅσοι καὶ ἂν
ὦσιν τοῦ φλοῦ σοφίαν· ἀλλ' οὐμενοῦν χρὴ καταβιάζεσθαι τὸν τέχνη.
μᾶλλον τοῦ ὁποῖόν· τῷ φλοῖ οὐδὲ καὶ φοῖ· ἀλλὰ δηλονότι ἀρτίως.
τίς τέχνη λόγου διδοῖ· τῶν οὐσιῶν ἂν λάξῃ ἀμερισθῆναι τὴν
φύσεως τούτου· πρὸς ὃ τοὺς λόγους προσοίσῃ· ἔσεσθαι δέ που τοιαῦτα
τοῦτο· τί μήν· οὐκοῦν ἢ ἄμεινον ἂν τοῖς τάττειν· πρὸς τοῦτο
ποιοῦσιν· ἢ θᾶττον ἂν τούτοις ποιῇ· ὅσοι χάριεν· ἢ γάρ; ναί· δηλονότι

ἆρα ὁ τὸ θρασύμαχος τὸ καὶ ὃ ἄν ἄλλος ἀσυλλήπτερ ἐχρῆν ἀποφαίνεσθαι
δηλοῦν. ὁρᾷς τὸν σαφῶς ἀκριβείας μεταλαμβάνοντα καὶ σοὶ λόγος τυχὸν ἴσως
πότερον δὴ καὶ ὅμοιον πέφυκεν. ἢ κατὰ σώματος μορφὴν ὁτουοῦν
δεῖ· τοῦτο γὰρ φαμὲν. φύσιν εἶναι δεῖ κινύναι: ἀναγκαῖα ἀσωμάτων
οὖν: δεύτερον λέγε· ὁ τοῖς τισὶν εἶναι ἢ παρεῖναι. ὑπὸ τοῦ σὲ φύεσθαι:
τίνων; τρίτον δὲ δὴ δοκοῦσιν ἀγαθὸν τὸ λόγον τε καὶ τύχης
μέρη. καὶ τὰ τούτων παθήματα. δίκαιοι σοφοὶ ἀνδρεῖοι προσφερῆ
μὲν τὸν ἕκαστον ἕκαστοι. καὶ δὴ δοκοῦσιν οὖν σοφοὶ ἀνδρεῖοι
λόγον. δι' ἣν αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἡμῖν. πάθεσι. ἢ δὲ, ἀπαθῆ:
καὶ ἄλλα μυρία ἂν εὕροι τοιαῦτα: οὗτοι μὲν οὖν ὦ φίλε
ἄλλος ὃν δεῖ κινούμενον ἢ λεγόμενον. τέχνη ποτὲ λεχθήσεται
ἢ μὴ φήσεται. οὐκ ἔστιν ἄλλο οὕτω τοῦτο. ἀλλ' οἶνος μὲν φαίνεται
ὢν οὐκ ἀκριβῶς τέχνας λόγους. πάμπολλοι εἰσί. καὶ ἀποκρύπτονται
εἰ δ' ὅτι τυχὸν περὶ παγκάλου. πρὶν ἂν οὖν τὸν τρόπον τοῦτον λέγωσί τε καὶ γράφωσι. μὴ σεισθῶμεν αὐτοῖς
τέχνη γράφειν: εἰ μέλλει τέχνη κόσμος ἔχειν. καθόσον ἂν
δὲ χρῇ. λάβῃ ἐθέλῃ: λέγε δή: ἐπεὶ δὴ λόγου δεῖ ἅπασι
τυγχάνει τυχαμμία οὖσα τὸν μέλλοντα ῥητορικὸν
ἔσεσθαι. ἀνάγκη εἰδέναι τυχὸν ὅσα εἴδη ἔχει. ἔστιν οὖν
τόσα καὶ τόσα. καὶ ποῖα καὶ ποῖα. ὁ θὴν οἱ μὲν. τοιοῖδε.
οἱ δὲ τοιοῖδε μίμημα τα. τούτων δὲ οὕτω διηρημένων.
λόγῳ ἂν τόσα καὶ τόσα ἔστιν εἴδη. τοιόνδε ἕκαστον.
οἱ μὲν οὖν τοιοῖδε. ὑπὸ τοῦ τοιοῦνδε λόγων διαπεπῶδε
τὴν αἰτίαν. εἶσι τὰ τοιάδε ἐπιφθόν. οἱ δὲ τοιοῖδε.
δύα τάδε δυσωφθεῖσι. δεῖ δὴ ταῦτα ἕκαστον ὁμοίως ἀπὸ
μεταταῦτα θεωμένων ἂν τὸν ὄντα πρᾶξιν ὄντα τὸ
καὶ παραπόμενα. ὀξέως τὴν αἰσθησιν δύνασθαι ἕπεσθαι κόλου
θῆν. ἢ μὴ δὲ εἰδέναι που πλέον ἂν τοῦ ὄντος ἕκαστον
λόγων ἐξωθὲν. ὁπόταν δὲ ἅπαντα ἕκαστον ἔχῃ. οἷόν τε γράφειν
πρᾶξαι. παραμυθούμενον τὸ λυπούμενον καὶ διασοβοῦμενος
ἕκαστοι τοῦ ὄντος δεικνύναι. ὅτι οὗτος ἔστι καὶ αὐτὴ ἡ φύσις περὶ
ὧν πότερ' ἔσται οἱ λόγοι. νῦν δ' ἔρχοι παρούσα. ἢ προσοιστέον

† Τιμαῖον: αὐτὰ μὲν τὰ ἐν ματα – ἅπαξ οὐκ ἂν πρὸς ἀσαφῆ.

τοιόνδε ὃ δὲ τοιοῦτος λόγος ἴσως τῶν τοιῶνδε πείθει· ταῦτα δὲ ἡ δικὴ πάσχει
ταῦ ἔχοντι πρὸς λακωνικὴν καιρὸν τοῦ πότε λάκτιζον καὶ ἴσως ἀγαθόν.
μεγαλομανίας τε αὖ καὶ ὀλιγανολομίας καὶ δειλοπρεπείας· ἓκαστον
τὲ ὅσον ἐστὶ μὴ μᾶλλον. τούτων τῶν ἄκαιρίαν τὸ καὶ αὐ καιρί
αν δηλοῦν πέφυκε. καλοῦσι τὸ καὶ τελέως ἐπὶ μὴ τέχνης ἀπειρίαν
σημῆναι. πρότερον δοῦ· ἀλλ' ὅτι ἂν αὐτοῦν τις ὀλίγα πλάττῃ· λέγοντι
δηλαδὴ καὶ μὴ μέγα. φησὶ δὲ τέχνη λέγειν· ὁ μὴ τὸ μέγιστον
κρατεῖ· τί δὴ οὖν φήσει ἴσως ὁ συμβαλὼν ὃ φαῦλον τὸ καὶ
σὸ κρανίον. δοκεῖ οὕτως· μὴ ἄλλως πως ἀπὸ δείκτου· λέγω
μέγα λόγων τέχνης· αὐλητοῦ τινος ὃ σὸ κρανίον ἄλλως·
καίτοι οὐ σμικρόν γε φαίνεται βρῶμα· αὐλητὴν λέγω· τούτου τοι
χρὴ εἶναι ἕκαστον τοῦ λόγου· ἂν ᾖ καὶ ἐστὶ μέγα ἀρέτην
τινά· ἴσως σκοπεῖν· ἔστιν πλείω ἰέναι καὶ μεταχωρεῖν φαίνεται
ἴσως τῶν ὁδόν· ἵνα τις μὴ μέγα τὴν πολλὴν ἀπείρως καὶ τραχέως
ἔχον ὀλίγως τὸ καὶ λείαν· ἀλλ' εἴτινα πλησιάζοντα ἔχεις
ἴσως κακοῦργον λυσίου μήτινος ἄλλου· παρὼν λέγειν ἂν σμικρὰ
σκόμματος· ἴσως μὲν πείρας· ἔχοι μᾶν· ἀλλ' οὔτι μὴν γοῦν τοσ
νῦν· νοῦν λαβὼν ἔστιν εἰπεῖν λόγον· οὐ τοῦν περὶ ταῦτα
τινῶν ἂν κλίκων; τί μήν· λέγεται γὰρ ὃ φαῦλον
εἶναι καὶ τὸ τοῦ λύκου ἕρπειν· καὶ οὐδὲν οὐ τοῦτο ποιεῖ· φασὶ
τοίνυν· οὐ δὴ οὐ τοῦτα δεῖν σημαίνειν· οὐ δᾶν γὰρ ἄλλο
μὲν κρὰν περὶ ἄλλο μέρος· ἴσως τὰ πάντα γὰρ· ὁ καταρχὰς
ἔστιν μὲν τοῦ δὲ τοῦ λόγου· ὅτι οὐ δὴ ἀληθῆ ἂν μάχαν
δοῖ δικαίως μὴ ἄρα θοῦν περὶ ἃ μάτην, μὴ καὶ ἀνθρώπων
γε τοιοῦτον φύσιν τοῦ μὴ τρέφειν· τὸν μέλλοντα ἴσως καὶ
ῥητορικὸν ἔσεσθαι· τὰ παρὰ πάντα γὰρ οὐ δεῖ ὃν τοῖς δικασταῖς
ῥίοις τοῦτον ἀληθῆ ἂν μέλλοῦ δεῖν· ἀλλὰ τοῦ πιθανοῦ
τοῦτο δεῖναι τὸ εἰκός· οἷς δεῖν προσέχειν τὸν μέλλοντα
τέχνης ὄρειν· οὐδὲ γὰρ αὖ τὰ πραχθέντα δεῖν λέγειν δικ
ὸν τε· ἐὰν μὴ εἰκός τις μὴ πεποιηκέναι· ἀλλὰ τὰ εἰκότα·
ὃν τὸ κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν· καὶ πάντως λέγοντα
τὸ δὴ εἰκὸς δῆλον κτᾶσθαι εἶναι· πολλὰ εἰ πού τινα χαίρειν τοῦ ἀληθῆ

τοῦτο γὰρ δι' ἀπάντων τοῦ λόγου μηχάνημα· τὴν αὐτὴν ἀσαν τέχνην
περιέχειν· αὐτά γε ὡς σαφῶς διειλέχθαι. ἀλλ' οἱ περὶ τοὺς λόγους τε χνικοὶ τοιοῦτοι εἶναι· ἂν ἐμὴ
σθων γάρ τι ὧν προσθῶμεν ἢ ἀφέλωμεν τοιοῦτον ἐφεύ
ρεθήσεται· δοκεῖ δὲ τοῦτο σαφῶς ἔχειν περὶ ταῦτα· ἀλλὰ
μὴν τόν γε τοιοῦτον. ὡς ἔοικε τὴν καθ' αὑτὸ κρίσιν· εἰ πέφ
υκεν οὖν καὶ τόδε μηχανᾶσθαι τοιοῦτο· μήτε ἄλλο λάθῃ τὸ εἰκός· μήτε
τοῖς πλήθεσι δοκοῦν· τί γὰρ ἄλλο· τοῦτο δὴ ὡς ἔοικε σοφὸν
ὄφθαλμα καὶ τεχνικόν· ἔρασθαι· ὡς ὄντος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀγ
ριικοῦ· ἴσχνοῦ καὶ δειλοῦ συγκόπτας· ἵ μαίνομαι λήψει ἄλλο ἄφε
λόμενος εἰς δι' κατηγορίαν ἥξεται· δῆ δὴ τἀληθὲς μὴ δεδόξομεν
λάθαν· ἀλλὰ τὸν μὲν δειλὸν μὴ ὑπομένουσι φάναι τοῦ ἀγρίου
συγκεκόφθαι· τὸν δὲ τοῦτο μὲν θλάθαν· ὡς μόνως λέγεται·
θκείνως δὲ κατα χρήσασθαι· τοῖς πᾶσι δοκεῖ φύσει τοιοῦδε· τοι
οὐδε ἔσεσθαι· ὁ δοῦκόρυδι δὴ τὴν ἑαυτοῦ καίκιαν· ἀλλ' ἄτ
ἄλλο τοῦ δεσθαι τοῦ χαρᾶν· τάχα δ' ἂν θλαθὲν πλι σαφα
δοῦς τοῖς ἄνθρωποι δίκαιοι· καὶ περὶ τἆλλα δὴ τοιαῦτ' αὖτ' ἔ
στιν· τὰ τε χνικὰ μέρη· οὐ γὰρ ὡς φαίδρε; τί μήν; φαῖ
δρος· ὡς μὲν ἔοικεν ἐκ τοῦ εἰκότος ἐκκρυμμένως τε χνικὸν ὑπάρχον ὁτιοῦν
ἢ ἄλλως ὅπως ποτὲ δὴ ποτ' ἔστιν τυγχάνει· καὶ ὅτου θὴν χαίρειόρο
μαι ὁ μέρος· αὐτὰρ ὃ βαίρε τοῦτο ἡμᾶς σύντρομ λάμβαν
ει μή· τὸ ποῖον· ὅτι ὧν τι σίας· σαίλαι ἡμεῖς πρῶμαι σθπα
ρθλθάν· τυγχάνομεν λέγοντες· ὡς ἆρα τοῦτο τὸ εἰκὸς τοῦ
πολλοῖς· διὸ μοιότητα τοῦ ἀληθοῦς τυγχάνοφθι ὁμέρομεν·
τοῦ δὲ ὁμοιότητας ἄρτι διελήλθομεν· ὅτι πάντα χοῦ ὅτων
ἀληθέσιν εἰδόσι· καὶ μάταια ὑπὸ σαφῶς εὑρίσκεται· ὡς ἄτεχνον
ἄλλο τι σπερὶ τέχνης λόγων· λέγω· ἀκούσομεν ἀν· εἰ δὲ μή·
οἷς μὲν δὴ διελήλθομεν σαφῶς μέθα· ὡς δὲ μή τις τοῦτε
ἀκουσόμενον τοῦ φύσει διαιρεθμίσεται· καὶ κατ' εἶδος τε
διαιρεῖσθαι τοῦ ὄντος καὶ μιᾶι ἰδέᾳ δυνατὸς μὴ καθθν
ἕκαστον σπερὶ λαμβάνειν· οὔ σοι τέσσαρες χνικοὺς λόγους
σπερὶ καθ' ὅσον δυνατὸν ἁπλῶ·

ἀνθυποπλήσ πραγματήσασ· λιὼ οὐχὴν ὃ καὶ τοὐλάβρ καὶ πράτ τὴν
πρὸς ἀμοῦσ· δεῖ δὲ πονεῖσθαι τὸν σοφρονᾶν· ἀλλ' αἰτοὶ θοῖσ
κεχαριομένα μὲν λάβρ δώσασθαι· κεχαριομένωσ δὲ πρὸς τὴν
τὸ παῖς εἶσ δώσαμεν· οὐ γὰρ δὴ ἆρα ὃ τι σίαφ σαινοὶ σοφώ
τροι ἥκασιν· λὶ ὁμοδούλοισ δεῖ χαρίζεσθαι μὴ λεταῖν τὸν μοῦ
σχόντων· ὅτι μὴ σαφρόνων· ἀλλ' αἰ δικαιότατοσ ἀνθοῖσ τὸ καὶ
ἐξαναθοῦν· σὸ δὲ εἰ μὰ κεαὶ λὶ πρίο δοσ· μὴ θαυμάσιοσ· με
γάλων γὰρ ὄν ὃ καπρὶ ἵτεον· οὐχὼσοὺ δοκεῖσ· ἑσαμῶν
σὸ σ' ὁλόγοσ φησὶν· ὃσ' πισ ἐθελὶ καὶ ταῦτα καὶ λιάσαι,
ἐξὸ κάνων μηνόμενα: σαμ καίλασ ἐμοὶ γε δοκεῖ λάβθαι
ἂν σοὶ κρατῶ· εἰ πρεῖσσ γέπισ ἅλι: ἀλλ' αἰ καὶ τοῖ χαροῦπί
τοι τοῖσ καλοῖσ· καιλὸν καὶ παίσχαν· ὅτι ἂν τοῖ ξυμβλῖ
παθῆν· καὶ μαίλα: οὐκοῦν τὸ μὲν τέχνησ τὸ καὶ ἂπτ χνῖ
ασ λόγων σπρὶ· ἵ' καισσὸ ἔχῶσ: τί μῶν: τὸ δ' ὑπερσοφίασ
δῆλε αφλῶ σπρὶ καὶ ἀπερσοφίασ σβλῖ μηνόμενον· καιλὸσ ἂν
ἔχοι καὶ ὁπλιτὴσ ἀπερσοῶσ. λοισιν· λῖμάρ: ναί: οἶσθ' οὖν ὅτι
μάλιστα σθεῶν χαρίεντ' λόγων πρὶ σοφίασ τοῦμ λάβων; οὐδα
μῶσ· οὐδέ: ἀκοῦσον δέ μοῦ λάβων τοῦν περὶ τέρων· τὸ δ' ἀλλήθὲ
σὸσ· οὐδέ: ἀκοῦσον δέ μοῦ λάβων τοῦν περὶ τέρων· τὸ δ' ἀλλήθὲ
αὐτοῖ ἴσασιν· εἰ δὲ τοῦτο βούροιμεν ἂν τοῖ· ἆρα γ' ἂν ἐθέλοιμεν
μεθ' ἑλοῖ τί τοῖν ἀνθρώπινων δοξασμάτων· γελοῖον λίγουσ·
ἀλλ' αἰ φλισ ἀκκοέναι· λέγω: λίκουσα τοίνυν σπρὶ μαύκρὰ
τὴν τῆσ ἀνώπου γενέσθαι ταὴν ὃ καθ' ἕκασταν ἡμῶν θεόν.
οὗ καὶ τὸ ὄρνιθον τὸ ἵερον· ὃ δὴ καλοῦσιν ἴμῖν· αὖ τοῦ δὲ
ὄνομα τοῖ δαίμονι εἶναι, θεῦθ· τοῦτον δὲ πρῶτον· ἀρι
θμόν τε καὶ λογισμὸν εὑρεῖν· καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν·
ἔτι δὲ σφαῖραν τὸ καὶ κυβείαν· καὶ δὴ καὶ γράμματα μασι
λέως δ' αὖ τὸ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ἅλῃ θαμου· σπρὶ τὴν μὲ
γάλην σοφίαν τοῦ ἀνθρώπου· ὃν οἱ ἕλληνεσ σοφίασθῆ
ναι καὶ λοῦσι· καὶ τὸν θεὸν ἄμεινον· σπαρὰ τοῦτον ἐλθεῖν
ὁ θεῦθ· ταὐτέχνασσοῦ δαίμ· καὶ ἔφη δή, διαδοθῆναι,
τοῖσ ἄλλοισ ἀνθρώποισ· ὁ δὲ λίβυσ, ὧν τὴν ἀκοὴν ἔχοι ὀφθέ
λμαν· διεξιόντοσ δὲ ὅτι καλοῦσ λίμη καλοῦσ δοκοῖ λέγειν

τὸ μὲν, ἑτέρῳ· τὸ δ' ὧδ' ἤρει· πολλὰ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ ἀπὸ τῆς τέχνης ἁμαρτόντες. θαυμαστῶν τοῖν θεοῖν, λέγεται ἀπὸ φήμης ἀκοῆς ἄλλου πολὺ ἂν εἴη διελθεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν· τοῦτο δὲ ὃ φασι λεοὶ τὸ μάθημα ἐφ' ἡμῖν ὁ θεὸς σοφωτέρους ἀγνωτέρους καὶ μνημονικωτέρους παρέξειν· μνήμης τε γὰρ καὶ σοφίας φάρμακον ηὑρέθη· ὁ δεῖνα φησί· σοῦ τε χρὴ κἀγὼ θεοῦ, ἄλλος μὲν τὸ κεῖνος αὐτὸς τοῦ τέχνης· ἄλλος δὲ κρίναι τὴν ἔχθραν μοῖραν μᾶλλόν τε καὶ ὠφελεῖσθαι τοῖς μαθοῦσιν χρῆσθαι· καὶ μὴν σὺ πατὴρ ὢν γράμμασιν ἐναντία τοῦναντίον εἰσῆδε δι' ἀνάγκην· τοῦτο γὰρ τὸν μαθόντων· λήθην μὲν ἐν ψυχαῖς παρέξει μνήμης ἀμέλετα ἔσεσθαι· ἔξωθεν ὑπ' ἄλλοτρίων τύπων οὐκέτ' ἔνδοθεν αὐτοῖς ὑφ' αὑτῶν ἀναπολουμένων· οὐκοῦν μνήμης ἀλλ' ὑπομνήσεως φάρμακον ηὗρες· σοφίας δὲ τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν παρίξεις· πολυήκοοι γὰρ ὄντες πολλοῖς ἄνευ διδαχῆς· πολυμαθεῖς εἶναι δόξουσιν ἀμαθεῖς τὰ πολλὰ ὄντες· καὶ χαλεποὶ ξυνεῖναι· δοξόσοφοι γεγενημένοι ἀντὶ σοφῶν· ὁ δὲ Κρατῖνος· ῥαδίως σὺ ἀμφιπόλοις τε καὶ ὁπλοποιοῖς ἂν ἐθέλοις λόγους τοιούτους· οὓς δὲ φίλε· ἔφη τοῖς τοῦ θεοῦ τοῦ δωδωναίου ἱερεῦσι· δρυὸς λόγους ἐφάσαν μαντικοὺς παρὰ τοῦ γενέσθαι· τοῖς μὲν οὖν τότε· οἱ δὲ οὐκοῦσι σοφοῖς ἀλλὰ σοφὸν ἡμεῖς οἰησόμεθα· οὐ γὰρ ἂν χρὴ δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν ὑπὲρ τοῦ ἡδέως· εἰ μόνον ἀλλὰ τοῦ ἀληθῆ λέγοιεν· σοὶ δ' ἔστω διαφέρει πότερα λέγων καὶ ποδαπός· οὐ γὰρ ἐκεῖνο μόνον σκοπῶ· εἴτε οὕτως· εἴτε ἄλλως ἔχει· ὀρθῶς ἐπισταμένως· καὶ μοι δοκεῖ παρὰ γράμματα ἔχειν· ἢ πρέπει θεῷ λέγειν· οὐκοῦν ὁ τέχνην οἰόμενος ἐν γράμμασι καταλιπὼν· καὶ αὖ ὁ παρὰ δεχόμενος ὡς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐκ γραμμάτων ἐνόμενον· πολλοῦ ἂν ἐνδεὴς εἴη νέμοι· καὶ τοῖς ὅτι τιθὼ ἄμμος πρὸς μαντεῖαν ἀμοιβοί· πολὺν τιὸν οἰόμενος εἶναι λόγον γραμμένων· τοῦτον εἰδότα ὑπομνῆσαι· περὶ ὧν ἂν ἐπιτάγραμμένα· ὀρθότατα· δεινὸν γάρ που ὦ φαῖδρε τοῦτ' ἔχει γραφή·

Καὶ ὡσ ἀληθῶσ ὁμοιον ζωῃ ἀφίαι. Καὶ γὰρ τὰ ὄκεινησ ὄκγονα
ἔαπι κθ μὲν, ὡσ ζῶν τα· ὅαν δ' ἄμ ὄρ hι τί· σε μ ὡσ πάν υσι γᾶι·
ταυτὸν δὲ καὶ οἱ λόγοι· δόξαισ μὲν ἂν· ὡσ τι φρονοῦ τασ αὐτοῖσ
λἓγειν· ὅαν δὲ τι ὄρ hι τῶν λε γομἐ νων μ υλόμ ηνοσ μαθἠν· ὄμ τ'
σημαί νει μόνον ταυτὸν αἰἠ· ὁ τἂν δὲ ἅπασ νε αφ hι, καὶ λιμ δἠτ ζ
μὲν· σαν τα χοῦ τωῶσ λόγοσ ὁμοί ωσ παρὰ τοῖσ ὅσαι ἴσασι μ· ὡσ
δ' αὔλωσ. παρ οἷσ οὐ δὲν προσ ηκει· καὶ οὐκ ἐοί κασ ιν λἓγειν· οἷσ
δἠλ ον καὶ μἠ· σλημ μ ολούμ ηνοσ δὲ καὶ οὐκ ὄρ δί κ hι λοι δορ hι
θεισ. τοῦ πρ ὸ αἰἠ δεῖ ταμ ο hι θοῦ· αὐτὸσ γὰρ. οὐτ' ἀμ ύναισθαι,
οὔτ' ὠφ hι θἠσαι δ ὡσ αὐτὸσ ἀὐτοῖ: καὶ ταὐτ' ἀσοι ὀρ θότ ατα
εἴρ hι ται: τί δ' ἄλλον ὁρῶ μὲν λόγον τούτου ἀδελφὸν· μ hιόν
ωσ τοῖ σπρ όπ ωι τὸ μ ί μ ημα. καὶ ὁσ ωῶν ἀμ εί νων. καὶ δ ὡσ αὐτ' ὀτ ε
ρωσ τούτου φύ σαι: τί ν' ἀ τοὐτ ον καὶ πῶσ λἓγειο μ μόν ον:
ὃσ μὲν ἴσοι σημ εῖο γρ άψ ασθαι. ὄμ τ hι τοῦ μαν θάν οντοσ τυχ hί·
δ ὡσ αὐτὸσ μὲν ἀμ ῶν αι ἑαυτῷ· ἴσοι σημ εῖων δὲ. λἓγ ειν τὸ καὶ σ hι
μᾶλ λον πρὸσ ὃν δεῖ: τὸν τοῦ ἐί δότ οσ λόγον λἓγειο ζῶν τα καὶ
ὄμ τυχ ον· οὗ ὁ μὲν ἀρ αμ μὲν ὁσ. ἐί δωλον ἂν τι λἓγοι το δ' ἀκαί ωσ:
παν τα' πασ ι μὲν οὖν· τὸ δὲ δ hι μοι ἐί πε· ὁ νοῦν ἔχ ων γ ωσ ρ γοσ
ὃν αὐτ ρ μαί των κ hί δοι το καὶ ἐκ ἀρ παι μ ούλοι το γ ρ ἐσθαι· πό
τερα ωσυ δ hι ἀμ φ θέρουσ ἐισ ἀ δωνί δοσ κ hί πουσ ὁ ρῶν χαί ροι.
φθορ ὸν καλοὺσ ὄμ η μ ὲρ αισι μ ὸκτ ὸν μ ημ ο μ ὲρ ουσ· l' ἀ ταῦτα μὲν
δ hι παι δ ἀσ τε καὶ ὄρ τ hι ον χάριν δ ρ οί η ἀμ. ὅ τε καὶ ποιοῖ· σφ οῖσ
δὲ ἑαυ τοῦ δακ τ· τ hι γ ωσ ρ μ hι κ hι χρ ώ μ ημ ουσ ἀμ τέ χν hι. ἀσ εί ρασ
ἐισ τὸ προσ hί κον· ἅσ ποί η ἀμ ὑ μ ό δ οσι μ hιν ὁ σασ ἑαυ τ ὄρ μ. τ ὸ
λοσ λαμ ών των: οὕτ ωσ πουὸ σ ὠ κρατ ὲσ· τὰ μὲν ωσυ δ hι τὰ δ',
ὡσ ἕτ ερ ωσ ἀμ hι λἓγειο, ποιοῖ: τὸν δὲ δ hι κα ίω ν τ ὸ καὶ καλ ὸν
καὶ ἅσ θαι ὃσ ι σημ εῖα ἔχ ον τασ· τοῦ γ ωσ ρ μ οῦ φ ῶ μὲν l' ὑπ τον
νοῦν ἔχ αν ἐισ τὰ ἑαυτοῦ ωσ τ ρ ματ ων; l' ὄκ ι σα ύ γ ε: οὐ κ ἄρ ἅσ
ωσυ δ hι αὐ τὰ ὄμ ὑ δατ hι γε αὐ τ hι μ ήλ αμ hι ἀσ εί ρων δ hι α καλ άμ ων
μ εὐ λόγ ων· ἃ δ ὡσ ατ ὸν μὲν αὐ τοῖσ λόγ οισ ποι η θ hί ν· ἃ δ ὡσ ατ ὸν
δὲ ἴ καρ ὡσ τὰ l' λη θ ὲσ δ hι δάξ αι: οὐ κ ὸσ ω δ hι πό νει κόσ: οὐ γ ὰρ
ἀλλ ὰ τοῖσ μὲν ὄμ ηρ άμ ηνσ hι κ hί ποισ ὡσ ὄσ οι κε· ὅσ αι δ hι ἀσ χάρ ιν

πλημμελοῦ μένοσ δὲ καὶ οὐκ ὀρθῶσ
δορ hι θεῖ.

πρακτικὴ μὲν φρόνησις ἐστιν.

σωφρεῖ ταὶ μαίρατει· ὁ τὰρ δὲ μέρος ἐσταὶ τοὶ τὸ ὑπομνήματα θη
σαυρίζόμενος. εἶτο τὸ λιθίθιο γίρας ἐσταὶ ἴκητας ταὶ παντὶ
τοὶ ταυτὸν ἴχνος μετιόν τι. ὠσθήσεται δ' αὐτοὶ θεωρῶν
φυομένοις αὐπαλοῖς· ὁ τὰρ ἄλλοις παιδαίοις ἄλλας χρῶμας·
συμποσίοις τὸ ἄρ δον τὸ αὐτοῖς. ἑτέροις τὸ ὁ σωτοῦτο ἀδύ
φῶ. τὸ τὸ ἐκείνοις ὁ σ' ἐσταὶ κεν ἀν τι τούτων οἷος λέγων παίζων δῶ
ξῃ: σαγκαίλως λέγεις παραφαύλως σαὶ δι' ὧν σὺ κράτος.
τοῦ ἐν λόγοις δων αμβρόσιος σαὶ ζῆν. δι καιοσύνης τε ταὶ ἄλλων
ὧν λέγο σφρι μυθολογοῦντας· ἔστι γὰρ ὁ φίλος φαιδρός. οὕτως
σολὺ δ' οἱ μᾶλλον καλλίων σου δὴ πρὶ αὐτὰ μίμνεται. ὁ τὰρ τίς τὴν
δι αὐλητικὴν ἐτέχνη χρώμενος. λαμιὼν τιχὴν προσήκουσαν.
φυτάλιτο καὶ σφρίμετέωι σιν μισθὸν λόγου· οἱ ἐσταὶ τοῖς, τοῖ
τε φυτεύσαντι. ναὶ θᾶττον ἴκαροί τε ταὶ οὐχὶ ἄκαρποι· ἀλλὰ
ἔχοντος σφρίσαι ὁ θεὸν ἄλλοι ἐν ἄλλοις ἴσθεσι φυόμενοι.
τοὐτὰ εἰ ἀθάνατον σαρέχην ἴκαροί. ταὶ τὸν χρόνον ταὐτὸν
μορφὴν ποιοῦντος. εἶτο ὅσον ἀφῶ δι' ὧν ἀτὸν μάλιστα: σολὺ φέ
ρουσαι ταὶ ἥλιον λέγεις: μᾶλλον ἐκείνας τὴν δὴ ὁ φαιδρεδωρὰ
μεθαμείνας. τούτων ὁ μολογημένων: ταὶ ποίαν: ὧν δὴ
περιωυλήθη τὸ ἴδιον. ἀφικόμεθα εἶτο τόδε, ὁ ποσὸν τὸ
λυσιτελοῦν ὄνειδος ἐξεταίσαι μὲν τῶν τοῦ λόγου μέρος
περὶ. ταὶ αὐτοῦ τοῦ λόγου. οἱ τέχνη. ἢ ταὶ ἀρετὴ τέχνης
μεάρονται. τὸ μὲν οὖν ἐστὶ τέχνη. δι καιοσύνη. δι καὶ μοι δοκεῖ λόγον
σθαι μέρος: ἔνδοξον δή: παλιν δὲ ὑπομνησόμεθα. ποῦ
πρῶτον ἄπτο τότε αὐλήθη ἐκάσαμεν δὴ περὶ ὧν λέγ. ἢ
μέρει. κατ' αὐτὸ τὸ σαῦ ὁρίζεσθαι δῶν ἀπὸ γένη ταῦ. ὁρι
σάμενός τι σαὶ λιν κατ' εἶδη. μέχρι τοῦ ἀτμήτου τὸ μὲν
ὠσαὶ θῆ. περὶ τὸ τυχὸν φυόμενος δι' ἰδεῶν. κατα ταὐτὸν
τὸ προσαρμόττον ἐν δικαιοσύνη εἶδος ἂν εὑρίσκων. οὕτω
τιθῆς δικαιοσύνης τὸν λόγον. σοὶ κίλοι μὲν, σοὶ κίλοις
τυχὸν δ' παραρμοσίοις δίδου τὸν λόγον. ἁπλοῦς δὲ, ἁπλοῖς.
οὐ πρότερον δῶν ἀπὸν τέχνη ἐστὶν ὅταν καταδόσεν πέφυκε μετὰ
χειροθῆναι τὸν λόγον μέρος. οὐ τὸ τί πρὸς τὸ δι δούς ἂν. οὐ τέτι

πρὸς τὸ πεῖσαι. ὡς ὁ ὕστερος θεὸς μὲ μνημόνευε κἀγὼ ἡμῖν λόγος:
πᾶσι ταῦτα μὲν οὖν τοῦτό γε. οὕτω πῶς ἔφη: τί δ' αὖ περὶ τοῦ
καλοῦ λέγειν ἀρχὴν εἶναι. τὸ λόγου λέγειν τε καὶ μὴ φάναι. καὶ ὅπη γε
μόνον. ὅτι δ' Κλεινίᾳ τάδ' ὀνείδος. εἰ μὴ ἄρα οὐ δεδιήλεγκται.
πολλαχοῦ γε ὀλίγου ὕστερον: ταὐτὸν: ὡς ἔτε λυσιῶδες. τί
τὸ ἄλλως πως ποτε ἑαυτὸν μὴ μάχεσθαι; τὸ δημοσίᾳ μόνον
τι θεῖον σύμπαν μὴ πολιτικὸν μὴ μάθημα. καὶ μεγάλων τινὰ ὑπάρχοντα
μεμαθηκότα μὴ μοῦσαν καὶ σαφήνειαν. οὐ τοῦτο μὲν ὀνείδος τοῖς
μὴ φάσκουσι τὴν μοῦσαν καὶ σαφήνειαν. οὐ τοῦτο μὲν ὀνείδος τοῖς
μὴ φάσκουσι τὴν μοῦσαν καὶ σαφήνειαν. ὅτε μὴ. τὸ γὰρ ἀμφισβητεῖν καὶ
ναρδὶ καὶ ὧν τε καὶ ἀδίκων περὶ. καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν. οὐ
κόκκῳ φάγα τὴν αὐλητάν, μὴ οὐκ ὢν ὄνειδος εἶναι. οὐδὲ ἂν
ὁ παῖς ὁ χλοῦ αὐτὸ ὢν αἰσθάνοιτο: οὐ γὰρ οὖν: ὁ δὲ μὴ τοῖς
μὴ μεμαθηκόσι λόγοις περὶ ὧν. καὶ δι' ἃ τε μὴ μοῦσος πολ
λῶν ἂν ἄξιος εἶναι καὶ οὐδὲν ποτε λόγου ὑπομένοι οὐ
δ' ἂν οὐ μέτρου μεγάλης ἄξιον ὄντος δὴ σαφῆ εἶναι οὐδ' ἀληθῆ.
ὡς οἱ πολλοὶ μέμνηνται ἂν δ' ἂν αἱρέσεως καὶ διδαχῆς πάθους
ὑπὸ καὶ ὀλέχθησαν: ἀλλ' αὐτοῖς ὅτι αὐτῶν τοῦτο μᾶλλον ὄντος.
εἰ δ' τῶν ὑπομνημάτων ὑπὸ μὴ ποιμένων ὑπὸ. ὑπὸ δὲ τοῖς διδασκομένοις καὶ
μανθάνουσι χάριν λεγομένοις. καὶ τοῖς οὐ τινες ἀφορμένοις ὑπὸ τοῦ
χλοῦ περὶ δικαίων τε καὶ καλῶν ἀγαθῶν, ὑπὸ μόνοις λιμοῦμε
νος τόν, τε ὑπάρχειν εἶναι καὶ τέλεον καὶ ἄξιον ὄντος δλου
δεῖν δὲ τοῦτο τοιοῦτον λόγου. αὐτοῦ λέγεται. οἷον μὴ φάσκειν μὴ
σίονος εἶναι. πρὸς τὸν μὲν τὸν ὕστερον. ὑπὸ ὑπὲρ ὑπὸ ὑπὸ μὴ.
ὡς τοῦ εἰ τὴν τοῦτον ὑπὸ νομοί τε καὶ ἀδελφοὶ αἵματος ὑπάλ
λαισιν ἄλλον τυχαῖος κατασχέσεως ἔφησαν: τοῦτο δὲ ἄλλου
χάριν ἔφη ὑπὸν. οὗτος δὲ ὁ τοιοῦτος ἀνήρ. κινδυνεύῃ ἂν φαίνεται
εἶναι. οἷον ἐρῶ τε καὶ οὐ δυσχεραίνειν ἂν, σέ τε καὶ ὑμὲ νομέσθαι:
πᾶσι ταῦτα μὲν οὖν ἐγὼ μὲν οὖν μοῦλομαί τε καὶ δύχομαι ἀληθῆ: οὐ
κοῦν κίνδυνος ὡσαύτως μέτριος ἡμῖν τοῦ περὶ λόγων. καὶ οὐ τε
ὑπὸ ἀληθῆ φράζειν λυσίαν, ὅτι, μὲν κατανοήσαντε ὑπὸ τὸν ἡμῖν ὃν
μᾶλλον τε καὶ μονῳδόν. ἢ κοῦσαν μὲν λόγων. οἱ δὲ τε ἄλλον λέγειν
λυσίαν τε. καὶ ἢ πρὸς ἄλλου σὺν τίθησι λόγου. καὶ ὁ μὲν ὃ. ἢ πρὸς

ἄλλος ἀν ποίησιν τιλλῶν· τὴν ὃν ὁ δῆμος ὡς τέθηκε· τρίτον δὲ σὸ λόγον·
καὶ οὐ τὸ ὑπὸ πολιτικοῖς λόγοις νόμος τὸ νομάζων· συγγράμματα
ἐγραψεν· εἰ μὲν εἰδὼς τὴν ἀληθῆ ἔχα· σωφρόνησε ταῦτα· καὶ ἔχων
ωλησθεὶν εἰς ὄλαχον ἰὼν ὑπὲρ ὧν ἐγραψεν· καὶ λάχων αὐτὸς δωσάσ
τὰ γεγραμμένα φαῦλα ἀποδείξαι· οὔτι τῶν δὲ ἐωσωνυμίαν ἄρχοντα
δεῖ λέγεσθαι τὸν τοιοῦτον· ἀλλ' ὑφ' οἷς ἐωσοῦ δοκεῖ ὄκείνων· τί
νας οὖν ταὺς ἐωσωνυμίας αὐτοῖς ἐμεῖς· τὸ μὲν σοφὸν ὦ φαίδρε
καλῶ· ἐμοὶ γὰρ μέγα εἶναι δοκεῖ· καὶ θεοῖς μόνοις πρέπον· τὸ δὲ
ἰὴ φιλόσοφον ἰή τι τοιοῦτον· μᾶλλον τὰν αὐτοῖς καὶ ἁρμόττοι·
καὶ ὑπομέλεσθαι ἔχοι· καὶ οὐ δῆγα ἀπὸ τρόπου· οὐκοῦν
αὐτὸν μὴ ἔχον ταῦτα μάταιον ὄντα σωφρόνησεν· ἰὴ φίλτατον·
ἁμῶς καὶ τοῦτο ἁρέσκον ὑπὸ χρόνοις τοῖς ἄλλοις· κολλῶντα καὶ
ἀφαιρῶν· ὑπὸ δὲ κλοποιητῶν· ἰὴ λόγων συγγραφέα· ἰὴ νομοθέτα
φόνος προσφερεῖς· τί μήν· ταῦτα τοίνυν τοῖς ἀεὶ φράζε·
τί δὲ οὐ τοῖς ποιήσεις· οὐδὲ μὰ οὐδὲ τὸν σὸν ἑταῖρον δεῖ παρελ
θεῖν· τίνα τοιοῦτον· ἴσος κρατεῖ τὸν καλόν· οἷς τί ἁπαγγελῶ
ὧδε σοῦ κρατεῖ· τίνα αὐτὸν φιλήσομεν εἶναι· νέος ἔτι ὦ φαίδρε·
ἴσος κρατεῖ· ὁμολογοῦμαι κατ' αὐτοῦ· λάθρα ἐθέλω·
τὸ ποῖον δή· δοκεῖ μοι ἁμείνων ἰὴ κατὰ τοὺς ὑπὲρ ἡλίου εἶναι
λόγους τοὺς τῆς φύσεως· ἔτι τε· ἰὴ ὑπὲρ μικρῶν τέρων κεκραῦσθαι·
ὡς ἂν οὐδὲν ἀνάγκη τὸ θαυμαστὸν προϊούσης τῆς ἡλικίας·
εἰ περὶ αὐτοῦ τὸ τοὺς λόγους οἷος μὴ ὦν χαρεῖ· πολλὰ μὴ παί
δων διαφέρει τὸν πάλαι ποτὲ ἀτεχνέων λόγων· ἔτι τὸ ἑαυτοῦ
μὴ λάβοχρήσαι ταῦτα· ὧν μείζον δεῖται ἀπὸ φαίδρε μὴ θαῦτε
ρον· φιλόμαθε ὦ φίλε· ὃν ἐ αἰεὶ τὸ φιλοσοφία· τῆς τοῦ ἀνδρὸς
διανοίας· ταῦτα δὴ οὖν ἐμὲ μὲν παρὰ τὸν δεῖνα θεὸν μὴ σ
ἐμοὶ ὧν δικαίοις ἴσος κρατεῖ ἐξωθέλω· οὐ δὲ ἐκεῖνα ὡς σοὶ σ.
λυσίαν· ταῦτα ἐάσαι· ἀλλὰ ἴωμεν· ὡς εἰδὴ ἐστὶ θερμὸς ἱππο
τρόπου γέμειν· οὐκοῦν ὑπαίνωμεν· ὡς ἐκεῖνος τοῖς δὲ σοφοῖς·
τί μήν· ὦ φίλε παῖ τε καὶ ἄλλοι ὅσοι τῆδε θεοί· δοίητέ
μοι καλῷ γενέσθαι τὰν δόθεν· ἔξω δὲ ὅσα ἔχω· τοῖς ἐντὸς
εἶναι μοι φίλα· πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν· τὸ δὲ χρυσοῦ

πλήθος. εἰ μὴ μοι. ὅσον μήτε φθόνειν μήτε ἀγεννῶς αὐτὸ ἄλλος. μὴ
ὁ σὸς φρόνημα. ὅτι ἄλλου τοῦ δύο μεθ' ἁρμονίας. ἐμοὶ μὲν γὰρ. μεμέρισ
μένων κτήματα. καὶ ἐμοὶ ταῦτα σωθήσεται καὶ γὰρ τὰ τῶν φίλων.
ἴσα μέν:—

φαίδρος ἠ περὶ καλοῦ.

πλάτωνος ἀλκιβιάδης ἢ φύσεως λόγος

Ὦ παῖ Κλεινίου. οἶμαί σε θαυμάζειν. ὅτι πρῶτος ἁρμοσάμενος
νῦν ὑπομένω. τῶν ἄλλων ὡσαύτως μεμνημένος οὐκ ἀπαλλάττομαι
μαι. καὶ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι. διὰ χρόνου ἐνίοτε ὁμιλοῦσι τοῖς ἀγαπωμένοις.
ἐμὲ δὲ τοσοῦτον ἐᾶν. οὐ δὲ προσεῖπον. τούτου δὲ τὸ αἴτιον.
νῦν μὲν οὐκ ἀνθρώπινον. ἀλλά τι δαιμόνιον ἐναντίωμα.
οὗ οὐ τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπιχειρῆσαι: μοι δέπω δοκεῖ κεῖ
ναι ἐναντιοῦσθαι. οὕτω προσβλητέον θεῷ τὸ δὲ εἶμι. καὶ τὸ
λοιπὸν μὴ ἐναντίωσε σεαυτῷ. ἐγὼ δὲ οὖν κατανενόηκα
ἐνταῦθοι τοῖ χρόνῳ σκοπούμενος. ὡς πρὸς τἀληθῆ ἐναντίος
ἐχεῖ: τῷ γὰρ ἐνθυμεῖσθαι καὶ μεγαλοφρονεῖν. οὐδεὶς οὕτ
ὢν χεῖρ ἀληθεῖς τοῖ φρονήματι ὑπεῖσιν. πέφυκε. τὸν δὲ
λόγον ὃν ὑπὲρ πεφρόνηκας. ἐθέλω διελθεῖν. οὐδενὸς φαύ
λου ἂν ἐναντίον εἶναι. εἰ σοὶ οὐδέν. τὰ γὰρ ὑπάρχοντα σοὶ με
γάλα εἶναι. ὡς ἐμὲ μηδενὸς δεῖσθαι ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρξά
μενον. τελευτῶντα εἰς τὴν τυχήν. οἱ εἰ γὰρ δεῖ εἶναι προσθεν
μένων. καὶ πλούτου καὶ μέγεθος. καὶ τοῦτο μὲν δεῖ παντὶ δῆλον
εἶναι. ὅτι οὐ τεύξῃ. ὧν ἐπιθυμήσας τῶν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ πολλῶν
ἐνίων. οὐδὲ μεγίστων. τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἐν ἐνταῦθα. πρὸς τε σοὶ φίλους καὶ ἡμῖν εἰσὶν εἶναι
πρὸς τὰ τρόπου καὶ ἀρίστους. οἳ ἔστι δοῦναι. ὑπὲρ ἐμοὶ ἐναντίωμα. τούτων δὲ τοῦτ
ἐστὶν μεγιστον. οὐ δεῖ χείρους. οὐδὲ ἐλάττους. ἐμὲ παῖ τῶν δὲ
ἄλλων ἐστὶν μείζω οἷ εἰσοὶ δοῦναι ὑπάρχειν. περικλεᾶ τὸν
ὄνειπον. μείζω οἱ εἰσοὶ δοῦναι ὑπάρχειν. περικλεᾶ τὸν
ἐμὲ ποιήσειν. ἢ ὑμᾶς ἐκείνους ἐπαινεῖν. ἐν ἐνταῦθα
ξαν. θ' ἵππου. οὐ ὁ πατὴρ ἐμοὶ τρόπον καταλιπεῖν σοὶ τε καὶ τοῖ
ἀδελφοῖ. οὐ οὐμόνον ἐναντίοι δε τοῖ πόλλ' δοῦναι φράττειν

∴ οὐ προσωνόμασα:

∴ τὸ ἀπαρέσκειν ἀεὶ ἐμοὶ ἁρμόττει λέγειν ὁ πορδὲ μοῦ δαιμόνιόν καλεῖ τὸ μεταμελεῖσθαι τὸ ἁμαρτίου μόριον τοῦτο ὃ δ' ὅλον ποιεῖ καὶ κεῖνος μὴ ἀεὶ ταὐτὸ τῇ θείᾳ δυνάμει κελεύειν:

ἐν οὐ χρὸς καὶ πρότερον αὐτοῦ πεποιημένου. ἀλλὰ καὶ παραπλήσιαπ κὸς ἐστιν ὁ κατὰ σωμάτων ὡς κελεύει πάλιν ὡς κελεύοντος πόλλ' αὐτὸς βούλεσθαι:

προεῖπ τὸν ὑπαρχοντα τὰ
ἀλκιμαίδη. μεμαίλω
ἐῖναι ἀπὸ τοῦ σώματος
ἀρξάμενα τὰλυπτοῦντα
ἐισ τὴν ψυχήν. καὶ λέγ
ξ προστίθησι τὸν ὄκτόσ:-

ὅτι ἀμουύλη ται. ἀλλ ὅμπαύσι τὴι ὄλλά δη. καὶ τοὺν παρώρα μὲν
πολλοῖσ καὶ μεγάλοισ γέγνεται. προσθήσω δὲ. καὶ ὅτι τοὺν ὀλονύσιον.
δοκεῖσ δέμοι ἔσι τούτοισι. ἡ κίασα μεγαλοφρονεῖν. Κατὰ παύτα
δὴ ταῦτα. σύτε μεγαλαυχούμενοσ κεκράτηκα τοὺν ἀνδραποδῶν.
ὄκεῖνοί τε ὑποδεέστεροί ὀντεσ. ἐκράτησαν. καὶ οὐ ταῦτ' οὐ
λελήθαμεν. ὁ ἄνδρ δὴ ἔνοι λόγ. ὅτι θαυμαίζῃ τί διαφοούμενοσ
ποτε. οὐ καταλλάττομαι τοῦ ἀνδροσ. καὶ ἡνίκ' ἔχομεν ἐλπίδα
ὑπομένων. τοὺν ἄλλων πεφυγότων: καὶ ἴσωσ γε ὦ σώκρατεσ
οὐ κοίσθ' ὅτι σμικρὸν μεν ἔφθησε. ἐφὼ γάρ τοι ἔμελλον πρὸσ
τοροσσοι προσβαλεῖν. ταυτὰ ταῦτ' ἔρεσθαι. τί ποτε καύλη. καὶ
ἐσ τί ναι ἐλπίδα λαμπλέωσιν. ὑμοχλεῖσ με αὖ ὅπου ἂν ὦ, ἐωῖμεν
λέγοντα παρῶν. καὶ οὐ τί γὰρ θαυμαίζω. ὅτι ποτ' ἐστὶ τὸσὸν
πρᾶγμα. καὶ τί διαπάρ που θοίμεθα: ἀλλ οὐσίαι μὲν ἄρα μοι ὡσ τὸ
εἰκὸσ προθύμωσ. εἰ πεπρᾶσθαι ἔσι θαμεῖσ εἰ διὰ ταῦτα οὐσῶν.
τί διαφοούμαι. καὶ ὡσ ἀληθῶσ ὑπεριμέμνημαι τί λέγω: ἀφ'
ὑμῶν οὖν. ἀλλ' ἀληθῶσ: ὁρᾶτε δή. οὐ γάρ τοι εἰ ἦν ἀθάνατοσ ἡ
ἀνδρεία μόνη λίγ' ἐγώμην. οὐ τοιαύτη μόνη καὶ ἄλλη
ἀλήθεια οὐ γάρ: λεκτέον ἄρα ἦν. ἔχειν δὲ μὲν οὖν πρὸσ
ἀνδρα οὐχ ὅτ' τον ἀνδρατῶν. προσφέρεσθαι δραστήν. ὁμοσ
δὲ τολμητέον φράσαντα τὴν ἐμὴν διάνοιαν. ἐφὼ γὰρ ὦ ἀλκιμ
αίδη. εἰ μέν σε ἑώρων ἀνοήτῳ δὴ διηλέγεσθαι ἑαυτῷ ἦν. καὶ
οἰόμενον δεῖν ὑπὸ τούτοισι καταισχύνεσθαι. σαύλαν ἂν ἀπολιπὼν
τοῦ ἀνδροσ. οὐδὲ δὴ ἐμαυτὸν πείθω. μᾶλλον δὲ ἕνεκα αὐ κατη
γορήσω διαμολήματοσ αὐ. πρὸσ αὐτὸν σέ. ὦ ἑταῖρε ἡνίκα. ὅτι
προσέχομεν σοὶ τὸν νοῦν διατελοῦμεν. δοκῶ γάρ μοι ἤδησ
σοι εἶπον θεῶν. ὦ ἀλκιμαίδη. σὺ τὸ ἐρώμενοσ ἐμοῦ ἔχον
αὐτῷ ἔχει. ἡ αὐτὶ καὶ τεθράψεσθαι. εἰ μή σοι ὑπῆν ἐμὲ μὴ ζῶν
κτήσασθαι. δοκεῖσ ἄρα μοι ὑλέσθαι τε θανάσιμα. ἀλλ αὐτῷ ἔστι
τί μοι δὴ ποτε ἐλπὶ δὴ ζῆν. ἐφὼ φράσω. ἵν' ἡδὺ θαὐτὸν
εἶσ τὸν αὐθρώπειον δὴ μόνον ἀναβλεπόμενοσ. τοῦτο δὲ ὑφορᾶσθαι.
μᾶλλον ἢ μεθ' ὑμῶν ὀλίγων. ἀναβλεπὼν δὲ. ὑμᾶσ ἔχεσθαι αὐθρώ
ποισ. ὅτι ἄξιοσ εἶ τιμᾶσθαι ὡσ οὐ τὸ περὶ κλεῖσ οὐ τὸ ἀλλοσόθι.

311v

τῶν πόντε γενομένων. καὶ τοῦτο ἐν δείξαιμι σε μᾶλλον
νομίσεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐὰν δὲ ἐν δυσὶ μόνοις· καὶ ἐν
τοῖς ἄλλοις ἅπασι· καὶ οὐ μόνον ἐν ἅπασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς
βαρβάροις. ὅσοι ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν οἰκοῦσιν ἠπείρῳ. καὶ εἰ αὖ
σοι εἶποι ὁ αὐτὸς οὗτος θεός· ὅτι σὺ τοῦτο δεῖ δοκεῖν σαφῶς εἶναι
ἐν τῇ τυραννίδι· ἵνα μὴ ναυτέρως δὲ ἔχῃς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν οὐκ ἐξέσται σοι οὐ
δὲ ἐὰν θέσθαι τοῖς ἐκεῖ πράγμασιν· οὐκ ἂν αὖ μοι δοκῶ ἐθέ
λειν· οὐδὲ ἐὰν τούτοις μόνοις ζῆν· εἰ μὴ ἐμπλήσειε τοῦ σοῦ
ῥήματος καὶ τῆς σῆς δόξης αἰσχρῶς. ἐὰν πάσῃ σοφίᾳ ἐπᾖν
αὐτοῦ· καὶ ὅτι μᾶλλον θεὸς κύριος καὶ ἄρχων· μὴ εἶναι θέσθαι οὐδὲν ἂν
ἀξιοῦν λόγου ἐνθυμηθῆναι· ὅτι μὲν οὖν ἔχασ τῶν τῆν τῇ ἐλπί
δων· ὦ Σώκρατες οἶμαι ἐγὼ ἱκανῶς ἐπιδεδεῖχθαι· εἰ δέ τι ἄλλο
σοὶ δοκεῖ ἐνδεῖν ἐρώτα καὶ ἐξέτασον· ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς ἔτι ἐπιδεῖξαι
ἐμοὶ τοῦτο· μὴ ἐπιχείρει ἀλλὰ δὸς ἐμοὶ τὸν λόγον ἵνα τελευτήσω
ἐγὼ τὸν ἐμαυτοῦ λόγον· ἐὰν δὲ ἔτι ἔχῃς ἐπιδεῖξαι ἐμοὶ τοῦτο· μὴ ἐπιχείρει ἀλλὰ δὸς ἐμοὶ τὸν λόγον ἵνα τελευτήσω
ἐγὼ τὸν ἐμαυτοῦ λόγον· ἐὰν δὲ ἔτι ἔχῃς ἐπιδεῖξαι

τελ° τοῦ προοιμίου:

ὧν τοῦ θεοῦ τὸ πρόσωπον τοῦ Δαναλόμου κεφάλαιον· τὸ δὲ παλλάτιον τὸ τῆς διπλοΐδος τὸ μεταφρένιον ἁρμόσαν ἐστὶ δὲ ὀλθικόν:

ταῦτα διανοήματι· πόσα διανοοῦμαι ἔασαι· καὶ ἀμυσοῦ οὐ καμνήσιτο· ἔχασλφειν;: ἆρα σφωτοῖσι εἴτινα ἐχθεὶ πάμλόγον μακρὸν· οἷόνσε δὴ ἀκούειν εἴθισαι· οὐ γὰρ ἔαι τοι οὗτον τὸ ἐμὸν· ἀλλ' ὅμ δεῖ ξασθαι μήσοι ὡσ φοίμαι οἷοσ τ' ἀμφήμ ὅτι ταῦτα οὕτωσ ἔχα· ἐὰν δ' ὃ μόνον μοι ἐθελήσιμος ἀρχὴ ὑπηρέτησαι: ἀλλ' εἰμὲ δὴ μὴ χαλεπὸν τιλάβοισ τὸ ὑπηρέτημα· ἐθέλω: εἰ χαλεπὸν δοκεῖ τὸ ἀποκρίνασθαι ταῦτα σφωτόμεμα; οὐχαλεπόν: ἀπόκρινου δή: σφώτα: οὐ κοῦν σὸσ διανοοῦ μέμουσουταῦτα σφωτῷ· αὖ φημίοτ διαμοεῖσθαι: ἔασ εἰμοὐλόγουτοσ· ἵνα καὶ εἰδῷ ὅτι καὶ σφεῖσ: φέρε δή· διανοοῦμαι γὰρ ὡσ φόφημι παρισόν σε συμμουλεύσομ αὐθηναίοισ· ὅμ τοὶ σὺ πολλοῦ χρόνου· ἆρ οὖν μᾶλλον τόσου ἵ σ' αἰσχίω τὸ μῆμα· λαμόμενοσ σφοι μῶν ὧ ἀλκιμωάδη· ὥσει δή σφρίτινοσ αὐθηναίοι διανοοῦνται μουλεύεσθαι· ἀμίασασαι συμμουλεύσομεν· ἆρ' ὥσει δή σφρὶ ὧν σὺ ἐοίασασαι μᾶλλιον ἢ οὗτοι, τί ἂν ἀποκρίναιο: εἰ τοιμὲ ἂν δή που σφρὶ ὧν οἱ διαμᾶλλιον ἢ οὗτοι: σφρὶ ὧν ἆρ' εἰ δοκοσ τυγχάνεισ· ἀμαθοὶ σύμμουλοσ ἦ; ποσο γὰρ οὔ: οὐ κοῦν ταῦτα μόνον οἶσθα· αὖ παράλλων ἔμαθεσ· ἢ αὐτοὶ σ' ἐξεύρεσ: τοῖα γὰρ ἄλλα: ἔαιμ' οὖν ὅποσ ἂν ποτε ἔμαθεσ τί ἢ ἐξεύρεσ μήτε μαρτάφην ἐθέλων μήτε αὖ τοὶ ζητᾶν; οὐ κέαι: τί δέ ἢ θέλησασ ἂν ζητήσαι· ἢ μαθὼν αὖ τοὶ σασθαι αἴου; οὐδητά: ἆρ' αὖ νῦν τυγχάνεισ τοι σαύμεμοσ· ἢν χρόνοσ ὅτε οὐχὶ ἐὶ δεῖμα: ἀνάγκη: ἀλλ' αὖ μὴν σ' ἄγε μεμάθηκασ· σχεδόν τι καὶ σφὸ οἶδα· εἰδῆσι δὲ μὲ λέλησθον· φημέ· ἔμαθεσ γὰρ δὴ σύγε κατὰ μῆμα ἐμὴν· γραμματα· καὶ κιθαρίζειν καὶ σαλλαίειν· οὐ γὰρ δὴ αὖ λαθὼν με ἢ θέλεσ μαθεῖν· ταῦτ' ἔαιν αὖ οὐ τοὶ σασαι· εἰ μή που τί μαν θάνων λέλησθασ δμέ· οἶμαι δὲ οὔτε μὲ μύκτορ οὔτε γε μεθ' ἡμέραν ἐξ ἀνὴρ δοθεν: ἀλλ' οὐ σεφοίτη καὶ εἶσ ἄλλον· ἢ τούτων: πότερον οὖν ὅταν περὶ μεμνεάτον αὐθηναίοι μουλεύωμαι

ποσ ἀν ὀρθῶσ γράφοιεν. πότε ἀν αστιόνι αὐτοῖσ συμβουλεύσομεν;
μὰ δι' οὐκ ἔφη γε: ἀλλ' ὁπόταν περὶ κρυμάτων ἐν λέγωσι; οὐ δαμῶσ:
οὐ δὲ μὴν οὐ δὲ περὶ παλαισμάτων γε ἃ φασι κουλεύεσθαι ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ: οὐ μέντοι: ὁπόταν οὖν περί τινοσ κουλεύσωνται:
οὐ γὰρ που ὁπόταν γε περὶ οἰκοδομίασ: οὐδὲ μὰ τα: οἱ οἰκοδόμοι γὰρ
ταῦτά γε, σοὶ μὴ βέλτιον συμβουλεύσῃ: ναί: οὐδὲ μὴν ὁπόταν
περὶ μαγειρικῆσ κουλεύωνται; οὔ: μαλιστα γὰρ ἂν ταῦτα
ἀμείνονα ἴοι σύ: ναί: ἐὰν τε γε σμικρὸν ἴῃ μέγασ ἴῃ. ἐὰν τε
καλὸσ ἴῃ αἰσχρόσ. ἔτι τε γένναιοσ ἴῃ ἀγεννήσ: πῶσ γὰρ
οὔ: εἰ δὲ τοσοῦτον γε οἷόν τε περὶ ὑκαίασου ἴῃ συμβουλῇ. καὶ οὐ
πλουτοῦντοσ: πῶσ γὰρ οὔ: ἀλλ' ἐὰν τε πένησ ἐάν τε πλούσιοσ ἴῃ ὁμοίωσ. οὐδὲν διοίσει οὐθενὶ οἷσ. ὁπόταν περὶ
τοῦ ἐν τῇ πόλει κουλεύωνται. πῶσ ἂν μαίνοιεν. ἀλλὰ
βητέον σοι εἶναι τὸν συμβουλον: εἰκότωσ γε:
ὁπόταν οὖν περί τινοσ σκοποῦνται. τότε οὐ ἁμαρτάνουσι. ὥσ
συμβουλεύσων ὁρθῶσ ἂν ἀναστήσαι: ὁπόταν περὶ τοῦ αὐτοῦ
πρᾶγμάτων. ὥσπερ Κρατῆτ: τοῦ περὶ μαυτικῆσ λέγειν. ὁ
ποίασ τινὰσ χρὴ αὐτὸν τὰσ μαντικὰσ ναυτικὰσ εἶναι; οὐκ ἄν φαίη
ὥσπερ Κρατῆτ: ναυτικὰσ γὰρ οἷμαι οὐ κτᾶσθαι. τοῦτ' ἄν
τιον. ἢ ἄλλο τι: οὐ κἀλλὰ τοῦτο: ἀλλὰ περὶ ποίασ τῶν
βουλῶν λέγειν ὀρθῶσ μαντικόν. ὁπόταν κουλεύωνται: ὁπόταν
περὶ πολέμου ὥσπερ Κρατῆτ. ἢ περὶ εἰρήνησ. ἢ περὶ ἄλ
λου τοῦ. τοῦτο τὸ βούλευμα ὀρθῶσ μαντικόν: ἆρα λέγεισ
ὁπόταν κουλεύωνται, πρὸσ τίνασ χρὴ εἰρήνην ποιεῖσθαι.
καὶ τίσι πολεμεῖν. καὶ τίνα τρόπον: ναί: χρὴ δοῦναι χοῖσι βέλ
τιον; ναί: καὶ πότε ὁπότε βέλτιον; πάνυ γε: καὶ τοσοῦ
τον χρόνον ὅσον ἄμεινον; ναί: ὃν κουλεύσῃ πρὸσ ἅπαν
ναίσι τίσι χρὴ πρὸσ παλαίειν. καὶ τίσιν ἀκροχειρίζεσθαι.
καὶ τίνα τρόπον. οὐ ἄμεινον ἂν συμβουλεύοις. ἢ ὁπόταν
δοτρίνῃσ: ὁπόταν δοτρίνῃσι δήπου. ἔχοιεν οὖν ἄν πάνυ πρὸσ
τιμωρόν ὁπόταν δοτρίνῃσι συμβουλεύσῃ ὁρῶν δῆτα πρὸσ πα
λαίειν: καὶ οἷσ μή: καὶ ὁπότε: καὶ τίνα τρόπον. λέγε δὲ

πῶσ τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἂν ἀνθρωπον ἀναστάντα προσέρου
χήν σοι ἀγαθὸν εἶναι τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἄρχοντα ἢ ὅλωσ ἀκρατῆ
τὸν ὄχθον μετὰ ἄλλου μηδὲν ἀναβῆ-

τὸ τοιόνδε· ἆρα τούτοις δεῖ προσπαλαίειν οἷς ἥδιστον· λῆρος· ναί· ἆρα καὶ τοσαῦτα, ὅσα ἄμεινον; τοσαῦτα· οὐκοῦν καὶ πότε ὅτε ἄμεινον; παγκάλως· ἀλλὰ καὶ πῶς καὶ ἄνδρα ταῦτα διαλήθειν ποτὲ πρὸς τὴν ὁμιλίαν καὶ μάχην· δεῖ γάρ· οὐκοῦν πότε ὅπότε ἥδιστον; ναί· καὶ τοσαῦτα ὅσα ἥδιστον; φημί· τί οὖν· ἔστιν μὴ ἥδιστον μὲν ὂν νόμῳ δὲ ἐναντιώτερον τοῦτο κινδυνεύειν πρὸς τὴν ὁμιλίαν ἢ τοῖς προσπαλαίειν· τί μήν; τὸ δὴ τοῖς ὀρθῶς κινδυνεύειν ἥδιστον· ὃ αὖθις φῶ τὸ δὴ τοῖς παλαίειν· καλῶ μὴν αὐτὸ κόν· οὐ δὲ δὴ κἀκεῖνο τί καλεῖς· οὐκ ἔννοιμαι ὃ λέγεις· ἀλλὰ πειρῶ ἐμὲ μιμεῖσθαι· φῶ γάρ που ἀπεκρίνω μὴν τὸ διὰ παντὸς ὀρθῶς ἔχον· ὀρθῶς δὲ μή που φῶ κατὰ τὴν τέχνην μηδέν· τί οὖν; ναί· τί δὲ τέχνη οὐ μὴν αὐτὸ κλίνω; πῶς δ' οὔ; φῶ δεῖ που· τὸ δὴ τοῖς παλαίειν ἥδιστον μὴν αὐτὸ κόν· εἰ πῶς γάρ; οὐκοῦν καλῶς; ἔμοιγε δοκεῖ· ἴθι δὴ καὶ σύ· σκόπει γάρ ἂν που καὶ σοί, τὸ καλῶς διαλέγεσθαι· εἰ πέ πρῶτον· τίς τί τέχνη λέγω τὸ κιθαρίζειν καὶ τὸ ἄδειν καὶ τὸ ἐννοεῖν ὀρθῶς· σωφρόνως τίς καλεῖται· οὐ πῶς δίδωσιν ἁπτέον; οὐ δῆτα· ἀλλ' ὃς δὲ πάρεσθ· τίνα δὴ θεὰν λέγεις τὴν τέχνην· ταῦτ' οὐσίαν ὃς σὺ κρᾶς τὸ λέγειν· φῶ γε· ὅρα δή· τίνα σὺ πάντων ἔσεσθαι μνημονικώτερον τέχνης ἑκάστης· μουσικὴν ἔφη· τί οὖν τὸ κατὰ ταύτην ὀρθῶς μηδὲν ἐστιν· ὃ αὖθις δὴ φῶσι τὸ κατὰ τὴν τέχνην δὴ φόνον ὀρθῶς· τὴν μὴν αὐτὸ κλῶ· καὶ οὐ δήπου οὕτως ἔνται θαυμαστοί· τί φής· πῶς οὐκ ἐστιν· μουσικοὶ δοκεῖ· ἔν λέγω· ἴθι δή καὶ τὸν πολεμικὸν ἥδιστον· καὶ τὸν ἐπιρρήμην ἄνδρα· τοῦτο τὸ ἥδιστον· τί ὄνομα ἔχει· ὃ αὖθις δὴ φῶ ἐφ' ἑκάστου δεῖν τοῖς ἀμείνοσι ὅτι μουσικόν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου· ὅτι μὴν αὐτὸ κόν· παρὸ δὴ καὶ ἔνται θαυμαστὸν τὸ ἥδιστον· ἀλλ' οὐ παντὶ ἔχοι ἀλλὰ μόνῳ τῷ χρόνῳ· εἰ μὴ πόθεν λέγοντα καὶ συμβουλεύοντα τοῦτο τοῖς τί ὧν ὅτι ἥδιστον τόδε τοῦδε· καὶ νῶν καὶ τοσοῦτον· ἔστιν ὅτε τί τὸ ἄμεινον λέγεις· ὃ ἀλκιβιάδη· πρὶν μὲν

τούτων ἔχειν εἰπεῖν· ὅτι τὸ μὲν ἕτερον· καὶ τοῦ προσποιεῖ-
ται τὸ εἶναι; καὶ συμφωνεῖσθαι ἀμφισβητοῦσι σοὶ ἐμοί· τούτου
δὲ φωμὲν καὶ τὸ ἕτερον τιθέναι· ἐὰν μὴ ἔχῃς εἰπεῖν οὗ καὶ χρὴ
μεῖζον εἶναι; ἢ οὗ καὶ χρὴ φαῦλα εἶναι; σκόπει δὴ καὶ πρόθυμος
εἰπεῖν· πρὸς τί τείνει τὸ ἕτερον τοῖς εἰρημένοις τὸ φαῦλον ἄμεινον· καὶ
τὸ ἕτερον τοῖς πολεμίοις οἷον δή; ἀλλὰ σκόπει οὐδὲν αἰσχρὸν ἕτερον
οὐδ' ἀνόσιον ἐμοὶ δοκῶ πόλεμον ποιούμεθα, ὅτι ἐκ φίλων τῶν ἀλ-
λήλοις ἐσμὲν ἕτερον· ἕτερόν μέ θαι εἰς τὸν πόλεμον; καὶ ὅτι αὐτὸ
ὁμολογοῦντες τὸ ἕτερόν μεθα; φωμὲν ὅτι μὲν ἂν ἀπαντῶμεν τι
λίαν ἀδόμενοι. λίαν ἀπορούμενοι· ἔχω πῶς ἑκάστου τού-
των παίσχοντος. παρὰ φύσιν· τί διαφέρει πόλεμος εἰρήνης·
εἰ τὸ μὲν λῷστον σῴζεται τὸ δίκαιον τὸ δικαίως καὶ τὸ μὴ δίκαιον·
αὐτὸ τοῦτο· ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε διαφέρει· ὅλον τε καὶ παν-
τὶ οἷον ἀθηναίοις οὐ προὔκειτο συμμαχεῖν τοῖς πολεμίοις·
τοῖς αὐτοῖς δικαίως πρᾶξαι τοῦτο· ἀλλὰ καὶ τοῦτο διαφέρει· ὅτι οὐκ
ὁμολογοῦντος τοῦ θεοῦ δίκαιον· οὐ γὰρ μόνον τοῦθ' ὅσιόν
ἐστιν· οὐδὲ καλὸν δοκεῖ εἶναι· πρὸς ταῦτα καὶ
οὐ τοιοῦτον· τοῖς λόγοις ποιητέον· ἐὰν ἀνάγκη· ἀλλ' ὅτι οἷον
ὁμῶς δὴ φωμὲν κρεῖττον ἥττον· πρὸς τὸ πολεμεῖν καὶ μὴ· ἢ
οἷον δή· καὶ ὅπως· καὶ μή, τὸ δίκαιον τὸν
χαρίεν ὄν· ἢ οὔ· φαίνεται· ποῦ οὖν ὦ φίλε ἀλκιβιάδη·
πότερον σαυτὸν λάβωμεν ὅτι δίκαια ἐσμὲν τοῦτο, ἢ ἐμὲ
ἕλωμεθα μανθάνων· καὶ φοιτῶν ἐπὶ διδασκάλου· ὃς οὐδὲν
διδάσκει διὰ μηδόκαν τὸ δίκαιον τρόπῳ τε καὶ ἄν δίκαιον·
καὶ τί σε ἐστὶν οὗτος φράσον καὶ ἐμοί· ἵνα καὶ τοῖς φοιτηταῖς
προέχωμεν ἐμέ· σκόπει ὦ σώκρατες· μὴ τὸν φίλιον
τὸν ἐμὸν τε καὶ σὸν οἴῃ φωμὲν ἢ κτᾶσθαι ἢ ποιεῖσθαι μηδένα· ἀλλ' ἢ ποῖον
φῂς· τί δεῖ μὴ φῶμεν οὐ καὶ οἵους με ἀλλ' ὡς
φίλους εἶναι τοὺς δικαίους καὶ οὐ δικαίους; ναί, φῂς γε· εὖ ἴσθι·
ἀλλ' οὐ καὶ εὖ φρονοῦντας μοι· καὶ μάλα γε· ἃ ζητήσομεν· ἆρα
ζητήσαντες οὐ καὶ οἵους με; φωμὲν ἢ οἵους μηθένα με μὴ εἶναι·
εἶτα· οὐκ οἶδ' ὅτε εἴχομεν τοῦτο; καλῶς λέγεις· ἆρα οὖν ἢ πᾶν

ἀ πρὸς δὲ οὖ πρὸς ποιεῖται ἕτερα εἶναι.

διαφορὰ γέ τοῦτο ἕτεροι ἆρα διαφορὰ ἢ πῇ πρὸς τοῦτο τὰ δίκαια πρᾶττον τας.

τοῦτον τὸν χρόνον ὅτε οὐκ οἴου εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα;
φέρε πέρι αὐτῶν ζητῶμεν καὶ οὐκ οἴου εἰδέναι, ἢ οἶου. καὶ τὰ
λεγόμενα ἀπὸ κρίνου. ἵνα μὴ μαίνωνται οἱ δοῦλοι μήποτε: ἀλλ'
οἶμαι εἰδέναι: τρίτον δὲ ἴσως καὶ τέταρτον καὶ πολλάκις.
οὐ γοῦν τοσοῦτος; ἔμοιγε: ἀλλὰ μὴν τόγε πρότου. παῖε λίθους. ἢ γάρ;
ναί: τότε μὲν τοίνυν οὐκ οἶδα, ὅτι οἶου εἰδέναι: πῶς δ' οὐκ οἶσθα:
πολλοῦ κἀγὼ δέω σε δι' ἀλαζονείαν ἢ κόμπον τοῦτο λέγειν καὶ ἀηδῶς
καὶ ὁπότε ἀπορεῖν σε λέγοιμι. ἢ ἄλλων τινῶν παιδιὰν ποιοῖο.
οὐ γοῦν ἀπορῶν τοῦτο περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἀλλὰ πάνυ
ῥᾴδιόν τοι καὶ ἀδίκου ἔφη. καὶ ὃς ἀδικεῖ· ἢ οὐ καλῶς λέγω;
ἀλλὰ τί ἐμβλέπεις ποιεῖν ὃ σὺ κρατεῖς. ὁπότε τίς με ἀδικεῖ:
οὐδ' εἰ τύχοις ἅμα ὧν ἔφης ἀδικοῖο ἔφης μή: τοῦτο λέγεις τίνος
χρήσοι εἶναι; μανθάνω δ' ἀλλ' οὐκ ἐμμένω ἔμοιγε. ἀλλὰ σαφῶς ἔτι μᾶλλον
σκόπει τί λέγω: οἶου ἄρα ἐστὶν ἁμαρτάνεσθαι καὶ πάσχειν ἃ νῦν δὴ
ἔφην. τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα: ἔμοιγε καὶ λίαν μοι:
ὅταν ὁποῖοι χρόνοι ἐξ ὑμῶν. οὐ μὰ δῆτα ὅταν οἱοιπερ οἶου εἰδέναι:
οὐδὲ λίαν: τοῦτο οὖν ἄμφω ἐμοῦ. σκόπει· οὐ γὰρ ἐνίσει τοῦτον
τὸν χρόνον: μὰ τὸν δῆτα ὅτε σοφὸς ἐγένου. οὐκοῦν ἔμοιγε ἔφη:
ὑμῶν μὲν ἄρα οὐκ οἶσθα αὐτά: οὐ πάνυ φαίνομαι: ἀλλ' οὐ
μέντοι ἄρτι γε οὐδὲ μανθάνω, ὅπῃ οἶσθα εἰδέναι. εἰ δὲ μήτε
ὑμῶν μήτε ἐμαυτοῦ. πῶς οἶσθα καὶ πόθεν: ἀλλ' ἴσως
τοιοῦτόν σοι οὐκ ἐρωτᾶς ἀπεκρινάμην. τὸ φάναι εἰδέναι
αὐτὸς ἐξ ὑμῶν: τὸ δὲ πῶς εἰχόν: ἔμαθον οἶμαι καὶ φόβῳ
ἄρτι Β συλλόγῳ. ὑμῶν καὶ οἱ ἄλλοι: πάλιν εἶσι τὸν αὐτὸν λίθον λόγον.
παρ' αὐτοῦ φράζε καμοί: παρὰ τῶν πολλῶν: οὐκ εἶσα σου
δαίμονος δι' ἀλαζονείαν κατα φεύγεις. ἐγὼ τοὺς πολλοὺς
ἀφαιρῶν: τί δ' οὐχὶ καμοὶ δηλοῖ αὐτοί; οὐκοῦν ταὐτὰ
ταῦτα καὶ μὴ. καίτοι φαυλότερα αὐτὰ οἶμαι τῶν
δικαίων εἶναι· τί δ' οὐ σύγχωρεῖ σοι; ναί: εἶεν τὰ μὲν
φαυλότερα σύγχωροῦσιν ὑμῖν. τὰ δὲ σπουδαιότερα; οἶμαι
ἔγωγε: ἀλλ' οὐκοῦν πολλοὶ οἱ οὐκ εἰδότες δικαίων σπουδαιότερα
τοῦτο τί ἐστιν; ποῖα ταῦτα: οἷον καὶ τὸ ἑλληνίζειν. παρὰ

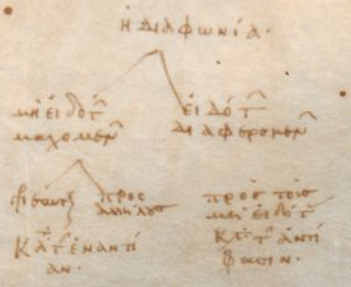
τὸ ἑλληνίζειν τριτόν·

ἢ τὸ τῇ ἑλληνικῇ κλῆσιν ἢ φωνὴν ὀνομάζειν ἐπὶ πάντων — οἱ πολλοί

ἢ τὸ ἀκριβῶς τὴν ἑλληνικὴν φωνὴν στοιχεῖοις τὴν ὀρθότητα τὴν ἐν τῇ προφορᾷ: — οἱ γραμματικοί

ἢ τὴν κυριότητα τὸ ὄνομα τὴν κατὰ φύσιν πρώτην κοινωνοῦσαν πράγματος ἀπονεμήν: — οἱ φιλόσοφοι

τούτων φῶμεν ὅμοιον εἶναι τὸν καλὸν ἐπὶ τοῦ καλοῦ καὶ οὐκ ἂν ἔχοιμεν ἐπὶ τοῦ καλοῦ ἄνθρωπον διδάσκαλον. ἀλλ' εἰς τοὐναντίον ἀφοροῦμεν. οὐκοῦν φίλιον. οὐκοῦν δίκαιον εἶναι διδάσκαλον καλοῦ; ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο μὲν ἄν τις θείη διδάσκαλοι καλοὶ οἱ πολλοί. καὶ διὰ καὶ ὅσα ὅμοια τούτοις οὐ τὸν εἰς διδασκαλίαν; τί μήν; ὅτι ἔχουσι περὶ αὐτά, οὐ χρὴ τοὺς ἄνθρωπους διδασκάλους ἔχειν; τί τοῦτο λέγεις; οὐ κοῖσθ' ὅτι χρὴ τοὺς μέλλοντας διδασκάλους ἀποφαίνειν, εἰδέναι; πάνυ γε; οὐκοῦν τοὺς εἰδότας ὁμολογήσομεν εἰδέναι; ναί; ὧν οἷς διὰ διαφέρειν τι. ταῦτα φήσομεν εἰδέναι αὐτούς; οὐδαμῶς; τούτων οὖν διδάσκαλοι οὐ πολλοὶ ἂν εἶεν; οὐδαμῶς; τί οὖν, δοκοῦσί σοι διαφέρεσθαι οἱ πολλοὶ ποιόν τι λίθους ἢ ξύλον; κἀν τι ναυπηγήσωνται, ἢ οὔ. ταῦτα ὁμολογήσουσι καὶ σοὶ ταῦτα ὁρμώσιν. ὃ τὰν μούλωμαι λαμβάνειν λίθον ἢ ξύλον, οὐ σὺ πάσσ' καὶ παῖ θὸ σαυτοῖς αὐτά; σχεδὸν γάρ τι μανθάνω, τὸ ὅλλυμι ἔφην δοῖ σασθαι, ὃ τι τοῦτο λέγεις. ἦ οὔ; ναί; οὐκοῦν εἰ μὲν ταῦτα οὗ ἂν βρέπῃ μόνον ἀλλήλοις τὲ ὁμολογοῦσι καὶ αὖ τοῖς αὐτοῖς ἴσα διαφέρειν καὶ δημοσίᾳ ἰδίᾳ τε ἀμφοτέροις ἀλλήλοις οὐ καμφισυλῆ τοῦ σῶμα. εἰ μὲν ταῦτα διδασκάλια ἂν τούτων τῶν πολλῶν; πάνυ γε; τί δ' εἰ μὴ ταῦτα ἀλλὰ καὶ τινὰ αὖ τῶν δρομικῶν τε καὶ μή; ἆρα οὐχὶ οἱ πολλοὶ τοῦτο ἱκανοὶ διδάσκειν; οὐδαμῶς; ἱκανὸν δέ σοι τὸ κύριον ὅτι οὐκ ἐπίστανται. οὐδὲ κρίνουσι διδάσκαλοι ἅμα τούτων, ὅτι οὐκ ἐπίστανται; οὐδαμῶς; τί δ' εἰ μὴ οὐδὲ ὁμολογοῦσιν ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν; ὁμοίως; τί δ' εἰ μὴ οὐδὲ ὁμολογοῦσι μόνον ποιοῖ ἄρ' οἱ ἅμα. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι; ἦ οὔ; ἆρα ἱκανοὶ ἂν ἡμῖν εἶεν διδάσκαλοι οὗτοι οἱ πολλοί; οὐδαμῶς; ἐὰν δ' ἄν σοι τὸ κύριον μὴ διδάσκαλοι οἱ πολλοί; οὐδαμῶς; ἐὰν δ' ἄν σοι τὸ κύριον μὴ μοχθηροὶ εἶεν ταῦτα διδάσκαλοι; ἆρα οὐκ ἂν ἀφροσύνης αὐτοῖς δίκαιον ἄφρονες εἶεν; ὁμοίως; τί δὲ δὴ νῷ περὶ τῶν δικαίων ἄφρονες

καὶ πραγμάτων· οἱ πολλοὶ δὲ κοινωνοῦσι ὁμολογοῦσιν αὐτοὶ ἑαυτοῖς
ἢ ἀλλήλοις; ἢ κἂν μὴ διὰ σοῦ κρανθῇ· τί δὲ μάλιστα περὶ
αὐτῶν διαφέρεσθαι; πολύ γε· οὐκοῦν οἱ μάγοι ποτὲ τὸ σεῖδλῆν
οὐδ' ἀκούσαι· σφόδρα οὖν διαφερόμενοι αὐτοὶ περὶ ἐμαυτῶν
καὶ ἐμοῦ· οὐκ ἄρα διὰ ταῦτα μάχεσθαί τε καὶ ἀποκτιμύνναι ἀλ
λήλους· οὐ δῆτα· ἀλλὰ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων· ἔφη
οἶδ' ὅτι καὶ ἐμὲ δύρακας· ἀδικήκασι γοῦν ἄλλοντὸ πολλῶν
καὶ ὀμήρου· καὶ ὁ διανήσας γὰρ καὶ ἴλιάδδος· ἀδικήκασι· πῶν
τας δή που ἀσώκρανθ'· οὐκοῦν πάντα σοι δοκεῖ ταῦτα περὶ
διαφορᾶς δικαίων τε καὶ ἀδίκων; ναί· καὶ αἰμαίχμιόν
οἱ θεμάστοι διαπαντὸς ἐν τῇδε διαφορᾷ· τοῖς τε ἀχαιοῖς καὶ
τοῖς ἄλλοις προσοίνεμον τρῶες καὶ τοῖς μὴ ἀμφὶ τοῖς πό
λεμον ὁλόκληρον καὶ τοὺς ὁμοῦ· ἀλλὰ θεὶ λέγω· οἶμαι δὲ
καὶ τοῖς θεραπαίνοις ἀθηναίοις τε καὶ λακεδαιμονίοις
ἐν ταῖς τῶν λοπαθαμούσης· καὶ τοῖς ἀμφὶ μενίππου κορωνέως
θηβαίοις καὶ ὅσοι περ κλεινίαν ἐβλάστησαν· οὐδὲ περὶ
ἑνὸς ἄλλου διαφορᾷ· ἢ περὶ τοῦ δικαίου τε καὶ ἀδίκου·
τοῦ θαυμαστοῦ καὶ τοῦ μὴ ἐν ἐκείνῳ ἢ γάρ· ἀλλὰ
θεὶ λέγω· τοιοῦτον οἶμαι φαμὲν εἶναι περὶ ὧν οὕτω
σφόδρα διαφέρονται· ὃ δὲ ἀμφισβητοῦντες τε ἀλλήλοις
τὰ ἀγαθὰ τοῖς σφᾶς αὐτοὺς θρηνοῦσιν; οὐ φαίνεται γε·
οὐκοῦν εἰς τοὺς τοιούτους διδασκάλους ἀφίξει, οὓς
ὁμολογῶ αὐτὸς μὴ εἰδέναι; ἔοικεν· πῶς οὖν εἰκὸς σε
εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα περὶ ὧν οὐ πλανᾷ·
καὶ οὔτε μανθάνειν φαίνῃ παρ' οὐδενός· οὔτε αὐτὸς ἐξευρών·
ἐκεῖνο ὃν οὐ λέγω· οὐ κεῖκός· ὁρᾷς αὖ τοῦτο σὺ καὶ ἐγὼ
ἢ πᾶσα ἀλκιμαΐδη· τὸ ποῖον· ὅτι ἐμὲ φῂς τοῦτο λέγειν·
τί δαί; οὐ σὺ λέγεις ὡς ἔστιν ἃ οἴεται περὶ τῶν δικαίων
καὶ ἀδίκων; οὐ μέντοι· ἀλλ' ἐγώ; ναί· πῶς δή; ὃς
ἔφη· ἐάν σε ἔρωμαι, τὸ ἓν καὶ τὰ δύο πότερα πλέω ἐστί·
φλιάσιος εἶναι τὰ δύο· ἔμοιγε· πόσοι· ἕνι· πότερος οὖν ἡμῶν
ὁ λέγων· ὅτι τὰ δύο τοῦ ἑνὸς ἕνι πλέω· ἐγώ· οὐκοῦν ἐγὼ μὲν

ἴδιον ὁ μαθητὴς
ὀφιλότιμος μόνος
πως ἀποκρίνεται

τὸ τὼ θαίρ ἓν ἕνι τὰ
θαυμαστὰ κρατῆσαι τὸ τρο
θοῦ ἢ πούσης ὁ τὸ ἵππο
λυτρηλάτης ἓν ὁ σοῦτά
δε κουκεκοῦ κλύειν
οὔτ' ἂν ἐξέσω κρατῆσο
σὺ ταῦτα ἀπὸ δικαίου.
κρῆναι θαπαρόδοσ
ἰκήσ τοῦ τρίτου συλλογισμοῦ περὶ
δικαίων ὅτι δ' ἀποκρινόμενος
ὁ λόγων ἐξόφρων:—

τῶν ἐρωτήσεων

ἀπὸ μὴ πεύσης καὶ
πλείονος δέοντος

καὶ ἐντεῦθεν καὶ
ἀπὸ τοῦ τελειοτέρου:

ἀπορητικὰ καὶ
ἀπὸ τῶν ἀτελεστέρων

ἀγωνιστικὰ καὶ ἀ
πὸ τοῦ ἴσου:

ἐστέον δὲ κατὰ
τὰ τρία ταῦτα διαλεκτικὰ ἐρωτήσεων
ὁ ἀποκρινόμενος τὸν
ὁ λέγων:—

λέφων ὁ ὄρφως τῶν, ἢ οὐ ὁ ἀποκρινόμενος; φῶ: τί δ' οὖν φῶ μὴν ὄρφω καὶ ποίαν γραμμὴν σῶ κράτους. οὐ δὲ φῆς. πότερος ὁ λέγων: φῶ: εἰ δὴ ἐρωτῶ σε εἰπέ. ὁ τὰν ὄρφω τὴν σὸν τὸ κ̣ὰ πόκρισιν λέγων, πότερος σ' ὁ λέγων. ὁ ὄρφως τῶν ἢ ὁ ἀποκρινόμενος: ὁ ἀποκρινόμενος ἔμοιγε δοκῶ σῶ κράτους: οὐκοῦν ἄρτι ὁμολόγεις. φῶ μὴν, ἢ ὄρφως τῶν; ναί: οὐ δὲ ὁ ἀποκρινόμενος: πάνυ γε: τί οὖν, τὰ λεχθέντα, πότερος ἡμῶν εἴρηκεν: φαίνομαι μὲν ὦ σῶ κράτους ἐκ τῶν ὁμολογηθέντων. φῶ: οὐκοῦν ἐλέχθη ὅτι περὶ δικαίων καὶ ἀδίκων, ἀλκιμαίδης ὁ καλλοῦ ὁ κλεινίου. οὐ κ̣ῶν ἅπαντα οἶοιτο δὲ. καὶ μᾶλλον ἅτε ἐκ κλεινίου ἀληθῶν. συμμουλεύομεν αὐθημαίοις. περὶ ὧν οὐδὲν οἶδεν. οὐ ταὐτὰ λέγω: φαίνεται: τὸ τοίνυν δὴ δοῦ ἄρα σημαίνει. ὃ ἀλκιμαίδης. σοὶ ταῦτα δὲ κινδυνεύει ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ ὦ ἀλκιμαίδη. σοὶ ταῦτα δὲ κινδυνεύει ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ ὦ ἀθηναῖοι συμβουλεύεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν. πότερα δίκαιόν τι ἄδικον τι ἢ οὐ δίκαιον. ταὐτὰ μὲν γάρ τοι αὐτὰ λέγωσιν ἕκαστοι ἡμῶν εἶναι. ἕν ἔσαν τὸ οὖν περὶ αὐτῶν. σκοποῦσι μὲν ὁπότερα σωτήρια πράξασιν. οὐ γὰρ ταὐτὰ οἶμαί ἐστι. ταὐτὸ δίκαια καὶ ταὐτὸ συμφέροντα. ἀλλὰ τοῖς μὲν ὅλοις δοκεῖ τὰ συμφέροντα ἀδικεῖσθαι μεγάλα ἀδικήματα. καὶ ἕτεροί γε οἶμαι δίκαια ὄντα μέρεσιν. οὐ ξυνίημι ἔφη. τί οὖν: ἔφη τιμᾶ λιαται ἕτερα μὲν τὰ δίκαια τυγχάνει ὄντα. ἕτερα δὲ ταὐτὰ συμφέροντα. οὕτω που σὺ οἴει ταῦτα εἶναι. ἃ συμφέρει τοῖς ἅπασι ἕν τί: τί γὰρ μᾶλλον ἔφη σῶ κράτους εἰμὶ μὲ σὺ ὄρθως ἔμαθον. ἢ ὅπως σὺ τοῦτον ὄψει: οἷον τοῦτο ποιεῖς. ἔφη μὲν ὀρθῶς λέγεις. τυγχάνει δὲ δῶν αὐτὸν ἀπόδειξαι. δίου δὴ πρότερον λόγου. οἵ εἰσὶ δὴ καὶ μ' αὐτὰ λήρου φῆν. λέγω δὲ ὧν τὰ ἕτερα. ὧν ὁ μὲν προτέρων οἵ ὧν σκεπτέον

ἀνὴ τὴ καθόλου ἅπε

ἐπεὶ δὴ ὁμολογῶ μὴ εἰδέναι τὸ δίκαιον κέχρηται καταδρομὴ ὁ σῶ κράτης θλάχων κατὰ τοῦ ἀλκιμαίδου. οὐ καπάλλο τρίου προσώπου. ὡς ἔοικε ἐξαίρετα εἰσαῦτὴ πολλὰ οὕτω σὺ θλάσθαι ἄχθεσθαι δημοσθένης ὁ σὺ θλάσθαι θέλων τοῦ αὐθημαίου τὴ καταδρομὴ κέχρηται ὡς ὃ κ̣ὰ τὴν ὅλην ἢ πὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῖς θλάσθαι χρῆσθαι κράτος προσμάζονα καταδρομήν: ἢ ὃ πρὸς χρήματον τοῖς ποιητικοῖς ὃ κατὰ τὴν ὅλην ἐξουσίαν κεῖται ὁλομόλιαν. ἀλλὰ μὰ τοῦ παραληρεῖν ταῦτα ὧν τὸ πλοφαρέστερον:

ἀρχὴ τοῦ θλάσθαι ὃ δίκαιον ἀν τὸν μὴ εἰδότα τὰ συμφέροντα ὀκτὼ ἂν πτερὰ αἰστῶν πολλὴ δὴ ταῦτα λόγῳ ἢ ὧν αὐτοῖς σὺ ταὐτὸν ἐστὶ δίκαιον ὃ συμφερ. ὁ ἐρ τρίτος δίξ. μᾶλλ' ἐμὲ ταὐτὸν ἐστὶν δίκαιον ὃ μὴ εἰδὼς τὸ συμφερ ὅλως συμφερ. ἐδίξθην δὲ μὴ εἰδὼς τὸ δίκαιον. οὐ δὲ τὸ συμφερ ἀρῶ. ὃ δὲ ἐρ δίξθην ὃ κ̣ μὴ εἰδὼς τὸ συμφερ ὅλως αὐτὸ λόγῳ δύο ἂν θερμὸν δίξθείη ἂν ὧν:

÷ προδρομή ἐστιν ὅταν ὑπὸ πολέμου καταλάβωσι τὸ φρούριον· ἐξουδένωσι δὲ τὸ μὴ ὑφ' αὐτῶν τῶν λόγων ὑπὸ τοῦ σοφοῦ κρατούσης·

÷ ὥστε μὴ τρυφηλὸς εἶ ὡς σὺ τὸ ἐλεύθερον οὐκ ἐᾷς λιθλέσθαι τοῦ αὐτοῦ γλίσχιου·

Κατατετριμμένων· καὶ οὐκ ἐᾷς σὺ αὐτά· ἀμπισχοῦ, εἰ μὴ τῶν τὸ κυρίων καθαρὸν καὶ ἀχρεῖον τὸν οἶσει· ἀλλὰ δὲ χαίρειν ἐάσας ταῦτα ἃ προδρομαὶ τοῦ λόγου· οὐδὲν ἧττον μὴ ἐρήσομαι· ὁπόθεν μοι δοκῶν αὖ τὰ συμφέροντα τοῦ ὠφελοῦντος καὶ οὐσίας ὁ δικαιόκαλος· καὶ πάντα ταῦτα εἰκὸς τὰ πρότερον ἐρωτῶμαι, ἐρωτήσει· ἀλλὰ γὰρ δῆλον· ὡς ἔστι ταὐτὸν λέξαι· καὶ οὐχ ἕξεις λόγους λέξαι· οὐθὲν ἐξευρὼν οἴσθα τὰ συμφέροντα· οὐθὲν μαθών· ἐπεὶ δὴ δὲ τρυφᾷς· καὶ οὐκ ἐᾷς λιθλέσθαι τοῦ αὐτοῦ μύσαι λόγου· τοῦτον μὲν δὴ χαίρειν· εἰ τὸ οἶσθα εἴτε μή, τὰ ἀνθρώπεια συμφέροντα· πότερον δὲ ταῦτα ἔστι δίκαια τὸ καὶ συμφέροντα· λῖ ἕτερα· τί οὖν καπέλεξας· εἰ μὲν γοῦν λέγω τὸν με, ὡς ἀληθῆ φῂς· ἢ δὲ καὶ αὐτὸς· ἐπὶ σαυτοῦ λόγοις διέξελθε· ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ οἷός τ' ἂν εἴην ὡς σὺ κρατῶ· προσέχειν διελθεῖν· ἀλλ' ὦ μακάριε ἐμὲ ἐκκλησίαν μόνον καὶ δῆμον· καὶ ἐκεῖνοι σε δεινὸς ἔρως ἐκάστην πάθην· λῖ γάρ· ναί· οὐκοῦν τοῦ αὐτοῦ· ἓν αὐτὸ οἷόν τε εἶναι καταμόνας πάσχειν καὶ ξυμπόλλους· περὶ ὧν ἂν εἴη δῆλον· ὡς ἀληθῆ μοι τὰ πάθη· ἕν αὐτὸ πάθος περὶ μεγάλων μακρῶν· καὶ πολλοῦ· ναί· περὶ ἀριθμοῦ· ὁ αὐτὸς ἕν αὐτὸ καὶ πολλοῦ φαίνεται· ναί· οὗτος δὲ καὶ ὁ εἰδώς· ὁ ἀριθμητικὸς· οὐκοῦν καὶ οὐ περὶ καὶ πολλοῦ οἷός τε πάσχειν ἦ· ταῦτα καὶ ἐρῶ· εἰκός γε· ἔστι δὲ ταῦτα δῆλον ὅτι ἃ οἶσθα· ναί· ἄλλο τί οὖν τὸ σοὶ τὸν μόνον διαφέρει τοῦ ἐμοὶ δήμου ῥήτορος· ὁ ἐμοὶ μὲν ἀνθρώπου πάθει ταὐτά· ὁ δὲ καθ' ἕκαστα· κινδυνεύει· ἴθι νῦν ἐάν σοι δοκῶ τοῦ αὐτοῦ φαίνεσθαι πολλοῦ τε καὶ ἑνὸς πάθος· ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμβολιμαῖον καὶ ἐμοὶ χείρησον ἐμοὶ δεῖξαι· ὃ τὸ δίκαιον ἐμοὶ ὀτιοῦν οὐ συμφέρει· περὶ ἀνθρώπου εἰ ὃ σὺ κρατῶ· μῶν οὖν ὑφ' ὑμῶν ἐκκλησιαζόντων πάθη ταῦτα· οἷός σὺ ἐμὲ ἐκέκλεισο· λέγε δή· ἀποκρίνου μόνον τὰ ἐρωτώμενα· μὴ ἄλλα σὺ αὐτὸ λέγε· τί δὲ ἄλλο τί μᾶλλον ἐστὶν ἢ πολλὰ πάθη ἀνθρώπου; πάντως δήπου· οὐκοῦν εἰ λέγοι τις ταῦτα οὕτως ἔχει· μᾶλλον ἂν εἴη ἀληθῆ τὰ τοῦ φυσικοῦ· ἔμοιγε δοκεῖ· λοιπὸν οὖν δή· καὶ ἀνθρώπου σὺ

σαυτοῦ αὐκούησο. ὅτι τὰ δίκαια συμφέροντά ἐστιν. ἀλλ' οἰγὸ λέγοντι μὴ πάσχοιμι: οὔτοι. ἀλλ' ἀπὸ Κριτόβουλε μὰ γὰρ οὐδὲν οἴομαι λαμπρὸν ἔσεσθαι: μανθάνεις γὰρ εἶ. καί μοι λέγε. τῶν δικαίων φίλιον. ἔστιν ἀμαθὲς συμφέρειν. ἔστιν δ' οὔ: νή: τί δέ. τὰ μὲν καλὰ εἶναι αὐτῶν. τὰ δ' οὔ; πῶς τοῦτο ἔρωτᾷς : εἴ τις ἤδη σοι ἔδοξεν. ἀσχρὰ μέν. δίκαια δὲ πρᾶξαι ταῦτ' ἔστιν: οὐκέ μοιγε: ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια καὶ καλά; νή: τί δ' οὖν τὰ καλά. πότερον πάντα ἀγαθά, ἢ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ.: οἶμαι ἔγωγε ὧ σώκρατες, ἔστιν τῶν καλῶν. καὶ κακὰ εἶναι : ἢ καὶ ἀσχρά. ἀγαθά; νή: ἆρ' ἀλλήλοις τὰ τοιάδε. οἷον πολλοὶ ἔστιν πολέμοι ἀνηθήσαν τε καὶ ἔτι καὶ νῦν. τραύματα θλάσεις καὶ ἀπέθανον. οἱ δ' οὐ νοηθήσαν τε. δεῖν. ἐμεῖς δ' ἐπιλάθομ; πάνυ μὲν οὖν : οὐκοῦν τὴν τοιαύτην νοήθειαν. καλὴν μὲν λέγομεν κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σώσασιν ὠφέλει. τοῦτο δέ ἐστιν ἀνδρεία, ἢ οὔ: νή: καὶ κλῶ λέγε. κατὰ τοιοῦθ' αὐτοῖν τε καὶ θλακή. ἢ μάν; νή: ἆρ' οὖν οὐ κάλλος μὲν ἢ ἀνδρεία, ἄλλο δὲ ὁ θάλλος. τοῦ; πάνυ γε: οὐκ ἄρα κατὰ ταὐτόν γε ἔστι καλὸν καὶ κακόν. τοῖς φίλοις νοηθεῖν: οὐ φαίνεται: ὁρᾶς τοίνυν ἔφη γε καλὸν καὶ ἀγαθὸν ὂν ἀνδρεῖον εἶναι τὴν νοήθειαν. τοῦτο οὖν αὐτὸ σκόπει τὴν ἀνδρείαν, ἀγαθὸν. ἢ κακόν. ὧδε δὲ σκόπει. πότερα ἂν δοκεῖ σοι εἶναι. ἀγαθὰ: ἢ κακά: ἀγαθά: οὐκοῦν τὰ μὲν καὶ δοξαζόμενα ἀνδρεῖα καὶ λιπαρῶς. καὶ ἢ κίνδυνον τὸν τοιοῦτον δοξαζόμενα ἂν ἀπορρεῖσθαι: πῶς γὰρ οὔ: πῶς οὖν λέγω. περὶ ἀνδρείας. ἔστι πόσα ἂν αὐτοῦ δοξαζόμενα ἀπορρεῖσθαι : οὐδὲ ἓν ἐὰν ἀφ' ἑαυτοῦ δοξαζόμενον. δειλὸν ὄν: ἀλλὰ τὸν ἄρα σοι κακὸν εἶναι δοκεῖ ἢ δειλίαν: ἔμοιγε : ὃς γὰρ οὐ τοῖς τε θαρραλέοις εἶναι ἀσφαλεῖ κακὸν φημί: οὐκοῦν θαρραλέοις τε καὶ δειλίαν. ὅρα πότερον ἓν ἢ καὶ ἀνδρείαν : νή: καὶ τὰ μὲν, καλὰ ἔστιν οὐ γοῦν. τὰ δὲ, κακά; πάνυ γε : τὸ ἄρα νοηθῆναι ἐν πολέμοις τοῖς φίλοις. ἢ μὲν καλὸν κατ' ἀγαθοῦ πρᾶξιν τὴν τοῦ ἀνδρός.

ἀρχητοῦ ἑ συλλόμου

δικαί χ κα ψ συμ
ον λον φέρον

ἐρωτᾷς τὰ ἔστιν.

ἢ δοξάζειν μείζονι μαχήσαιτο τοῦτον καλὸν φάσθαι δι' αὐτὸν ἐν τοῖς πολέμοις πράγμασιν: —

καλὸν αὐτὸ προσεῖπες; φαίνομαί γε: κἄπα δὲ λέγε καὶ κακοῦ πρᾶξιν τὴν τοῦ θανάτου. κακόν: ναί: οὐκοῦν ὃ δὲ δίκαιον πρόσαρμόττει ἢ καὶ τὴν τῶν πράξεων; εἰ πρὸς ἃ κακὸν φέρεται, καὶ κακὴν καὶ λείαν. καὶ ἃ μὲν ἀγαθήν, ἀγαθὴν καὶ τὴν: ὃ μοιγε δοκεῖ: ἆρ' οὖν. καὶ ἃ μὲν ἀγαθόν. καλόν. ἃ δὲ κακόν. αἰσχρόν; ναί: τὴν ἄρα φέρε τοῖς πολεμικοῖς τοῖς φίλοις ἡ θεὰν λέγων καλὴν μὲν εἶναι. καὶ κακὴν δὲ οὐδὲν διαφέρον ποτ' λέγῃς. ἃ μὲν γὰρ φασὶ αὐτὴν ἀγαθὴν μέν. κακὴν δὲ; αὐλητρίδι μοι δοκεῖς λέγειν, ὃς σοφὸς κριτὴς: οὐ λέγω ἄρα τοὺς καλοὺς. καθόσον καλόν. κακόν. οὐδὲ τοὺς αἰσχρούς. καθόσον αἰσχρόν. ἀγαθόν: οὐ φαίνεται: ὅτι τοίνυν καὶ ὃ δὲ σκέπτει. οὔτι σε καλοῦσι πράττειν. οὐχὶ καὶ οὐ πράττειν; ναί: οἱ δ' οὐ πράττοντες, οὐκ ἐν δαίμονι δοκοῦσι μοι ἀγαθοῦ κτῆσιν; μάλιστα: κτῶνται δὲ αὐτά, τοὺς δυστυχεῖς καλοῦσι πράττειν; ναί: τὸ οὖ ἄρα πράττειν. ἀγαθόν: πῶς δοῦ: οὐκοῦν καλὸν ἡ οὐ πραμία: ναί: ταυτὸν ἄρα ἐστὶ φαρμακίδιον ὠφέλιμον. καλόν τε καὶ ἀγαθόν: φαίνεται: ὅτι ἄρα οὗρομεν καλὸν τὲ καὶ ἀγαθὸν εὑρήσομεν ὃ κινδυνεύον τοῦτο τοὐναντίον; ἀνάγκη: τί δὲ, τὰ ἀγαθὰ συμφέρει. ἢ οὔ: συμφέρει: μεμνημόνευσαι οὖν περὶ τῶν δικαίων, πῶς ὡμολόγησαμεν; οἶμαί γε τοιὼ δίκαια πράττοντας. ἀνάγκαιον εἶναι καὶ ἀγαθὰ πράττειν: οὐκοῦν τοιὼ τὰ καλὰ. ἀγαθά: ναί: τὰ δὲ ἀγαθὰ συμφέρειν: ναί: τὰ δίκαια ἄρα ἂν ἀλκίμη ἀδμήτ. συμφέρον ταῦτ' εἶπε: δοικεν: τί οὖν. ταῦτα σὺ σὺ ὁλίγον εἶ, ἢ δὲ ὁ πολύς; φαίνομαι σοὶ καὶ: εἰ οὖν τις λέγοι ταῦτα ξυμπολεμοῦσαν. ἢ τὸ Ἀθηναίοις ἢ τὸ Πελοποννησίοις. ὁποτέρων ἡμῶν δοκεῖ τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀδίκα. βλάπτει δὲ εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ ἀγαθὰ ὁμοίως τε. ἄλλο τι. ἢ κατὰ γνώμην ἑκάστου. ἐὰν εἰδῇ πότερα τυγχάνει ὂν ὄντως ὁλίγον. ὅτι ταῦτα ἐστὶ δίκαια τὲ καὶ ξυμφέροντα: ἀλλ' ἐμοὶ τοῦτο θεοῖς ἀπεχθὲς. οὐκοῦν ἄρα τὸ. οὐδ' ὁτιοῦν ἧττον. ἀλλ' ἐπεὶ χνοῦς δοκᾷ καὶ ἀτόπως ἔχειν τι: τότε μὲν γάρ μοι δοκᾷ, σοῦ

διαὶ καθ' ἑκάστου — δεῖξις ποιᾶς ἕξεως ἐστὶ καθόλου κατασκευάσαι τὸ αὐτὸ διὸ καὶ τὸ ὅτι προστέθεικε. ὅτι τὸ δυμόρφου ἐστὶν τοῦ ἀγαθοῦ ἢ τοῦ καλοῦ:—

πῶς ἀρ' οὖν: / οὐκοῦν δυοῖν μοῖραι.

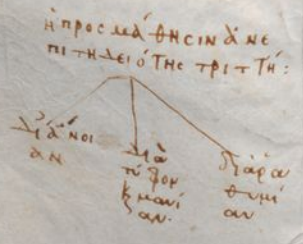
πῶς ἀρ' οὐ μισοῦσι ἐστὶ καὶ ἡ κυκλοῦσθαι. αὐτὰ δὲ διαστὰ τὴν μίλον κυκλοῦ οὐ τὸ καλεῖται:

σοῦ βρωτὸν τοσοῦτο τότε δὲ ἄλλαι· εἶτα τοῦτο ὦ φίλτατε μοι εἶπὲ τὸ
παίθημα τί ἐστιν; παίγνιον· οἶμαι οὖν ἔφη σὲ βρωτὸν εἶναι οὐ δύο
ὀφθαλμοὺς ἢ τρεῖς ἔχοντα· καὶ δύο χεῖρας ἢ τέτταρας· ἢ ἄλλου
τοῦ τοιούτου· τότε μὲν ἂν ἄτοπα κρίνασθαι· τότε δὲ ἄλλα.
ἢ οὐ φὴς σὺ ταῦτα· δοκεῖ μοι καὶ μέγα μοι δοκεῖ βρέαι σοῦ.
οἶμαι μέντοι. σὺ δὲ αὖτε· οὐκοῦν ὅτι οἴσθα τοῦτο αὐτὸν· οἶμαι
ἔφη· περὶ οὗ ἄρα αὐτῶν τὰ βραχέα ἄτοπα κρίνομεν· δηλονότι
τὰ περὶ τούτων οὐκ εἰδέναι· εἰκός γε· οὐκοῦν καὶ τὰ περὶ τοῦ δι
καίων καὶ ἀδίκων· καὶ καλῶν καὶ αἰσχρῶν· καὶ κακῶν καὶ
ἀγαθῶν· καὶ σμικρῶν τῶν ἀπὸ κρινόμενος· φαίη πλα
νᾶσθαι· ἢ τὰν οὐδήλον ὅτι διὰ τὸ μὴ εἰδέναι περὶ αὐτῶν.
διὰ ταῦτα πλανᾶται; ἔμοιγε· ἆρ' οὖν οὕτω καὶ ἔχει· ἐπεὶ δ' ἀφ'
ἧς τί μὴ εἰδήσει, ἆρα ἀναγκαῖον περὶ τούτου πολλὰ πλανᾶσθαι τὴν
τυχοῦσαν· πάνυ γε· οὐκοῦν τί οἴσθα ὃν τινα τρόπον ἂν ἀμείνω
ἔχοις τὸν ὄφαρον; μὰ δί' οὐκ ἔγωγε· τί δὲ καὶ πολλοῦ ἄξιον
ἔχει περὶ τούτου; οὐδαμοῦ· τὸ δ' αὖ τοῦ ὄνου οἴσθα· τί ἔχει φράσον·
φράσον· ὅτι ὦ φίλτατε· οὐκ εἰ αὐτὸ εἰδήσεις, οὐκ εἰδήσεις ἀμέ
νου· ποῦ δ' αὖ τοῦτο λέγει· ὅρα καὶ σὺ· οὐκ ἐμὲ σὺ· ἀλλ' ἐμὲ εἰδήσεις.
ὅτι οὐκεῖνος δὲ ὅπου κεῖται ἀσκός· πλανᾶται περὶ τούτου τοῦτο,
ὃ ἀν βρωτὸν ἢ οὔ· τοῦ κεῖται ἀσκός· οἶσθα δὲ ἢ οὔ; οὐκ οἶδα· ποτέρως οὖν
πάνυ γε· ποτέρως οὖν· αὐτὸς περὶ ταῦτα δοξάζει ὁπόσον
χρὴ σκυβάλων καὶ πλανᾶται, ἢ τοῖς ἐπαινέταις μέν φωτρώτος·
οὕτως· τί δέ; ἐμὲ μὴ πολλοῦ ἄρα δοξάζοις ἂν τοῦ τρόπου
χρὴ τὸν ὀρθῶς ἔχοντα ἄνθρωπον ἢ οὔ· καὶ αὖ τοῦ κεῖ δοκῶ πολλοῦ
μοῦ ἄν· ἢ τοῖς κυβερνήτῃ δοκῶ τέτταρας ἂν· ἢ οὐχ ἁπλοῦς·
τοῖς κυβερνήτῃ· οὐκ ἄρα περὶ οὗ μὴ οἶσθα πολλοῦ; ἆρ' οὐ
δῆλον ὅτι οὐκ οἶσθα· οὐκ οἶδα καὶ· ἐρωτῶ σοῦ· ὅτι καὶ τοῦ
ἁμαρτήματος ἐστὶν ἐπαίξει περὶ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν ἐστὶ
τὴν τοῦ μὴ εἰδότα οἴεσθαι εἰδέναι· ποῦ δ' αὖ λέγει τοῦτο·
τὸ τοῦ ἐωτὸν γνῶναι μέν πρᾶγμα· ὃ τὰν οἶμαι μεθαρμοσάμενος εἰδέναι.
ὅτι πρᾶγμα τὸ μὴ εἰδέναι· ὃ τὰν δὲ μέ που τινὰ τὸ μὴ οἴεσθαι ταῦτα
ναι· ἄλλοις παραδιδόασι· ποῦ δ' οὖν· οὐκοῦν οἱ τοιοῦτοι· τὰν

μὴ εἰ δότων ἁμαρτήσοι. ἦ ἀπὸ ἄλλοις περὶ αὐτῶν ἐπιτρέπεις; ναί: τίνας οὖν οἰοὶ ἁμαρτάνοντας. οὐ γὰρ που οἵ γε εἰδότας: οὐ δῆτα: ἐπεὶ δὴ δὲ οὐ θοὶ εἰδότας. οὐ θοὶ τῶν μὴ εἰδότων ἀλλ' ὅτι οὐ κίνδυνον. ἢ ἄλλοι λείπονται. ἢ οἱ μὴ εἰδότες οἷόν μέν οἱ εἶναι; οὐκ ἄλλ' οὗτοι: αὐτὴ ἄρα ἡ ἁμαρτία. τῶν καὶ καὶ ἀτιμία. καὶ ἦ ἐπονείδιστος ἁμαρτία: ναί: οὐκοῦν ὁ παῖς ἢ περὶ τὰ μέγιστα. πότερα καὶ κομψοτάτη καὶ ἀηδεστάτη: πολύ γε τοὐναντίον. ἔχεις μέν ἐπεῖν δικαίων τε καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ ξυμφερόντων; οὐδαμῶς: οὐκοῦν περὶ ταῦτα σὺ φήσεις πλανᾶσθαι; ναί: εἰ δὲ πλανᾷ, ἆρ' οὐ δῆλον ὅτι προσθήσω, ὅτι οὐ μόνον ἁμαρτάνεις τὰ μέγιστα. ἀλλὰ καὶ οὐκέτι δοῦλος, οἵ εἰ ταῦτα εἶναι; κινδυνεύω: καίτοι ἀρ' ὦ ἄλκιμε δῆλον. οἷον παίδος πάνυ δοκεῖς. ὁ δ' ὀνομαζόμενος μὲν ὁ κνώδων. ὅμως δὲ ὅτι εἰδὼς μόνῳ ὑμῖν. ῥᾳδίως ἁμαθίᾳ γὰρ ξυνοικεῖς ὦ μεγαλοπρεπέστατε τὴν ἀμαθίαν, ὡς ὁ λόγος σοῦ κατηγορεῖ. καὶ σὺ σαυτοῦ. διὸ καὶ αὐτάφορα ἄρα πρὸς τὰ πολιτικά. πρὶν παιδευθῆναι. πάνυ δὲ τοῦτο οὐ σὺ μόνος. ἀλλὰ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν πραττόντων τοιούτων. τοῦ δὲ τοῦ πόλεως. πολλῶν ὀλίγον μοι. καὶ ἴσως τοῦ σοῦ ὅτι πρόπου περὶ κλεόντος: λέγεται νέοι ὦ σοὶ Κρατεῖ οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου σοφοὶ γενέσθαι. ἀλλὰ πολλοῖς καὶ σοφοῖς συμφορήσαι. καὶ πυθοκλείδῃ. καὶ ἀμαξοφόρᾳ. καὶ νῦν ἔτι τηλικούτοις ὄντι. δεῖ μοι νῦν ἐξευρεῖν. αὐτοῦ τούτου ὅτου καὶ τί οὖν. ἢ δὴ τινα εἰδότα σοφὸν ὄντα οὖν. ἀλλὰ τοιοῦτοι ἦσαν ἄλλον σοφόν. αὐτὸν περὶ αὐτοῦ; ὃ ὥσπερ ὅσοι ὀδὴν διαζεύγματα. αὐτὸς τε ὢν σοφός. καὶ σὲ ἐποίησεν. τὸν τε ἄλλον οὐδένα ἐμοῦ λάβῃ. ἢ νή; ναί: οὐκοῦν καὶ σὺ ὁ παρ' ἐκείνου μαθών. ἄλλον οἷόν τε εἶναι: ναί: καὶ ὁ κιθαριστὴς δὲ καὶ ὁ παιδοτρίβης. ὡς αὐτῶς: σφόδρα γε: καλὸν γὰρ δή που τοῦτο τὸ κειμήλιον. τὸν ἐμοὶ σαυτοῦ ὄντα οὖν. ὅτι ἐμοὶ σαφῶς. ἐπεὶ δ' ἂν καὶ ἄλλον οἷοί τε ὦσιν ἀποδεῖξαι ἐμοὶ σαύτοῦ ὄντα: ἐνίοτε δοκῶ: τίνα οὖν ἕκαστα πάντων περὶ κλεῖτε τίνα ἐμοὶ ἴσως σοφόν. ἀποτόμως

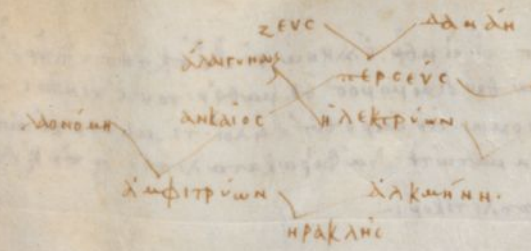
πυθοκλείδης μουσικὸς ἦν ἐπὶ τῆς ἐμῆς ἡλικίας διδάσκαλος ζιθαρίστου. οὗ μαθητὴς φασὶ κλῆναι. οὐ λαμπρὸς κλῆναι. οὐδαμῶς ἀναξαρχίδης μουσικὸς σοφιστὴς ὁ τοῦτ' πρῶτος παιδεύσας ἐπὶ ἀλκιβιάδου πατρός:

ἢ πρὸς μάθησιν ἀνεπιτήδειός τις τριττή:

ἀ ξαίφνης ὁ Περικλέους υἱὸς ὁ Ξάνθιππος καὶ Πάραλος οἱ Περικλέους υἱοὶ ὁ μὲν γνήσιος ἐκ Τελεσίππης τῆς ἀδελφιδῆς Ἱππονίκου τοῦ Καλλίου, ὁ δὲ Πάραλος ἐκ τῆς Ἀριφρονος τῆς Ἀγαρίστης τῆς Κλεισθένους τοῦ τὴν Ἀττικὴν φυλὰς καταστήσαντος καὶ τὴν δημοκρατίαν ἐγκαθιδρύσαντος. ἐπὶ τούτοις ἐπιτρόπους ἔδωκε Μυρωνίδην καὶ Λακρατίδην, ἐπιτρόπους δὲ καὶ κηδεστὰς Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιον. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε Περικλῆς ὁ Ξάνθιππος ἐπὶ Λυσιμάχου ἄρχοντος, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς Περσικῆς νίκης, ἐν ᾗ Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἐβασίλευε τῶν Περσῶν, ἐν ᾗ καὶ Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἐγένετο, ἐν ᾗ καὶ Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου καὶ Ἑλπινίκης τῆς Κίμωνος ἀδελφῆς, ἐν ᾗ καὶ Ἀνάξιππος ὁ Ἀναξιμένους ἱστορικὸς ἐγένετο, ἐν ᾗ καὶ Ἀντιφῶν ὁ Σοφίλου Ῥαμνούσιος ἐγένετο, ἐν ᾗ καὶ Ἀρχέλαος ὁ Ἀπολλοδώρου Μιλή

ἀλλ' οὐχ ὁμοίως τοῖς σωφρονιστικοῖς. ὧν δὲ μὴ πρέπον ἐστὶν αἰσθέσθαι ἢ τοσοῦτον. οἷα δ' ἐλευθερίως ζῆσθαι· ἀλλὰ καταφρονηθέντας. σωφρονίζεσθαι οἱ πρὸς τοὺς πολεμίους. ἢ δὲ τοιοῦτόν τι καὶ λοιπὸν ἀρχὴν ἀπολείπεσθαι διαφοράν. καὶ ἄξιον σαυτοῦ τε καὶ τῆς πόλεως· ἀλλὰ μὴν δὲ διαμοῦμαί γε· τοὺς μὲν ἀρετῆς ἄξιον φαπᾶν. εἰ τῶν ἀρετῶν τοῦ μεγαλοφρονεῖν. ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺς τῶν ἀμαθῶν παίδων ἀποκλαῦσαι. ὁπότε ἐκείνου μεγαλοφρονοῦσιν· οὐκοῦν καὶ ἀσκοῦντας πρὸς ἐκείνους· λέγεις δὲ τίνας τούτους ὧν σὺ κρατεῖς· οὐκοῖσθα ἡμῶν τὴν πόλιν λακεδαιμονίοις τε καὶ τοῖς μεγάλοις πᾶσι λῆς πολεμοῦσαν ἐκάστοτε; ἀληθῆ λέγεις· οὐκοῦν εἰ πρὸς ἐκείνους ἔχοις μεγαλοφρονεῖν τῆς δὲ τῆς πόλεως· οὐ πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους μᾶλλον καὶ τοὺς πρόσθεν τὴν ἀρχὴν ἀναλαβεῖν δοκοῦντας εἶναι· ὀρθῶς ἂν λέγοις· κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν· οὐκ ἄρα χρὴ ἀπὸ τοῦ πρόσθεν τὴν ὀρθὴν τρόφην ἀποκλαῦσαι καὶ ἄλλοις τοιούτοις· οἵτινες τῆς πόλεως πεπείρανται χειρούσης· ἢ τῆς ἀνδραποδώδους φαινομένης καὶ κακοῖς ἐπιτρέπουσιν· ἢ τῆς ἀνδραποδώδους φαινομένης καὶ κακοῖς ἐπιτρέπουσιν τῆς τύχης ὑπ' ἀνοίας. καὶ οὐ πρέπει ἀπολείπεσθαι δὲ μαρμαρίζοντας ἀλλήλοις κολακεύοντας τὴν πόλιν· ἀλλ' οὐ κάρχοντας· πρὸς τούτοις δὲ τὸ δὴ οὐ πρέπει ἀποκλαῦσαντας σαυτοῦ δὲ ἀμελεῖν· καὶ μήτε μανθάνειν ὅσα μαθήσεσθαι μέλλοντας τοσοῦτον ἀφανίζεσθαι· μήτε ἀσκήσεσθαι δὴ τὰς ἀσκήσεις· καὶ παῦσαι παραισκευωρῶν παρασκευασόμενον· οὐ πρέπει ἐμὲ ταῦτα τῆς πόλεως· ἀλλ' ὦ Σώκρατες· δοκεῖς μέντοι ἀληθῆ λέγειν· οἶμαι μέντοι τοῦτό γε λακεδαιμονίων ἀρετήν οἱ καὶ τῶν πρόσθεν πᾶσι λέγω· οὐδὲν διαφέρειν τῶν ἄλλων· ἀλλ' ὡς ἀρίστας τὴν οἴησιν ταύτην· σκόπει οὖν· τοῦ περὶ· πρῶτον μέν· πότερον ἂν οἴει σαυτοῦ μᾶλλον ἐπιμεληθῆναι· φρονοῦντός τε καὶ οἰομένου δεῖν ἀνοήτου εἶναι· ἢ μή· διὰ τί δ' οὔ· πρὸς τούτοις δὲ ἆρ' οἴει ἐπιμελούμενον ἂν σαυτοῦ μᾶλλον βελτίω γενέσθαι· ἢ μή· ἔγωγε· ἐπὶ τούτοις δὲ ἆρ' οἴει ἂν ἐπιμελούμενον σαυτοῦ ἐπιδοῦναι μᾶλλον τὴν ἀρχήν· ἢ μή· ἐπιδοῦναι· ἐπὶ τούτοις δὲ ἆρ' οἴει ἂν ἐπιμελούμενον σαυτοῦ μᾶλλον ἐπιδοῦναι τὴν πόλι

αὖτη: ἀλλὰ τὰ λέγειν: τὸ δὲ τέρμα τοῖν ὦ πότερον καὶ τὸν δίσκον ἔφη, ὃν τῶν ἐικότων σκέτασι: πῶς δή: πότερον ἐικὸς ἀμείνους ἡμᾶς φιλοτέρμονας οἴεσθαι γεγονέναι. τὰ μὲν: δῆλον ὅτι τοῖς γυμναῖσι: οὐκοῦν τοῖς εὖ φωνοῦσι: ἴσως καὶ ἀτραφῶσιν. οὐ τοιγαροῦν μᾶλλον ἀρετὴν ἀρετῶν: ἀνάγκη: σκεπτέον δὴ τοῖσδε ἡμῖν τὸν λόγον ἐπὶ τὰ μείζω ἀρετὴν τὴν τέρψιν. τὸν μὲν εἰκὸς φαυλότερον γυμνῶν εἶναι. οἱ λακεδαιμόνιοι καὶ περσῶν βασιλῆς. τὰ οὐ κίνημα, ὡς οἱ μέν, τὰ ἀκλεές, οἱ δέ, ἀχαιμένους ἐκ γόνου; τὸ δὲ ἀκλεὲς τὸ γένος καὶ τὸ ἀχαιμένους, ἕως περσέα τὸν διὸς ἀναφέρεται; καὶ γὰρ τὸ ἡ μέτερον ἀπὸ σοῦ κρατεῖ ἕως δυσαύλη. τὸ δὲ δυσαύλου εἶναι δίαν: καὶ γὰρ τὸ τὰ μέτερον ἀπὸ γυμναὶ ἐκ αὐλίων ἀλλ. ἕως δαίδαλον. ὁ δὲ δαίδαλος εἶναι λέγεται τὸν διός. ἄλλοι τοιγαροῦν ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενοι βασιλῆς εἰσὶν ἐκ βασιλέων. μέχρι δίος: οἱ μὲν ἄργος τε καὶ λακεδαίμονος. οἱ δὲ τῶν περσῶν δοκοῦσι τὸ αὖ. πολλῷ κῖος δὲ καὶ τῆς ἀσίας. ὃ δὲ καὶ μῶν. ἡμεῖς δὲ ἀμφοῖν τὸ ἴδιον καὶ οἱ περσῶν δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ μόρου

C ζωροάρηθ ἀρχαότερος ἐζακισχίλιοι σταδίων ἐλάττη πλάτωνος· οἳ μὲν, Ἕλληνα· οἱ δὲ Κτησίου πόρτ μεγάλη θαλάσσαν ἡ πειρουάρμεν μὲν φασὶ παῖσαι τὸ σοφίαν παρὰ τοῦ φεσθοῦ λαίμονος ὀκμαθὼν· τοῦτε αἰνίττεται τυχὸν μολύβδου· οὐ δηλῆ εἶσ ὀλλήνικήν φονὴν μεταφέρα ζόμενον· τοῦ νόμου τὸν ἀστρολογικὸν δηλοῖ· τί μὴ σφῶν τε αὐτὸ τ' ἀνάγκη χωρηκίαν ζδιαφόρ τ' ποιεῖ τ' ὀπτικὸ χποχύ· συμφέρ ματά τε διαφορὰ καταλιπὼν ἐς ὃ κ λήκνωσ τρίαν μὲν φιλοσοφίαν εἶναι κ κατὰ ταυτὸ· βιωτικὸν· οἰκονομικὸν· πολιτικόν:—

ἐ αὐτὴ λαὶ καὶ ναὶ τὸ γένος ἰδίων λαμικὴ καλοῦμεν ἡ:

τρέφεται ὁ παῖς· οὐχὶ τὸ ῥωμαϊκὸν προφοῦ ὀλίγου ἀξίαν· ἀλλ' ὑπόδυνον χαρ· οἱ μὲν δοκοῦσι τῶν πόρι μασι λθαυάριτοι εἶναι· οἷσ τὰ τὸ ἄλλα πρὸσ τὰ κτησιωτικὰ μελεῖσθαι τροῦ γένος ὧν μέρους· καὶ ὅπωσ ὁ πὶ καλλίστασ ἔσται μὴ χαρακτῆρα· ἀναπλάττοντασ τὰ μὴ λὴ τοῦ παιδὸσ καὶ καπορθοῦντασ· καὶ ταῦτα δρῶντεσ, ὑμεῖς μάλιστα μὴ ἐῖσ ἡμῖν· ἐὰν εἰ δ' ἂν δὲ ἐὰν τέλειος γένωνται οἱ παῖδεσ· ἐὰν τοὺσ ἱππικοὺσ καὶ ἐὰν τοὺσ τούτων δηλαδὴ καλοῦσφοιτῶσι· καὶ ἐὰν τοὺσ θήρασ ἄρχοντασ ἱέναι· διὸσ ἐὰν δὲ γένομένων ὦσιν· τοὺσ παῖδασ παραλαμβάνουσιν· οὗσ ὀκάνοι μασι λείουσ παιδαγωγοὺσ ὀνομάζουσιν· εἰσὶ δὲ ἐζειλεγμένοι τῶν ῥωμαίων οἱ ἄριστοι δόξαντεσ ὑμῖν λικίαν· τέτταρεσ· ὁ τε σοφότατοσ καὶ ὁ δικαιότατοσ· ὧν ὁ μὲν μαχάιρᾳ τε δηλοῖ τοῦ ζωροαέρου τοῦ ὡρομάζου· ἑαυτὸν δὲ τοῦτο θεῶν θήραν πάντα· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ μασιλικά· ὁ δὲ δικαιότατοσ· ἀληθεύειν δίκαιον παντὸσ τοῦ πέλου· ὁ δὲ σωφρονέστατοσ μὴ δὲ πομαῖσ ἄρχεσθαι τῶν ἡδονῶν· ἵνα ὑγιὴσ ἔνδρος εἶναι ἑαυτῷ· καὶ ὅτι τῶσ μασιλικὸσ· ἄρχων πρῶτον τῶν ἑαυτοῦ· ἀλλὰ μὴ δουλεύων· ὁ δὲ ἀνδρειότατοσ, ἄφοβον καὶ ἀδεᾶ παρασκευάζων· ὥσ ὅταν δέῃ· δούλων ὄντα· σοὶ δ' ὦ ἀλκιμωτάτη· περὶ κλεῖσ ἐστέον τὰ καὶ διαγωγὴν τῶν οἰκείων τὴν ἀνυσιτελεστάτην· ἵνα πρῶτον τὸν θρᾴκα· διὰ λήθην δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἅπασι τῶν ἀνταγωνιστῶν τροφὴν τε καὶ παίδευσιν· εἰ μὴ πολὺ ὄργον ἦν· καὶ ἅμα ταῦτα· ἵ καιρὸσ δηλοῦσθαι καὶ τὰ ἄλλα ὁσάκισ τούτοισ ἀκόλουθα· τὸ δὲ σὸν γένεσθαι ὦ ἀλκιμωτάτη καὶ τροφὴ καὶ παίδευσιν ἢ ἄλλου ὁτουοῦν· αὐτὴν καιρὸν οὐ σόν ἐστιν εἰπεῖν· οὐδὲν μέλει· εἰ μὴ ὅτι σοὶ ἂν τὸ σὸν τυγχάνειν· εἰ δ' αὖ ἐθέλοις εἰσ πλούτου ἀποκλίσεωσ καὶ τρυφᾶν καὶ ἑταίρων θέλξεισ· καὶ μύρων αὖ λοι φαὶ καὶ θεραπόντων πλήθουσ ἀκολουθίαν· τὴν τε ἄλλην ἀπορίαν τῶν πόρων· αἰσχρὸν θάνατον ἂν ἑαυτοῦ, αἰσθόμενοσ ὅσον ἂν τῶν ἄλλων ἀπεῖναι· εἰ δ' αὖ ἐθέλοις ὅσον ἂν τῶν φρονίμων τὸ καὶ κοσμιότητα ἀποκλίνεσθαι· καὶ ἐυχρηστίαν καὶ εὐκολίαν· καὶ μεγαλοφροσύνην· καὶ εὐταξίαν· καὶ ἀνδρείαν· καὶ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν· καὶ φιλονικίαν· ἐφιλοτιμίασ

ἡ διὰ τὸ πολὺ τότε ἄρχεσθαι τελείουσ ἢ διὰ τὸ ζωροαίρησιν ἐνδρόμενον σιωπῆσαι· εἶτα μετὰ χρόνον ἐζηλώσασθαι τοὺσ μασιλῆ τὸ ὅλον φιλοσοφεῖν· ἢ ὡσ τὸ κίθραν οἰκεῖον ἐζαιρεῖσθαι ὃν διαφορὸν πρόσωπον:—

ἐ τότε μὲν ὁ τέλειοσ ὢν ἡμῖν ἀποφαίνεται λόγοσ· ὡσ ἄριστοσ τέλησ καὶ ζωῆσ ἐλλενέων ὅπου θανόρειοσ ἐζ.

ἐ φιλονικίαν δ ἢ φιλίαν τὸ νίκησ

τὰ λακεδαιμονίων, πρὶν ἂν ἡγήσαιο σαυτὸν τοῖσδε τοῖς
οὔτοις. εἰ δ' αὖ καὶ πλούτοι προσέχεις καὶ κατὰ τοῦτο οἴεσθαι
εἶναι δεῖν μὴ δὲ τοῦτο λυσιτελοῦν ἄρρητον ἔστω. ἐὰν γάρ σου αἴσθηται οὗ εἶ τοῦτο
μὲν γὰρ εἰ ἐθέλοις τοὺς λακεδαιμονίων πλούτους ἔχειν. μᾶλλον
ἂν ἡγήσαιο σὺ τὰ σαυτοῦ καὶ ἐκείνους ἀφαιρήσεσθαι
ἔχοντι τὰ σαυτοῦ καὶ ἐκείνων, οὐ γὰρ εἰς ἀμφισβητήσεσθαι
τοῦ τε τῆδε πολέμου. οὐδὲ ἄρξαι τῆδε. οὐ γὰρ ἂν δρᾶν πόλεμον κτήσεσθαι
τοῦτο δὲ ἄλλων καὶ τοῦ εἶλωτικοῦ. οὐδὲ μὴν ἱππικὸν οὐ
δύσει ἄλλων ὅπλων κατὰ μεθήμων ἐκείνων. ἀλλὰ ταῦτα
μὲν παντάπασιν χαίρειν. χρήσιμον δὲ καὶ ἀργύριον. οὐκ ἔστιν
ὅτῳ πᾶσιν ἐθέλησιμ. ὅσοις ὅτῳ λακεδαίμονι ἴδιον. τοσαῦτα γὰρ
ἡδέως ἂν εἰσπράξαιο ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐθέλουσιν. ἀλλὰ τοῦ τε χωρίου
πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐκ τῶν παραπάρου. ἐξ ὅτου δὲ. οὐ λαμόσθ.
ἀλλ' οὔτε χωρὸς κατὰ τὴν ἀσσυρίου μὴ θορυβεῖν ἀλλ' ἄλλοθι ἢ ἐξ
τὴν λιβύην τοῦ εἶναι. καὶ τοῦ εἶσλακεδαίμονας ὁμοίσεσθαι.
ἄσιον τοῦ μὲν τοῦ ἴχνη τὰ ἐκάστου παραμένειν ἀλλ' ἄλλα. ἐξιόν
τοσδὲ οὐ λαμβάνει ἄρτιος ἴδοι. ὡς τὸ δύχρηι εἶναι. ὅτι
καὶ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ οἱ ἐκάστοτε πλουσιώτατοί εἰσι τῶν ἄλλων
μάρων. καὶ αὖ τῶν ἐκάστων. ὁ μὲν ἀσιάδος ἐκτὸς τῶν τοιούτων.
μεγίστας γὰρ καὶ πλείστας εἰσὶ τοῖς μὲν ἀσιάδος. ἔτι δὲ
καὶ ὁ μὲν λιβυκὸς φόρος. οὐκολίγος γίγνεται, οὐ τελοῦσιν
οἱ λακεδαιμόνιοι τοῖς μὲν ἀσιάδος. καὶ τὰ μὲν λακεδαι-
μονίων. ὡς πρὸς ἄλλην γε τοῦ πλούτου. μεγάλα. ὡς δὲ
πρὸς τοὺς ἄνθρωπους. καὶ τοῦ ἐκάστων μὲν ἀσιάδος. οὐδέν. ὥστ'
ἂν τις ἐθέλοι κοινωνὸν ἀνδρὸς ἄξιον πίστεως τῶν ἀναγκαίων παρὰ
μὲν ἀσιάδος. οὐ γὰρ ἂν παρὰ τὴν χώραν τοσαύτην πολλὴν καὶ ἀνθρώπων
πλῆθος ἡ ἐνδεὴς ἀργυρίου. ἐὰν καλῶν τοὺς ἐθέλοντας χορηγοὺς τῶν
μὲν ἀσιάδος γε καὶ κοῦφον. εἶναι δὲ καὶ ἄλλων. ἐὰν αὖ καλῶν ἀθρόους
καλύπτραν. καὶ ἄλλους πολλοὺς τόπους καλοὺς καὶ ἀνθρώπους.
ἔστι τὸν κόσμον ἐξηρημένον τὸν τοῦ γένους κόσμου. καὶ ὁμοίως τὰ
ἄλλα ἐκάστου τῶν τόπων ἀπὸ ἐκάστου τοῦ κόσμου. ὥσθ'
ὅταν ἀνὸ εἴτις εἴποι τῶν ἀσιάδος μητρί. ἐξέρχου δὲ γὰρ καὶ

ὡς περ τοῦσδε μὲν ἀγαθὸν μὲν. ἄρ' οὖν
ἀγαθὸν λέγουσιν ἄν. χώρα δὲ αὐτῶν:
εἶλωτα παρὰ λακεδαιμονίοις οἱ μόθοι καὶ ὅταν μὴ
λωτῆ δοῦλοι γενόμενοι
ὑπὸ τῶν ὅλων τοῦ
ὅλου πολεμίου
κ πέλονσ ὅλου
δ δοῦρὶ ἁλόντες.
καὶ ἁλωτίαν λέγουσιν:—

ὁ μὲν τοσοῦτος τοιοῦτος
λόγος μὲν οἷ οὐ τεθνᾶσι
μὴ ἀσθενοῦσιν ἂν
προσθοῖεν εἰς τὸ πόσον
ἵνα δὲ μὴ τὰ θνήσια
πρὸς τοῖς κεκτημένοις
παρ' αὐτὸν κατθοί
οιτο. λαμβάνει δ' ἄλωσ
πᾶς οὗ σωτὸν ὅλον
σωῖ δὴν ἐφ' ὅσον.
τοῦ λόγου τοσοῦτος
ἄξιος ὢν τοσοῦτος ἐστὶν
φὴν πρὸς αὐτὸν
φαμὲν μὴ μὲν δώσειν
εἰσιέναι ἐς ἀσίαν
ἵνα μὴ τοσοῦτον.
ὅσον τ' δοῦ:—

ἐξ ὅτου φάντος
δὴν λάβρ αὐτ. οὗτος
ἔχει τὴν αὐτὴν
ἴσον ἐς τὴν προ-
κύψουσαν αὐλεῖ
ἴσον τὸν δοῦλον
ἄρτασθαι:—

ἀμήχαρι δή· ὁ τί δ' ἡμῖν ἐστὶ σοὶ πρὸς ταῦτα τεθαι. ὁ δ' ἐμὸς μάχης
υἱὸς ἦν ἐς κόσμον ἴσος ἀτρείωνι μήν· ὃν τὴν κόνιν. εἰ πάντ' ἦν πολλοῦ.
πρὸς δὲ καὶ εἰ αὖ τῆς γε πλέθρα ἔρχ' ἀρόσιν οὐδὲ τριακόσια. θαυμά
σαι ἂν ὁ τοῦ ποτὲ πιαδύσαν. ἔρμῳ ἔχει οὕτως ὁ ἀλκιμάδης τοῦ,
ἀρτάζειν ἐξ ἴσου διανομῆς θέσθαι. καὶ οἶμαι ἂν αὐτὴν ἥκειν. ὅτι οὐ κόθ' ὁ τοῦ
ἄλλος πιαδύσαν οὗτος ὁ ἀνὴρ ἔστι χειρί. πολλῶν ἕστι μᾶλλον αὐτὸ καὶ
σοφίαι· ταῦτα γὰρ μόνα ἄξι' ὅλου ἔρματος μεστόν. ἔστι εἶπε πύθοιτο
ὅτι ἀλκιμάδης οὗτος μοῦ ἔστι χειρί· πρῶτον μέν, ἢν οὐ δέῃ
γε νῷν σοφὸς ἅπας εἰκοσιν. ἔστι τοι. πάντα πάσι νὰ πάντα δῆτος.
πρὸς δὲ τούτοις. τοῦ ἔρματος αὐτοῖς λέγοντος ὅτι χρὴ πρῶτον
μαθόντα καὶ ἕστι μᾶλλον θέρματος αὐτοῦ καὶ ἀσκήσαντα. οὗτος ἴσμεν
διαφορούμενον πάντ' ἀεί. οὐκ ἐθέλει ἄλλα φησὶν ἔξαρκεῖν καὶ
ὅσ' ἔχει, οἶμαι ἂν θαυμάσαι τε. καὶ ἔρεσθαι τί οὖν ποτ' ἔστιν, ὅτου
πιαδοῖ τὸ μειράκιον· ἔτι οὖν λέξομεν ὅτι καλόν ἐστι καὶ μεγέθη
καὶ χρήματα καὶ πλοῦτος καὶ ῥώμης τὸ τυχόν. ἢ μῆσαι τἄρ' ἡμᾶς ἀλλ'
ἀλκιμάδη μαίνεσθαι, πρὸς τὰ παρασκευάσματα
ταῦτα οἷα· οἶμαι δὲ καὶ λαμπτῆρα δοῦναι τὸν λύχνον τυχὸν δοῦναι θέμα
τρόπον· ἀρχὴ δ' οὖν μοι δὲ μαίνεσθαι· ἀμήδης δὲ μὴ τρόπον· οἱ σοφοὶ τὸ
καὶ λείπουσι χρήματα. θαυμάσαι ἂν καὶ ταῦτ' ἴσως τοῦ παρασκευάσματα
ὑπάρχοντα ἀποκλέπτασαν· εἰ σὺ ἔρμῳ ἔχεις τοῦτο ἐφ' αὐτῷ
διαφορήσεσθαι, οὕτω κακῶς ἡμέρως· καί τοι οὐκ ἀχρεῖον δοκεῖ
εἶναι, εἰ αὖ τοῦ πολέμου μαίνεσθαι βέλτιον διανοοῦνται περὶ
ἡμῶν· οἷον χρὴ ὀνήσαι σοφίαν ἔστι χάριν· ἢ ἡμεῖς περὶ ἡμῶν
αὐτῶν; ἀλλ' ὦ μακάριε· πείθεσθε ἐμοί τε καὶ τοῦ ἔρματος
δόλφοιτο μὰ μᾶλλον· ὦ θαυμαστόν· ὅτι οὗτοι ἡμῖν εἰσιν ἀεί τι παι
λοι· ἀλλ' οὐχ οὗτοι σὺ οἴει· ὧν ἄλλα μέν, οὐ δὴ περὶ τοῦ περὶ γε ἡμῶν
θαυ· εἰ μὴ ἔστι μᾶλλον αὐτὸ ἂν καὶ τέχνη· ὧν σὺ εἰ ἀπολεῖ φθονίσει·
καὶ τοῦ ὁμοίως ἔστε ἀπολεῖ φθονίσει ἔρματος καὶ μαι
καίροις· οὐ μοι δοκεῖ ἔρμῃ· ὡς οὐδὲν ἄλλος ἄλλου· τίνα οὖν
χρὴ τὴν ἔστι μᾶλλον ἂν κρατεῖ τοῦ εἶναι· ἔχεις ἐξευρήσασθαι;
τοῦτον γὰρ μαίνεσθαι ἔστι καὶ ἀληθῆ εἰρηκότι· ναί· ἀλλ' ἂν μὴν
κοινῇ μου λέγει· ἔστι νῦν τρόπου ἂν ὅτι μᾶλλον τοῦ οἱ μέσθαι· ἔστι δὲ τοῦ

ἐρχόμενος τὸ τρίτον ἐ
τοῦ δαιμόνου κεφά
λαιον τὸ ἕκτον ἐν
τῇ οὐσίᾳ ἢ τῶν κα
θ' ὑφεστηκότων·

ὁ κατὰ τοὺς μὴ δοῦ
ναι πρατῆναι·

ἐφοῦ ὁ πλοῦτος
νῦν ἀκ πόλεμος·

ἐφοῦ ἐκράτησαν
λακεδαιμόνιοι·

οὐ περὶ μὲν σοῦ λέγω ὡς χρὴ παῖδα θεῦθήναι· περὶ ἐμοῦ δέ· οὐ γὰρ
ἂν ὅτῳ σου διαφέρω· πλὴν γε ὅτι· τίνι· ὁ ἵππος ὁ ἐμὸς μᾶλλον
ἐπὶ ἵππαι σοφώτερος, ἢ περικλῆς ὅσος· τί δ' οὗτος ὅσος κρατεῖ· θεός
ὢν ἀλκιβιάδη· ὃν περ σὺ ἐμὲ οὐκέτι φῂς τῷ δὲ τῷ ἡμέρᾳ σοι διαλε
χθῆναι· ἆρ' οἶμαί ποτε ἐμοῦ λέγω· ὅτι ἢ ὅστις φαίη σοι δίον δεῖν ἄλλου σκέπτεσθαι
ἢ δι' ἐμοί· τοιοῦτος ὢν σὺ κρατεῖ· εἴ σοι λέγω μὲν τοι ἀληθῆ ὅτι
ὅστις μέλλει ὀρθῶς βουλεύεσθαι περὶ τοῦ αὑτοῦ μᾶλλον μὲν τοῦ πάντες ἄνθρωποι· αὐτὰρ καὶ περὶ τοῦ τῶν
μάλα σοφόδρα· ὅτι μὲν γὰρ οὐ δεῖ μανθάνειν· οὐ δέ μοι δοκῶ ὅτι γε· τί οὖν ἂν
ποιοῖμεν· οὐ καταμάθωμεν οὐ δὲ μανθάνειν ὃν ἐπαίρει· οὐ τοιγὰρ
πρώην γε· ὦ σώκρατες· οὐ γὰρ· ἀλλὰ σκέπτεσθον κοινῇ καὶ μοι λέγε·
φαμὲν γάρ σε ἀρίστου πολίτου γενέσθαι· ἢ γάρ· ναί· τί καὶ ἀρε
τῇ· δῆλον ὅτι ἢν περ οἱ ἀγαθοί· οἱ τί ἀγαθοί· δῆ
λον ὅτι οἱ περὶ τὰ πράγματα· τοῖσι ἄρα καὶ τοῖς ἵπποις καὶ
οὐ δῆτα· τοῖς περὶ τοὺς ἵππους γὰρ ἂν ἦμεν· ναί· ἀλλὰ καὶ περὶ μουσι
κὴν λέγεις· οὔ· τοῖς περὶ μουσικὴν γὰρ ἂν ἦμεν· ναί· ἀλλὰ καὶ
ποίους· οὐ τίνες πρὸς τοῦτο· τοῖς περὶ τὰ πράγματα· ἢ οὐ καὶ τοῦτο λέγεις·
καλὸν δὲ καὶ ἀγαθὸν λέγω σε περὶ φρονίμους, ἢ τοὺς ἄφρονας·
τοὺς φρονίμους· οὐκοῦν ὁ δίκαιος φρόνιμος· τοῦτο ἀγαθός·
ναί· ὁ δὲ ἄφρων τοὐμπαλίν· ἆρ' οὖν ὁ σκυτοτόμος·
φρόνιμος ἦν περὶ τὴν μαντικήν· ἦμεν· ἀγαθὸς ἄρα
ἦν· τοῦτο μὲν οὖν· ἀγαθὸς δὲ καὶ ὁ μάντις· πῶς γάρ οὔ· ἆρ' οὖν καὶ
ἀγαθὸς ἦν ὁ σκυτοτόμος· ναί· καὶ κακὸς ἄρα ἦν τοῦτο· οὐδαμῶς· ἀγαθοὶ ἄρα
τοιγὰρ τοῖς λόγοις κακοί τε καὶ ἀγαθοί· φαίνεται· ἢ οὖν λέγε
τοῦτο ἀγαθὸν ἄνδρα εἶναι καὶ κακόν· οὐ δῆτα· ἀλλὰ τίνα
ποτὲ τοῦτ' ἀγαθὸν λέγεις· τοῦτο δὴ ὃν ἐμὲ ἔφη δεῖν ἄρχοντα τῆς πόλεως·
οὐ δῆπου ἵππων· οὐ δῆτα· ἀλλ' ἀνθρώπων· ναί· ἄρα καὶ
καμνόντων· οὔ· ἀλλὰ πλεόντων· οὐ φημί· ἀλλὰ θερίζόν
των· οὔ· ἀλλ' οὐδὲν τούτων· ἀλλὰ ποιούντων· τί τί ποιούντων· ποιούντων λέγω
των· οὔ· ἀλλ' οὐδὲν ποιούντων· τί τί ποιούντων· ποιούντων λέγω
τί· παρὰ καὶ ἐμοὶ δηλῶσαι· οὐκοῦν τῶν καὶ σημαινόντων
ἔσθ' οὕτω· καὶ χρωμένων ἄλλήλοις· ὡσαύτως ἔμοιγε δοκεῖ
πόλιν· οὐκοῦν ἄρ' ἀνθρώπων λέγεις ἄρχειν· ἀνθρώπων χρωμένων·
ναί· ἆρα κυβερνητικῶν· χρωμένων ἔργασιν· οὐδαμῶς ἀλλὰ κυβερνητικῶν

ὁπόταν μὴ βούλωνται λέγειν ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο παίζωσιν·

ἀγνοεῖ ὅτι ὅσῳ κρείττων ἐστὶν τοιούτῳ κρείττων·

καὶ τὸ ὕλικὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου καὶ τὰ πρακτέα εἰσίν·

ὅτι δὲ καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐστὶν ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὁσιότης καὶ ἡ εὐσέβεια καὶ τὸ εἶναι τὸν θεὸν καὶ τοιοῦτον ἀγαθὸν·

ὄντων δὲ τῶν εἰδῶν παραδείγματος τοῦ πολιτικοῦ τὸ ἀρχικὸν·

τὸ περὶ τὰ ἀριθμητὰ ἴσα καὶ μείζω καὶ ἐλάττω·

γὰρ αὐτὴν ἡ ἀρετή: ναί: ἀλλ' ἀμφοῖν λέγεις ἄρχειν αὐλητοῖν. ἀμφοτέροιν μὲν ἄρα ἀοιδὸς καὶ χρωμένων χρυσταῖς; οὐδαμῶς: χοροδιδάσκαλικὴ γὰρ αὐτὴ γε; πάνυ γε: ἀλλὰ τίνος τε λέγεις χρωμένων ἄρα ἀμφοῖν, οἷον τί ἐστιν ἄρχειν: κοινωνούντων ἅμα γε λέγω πολιτῶν καὶ συμπαιζόντων πρὸς ἀλλήλους τούτων. ἄρχειν τῶν ἐν τῇ πόλει: τί σοὶ οὖν αὕτη ἡ τέχνη φαίνεται πρὸς ἃ ἔστι βροτείων πάντων δή: κοινωνούντων μαντικῆς. ἴσως ἂν ἄρχειν τί σοι ποιεῖ τέχνη: κυβερνητική: κοινωνούντων δὲ ἀοιδῆς ὧν νῦν δὴ ἐλέγετο. τί σοι αὖ ἡμῖν ποιεῖ ἄρχειν: ἢν πρὸς ἀρτίθετα. ἡ χοροδιδασκαλίας: τί δὲ πολιτῶν κοινωνούντων. τίνων λέγεις ἴσως ἀμφοῖν: συμποσίων ἅμα γε ἀνδρῶν: τί δὲ. μῶν ἀμφοῖν δοκεῖ εἶναι ἡ τῶν κυβερνητῶν; οὐδαμῶς: ἀλλὰ συμποσίων; ἐμοιγε δοκεῖ. ἅμα γε τὸ σῶμα ζέσθαι πλέονται: καλῶς λέγεις. τί δὲ. ἢν σὺ λέγεις συμποσίων ἅμα τί ἐστιν: εἰς τὸ ἄμεινον τὴν πόλιν διοικεῖν καὶ σώζεσθαι: ἄμεινον δὲ διοικεῖται καὶ σώζηται. τίνος παραγιγνομένου ἢ ἀπογιγνομένου. ὧν ἂν ἐγὼ ἄρτι ἄμεινον διοικεῖσθαι σώματα καὶ σώζεσθαι. τίνος παραγιγνομένου. ἢ ἀπογιγνομένου ἢ ποιοῦντος ἢ πάσχοντος τι ἡ ἕξις αὐτῶν μὲν παραγιγνομένης. μόσου δὲ ἀπογιγνομένης. οὐκαὶ οὐ οἱ φρόνησις οὖσα φίλων: — ναί: καὶ εἰ μὲν αὖ βροτείου τίνος δὲ ἄμεινον σώματα ἂν αὐτῶν σῴζοι ποιοῦσα ἄν. ἐστὶ δὲ ἁπλῶς μὲν παραγιγνομένης. τὸ φλόγινος δὲ ἀπογιγνομένης. καὶ ὅταν δὲ καῦμα τοῦ μὲν ἀπογιγνομένου. ἀκοὴ δὲ ἐγγιγνομένης. μᾶλλόν τε γίγνεται. καὶ ἄμεινον θερμὰ πάσχειν: ὀρθῶς: τί δὲ δὴ πόλις τίνος παραγιγνομένου καὶ ἀπογιγνομένου. μᾶλλόν τε γίγνεται καὶ ἄμεινον θερμὰ πάσχειν καὶ διοικεῖται: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ὅσου κράτος. ὅταν φιλία μὲν αὖ τοῖς γιγνηται βροτοῖς ἀλλήλοις. τὸ δὲ μισεῖν τε καὶ ἀσταστάζειν ἀπογίγνηται: ἆρ' οὖν φιλία ἂν λέγεις ὁμόνοιαν. ἢ διχόνοιαν: ὁμόνοιαν: διὰ τίνα οὖν τέχνην ὁμονοοῦσιν αἱ πόλεις. περὶ ἄρτιον: διὰ τὴν ἀριθμητικήν: τί δὲ οἱ ἴδιῶται οὐ διὰ τὴν αὐτήν;: ναί: οὐκοῦν καὶ αὐτὸς αἰ τοῖς ἑκάστοις;: ναί: διὰ τίνα δὲ τέχνην αὖ τὸς αὖ τοῖς ἑκάστοις. ὁμοροεῖ περὶ σταθμητὸν καὶ πήχεως. ὁ πότερον μεῖζον οὐ διὰ τὴν μετρητικήν: τίνων:

πήχεως. μετρικὴ. σωζῃ:

ὃν χρὴ βουλόμενος ὀρθῶς κράτος καὶ αὐτὸς ἐν τῇ φιλίᾳ ταύτᾳ βροτοῖς ἀλλήλοις: φίλτατον τὸν αὐτὸν ἑαυτῷ ποιήσασθαι ἐν τῇ φιλίᾳ: —

ὁμοροεῖ: περὶ σταθμητὸν καὶ πήχεως: —

ὁμοιοῦσι δὲ αἱ πόλεις αὐτῶν: —

ὃ τοῦ θεοῦ τὸ ποιητικὸν ὅτι φρόνησις οὖσα φίλων: —

οὐκοῦ καὶ οἱ ἴ δ' ὧν τοὺς ἀλλήλοις καὶ αἱ πόλεις; ναί: τί δὲ περὶ ἁδ
θμοῦ; οὐ χόσ' αὖ τοσ; φημί: ἰὼν δὲ δὴ οὐ λέγεις ὁ μόροι αμ. τί δέτι
καὶ περὶ του καὶ τίσ αὖ τιὼν τέχνη παρα σκευάζη. καὶ ἀρ' αὖ περ
πόλει αὐτὴ καὶ ἴ δ' ὧν τὴ αὐτοῖ τὸ τοῦ σ αὐτὸν καὶ πρὸσ ἄλλον; εἰ
κόσ γόροι: τίσ οὖν ἐ στι. μὴ καίνησ ἀποκρινόμενοσ. ἀλλ' ἀ προθυ
μοῦ φράν: φασὶ μὲν οἱ μαι φιλίαν τὸ λέγειν καὶ ὁ μόροι αμ. ἰὼν περ
πατὴρ τὸ υἱὸν φιλοῦν ὁ μόνοει. καὶ μήτηρ καὶ ἀδελφοὶ ἀδελφῶ
καὶ γυνὴ ἀνδρί: οἱ φ' ἂν οὖν ὦ ἀλκιμάδη ἀνδρα γυναικὶ περὶ
ταυλαστοιρίασ λιὼ σθαι ὁ μονοεῖν. τὸν μὴ ἴσωι παίμβρον τὴ
ἴσωι σαι μήτηι; οὐ δῆτα: οὐ λέγ δεῖ οὐ δῆ. γυναικεῖον γὰρ τοῦτο
καὶ ἄθλημα: ναί: τί δὲ γυνὴ ἀνδρὶ περὶ ὁ πολιτικῆσ δὲ ιὼ σαι τὰν
ὁ μονοεῖν μὴ μαθοῦσα; οὐ δῆτα: ἀνδρεῖον γὰρ τοὐτό γ' ἔφασο
εἶ φαίνησ ἂν οἶμαι; ναὶ φημί: ἔστιν ἄρα καὶ μήγυναικεῖα,
καὶ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα. κατὰ τὸν σὸν λόγον: πάνσ δ' οὖ:
οὐκ ἄρα θήγ' τοῦτοισ ἐστὶν ὁ μόροι α, γυναιξὶ πρὸσ ἄνδρασ:
οὔ: οὐδ' ἄρα φιλίασ περ ἡ φιλία ὁ μόροι α ἰὼν: οὐ φαίνεται:
ἡ δ' ἄρα αἰγυναικεία κὸσ τὰ αὐτῶν πράττοισιν. οὐ φιλοῦσα ὑπὸ
τῶν ἀνδρῶν: οὐ κῆτ' οὐκ ἔγ: οὐ δ' ἄρα οἱ ἄνδρεσ ὑπὸ τῶν γυναι
κῶν. ἡ τὰ αὐτῶν: οὔ: οὐδ' αὖ ἄρα ταύτη οἰκοῦσα καὶ αἱ πόλεισ
ὅ τ' ἂν τὰ αὐτῶν θ' καστοι πράττοισιν. οἶμαι φάναι σὲ σώφρο
νεῖν: πάνσ' ἂν λέγοισ φιλίασ μὴ παρούσησ ἰὼν ὄφαιμι ἂν ἡ
μοιμβρίων οὐ οἰκεῖσθαι τὰν πόλιν: ἀλλὰ σὲ δὲ οὔ: ἀλλ' οἶμαι
δοκῆ καὶ κατὰ ταὐτὸ αὐτοῖσ φιλίαν ἁμίμεσθαι ὅ τι τὰ αὐτῶν
θ' καστοι πράττοισιν: οὐ καρτίνο. μὰ δὲ πόσ' αὖ λέγοισ ὁ μο
ροῦσαν ἁμιμοιμβρία. φιλίαν ἁμίμεται. ἢ οἷόν τε ὁ μόροι αν ἁμί
μεσθαι περὶ τούτων. ὧν οἱ μὲν ἴσασιν οἱ δ' οὔ: ἀδύνατον: δί
καιόν δὲ πράττοισιν. ἢ οὔ δίκαιον ὅ τ' ἂν τὰ αὐτῶν θ' καστοι πρᾶτ
τοισιν: δίκαια πόσ' λέγοισ; τὰ δίκαια οὖν πρᾶττοντασ ἀλλήλοισ; ἆρα
πόλη τῶν πολιτῶν. φιλίαν οὐκ ἁμίμεται πρὸσ ἀλλήλουσ; ἀνάγ
κη σοὶ μοι δοκῆ εἶναι ὡσ σὲ κρατεῖ: τίνα οὖν ποτὲ λέγοσ. ἣν
φιλίαν ἢ ὁ μόνοιαν. περὶ ἣν δεῖ ἡμᾶσ σοφοὺσ τε εἶναι καὶ ἃ
νοῦσουσ. ἵνα ἆρα θοὶ ἄνδρεσ ὦ μὲν. οὐ γὰρ δὴ ὦ μαι μαθήν.

καὶ τὰ μὰ σοὶ καὶ πόλ
ρο πη. ὡσ σὺ καὶ πλά
τωνα. ἐ εἶδοσ ποσ
ρο πή.

πολλὰ γὰρ οὕτω δὴ
τὸν νέον διαφέ
ρῃ μὴ κόμιτο:

τὸ ξωτικὸν. τὰ
λασιοφθαλμία τὰ ὀπτὰ
λάσι αὐγὰ ἐστὶ παραπλήσια:

κατὰ τὸν σὸν λόγον
ἄνδρα καὶ πρόκατον
λατὰ ὃν τὴν πόλιν ἁ
λλοδε λέγων ἀμ.
δὲ διαφέρῃ καὶ
τὰ πολεμικὰ τὸ φθὴ
λυ τ' ἄρρενοσ:
κατὰ τὸ πρόσ χε
τέλοσ οὐ χωμοῦ
αὐ τὲ κ' μὴ. ἀλλὰ
κατὰ τὸ πέρασ:

λὴν πλὴν ἀλκιμιάδου
τοῦ σοκράτη ὃ. ἀλλὰ
οἰκοῦσι τὰ πόλησ δὴ
αὐτοῦτο διό. τὰ αὐτ
πράττοισιν ὅ τ' σοκρά
τῆ ἂν παίλαι σ τὰ
σοῦ ταῦτα θλάσο.
οὐ καρτίνο:

οὐθήτιο. οὐθθμοῖσιοι· πότε μὲν γὰρ θμὶ τοῖσ αὐτοῖσ φαίνεται θμοῦσα. τὸ τὸ δὲ οὔ· ὡσ ὁ κρατῦλοσ τοῦ σοῦ λόγου: ἀλλ' αἰεὶ καὶ τοῖσ θεοῖσ ὡσαύτωσ κρατῦλοσ οὐδ' αὐτὸσ οἱ δοκῶ τι λέγω. κινδυνεύω δὲ καὶ παλαιὰ λεληθέναι ἐμαυτόν. αἰσχρὰ ἔχων: ἀλλὰ χρὴ θαρρῆν· ἐμὲ γὰρ αὐτὸ λίσθου πέντε μνῶν θεὸσ πεντηκοντάδησ χαλεπὸν ἂν λῦσαι καὶ μεγαλυνθῆναι σαυτοῦ. μνᾶσ δὲ λῶ ἑκατὸν χιλιάδασ. αὐτῇ ἐμὲ δεῖ αὐτὸν αἰσθέσθαι: τί οὖν τὸν αἰσθανόμενον χρὴ ποιεῖν. ὡσαύτωσ κρατῦλοσ: ἀποκρίνεσθαι τὰ δοκοῦντα τοῖσ μὲν ἀληθῆ, τοῖσ δὲ μή. τοῦτο ποιῶν ἂν θεὸσ ἐθέλοι. ἆρα δὴ καὶ ὀνόματι μεμνῆσθαι πειρᾶσθαι. οὐκοῦν καὶ μὲν βέλτιον ἔχοιμεν: ἆρα ταὐτὰ δοκεῖ καὶ γε τοῦ ἐνὶ ἀποκρίνεσθαι: φέρε δὴ τί ἐστι τὸ ἑαυτοῦ μεμελέσθαι· μὴ πολλαχοῦ κινδυνεύομεν οὐχὶ μόνον αὐτοῖσ μεμελουμένοι. οἱ ὀνόματι δέ. καὶ πότερον ἆρα ποιεῖ αὐτὸ ἕκαστον ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου τινὸσ τῶν ὄντων; οὐ μανθάνω: καὶ λέγω δὲ τί χειροτέχνην οἷον Δαιδάλου. ἔστιν ὅτου ἄλλου τινὸσ τοῦ ὄντου φαίνεται ἢ Δαιδάλου: οὐδαμοῦ: οὐκοῦν καὶ ἀποδοτέον ὑπὸ δήμου. τὸν αὐτὸν τρόπον: ναί: ἆρ' οὖν ὅταν ὑποδήματα ἑαυτοῦ μεμελόμεθα τότε ποδῶν ἑαυτοῦ μεμελούμεθα; οὐ πάνυ μανθάνω. ὡσαύτωσ κρατῦλοσ: τί δὲ ὡδί· κινδυνεύω ἀδύνατα. ὀρθῶσ ἑαυτοῦ μεμελῆσθαι καλεῖσ τί ὅτου οὖν τῶν ἀεί μεμελημένων; ἔγωγε: ἆρ' οὖν ὅταν τὸ τί πέλτην ποιεῖν τὸν τόρνον θεὼ λῆρον ἑαυτοῦ μεμελῆσθαι; ναί: τί οὖν τὲ χρὴ ὑποδήματα μελέτην ποιεῖ: σκυτικήν: σκυτικὴν ἆρα ὑποδημάτων ἑαυτοῦ μελούμεθα; ναί: τὴ καὶ ποδὸσ σκυτικήν. τὴν ἑκάστην τῶν ἀεὶ δαὸσ μελέτην ποιοῦμεν: ἑκάστην: μελέτην δὲ ποδὸσ. οὐχ ὑπερ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα; ἔμοιγε δοκεῖ: αὐτὴ δοῦ μνημοσυνικὴ μαλλοσύνη: μνημοσυνικὴ μὲν ἆρα. ποδὸσ ἑαυτοῦ μελούμεθα· σκυτικὴ δὲ τοῦ ποδόσ: πάνυ γε: καὶ μνημοσυνικὴ μὲν. χειρῶν· δαιδαλικὴ πλουσία δὲ. τοῦ τί χειρόσ; ναί: καὶ μνημοσυνικὴ μὲν. σώματοσ· ἰατρικὴ δὲ καὶ τοῖσ ἄλλοισ. τοῦ τοῦ σώματοσ; ἆρα τὰ παρ' ἡμῖν: ἀλλὰ μὲν ἆρα τέχνη. αὐτοῦ ἑκάστου ἑαυτοῦ μελούμεθα· ἄλλη δὲ.

τότε καὶ ἑαυτοῦ; θμοὶ μοῦ δοκεῖ: πλέπο λεόμαμοσ πότε ἑαυτοῦ μελήτην· ἆρα οὐτὰμ ἑκάνων ἑαυτοῦ μελήτην;

τῶν αὐτοῦ: φαίνεται: οὐ καὶ αὐτὸν τὸν αὐτοῦ ἑαυτὸν βλάπτει σαυτοῦ ἑαυτὸν βλάπτει: οὐ δοκεῖ σοι: οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ τέχνη ἀδύνατοι κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἑαυτὸν βλάπτειν καὶ τῶν αὐτοῦ: οὐ φαίνεται: φθορεῖ δή πού τἀν ἡμῶν αὐτῶν ἑαυτοὺς βλαπτόμενοι: οὐ κέχολάσται: ἀλλὰ τοσοῦτον δήπου ὁμολογεῖται· ὅτι οὐχὶ ἂν τὸν ἡμέτερον καὶ ὁπωσοῦν βέλτιον ποιοῖμεν· ἀλλὰ δὴ ἡμᾶς αὐτούς: ἀληθῆ λέγεις: ἦ οὖν ἐγὼ μὲν ἄρτι τὸ τί ποτε τέχνη ὑπὸ δήμου βέλτιον ποιεῖ, μὴ εἰ δόκει ὑπὸ δήμου; οὐδαμῶς οὖν: οὐδὲ μὲν τίς τέχνη δοκεῖ Κτυλίου βέλτιον ποιεῖ. ἆρ' οὖν τὸν δοῦλον Κτύλιον; ἀληθῆ: τί δὲ τίς τέχνη βέλτιον ποιεῖ αὐτόν· ἆρ' ἂν ποτὲ μὲν ὑποδήματα ἀμφοῖν τὸν τί ποτὲ τὸν μὲν αὐτοῖ; οὐδαμῶς οὖν: πότερον οὖν δὴ ῥᾴδιον τυγχάνει τὸ μὴ ὂν αὐτὸν· καὶ τίς ἐστὶν ὁ φαῦλος ὁ τοῦτο ἁμαρτεῖν ἐστὶν τὸν ὑπὸ δήμου βέλτιον ποιεῖν· ἢ χαλεπόν τι καὶ οὐχὶ πᾶν τοῦτο: ἐμοὶ μὲν οὐ σοφὸν κρατεῖν· πολλοὺς δὲ καὶ σοφοὺς ἡγοῦμαι· ἀλλὰ δὴ καὶ ἀμαθεῖς εἶναι τὸν ὑπὸ δήμου πολλαχοῦ· ἀλλὰ δὴ καὶ μάλα· ἔστιν ῥᾴδιον ἢ χαλεπόν τι καὶ οὐχὶ πᾶν τοῦτο· ἐμοὶ μὲν οὐ σοφὸν κρατεῖν· πολλοὺς δὲ καὶ σοφοὺς ἡγοῦμαι· ἀλλὰ δὴ καὶ ἀμαθεῖς εἶναι τὸν ὑπὸ δήμου πολλαχοῦ· ἀλλὰ δὴ καὶ μάλα· ἔστιν ἄρα καὶ τοῦτο ἔργον τι καὶ οὐ πᾶν· ἔστιν· ὁ μὲν σὸς ἐμὸς δεσπότης ἐν τῷ μὲν αὐτὸ· τὰ δὲ ἄλλα οὐδέν· ἐν τῷ δὲ οὐ χαλεπὸν μοι τὸν αὐτὸν ἑαυτὸν βλάπτειν καὶ τῶν αὐτοῦ: φθορεῖ δή τι ἂν τρόπον εὑρεθείη καὶ ποτε: ἔστι ταῦτα: φθορεῖ δή τι ἂν τρόπον εὑρεθείη καὶ ποτε· ἔστι ταῦτα· οὕτω μὲν γὰρ ἄν· τὰ χαῦ ροι μὲν τί ποτε βλάπτουσι αὐτοί· τοῦτο δὲ ἔστιν ὃν τρόπον ἐρᾷ μοι σαι· οὐδαμῶς αὐτοί που: ὀρθῶς λέγεις· ἴθι οὖν πρὸς Διός· τοῖς διαλεγομένοις σὺ μοὶ· ἄλλο τι· ἢ ἐμοί: ναί: οὐκοῦν καὶ σοί: ναί: σοὶ κρατεῖ σοφὸς ὢν ὁ διαλεγόμενος; οὐκοῦν καὶ σοί: ναί: σοὶ κρατεῖ σοφὸς ὢν ὁ διαλεγόμενος; πάνυ γε: ἀλλὰ μὴν δὲ ὁ ἀκούων; ναί: οὐκοῦν λόγῳ διαλεγόμενος σοφῷ κρατεῖ; τί μήν: τὸ δὲ διαλέγεσθαι καὶ τὸ λόγοι λέγεται σοφὸς κρατεῖ; τί μήν: τὸ δὲ διαλέγεσθαι καὶ τὸ λόγοι χρῆσθαι ταὐτόν που καὶ εἶναι; πάνυ γε: ὁ δὲ χρώμενος καὶ ὃν χρῆται, οὐκ ἄλλο; ὀρθῶς λέγεις: σοφὸς ἄρα ὢν τὸν τρόκυτον τόμος τέμνει τὸν τρόκυτον τόμος τέμνει καὶ σμίλη, καὶ ἄλλοις ὀργάνοις; ναί: τοῦτο τοί που τὸ μεῖον καὶ σμίλη, καὶ ἄλλοις ὀργάνοις; ναί: τοῦτο τοί μὲν ἄρτιός ἐστι διαφορᾶν· ἢ ὁ χρώμενός τε καὶ ὃν χρῆται· σὺ δὲ μὲν ἄρτιός ἐστι διαφορᾶν· ἢ ὁ χρώμενός τε καὶ ὃν χρῆται· σὺ δὲ δοκᾷ βέλτιον εἶναι: δοκᾷ: τί οὖν φῶμεν τὸν σκυτοτόμον, τέμνειν ὀργάνοις μόνον· ἢ καὶ χρεών: καὶ χρεών: χρῆναι ἄρα καὶ ταῦτα;: ναί: ἢ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χρώμενος σκυτοτομεῖ;

ἀλλὰ μὴν οὐκοῦν ἄλλο μὲν ὁ τέμνων καὶ ὁ χρώμενος· ἄλλο δὲ οἷς τέμνων χρῆται: πῶς γὰρ οὔ: ἆρ' οὖν οὕτω καὶ οἷς ὁ κιθαριστὴς κιθαρίζει· κιθαρίζει δὲ ὁ κιθαριστὴς ἄλλο ἀνῇ; ναί:

ὡς δὲ ἁπλῶς εἰπεῖν τὸ λόγοις διέχρηται παντὸς ἀλλοῦ δὲ. τοῖς ὄργανοις χρεῖν λέγει τὸ ὡσαύτως ἐν λόγοις οὐδὲν μᾶλλον· ὄργανα δὲ μόνος τοῦ τοιούτου θεός:—

ἢ ἀντὶ τοῦ τοῦ λίθου· χίλωνος λακεδαιμονίου τινὸς ἢ φιλοσόφου προφητεύοντος:— ὄργανα δὲ κατασκευαὶ ἃ ὁ αὐτὸς λέγει τέχνη ἐστὶ κατὰ μέρος:—

λίθοις αὐτῶν πρόσεστιν ὀνόματα· ὁ μὲν αὐτὸς ὄργανον χρῆται τῷ σώματι:—

τὸ μὲν ἐστὶν ὄργανα τὰ μὲν ἐχόμενα σμίλη ἢ κυκλικὰ σμίλη ἢ κυκλικά:

ναί: τὸν δὲ χροῦ μὲν καὶ οἷος χρῆται. ἕβρα ὁμολογοῦμεν: ναί: ἕβρον
ἆρα σκυτοτόμος καὶ κιθαριστής. χειρῶν καὶ ὁ φθαλμῶν. οἷος βρύ-
ζοντας: φαίνεται: οὐκοῦν καὶ σαντὶ τοῖς σώμασι χρῆται ἄρους; πά-
μυγε: ἕβρον δὴ τότε χροῦ μὲν. καὶ οἷς χρῆται; ναί: ἕβρον ἄρα
ὁ ἄρους ἐστὶ τοῦ ἕβρου τοῦ σώματος: ἕοικεν: τί ποτ' οὖν ὁ ἄρους: οὐκέ-
χολφα ν: ἐχεῖνο μὲν οὖν. ὅτι γε τὸ τοῖς σώμασι χροῦ μέν: ναί:
ἦ οὖν ἄλλο τι χρῆται αὐτοῖς ἢ ἡ τυχή: οὐκοῦν ἄλλο: οὐκοῦν ἀρχοῦσι;
ναί: καὶ μὴν τόδε γε οἶμαι. οὐ δέρμα ἂν ἄλλως οἱ ἡθηναι: τὸ ποῖον:
μὴ οὐ τριῶν. ἕβρ γάρ εἶναι τὸν ἄρουν: τί νοῶν: τυχὼν ἢ σῶμα. ἢ
ξύλον ἀμφότερον τὸ ὅλον τοῦτο: τί μήν: ἀλλὰ μὴν αὐτό γε τὸ
τοῦ σώματος ἄρχον. ὡμολογήσαμεν ἄρουν εἶναι: ὡμολογήσαμεν:
τί οὖν ὁ ἄρους. ἆρ' οὖν σῶμα αὐτὸ αὐτοῦ ἄρχει; οὐ δῆτα ὦ σ: ἄρχε
σθαι γὰρ αὐτὸ εἴπομεν; ναί: οὐκ ἄν δήτα τοῦτό γε εἴη. ὃ ζητοῦμεν:
οὐ κοῦν κε: ἀλλ' ἆρα τὸ ξύλον ἀμφότερον τοῦ σώματος ἄρχει.
καὶ ἔστι τοῦτό γε ἄρους; ἴσως δῆτα: σαφέστερον γε δὴ κἂν. μὴ
γὰρ οὖν ἄρχον τοῦ ἕβρου. οὐδεμία πού μοι χρεία. τὸ ξύλον ἀμφό-
τερον ἄρχειν: ὀρθῶς: ἐπεὶ δὲ οὔτε τὸ σῶμα. οὔτε τὸ ξύλον ἀμ-
φότερον ἐστὶν ἄρους. λείπεται οἶμαι. ἢ μὴ δὴν αὐτὸ εἶναι. ἢ ἕτερόν
τι ἐστὶ μὴ δὲν ἄλλο τὸν ἄρουν σημαίνειν. ἢ τυχών: κομιδῇ
μὲν οὖν: ἔτι οὖν τι σαφὲς ἕβρου δεῖ ἀπο δειχθῆναι ὅτι ἡ τυχὴ
ἐστὶν ἄρους: μὰ δί' ἀλλ' ἱκανῶς μοι δοκεῖ ἔχειν. εἰ δέ γε μὴ
ἀκριβῶς. ἀλλ' ἀκαὶ μετρίως. ἐξαρκεῖ ἡμῖν: οὐ κριβῶς μὲν
γὰρ τότε ζητοῦμεν. ὅτ' ἂν εὑρόμεν ὃ νῦν δὴ παρήλθομεν, δια-
τὸ ποιὸν εἶναι σκέπτεσθαι: τί τοῦτο: ὃ ἄρτι οὕτως ὡς ὀρθῶς ἔρρη-
θη. ὅτι ἄρουν τὸν σκεπαστὸν εἴη. αὐτὸ τοῦτο. μῶν δὴ ἄρτι τοῦ
αὐτοῦ. αὐτὸν ἕκαστον ἂν σκέπτεσθαι τί ἐστιν. καὶ ἱκανῶς ἐξαρκέσ-
οὐ γάρ που κυριωτέρου γε οὐ δὲν ἂν ἡμῶν αὐτῶν φήσαιμεν.
ἢ τὴν τυχὴν. οὐ δῆτα: οὐ κοῦν καλῶς ἔχει οὕτω μοι ζῆν
ἐμὲ καὶ σὲ ἀρόσοιμεν εἰρήνιοι τοῖς λόγοις χρωμένους
τὴν τυχὴν ἀρὸν τὴν τυχήν: πάνυ μὲν οὖν: τοῦτ' ἄρα λέγω ὃ καὶ ὀλί-
γον ἔμπροσθεν εἴπομεν. ὅτι σοκράτης ἀλκιμάδην διαλήθει

- ἡμεῖς δὲ πρότασιν ἢ λέγομεν τὸ τοῦ σώματος χρῶμενον. τυχὴν ἐστιν:—
- λέγομεν δ'. ἄρουν ἢ τυχὴν ἄρχοντα τοῦ σώματος:—
- ἐν τοῦ δ' κατασκευαστικῇ β' κατηγορίᾳ ὁ ἄρους ἢ τυχὴ ἐστιν:

οἱ δ' ἄλλοι φασὶν ὁρᾶν σωκράτη:—
ὁρᾶν μὲν ἀλκιμάδην δὲ τιλλάδα:—

ἄντο
αὐτοῦ αὐτο
αὐτο ἕκαστον

τριμερὴς τυχὸς
λογικὴ τυχὴ
δ' τόμος
οἱ περὶ κλ.

πολιτικὴ τυχὴ
καθαρτικὴς θεωρητικὴ τυχή.
ἢ τόμων
οἱ λαμψακηνοί

λόμοι χρώμενος. οὐ πρὸς τὸν τὸν πρόσωπον ὡς ἔοικεν. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀλκιβιάδην ποιούμενος τοὺς λόγους. τοῦτο δέ ἐστιν ἡ τύχη: ἐμοιγε δοκεῖ: τυχὼν ἄρα ἡμᾶς κελεύει γνωρίσαι. ὁπότεροί τούτων γνῶναι ἑαυτόν: ἔοικεν: ὅστις ἄρα τῶν τοῦ σώματος γιγνώσκει. τὰ αὑτοῦ ἀλλ' οὐχ αὑτὸν ἔγωγε κρίνω: οὐκοῦν: οὐδεὶς ἄρα τῶν ἰατρῶν ἑαυτὸν γιγνώσκει. καίτοι σώφρων ἰατρός. οὐ δὲ τῶν παιδοτρίβων. καίτοι παιδοτρίβης: οὐ δῆτα: οὐκοῦν ἄρα δύνανται οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοὶ γιγνώσκειν ἑαυτούς. οὐδείς ἄρα τὰ ἑαυτῶν οὗτοι γε ὥσπερ ἔοικεν. ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τοῦ ἑαυτοῦ. καταγέ τὰς τέχνας ἃς ἔχουσι. τὰ μὲν τοῦ σώματος γιγνώσκουσιν. οἷον τοῦτο θεραπεύσουσαι: ἀληθῆ λέγεις: ἦ ἄρα σωφροσύνη ἐστὶν τὸ ἑαυτὸν μὲν γιγνώσκειν. οὐδεὶς τούτων σώφρων. κατὰ τὴν τέχνην: οὐ μοι δοκεῖ: δημιουργοὺς γὰρ καὶ μαίρασιοι αὐταὶ αἱ τέχναι δοκοῦσιν εἶναι. καὶ οὐκ ἄν δρῶς φωνοῦμεν ἡμεῖς μανθάνειν ταῦτα: πάνυ μὲν οὖν: οὐκοῦν πάλιν οὔτε τοῦ σώματος θεραπεύς τὸ ἑαυτοῦ ἀλλ' οὐχ ἑαυτὸν θεραπεύς: κἀμοὶ δοκεῖ: ὅστις δὲ τὰ χρήματα. οὐθ' ἑαυτὸν. οὔτε τὰ τοῦ ἑαυτοῦ. ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τοῦ ἑαυτοῦ: ἐμοιγε δοκεῖ: οὐ τὰ αὐτοῦ ἄρα ἐστὶν πρᾶγμα τὰ χρήματα: ὀρθῶς: εἰ ἄρα τίς ἐστιν ἡμῶν θεραπεία σώματος. οὐκ ἀλκιβιάδου ἄρα ἐστὶν θεραπεία. ἀλλ' αὐτὸ τοῦ ἀλκιβιάδου: ἀληθῆ λέγεις: ὅστις δὲ αὖ τὴν ψυχὴν θεραπεύει: ἆρ' ἀνάγκη φαίνεται ἃ κτᾶται λόγου: οὐκοῦν ὁ μὲν τοῦ σώματος οὖν θεραπεύων ὧν εἰδὴ λήψεται ἀρτῶν. ἁπτικῶν ἴσχειν: φαίνεται: ὁ δὲ τὴν ψυχὴν θεραπεύων. οὐκ ἀπόλιμ. ὅσον ἄρ' ἐστὶ τὸ ὠφέλιμον ἴδῃ: εἰκός γε: οὐκοῦν ἐγώ εἰμι ὁ οὐκ ἀπτικῶν. ἀλλὰ σωφρονικὸν λήψεσθε τοῦ σώματος: τῶν ἄλλων ἅπτεσθαι: οὕτω ποιῶμεν ὡς σῶμα κρατεῖ. καὶ μὴ δὲ ἁπτέσθαι: προθυμοῦ τοίνυν. ὅτι καλῶς ἔχει: ἀλλὰ προθυμήσομαι: ὡς οὐ τοιγέ σοι ἔχω. οὐ τοίνυν ἐστὶν ὡς ἐοικεν ἀλκιβιάδῃ τοῖς καλοῖς ὁρᾶσθαι. οὔτε ἄλλῳ. ἀλλ' ἢ ἐμοὶ μόνῳ. καὶ οὕτως ἄρα πιστὸς σωκράτης ὁ σωφρονίσκου. καὶ φαίνεται ἀληθῆ: οὐκοῦν

ἐκ τοῦτ' δὴ λοιπὸν ὡς τὸ τὲ χρηστὸν λόγοι ἔοικεν ἀφ' ὁτῳοῦν τυχεῖν ὅκ' ἂν ἐθέλῃ. ὧν ἡμᾶς τὸν τοῦ σώματος ἐκάστην λαβεῖν:-

σωφροσύνη ἄρα τὸ φρόνησιν ὡς ἐπὶ τὸ χαρίεν ἴσως τὸ κρεῖττον τοῦ ἴσου αἱρεῖσθαι. ἢ ἄλλη ὅ. ἐστὶν τι αἱρεῖσθαι ἄλλήλοις αἱ τοιαῦτα καὶ ἀρετή.

ἔφησθα σὺ μὲ κρὸν φθῆναί με προσβληθόντα σοι· ὃς πρότερος ὢν
μοι προσβληθῆναι μὴ ὑλόμενος πυθέσθαι διότι μόνος οὐ καὶ πορεύομαι·
λίαν γὰρ οὕτω· τοῦτο τοίνυν αἴτιον· ὅτι μόνος εἶ ἡσύχιος. οἱ
δ' ἄλλοι πάντες· τὰ δὲ σὰ· λῆρος ὅρασον· οὐ διαφθαρήσῃ· καὶ
νῦν μὲν ἀνεμὶ διαφθαρῆσι· ὑπὸ τοῦ αὐθήναι σε δήμου καὶ σὺ
σε μέρει· οὐ μέντοι ἀπολεῖ· τοῦτο γὰρ δὴ μάλιστα φοβοῦμαι
μὴ διεμπρασθῆσε μέρος· διαφθαρῆσι· πολλοὶ γὰρ ἤδη
καὶ ἄριστοι αὐτῶν ἐθάνασαν αὐθήναι σε· ὑπερόσωπος γὰρ ὁ
τοῦ μεγάλητορος δῆμος ἐρεχθέος· ἀλλ' ἀπολωτὸν χρὴ αὐτὸν
θεὸν σασθαι· ὑλαμοῦ οὖν τὴν ὑλάμεναι λίαν φοβοῦμαι· τίνα;
νῦν μάσασα πρῶτον ὦ μοι κάριε· καὶ μάθε αὖ δῆτα μαθόντα εἶ
ναί σοι τὰ τῆς πόλεως· πρότερον δὲ μή· ἵνα αὖ λόξι φάρμακα
ἔχων ἴλιος ἦ μὴ δὴ παίθης λειμόν· ὑμοῖ δοκεῖς λέγειν ὧν σοῦ
κρατεῖ· ἀλλὰ παρὼν ἐξηγεῖσθαι· οὔτινα τρόπον ἔστι μὴ λιθῆ
ναι ὑμῶν ἡμῶν αὐτῶν· οὐ κοῦν τοσοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστι τὸ πρόσθεν·
πατέρα ἀντὶ· ὃ γὰρ δὴ μέγιστον εἶναι εἴκοσι ὁμολογήσαντα· ἐφοβούμεθα
δὲ μὴ τοῦτον σφαλεῖεν· καὶ θάνωμεν ἕτερόν τινα δεῖ μόλου
μενοι· ἀλλ' οὐχ ἡμῶν· ἑκάστου· καὶ νῦν αὖτον τοῦτο δέ· ὅτι τυχὸν
ἔστι μὴ λιτὸν καὶ ἕως τοῦτο ὑλατὸν· δῆλον· σοὶ μὲν ἀνδρὶ καὶ
χρημάτων τὴν ἔστι μὴ λῆσαι· ἕτεροι παραδοτόν· τί μή·
τίνα οὖν ἂν τρόπον· μοὶ ἡμῖν αὐτὼ ὑμαρτάνετε· ἔως μὴ τοῦτο
μόνον ὦ σοὶ κατ· καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ σωζόμεθα· ἆρα
προσθεν· βούλεσθε οὖν νῦν δὴ ἐμμνήσθημεν τοῦ δελφικοῦ
γράμματος· σύζωισμεν; τὸ ποῖον τί δαιμόνιον μέμνησο· λέγε
ὦ σοὶ κρατεῖ· φράσον· ὅτε ὑποπάσχομεν· καὶ ξυμβούλην ἡμῖν τοῦτο τὸ γράμμα· κινδυνεύω γὰρ οὐδὲ πολλαχοῦ
εἶναι παραδείγμα αὐτοῦ· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὅτι μόνον· ποῦ
τοῦτο λέγει σκόπει καὶ σύ· καὶ ἡμῶν τοῖς ὄμμασι· ὦ ἀνθρώποι
ξυμβούλων ἔστιν, ἴδε· σαυτόν· ποῦ ἂν ὑπολάβοιμεν
παραμένειν· ἆρα οὖν οὐχὶ ἐστὶ τοῦτο λέγειν· ἔστ' ὀλίγον μὲν ὄφθαλμὸς
ἐμβλέψαι αὐτὸν ἴδειν; δῆλον· ὅτι μὲν δὴ ἔστι τί λέγοντος

ὥσαρ οὖν δῆ τὸ ἔμπροσθεν· δηλοῖ ὅτι ἐχθὲς μεγαλήτορος· ὑπερόσοπος / κατὰ τὸ λόγιον· ἐφ' κατὰ τὸ καθόλου ὃ κάτωθεν αὐτὸ ὑπερθλίβει·—

τὸν ὸν τορ. ὃκεῖνο τὲ ὸρ ὢ μὴν αἰμαι ἂν. καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ σ : δῆ
λον δὴ ὁ σσ ὁ Κρατὺς. ὁ τι εἶ σ Κατο πρά τε Καὶ τὰ τοὶ αὐτα : ὸρ
θῶ σ λέγει σ. οὐ Κοῦν καὶ τοῖ ὁ φθαλμοῖ σὶ ὸρ ὢ μὴν. ὃμ εἰ αι τὸν
τοιοῦτον : παῖ νυ γ : ὃμ ε νόη Κα σ ὦν ὁ τι τοῦ ὃμ ιλ τῶν τορ σ φο
τὸν ὁ φθαλμὸν. τὸ πρόσ ωπον ὃμ φαί νε ται ὃμ τὴ τοῦ Κατα πτικὸ
ὁ τέ ι ὦ σ αὐτορ ὃμ Κατό πτρο ι ὁ δὴ Καὶ Κό ρ ιν καλοῦ μὲν εἴ δω λον
ὸν τοῦ ὃμ ιλ τῶν τορ σ ; ἄλλη θῆ λέγει σ : ὁ φθαλμὸ σ ἀρ ὁ φθαλ
μὸν θεῶ μὸν ο σ. καὶ ὃμ ιλ τῶν ὸν εἶ σ τοῦτο ὁ πτρ ιβλέ πτι σ ὸμ αὐτοῦ
Καὶ σὶ ὸρ ᾷ ι, οὕτω σ ἂν αὖ τὸν ἴ δοι : φαί νε ται : εἶ δ ἄρ ε εἶ σ ἄλλο
τὸν τοῦ ὰμ οῦ ιλ τῶν οι. λὶ πὶ τὸν ὸν τορ πλη σ ίο ν εἶ σ ὃκεῖνο σὶ τοῦτο
τυγ χά νει ὅ μοιο ν. οὐ Κό ν τα ι ἑ αυτόν : ἀλλη θῆ λέγει σ : ὁ φθαλ
μὸ σ ἄρ ᾳ εἰ μὶ ἄλλει ἴ δῆ μ ἑ αυτὸν. ἆ ρ ὁ φθαλμὸν αὐ τοῖ ιλ λο
πτὸν. Καὶ τοῦ ὁ μ ματο σ. ἆ ρ ὃκεῖνορ τὸν τό πορ. ὃμ σὶ τυγ χά νει
ὁ φθαλμοῦ ἀρ τὴ ὑ φ ιω μέ νη. ἔ αι δὲ τοῦτό που ὅ τι σ : οὕτω σ :
ἄρ ᾳ οὖν ὰ φί λε ἄλ κι μα ὦ δη. καὶ τυγ χά νει μὶ ἄλλ ᾳ ὑ φ ιῶ σ έ σ θαι αὐ
τὴν. εἶ σ τυγ χὼν αὐτὴ ι μὶ λε πτὸν. καὶ μά λι σ α εἶ σ τοῦτορ αὖ τὴ ὸ
τὴν τόπορ. ὃμ σὶ τυγ χά νει μὶ τυγ χὼν ἀρ τὴ σο φί ᾳ. καὶ εἶ σ ἄλλο
τὸν τόπορ. ὃμ σὶ τυγ χά νει μὶ τυγ χὼν ἀρ τὴ σο φί ᾳ. καὶ εἶ σ ἄλλο
σὶ τοῦτο τυγ χά νει ὅ μοιορ ὸν : ἔ μοι γ ε δο κεῖ ὰ σσ ὁ Κρατὺς : ἔ χομ ε ν
ὦν ὲ γ ὼ φή μ ὁ, τι ἔ αι τὴ ὸ τυγ χὸ ν θεῖ ό τερορ, μὶ τοῦτο πτερὶ ὁ τό ὲ
δὴ ᾳ τὲ καὶ φρορεῖ μ; οὐ Κέ χομ ε ν : τοῖ σι ἆ ρ ᾳ τοῦτο τοῖ
Κορ ᾳ ὼ τὴ ο. Καὶ τὶ σ εἶ σ τοῦτο ιλ τῶ ο μ καὶ παῦ τὸ θῆ ο μ μοὶ σ θόν
τε καὶ φρό μ ησι μ. ὁ τω σ Καὶ ἑ αυτὸν ἂν μοὶ μὴ μά λι σ α : φαί νε ται :
τὸ δὲ μὴ μ ὦ σ κειν αὐτὸν. ὁ μολογοῦ μ ε ν σω φρο σύ νη ν εἶ ναι; παῖ
νυ γ : ἆ ρ οὖν μὴ μ ὦ σ κον τὸ ν ἡμῖ ν αὐτοῖ σι μὴ δὲ σω φρο νοῦ
ὸν τὸ ν. ἆ ρ ω μὴ θεῶ μεθα εἶ δῆ ᾳ τὰ μὴ ἑ τέ ρ ᾳ αὖ τῶν Κακὰ ὄντ τὸ
καὶ ᾳ ω θᾳ ; καὶ πῶ σ ἂν τοῦτο γὴ ρ οι το ὦ σσ ὁ Κρατὺς : ἀ δύ να τον
τον γὰρ ἴ σω σ φαί νε ται. μὴ μ ὦ σ κον τα ἀλ κι μᾳ ὰ δύ νω ν, τὰ
ἀλ κι μᾳ ὰ δυ ἡμῶ ν σ κᾳ μ. ὅ τι ἀλ κι μᾳ ὰ δυ ἐ σ τὶ ν : ἀ δύ να τορ
μὲ ν τοι μὴ δῆ ᾳ : οὐ δ' ἆ ρ ᾳ τὰ μὴ ἑ τέ ρ ᾳ ὅ τι ἡ μὲ τέ ρ ᾳ. εἰ μὴ
δὴ μ ᾳ ὼ αὐτοῦ : τῷ ὸ γὰρ : εἰ δ' ἆ ρ ᾳ τὰ ἡ μὲ τέ ρ ᾳ. οὐ δὲ τὰ
τὸν ἡ μὲ τέ ρ ορ : ὃ φαί νε ται : οὐ Κ ἆ ρ ᾳ παῦ τὶ ὁ ρ θῶ σ ὃ μολογοῦ μ ε ν

τὰ φυσικὰ· ὃ ἴ ον
ὕ ψιλον ἡ κρεῖ σσ ον.

συλλ' ὃ μῶ ν ὅ. ὃ αὐτ
ἁ μῶ ορ. οὐ Κ' ἰ πολιτικ
πρὸ ἡ λέ γ ν ὅ. ὃ αὐτ
ἁ μῶ ορ οὐ δὲ ταὐτ
ὅ ἰ δορ

ὁμολογῶ τὸ ἀρτίειναι τινας. οἱ ἑαυτοὺς μὲν οὖν οὐ σκοποῦσιν·
τοὺς δὲ ἑαυτῶν· ἀλλ' οὐδὲ τὰ τῶν ἑαυτῶν· δοικε γὰρ τοὐμὲ ταὐτὰ τοὐτῳ δεῖν εἶναι κατὰ δεῖν. δμόσε τε καὶ μαθητέχνης. αὐτὸν τὰ αὑτοῦ: κινδυνεύει: ὅστις δὲ τὰ αὑτοῦ ἁμαρτάνει. καὶ τὰ τῶν ἄλλων που ἁμαρτάνοι κατὰ ταὐτά: τί μήν: οὐκοῦν εἰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ τῶν πόλεων ἁμαρτήσεται: ἀναγκη: οὐκ ἄρα ἀνὴρ οἷος τοιοῦτος αὖτος. ἁμαρτητικὸς τοῦ τε μὴ κακοῦ: οὐ δῆτα: οὐ μὴν οὐδὲ κομψὸς κακοῦ γε: οὐ δῆτα: οὐδὲ γε ἕξεται ὅτι πράττει: οὐ γὰρ οἷόν τε: οὐδὲ μὴν εἰδώς, οὐ χαίρων τῇ ὄψεται; οὐκ ἔγωγε: ὄρεξιν ἄρα τῶν δὲ οὐκ κακῶς πράξει ἴσχει τε καὶ δημοσίᾳ; πῶς δ' οὔ: κακῶς δὲ πράττοντα οὐ κάθυλον; σφόδρα γε: τί δ' οὗτος πράττει; καὶ οὗτοι: οὐκ ἄρα οἰόντε ἅμα μὴ τὸν σώφρονα καὶ ἅμα θεοφιλῆ δυστυχεῖν εἶναι: οὐ χοἱόντε: οἱ ἄρα κακοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄθλιοι: σφόδρα γε: οὐκ ἄρα οὐδὲ πλουτήσας ἀθλιότητος ἀπαλλάττεται. ἀλλ' ὁ σωφρονήσας: φαίνεται: οὐκ ἄρα τῇ χρὴν οὐδὲ τριήρων. οὐδὲ μεταρρίων δεόντως τὴν αἰτίαν ὧν ἁλίσκεται. εἰ μεθύοντες οὐδαιμονήσομεν. οὐδὲ πολυθρυλήτου δὲ μεγέθους. ἀνδρὶ ἀρετή: οὐ μέντοι: εἰ μὴ μεθύοντες τοῦτο πόλεως πράξειμ' ὀρθῶς καὶ καλῶς. ἀρετὴ σοι μεταδοτὸν τοῖς πολίταις: πῶς γὰρ οὔ: δίκαιον δ' ἂν εἴη τὸν εὖ μεταδιδόναι, ὃς μὴ ἔχοι: καὶ πῶς: οὐκοῦν ἄρα σοι φανεῖται κτητὸν ἀρετὴ καὶ ἄλλοις. ὃς μεθύειν μὴ ἐθέλοι μόνον οὐ τοῦτο καὶ τῶν αὐτοῦ ἄρχειν καὶ τοῖς μεθύουσιν. ἀλλὰ σοὶ δοκεῖ καὶ τῶν τῷ δοκεῖν: οὐ λήθομαι. οὐκ ἄρα ἐξουσίαν σοι οὐδὲ ἀρχὴν παρασκευαστέον ἐστὶν τοῖς ποιήμασιν ἢ τι ἂν μουσικὴν οὐδὲ τὴν πόλιν. ἀλλὰ δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην: φαίνεται: δικαιοσύνη μὲν ἄρα πρᾶγμα καὶ σωφρόνησις. σύ τε καὶ ἡ πόλις θεοφιλὲς πράξετε: εἰκός γε: καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς δὴ τοῖς παροῦσιν ἐμμελῶς. τὸ θεῖον λαμπρὸν ὁρῶν τὸ παρὸν ἔτι: φαίνεται: ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν θαυμαστὸν τὸν ἐμὸν τὸ αὐτοῦ καὶ τὰ ἐμὰ δράσαι. καὶ τόδε γε καὶ μνησθῆναι: ναί: οὐκοῦν ὀρθῶς γε καὶ

ἡ δευτέρα πρότασις συλλόγου.

τὸ συμπέρασμα· ὅτι τὸν ἁμαρτάνοντα· οὐ πολιτικὸν οὐδὲ κομψὸν κακοῦ· οὐδὲ δικαιοσύνης.

συλλ' ἡ πρό. ὅτι τὸν τὰ μέλλοντα πράττοντα ὀρθῶς· ἀρετὴν τοῖς πολίταις μεταδιδόναι· β πρότασις οὐ ἀρετὴ τοῖς πολίταις μεταδιδοῦσιν ἁμαρτήσεται ἔχειν ἀρετήν.

τὸν ἐμὸν, ἑαυτοῦ;

ὃν πράξαι: ναί: ἀλλὰ μὴν οὕτω γε πράττοντας ὑμᾶς ἐθέλω
ὠφελῆσαι. τί, μὴν δαιμονίως: ἀσφαλῶς γὰρ ἂν ὠφελοίς:
ὡς δίκαιος δέ γε πράττοντας. ἔστι τοῦτο καὶ σκοτεινόν
τι. ὡς τοῦ εἰκότος μοίρας τοῖσι πράξασι. ἆρα οὖν τι ὑμῖν
αὐτοῖς: ὅσοι γε. ὦ φίλε ἀλκιμάδη, ἐξουσίαν μὲν δὴ
ποιῶν ὁ μούλταγ· μοῦν δὲ μὴ ἔχειν. τί τὸ εἰκός; σημαίνειν δοκεῖ
τι δὴ καὶ πόλει· οἷον μὴ ὅσον οὖν τι ἐξουσίας οὐσῶν δρᾶν ὁ μούλταγ·
μοῦν ἴδιον καὶ μὴ ἔχοντι. τί δὲ; ὅσα μὴ δὲ ὅσοι
πλὴν τοῦτο ἕν αὐτοῖς. τί τὸ συμφέρον; ἆρ' οὐχ ὅσα τὸ
κοινὸν διαφθαρῆναι τὸ σῶμα; ἀληθῆ λέγεις: τί δέ; μὴ
ἔστιν ἐξουσίαν εἶναι ποιεῖν ὃ δοκῇ· μοῦτε καὶ ἀρετῆς κυβερνή
τικῆς ἐπιμεμελῆσθαι, καθαρὸν σῶμα ἂν ξυμφέροι οὖν ποιεῖσθαι
τοῖσι ξυνοῦσι; ἔστιν ὅτῳ ἀπόλοιτο σῶμα τὸ ἂν: οὐ
κοῦν ὅσα αὖ πολλοῦ δεῖ πολίτας καὶ αὖ πάσας ἀρχὰς καὶ ἐξου
σίας ἀπολιπομένους ἀρετῆς. ἐοικὸς τὸ καὶ μὴ πράττειν:
ἀνάγκη: οὐκ ἄρα πράγματα παρέχειν ὅσα μὴ ἀλκιμάδῃ
δαιμονίως εἶναι. ἀλλ' ἄρα ἐᾶν: ἀληθῆ λέγεις: πρὸς δὲ γε
τοῦτο ἔχειν. πότερον ἀμείνονα ἢ τοῦ κυβερνήτου. τί δὲ
ἄρχεσθαι ἀμείνονα ἢ τοῦ κυβερνήτου; τί δὲ
ἀρχὰς ἂν δρᾶν. οὐμόγε παντί: φαίνεται: οὐκοῦν τόγε ἀμφὶ
καὶ ἀλλήλοιν: ναί: τὸ δὲ καλλίονα, πρὸς ταῦτα λέγειν: πρὸς τοῦτο
καὶ καλλίονα: ναί: τὸ δὲ καλλίονα, πρὸς ταῦτα λέγειν: πρὸς τοῦτο
πρὸς ἄρα τοὺς καλοὺς δουλείαν. ἀμείνονα γάρ: ναί: δουλο
πρεπῆ ἄρα τοῖς καλοῖς δουλείαν. ἀμείνονα γάρ: ναί: δουλο
πρεπῆ ἄρα τοῖς κακίοσι: φαίνεται: ὁλισθηρὸν πρὸς δὲ ἡσυχίαν:
πρὸς ἄρα τοὺς κακίους: φαίνεται: ὁλισθηρὸν πρὸς δὲ ἡσυχίαν:
ναί: οὐκοῦν φυλάττειν χρὴ ὅπως ἐλαχίστην τὴν δουλοπρέπειαν:
ναί: οὐκοῦν φυλάττειν χρὴ ὅπως ἐλαχίστην τὴν δουλοπρέπειαν:
μάλιστα γε ὦ Σώκρατες: αἰσθάνῃ δὲ μὴ πῶς ἔχουσι δόξαι
μάλιστα γε ὦ Σώκρατες: αἰσθάνῃ δὲ μὴ πῶς ἔχουσι δόξαι
θρεπτικῶς, ἢ οὔ: δοκοῦσι καὶ μάλα σοφῶς δρᾶν αἰσθάνεσθαι:
θρεπτικῶς, ἢ οὔ: δοκοῦσι καὶ μάλα σοφῶς δρᾶν αἰσθάνεσθαι:
οἰσθα οὖν πρὸς ἅπτεσθαι τούτου τοῦ περὶ σὲ μὴ. ἵνα μὴ ὄμο
οἰσθα οὖν πρὸς ἅπτεσθαι τούτου τοῦ περὶ σὲ μὴ. ἵνα μὴ ὄμο
μαθῶμεν αὐτὸ δὴ καὶ καλῶς ἀνδρί; ἴσως: πῶς: ἐὰν μούλτι
μαθῶμεν αὐτὸ δὴ καὶ καλῶς ἀνδρί; ἴσως: πῶς: ἐὰν μούλτι
οὐ Σώκρατες: οὐ καλῶς λέγεις ὦ ἀλκιμάδη: ἀλλὰ
οὐ Σώκρατες: οὐ καλῶς λέγεις ὦ ἀλκιμάδη: ἀλλὰ
πρὸς χρὴ λέγειν: ὅτι ἂν θεὸς ἐθέλῃ: λέγω δὴ καὶ πρὸς τοῦ
πρὸς χρὴ λέγειν: ὅτι ἂν θεὸς ἐθέλῃ: λέγω δὴ καὶ πρὸς τοῦ
τοιοῦτόν τοι. τόδε λέγω· ὅτι κινδυνεύσομεν μεταναλίσκειν

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἢ ἀρ' ἐξ. ἔστιν τὸ κακὸν πρᾶγμα

τί ἐποίησε πόλις ἐξουσίαν τοῦ πράγματος οἷον τὸ δουλοπρεπές.

ἐμὸν μὲν ἔρωτ᾽. σὺ δὲ ἔρωμενος :—

τὸ σὸν μὲν σοὶ, φάσ᾽. σὺ δ᾽ ἐμοὶ τὸ σόν. οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως οὐ παιδαγωγήσεις ἀπὸ τοῦ δεῦρο σὺ δ᾽ ἐμὸς ἔρως. οὐδ᾽ ὑπὲμοῦ παιδαγωγήσει: ὁ γὰρ ἐμὸς ἔρως, ὦ Πολέμαρχε, οὐδὲν δίοιδε. εἰ παρὰ σοὶ ἔμμενεῖ τοσοῦτος ἔρως ὑπὸ πέρυσι: ὑπὸ τούτου παίλιν ἔρα πείσεται: ἀλλὰ οὐ πολὺ ἔχει καὶ ἄρξομαι γε ἔμπροσθεν. τοῦ δικαιοσύνης ἕνεκα μέλεσθαι: μουλοίμην ἄν σε. καὶ διαπολέσαι. ὅρρωδῶ δὲ. οὔτι τοῦδε φύσει ἄπιστον. ἀλλὰ τὴν τῆς πόλεως ὁρῶν ῥᾳθυμίαν. μὴ ἐμοῦ γε καὶ σοῦ κρατήσῃ :—

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ Ἢ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΛΟΓΟΥ.

1/12

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΧΑΡΜΙΔΗΣ Ἢ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ :—

ποτίλλουσα πολιὸς θρᾴξ ἐν μακεδονίᾳ κτίσμα κορινθίᾳ

Ἡ κομῆτις ἀστραῖος ἀστέρας. ἐκ πτερύγων ἀπὸ τοῦ ἀραιοπέδου. οἷον δὲ διὰ χρόνου ἀφιγμένος. ἀστένωσε λίνα ἐστὶ τὸ ξυλίδιον διατριπάς. καὶ δὴ εἰς τὴν ταῦρου σαυλαὶ ἄραν τὴν κατ᾽ ἄρκτου κρᾶς τοῦ τῆς καστορίδος ἱεροῦ. εἰσιλθὸν καὶ αὐτὸ θὶ κατὰ λαιὸν σαύροποιοῦσ. τοὺς μὲν, καὶ ἀρτίους ἔσαν ἐμοί. τοὺς δὲ σκολιόσους. ψωρίμους. καὶ μεσοίμους ἐσιδὴν εἰσιόντας ἐξ αὐτῆς προσδοκίαν. δυσθὺς πόρρωθεν ἱᾶσαι ἔθοντο. ἄλλοσε ἄλλοθεν. χαλεφὼν δ᾽ αὖτε καὶ μαρικὸς ὢν ἄρα αὐτὴ δήσασα ἐκ μέσων. ἑστᾶσα προσέμειναί μου λαιὸ μέρος τῆς χειρὸς ἱᾶσι κρατοῦσα δόδε. πῶς ἔστιν ἐκ τῆς μαχῆς: ὀλίγον δὲ πρὶν ἵμασ᾽ ἀπιέναι, μαχὴ φέρεται ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ. ἣν ἄρα τῆδε πάντες οἱ δεσποτικοὶ: καὶ φόβητρος αὐτῶν ἀποκρινόμενος. οὐπω σοὶ ἔφην σὺ ὁρᾷς: καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβολὴ μὲν δεῦρο ἔφη ἴτε μάχη παντὶ χρὴ ἀγωνίᾳ. καὶ ἐμαυτῷ. πολλοὺς, τοὺς μὲν ἀρίστους τεθνάναι: καὶ ἐν εἰκοσὶ τῶνδ᾽ ἑνὶ. ἀληθῆ ἀπεμέμφετο: τοὺς δὲ μεμφομένους τῷ δόδε τῇ μάχῃ; τοὺς δὲ μεμφομένους: δεῦρο δὴ ἔφη καθεζόμενος ἡμῖν ἐλέγησον. οὐ γάρ τοι πω παντάπασι σαφῶς ἐπεπύσμεθα: καὶ αἰνῶ με καθίζει. ἄγαμαι τὰ περὶ κρητίαν τὸν καλλίχορον. τὰ περὶ καθεζόμενος οὖν. ἐλαύνει δ᾽ ὁμίλων

327v

τὸν τε κριτίαν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ δηλοῦμεν αὐτοῖς τὰ ἀποβαι-
νοντα. ὁ τι μὲν τὸ ἀνθρώπινον. ὑπερφρονεῖν δὲ ἄλλος ἄλλο. ὡς εἰ δὴ
δὲ τῶν τοιούτων ἀνάγκη ἐστὶν ἐν μέρει αὖθις ἰέναι αὐτοῖς ἀνθρώπων τὰς
τε δὴ περὶ φιλοσοφίας ὅπως ἔχουσιν πρὸς νῶν· περί τε τῶν μέσων· ἢ
τινας ἆρα αὐτοῖς διαφθορὰς τε· ἢ σοφίαν· ἢ καλλιστεῖα· ἢ ἀνθρώποις
ἀνοήτους εἶναι· καὶ ὁ κριτίας ἀποκλίνας πρὸς τὴν θύραν· εἰ δόντι
ναυμαχίας ἐστὸν ταῦ καὶ λοιδορούμενοις ἀλλήλοις· καὶ ἀλ-
λοκότους πιθανὰ αὐτὰ μόνον· περὶ μὲν τῶν καλῶν ἔφη ὦ σώκρα-
τες· ἀντί καὶ μοι δοκεῖ εἶσθαι· οὗτοι γὰρ τυγχάνουσιν οἱ εἰσιόντες·
πρόδρομοί τε καὶ θρασυταὶ ὄντες· τοῦ δοκοῦντος καλλίστου εἶναι
τὰ μὲν δὴ πολλὰ φαίνεται δέ μοι καὶ αὐτὸς ἤδη τί δεῖ που εἶναι πρόσωπον·
ἐπεὶ δὲ λῶν δέομαι τί τε καὶ τοῦ· οἱ σθαί που σύ γε ὄφη· ἀλλ' ὅπου ὑρὴ
λικίαν λῶν ἐστὶν ἐπιθυμοῦσιν· χαρμίδου τοῦ γλαύκωνος τοῦ
ἐμοῦ τε ἐστὶν ἐρασμιώτερον εἶναι· ἐμοὶ δὲ ἀμφοτέρων ἐστὶν ἐρασμιώτερον
οὐ γάρ τι φαῦλος οὐδὲ τότε ἦν· ἐπαίσθανόμην· μᾶλλον δέ τοι ἤδη
καὶ οἶδα γέροντος· καὶ αἵματι αὐτῷ τοῦ λέγοντος· ὁ χαρμίδης
καὶ οἷος γέγονεν· καὶ ἅμα ταῦτα αὐτοῦ τοῦ λέγοντος· ὁ χαρμίδης
φόβῳ χθαι· ἐμοὶ μὲν οὖν ὦ ἑταῖρε· οὐδὲ ἀναθητόν· ἀπεχρῆν
γὰρ λευκὴ ἀναθήμει μὲ· πρὸς τοῖς καλοῖς· σχεδὸν γάρ τι μοι πάντα
οἱ ἐν τῇ λικίᾳ· καλοὶ φαίνονται· αὐτὰ οὖν δὴ καὶ τὸ τοῦ ὄκφα-
νοῦ ἐμοὶ θαυμαστὸν ἔφαίνετο· τό τε μέγεθος καὶ τὸ κάλλος· οἱ δὲ
δὴ ἄλλοι πάντα ὁρᾷ ἐμοιγε δοκοῦσιν· οὕτως ὀκπέπληκται
μενοί τε καὶ τεθορυβημένοι ἦσαν· ὑπὸ κέντρου· πολλοὶ δὲ δὴ
ἄλλοι ὁρατοὶ καὶ ὑπὸ τοῖς ὑποδήμασιν· καὶ τὸ μὲν ἡμιθέρμον
τὸ τῶν ἀνδρῶν· ὑπὸ τοῦ θαυμαστοῦ ὑπῆν· ἄλλο δὲ καὶ τοῦ παντὸς πρό-
σεχον τὸν νοῦν· οὐδὲν οὐδεὶς ἄλλος ἐπιλαθόμενος αὐτοῦ· οὐδ' ὅστις
ἦν κρόταπος ὑπῆν· ἀλλὰ πάντα ὦ σωκράτες ὄμματα ἐθεώμην πολύ·
καὶ ὁ χαρμίδης ἐφάνη καλός με· τί σοι φαίνεται ὁμολογητέον ἔφη
ὦ σώκρατες· οὐκ ἀπροσωπος; ὑπερφυὴς ὑπῆν δῆτα· οὗτος
μὲν τοι ἔφη εἰ θέλοι ἀπολύειν, δόξειεν ἂν πρόσωπον εἶναι·
οὕτως τὸ εἶδος παγκαλοῦ ἐστι· σιωπὴ ἔφασαν οὖν καὶ οἱ ἄλλοι·

© παραπαίοντα ἀλλήλοις σημεῖον μὲν τοῦτο μέγα· ἢ μὴ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις ἀσθμὴν
λακκί· οὐδὲν αὐτῷ δηλοῦν· διὰτὸ μὴ παραλλάττειν καθάπερ ἐπὶ δίσκου τοῦ μὴ τοῦ μὲν μέλανος· ὡς σφόδρα
κιναλίσαι· τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖς σὺν γὰρ τέκμαιρομαι· οὐ καλὸν λίθον καὶ λίθου λευκοῦ ἀσθμὸν· εἶτα
ἀσθμὴ ἀφ' ὅτου τεκτονική·—

ταυτὰ ταῦτα πρὸς χαιρεφῶντ᾽: καγὼ μὲν οὐκ εἶσ᾽ ἔφην ὅσο᾽ ἁμαχον
λέγεται τὸν ἄνδρα. εἰ δ᾽ ἐστὶ σοὶ δυνατὸν τυχεῖν. προσδυ. σμικρόν:
τί ἔφη ὁ Κριτίας: εἰ τὴν τύχην λέγεις δυνατὸν πέφυκεν. πρῶτα
δέπου ὦ Κριτία τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι. τῷ με νομίζειν ὄντα οἰκί
αν: ἀλλ᾽ ἔφη σώφρων καλὸς καὶ ἀγαθός ἐστι καὶ ταῦτα: τί οὖν ἔφην οὐ
καπελίσαμεν αὐτοῦ αὐτὸ τοῦτο. καὶ ἐθαυμάσαμεν πρότερον τοῦ
εἴδους. πάντως γὰρ που τηλικοῦτος ὢν, εἰ μὴ ἐθέλει δυνατὸς γενέσθαι:
καὶ σώφρων γε ἔφη ὁ Κριτίας. ἴσως τοι καὶ ἐστὶ φιλόσοφός τε. καὶ ἱκα
νὸς δοκεῖ ἀλλοιοῦσθαι καὶ ἑαυτοῦ. πάνυ ποιητικός: τοῦτο μὲν νὴ Δία
ὦ φίλε Κριτία. πόρρω θεν μὲν τὸ καλὸν ὑπάρχει, ἀπὸ τῆς
σόλωνος συμβουλείας. ἀλλὰ τί οὐ κατεδουλώσατο τὸν νεανίαν. κα
λέσας δεῦρο. οὐ δὲ γὰρ ἂν που ἐστὶ τυχὸν εἰσωτέρω ὧν. ἀεὶ χρὴ
ἂν νὴ Δία αὐτοῦ διαλέγεσθαι μᾶλλον. ὅτῳ τι ὀνήσειν μέλλεις. καὶ
λέσας δεῦρο. οὐ δὲ γὰρ ἂν που ἐστὶ τυχὸν εἰσωτέρω ὧν. ἀεὶ χρὴ
ἂν νὴ Δία αὐτοῦ διαλέγεσθαι μᾶλλον. ὅτῳ τι ὀνήσειν μέλλεις. καὶ
πρόπολε ἅμα καὶ ἂν ἐπιοῦσι: ἀλλὰ καλῶς ἔφη λέγεις. καὶ καλοῦμεν αὐτόν.
καὶ ἅμα πρὸς τὸν ἀκόλουθον. ταυτὶ ἔφη. καί λει χαρμίδη. ᾗ
περὶ ὅτι καὶ ἐγὼ ἐβουλόμην αὐτὸν ἰατρικὸν σκαλίσαι. περὶ τῆς ἀσθενείας
ἧς περὶ ἐκείνων πρός με ἔλεγεν. ὅτι ἀσθενοῖ: πρὸς οὖν ἐμὲ ὁ Κριτίας.
ὅτι ἀληθῆ σοι ἔφη. καφῶ εσθαί τι τὴν κεφαλήν. ὥστε θαυμάζειν μέντοι
ἀλλὰ τί σε κωλύει πρὸς ταῦτα ἐκείνου, ταῦτα ἀσθενῆ τι κε
φαλὴν φάρμακον: οὐδὲν νὴ Δία. μόνον ἔλεγεν: ἀλλὰ ἐξεύρηκα.
ὃ οὖν καὶ ἐγώ τοι. νὴ Κύ᾽ γὰρ. καὶ ταῦτα γέλωτα πολύ. ὅτι ἀπόρει γὰρ
ἡμῶν πρὸς καθήμενον. ἐγχεφάλου τὸν πλησίον ὥσθ᾽ ὅπου δεῖ. ἵνα
πρὸς αὐτοῦ καθέζοιτο. ἔστι πρὸς ταῦτα ἀκούσας καθήμενον. τὸν μὲν ἀπε
λείσαμεν τὸν δέ, πλάγιον καθεζόμενον. ἐδεήθημεν. μεταξὺ
ἐμοῦ τε καὶ τοῦ Κριτίου ἐκαθέζετο. ὅπως αὖθαμεν μέντοι ὦ φίλε
φάρμακον. νὴ Δία νὴ πόρους. καὶ μοι νὴ πρόσθεν θρασύτης ἐξεκέκοπτο
εἰ χον φάρμακον. ὡς πάνυ ῥᾳδίως αὐτοῦ διαλεξόμενος. ὥστε μὲ δὲ
φράσαντος τοῦ Κριτίου. ὅτι φάρμακον ἔχων ὁ τὸ φάρμακον ἔστι σοφὸς
νος, ὅπερ ἔμελε δὲ τε μοὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἁμή χανόν τι εἶναι. καὶ
ἀρχόμενος ὡς ὅρασθαι. καὶ οἱ ὅπερ τὴν παλαίστραν αὐτὸν τὸν πρω
ῒ πέντυχαμεν. τότε μὲν ὡς γραμμάτων εἶδον

τὰ θρτοὸ τοὺ ἱμαντίου. καὶ ἐφλεγόμην. καὶ οὐκ ἐβόων τοῦ λῶ. καὶ βρόμησα σοφώτατον εἶναι τὸν Κυδίαν τὰ θρωτικά. οὐ γὰρ πρὸ τοῦ καλοῦλφον παιδός. ἀλλοι ὑποτιθέμενος. ὑλαμεῖ σθαι μὴ κατὰ μαρτίαν λόγον τοῦ νθμρὸν ὑλθόντα. μοίραν αἱρεῖσθαι ἱερῶν. αὐτὸς γάρ μοι ὁδόκουν ὑπὸ τοῦτοιούτου θρέμματος ἂν λῶ κέρασι. ὅμως δὲ αὐτοῦ θρωτίσαντος εἰ ἐωι αἰμην τὸ τῆς κεφαλῆς φάρμακον. μόγις ποτ' ἀπεκρινάμην ὅτι ἐωι αἰμην: τί οὖν λέγεις ἔφη: καὶ ἐγὼ εἶπον. ὅτι αὐτὸ μὲν εἴη. φύλον τι. ἐωι δὲ μὴ δέ ποτε ἐωι τοῖ φαρμακεῖη. λῶ δ' ἐμέρτιος ἐωᾶν δοι αἷμα καὶ χρῶτο αὐτοῖ. παρταῦτα νῦν αἰτοῖ τὸ φάρμακον. ἂν δὲ τῆς ἐωι δὲ λῆς οὐ λέγω ὁ φόβος εἴη τοῦ φύλου: καὶ οὐκ ἀποχράτομαι τοίνυν ἐφη παρὰ σοῦ τῶν ἐωι δῶν: πότερον λῶν δ' ἐγὼ ἐᾶν μὴ πείθομαι τί καὶ μὴ: νθλάσας οὖν ἐᾶσον πείθομαι ἐγὼ σοὶ κρατεῖν: ἐᾶν λῶν δ' ἐγὼ. καὶ τοῦ μομαί μου σὺ ἀκριβοῖ: εἰ μὴ ἂν δίκαιός με ἔφη. οὐ γὰρ τοσοῦτο λίχνος λόγος ἐστὶν ἐν τοῖς ἡμετέροις λιλίκιώταις. μεμνημένος δὲ ἔφην καὶ παῖσον. κρίτια τοῖ δεξιὸν τάσδε: καλῶς δὲ σὺ λῶν δ' ἐγὼ σοὶ ὦν. μᾶλλον γάρ σοι παρρησιάσομαι περὶ τῶν ἐωι δῶν. οἵα τυγχάνει οὖσα. ἆρα δὶς πόρρω. τίνι πρόποτε σοὶ ἐν δείξαιμην τῶν δεῶν ἐμαυτὸν ἐστί. ἐπὶ μὲν γὰρ ὧν χαρμίδῃ τοιαύτῃ οἵα μὴ λεύασθαι μόνον τῆς κεφαλῆς ἐστὶ μοι εἰρημένα. ἀλλ' ὡς ἂν καὶ τὸν ἄλλον τοῦ σώματος ἐπιμελοίμην καὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἕνεκα. καὶ ὡς πρὸς τῆς κεφαλῆς οἱ θεραπεύοντες μᾶλλον ἢ τοῦ ὅλου τοῦ σώματος. πολλῶν ἄρα οἱ ἐωι δῶν. ἐκ δὲ τούτου τοῦ λόγου. δῆλα τοῦτο ἐωι παρὰ τὸ σώματρεπόμενοι. μετὰ τοῦ ὅλου τὸ μέρος ἐωι χαρίσῃ θεραπεύειν τὸ καιέσθαι. τὴν οὐκ ἠθέλησας ὅτι ταὐτὸν τοῦτο λέγουσί τε καὶ ἔχει; παν υνέφη: οὐκοῦν καλῶς σοι δοκεῖ λέγεσθαι καὶ ἀπὸ δέχῃ τὸν λόγον; παν τῶν μάλιστα ἔφη: καγὼ ἀκούσας αὐτοῦ ἐωᾶν ἐθαύμασα

πρὸς οἰκείαν θρεπτοῦ

ἀμεθαρρησάτε. καίμοι καταυσμικρὸν πάλιν ἀθρασύτησ ξωνηκ
ρασοι καὶ ἀμζωπυρούμενω· καὶ εἰπον· τοι οὐτομ ποίμω ἐστὶν ὃ χαρ
μίδη· καὶ τὸ ταύτησ τησ ὠφοιδήσ· ἐμαθομδ' αὐτὴν ὅκ ἀφὸ ὠσι
αραπάσ· παρά τινοσ τῶμ θραικῶμ τῶμ ζαμόλξιδοσ ἴατροῦμ·
ὃσ λάβον τα καὶ ἀποθαματί ζημ· ἔλεγε δὲ ὁ θρᾷξ οὗτοσ ὁτι παύλα
μὲν ἴατροὶ οἱ ὅλλησ ἦσαν· αὐτῷ δὴ ἀφὸ ὅλου· καὶ λῶσ λάβοι θμ· ἀλλὰ
ζαμόλξισ ἔφη λάβα ὁ ἡμέτεροσ καὶ σοφώτατοσ ἦμ· ὅτι ὦ ἄνθρ
ὁφθαλμοὶσ μὲν ἀκεφαλῆσ οὐδεὶσ ὠσι χρεὶμ ἴασθαι· οὐδὲ κεφα
λῆ ἀνὰ σώματοσ· οὐ γὰρ οὐδὲ σῶμα ἀνθρωπίνη· ἀλλὰ τοῦτο καὶ
αἴτιόν εἰμι· τοῦ διαφθύγειν τοὺσ παρὰ τοῖσ ὅλλησι ἴατροὺσ
τοὺσ πολλὰ μοσήματα· ὅτι τὸ ὅλον ἀμμοῖ θμ· οὐ διότι τῶν μέ
λλαμ ποιεῖσθαι· οὐ μὴ καλῶσ ἐχόντοσ· ἀνθρώπου εἰμὶ τὸ μέροσ
ὃν ἔχειμ· παύεται γὰρ ἔφη ὅκτησ τυχὼν φρμήσθαι· καὶ τὰ καὶ καὶ
καὶ τὰ ἄνθρωπῶ τοῖ σώματι· καὶ σαμτὶ ποῖ ἄμω· καὶ ὅκ ἂθθμ
ὠσιρρεῖμ ὦ σωθρ ὅκτησ κεφαλῆσ· ὠσι τὰ ὀμματα· δεῖμ οὖν
ὅκεῖνο καὶ πρῶτον καὶ μάλιστα θθρα πεύεμ· εἰ μὴ ὅλλη καὶ τὰ τῆσ
κεφαλῆσ καὶ τὰ τοῦ ἄλλου σώματοσ καλῶσ ἔχειμ· θθρα πεύ
εσθαι δὲ τὴν τυχὼν ἔφη ὦμαι καίριε· ὠσπερ δαίσ τισι· τὰσ δ' ὠσπερδαίσ
ταύτασ· τοὺσ λόγουσ εἶναι τοὺσ καλούσ· ὅκ δὲ τῶμ τοιούτωμ λό
γωμ θμ ταῖσ τυχαῖσ σωφροσύνησ ἐμ ἐμ ἐσθαι· ὧσ ἐμεμοθμήσ ἐξ
παρούσησ· ῥάιδιόν ἐ δὴ εἶναι τὴν ὑγίειαμ καὶ τῆ κεφαλῆ
καὶ τοῖ ἄλλοι σώματι πορίζειμ· διὰ ταῦτα καὶ ἐγώ με τό, τε φάρ
μακόμ καὶ τὰσ ὠσὶ λάσ· ὅπωσ ἔφη τοῖ φαρμάκοι τοῦτοι μὴ
δεῖσθε σώζοντι τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν θθρα πεύειμ· οὐ γὰμ μὴ τὴν
τυχὼν πρῶτον τῶ σαρούσῃ τῆ ὠσὶ δηὑποσοῦ θθραπεύθ ἦναι·
καὶ γὰρ μὴν ἔφη τοῦτ' ἔστι τὸ αἰμαρτῆμαι περὶ τοὺσ ἀμους· ὁτιχω
ρὶσ ὅκατέρου σωφροσύνησ τε καὶ ὑγίασ· ἴατροί τινεσ ὠσι χει
ρουῦτιν εἶναι· καίμοι πάνυ σφόδρα ἐμ ὅλλοισ· μήτε πλούσιον
οὕτω μὴ δόξαι εἶναι· μήτε γόμμαιον μήτε καλόν· οὐ γὰμ πάσῃ
ἄλλωσ ποιεῖμ· ἀφ' ὧμ ὦν ὁμοσὶ γὰρ οὐ τοῖ· καίμοι ἀναγκαῖμ ἐστὶ
θεσθαι· πείσομαι οὖν· καὶ οὐ διὰ μὴ μαύλιν· κατὰ ταὐτὰ τοῦ ξόμου

ἐξ ὁμοίωσ καὶ

ὃν τολὰσ τὴν τυχὴν πρῶτον παρασχεῖν αἰτᾶσθαι σε ταῦτ' οὐθρᾴκοσ
ὄντοσ λέγω. προσοίσω τὸ φάρμακον τῇ κεφαλῇ. εἰ δὲ μή οὐ καμοῦμαι
μὲν ὅτι ποιοῦμέν σοι ὦ φίλτατε χαρμίδη: ἂν κούσασ οὖν μου ὁ κρι
τίασ ταῦτ' εἶ σωφρονεῖσ. ἔρμαιον ἔφη ὦ σώκρατεσ γέρων ὢν ἀνὴρ
λίτησ κεφαλῆσ αἴσθησιν τοῖσ μεγίστοισ. ἢ καθήσθαι. καὶ
τὴν διάνοιαν διὰ τὴν κεφαλὴν κινεῖσθαι λέγουσί τινεσ. λέγουσι μέν τοισι.
ὅτι χαρμίδησ τῶν λίλικοσ τῶν. οὐμόνον τῆϊ δοκεῖ διαφέ
ρειν. ἀλλὰ καὶ αὐτοῖσι τούτοισι. οὐ σὺ φῄσ τὸν ἔρωτα ἔχειν. φῄσ δὲ
σωφρονεῖν. ἦ. νὴ; τοῦτό γε λῷον λέγω: ἔστι τοίνυν ἔφη ὅτι
πλέον δοκεῖ σωφρονέστερον εἶναι τῶν μωῶν. ἢ τἄλλα οὐ
παύτων εἰσόσον λίλικασ λίκει. οὐδενὸσ χείρων ὤν: καὶ γὰρ λίαν
λέγω. καὶ δίκαιον ὦ χαρμίδη διαφέρειν σε τῶν ἄλλων. παῦσι τοῖσ
τοιούτοισ. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλον οὐδένα τῶν ἐνθάδε ῥᾳδίωσ ἂν ἓν
ὧν δεῖξαι τοιαύτην οἰκίαν ὑμῶν ἐλθοῦσαν ἐσ ταυτὸν τῶν αὐθη
μερινῶν ἐκ τῶν εἰκότων. καλλίονα ἂν καὶ ἀμείνω νομίσειαν. ἢ
ὀυσίαν
ὄντα οὐσίαν κρητίου τοῦδε
πλέθρου. καὶ ὑπὸ ἄλλων κρεῖττον. καὶ ὑποσίλλων καὶ ὑπάλλων
πολλῶν τοιαῦτα ἐκείνων μέν ἐστι παρὰ δὲ δὴ ταῖσ ἡμέραισ ὡσ
διαφθειρουσῶν καὶ εἰσὶ τε καὶ ἄρτεμισ καὶ τῇ ἄλλῃ λαμπρᾷ ἐστὶν δαι
μονίαν. καὶ οὐκ ἐστὶν ὅστισ αὐτοῦσ. περιλάμπουσι γὰρ τοῦ
σοῦ φόου. οὐδὲ τῶν ἔστιν ἐστὶν πειρῶν λαβεῖν καλλίονα καὶ μείζονα
ἀνὴρ δόξαν εἶναι. ὁσαῖσ κισσὸσ εἶναι παρὰ μεγάλων βασιλέων.
ἢ παρὰ ἄλλοντινων. τῶν ἔστιν ἐστὶν πειρῶν. πρόβατον ἀφίκετο.
οὐκ πασὰ δὲ αὐτῇ ἐστὶν οἰκίαν. οὐδὲν τῆσ ἑτέρασ ὑπὸ δὲ ἑτέρασ.
ἔκλιπτοι οὕτωσ μεγάλοι. εἰκοσάεσ εἰσὶ παῦτα πρῶτον εἶναι. τὰ
μὲν οὖν ὁρῶμεν τῆσ ἰδέασ. ὦ φίλε παῖ λαῶν κόσμοσ. δοκῶ
μοιοῦ δεῖν ὡσ τῶν πρὸσ σοῦ ἔρουσι δεῖν ὑπερμεγάλην κεῖσθαι. ἃ δὲ δὴ καὶ
πρὸσ σωφροσύνων ὃ πρὸσ τἄλλα κατὰ τὸν τοῦ δελόνου οἶκα
μάσ πέφυκα. μᾶν καίριόν σε λῶν δίῃ ὦ φίλε χαρμίδη μὴ μεγά
στην εἶκτον. ἔχα δῶν οὕτω. εἰ μέν σοι δίκαιον παρέσται μοῦ λέγοι κρι
τίασ ὅδε. σωφροσύνη. καὶ εἰ σωφρονεῖν ἔστι καλῶσ. οὐδὲν ἔστιν οἱ δὴ

ἢ ὅτι παύτων δοκεῖ σωφρονέστατοσ.

ἢ καλλίονα ἂν καμάτου νομίσαιεν:

ἢ τῶν προγόνων καὶ αὐτῶν ἦν.

οὔτε τῶν ζαμόλξιδος· οὔτε τὸν ἀμαρίδος τοῦ ὑπερωρεύτωοδον·
ἀλλὰ αὐτός σοι ἂν δόξω μὴ δοτέον εἶναι. τὸ τῆς κεφαλῆς φάρμακον· ᾧ
δ' ἂν τοῦτον ὦσι δεκτὸς εἶναι δοκεῖς· ὦ ἀνδρες θρόνῳ τῆς φαρμα
κοπώλιδος· αὐτὸς οὖν μοι εἰπέ· πότερον ὁμολογεῖς τῷδε· καὶ φήσει
ἰκανῶς μὲν σωφροσύνης μετέχειν, οὐ δεκτὸς εἶναι· ἀνδρὶ θρι
αὐτῷ οὖν ὁ χαρμίδης· πρῶτον μὲν ἐκ καλλίονος ἐφάνη· καὶ γὰρ
τὸ αἰσχυντηλὸν αὐτοῦ· τὴν ἡλικίαν ὥρᾳ εἶδον· ὥστε καὶ οὐκ ἄρχον
μὲν ἀπεκρίνατο· εἰ μὲν γάρ τι ἄλογον ᾔδει ἐν τοῖς παροῦσι·
οὐθ' ὁμολογεῖν· οὔτε ἐξαρνεῖσθαι τὸν θρῶν τόνδε· ἐὰν μὲν γὰρ
μὴ δοκῇ μὴ φῶ εἶναι σώφρονα· οὐ μὰν μὲν· αὐτὸν αὐτὸν καθ' ἑαυτοῦ
τοιαῦτα λέγειν· ἅμα δὲ καὶ κριτὴν αὐτὸν δεῖ τοῦ μὴ ὦσι δείξω· καὶ
ἄλλου παλλοῦ· οἷς δοκῶ εἶναι σώφρων οὐ τοῦτο λόγος· ἐὰν
δ' αὖ φῶ· καὶ ἐμαυτὸν ὦσαι μέν, ἴσως ὦσαι χθὲς φαρμακοπώλιδος·
κἄχω ὅτι σοι εἰπεῖν· καὶ φῶ εἶπον· ὅτι μοι εἰκότα φαί
νεται λέγειν ὁ χαρμίδης· καὶ μοι δοκᾷ ἐνδιδόναι· καὶ μὴ εἶναι ἂν ἥνα
σκεπτέον· ἤτε κέκτησαι ἤτε μή· ὃ πάνυ θαυμάζω· ἵνα μήτε
σὺ ἀμφισβητῇς λέγειν ἃ μὴ νοεῖς· μήτ' ἐγὼ δοκῶ· ἀσκέπτως σὺ
ἐμοὶ τὴν ἰατρικὴν πρᾶσθαι· εἰ οὖν σοι φίλον· ἐθέλω σοι σκοπεῖν
μεθ' ὑμοῦ· εἰ δὲ μή, θάρρει· ἀλλὰ πάντων μάλιστα μέ φησι φίλον
εἶναι τοῦτο μοι καὶ ὅτῳ αὐτοῦ οἱ εἰσὶ μετὰ τοῦ σκέπτασθαι·
ταύτην σκοπεῖν· τὴν δὲ τοιμὴν ὄφλειν δοκεῖ μοι μετὰ τῆς εἶναι
τὴν σκέψιν περὶ αὐτοῦ· δῆλον γάρ ὅτι εἴσοι παρέσται σωφροσύνη·
ἔχον τι περὶ αὐτῆς δόξαν ἅμ· ἀνάγκη γάρ που ὁρμοῦσαν αὐτὴν
εἰς πρᾶξιν ἔρχεσθαι· ἢ σθένειν τινὰ παρέχειν δόξαν ἢ μὴ δόξαν περὶ
αὐτῆς εἶναι· ὅτι ἔστι· καὶ ὁποῖόν τι τὴν σωφροσύνην· τὴν οὐκοῦν;
φῶμεν ὄφλειν οἶμαι· οὐκοῦν τοῦτό γε ὄφλειν ὁ ἀνήρ· ἐπεὶ μὴ πρᾶξιν
μίαν ἐκτῶν ἄλλων· κἂν εἰ ποιόν μήπου αὐτό· ὅτι σοι φαίνεται· ἴσως
ὄφλει· ἵνα τοίνυν τὸ πάσχον μὲν ἡμῖν ἐστὶ σοὶ μὲν ἔστιν εἴτε μή, ἐμοὶ
δ' ἐμοί· τί φίλτερον εἶναι σωφροσύνην κατὰ τὴν σὴν σωφροσύνην
κατὰ τὴν σὴν δόξαν· καὶ οὐ· τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἐνεῖδε· καὶ οὐ πάνυ
ἐθέλειν αὐτὸ κρίνασθαι· ὡς ἔοικε μέντοι εἰπεῖν· ὅτι οὖν δοκοῖ

ἐξ κούρειον.

σωφροσύνη εἶναι. τὸ κοσμίως παρὰ τὰ πρακτήνεα καὶ ἡσυχῆ. ὁμο
ὁδὶ ὁ παῖς ἔφην καὶ διαλέγεσθαι. καὶ τὰ ἄλλα τὰ παρὰ ταῦτα οὐ
εἶναι. καίτοι δοκεῖ ἔμοιγε συλλήβδην. ἡσυχιότητός τίς εἶναι ὁ βρα
ἆρ οὖν ἡμῖν δεῖ ταῦτα ἐνδείκνυσθαι. φασὶ γάρ οἱ χαρίεντες τοῦ ἡσυχίου. ὁ
ναῦς εἶναι. ἴδωμεν δή. ἐφ᾽ ἃ λέγομεν. εἰ πεζάρμοι. οὐ πρὸς καλ
τοι ἡσυφροσύνη ἐστί; πάνυ γε ἔφη: πότερον οὖν καίλλιον. θ
μα τι αὖ τὰ ὅμοια μαθήματα μανθάνειν τὸ χιτὸ ἡσυχῆ: τα
δάμα νῦν οὐκ εἶναι ταχέως. ἡμᾶς δέως: ταχέως: καὶ μὴν δὴ
θαρίζην ταχέως. καὶ τὸ παλαίειν ὀξέως. πολὺ καίλλιον
συχῆ τε καὶ μᾶλα δέως: ναί: τί δὲ τὸ κτυπεῖν τε καὶ πᾶν κε
οὐχὶ σπουδαῖος; πάνυ γε: θαὶ δὲ καὶ ἀλλεσθαι καὶ τὰ τοῦ σα
αὐτὰ ταῦτα ἔργα. οὐ ταὶ μὲν ὀξέως καὶ ταχὺ μηδὲν μέγα, ταὶ δ
ἔστι. τὰ δὲ μᾶλα δέα μόλις τε καὶ ἡσυχῆ, ταὶ τοῦ ἀγροῦ;
νεται: φαίνεται ἄρα ἡμῖν ἔφην ὁ κατάγε τὸ σῶμα. οὐ τὸ
ἀλλὰ τὸ ταχὺ καὶ ὀξύτατον. καίλλιον ὄν. ἡ γάρ; πάνυ γε
γε σωφροσύνη καλοῦ τινός; ναί: οὐ τοίνυν κατάγε τὸ σῶμα
χότητα ἀν. ἀλλ᾽ ἡ ταχυτὴς σωφρονέστερον ἔφη. ὡστε δὴ κα
ἡσωφροσύνη: ὃν κτρέφη: τί δὲ λόγον δ᾽ ἔφη, συμαθήματα καὶ λ
ἡ δυσμαθεία: συμαθήματα: ἔστι δ᾽ ὅτε φη ἡ μὲν συμαθή
χέως μαθεῖν εἶναι. ἡ δὲ δυσμαθήματα. ἡσυχῆ καὶ μᾶλα δέως; ν
δυοῖν λέγομεν οὐ ταχέως καὶ καίλλιον. καὶ σφόδρα μαλ
ἡσυχῆ τε καὶ μᾶλα δέως; ναί: τί δὲ ἀμνημονεῖν καὶ
μεμνῆσθαι. ἡσυχῆ τε καὶ μᾶλα δέως καίλλιον. ἡ σφόδρα
χέως: σφόδρ᾽ ἔφη καὶ ταχέως: ἡ δ᾽ ἀγχίνοια οὐχὶ ὀξύ
ἐπὶ τὸ τυχόν, ἀλλ᾽ οὐχ ἡσυχίας; ἀληθῆ: οὐκοῦν καὶ
ξωι θρα ταῖς λεγόμεναις καὶ θρεμμανεῖ τοῦ. καὶ κίνησ
καὶ ἄλλο τι παρ᾽ ταχύ. οὐχ ὡς ἡσυχαίως ταῦτα. ἀλλ᾽ ὡς τα
ἔστι καίλιστα: ναί: ἀλλὰ μὴν θρεπτέον ζητήσομεν τὴν
καὶ τοῖς μουλεύεσθαι. οὐχ ἡσυχῇ ταῦτος ὢν ἱκανὸς ἔσται καὶ
μουλευόμενός τε καὶ ἀνδριόκομος. ὃν οὐ νοῦν δοκεῖ ἄξιος
ἀλλ᾽ ὁρᾶις αὐτὸ τε καὶ τὰ ἔργα τοῦτο δρᾶν: ἔστι ταῦτα δ

ὁ ὧν τοῦτο τῶν λόγων ὃ χαρμίδη ἡμῖν καὶ τὰ περὶ τὴν τυχὴν
καὶ περὶ τὸ σῶμα καὶ τοῦ τάχους τε καὶ τῆς ὀξύτητος καλλίω
νας ἂν. ἢ τὰ τῆς ῥᾳθυμίας τε καὶ ἡσυχότητος: Κιμδω
νεῖ ἔφη: οὐκ ἄρα ἡσυχίου πρᾶος ἡσυχος ἂν εἴη. οὐ
δ' ἴσως ὁ σώφρων ἴσος ἔκ γε τούτου τοῦ λόγου. ἐπεὶ δὴ καλὸν
ὂν δεῖ εἶναι σώφρονα ὄντα. δυοῖν μὲν δὴ τὰ ἄκρα. ἡ οὐ
νή μήν. ἡ πάνυ που ὀλίγων. οἱ ἡσύχοι πράττειν ὀρθῶς
καλλίους ἐφάνησαν, ἢ οἱ ταχεῖς τε καὶ ἱκανοί: εἰ δοῦ
λόγος ὅτι μᾶλλον μὲν δὴ ἔλαττον οἱ ἡσύχοι τῶν σφο
δρῶν τε καὶ ταχέων πράξεσιν τυγχάνουσι καλλίους οὔσας.
ἐ ταύτῃ σώφρονα ἂν εἴη. μᾶλλόν τι τὸ ἡσυχῇ πράτ
τειν τοῦ σφόδρα τε καὶ ταχέως. οὐ τὸ: ὃν μανθάνομεν. οὐ τὸ
ξει. οὐ τὸ ἄλλο θεοῦ δαιμονᾶν, οὐδὲν ὁ ἡσύχως μᾶλλον κοσμος,
μᾶλλον ἡσυχίου σώφρονέστερος ἂν εἴη. ὥστε δὴ ὃν τοῖς λόγοις τῶν
νῦν τιμῶν ἡσυχίαν ὑπετέθη. καλὰ δὲ οὐχ ἧττον τὸν
τα. τῶν ἡσυχίων πέφανται: ὀρθῶς μοι δοκεῖς ἔφη σῶ
ρατε εἰρηκέναι: τοιγάρτοι λόγων ὃ χαρμίδη. μᾶλλον
ἔχομεν νοῦν. καὶ εἰς σαυτὸν ἀποβλέπε. ὅρα μὴ σοὶ
τῶν τηναῦτα σοὶ εἰ ἡσυχία παροῦσα. καὶ ποία τις οἶσθ'
τῶν ἐπιτρέχοι τοῦ ἂν. πάντα ταῦτα συλλογισάμενος. εἰπὲ
εἰ ἂν δρᾷ σωφρόνως. τίσι φαίνεται εἶναι: καὶ ὅσα ἂν ἡσυχῇ καὶ σφόν
δρικῶς ποιεῖ ἂν ἐπὶ σωφροσύνῃ. δοκεῖ τοίνυν μοι ἔφη.
ὑ ἔσεσθαι τοιοῦτος ἡσυχίᾳ σωφροσύνη. καὶ ὃς ἐπιτηδεύων τὸν νοῦν. καὶ
ὁ ἐπὶ ἀγαθοῖς ἡσυχίᾳ: εἶεν τί λέγω. οὐ καλὸν ἄρτι
ἐ εἶναι τὴν σωφροσύνην εἶναι;: πάνυ γέ ἔφη: οὐκοῦν καὶ
ἀγαθὸν;: δῆλα δὴ σώφρονος;: ναί: ἆρ' οὖν ἂν εἴη ἀγαθὸν, ὃς μὴ
ἐπὶ τὸ λῷον πράττειν: οὐ δῆτα: οὐ μόνον οὖν ἄρα καλὸν.
ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν ἐστιν; ὅμοιγε δοκεῖ: τί οὖν λέγω. ὃς μὴ
ἐπιεικῶς καλῶς λέγειν λέγοντι ὅτι οὐ δοῦλος ἀλλ' ἐλεύθερος
χρημάτων ἂν δρᾷ πάρεστιν;: ἔμοιγε ἔφη: ἔστιν ἄρα
τοιοῦτος οὐ καλὸς οὐκ ἀγαθός. καὶ ἀγαθόν: φαίνεται: σωφροσύνη

λέγε ἀγαθὸν, εἰ πρὸς ἀγαθοῦ τοι εἶσ' ἀπαρνῆ. καὶ κοὐδὲν μᾶλλον
λαὶ μὴν οὕτω γε δοκεῖ μοι ἔχειν. ὧδε σὺ λέγεις· οὐκ ἄρα σωφροσύνη
ἀγαθόν ἐστιν οὐδὲ σωφρονοῦντες εὖ πράττομεν, οὐδὲ εὖ πράττοντες
μᾶλλον ἀγαθοὶ ἐσόμεθα καὶ κακοί· ἀλλ' ἔοικε δοκεῖν εἶναι ὧδε κρατεῖν.
τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγεσθαι· τὸ δὲ δεδιέναι τίσιν δοκεῖ εἶναι πρὸς
σωφροσύνης· ἆρ' οὐχ ἅπερ ἂν μεμαθήκωμεν. ὁ γὰρ μανθάνων οὐδὲν
ὅτι σωφροσύνη ἐστὶν ἦν. τὸ γὰρ αὐτοῦ πρᾶττειν· σκόπει οὖν τοῦτο. ἆρ'
ὀρθῶς σοι δοκεῖ λέγειν ὁ λέγων· καὶ ἐγὼ ὃν μαρτύρομαι. κριτίου τοῦ
δὲ οὐκ οἶσθα αὐτὸ· οὐκ ἄλλου τοῦ τῶν σοφῶν· ὃς οὐκ ἦν σοφὸς κριτίας
ἄλλου· οὐ γὰρ δὴ ἐμοῦγε· ἀλλὰ τί διαφέρει οὖν δὴ ὁ χαρμίδης ὅσσῳ
κρείττων· ὁ τοῦ οὐκ οἶσθα· οὐδὲν οὖν λέγεις· σκέψαι γὰρ οὕτω σκεπτέον
οὐ τὸ αὐτὸ ἐστὶν· ἀλλὰ τὸ ἕτερον αὐτῶν ἀληθῶς λέγεται· οὐ· μῶν ὀρθῶς
λέγεις οὖν δή· μὴ δῆτα οὖν λέγω· ἀλλ' εἰ καὶ εὕρηται ἑκάτερον αὐτῶν ὁπότερον
ἔχει· θαῦμα μοι μᾶλλον· ἀμφοτέροις γάρ τισιν ἔοικε· ὃ δή τί ἐστιν ἔφη· ὅτι
οὐδὲν ποιοῦσιν οὐδὲ ἐπιστήμαις ἔοικε τὰ ῥήματα ἃ ἔφθεγξατο· παῦλα καὶ βραδεῖ· λέ
γω σωφροσύνην εἶναι τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν· οὐ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μικρὸν
πράττειν τὸν μανθάνοντα ἅπαντα καὶ ἀριθμεῖν καὶ σταθμᾶσθαι·
ἢ τὰ ἑαυτοῦ καὶ τὰ τῶν φίλων ὀνόματα· οὐδὲν οὖν τοῦτο·
ἢ οὐ δοκοῦσι καὶ σωφρονεῖν καὶ οὐκ ἄφρονες εἶναι τοῦτο δρῶντες;
οὐδαμῶς· καὶ μὴν οὐ τά γε ἐναντία αὐτοῖν δοκεῖ τάδε· ἦν δ'
τὸ πράττειν, πρᾶξίς τίς ἐστι καὶ τὸ ἁρμόττειν· σκόπει οὖν τοῦτο· ἆρ'
ἔστι· καὶ γὰρ τὸ ἰᾶσθαι ὧδε ἐστὶ καὶ τὸ οἰκοδομεῖν· καὶ τὸ ὑφαί
νειν· καὶ τὸ ἁπλῶς τέχνη ὅτι οὖν τέχνης ἔργον ἀποδεῖ
μαι ζεῦξαι· πρᾶξίς τίς ἐστι; πάνυ γε· τί οὖν λέγω· δο
κᾷ σοι πόλις· εὖ οἰκεῖσθαι ὑπὸ τούτου τοῦ νόμου τοῦ κελεύοντος
τὸ ἑαυτοῦ ἕκαστον ὑφαίρεμ καὶ πολύμειν καὶ ὑποδύ
νειν· καὶ λύκυθον καὶ ἀλφιτίδα· καὶ ταῦλα πάν
τα κυτοτομεῖν· καὶ λύκυθον καὶ ἀλφιτίδα· καὶ ταῦλα πάν
τα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον· τὸν μὲν ἄλλο τρίον μηδ' αὐπεσθαι· τὰδε

ἑαυτοῦ ἕκαστον ἁρμόζεσθαί τε καὶ πράττειν; οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ οὕτως·
ἀλλὰ μήν τοι ἔφην ἔγωγε, σωφρόνως τε οἰκοῦσαν, οὐ μὴν οἵ γε
πόσοι δοκοῦσιν εἶναι· οὐκ ἄρα σωφροσύνη ἂν εἴη· οὐ φαίνεται· λέγεις τοιγαροῦν
ὡς ὅταν ὁ ἄρτι ἐγὼ ἔλεγον λέγῃς· τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν
σωφροσύνην εἶναι· οὐ μὰ Δία οὕτως γε οὐκ ἐνενόουν· ἀτεχνῶς δέ
οὐκ οἶδα πῶς ἔχω· ἐπεὶ ἀκούων γε σοῦ ἔφην· ἐμοὶ δοκεῖ
ἁπλοῦν τι εἶναι τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν ἢ σωφροσύνην εἶναι· οὐ μὰ Δία
οὐδέ γε ἐγὼ ἔφην· ἀλλ' ἔτι δεῖσθαι σκοπεῖν· ἐπεὶ τοίνυν
πάντα δοκεῖ σοφὸς εἶναι· πάντα τοίνυν μοι λέγων ὡς ἐμοὶ δοκῇ·
ἐὰν μέν σοι αὐτὸ προύργου λάβω ὡς ὂν χαλεπόν· τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν
σωφροσύνην εἶναι ἢ τι ποτὲ ἔστιν· ἴσως ἔφην· τί οὖν ἂν εἴη πρὸς τὸ τὰ
αὑτοῦ πράττειν ἔχεις εἰπεῖν; οὐκοῦν μοι δοκεῖς διαφέρειν τι δοῦ· ἀλλ'
ἴσως οὐ δεῖ κωλύει· μὴ δὲ τὸν λέγοντα μηδὲν εἰ δεῖ αἰτεῖν
ἐρωτᾶν εἰ· καὶ σὲ μοι ταῦτα λέγων· ὑπενόουν τε καὶ εἰς τὸν Κριτίαν
ἀποβλέπειν· καὶ ὁ Κριτίας δῆλος μὲν ἦν καὶ πάλαι φροντίζων·
καὶ φιλοτίμως πρός τε τὸν χαρμίδην καὶ πρὸς τοὺς παρόντας ἔχων· μόγις δ' ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ προσθεῖναι κατέχων· τό τε οὐχ οἷός
τε φαίνεσθαι· δοκεῖ γάρ μοι σαφῶς μᾶλλον ἀληθὲς εἶναι ὁ φάσκων
λακωνικὸν τοῦ Κριτίου ἀκηκοέναι τὸν χαρμίδην ταύτην τὴν ἀπὸ
Κρισὸν περὶ τῆς σωφροσύνης· ὁ μὲν οὖν χαρμίδης· οὐ μόνος ἐβούλετο
μὴ αὐτὸς ὑπέχειν λόγον· ἀλλὰ κἀκεῖνον τὸν ἀπὸ Κρίσσου·
ὑποκινεῖ αὐτὸν κἀκεῖνον· καὶ ἐπεδείκνυτο ὡς ἐξεληλεγμένος
εἴη· ὁ δὲ οὐκ ἤνεσχετο· ἀλλ' αἰσθόμενος ὑπεξῄει μοι καὶ ἐκέλευε
ὡς ἀποκρινοῦμαι τῷ ἀπὸ Κρισοῦ· κἀγὼ δὴ ἅτε θερμὸς τὰ ἑαυτοῦ σοι
δόγματα· ὡς ἀπεμνημόνευσα αὐτοῖς εἶπον· οὕτως οἶμαι ἔγωγε ὁ χαρ
μίδης, ἢ οὐ μή· οἶσθα ὅτι ποτὲ ἔφη σωφροσύνην εἶναι
τὸ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν, οὐ δὲ μή· κἀκεῖνον εἰδέναι; ἀλλ' ὤμοσεν
ἀπόφημι ἔφη Κριτίαν· τοῦτον μὲν οὖν οὐ δεῖ θαυμαστὸν ἡγεῖσθαι
τηλικοῦτον ὄντα· σὲ δέ που εἰδέναι, καὶ ἠλίκιάσθαι ἔφη κἀκεῖ
καὶ ἐνταῦθα· εἰ οὖν ξυμφορεῖσθον τοῦτ' εἶναι σωφροσύνην
ὅπερ οὗτοι λέγουσι· καὶ παρακελεύομαι τὸν λόγον, ἐγὼ μὲν πολὺ ἂν ἡδέως
μεταδοῦ σκοποίμην· εἴτε μὴ εἴτε λέγειν· ἀλλὰ πάνυ

ξυμφορᾶ ἔφη καὶ παραδέχομαι: καλῶς με ὑποίμων λέγεις ποιῶν.
καί μοι λέγε. τί καὶ ἀνωφελὲς τῶν πρακτέων ἐστίν. ξυμφέρειν τοῦτο δήπουθεν
μοι παρασκευάζειν τι; φημί: τί οὖν δοκοῦσί σοι τὰ βαυτοῦ μόνον
μοι ποιεῖν, τί καὶ τὰ τῶν ἄλλων: καὶ τὰ τῶν ἄλλων: σωφρονοῦντα
σινοῦν οἱ μὴ τὰ βαυτοῦ μόνον ποιοῦντες; τί γὰρ κωλύει ἔφη:
οὐδὲν ὅμως γε. τῶν δέ. ἀλλ' ὅρα μὴ ὅκεινον κωλύει. οὗ ὑποθέ
μενος σωφρονοῦντων εἶναι τὸ τὰ βαυτοῦ πράττειν. ὡς τοῦτο
δὴ φησι κωλύει. καὶ τοῦτο τὰ τῶν ἄλλων πράττοντα σωφρο
νεῖν: φημὶ γάρ που τί δοῦναι τοῦτο μολόγηκας. ὡς οἱ τὰ τῶν ἄλ
λων πράττοντες σωφρονοῦσιν. ἢ τοῦτο ποιοῦντας ὁμολόγησας;
εἰ πέμοιγε τῶν δέ. οὐταυτὸν καὶ λείπειν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πράττειν;
οὐμὲν τοί ἔφη: οὐδέ γε τὸ ὁρμᾶσθαι καὶ τὸ ποιεῖν; ὅμως
δοκεῖ γάρ πως διαφέρειν. ὡς ἔφη. ὁρμὴν δοῦναι δεῖ εἶναι οὗ ἕνεκα δοκεῖ
οἱ εἰ οὖν αὐτὸν εἰ τοῦτο ποιοῦντα ὁρμᾶ ὅκαλεῖ καὶ ὁρμᾶσθαι
καὶ πράττειν οἷα μὴ οὐ βλάπτει, οὐδεμία ἂν ὄνειδος φαί
ναιτο εἶναι σκυτοτομοῦντι. τί παρὶ χοποιοῦντι τί ὡσοίκε μὰ
τοῦ καθημένου; οὐκοῖ εἴη μοι χρὴ ὡς σώκρατες. ἀλλὰ
καὶ ὅκεινος οἶμαι ποιήσειν. πράξεως καὶ ὁρμᾶσθαι. ἀλλὰ δρᾶ
με 36. καὶ ποιήματα μὲν μὴ ἔστιν ὄνειδος ὁρίστε. ὅταν μὴ
μετὰ τοῦ καλοῦ μίμηται. ὁρμὴν δὲ οὐδαμοῦ οὐδεὶς ὄνειδος.
τὰ μὲν καλὰ ἐστε καὶ ὠφέλιμος ποιοῦντα. ὁρμᾶσθαι καὶ
καὶ ὁρμᾶσθαι τε καὶ πράξεις. ταῦτα ποιοῦντα ποιήσεις.
φάσκειν δέ γε χρή. καὶ οἱ καλῶς μόνα τὰ ποιοῦντα ἡγεῖσθαι αὐτόν.
τὰ δὲ κλαπᾶ πάντα ἄλλοτρια. ὡς ἐστε καὶ ἡσίοδον χρὴ
οἴεσθαι. καὶ ἄλλον ὅστις φρόνιμος. τὸν τοῦ αὐτοῦ πράττοντα.
τοῦτον σώφρονα καὶ λείπειν: ὦ κριτία λῶν δέ. καὶ δυσχεραί
νουσιν. σχεδὸν ἐναντίον τὸν λόγον. ὅτι τὰ οἰκεῖα τε
καὶ τοῦ αὐτοῦ, φασὶ καλοῖς. καὶ τοῦτον τὸν φαῦλον ποιήσας.
πράξειν. καὶ γὰρ πρόδικον. μυρίαν τινὰ ἀκηκοῶν σοφὶ
όνομαίτων διαιρούντος. ἀλλ' ἔφοιτί σθεναι μὲν τῶν ὀνο
μάτων διδάσκαλος. ὅτιν ἀνοῦλλι ἕκαστον. διὰ λου δὲ μόνον

ἴσως τοῦ διδασκαλείου
ὡς λοίσιος λίθος πορ
φῦρος ὡς αἰτιλικοί:—

ἐφ' ὅτι ἀν φέρ ηις τοῦ μομαι. ὅ τι ἀν λέγ ηις · νῦ ν οὖν παλιν ἐξ ἀρχ ῆς σαφέ στερον ὁρι σαι · ἆρα τὴν τοῦ μαθ ὼν πρᾶξιν · ἢ ποί ησιν · ἢ ὅπως σὺ μούλει ὀνομά ζειν, τοῦ τ' ἂν λέγ ειs σὺ σωφρο σύν ην φ ήναις; φαν έφη: οὐ κάρα σωφρονεῖ ὁ τὰ κακὰ πρᾶττ ων. ἀλλ' ὁ τοῦ μαθ ών: σοὶ δὲ ἢ δ' ὃς οὐ δοκεῖ; ἔφη ν ὦν δ' ἐγώ · μὴ γάρ που τὸ ἐμοὶ δοκοῦν σκοπ ῶμεν. ἀλλ' ὃ σὺ λέγ ειs νῦν ὦ: ἀλλὰ μὴν τοί γε ἔφη. τὸν μὴ ἀμαθ ῆ ἀλλὰ καλὰ καὶ ποι ῶντα. οὐ φημι σωφρονεῖν. τὸν δὲ ἀμαθ ῆ τε καὶ αἰσχρὰ μὴ καλὰ σωφρονεῖν. τὴν γὰρ τοῦ μαθ ὼν πρᾶξιν σωφρο σύν ην εἶναι σαφ ῶς σοι διορίζ ομαι: καὶ οὐδὲν μέσε ἴσως κωλύει ἀληθῆ λέγειν. τὸ δὲ νε μὴ τοι ἢ ν δ' ἐγὼ θαυμαί ζω. εἰ σωφρο νῶ ταν αὖ ον. ἢ μὴ σὺ ἀμ οεῖν ὅπως σωφρο νοῖ σιμ: ἀλλ' οὐχ ἱμ οῦ μαι ἔφη: οὐκ οἶμαι πρότερον ἔφ ην ἐγὼ ὃ λέγ ω ὑπὸ σοῦ ὅτι τοὺς δημοφρο νοῦ σιν οὐδὲν κωλύ ει καὶ ἃ, τοῦ τοῦ μ' ἄλλ ων ποι ῶντας σωφρο νεῖν; ὃ λέγ ω γὰρ ἔφη. ἀλλὰ τί τοῦτο: οὐδέν. ἀλλὰ λέγ ε εἰ δοκεῖ τί σοι ἰ ατρὸς μ' αὖ τινα ποι ῶν. ὡς φ θίμαι καὶ ἑαυτοῖ ποι εῖν καὶ ὃ κ ήμοι ὃν ἰ ὼ τ: ὁ τοὺς δυνάντ' πρᾶττ ων οὐ σωφρονεῖ; σωφρονεῖ μὲν οὖν: τί οὖν καὶ μὴ σοκ ῆν ἀναγκ ὴ τοῖ ἰ ατροῖ. ὁ τάχ' ἂν δ' ἐγὼ ὡς φ θίμως ἰ ᾶται καὶ ὁ τάχα μή; καὶ ὃ κ αἰ ως ποῦ δημοφρο νῶν. ὁ τάχ' ἂν δ' ἐγὼ μᾶλλ ον ὀνή σεσθαι αὐτὸ τοῦ ἔργ ου. οὖν ἀν πρᾶττ ηι καὶ ὁ τάχα μή; ἰ σως σύ: ἔργ ῳ ὁτεοῦν ἄρα λῶν δ' ἐγὼ ὡς φ θίμως πρᾶξ ας ἢ ᾧ λαμπρ ῶς ὁ ἰ ατρὸς οὐ μὴ σοκεῖ ἑαυτ ὸν ὡς ἔπρ αξ εν. καὶ τοι ὡς φ θίμως πρᾶξ ας ὡς ὁ σοῦ λόγ ος, σωφρόν ως ἔπρ αξ εν. ἢ οὐ χοὕτως ἔλεγ ες; φαν ῶ: οὐκοῦν ὡς ἔοικ εν ἔργ ῳ ὁτεοῦν ὡς φ θίμως πρᾶξ ας. πρᾶττ ων μὲν σωφρόν ως. καὶ σωφρονεῖ. ἀμ οεῖ δ' ἑαυτ όν. ὅτι σωφρονεῖ: ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔφη ὦ σώκρατες, οὐ κἂν ποτε γένοιτο. ἀλλ' ἅπτ ου οἱ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὑπ' ἐμοῦ ὡμολογημέν ων. ἆρ' οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι σημαίν ειν. ὃ κ ήμοι ἂν οἱ φαν ῶ καὶ μᾶλλον ἀνα θείμην. καὶ οὐκ ἂν ἀγωθ ήμην ὅτι μὴ οὐχ ὑπ' ὀργ ῆς φαν ῆναι ἐρη κ ότ' ἂν καὶ μᾶλλον. ἢ ποτὲ συγχωρ ήσαι μὲν ἂν ἀμ οιρ ῶτα αὐτὸν ἑαυτ όν. ἄμον. σωφρον ῆν. σχεδὸν γάρ τι φαν ῶ αὐτὸ τοῦτο φημὶ

ὀρθ ῶς: οὐκοῦν τὰ δέοντα πρᾶττ ειν ὀρθ ῶς τε καὶ καλ ῶς: ναί:

εἶναι σωφροσύνη. τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν ἑαυτόν· καὶ ξυμφέρομαι τοῖς
ὁμηλικίοις ἀμαθίᾳ τινί. τὸ τοιοῦτον μέγα μοι· καὶ γὰρ τὸ τοιοῦτο
μοι δοκεῖ τὸ μέγα μανθάνειν. ὡς δὲ πρόσρησις οὖσα τοῦθ' οὕτω
τοῦ μείζονος ἀπὸ τοῦ χείρους· ὡς τοῦτο μὲν οὖν κορθοῦν τὸ
τοῦ προσρήματος τὸ χαίρειν οὐ δεῖ λέγειν τοῦτο παρακελεύ-
εσθαι ἀλλήλοις· ἀλλὰ σωφρονεῖν· οὕτω μὲν δὴ ὁ θεὸς προσα-
γορεύει τοὺς ἐπιόντας εἰς τὸ ἱερόν· δύο φθόγγοι τί ἢ οἱ ἄνοι.
ὡς δὲ ἀνθρώπου μέρος ἀνέθηκεν· ὁ ἀμαθείς· ὡς ὅμοι δοκεῖ· καὶ λέγει
πρὸς τὸν ἀεὶ ὅμοιόν του οὐ κάλλος· ἢ σωφρονεῖ φησίν· ἄμεινον
τοῦτο δὲ ἄνθρωπος δὲ δή· ὡς σωφρονεῖ λέγει· τὸ γὰρ μὴ ἐπιθυμεῖν ἑαυτοῦ· καὶ
τὸ σωφρονεῖν· ἐάν μὲν ταὐτὸν ὡς καὶ τὰ μέλη μαθάνῃ φησὶ καὶ φρο-
τὰ χαλεπώτερα οἰκήματα· ἄλλο εἶναι· ὁ δὲ μὴ μοι δοκοῦσι σωφρονεῖν
οἱ τὰ ἄνθρωπα μέλη μαθάνοντες· τό τε μὴ δεῖν ἄρα· καὶ
τὸ ζῆν ἢ παραδόξως· καὶ γὰρ οὗτοι· ἆρ' οὐχ ὁμολογοῦσιν ὡς δεῖ
θνήσκειν εἶναι τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν· ἀλλ' οὐ τὸν ἐπιόντα τὸν θάνατον
ὑπὸ τοῦ θεοῦ προσρηθῆναι· ἵνα θεῖεν καὶ αὐτοὶ σοφίσι μὴ δεῖν
λύειν τὸν σύμπαντα χρησίμως ἀναθήσειν· τοῦ τὰ μέγα ταῦτα
ἀνέθεσαν· οὐ δὴ θεραπεύοντες ὡς σοφὸν Κρατῖνα τοῦτο παρ' αὐτοῦ
τὸ δέ ἐστι· τὰ μὲν θεμιστοκλέους παρ' αὐτοῦ ἀφίημι· ἵππος μὲν
μάρτυς οὐ θέλω περὶ αὐτοῦ μόρτυρον· ἵππος δὲ φόβος· σοφὸς
δὲ οὐδεὶς πάντων, ὃν ἐγὼ μὲν· μοῦ δὲ θέλω τούτου σοι δοκεῖν
καλόν μοι· εἰ μὴ ὁμολογεῖς σωφρονεῖν εἶναι· τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν
αὐτὸν ἑαυτοῦ· ἀλλ' ὧν δέφω ὡς Κριτίαν· σὺ μὲν ὡς φαύλου τοῦ
ἐμοῦ· εἰ δὲ μή σε περὶ ὧν ἔρωτῶ· προσφέρει πρός με· καὶ ἐὰν δὴ
βούλωμαι ὁμολογήσαντά σου· τὸ δοῦναι ἔχω· ἀλλὰ
ζῆν παρὰ σοῦ ἀνὰ τὸ προτεθέμενον· διὰ τὸ μὴ αὐτὸς εἰδέναι·
σκεταί μου ὧν· ἐθέλω ἁπᾶν· ἵνα ὁμολογῇ ἵνα μὴ ἀλ-
λοῖ ἔχῃ· ὅσα ἂν σκέπτωμαι· σκόπει δὴ δοῦ· καὶ γὰρ ὧν δέφω
σκοπῶ· εἰ γὰρ δὴ μὴ ἐπιθυμεῖν τί ἐστιν ἢ σωφρονεῖν ἢ· δῆλον
ὅτι ἴσως ἡ μὴ τίς ἂν εἴη καὶ τί νοῦς· ἢ οὔ· ἐάν μὲ φῇ ἑαυτοῦ
νῦν· οὐκοῦν καὶ ἡ ἀπορία ἢ φθονεῖν ἴσως ἡ μὴ ἐστὶ τοῦ ὑμῖν οὖ·

πάνυγε: εἰ τοίνυν με ἔφη ὁ Σωκράτης ἰατρικὴν μηχανὴν ἐπαινοῦντα ἤρου
ὅτου ἕνεκα. τί ἂν ἡμῖν χρήσιμη εἴη καὶ τί ἀπεργάζηται. εἰ ποιμὴν ὁ τοῦ
σώματος ὠφέλεια. τὴν γὰρ ὑγίειαν μάλιστ' ἂν ἡμῖν ἐργον ἀπεργάζηται.
εἰ οὖν δέχοιτο τοῦτο: Δέχοιτο δέ: καὶ εἰ τοίνυν μὴ ὁρῶ τὴν
οἰκοδομικὴν ὡσαύτως τιμὴν οὖσαν τοῦ οἰκοδομεῖν, τί φημι ἔργον ἀπερ-
γάζεσθαι, εἰ τοιμὴν ὁ τοῦ κήπου. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τε-
χνῶν. χρὴ οὖν καὶ σὲ ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης τοῖς νέοις αὐτὴν
ὡσαύτως τιμίαν εἶναι, ἔχειν εἰ πάρεστι θέσθαι. ὦ Κριτία. σω-
φροσύνη ὡσαύτως τιμὴ οὖσα ὡσαύτως. τί καλὸν ἡμῖν ἔργον ἀπεργά-
ζεται καὶ ἄξιον τοῦ ὀνόματος. εἰ θέλω οὖν εἰπεῖν: ἀλλ' ὅσῳ κράτει
ὄφελε. οὐκ ὀρθῶς ζητῶ. οὐ γὰρ ὁμοίως αὐτὴ πέφυκε τοῖς ἄλ-
λοις ὡσαύτως τιμίοις. οὐδὲ λέγω αὖ ἀλλ' ἄλλοις. οὐδὲ ὡσαύτως ὁμοίως.
ποιεῖ τὴν ζήτησιν. ὠφελεῖ μοι εἰπεῖν τὸ λεγόμενον κῆρ τέχνης
εἴτε τῆς γυμναστικῆς. τί ἐστι τοιοῦτον ἔργον, οἷον οἰκία οἰκο-
δομικῆς. εἴτε ἱμάτιον ὑφαντικῆς. εἴτε ἄλλο τοιοῦτον ἔργον. ἀπολ-
λὰς ἀπεῖπον ἔχοιμ' ἂν τοῖς ἄλλοις τεχνῶν δεῖξαι. ἕκαστόν μοι καὶ σὺ
τούτων τοιοῦτόν τι ἔργον δεῖξαι. ἀλλ' οὐχ ὅξω: καὶ ἐγὼ εἶπον
ὅτι ἀληθῆ λέγεις. ἀλλὰ τόδε σοι ἔχω δεῖξαι. τίνος ἐστὶν
ὡσαύτως τιμὴ ἡ καλὴ τούτων τῶν ὡσαυτῶς τιμίων, ὃ τυγχάνει ὂν ἄλλο
αὐτῆς τῆς ὡσαύτως. οἷον ἡ λοιμαϊκή. ἐπὶ ποῦ τοῦ ἀρτίου
καὶ περιττοῦ πλήθους. ὅπως ἐχθρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς
ἄλληλα. ἦ γάρ: πάνυ γε ἔφη: οὐκοῦν ἑτέρου ὄντος τοῦ περιττοῦ
τοῦ καὶ ἀρτίου, αὐτῆς τῆς λοιμαϊκῆς; πάνυ δοῦ: καὶ μὴν
αὖ ἡ ἀσπιδικὴ τοῦ μαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου ἀθροῦ ἐστὶ
ἀσπιδική. ἕτερον δέ ἐστι τὸ μαρὺ καὶ τὸ κοῦφον τῆς ἀσπιδικῆς
αὐτῆς. ξυμφορεῖς; φέρε: λέγε δή καὶ ἡ σωφροσύνη τινός ἐστιν
ὡσαύτως τιμή. ὃ τυγχάνει ἕτερον ὂν αὐτῆς τῆς σωφροσύνης: τοῦτο
μὲν ἐκεῖνο ἔφη ὃ σὺ κρατεῖ. ὡσαύτως ἡ κάλλος ἔργων. τοῖς δὲ
φέρει πλείω τὴν ὡσαύτως τιμὴν ἡ σωφροσύνη. οὐδὲ ὁμοίως τῇ τάχιστα
ζήτησιν αὐτῆς τοῖς ἄλλοις. τὸ δοῦ κέρδιον. ἀλλ' αἰεὶ μὲν
ἄλλα τοιαῦτα. ἀλλ' οὐκ εἰς ταὐτὸν ὡσαύτως τιμήσας. ὡσαύτως δοῦ. ἡ δὲ μὴ τοῦτο

ἧς πάσης

ἄλλων ἐστὶν ἡμῶν ἐστὶν ἢ μὴ ἐστὶ. καὶ αὐτὴ ἑαυτῆς. καὶ ταῦτα οὕτως πολλοῦ
δεῖ λεληθέναι. ἀλλ' ἀρ' οἶμαι ὃ ἄρτι οὐ κέφησθα ποιεῖν. τοῦτο ποιῶ.
ἐμὲ γὰρ ἐστι χειρεῖσθαι λέγειν. φάσας περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστίν: οἷον
λίνῳ δῆλόν ποιεῖσθαι. ἡ γνώμη ὅτι μάλιστα αὐτὸ ἑαυτὸ λέγω. ἄλλο τι νοῦς
ἐστὶ καὶ λέγειν. ἢ οὔπερ ἐστὶ καὶ. καὶ ἐμαυτὸν διερωτῶμαι
τί λέγω φρονοῦμεν. μή ποτε λάθω οἱ ὁμολογοῦμεν μέν τι εἶδέναι.
εἰδέναι δὲ μή. καὶ νῦν δὴ οἶμαι λέγω φημί. τοῦτο σοὶ εἶναι τὸν λόγον
σκοπεῖν. μάλιστα μὲν ἑαυτοῦ ἐστὶ καὶ. ἴσως δὲ δὴ. καὶ τῶν ἄλλων
ἑαυτῆ δεῖσθαι. ἢ οὐ κοινὸν εἶναι φαῦλον οἷ φαίνεται δόντι παῖδα μοι σ
κίνησθαι κατὰ φαῦλ ἐστὶ καὶ πολὺν τῶν ὄντων ὃ τι ἔχει: καὶ μάλα
δῆλόν φημι εἶναι σοὶ κρατεῖ: θαρρῶν τοίνυν λίνῳ δῆλόν ποιεῖσθαι μακά
ριε. λέγε κρινόμενος τὸ ἐρωτώμενον ὅπη σοι φαίνεται. ἐὰν χαί
ρειν ἐᾷ τε κριτίαν εἶναι. ἐᾷ τε σωκράτη ὁ ἐλέγχομενος. ἀλλ' ἐὰν
τοῖς προσέχων τὸν νοῦν τοῖς λόγοις. σκοπεῖν ὅπη ποτὲ ἐκλή
σεται ἐλέγχομενος: ἀλλὰ ἴσως ἡδέως τοῦτο. δοκεῖς γάρ μοι μέ
τριαν λέξειν: λέγε τοίνυν λίνῳ δῆλόν. περὶ τῆς σωφροσύνης πρὸς
λέξεις: λέγε τοίνυν λίνῳ δῆλόν ὅτι μόρια τῶν ἄλλων ἐστὶν ἡμῶν. αὐτὴ
τε αὑτῆς ἐστι. καὶ τοῖν ἄλλων ἐστὶν ἡμῶν ἐστὶ μία: οὐ κοινὸν λίνῳ
δῆλόν καὶ ἂν ἐστὶ μισοῦντος ἐστὶ μία ἂν εἴη. εἴπερ καὶ ἐστὶ μία
μητε: πάνυ γε ἔφη: ὁ ἆρα σωφροσύνη μόνον. αὐτός τε ἑαυτὸν
νοεῖσθαι. καὶ οἷός τε ἐστὶν ἕξις αὐτὴ τις τυγχάνει εἶδος.

καὶ τί μή. καὶ τοῦτο ἄλλου ἀκούσαντος ἐρωτᾶν. τί ποτε λέγεται ἐστὶ ἐστὶ τοιοῦτο
πῆν. τί τὸ ὄνομα καὶ ὅταν εἴπερ ὄνομα. καὶ τί αὖ τοῦτο ὅταν μέν
εἰδέναι ὄνομα δύο. τῶν δὲ ἄλλων οὐδέν. καὶ ἐστὶ μὴ τοῦτο
τὸ σωφρονεῖν τε καὶ σωφροσύνη καὶ τὸ ἑαυτὸν αὐτὸ νοεῖσθαι.
τὸ εἰδέναι αὖ τε ὃ οἶδε. καὶ αὖ μὴ ὃ οἶδε. ἆρα ταῦτά ἐστιν ἀλήθως;
φαίνεται ἔφη: πάνυ μοίνυν λίνῳ δῆλόν. τὸ τρίτον τοῖνυν σκεπτέον ἔφη
ἕξις ἀρχὴν ἐστὶ σκεπτόμενα πρῶτον μὲν εἰ λωβατόν ἐστι τοῦτο
δέδοκται εἶναι ἐπιστήμην εἰδέναι. ὅτι οὐκ οἶδε ἔφατε.
εἰδέναι δὲ οἶδε καὶ ἂν μὴ οἶδε εἰδέναι. ὅτι οὐκ οἶδε ἔφατε.
εἰ ὅτι μάλιστα λωβατόν. τί ὰν εἴη λίνῳ ὠφέλεια. ἐπὶ δὴ οἶν
αὐτό: ἀλλὰ χρὴ ἔφη σκοπεῖν: ἐπιδὴ ἐφίησθα ὃ κριτίας

σκέται. ταύτη περὶ αὐτοῦ δυπορῶ τέρος φαινῆσι ἐμοῦ· φαίνομαι γὰρ
ἀπορῶ· ἢ δὲ ἀπορῶ. φράσσοι· πάντως ἔφη· ἀλλ' ὅτι οὐκ ἴσως
λέγω. πάντα ταὐτὰ ἀν εἴη. ἢ ὃ σύμπασι δὴ ἔλεγε· μία τις ἐπιστήμη.
ἢ οὐ καλοῦ τινος ἐστιν. ἢ ταὐτὸν τὸ καὶ τοῦ ἄλλου ἑκάστου ἐπιστήμην
ἐπιστήμη. καὶ δὴ καὶ ἀρ' ἐπιστήμονές ποτε ἢ αὐτὴ αὑτῆς; πάντως·
εἰ δὲ μὴ ὡς αὐτὸ τοῦτο ἐπιχειροῦμεν· ὃ ἂν αἱρεθῶμεν ἐλέγχειν· ἐν ἄλλοις γάρ
που τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐπισκοπῶμεν. δόξειεν· ὡς ἔμοιγε μὲν δοκεῖν
εἶναι· πῶς δὴ καὶ ποῦ; ἐν τοῖς δὲ ἐμοί γε. ἔστι δοκοῦντα
τὰ εἶναι· ἢ οὐκ ἔστιν ἃ λέγομεν; ἀλλ' ἔστιν· ἔστι δοκοῦντα
ταὐτὸν ἄλλου ἑκάστου ἐπιστήμην εἶναι τοιαύτην; καὶ δή; οὐκέμοιγε·
τί δὲ οὔκουν; ἢ φορητὸς μὲν οὐδεμιᾶς ἀκούει. αὐτῆς δὲ καὶ
τοῦ μὲν ἄλλου οὐκ ἐπιστήμων ἀκούει· καὶ τοῦ μὴ ἐπιστήμων; οὐδέτερον·
συλλήβδην δὲ ἔοικέ πῃ περὶ πάσας τὰς ἐπιστήμας ἓν τι
ἐπιστήμη εἶναι. ἀνεπιστημοσύνης ἐστὶν ἐπιστήμη. καὶ ταὐτὸν. ὧνπερ δὴ
καὶ ἄλλαι ἀνεπιστημοσύνης ἀνεπιστημοσύνη· μᾶλλον δὲ ἀνεπιστημοσύνη· οὐκέ
μοιγε· ἀλλ' ἔστι τις ἐπιστήμη δοκεῖ τί σοι εἶναι· ἢ τίς ἢ δοκῆς μὲν οὐδε
μιᾶς ἔσειν ἔστι τις ἐπιστήμη. αὐτὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας· οὐ
δῆτα· οὐδὲ μὴν οὐλη σοι ὡς φαίμεν· ἢ φανεῖν μὲν, οὐδὲν
οὐλεῖν· αὐτὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας οὐλητικὰς εἶναι· οὐ
γὰρ οὖν· ἔρρωται δὲ φαίνεται ἀνεπιστήμονα εἶναι τοιοῦτον· ὃς τυγχάνει
ὢν ἔρρωτος, καὶ λοιμὸν οὐλεῖν. αὖ τοῦδε καὶ τὸν ἄλλον ἔρρωτον;
οὐκέφην ἔγωγε· φόβον δὲ ἢ δειλίαν καὶ καταφρόνησιν· ὃς ἂν
τὸν μὲν καὶ τὸν ἄλλον φόβον. φοβεῖται· τὸν δὲ μὴ ὢν δὲ οὐδὲ
ὃν φοβεῖται; οὐ καταφρόνησιν ἔφη· δόξαν δέ. δοξάν δοξαν.
καὶ αὐτήν· ὧν δὲ αἱ ἄλλαι δοξασταί εἰσιν· μὴ δὴ δοξαστὸν εἶναι· οὐ
δοκεῖ· ἀλλ' ἐπιστήμην ὡς ἔοικε φαμέν τινα εἶναι τοι
αὐτὴν· ἢ τίνα μαθήματος μὲν οὐδενός ἐστιν ἐπιστήμη. αὐτὴν
δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ἐπιστατικήν; φαμὲν γάρ· οὐκοῦν
αὐτὸν· ἆρα καὶ ἑαυτῆς μὴ δὲν γάρ πω διϊσχυρίζομεθα· ὡς οὐκέτιν·

ἀλλ' εἰ ἔστιν. ζητοῦμεν· ὀρθῶς λέγεις· φθορὰ δή· ἔστι μὲν αὐτὴ
ἑαυτῆς μή. τινὸς ἑαυτῆς μή· καὶ ἔχει τινὰ τοιαύτην λόγον ὡς αὐ-
τῆς τινὸς εἶναι· ἡ γάρ· πάντως· καὶ γὰρ τὸ μεῖζον. φαμὲν τοίνυν τινὰ
ἔχειν λόγον· ὡς αὐτῆς τινὸς εἶναι μεῖζον· ἔχει γάρ· οὐκοῦν καὶ αὐτὸ τοῦ
τινός. εἰ πρὸς ἕτερα μεῖζον· ἀνάγκη· εἰ οὖν τι εὑρήσομεν μεῖζον· ὃ τοῦτο
μὲν μεῖζόν ἐστι μεῖζον καὶ ἑαυτοῦ· ὃν δὲ τὰ ἄλλα μή, ἔστι
μὲν μείζονος ἐστι μεῖζον καὶ ἑαυτοῦ· ἐκεῖνο γοῦν ὑπάρχοι· εἰ πρὸς
ἑαυτοῦ μεῖζον εἴη· καὶ ἔλαττον ἑαυτοῦ εἶναι· ἦ οὔ· ὡσαύτως ἀνάγκη
ἔφη ὡς κρατεῖ· οὐκοῦν καὶ εἴ τι ἄλλο διπλάσιόν ἐστι τοῦτο τὸ ἄλλο
διπλασίων καὶ ἑαυτοῦ· ἡμίσεως γοῦν τούτου ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ
ἄλλου. διπλάσιον ἂν εἴη· οὐ γάρ ἐστι τοῦ ἄλλου διπλάσιον· ἦ ἡμίσεος
ὡς· ἀληθῆ· πλεῖον δὲ αὐτοῦ ὄν· οὐκ ἔλαττον ἔσται; καὶ καρύτερον
ὄν· κουφότερον· καὶ ὠκύτερον ὂν βαρυτέρου· καὶ τἆλλα πάντα
ὡς αὔτως· ὅτι πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μᾶλλον πρὸς ἑαυτὸ ἔχει· οὐκοῦν
ὃ κέκτηται ἕξει τὴν οὐσίαν πρὸς ἣν ἕκαστον αὐτοῦ ἐστίν· λέγω δὲ τὸ
τοιόνδε· οἷον ἡ ἀκοή· φαμὲν οὖν καλοῦ τινὸς ἐστὶν ἀκοὴ· ἦ φασιν·
ἦ γάρ· ναί· οὐκοῦν εἴπερ αὐτὴ αὑτῆς ἀκούσεται· φασὶν ἔχουσαν,
ἑαυτῆς ἀκούσεται· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἀκοὴ γε· πολλὴ ἂν ἀνάγκη·
καὶ ἡ ὀσμή γέ που ὡσαύτως εἴπερ ὀσμή τις ἔσται αὐτὴ ἑαυτήν· χρῶμά τι
αὐτὴν ἂν ἀνάγκη ἔχειν· ἀχρωμάτιστος· οὐδὲν ἂν μᾶλλον ἡ δή·
οὐ γὰρ οὖν· ὁρᾷς οὖν ὃ κεῖται ὅτι ὅσα δι' ἀλλήλων φαμὲν· τὰ μὲν
αὐτῶν ἀλλ' ἄττα· ταὐτὰ πάσχειν φαίνεται ἡμῖν· τὰ δ' ἅπτεσθαι
ὀφθῆναι μᾶλλον ἂν τῶν ἑαυτῶν πρὸς ἑαυτὰ ᾖεν· μέ-
γεθη μὲν γὰρ καὶ πολλὰ θη καὶ τὰ τοιαῦτα· πάντα ταῦτα μᾶλλον
τον· ἦ οὔ χί· πάνυ γε· ἀκοὴ δ' αὖ καὶ ὅτιοῦν καὶ ὅτι τε κίνησιν αὐτὴ
ἑαυτὴν κινεῖν· καὶ θερμότητα καὶ εἶναι· καὶ πάντα αὖ τὰ τοιαῦτα· τοῖς
μὲν, ἅπτεσθαι ἂν παραφάσχοι· ἔστιν δ' ἔτι οὗ· μεγάλου μὲν τινος ἁφῆ
λου ἂν δρᾶν δοκεῖ· ὅστις τοῦτο κατὰ πάντων ἴοι καὶ ὅσα διαιρήσεται·
πότερον οὐ δεῖ τὸν νοῦν τὸν αὐτοῦ μᾶλλον· αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸ πε
φυκὸν ἔχειν πολλὴν ἑαυτῆς μνήμην· ἀλλ' ἢ πρὸς ἄλλο· ἦ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ·
καὶ εἴ τινα αὖ τινα αὐτὰ πρὸς αὐτὰ ἔχειν· ἆρα τούτοις

ἔστιν ἴσα τιμῆς. ὧν δὴ καὶ τὴν σωφροσύνην φαμὲν εἶναι· ἆρα μὴ οὐχὶ αὐτῷ ἑαυτοῖς, ἢ καιρὸς εἶναι ταῦτα διελέσθαι. διὸ καὶ οὐκ εἰ δυνατὸν ἔστι τοῦτο γενέσθαι ἴσα τιμῆς ἴσα τιμῆς εἶναι. ἄρα δυσχεραίνουσιν· οὐκ ἄρα πάλιν ἔστι. σωφροσύνην ἀποδέχομαι αὐτὸ εἶναι. πρὶν ἂν ἴσως κέτομαι. εἰ τῇ ἂν ἡμᾶς ὠφελήσειεν τοιοῦτον ὄν. ἔτε μήν τιν ἂν οὖν δὴ σωφροσύνην. ὠφέλιμόν τι καὶ ἀγαθὸν μαντεύομαι εἶναι· σὺ οὖν ὦ παῖ καλλαίσχρου. τί θέσθαι γὰρ σωφροσύνην τοῦτ' εἶναι ἴσα τιμῆς ἴσῃ τιμῆς. καὶ δὴ καὶ ἂν ἴσα τιμῆς οὐσίνος· πρῶτον μὲν τοῦτο δεῖξαι ὅτι δυνατὸν ἀποδείξαιτο. ὀνῶ δὴ δέλφον· ἴσα τὰ πρὸς τοὺς δυνατούς, ὅτι καὶ ὠφέλιμον. καὶ μετ' ἄλλα ἀποκαλεῖ ῥᾴσαιτο. ὡς ὀρθῶς λέγεις περὶ σωφροσύνης ὅ ἐστι· καὶ ὁκείτι αν ἀκούσας ταῦτα καὶ ἴδοι μὲ ἀπορῶν ταῦτα. ὡς περὶ οἱ τοὺς χαριεντιζομένους κατάπτυστον ὁρῶν τὸν τοῦτο ξυμπαίζοντι. καὶκεῖνος ὅδε ξέμοι ὑπέμου ἀπορῶν τος. ἀναγκαῖον ἦναι καὶ αὖ τὸ αὐλοῦναι ὑπὸ ἀπορίας· αὖθ οὖν δυσκολαίνων ὅκαίστε. λιχνῶ δος τοὺς παρόντας· καὶ οὕτω ξυγχωρῆσαί μοι τὴν θέλων. ἀνδρεῖόν ποτ εἶναι διελέσθαι αὖ προκαλούμενον αὐτόν. ὅλως τέ οὐδὲν σαφές. ἴσως καὶ λυπῶν τὴν ἀπορίαν· καὶ μὰ λίμην ἵνα ὁ λόγος προΐοι. εἶπον· ἀλλ' εἰ δοκῇ ὦ Κριτίας· μὴν μὲν ξυγχωρήσωμεν τοῦτο. δυνατὸν εἶναι γενέσθαι ἴσα τιμῆς ἴσῃ τιμῆς. αὖθις δὲ ἴσως κέτομαι θαλῆ. ἔστω οὐ τοσοῦτον χρήματος. ἔστω μήν· ἴθι δὴ οὖν εἴ τί μᾶλλον ἀδυνατὸν τοῦτο. τί καὶ λέγον οἷόν τε ἔστιν εἰδέναι. αὐτόπλοιος δὲ καὶ μή· τοῦτο γὰρ δὴ πού ἔφαμεν εἶναι. τὸ μὴ ὠφέλιμον αὐτὸν καὶ σωφρονῆν. τί γάρ· παίγνιόν τι δοὺς καὶ ξυμπαίκτου ὦ σώκρατες· εἰ γάρ τι ὅ ἐστιν ἴσα τιμῆς. τί αὐτὶ αὐτῶν μὴ ὠφέλιμον. τοιοῦτον ἂν αὐτὸ εἴη· οἷον πορεῖαι νὸ ἐστι· ὦ σώτερ ὁ τάν. ταύχρυσίον ὄφελι. ταχύ· καὶ ὁ τάν καλλος· καλόν· καὶ ὁ τάν μῶσιν. μὴ ὠφέλιμον· ὁ τάν δὲ δὴ μῶσιν αὐτὶ αὐτίον τί ὄφελι. μὴ ὠφέλιμον πού αὐτὸ ἑαυτὸν τότε ἔσται· οὕτω οὖν δὴ ἀμφισυλητέον. ὡς οὐ χὸ ταν τὸ αὐτὸ μὴ ὠφέλιμον τί ὄν

φηι αὐτὸς αὐτὸν μισοῦσθαι· ἀλλ' ἔχοντι τοῦτο τί σοι μᾶλλον ἐστὶν
αὐτῷ οἰκεῖον καὶ αὐτὲ μὴ οἰκεῖον; ὅτι τῷ σῶφρονι ταὐτὸν ἐστι τὸ
αὐτὸ ἑκείνωι; ἴσως ἔφην· ἀλλὰ κινδυνεύω. ἆρ' εἰ ὁμοίως ἡμῖν
οὐ μανθάνω σοὶ ἔστι τὸ αὐτό. ἆρ' οἰκεῖον εἰκεῖον· καὶ αὐτὸ
μὴ οἰκεῖον εἰκεῖον; πῶς λέγεις ἔφη; ὧδε λέγω· ἴσον τί ἐστιν
τὸν ἴσον τιμῶντα οὖσαν· ἆρα συμβαίνει τι οἷον τε εἶναι διαφέρειν· ἢ ὅτι
τοῦτον τὸ μὲν ἴσον τιμᾶν· τὸ δὲ μὴ ἴσον τιμᾶν; οὐκ ἀλλὰ τὸ
αὐτὸν; ταὐτὸν οὖν ἐστὶ τιμᾶν τὸν καὶ ἂν ἴσον τιμῶν ἢ μισοῦν ἢ μισοῦν·
καὶ ἴσον τιμᾶν τὸν καὶ ἂν ἴσον τιμῶν ἢ δικαίους; οὐ δοκεῖ: ἀλλὰ τὸ μὲν, οἶμαι ἰατρικῆ· τὸ δὲ πολιτικῆ. τὸ δὲ οὐκ ἄλλο,
ἢ ἴσον τιμᾶν; τοσοῦτον μὲν οὖν· οὐκοῦν ἐὰν μὴ προσθῇς τί τοῦτο τὸ
μισοῦν καὶ τὸ δίκαιον· ἀλλὰ ἴσον τιμῶντα μόνον μισοῦσιν. οὔτε
τούτου μόνον ἔχομεν ἴσον τιμᾶν· ὅτι μεγέθει ἴσοι εἰσίν. καὶ ὅτι ἴσον
τιμῶντα καὶ ἔχθρα, εἰκός τοι ἂν μισοῦσι καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ
περὶ τοῦ ἄλλου· ἦ γάρ; ναί· ὅτι δὲ μισοῦσι ταύτῃ τῇ ἴσον
τιμᾶν. τοῦτο ἔοικεν· μισοῦσι γὰρ δή· τὸ μὲν ἔλλειπον τῇ ἴσον
τιμᾶν· τοῦτο ἔοικεν· ἀμαθίᾳ· τὸ δὲ ἁρμονικὸν μουσικῇ· ἀλλ' οὐ σωφρο-
σύνῃ· τὸ δὲ οἰκοδομικὸν οἰκοδομικῇ· ἀλλ' οὐ σωφροσύνῃ· καὶ οὐ
τοῦ παντός· ἦ οὔ; φαίνεται· σωφροσύνῃ δὲ εἰ περ μόνον ἐστὶν ἴσον
τιμᾶν ἴσοι εἰσὶν ὅτι τὸ ἔλλειπον μισοῦσι, τῇ ὅτι
τὸ οἰκοδομικόν; οὐδαμῶς· οὐκ ἄρα εἰσὶν οἱ οἰκοδομικοὶ τοῦτο
ἀμοσῶμεν· ἀλλ' ὅτι οἰκοδομικόν· ἴσοι κομψοί· οὐκ ἄρα σωφρονήσουσι τοῦ
τἀγαθοῦ. οὐδὲ σωφροσύνη· εἰ δὲ μὴ ἐστὶν αὐτὸ οἰκεῖον καὶ ἀμὴ οἰκεῖον·
ἀλλ' ὡς ἴσοι κομψοί τι οἰκεῖον· καὶ ὅτι οὐκοῦν δικαιοσύνη·
οὐδὲ ἄλλο ἄρα οὐδὲν ἔστι τὸ ἐὰν οὗτος ἐξεταζόμενα φανῇ τοιοῦτον
τι ἂν αὐτοῦ εἶναι· τοιοῦτον ἴσοι εἶναι φήσομεν ἴσοι εἶναι. καὶ οὐ
κ ἴσοι εἶναι· ἀλλὰ τὸ σωφρονεῖν μόνον ὡς οἰκεῖον ἐστιν. ὅτι ἔχθρα
τινὰ αὐτοῦ ἴσοι εἶναι· ὅτου δὲ μή, οὐ σωφροσύνη οὐ ποιήσει αὐτὸν
τὸν σωφρονοῦντα· οὐ φαίνεται· οὐ τὸ ἄρα τὸν σωφρονοῦντα ποιοῦν
νόμῳ ἰατρὸν εἶναι ὀρθῶς δοξάζειν. καὶ τὸν οὕτω αὐλητὴν ὄντα.
οἷόν τε ἐστὶν δικαιοκρίνειν· οὔτε ἄλλον οὐδένα ποιοῦν ἴσον μόνον

καὶ μή. σκεπτέον μετὰ δὲ ταῦτα τῶν λεγομένων εἰ μᾶλλον εἰδέναι τὸν σῶν φρονοῦντα ἢ τὸν ἰατρὸν ἢ ἄλλον τινὰ τῶν τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ἐχόντων περὶ ὧν λέγεται. πρῶτον μὲν οὖν ἀληθῆ ἢ ψευδῆ λέγεται καὶ τὸν μὴ ὄντα μὴ εἶναι; πῶς γὰρ οὔ; ἆρ' οὖν καὶ τὸν μὴ ὄντα ἐνδέχεται δοξάζειν ἢ οὔ; ἐνδέχεται. ἆρ' οὖν καὶ ἐπιστητὸν ἐνδέχεται

τὰ μὲν, ὅτι οἷ δὲ· τὰ δὲ, ὅπου κοἷ δὴ· καὶ ἄλλον ταυτὸν τοῦτο
πᾶν ὃν θέσθαι οἷόν τ' ἐστὶν· μᾶλλον δὲ πάντ' ἀνάγκη μὴ φάναι
ὠφελίμων εἶναι· σώφρονα εἶναι· ἀναμάρτητον γὰρ ἂν τὸν μῶρον
ζῷον μᾶλλον αὐτοῖς τε καὶ τοῖς τῶν σωφρόνων ἔχον τὸ· καὶ οἱ ἄλλοι πάν-
τες· ὅσοι ἐφήμοσαν ἦρχον τό· οὔτε γὰρ ἂν αὐτοὶ ἐθέλοιμεν
πράττειν· οὐ μὴν ἁπάσαιμεθα· ἀλλ' ἐξευρίσκοντες τοῖς ἐθέλουσι
μᾶλλον· ἐκείνοις ἂν παραδίδομεν· οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐθέλουσι μᾶλ-
λον· ἐκείνοις ἂν ἦρχομεν ἄλλο τι πράττειν· ἢ ὅπερ πράττουσιν· ὀρθῶς
ἂν ἦρχομεν ἄλλο τι πράττειν· ἢ ὅπερ πράττουσιν· οὐκοῦν ἐμέλλομεν
ἐμέλλομεν πράξειν· τοῦτο δ' ἦν ἂν· οὐκοῦν τιμίων εἶχον· καὶ οὕτω
δὴ ὑπὸ σωφρόνων οἱ κίονες οὐκ ἐμέλλουν καλῶς ἕξειν
πόλιν τὴν πολιτευομένην· καὶ ἄλλο τι πᾶν· οὐ σωφρόνων ἄρχοι· ἅμαρ-
τίαν γὰρ ἐξηρημένον· ὀρθότητος δὲ μὴ μετέχον ἂν σωφρο-
πράξειεν· ἀνάγκαιον καλῶς καὶ εὖ πράττειν· τοὺς οὕτω διακει-
μένους· τοὺς δὲ εὖ πράττοντας εὐδαίμονας εἶναι· ἆρ' οὐχ οὕ-
τως ἐστίν· μὴ μὴν ἀλλ' ἔφη· ὁρᾷς οὖν ὅτι οὐ λοιμοὺς
ἐποιήσαμεν αὐτοὺς ἐθέλοντας εἶναι· ἆρ' οὐχ οὕτως ἔχει; ὁρῶ ἔφη· ἆρ' οὖν
μὴν ἀλλὰ τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθόν· μὴν μὴν εὑρίσκομεν σωφρόνων οἰόν-
τε τὸ ἐθέλειν ἐθέλεσθαι· καὶ ἂν ἐθέλωσιν· ὅτι ὀρθῶς ἔχουσιν
τὸ ἐθέλειν ἐθέλεσθαι· καὶ ἂν ἐθέλωσιν· ὅτι ὀρθῶς ἔχουσιν· ὅτι ὀρθῶς ἔχουσιν
ἂν ἄλλο μανθάνειν· ῥᾴδιον τὸ μανθάνεσθαι· καὶ ὑπαρνέσθαι ἂν τὰ
αὐτοῖς φανέντα· αὐτὸ προσκαίσαι· ὃ ἂν μανθάνειν προσκαθορᾷ μὴ
τὴν ἐθελησίμων· καὶ τοῦτο ἄλλο δὴ καίλιον ἐξευρίσκειν ἂν καὶ
αὐτὸ μανθάνειν· οἱ δὲ ἂν τούτου ἐξευρίσκοντες ἀσθενέστερον καὶ φαυ-
λότερον τοῦτο δραίσουσιν; ἆρ' οὐ φίλον τοῖς αὐτὰ αὐτὰ ἑαυτὰ ἀπο-
λαυστὰ μεθαυτῶν σωφρόνων; λιμεῖσι δὲ μεῖζόν τι κλυδώνιον καὶ ζη-
τοῦν ἂν τὸ μεῖζόν τι εἶναι· ἢ ὅσον ἐστίν· τὰ χαλεπὰ ἂν ἔφη, οὕτως
ἔχοι· ἴσσον λῶν δ' ἔφη· ἴσσον λέγε λιμεῖσι· οὐ λοιχεῖσιν ἐξευρίσκοντες
τὰ καιρομένοι· ὅτι μοι ἀπὸ παντὸς καταφαίνεται σωφρόσυ-
νης ἐστὶν· ἴσον δὴ μᾶλλον ἐστὶν· συγχωρήσαντες τὸ καὶ τοῦ
σθαι ἐθελησίμων· δικαιότατον εἶναι ἐθέλειν· καὶ ὅτε ἐξ ἀρχῆς ἐθέμεθα

σωφροσύνων εἶναι· τὸ εἰδέναι ἃ τὸ οἶδε καὶ ἃ μὴ οἶδε. μὴ ἀποσκήσωμεν· ἀλλ' ἴδωμεν καὶ ταῦτα πάντα δόκτε. ὅτι μὲν τὸν ἐπιστήμονα κρατοῦμεν. εἰ ἄρα τι καὶ ἡ μαθὼν ἡσθήσεται τοιοῦτον ὄν· ἀναγκαῖον μὲν οὖν ἐλέγομεν οὕτως ἔχειν· ἆρα ἀεὶ ἡ φαθὲν ἴσως σωφροσύνη ἐστὶ τοιοῦτον εἶναι μόνον ἢ δυοῖν κλήσεως καὶ οἰκίας καὶ πολλῶν· οὐ μοι δοκοῦμεν οὐ κριτίαν καλῶς ὁμολογήκεναι· πῶς δὴ λέγεις· ὅτι λέγω ῥᾳδίως ὁμολογήσομεν. μέγα τί μοι φαίνεται εἶναι τοῖς ἄρχουσι ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν ἑκάστοις ἡμῶν· ἀμφὶ μὲν ἴσασιν. πρᾶγμα τοιοῦτον καὶ τοῦτο· ἀμφὶ δὲ μὴ ἴσασι μηδέν. ἄλλοις παραδιδόασιν τοῖς ἴσασι μέρεσιν· οὐκοῦν ἔφη καλῶς ὁμολογήσομεν· οὐ μοι δοκοῦμεν λέγειν· αὐτὸ παραλείπομεν ὃ ἀληθῶς ἔφη. ὃ σοφὸν κεραστὸν· νῦν τὸν κύνα ἔφην· καὶ ἐμοί τι δοκεῖ οὕτως οἱ ὄντα ταῦτα· καὶ ἄρτι ἀπωλλόμεθα. αὐτὸ παρεῖφην προφαίνεσθαι· καὶ ὅτι φοβοῦμαι μὴ οὐκ ὀρθῶς σκοποῦμεν· ὡς ἀληθῶς γάρ ἐστι τοιοῦτον ἐπιστήμιον φρονήσεως· οὐδεμοὶ δῆλον εἶναι δοκεῖ. ὅτι φαῦλον ἢ καὶ σπουδαῖα εἶναι· πῶς δὴ λέγεις· ἵνα καὶ μείων εἰδῶμεν ὅπλαισι· ὃν μὲν οὖν ἐγὼ λέγω· λήρειν με· ὅμως τόγε προφαινόμενον ἀληθὲς σκοπεῖν· κἀμὲ εἰκὸς ἀφιέναι· εἶεν τί γε αὐτοῦ καὶ σὺ κρῖνε κἀδέα· καλῶς γὰρ ἔφη λέγεις· ἄκουε δὴ ἔφην τὸ μὲν ὄνομα· ἔστω κοινόν. ἔστω δὲ καὶ κράτος· ἔστω δὲ διὰ λέφαντος ἐλθόν· εἰ γάρ τι καὶ λίαν ἢ μὴν ἀρχικὴ σωφροσύνη οὖσα οἷ αὐτῶν ὁρίζομεθα· ἀλλό τι κατὰ ταὐτὸν ἐστὶ μᾶλλον ἀν πρᾶγμα τοιοῦτο· καὶ οὐ τὸ τῆς κυβερνητικῆς φαῦλον εἶναι· οὐδὲ οὐ· ἔστι πάντα ἀριθμὸν· οὐ τὸ ἰατρὸν· οὐδὲ ἀρατικὸν οὐδ' ἄλλου οὐδενός· πρὸς τοιοῦτόν τι εἰδέναι ὃ μὴ ἴσασι ἀλλ' ἴσασι ἄλλοι ἐπιστήμονες ἔχοντες· ἄλλο ἄρ' ἡμῖν ἐστὶ μᾶλλον ἴσασι τὸ ταὐτὸν σῶμα τὸν εἶναι μᾶλλον ἢ μῶν· καὶ ὀρθῶς θαλάττης κίνδυνον ταῦτ καὶ ὀρθῶς πολέμου, σώζεσθαι· καὶ ταῦ σκύλης καὶ τῶν ἀμπεχόνων· καὶ ὑπόδυσιν πᾶσαν καὶ τὰ χρήματα πάντα, τὸ χρηκαῶς ἡμῖν εἰργασμένα εἶναι καὶ ἄλλα πολλά· διὰ τοῦτο ἄλλη θεὸς ἡμῖν ἐργάσεται χρῆσθαι· εἰ δὲ μοῦλοιόν τε καὶ τὴν μαντικὴν εἶναι ξυμφορήσομεν ἴσα τήμην τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι· καὶ τὴν σωφροσύνην αὖ τὴν ἴσα ταυτοῦσαν· τοῦτο μὲν ἀλαζόνα· ἀπο

τρωτείμ· τοὺς δὲ ὡς ἀληθῶς μαρτᾶς. καθ' ἃ φαμὲν ἡμῖν προφήτας τοὺς μᾶλλον τῶν. καὶ τὸ κυριευόμενον δὲ οὐ τῶν τὸ ἀνθρώπινον μόνος. ὅτι μὲν ἐστὶν ἡ μόνως ἀνθρωπότητος καὶ ζωή. δῆλον. ἡ γὰρ σωφροσύνη ἡ φυλακτικὴ τούτων. οὐκ ἂν εἴη σωπητικὸν τῶν ἀνθρωπίνων μηνιγμῶν ἕξις. ὅτι δὲ ἐστὶν ἡ μόνως ἀνθρωπότητος, οὐκ ἂν τρωτὸν εἴη μὲν καὶ οὐ δαιμονιώδες τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἂν φαίη μαθητὴς φιλοκρίτου· ἀλλὰ μέντοι καὶ δῆλον. οὐραῖος εἶ φυσικός ἀλλό τι τέλος τοῦ ὑπάρχειν. ἐστὶ τὸ ἐστὶν ἡ μόνως αὐτὴ μαθησις· σμικρὸν τοίνυν με λέγειν ἔτι προσδίδακτον. τίνος ἐστὶν ἡ μόνως λέγειν. ἢ σκυτέως τὸ μηδέν; μὰ δί' οὐκ ἔγωγε· ἀλλὰ χαλκοῦ ἔργασίας; οὐδαμῶς· ἀλλὰ ὑφάσεως. ἢ ξύλων ἢ ἄλλου τοῦ τοιούτου; οὐδαμῶς· ἀλλὰ ὑφάσεως· οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ μὴ τῶν· οὐκ ἔγωγε λέγω ἔτι ἔνυλόν τι τῶν λόγων. τοῦ ἐνδεᾶ μονάδα εἶναι τὸν ἐστὶν ἡ μόνως ζῶντα· οὗτοι γὰρ ἐστὶν ἡ μόνως ζῶντες. οὐχ ὁμολογοῦνται παρὰ σοῦ ἐνδεᾶ μονάδες εἶναι· ἀλλὰ πῶς τὸ νοεῖν ἐστὶν ἡ μόνως ζῴων τῶν. ἐνδέχεται δὲ κεῖνο ἀφορίζεσθαι τὸν ἐνδεᾶ μονάδα· καὶ ἴσως λέγεις οὐκ ἐμοῦ δεῖ φάναι τὸν ἐνδεᾶ τὸν ἐστὶν ἡ μόνως τὸ ἑαυτοῦ· τὸν μὲν τὸν τοῦτον· ἢ ἄλλον τὸν οὐ λέγας· καὶ τοῦτον ἐμὲ φάναι· καὶ ἄλλον· τίνα οὖν ἐγὼ λέγω· ἆρα μὴ τὸν τοιόνδε· ἕξις πρὸς τοῖς μέλλουσι· καὶ τὸ νοεῖν ἐστὶν ἑαυτοῦ ἐνδεᾶ καὶ τὸ ἐμὲ ἐνδεᾶ· καὶ μὴ δεῖ ἐμοὶ· θεὸν μὲν τὸν εἶναι αὐτόν· οὐ γὰρ οἶμαι τοῦτό γε ἔτι ἂν εἴποις οὐ δεῖν αὐτὸν ἐστὶν ἡ μόνα εἶναι· ζῶντα εἶναι· οὐ δῆλα· τὸ δὲ δῆλα ἔτι πρὸς τοῦτο· τί σὺ τῶν ἑαυτῶν ἐστὶν ἡ μόνων· τοὺς ἐνδεᾶ μονάδας· καὶ οὐ πάσας ὁμοίως; οὐδαμῶς ὁμοίως ἔφη· ἀλλὰ ποίας μᾶλλον καὶ τί οἰδεν καὶ τὸ νοεῖν καὶ τὸν μέλλον τὸν ἔσεσθαι· ἆρα γε καὶ τὸ ὡς τὸ τυπικόν· τοῦτον καὶ δὸς τὸ τυπικόν· ἀλλὰ τὸ λογιστικόν; οὐδαμῶς· ἀλλὰ τὸ ὑγιεινόν· μᾶλλον ἔφη· ἐκεῖνα δῆλα μὲν λίαν ἄλφα καὶ δῆλα· καὶ τί· καὶ τὸ φαῦλον ἔφη καὶ τὸ κακόν· ὃ μὴ ἀρεστὸν ἔφην ἐγώ· παίζομεν σφόδρα κεῖσε κύκλῳ· ἀπὸ κρουσμάτων ὅτου τὸ ἐστὶν ἡμῶν καὶ ζῆν· τὸ ὑπάρχειν τε καὶ ἐνδεᾶ μονεῖν τοιοῦτον· οὐδὲ ἐξεπάσομεν τὸν ἄλλον ἐστὶν ἡμῶν· ἀλλὰ μᾶλ-

ὁ νόμος τοῦτο μόνον τὸν περὶ τὸ ἀγαθὸν τὸ καὶ κακόν· ἐστὶ δὲ κριτὴς
εἰ θέλοις ἐξ ἑλάττονος τούτου τὸν ἐστὶ μείζων· ἐκ τοῦ ἀλλοῖον ἐστὶ μᾶλλον·
ἢ τὸν τί μᾶλλον ἰατρικὸν ἰμάτιον οἱ νόμοι· ἢ δὲ οἰκοδομικὴ ὑποδοδέ-
σθαι· ἢ δὲ ὑφαντικὴ ἀμφιέσθαι· ἢ δὲ κυβερνητικὴ καὶ κωλύει ὑπὸ
θαλάττης ἀποθνήσκειν· καὶ ἢ στρατηγικὴ ὅπλα πολέμου· οὐδὲν
ἢν τοῦ ὄφελος· ἀλλ' ὦ φίλε Κριτία τὸ εὖ γε τούτων ὅ καιρὸς μήκους
καὶ ὠφελίμου ἀπολελοιπὸς ἡμᾶς ἔοικε· ταύτην ἀπούσης·
ἀληθὴ λέγειν· οὐχοῦτη λέγω σοὶ βοηθεῖν μᾶλλον φρονοῦντι·
ἀλλ' ἢ ὄρθως ἔχειν τὸ ὠφελεῖν μᾶλλον· οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦτο καὶ
ἀγαθοῦ ἀπεργάσασθαι· ἢ ἐστὶ μὴ ἔστιν· ἀλλὰ ἀγαθοῦ τε καὶ καλοῦ·
ὧν ἐστὶ σὺ τὴν ἔστιν ὠφελίμως ἢ οὐ φρονοῦντι ἀλλ' ὅτι ἂν εἰ μὴ ὄφε-
λίμη μόνον· τί δὲ δὴ σὺ καὶ αὐτὴ ὠφελοῖς; εἰ γὰρ ὅτι μάλιστα
τοῦ ἐστὶ ἀπεργάσασθαι ἐστὶ μὴ ἔστιν ἢ οὐ φρονοῦντι· ἐστὶ ταῦτα δὲ καὶ τοῦ
ἀλλοῖον ἐστὶ μᾶλλον· καὶ ταύτην δὴ που ἂν ἄρχουσαν τὸν περὶ τὰγα-
θὸν ἐστὶ μᾶλλον, ὠφελοῖ ἂν ἡμᾶς· ἢ καὶ ἰατρικὴ· καὶ ταὐτὰ τοῦ τε χνῶν αὐτὴ ἂν
αὐτὴ· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἰατρικὴ· καὶ ταὐτὰ τοῦ τε χνῶν αὐτὴ ἂν
ποιοῖ καὶ οὐχὶ ἄλλα τὸ αὐτῆς ὄργανον ἕκαστη· ἢ οὐ σαυλανδὲ
μαρτυρόμεθα ὅτι ἐστὶ μᾶλλον μόνον ἐστὶ· καὶ ἂν ἐστὶ ἀπούσης
ἐστὶ μᾶλλον, ἀλλ' οὐδὲ οὐδαμοῦ· οὐχοῦτως; φαίνεται γε· οὐκ ἄρα
ἡμᾶς ἔστιν ἀδημιουργός; οὐδαμῶς· ἀλλ' ἔοικε γὰρ ἡμῖν τε χρήσιμα
ἢ οὔ; ἔοικε· οὐδὲν ἄρα ὠφελίας ὧν ἕνεκα ἐδημιουργήθη
ὅδε ὁ τόπος τοῦτο τὸ ὄργανον τε χρήσιμον δή· ἢ γάρ; πάνυ γε· τοσοῦτον
ὠφέλιμος ἔστιν ἢ οὐ φρονοῦντι· οὐδὲ μὴν ὠφελίας οὐσαν δημι-
ουργός· οὐδαμῶς ὦ σοὶ Κρατύλε ἔοικε γε· ὁρᾷς οὖν ὦ Κρι-
τία ὡς ἐμοὶ πάλαι εἰκότως ἐδόκουν καὶ δικαίως ἐμαυτὸν
λιτὸν μὴν· ὅτι οὐδὲν χρήσιμον περὶ σοφροσύνης σκοπεῖν· οὐ γὰρ
ἂν που ὁ καλλιστον τοῦτον ὁμολογῆται εἶναι· τοῦτο ἡμῖν
ἂν ὠφελεῖ σφαίρη· ἔτι ἐμοῦ ὁ φίλος ἵνα περὶ τὸ καλὸν
ζητῶμεν· μὴ δὲ ταχὺ γὰρ ἴσμεν τὸ μεθ' ἃ καὶ οὐδαμῶς μεθα
ὅπῃ ὅδε ὁ τοπος τὸν ὀνόμασθέντα τοῦτο τοῦνομα ἔθετο
τὴν σωφροσύνην. καίτοι σκοπεῖν ἐγκεχωρήκαμεν

οὐ ξυμφέρον θήμιν ὅρους ποιεῖσθαι. καὶ γὰρ ἴσα ἡμῖν ὅρια ἴσα ἡμῖν
εἶναι ξυνεχώρησαμεν. οὐκ ἴσον τοῦ τοῦ λόγου οὐδὲ φασκόντος
εἶναι. καὶ ταύτην οὖν τὴν ἴσα ἡμῖν. καὶ τὰ τοῦ ἄλλου ἴσα ἡμῖν
ὅρια μὴ μόσκειν ξυνεχώρησαμεν. οὐδὲ τοῦτ' ἴσον τοῦ τοῦ λό
γου. ἵνα δὴ ἡμῖν ὅτι τοῦ ὅσον φρονῶν ἴσα ἡμῖν. ὧν τοῦ δὴν
ὅτι οἴδεν. καὶ ὧν μὴ οἴδεν. ὅπου καὶ δεῖν. τοῦτο μὲν δὴ καὶ παν
τὰ ταῦτα μεγάλου πρώτου ξυνεχώρησαμεν. οὐκ ἄτοπον τεταγμένοι
τὸ ἀδύνατον εἶναι. οὔτοι μὴ οἴδεν. μηδ' ὅμοιον ταὐτὰ εἰδέναι
ἄμουσον νοῦσον. ὅτι γὰρ οὐ καὶ δεῖ φησὶν αὖ τοὺ εἰδέναι μὴ μὴ μεδρὰ
ὁμολογίαν. καὶ τοι ὡς φαίνεται. οὐδενὸς ὅτου οὐ χἀλλο μᾶλλον.
τοῦτ' αὖ φανείη. ἀλλ' ὅμως οὐ τοσοῦτον ἡμῖν μᾶλλον τοῦ τυχοῦσα μὴ μὴ
τοιοῦτον καὶ οὐ σκληρόν. οὐδέτι μᾶλλον ἐυρφήδυνατον τὴν ἀλήθη
αν. ἀλλὰ τοσοῦτον κατεγέλασεν αὐτῆς. ὡς ὅτε ὁ ἡμῖν παῖλαν
ξυνομολογοῦντος καὶ ξυμπλατύνοντος ὅτι θέλεθα σοφρονῶν
εἶναι. τοῦτο ἡμῖν σαφῶς ὑπερβαίνει καὶ ὡς ἀμφοῖν ὃν δ' ἐπέφαμεν. τὸ
μὲν οὖν ἐμὸν καὶ ἧττον ἀναγκαῖον. ὑπὲρ δὲ σοῦ ἡμῶν δέομαι ὡς χαρι
δή. σαφῶς ἀναγκαῖον. ἐξὸν τοι οὕτως ὧν τὴν ἡδέαν. καὶ πρὸς τοῦτο
τὴν ταχὺν σοφρονέστατος μηδὲν ὁμοίως ἀπὸ ταύτης τῆς σο
φροσύνης. μὴ δεῖσθε ὠφελίσθαι τοῖς μῶσι παρούσαν. ὅτι δὲ μᾶλ
λον ἀναγκαῖον ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἡμῶν παρὰ τοῦ φρονεῖν ἔμαθον
εἰ μὴ δεῖν ὡς ἐξ οὐρανοῦ ὑμῶν οὐσαν αὐτὴν. μετὰ τοῦτο ὑμῶν
δὴ ὅμως θαυμαστόν. ταῦτ' οὖν τοσαῦτα μὲν οὖν οὐκ οἶδα οὐ τοσοῦτον
ἀλλ' ἐμὲ φαῦλον εἶναι ζητητήν. ὅτι τὴν γε σοφροσύνην. μέγα
τι ἀγαθὸν εἶναι. καὶ εἴπερ γε ἔστιν αὖ τὸ. μακάριον εἶναι οἶδ.
ἀλλ' ὅρα μὴ ἔχει τὸ καὶ μηδὲν λέγειν. τῷ ὅσον δὴν. εἶναι ἄφο
καὶ τοῦτον ἀφοβοῦσιν συμφυλλοῦσαν μ. ὅμως μὲν λίαν εἰδέναι
εἶναι. καὶ ἀδύνατον λόγοι ὅτου ζητᾶν. ὅταν δὲ ὅσον
περ σοφρονέστερος ᾖ, τοσοῦτον εἶναι καὶ ὅμως μονέστερον:
καὶ ὁ χαρμίδης, ἀλλὰ καὶ μὰ δία οὐ δοκεῖ φοβεῖσθαι. οὐ
καὶ δεῖ τι ἔχει. οὔτ' εἰ μὴ ἔχει. ὅσον γὰρ ἂν ἡδέως. ὅτε μὴ
δεῖσθαι οἷ οἵτε ἐκὼν ἐξαπορεῖν. ὅτι ποτ' ἔστιν ὁ σοφός. ἀφ' ὧν οἱ

ὀυ πάνυ σοι πείθομαι. Καὶ ἐμαυτὸν ὦ Σώκρατες, πάνυ οἶμαι δεῖσθαι
τῆς ἐπῳδῆς. καὶ τὸ γόμφον οὐδὲν κωλύει ἐπᾴδεσθαι ὑπὸ σοῦ ὅσην
ἡμέραι βούλει ἀφῖσι οὐκ ἀποδημήσεις ἔχων: ἕως δ' ἄν ἐγὼ κελεύω
ὀχαρμίδῃ δεῖξαι τοῦτο. θαυμάζοιμι γέ σου τοῦτο τὸ μειράκιον ὅτι σωφρο
νεῖσθαι ἐμὲ ἐπαίδαν παρέχεισ σῷ κράτει καὶ μὴ ἀπολείπειν τοῦτου
μήτε μέγα μήτε μικρόν: ὥστ' ἀκολουθήσον τοσοῦδε καὶ μὴ
ἀπολείπει τὸ μέρους. δεινὸν γὰρ ἂν ποιοίην, εἰ μὴ πείθοιμι σοι
τοῖς ἵπποις καὶ μὴ ποιοίην. ὁ Κάλλειος: ἀλλὰ μὴν ἐάσω
Κάλλιον φόρμιγξ: ποιήσω ποίνιμ' ἐάσειν ἀπὸ ταυτησὶ τῆς ἡμέρας
ἀρξάμενος: οὔτοι νῦν δέομαί σου λύειν ποιεῖν: οὐδὲν
ἐάσει ὀχαρμίδης. ἀλλὰ μὲν οὖν λύσομαι: μᾶλλον ἄρα νῦν δέομαι
καὶ οὐδ' ἂν ἀκρισίνμοι δοίης;: ὥστε μᾶλλον μέρους ἐάσει. ἐπειδὴ
περ ὁ λέγων ταὐτὰ τῷ. πρὸς ταὐτὰ σὺ αὖ μου λύου ὅτι ποι
ήσεις: ἀλλ' οὐδὲ μία ἐάσει ἀφ' ἑλόντα μου λύειν. σοὶ μὲν γὰρ ἔστι χεί
ρους τῇ πράξει εἶναι ὅτι οὐ καὶ μᾶλλον μέρους. οὐδείς οἷός τε
ἂν ἄρα τις οὔσθαι ἀνθρώπων: μὴ τοίνυν νῦν δοῦ. μὴ δὲ σὺ ἂν ἄρα τίου:
οὔτοι νῦν νῦν δέομαι: ἂν ἄρα τι δόσομαι: —

χαρμίδης ἢ περὶ σωφροσύνης.

πλάτωνος πρωταγόρας. ἢ σοφισταί:—

πόθεν ὦ Σώκρατες φαίνῃ. λέγω δῆλα δὴ ὅτι ἀπὸ Καλλιοπείου τοῦ
περὶ τὴν ἀλκιβιάδου ὥραν: καὶ μέντοι καὶ πρόσθεν ἤδη τι.
καλὸς μὲν ἐφαίνετο ἀνήρ ἔτι: ἀνὴρ μέντοι ὦ Σώκρατες ἤδη
γένειον ποιοῦντα μάλα εἰρηνικόν. καὶ πάνυ μοι δοκεῖ ὑπεπιπλάσθαι
νος: εἰ ταὐτὸν. οὐδὲν μέντοι ὁμηρικὸν ἐμεγάλυνε ἐν ὅσ
ἐφη. χαριεντίζεται τὸν ἐμὸν ἑταῖρον τοῦ ὑπηνήτου νῦν ἀλκι
βιάδου ἔχει: τί οὖν ταῦτα μὴ παρακάλουφαίνῃ. καὶ πρὸσ
μαθητὰς ἔχει: τί οὖν ταῦτα μὴ παρακάλουφαίνῃ. καὶ πρὸσ
προσὸς ὀνθαυμάσιος διάκειται: οὐ θέμις ἐστὶ θαυμάζειν. οὐ χαλε
πὸς δὲ καὶ τὴν ὑμῶν ἡμέραν. καὶ γὰρ πολλοὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἔφη
σαν ἐμοί. καὶ οὖν καὶ ἄρτι ἀπὸ κείρου ἔρχομαι. ἄστοργον
μέντοι πόσον ἐθέλω εἶναι. παρὸν γὰρ κείρου οὔτε προσῆλθον

340v

τὸν Νοῦν. ἐσθλ' ἀρθαμόμην τὸ αὖ τοῦθαμιά: καὶ τί ἀφρονοσ εἰ ἡ
πθρὶ σὲ κακεῖνον, τοσοῦτον πορ ἆμμα. οὐ γὰρ δή που τινὶ καλ
λίονι ὄμμ' ἐτύχθη ἄλλοθι, ὅμμ' ἢ τηλίδε τηλιπόλει: καὶ πολύγθ:
τί φίλιο ἀ ἀσὶ ἰὴ ξόμοι: πολλοπόι: ἀνθρίτηι: καὶ οὕτω καλοσ τὸ
ὀξόμοσ ὄθλοξόσοι εἶναι. ὦ αθ τοῦ κλεινίου ἰόσ καλλίφονσοι
φανίναι; πασὸσ δ' οὐμὸλλει ὁμὼ καίριτὸ σοφώτατον καὶ λιονφάι
νεσθαι: ἀλλὶ σοφὸι τινὶ ἰὼμὶρ ὦ σόκρατὸ ὄμτιχὸν πάρει:
σοφωτάτοι μὲν οὖν δή που πολλγθ νῶν. εἰ σοι δοκεῖ σοφώτατοσ
εἶναι προταγόρασ: ὦ τί λέγεισ προταγόρασ ὃσ δεδήληκεν;
τρίτηνγε ἢ δὴ ἡμέραν: καὶ ἄρτι ἆρα ἐκείνοι συμβολονὸσ λίκασ;
πάνγθ πολλὰ καὶ εἰ πὸρ καὶ ἀκούσασ: τί οὖν οὐ δι' ἰμᾶσ ἡμῖν
τὴν ξυνουσίαν εἰμὶ σθ τί κωλύει καθιζόμενοσ ὄμταυτὸι. ἐξα
μαστήσασ τὸν πάιδα τουτονί: πάνυ μὲν οὖν. καὶ χάριν γε ἕξομαι
ἐὰν ἀκούσητε: καὶ μὴν ἡμεῖσ σοι. ἐὰν λέγησισ. δι' πλῆ ἂν εἴη
ἡ χάρισ: ἀλλ' οὖν ἀκούσθ: τὴν πορθλθούσησ νυκτὸσ ταυτησὶ
ὅτι κατθάσ' ὀρθρου. ἦ πολὺσ κρούτησ ὁ ἀπολλοδώρου υἱὸσ φάσσα
νοσ δὲ ἀδελφόσ. τὴν θύραν τῇ ἀκτηρίᾳ, πάνυ σφόδρα
ὄκρουε. καὶ ἐπεὶ δὴ αὐτῷ ἀνθόξθη. ὑπὸ εἰσὶ δὴ ἐσοῖ
μὴ ἐφάνη: οὐ ἀν λέγισ ἰὼν δι' ἐμέ. ἔστι δέτι. καὶ τοῦ ὑμοκλ
τὴν καὶ δεἀφίκου: πρωταγόρασ ἔφη ἥκει. σαὸ πάρεμοί:
πρώην ἔφην ἐγώ. οὐ δὲ ἄρτι πάρουσι; μὴ τοὸ θοὸ ἔφη,
ἑωθέρασο μθ. καὶ ἅμα ἐπὶ ἠλαφήσασ τοῦ σκίμποδοσ. ὅκα
θίζθο πάρα τὸν πόδα μου. καὶ εἴσθι. ἑωθέρασο δὴ τα μάλα
μθ ὀτὲ. ἀφικόμθροσ ὄζοι πόησ. ὁ γάρ τοι παῖσ μεὸ σαύτροσ
λίπέδρα. καὶ δὴ τα μθλλα ρσοι φράζῃν ὅτι διαξοίμην αὐτὸν.
ὑπό τινοσ ἄλλου ἐσθλα θόμην. ἐπεὶ δὴ δὲ ἦλθον. καὶ δθδῃ
πορηκόντα ἥμθρ. καὶ ἐμθλλομθρ ἀνα παύεσθαι. πότε μοι αὖ
δελφὸσ λέγει. ὅτι ἥκει προταγόρασ. καὶ ἐγὼ μὲν ἐμεχάρησα.

ὑμῖν τὸ παράσημον ἔσται. ἐὰν τύπτωσιν ἀλλήλους ἐν τῇ νυκτὶ
ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ χαλκείῳ ἐν τῷ κοπῷ ὑπὸ ἀρκτικῶν. ὑπὸ
ἀνατολῶν, οὐκ ἀδικοῦσιν: καὶ ἐγὼ μιμήσομαι αὐτῶν τὴν
ἀνδρείαν καὶ τὴν ποίησιν. τί οὖν σοι λέγω ἀλλ' ἢ τοῦτο. μὴ νῦν σεαυτὸν
κεῖ προστάσσεις; καὶ οὐ χαλάσεις. μὴ τοῦτο θέλω ἐγὼ σοῦ κρατεῖν.
ὅτι μέγας ἔσῃ σοφός. ἐμὲ δὲ οὐ ποιεῖ: ἀλλὰ ναὶ μὰ δία ἐγὼ
ἐγώ. ἂν οὖν σοὶ δίδωσι ἀρμήριον καὶ πείθῃς ἐκεῖνον ποιῆσαι καὶ
σὲ σοφόν: εἰ γὰρ μὴ δοῦναι ἀδύνατον καὶ θεοὶ ὧν τοιοῦτοι εἶναι. ὡς οὐ τὰ
τῶν ἐμῶν ἐστιν ἀλλότρια μὴ οὐδέν. οὔτε τῶν φίλων. ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα
καὶ μοῦ μὴ κάμνε παράσχες. ἵνα ὑπὲρ ἐμοῦ δῷς λέγειν ἐξῇς αὐτοῖς. ἐγὼ γάρ.
οὐ μανθάνω. καὶ νὴ τὸν θεόν ἐστιν· οὐ μανθάνω δὲ οὐδὲ δύναμαι καὶ προστάσσειν
πώποτε. οὐδὲ κελεύσω οὐδέν. δεῖ γὰρ ταῦτα λέγειν. ὅτε τὸ πρόσταγμα
ἔστε δεῖ μένειν. ἀλλὰ γὰρ ὡς σὺ κρατεῖς. τοῦτό τοι τὸν ἄνδρα ἔστιν
νοῦσαι. καὶ φασὶν οὐ φάσκοντα εἶναι λέγειν. ἀλλὰ τί οὖν δεῖ ὀμόσαι
παρ' αὐτόν. ἵνα ὄμνυσιν δοκῶ καταλλάττωμαι. καταλύει δὲ ὡς ἐγὼ κύων
σου τὸ ἀρχαϊκὸν τοῖς ἱππικοῖς. ἀλλ' ἵνα μὴ: καὶ ἐγὼ εἶπον. μὴ
πρὸς ἀγαθὲ ὄμνυε ἵνα μὴ ὀμόσω. πρὸς οἷς γὰρ ἐάν. ἀλλὰ δεῦρο δεξαι
μασσόμην εἰς τὴν αὐλὴν καὶ περιΐωμεν τὸ αὐτοῦ διατρίβωμεν.
ὅσον ἂν βούλῃται. εἶτα ἴωμεν. καὶ γὰρ τῶν ἄλλων ἀρχόντων
μόρας ὄμνυσιν διατρίβει. ὡς ἂν θαρρεῖ καταλήψεσθαι αὐτὸν ὡς τὸ
εἰκὸς ὄμνυσιν. μετὰ ταῦτα ἀριστήσωμεν. εἰς τὴν αὐλὴν περιΐωμεν.
καὶ ἐγὼ λέγω περιώμοσα τοῦ ἱππικοῦ κρεῖττον ῥώμης. διδάσκοντα
τοῦτον καὶ λέγοντα. εἰ μέν ἐγὼ ἔφην ἐγὼ ὦ ἱππόκρατες. παρὰ
πρόσταγμα μὲν οὐκ ἐχειρίσω ἵππον. ἀρμήριον τοιοῦτον ὀκάμνοι μι
σθὸν ὑπὲρ σαυτοῦ. ὡς παρὰ τίνα ἂν ἀριστήσομεν. καὶ τίς γυμνικὸς
μόρος. ὡς ἂν ἐγὼ εἰσιτητέος παρὰ τὸν σαυτοῦ ὁμόμορον ὁλ
κῆα ἱππόκρατι τὸν κῶον τὸν τῶν ἀσκληπιαδῶν ἀρμήριον τοιοῦτον
ὑπὲρ σαυτοῦ μισθὸν ὀκάμνοι. ἆρ' ἂν σε λίτεο. ἆρ' ἐμὲ μᾶλλον τοιοῦτον
ὦ ἱππόκρατες ἱππόκρατεῖ μισθόν. ὡς τίνι οὖν τινὶ τί ἂν λέγε
κρίνω: εἰ τὸν ἂν ἔφη. ὅτι ὡς ἰατρῷ: ὡς τίς γυμνικὸς μόρος:
ὡς ἰατρὸς ἔφη: εἰ δὲ παρὰ τὸν πολύκλητον τὸν ἀρίστον. ἢ Φειδίαν

τὸν ἀθηναῖον ὡσθρό εισ ἀφικόμενος μισθὸν ὑπερ σαυτοῦ τολῆν
θκείνοισ. ὅτι σε λίρεσ τολεῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον ὡσ πίνι οὐτι.
θρη ωὶ ἔχεισ πολυκλεί ποι τε καὶ φειδίαι. τί ἂν λ' πθκρίνωο: εἰ
πον ἂν ὡσ σ' ἀμελ μα το ποιοῖσ: ὡσ πίσ λέγθρη σόμθροσ αὐτόσ:
δῆλον ὅ τι ἀμελ μα το ποιόσ: εἰ θν ἰὼν δ' ἐγώ· ωαρὰ δὲ δλὶ πρω τα
γόραμ μὼ ἀφικόμθροι ἐγώ τε καὶ σὺ. ἀργύριον θκάτ ωοι μισθόν. ὅτοι
μοι ὁσό μεθα τολεῖν ὑπερ σοῦ. ἂν μὲν ὃσι κρῖ ται τὰ ἡμέτερα χρή
ματα. καὶ τούτοισ πείθομθρ αὐτοῖ. εἰ δὲ μὴ καὶ τὰ τοῦ μ φίλων
προσαμ αλίσκοντεσ. εἰ οὖν τισ ἡμᾶσ ωθρὶ ταῦτα οὕτω σφόδρα
σου δαί ζοντασ ἔροιτο· ἐ πέμοι ὦ σώκρατεσ τε καὶ ἴ ππο
κρατεσ· ὡσ πίνιόν τι τοῖ προ τα γόραι θρη ωοιέχατε· χρήματα
τολῆν· τί ἂν οὖν τοῖ λ' πο κρινα μεθα· τί ὄνομα ἄλλο λέγόμε
νον ωθρὶ ωρω τα γόρου ἀκούομθρ· ὦ ωθρ ωθρὶ φειδίου· ἀμελμα
το ποιόν· ὑπθρὶ ὁ μήρου ωοιήτων· τί τοιοῦτον ωθρὶ προ τα γόρου
λ' κούομθρ: σοφιστὼν δή τοι ὄνομά ζουσί γε ὦ σώκρατεσ
τὸν ἂν δρα εἶναι ἔφη: ὡσ σοφιστὴ ἆρ' ἂν θρ χόμεθα τολοῦντεσ
τὰ χρήματα;: μά λιστα: εἰ οὖν καὶ τοῦτο τίσ σθ προσθρ οι το. ἂν
τὸσ δὲ δλὶ ὡσ τίσ γθρη σόμθροσ θρ χηι ωαρὰ τὸν προ τα γόραν:
καὶ ὃσ εἰ πθρ θρυθριάσασ. ἡ δὴ γὰρ ὑπέφαν θρ τη ἡμέρασ. ὥστε
καταφαν ὴ αὐτὸν γρ έσθαι· εἰ μθ ή τι ποισ ὅμ προσθθν ὅοι κθρ.
δῆλον ὅ τι σοφιστὴσ γθρη σόμθροσ: σὺ δὲ λὼν δ' ἐγώ. ωρὸσ θθῶν
οὐ καλ ἀλ χώσοισ εἰ σ τοὺσ ὄλκασ. αὐτὸν σοφιστὴν παρέχεσθαι;
μὴ τὸν δί' ἀλ ὦ σώκρατεσ. εἰ πέρ γε ἀλ θῆ οὐμαι χρὴ λφ ῆν:
ἀλλ' ἆρ' ἄλλο ἢ ἱππο κρα τεσ· μὴ οὐ τοιαύτην ὑπολαμβάνε σου
τὴν ωαρὰ προ τα γόρου μαί θησιν εἶσθαι· ἀλλ' οἵαν πθρ ἡ παρὰ
τοῦ γραμ ματι στοῦ ἔφη τε καὶ κιθαρι στοῦ καὶ ωαι δο τρί βου· τοῦτον
γὰρ οὐ θκάστην οὐ κέτ' ἐχρή ματι θθ ὡσ δημοσιρ γὸσ ἕκάστου.
ἀλλ' ἔστ ωαι δεί αι· ὡσ τὸν ἢ δηώ την καὶ τὸν ὁλυ θθρον ωρόσ:
ωάν υ μὲν οὖν μοι δοκεῖ ὅφ ή. τοιαύτη μαλλον εἶναι ἡ παρὰ προ
τα γόρου μαί θησισ: ὁίσθα οὖν ὃ μοι λέγει σ μὼ ωρὸσ αὐτ τήν. ἡ σθ λαμ
θαν ει. ἰὼν δ' ἐγώ: τοῦ ωθρὶ: ὅ τι μοι λέγει σ τὴν τυχὴν τὴν σαυτοῦ

παραχεῖν θέραν πόῦσαν ἀν δρὶ ὡς φλὶσ σοφιατλί· ὅ τι λέπτο ὁ σοφι
ατλό ἐατι, θαυ μαζ. οι μὰν ἐι ὶ σθαν· καὶ τοι ἐι τοῦτ' ἀμρο εἶσ· οὐ λὲ ὁ τω
παρα δί δωσ τλὼ τυχλὼ ὶ σθαν· οὔτ' ἐι ἀμ θοὶ· οὔτ' ἐι καὶ κοὶ πρ αύ
ματι: ὶ μαι γέ φλι ἐι δέ ναι: λέγε δλί· τί λιγλί εἶ ναι τὸν σο φια τλών:
ἐγὼ μὲν λὶ δ' ὃσ ὡσπερ τοὔ νο μα λέ γει τοὐτο Ν εἶ ναι· τὸν τῶν σοφῶν
ἐσ τα τί μο ν α ι: οὐ κοὼ λὶν δ' ἐγώ· τοῦτο μὲν ὄξ ε ατ λέγειν· καὶ πέρι ζωμέα
φω ν λαὶ πέρι τε κτό νων· ὅ τι οὗτοι εἰσὶ μοὶ τοὺς σοφῶν ἐσ τα τί μο ν ζσ·
ἀλλ' ἐί τλο ὁρ οι τοῦ τί μαῖσ· τοὺς τί σοφῶν εἰσὶ νοὶ ζωμεά φοι ἐσ τα τί μο
ν ζσ, ἐί τοι μὲν ἀν που ἀν τοὶ· ὅ τι πρὸσ τλὼ ἀπέρ μασίαν τλὼ τοὺς
ἐί κό νων· καὶ τἄλλα οὕτωσ· ἐί λάτο ὃ κεῖ νο ὅρ οι το· ὁ λὲ σοφιατὸ
τοὺς τί σοφῶν ἐ ατί· τί ἀν ἀ ποκρι νοί μεθα ἀν τοῖ· ποίασ ὅρ μασίασ
ἐσ τα αἰτῆσ: τί ἀν ἐί ποι μὲν αὐτὸν εἶ ναι ὁ σοκ ρα τ ζ· λὶ ἐσ τα αἰ
τλων τοῦ τοι ἤσαν δειλὸν λέγειν: ἴ σωσ ἀν λὶν δ' ἐγὼ ἀληθλὶ λέγοι μεν·
οὐ μὲν τοι ἴ καφῶσ γε· ὅρ ω τλὸ σόσσ ον γὰρ ἐσ τὶ λὰ πόκρισισ λὶμὶν δεῖται·
πέρι ὁ τοῦ ὁ σοφιατὸ δειλὸν τοι εἰ λέγειν· ὦ πέρι κὶ θαρι ατὸ δει
λὸν λὶ· που τοι εἰ λέγειν· πέρι οὖ περ λαὶ ἐσ τα τί μο ν α ι· πέρι κὶ θαρί
σθωσ· λὶ γάρ; ναί: εἰ ὅρ· ὁ δὲ λὶ σοφιατὸσ· πέρι τίνοσ δειλὸν τοι φ
λέγειν· δλὶ λον ὅ τι πέρι οὗ περ λαὶ ἐσ τα τί: εἰκόσ νδ: τί δλί ἐ ατ
τοῦτο· πέρι οὗ αὐ τόσ τδ ἐσ τα τί μαι ἐ ατὶν ὁ σοφιατὸσ· λαὶ τὸν μανθά
τλων τοι εἰ: μὰν δί' ὄφλι· οὐ κάτ ἔ χω σοι λέγειν: λαὶ ἐγὼ εἰ πον μὰλ
τοῦτο· τί οὖν· οἱ σθα ἐι σ οἰόν τί να κίν δλνον ὄρ χλι ὑπο θέσ θαι τλὼ
τυχλώ; λὶ εἰ μὲν τοσοῦ μαι ἐσ τι ρωφ νσ ε ὄδλει τοῦ; δλα κίν δλνεύ ομ τ' ἂλ
λὶ χρ η σὸν αὐ τὸν ὑμ ε σθαι λὶ σον ηρὸν· σολλαὶ ἀν πέρι ὃ κέ τω· ἢ τὸν
τρ ω τὸν ἢ τδ οὐ· λαὶ ἐι σ συμ βουλλὶν τοὐ τε φίλτα τοῦ ἀν σαρ θκεύ
λει σ λαὶ τοὺς οἰ κείου σ· ὃ κο σούμ ενοσ λὶμ βρ α σ συ χνα σ· ὁ δὲ
πέρι σλείονοσ τοῦ σώ ματοσ λὶ λὶ· τλὼ τυχλώ· λαὶ ὅρ ὦ σι παί τ ζαι
τοὺς σαὶ λὶ ὃ λὶ λαὶ κοὺς σρ αύ τ τλν χρ η σατοῦ λὶ σομ ηρού αὐ τοῦ
γνο μ ενόν ου· πέρι δὲ τούτου· οὐ τδ τοὶ πρι οὐ τδ τοὶ ἀ δελφοὶ
ὃσ θ κοι μῶ σω· οὐ τε λὶ μοὶ ν τῶν ὃ ὅρ ω μοῦ λρι· ἢ τ' ὃσ τρ ω τὸν
ἢ τδ λαὶ οὐ· τοὶ ἀφι κο μ ένοι τοὐ τοι σ ξ ὅρ ω ι· τλὼ σλὼ τυχλώ· ἀλλ' ἐ
σ ὅρ α σ ὰ κού σα σ ὡσ φλὶσ ὁρ θίον λὶ κω πέρι μὲν τούτου· οὐδὲν λὰ

λόγον οὐδὲ σημαίνειν τοιοῦτοι. ὥστε χρὴ ἑαυτὸν αὐτοῖς ὡς
μὴ. ἑαυτοῦ δεῖ ἀφαιρεῖσθαι. τοῦτο σαφὲς καὶ τὸ μὴ φιλοχρή
ματον. ὡς ἴδιόν τι δηλοῦσα. ὅτι παντὸς σωφρονοῦντος
νόμοι, οὐ μόνον ὑπὸ ἑαυτοῦ ὡς φησὶ. οὐ τὸ δεῖ λέγειν οὐδὲ ποῦ
που τὸ, σοφιστὴν δὲ νομίζεις. τὸν δὲ σοφιστὴν ὅτι ποτέ ἐστιν.
φαίνηται ἄρα οὖν ὡς μέγιστος ἑαυτὸν ἑαυτῷ: καὶ ὃς ἂν κοινωνὸς
ἑαυτῷ ἐν φιλίᾳ ὡς ἑαυτῷ. ἐξὸν συλλέγεις: ἆρ' οὖν ὁ ἱππόκλα
τὸ ὁ σοφιστὴς τυγχάνειν. ἐμπορός τις δὲ Καύπηλος τὸν ἄρ
γύριον. ἐφ' ὧν τυχὸν τρέφεται. φαίνεται γὰρ ἔμοιγε τοιοῦτός τις:
τρέφεται δὲ ὡς ἑαυτῷ τυχὸν τίνι: μαθήσει δήπου λέγων.
καὶ ὅτι μὲν γε μὴ ὡς ἑταίρᾳ ὁ σοφιστὴς ἑαυτῷ μὴν οὐ προλέξας
παντὸς ἂν ἡμᾶς. ὥσπερ οἱ περὶ τὰ τοῦ σώματος προφῶν. ὁ
ἐμπορός τε καὶ Καύπηλος. καὶ γὰρ οὗτοι τοῖς ἀγοραίοις ἁρμό
ττουσιν. οὔτε οὖν ἴσασιν. ὅτι χρήσιμον ἢ πονηρὸν πρὸς τὸ σῶμα
ἑαυτοῦ οἱ δὲ παντὸς τοῦ πολοῦντος τε οἱ ὡς μὲν ἡδονὴν
τοῦτο. ὅτι ἂν ἐπιτήδειον τέχνῃ μαγειρικῇ ἢ ἰατρικὸν ὄν. οὕτως δὲ
καὶ οἱ τὰ μαθήματα περὶ ἀρετὴν τε καὶ κακίαν τὸν πολλόν. καὶ πο
λοῦντος τε καὶ καπηλεύοντος. πρὸς ἃ εἰ ἔστι θυμοῦσθαι
μὲν παῖδα. οὐ πολοῦσι. τοῖς χαλεπαίνουσι δὲ ἀρίστοις καὶ τούτων
ἁπλοῦν οἷς ἔστιν ὅτι χρήσιμον ἢ πονηρὸν πρὸς τὴν τέχνην.
ὡς δεῖ παῖδα καὶ οἱ ἀνοήμονες παῖδα ἐπιτήδειον τίνες
περὶ τὴν τέχνην οὐ ἰατρικοῦ ὄν. εἰ μὴ ἄρα οὐ τυγχάνειν ἔστι
σημεῖον τούτων τί χρήσιμον καὶ πονηρόν. ἀσφαλῶς οἶσθα ὑφ' οὗ
μαθήματα καὶ παρὰ προτάρου καὶ παρ' ἄλλου ὅτου ὤν.
εἰ δὲ μή, ὅρα ὦ μακάριε μὴ περὶ τοῖς φιλτάτοις κυνδύνου
τὸ καὶ κινδυνώδιον. καὶ γὰρ δὴ καὶ πολὺ μείζων κίνδυνος
ὁρᾶται τὸν μαθημάτων ὄντα. τὰ ὁρᾶται τὸν σιτίων. οἷς μὲν
μὲν γὰρ καὶ ποτὰ. περὶ ἃ μόνον παραύτου καὶ πήλου καὶ ἐμπό
ρου. ἔξεστιν ὁρᾶν ἄλλοις ἄλλοις ἀποφέρειν. καὶ πρὶν δέξασθαι
αὐτὰ εἰς τὸ σῶμα πιόντα ἢ φαγόντα κατὰ θέμενον οἰκεῖ.
δέξεσθαι σημαίνουσθαι παρὰ καλῶν τὸν ἑαυτοῦ.

ὅπτε ἐλλαβόν. ἡ ποτὲ ὃν καὶ ὁ πρὶν. καὶ ὁ πόσον καὶ ὁπότε. ὡς αὐ
τὴν ὡς μὴ οὐ μέγας ὁ κίνδυνος. μανθήματα δὲ οὐκέτι μᾶλ
λον ἀμφότερα ἀπὸν φκᾶν. ἀλλ' ἀνάγκη καταθεῖναι τὴν τιμήν.
τὸ μάθημα μὲν αὐτὴ τῇ τυχὴ λαμόντων καὶ μαθόντων. ἀπὸν αι.
ἡ μεμλαμμένον. ἡ ὠφελημένον. ταῦτα οὖν σκοπῶμεν καὶ
μετὰ τῶν πρώτων ἡμῶν. ἡμεῖς γάρ ἐσμεν οἱ. ὡς αὐτὸ
σοῦτο τὸν ἀγῶνα διελέσθαι. μὴν μέντοι ὡς ἀσφαλῆ γε σαμεν
ἴσως μὲν καὶ ἀκούσως μὲν τοῦ ἀνδρός. ὥστε καὶ ἀκούσαντας
καὶ ἄλλοις ἀνάγκη κοινωνῆσαι. καὶ γὰρ οὐ μόνος τῶν πατέρων
αὐτὸ θιέασιν, ἀλλὰ καὶ ἴσασί σου ὁ ἡλείος. οἱ μαὶ δὲ καὶ πρὸ
δηλον τὸν κείνων. καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι καὶ σοφοί. δόξαν ἡμῖν ταύτα.
ὥστε δύνασθαι. ὥστε ἐπὶ δὲ ἐν τοῖς πρόθυρα ἐλθόντες ἐν
αὐτῷ. περὶ τίνος λόγου διαλεγόμεθα. οὐ δικαίως
ὁδὸν ἐν ὥσπερ. ἡ ἵνα οὖν μὴ αὐτὸ ἡμᾶς γένοιτο. ἀλλὰ διαπερᾶ
μαίμονοι οὕτως εἰσίοι μὲν, αὐτῷ ἐν τοῖς πρόθυρα διαφέρε
ται δὲ σωφρονοῦντες μὲν ἀλλήλοις. δοκεῖ οὖν μοι ὁ θε
ρσῶν οὐ νοῦς ὁ τοῦ καιροῦ κυβερνήτης. κίνδυνος δὲ διαπο
λὺ τὸ τῶν σοφιστῶν. ἀνέχεσθαι τοῖς φοιτῶσιν ἐς τὴν
οἰκίαν. ὥσφ δὴ μόνῳ ὑκρούσαμεν τὴν θύραν. ἀνοίξας κ
ἴδοι τις ἡμᾶς. ὃν ἑφ σοφιστῇ τινι. οὐ σχολὴ αὐτοῖ
καὶ αἷμα ἀμφοῖν ταῖν χερροῖν. τὴν θύραν τοίνυν πρόθυμος
ὢν οἷός τ' ἦν. ὑπείρασθον. καὶ ἡμεῖς πάλιν ὑκρούομεν. κ
οὐ φκοδόμησε τὴν θύραν ἀποκρινόμενος. ἔνδον
ὡς ἀνοί ἐφη. οὐ κακὴ κόπτε ὁ τοῦ σχολὴ αὐτοῖς. ἀλλ' ὡς
μανθὲ ὑφηγοῦ. οὔτε παρακαλίαν ἡ κόμην. οὔτε σοφι
στὴν ὄμην. ἀλλὰ ταῦρε. πρὸς τὰ γόρατα γάρ τι δεόμενοι
ἱδεῖν. ἡλθομεν. εἰσαγγείλατε οὖν. μόγις οὖν ποτὲ ἡμῖν ἀνοί
γει τὴν θύραν. ὥστε δὴ δὲ εἰσῆλθομεν. καταβλέπομεν
πρὸς τὰ πόρρω ἐν τοῖς προστῷοις περιπάτου τινός. ἐξῆς δ' ἐν
τοῖς συμπεριπάτοις αὐτοῦ. ὑκρυβὴ τοῦ ὥστε θύρα. καλλίας οὗτος
πατρί κου. καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μοιχὸς πάρεδρος

ὅλη δ' ἐπιπλοκή:—

ὁ περικλέους. καὶ χαρμίδης ὁ γλαύκωνος. ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου
ὁ ἕτερος τῶν περικλέους ξάνθιππος καὶ φιλιππίδης, ὁ φιλο
μήλου. καὶ ἀντίμοιρος ὁ μυρμηκίδου. οὗ πρὸ τῶν δοκιμειμάλιστα
τῶν πρὸς τὰ γόρου μαθητῶν. καὶ τοιτέχμημαν θαμεισοσο
φιστὴς δὲ μόνος. τούτων δὲ ὁπισθεν ἡ κολουθουν τοῖς ἀκοὴν
τῶν τὰ λεγομένων. τὰ μὲν πολὺ ξένοι ἐφαίνοντο. οἷον ἀλκιβι
άδου καὶ τῶν πόλεων ὁ πρωταγόρας. διὸν δι' ἐξ ἑρχεται κύκλων
τὴν φωνὴν οὐ σωφρόνων. οἱ δὲ κατὰ τὴν φωνὴν ἴσον τὰς κύκλ
λημένοι. ἦσαν δὲ πάντες καὶ τῶν ἐπιχωρίων ἐν τοῖς χορεύ. τοῦ
τον τὸν χορὸν ἔφη μάλιστα αὐτὸν ἰδεῖν ἐπιθυμῆσαι σωφρο
σύνης. μηδένα τῶν ἐμποδὼν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν εἶναι σωφρο
νοῦντα. ἀλλ' ἴσως δὴ αὐτὸς ἂν ἀναπέφοιτο καὶ οἱ μετὰ κείνου, ὑπὸ
καὶ ἐν κοσμοῖ περιεχίζοντο οὗτοι οἱ ἐπὶ κοοι ἐν θεν καὶ ἐν
θεν. καὶ ἐν κύκλοι περιϊόντες ἀεί. ἔστι τὸ ὄπισθεν καθῆ
σαν τὸ καὶ ἄλλοι. τὸν δὲ μετεισενόησαν ἔφη ὁ μικρὸς
μαχόντε ὁ αὐκουμένου σὺ φάνδρου ὁ μικρὸς σὺ ἀνδρομ
ὁ ἀριστόνικος. καὶ τῶν ἐνθένδε πολιτῶν αὐτοῦ καὶ ἄλλοι
πολλοί. ἐφαίνοντο δὲ περὶ φιλοσοφοῦντε καὶ τῶν μαθόντων.
ἀναρρομικὰ ἀπὸ τὰ διδρομὰ τὸν ἵππιαν. ὁ δὲ ἐνθρόμφι
καθήμενος. ἐκαίσιος αὐτὸν διέκρινε καὶ διεξῆφ τὰ
δρομὰ τὸ μῆκος. καὶ μὴν καὶ τὰ παλαιστρικὰ σχεδὸν ἅπαντα
μάρα καὶ πρὸ δικοῦ ὁ κῆος. ἦν δὲ ἐν οἰκήματί τινι. ὃ πρὸ
τοῦ μὲν, ὅσον ταμεῖοι ἐχρῆτο ἱππικόν. νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ πλή
θους τῶν καταλυόντων. ὁ καλλίας καὶ τοῦτο ἐκκενώσας.
κεῖτο ἐκ ἐκαλλιμέρους ἐν κοδοίοις ποί καὶ ἀρώμασι καὶ μύ
λοις τοῖς ἐσθῆσι ἐφαίνετο. τὰ ἀρ' ἐκάθηντο δὲ αὐτοῖ ἔστι τὰ ὅ
πλησίον κλίνας. πανσανίας τε ὁ ἐκ κεραμέων. καὶ μετὰ
τοῦτον σανίου. μόνη τί ἔτι μειράκιον. ὅσον μὲν φρόνημα. καὶ οἷόν τε

καὶ ἀθανάτην τὴν φύσιν· τὴν δὲ ὡραίαν ἰδέαν· πάνυ καλὸς· ἔδοξα ἀκούσας ὄνομα οὐ ποιεῖναι· ἀγάθωνα· καὶ οὐκ ἄν θαυμάζοιμι· εἰ τοιοῦτός ἐστιν οἷον λέγουσιν· τοῦτο τοίνυν τὸ μειράκιον· καὶ τὸ ἀνδρεῖον τοῦ ἀμφοτέρου· ὁ τε Κηπίδου καὶ ὁ λευκολοφίδου· καὶ ἄλλοι τινὲς ἐφαίνοντο· ὧν ἐρῶν διαλέγοντο· οὐκ ἔδοξα μὴν ἀμελῶς φορεῖν ἔξωθεν· καὶ πάρεστί σε ἀκούειν τοῦ ἀροδίκου· τοῦ σοφοῦ γάρ μοι δοκεῖ ὁ ἀνὴρ εἶναι· καὶ θεῖος· ἀλλὰ διὰ τὴν παρούσαν ταυτησὶ φορὰν· μόλις τί σε ἔγωγε ποιοῦμαι κλίμακι μικρᾷ μεμυθολογηκέναι· ἀσαφῆ τοῖς εἰς τὰ λεγόμενα· καὶ ἡμεῖς μὲν ἀρτίως διελύθημεν· καπόπιν δὲ ἡμῶν ἐπεισελθὼν· ἀλκιβιάδης τε ὁ καλὸς οὐσπερ φίλος σοὶ καὶ φοιτᾷ· καὶ εἴ τι ἄρα ὁ καλὸς οὐσπερ φίλος σοὶ καὶ φοιτᾷ· καὶ εἴ τι ἄρα ὁ καλὸς ἀκήκοεν· ἡμεῖς οὖν ὡς ἐπεισελθόντες· ἐστιῶμεν ἅπαντα τὰ δι' ἀτρίβου· καὶ ταῦτα δὴ διαθεασάμενοι· προσήλθομεν πρὸς τὸν παρόντα μόραν· καὶ φάσκειν· ὦ πρόπαλαι μόρα· πρός σέ τι κἀλθομεν· φάτε καὶ ἵππος κρατῆς οὗτος· πότερον ἐθέλομεν ἀκούειν διαλεχθῆναι· ἢ καὶ μεθ' ἑτέρων· ἡμῖν μὲν οὖν δοκεῖ· οὐδὲν διαφέρειν· ἀκούσασθαι δὲ οὐ πάνυ καλὸν ἂν εἴη τοῦτο σκέψασθαι· τί οὖν δὴ ἐστὶν ἐθέλειν· οὐ πάνυ καλὸν εἶναι· ἵππος κρατῆς ὁ δέ· ἐστὶ μὲν τῶν ἐμῶν ἑταίρων ἀπολλοδώρου τοῦ Κυζικηνοῦ· οἰκίας μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος· αὐτὸς δὲ τὴν φύσιν δοκεῖ· πάνυ ἱκανὸς εἶναι τοῖς λόγοις· ἔστι δὲ μειρακίσκος· ἔτι μοι δοκεῖ· ἄλλως μὲν οὐ πάνυ γε ἐθέλειν ἔξωθεν· τοῦτο δὲ οἶμαι οἱ· μᾶλλον ἂν γενέσθαι· ἕνεκα συμβόλου τινός· ταῦτ' οὖν ἔγωγε ἤδη οὐ σκόπει· πότερον περὶ αὐτῶν μόνος οἷός τε εἶ διαλέγεσθαι πρὸς μόνον· ἢ μᾶλλον· ὀρθῶς ἔφη πρόμοιθεῖ ὡς σὺ κρατεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ· ξυμφαίη ἄν μοι καὶ ἰόντα εἰς πόλεις μεγάλας· καὶ ἐν ταύταις πείθοντα τοὺς νέους τοῖς ἑταίροις ἀπολείποντας τοὺς τούτων ἄλλους συνουσίας· καὶ οἷς κεῖνος καὶ ὁμείνων καὶ πρεσβύτερος καὶ νουθετήσειν· ἐὰν τοῦτο συνεῖναι ὡς εἰς βελτίους ἰοῦσιν ἑαυτοῦ συνουσίας· χρὴ βουλεύεσθαι τὸν ταῦτα πράττοντα· οὐ μὰ σὲ κρεῖ· περὶ αὐτὰ φθόνοι τέ εἰσιν ἔνιοι καὶ ἄλλα διατριβαί τε καὶ ἐμπλοκαί· φέρε δὲ τὴν σοφιστικὴν τέχνην· φῂ μὲν εἶναι καλὰ ἀγαθά· τοῖς δὲ μεταχειριζομένοις αὐτὴν τοῖν ἀλλοφύλοιν ἀνδρῶν.

φοιν μὴν οὐσ τὸ ἔασ χθὸ αὐ τὴσ· πρόσ χημα ποι εἶσθαι Καὶ πρὸ Καὶ
λύπε σθαι· τοὶσ μὲν, ποι ἦσιν· οἷον ὁ μικρόν τὸ καὶ ἡ σίο δον καὶ σὶ μο
νί λων· τοὶσ δὲ αὖ τὸ λεασ τὸ καὶ χρη σμο δίασ· τοὶσ ἀμφί τὸ ὀρθό
καὶ μοι σαῖ ον· ὀμ ίουσ δέ τι νασ λίσ θημαι· καὶ μμ αι κλεὼ· οἷ ον
ἴ κκοσ τὸ ὁ ταρ αν τί νοσ· καὶ ὁ νῶ ὅτι ὧν οὐ δρὸσ λίτ ποι σοφ ια λὸ·
λιρό λυ κοσ ὁ σιλ λυμ ι αμοσ· τὸ δὲ ἀρ χαῖ ον με γαρ δο· μοι σι κλεὼ δὲ·
ἀ γα θοκλῆ· τὸ ὁ ἰμέ βροσ προ χημα ἔοσι λί σαντο· μέ γασ ὁ μοσ φι
λιο· καὶ σω θοκλεί δησ ὁ κεῖοσ· καὶ ἄλ λοι πολ λοί· οὗτοι παν τὸσ
ὁ ωυ θρ λέγω φοιλ θὴν τὸν φθό νον· ταῖσ τέ χνα ισ ταύ ταισ παρὰ
τὰ σμασι μ ἐ χρί σαν το· φὼ δὲ τούτοισ ἅπασι· Κατὰ τοῦτο εἶ ναι·
οὐ ξυμ φέρομαι· λέγω μὲν γὰρ αὖ τοὶσ· οὔ τι δι αυ πράξασθαι ὁ δημοῦλή
θησαν· οὐ μὲν λαθεῖν τὸν αὐτὸν τοὺσ λιμαμένουσ θρ ταῖσ πόλεσι
ταῦτ τὴν· οὐ μὲν θρ θκαὶ ταῦτ ἔστὶ τὰ προ χήματα· ἐσ οἷ ὀ
πολλοὶ ὡσ ἔασ ἔιπ ἦν· οὐ δὲν ἀ ισθά νον ται· ἀλ λ' αὖ τῶν οὗτοι δι αν
νέλωσι· ταῦτα μ ἐμ οιγ· τὸν οὖν ἀπο δρᾶ κον τα· μὴ λιμ ώσθαι
ἀπο δρᾶ ναι· ἀλ λὰ Κατα φαν ῆ εἶ ναι πολ λὴ μοι ρίαι· καὶ τοῦ ἐσ τὶ
χειρ ήματοσ· καὶ πολ λὰ μοι ρε ἀ βρότοι σ· παρ έχεσθαι ἀν ἀγ κὴ τοι σὶ
αὐτοῖσ· λιμ οῦ ται γὰρ τὸν τοι οὗτον τρόπ τοῖσ ἄλ λοισ· καὶ πᾶσ οἷ φ
ρον εἶ ναι· φὼ οὖν τούτων τὴν θρ αν τίαν αὐ τῶν ἀσ ὰ δὸν θλιβῆναι·
καὶ ὁμ ολο μοῦ μ τὸ σοφ ιαλὸσ εἶ ναι καὶ παιδ εύειν αὐτοὺσ· καὶ δυ λαῦ
μ ἂν ταύ την οἶ μαι μᾶλ λ ὁ Κάρ κο εἶ ναι· τὸ ὁμ ολογεῖν μᾶλ λον·
λὶ ὃ ξ αρ νον εἶ ναι· καὶ ἄλ λα πρὸσ ταύ τὴ ὃ Κεῖ μαι· οὐ δ' ὅσ ον
θοὶ ἐ πεῖν· μὴ δὲν δει νὸν πᾶ σχειν· διὰ τὸ ὁμ ολογὰν σοφ ια λὸν
εἶ ναι· καὶ τοι πολ λοὺσ ἔλ λη λί θη μι· θὴ τὴ τὸ χρὴ ι· καὶ γὰρ καὶ
τὰ ξ ὑπ αν τα πολ λά μοι ἐ σ αἰ ν· οὐ δρὸσ ὁ τοῦ οὐ πᾶ σ πρὸ ἀν
ὑμῶν Καθ ηλι κίαν πατ ὴρ εἴ λω· ὥστε· πολ ύμοι λί θασ ὲ στὶν·
ἕ τι βούλε σθε περὶ τούτων αὖ πρὸ τὸν θρ αν τίον τὸν θρ δον ὃν
τῶν τὸν λόγον ποι εῖ σθαι· καὶ φὼ· ὑπ ὸ πόσα γὰρ μοὺ λέσθαι αὐτὸν
τοὶ τὸ προ δί Κοι καὶ τοῖ ἱπ πί αι σι θρ δεῖ ξασθαι καὶ Καλ λω πίσασθαι
ὅ τι θρ ασὰ αὐ τοῦ ἀρ ιθμ ὸροι εἴ λιμ θρ· πίσ ὧν θφ λων φὼ· οὐ Καὶ
πρό δι Κον Καὶ ἱ πποι σὰν θκαλ έσαμ θρ καὶ τοὶσ μετ' αὐ τῶν· ἵ να

ἐωα κούσωσιν ἡμῶν: τοὐμὲν οὖν ἔφη ὁ Προταγόρας: καὶ
σὺ δὲ οὖν ὁ Καλλίας ἔφη σωὲ δρίον. Κατασκευάσωμεν· ἵνα καὶ
θᾶττον ἐθέλωμεν διαλεγεσθε;: ἔδοξε κειμένοις. ἀσωμεν δὲ τοῦτο
λῷστον ὡς αὐτοὺς κοινῇ ἐσκεμμένους ἀνδρῶν σοφῶν. Καὶ αὐτοί τε ἀντιλαμ
βάνωμεν τῶν λόγων καὶ τῶν κλινῶν. Κατασκευάζωμεν παρὰ
τὸν Ἱππίαν. ἔκ γὰρ παρόντος ὑπάρχει τὰ αὐτά. ἐμὲ δὲ τοῦτο καλ
λίων τε καὶ αὐλεῖ καὶ δύο λέγειν. ἀνὴρ τε τὸν παρόλυκον
ἀνὰ ἀλίσαντε τὸ ἔκτῳ κλίνῃ. καὶ τοῖς μετὰ τοῦ παροδίκου.
ὧν ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ σωε καθεζόμενος. ὁ Προταγόρας: μῶν λιὰν
ἔφη λάθοις σὲ σοφὸς κρατῶ. ἐωεῖδε καὶ οἱ δε παρόντες. περὶ ὧν
ὁ λόγον πρότερον μνήσαν ἐωοί ου παρὸς ἐμέ. ὑπὲρ τοῦ μεσαμ
βρίου: καὶ ἐγὼ εἶπον. ὅτι λιὰ οὐ τὴν μοι ἀρχὴ ἐστιν ὧν Προταγόρα
λιὰ περὶ ἄρ τι περὶ ὧν ἀφικόμεθα. ἵππος κρείττων μὲν ὁ δε τυγχά
νει θεῶν θαυμάσαι ἄνδρ. τῷ σοφῷ σωωυσίασε. ὅτι οὖν αὐ τοῖς
ἀποκλίσεται ἐὰν σοι σωλιὰ δέεσθαι ἔφησι πυθέσθαι. τοσοῦτος
ὄνε λιὰ μέτρος λόγος: ὑπολαμβάνω οὖν ὁ Προταγόρας. ἅπερ.
ὦμεσαμβρίσκε ἐᾶσαι τοίνυν σοι ἐὰν ἐμοὶ σωλιόσ, λῖ ἂν λιμέρα
ἐμοὶ σωγένηται. ἀπιέναι οἱ καὶ δε ὑβλτίοσι γάμοτη. καὶ ἔρτη
ἄπερ αἱ αὐ ταυτὰ ταῦτα. Καὶ ἔκαστος ἡμέρας. αἱ ἐωοὶ τὸ
ὑβλτιον ἐωι διδόναι: καὶ ἐγὼ ἀκούσας εἶπον. ὦ Προταγόρα
γόρα. τοῦτο μὲν οὐδὲν θαυμαστὸν λέγεις. ἀλλὰ καὶ εἰ κοσ. ἐωὶ
καὶ σὺ καὶ περὶ τηλικούτου ὢν καὶ οὐ τοσοσοφὸς. ἡγοῖο σθ
διδαξάμενος ὁ μὲν τυχεῖν εἰσ ἐωι ἀνύμερος ὑβλτίων ἀν χρήσιος.
ἀλλὰ μὲν οὔ τοσ. ἀλλ' ὅ αὐτὸν ἐὰν τί καὶ μαλλον μεταμαλλὸν
τὸν ἐωι θυμίαν ἵππος κρείττων ὁ δε. ἐωι θυμίσθη τῷ σωου
σίασε τούτου τοῦ μεσαμβρίσκου τοῦ νεωνεσσαὶ ἐωι δημοσίᾳ τοῦ
δεξίππου τοῦ λῃαλκιβιάδου. καὶ ἀφικόμενος παρ' αὐτὸν
ὅ αὐτὸν παρασκευὴν ἀκούσαι ἐν αὐτοῦ αὐ τὰ ταῦτα αὖ περσου.
ὅτι ἔκαστος ἡμέρας ξυνεσόμεν αὐ τοῖς. ὑβλτίων ἔσαι. Καὶ
ἐωι δόξαι. ἡ αὐ τὸν ἐωαμβρόσιο τὸ τί δὲ φίλιος ὑβλτίων ἔσεσθαι
καὶ ἐσ τί ἐωι δόξαι ἢ. ἦ ποῖ ἀν αὐ τοῖς ὁ δεξίππος. ὅτι πρὸς

μαθηκλῶ. Καὶ εἰ ὀρθαγόραι τοῖι θηναίοι συμβούλουσ ἀκού
σασ ὃ κάμου αὐτὰ ταῦτα αὐ πθρσοῦ. ὅταν βροιτο αὐτὸν ἐφ ὅτι
μβλτίαν καὶ θήμερον ὅταν συμβούλουσ ὃ κάμοι. ἐφ ποι ἀφ ὅτι
ἐισ αὖ λησιν. οὕτω δὴ καὶ σὺ ἐφ πὸ τοῖι μβαμίσκοι. καὶ βμοὶ
ὑπθρ τούτου ὄρθω τοῦμτι. ἵππο κράτησ ὅδε. πρόσταγόραι
συμβούλουσ. λῖ. ἀν αὖ τοῖι ἡμέραι συμβούλη ται. μβλτίαν
ἄπαι συμβούλουσ. καὶ τὸν ἄλλον μ ἡμέραν ὃ καάτησ οὕτωσ
ἄν παι συμβούλουσ. καὶ τὸν ἀλλον μ ἡμέραν ὃ καάτησ οὕτωσ
ἂν δοῦσι. ἐφ στί ὦ πρόσταγόραι καὶ πθρί του: καὶ ὁ πρόσταγό
ρασ ἐμοὶ ταῦτα αὐ κούσασ, σὺ τὸ καλῶσ ὄρθω ταῖι σ
ἐφ ἡ ὦ σώ κρατεσ. καὶ φοβοῖσ καλῶσ ὄρθω τοῖσι. χαίρω
ἀπο κρινόμβνοσ. ἵππο κράτησ γὰρ σαφ ἐμὲ ἀφικόμβνοσ.
οὐ πάσθαι αὐ πθρ ἂν ὅσα θην ἄλλοι τοῖι, συμβούλουσ τοῦν
σοφιστῶν. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι. λοιδοροῦσι τὸν νέον. ταὸν γὰρ
τέχνασ αὐτὸν σε φθείρο ταν. αὐ κονταν παίλιν αὐ ἀρόμβνον.
βμεαίλλοισι ν ἐισ τέχναν. λοιμόν τε καὶ ἀστρολογίαν
καὶ γεωμετρίαν καὶ μουσικὴν διδασκόντα. καὶ ἁμαὶ φό
τὸν ἱππίαν ἀπτέλλθην. σαφ ἀνδρὶ ἐμὲ ἀφικόμβνοσ μαθή
σεσθαι. οὐ πθρὶ ἄλλου τοῦ. λῖ πθρὶ οὗ λέγ. τὸ δὲ μαίθημάθων
δυνατόν λέγειν πθρὶ τοῦμόι κάμου. ὅσσον ἂν ἀρίσταν τὴν αὐτοῦ
οἰκίαν διοικῇ. καὶ πθρὶ τοῦμτι τοῦ λεσσ. ὅσσον ταὐτὸν
πόλεσσι δυνατόν ἐστ ἀν εἶναι. καὶ πρᾶτ τὴν καὶ λέγειν
ἆρα οὐ ἔφην ἐγώ. ἔοικα σοι ταῦτα λέγειν. δοκάσ μοι λέγειν. τὴν
πολιτικὴν τέχνην. καὶ ἐπιχειρεῖν αὐτοῖσι φέρειν ἄνδρασ ἀγα
θοὺσ πολίτασ: αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτό ἐστ μ ἔφη ὦ σώκρατεσ
τὸ δυσάμβλημα. ὃ δυσμβλόμαι: λῖ καλὸν λέγω διάφορόν τέχνημα
ἆρα κέκτησαι. ἢ πθρ κέκτησαι. οὐ γάρ τι ἄλλο προσήκει ἔφη
σθαι. λῖ αὖ πθρ μοῦ. ἐγὼ γάρ τοῦτο ἐρωτῶ. οὐ κώμικον
διδακτὸν εἶναι. σοὶ δὲ λέγοντι. οὐ κέχωρισται ἂν ἔτι ἐγώ.
ὅθεν δὲ αὐτὸ λέγουσιν οὐ διδακτὸν εἶναι μὴ δὲ ποιᾶν τροφὸν
παρασκευαστὸν αὐτοῖσ. δίκαιόσ εἰμ ἔφην. ἐγὼ γὰρ αὐθηναίουσ
ὁρῶ οἷσπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἕλληνεσ. φημὶ σοφοὺσ εἶναι. ὁρῶ οἷσπερ ὅταν

συλλαμβάνοντες τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι διὰ μὲν περὶ οἰκοδομίας τίθησι πράξεως τὴν πόλιν· τοὺς οἰκοδόμους μετὰ τέκτονος· συμβούλους περὶ τῶν οἰκοδομημάτων· ὁ δὲ περὶ ναυπηγίας· τοὺς ναυπηγούς· καὶ τἄλλα παραπλησίως ὅσα λέγεται μαθητὰς τοῦ εἶναι καὶ διδακτά· ἐὰν δέ τις ἄλλος ὢν χειρῖται συμβουλεύειν οἰηθῇ μὴ ὄντα δημοκρατικὸν εἶναι· καὶ παράνομος καὶ πλούσιος καὶ τῶν νομαίων· οὐδὲν τί μᾶλλον ἀποδέχονται· ἀλλὰ κατηγοροῦσι καὶ θορυβοῦσιν· ὅσῳ ἂν μὴ αὐτὸς ἀποδῇ ὁ ὢν χειροτονίᾳ καταθορυβηθείς· μὴ οἱ τοξόται αὐτὸν ἀφελκύσωσιν· μὴ ὑπαίρων ταῖς κελεύσεσι τῶν θορυβούντων· περὶ μὲν οὖν τοῦ ὄντα δημοκρατικὸν χρὴ εἶναι· οὕτω διαπράττονται· ὥστε δῆλον περὶ τίνος δεῖ κρίνοντας βουλεύσασθαι· συμβουλεύει αὐτοῖς ἀριστοκρατικὸν περὶ τούτων· ὁ μὲν ὅσον μὲν τέκτων· ὁ δὲ ὅσον δὲ χαλκεύς· σκυτοτόμος ἐμπορος· ναύκληρος· πλούσιος· τοῦτο μὲν νομαῖος· ἀγοραῖος· καὶ τοιοῦτος οὐδεὶς τούτων ὢν πολίτης πρότερον· ὅτι οὐ δεῖ ἀμοίρους θορυβεῖν· οὐδὲ ὄχλος διδασκάλου οὐδενὸς αὐτοῖς, ὥστε τοὺς συμβουλεύειν ὄντας χαρίεντας· ἀλλ' ὅτι οὐχήκιστα δεῖ διδακτὸν εἶναι· μὴ τοίνυν ὅτι τὸ κοινὸν τῶν ὅλων οὕτως ἔχει· ἀλλὰ καὶ ἰδίᾳ μὴν οἴονται φρόνιμοι καὶ ἀρίστους τῆς πόλεως· ταύτην τὴν ἀρχὴν ἣν ἔχουσιν· οὐχοἱ τοῖς ἄλλοις παραδιδόναι· ὥσπερ κλήρου οὕτω περὶ τῶν νομίσκων πλήρους· τοῦτον αὖ μὲν διδάσκαλον εἶχεν, καλῶς καὶ δικαίως ἐθορύβουν· αὐτὸς σοφὸς ἦν· οὐ τοῦτο αὐτὸς παιδεύει· οὐ τέχνας ἄλλοις παραδίδωσιν· ἀλλ' αὐτοῖς περιουσίαν τοῦ νέμεσθαι ὧν ἀρχοῦσι· ἐὰν δοῦναι αὐτὸ μόνοις περὶ τύχης τῇ ἀρχῇ· ἢ δεῖ μὴ λαχεῖν κλεισίαν τὴν ἀλκιμιαίου δοῦναι τούτοις· νεώτερον αὐθάδη φρόνιμον, ὥστε προπηδᾶν αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ περὶ κλήρου· διὸ δεῖ περὶ αὐτοῦ μὴ διαφθαρῆναι· ὑπὸ Ἀλκιμιαίου· ἀπὸ σπουδαίου ἀπὸ τούτου· κατὰ τὸ μέρος ὃν ἀρίφρονος ὄντος διαφθορᾶς· καὶ πρὶν ἐξ ἡλικίας γνῶναι ὅμως· ἀπὸ δόκησιν τούτου· οὐκ ἔχομεν ὅτι χρήσασθαι τοῖς αὐτοῖς· καὶ ἄλλους ὁσουσοῦν πολλοὺς ἔχοντας· οἱ αὐτοὶ

ἀγαθοὶ ὄντες. οὐδὲν ἂν ποτὲ μᾶλλον ἐθέλοιεν· οὔτε γὰρ οἰκέται οὔτε
τῶν ἄλλων τρίων. φανερὸν οὖν πρὸς ταῦτα ἐστὶ καὶ τὰ αὐτὰ μᾶλλον.
οὐχ ἡδὺ μᾶν δι' ἀκτὶς εἶναι ἀρετῇ· ἐπεὶ δὲ σοὶ ἀκούσεται ταῦτα
λέγοντος. καὶ τοῖς μὲν τί σε λέγειν· διὰ τὸ ἐναντίως ἔχειν· πολ
λοῖς δὲ ἐμπειρον γενέσθαι· πολλὰ δὲ μεμαθηκέναι· τὰ δὲ, ἂν
τῶν ἐξευρηκέναι· εἰ οὖν ἕκαστον ἀρετὴν ἡγοῦμαι εἶναι· ὡς
δι' ἀκτὶς ἐστὶν ἀρετή· μὴ φθονεῖσθαι ἀλλ' ἐᾶν δεῖξαι· ἀλλ' ὡς
σοῦ κρατεῖν ἔφη οὐ φθονεῖσθαι· ἀλλὰ πότερον ἡμῖν ὡς προὔτερος
μυθοτέροις μῦθον λέγειν ἐᾶν δεῖξαι· ἢ λόγοις διεξελθεῖν· πολλοὶ
οἶν αὐτὸ ὑπολαμβάνουσιν τῶν παρακαθημένων· ὁ μὲν τέρψεσθαι ἡσύλοιτο.
οὐ τοῦτο διεξιέναι· δοκεῖ τοίνυν μοι ἔφη χαριεστέρον εἶναι· μῦθον
λέγειν· ἦν γάρ ποτε χρόνος ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν· θνητὰ δὲ
οὐκ ἦν· ἐπεὶ δὲ καὶ τούτοις χρόνος ἦλθεν εἱμαρμένος
γενέσθαι· τυποῦσιν αὐτὰ θεοὶ γῆν δὴν· ἐκ γῆς καὶ πρὸς
μίξαντες καὶ πυρός ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κεραμεύεται· ἐπεὶ δὲ ἆρα
αὖ τὰ πρὸς φῶς ἔμελλον· προστάξαι τοῖς μηθεῖς καὶ ἐπιμηθεῖ
κοσμῆσαί τε καὶ ἔνειμαι, λέγει αὐτοῖς ὁ καὶ ὅσα ὡς πρῶτα· νέμει
θέειν δὲ παρὰ τὰ ἐπιμηθέος· αὐτοὺς νέμειν· μείμαν τοῦ λέγου
σθαι δὲ ταῦτα· καὶ οὕτως πάσας· μέμα· μέμφεσθαι δὲ· τοῖς μὲν,
ἔφη, ἐπικεῖται· καὶ οὕτως πάσας· μέμα· μέμφεσθαι δὲ· τοῖς μὲν,
ἰσχὺν ἄνευ ταχυτῆτος· τοῖς δ' ἀσθενεστέροις· ταχὺ δὲ κό
σμει· τοῖς δὲ, σμικροῖς· τοῖς δὲ, ἀδύνατον διδοὺς φύσιν· ἄλλων
τινὰ αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο δυνάμεων εἰς σωτηρίαν· ἃ μὲν γὰρ αὖ
τοῖς σμικρότητι ἡμπίσχει· πτηνὸν φυγῇ· ἢ κατάγαιον οἴκη
σιν, ἔρεισμα· ἀδὲ, ἐκφεύγειν μεγέθη· τοῖς δὲ αὖ τοῖς ταῦτα δοὺς ἐπ
καὶ τἆλλα οὕτως ἐπηρκεσεν· ἔρεισμα· ταῦτα δὲ ἐμη
χανᾶτο, ὃν λάμειαν ἔχουν· μήτινος αὖ ἀπόλοιτο φυή· ἐπεὶ δὲ
αὐτοῖς ἀλληλοφθορίαν διαφυγὼν ἐπὶ κύκλον· πρὸς τὸν
ὃν διὸ αὖραν· ὑμεναῖα ἐμηχανᾶτο· ἀμφιγυήεντα αὐτοῖς
πυκνὰ τε θριξί· καὶ ἀερτοῖς δέρμασιν· ἱκανοῖς μὲν ἀμύ
νειν χειμῶνα· μὲν ἀτοῖς δὲ καὶ καύματα· καὶ ὑπὸ ἄρας ἱδρῶτα
ὁπόσον ὑπερχύτα αὐτὰ ταῦτα· ἀρωμήν οἱ κάτεξ ἄντου φυήν

ἐκ ἀάσοι· καὶ ἀποποδῶν· τὰ μὲν· ὁ πλάϊο· τ αὐδὲ θρῖξὶ καὶ δόρμοα
σι αὐρ θοῖο καὶ ἀρ αἰ μοισ· τοῖω τοὶ θν· τροφᾶσ ἄλλοισ ἄλλασ
ἐξ εὐόρισε· τοῖσ μὲν ἐκ γλῆ ωσταρ ἰω· ἀλλοισ δὲ δόρ ἀρσεν κορ
πῷ· τοῖσ δὲ, ῥίζασ· ἑ σι δὲ οἷσ ἑλλακ θν εἶ ναι προφ λιὼ· ζοῶν
ἀλλοῖ μορφ ἀν· καὶ τοῖσ μὲν ὀλίγον νί αν ἀπροσλίτε· τοῖσ δὲ ἀμφ
λισκομένοισ· ἀπὸ τούτων· πολυμνί αι σσ τιρί αν τοὶ γόμφ πορί
ζων· αὐτε δλιόῶ· οὐ πάν τισσφόσ ὧν ὁ ἴσοι μι θλο· ἐλλα θν ἄν
τὸν κατα ναλώσασ λοῖσ λων ἀ μει σ εἶσ τὰ ἄλογα· λοι πὸν δλὶ·
ἀ κοσμη τον ἔτι αὐτοῖ· λιὼ τὸ ἀρ ὧν γόμφοσ· καὶ λί πόρει ὁ τι χε λί
σαι τ· λ πορ ῶν τι δὲ αὖ τοῖ· ἔρ χεται πρ ομι θλο ἴσοι σκε τό
μορφοσ τ ἡὼ μομ ιῶν· καὶ ὁ ραῖ τὰ μὲν ἄλ α ζῶ α· ἐν μβλ ῶσ
πάν τρ ον ἔχον τα· τὸν δὲ ἄρ ον γλυφόν τ θ καὶ ἀν πόδλη τον
καὶ ἀν αρ σ τον καὶ ἀσ πλον· λί δλα δὲ καὶ λί εἰ μαρ μένη λί μόρ α
πάρ λιὼ· ἐν λί ὁδξ καὶ ἄρ ον ἐξ ἐρ α ἐκ γλῆ ἐι σφῶσ· ἀπορί ἀ
ῶν ἔχ ό μορφοσ ὁ πρ ομι θλο λιὼ τι να σσ τιρί αν τοῖ ἄν σ θύροι,
κλ τὰ τ ἡ φ αί σου καὶ ἀ θη ναῖσ· τ ἡὼ ἐρ τε χρ ον σοφί αν σ ὼ πυρί·
ἀν μή χα ρον γὰρ λιὼ ἀν ὑπ ερφοῦ· αὐτ ἡὼ κτ λη τ ἡὼ τοι· λί χρ η σί μων
γρ εύ σα· καὶ οὐ πάσ δλὶ δ σορ φ ται ἀπ σ· τ ἡὼ μὲν οὖ ν πορί τον ἰ μόν
σοφί αν ἄρ σσ· ταύ τ λι ἔ χθρ· τ ἡὼ δὲ πολι τι κ λιὼ ἀ κεῖ χθρ· λιὼ
γὰρ παρ ὰ τοῖ δῖ· τοῖ δὲ προ μη θῆ· ἔ λ σ μὲν τ ἡὼ ἀ κρ ό πολιν
τ ἡὼ τοῦ δ λόσ· οἰ κ η σ ή, σοῦ κ ἔτι ἐρ ε χθ ῆ ρ ει ἑ σ τ λ θῆ ρ· πάρ σσ δὲ καὶ
αἱ δ λοῦ φυ λα κὲ καὶ φ ουρ αὶ λί σαν· ἑ σ δὲ τ τ ἡὼ σ ἀθ η ναῖσ καὶ λιῆ ρ αί
σου οἰ κ ήμα τὸ κοι νόν· ἐν φοῖ ἐ φ ίλο τε χρ ή τ λαν· λ αθ ὼν ἡ φοῖ ρ
χθαι· καὶ κλ έ τ αὖ σ τ ἡὼ τ θ ἐν π ρον τέ χν ων τ ἡὼ τοῦ ἡ φ αί σου
καὶ τ ἡὼ ἄλ λων τ ἡὼ τ ἡὼ ἀθ η ναῖσ· δ λ φοσ ιν αρ σι· καὶ ἐκ τούτου
δυ πορ ί α μὲν ἀρ σι τοῦ μ ίου γ ί νε ται· πάρ ομι θθ ά δὲ δ λ ἐσ τι μι θτέ ά
λ ᾶ πρ ον λιὼ πρ ο λ ᾶσ αι· κλ ο πῆ ς δ ἐ κ μετ ὰ λ θθ ν· ἐσ τ δὲ λέ ὁ ἄρ σσ
θ ᾶσ σ μετ έ χε μοί ρ ασ τοῖ σ τον μὲν δ ια τ ἡὼ τοῦ θῦ σ υμ βόν φ αν·
ζῶ σ ορ μό μον θεῖ ο ἐρ ό μεσθ ν· καὶ ἔσ τ χά ρ η πα σ μοῦ τε ἴ δρύ σθ η
καὶ ἀρ ά λ ματα θεῶν· ἔσ η τα φ ων ἡὼ καὶ ὀ νό ματ ά· ταχὺ δ λ ἡρ
θρ ώ σ ατο τ ἡὶ τέ χν ι· καὶ οἱ κ ή σ ο καὶ ἀθ ή τ ασ καὶ ἰ πο δέ σ ο

καὶ τρομᾶσαι καὶ τὰς ὀκνηρὰς τροφὰς εὑρεῖν. οὕτω δὴ παρεσκευα-
σμένοι καὶ τὰς ὁδοὺς προεπορεύοντο. πόλεις δὲ οὐκ ἦσαν·
ἀπόλωντο οὖν ὑπὸ τῶν θηρίων. διὰ τοῦτο ἦν ταχὺ αὐτοῖς ἀθρόοις
νέοις εἶναι καὶ ἡ δημοκρατικὴ τέχνη αὐτοῖς· πρὸς μὲν
τροφὴν ἱκανὴ οὐδεμία πολιτεία· πρὸς δὲ τὸν τῶν θηρίων πόλεμον
ἐδόκει ἄριστον εἶναι τὸ μὴ διαφέρειν μηδὲν μηδὲν ἀλλήλων. ὁ γὰρ
πολεμῶν ἕκαστος ἐκ τοῦ ἴσου ἐκινδύνευεν. ὅτου δὲ μὴ ἦν ἀρετὴ
πολιτική, οὐκ ἐνεδίδοτο τὸ κράτος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ παρόντος
ἐσώζοντο, ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο πολλαὶ καὶ ἀστικαὶ πόλεις, ἐνταῦθα
ἤδη ἐπεδείκνυτο τὸ μὴ ἀρετὴν ἔχειν τὸ μὴ ἀρετὴν ἔχειν. ἐπὶ
γὰρ τοὺς ὁμοίους ἐστράτευον καὶ ἐμάχοντο ἐπὶ τοὺς ὁμοίους
ἀνδρείᾳ καὶ δεινότητι καὶ πλούτῳ καὶ πολλῷ ἄλλῳ τοιούτῳ.
ἐνταῦθα δὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐπεδείκνυτο καὶ ἡ ἀδικία ἐν τοῖς
ἀνθρώποις. ἅπασαι γὰρ αἱ πόλεις ἀδικίᾳ μὲν ἐχρῶντο πρὸς τοὺς
ἔξω, δικαιοσύνῃ δὲ πρὸς τοὺς ἐν αὐταῖς· ἐκ τούτου δὲ καὶ
ἐσώζοντο καὶ ἐπόλεμοι ἦσαν ἀλλήλοις καὶ ἐκινδύνευον. ἐὰν δὲ
ἐκ τοῦ ἴσου ἐκινδυνεύωσιν, οὐκ ἔστιν ὅτου ἕνεκα ἀδικίᾳ χρήσονται
ἐν τῇ πόλει· ἐκ τοῦ ἴσου γὰρ ἐκινδυνεύετο καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ καὶ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ. ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο πόλεις, εὐθὺς ἐνταῦθα ἐπεδείκνυτο
τὸ μὴ ἔχειν τὴν πολιτικὴν ἀρετήν. κτήματα μὲν γὰρ ἐκτῶντο
καὶ ἐμηχανῶντο καὶ ἐπλούτουν· καὶ διὰ ταῦτα οἱ πολλοὶ καὶ
οἱ ἄφρονες ἐδόκουν εἶναι μάλιστα τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχειν·
ἐν ἄφρονι γὰρ πόλει ἐνδέχεται μάλιστα ἐνεῖναι ἀνδρείᾳ καὶ
δεινότητι πολεμικῇ. ὀλίγοι δὲ ὄντες μετὰ νοῦ καὶ σωφροσύνης
ἐν ἄφρονι πόλει ἀδύνατον ἐνεῖναι. ὁ γὰρ ὀλίγος τοῦ πολλοῦ
κρατεῖ διὰ τὸ ὀλίγον εἶναι τοῦ πολλοῦ. καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν
ἄφρονες ἐδόκουν εἶναι ἄριστοι, οἱ δὲ σώφρονες ἐφαίνοντο κάκιστοι
εἶναι διὰ τὸ ἀνάνδρους εἶναι καὶ ἀπράκτους πρὸς τὰ πολεμικά.
ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο πόλεις μεγάλαι καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐπλεονέκτησαν
καὶ ἐπλούτησαν, ἐνταῦθα δὴ καὶ ἡ ὕβρις καὶ ἡ ἀναισχυντία
ἐγένετο καὶ πάντα τὰ κακὰ ἐγένετο. ἐνταῦθα δὴ ὁ Ζεὺς ὁρῶν
τὴν πόλιν ἐν κακῷ κειμένην, ἵνα μὴ ἀπόλοιτο τὸ πᾶν, ἔρριψεν
Ἑρμῆν φέροντα αἰδῶ τε καὶ δίκην, ἵνα ἦ ἔρυμα πόλεων κόσμοι τε καὶ
δεσμοὶ φιλίας συναγωγοί. ἔρωτα οὖν Ἑρμῆς ἐπανερωτᾷ τὸν τρόπον
δίκην καὶ αἰδῶ ἄλλοις ἀνθρώποις· πότερον οὕτω καὶ τέχνην ἐν μέρει
οὕτω καὶ πάντας νείμω; ἐν μέρει ταῦτα δὲ δὴ ἐστὶν
ἰατρικὴν καὶ ἄλλοι ἰατροί· καὶ δίκην δὴ καὶ αἰδῶ ἄλλοις ἀνθρώποις
ἐν μέρει νείμω; ἐν μέρει ταῦτα δὲ δὴ ἐστὶν
πάντας· ἐπεὶ πάντας ἐν μέρει ἐνόμιζε πόλεις, εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν
ὥσπερ ἄλλων τεχνῶν· καὶ νόμον γε θεὸς παρ' ἐμοῦ· τὸν μὴ
μετέχοντα αἰδοῦς καὶ δίκης μετέχειν. κτάσθαι δὲ ὅσον πό-
λεως· καὶ διὰ ταῦτα οἱ τἆλλοι καὶ
οἱ Ἀθηναῖοι· ὅταν μὲν περὶ ἀρετῆς τεκτονικῆς ἢ ἄλλου τινὸς δημιουργικοῦ
ἢ ἄλλο τινὸς δημοσίᾳ· ὀλίγοις οἰόντας μετεῖναι συμ-
βουλῆς· καὶ ἐάν τις ἐκτὸς ὢν τῶν ὀλίγων συμβουλεύῃ,
οὐκ ἐχέτω τὴν πολιτικὴν τέχνην· ὥστε παύειν κολάζοντες
μὴ ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσιν· ἐρμῆν οὖν δεῖσαν περὶ τοῦ γένους
ἡμῶν μὴ ἀπόλοιτο πᾶν· ἐρμῆν πομπὴν ἀνθρώποις τὴν εἰς ἀλλή-
λους τε καὶ δίκην· ἵνα ᾖ ἔρυμα πόλεων κόσμοι τε καὶ δεσμοὶ φι-
λίας συναγωγοί· ἐρωτᾷ οὖν ἐρμῆς διὰ τίνα οὖν τρόπον
δίκη δίκην καὶ αἰδὼ ἀνθρώποις· πότερον οὕτω διὰ τέχνην ἐμβέβληται.
οὕτω καὶ πάντας νείμω; μεμέρισται δὲ ὧδε· εἰσὶν
πάντας νείμω· ὅστις γὰρ ἀνθρώπων πόλεις, εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν.
ὥσπερ ἄλλων τεχνῶν· καὶ νόμον γε θεὸς παρ' ἐμοῦ· τὸν μὴ
μαίνεσθαι ἄλλων τε χρῶν· καὶ δίκης μετέχειν. κτᾶσθαι δὲ ὅσον πό-
λεσιν· καὶ διὰ ταῦτα· οἱ τἆλλοι καὶ
οἱ Ἀθηναῖοι· ὅταν μὲν περὶ ἀρετῆς τεκτονικῆς ἢ ἄλλου τινὸς δημιουργικοῦ
ἢ ἄλλο τινὸς δημοσίᾳ· ὀλίγοις οἰόντας μετεῖναι συμ-
βουλῆς· καὶ ἐάν τις ἐκτὸς ὢν τῶν ὀλίγων συμβουλεύῃ,
οὐκ ἐχέτω τὴν πολιτικὴν τέχνην· ὥστε παύειν κολάζοντες
ἔξω συμβουλῆς πολίτικῆς ἀρετῆς ἴσομεν δὴ διὰ δίκαιο
ὄντα εἰκότως· ἐπεὶ οὐ φύσει ἐγγίγνεται ἀλλὰ διδακτὸν καὶ
παρὰ τοῦ ἔχοντα ἐπιμελείᾳ παντὶ προσήκοντα τοῦτο μετέχειν
ἀνδρὸς ἀρετὴν ἔχοντα· ὡς παντὶ προσήκον τοῦτο μετέχειν
τῆς ἀρετῆς· ἢ μὴ εἶναι πόλεις· αὐτῆς δὲ σώζεται τούτου
αἰτία· ἵνα δὲ μὴ οἱ ἱκανὰ τοῦθαι ὡς τὸν ὀνείδη λοιδορῶνται

καὶ τὸ αὐτοῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μετέχειν δικαιοσύνης τε καὶ τοῦ ἄλλου πολιτικοῦ ἀρετῆς. τὸ δὲ αὐλεῖν τε κιθαρίζειν ἔστι μὲν ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ἐπιτήδειον ἐὰν τοῦτο αὐτὸ λάβῃ τις ἑαυτοῦ ἄλλης τινὸς ἕνεκα. ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦτο ἀφίκηται ὥστε τοῦτο ἐπιτηδεύειν καὶ ταῖς χερσὶν καὶ ἐν τῷ λόγῳ μὴ ἱκανὸς ᾖ. ἐπὶ καταγελῶσιν ἐπὶ χαλεπαίνουσιν. καὶ οἱ οἰκεῖοι πρόσθεν τοῦ. νουθετοῦσιν αὐτὸν μανόμενον. ἔστι δὲ δικαιοσύνῃ καὶ ἔστι τῇ ἄλλῃ πολιτικῇ ἀρετῇ. ἐάμπνοά καὶ ἴλεως σημαίνοντα δίκαιόν ἐστιν. ἐὰν οὕτως αὐτὸν καθ' αὑτοῦ τὰ λεγόμενα ἔστι λέγειν ἔστι πλείονα τοῦ. ὁ δὲ οἰκεῖος φρονεῖν ἡγοῦνται εἶναι τὰ λεγόμενα ἔστι λέγειν. ἔστι τὰ θαυμαζόμενα. καὶ φασὶ πάντας μὲν φάναι εἶναι δικαίους. ἐάν τε ὦσιν. ἐάν τε μή. ἐπὶ μαίνεσθαι τὸν μὴ πρὸς τοιοῦτον δικαιοσύνην. ὡς ἀληθῶς δίκαιον οὐδένα ὄντα οὐχὶ ἀμφισβητοῦσι μετέχειν αὐτῆς. ἐπὶ μὴ εἶναι ἔστιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προσποιούμεν

δικώτατα. αὐτὸ σε διδάξει. ὅτι οἱ μὲν ἄριστοι ἡγοῦνται παρασκευασταὶ καὶ
εἶναι ἀρετῆς· οὐ δεῖσθαι γὰρ καλοῦ ζεύτου δικαίως. πρὸς τούτοις
τὸν νοῦν ἔχουσι καὶ τούτου δεῖσθαι. ὅτι δὲ δίκης. ὅσπερ μὲν ὁ πόρ
θηρίον ἀλογίστως τιμωρεῖται· ὁ δὲ μεταλόγου ἕνεκα χειρῶν καλοῦ
ζεύγους· οὕτω παρὰ τὸ μέτρον τῆς βλάβης τοσοῦτον βλάπτουσι δικαίως τιμωρεῖται· οὐ
γὰρ ἀπὸ τύχης πρᾶγμα ἔβλαψεν· ἀλλ' ἡ προαίρεσις· ἀλλὰ τοῦ μεγέθους τοσοῦ
τον χάριν· ἵνα μὴ αὖθις ἀδικήσῃ· μήτε αὐτὸς οὗτος· μήτε ἄλλος
ὁ τούτου ἢ δοὺς κολασθῇ τοιοῦτον· καὶ τοιαύτην διάνοιαν ἔχωμεν· διὰ
νοεῖται παιδευτὴν εἶναι ἀρετῆς· ἀπὸ προπαιδευτοῦ βλάβης καὶ κολά
ζεται· παντὸς ὧν τὴν δόξαν πάντες ἔχουσιν· ὅσοι πρὸς τιμωροῦν
ται· καὶ ἢ δίκαι δημόσιαι· τιμωροῦνται δὲ καὶ κολάζουσιν· οἵτε
καὶ ἢ δίκαι δημόσιαι· τιμωροῦνται δὲ καὶ κολάζουσιν· οἵτε
ἄλλοι ἅπαντες οὐκ ἂν οἶμαι ἀδικεῖν· καὶ οὐ χήκιστα Ἀθηναῖοι οἱ σοὶ
πολῖται· ὥστε κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ Ἀθηναῖοι εἶεν· τῶν
ἡγουμένων παρασκευασταὶ εἶναι ἢ διδακτὸν ἀρετῆς· ὡς
μὲν οὖν ἐκ τῶν ἀπολεγόντων οἱ σοὶ πολῖται· καὶ χαλκέως
καὶ σκυτοτόμου σμηνυλεύοντος καὶ πολιτικοῦ· καὶ ὅτι διδα
κτὸν ἢ παρασκευαστὸν ἡγοῦνται ἀρετῆς· ἀπὸ δὲ δεικτέον σοὶ ὡς
κρατοῦσι ἢ καρῶσι· ὡς γέ μοι φαίνεται· ὅτι μὴ λοιπὸν ἀπορίαν ἔ
λειπε ἀπορεῖσθαι περὶ τῶν ἀγαθῶν τὸ μάθημα· τί μήποτε οἱ ἀγα
θοὶ ἄνδρες οὐ διδάσκουσιν· οὐ διδακτὰ
οἱ ἀγαθοὶ· τὰ μὲν ἄλλα τοὺς αὑτῶν υἱεῖς διδάσκουσιν· ὧν δὲ αὐτοὶ ἀγαθοὶ· οὐδὲ
λόσον ἔχειν καὶ σοφοὺς τοσούτους· ὧν δὲ αὐτοὶ ἀρετῆς ἀγαθοί· οὐδὲ
νοῦν ὑβλητίους τοσούτους· τούτου δὴ περὶ οὐ σοὶ κρατοῦσι· οὐκέτι μῶμον
σοι φορᾶς· ἀλλὰ λόγον· ὃ δὲ μὴ ὁμολογοῦσιν· τοῦτο φανερὸν ἐστὶ τῇ θη.
λοῦ κεῖται· οὐκ ἀναγκαῖον· παντὸς τοῦ πολίτου μετέχειν· ἅπερ
μὴ εἰ πολῖται εἶναι· ὃ τοῦτο γὰρ αὐτὴν λύεται ἡ ἀπορία
ὧν οὐκ ἀπορεῖσθαι· ἡ ἄλλο τι οὐ δοκεῖ· εἰ μὲν γάρ ἐστι· καὶ τοῦτο
ἐστὶ τὸ θῆ· οὐ τὸ κτορικὴ οὐδὲ χαλκεία· οὐδὲ κυβερνητική· ἀλλ
λὰ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ τὸ ὅσιον εἶναι· καὶ συλλή
βδην θῆ αὐτὸ προσφέρειν εἶναι ἀνδρὸς ἀρετῆς· εἰ τοῦτ' ἐστίν·
οὐ δεῖ παντὸς μετέχειν· καὶ μετὰ τούτου παντὰπασι καὶ
ἄλλο οὐλητέον μαθεῖν· ἡ πρᾶττειν· οὕτω πρᾶττειν

ἀν δε τούτον. μὴ. ἵ τον μὴ μαχέσονται. καὶ διδάσκειν καὶ κολά
ζειν. καὶ παῖδας καὶ ἀνδρας καὶ γυναῖκας. ὅσοι πρὸς ἀν κολαζόμενοι
κβλτίονες γένηνται. οὐ δ' ἀν μὴ ὑπακούωσι κολαζόμενοι καὶ
διδασκόμενοι ὡς σπανίως ὀνήσονται. τοῦτον ἐκκλείειν ἐκ τῶν
πόλεων ἢ ἀποκτάνειν. εἰ οὕτω μὲν ἔχει. οὕτως δικαίως ἂν φυκότως.
οἱ ἀγαθοὶ ἀνδρες. εἰ τὰ μὲν ἄλλα διδάσκονται τοὺς ἀγαθούς.
τοῦτο δὲ μὴ, σκέψαιντο ἂν θαυμασίως μείζονα ὀνήσονται οἱ ἀγαθοί. ὅτι
μὲν γὰρ διδακτὸν αὐτὸ λέγομεν καὶ ἔστι καὶ δημόσιον. ἀπο
δείξαμεν. διδακτοῦ δὲ ὄντος καὶ θρεπτοῦ. τὰ μὲν ἄλλα
ἆρα τοὺς ἀγαθοὺς διδάσκονται. ὠφελοῦσι οὐκέτι θαύματος ἐν βημίαν
ἀνθρώπους ποιοῦσαν τας. ἐφῶν δὲ ἔντος βημίαν θαύματος αὐτοῖς μοι
παιδὶ καὶ φυγαὶ. μὴ μανθάνουσι μηδὲ θρεπτοὶ πειθόμενοι ἐς ἀρετὴν
καὶ τοὺς τοὺς θαύματος χρημάτων τὸ δημόσιον. καὶ ὡς ὅσοι ἀπὸ
ξυλλήψεως ἔμελλον τοὺς νέους ἀνατρέψειν. ταῦτα δ' ἄρα οὐ διδασκό
μενοι οὐδὲ ὅσοι μελλοῦσι τοὺς πάσαν ὅσοι μέλλων. οἱ δὲ θεραπεύειν ὡς σοφοὺς
τοὺς. ἐκ παίδων σμικρῶν ἀρξάμενοι. μέχρι οὗ πρὸς ἀνδρῶν γένωνται
διδασκόμενοι καὶ μουσθανόμενοι ὅσοι ἐστὶ δ' ἀληθῆ σωφρόνων τὰ τοιαῦτα
μόρια. καὶ τροφοὺς καὶ μητέρας καὶ παιδαγωγούς. καὶ αὐτοὺς ὁπόσα
περὶ τούτου διαμάχονται. ὁπόσοι μέλλουσιν ἔσεσθαι παιδοτρι
βέκαστον. καὶ ὄργανα καὶ λόγον διδάσκοντες καὶ ὄργανα κυβερνῶντες.
ὅτι τὸ μὲν, δίκαιον. τὸ δὲ, ἄδικον. καὶ τὸ δὲ μὲν. καλόν. τόδε
δὲ, αἰσχρόν. καὶ τὸ δὲ μὲν, ὅσιον. τὸ δὲ δὲ, ἀνόσιον. καὶ τὰ δὲ
μὲν ποιεῖν. τὰ δὲ δὲ, μὴ ποιεῖν. καὶ ἐὰν μὲν ἐκὼν πίθηται.
εἰ δὲ μὴ, ὡσπερ ξύλον διαστρεφόμενον καὶ καμπτόμενον.
ὧν θυμοειδοῦς οὐ πειλαίου καὶ τολμηροῦ. μετὰ δὲ ταῦτα. ἔτι δὴ
διδασκαλεῖον πρῶτον τὸν. τοὐλεύθερον ἐπιτάττον τας ἐστὶ με
λετᾶσθαι τὸ κοσμίως τοῖς παισὶν. ἵ γε ἀμαθίαν τὸ καὶ κίθα
ρίσεως. οἱ δὲ διδάσκαλοι. τούτων τὸ. ἐστὶ μελετᾶν. καὶ ἐστὶ
δ' ἀῦ γε ὑμνεῖν μετὰ μαθησεως. καὶ μέλλως σωφρόνων τὰ γε ἄλλα
μόρια. ὡσπερ τότε τὴν φωνὴν παραπτύσματι αὐτοῖς. ἐστὶ
τοῖς καὶ θρεψαν ἀναμιμνήσκειν ἐστὶ ἵ τοῖς ἀγαθοῖς ἐστὶ ἡμέρα

καὶ ὀκμαθαίνειν ἀρκάζοισιμ· ὄρροῖσ πολλαὶ μὲν νουθετήσοσ
ὄρειοι· σοὶ δὲ διξόδοι καὶ ὁδοιμοι καὶ ἀγκώμαι· παλαιοῦμ
ἀνδρῶν ἀριθμόν· ἵνα ὁ παῖσ ζηλῶν μιμῆται καὶ ὀρέγηται τοιοῦ
τοσ γενέσθαι· οἱ τὰὐ κιθαρισταί· ὄτρατοι αὐτεῦ· σωφρονοῦ
ντ

καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ ὡς ὑπὲρ μούσης τῆς δίκης· ὑπὲρ αὐ· τοσαύτης οὔσης τῆς ἐπιμελείας οὐσης περὶ ἀρετὴν ἴδιαι καὶ δημοσίαι. θαυμαστὸν εἶναι ὡς κρατεῖ καὶ ἀπορεῖν. εἰ διδακτὸν ἔστιν ἀρετή; ἀλλ' οὐχὶ θαυμαστὸν εἶναι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον. εἰ μὴ διδακτόν· δῆλον οὖν τοὺς φαύλους τῶν φαύλων· τοὺς μὲν εἶναι φαύλους γίγνεσθαι· τοῦτο οὐ μᾶλλον· εἰ μὴ ὅτι τοῦτου τοῦ πράγματος τῆς ἀρετῆς· εἰ μὲν πόλις εἶναι· οὐδὲν δεῖ ἴδιᾳ λέγειν· εἰ γὰρ μὴ ὀλίγῳ οὐ πολὺ ἔχει· ἀλλὰ δὲ μᾶλλον ἂν παρῆν οὕτως· ὅτι μὲν ἄλλο τῶν ἐπιτηδευμάτων προσῆκον· ὅτι οὖν καὶ μαθημάτων προσῆκεν· εἰ μὲν οἰόμεθα πόλιν εἶναι· εἰ μὲν παρὰ τὸν αὐλητὴν ἦν· ὁποῖός τις ἕκαστος καὶ τοῦτο καὶ ἴδιαι καὶ δημοσίαι· παρὰ τὸν διδάσκαλον καὶ ἐπιτήδευμα· τὸν μὲν καλὸν αὐλοῦντα· καὶ μιμεῖσθαι τοῦτον· τὸν δὲ φαῦλον καὶ ἐπιτήδευμα· τὸν δὲ φαῦλον καὶ μιμήματα· τὸν δὲ φαῦλον καὶ ἴδιαι καὶ δημοσίαι. ἐπὶ τὸν δὲ φαῦλον καὶ ἐπιτήδευμα· τὸν δὲ φαῦλον καὶ μιμήματα· τὸν δὲ φαῦλον καὶ ἴδιαι καὶ δημοσίαι·

ἀλλ' εἰ μή γε ἀγριοί τινες. οἱ οἱ πέρι σὸν Φερεκράτης ὁ σοφιστὴς
ὁ δηλαδὴ ἐστιλήραιοι. ἡ σφόδρα ἂν τοῖς τοιούτοις ἀγοιο γιγνόμενος
ὡς σωφρονίζοιο ἐν τοῖς χοροῖς μισαθρωποι. ἀγροικότεροι ἢ ὑπὸ
χιος. θυρυματῶν καὶ φρυνῶν δῶν καὶ ἀνολοφυρομένων τοῦτον τὸν
ὄντα δὲ ἀγαθὸν σωφροσύνην. μὴ δὲ πρυφαῖος ὢ σώκρατες δηδήποτε
δηδασκάλοι εἰσὶν ἀρετῆς. καθόσον μὲν αὐτοὶ ἕκαστος. καὶ οὐδείσοι
φαίνεται. εἰ δ' ὡς σωφρονέστεροι ζητοῦσι τίς δηδάσκαλος τοῦ ἐλλήνίζειν.
οὐδ' ἂν εἷς φαίη. οὐδὲ γὰρ οἱ μαζητοῦσι. τίς ἂν λιμένι δηδάξειε
τοὺς τῶν χειροτεχνῶν υἱεῖς. αὐτῶν τούτων τῶν τέχνων. ἢ δὴ
παρὰ τοῦ πατρὸς μεμαθήκασι καθόσον οἷς οἷόν τε ὁ πατὴρ. καὶ οἱ τοῦ
πρὸ φίλοι ὄντες ὁμότεχνοι. τούτοις ἔστιν ἂν δηδάξειεν. οἰκεῖον
οἶμαι εἶναι ὡς σώκρατες. τοῦτον δηδάσκαλον φανῆναι. τῶν δὲ
ἀπείρων σοφιστῶν. ῥᾴδιον. οὕτω δὲ ἀρετῆς καίτοι ἄλλων πολλῶν
ὄντων. ἀλλὰ καὶ ἐπιλίπον ἐστὶ τὸ οὔτινος διαφθορὰ ἡμῖν προσιοῦσιν
ἐστὶν ἀρετῆν. φανερόν. ὧν δὴ φοῖμαι εἶναι. καὶ διαφθορὰν
τοσοῦτον ἀρετῆς ἀπεργάζεσθαι. ὅσον τοῦ μισθοῦ ὃν πράττονται. καὶ ἔστι πολὺ
θὺν γὰρ ἑκάστῳ. καὶ ἄξιόν τοῦ μισθοῦ τοιοῦτον σοφιστὴν εἶναι. καὶ ὑφ' ἑνὸς
μὲν τῶν πολιτῶν παρ' ἑκάστου. μνᾶν δὲ πρυφαῖος ὢ σώκρατες δηδήποτε
μαστὸν τὸν ἀργύριον. ἐὰν δὲ μὴ ἁλῶσιν εἰσὶ γὰρ ὁμόσαι ὅσου
ἂν φλῆν ἄξια εἶναι τὰ μαθήματα. τοσοῦτον κατέθηκε. τοῖς
οὗτον σοι ἔφη ὦ σώκρατες φοιτᾶν. καὶ μὴν θον καὶ λόγον εἴρηκα. ὡς
δηλακτὸν ἀρετῆ. καὶ αὐθήναι οἱ οὕτω σὶ μοιοῦνται. καὶ ὅτι οὐδὲν θαν
μαστὸν τὸν ἀνθρώπων φαύλους εἰς τὸ γίγνεσθαι. καὶ τὸν φαύ
λων ἀνθρώπων. ἐὰν καὶ οἱ πολλοὶ κλείουσιν εἶναι. παράλογα καὶ ξαυθίππου
τοῦ δὲ λικίου φαίνεται. οὐδὲν πρὸς τὸν παρόντα λόγον. καὶ ἄλλοι
ἄλλων δημιουργῶν. τῶνδε δὲ. οὐ πάνυ ἄξιον τοῦτο κατηγορεῖν.
ὅτι γὰρ ἂν αὐτοῖς εἰσιμεν ἐλπίδας μέγιστας: πρῶτα μὲν ὅσα μὲν τοιαῦτα
καὶ τοιαῦτα ἐστὶν ἀλεξίμβροτος. ἀπὸ παντὸς τοῦ λόγου. καὶ ὑφ'
ἐστὶ μὲν πολὺν χρόνον κεκηλημένος. ἔτι πρὸς αὐτὸν ἐκλέγων. ὡς βραχύτατ'

ἐστι θεμιτὸν ἀκούειν· ἐπεὶ δὲ δικαίως ὀρθῶς ἐστιν εἰρημένον εἰ μὴ μόνος πρὸς ἑαυτὸν ὁ σωτὴρ εἴρηκεν εἶπον· πλέτας πρὸς τὸν ἵππον Κράτιλον· ὁ παῖ Ἀπολλοδώρου· ὡς χαρίεντος ἐστὶ πρόσθετός με ὃν δεῖ ἀριθμεῖσθαι· πολλοὶ γάρ τοι οὐ μανθάνουσι ἀριθμοῦντες· ἢ ἀριθμοῦντες πρὸς τὸν μόρον· φασὶ γάρ τινες τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους· λέγοντες οὐκ εἶναι ἀνθρωπίνως ἐστὶ μέλειαν· διὰ ἀνθρώπους οἱ ἀγαθοὶ μείονος τιμῶνται· μὴ δὲ ἐστασιάσαι· πολὺν σμικρὸν τιμοῦντες πολλῶν· ὁ δηλονότι πρὸς τὸν μόρον ῥᾳδίως διαφέρει· ὥσθ' ἑλεῖν καὶ τὸν πολὺν τοῦ ἑξεβδομήκοντα· καὶ γὰρ εἰ μυρίους ὀρθῶς ἀνθρώπους τοσούτους συμβαίνοι τοὺς ὅσους τῶν δημιουργῶν· τάχ' ἂν καὶ τοσούτους λόγους ἀκούσαμεν· διὰ ὀρθῶς κλεόνυμος· διὰ ἄλλου τινὸς τῶν ἴσων ἕνεκεν εἰρημένος· εἰ δὲ ἐστασιάσαι τοῦτο τινὰ τῇ· ὡς ὀρθῶς βουλίας οὐδενὶ ἔχοντι οὔτε ἀποκρίνεσθαι οὔτε ἀντιβρέσθαι· ἀλλ' ἐᾶν τοσοῦτον καὶ σμικρὸν ἐστὶν ὀρθῶς τὸ διὰ τί τοῦ ῥηθέντος· ὡς ὀρθῶς τὰ χαλκεῖα πολυνόητα· μακρὸν λιχεῖ καὶ ἀποτείνει ἐᾶν μὲν ἐστὶ λάμπτειος· καὶ οἱ ῥήτορες οὕτω· σμικρὰ ἐστὶν ὀρθῶς τὸ διὰ τί τοῦ ἐστὶν ἀλλοτινὸς τοῦ λόγου· τοσοῦτον δὲ ὁ δεῖνα· ἵ καιρὸς μὲν μακρὸς λόγος καὶ καιρὸς εἰπεῖν· ὡς αὐτὰ δηλοῖ· ἵ καιρὸς δὲ καὶ ὀρθῶς τὸ θεῖον· ἀποκρίνασθαι καταμεμαχῶ· καὶ ὀρθῶς μὲν εἶναι τὸ καὶ ἀποδέξασθαι τὴν ἀπόκρισιν· ὡς ὀλίγοις ἔστι παρὸ δικαίως ἡμέρα· νῦν οὖν ὁ προτέρα σμικροῦ τινος ὀρθῶς ἐστὶν ἐμοί· καὶ ταὐτὸν ἔχει· εἰμὶ δ' ἀποκρίνασθαι τόδε· τὴν ἀρετὴν υἱὸς διδακτὸν εἶναι· καὶ φασὶ εἰ πρός ἄλλο τοῦτ' ἀμφισβητεῖθαί μοι ἂν· καὶ σοὶ πείθομαι· ὁ δὲ δοκεῖ μάσασθαι συλλέγοντος· τοῦτό μοι ὀρθῶς τῇ τέχνῃ δ' ἀποπληρῶσον· ὅλως γὰρ ὁ τὸ ζῆν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀνδρείαν ὀρθῶς ἐστὶν ἐν τοῖς αὐτοῖς· καὶ αὐτοσχολαίνουσιν ὀρθῶς τοῖς λόγοις ὅλως ὑποσυνίησι δικαιοσύνη σωφροσύνη καὶ ὁσιότης· καὶ ταῦτα· ὡς ὀρθῶς τί ἡ συλλογιστικὸν λόγων· ἀρετή· ταὐτὸν αὐτὰ διωθεῖσθαι ἀνδρεῖος τοῖς λόγοις· τὸ τοῦτον ὀρθῶς μέρη τί ἐστιν ἀρετῆς· μόρια δὲ αὐτῆς ἐστιν ἡ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ ὁσιότης· ἡ ταὐτὸν ἐστὶν ἀνθρώπῃ ἢ ὅλως

τοῦτο. ὀνόματα τοῦ αὐτοῦ ὑμὸς ὅμοσ· τοῦτ' ἔστι μὸ ὅτι ἐστὶ ποθοῦ:
ἀλλὰ ῥᾴδιον τοῦτο γ' ἔφη σοὶ σοκρατεῖ ἀπο κρίνασθαι· ὅτι ὑμὸς
ὄνοσ τῆς ἁρτῆς· μόρια ἐστὶ μὰ ὑμῶν ταῖς: πότερον ἔφη ὥσπερ
προσόπου τὰ μόρια· μόρια ἐστί· σῶμα τὸ καὶ ῥὶς καὶ ὀφθαλμοὶ
καὶ ὦτα. ἢ ὡσαύτως τοῦ χρυσοῦ μόρια οὐδὲν διαφέρει ταῦτα
ῥοῦ τοῦ ἑτέρου· ἀλλ' ὅλου μὲν καὶ τοῦ ὅλου· ἀλλ' ἢ μεγέθη καὶ σμι
κρότητι: ὃ κεῖμαι σοι φαίνεται ὁ σοκρατεῖ· ὡσαύτως τοῦ
προσόπου μόρια ἔχει πρὸς τὸ ὅλον πρόσωπον: πότερον οὖν
ἡμῶν δίχα καὶ μεταλαμβάνουσι μοῖραι. τούτων τοῦ μὲν τῆς ἁρτῆς
μορίων οἱ μὲν, ἄλλο· οἱ δὲ, ἄλλο. ἢ ἀνάγκη. ὁ μὲν πέρτιος ὅλου
μοῖρ' ἔστι· ἁπαντ' ἔχει: οὐδαμῶς ἔφη. ἴσωσι πολλοὶ ἂν δρεῖοί εἰσιν.
ἀδίκοι δέ. καὶ δίκαιοι οὖν, σοφοὶ δὲ οὔ: ἆρ' οὖν καὶ ταὐτὸ
μόρια τῆς ἁρτῆς ἔφη φρόνησισ ἐστὶ καὶ ἀνδρεία; πάν
τως μάλιστα δήπου ἔφη καὶ μέγιστόν γε ἡ σοφία τοῦ μορίου:
ὅκαστον δὲ αὖ τῶν ὅκαστόν ἐστιν ἓν ἄλλο· τὸ δὲ, ἄλλο; ναί: ἢ καὶ
δλίγου αμικρὸν αὖ τῶν ὅκαστον ἢ διάφορον ἔχει· ὡσαύτως τοῦ προσώ
που αμικρὸν αὖ τῶν ὅκαστον ὀφθαλμὸσ οἷον τὸ ὦτον, οὐδὲ δλίγου αμικρὸν αὐτοῦ
που· οὐκ ἔστιν ὀφθαλμὸσ οἷον τὸ ὦτον· οὐδὲ κατὰ
ἢ αὐτή· οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔστιν· οἷον τὸ ὦτον· οὐδὲ κατὰ
τὴν δλίγου αμικρ. οὐδὲ κατὰ τὰ ἄλλα. ἆρ' οὖν οὕτω καὶ τοῦ τῆς ἁρτ
τῆς δλίγου αμικρ. οὐδὲ κατὰ τὰ ἄλλα· οὐδὲ αὐτὸ οὐδὲ
τῆς μόρια· οὐκ ἔστι τὸ ὦτον οἷον τὸ ὦτον· οὐδὲ αὐτὸ οὐδὲ
ἢ δλίγου αμικρ αὐτοῦ. ἢ δλίγα δλίγου τι δεῖται ἔχει· εἰ πέρ τοῖ παρα
δεῖγματί γε ἔοικεν: ἀλλ' οὕτως ἔφη ἔχει ὡσαύτως κρατεῖ: καίτοι
εἶπον· οὐδὲν ἄρα ἔστι τοῦ τῆς ἁρτῆς μορίων· ἀλλ' οἷ ὦν ἔοικε τιμὴ ἢ οἷον ἔοικε τιμή·
οὐδὲν δίκαιοσύνη· οὐδὲν ἀνδρεία· οὐδὲν σοφροσύνη· οὐ ὦ ἄλλα δέ·
δὲν δίκαιοσύνη· οὐδὲν ἀνδρεία· οὐδὲν σοφροσύνη· οὐ μορίων ἄλλοίων·
δὲν ὁσιότης: οὐκ ἔφη: φέρε δὴ ἔφην ἐγώ. κοινῇ σκεπτώμεθα.
τοιούτῳ αὖ τῶν ἓν ἕκαστον· ἆρα τὸν μὲν τοιοῦτον δὲ· ἢ δίκαι
οσύνη ἆρα μά τί ἐστιν· ἢ οὐδὲν ἆρα μα· ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ·
τί δὲ σοί: καὶ ἐμοὶ ἔφη: πιόντε ἐπὶ τὸ σκοπεῖτον ἐμὲ τε καὶ σε. ὃ
πρᾶγμα τοῦτο καὶ σοκρατεῖ. ἐπὶ πέρ δὴ μοι· τοῦτο τὸ πρᾶγμα
ὃ ὡμολόγησαν τε ἀρτῆ· ἢ δίκαιοσύνη αὐτὸ τοῦτο δίκαιόν ἐστιν.
ἢ οὐ δίκαιον. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοῖ λέγω κρίνασθαι μὴν. ὅτι δίκαιον· οὐδὲ
ἢ οὐ δίκαιον. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοῖ λέγω κρίνασθαι μὴν. ὅτι δίκαιον· οὐδὲ

τίν' ἀν τιθῶμεν θεῖο. τὴν αὐτὴν ἐμοὶ. τὴν ἄλλην: τὴν αὐτὴν ἔφη: ἔστιν
ἆρα τοιοῦτον τὸ δίκαιον οἷον δίκαιον φαίην ἂν ἔγωγε ἀπὸ κεινόμενον
ποιόν τινα τῶν τοιούτων. οὐκοῦν καὶ σοί: ναὶ ἔφη: εἰ οὖν μετὰ τοῦτο ἡμᾶς
ἔροιτο. οὐκοῦν καὶ ὁσιότητά τινα φαῖμεν ἂν εἶναι. φαῖμεν ἄν: ἔστι γάρ:
ναί. τί δ' ὅς: οὐκοῦν φαῖμεν καὶ τοῦτο. τὸ πρᾶγμα τί ἐστιν. φαῖμεν ἄν. τὸν:
καὶ τοῦτο σὺν ἔφη: ἀλλὰ τὸ ἕτερον δὲ τοῦτο αὐτὸ τὸ πρᾶγμα φαῖμεν τοιοῦτον
τε φύσει ὂν ἄρα οἷον ἀρόσιον εἶναι. τί οἷον ὅσιον: ἆρα ἂν κτήσαιμεν ἔγωγε
ἔφη ποιόν τινα ἐπιστήμην. καὶ ἔστι μέν. ἦν δ' ἐγώ. σχολὴ μὲν τἀρα
ἄλλο ὅσιον εἴη. εἴπερ μὴ αὐτή γε ἡ ὁσιότης ὅσιον εἴη. τί λέγεις οὐχούτως
ἂν λέγοις; ταύτην μὲν οὖν ἔφη: εἰ οὖν μετὰ τοῦτο εἴποι ἕτερον τῶν
ἡμῖν. πόσα οὖν ὀλίγον πρότερον ἐλέγετε. ἆρ' οὐκ ὀρθῶς ἐμοῦ καὶ
τὴν κοινὴν; ἔδοξα τέ μοι φάναι τὴν ἀρεσκούσας μόρια εἶναι οὕτως
ἔχον τοῦ ἀροσαύλου καὶ. ὧν οὖν κεῖνα τὸ ἕτερον αὖ τοῦτον οἷον τὸ ἕτερον.
εἴποιμ' ἄν ἔγωγε. ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἀρεσκούσας ἐστὶν ἃ δὲ καὶ ὁρᾶν
οἷά ἐστι ποιεῖν τοῦτο. παρὰ τὴν κοινὴν. ὀρθῶς γὰρ ὁρᾷς. ταῦτα ἄρα
κεῖνα. ἔγωγε δοκῶ. εἰ οὖν εἴποι. ἀλλὰ δὴ ὦ ἄριστε καὶ ὀρθότατε
οὐ φύσιν οὖν κεῖνα τὸ ἕτερον μόριον οἷον τὸ ἕτερον τῶν τῆς ἀρετῆς.
ὅσον οὗτος ὁλόγυος ἐστί. τί ἂν οὖν ποιοῦντες ἄρα ἀποκρινοίμεθα: ἆρ' οὐκ ἂν
οὕτω κρατοῦντες ὁμολογεῖν: τί οὖν οὐ προσταράξαντες ὅτου κρινούμεθα
οὖν ποιοῦντες. ταῦτα ὁμολογήσαντες. ἐὰν ἡμᾶς ἔτι ἐρήται. οὐκ ἄρα
ἔστιν ὁσιότης. οἷον δίκαιον εἶναι προῄμεθα; οὐ δὲ δικαιοσύνης οἷον
ὅσιον. ἀλλ' οἷον μὴ ὅσιον: ἢ δὲ ὁσιότης οἷον μὴ δίκαιον. ἀλλὰ δὴ
δίκαιον ἄρα. τὸ δὲ ἀνόσιον. τί οὖν ποιοῦντες ἀποκρινούμεθα; ἔγωμὲν γὰρ
αὐτὸς ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. φαίην ἂν καὶ τὴν δικαιοσύνην ὅσιόν εἶναι.
καὶ τὴν ὁσιότητα δίκαιον. καὶ ὑπέρσου δὲ. εἰ μὲ ἔφης. ταὐτὰ
ἂν ταῦτα ἀποκρινοίμην. ὅτι μὴ τοι ταὐτόν γε ἐστὶν δικαιότητος ὁσι
ότητι. ἢ ὁτιοῦν τοιοῦτον. καὶ μάλα σοι παρατρέχει δικαιοσύνη.
οἷον ὁσιότης. καὶ ἡ ὁσιότης οἷον δικαιοσύνη. ἀλλ' ὅρα εἰ διακω
λύει ἀποκρίνασθαι. ἢ καὶ σοὶ οὕτω δοκεῖ χρῆσθαι: οὐ σφόδρα μοι δοκᾷ
ἔφη ὦ Σώκρατες οὕτως ἁπλοῦν εἶναι. ὥστε συγχωρήσαιτ' ἄν τε
δικαιοσύνην ὅσιον εἶναι. καὶ τὴν ὁσιότητα δίκαιον. ἀλλὰ τί μοι δοκᾷ

ὃν αὐτοῖς διάφορον εἶναι· ἀλλὰ τί τοῦτο διαφέρει ἔφη· εἰ γὰρ μούλῃ.
ἕτερα ἡμῖν καὶ δίκαια σώφρονα ὅσιον· καὶ ὁσιότητος δίκαιον· μὴ μοι ὧν λέγεις.
οὐδὲν γὰρ δόκιμα τὰ εἰ μούλῃ τοῦτο· καὶ εἴσοι δοκεῖ θλάττεσθαι· ἀλλ' ἐμέ
τε καὶ σέ· τὸ δὲ μὲ τε καὶ σὲ τοῦτο λέγω· οἱ ὄμβροι οὐ τὸν λόγον
κελεύει ἀλλὰ θλάττεσθαι· εἶπον τὸ εἰ ἄρ θλοῖ αὐτοῦ· ἀλλὰ μέντοι
ἢ δοῦ· πρόσθοι κέρ τι δικαιοσύνη ὁσιότητι· καὶ γὰρ ὁτιοῦν ὅτου οὖν.
ἀμήνυτόν ἐστι πρόσθοι κέρ· τὸ γὰρ λυκὸν τοῖς μέλασι· ἔστιν ᾧ μὴ
πρόσθοι κέρ· καὶ τὸ σκληρὸν τοῖς μαλακοῖς· καὶ τἄλλα οὐδὲν κεῖ
ὅταν τὰ ὅτατα εἶναι ἄλλήλοιν· καὶ οὐ πότε ἔφαμεν ἄλλων
λῶν ἀμείνω ἔχειν· καὶ οὐκεῖνα αὐτὸ ἕτερον οἷον τὸ ἕτερον· ὥσαυτοῦτο
γε τοῖς τρόποις· κἂν ταῦτα θλάττοις εἰ μούλοιο, ὥστε οὐ πάντα τἀναντία
ὅμοια ἀλλήλοις· ἀλλ' οὐχὶ τὰ ὅμοια τὰ ἐναντία· ὅμοια δίκαιον
καλεῖν· οὐδὲ τἀναντία ὅμοια τὰ ἐναντία· ἀνόμοια· κἂν πάνυ σμι
κρὸν ἔχῃ· τὸ ὅμοιον· καὶ φαυμάσας· εἶπον πρὸς αὐτόν· οὐ
γὰρ οὕτως σοι τὸ δίκαιον καὶ τὸ ὅσιον πρὸς ἄλληλά ἐστιν· ὥσαυτ
ὅμοιόν τι· σμικρὸν ἔχαν ἄλλήλοιν; οὐ πάνυ φημὶ οὕτως· οὐμέν
τοι οὐδὲ αὖ ὡς σύμμοι δοκεῖ ὅσια εἶναι· ἀλλὰ μᾶλλον ἕτερα ἐστὶ δι
λοσόφου δοκεῖ μοι ἔχειν πρὸς τοῦτο· τοῦτο μὲν θαττον μὲν· τὸ δὲ δὴ
ἄλλο ὃν θλάττει· ἴωσι σκεψόμεθα· ἀφροσύνῃ τι καλεῖς ἔφην
τοῦτοι τοῖς πράγμασι· οὐ πάνυ τοι μαντίον ἐστὶν ἡ σοφία; ὁμοίως
δοκεῖ ἔφη· τὸ δὲ ἐναντίον δὲ ὅταν πρᾶττωσιν οἱ ἄμοι ὀρθῶς τε
καὶ ὠφελίμως· τότε σωφρονεῖν δοκοῦσι μοῦ τοῦτο πράττοντες,
ἢ εἰ τοὐναντίον πράττουσι· σωφρονεῖν ἔφη· οὐκοῦν σωφροσύ
μη σωφρονοῦσιν; ἀνάγκη· οὐκοῦν οἱ μὴ ὀρθῶς πράττοντες
ἀφρόνως πράττουσι καὶ οὐ σωφρονοῦσί μου τοῦ πράττοντος;
σων δοκεῖ μοι ἔφη· τοὐναντίον ἄρα ἐστὶ τὸ ἀφρόνως πράττειν
τοῖς σωφρόνως; ἔφη· οὐκοῦν τὰ μὲν ἀφρόνως πραττόμενα
ἀφροσύνη πράττεται· τὰ δὲ σωφρόνως· σωφροσύνῃ; ὡμολόγει·
οὐκοῦν εἴ τι ἰσχύει πράττεται· ἰσχυρῶς πράττεται· καὶ ἐτίθετο
νάφωι· ἀσθενῶς· δοκᾷ· καὶ εἴ τι μεταταχύνοι, ταχέως· καὶ
ἔτι μεταμεραλυτήποι μεραλέως· ἔφη· καὶ ἔτι δὴ ὡσαύτως

πρᾶξαι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρᾶξαι· καὶ εἴ τι ἁμάρτοι. ὑπὸ τοῦ ἁμαρτάνου: οὐκ ἔφη: φθορᾶς γὰρ ἕνεκα λέγω. ἔστι τι καλόν; οὐκ ἔχω φάναι: τοῦτοι ἔστι τι ἁμάρτημα πολλοὶ τὸ αἰσχρόν: οὐκ ἔστιν: τί δὲ ἔστι τι ἀγαθόν; ἔστιν: τοῦτο ἔστι τι ἁμάρτημα πολλοὶ τὸ κακόν; οὐκ ἔστιν: τί δὲ ἔστι τι ὀξὺ ἁμαρτάνειν; ἔφη: τοῦτο μὲν οὖν ἔστι τι ἁμάρτημα ἄλλο πολλοὶ τὸ ἁμαρτάνειν; οὐκ ἔφη: οὐκοῦν λέγω. ἁμαρτάνει ἔστιν ὃ ἂν ἔστω τοῦτο ἁμάρτημα. ἁμάρτημα μόνον ἔστιν ἁμάρτημα. καὶ οὐ πολλά: οὕτω μολογῶ: ἴθι δή λέγω. ἆρ' ἄλογόν ἐστιν ἁμαρτάνειν ἢ μετὰ λόγου; μετὰ λόγου. ἆρ' οὐκ ἐνδέχεται ἀμαθῆ εἶναι ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ δεῖ; ὁμολογῶ: τὸ δὲ ἁμαρτάνειν πρᾶγμα ὑπὸ ἁμαρτάνων πρᾶξαι; ἔφη: ὁμολογῶ. τὸ δὲ ἁμαρτάνειν ὃ ἂν ἀφρόνως πρᾶξαι τοῦτο ἀφρόνως πρᾶξαι; ἔφη: τὸ δὲ σωφρόνως πρᾶξαι πρᾶγμα ὑπὸ σωφροσύνης πρᾶξαι; ἀφρόνως ὑπὸ ἀφροσύνης; οὐκ ἔχω εἰπεῖν: οὐκοῦν ἁπλῶς ἁμαρτάνειν ἐστὶ πρᾶξαι. ὑπὸ ἁμαρτάνου πρᾶξαι τοῦτο; ναί: πρᾶξαι δὲ τὸ μέν, ὑπὸ σωφροσύνης, τὸ δέ, ὑπὸ ἀφροσύνης; ναί: ἁμαρτάνειν; παντάπασι: οὐκοῦν ὑπὸ ἁμαρτάνων; ναί: ἁμαρτάνειν ἄρ' ἐστὶν ἀφροσύνη σωφροσύνης; φαίνεται: μεμνήμεθα οὖν. ὅτι μὲν τοίνυν ἁμαρτάνειν ὁμολογήσεται ἡμῖν. ἀφροσύνη, σοφίαν ἁμαρτάνειν εἶναι: σὺν ὁμολογῶ: ἁμαρτάνειν δὲ μόνον ἁμαρτάνειν εἶναι; φημί: τοῦτο τοίνυν ὃ προτάνυσαι. λύσωμεν τὸν λόγον: τὸ δὲ ἁμαρτάνειν ἁμαρτάνειν εἶναι, ἢ ἕτερον: ἁμαθίαν. ἕτερον εἶναι σωφροσύνης σοφίας: μόριον δὲ ἕκαστον ἀρετῆς: καὶ πρὸς τοῦτο ἕτερον εἶναι. καὶ ἀνόμοια καὶ αὐτὰ καὶ αἰεὶ δύο αὐτοῖν. ὃ σοφὸν τοῦ πρόσω που μόριον. τοῦτο τοίνυν δὴ λύσομεν. οὗτοι γὰρ οἱ λόγοι ἀμφότεροι. οὐ πάνυ μοι δοκοῦσι λέγονται. οὐ γὰρ σωφὰ δοκεῖν οὐδὲ σωφρονεῖν ἀλλήλοιν. ὡς γὰρ σωφὰ δοκεῖν. ἅπερ με ἀνάγκη ἁμαρτάνειν μόνον ἁμαρτάνειν εἶναι, πλείοσι δὲ μή. τῇ δὲ ἀφροσύνῃ ἁμαρτάνειν. σοφίαν ἁμαρτάνειν καὶ σωφροσύνῃ οὐ φαίνεται. ἢ γὰρ ὃ προτάνυσαι ἔφην ἐγώ. ἢ ἄλλως πως: ὁμολογήσομεν

καὶ μὰ λ' ἀκόντως: οὐκοῦν δῆλον ἀνδρεία ἐστὶν ἡ σωφροσύνη. καὶ ἡ σοφία.
τὸ δὲ πρότερον οὐκ ἔφαμεν ἡμῖν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὁσιότης σχεδόν τι ταυτὸν ὄν. εἰ θέλεις οὖν διαφορώτερον μὴ ἀποκάμωμεν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα διασκεπτώμεθα. ἆρα τί σοι δοκεῖ ἄδικον εἶναι; σωφρονεῖν ὅτι ἄδικεῖ: οὐκ ἔχω ἔγωγε ἔφη ὅ σοι κρατῶν τοῦτο ὁμολογήσω. ἀλλὰ πολλοὶ γε φασὶ τοῦναντίον: πότερον οὖν τοῦτο ἐκείνοις τὸν λόγον ποιήσομαι ἔφην, ἢ σοί; ἐμοὶ μὲν οὖν ἐκεῖνος τὸν λόγον διαλεχθήσεται τὸν τῶν πολλῶν: ἀλλ' οὐδέν μοι διαφέρει ἐὰν μόνον σύ γε ἀποκρίνῃ. σκόπει δὴ τοῦτο αὐτό, εἰ δοκεῖ σοι ταὐτὰ εἶναι, ἃ τε μὴ τὸν ἀρχόντων ἔστιν ἐπιτάττειν ἃ δεῖ πράττειν καὶ ἃ δεῖ. συμφήμι μέντοι ἔγωγε. καὶ ἐμὲ τὸν ἄρχοντα τῶν τε ἀρχομένων ἐρώτα. ἆρ' οὐ δοκοῦσί σοι ἐνίοτε οἱ ἄρχοντες ἁμαρτάνειν τοῦ βελτίστου ἐπιτάττοντες ποιεῖν; καὶ πάνυ γε. ἆρ' οὖν τότε καὶ δίκαια ἐπιτάττουσιν; ἔγωγε. ἆρ' οὖν καὶ ἐκεῖνο ἡγῇ δίκαιον εἶναι, ἃ ἐπιτάττουσιν αὐτοῖς τοῖς ἀρχομένοις ποιεῖν; ἔγωγε. ἆρ' οὐ καὶ ἃ ἂν ἡγῶνται ἐπιτάττειν ἀλλὰ μὴ ἃ ἂν ἐπιτάττωσιν; τί δὲ τοῦτο λέγεις; ὧδε λέγω. ἆρ' οὐκ ἐνίοτε ἡγοῦνται δεῖν ἐπιτάττειν ἃ μὴ δεῖ ποιεῖν, καὶ ἐπιτάττουσιν ἃ μὴ δεῖ; ἔγωγε. ἆρ' οὖν καὶ δίκαια ἡγοῦνται ἐπιτάττειν ἃ μὴ δίκαια ἐπιτάττουσιν; ἔγωγε. ἆρ' οὖν

υλύσασι τοῦ μηρεώ· οἷον καὶ ἰκό προσ παῤ τοῦ τοῦμ φυτοῦμ· ταῖσ μὲν
ῥίζαισι ἀγαθὸν τοῦ παραυαλλομένη· εἰ δ' ἐθέλοισ ἔστι τοὶσ πόρθοισ
καὶ τοῖσ νέοισι κλῶνασ ἔστι καὶ ἄλλειν· παῤ τοῦ αὐτόλιστι μ· ἔστι καὶ
τὸ ἔλαιον· τοῖσ μὲν φυτοῖσ αὐτάρκησι μ ἔστι παῤ κακόν· καὶ ταῖσ
θριξὶ τοῦ λεμώτατον ταῖσ τοῦμ ἄλλων ζώων· πλὴν ταῖσ τοῦ
ἄνου· ταῖσ δὲ τοῦ ἄνου ἄρωμον· καὶ τοῖ ἄλλωσ σώματι· οὕτω δὲ
τοῖ κίλον τί ἐστιν ἀγαθὸν· καὶ τοῦτο λοιπὸν· ὃ δὴ καὶ ἐνταῦθα·
τοῖσ μὲν ἔξω θύρα τοῦ σώματοσ· ἀγαθὸν ἐστι τοῖσ ἀνθρώποισ· τοῖσ δὲ ἔμπρο·
σθεν τοῦτο κακόν· καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἰατροὶ παῤ τὸ· οὐ παῤ
ῥύοισι τοῖσ ἀσθμοῦσι μὴ χρῆσθαι ἔλαίῳ, ἀλλὰ ὀτίσιν κροτά
φοι· ἔν τοῦτοισ οἷσ καλῶσ ἔχειν δοκεῖ σύμφορον τὴν διαχόρησιν
κατασυνέχειν τὴν ἔστι ταῖσ ἀισθήσεσι ταῖσ διὰ τῶν ῥινῶν μήκο
μέν ἐστιν τοῖσ οἱ τοῖοι τὸ καὶ ὁ τοῖσ· εἰ πορ τοσοῦτον ταὐτὸν
αὐτοῦ οἱ παρόν τὸ ἀνθορύλλισαν· ὅσ ὑλάφοι· καὶ φῶ εἶπον·
ὦ πρόσταυρε· φῶ τυχαῖ ὦ ἔστι λήσμονα τίσ ὢν ἄρασ· καὶ ἔαν τίσ
μοι μαν κρὸν λάβῃ· ἔστι λαν θάνομαι περὶ οὗ ἂν λέγοσ· ὃ σοῦ
οὖν εἰ τύχαμον ὑπὸ κωφοσ ὤν· ὅσου ἂν χρήναι· εἰ πορ ἐμοὶ λέ
μοι διαλθεῖν μεῖζον φθέγγεσθαι· λὶ πρὸσ τοῦ ἄλλοισ· οὕτω
καὶ μοῦ ἔστι φδὴ ἔστι λήσμονι ἔν τύχοι· σοὶ τε μὲ ἐμοὶ ταὸ ἀπο
κρίνο· καὶ ἀραχυτέρα σοι εἰ· εἰ μὲ ἄλλωσσοι ἔστεσθαι: τοσοῦτον
κωλύει σε ἀραχέα ἀποκρίνεσθαι· λὶ ἀραχύτερα σοι ἐφὴ ἀπο
κρίνομαι λὶ δεῖ; μηδαμοῦσ λῶ λέγω· ἀλλ' ὅσα δεῖ ἔφη: ναὶ λῶ
λέγω: πότερα οὖν ὅσα ἐμοὶ δοκεῖ λέγειν· ἀποκρίνεσθαι· τοσαῦτα σοι
ἀποκρίνομαι· λὶ ὅσα σοί: οὐκ ἔκοσα γοῦν λῶ λέγω· ὅτι σοῦ οἴομαι ἧ κῆ
αὐτοῦ καὶ ἄλλον διαλαῖσαι· περὶ τοῦ ἀνθρώπων· καὶ μὲ λόγον
ἐμὲ λέγοντε ἔστι λιπαρῶν· καὶ
ἔαν μοῦ λῃ οὕτωσι· ὦ σὺ τὸν λόγον μὴ δέοντε ἔστι λιπαρῶν· καὶ
ἂν μοῦ λῃ οὕτωσι· ὦ σὺ τὸν λόγον μὴ δέοντε ἔστι λιπαρῶν· ἧ
ἂν ἀραχέα οὕτωσι· ὦ σὺ μὲ δέομαι σου ἔν ἀραχυτέροισ εἶναι· ἧ
ὦ μέλλει ἐμοὶ διαλέγεσθαι· τοῖ ἑτέρω χρὼ τρόπωι πρὸσ με:
τὴν ἀραχυλογίαν ὃ σοὶ κρατεῖ ἔφη· ἐφῶ τοῦτοισ κἀμὴ ἐφ' ἁμὰ
λόγων ἀφικόμην αὐτοισ· καὶ ἧ τοῦτο ἔστι οὐκ ἐθέλω· ὦ σὺ
ὁ ἀντιλέγων ἔκ ἐλάττω με διαλέγεσθαι· οὐ πω διελέγμην· οὐδέπω

ἀμελητέον ἐφαμόμην· οὐ δὴ φέρεται τὸ πρὸς τὸν μόρον ὄνομα ὑμῖν τοῖς ἁλ-
λήσιμ· καὶ φὼ ἔμ᾽ ἔφασαν γὰρ ὅτι οὐκ ἤρεσθαι αὐτὸς αὐτοῖ-ς τὸ ἀπὸ κρίσθαι
τοῖς ὑμπροσθεν· καὶ ὅτι οὐκέ-θελήσοι ἑκὼν εἶναι ἀπὸ κριμόμενος
διαλέγεσθαι· ἰνὶ μὴ σύμφορος οὐκέτι ὑμὴν δρῦν εἶναι παρεῖναι ὑμ-τοῖς
σωφρονίσασι· ἀλλ᾽ αὐτοιέφημ᾽ ὃ πρὸς τὸν μόρον· οὐδὲ φὼ λιπαρὸς ἔχω ὦ τι μελῶ πρὸς τ-
παρὰ τὰ σοὶ δοκοῦντα τὴν σωφροσύναν ἰέμενος εἶναι· ἀλλ᾽ ὅτε οἱ δ᾽ αὖ σὺ
μούλει διαλέγεσθαι· ὅσ᾽ φὼ δύναμαι ὧτε σθαι· πρὸς σοὶ διαλέξομαι· οὐ
μὴν γὰρ ὅσ᾽ ἔξεστ᾽ ὑμῖν σὺ φίλος δὲ καὶ αὐτὸς· καὶ ὑμ μακρολογίαν καὶ
ὑμ-μακρὰ χυλομίαν· οἷος τ᾽ εἶ σωφρονίσας τοι εἶσθαι· σοφὸς γὰρ εἶ· φὼ δὲ
τὰ μακρὰ ταῦτα· ἀδύνατος· ὧτε ἰμαυλόμην ἂν· οἷος τ᾽ εἶναι· ἀλλὰ σὲ
ἔχρῆν ἡμῖν συμφορεῖν τὸν ἀμφότερα δυνάμενον· ἵ᾽ ναὶ σωφρονίσαι
ἔτ᾽ ἦν τὸ· μὴ δ᾽ ὦ εἰδὶ οὐκέθελεις· καὶ ὑμοίτις ἀσχολίαν ἄτ᾽ καὶ οὐ
κάρ οἷος τ᾽ ἦν σοὶ παραμεῖναι ἀπὸ τείμον τῆ μακρολόγιος· ὃλ
θάμ γάρ τοι με δεῖ· εἶμι· ὧτε καὶ ταὐτὰ μ᾽ ἴσως· οὐ καὶ δὴ σοὶ μούλοιμ᾽ ἂν·
καὶ ἅμα ταὐτεῖ πρέμ· ἀμισαίμην ὡς τάχιστ᾽ ἂν· καὶ μου ἀμισαμένου·
ὧτε λαμβανέτ᾽ αἰ καλίαν τὴν χεῖρος· τὴν δεξιὰν τὴν δὲ ἀριστερᾶν·
ἀκούσαμ· ἢ σύ τε καὶ πρὸς τὸν μόρον διαλεχθέντων· ἀλλὰ χάρισαι
ἡμῖν ταῦτα· καὶ φὼ εἶπον· ἵ᾽ δὴ δὲ ἀρ᾽ αὐτὴ κεῖ φὼς ἔξιὸν· ὡ
ταῦτ᾽ ἴσ᾽ ἐμίκου· ἀμφὶ μὲν φὼ γ᾽ οὐ σὺν τῶν φιλοσοφίαν φάναι· αὐτὰρ καὶ
νῦν· ὧτε μ᾽ ὡ καὶ φιλοῖ ὃ αὖ μούλοιμ᾽ ἂν χαρίζεσθαί σοι· εἰ μου
δύναται δέοι· μὴ δὲ αἰν· ὡ σὺ δρᾶ εἰ δέοιό μου χρίσασθαι τοῖ ἡμε-
ραίῳ δρομῇ ἀκμαίζοντι ὧτε σθαι· ἢ τῶν δολιχοδρόμων τῶ· ἢ
τῶν ἡμεροδρόμων· διανυθῆν τε καὶ ὧτε σθαι· εἰ ποιμάνοι· ὅτι πο-
λὺ σοὶ μᾶλλον φὼ ἐμαυτοῦ δέομαι· θάττοι τοῦτοις ἀκολουθῆν· ἀλ
λοῦ γὰρ δύναμαι· ἀλλ᾽ ἤ τι δὲ ἢ ὃ χρῆ τοὶ αὐτὸ θαυμάσασθαι ὑμέ-τε
καὶ κρίσασθαι τὸν χρόν-τα· τοῦτο δὲ οὐσυγκαθῆναι· φὼ μὲν γὰρ οὐδὲ
ναμαι τα χὺ-θεῖν· οὗτος δὲ δύναται μᾶλλον φ᾽ οἷ᾽ ὧτε τὸ μεῖσ᾽ ὑμοῦ
καὶ πρὸς τὸν μόρον ἀκούειν· τοῦτο δέ οὐ σὺ τὸ πρῶτον ὁμοίαν

ὡ τὸ λαμβανέτ᾽ αἰ καλίαν τὴν χεῖρος· τὴν δεξιὰν τὴν δὲ ἀριστερᾶν· ἀκούσαμ· ἢ σύ τε καὶ πρὸς τὸν μόρον διαλεχθέντων· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν ταῦτα· καὶ φὼ εἶπον· ἵ᾽ δὴ δὲ ἀρ᾽ αὐτὴ κεῖ φὼς ἔξιὸν· ὡ ταῦτ᾽ ἴσ᾽ ἐμίκου· ἀμφὶ μὲν φὼ γ᾽ οὐ σὺν τῶν φιλοσοφίαν φάναι· αὐτὰρ καὶ νῦν· ὧτε μ᾽ ὡ καὶ φιλοῖ ὃ αὖ μούλοιμ᾽ ἂν χαρίζεσθαί σοι· εἰ μου δύναται δέοι· μὴ δὲ αἰν· ὡ σὺ δρᾶ εἰ δέοιό μου χρίσασθαι τοῖ ἡμεραίῳ δρομῇ ἀκμαίζοντι ὧτε σθαι· ἢ τῶν δολιχοδρόμων τῶ· ἢ τῶν ἡμεροδρόμων· διανυθῆν τε καὶ ὧτε σθαι· εἰ ποιμάνοι· ὅτι πολὺ σοὶ μᾶλλον φὼ ἐμαυτοῦ δέομαι· θάττοι τοῦτοις ἀκολουθῆν· ἀλλοῦ γὰρ δύναμαι· ἀλλ᾽ ἤ τι δὲ ἢ ὃ χρῆ τοὶ αὐτὸ θαυμάσασθαι ὑμέ-τε καὶ κρίσασθαι τὸν χρόν-τα· τοῦτο δὲ οὐσυγκαθῆναι· φὼ μὲν γὰρ οὐδὲ ναμαι τα χὺ-θεῖν· οὗτος δὲ δύναται μᾶλλον φ᾽ οἷ᾽ ὧτε τὸ μεῖσ᾽ ὑμοῦ

λ'πε Κρίνατο διαμφισβητοῦντε καὶ αὐτὰ τὰ ὄρια τοῦ μέρους. οὕτω καὶ
μᾶλλον ἀπο Κρίνεσθαι. εἰ δὲ μή, πῶς ὁ πρόπους ἔσται τῶν διαλόγων. χωρὶς
γὰρ ἄλλων ἔσται μόνων εἶναι. τὸ σωθῆναι τε ἀλλήλοις διαλεγομένοις καὶ
τὸ διαμαρτεῖν· ἀλλ' ὅρα εἴ φησὶ σωκράτης. δίκαια δοκᾶ λέγειν
πρὸς ταῦρος· ἄξιον οὖν αὐτοῖς τε ἔξεῖναι διαλέγεσθαι ὁπόσα βούλονται
καὶ σοί. ὁπόσα οὖν σὺ βούλει; ὑπολαμβάνω ἀλκιβιάδης. οὐ
καλῶς λέγεις ἔφη ὦ Καλλία. σωκράτης μὲν γάρ ὁ λέγων μὴ μὲ
τεῖναι οἱ μαιευόμενος. καὶ παραχωρεῖ πρὸς ταῦρος· τοῦ δὲ διαλέ
γεσθαι. οἷος τ' εἶναι καὶ ἐπίστασθαι λόγον τε δοῦναι καὶ δέξασθαι.
φαυλότερος ἐμοῦ· ἆρ' οἴει οὖν παραχωρεῖ· εἰ μὴ οἷός τε καὶ πρὸς ταῦρος
ὁμολογῶ· φαυλότερος εἶναι σωκράτους διαλεχθῆναι. ἐξαρκᾶ
σωκράτης· εἰ δέ αὖ τῳ ποιεῖται. διαλεγέσθω ὅτῳ τε καὶ ἀπο
κρινόμενος· μὴ ὅθ' ὅτι καὶ ὅτῳ τίθησι μακρὸν λόγον ἀποτείνων.
ὅτ' οὖν κρούσῃ τοιοῦτος καὶ οὐκ ἐθέλῃ διδόναι λόγον· ἀλλ' ἀπομη
κύνῃ. ὅσῳ σὺ ἂν λαύθανε τοιοῦτος τῳ τρόπῳ τὸ ὅτι τίθησιν, οἱ πολλοὶ
τῶν ἀκουόντων· ὅταν σωκράτης ἐρωτᾷ. καὶ μὴ ὅτι λήσεις
οὐχ ὅτι παῖ 34 καὶ φήσιν ὅτι λήσομεν εἶναι· ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ. ὅτι ἐ
κέτρεπε σωκράτη λέγειν· χρὴ γὰρ ὅ καιρὸν τὴν σαυτοῦ ψυχὴν ἀπο
φαίνεσθαι· μετὰ δὲ τοῦτον ἀλκιβιάδην ὡς ἔοικεν. κρίτιας ἴσως
ὁ ἁπαλός· ὃ πρόδικε καὶ ἱππίας. καλλίας μὲν δοκεῖ μοι μάλα
πρὸς πρωταγόρου εἶναι· ἀλκιβιάδης δὲ. ἀφιλονείκως ἔτι
τοῦτο ὃ ἂν ὁρμήσῃ. ἴσως δὲ. οὐδὲν δεῖ συμφιλονεικεῖν· οὔτε
σωκράτει οὔτε πρωταγόρᾳ. ἀλλὰ κοινῇ. ἀμφοτέρων δεῖσθαι.
μὴ μεταξὺ διαλύσαι τὴν ξυνουσίαν· εἰ τοίνυν σὲ αὐτοῦ τοῦτο.
ὁ πρόδικος. καλῶς μοι ἔφη δοκεῖ λέγειν ὦ Κρίτια· χρὴ γὰρ τοὺς
ὁρτοὺς οἷς δὲ λόγοις τοιούτους. ἴσους μὲν εἶναι ἀμφοῖν
τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατάς. ἴσους δὲ μή. ἀτεχνῶς οὕτω τον·
καὶ μὴ μόνον γὰρ ἀκούσας δεῖ ἀμφοτέρων. μὴ ἴσον δὲ κεῖσθαι θάτ
τερον· ἀλλὰ τὸν μὲν σοφώτερον πλέον. τοῖν δὲ ἀμαθεστέροιν.
ἔλαττον· ἐμοὶ μὲν καὶ αὐτῷ ὦ πρωταγόρα τὸ καὶ σωκράτει.
ἄξιον οὖν ἡμᾶς συγχωρῆσαι ἀλλήλοις περὶ τοῦ λόγου· ἀμφισβητῆν

μὸν. ἐρίζειν δὲ μή· ἀμφισβητοῦσι μὲν γὰρ καὶ δικαίως οἱ φίλοι
τοῖς φίλοις· ἐρίζουσι δὲ, οἱ διαφοροῖτο καὶ ἐχθροὶ ἀλλήλοις σ-
καὶ οὕτως αὐ καλλίστη ἡμῖν ἡ σωφροσύνη μίμοιτο· ἐμεῖσ τὸ γὰρ
οἱ λφον τὸ· καὶ λλὰ ἂν οὕτως ἐν ἡμῖν τοῖς ἀκούουσιμ· ἐν δοκιμοῖτε
καὶ οὐκ ἐπαινοῖσθε· ἐν δοκιμεῖν μὲν γάρ ἐστι· παρὰ τοῖς τυχοῦσι τῶν
ἀκουόντων ἂν ἐν ἁπάντησ· ἐπαινεῖσθαι δὲ· ἐν λόγῳ τοῖς ἀκού-
παρα δόξαν ἐν δομένοις· ἡ μεῖσ τἂν οἱ ἀκούοντεσ· καὶ λιπὸν ἂν
οὕτως ἐν φρονοῦμεν αὐ χὶ δοῖ μεθα· ἐν φρονεῖσθαι μὲν γὰρ
ἔστι· καν θανόντα τί καὶ φρονήσασθαι μεταλαμβάνοντα· αὐτῆ
τῆ διανοίᾳ· ἡ δεσθαι δὲ· ἐθίζοντα τί· τῇ ἄλλο ἢ δὺ πάσχοντα·
ἂν τοῖς σώμασι· τῶν τοιούτων ἐπόντων τοῦ προδήκου· πολλοὶ
πάντ ἂν ἀποδέξαντο· μετὰ δὲ τὸν προδήκον· ἵππ
ον καὶ φόβον· ἢ ἀνδρεῖα ἔφη οἱ παρόντα· λιγυμαφόν
τα· ἃ δὴ σοφοῦ εἶπεν· ἃ ἀνδρεῖα ἔφη οἱ παρόντα· λιγυμαφόν
ἡμᾶσ συμβούλεισ τε καὶ οἰκήσοι καὶ πολίτασ αὐτὰν τὸν εἶναι ἀγ-
φιόγγου μόμφοι· τὸ γὰρ ὅμοιον· τοῖς ὁμοίοισ φιόγγοισ συμφωνεῖ ἐστιν·
ὁ δὲ νόμοσ τέρας μοσ ὢν τῶν ἀνῶν τοῦ λλὰ παρὰ τὴν φύσιν
μάχεσθαι· ἡμᾶσ οὖν αἰσχρὸν τὴν μὲν φύσιν τῶν πραγμάτων
εἰδέναι· σοφῶ ταύτην δὲ ὀνόματος τῶν ἐλλήνων· καὶ κατὰ τὸ
τοῦτο συμβολιλυθότασ· τῷ τε ἐλλάδος εἶσ αὐτὸ τὸ πρυ
τανεῖον τῆσ σοφίασ· καὶ αὖ τῆσ τῆσ τοῦ λόγου εἶσ τὸ μέμπτον
καὶ ὀλιγώτατον τὸν οἰκοντόνδε· μὴ δὲν τούτου τοῦ αὐξιώματο
τος αὔξιον ἀποφαίνεσθαι· ἀλλ' ὥσπερ τοῖσ φαύλοισ τοῦτο
τοῦ ἄνω· διαφέρεσθαι ἀλλήλοιο· φῶ μὲν οὖν καὶ λεύομεν
ὁμονυλεύω· ὃ προσταγέρατε καὶ σὺ κράτιστ· συμμιναγ
ὑμᾶσ· ὥσπερ ὑποδιαιτητὴσ ὑμῶν συμμαχῶν ζόντων φό-
βου· τὸ κέδνον· καὶ μή τε σὲ τὸν αὐκρισὺ τοῦτο εἶδοσ τῶν διαλό-
γων ζητᾶν· τὸ καταγραχὴλίαν· εἰ μὴ ἵνα δὺ προστάρα·
σθαι καὶ χαλάσαι τὰσ ἡνίασ τοῖσ λόγοισ ἵνα
μεγαλοπρεπέστεροι καὶ ἐν σχημονέστεροι ἡμῖν φαίνωνται·
μὴ τὰν προστάραν ταν καὶ λαν ἐκτάναν τὰν οὐρίαν
ὄφιν. φυγὴν εἶσ τὸ πέλαγοσ τῶν λόγων ἀπὸ κρύπτειν

ἀμφισβητεῖν ἐρίζειν ἐνδοκιμεῖν ἐπαινεῖσθαι εὐφραίνεσθαι ἡδεσθαι

φίλων ἐχθρῶν παρατὰισ τυχὰισ ἢ ἀκόντων ἅπασ
ἐν λόγῳ πολλάκισ παραδόξαν ποιουμένη·
καὶ θανόντων τί καὶ φρονήσειν μεταλαμβάνοντα τῇ διανοίᾳ·
ἐσθίοντα τί ἢ ἄλλο τι δὺ πάσχοντα τοῖσ σώμασι

τὴν μῆ· ἀλλ' ἀμέσον τί ἀμφοτέροιν τε μᾶν· ὡς οὖν τοιήσετε καὶ πάθε
σθε μοι ῥᾳδίου χον καὶ ἐν αὐτοῖν καὶ πρύταμιν ἐλέσθαι. ὃς ἰμῖν
φυλάξῃ τὸ μέριον μὴ κοσ τὸν λόγον. ἑκατέρου: ταῦτα λίγε ἐβδομοῖ
παρόντοι. καὶ ἐσαν τὸ ἐν ἡμέραν. καὶ ἐμὲ τὸ ὁ καλλίας οὐ κόφη σάφη
σαν. καὶ ἔλεσθον τὸ ἐλέσθαι ἐν αὐτοῖν: ἦ ποῦ οὖν φῶ· ὅτι ἀεχρὸν
εἰ ἡμᾶς αὐτοῖν ἐλέσθαι τὸν λόγον· ἦ τὸ γὰρ χείρων ἔσαι μᾶν
ὁ αἱρεθείς. οὐ κορθῶς ἂν ἔχοι τὸν χείρω. τὸν μᾶλλον ἐν ἐσαι
τᾶν· ἦ τὸ ὅμοιος· οὐ δεῖ τὸν σὸν ὁρθῶς· ὁ γὰρ ὅμοιος ἡμῖν. ὅμοιος ἂν
καὶ τοιήσῃ· ὡς αὖ τὸ ἐκ περιττοῦ εἰρήσθαι· ἀλλὰ δεῖ μᾶλλον
ἡμῶν αἱρήσεσθαι· τὴν μὲν ἀλήθειαν ὡς ἐμοὶ μαι· ἀεὶ δεῖ αὐτὸν
ἡμῖν· ὡς αὖ πρὸς τὸν λόγον τοῦ δεῖ· σοφώτερόν τινα ἐλέσθαι· εἰ δὲ
αἱρήσεσθε μὲν μὴ δεῖ μᾶλλον φήσετε δὲ ἀεὶ χρὸν καὶ τοῦτο
*τὸ δὲ μὴ ᾠήθαι· ὡς ὃ τὸν ὁρφαύλοις αἰεὶ ἐν αὐτοῖν ἐλέσθαι· ἐν ᾧ τὸ
νόμον· οὐ δεῖ μοι διαφέρει· ἀλλ' οὐ τοσοῖ ἑβδόμοις τοιήσαι· ἵν' ὁ
πρόθυμα ὀσθε σωσοῖσα τε καὶ δι αὐλογεῖ ἡμᾶν γίγνεσθαι· εἰ μᾶλλον
λθαι πρὸς ταῦρος ἀπὸ κρίνεσθαι· οὗτος μὲν ὁρῶ ταῦτα· ἐγὼ δὲ ἀπὸ
κρινοῦμαι· καὶ ἅμα παραύσομαι αὐτὸ· λέξαι ὡς ἐγὼ φημι χρῆναι
τὸν ἀπὸ κριμόμενον· ἄνευ κρίνεσθαι· ἐν ᾧ δ' ὧν δὲ ἐγὼ ἀπὸ κρίνωμαι
ὅ πως ἂν ἧττον μοῦλλη ταῦρος ταῦ· πάλιν οὗτος ἐμοὶ λόγον
ὑποχέτω ὁμοίως· ἐὰν οὖν μὴ δοκῇ· πρόθυμος εἶναι πρὸς αὐτὸ
τὸ ὁρᾶν τὸν μέλλοντα ἀπὸ κρίνεσθαι· καὶ ἐγὼ μαι ἐμοῦ· κοινῇ δεῖ σκο
πεῖσθαι αὐτοῦ· ἀ πορεῖ μείους ἐμοῦ· μὴ διαφθείρειν τὴν συμμαχίαν·
καὶ οὐ δεῖ δεῖ τοῦτο ὅπως ἐν αὐτοῖν γενέσθαι· ἀλλ' ἐν αὐτῷ τὸ
κοινῇ ἐν αὐτοῖς: ὃ δὲ κεῖται οὕτω ποιητέον εἶναι· ἢ
ὁ πρὸς τὸν λόγον· τὸν μὲν οὖν κρίνοντα· ὅμως δὲ ἴσως ἀκούσῃ
ὁμολογήσαι ὁρᾶν τι ὄντα· καὶ ἐν ᾧ δ' ἢ ἐὰν ὁ ὁρᾶν τι ὄντι, πάλιν
δὲ ὄντα λόγον· κατὰ συμβεβηκὸς ἀπὸ κρινόμενος· ἵνα τοῦ οὖν
ὁρᾶν ταῦ οὕτω σί πως: ἵνα οὖν μαι ἔφη ὃ σὺ κρατεῖς ἐγὼ ἀφορί
σαι δέα· μέγιστον μέρος εἶναι· πρεῖττον δὲ νῦν εἶναι· ἐστὶ
δὲ τοῦτο· τὸν ὑπὸ τῶν ποιητῶν λεγόμενα· οἷον τὸ εἶναι συμβόλαια·
αὐτὸ ὀρθῶς ποιήσαι καὶ ἂν μὴ καὶ ἐὰν ποιῶσθαι διαλαβόντε· καὶ

* ἀνδρὶ τῷ τοῦ θεοῦ τῷ δυκομῷ ἐστι μεχουμένοι:—

ὄρος τὸ μὲν οὐ λόγον δοῦναι· καὶ δὴ καὶ μοὶ ἔπαιρε τὸ ῥᾴστημα.
περὶ τοῦ αὐτοῦ μὲν· περὶ οὗ περ φῂς τε καὶ οὐ μοὶ διαφέρεσθαι·
περὶ ἀρετῆς μὲν ἢ φρονήσεως ποίησιν· τὸ σοὶ μόνον δοίης·
λέγει γάρ που σιμωνίδης ὅρος σκόπαν τὸν κρεόντων οὐ τοῦθ'
ταὐτοῦ· ὅτι ἄρα φρονεῖν μὲν ἀληθέως γενέσθαι χαλεπὸν
χρῆναί τε καὶ σοὶ καὶ νόῳ τετράγωνον· ἀνδρὶ τὸ μὴ τετυγμένον τοῦτο
ἐοικέναι τὸ ἄστομα, δὴ παῖ σοι δηξελέσθω· καὶ φῂς εἰ πρὸς ὁ πού δορυφῆ.
ἐοικέναι τε γάρ· καὶ παῖ νῦν μοι τυγχάνει μεμυθολογηκὸς τοῦ αἰσιμήτου·
οὐκ ἔφη λέγειν. πότερον οὐ καλῶς σοι δοκεῖ ἔχειν οὐδὲν ἢ ὀρθῶς·
ἢ οὔ· παῖ νῦν ἔφην φρονεῖν καὶ ὀρθῶς· δοκεῖ δέ σοι καλῶς πεῖσαι ἢ σθαι.
ἢ ὃν αὖ τί σοι λέγει αὐτὸς αὖ τοῖ ὁ ποιητής; οὐ καλῶς ἴσως λέγει· ὁρᾶς
δὴ ἔφη μᾶλλον· ἀλλ' ὃ γαθέ. ὃς κε μὴ εἴ καιρῷ· οἶσθ' οὖν ἔφην ὅτι
προϊόντος τοῦ ἄσματος λέγει που· οὐ δέ μοι ἐμμεμελέσθω τὸ πιτ
τακεῖον νέμειν καὶ τοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρῆσθαι μέγα· χαλεπὸν φάτο.
ἐσθλὸν ἔμμεναι· ἔμοιγε εἰς ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος καὶ τἄλλα λέγει. κακὸν
μὰ τἀμπροσθεν; οἱ δαὶ ἴσως λέγω· δοκεῖ οὖν σοι ἔφη ταὐτὰ
ὁμολογεῖσθαι; φαίνεταί μοιγε· καὶ αἰμὰ μὲν τοι ἔφοιγ' ἂν
μὴ τἀληθῆ· ἄτερ ἔφην γε· σοὶ οὐ φαίνεται; πῶς γὰρ ἂν φαίμοιτο
ὁμολογεῖν αὐτὸς ἑαυτοῖ· ὃ ταὐτὰ ἀμφότερα λέγειν· οὐ γε τὸ μὲν
πρὸς τὸν αὐτὸν μὴ πέσθω· χαλεπὸν εἶναι ἂν δρᾶ ἄνδρα γενέσθαι
ἀληθῆ. ὀλίγον δὲ τοῦ σοι ἡμάτος ἔμπροσθεν προεβλήθη· ὡς
λάθοι· καὶ σὺ τἀκεῖνον ταὐτὰ λέγειν ἑαυτοῖ· ὅτι χαλεπὸν
ἐσθλὸν ἔμμεναι· τοῦτον μέμφεται τε· καὶ οὐ φησὶν ἄπορον δέχεσθαι
αὐτοῦ· τὰ αὐτὰ ἑαυτοῖ λέγειν ὃς· καίτοι ὁπότε τὸν ταὐτὰ λέγοντα
αὐτοῖ μέμφεται· δῆλον ὅτι καὶ ἑαυτὸν μέμφεται· ὃ δ' ἐστὶ λοιπὸν
πότερον· ἢ ἕτερον οὐκ ὀρθῶς λέγει· εἰ πρὸς οὐδὲν ταὐτὰ ἀλλοῖος
θόρυβον παρέχει καὶ ἔμπαλιν τῶν ἀκούοντων· καὶ ἐμοὶ τὸν μὲν
πρὸς τὸν ὁ ἀνὴρ εἰ πρὸς ἅ τοῦ αὐτοῦ ταὐτὰ· καὶ τὸν ἄλλον ἕτερον
καὶ ἐλλιπῆ ἀσαφῆ ἔπον τοῦ αὐτοῦ ταὐτά· καὶ τὸν ἄλλον ἕτερον
καὶ ἐναντία αὖ τὸν· ἔστιν ὅτε ἐρῆσθαι τἀληθῆ· ἵνα μοι
χρόνος ᾖ καὶ σκέψασθαι τί λέγει ὁ ποιητὴς τρέπεται

πρὸς τὸν πρόδικον· καὶ καλέσας αὐτὸν. ὦ πρόδικε ἔφην ἐγώ· σὺ μὲν
τοι σὺ μοι δοκεῖς σοφὸς εἶναι καὶ ἀγαθὸς ἀνήρ· δικαίως
οὖν μοι δοκεῖς. παρακαλεῖν σε ὥσπερ ἔφην μικρὸν τὸν Ὁμήρου
πολιορκούμενον ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως τὸν Σιμόεντα παρακαλῶν.
εἰπόντα· φίλε Κασίγνητε· σθένος ἄμβροσον ἀμφότεροι πρεχέω
μεν· ἀτὰρ ἐξ ἐγώ σε παρακαλῶ· μὴ ἡμῖν ὁ πρωταγόρας τὸν Σι
μοῦντα δικανεῖ· καὶ γὰρ οἶμαι καὶ δίκαιον τὸ ὑπὲρ Σιμοῦντος
βοηθεῖν· τῷ σῷ σοφῷ μοι κινδυνεύοντι· ἴθι τόδε μοῦλθε καὶ βοη
θεῖν διαρρεῖς· ὡς οὐ ταὐτὸν ὄν· καὶ ἐμοὶ μὴ ἐπὶ πολλοῖς πολλὰ
καὶ καλά· καὶ μοι σκόπει εἴ σοι δοκεῖ· ὁ πατρέμοι· οὐ γὰρ φαίνεται
ὀρθὰ πρὸς τὰ λεγόμενα αὐτὸς αὑτῷ τοῖς Σιμοῦντι δοκεῖν· σὺ γὰρ ὦ πρόδικε προ
σπόφημι τὸν σὸν μῶμον· ταὐτὸν σοι δοκεῖ εἶναι τὸ χαλεπὸν εἶναι
καὶ τὸ εἶναι· ἢ ἄλλο· ἄλλο, μηδ' ἔφη ὁ πρόδικος· οὐ κοῦν. ἔφην
ἐγώ· ἐν μὲν τοῖς πρόσθεν αὐτὸς ὁ Σιμοῦντος τὸν βαυκαλῶν
μῶμον ἔπεφάσκει· ὅτι ἀμαθὲς ἀνδρὸς ἐστὶν ἀγαθὸν ἀληθῶς γενέσθαι· χαλεπὸν
εἶναι· ἀληθῶς ἔφη ὁ πρόδικος· τὸν δὲ χαλεπὸν καλὸν καὶ
ἀγαθὸν μεμφόμενος· οὐχ ὅτι ταὐτὸν ἐστὶ τὸ αὐτὸν δύνασθαι λέγοντα.
ἄλλο ἄλλο· οὐ γὰρ τοῦτο ὁ πιττακὸς ἔλεγεν· τὸ χαλεπὸν γενέσθαι φάσκων.
ὦ πατρὸς Σιμοῦντος. ἀλλὰ τὸ γενέσθαι· εἰ δὲ οὐ ταὐτὸν ὦ πρω
ταγόρα ὦ ἔφην ὁ πρόδικος ὁ λεπτὸν εἶναι καὶ τὸ γενέσθαι· εἰ δὲ
μὴ τὸ αὐτό ἐστι· τὸ εἶναι τοῦ γενέσθαι, οὐκ ἔστιν ἃ λέγει ὁ Σι
μοῦντος αὐτὸς αὑτῷ· καὶ ἴσως ἂν φαίη πρόδικος ὁ δε
καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ σοφοί· ἐγὼ δὲ· γενέσθαι μὲν ἀγαθὸν· χαλεπὸν
εἶναι· τῶν γὰρ ἀρετῶν ὑπερσθεν τοῖς θεοῖς ἱδρῶτα θῆναι·
ὅτ' ἂν λέπτιος αὐτῆς εἰς ἄκρον ἵκηται· ῥηϊδίως δὲ λίπτατα
πολλὰ χαλεπῶς δὲ ἐξεύρισκεται κτήσθαι· ὁ μὲν οὖν πρόδικος
ἀκούσας ταῦτα· ἐμοὶ ἔφη δοκεῖ· ὁ δὲ πρωταγόρας τὸ ὀρθὸν
θεσμαίοις ἔφη ὦ σοφὸς Κρατύλος· μείζονα μέρτοι ἔχει ὁ ὀρθὸς
μορθοῖος· καὶ ἐγὼ εἶπον· κακὸν ἄρα μοι εἴργασται ὁ σοφὸς Κρ. ὦ
πρωταγόρα· καὶ εἰ μή πω γελοῖόν ἐστιν ἢ σπουδαῖον· μείζονα τὸ
μόσημα σοιῶ· ἀλλ' οὕτως ἔχει ἔφη· ὡς δὲ λέγω· πολλὴ

ἀν ἔφη ἀμαθίαν εἶναι τοῦ ποιητοῦ· ᾧ οὐ τοφαύλον τί φησιν εἶναι τὴν
ἀρετὴν ἑκτῆσθαι· ὁ ἔστι παντῶν χαλεπώτατον, ὥστε ἀπασι δοκεῖν
θρασέσι: καὶ ᾧ εἰ που μὴ τὸν δίαν εἰσκαιρόν τε παραπεπυγμένον
μὴν ἐν τοῖς λόγοις. πρόδικος δὲ. κιμωλαίει γάρ τοι ὥσπερ τὰ ῥήματα
μὴ προδίκου σοφίαν. θρᾴττος εἶναι παλαι· μή τοι ἁπλοστιμερίδου
ἀρχαιοτέρη. μὴ καὶ ὅτι παλαιοτέραν· οὐ δὲ ἄλλων πολλῶν ἐνεπαφροσύνη.
ταύτης δ' ἄπαφρος εἶναι φαίνηται· οὐ χὥσπερ ἐνπαφρος δηλαδὴ τοῦ
θητὸς εἶναι προδίκου τουτουΐ· καὶ μοὶ δοκᾷ οὐ μαθαίνειν
ὅτι καὶ χαλεπὸν τοῦτ' ἴσασι· οὐχοὕτως στιμερίδης ὑπολαμβά
νει. ὥσπερ οὐ ὑπολαμβάνει· ἀλλ' ὥσπερ περὶ τοῦ δείνου περὶ
δικαίου ἐστὶν ἃ λέγομεν, τὰ μαθεῖν δεινὰ καλῶν· τὸ γὰρ δεινὸν
θρασὺ εἰ οὐ καὶ ἀχώνευτον, τὰ μαθεῖν δεινὰ καλῶν· τὸ γὰρ δεινὸν
φησὶ. κακόν ἐστιν· οὐδείς γοῦν λέγει ἑκάστοτε. δεινοῦ τὸ λοῦσθαι
οὐδὲ δημήτηρ εἰρήνη· οὐδὲ δημήτηρ ἐλήσατο· ἀλλὰ δημήτηρ πόσου
καὶ δημοῦ πολέμου καὶ δημήτηρ περίασον· ὡς τοῦ δεινοῦ. καὶ κοῦ
ὄντος· ἴσασι οὖν καὶ τὸ χαλεπὸν αὖ· οἱ κεῖοι καὶ ὁ στιμερίδης.
λὴ κακὸν ὑπολαμβάνουσιν· λὴ ἀλλ' ὅτι ὃ οὐ οὐ μαθαίνεις· θρᾴ
μεθα οὖν πρόδικον δίκαιον γὰρ τὴν στιμερίδου φωνὴν τοῦτον
θρασταῖ· τί δ' ἄφρον ὠπρόδικε· τὸ χαλεπὸν ὁ στιμερίδης·
κακὸν ἔφη· διαταῦτ' ἄρα καὶ μεμίφθαι μὴν δ' ἄφρ' ὠπρόδικε τὸν
πιττακόν· λέγοντα χαλεπὸν εὖ λοὶ ἐμμεναι· ὡς πῶς ἂν ἔλοι κου
σοφὸν οὖν τοῦ λέγοντος· ὅτι ἔστι κακὸν εὖ λοὶ ἐμμεναι· ἀλλὰ τί
οἱ φέφη λέγων ὡς ὅτι κακὸν εὖ λοὶ στιμερίδης ἄλλο· μὴ τοῦτο· καὶ ὁμοῖ
δ' ἔφη τοῖς πιττακοῖ· ὅτι τὰ ὀνόματα οὐ κλητέα τοῦ ὀρθοῦ
διαφέρειν· αὐτὸ λοῦμος ὢν· καὶ ὁμοφωνεῖ μαρμάρῳ τε θραυομένους:
ἀκούειν δὲ οὐ φησὶ φὼ ὡς προστάγματα· προδίκου τοῦδε· ἔχειν
τί πρὸς ταῦτα λέγειν; καὶ ὁ προστάγμασι· τοιοῦτόν τε δ' ἔφη
οὐ τοσοῦτον πρόδικε· ἀλλ' ὡς σὺ οἶδ' ὅτι καὶ στιμερίδης τὸ
χαλεπὸν ὅλως ὁ πρῶτος μὴ μεῖσι οἱ ἄλλοι οὐ τὸ κακόν· ἀλλ' ὁ ἀνεμνή
μαι δηλονότι· ἀλλὰ δηλαδὴ πολλῶν πραγμάτων πήματα· ἀλλὰ ἐξ ὧν

τὸ χαλεπὸν
κακὸν οὐράδιον.

ὁίμαι ἔφην ὦ πρόταγόρα. τοῦτο λέγειν σιμωνίδην καὶ πρόδικόν τε
δὲ ἐιδέναι. ἀλλὰ παίζειν. καίσου δοκεῖ ἀπόπειρᾶσθαι. ἐφοίτα τε ὁδὶ
πρὸς σαυτοῦ λόγους πολιτεύειν. ἴσως εἰ ὁπιμενσιμωνίδης. οὐ λέγει τὸ χαλεπὸν
καὶ κόν. μέγα τὸκμήριόν ἐ αἰν ἄθιο. τὸ μεταπουπρίπιμαι. λέγει γὰρ
ὁπιθεὸς ἀνδρὸς νοσ τοῦτο ἔχοι γέρας. οὐδέπου τοῦτό γε λέγων καὶ
κόν. ἀθλον ἁμαρτάνειν. εἰ ταν τὸν ἀνθρωπίνων μόνον τοῦτο ἂν ἔχαν. καὶ τοὶ
θεῦ τοῦτο γέρας ἀπένειμε μόνοι. ἀ κόλαστον γὰρ ἂν πίνα λέγοι σιμω
νίδη ὁπρόδικος. καὶ οὐ λαμῷος κεῖνον. ἀλλά μοι δοκεῖ δαμοειδέα
σιμωνίδην ἁμαρτοῦσαι περὶ ἀσμάτων. ἐθέλω σοι φράζειν. ἐμοὶ γὰρ λαμβάνειν
μου πείραν. ὁπόσον ἔχω ὀρθῶς λέγειν τοῦτο περὶ ἐπῶν. ἐὰν δέ μου λάβῃ σοῦ ἀκού
σομαι: ὁ μὲν οὖν πρόταγόρας ἀκούσας μου ταῦτα λέγοντος. ἐφοῦ
μου λαβόμενος ὦ σώκρατες. ὁ δὲ πρόδικός τε καὶ ὁ ἱππίας. ἐκβοᾶν ἅπαν
τες καὶ οἱ ἄλλοι: φράζε τοίνυν λέγων. ἐγὼ μὲν δοκεῖ περὶ τοῦ ἀσματος
τούτου. πειράσομαι ὑμῖν διεξελθεῖν. φιλοσοφία γὰρ ἐστὶν ἁπασῶν παλαιο
τάτη τε καὶ πολλὴ τῶν ἐλλήνων. ἐν κρήτῃ τε καὶ ἐν λακεδαίμονι.
καὶ σοφιστὰὶ πλεῖστοι γίγνονται. ἐκεῖ εἰσιν. ἀλλ' ἐξαρνοῦντας καὶ σχηματίζονται
ἁμαθεῖς εἶναι ἵνα μὴ κατάδηλοι ὦσιν ὄντες σοφίᾳ τῶν ἑλλήνων
περιεισιν. ὡς ἁπάντων προταγόρας ἁλφεῖ τοὺς σοφιστάς. ἀλλὰ δοκοῦσι
τοῖς μάχεσθαι καὶ ἀρετὴν περιεῖναι. λίγυμνοι εἶμεν σφᾶν οἱ πόλ
εῖοι. πάντας τοὺτους ἀσκοῦσιν τὴν σοφίαν. μᾶλλον δὲ ἀποκρυπτόμενοι ἐκφέ
ρουσι τῶν σοφιστῶν. οἱ μὲν γὰρ τὰ τε
κατάγνωσιν. μιμούμενοι αὐτοὺς. καὶ ἵππαν τε πόλιν ἁπάντων ἐπίστασθαι. καὶ
φιλόνικοι πάντων εἰσὶ καὶ πρᾶγμα ἂν ἁπλῶς ἐπὶ φορὰν ποιοῦσιν. ὥστε μήτε τοῖς κρά
τοῦσιν τῶν ἑλλήνων τοῖς λακεδαιμονίοις. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι.
ἐπεὶ λόγων πολλῶν πάντων ἀπείρως τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς συμβέβηκεν σοφι
στάς. καὶ εἰς μὲν ἄχθονται λανθάνειν ἐμπιμπλάμενοι. ἐκβολαισίας ποιού
μενοι. τῶν τε λακωνίζοντων τοῦτον καὶ ἐάν τις ἄλλος ἐκβάσσων ἐπὶ
τοῦ μιμεῖσθαι. συμπίνοντας τοῖς σοφισταῖς. λανθάνοντες τοῦτο ξύ
μπαν. καὶ αὐτοὶ οὐδέν ἐθέλουσι τοῖνυν τοῖς ἄλλοις ἐπιτέλειν ἐκ
βάν. ὡς πᾶσιν οὖν δὲ κρήτας ἵνα μὴ αὐτὸ μανθάνωσιν αὐτοὶ δηλοῦ
σκοντες. εἰσὶ δὲ ἐν ταύταις πόλεσιν. οὐ μόνον ἀνδρῶν ἀλλὰ

παιδεύσει μέν φρονοῦντος. ἀλλὰ καὶ μανικός· μοιλυτὸ δ' ἂν ὅτι φοβοῦνται
ἀλήθειαν φασι. καὶ λακεδαιμόνιοι πρὸς φιλοσοφίαν καὶ λόγους ἀφιᾶσαι
πάσας δυνῶνται, ὧδε· εἰ μὲν ἐθέλει τις λακεδαιμονίων τοῖς φαύλοις
τοῖς σώφροσι ἔσεσθαι· τὰ μὲν πολλὰ ὧν τοῖς λόγοις εὑρήσει αὐτὸν
τὸν φαῦλον τὸν φαινόμενον· ἴσως καὶ οὗ που ἂν τύχῃ τῶν λεγομένων· ὧν ἕνα λῆ-
ρημα ἄξιον λόγου· μικρὰ καὶ σωφρονοῦντα μέν· οὐ πάνυ δεινὸς ἂν κομπάσῃ·
ὡς δὲ φαίνεσθαι τὸν πρόσθεν λεγόμενον· παιδὸς μηδὲν ἀβελτίω· τοῦτο
οὖν αὐτό· καὶ τῶν μὲν εἰσιν· οἱ καταμανθάνουσι· καὶ τῶν παίδων· ὅτι
τὸ λακωνίζειν πολὺ μᾶλλον ἐστὶ φιλοσοφεῖν· ἢ φιλομμαστιγεῖν· εἰ
δοκεῖ ὅτι τοιαῦτα οἷόν τ' εἶναι ῥήματα φθέγεσθαι· τηλικόσδε παῖς ὢν δυ-
μένων ἐστὶν αὐτοῦ· τούτων δὲ καὶ θαλῆς ὁ μιλήσιος· καὶ πιτ τακὸς ὁ μυτιληναῖος καὶ μίας ὁ πριηνεύς· καὶ σόλων ὁ ἐμπέδροος· καὶ
κλεόβουλος ὁ λίνδιος· καὶ μύσων· ὁ χηνεύς· καὶ ὕβδομος ὁντοῦτοις
ἐλέγετο λακεδαιμόνιος χίλων· οὗτοι παῖδες ἦσαν τῶν ἐλευθέρων καὶ ὁραπαὶ
καὶ μαθηταὶ ἦσαν τῶν λακεδαιμονίων παιδείων· καὶ κατὰ μά-
θοι ἂν τις αὐτῶν τὴν σοφίαν τοιαύτην οὖσαν· ῥήματα ἀξιομνη-
θεύειν ἂν τις οὐ πόνον τὴν σοφίαν τοῖς αὐτῶν οὖσαν· ῥήματα ἀξιομνη-
μόνευτα ἑκάστοις εἰρημένα· οὗτοι κοινῇ ξυνελθόντες εἰς δελφοὺς τὸν ἀπαρ-
χὴν τὴν σοφίαν ἀνέθεσαν τοῖς ἀπόλλωνι· ἣν τὸν νεὼν τὸν ἐν δελ-
φοῖς πρὸς ταῖς θύραις τοῖς αὐτῶν ὄνομα· γνῶθι σαυτόν·
καὶ μηδὲν ἄγαν· τοῦδὲ ἕνεκα καὶ ταῦτα λέγω· ὅτι οὗτος ὁ τρόπος
ἦν τῶν παλαιῶν τὴν φιλοσοφίαν πραγματείαν τὸ λακωνικὴ·
καὶ δὴ καὶ τοῦ πιτ τακοῦ ἓν δίαν· περιέφερετο τοῦτο τὸ ῥῆμα· ἓν
μα ζόμενον ὑπὸ τῶν σοφῶν· τὸ χαλεπὸν καλὸν ἐνεμέμαν· ὁ οὕτω
σι μὲν νῦν δηλοῦται τὸ φιλότιμον ὂν τοῖς σοφίαν· ἔρων· ὅτι εἰ καθ-
λοι τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἂν ἕν δοκιμῶνται ἀληθῆ· καὶ ἐπεὶ
μένοις τὸ αὐτοῦ· αὐτὸ ἓν δοκιμήσῃ· τοῖς πότε ἄριστον· ἴσως τοῦτο
οὖν τὸ ῥῆμα· καὶ τούτου δὲ ἕνεκα τούτοις ἔοικεν ἀκολουθοῦσαν
αὐτὸ· ἅπαν τὸ ἄσημα τοιοῦτοι ἦσαν φαίνεται ἔοικε τοῦ
μεθαδὲ αὐτὸ κοινῇ ἅπαντες· εἰ ἄρα φύσει ἀληθῆ ἔστιν· ἐν
θυμὸν γὰρ τὸ πρῶτον τοῦ ἀσήματος μαντικὸν ἂν φαίη· εἶναι
λόμενος λέγειν· ὅτι ἄρα φανθὸν γενέσθαι χαλεπόν· ἴσως τα

ἔστ ἐσοφ

ὀρεκαλλτομὲν. τοῦτο γὰρ οὐδὲ πρὸς ὄμαλόν φαίνεται ὁμοίως
οθαι. δὰν μὴ τις ὑπολάβῃ πρὸς τὸ τοῦπιτ τα κοῦ ῥῆμα ὡς ὡσὸρ
θρίζον τα λάφαν τὸν σιμοῦ μὴν. λάφον τοσ τοῦπιτ τα κοῦ ὁτι
χαλκοῦν ὄθλον ἔμμεναι. ἀμφισυλλογοῦ τα ι πάρ. ὁτι οὐ κάλ
λαὶ γονέσθαι μὲν χαλκοῦν ἄν δρα φανθόν ἐστιν ὡς πιτ τα κὸ.
ὡσ αὐληθὲσ οὐ καλληθέα φανθόν. οὐ κ ἐστι τοῦτο. λάφα τὼν αὐλη
θέων. ὡσ ἄρα οὐν τοῦν τινῶν τῶν μὲν ὡσ αὐληθὲσ φανθόν. τῶν
δὲ φανθὸν μὲν. οὐ μέντοι αὐληθὲσ. ὃν ὧν θ μὲν γὰρ τοῦτό γε φανήη
ἂν. καὶ οὐσι μοῦ δοκ. ἀλλ' ὑπερμεγεθὲς εἶναι ὃν τοῖσ ἀσώμασι
τὸ αὐληθέσ. οὐ τωσὶ πωσ ὑπερπόν τα τὸ τοῦπιτ τα κοῦ. ὡς ὡσὸρ
ἂν ᾖ φάην μὲν αὐτὸν λάφον τα τοῦ πιτ τα κὸν. ὡς σιμοῦ δλων αὐτοκρι
νόμενον. εἰ τοῦν τα ὧν ἄν θρωποι. χαλκοῦν ὄθλον ὠνόμασται. τοῦ
δὲ αὐτοκρινόμενον. ὅτι ὧν πιτ τα κὲ οὐ καλληθὴ λάφασ. οὐ γὰρ
εἶναι. ἀλλὰ γονέσθαι μὲν ἐστιν ἄν δρα φανθόν. χθρσὸτθ καὶ πο
σὶ καὶ πόσοι πεπαίγασμον ἂν αὐτόνου πεγμένον. χαλκοῦν αὐλαθέσσ.
οὐ τωφαίνεται τὸ πρὸσλόγον. τὸ μὲν, ὠνομασμένον καὶ τὸ
αὐλαθέσσ ὁρθῶσ ὠνόμασται κείμενον. καὶ ταὐτὸν τα πάντα
τοῦτο μαρτυρεῖ. ὅτι οὐ τωσὶ εἴρηται. πολλὰ μὲν γὰρ ἐστι καὶ
περὶ ἐκάστου τῶν ὑπὸ τοῦ σώματοσ εἰρημένων ἀποδέξαι. ὡσ
ὧν οὐδοί λ τα φανῆ γὰρ χαρίεν τωσ καὶ μεμελημένωσ ἔχα.
ἀλλὰ μακρὸν ἂν εἴη λόγον. οὕτω δηλοῦν. ἀλλὰ τὸν τύπον
αὐτοῦ τὸν ὅλον διεξελθόντα. καὶ τὴν ὑπόληψιν. ὅτι παντὸσ
μᾶλλον δλ φχόμενον τοῦ σωτ τα κφ ὀυρήματοσ διὰ παντὸσ
τοῦ σώματοσ. λάφα γὰρ ἔτα τοῦτο ὁλίγα δηλοῦν. ὡσ αὐλάφροι
λόγον. ὅτι γονέσθαι μὲν ἂν δρα φανθόν. χαλκοῦν αὐλαθέσσ.
οἷον τε μέντοι. ὃν ἔνι χρόνον τινά. γονόμενον δὲ διαμένειν
ὃν ταύτην τὴν ἕξιν. καὶ εἶναι ἂν δρα φανθὸν ὡσ οὐ λάφασ ὡ
πτα κὲ. ἀλλ' ὡσαύτωσ καὶ οὐ κάνθρωπον. ἀλλὰ θεὸσ ἂν
μόνοσ τοῦτο ἔχοι τὸ γόρασ. ἂν δρα δὲ οὐκέτι μὴ οὐ κακὸν
ὄμμεναι. ὃν ἂν ἀμήχανοσ συμφορὰ καθόλου. τίνα οὖν ἀμή
χανοσ συμφορὰ καθαιρεῖ. ὃν πλοίου ἀρχήν. μᾶλλον ὅπου τὸν

λάφοσ μικρὸσ ὢν ἐστιν ἐλάφου μικροῦ

ἰ διώτ των. ὁ μὲν γὰρ ἰ διώτης. αἱ ϕ καθήριται. ὃ ἀνδρεῖον οὐ τὸν κεί
μενόν τιν ἀν καταιαλοι. ἀλλ ἀ τὸν μὲν ἐ ανδ τα. πο τὲ καταιαί
λοι ἀν τιν. ὃ ἀν δ κείμενον ποιῆσαι. τὸν δὲ κείμενον. οὗ, οὕτω καὶ τὸν
δυμή χανον ὄν τα. πο τὲ ἀμή χανος ἀν συμφορὰ καθ ὅλοι. τὸν δὲ
αἱ ϕ ἀμή χανον ὄν τα, οὔ. καὶ τὸν κυβερνή τιν μέ γας χείμων
ἐπι πεσών. ἀμή χανον ἂν ποιήσειεν. καὶ γεωργόν. χαλεπὸν ἡ ὥρου
ἐπιβλαθοῦσαν. ἀμή χανον ἂν θείη. καὶ ἰ ατρόν. παντὰ ταὐτα.
τὸ μὲν γὰρ ἐ θλῶν. ϕ θορεῖ καλ ὃν γνώμενον. ὃ ἀνδρ καὶ παρ ἄλλου
τοιοῦτου μαρτυρεῖται. ἐ ποίησεν. αὐτὰρ ἀν ὴρ ϕαῦλος. πότε
μὲν καλὸς. ἄλλοτε δ' ἐσθλός. τοὶ δὲ κακοί. οὐ κ ϕ θορεῖ γνώμενος.
ἀλλ' αἱ ϕ εἶναι ἀνάγκη. ὃ ἀν τὸν μὲν δυμή χανον καὶ σοφὸν καὶ
ϕαῦλον. ἐπεὶ δ' ἂν ἀμή χανος συμφορὰ καθ ὅλη. οὐ κέτι μοῦ
κακὸν ὄμμε μαι. οὐ δὲ ϕιλιστὸ πιτ ταὶ κέ. χαλεπὸν ἐθλὸν ὄμμε
ναι. τὸ δὲ ἐ πι. γνώ σεται μὲν χαλεπὸν λῶ αυτὸν δὲ. ἐθλόν. ὄμ
με ναι δὲ ἀ λῶ αυτον. πρᾶξαι μὲν γὰρ οὔ. παῦ ἀν ὴρ ϕαῦλος.
κακὸν δὲ. ϝ καλὸς. τί ὅτω εἰ σι γράμ ματ ἀ ϕαῦλ πράξι ἐσιν.
καὶ τί ὅ ἀν δρα ϕαῦλον. τοῖ εἰ εἰσι γράμ ματα. μᾶλλον ὅ τι λί τοῦ
τον μᾶλλ ἐθλιος. τί δὲ δυ πραμί α, ϕαῦλον ἰ ατρὸν τοι ϕ. μᾶ
λλον ὅ τι λί τοῦ καμ μόν των τι ὃ θρα πᾶ ας μᾶλ λ ἐθλιος. κακὸν
δὲ. καλὸς. τί οὖν ἂν κακὸς ἰ ατρὸς γνοί ατο. μᾶλλον ὅ τι
οἷ μὲν γὰρ χαλ πρᾶ τον ἰ ατροὶ εἶναι. ἐοῖ κ ταὶ ϕαῦλοι ἰ ατροί.
οὗτος γὰρ ἂν καὶ κακὸς γνοί ατο. ἡμεῖς δὲ οἱ ἰ ατρικὸν ἰ διώ
τας. οὐ καί ποτε γνοί μεθα καλὸς πράξαι τὸ. οὔτε ἰ ατροὶ
οὔτε τέ κτονες. οὔτε ἄλλο οὐδὲν τῶν τοιούτων. ὅ ὅτι δὲ
μὴ ἰ ατρὸς ἂν γνοί ατο κακὸς πράξας. μᾶλλον ὅ τι οὐ δὲ κακὸς
ἰ ατρός. οὕτω καὶ ὁ μὲν ϕαῦλος ἀνήρ. γνοί το ἂν ποτὲ καὶ κακός.
ἢ ἰ ποχρεόμου. ἢ ἰ ποπόνου. ἢ ἰ πομόσου. ἢ ἰ πο ἄλλου τινὸς
τοιούτου πράγματος. αὕτη γὰρ μόνη ἐ στὶ κακὴ πρᾶξις. ἐοῖ κ' ἀνήρ
ϕαῦλος θρι θήναι. ὁ δὲ κακὸς ἀνήρ. οὐ καί ποτε γνοί το κακός.
ἐστὶ γὰρ αἱ ϕ. ἀλλ' ἐ μοὶ ϕ κακὸς γνώ σεσθαι. δὴ αὐτὸν πρότερον
ϕαῦλον γνώ σεσθαι. ὃ ὅτε καὶ τοῦτο τοῦ ἀ σώματος. πρὸς τοῦτο ἥκ

ὅτι εἶναι μὴ ἀγαθὸν. οὐχοῖόν τε διαπλοῦν τὰ φαῦλον γενέσθαι δὲ φαῦλον. οἷόν τε. καὶ κακόν γε τὸν αὐτὸν τοῦτον. ὥστε ὠφέλιμον δὲ καὶ ἀρίστοις εἶναι οὐκ ἂν οἱ θεοὶ φιλοῖεν. ταῦτά τε οὖν ἅπαντα. πρὸς τὴν πίστα κόνεις ἀπείληται. καὶ τὰ ὧν ὄντα γε τοῦ ἀσώματος. ἔτι μᾶλλον δῆλοι. φησὶ γάρ. τὸν μὲν ἔγκρυπτόμενον τὸ μὴ γενέσθαι δυνατὸν ἀθάνατον. κόσμον εἶναι πρᾶγμα κτὸν ἁπλοῦν μοίραν αἰῶνος μᾶλλον ἅπαντα αἰῶνα δυνατὸν ὄντα καρπὸν ἀμύμενα χθονός. ὥστε ἐμὲν ἐργάζεσθαι φησίν. οὕτως οὐδὲν ἀπολοῦνται τοῦ ἀσώματος. ὥσπερ ἔχεται τοῖς πίστα κόνεσι μᾶλλον. ὥσαύτως δὲ ὥσπερ μὴ μὲν καὶ φιλεῖσθαι. ὅσον τὸ ἐργάζεσθαι δὲ ἀγαθόν. ἀνάγκη δὲ οὐ δὲ θεοὶ μάχονται. καὶ τοῦτ' ἔστι. πρὸς τὸ αὐτὸ τοῦτ' εἰρημένον. οὐ γὰρ οὕτως σπαίδυστος ὢν σιμωρίδης. ὃ ἀθ τούτοις φάναι ὥσαν εἶν. ὃς ἂν ἐκὼν μηδὲν κακὸν ποιῇ. ὡς ὄντος τοῦ ἀντιπόνου οἱ ἑκόντες καλοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ γὰρ σχεδόν τι οἶμαι τοῦτο. ὅτι οὐ δεῖσι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν. λέγεται οὐδέν' ἀνόητον. ἑκόντα ἐξαμαρτάνειν. οὐδὲ αἰσχρά τε καὶ κακά. ἑκόντα ἐργάζεσθαι. ἀλλ' ἕκοντας εἶναι. ὅτι πάντες οἱ τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ κακὰ ποιοῦντες. ἄκοντες ποιοῦσι. καὶ δὴ καὶ ὁ σιμωρίδης. οὐχὸς ἂν μὴ κακὰ ποιῇ ἑκών. τοῦτον φησὶν ὥσαν μέσον εἶναι. ἀλλὰ περὶ ἑαυτοῦ λέγει τοῦτο. τὸ ἑκών. λέγει γὰρ ἂν δρᾶν καλὸν κἀγαθόν. πολλάκις αὐτὸν ὥσαν κἀκάζειν. φίλον τινὶ γίγνεσθαι. καὶ ὥσαν μάθημα. φιλεῖν καὶ ὥσαν μφ. οἷον ἂν δρὶ πολλάκις σιμωλίναν. μητέρα λὶ πατέρα ἀλλόκοτον. λὶ παιρίδα λὶ ἄλλό τι τῶν τοιούτων. τοιὸ μὲν οὖν πονηροὶ ὅταν τοιοῦτόν τι αὐτοῖσι σιμωλὶ ὦ πρὸς ἀσωμένους ὁρᾶν καὶ τρέφειν τοὺς δεικύνας. καὶ καθηγρεῖν τὴν πονηρίαν τῶν γενέσθαι λὶ παιρίδος. ἵνα αὐτοῖσι ἀμέλουσι μ αὐτῶν. μὴ ἕκαλοῦσι νοὶ ἀμοὶ. μὴ δόνει δίζοσθαι ὅτι ἀμελοῦσιν. ὃ ἀθ ἔτι μᾶλλον τρέπει τὸ αὐτοὶ. καὶ ἐχθρὸν ἑκουσίου. πρὸς τοῖς ἀμάρτημα προστίθεσθαι. τοιὸ δ' ἀγαθοῖσι ὥσαν κρύπτεσθαί τε καὶ ὥσαν εἶν ἂν ἀκάζεσθαι. καὶ ἄν τι ὀρθοῦσθαι τοῖσι γνώμοις. λὶ πατρίδι ἀδικηθέν τε. αὐτοῖ ἑαυτοὶ παραμυθεῖσθαι καὶ διαλλάττεσθαι πρὸς ἂν ἀκάζοντας ἑαυτοὶ φιλεῖν τοὶ ἑαυτοῦ καὶ ὥσαν εἶν. πολλάκις

(H) ὅπ' ἀκόνεσι τὰ ἀμάρτημα τὰ

δὲ οἱ μαὶ καὶ οἱ μοι μί δηο ὶ μ ἡ σαντο καὶ αὐτοὶ· ἰὶ τέ αρ μον· ἰὶ ἀλλοί τινα
τῶν τοιούτων ἔωα μ ἄωα ι καὶ ἥ κο μαῖσα ι. οὐ χὶ κοὶ μ. ἀλλ ἀὶ ἀρ ᾳ κα ιο ὁ
μ ε μ ρο ι. ταὐτα δὴ ι καὶ τοῖ πιτ τα κοὶ λ ᾳ ει· ὁ τι ἥ φ ὁ ὅ πι τ τα ι κ ε. οὐ
δια ταὐ τά σε ἥ φ ὁ τι εἰ μὶ φι λό το μο ι· ἔω ει ἐ μοι γ ε ὄ ᾳ ρ κει· οὐ ἄρ μὴ
κα κοῦ ἰὶ· μὴ δ' ἄ ι γα ρ ἀ πα ί λα μ ο ι· εἰ δ' ὅ μ γ ε ὁ μὶ σει πό λιν δ' ἴ κα ι ἰ μὶ ν
ἀ ρ ἡ ρ· οὐ μὴ ν ἥ φ ὸ μο μὶ σο μαι· οὐ γ ὰ ρ εἰ μι φι λό μο ι μο ι· τῶν γ ὰ ρ ἰὶ λι θι
ω ρ ὰ πεί ρ ω μ γ ὲ ρ ε θ λα· ὡ ἄ εἴ τι ς χαί ρ ει ἥ φ ω μι ὅ ω π λ ω θ ἡ ἢ ἀ ν ὁ κεί ν ῳ
μ ω μ φό μ ο ι ι· ὡ αὶ τα ι τοι καλ α τοῖ σι τὰ ι σχ ρὰ μὶ μέ μ κ ται· οὐ τοῦ το
λέ γ ει ὡ ὥ ω ρ ᾳ ἀ ν ἐ ὶ λ ᾳ φ ω· ὡ αὶ τα ι τοι λ ευ κὰ οἷ σ μ ὶ λ ᾳ φ α μ ὶ μ ω μ έ μ κ ται·
γ ὶ λοῖ σ ν μ ὰ ρ ἂ ν εἴ η ὡ ω λ α χὶ ι· ἀ λλ' ὅ τι αὐ τὸ ὲ ι ι καὶ τα ὶ λ ε θ ε α ἀ πο δέ χ τα ι
ὥ α ε μὴ ἥ φ ει μ· καὶ οὐ ζ ι ἢ τὸ ὄ φ ι ἢ ω αν ἀ μ ε ω μ ο μ ᾳ ρ ω ν. ε ὑ ρ ι ε δ ι ο ὅ σ ι
κ ᾳ ρ π ὸ ν ἀ μ ύ μ ε θ α χ θ ο ν ὸ ς· ὡ ᾳ θ ὶ μὶ ν ε ὑ ρ ὼ ν ἀ π ο μ β ο λέ ω ὥ α ε
τ ο ύ τ ο υ γ ὸ ρ ὄ κ α. οὐ δ ὲ ρ α ἔ ω α ν μ ὸ ν ο μ α ι· ἀ λλ' ἄ μ ο ι ὄ ζ ᾳ ρ κ ει ἀ ν ἰὶ μ ὸ ς
καὶ μη δὲν κα κὸν τοι ὶ· ὡ ὸ ς ἥ φ ὼ ω αὶ τα ο φ ι λ ὸ ω καὶ ἔ ω α μ ὶ μ η μ· καὶ
τὶ ἥ φ ω μὶ ὅ ρ τα ὐ θ α κ έ χ ε ι τ α τὶ τῶν μ ω π ὶ λ ι ν α ἰ ω ν, ὡ ὸ ς π ρ ὸ ὃ π ι τ
τα κὸν λ έ γ ω μ. τὸ π α ὶ τα ο δ ὲ ἔ ω ο ρ μὶ μ καὶ φ ι λ ὸ ω ὄ κ ὸ ν· ὅ ν τα ὐ θ α
δ ὲ ἴ ο ρ ν τοὶ ὄ κ ὸ ν· δ ι α λ α μ ε ὶ μ λ έ γ ε ι ν τα ν· ὅ ὅ τι ὃ ο ρ δ ε ι μὶ δὴ ν ἀ ι χ ε ὸ ν·
ἀ ὶ κ ο ν δ ὲ α ὶ μ ὸ ν ὐ ὸ ἥ φ ὼ ἔ ω α μ ὼ καὶ φ ι λ ὼ· σὺ ὀ ὐ ὼ καὶ ε ἰ μ ὲ ἔ ω ο ν ὄ λ φ ο
ἔ ω ει κὶ καὶ ἀ λ η θ ὴ ὁ π ι τ γ α κὲ· οὐ κ ἀ ρ ω ο τ ε ὅ τ ἥ φ ω μ· μ ὼ δὲ· σ φ ὁ δ ρ ᾳ
γ ὰ ρ ω ο ρ ὶ τ ὸ ρ μ ε μ ί α ω μ· ἤ δ υ δ ὸ μ ε ρ ο ς· δ ο κεῖ ο ἀ λ η θ ὶ λ έ γ ᾳ μ· δ ι α
ταὐ τά σε ἥ φ ὼ τ ἥ φ ω· ταὐ τά μοι δο κεῖ ὁ π ρ ὸ δ ι κ ε καὶ π ρ ὸ ω τα μ ὸ ρ ᾳ
λ ι ὼ δ' ἥ φ ὼ, σι μ ο μ ὶ δ η ο δ ι α μ ο ι ὁ ὐ μ ε ρ ο ς· π ὼ ο ι Η κ ὸ ρ α ι τ ο ὐ τ ο τὸ ἄ ο μ ᾳ·
καὶ ὁ ἱ π π ί α ω· ὃ ὐ μ ὲ ρ μ ο ι δο κεῖ ο ἑ ῆ ι ὁ ὼ σ ὼ Κ ρ α ν τὸ ς καὶ σὺ ω τ ρ ὶ
τοῦ ἄ ο μ α τ ο ς δ ι θ λ ι λ υ θ ὲ ρ α ι· ἑ α ι μ ὲ ρ τοι ἑ ῆ ι καὶ ἐ μ ο ὶ λ ό γ ο ς
τ ρ ὶ ἀ ὐ τ ο ῦ ὃ ὐ ἔ χ ω ρ· ὃ ν ι μ ὴ μ ὼ ι δε ί ξ ω ἀ ν μ ο ύ λ η σ θ ε· καὶ ὁ ἀ λ
Κ ι μ α ῖ ο ς· ν α ὶ ἑ ῆ ι ὼ ἱ π π ί α ι. ε ἰ ο ς ἀ ὐ θ ι ο μ ὸ ν· ν ω ῦ δὲ δ ἴ κ α ι ο μ ᾶ τ ι ν
ἀ ὶ ὼ μ ο λ ο γ ι ω ά τ τ ω ω ρ ὸ ς ἀ λ λ ή λ ω ω ρ ω τ α γ ό ρ ᾳ ο καὶ σ ω Κ ρ ά τ η σ·
ω ρ ω τ α γ ό ρ ᾳ ο μ ὲ ν· ἐ ἰ τ ί μ ο ύ λ ε τ α ι ὅ ρ ω τ α ν· ἀ π ο κ ρ ί ν ε σ θ α ι σ ω
Κ ρ ά τ τ ω· ἐ ἰ δὲ μὴ μ ο ύ λ ε σ θ α ι σ ω Κ ρ ά τ τ η ἀ π ο μ ε ί ν ε σ θ α ι· ὅ ρ ω τ α ν
τ ὸ ν ἕ τ ε ρ ο ν· καὶ ἥ φ ὼ ἐ ῖ π ο ν· ὡ ω τ ρ ὶ ω ω μὲν ἥ φ ὼ γ ε π ρ ὸ ω τα γ ό ρ ᾳ ω·
ὁ π ὸ τ ε ρ ο ν ἂ ν τοῖ ι ἡ ῖ δ ι ο ν· ἐ ἰ δὲ μ ο ύ λ ο ι τ ο ω τ ρ ὶ μὲν ἀ σ μ ᾳ ί τ ω ν τὸ

καὶ ὧν ὧν. ὅσσα μὲν· περὶ δὲ ὧν τὸ πρῶτον ἀφ' οὗ ἐλέχθησαν ἂν
πρῶτα μέρα. λέ δέ σε ἂν ὅτι τέλος ἔλθοι μὴ μᾶσσον σύγκομμος.
καὶ γὰρ δοκεῖ μοι τὸ περὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι. ὁμοιότατον ἆναι
τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων καὶ ἀφραίνων ἀνθρώπων. καὶ γὰρ
οὗτοι. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἄλλήλοις διαλέγεσθαι σωεῖσι ἕνεκα τοῦ πό
του. μὴ δὲ διὰ τῆς ὅσης αὐτῶν φωνῆς καὶ τῶν λόγων τῶν ὅσα τῶν
ὑπὸ αὐτῶν λεγόμενα. τιμίας ποιοῦσι τὰς αὐλητρίδας. πολλοῦ μὲν
σθούμενοι ἄλλοτρίας ἀνθρώπων φωνὴν τὴν τῶν αὐλῶν. καὶ διὰ τῆς ὅσης
μένων φωνῆς. ἀλλήλοις σωεῖσιν. ὅπου δὲ καλοὶ κἀγαθοὶ συμπόται
σιν ἀνθρώποι εἰσὶν. οὔ κάν ἴδοις οὔτε αὐλητρίδας. οὔτε ὀρ
χηστρίδας. οὔτε ταλτρίας. ἀλλὰ αὐτοὶ αὐτοῖς ἱκανοὶ ὄντας
σωεῖναι ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ ὅσων διῶν τούτων. διὰ τῆς αὐ
τῶν φωνῆς λέγοντας τε καὶ ἀκούοντας ἕν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως.
κἂν πάνυ πολλὰ δοκῶσι πίνειν. οὐ τοῦτο δὲ καὶ αἱ τοιαῦται συνουσίαι.
ἐὰν μετὰ λόγων ὦσιν τῶν ἀνδρῶν. οἷαί εἰσι περὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ φασὶν ἆναι.
οὐδὲν δεόντως τὰς ἀλλοτρίας φωνῆς. οὐδὲ ποιητῶν. οὐδ' οὕτως ἀπέ
ρεσθαι οἷόν τέ ἐστι. περὶ ὧν λέγουσιν. ὅσα μόνοι τε αὐτοὺς οἱ
πολλοὶ ἕν τοῖς λόγοις· οἱ μὲν, ταῦτα φασὶ τὸν ποιητὴν ποιεῖν· οἱ
δέ, περὶ πράγματος διαλεγόμενοι· ὃ οὐδὲν αὐτοὺς οἴεσθαι κωλύ
ειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τοιαῦτας συνουσίας. ἔστω χαίρειν. οὐ τοὶ
δὲ αὐτοῖς σώεσιν. διὰ τὸ αὐτῶν ἕν τοῖς ἑαυτῶν λόγοις. πείρας ἀλλή
λων λαμβάνον τὸ καὶ δύνασθαι· τοιοῦτοι οὖν τοι οὐ τοὺς μοι δοκεῖ
χρῆναι μᾶλλον μιμεῖσθαι ἐμέ τε καὶ σέ. κατὰ τὸ μόνοι τοῖς
ποιηταῖς αὐτοῖς. διὰ τὴν μοῦσαν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λόγους
ποιεῖσθαι τὴν ἀλήθειαν. καὶ ἡμῶν αὖ τὸν φέραν λαμβάνον
τας· κἂν μὲν μουλήσει ὅτι ἔρωτᾶν. ἕτοιμος εἰμί σοι παρέχειν ἀπο
κρινόμενος· ἐὰν δὲ μουλήσει σύ. ἡμεῖς παράσχε περὶ ὧν μεταξὺ
ἔσται σκέψασθαι διέξιόντε. τούτοις τέλος ἐπιθεῖναι λέγοντος
οὐκ ἔμοιγε ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἄλλα. οὐδὲν ἂν πρᾶγμα ὁ
πρῶτα μέρας. ὁ πότερα ποιητής· ἢ πότερον ὁ ἀληθὴς λόγος.
πρὸς τὸν καλλίονα λέγεται: ὁ καλλίων. δοκεῖ σοι ἔμοιγε

καλῶς πρᾶξαι ποιεῖν· οὐκ ἐθέλομεν ἕτερον διδάσκαλον μετελθεῖν
διαφθεῖραι; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ· ἀλλὰ μὴ τοι διαλεγέσθω. μὴ εἰ πρέπει ὁτιοῦν
κέρδος διαλέγεσθαι· ἵνα τοῦτο μὲν ταῦτα σωίζωμεν· σὺ κρᾶτος
δὲ ἄλλοι τοι, διαλέγεσθαι· μὴ ἄλλος ὅστις ἂν μοῦλωται. ἄλλοι: καὶ
ὁπρᾶγμα ἀνόσιον εἶναι δοκεῖ ἐμοὶ δοκεῖ. τοῦτο ἀλκιμαίδου
ταῦτα λέγοντος· καὶ τοῦ καλλίου διδομένου καὶ τῶν ἄλλων ἐχέδοκη
τῶν παρόντων μόγις πως ἔπεισε διαλέγεσθαι. καὶ δοκεῖ
μοι ὑμῖν ταῦτα: ὃς ἀποκρινόμενος: εἰ μὴ φέρε. ἆρα πρᾶγμα
νόμων· μὴ οἷόν διαλέγεσθαί μοι σὺ ἄλλο τι μοῦλόμενον. μὴ αὐτὸς
ἀπορεῖ δικάζεσθαι· ταῦτα διασκέπτεσθαι· μὴ γὰρ ἂν μοῦλε
γὰρ μὴ τὸν μικρόν· τὸ σώτε δὺ ὑμῖν χομένω. καὶ τὸ πρὸ τοῦ ὑμᾶς
λοιδορεῖν· ὑπορεῖτε γάρ που σὺ πάντα ὑμεῖς οἱ ἄνοι· πρὸς αὖ
πάντα μὲν λόγον καὶ διαμάχεσθαι· μοῦνος δέοι πρᾶγμα μὴ λοιδορεῖν.
αὖ τί καὶ περὶ ὧν βέλτιστος δέοι ξυνεῖναι καὶ μεθ' ὑμῶν σοφὸς
εἶναι τὸ δύνασθαι· ἂν τύχῃ· οἷος καὶ ὑμεῖς. ὑμῖν δὲ καὶ τούτου σοιλιδὲ
ὄντος διαλέγεσθαι μᾶλλον· μὴ ἄλλῳ τινί· μὴ μοῦλόμενος σὺ μὲν ἄλλῃ ἄλλῃ
ἐθέλειν διαλέγεσθαι καὶ περὶ τῶν ἄλλων· περὶ ὧν εἰκὸς σκοπεῖσθαι τὸν
ἐπιστήμονα καὶ περὶ ἀρετῆς· τίνα γὰρ ἄλλον μᾶλλον· σὲ δεῖ· οὗτος
ἐπιεικῆ· καὶ δὴ καὶ περὶ ἀρετῆς· τίνα γὰρ ἄλλον μᾶλλον· σὲ δεῖ· οὗτος
οὐ μόνον αὖ τοῦδε· καὶ λοῦκ ἐμαυτοῦ εἶναι· ἀλλ' ἅπασι τοῖς ἄλλοις.
ἐγὼ μὲν ἂν τοῖς μὲν ἐπιεικέσιν εἶναι· ἄλλοτε δὲ οὐ δῆτα ποιεῖν· οὐ
μὲν δὲ καὶ οὐ τοῦ ἀγαθοῦ εἶ· καὶ ἄλλοτε οἷος τῷ ποιᾶν ἀγαθόν.
καὶ οὐ τοῦ πρᾶσθαι καὶ σωτοῖ. ἀλλ' αὖ καὶ ἄλλων ταύτην τὴν
τέχνην ἀποκρυπτόμενον· οὐ γὰρ αὐθαρδὸν σεαυτὸν ὑποκη
ρυξάμενος ἦς πάντας τοὺς ἕλληνας σοφιστὴν ἐπονομάσας
σεαυτὸν ἀπέφηνας. παιδεύσεσθαι καὶ ἀρετῆς διδάσκαλον.
πρῶτος τούτου μισθὸν ἀξιοῦσαι ἁρμόττειν· πῶς οὖν οὐδὲ χρὴν
παραυτίκα λαμβάνειν τὴν τούτων σκέψιν, καὶ ὅρα ταῦ καὶ ἀρ' οἱ
μοιοῦσθαι· οὐκ ἄρ' ὅπως οὐ καὶ μὴ διὰ ταῦτα ἐκεῖνα αὖ περὶ τοῦ πρώτου
λόγου. περὶ τούτων πάλιν ἐπιστήμων ἐξ ἀρχῆς· τὰ μὲν.
ἀρ' ἀμαθεῖναι παρ' ἄλλου· τὰ δὲ, σωδιαδέχεσθαι· λῷον δὲ
ἐστὶ φύσιν τὸ ὄφελος· τὸ δὲ· σοφίαν· καὶ σωφροσύνη.

καὶ ἀνδρεῖα. καὶ δικαιοσύνη καὶ ὁσιότης· τὸ τέρμα τοῦτο τὸ ὁρισθὲν ὅρισται
ὀνόματος ἑκάστῳ πράγματι εἶναι. λέγω δὲ οἷον ἀνδρείας ὅρος τοῦτον
ὑπόκειται τις λόγος οὐσίας. καὶ πράγματος ἔχοντος τοῦ λόγου
ἕκαστον. οὐκοῦν οἷόν τε τὸ τέρμα αὐτῶν. τὸ τέρμα· ἔφη θαυμαστῶς σὺ οὐκόμενα
ματα ἑκάστῳ εἶναι· ἀλλὰ τὸ ἕκαστον λόγῳ πράγματι τοῦ ὀνόματος
τοῦτον ἑκάστῳ κεῖσθαι· πάντα δὲ ταῦτα. μόρια εἶναι ἀρετῆς· οὐχ οὕτως
τοῦ χρυσοῦ μόρια ὅμοια ἑαυτῷ ἀλλήλοις. καὶ τοῖς ὅλοις οὗ μόρια ἐστιν·
ἀλλ' ὡς τοῦ τοιοῦδε πρὸς τοιόνδε μόρια. καὶ τοῖς ὅλοις οὗ μόρια ἐστί. καὶ ἀλλή
λοις ἀνόμοια· ἢ λόγῳ ἑκάστου ἑκάστῳ ἔχοντα· ταῦτα, εἰμὶ μὲν οὐ
δοκεῖ σοι ὑπολόγου τι θέμενος· σὺ πρὸς ἀλλήλους ὡς ἔφη σὺ. οὐμφά
νει μοι. εἰ τότε λόγου σειρὰ μέμνησό μου. ταῦτα δὲ φαμὲν σοι ἔφη λέγω ὦ σώκρατες. ὅτι παντὸς παντὸς. μόρια μέν ἐστιν ἀρετῆς
καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα παραπλήσια ἀλλήλοις ἐστίν·
τὰ δὲ ἀνδρείας. πάνυ πολὺ διαφέρουσι πάντων τούτων· ὧδε δὲ μοι σκόπει·
ὅτι ἀνόσιόν τινα τοιοῦτον· καὶ ἀκόλαστον τοιοῦτον καὶ ἀμαθὲς τοιοῦτον. ἀνδρεῖον
τοιοῦτον δὲ διαφερόντως· ἔχε δὴ ἔφην ἐγώ. ἀξιοῦμεν γάρ τοι ἑκάστου
σθαι ὀλίγου· τέρμα τοῦτο ἀνδρείου θαρραλέου λέγειν. δὴ ἄλλο τι·
καὶ ἴσασιν ἔφη ἐγώ οἱ πολλοὶ φοβοῦνται ἴσως· φόβῳ ἐλπίδι τῶν
ἀρετῶν καλόν τι φόβος εἶναι· καὶ ὡς καλοῦ ὄντος τοιούτου οὐ δηλοῦ
σθαι καλὸν σαυτὸν παρέχειν; καὶ λίαν μὲν οὖν ἔφη εἰ μὴ μανόμαι γε·
τέρμα οὖν λέγω· τὸ μέν τι αὐτοῦ εἰ χρὴ τὸ δεῖ καλῶ· τὸ ὅλον
καλόν· ὅλον δὲ καλὸν ὡς οἷόν τε μάλιστα· οἶσθα οὖν τίνας ἐστὶ τὰ
φρέατα κολυμβῶντες θαρραλέους; φημί, ὅτι οἱ κολυμβηταί· τέρμα
δέ τι ζητεῖς αὐτῶν. τὸ δ' ἄλλο τι· ὅτι ἐν αὐτοῖς· τίνας δὲ ἀπὸ τῶν
ἵππων πολεμίους θαρραλέους εἶναι· τέρμα οἱ ἱππικοί. τὸ οἱ ἄφιπποι· οἱ ἱπ
πικοί· τίνας δὲ πολίτας ἔχοντας· οἱ πολίται εἰσὶ κοί. τὸ οἱ μή· οἱ πολί
ται εἰσὶ κοί· καὶ τἄλλα πάντα εἰ τοῦτο ζητεῖς ἔφη· οἱ ἐν ταῖς μάχαις
τῶν μὴ ἐν ταύταις θαρραλέοι τέροι εἰσί· καὶ αὖ τοὶ ἐν τῶν ἐφ
δάμασιν ἔφην· τὸ πρῶτον ἐρωτᾷς· τὸ δὴ δέ τινας ἐν ὁδοῖς ἔφην πάν
τῶν τοιούτων ἐν ταῖς ναυσὶν οὕτως θαρραλέους τὰς δὲ πρὸς ἕκαστον

* ὅτι φοβοῦ λη θῆ λέγω ὑμῖν ὅσο
ι πολλοὶ τ ἐν ταῖς ἀνδρικοὶ τούτου
μὲν οὖν τοῦ.

÷ ἐν παντὶ ὀρθῶς

τούτων; φέρε δὴ δὲ καὶ λίαν θαρραλέους τοὺς οὐκ ὠνομασμένους οὗτοι. καὶ ἀνδρείους εἶναι φασιν· ἀνάγκη μὲν τὰς ἕξεις εἶναι ἀνδρείας· ὧν ἕνεκα οὗτοι μάλιστα νομοθετοῦσιν· ὅσον οὖν ἕξεως τοῦ ἀνδρείου· οὐκ ἔστι τοὺς θαρραλέους εἶναι· καὶ μὴν φέρε· οὐκοῦν οὗτοι γε δὴ οἱ οὕτω θαρραλέοι οὐκ εἰσὶν ἀνδρεῖοι· ἀλλὰ μανόμενοι φαίνονται· καὶ ὅσῳ οἱ σοφώτατοι οὗτοι· καὶ θαρραλεώτατοί εἰσι· θαρραλεώτατοι δὲ οὐκ εἰσὶν ἀνδρειότατοι καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον· ἡ σοφία ἂν ἀνδρεία εἴη· οὐκ ἄλλως ἔφη μὴ μανθάνειν σε ὦ Κρατύλε· ἀλλ' ὁρᾷς τε καὶ ἀποκρινόμενος· φράζε δὴ πῶς οἱ ἀνδρεῖοι θαρραλέοι εἰσίν· ὁμολογοῦμεν· ἦ δ' ὅς· εἰ δὲ καὶ οἱ θαρραλέοι ἀνδρεῖοι· οὐκέτι πρὸς τοῦτο· τοὺς δὲ ἀνδρείους ὡς οὐ θαρραλέους εἶναι· τοῦτο οὐχ ὁμολογήσομεν οὐδ' ἂν δείξαι ὡς οὐκ ὀρθῶς ὁμολογοῦμεν· ἴσως τοίνυν τοὺς ἀνδρείους λέγομεν· αὐτοὺς δὴ τοὺς θαρραλέους τε καὶ ἀνδρείους· ἢ τοὺς μὲν ἀνδρείους οὐ λέγομεν· τοὺς δὲ θαρραλέους μόνον· ἢ καὶ τούτους· εἰ μὴ τοὺς ἐπιστήμονας θαρραλέους λέγομεν· ἀλλὰ τοὺς ἀνδρείους· ἐπιστήμονας δὲ οὔ· ἀλλὰ τοὺς ἀνδρείους καὶ ἐπιστήμονας· ἆρ' οὖν οὐ τοῦτο ἡμῖν ἐστὶν ἡ ἀνδρεία ἐπιστήμη θαρραλέων καὶ ὑποστατικῶν; ἔοικεν· ἦ δ' ὅς· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο ἔστιν· ἐπιστήμη γὰρ ἐπιστήμης ἐστὶν ἡ ἀνδρεία· καὶ οὐ μόνον γε ἐπιστήμης· ἀλλὰ καὶ ἀνεπιστημοσύνης· καὶ ἐπιστήμης καὶ ἀνεπιστημοσύνης· ἐπιστήμης μὲν ἐπιστήμη· ἀνεπιστημοσύνης δὲ ἀνεπιστημοσύνη· ἐπιστήμης δὲ καὶ ἀνεπιστημοσύνης ἐπιστήμη· ἀνεπιστημοσύνης δὲ καὶ ἐπιστήμης

λέγεις δέ τινας ἔφη ὦ πρωταγόρα τοὺς ἀγαθοὺς τοὺς ζῳ̃ους. τοὺς δέ, καὶ κακούς; ἔφη: ἆρ' οὖν δοκεῖσοι ἂν μοι ἀγαθοὺς τοὺς ζῳ̃ους. εἰ ἀφιοῖ μὲν μόνος τε καὶ ὁ μὴ μόνος ζῴη; οὐκ ἔφη: τί δεῖ δὲ ὅσα μισοπόνηρα ταῦτα ἡγεῖσθαι; οὐκοῦν ἀφιοῖ δοκοῦσί σοι οὗτοι μετρίως ζῆν; ἔμοιγε ἔφη: τὸν μὲν ἄρα μὴ δεῖ ζῳ̃ον. ἀγαθόν. τὸν δὲ μὴ δεῖ. κακόν: εἰ πᾶσι τοῖς καλοῖς γε ἔφη ζῴη. ἢ δὲ μόνος: τί μὴ οὐ πρωταγόρα. μὴ καὶ σὺ οὐ σοφοὶ πολλοὶ ἢ δὲ ἀτ ταυ καλεῖς καλεῖ. καὶ ἀφιαρὰ ἀγαθά; φημὶ γὰρ λέγω. καθὸ μὴ δεῖ δεῖ ἐστιν. ἆρα κατα τοῦτο οὐ καγαθὰ. μὴ εἴ τι αὖ παῦ τοῦ ἀπομήσεται ἄλλο. καὶ αὖ θις αὖ τὰ ἀφιαρὰ οὐ σ αὖ τοσ οὕτοσ. οὐ καθό σον ἀφιαρὰ καλά: οὐ κοῖλα ἂν οὐ σὰ κρατῶν ἔφη ἀ πλοῦσ οὕτοσ οὐ σ ὁρῶ ταῖς. εἰ ὁμοῖ ἀπο κριτέον ἐστὶν. οὐ σὰ δὲ δεῖ τὸ ἀγα θαί ἐστιν αὖ τῳ αν τα. καὶ τὰ ἀφιαρὰ καλά. ἄλλ' ἔμοιγε δοκεῖ οὐμό γε σοφὸς τὴν μῶ ἀπόκρισιν ἐμοὶ ἀσφαλέστερον εἶναι ἀπο κρί νασθαι. ἄλλ' ἀ καὶ πρὸς παῦ τα τὸν ἄλλον μῖ ον τὸν ἐμόν: ὅτι ἔστιν μὲν ἃ τοῖς δεῖ ον. οὐκ ἔστι κἀγαθά. ἔστι δὲ ἃ οὐ καὶ ἀ τοῖς ἀφιαρῶν. οὐ κ ἔστι καλά. ἔστι δ' ἃ ἔστι καὶ τρίτον. ἃ οὐδὲ ἁβρα οὐτ' ἀγαθὰ οὐ τε κακά: τὰ δέα δὲ καλεῖς λῶν δ' ἐγώ. ὅταν τὰ δορμὸ μετέχο νται. εἴτοι ἕνεκα τοῦ τὰ δορμῆς: - σὺ γε ἔφη: τοῦτο τοίνυν λέγω. καθόσον τὰ δέα ἐστὶν εἰ οὐ καγαθά. τῶν τὰ δοκεῖν ἀυτῶν ἁβρα τοῦ. εἰ οὐ καγαθόν ἐστιν; ὦ σοφὲ οὐ λέγεις ἔφη ὃ καὶ σὺ τὸ ὦ σοκρατικόν. σκοπῶμεθα αὐτό. καὶ ἐὰν μὲν πρόσλογον δοκῇ εἶναι τὸ σκέμμα. καὶ τὸ αὐτὸ φαίνηται τὰ δὲ δοκοῦντα καὶ ἀγαθὰ. συγχωρησόμεθα. εἰ δὲ μή, τί τοῦτο τὰ δὴ ἀμφισυλλήσομεν: πότερον οὖν λῶν δ' ἐγὼ οὐ βούλει διέξιμεν σκέψασθαι. τὰ ἐγὼ διέξιμαι: δίκαιον ἔφη οὐ διέξιέναι. οὐ γὰρ καὶ καταίσχυνον τοὺλόγου: ἆρ' οὖν λῶν δ' ἐγώ. τὰ δέ τι καταβαν ὁ ἀμήνη νόησεν. ὦ σοβρεῖτε ἀνθρώπων σκοῦμεν ἕκτου εἴδους. τὰ πρὸς τὰ φαν. τὰ πρὸς ἄλλο τι τῶν τοῦ σώματος ἕξεων. ἢ λοιπὸ πρόσω πον κἀ ταῦ χείρας ἄκρας εἶναι. ἢ δή μοι ἀπο καλύτας καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὸ μεταῦ φρόνιμον. ἕνα ἐπισκέψωμαι σαφέστερον. καὶ ἐὰν τοιοῦτόν τι πρὸ φαῦ. πρὸς τὴν σκέψιν. θαρρῶμεν

ὁποῦ πρόσεχε πρὸς τὸ φαυθὸμ καὶ τὸ λὶ δὲ ὀὸ φλιο. δδόμαι τοιοῦτόμ
τι ἐφ᾽ ἁμῖν. ἴ᾽ ἀθι δὴ μοι ὦ πρωταγόρα. καὶ πότε τῆς διαμοίας λπο
κάλυτον. πρὸς ἔχεις πρὸς ἓσι ατίμητω. πότερον καὶ τοῦτό σοι δοκεῖ
ὦ ωὐρ τοῖς πολλοῖς αμοις. λὶ ἄλλος. δοκεῖ δὲ τοῖς πολλοῖς περὶ
ἓσι ατίμητος. τοιοῦτόν τι. οὐκ ἰσχυρὸν οὐδὲ λίχε μομι κὸμ οὐδὲ ἀρ
χὶ κὸμ εἶναι. οὐδὲ ὦ ωὐρ ἱτου οὐ τοῦ αὐτοῦόμ τος διαμοῶσται.
ἀλλ᾽ ἐρ ουσκο πολλάκις αμ ὦ ἓσι ατίμητος. οὐ τὼ ἓσι ατίμητω αὐ
τοῦ ἀρ χὰμ. ἀλλ᾽ ἄλλό τι. πότε μὲρ, θυμόρ. πότε δὲ, λὶ δορμώ. πότε
δὲ λύ πωλω. ὑμὶ ο τε δὲ ὑρ ὦ τω. πολλάκις δὲ. φόβορ. ἀντε χνῶς
διαμούμεθρομοι περὶ τὼ ἓσι ατίμητος. ὦ ωὐρ περὶ ἂμ δρο πόλου.
περὶ ὁλ κομεόμ λο ἀπὸ τοῦμ ἄλλωμ αὐταμ τωμ. ἆρ οὖμ καὶ σοὶ τοι
οὐτόν τι περὶ αὐτὼ δοκεῖ. λὶ κοσμόν τε εἶναι λὶ ἓσι ατίμητος. καὶ οἷομ
ἀρ χὰμ τοῦ αμ ου. καὶ ἐὰμ περ μηχόσκλιτίο ταὶ φαυθὰ καὶ τὰ
καλὰ. μὴ ἂμ κρατηθῆναι ὑπομεδρόσ. ὦ αὖ ἄλλ᾽ αὖτ ταπραῦ
τῆμ. λὶ ἂμ ἓσι ατίμητος κόλα λὶ. ἄλλ᾽ ἴ κομ λὼ εἶναι τὼ φρόμη
σιμ. ὡς λὶ φῆμ τοῖς αμ ου: ξδοκεῖ ἔφλι ὦ ωὐρ οὐ λέγειν ὦ σόκρατες.
καὶ αἰμα εἰ περ τοι ἄλλοι. ἀλ χρεῖόμ ἐ στι καὶ ἐμοὶ σοφίαμ καὶ ἓσι
ατίμητος. μὴ οὐ χὶ παῦ τοῦμ κρατίσοομ φαῦλα εἶναι. τοῦμ ἀμ θρω πῶ
ωμ πραγμάτωμ: καλῶς γε ὄφλιν φόσοι λέγομ καὶ ἀλλ᾽ λη θὴ.
ὄὶ σθα οὖμ ὅτι οἱ πολλοὶ τοῦμ ἀμ θρώ πωμ. ἐμοί τε καὶ σοὶ οὐπῶ
θον τα. ἀλλὰ πολλοὶ φασὶ μηχόσκον τα τὰ ναῦ τία. οὐκέ
θλὴμ πρᾶξ τὴμ ὄρθὸμ αὐτοῖς. ἀλλὰ ἄλλα πρᾶξ τὴμ. καὶ ὅσου
δὴ φῆ λίρόμην. ὅτι ποτε αἴτιόν ἐ στι τούτου. ὑπολὶ δομὸ φασὶμ
λὶ τοῦμ ὑ

εἰ μὴ ἐστι τοῦτο τὸ πάθημα ἡ δονὴ λύτ ταῦθαι· ἀλλ' ἀπὸ τί ποτ' ἐστί· καὶ
τί ὑμεῖς αὐτὸ φατὲ εἶναι, εἰ παῦτον ἡμῖν· τί δὲ φῶ σὺ κρατεῖς· δεῖ
ὑμᾶς σκοπεῖσθαι τὴν τῶν πολλῶν δόξαν ἀφ' ὧν· οἱ δ' ὅτι ἀληθεύουσι
τοῦτο λέγουσιν; οἴομαι ὑμῶν δ' ἐμοὶ εἶναι τοῦτο πρὸς τὸ ὀρθῶς ἡμῖν
περὶ ἁπάντων σκοπεῖσθαι πρὸς τὰ μόρια τὰ τῆς ἀρετῆς. ποῖόν ποτ' ἐστὶ
εἰ οὖν σοι δοκεῖ ὑπομένειν οἷόν ἐστιν ἡμῖν ἐμὲ ὑπολαμβάνεσθαι
ἡ οἴομαι ἂν φῶ καλῶς σε φαντάζεσθαι. ὦ σοῦ· εἰ δὲ μή σοὶ
ἐμοὶ φίλον. ὦ χαίρειν· ἀλλ' ὀρθῶς λέγει καὶ σὺ ἐμὲ
ὦ σωκράτης· σὺ λιπὸν τοίνυν ἐμοὶ φίλον ἐμοί· ἐμοὶ ἑτοίμως ἔχει.
ἐμοὶ οὖν φατὲ τοῦτο εἶναι ὃ ὑμεῖς τὸ εἶναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθόν.
ἐμοὶ μὲν γὰρ φαίνεται πρὸς αὐτοῖς ἁπλῶς· οὐκοῦν δὴ πειρασόμεθα
μὲν ὑμῖν φάναι καὶ σωκράτει φράσαι· ἀλλ' ὅτι μὲν ὦ ἄνδρες φατὲ
ὑμῖν τοῦτο νῦν μέλλειν ἔσεσθαι ἐν τοῖς δὲ οἷον τοῖς ἀκούουσι τῶν
τῶν καὶ ἀφροδισίων κρατούμενοι ἡδέως ἂν τῶν· μὴ φόβον
τις ὅτι πονηραί εἰσιν· ὅμως αὐτὰ πρᾶγμα φαίνεται· οὐκοῦν
ἐροῖμεν ἂν αὐτοῖς· φατε καὶ σὺ πάλιν· πονηρὰ δὲ αὐτὰ· πῇ
φατὲ εἶναι· σὺ τὸ ἐρον ὅτι τὴν ἡδονὴν ταύτην ἐὰν παραχρῆμα
παρέχει καὶ ἡδὺ ἐστιν ἕκαστον αὐτῶν. ἢ ὅτι εἰ αὖ μέλλον χρόνον.
νόσους τε ποιεῖ καὶ σωρίας· καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ παρα
σκευάζει· ἢ κἂν εἴ τι τούτων· εἰ σὺ τὸ μέλλον μηδὲν παρασκευ
άζει· χαίρειν δὲ μόνον ποιεῖ· ὅμως δ' ἂν κακὰ ἡμῖν· ὅτι μαθόντα
χαίρειν ποιεῖ· ἦ οὐκοῦν ἆρ' οἱ μαθόντες αὐτοῖς ὦ πρότερα
ἀλλ' ὅτι ἀποκρίνασθαι; ἢ ὅτι οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν τὴν ἡδονὴν
τὴν παραχρῆμα ὀρμασίαν κακὰ ἐστιν· ἀλλὰ δοκεῖ μέλλον
μηδὲν ὅμοιον νόσοις τε ἐξ ἄλλα; φῶμεν οἴομαι ἔφη σωκράτης.
τοῖς πολλοῖς ἂν ταῦτα ἀποκρίνασθαι· οὐκοῦν μόσοις τοιούτοις
ἀρίστοις ἢ ἐξ σωφρόσι τοιούτων· ἀρίστοις ποιεῖ· ὁμολογοῖεν ἂν
ὦ σώφρονες· σωέφη πρότερος· οὐκοῦν φαίνεται ὦ ἄνδρες
ὑμῖν ὦ σωφροσύνη φατὲ καὶ πρότερος· δοὺδὲν ἄλλο ταῦτα
κακὸν ὄντων· ἢ δ' ὅτι ἐστὶ ἀποτελευτᾷ· καὶ ἄλλων
ἡδονῶν ἀπόστερεῖ· ὁμολογοῖεν ἄν· σωδοκεῖ ἡμῖν ἀμφοῖν·

303

– οὐκοῦν πάλιν ἀν αὐτοῖς τὸ ἐναντίον ἐροίμεθα ὧν ἅμοι οἱ λέγοντες
ἂν ἀγαθὰ ἁμιαρὰ εἶναι· ἆρα οὐ ταὐτὰ οἷά δε λέγετε· οἷον τάττε νῦν
μιάσια καὶ τὰς ἀρατείας· ἢ τὰς ὑπὸ τῶν ἰατρῶν θεραπείας
τὰς δι' αὐσφόν τε καὶ τὸ μόν καὶ φάρμακείων καὶ λιμοκτονιῶν
μνημονεύεις· ὅτι ταῦτα ἀγαθὰ μέν ἐστιν· ἁμιαρὰ δὲ φαίνεται:
σωφρονεῖ· τοῦτο μοῦ κατὰ τὸ δὲ ἀγαθὰ αὖ τὰ καλῆ τε, ὅτι
ἔνι τοῖς παρασχεῖν ὀδύνας τὰς ἐχούσας παρέχει καὶ ἀλγηδόνας
ἢ ὅτι εἰς τὸν ἰατρὸν χρόνον· ἐμφαίνετε αὖ πάντα μνήμονα καὶ
εὐτεχνίαν τῶν σωμάτων· καὶ τῶν πόλεων σωτηρίαν· καὶ ἄλλων ἀρ
χὰς καὶ πλούτους φαῦλα ἂν ὡς ἐμοὶ μαι: σωφρονεῖ: ταῦτα δὲ ἀγαθὰ
ἐστὶ δ' ἄλλο τι· ἢ ὅτι εἰς ἡδονὰς ἀποτελοῦσι· καὶ λυπῶν παύλας
λαμβάνε τε καὶ ἀπορροπάς· ἢ ἑκάστου ἄλλο τέλος λέγειν· εἰς ὃ
ἀποκλέπτων τε· αὐτὰ ἀγαθὰ καλεῖτε· ἀλλ' ἡδονάς τε καὶ λύ
πας· οὐ καλῶς ἔχειν ὡς ἐμοὶ μαι: οὐ δοκοῦμοι δοκεῖ· ἔφη ὁ Πρωταγόρας:
οὐκοῦν τὴν μὲν ἡδονὴν διώκετε ὡς ἀγαθὸν οὖ· τὴν δὲ λύπην
φεύγετε· ὡς κακόν: σωφρονεῖ: τοῦτ' ἄρα ἡγεῖσθε εἶναι κακὸν τὴν
λύπην καὶ ἀγαθὸν τὴν ἡδονήν· ἐνίοτε καὶ αὐτὸ τὸ χαίρειν· τότε
λέγεται κακὸν εἶναι· ὅταν μείζονων ἡδονῶν ἀποστερῇ· ἢ
ὅσων αὐτὸ ἔχει· ἢ λύπας μείζους παρασκευάζῃ· τῶν ἐν αὐ
τοῖς ἡδονῶν· ἐνίοτε εἰ κατ' ἄλλο τι αὐτὸ τὸ χαίρειν κακὸν καλῆτε·
καὶ εἰς ἄλλο τι τέλος ἀποκλέπτον τε· ἔχοιτε ἂν καὶ ἡμῖν φράζειν.
ἀλλ' οὐχ ὧς ἔχει: οὐ δέ μοι δοκοῦσιν· ὦ Πρωταγόρας: ἀλλ' ὅτι
οὖν πάλιν καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου πεῖσθαι· ὁ αὐτὸς τρόπος· τότε
καλεῖ τὰ αὐτὸ τὸ λυπεῖσθαι φαῦλον· ὅταν ἢ μείζους λύπας
τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαλλάττῃ· ἢ μείζους ἡδονὰς τῶν
λυπῶν παρασκευάζῃ· ἐνίοτε εἰ πρὸς ἄλλο τι τέλος ἀποκλέ
πτει· ὅταν καλῆτε αὖ τὸ τὸ λυπεῖσθαι φαῦλον· ἢ πρὸς ὃ ἐγὼ
λέγω, ἔχετε ἡμῖν εἰπεῖν· ἀλλ' οὐχ ὧς ἔχει: ἀληθῆ ὦ Πρωταγόρας: ὁ Πρω
ταγόρας: πάλιν τοίνυν ἔφην ἐγώ· εἰ μὲ ἂν ἐροίσθε ὧν ἅμοι
τί ποτε οὖν ἐστὶ τὸ σκοπεῖν καὶ πολλὰ περὶ τούτου λέγειν ἐστὶ πολλαχοῦ·
συμποσιακοὶ μοι φαίνεσθε ἄνδρες· πρῶτον μὲν γὰρ οὐρανοῦ

ἀποδείξαι τί ἐστι ποτὲ τοῦτο ὃ μεῖόν ἐστι τοῦ μὴ δοκοῦντος
εἶναι· ἴσως τὰ μὲν τοιοῦτοι εἰσὶ πάσας αἱ ἀποδείξεις· ἀλλ' ὅτι καιρῷ
ἀναιρεθέσθαι δεῖ ἐστιν· εἰ μὴ ἔχει ἄλλο τι φέρειν εἶναι τὸ ἀγαθόν.
ἢ τὸ μὴ δοκοῦν· ἢ τὸ κακόν· ἢ ἄλλο τι· ἢ τὸ ἀνίαν· ἢ ἀρκεῖ
μὲν· τὸ δὲ δεῖ καταπαύειν τὸν μῖσον ἀρ' ἄλυπόν· εἰ δὲ ἀρκεῖ
καὶ μὴ ἔχει μηδὲν ἄλλο φέρειν εἶναι ἀγαθόν· ἢ κακόν· ὁμοίως
δὲ καὶ τοῦ ταπεινοῦσθαι· τὸ μεταπίπτειν οὐκοῦν· φημὶ γὰρ μὴ· τοῦτον
οὕτως ἔχοντος· γελοῖον τὸν λόγον μίμεσθαι· ὅταν λέγῃ τις
ὅτι πολλάκις· μὴ ὄντος κακοῦ τοῦ κακὸν εἶναι· ὅμοιον
γὰρ τῷ αὐτὸ τοῦτο ζητεῖν μὴ πρᾶγμα τὴν· ὑπὸ τοῦ μὴ δοκοῦν
φόβητος καὶ ἐκπλήττομαι· καὶ αὖθις οὐ λέγει ὅτι
μὴ ὄντος κακοῦ ὁ φόβος τἀγαθοῦ, πρᾶγμα τὴν οὐκέθελει· διὸ τοῦτο
παραχρῆμα μὴ δοκοῦν· ὑπὸ τούτων λύεται τὸ μέμνησο· ὃς δὲ
τοῦ τοιούτου ἐστί· Κατὰ δηλονότι τὰ μὴ δοκοῦντα
ὀνόματι χρώμεθα· ἆρα μὴ δεῖται καὶ ἀγαθοῖ καὶ κακοῖ·
καὶ καλοῖ· ἀλλ' ἴσως δὴ δύο ἐστὶ φάρμακα τούτου· δυοῖν δὲ ὀνόμασι
προσφερόμεθα· τοῖς μὲν ἀγαθοῖ καὶ κακοῖ ἴσως τὰ
αὖθις· ἢ δεῖται καὶ ἀμφοῖν· θέμενοι δὴ οὕτως· λέγομεν· ὅτι
μὴ ὄντος κακοῦ ὁ φόβος τοῦ καὶ ὅτι κακά ἐστιν· ὁμοίως αὐτὰ
τοῖς εἰ· δεῖ ὃν οὖν τις ἡμᾶς ἔρηται· διατί· ἢ τοῦ μέμνησο φή
σομεν ὑπὸ τοῦ ἐκείνους εἰρῆσθαι ἡμᾶς· ἢ μὴν δὲ ὑπὸν
ἢ δοκοῦν· οὐκέτι ἔξεστιν ἁπλῶς ἄλλο γὰρ ὄνομα μετείληφεν
ἀντὶ τοῦ ἢ δοκοῦντος τὸ ἀγαθόν· ἐκείνοις δὴ ἀποκρινόμεθα
καὶ λέγομεν· ὅτι ἢ τοῦ μέμνησο ὑπὸ τινος φησὶ· τοῦ ἀγαθοῦ
φήσομεν μὴ δίκαιον· ἀλλ' οὖν τυχὸν ὁ ἔρωμένος ἡμᾶς ὑμφιάσῃ
ὧν· γελάσεται καὶ ἐρεῖ· ἢ γελοῖον λέγεις πρᾶγμα ἃ πράττεσθαι
τὸ κακά· μὴ γὰρ οὐκοῦν ὅτι κακά ἐστιν· οὐδὲν αὐτὸν πράττε
σθαι· ἢ τοῦ μέμνησο ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀφίησι· οὐ καλὸν
ὂν τοῦτο καὶ ἔνιοι ἡμῖν τῶν ἀγαθῶν τὸ καλὸν· ἢ ἄξιον·
φήσομεν μὴ χρῆναι τοῦτο ποιεῖν· ὅτι οὐ καλὸν ἢ οὐκ ἄξιον·
οὐ γὰρ ἂν ἔξημαρτάνομεν· οὐ φαμὲν ἢ τοῦ εἶναι τὸν ἰδρῶτα

κατὰ τί δὲ φιόει ἴσως ἀμαξιαῖ ἐαι τὰ ἀγαθὰ τῶν κακῶν· λίπαρα
καὶ τῶν ἀγαθῶν· λί καπάλλότι· λὶ ὁ πᾶν τὰ μὲν μείζω τὰ δὲ σμι
κρότερα λῖι· λί πλάω· τὰ δὲ θλαπτα· λὶ οὐ χθιζομὲν εἰπάμαλλο·
λὶ τὸ ὑπὸ δλὶ λον ἀφαιφήσῃ· ὁ τι τὸ λὶτ ταῦθαι τὸ ὑπολήψεαι·
ἀμ τι θλαπτα τὸ νῶν ἀγαθῶν· μείζω κακὰ λαμβάνειν· Ταῦτα
μὲν οὖν οὕτω· μεταλάμβανομὲν δλὶ τὰ ὀνόματα πάλιν τὰ ἰδιά
τε καὶ ἀμιαρὸν· ἴσοι τοῖς αὐτοῖς τοὺτοις· καὶ λέγομεν ὁπαν ὃσ
πραάττῃ· τότε μὲν θλάβομεν· τὰ κακά· φιῶ δὲ λέγομεν τὰ
ἀμιαρά· μεμάσκομ ὁ τι ἀμιαρά ἐαιν λὶτ τὸ μέμοσ ὑπὸ τῶν
λιδέων· δλὶλον ὁ τι ἀμαξιόν ἐστιν ὁν τομμὶ καῦ· καὶ τὸ ἀλλὶ
ἀμαξία λὶ δονλὶ πρόσλυπον ἐαιν· ἀλλ' λὶ ὑπερμολλὶ ἀλλήλων
καὶ θάλλειπο· ταῦτα δέ ἐαι· μείζω τε καὶ σμικρότερα μὶ
μόμενα ἀλλήλων· καὶ πολείω καὶ θλάττω· καὶ μαλλον
καὶ λῖτ τον· Εἰ μὰρ τὸ λέγει ὁ τι ἀλλὰ τὸ λὺ διαφέρει ὡ σωκρά
κρατεῖ τὸ παρὰ χενὶ μαὶ λὶ δὺ τοῦ εἰσ τὸν λάβρον χρόνον·
καὶ λὶ δέομαι καὶ λυπηροῦ· μᾶλλον ἄλλοι τοῦ φαίνωμαὶ φόβ.
λὶ λὶ δονλὶ καὶ λύπλων· οὐ μὰρ ἐκεῖνο τὸ ἄλλοι· ἀλλ' ὁ ἀνθρ
φαυθὸσ ἢ σαφαὶ αἰρεσ σωφθείσ τὰ λὶ δέα καὶ σωφθὰσ τὰ
λυπηρὰ· καὶ τὸ φιὸ καὶ τὸ πόρρω ἀπόσας ἑαυτοῖσ ζυγοῖ· ἐφε
κτέρα πλείω ἐαιν· θαὰν μὲν μὰρ λὶ δέα πρὸσ λὶ δέα ἢ ἀπὸ
τὰ μείζω αἰφ· καὶ πολείω λη πτέα· θαὰν δὲ λυπηρὰ πρὸσ
λυπηρὰ· τὰ θλαπτα τὸ καὶ σμικρότερα· θαὰν δὲ λὶ δέα πρὸσ
λυπηρὰ· θαὰν μὲν τὰ ἀμιαρὰ ὑπερμαίλλεται ὑπὸ τῶν λιδέων·
θαὰν δὲ τὰ φιὸ ὑπὸ τὸ μ πόρρω· θαὰν τε τὰ πόρρω ὑπὸ τοῦ
φιὸ· ταύτην τὴν πρᾶξιν πρακτέον· ἐν λὶ αὖ ταὐτὸν ἐν λὶ
θαὰν δὲ τὰ λὶ δέα ὑπὸ τῶν ἀμιαρῶν· πρακτέα· μὶ πὶ ἄλλη
ἕξῃ φαίνων ἀν ταὐτὰ τὰ ὄντα· οὐ δὸ τὶ οὐ καὶ ἔχει ἐν ἀλλοσχλαν·
σωε δὸ κᾳ καὶ ἕκᾳνοι· ὁ τε δλὶ τοῦτο οὐ τωσὶ ἔχᾳ· πόλεμοι
λ πο κρίνασθαι φιόσω· φαίνεται μὴν τλὶ ὁ τει τὰ αὐτὰ μεγέθη
φιν θεν μὲν μάζω· πόρρω θεν δὲ θλάττω τλὶ οὐ· φιόσιν·
καὶ τὰ παχέα καὶ τὰ πολλὰ ὡσαύτωσ· καὶ αἱ φωναὶ ἴσαι φθόγγων

μείζονος· πόρρωθεν δὲ σμικρότεραι; φαίνεται ἄν· εἰ οὖν ἔστι τοῦτοι
μὴ νῦν τὸ ὑπάρχειν· ἔστι τοίνυν τὰ μὲν μεγαλομερῆ καὶ πράττειν
καὶ λαμβάνειν· τὰ δὲ σμικρὰ καὶ φαύλη καὶ μὴ πράττειν.
τίσιν οὖν ἡμῖν σωτηρία ἐφάμιλλος τοῦ ἡδέος· ἆρα ἡ μεθεκτικὴ τέχνη
ἢ τοῦ φαινομένου δώσομεν· ἡ αὐτὴ μὲν ἡμᾶς ἐκόλαζεν· καὶ ἐοικέναι
ἔοικε καὶ κατὰ τὸ κάκιστος μεταλαμβάνειν ταὐτὰ καὶ μεταδιδόναι
καὶ ἔστι πράξεσι καὶ ἔστι καὶ ἐν ταῖς αἱρέσεσι τῶν μεγάλων
τὸ καὶ σμικρόν· ἡ δὲ μεθεκτικὴ οὐκ ἔοικεν· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἔοικε
τοῦτο τὸ φαινόμενον· δηλώσασα δὲ τὸ ἀληθὲς· ἡ συγχέασα ἔοικε
τὴν ἔχθραν τῇ τιμῇ· μεῖζον ὄντα ἐοικότα ἀληθῆ· καὶ ἔστω σὺν ἄν τὸ μέσον·
ὃ ἂν ὁμολογῶσιν οἱ πολλοὶ πρὸς ταῦτα ἡμᾶς· τῇ μεθεκτικῇ σώζειν
αἱ τέχναι ἡμῖν ἀλλήλων· τῇ μεθεκτικῇ ὁμολογεῖ· τί δεῖ ἔστι τῆς τοῦ
περιττοῦ καὶ ἀρτίου αἱρέσεως ἡμῖν ἡ σωτηρία τοῦ μέσου· ὁπότε
τὸ πλέον ὀρθῶς δεῖ βλέπειν· καὶ ὁπότε τὸ βλάπτον· ἡ αὐτὸ πρὸς
αὐτό· ἡ τὸ ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον· ἐπεὶ ἆρα ἐστὶ πόρρω εἴη· πλὰν
ὡς ἔστι ἡμῖν τὸ μέσον· ἆρ' ἂν ἐοικυῖα εἴη· καὶ ἆρ' ἂν οὐ μεθεκτικὴ
τοῦτο· ἐοικὸς δὴ πόρρω ὑπερβολῆς τε καὶ ἔστι δείας ἐναντία τέχνη· ἐοικὸς
δὲ καὶ περὶ τοῦ τε καὶ ἀρτίου· ἆρα ἄλλη τίς ἐστιν ἀριθμητικὴ
ὁμολογεῖ ἔστι ἡμῖν οἱ ἀνθρωποικοί· ὁδὶ κωὶ ἂν καὶ τοῖς πρῶτα
ἆρα ὁμολογεῖν· ἔστι δὲ ἂν οἱ ἐοικὸς δὴ δὲ ἡδονῆς τε καὶ λύπης
ὀρθῆς τῆς αἱρετῆς ἐφάμιλλον μὲν ἡμῖν ἡ σωτηρία τοῦ μέσου οὖσα·
οὐ τὸ πλέον καὶ βλαπτόν· καὶ μεῖζον καὶ μικρόν· καὶ
πρεσβύτερον καὶ ὑστερον· ἆρα πρὸς τὸν μὲν οὐ μεθεκτικὴ φαίνεται
ὑπερβολῆς τε καὶ ἔστι δείας οὖσα καὶ ἰσότητος πρὸς ἄλληλα
ἐστίν· ἀλλ' ἀνάγκη· ἐοικὲ δὲ μεθεκτικὴ· ἆρ' ἀνάγκη δὴ ποτὲ ἔχειν
καὶ ἔστι αἱρεῖσθαι· συμβήσεται μ· ἡ τὸ μὲν τοίνυν ἔχειν καὶ ἔστι αἱρεῖσθαι
ἐστὶν ἡ αὐτὴ, ὃ νῦν διεσκεψάμεθα· ὅτι δὲ ἔστι αἱρεῖσθαι ἐστὶν
ὃ ἔστιν ὅτε ἀφελεῖ πρὸς τὴν ἀπόλειξιν· ἢ ὅτε δεῖ καὶ πρέπον τὰ
μεγάλα ἀπολείξαι· περὶ ὧν νῦν ἐστὶν ἡμῖν· νῦν δὲ, εἰ μέμνησθε
καὶ καλῶς εἶπον ἄλλοις ὁμολογοῦμεν· ἔστι αἱρεῖσθαι μηδὲν εἶναι
κρεῖττον· ἀλλὰ τοῦτο ἀεί κε αὐτὰ ὁπουοῦν ἔνι· καὶ ἡ ἡδονὴ

καὶ πᾶσιν ἄλλοις ἁπάντων· ὑμεῖς δὲ δὴ ὄφατε. τὸν Ἰδομενῆ πρὸς
Κρήτης. καὶ τοῦ εἰδότος ἄμου· ὡς δὴ δὲ ὑμῖν οὐχ ὁμολογοῦμεν
μεταπούτου ἤρεσθε λῖμας· ὃ πρῶτα νόρατε καὶ σὺ Κρατε· εἰ μὲ
ἔστι τοῦτο τὸ πάθημα Ἰδομενῆς λῖτ ταῦθαι· ἀλλὰ τί ποτ' ἔστι καὶ
τί ὑμεῖς αὐτὸ φατὲ εἶναι· φῆτε ἡμῖν· εἰ μὲν οὖν τὸ τε θυσίαι
ὑμῖν εἴπομεν ὅτι ἁμαρτία κατηγορᾶτε ἂν ἡμῶν· μὴν δὲ ἂν ὑμῶν
κατηγορᾶτε· καὶ ὑμῶν αὖ πολλὰ κατηγορήσεται· καὶ γὰρ ὑμεῖς
ὁμολογεῖ κατε· ἐστὶ ἁμαρτάνειν· ἐξαμαρτάνειν περὶ τὸν
Ἰδομενῆν αἰρεθῆναι καὶ λυπῆν· τοὺς ἐξαμαρτάνοντας· ταῦτα
ἔστιν· φανταί τε καὶ καλεῖ· καὶ οὐμόνον ἐστὶ μὲ ἁμαρτεῖν·
τὸ πρόσθεν εἶναι ὁμολογεῖ κατε ὅτι μερικὸν· Ἰδομενῆς δὲ ἐξαμαρτεῖν
μὲν ἦν πρᾶξις ἂν θυ ἐστὶ μὲ ἁμαρτεῖν· ἀπ' οὐκαὶ αὐτοῖ· ὅτι ἁμαρτεῖν
πρᾶττεται· ὃ ἀπ' οὗτ' ἔστι τὸν Ἰδομενῆν λῖτ τοῦ εἶναι· ἁμαρτεῖν
Ἰδομενῆ μεγάλη· ὃν προτέρας ὃ λεφθοῖν· ἱερεὺς εἶναι· καὶ πρὸς
δίκης καὶ ἱππίας· ὑμεῖς δὲ διὰ τὸ οἴεσθαι ἄλλο τι Ἰδομενῆν ἁμαρτεῖν
ἂν εἶναι· οὔτε αὐτοὶ οὔτε τοῖς ὑμετέροις παισὶ λαοπρεπὲς
τοῦτον διδασκάλοις τοιοῦδε τοῖς σοφισταῖς πιθέσθαι· ὡς
διδακτοὺς ὄντας· ἀλλὰ κηδόμενοι τοῦ ἀρίστου καὶ οὐδὲν
τῶν τοιούτοις· καλῶς πράττεται καὶ ἰδίαι καὶ δημοσίαι·
ταῦτα μὲν τοῖς πολλοῖς ἀπόκεκριμένοι ἂν λέγοιμεν· ὑμᾶς δὲ
μετὰ προτέρου βροτοῦ· ἱππίαν τε καὶ πρόδικον· κοινῇ
γὰρ δὴ ἔοικεν ὑμῖν ὁ λόγος· τὸ τέρμον δοκεῖ ὑμῖν ἀληθὴς φεύ
δεσθαι· ὑπερφυῶς δόλιόν ἐστιν ἀπάσιν ἀληθῆ εἶναι τὸν
μῦθον· ὁμολογᾶτε ἄρα Ἰδομενῆν μὲν ἀνδρεῖον εἶναι·
δὲ ἀριστον κακόν· τὴν δὲ προδίκου τοῦ δεσίφοιτον τοῦ ὄμ
τερον· παραιτοῦμαι· ἢ τε Ἰδομενῆς ἢ τε τέρπνον λάθος ἢ τε χα
ἢ τε ὀπόθεν ὅπως χαίρεις τὰ τοιαῦτα ὀνομάζομεν ἀσυβλη
πρόδικε· τοῦτό μοι πρὸς ὃ βούλομαι ἀπόκρινα· θυλάσσας ὁ
ὁ πρόδικος· σὺν ὁμολόγησε καὶ οἱ ἄλλοι· τί δὲ Ἰδομενῆς ἀμφ
ἔφην ἐγὼ τὸ τοιόνδε· αἱ ἐστὶ τούτου πράξασθαι ἐστὶ τοῦ ἀ
πρὸς ζῆν καὶ δέος· ἢ οὐ καλὰ καὶ ὠφέλιμοι, καὶ τὸ καλ

τρανὰ μαθόντε καὶ ὠφέλιμον; σωεδόκει: εἰ ἄρα ἐφίεται φύσις τοῦ
δικαίου τὸν ἔπαινον· οὐ δίκαιος οὔτε εἰ δοῦλος οὔτε ὁ ἄνθρωπος ἀγαθὸν
ἔσεσθαι δικαίως ἐροῦσι καὶ δικαίως. ὥστε ποιεῖται τοῦτον τὸν ὅρον τοῦ ἀγα-
θοῦ· οὐδὲ τὸ ζῆν τοῦ εἶναι ἀγαθοῦ πολὺ πρότερόν ἐστιν. ζῆν μὲν γὰρ
δεῖ κατὰ τοῦ ἄλλου τι. ζῆν σοφίαν: σωεδόκει πᾶσι: τὸδὲ
εὖ μαθεῖν. ἆρα τὸ ποιὸν δεκτέον, τὸ τὸν δικαίως ἐξαμαρτόντα κ̣ὶ
ἀδικεῖσθαι τοῦ μὴ πράγματος τοῦ πολλοῦ ἀξίους; καὶ τοῦτο
ἂν σωεδόκει: ἄλλο τί οὖν ἐφίεται φύσις. ἐοικέ γε τὰ καλὰ οὐδὲ
κατὰ τύχην· οὐδὲ ἐοικὸς ἀγαθοὺς εἶναι· οὐδὲ ἐστὶ τοῦτο ἀδύνατον
ἀνθρώπου φύσει. ἐοικὸς δὲ ἀγαθοὺς εἶναι. ἐθελήματι ἄρα ἐστὶ
ἀγαθόν· ὁ τὰγαθὸν ἄρα ἀκαθεὶ δυοῖν κακοῖν τὸ ἕτερον αἱρεῖ-
σθαι οὐδεὶς τὸ μεῖζον αἱρήσεται, ὄντος τοῦ ἑτέρου: ἀδύνατα
ἐστὶ σωεδόκει ἀπασι κἠμῖν: τί οὖν ἐφίεται φύσις καλῶς δοῦ-
ναι φόνον. καὶ ἆρα ὁ πρὸς φύσιν λέγων πρὸς δίκης ἐστὶ
κἂν τι καὶ λέγῃ κακοῦ τοῦτο. ἢ τε φόνου ἢ τοῦ δοῦναι καλῶς:
οὐκ ἀπροαιρέτου μὲν καὶ ἵππου. δοῦναι τὸ καὶ φόνος εἶναι
τοῦτο· πρὸς δίκης δὲ. δοῦναι. φόνος δοῦ: ἀλλ' οὐδὲν ἐφίεται φύσις
πρὸς δίκης διαφθορεῖ, ἀλλὰ τὸ δεῖ. εἰ ἀληθὲς τὸ ὑπὸ προσθήκη
ἢ· ἆρα τίσιν ἂν ὂν ἐθελήσοι τοῦτο ἐστὶν ἢ ἐφίεται. ἀδιδοικέν.
ξένῳ τοι καὶ μή. ἢ οὐδὲν αὐτὸν ὀκνοῦσι μὲν ὂν· ἀλλὰ
δοικέν. ὁμολόγηται λυπεῖσθαι καὶ εἶναι. ἀλλὰ δὲ λυπᾶται
καὶ. οὐδέν αὐτὸ ἐστὶ τοῦτο. οὔτε λαμπρὸν εἶναι ὀκνεῖ:
κεῖται καὶ ταῦτα πᾶσιν: οὔτοδὲ τούτων ὑποκειμένων ἐστὶν
πρὸς δίκης τε καὶ ἵππου. ἀπολογήσθω ἡμῖν πρὸς ταῦτα
ἐκ τοῦ πρόσθεν λεχθέντος. τοῦτο ὁρισθὲν ἐστὶ χρήσιμον ἐν τοῖς
ἔμπροσθεν τοῦ πᾶσι· τὸ τε μὴ μεῖζον τοσοῦτο ὂν τῶν μορίων
τοῦ ὅλου· οὐδὲν ἐφίεται εἶναι τὸ ἕτερον οἷον τὸ ἕτερον· ἢ δίχα
ἐστὶ τοῦ ὀκνεῖν ἔχειν δοκοῦσιν. ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγω· ἀλλ' ὃ
ἕτερον εἶπε· τὸ γὰρ ἕτερον ἐφίεται. τὰ μὲν τὰ τοιαῦτα ἴσως
ἐστὶ παραπλήσια ἀλλήλοις εἶναι· τὸ δὲ ὃν τοσοῦτο πολὺ
ἀφέξειν τοῦ ἄλλου· τὴν ἀρχὴν ἀφίησιν· μᾶλλον δὲ ἐφίεται

τὸ κλειρίσω. τοὶ δε· ὑμεῖς γὰρ ὦ σῶ κράτος· ἁμοῦ ἁμοσί ὦ τούτοις
μὲν ὄνταο καὶ ἀδίκω ταύτοισ· καὶ ἀκόλαστο ταύτοισ· καὶ ἄμεα
θε ταύτοισ· ἀνδρεῖο τούτοισ δέ· ὦν μοῦσι· ὅτι πολὺ διαφέρει· λὶ
ἀνδρέα τοὶ μάλλον μοῖσιν τῆσ ἀρετῆσ· καὶ φὼ ὑμεῖσ πότε πάντ
ἐθαύμασα τὼ ἀπὸ κρισιν· καὶ ἔτι μᾶλλον· ὅτε λὶ ταῦτα μεθ' ἡμῶν
διεξῆλθον· λὶ ὁμῶν δ' ὦν τοῦτον· εἰ τοὺσ ἀνδρέουσ λέγει· θαρραλέουσ·
ὁ δὲ καὶ ἴτασ γέφι· μέμνησαι λὼ δ' ἐφὼ ὦ πρωταγόρα ταῦτα
ἀπὸ κρινόμενοσ; ὡμολόγα: ἴτ' ἀλλὰ μὴ ἔφιν ἐφώ· εἰ πότ' ἦμεν ὅστις
λέγειο ἴτασ εἶναι τοὺσ ἀνδρείουσ· λὶ θαῤῥαλέοι δειλοί;: οὐ κέφη:
οὐ κοὺ θαῤῥαλέα; ναὶ λὶ δ' ὃσ: τοὺ πτερομ οἱ μὲν δειλοὶ ὅστι ταθαῤῥαλέα
λθάνοντα· οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ὅστι ταδειλά; λέγεται δὲ ὦ σῶ κράτος
οὕτωσ· ὑπὸ τοῦν ἄμων: ἀλλὰ θὴ ἔφιν φὼ λέγειο· ἀλλ' οὐ τοῦτο ὀρθῶσ·
ἀλλὰ οὐ ὅστι τί φησιν ἴτασ εἶναι τοὺσ ἀνδρείουσ· ἀρ' ὅστι τὰ δεινὰ
λὶ γινόμενα δεινὰ εἶναι, λὶ ὅστι τὰ μή: ἀλλὰ τοῦτο γέφη ἐμοὶ
οὐ δόκει τοῖσ λόγοισ· ἀσθενὲσ χθὲσ ἀρτί· ὅτι ἀδύνατον: καὶ τοῦτο
ἔφιν ἐφώ, ἀλλὰ θὲ λέγω· ὡσ εἰ τοῦτο ὀρθῶσ ἐλέγετε χθὲσ· ὅστι μὲν
ἀνδρεῖα εἶναι οὐδεὶσ ἐθέλει ἀντιλέγειν· ἀνδρεῖοι δ' οὐ πολλοὶ ἐσμὲν
ἀλλὰ δεινὰ εἶναι, λὶ ὅστι τὰ μή: ἀλλὰ τοῦτο γέφη ἐμοὶσ
οὐ δόκει τοῖσ λόγοισ· ἀσθενὲσ χθὲσ ἀρτί· ὅτι ἀδύνατον: καὶ τοῦτο
ἔφιν ἐφώ, ἀλλὰ θὲ λέγω· ὡσ εἰ τοῦτο ὀρθῶσ ἐλέγετε χθὲσ· ὅστι μὲν
ἀνδρεῖα εἶναι οὐδεὶσ ἐθέλει ἀντιλέγειν· ἀνδρεῖοι δ' οὐ πολλοὶ ἐσμὲν
ἀλλὰ δεινὰ εἶναι, λὶ ὅστι τὰ μή: ἀλλὰ τοῦτο γέφη ἐμοὶσ
οὐ δόκει τοῖσ λόγοισ· ἀσθενὲσ χθὲσ ἀρτί· ὅτι ἀδύνατον: καὶ τοῦτο
ἔφιν ἐφώ, ἀλλὰ θὲ λέγω· ὡσ εἰ τοῦτο ὀρθῶσ ἐλέγετε χθὲσ· ὅστι μὲν
ἀνδρεῖα εἶναι οὐδεὶσ ἐθέλει ἀντιλέγειν· ἀνδρεῖοι δ' οὐ πολλοὶ ἐσμὲν
ἀλλὰ δεινὰ εἶναι, λὶ ὅστι τὰ μή: ἀλλὰ τοῦτο γέφη ἐμοὶσ
οὐ δόκει τοῖσ λόγοισ· ἀσθενὲσ χθὲσ ἀρτί· ὅτι ἀδύνατον: καὶ τοῦτο
ἔφιν ἐφώ, ἀλλὰ θὲ λέγω· ὡσ εἰ τοῦτο ὀρθῶσ ἐλέγετε χθὲσ· ὅστι μὲν
ἀνδρεῖα εἶναι οὐδεὶσ ἐθέλει ἀντιλέγειν· ἀνδρεῖοι δ' οὐ πολλοὶ ἐσμὲν
ἀλλὰ δεινὰ εἶναι, λὶ ὅστι τὰ μή: ἀλλὰ τοῦτο γέφη ἐμοὶσ
οὐ δόκει τοῖσ λόγοισ· ἀσθενὲσ χθὲσ ἀρτί· ὅτι ἀδύνατον: καὶ τοῦτο
ἔφιν ἐφώ, ἀλλὰ θὲ λέγω· ὡσ εἰ τοῦτο ὀρθῶσ ἐλέγετε χθὲσ· ὅστι μὲν
ἀνδρεῖα εἶναι οὐδεὶσ ἐθέλει ἀντιλέγειν· ἀνδρεῖοι δ' οὐ πολλοὶ ἐσμὲν

ἀμείνον καὶ ἥδιον; ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἆρ' ὁμολογοῦμεν ἔφη διαφθορὰν εἶναι τῆς ὑμπροσθρομολογίας: τί δ' ἀνδρεῖος· οὐκ ἔστιτὸ καλλιόν τε καὶ ἀμεινον καὶ ἥδιον βρχται; ἀνάγκη ἔφη ὁμολογεῖν: οὐκοῦν ὅσοι ἀνδρεῖοι, καὶ σχολῆ φόβοισι φοβοῦνται ὅτ' ἂν φοβῶνται· οὐδὲ αἰσχρὰ θαρρή θαρροῦσιν; ἀλήθη ἔφη: εἰ δὲ μὴ αἰσχρὰ ἆρ' οὐ καλά; ὡμολόγει: εἰ δὲ καλὰ καὶ ἀγαθά: ναί: οὐκοῦν καὶ οἱ δειλοὶ καὶ οἱ θρασεῖς· καὶ οἱ μαινόμενοι, τοὐναντίον αἰσχροί τε φόβων φοβοῦ ται· καὶ αἰσχρὰ θαρρή θαρροῦσιν: ὡμολόγει: θαρροῦσι δὲ τοῦ ναλαὶ καὶ αἰσχρὰ δ' ἄλλό τι. ἢ δι' ἄμοιαν καὶ ἁμαθίαν: οὕτως ἔχει ἔφη: τί οὖν τοῦτο, διὸ δειλοί εἰσι καὶ οἱ δειλοί· δι' ἀμαθίαν. ἢ ἂν δρᾷ ἀν καλεῖς: δειλίαν φῶ ἔφη: δειλοῖ δὲ διὰ τὴν τῶν δειλῶν ἀμαθίαν ὑφ' ἡμῶν ὁνό μ.; σὺν ἔφη: διὰ ταύτην ἄρα τὴν ἀμαθίαν δειλοί εἰσιν: ὡμολόγει: δι' ὃ δὲ δι' ἀμαθίαν εἰσί, δειλίαν ὁμολογᾶται σὺ σύ;: σὺν ἔφη: οὐκοῦν ἢ τῶν δι' ἀμαθῶν καὶ μὴ δειλῶν ἀμαθίαν. δειλίαν ἂν εἴη: ὑπόθεσθον: ἀλλὰ μὴν ἢν δ' ἐγώ, ὃν αὖ τίον ἂν δρᾶν δειλίαν: ἔφη: οὐκοῦν ἢ τῶν δειλῶν καὶ μὴ δειλῶν σοφίαν. ὃν αὖ τίαν τὴν τοῦτον ἀμαθίαν ἐστί: καὶ ὃν ταὐθ' ἑαυτὸν ὑπόθεσθον: ἢ δὲ τούτων ἀμαθίαν. δειλίαν; σὺν μόνον ὃν ταὐθ' ἑαυτὸν ὑπόθεσθον: ἢ σοφίαν ἄρα τὸν δειλὸν ἂν δρείαν εἶναι. ὃν αὖ τίον ἂν ταὐτὸν ἀμαθίαν: οὐ κάτι ὃν ταὐθ' ἑαυτὸν ὑπόθεσθον ἢ σὺν οὐ σαν ἢ δόλησον. ἐμί μαθ': καὶ ἐγὼ εἶπον· τί δὴ οὐ προσταγόρα. οὔτε σὺ φίλος ἀνδρὸς τῷ. οὔτε λόγος φίλος αὐτοῦ: ἔφη πόρρω μὲν: ἐν ὑφ' ἓν δὲ μόνον ὑρόμενος ἔτι σθ'. ὅσοι ὡς σθαι τὸ πρῶτον ἔτι δοκοῦσιν εἶναι τίνος ὄντες· ἀμαθεῖς μὲν. ἀνδρεῖοι δὲ: φιλομεὶ κάκμοι ἔφη δοκεῖ· ὡς σὺ κρατεῖ τὸ ἐμὲ εἶναι τὸν λόγον κρείττονα· χωρίσωμαι οὖν ὅσοι καὶ λέγω· ὅτι ὑκτὸν ὡμολογημένων ἀμαθῶν εἶναι δοκεῖ εἶναι: οὔτοι ὧν δ' ἐγώ, ἀλλ' οὗ ὃν ὑκ ἂν ὑρῶ τὸν ταῦτα δι' σκέψασθαι μου λόμενος· πρὸς ποτὲ χάτὸν πρὶ τῆς ἀρετῆς· καὶ τί ποτ' ἔστιν αὐτὸ δι' ἀρετή· οἵ λων μὲν ὅτι τοῦτον θαυμαστοῦ γυμνόμενον· μαλιστα ὰν κατάδηλον γένοιτο ὃ κεῖνο· πρὶ οὖν ἐμέ τε καὶ σὺ· μακρὸν λόγον ἑκάστου λιπεῖν ἀναγκη·

φὼ μὲν λέγων. ὡς οὐ δικαίως τὴν ἀρετήν. οὐ δῶς δικαίως. καί μοι
δοκεῖ ἡ μὲν ἐν ἀρετῇ ὁδὸς πρῶτον λόγων. ὃ αὐτὸς καὶ τὴν μορφὴν τὸ
καὶ καταγέλαστον. καὶ εἰ φορμὸν λάμοι. ὥσπερ ἂν ὁ τὶ ἀστοιχεῖον.
ὡσὼ κρατῶ τὸ καὶ πρωταγόρα. σὺ μὲν λέγων ὅτι οὐ δικαίως τὴν
ἀρετὴν ὃν τοῖς ὑμπροσθεν. νῦν σὺ αὐτοῖ τὰν αὐτίαν αὐτοῦ λείπω. ἐγὼ χαρὼν
λίπος λείψαι. ὁ δὲ ἀνὰ τὰν χρήματα ἐάν μὲν ἐγὼ σὺ μὴ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ σωφροσύνῃ καὶ ἐν ἀνδρείᾳ. ὦ ἐν τρόποι μᾶλλα ἂν δικαίως φαίη
ἐν ἀρετῇ. εἰ μὲν γὰρ ἄλλό τι νῦν ἐν ἐγὼ σὺ μὴ ἐν ἀρετῇ. ὁ αὐτὸς πρῶτα
νόμων ἐκ ἀφείλαν. σὺ φῶς οὐ καὶ νῦν δικαίως. νῦν δὲ εἰ φαμὲν
ὅτι ἐγὼ σὺ μὴ ὅλον ὡς σὺ αὐτοῦ λείπω ὡσὼ κρατῶ. θαυμάσιον
ὅτι. μὴ δικαίως ὄν. πρῶτα γόρα δ' αὖ δικαίως τότε ὑποθέμενος.
νῦν τοὐναντίον ἐγὼ κὲ αὐτοῦ δόντι. ὁλίγου ἀνὰ τὸ μᾶλλον φαμὲν
αὐτὸ. ἐν ἐγὼ σὺ μὴ μόνον. καὶ οὕτως ἂν ἐν κινδυνεύοι δικαίως. ἐφὼ οὖν
ὦ πρῶτα γόρα. πανὸ τὸ παῦτα καθορῶν ἄν ὡς καίπω ταῦτα τόμβα
δεινῶς. ἀνὰ σὰν προθυμίαν ἐγὼ καταφανὲς αὐτοὺς γὰρ ἔσθαι. καὶ μοῦλοι
μὲν ἂν ταῦτα διεξελθόντας ἡμᾶς. ἐξελθεῖν καὶ ἐγὼ τὴν ἀρετὴν
ὅτι ἐστί. καὶ πάλιν ἐγὼ σκέψασθαι περὶ αὐτοῦ. ἆρα δικαίως ἐστὶν
ἢ δικαίως. μὴ πολλοὶ κινδυνεύσομεν ὅτι μὴ θεὸς ἐκεῖνος καὶ
ὑπεκέτας. ὀφείλει ἐξαπατήσας. ὃ αὐτὸς καὶ ὑπεκδιαφεύγει
λίγελη σὺ μὲν ἡμῶν. ὡς φίλος σὺ. λίγελη σὺ οὖν μοι καὶ ὑπὲρ τοῦ μύθου
ὁ προμηθεὺς μᾶλλον. τοῦ ἐγὼ μὴ θέσθαι. ὦ χρόμενος φῶ καὶ
προμηθούμενος ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐμαυτοῦ παντός. πανὸ τὰν
ταῦτα πραγματεύομαι. καὶ ἆρ' οὐκ ἐθέλοις ὑπὲρ καὶ καταρχὰς
ἄλφον. μεταισοῦ ἂν εἰ δίκαια ταῦτα διασκοπεῖν: καὶ ὁ πρῶ
τα γόρας ἐφὼ μὲν ἔφη ὡς σὺ κρατῶ. ἐγὼ νῦν σὸν τὴν προθυμίαν
ἂν καὶ τὴν διεξοδον τῶν λόγων. καὶ γὰρ οὕτω ταῦλλα οἶμαι καλῶς
κὲ εἶναι ἅπαν. φθονερόν τε εἰκὸς ἀνδρῶν. ἐγὼ καὶ πρὸς σοῦ. πρὸς
πολλοὺς δὴ εἴρηκα. ὅτι ὧν ἐν τυγχάνω. πολὺ μᾶλλον ἂν φαμὲν σὺ
τῶν μὲν τηλικούτων. καὶ ἀνδρῶν. καὶ λέγω ὅτι οὐ καὶ θαυμαστὸν
βοιμ. ἐν τῶν ἄλλων μὲν γὰρ οἱ σοφῶν ἐγὼ σοφίαν. ἐν περὶ τούτων
δὲ. εἰς αὖθις ὅταν μοῦλει. διεξειμι. νῦν δ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. ἐν τοῦναντίον τι

τρέπεσθαι: ἀλλ' ἐμὲ μὲν οὐ τοῦτο χρὴ ποιεῖν· ὅσοι δοκοῦσι καὶ γὰρ ἐμοὶ
οἱ πρόσθεν ἔφην ἔσεσθαι. παύλαν ὥραν· ἀλλὰ σὺ καλλίαν τοι καὶ λόγων πλῆθος
ὄμβρου. σαφέστερον: ταῦτ' εἰπόντος καὶ σοῦ κούσαντος
λέλειμμαι: — + + +

πρωταγόρας ἢ σοφισταί:

ΣΩ πλάτωνος τορτίδος ἢ περὶ ῥητορικῆς

ΣΩ ὦ πολέμου καὶ μάχης φαῦλοι χρῆναι ἐσμὲν σοῦ κρατοῦντος. οὐ τοῦτο μεταλαμβάνω:
ἀλλὰ τὸ λῆμμον. κατὰ πλῆθος τῆς κόμης καὶ τῶν ἔργων: καὶ μάλα μὲν οὖν σφόδρα τῆς τορτῆς. πολλοὶ γὰρ καὶ καλοί. μοι φίας ἡμῖν
ὀλίγον πρόσθεν ἐπεδείξατο: τοῦτον μέν τοι ὦ καλλίκλεις.
αἴτιος χαίρεφῶν δέ. ὃν ἐφορᾷς ἀνδρῶν καὶ σμικρῶν καὶ μάταν διατριβάς:
οὐδὲν πρᾶγμα ὦ σοκρατες. φίλος γάρ μοι ἐστι μοφίας. ὁ δὲ δεῖξαι ἡμῖν. εἰ μὴ δοκῶ. μῶν. ἐὰν δὲ μὴ οὐ λέγει.
ὦ αὖθις: τί δαί ὁ χαιρεφῶν. ἐπὶ σοκράτους ἀκούσομαι
μου; ἐπ' αὐτὸ γάρ τοῦτο παρέσμεν: οὐκοῦν ὅταν μὴ λέγῃ ἐπιθοῦ.
ἐγὼ δὲ καὶ δέομαι μοφίου καταλύειν. καὶ ἐπιδεῖξαι
ἡμῖν: ἔστω ταῦτα ὦ καλλίκλεις. ἀλλ' ἆρα ἐθέλουσιν ἡμῖν διαλεχθῆναι; πάνυ γὰρ ποθοῦμαι παρ' αὐτοῦ. τί
δῆτα ἐστὶν τὸ τέχνης τοῦ ἀνδρός. καὶ τί ἐστιν ὃ ἐπαγγέλλεται τὸ
καὶ διδάσκει. τἄλλα δὲ ἀλλ' ἐκεῖνα ἐπιδεῖξαι. ἐὰν αὖθις σοι συβουλεύω
ταῦτα ἐρωτᾶν: οὐδὲν οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν ὃ σοκράτους. καὶ
γὰρ αὐτοῖς ἐν τούτοις τοῦτ' ἐπιδεῖξαι. ὃ κελεύω μὲν δὴ
ἐρωτᾶν ὁτιτιοῦν βούλοιτο τῶν ἐνδόξων: ὃ τι δὲ αὐτὰ
ἔφη ἀποκρίνεσθαι: ἢ καλὸς λέγει ὦ χαιρεφῶν. ἔρου
αὐτόν: τί ἐρωμαι: ὅστις ἐστίν: σοφὸς λέγει: ὃ σοκράτης ἢ
ἐμέχαρ ἐάν ὑποδημάτων δημιουργὸς ἀποκρίνασθαι ἐὰν
δὲ μή που σοι. ὅτι σκυτοτόμος. ἀλλ' οὐ μανθάνω ὦ σοκράτες; μανθάνω
καὶ ἐρήσομαι. ἐπεί μοι ἀνδρία ἀληθῆ λέγα καλλικλεῖ δέ.
ὅτι ἐπαγγέλλει ἀποκρίνεσθαι ὅτι ἂν τίς σε ἐρωτᾷ;: ἀληθῆ
ὦ χαιρεφῶν. καίτοι νῦν δὲ αὐτὰ ταῦτα ἐπαγγέλλεται.

πρόχειρα ἐστὶν ἡμῖν
ἐπερωτᾶν τὰ ἐνδοξότατα
πολέμου καὶ μάχης καὶ
λαμπρὰ εἰσ: —
λῆμμα τι δ' ἂν οἶμαι τοῦτ'
ἐστὶν οὐ χί τ ὃν λόγοις ἐδο
κοῦσ· οἱ ἀνδρεῖοι ὦ παρε
σκευασμένοι ἀσ: —
αὐτὴ δὲ τὸ σχῆμα λαλοῦ
τὰ ἐστι πολὺ χεῖρον: —
πρόχειρα ἐστὶν αὐτὴ ἐστὶ τ
ἐστὶ καλοῦ τινι πρᾶγμα ἢ
λοιπὸν ἐμοὶ καὶ
τῆς τορτῆς καὶ κόμης: —
ἢ ἐμοὶ καὶ δὴ τινὲς εἰσὶν προσ-
ήκοντες καὶ φίλοι· καὶ
ταῦτ' οὖν ἐμὲ ἐκάστοτε σοκρά
τ' ἐρωτᾶν ἐπιδείξαι
ἡμῖν ὅπως τοῦ λοιποῦ ὦ
βουλοῦ· τοῦτο μὲν συνδοκεῖ
μοι ἔγωγε: σὺ προτρέπου:
οὐδὲν βραδυνοῦμεν ἐπιδιαλε
γόμενοι: —
πρόχειρα ἀπὸ τοῦ ἑτέρου
ἐστὶ τρόπου τοῦ ἀκολούθου
σ τοῦ χειρονακτικοῦ ἀμφοτέρω
ν· ὁ τρόπος ἐστὶν ἁπλοῦς
ἀρχὴ τοῦ αὐτῆς ἐστὶ τοῦ
δ' ἀλόγου προκειμένου τοῦ
πρώτου μέρους· ὁ δὲ τοῦ περὶ
τὸ ποιητικὸν σύστασιν
τῆς θεᾶς ἐστὶ χ: —
ταῦτα δὴ ἐγὼ ἐμοὶ τοῦ
τ' ἐστὶ καλλικλέους ἐστὶ τοῦτο
οἰκεῖον ἐστὶν ἐστὶ αὐτοῦ μέρ
ος ἐστὶν τυγχάνοντα: —

ὁ πού δεῖσ' ἀπὸ τῆσδε κακὸν οὐδὲν· πολλῶν μέσων· ἵν' που ἄρα
ῥᾳδίως ἀποκρίνῃ ὡρμῆσθαι· παρέστω τοίνυν παραὶ σὲ χαιρεφῶν ἑπόμενος
φωνὴ σαφῆ· νὴ δία ἀλλὰ δέ γε μοὔλει σὲ χαιρεφῶν ἐμοῦ·
ὡρμῆσθαι μὲν γὰρ καὶ ἄπειρη κέναι μοι δοκεῖ· πολλαὶ γὰρ ἄρτι
διελήλυθεν· τί δὲ σὺ πολλοῦ καὶ λιθάνου ἂν ὡρμῆσθαι ἀπο
κρίνασθαι; τί λέ τοῦτο· ἆρ' οἶσθ' ἃ λέγεις· ἴκαρος· οὐδέν· ἀλλ' ἔοικε δή·
οὐ μοὔλῃ ἀποκρίνου· ἐρώτα· ἐρωτῶ δή· εἰ τύγχανε ὡρ
μῆσθαι τὴν μέσην ἀμφοῖν τὸ τέχνησ· τὸν πρὸ αὐτοῦ
λιθόδικον· τίνα αὖ αὐτὸν ὀνομάζοιμεν δικαίως· οὐχ ὁπερ
ἐκεῖνον; πάνυ γε· ἰατρὸν ἄρα φασκοντα εἶναι· καὶ
λέγομεν ἀληθῆ; ναί· εἰ δέ γε λιθοπώλησ ἀριστοφῶν ὁ ἀλλο
φῶντος· ἦ καὶ αὐτοῦ ἐμπρόσθεν λίθους τέχνησ· τίνα αὖ
αὐτὸν ὀρθῶς ἐκαλοῦμεν; δῆλον ὅτι βωμοποιόν· μὴ δῆτα δή
τίνος τέχνησ ἴσμεν μέσην ἔτι· τίνα ἂν καλοῖμεν ὀρ
θῶς καλοῖμεν; ὃν χαιρεφῶν· πολλαὶ τέχναι ἐμπίπτουσιν ἐμπόρων
ποιοῦσιν ἐκτῶν ἐμπορίων ἐμπόρων διηρημέναι· ἐμπο
ρίαι μὲν γάρ· ποιεῖ τὸν αὐτῶν ἀνὴρ μέσην πορεύσθαι κατὰ τέ
χνην· ἀπειρίαι δὲ κατὰ τύχην· ἐκάστων δὲ τούτων μέ
ταλαμβάνουσιν ἄλλοι ἄλλων ἄλλα· τοῖν δὲ ἀρίστοιν· οἱ
ἄριστοι· ὧν καὶ ὡρμῆσθαι ἔστιν ὁδε· καὶ μετέχειν τῶν καλλίστω
τοῖν τέχνοιν· καλῶς γε ὡρμῆσθαι φαίνεται πολλοῦ πάρε
σκευάσθαι εἰς λόγους· ἀλλὰ γὰρ ὑπέσχετο χαιρεφῶν τί οὖν
ποιεῖ· τί μᾶλλον ἢ σοῦ κρατεῖ· τὸ ὀρθῶς τοῦμὸν οὐ πάνυ
μοι φαίνεται ἀποκρίνεσθαι· ἀλλ' οὐ ζητοῦλα· ὅρα οὖν·
οὐκ ἐῶ σοι μουλομένῳ ἔστιν ἀποκρίνεσθαι· ἀλλ' ἀναλύ
ωμεν δή· δῆλος γάρ μοι πολλοῦ καὶ ὃν εἴρηκεν· ὅτι τὴν
καλοῦμεν ῥητορικήν· μᾶλλον μεμελετᾶσθαι δοκεῖ διαλέγεσθαι·
τί δή σοῦ κρατεῖ· ὅτι σοῦ πολὺ ὅρα μοῦ χαιρεφῶντος
τίνος ὡρμῆσθαι τέχνης· ἐγκωμιάζοντος μὲν αὐτοῦ τὴν
τέχνην· σοῦ δὲ τίνος ἕνεκα τοῦτο· ἵνα δὲ ἀπομουλῶ κατα κρίνω·
οὐ γὰρ ἀπεκρινάμην· ἀλλ' οὐδὲν

ὃ οὗτος οὐχ ὁμολογῶ
ἀνοὺς ἔπειτ' ἐρήσθαι·
ἀλλ' ὁλονδήποτε ὡρ
μῆσθαι ἀποκρίνασθαι.

ὁ οὗτος πολὺ γνώτου
θι καλλίω· οὐ γὰρ δὴ
ἔφην μοι τὴν μεταξὺ
ἔσεσθαι μέτραν τε
χνῶν πολὺ μᾶλλον τοῦ θε
ατοῦ ἢ τοῦ ἀκροατοῦ πλῆθος ἢ
ἴλιγγος ἀκρεόπολιν·—

ἐμοὶ δοκεῖ τὸ αὐτὸ σχεδίου
τι πᾶν ταῦτα φαίνεσθαι
προσιόντα μόνον δὲ·
ὁ σκόπει τὰ παρὰ σοῦ
τοῦτο οὖν μετὰ
ἀπορίας· τέχνη τινὶ
ἄλλοι ἄλλα σοι·—

οὐ γὰρ τί ἐστιν ἡ ῥη
τορικὴ εἰ πᾶσιν
ποιόν τι ἐστίν·—

ις
αὕτη μὲν παρὰ τοῦ
πολλοῦ· ἀλλ' ἤδη
καὶ ἀληθῶς·—

ὅρα τοὐτοιποίαν τίοὐ μ' ὀρμᾶ πέχρη. ἀλλ' αὐτὸς καὶ ὀνίνασθαι δοκεῖ καλῶς
τὸν ὁρμᾶν. ὦ σώτερ τοῦτ' ἐμοὶ προσθοῦναι ὑπὲρ ἐμοῦ χαρίεν. καὶ
αὖ τοὐκαλῶς καὶ δίκαια χρῶμαι ἀπὸ κρίνω κἀμοὶ οὕτως εἰπεῖν τί
μὴ τέχρη καὶ τίνα ὁρμᾶν καλεῖν χρὴ ἡμᾶς. μᾶλλον δὲ ὅρα
μοι αὐτὸ ἡμῖν ἀπό. τίνα σε χρὴ καλῶς ὦ τίνος ἕνεκα τὴν μὲν
τέχνην: τὴν ῥητορικὴν ὦ σώκρατες: ῥήτορα ἄρα χρὴ σὸν
καλῶς: φαύλην γε ὦ σώκρατες. εἰ δὴ ὁ γε δύχομαι εἶναι ὥσ
ἔφην μέτριος. πούλει με καλῶς: ἀλλὰ πούλομαι: καλῶς δή:
οὐκοῦν καὶ ἄλλον σε φῶμεν. λυσιτελεῖν ποιεῖν; ἴσως μέντοι
μάγε δὴ ταῦτα. οὐ μόνον ὅρα δὲ ἀλλὰ καὶ ἄλλο θι: ἆρ' οὐ
ἐθελήσαις ἂν ὦ ὁρμᾶν ὦ σώτερ νῦν διαλεγόμενοι διατελέσαι
τὸν μῦθον, ὅρα τὸν δ' ἄπο κρινόμενος; τὸ δὲ μὴ κόσ τῶν λόγων
τοῦτο. οἷον καὶ πᾶλος ἤρξατο. εἷο αὖθις ἄπο θέσθαι. ἀλλ' ὅπερ
ὑπεσχήμεθ' ἐθέλω. ἀλλ' ἀθελήσων κατὰ μοῖραν. τὸ ὅρα τὸ μὲν
νῦν ἀπὸ κρίνεσθαι: εἰ σὺ μὲν ὦ σώκρατες ὅμοια ἐρεῖς τῶν ἄπο κρί
σθων. ἆρ' ἂν καὶ ἡμᾶς διαμαχεῖσθον τὸν λόγον ποιεῖσθαι. οὐμὲν
ἀλλὰ πειράσομαί γε. ὥσ διαμαχούμενος. καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο
ὄνειπον ὃν φημί. μηδὲν ἂν ἐθέλειν μαχητέροις ὁμοῦ τοῖς αὐτοῖς
ἅπαξ: τοῦτον μὲν δεῖ ὁρμᾶν καὶ μοι δοκεῖ δεῖξιν αὐτοῦ τοῦτον
ποιήσασθαι τὸν μαχόλογον. μαλακολογίαν δὲ. εἷο αὖθις: ἀλλὰ
ποιήσω. καὶ οὐ δικαίως φήσεις μαχολογώτερον ἀκούσας: φόρε
δὴ ῥητορικὸν μὲν φησὶν ἴσως τέχνην εἶναι. καὶ ποιῶσ
ἂν καὶ ἄλλον ῥήτορα. τί ῥητορικὴ πρὸς τί τῶν ὄντων τυγχά
νουσα. ὦ πρὸς Διὸς φαυλικὴ πρὸς τὸν ἴσασιν ἔργασίαν.
μὰ γᾶ: ναί: οὐκοῦν καὶ μισθωτικὴ πρὸς τὸν τοῦ μισθοῦ ποίησιν:
ναί: νὴ τὴν ἥραν ὁρμᾶν. ἆρα μάγε τὸν ἀποκρίσθον. ὅτῳ
ἀποκρίνει ὡς οἷόν τε διαμαχούμενον: φαίνῃ γὰρ οἶμαι ὦ
σώκρατες. ἴσως εἰκὸς τοῦτο ποιεῖν: βούλεσθε ἴθι δὴ μοι
ἀπόκρινον οὕτως. καὶ πρὸς τὸν ῥητορικὸν. πρὸς τί τοῦτον
τῶν ἐόντων ἴσασιν δή μοι: πρὸς λόγου: ποίου τούτου ὁρμᾶ
ἆρα οἱ δηλοῦσι τοῦ καὶ μὴν ἂν διαπόνοιεν;

* τὸ τοιῆσδε γενεῆς καὶ αἵματος δύχομαι εἶναι:

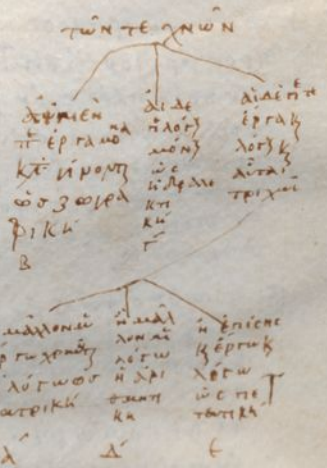
* ἰητρός τις. περὶ τίνα τῶν ὄντων ἰητρικὴ κατὰ πράγμα. ἢ ἑκάτερον ἄρα:—

ού: οὐ κάρ ὡ περὶ παντὸς γε τοιοῦ λόγου. ἡ ῥητορικὴ ἐστιν: οὐ δύναται:
ἀλλ' ὡς μὴν λέγειν γε ποιεῖ μᾶλλον αὐτούς; ναί: οὐ κοινῶς περὶ οὗ περ λέγειν
καὶ φρονεῖν; πῶς γὰρ οὔ: ἆρ' οὖν ὧν νῦν δὴ λέγομεν. ἡ ἰατρικὴ
περὶ τοῦ καμνόντος ὧν δύναται φρονεῖν καὶ λέγειν; ἀνάγκη:
καὶ ἡ ἰατρικὴ ἆρα ὅσοι κε περὶ λόγου ἐστί: ναί: ποίου γε περὶ
τὰ νοσήματα; μάλιστα: οὐκοῦν καὶ ἡ γυμναστικὴ περὶ λόγου ἐστὶ
τοιοῦ περὶ εὐεξίας τε τοῦ τῶν σωμάτων. καὶ κακοξίας: πάνυ γε: καὶ μὴν
καὶ ἄλλαι τέχναι ὧδε ἔχουσιν. οὕτως ἔχουσιν ἑκάστη αὐτῶν περὶ λόγου
ἐστὶ τούτου οἱ τυγχάνουσιν ὄντες. περὶ τὸ πρᾶγμα οὗ ἑκάστη ἐστὶν
ἡ τέχνη: φαίνεται: τί οὖν δή ποτε τοῦτο ἄλλας τέχνας. οὐ ῥητορικὴ
καὶ καλεῖ. οὐ σαφῶς περὶ λόγου. εἰ περ ταύτην ῥητορικὴν καὶ
λεῖς, ἡ ἂν ἐγὼ περὶ λόγου: ὅτι τῶν σῶν κρατεῖ τοῦ μὲν ἄλλοντε
χνῶν περὶ χειρουργίας τε καὶ τοιαύτας πράξεις ὡς ἔστιν ἁπλῶς
πᾶσαν ἐστὶν ἡ ἴσως σμικρόν. τὸν δὲ ῥητορικὸν οὐδὲν ἐστὶ τοῦτον
χειρούργημα. ἀλλ' οὐ πᾶσαν ἡ πρᾶξις καὶ ἡ κύρωσις. διαλόγου
ἐστί. διαταῦτα φῶ τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἄξιον εἶναι περὶ
λόγων. ὀρθῶς λέγεις ὡς ἔστι φημί: ἆρ' οὖν μανθάνω οἵαν αὐτὴν
βούλει καλεῖν. τάχα δὲ εἴσομαι σαφέστερον. ἀλλ' οὐ πόκρινε.
εἰ οἵαν ἡμῖν τέχναι. ἡ γάρ; ναί: πᾶσαν δὴ οἴμαι τῶν τεχνῶν
τοῦμὲν θρασίαν τὸ πολύ ἐστι. καὶ λόγου μεταχούσας δύναται. θρασίαι
δὲ οὐδεμιᾶς. ἀλλὰ τούτων τέχνας θρασυμύθους τ' ἂν καὶ δολομήτ-
οἷον μαθηματικὴν. καὶ ἀριθμητικὴν καὶ λογιστικὴν. καὶ γεωμετρικὴν. καὶ πεττευ-
τικήν τε καὶ ἄλλας πολλὰς τέχνας. ὧν θρασίαι ἐχόντων ἴσως
τοῦ λόγου ἔχουσι τοῦτο πρᾶγμα. αἱ δὲ πολλαὶ πλείους καὶ
τὸ παραπαν πᾶσαν ἡ πρᾶξις καὶ τὸ κύρος οὗ τοῦτο. διαλόγων
ἐστί. τῶν τοιούτων τινὰ μοι δοκεῖς λέγειν τὴν ῥητορικήν:

ἐπὶ τοῦ λιδάσκειν δύνασθαι ἄλλους λέγειν:

ἡ ἰατρικὴ ἐστὶν ἀπούσῃ ὑγιείας διατικὴ γυμναστικὴ δὲ παρούσης ὑγιείας φυλακτική:

χειρούργημα κακῶς κύρωσις οὐ κείρητος ἀλλὰ λέγοντος μόνου ἀλλὰ καὶ θρασίαι ὡς πτῶς πόκρισιν:

ἀλη-θὴ λέξειο: ἀλλ' οὐτὶ τοῦτο μὲν οὐδὲ μίαν. οἱ μαίοθ βούλεσθαι ῥη
τορικὴν καλεῖν. οὐχ ὅτι τοιοῦτόν γε εἶπε, ὅτι διαλόγου
τὸ κῦρος ἔχουσα ῥητορικὴ ἔσται. καὶ ὑπολαύοιμι ἂν τἰο εἰ βούλοιτο
διαχορὶς αἰρᾶν τοῖς λόγοις. τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα ῥητορικὴν οὐ
νομίαν λέξειο. ἀλλ' οὐ κοἱ μαίοθ. οὐτε τὴν ἀριθμητικὴν. οὐτε τὴν γεω
μετρίαν. ῥητορικὴν λέγειν: ὀρθῶο γὰρ ὁἰεῖ εἶ σοῦ Κρατεῖθ. καὶ δικαίωο
ὑπολαμβάνειο: ἴ-θι νῦν καὶ σὺ τὴν ἀπὸ Κρισίνου λίρόμου. διαι
πέραμον. ὡοεὶ γὰρ ῥητορικὴ τυγχάνει μὲν οὖσα τοιοῦτον τίο τῶν τε
χνῶν, οἷον τὸ πολὺ λόγοις χεῖο μέρων. τυγχάνουσι δὲ καὶ ἄλλαι τοιαῦται
οὖσαι. πειρᾶ εἰπεῖν. λίτο περὶ τί ἐστὶν λόγοις τὸ κῦροο ἔχουσα. ῥητορική
ἐστὶν. ὃ αὖθηρ ἂν εἴ τιο με ἔροιτο. ὦ Σώκρατεθ. τί ἐστιν λίθοο περὶ τίνοο
οὖν τῶν τε χνῶν. ὃ σοὶ Κρατεῖθ. τίο ἐστὶν λίθοο ἀριθμητικὴ τε χνή.
εἰ ποιμαίνειν οὖν τοῖοι ὃ αὐθηρ οὐ ἔρει. ὅτι τῶν διαλόγουτίο τὸ κῦροο
ἔχουσῶν. καὶ εἴ με ἔροιτο τῶν περὶ τί. εἰ ποιμαίνειν ὅτι τῶν
περὶ τὸ ἄρτιόν τε καὶ περιττὸν ἀριθμόν. ὅσα ἂν ἕκάτερα τυγχά
νῃ ὄντα. εἰ δ' αὖ ἔροιτο τὴν διαλεκτικὴν τίνα καλεῖο τέχνην.
εἰ ποιμαίνειν ὃ αὐθηρ οἶμαι συμφαθόμενοι. ὅτι τὰ μὲν ἄλλα
καθαὺ περὶ ἀριθμητικὴ ἔστιν ἕκαστα. περὶ τὸ αὐτὸ γὰρ
ἔστι. τό τε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν. διαφθορὰ δὲ τοσοῦτον. ὅτι καὶ
πρὸο αὑτὰ καὶ πρὸο ἄλλα πόσα ἔχει πλήθοο. ὅπι σκοπῶν τὸ περιτ
τὸν καὶ τὸ ἄρτιον λιθολογικὴ. καὶ εἴτιο τὴν διαιρομίαν ἀνέ
ροιτο. ὁμοίωο ἂν φαίνοιτο ὅτι καὶ αὐτὴ λόγοι κῦροῦται τὰ πάντα. οἱ δὲ
λόγοι οἱ τῆο διαιρομίαο εἰσὶ φαίνῃ περὶ τί εἰσιν ὃ σοὶ Κρατεῖθ.
εἰ ποιμαίνειν ὅτι περὶ τὴν τῶν ἀρῶν φορὰν καὶ λίνου καὶ σβλήρο.
πόοο πρὸο ἄλληλα τάχοο ἔχει: ὀρθῶο γε λέγων οὐ ὦ σοὶ Κρατεῖθ:
ἴ-θι δὴ καὶ σὺ ὦ ῥητορίαν. τυγχάνει μὲν γὰρ δὴ λίῥητορικὴ οὖσα τῶν
λόγων τὰ πάντα διαπραττομένη καὶ κῦροῦν μέμφομαι τὴν ὧν.
λῶ γάρ: ἔστι ταῦτα: λέγε δὴ τῶν περὶ τί ἐστὶ τοῦτο τῶν ὄντων.
περὶ οὗ οὗτοι οἱ λόγοι εἰσίν. οἷο λίῥητορικὴ χρῆται: τὰ μέγιστα
τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ὦ σοὶ Κρατεῖθ. καὶ ἄριστα: ἀλλ' ὦ
ῥητορίαν. ἀμφισυμβήτουμεν καὶ τοῦτο λέγε καὶ οὐδέν πω σαφὲ

ὅτι τῶν περὶ τὸ ἄρτιόν τε. ϛ περιττῶν ὡσαύτως, ὅσα ἂν ἑκάτερα τύχῃ μὴ ὄντα. ϛ δὲ αὖτερον τὸ τῆς διαλεκτικῆς τίνα καλεῖ τέχνην. εἰ ποιμαίνειν ὅτι ἑαυτὴν ἔστι τε λόγων. τῶν παρ' ἑκάστοις ἐν τοῖς λόγοις ἐστίν.

ὡοσ' ὅταν ἄρτιοσ πρὸο ἄρτιον. λίπερι τοῦ πρὸο περιττόν πολλῷ πολλαπλασιασθὴ πρὸο ἄλλα δὲ ὅταν περιττὸο πρὸο ἄρτιον λίαὐ απαλιν.

ὦ αὖθρ ὁ ποιῶν οὐτίσ ἐστιν λίῥητορικὴ εἶ π. ἀλλ' ὁποῖα τίσ. ὅτι καλλίστη τε χνῶν. οὐτίσ ῥητορικὴ οὐ πάνυ ἐστὶν πῶν οἱ λόγοι αὐτὴ λέγα. ἀλλὰ ποιά ἐστιν ὅ ταῦτα μετὰ ἀνθρωπίνων πραγμάτ ἐ ἀριτλιν

χε ὃν ταῖο ὅκκη ὅπι τῆ φισικαῖ λιῥόμῳ φοιμήσ. ὁ Κήρυξ ἐστὶ μὲ τοῦ προ τοῦ. τῆ φίσιοσ λιῥόμου. τότε ὀνόμων τοῦ τῆ φιζομένου. ἐ πιθὴν τοῦ πόμον. ἐ λιτοῦ πρᾶ τοῦ σ τοῦ λίμου. ὅλ φ. οἷον λιμοσθένηο λιμοσθένουο παιανιεὺο τῆ φίζῃ ταῖδε ὅλ φ ὁ Κήρυξ ἦν αμὶ περιπολογλί. ταὶ δ' ἄλλω κατὰ ταὐτὰ τῆ φίζῃ δὲ ἑ ταῖδε. ὅτ' οὖν καὶ ἐστὶ τοῦ δε ταὶ μ' ἄλλω κατὰ ταῦτα περὶ ἀριθμητικὴ. λίλογιστικὴ φ.

137 V

ν° τὸ σκόλιον τοῦτο οἱ μὲν σιμωνίδου φασὶν οἱ δέ βακχυλίδου· ἔστιν δὲ τοιοῦτον· ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι· τὸ δὲ τρίτον πλουτῆν ἀδόλως· τέταρτον δὲ ἡβᾶν μετὰ φίλων· τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλέλειπται σοὶ μὴ πρὸς ὃ ποίλῃ πλεῖν χρήσιμον ὄν·

ὁ ὁ

ὁ ὁ

ὁ ὁ

ἐλευθερίας. αὐτοῖς τοῖς ἀγροῖς. ἅμα δὲ. τοῦ ἄλλου ἀρχὴν ἔντιλι
αὐτοῦ πόλει ὃ καίασι: τί οὖν δὴ τοῦτο λέγεις. τὸ πάθημα φο
νοῖον τεῖναι τοῖς λόγοις. καὶ ἔν δικασηρίοις δικασάς. καὶ
ἐν βουλευτηρίοις, βουλευτάς. καὶ ἐν ἐκκλησίαις. ἐκκλη
σιαστάς. καὶ ἐν ἅπασι ξυλλόγοις παντὶ. ὅστις ἂν πολιτικὸς
σύλλογος γίγνηται. καὶ τοίνυν ταύτῃ τῇ δυνάμει. δοῦλον μὲν
ἔξεις. τὸν ἰατρόν. δοῦλον δὲ. τὸν παιδοτρίβην. ὁ δὲ χρήμα
τιστὴς οὗτος. ἄλλος ἄν φαίη εἶναι. χρήματα ζημιοῦσθαι καὶ οὐ
χαὐτοῖς. ἀλλὰ σοὶ τοῖς δυνάμεσι λέγειν καὶ πάθη καὶ τὰ πλήθη:
— νῦν μοι δοκεῖς δηλοῦσθαι ἃ γρεμίας φὴς τὰς ῥητορικὰς
λύτινας τέχνας εἶναι καὶ ἅτι φαύσιμι. λέγεις ὅτι
πειθοῦς δημιουργός ἐστι ἡ ῥητορική. καὶ ἡ πραγματεία
αὐτῆς αὕτη πᾶσα καὶ τὸ κεφάλαιον ἅπο τούτου τοῦ ἔχειν
τί λέγειν ἐστὶ πλέον τῶν ῥητορικῶν δύνασθαι. ἡ πάθους τοῖς ἀκού
ουσιν ἐντυχεῖν ποιεῖν; οὐδαμοῦ οὕτως ἔκειτο. ἀλλ' ἅμοι
δοκεῖς ἱκανῶς ὁρίζεσθαι. ἔστιν γὰρ τοῦτο τὸ κεφάλαιον αὐτῆς:
ἀλλ' οὐκοῦν δὴ ὦ γρεμία. φαῖμεν ἂν ὅτι ὅστις ἐστὶν αὐτὸν
ἅ πρόπτος ἄλλος ἄλλως διαλέγεσθαι βουλόμενος εἰδέναι αὐτὸ
τοῦτο περὶ ὅτου ὁ λόγος ἐστί. καὶ δικαίως ἂν εἶναι τοῦτον ἐρ
ᾶς ἀξιοῖ δὲ καὶ σέ: τί οὖν δὴ οὖν σοὶ κρατεῖ: φαῖ ἐρωτῶν. φαῖ τὴν
λόγου τὴν ῥητορικὴν πάθους εἶτα ποτὲ ἅμα. ἐὰν οὖν λέγεις. καὶ
περὶ ὧν τινῶν ἂν πραγμάτων ἐστὶ πάθος. σαφῶς μὲν οὖν
ἴσθι ὅτι οὐ κοῖδα. οὐκέτι ἀλλ' ὑπὸ ταὐτόματος ἐὰν οἱ μαίου λόγον.
καὶ περὶ ὧν. οὐδὲν μᾶλλόν τοι ἢ τὸν ἐρησόμενόν σου. τίνα ἔστιν
λέγειν τὴν πάθος τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς. καὶ περὶ τίνων
αὐτὴν εἶναι. τοῦ. ἐρωτῶντα δὴ αὐτὸν ὑπὸ παύσασθαι ἐρησόμενον.
ἀλλ' οὐ καὶ τοῦτο λέγω. οὐ σοῦ ἐρωτῶντα ἀλλὰ τοῦ λόγου. ἵνα οὕτως
προΐῃ. ὡς μάλιστ' ἂν ἡμῖν καταφανὲς ποιοῖ. περὶ ὅτου λέγων
σκόπει γὰρ εἴ σοι δοκῶ δίκαια ἐρωτᾶν ἢ οὔ. ὦ σώκρατες ἔφη
ἐγὼ μὲν οὖν τοῦτο ἅτι τὸν ἐρησόμενον ἔγωγε. εἰ μοι
εἴη τις ὁ τὰ ἐρησόμενα. ἆρ' οὖν καὶ δίκαια σε ἱκρόμην

* πρὸς ἐλευθερίας
ἅτι τὸ ὑποκείμενον
δουλάν σαυτοῦ
φησὶν :—

** δύναμιν ῥητορικὴν
τὴν καλὴν προϊόντος
οὐδὲ δύναμιν οὖσαν
δίχα ἀπάτης καὶ σχήματος
τοῦ σοφιστικοῦ λυόμενος
δὲ πάσης. τὸ πρὸς τοῦτο
ὁρᾶν:—

ὁ τὰ ποῖα τῶν ζώων μέρη καὶ ποῦ; φαίνεται: ἆρα δῆλα τοῦτο.
ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζώων μέρη μέρη τὰ ἄλλων ποιὰ ζῴων; ναί:
εἰ δέ γε μή, δεῖσ' ἄλλος ἢ ζωγράφος. καλῶς γάρ σοι λέγεται
κρίνεις; ὡς γὰρ οὐ: ἴσως δὴ καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν εἰπεῖν πότε
ρόν σοι δοκεῖ ἡ τέχνη ἢ οὐ τοιαύτη εἶναι. ἡ ῥητορικὴ μόνη. ἢ καὶ ἄλλαι τέ
χναι. λέγω δὲ τοιάνδε. οἷον διδάσκει ὅτι οἷόν τε ὀρθῶς μαίνεσθαι. πότε
ρον ὁ διδάσκει πάθει. ἢ οὔ: οὐδὲν ἧττον ἢ σὲ κρατεῖ. ἀλλὰ πάν
τως μαίνεσθαι πάθη: καὶ λίαν δεῖ ἔστι τῶν αὐτῶν τέχνην λέγομεν
εἶναι περὶ ἃ ἐστὶν ἡ ἀριθμητικὴ καὶ οὗ διδάσκει ἡμᾶς ὅσα ἐστὶ τὰ
τοῦ ἀριθμητικοῦ. καὶ ὁ ἀριθμητικὸς ἅπας; ναί: οὐκοῦν καὶ
πάθη; ναί: καὶ ποῖα ἄρα δὴ μόρια ἐστὶ καὶ ἡ ἀριθμητική;
φαίνεται: οὐκοῦν ἐάν τις ὁρᾷ τὰ ἡμᾶς ποιαῦτα πάθη ἐν περὶ
τί. ἀποκρινούμεθα αὐτῷ. ὅτι τὸ διδασκαλικὸν τῶν
περὶ τὸ ἄρτιον καὶ τὸ περιττὸν ὅσον ἐστίν. καὶ τὰ ἄλλα
ἃ νῦν δὴ ἐλέγομεν τέχνας αὖ πάσας. ὅξομεν ἀποδῦναι
πάθη ἃ ἡμιφορίου οὔσας. καὶ ἢ τινος ἐν περὶ ὅτι. ἢ οὔ:
ναί: οὐκ ἄρα ῥητορικὴ μόνη πείθοῦς ἐστι δημιφορός:
αὐλητικὴ λέγεις: ἴσως δὴ τοίνυν οὐ μόνη ἀπεργάζεται αὐτὸ
τὸ ἔργον. ἀλλὰ καὶ ἄλλαι δικαίως ἂν περὶ περὶ τοῦ ζῴου
φοῦ ἴσαν περὶ μεθ' ἃ τὸν λέγοντα. ποῖαν δὴ πειθοῦς. καὶ
τὴν περὶ τοῦ πειθοῦς ἢ ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνη. ἢ οὐ δοκῶσι
δίκαιον εἶναι ἴσαν περὶ ἔσθαι; ἔμοιγε: ἀπόκρινε δὴ ὦγαθέ
μοι ἴσως δὴ γε καὶ σοὶ δοκῇ οὕτω: πάνυ τοι νῦν τὴν πρὸ
θυμίαν λέγω ὡς σὲ κρατεῖ. τὴν ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ ἐν
τοῖς ἄλλοις ὄχλοις ὡς ἔστι καὶ ἀρτίου βλάβην καὶ περὶ τοῦ
τουμ. οὐ ἐστὶ δίκαιά τε καὶ ἀδίκα: καὶ ἅττοι ὑπὸ πυ
ον ταῦτ' ἂν ὀφθῶσι τὴν πρόθυμον. καὶ περὶ τούτων ὀρθῶς.
ἀλλ' ἵνα μὴ θαυμάζοις ἐάν σε λίγον ἰάθρον τοιοῦτον τίθω
ἀμβρόσιαν. ὃ δοκεῖ μὲν δῆλον εἶναι. ἐγὼ δὲ ἀμβρόσιον τὸ. ὃ τοῦ ἐμβρ
μὲν λέγω τοῦ ἐξ ἧς ἐμβάκχευσθαι τὸν λόγον ἐμβρώσιον τοῦ.
οὐσοῦ ἐμβάκχευσθαι ἀλλ' ἵνα μὴ ἐθίζωμεθα. ὑπομονῶν ἐν

ὁ τὴν τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐστὶν ἵνα θῶ:

προαιρεῖται ἀλλήλοις τὰ λεγόμενα. ἀλλ' αὐτὰ σαυτοῦ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν. ὁπόσοι ἂν οὖν λίαν σοφοί εἰσιν· καὶ ὀρθῶς μέμφονται δοκεῖ σοι ἢ οὔ σοι κρατεῖν; ἴσως δὲ καὶ τὸ δεύτερον ἐρωτᾷς. καλῶς τί μεμαθηκέναι; καλῶς ἔχει· τί δὲ πεπαῦσθαι κέναι; ἄχθομαι· τοῦτο γὰρ οἶμαι δοκεῖ σοι εἶναι μεμαθηκέναι καὶ πεπαῦσθαι κέναι. καὶ μάθησις ἐστὶν ἀλλ' ὅτι· οἶμαι μὲν ἄχθομαι δ' οὖν σοι κρατεῖν ἄλλο· καλῶς γὰρ οἶσθα δὲ ἐν θερμῷ δὲ. εἰ γάρ τις σοι ἔροιτο, ἆρ' ἐστὶ τὸ αὐγοειδὲς πῦρ καὶ αὐλητής· φαίης ἂν οὐκ ἄχθομαι· τί δὲ εἰ μὴ ἐστὶ τὸ δῆλον καὶ αὐλητής; οὐ δῆτα· δῆλον γὰρ αὖ ὅτι τὸ αὐτὸν ἐστὶν· αὐλητὴς ἄρα· αὐλητὴς ἄρα· ἀλλὰ μὴν οἴσθα μεμαθηκότα· καὶ οἴσθα πεπαῦσθαι κότα· ἔστι ταῦτα· καὶ ἄλλα οὖν δύο τὰ δηθησόμενα· πρῶτον· τὸ μὲν πῦρ ὂν παρεχόμενον ἀμφοτέρους ἐστὶ δέρμα· τὸ δὲ αὐλητὴς μή; πάνυ γε· τοιοῦτόν ἐστι ῥητορικὴ πρᾶγμα καὶ τοιοῦτον ἐστὶ δικαστήριόν τε καὶ τοιοῦτος ἄλλος ὄχλος. τοιοῦτον δικαίου τε καὶ ἀδίκου· ἔξις πεπαύσεται· ἀμφοτέρους ἐστὶ δέρμα· ἢ ἔξις τὸ πεπαύσεται· ῥητορικὴ ἄρα οὐ σοὶ κρατεῖ· πρῶτον δηλονότι οὐ σοὶ κρατεῖ· ὅτι

ρίων κατα λήθουσα συμβουλήν· ἀλλοίαν αὐτὴν καὶ τότε συμβου
λεύουσιν· οἱ ῥητορικοὶ δεῦρο· ἢ πῶς λέγω· ἀμφοτέρα τὰ τοιαῦτα·
δικανικὴ γὰρ αὐτῶν τέ φησιν· ῥήτορα εἶναι καὶ ἄλλους τοιοῦτον ῥητορι
κόν· δῦο ἄρα ταῦτα τῶν τέχνων παραδοῦναι θαυμάσαι· καὶ ἑκάτε
ρων νῦν νόμισον· καὶ τοῦτο μανθάνειν· ἴσασι γὰρ καὶ τυχὸν ἕτερόν τι
δυνάμενον· μανθάνοντάς σου πολλὰ μᾶλλον γνῶναι· ὡς ἔστιν ὃ
σχεδὸν· καὶ συχνοῦ ἀκούσαντος· οἱ ἴσασι ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα
ρεσθαι· ὑπὲρ μοῦσῶν ἀνδρῶν τὸ μέρος νόμισον καὶ ὑπὲρ καλῶν
ἀνδρῶν ταῦτα· τί ἡμῖν ἀμφοτέρα ἔασι· δικανικοὶ σωφρονικοὶ περὶ
τίνων τὴν πόλιν συμβουλεύειν οἷοί τε ἐσόμεθα· πότερον περὶ
δικαίου μόνον καὶ ἀδίκου· ἢ καὶ περὶ ὧν μὴ δεῖ σοφρονεῖν
ἕλεσθαι· περὶ ὧν οὖν τοῖς λόγοις κρίνεσθαι· ἀλλ' ἔστι καὶ παρά
σοφον· περὶ οὗ ἀνὴρ ἀγαθὸς λόγους καλοὺς τὴν τῆς ῥητορικῆς
σοφίαν ἐστὶ κράτιστα· σαφῶς λόγους καλοὺς τὴν τῆς ῥητορικῆς
δεῖ ἁπάντων ἀνθρώπων γὰρ καλῶς ἐμφανῆ ἐστιν· οἱ σθαι γὰρ
δεῖ που ὅτι τὰ μάρια ταῦτα· καὶ τὰ τείχη τὰ Ἀθηναίων· καὶ
ἢ τὸν λιμένων κατασκευὴ ὅκτησθε μᾶλλον συμβουλῆς
γένηται· τὰ δὲ κτῆσθε περὶ κλέους ἀλλ' οὐ κέκτησθον δημοσίᾳ·
λῆται ταῦτα ὠφέλειαν περὶ θέσεως κλέους· περὶ κλέους
δὲ καὶ αὐτὸς ἴσασιν· ὅτε συνεβουλεύσαμεν ἡμῖν περὶ τοῦ δια
μάχου τάφου· καὶ ὅτε ἀνὴρ ἀγαθὸς ἢ ὃν δεῖ οὐ βλάπτειν ὃ
σοφὸς κράτιστος· ὁρᾶτε ὅτι οἱ ῥήτορες φασὶν οἱ συμβουλεύοντες καὶ
οἱ μικρὸν τὸ πᾶσαν· περὶ τούτων· ταῦτα καὶ θαυμάσαι
σαφῶς ὠφέλειαν παύλαν βραχὺ τοῦ· ἢ τίς ποτε ἐδεῖ μάσθαι τὴν
ῥητορικήν· δεινὸν ἄρτιον ἔμοιγε καταφαίνεται τὸ μέγεθος
οὕτως σκοπῶν τι· ἐφ' παῦ ταῦ μὲ φλάκα ὃ σοφὸς κράτιστος· ὅτι ὃς
ὢν σοφὸν φησίν· ἁπάσασ τὰ δεινὰ μείζω συλλαμβάνουσα· ἐφ' αὐτὴν ἔχα·
μάδεσθαι τὸ κλεινὸν βραχύ· σοφὸν γὰρ ἐδεῖ μὲ μᾶλλον
τοῦ ἀδελφοῦ καὶ μετὰ τὸν ἄλλων ἢ ἀτρὸν εἰσβλαθὲν παράπτη
ναι τὸν καμνόντων· οὐχὶ θᾶττον τὰ φάρμακον ποιεῖν· ἢ τὴν μὴ
ἢ καῦσαι παραδοῦναι τὸ ἰατρῷ· οὐδὲν ἀμβλύτου τοῦ ἰατροῦ φάσ
φάσκουσα· οὐκ ἄλλη τέχνη ἢ τὴν ῥητορικήν· φημὶ δὲ ἐξ ὃ πόλιν

ἀμαυρότητα χρῶ λάβῃ
ὃ ἐξαίρετον ὃ βραδύτερον
δὲ ὃν τὴν μουσικὴν ἐχέτω
ἢ τοῦ ποτ' ἐστὶ τὸ μὲν
τεῖχος τὸ μὲν καίλιον
ἔστι τὰ πράγματα τοῦτον
φάλαρα· ἵνα ἢ τὸ ὃν
καταπλαθῇ τὸ ἄλλο
ὑπερβαίνει ἀκρίτου
λοῦ· σοφὸν ἀπὸ γνῶ
τερος μὲ τὸ μᾶσκλέ
ους· σαίχρον δ' πέκλε
ους· ὡς διατοῦτ
δηλοῦται·

ὁ πλοῦτος οὐ λέγεται τὸν ῥητορικὸν ἀνδρα καὶ ἴατρον· εἰ δὲ λέγοι λόγῳ διαφορᾶς θεσθαι ὅτι ὄκκλησίαι ἢ ὅτι ἄλλαι πλείους συλλόγοι· ὁ πότερον δεῖ αἱρεθῆναι ἴατρον· οὐδαμοῦ ἂν φαίη ναι τὸν ἴατρον· ἀλλὰ αἱρεθῆναι ἂν· τὸν εἰπεῖν δυνατὸν εἶναι οὐλοιτο· καὶ εἰ πρὸς ἄλλον δημοφιλῆ ὄντινα οὖν ἀφορίζοιτο· πρὸς ὅτι ἂν αὐτὸν βλέποι ὁ ῥητορικὸς μᾶλλον ἢ ἄλλος ὁστισοῦν· οὐ γὰρ ἔστι πότερον ὁ τοῦ οὐκ ἀμφισβητούμενον εἶναι ῥητορικός· ἢ ἄλλος ὁστισοῦν τὸν δημοφιλῆ ὅτι πλεῖστοι· ἡμῖν οὖν δεῖ σκοπεῖν τοσαυτὴ ἐστὶ καὶ τοιαύτη τις τέχνη· δεῖ μὲν τοι ὡς σαφέστατα τὴν ῥητορικὴν χρῆσθαι· ὡς ἔστιν ἐν ἅπασι φανῆναι· καὶ γὰρ τὴν ἄλλην φωνῆναι· οὐ τούτου ἕνεκα δεῖ πρὸς ἅπαντας χρῆσθαι ἡμῖν ὅτι ἔστιν ἐν τῷ κτύειν τὸ καὶ τοὺς κρατεῖν καὶ ὅπλοις μάχεσθαι· ὡς ἂν κρείττων εἶναι καὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν· οὐτούτου ἕνεκα τῶν φίλων δεῖ τύπτειν οὐδὲ κεντεῖν τὸ καὶ ἀπὸ κτημάτων· οὐδὲ γε καὶ διὰ ταῦτα εἰς παλαίστρας φοιτῆσαι ἂν σῶμα καὶ τοῦ κτικοῦ μορίου· ὥστε τὸν πρατύπτειν καὶ τὴν μάχην· ἢ ἄλλον τινὰ τῶν οἰκείων ἢ τῶν φίλων· οὐτούτου ἕνεκα δεῖ τῶν ἱατρικῶν καὶ τῶν ὅπλων διδασκόντων μάχεσθαι· μισεῖν τὸ καὶ ἕκαστον ἕκαστον πόλεμον· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ παρέδοσαν· ὡς τοῖς δικαίως χρῆσθαι τούτοις πρὸς τὸν πολέμιον καὶ τοὺς ἀδίκους· ἀμφοτέροις μὴ ὑπάρχοντας· οἱ δὲ, μεταφέρουσι τὸ χρῶνται τῇ ἰσχύϊ καὶ τῇ τέχνῃ οὐκ ὀρθῶς· οὐκοῦν οἱ διδάσκαντες τὸν πονηρὸν οὐδὲ ἢ τέχνη οὔτε αἰτία οὔτε πονηρὰ τούτου ἕνεκα ἐστὶν· ἀλλ' οἱ μὴ χρώμενοι οἷς μανθάνουσι· ὁ αὐτὸς δὴ λόγος καὶ περὶ τῆς ῥητορικῆς· δυνατὸς μὲν γὰρ πρὸς ἅπαντας ἐστὶν ὁ ῥήτωρ καὶ πρὸς πάντα τὸ λέγειν· ὡς δὲ πιθανώτερος εἶναι ἕνεκα τοῦ πλείστους ποιεῖσθαι ἕνεκα ἡμέρας ἀρχὴ πρὸς ὅτου ἀκούσεται· ἀλλ' οὐδενὸς μᾶλλον τούτου ἕνεκα δεῖ. οὔτε τοῦ ἰατροῦ τὴν δόξαν ἀφαιρεῖσθαι ὅτι δύναται τοιοῦτο ποιῆσαι· οὔτε τοῦ ἄλλου δημηγορικοῦ· ἀλλὰ δικαίως καὶ τῇ ῥητορικῇ χρῆσθαι· ὡς πρὸς καὶ

: σωτομὴ ἢ οὐχρώς ἢ πὴν ἢ ἀπλῶς :

τὴν φορίαν. ἐὰν δὲ οἶμαι ῥητορικὸν γενόμενος πρὸς ταύτην τὴν
δικαίαν καὶ τὴν τέχνην ἀδικῇ. οὐ τὸν δικάζοντα δεῖ μισοῦντα
καὶ βουλεύειν ὅπως τοῦτον πολλῶν. ὁ γὰρ τοιοῦτος μὴ δίκαιος χρῆται.
παρέδωκεν ὁ δεῖνα τοσοῦτον χρόνον. τὸν οὖν ὀρθῶς χρώμενον.
μισοῦντα δίκαιον. καὶ βουλόμενον καὶ ἀποκτεῖναι ἕτερον τὸν δικάζοντα:
οἶμαι οὐ μέντοι καὶ σὲ ἔμπειρον εἶναι πολλῶν λόγων. καὶ καθ
ὁρακέναι ἐν αὐτοῖς τοιοῦτόν τι. ὅτι οὐκ αἰσχρὸν δοκῶ καὶ περὶ ὧν
ἂν ἐπιχειρήσωσι διαλέγεσθαι. διορισάμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ μανθά-
νοντες καὶ διδάσκοντες αὐτοὺς σωφρονίσαι.
ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου ἀμφισβητήσωσι. καὶ μὴ φίλον ὄντα τὸν
ἕτερον ὀρθῶς λέγειν. ἀλλὰ μισοῦντα φαῦλα. καὶ κακοήθη καὶ καταφθό
νον ὄντα τὸν ἑαυτῶν λέγειν. φίλον εἰκῇ ταῦτα ἀλλ' οὐ ζητοῦντας
τὸ προκείμενον ἐν τοῖς λόγοις. καὶ ἐμμανῆ τὸν τελευτῶντα. ἀπεχθάνε-
σθαι τὸν καὶ εἰπόντα καὶ ἀκούσαντα
περὶ σφῶν αὐτῶν τοιαῦτα. οἷα καὶ τοιοῦτον ὄντα ἀρχὴν ἔχθεσθαι ὑπὲρ
σφῶν αὐτῶν ὅτι τοιούτων ἀφῶν ἔτυχεσαν. ἀκροατὰ γενέσθαι. τοῦδε
ἐμοῦ λέγοντος ὅτι νῦν ἐμοὶ δοκεῖ σὺ. οὐ πάνυ ἀκόλουθα λέγειν
οὐδὲ σύμφωνα. οἷς τὸ πρῶτον ἔλεγε περὶ τῆς ῥητορικῆς. φοιτῶμεν
οὖν διαλέγειν ὅτι μὴ μέλλοι τοῦτο πράγμα φίλον ἀκοῦν
τοῦ λέγειν. τοῦ καταφανὲς γενέσθαι. ἀλλὰ πρόσθε. φαῖεν ἂν. εἰ μὲν καὶ
σὺ εἶ τῶν αἱρουμένων περὶ καὶ φαῖ. τί δέεσθαι τοῦτο ποιῶν. εἰ δὲ μὴ
βούλοιτο ἂν. φαῖ δὲ τίνων εἶ. τῶν τί δέεσθαι μὲν ἂν ἔλεγχθῆναι. φῂ τι
μὴ ἀληθὲς λέγειν. τί δέεσθαι δ' ἂν ἐλέγξαι τοῦτον. εἰ τὸ τί μὴ ἀληθὲς
λέγει. οὐκοῦν δεῖ ἕτερον μὲν τὸν ἐλεγχθῆναι τοῦτον. τί ἐλέγξαι τοῦτον. μεῖζον
γὰρ φαθὸν αὐτὸ ἡγοῦμαι. ὅσῳ περ μεῖζον φαῦλόν ἐστι μὴ αὐτὸν ἀπαλ
λαγῆναι κακοῦ τοῦ μεγίστου. τί ἄλλον ἀπαλλάξαι οὐ δεῖ γὰρ οἶμαι
τοσοῦτον κακὸν εἶναι ἄφοι. ὅσον δόξαν ἡδονῆς περὶ ὧν τυχεῖν εἰ
ρωτῶμεν ὁ λόγος ὤν. εἰ μὲν οὖν καὶ σὺ φίλος τοιοῦτος εἶναι. διαλεγώμεθα
εἰ δὲ καὶ δοκεῖ χρῆναι ἄφαν. ἐᾶν μὲν δὴ χαίρειν. καὶ διαλύσωμεν τὸν
λόγον: ἀλλ' ἆρα μὴ μέν φαμεν ὡσαύτως. καὶ αὐτὸς τοιοῦτος εἶναι
οἷον οὐ λέγεις. ἴσως μέντοι δὴ χρὴν ἔμπειρον. καὶ τὸ τῶν παρόντων

ὀρθῶς κατὰ τ' διαίρεσιν. σαφῶς πῇ τ' φράσιν:—

ὁ τῆς συνουσίας τρόπος αὐτοῖς

προσληπτὴ πρὸς τὸ πρᾶγμα Σωκρατικός — πρὸς τὴν διαλεκτικὴν ῥητορικός

δεῖ οἰκείως ἔχειν τὸ διαλέγειν. αἰτιᾶται τῇ παρόντι ἀφορῶν.
ὃς γὰρ ἂν βουλόμενος

παύλαι γάρ τοι πρὶν καὶ ἡμᾶς ἆλθεῖν. ἀφ' ὑμῖν παροῦσι πολλὰ διαδλειξάμην. καὶ νῦν ἵσως πόρρω λέποντες μένουσιν. ἵν' ὑμᾶς διαλαφόμεθα. σκοπῶμεν οὖν χρὴ καὶ τοῦτο. μή τινας αὐτῶν καταίσχυνωμεν. βουλομένους
x τί καὶ ἄλλο πράττειν: τοῦ μὲν θορύβου ἀνορμίαν δὲ καὶ σὺ κρατεῖς. ἀκούειν δὲ τούτων τῶν ἀνδρῶν. βουλομένων ἀκούειν. δάπτειν
ρ: προπηλάτους: λέγητε. ἐμοὶ δ' οὖν καὶ αὐτοῖς. μὴ γένοιτο τοσαύτης ἀσχολίας. φάσθαι τοὺς οὕτω λόγων καὶ οὕτω λελογισμένων ἀφεστάναι. προσήκειν αἰτεῖσθαι
κ γνώμης ἄλλο πρᾶγμα: νὴ τοὺς θεοὺς ἀλλ' ἔχαιρεφῶν. καὶ μὲν δὴ καὶ αὐτὸς τοῖς λόγοις τοῖς δικαίοις παραινούμενος, οὐκοῦν δεῖ ποτε
λόγων οὕτως ἀνδρῶν. ἀνδρῶν γε καὶ τῶν ἡλικιωτῶν
ω λοιπὸν διαλέγεσθαι. χαίρειν φῶ: ἀλλὰ μὴν ὁ καλλίκλειτος γε
πορ μὴν οὐδὲν κωλύει ἐπιτρέπειν ἀνδρί. ἀλλ' ἔχει οὐδὲν δὴ τὸ λοιπὸν
ἀνακρούεσθαι. ἐμὲ γε μὴ ἐθέλειν. αὐτὸν ἀναμφιλόγως. ὅρα ταῦτ' ὀρθῶς λέγεται. ἀλλ' ἃ δοκεῖ τούτοις. διαλάθου
— τὲ καὶ ὅρα τί ποτ' ὀρθῶς λέγει: οὐκοῦν δὴ ἀνορμία. οὐθαυμάζω δὲ τοῖς λελογισμένοις ὑπὸ σοῦ. ἵσως γάρ τοι σοῦ ὀρθῶς λέγοντος.
ὅρα οὐ κορθῶς ὑπολαμβάνω. ῥητορικὸν φίλιππον εἶναι δεῖ.
δάπτειν οὖν λέγεται παρὰ σοῦ μανθάνειν: ναί: οὐκοῦν περὶ παύλου
ἀδύνατόν ἐστι πιθανὸν εἶναι. οὐ διδασκόντων ἀλλὰ πειθόντων:
παύλου μὲν οὖν: ἆρ' οὐ τοίνυν δῆλόν τι καὶ περὶ τοῦ ἰατροῦ τοῦ
ἰατροῦ τοῦ πιθανώτερός ἐστιν ῥήτωρ: καὶ γὰρ ἀφανὲς ἐν τοῖς
τοῦτό ἐστιν. ἐν τοῖς μὲν εἰδόσιν. οὐ γὰρ δήπου ἐν τοῖς εἰδόσι. τοῦ
ἰατροῦ τοῦ πιθανώτερός ἐστιν: ἀληθῆ λέγω: οὐκοῦν εἴπερ τοῦ
ἰατροῦ τοῦ πιθανώτερός ἐστιν. τοῦ εἰδότος τοῦ πιθανώτερος μή ποτε
τοῦ μὴ εἰδότος: οὐκ ἰατρόν γε ὄντα. δῆλα γάρ: ναί: ὁ δὲ μὴ ἰατρὸς δήπου
ἀνθρώπου ἀνθρώπων. ὃν ἰατρὸς ἀνθρώπων: δῆλον δή τι: ὁ οὐκ εἰδὼς ἀρα
τοῦ εἰδότος ἐνὸς εἰδότος. πιθανώτερος ἔσται. ὁ τἀρα ῥήτωρ τοῦ
ἰατροῦ πιθανώτερος ἴσως. τοῦτο συμβαίνει. ἴσως ἄλλο τι: τοῦτο ἐν ταὐτῷ γε
συμβαίνει: οὐκοῦν καὶ περὶ τἆλλα οὐ παύσασθε τέχνας ὡς σ'
αὐτὸς ἔχει ῥήτωρ. καὶ ἡ ῥητορικὴ. αὐτὰ μὲν τὰ πράγματα.
οὐδὲν δεῖ αὐτὴν εἰδέναι ὅπως ἔχει. μηχανὴν δέ τινα πιθοῦς.

εὑρηκέναι. ὥστε φαίνεσθαι τοὺς οὐκ εἰδότας μᾶλλον εἰδέναι τῶν ἄλλων: οὐκοῦν πολλὴ ἂν εἴη ὡσαύτως καὶ περὶ τἄλλα μανθάνειν ταῦτα ἄλλας τέχνας. ἀλλὰ μὰ τοὺς θεοὺς οὐ δεῖ ταῦτα ποιεῖν μοι ῥᾴδιον: εἰ μὲν γὰρ ἔστι τοῦτο ἡ ῥητορικὴ τῶν ἄλλων. ἀλλὰ καὶ σκεπτόμεθα καὶ τοῦτο ἡμῖν πρόσλοιπον εἰ πότερον σκεπτόμεθα. ἆρα τυγχάνει περὶ τὸ δίκαιον τὸ αἰσχρὸν καὶ τὸ καλὸν ἢ ἀγαθὸν καὶ κακόν. οὕτως ἔχων ῥητορικός. ὡς περὶ τὸ ὑγιεινὸν καὶ περὶ τἄλλα ὧν αἱ ἄλλαι τέχναι; ἀνταποδοῦναι οὖν δεῖ τί ἀγαθὸν ἢ τί κακὸν ἑκάστην. ἢ τί καλὸν. ἢ τί αἰσχρόν. ἢ δίκαιον. ἢ ἄδικον. ὥσπερ δὲ περὶ αὐτὸν μεθημεν χαμηλότερος. ὥστε δοκεῖν εἰδέναι οὐκ εἰδότα. μᾶλλον τοῦ εἰδότος. ἢ ἀνάγκη εἰδέναι. καὶ διὰ πρόσθεν ἀναμνησθῆναι ταῦτα. ἀφικέσθαι παρασκευάσαντα τὸν μέλλοντα ταχέως μαθήσεσθαι τὴν ῥητορικήν. εἰδέναι. οὐ γὰρ τὸν ῥητορικὸν διδάσκαλον. τοῦτον μὲν οὐ δεῖν διδάξειν τὸν ἀφικνούμενον. οὐ γὰρ σὸν ἔργον. ποιητέον δέ πως τοῖς πολλοῖς δοκεῖν εἰδέναι αὐτὸν ταὐτὰ τοῖς αὐτοῖς οὐκ εἰδόσιν. καὶ δοκεῖν φαῦλον εἶναι. οὐ κακὸν τὸν. ἢ τὸ παράπαν οὐχοῖόν τε ἐστὶν διδάξαι αὐτὸν τὴν ῥητορικήν. διὰ μὲν πρόσθεν περὶ τούτων τὴν ἀνάμνησιν. ἢ πῶς ταὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ἔχει φύσεως. καὶ πρὸς διὰ τί ἐστὶν ἄπορα καλῶς. τὴν ῥητορικὴν εἰ πότ' ἐστὶν ποτ' ἢ οὐκ ἔστιν: ἀλλ' ἆρα μὴν οἶμαι ὡς σὺ κρατεῖς διὰ τύχην μὲν εἰδὼς. καὶ ταῦτα παρ' ἐμοῦ μαθήσεται: ἔχεις δὴ. καλῶς ἴσως λέγεις. διὰ πῶς ῥητορικόν τινα ποιητέον. ἀφικόμενον αὐτὸν εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα. ἢ τοι πρότερόν γε ἢ ἰατρόν μαθόντα παρασοῦ; σφόδρα: τί οὖν ὁ διὰ τοῦτο κομιεῖται καὶ μεμαθηκὼς τοῦτο; ἢ οὔ: ναί: οὐκοῦν καὶ ὁ διὰ μουσικοῖς καὶ μουσικός; ναί: καὶ ὁ διὰ ἰατρικὰ καὶ ἰατρικός. καὶ τἄλλα οὕτω κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὁ μεμαθηκὼς ἕκαστα. τοιοῦτος ἔσται. οἶον μὴ ἴσως τι ἡμᾶς ἕκαστον ἀπορεῖν ἆρα; σφόδρα γε: οὐκοῦν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ διὰ δίκαια μεμαθηκὼς. δίκαιος; σφόδρα γε: ὁ δὲ δίκαιος δίκαια που πράττει;

ὦ θεόδωρε παραχρῆμα νῷ δὲ μικρὸν ἰατρὸν ὁ β ἕκτ' ἂν τρόπον τινὰ ἀποκρίσει μὴ ἄπο δεικτικὸς ἔλεγχος:-

ἆρ' οὐ που μέμνησο

ὁ μὲν ἕκτ' ἂν γραμμὰ ἀπο δεικτικὸς ἔλεγχος:-

ναί: οὐκοῦν ἀναγκαῖον τὸν ῥητορικὸν δίκαιον εἶναι· τὸν δὲ δίκαιον
βουλεσθαι δίκαια πρᾶττειν; φαίνεται γε· οὐδέποτε ἄρα βουλήσεται
ὁ γε δίκαιος ἀδικεῖν; ἀνάγκη· τὸν δὲ ῥητορικὸν ἀνάγκη
ἐκ τοῦ λόγου δίκαιον εἶναι; ναί· οὐδέποτε ἄρα βουλήσεται ὁ ῥη
τορικὸς ἀδικεῖν; οὐ φαίνεται γε· μεμνησαι οὖν ἃ λέγομεν
πρότερον· ὅτι οὐδεὶ τῶν παιδοτρίβων ἐξαιρετὸν· οὐδὲ κυβερνήτην
ἐκ τῶν πόλεων· ἆρ' ὁ ῥητορικὸς τὴν τεχνικὴν χρήσεται τε καὶ ἀδικήσει;
ὡς αὖ τοσόνδε οὔτως καὶ ἆρ' ὁ ῥήτωρ τὴν ῥητορικὴν ἀδίκως
χρήσεται· μὴ τοῖνυν διδάξαντι ἐξαιρεῖν· μὴ δὲ ἕξειν μείονα ἐκ τῶν
πόλεων· ἀλλὰ τοῖς ἀδικοῦσι· καὶ οὐκ ὀρθῶς χρωμένοις τῇ ῥη
τορικῇ ὀρρήθη ταῦτα, ἢ οὔ; ὀρρήθη· νῦν δέ γε ὁ αὐτὸς οὗτος
φαίνεται ῥητορικός· οὐκ ἄρα ποτὲ ἀδικήσας, ἢ οὔ; φαίνεται· καὶ
ἐν τοῖς πρόσθεν γε ὡμολογήσαμεν ἔνια, ὅτι ἡ ῥητορικὴ πρὸς
λόγους εἴη· οὐ τοὺς τοῦ ἀρτίου καὶ περιττοῦ· ἀλλὰ τοὺς τοῦ δικαί
ου καὶ ἀδίκου· ἦ γάρ; ναί· ἆρ' οὖν καὶ νῦν ἡμῖν οὕτω τέτακται ὑπόλειμμα ἡμῶν ὡς οὐδενὸς ἧττον εἰδέναι τὰ
ὀ γὰρ εἰδὼς περὶ δικαίου σώφρων τοὺς λόγους ποιεῖται· ὥστε δὴ δεῖ ὅλην
τὴν ῥητορικὴν ἔνια· ὅτι ὁ ῥήτωρ τὴν ῥητορικὴν καὶ ἀδίκως χρήσε
ται οὐ τοῦτο ἂν εἴη σημεῖον καὶ μισοπόνηρος οὐσα ἀνάγκη τὰ λεγόμενα
ἐκείνους εἶπον τοὺς λόγους· ὅτι εἰ μὴ κύριος εἶναι
τὸ ἐξαπατᾶν ἢ μὴ· ἀξιοῦν εἶναι διαλέγεσθαι· εἰ δὲ μή, ἐᾶν
χαίρειν· ἔνια δὲ ἡμῶν ἔστι κομψευόμενα· ὁρᾷς δὴ καὶ
αὐτός, ὅτι αὖ ὁμολογῆται τὸν ῥητορικὸν ἀδικώτατον εἶναι
ἀδίκως χρήσεσθαι τῇ ῥητορικῇ καὶ ἐξαπατᾶν· ταῦτα
οὖν ὅτι ποτὲ ἔχει· μετὰ κύνα ὄρνιθα· οὐκ ὀλίγου σοῦ
σιτίου ἐστίν· ὦ Σώκρατες ἱκανῶς διαπεπέρανται· τί δὲ οὔ; σὺ δὲ κράτιστε
οὐ τοῦτο καὶ οὐ περὶ τῆς ῥητορικῆς δοξάζεις ὃ περ νῦν λέγω·
καὶ ὅτι ὅτι ποτὲ ἐρεῖς ἐμοῦ θαυμάσεσθαι· μὴ προσομολογήσαντος τὸν ῥη
τορικὸν ἄνδρα μὴ οὐχὶ καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι· καὶ τὰ καλὰ
καὶ τἀγαθά· καὶ ὃς μὴ ἔλθῃ ταῦτα ἅμα παρ' αὐτόν· οὐ
κοῦν δοξάζω· ἀλλὰ τοῦτο ἴσως τῷ ὁμολογίᾳ· ἐναντίον τι

πεπλήρωται ἔργου τοῦ ῥητορικοῦ· πῶς

οὐδέποτε ἀδικεῖ — πράττει τἀνδρεῖα — βούλεται τὰ δίκαια — ἐπίσταται τἀδίκαια — ὁ ῥήτωρ

στέρησις — ἐνέργεια — ἕξις — ἐπιστήμη — ὁ Ταντάλου

σω ἐμὴ ἐν τοῖς λόγοις· τοῦτο δὴ ἆρα παῦ αὐτός· ἆρα μὲν ἔστι τοι αὐτὰ ἔργα τίματα; ἔστ᾽ τίνα οἷς ἂν παρεῖναι· μὴ οὐχὶ καὶ αὐτὸν ἔστι σωθῆναι τὰ δίκαια καὶ ἄλλοις διδάξαι· ἀλλ᾽ ἆρα τὰ τοι αὐτὰ λέγειν· σοὶ δὴ ἀγροικία ἐστὶ τοῖς λόγοις· ὦ καλλίστε πάντων· ἀλλὰ τοί ἐγ ἔστ᾽ τῆδε κτᾶσθαι ἕτεροι ἢ ἐμέ· ἵνα ὦσι δὴ αὐτοὶ παρὰ σοὶ ἕτεροι μὴ ἐμέ νοι σφάλλωμεθα· παρόντες ἡμεῖς οἱ μὲν ἕτεροι· ἔσμεν ἐγὼ καὶ σὺ τὸν ἡμέτερον καὶ ἐν ἑτέροις καὶ ἐν λόγοις· καὶ μοι δοκεῖ τί φρονεῖ καὶ μερίσασθαι ἐν τοῖς λόγοις σφάλλωμεθα· οὐ παρὰ μὲν ἔσμεν· δίκαιον δεῖ· καὶ φρονεῖ ἐθέλω τῶν ὁμολογημένων εἶ τισι δοκῶ μὴ καλῶς ὁμολογῆσθαι· ἆρα σὺ θέσθαι ὅτι ἂν σὺ βούλῃ, ἐάν μοι ἐν μόνον φυλάττῃς: τί τοῦτο λέγεις: τὴν μαιευτικὴν ἆρα ἔσμεν τέχνην· ἦν καθαίρεσις· ἦ τοῦτο λέγεις· τὴν μαιευτικὴν ἔσμεν τέχνην· ἦν καθαίρεσις· ἦ τοῦτο λέγεις· τὸ πρῶτον ἔσθ᾽ χειρησάσθαι· τί δὲ οὐκ ἔστι σοι μοι λέγειν· ὅπως ἂν βούλωμαι;· δεινὰ μὲν τἀν πάντοις ἔσθλ᾽ τιθέναι· εἰ δὲ θήναζε ἀφικόμενος οὐ τὴν ἄλλην ὁδὸν πλάσῃ ἀπὶ ἐμοῦ· ἐὰν δὲ ἐγὼ τὰν ταύτην ὁδὸν πλάσω· ἔσται σοὶ δὴ τὰν ταύτην ὁδὸν μόνος ἀπιέναι· ἀλλὰ ἆρ᾽ πάντα τοι σοὶ μανθάνω κρεῖττόν ἐστιν ἢ ἐμὲ καὶ μὴ ἐθέλοντος τὸ ἕτερον μέρος ἀποκρίνεσθαι· οὐ δῆτα· ἀλλ᾽ ἆρα πάντοθεν ἐμὲ πάντοις μὴ ἐθέλοντα ἐᾶν ἐμοὶ χαλεπὸν καὶ μὴ ἐθέλοντος ἐμοῦ ἐᾶν· ἐμοὶ χαλεπὸν καὶ μὴ ἐθέλοντος τοῦ λόγου τοῦ εἰρημένου· καὶ ἔσται ὀρθῶσασθαι αὐτὸν μοῦλφ· ὦ σώτερμῶ δὴ ἔλεγον ἆρα τὸ μέρος ὅτι σοὶ δοκεῖ ἕτερον τοῖς μέρεσι· ἕτερον μὲν τὸ καὶ ἕτερον τοῦ μέρους· ὦ σώτερ φῶτε καὶ μερίσασθαι· ἕλκε τὸ καὶ ἕλκου· φησὶ γὰρ δή που καὶ σὺ ἐᾶν σθαι αὐτὸ μερίσασθαι λιθύν· ἔμοιγε· οὐκοῦν καὶ σὺ κελεύσασθαι αὐτὸν ἕτερον ταῦτα ἕκαστον ὅτι ἂν τις βούληται ὦσι τὰ μέρους ἀποκρίνεσθαι· πάνυ μὲν οὖν· καίμοι δή τοῦτον ὁπότερον μοῦλφ· ποίᾳ· ἕτερον· τὶ ἀποκρίνου· ἀλλὰ ποίησον ταῦτα· καίμοι ἀποκρίνασθαι τε· ἐγὼ δὴ μερίσασθαι ἀπορῶ σοὶ δοκῶ αὖ περὶ τὸ ῥητορικὸν σὺ αὖ τὴν τίνα φῂς εἶναι· ἆρα ἕτερον ταῦτο λέγω· τὶ ἔστιν τέχνη φημὶ εἶναι· ἐμοὶ γοῦν δοκῶ ἓν πάλαι· οὐκοῦν πρὸς σὲ τὰ λεχθέντα εἰρῆσθαι· ἀλλὰ τί σοι δοκῶ ῥητορικὴ εἶναι· ἐκ τούτου δῆλόν ὅτι οὐ χεῖρ ἀρχὴ τοῦ λόγου αὐτῷ σχεδὸν ἢν· ἀλλὰ σιγᾶν· ἔστιν ὃ ἐμοιγε ἐμὲ μὴ τρόπαιον ἄλλο λέγειν· τίνος σὺ δεῖ τὴν ἀρίστην· χάριτος τίνος

πρῶτον ὃ σὺ φῂς ποιήσασθε χρὴ τὸν σωφρονεῖν· ὃ φῂς ἐγὼ χρῆσθαι ἐμὲ σωφρονεῖν· τί τοῦτο λέγεις· σωτηρίαν φῂς τίνα· σωτηρία ἆρα σοὶ δοκῶ ῥητορικὴ εἶναι).

καὶ ἡ δυνὰς ἀσύμμετρος: οὐκοῦν καλόν σοι δοκεῖ ἡ ῥητορικὴ εἶναι.
χαρίζεσθαι οἷόν τε εἶναι ἄμοιρος: τί δὲ οὐ πολλάκις πέπονθας
ἐμοῦ ὅτι φημὶ αὐτὴν εἶναι. ὥσθ' ὁμοίως τοῦτο πάσχεις. εἶτα οὐ
καλή μοι δοκεῖ εἶναι; οὐ γὰρ πέπονθα ὅτι ἐμπειρίαν τινὰ αὐτὴν
φησὶν εἶναι: καίτοι οὐδὲν ἧττον εἰδέναι τὸ χαρίζεσθαι. σὺ δὲ
μοι χαρίσασθαι; φέρε: ἔρωμαι σε. ὅτου ποιᾶν εἶδος μοι δοκεῖ
τέχνη εἶναι: ἔρου τοῦ εἴτε τέχνη ὅτου ποιᾶν: οὐδεμιᾶν οὐ πολλάκις
ἀλλ' ἀτεχνίαν φαμέν: φημὶ δὲ ἐμπειρίαν τινά: τίνος φαμέν; φημὶ δὲ ἐγὼ
εἶτα καὶ ἡ δυνὰς ἄσυμμετρος οὐ πολλάκις: ταὐτὸν δέ ἐστιν ὅτου
ποιᾶν καὶ ῥητορική; οὐδαμοῦ γε. ἀλλὰ τὸ μὲν ἓν τῶν μορίων
ὅσου μόριον: τίνος λέγεις τοῦτο: μὴ ἀνελεύθερον εἶναι τὸ ἄλλο
θεὸν φάναι. ὁ κύων γὰρ μόριόν ἐστι καλόν. μὴ οἴει με διαλέγε-
σθαι ἐμαυτῷ τὰ ἐμαυτοῦ ἕνεκα διαλέγεσθαι. ἐρῶ δὲ εἰ μὴ τοῦτό σοι ἡ ῥητο-
ρικὴ ὧν μορίου ἐστὶ δηλοῦσι οὐ κοινόν. καὶ γὰρ ἀρτίου κτοῦλό
μου. οὐδὲν ἧττον καταφανὲς φέρε. τίνος τοῦτο οὗτος λέγεται: ὁ
δ' ἐρῶ καλὸν τῶν ῥητορικῶν πράγματος τίνος ἐστὶ μόριον
οὐ δῆλον τῶν καλῶν: τίνος ὡσαύτως ἐστὶ πᾶν μᾶλλον ἐμὲ
ἀνιᾶν θέλω: δοκεῖ τοίνυν μοι ἀμοιρεῖν εἶναι τοῦτο τὸ δίδυμα.
τεχνικὸν μὲν οὖν. τυγχάνει δὲ ἀσχαπικὸς καὶ ἀνδράσι. καὶ βίου
δεινός. προσομιλῆν τοῖς ἀνοσίοις. καλῶ δὲ αὐτοὺς ἐγὼ τοὺς κεφά
λαιον κολακείαν. ταύτης μοι δοκεῖ τοῦτο τὸ δίδυμον. πολλὰ
μὲν καὶ ἄλλα μόρια εἶναι. ὧν δὲ καὶ ἡ ῥητορική. ὃ δοκεῖ μὲν
εἶναι. τέχνη. ὡς δὲ ἐγὼ λόγος. οὐκ ἔστι τέχνη. ἀλλ' ἐμπειρία
καὶ τριβή. ταύτης μόριον καὶ τὴν ῥητορικὴν ἐγὼ καλῶ. καὶ τὴν
ὀψοποιητικὴν. καὶ τὴν ὀσφρητικήν. τέτταρα ταῦτα μόρια.
ἐστὶ τέτταρα πράγματα. ἃ οὐκ οἴεσθαι δεῖν ταῦτα θαρρεῖσθαι.
πανθαυμάσιος ἐστίν. οὐ γὰρ πώποτε πάσχω. ὃ ποιόν φημι ἐγὼ τὸν κολα
κείαν μόριον εἶναι τὴν ῥητορικήν. ἀλλ' αὐτὴν λελῆσθαι
οὕτω λάθρᾳ κεκερμένον. ὁ δὲ ἐὰν μὴ ἔρωτᾶν, ἃ οὐ καλὸν ἡγοῦμαι
εἶναι. ἐγὼ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἀποκρινοῦμαι πρότερον. ἢ τὸ καλὸν
ἢ τὸ αἰσχρὸν ἑκάτερον εἶναι πότερον τὴν ῥητορικήν. πρὶν ἂν πρῶτον

γορ –

ὁ δὲ κολακείαν. λείβει τοῦ
τὸ δίδυμα. ἐστὶ τέχνη τὴν
σοφιστικὴν καὶ ἀνδρείαν
καὶ βίου δεινὸς ὁμιλῆσαι
τοῖς ἀνοσίοις. ἡδονὴ σώματος
μικρόν: –
ἐὰν δὲ οὖν ἀναβρεῖ τοῦ
τὸ δίδυμα καὶ τοῦ τὸ δίδυμον
αὐτὴ μὲν γὰρ οὐδὲν φρό
νιμον δοκεῖ ὄκνον
οἷον νόσου ἀν. ὡς ὄφελος
ταρχος. ὅτου ὧν καὶ οὐ
καὶ ἀκόλουθος. καὶ τόδε
καὶ βόθιος: ταμεῖν.
οἷον οὐσίαν. τὰ πρῶτα.
ταδε. ἐμβρίθειαν: –

ἀποκρίνασθαι ὅτι ἐστίν· οὐ γὰρ δίκαιον ἂν ποιεῖν· ἀλλ' ἅπερ καὶ ὑλῆς τυθέντος. ὅρασιν ὁ ποιὸν μόριον τῆς κολακείας φησὶν εἶναι τὴν ῥητορικήν:
τῶν
ὅρασιν δὴ καὶ ἀποκρίνασθαι ὁ ποιὸν μόριον· ἆρ' οὖν ἂν μάθοις ἀπὸ τοῦ κειμένου. ἔστι γὰρ ἡ ῥητορικὴ κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον πολιτικῆς μόριον εἶδωλον· τί οὖν· καλὸν· ἢ οὐ χρὴ λέγειν αὐτὴν εἶναι· οὐ χρὴ φαμέν· τὰ γὰρ καλὰ οὐ χρὴ καλὰ ἂν ποιεῖν ἐθέλοι ἀποκρίνασθαι, εἰ δόξει καὶ φαύλα· μανθάνει δ' οὐδὲν ὁ σώκρατης· ἀλλ' ἅπερ οὖν δὲ αὐτὸς συνίημι ὅτι λέγεις· εἰκόνα μέν γε καλῶν· οὐδὲν γὰρ πρᾶγμα σαφὲς λέγεις· πῶλος δὲ ὄνος μέσος ἐστὶ καὶ ὄνος· ἀλλὰ οὐ τοῦτον μέν φαμεν· ἐμοὶ δ' ἅπτεσθαι δοκεῖς· πολιτικῆς μορίου εἶδωλον εἶναι τὴν ῥητορικήν· ἀλλ' ἅπερ πειρᾶσθαι φράσαι· ὅτε μοι φαίνεται εἶναι ἡ ῥητορική· εἰ δὲ μή τι τυγχάνω ὂν τοῦτο· πῶλος ὁ δὲ ὄνος ἔσται μοι πολιτικῆς τι καὶ τυγχάνει; πῶς γὰρ οὔ; οὐκοῦν καὶ τούτων οἷόν τινα εἶναι ἑκατέρου ὑπόθεσιν; ἔφη· τί δὲ δοκοῦσιν μὴ ὑπόθεσιν· οὐσαν δὲ οὔ· οἷον τοιόνδε λέγω· πολλοὶ δοκοῦσιν ὑφαίνειν τὰ σώματα· οἷόν γε καὶ ῥᾳδίως ἂν οἶσθα τοῦτο ὅτι οὐκ ὑφαίνουσιν ἄλλο· ἢ ἰατρόν τε καὶ τὸν μεμαγμένον κοινόν τι· ἀλλ' οὐδὲν ὄφελος· τοιοῦτον λέγω καὶ ὑφαντὸν σώματι εἶναι καὶ ὑφαντικῇ· ὅτι τοι ἡ μὲν δοκοῦσα οὐσία ἔχει τὸ σῶμα καὶ τὴν τέχνην· ἔχει δὲ οὐδὲν μᾶλλον· ἔτι ταῦτα· φέρε δή σοι ἕτερον δείξω· σαφέστερον ἴσως δήξω λέγων· δύο ἐστόν τοιν τοῖν παραμάτοιν· δύο λέγω τέχνας· τὴν μὲν ἑνὶ τῇ τέχνῃ· πολιτικῇ καλῶ· τὴν δὲ ἑνὶ σώματι· μίαν μὲν οὕτως ὀνομάσαι οὐ κάλλιον· μιᾶς δὲ οὔσης τῆς τοῦ σώματος ὑφαντικῆς· δύο μόρια λέγω· τὴν μὲν μεμαγματικήν· τὴν δὲ ἰατρικήν· τῆς δὲ πολιτικῆς· ἀντὶ μὲν τῆς μεμαγματικῆς· τὴν νομοθετικήν· ἀντὶ δὲ τῆς ἰατρικῆς· τὴν δικαιοσύνην· ἑνοῖν δ' ἀπὸ ποδὸς λέγειν· πολιτικῆς μορίου εἶδωλον εἶναι τὴν ῥητορικήν· ἀλλ' ἅπερ πειρᾶσθαι φράσαι· ὅτε μοι φαίνεται εἶναι ἡ ῥητορική· εἰ δὲ μή τι τυγχάνω ὂν τοῦτο· πῶλος ὁ δὲ ὄνος ἔσται μοι πολιτικῆς τι καὶ τυγχάνει; πῶς γὰρ οὔ; οὐκοῦν καὶ τούτων οἷόν τινα εἶναι ἑκατέρου ὑπόθεσιν; ἔφη· τί δὲ δοκοῦσιν μὴ ὑπόθεσιν· οὐσαν δὲ οὔ· οἷον τοιόνδε λέγω· πολλοὶ δοκοῦσιν ὑφαίνειν τὰ σώματα· οἷόν γε καὶ ῥᾳδίως ἂν οἶσθα τοῦτο ὅτι οὐκ ὑφαίνουσιν ἄλλο· ἢ ἰατρόν τε καὶ τὸν μεμαγμένον κοινόν τι· ἀλλ' οὐδὲν ὄφελος· τοιοῦτον λέγω καὶ ὑφαντὸν σώματι εἶναι καὶ ὑφαντικῇ· ὅτι τοι ἡ μὲν δοκοῦσα οὐσία ἔχει τὸ σῶμα καὶ τὴν τέχνην· ἔχει δὲ οὐδὲν μᾶλλον· ἔτι ταῦτα· φέρε δή σοι ἕτερον δείξω· σαφέστερον ἴσως δήξω λέγων· δύο ἐστόν τοιν τοῖν παραμάτοιν· δύο λέγω τέχνας· τὴν μὲν ἑνὶ τῇ τέχνῃ· πολιτικῇ καλῶ· τὴν δὲ ἑνὶ σώματι· μίαν μὲν οὕτως ὀνομάσαι οὐ κάλλιον· μιᾶς δὲ οὔσης τῆς τοῦ σώματος ὑφαντικῆς· δύο μόρια λέγω· τὴν μὲν μεμαγματικήν· τὴν δὲ ἰατρικήν· τῆς δὲ πολιτικῆς· ἀντὶ μὲν τῆς μεμαγματικῆς· τὴν νομοθετικήν· ἀντὶ δὲ τῆς ἰατρικῆς· τὴν δικαιοσύνην· ἑνοῖν δ' ἀπὸ ποδὸς λέγειν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τὰ δύο· τὰ δὲ δύο ἐπὶ τὰ πολλά· τὰ δὲ πολλὰ ἐπὶ τὰ ἄπειρα· ἐπὶ τὰ ἄπειρα δὲ οὐκ ἔστιν ἰέναι· ἐπὶ τὰ δύο δὲ καὶ τὰ πολλὰ ἔστιν· ἐπὶ τὰ δύο δὲ ἐπειδὴ ἐλήλυθας· ἐπὶ τὰ πολλὰ ἴωμεν· ἐπὶ τὰ πολλὰ δὲ ἐπειδὴ ἐλήλυθας· ἐπὶ τὰ ἄπειρα ἴωμεν

λὶ κολακευτικὴ αἰσθανομένη. οὐμοὺ σαλέγω ἀλλὰ τὸ χαλεπώτερα ἑαυτὴν διαφείρασα ὑπὸ λύσσης ὑπὸ δ' ἄκρατον τῶν μορίων. προσποιεῖται εἶναι τοῦτο ὅπου ὑπόδυ. καὶ τοῦ μὲν μαλτίσου. οὐδὲν φροντίζει· τοῖς δὲ ἀνιῶσι. θηρεύεται τὴν ἀρχὴν καὶ ἐξαπατᾷ. ὥσθ' δοκᾷ τολείσου ἀτιμία εἶναι· ὑπομένουν τὴν ἰατρικὴν. λιότοποιϊκὴ ὑπὸ δέ δυκε· καὶ προσποιεῖται τὸ μαλτίσου τιμία τοῖς σώμασι τίθεσθαι. ὥστ' εἰ δέοι θεραπεύειν διαφορίζεσθαι ὁ τοποιόν τε καὶ ἰατρόν. λὶ ὅταν δρᾶσιν οὕτως ἀμφοτέροις ὡσαύτως οἱ ἰατροί. πότερος ἂν εἴη περὶ τὸν χρησόμενον τίνων καὶ πονηρῶν ὁ ἰατρὸς λὶ ὁ τοποιός. λιμοὶ ἀμφοτέρων εἶναι τὸν ἰατρόν. κολακείαν μὲν οὖν αὐτὸ καλῶ. καὶ αἰσχρὸν φημὶ εἶναι τὸ τοιοῦτον ὡς πρὸς λόγον· τοῦτο γὰρ πρὸς σὲ λέγω· ὅτι τοῦ λιδέους ἀποχάζεται ἀνθ' ὧν τοῦ μαλτίσου· τέχνην δὲ αὐτὴν οὐ φημὶ εἶναι· ἀλλ' ὄρεξιν ἀνίας· ὅτι οὐκ ἔχ' ὁ λόγον οὐδὲν πρὸς φθορὰν ἢ πρὸς φθορά· ὁποῖόν τινά ἐστιν· ὡς δὲ τὴν αἰτίαν λέγω καὶ σοὶ φανερὰν ποιῶ· ὡς δὲ τέχνην οὐ καλῶ ὁ ἀνὴρ λόγον πρᾶγμα· τοῦτον δὲ περὶ ἐστὶν ἀμφισβητῶ· ἐθέλω ὑποχὰν λόγον· τὴν μὲν οὖν ἰατρικὴν ὡς ἔστιν λέγω· λὶ ὁ τοποιϊκὴ κολακεία ὑπόκειται· τὴν δὲ μαιευτικὴν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦτον λὶ κομμωτικὴν καὶ κόμμα καὶ ἀπατητικὴν καὶ ἁρμονικὸς καὶ ἀνθηρὸν σχῆμα καὶ χρῶμα καὶ λειότητα καὶ ἀποθήσει ἅπαντα ταῦτα. ὥσθ' ποιᾶν ἄλλο τρόπον καὶ ἄλλου ὄφελος κομψότου· τοῦ οἰκείου· τοῦ διαπτυσσομενικοῦ ἀμβλεῖν· ἵνα οὖν μὴ μακρολογῶ· ἐθέλω σοι ἅπερ ὡς σωφρονοῦσι μέρα· λὶ μὴ γὰρ ἂν ἴσως ἀκολουθήσαις· ὅτι ὁ κομμωτικὴ πρὸς μαιευτικήν· τοῦτο σοφιστικὴ· πρὸς νομοθετικήν· καὶ ὅτι ὁ ὁ τοποιϊκὴ πρὸς ἰατρικήν· τοῦτο ῥητορικὴ πρὸς δικαιοσύνην· ὁ πέρ μοί τοι λέγω· δίκαιον κομψότητα· αὐτὸ δὲ ἅπλοῦν ὄντων φύρονται μετ' ἀλλήλων· καὶ περὶ ταῦτα σοφιστὴς καὶ ῥήτωρ· καὶ οὐκ ἔχουσιν ὅτι χρήσονται· οὔτε αὐτοὶ ἑαυτοῖς οὔτε οἱ ἄλλοι τοῦτοις· καὶ γὰρ ἂν εἰ μὴ λίτυχὴ τοῖς σώμασι ἐπὶ αὐτά· ἀλλ' αὐτὸ αὐτοῖ· καὶ μὴ ὑπὸ τοῦ τὸ κακὸν θεραπεύειν καὶ

λὶ ὡς τὸ τῆς ἀμφοτέρων τούτου αὖ κατὰ τὴν φύσιν ἀμφοτέρων λὶ ὡς δ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ μᾶλλον τοῦ ὑπ' αὐτὸ κ' τοῦ ὑκ ἐπὶ ἰατρικὴ μισθοῦ τὸ ὁμοῖον πρᾶγμα τῶν προφητῶν ἀποφαίνων:—

σώματος
παράδειγματα
γυμναστική
ἰατρική
κομμωτική
ὀψοποιϊκή
εἴδωλα

ψυχῆς
νομοθετική
δικαστική
σοφιστική
ῥητορική
παράδειγματα
εἴδωλα

διακρίνεται οὗτος ὅτι ποιητικὴ καὶ οὐ ἰατρική. ἀλλ' αὐτὸ τὸ σῶμα διακριθὲν ἀριθμῷ μόριον ταῦτα χάριτι ταῦτα πρὸς αὐτό. τὸ τοῦ ἀναξαγόρου ἀμφιβολώτερον ὡς φίλε Σώκρατες. σὺ γὰρ τοῦτον διηπόρησας. ὁμοῦ ἂν πάντα χρήματα ἐφάρτεται ἑνὶ ταῦτα αὐτοῖς. ἀκρίτως δὲ τοῦτον τὸν τε ἰατρικὸν καὶ γυμναστικὸν καὶ ὁποιητικὸν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ῥητορικῶν εἶναι. ἀκήκοας. ἀμφισβητοῦμεν ὅτι ποιητὸν ἂν τύχοι ὂν ἐκεῖνο ὃ νοσήματι. ἴσως μὲν οὖν αὐτὸ τοῦτο ταῦτα λέγει. ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ὃ λέγει λέγειν. αὐτὸς συχνὸν λόγον ἀπεδείκαμεν. ἄξιον μὲν οὖν ἐμοὶ συμπόσιόν τε ἂν εἴη. λέγοντος γὰρ οὗτος ἀκροᾶσθαι. οὐκέτι μὰ θεὸν δ'. οὐδὲ χρήσεται τῇ ἀποκρίσει. ὧν οἱ ἀποκρίνεσθαι μὴ δύνανται. οὐδὲν οἷός τ' ἦσθα. ἀλλ' ὃ δοῦναι λαβεῖν ἐστίν. ἐὰν μὲν οὖν μὴ ἔχω ἀποκρινόμενον. μὴ ἔχω ὅτι χρήσομαι. ἀπόφασιν δὲ καὶ οὐ λόγον. ἐὰν δὲ ἔχω. ἐὰν μὲ χρήσεται. δίκαιον γάρ. καὶ μὴν ταύτῃ τῇ ἀποκρίσει. ὅτι ἔχεις χρήσεται χρῶ: τί οὖν φῂς Κολακείαν δοκεῖσοι εἶναι ἡ ῥητορική; Κολακείαν μὲν οὖν φῂς γε εἶπον μόριον. ἀλλ' οὐ μικρὸν ἀλλὰ πολλοστὸν ὃν ὡς φίλε. τί τὰ χαδρασεῖς: ἆρ' οὖν δοκοῦσί σοι ὡς κόλακες ὄντες ταῖς πόλεσι φαῦλοι νομίζεσθαι οἱ ἀγαθοὶ ῥήτορες; ὅρα τὴν ἀποκρίσει. τί οὖν φῂς τὸν ὅρον τοῦ ὅρου τοῦ λόγου τινὸς ἀρχὴν λέγειν: ὅρα τὸ ὅρον τὸ ὅρου: οὐ δὲ νομίζεσθαι ὅροις τοῦ δοκοῦσιν: ὡς οὐ νομίζεσθαι. οὐ μέντοι ἀγαθὸν τὴν εἶναι τοῖς δικαίοις πόλεσιν: οὐκέτι τὸ δικαίως ἂν ταῦτα ὅρο

ὑκ τῶν πολεμιῶν ἀνδρῶν; φησί· λέγω τοίνυν σοι ὅτι διώρθωται τὰ τε αἰτήματα. καὶ ἀπὸ κρημνοῦ μαίνεσθαι τοὺς τραυματίας. φημὶ γὰρ ὦ πολέμιε καὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς τραυματίας. διὰ σθαι μὲν ὑπὲρ τῶν πολιτῶν κρέττονα. ὡς σωτηρίων δὴ ἕλεγον. οὐδὲν γὰρ ποιεῖν. ὧν μοῦλονται ὡς ὅσον ἐπῆν. ποιεῖν μέντοι ὅτι ἂν ἀνδρῶν δόξῃ. μᾶλλον ἂν εἶναι· οὐκοῦν τοῦτό ἐστι τὸ μεγαλιῶσθαι· οὐ χωρὶς φησὶ πολλοῦ. ἀλλ' οὐ φημί· φημὶ μέντοι ὦ ἄνδρες; μανθάνω. οὐ σύγε δοκεῖ τὸ μεγαλιῶσθαι ἔφησ' ἀγαθὸν εἶναι τοῖδιωτεύουσι· φημὶ γὰρ οὖν· ἀγαθὸν οὖν οἱ εἶναι· δαίμιον ποιεῖ τοῦτον ὁ ἀνδρεῖον μεγαλιῶσθαι· οὐκ ἄν φημι· οὐκοῦν κακὸν εἶναι μεγαλιῶσθαι· οὐκ ἄν φημι· οὐκοῦν ἀπολείπεται τοὺς ῥήτορας μοῦνους ἔχειν· εἰ δὲ μὴ καὶ κολακεύομεν ἐξελέγχει· εἰ δέ με δεῖ σαφῆ ἀνελέγκτον· οἱ ῥήτορες οἱ ποιοῦντες ὃν τοῖς πολίταις ἃ δοκεῖ αὐτοῖς καὶ οἱ τύραννοι· οὐδὲν ἄρα ἀγαθὸν τοῦτο κέκτηται λοιπὸν ἃ δοκεῖ αὐτοῖς καὶ οἱ τύραννοι· διὰ τί δὲ διώρθωμαι σοῦ τὸν λόγον· ὅτι σὺ μὲν ἔφησθ' ἀγαθὸν εἶναι· ἐγὼ δὲ οὐ φημι· ὅτι δὲ οὐ φημι· ἐρῶ· ἐπειδὴ ὁμολογεῖς κακὸν εἶναι· τί οὖν· φησί· τοσοῦτον ὁμολογῶ κακὸν εἶναι· τὸ οἷς μὲν ἂν δοκῇ αὐτοῖς ἃ μοῦλονται ποιεῖν ὑπὸ πολλοῦ· ὅτι τοιοῦτον ἀνδρῶν μοῦλονται· οὔτοσ' ἀνήρ· οὐφημι ποιεῖν αὐτοῖς ἃ μοῦλονται· ἀλλὰ μεθύσκεσθαι οὐκοῦν ἐστὶ τοιοῦτον οἷς μεθύσκεσθαι· οὐκ ἄρα τοῦτό γε ὁμολογῶ· οὐκοῦν ποιεῖν ἃ μοῦλονται· τοῦτον εἶναι τὸν τρόπον; καὶ γὰρ νῦν ὁμολογῶ· οὐκοῦν ποιοῦσιν ἃ μοῦλονται· οὐ φημι· τοιοῦτον δὲ ἃ δοκεῖ αὐτοῖς; φημί· ἀβέλτιον λέγεις ὑπὲρ φυλῆς ἢ σοῦ κρείττω· μὴ κατηγόρει ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον· ἵνα προσέχωσι τὸν νοῦν· ἀλλ' εἰ μὴ ἔχεις ὅτι ἐρεῖς τοῦ λόγου· ἐπειδή μοι δοκεῖς ἀποκρίνεσθαι· ἵνα καὶ εἰδῶ ὅτι λέγεις· τοῦτο μοῦλεσθαι ἀποκρίνεσθαι· ἀλλ' ἐθέλω ἀποκρίνεσθαι· ἵνα καὶ εἰδῶ ὅτι λέγεις· τοῦτο μοῦλεσθαι ὃν ἂν δοκῶσιν οἱ ἄρχοντες· τοῦτο μοῦλεσθαι ὃ ἂν πράττωσιν ὃ καὶ ἂν πράττωσι· τοῦτο καὶ πράττωσι· τοῦτο δ' οὐ πάντως· οἷον οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ τῶν ἰατρῶν· πότερον οἴσει δοκοῦσι τοῦτο μοῦλεσθαι ὃ πράττουσι· πίνειν τὸ φάρμακον καὶ ἀλγεῖν· ἐπειδὴ τὸ ὑγιαίνειν οὐκ ἔστι· τοῦτο τὸ ὑγιαίνειν ἐστὶν ὃ καὶ τὸ πίνοντες· μὴ λόγον τὸν

ἀ ὃ καὶ πρὸς ὅ τι τε ἐστὶ τὸ ὃν ὄντος:—

ἐπὶ τῷ κατ' αὐτὸν· ἀπορίσασθαι ἐστὶ τὸ δὲ ὃν ὄντος:—

379v

τὸ ζῆν εἶναι. οὐ δῆθεν καὶ πίνουσιν· οὐκοῦν καὶ οἱ πολλοὶ τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἄλλον χρήματος ὁμοῦ χρήματος βόμβροι· οὐ τοῦτό ἐστιν ὃ βουλόμεθα. ὃ ποιοῦσιν ἐκάστοτε· τί γὰρ βούλεται πλήθος καὶ κιμβεύειν. καὶ πράγματα ἔχειν· ἀλλ' ἐκεῖνο οἶμαι οὐ ἕνεκα πλέουσι· πλοῦτον μὲν· πλούτου γὰρ ἕνεκα πλέουσι· πάνυ γε· ἀλλ' ὅτι οὖν· οὐ τοῦ κτήσεως πέρι πάντων ἕνεκα τοῦ πρᾶξαι τι ἐστὶ τοῦ ἕνεκα· οὐ τοῦτο βούλεται ὃ πρᾶξαι τι· ἀλλ' ἐκεῖνο, οὗ ἕνεκα πρᾶξαι τι· ναί· ἆρ' οὖν ἔστι τι τούτων ὃν· ὃ οὐ χὶ λίτοι ἀγαθὸν γέ ἐστιν ἢ κακόν· ἢ μεταξύ τούτων οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν; πολλὴ ἀνάγκη ὦ Σώκρατες· οὐκοῦν λέξεις εἶναι ἀγαθὸν μὲν σοφίαν τε καὶ ὑγίειαν καὶ πλοῦτον· καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα· κακὰ δέ τἀναντία τούτων· ἆρα γε· τὰ δὲ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά· ἆρα τοιάδε λέξεις· ἃ ὁτὲ μὲν μετέχοντα τοῦ ἀγαθοῦ· ὁτὲ δὲ οὔτε μετέχοντα τοῦ ἀγαθοῦ· ὁτὲ δὲ τοῦ κακοῦ ὁτὲ δὲ οὔτε μετέχοντα; ὁτὲ δὲ τοιαῦτα οἷον καθῆσθαι καὶ περιπατεῖν καὶ πλεῖν· καὶ οἷον αὖ λίθους καὶ ξύλα καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα· οὐ ταῦτα λέξεις· ἢ ἄλλα τινὰ καλεῖς· καὶ τὰ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά· οὐκ ἄλλα τινὰ ταῦτα· πότερον οὖν τὰ μεταξὺ ταῦτα ὁτὲ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ πρᾶτ τοιοῦμεν ὁτὲ δὲ τοῦ πρᾶττωσιν· ἢ οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τὸ κακὸν ἢ ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν πρᾶττωσιν· ἢ ἐπὶ τὸ κακὸν μᾶλλον· ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν δὲ ἧττον· ἢ ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν μᾶλλον· ἐπὶ τὸ κακ

λέγειν ὦ πῶλε. λιόν· τί οὐ κάπο κείμηι: ἀληθῆ: οὐκοῦν εἴπερ ταῦτα ὁμο
λογοῦμεν· εἴτις ἀποκτέννει τινὰ· λικδικαίως εἰκ πολέως· λιἁρπαιρεῖται
χρήματα· ἢ τε τύραννος ὢν ἥτε ῥήτωρ· ὁι ὁμοσ ἄμεινον εἶναι ἂν
τοῖι· τυγχάνει δὲ ὂν κάκιον· οὗτος δὴ που ποιεῖ ἃ δοκεῖ ἂν τοῖι· λίγαί: ναί:
ἆρ οὖν καὶ ἃ βούλεται· εἴπερ τυγχάνει ταῦτα καὶ ὄντα; τί οὐ κάπο κεί
μηι: ἀλλ οὔμοι δοκεῖ ποιεῖν· ἃ βούλεται: ἔστιν οὖν ὅπως ὀτοι οὗτος μέγα
δυνάσεται ἐν τῆι πόλει ταύτηι. εἴπερ ἔστι τὸ μέγα δύνασθαι ἀγαθόν τ|
κατὰ τὴν σὴν ὁμολογίαν: οὐκ ἔστιν: ἀληθῆ ἄρα φῂς λέγειν λόγον· ὅτι|
ἔστιν ἄμον τοῖι οὕτω ἐν τῆι πόλει ἃ δοκεῖ αὐτοῖι. μὴ μέγα δύνασθαι. μὴ
δὲ τοῖι εἶναι ἃ βούλεται: οὐ δῆτα οὐδὲ σὺ κρατεῖς. οὐκ ἂν δέξαιο ἐξ εἶναι σοι
ποιεῖν ὅτι δοκεῖ σοι ἐν τῆι πόλει μᾶλλον. λιμή. οὐ δὲ ζηλοῖς ὅταν
ἴδηις τινὰ λι ἀποκτείναντα ὃν ἔδοξεν αὐτῶι. λι ἁρπαζόμενον χρή
ματα· λι δήσαντα;: δικαίως λέγεις. λιἀλλὰ δίκαιος: ὁ πότερον ἀνοιλι.
οὐκ ἄμφω τρόπω ζηλωτὸν ἔστιν; δυφήσει ὦ πῶλε: τί δή: ὅτι οὐχὶ
οὔτε τοὺς ἀζηλώτους ζηλοῦν· οὔτε τοὺς ἀθλίους· ἀλλ ἐλεᾶν:
τί δὲ. οὕτως σοι δοκεῖ ἔχειν τοῦτο περὶ ὃν λέγομεν τὸν ἄνδρα;: πῶς γὰρ οὔ:
ὅστις οὖν ἀποκτίννυσιν ὃν ἂν δόξηι αὐτῶι. δίκαιος ἀποκτίννυς.
ἀθλιος δοκεῖ σοι εἶναι καὶ ἐλεεινός: οὐ κέμοιγε· οὐ δὲ μεμνῆσαι
ζηλωτός: οὐ κάρτι· ἀθλιον ἔφησθα εἶναι τὸν ἀδίκως γε ἀποκτείνα
ντα· καὶ ἐλεεινὸν δὲ πρόσ τον δέ, δίκαιος ἀζηλώτον; λίπου ὀρθῶς ἀπεφήνω ἀν ἀδίκως. ἐλεεινόν τε καὶ ἄθλιον
ἔστιν ἐκεῖνον. λιὁ ἀποκτείνας ὢν πῶλε. καὶ ἐκεῖνον. λιὁ δίκαιος
ἀποθνήσκων: πῶς δὴ τοῦτ ὦ σώκρατες: οὕτως. ὡς μέγα δυνατὸν
καλεῖν τυγχάνει ὂν τὸ ἀδικεῖν: λίναὶ τοῦτο μέγα ὄν. οὐ τὸ ἀδικεῖσθαι
μεῖζον; λίκιστόν γε: οὐκοῦν εἰ μὲν ἀδικεῖσθαι μᾶλλον λιἀδικεῖν:
καὶ ἐλάττω μὴ δύνασθαι ἂν ἄρα. οὐ δῆτα. ἢ δ ὃς ἂν δίκαιον εἰλιἀδικεῖν. λιἀδι
κεῖσθαι. ἐλάττω μὴν ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι. λιἀδικεῖν: οὐκ ἄρα τυραννεῖν
οὐκ ἂν δέξαιο: οὐ κεῖ τὸ τυραννεῖν γε λέγεις. ὁ σωκράτης: ἀλλ ἄρτι τοῦτο
λέγω. ὁ πῶλος ἄρτι· ὃς εἶναι ἐν τῆι πόλει ὃν ἂν δοκῆι αὐτοῖι ποιεῖν· τοῦτο
καὶ ἀποκτεῖναι ὃν τῶι καὶ δίκαιον τῶι καὶ σαφῶς πεφάνθαι τῶι· κατὰ τὴν
αὐτοῦ δόξαν: ὦ μακάριε ἐρμοῦ λιλέγοντος. τοῖι λόγοισι τοῖς λαμοῦ· ἢ ἄρ

ἀ πῶ παι μὴ ἀκαιρο
λόγι:-
ἀὐζηλωτός ἔστι μόσ
πο ἐχρῆν τὸ μὴ ὄχ
λεσθαι νόμιζε σθαι μὴν
ἀθλιοσ· ὁ πάσθαι ΤΟΝ
χρῆναι ἐκεῖνον ἐχόντων:

ἰ ἴσωσ χρεών

ἀ τὸ λίτ ΤΟΝ ἔστιν ἄκον
τοσ ἀποθνήσκοντ ἀνή
κοσ· οὐ κέστιν ὅλως πά
λαι ἔχον τοσ κἀποδιδόναι
ἐστ ἀρ ὅτ. ἔστι δὲ τοῦ
τοῦ νόμου. ἀπὶ τοῦ
ὑπαμοῦ ἀποδοκτέον:

β δικαίωσ ἀποκτεννύς
δ ἀδίκωσ ἀποκτεννύς
α ἀδίκωσ ἀποθνήσκων
γ δικαίωσ ἀποθνήσκων

ἀζηλώτοσ
ἄθλιωτάτοσ ἐλεεινός
ἐλεεινὸς ἄθλιος
ἄθλιος·

ἀλλ' ἐκ ἀμφοῖν πλήθους ἴσον. λαμὸν ὑπομάλακος ἀχείριστον. λάριμπρόσθε.
ὀπίσω πολύ. ἐμοὶ δοκεῖ ἀμείνων καὶ πρεσβύτερος. θαυμασίως ἄρτι προσ
ήκειν. δοκῶ γάρ ἄρα ἐμοὶ δοξάζειν τινὰ τοιαύτην τῶν ἀγαθῶν εἶναι σύρραν.
οὗτοι καὶ μάλα δεινὸς θαυμάσαι. τεθνήξει οὗτος ὃν ἂν δοξάζῃ. καὶ τί
ἂν δοξάζοιμι τῇ κεφαλῇ σοῦ τῶν καστανῶν δεινόν. καστανοῦσθαι
ἕνεκα οὗτοι καὶ μάλα. καὶ τοιαύτην διεξιέναι δεῖ ἐχθρὸν ἀνδρὸς ἐχθρὸν ὁρᾶν.
οὕτω μέγα δοκεῖ ἀμείνων εἶναι τῇδε τῇ πόλει. εἰ οὖν οἷόν τε ἐστὶν ὅτι
δείξαι τὸ ἀχείριστον. ἴσον ἂν εἴποις ἴλεων. ὅτι σοὶ κράτιστον
οὕτω μέν. παρὸν δὲ ἂν μέγα δοκεῖν εἶναι. ἐπεὶ καὶ ἐμπρησθείη οἰκία
τούτοις τοῖς τρόποις. ἧττόν σοι δοκεῖ. καὶ ταῖς ἀθηναίων μυρ
ριάσι καὶ τριήρεσι. καὶ τοῖς πλοίοις πᾶσιν. καὶ τοῖς δημοσίοις καὶ τοῖς
ἰδίοις. ἀλλ' οὐ κάρα τοῦτ' ἔστι τὸ μέγα δοκεῖν εἶναι. τὸ ποιεῖν ἃ δοκᾷ
αὐτοῖς. ἧττον δοκεῖσοι: οὐδαμῶς οὕτω γε: ἔχεις οὖν εἰπεῖν ὅτι ποτ' ἐστὶν
ὠφελίαν τὴν τοιαύτην δοκεῖν; ἔγωγε: τί δαί φαίης ἄν: ὅτι ἀγαθόν
τὸν οὕτω πράττοντα. ἡμιοῦσθαι ἔφην: τὸ δὲ ἡμιοῦσθαι οὐκ
ἀγαθόν; παντάπασι γε: οὐκοῦν ὠφελοῦσθαι μέγα δοκεῖν εἶναι
τῷ ἀνοήτῳ δοκοῦντι. ἡμιοῦσθαι ἔφην: τί δαί τὸν λέγεις: ὅτι ἀγαθὸν καὶ

οὐδὲν μέσον δεῖ. παλαιοῖς πράγμασιν ἐλέγχειν· τὰ γὰρ ἐχθὲς καὶ πρόσθεν
γεγονότα· ταῦτα ἴσασιν ἅπαντες ἐπιστάμενοι. καὶ ἀποδείξω. ὡς
πολὺ ἂν δικαίως τὸν ἀρχέλαον τοῦ μακεδόνος ἱστορία·
ἀρχέλαον δή που τοῦτον τὸν περδίκκου ὁρᾶις ἄρχοντα μακεδο
νίας; εἰ δὲ μή· ἀλλ' ἀκούσῃ με· δυδαίμονα οὐ σοὶ δοκεῖ εἶναι· λίαν
θλιον· οὐκοῦν ἂν ποιήσε· οὐ γὰρ πω συμβέβηκεν αὐτοῖς ἀνδρί· τί δὲ· συν
γενόμενον ἂν μοι λυπηρόν, ἄλλως δὲ αὐτὸ θεμιτὸν οὐ μισοῦσι ὅτι δυσδαι
μονεῖ; καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο· ἀλλ' ὅμως ἂν σοὶ κρατῇ ὅτι οὐδὲ τὸν μέγα
λαν ἐκεῖνα μισοῦσι φιλόσοφον δυδαίμονα νομίζοντα· καὶ ἀληθῆ γε λέγει·
οὐ γὰρ οἱ λαοὶ παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης· τί δὲ ἐν τούτοις
ἡ παῦσα δυδαιμονία ἐστίν; ὡς μὲν φόλλῳ ὡς πολλοὶ· τὸν μὲν γὰρ καλὸν
καὶ ἀγαθὸν ἀνδρα καὶ γυναῖκα· δυδαίμονα εἶναι φασιν· τὸν δὲ
ἄδικον καὶ πονηρόν· οὐθλιον· ἄθλιος ἄρα οὗτός ἐστιν ὁ ἀρχέλαος
κατὰ τὸν σὸν λόγον· εἰ περ γε φίλος ἀδικος· ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ πάνυ
οὐ κάδικος· ἀοὶ γε προσῆκε μὲν τῇ ἀρχῇ οὐδὲν ὧν ἔχει· ὅτι
ἐκ μαιακοῦ· ἢ ὧν δούλη ἀλκέτου τοῦ περδίκκου ἀδελφοῦ· καὶ κατὰ
μὲν τὸ δίκαιον· δούλοσ ὢν ἀλκέτου· καὶ εἰ βουλοίατο τὰ δίκαια ποιεῖν·
δοῦλον δεῖ ἂν ἀλκέτην· καὶ ὢν δυδαίμονα κατὰ τὸν σὸν λόγον· μωδε
σταν μεν δεσότην ἀν ἐλάν πράγματον· τὸ δὲ θεῖον
χνοποιεῖν περὶ αὐτοῖ
τὰρχέλαον· εἰ περ ἐν
ταὐτῷ φοίβοι πατέρων·
τὸν παρ' ἡμῖν ἐξ ἀδελφόν·
τὸν ταφὸν ἀφείλετο·

εἰ στὸ ἀδελφὸν ἀικτέον
ἵνα τὸ μνήστον τρόσ τὸ
περδίκκου ἰὸν ἐξακούῃ·

πρὸ βμ·

καὶ δίαν ἡ ἐξαρχὸ
προφή· δικαιοσύνη
ἡ τελευταία ἀρετή·

ὁ σπο ἀθηναίων λέπου σὺ ἀρ ξάμενος. δέξαι τὰρ ἄλλως οὔ τι σοῦ μου
κε δόκων γνέσθαι μᾶλλον. ἢ ἀρ χάλασ: καὶ καταρχὰς τὸν λόγον
ὧ πόλε. φρονέσθ ἐωνίμων. ὁ τι μοι δοκεῖ. ὃν πρὸς τὴν ῥητορικὴν
πᾶσαι λυσθαι. τοὺς δὲ δικαλέγεσθαι. λυσθαι κέρα. καὶ μὴν ἀλλ ὁ πᾶντος
ἐαὶν ὁ λόγος. ὃς με καὶ ἀν πως ἐξελέγξει θρ. καὶ φρὸ ὑποσυνῶν ὧν σὺ
οἷς. ἐξελήλεγμαι τούτοις τοὶς λόγοις, φασκόντων τὸν ἀδικοῦντα οὐ κακοδαί
μονα εἶναι: πόθεν ὦ ἰανθέ: καὶ κακὸν οὐδὲν γέγονε τούτων ὁμολογῶ.
ὧν οὐ φλιος: οὐ γὰρ ἐβούλετο. ἐωεὶ δοκεῖ γέ σοι ὠφελεῖν: ὦ μακάριε
ῥητορικὸς γάρ με ἐωνχρεῖος ἐλέγχειν. ὧν ἀνθρ οἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις
λυρύμενοι ἐλέγχειν. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐθέλουσι τὸν ἑτέρους δοκοῦσι νὲλέγχειν.
ἐωεὶ δ᾽ ἂν τὸν λόγον ὃν ἀν λέγωσι. μαρτύρων πολλῶν παρεχόντων
καὶ ἐνδοκίμων. ὁ δὲ ταῦτα ἀντιλέγων. ἐνα τινὰ παρέχηται. ἢ μὴ
δύναται. οὗτος δὲ ὁ ἔλεγχος. οὐδενὸς ἄξιος ἐστὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
ἐνίοτε γὰρ ἀν. καὶ κατὰ τῶν δικαίων μαρτυρηθείη τὶς ὑπὸ πολλῶν καὶ δο
κοῦντων εἶναι τ|. καὶ νῦν περὶ ὧν σὺ λέγεις. ὀλίγοι σοι παντὸς σμφή
σουσι ταῦτα τῶν ἀθηναίων καὶ οἱ ξένοι. ἐὰν μὲν οὖν λῃ κατὰ μοῦ μαρτύρας πὰ
ραχέσθαι. ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγω μαρτυρήσουσί σοι. ἐὰν μὲν οὖν λῃ. μικί
ας ὀμικράτους. καὶ οἱ ἀδελφοὶ μετ᾽ αὐτοῦ. ὧν οἱ τρίπαιδες οἱ ἔφεζης.
ἐὰν δὲ τῶν ἐν ἐνθάδε τοῖς δημοσίοις. ἐὰν δὲ λῃ οὖν λῃ. ἀριστοκράτης ὁ
σκελλίου. οὗ ἂν ἐὰν ἐνθάδε πυθοῖ τοῦτο. τὸ καλὸν ἀπαίθημαι. ἐὰν δὲ
οὖν λῃ περικλέους ὅλη οἰκία. ἢ ἄλλη συμφορεῖα. ὧν τινα ἀμοῦ
λῃ. τὰ μὲν ἐὰν δὲ ἐκλέξασθαι. ἀλλ᾽ ἐμοὶ σοι εἶσ ἂν. οὐ χ ὁμολογῶ. οὐ μέντε
οὐ ἂν ἐγκαλέσαις ἀλλὰ τοὺς δὲ μάρτυρας πολλοὺς κατ᾽ ἐμοῦ παρασχόμε
νος ὡς χρεῖος ἐκ ταῦτα ἐμὲ ἐκτῆσθαι οὐσίαν. καὶ τοὐναντίον. ἐγὼ δὲ
ἀνθρ᾽ ἐπὶ αὐτὸν ἐμαυτὸν τὸν μάρτυρα παράσχομαι. ὁμολογῶν ταῦτα περὶ
ὧν λέγω. οὐδενὶ οἶμαι ἄξιον λόγου μοι πεῖσαι φαίνεται περὶ ὧν ἐγὼ νῦν
ὁ λόγος ἐστί. οἶμαι δὲ οὐδένα. ἐὰν μὲν ἐγὼ μάρτυρας ἐγὼ ὧν μόνος.
τοὺς δ᾽ ἄλλους πάντας τούτους. χαίρειν ἐᾶν. ἐστὶ μὲν οὖν οὕτως ἔχον
πρόπου ἐλέγχου. ὡς οὔτε οἶμαι ἄλλοι πολλοὶ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ὃν
ἐγὼ ὧν οἶμαι. παραλαμβάνω οὖν. παρ᾽ ἄλλου ὁ κεφάλαιον ἐγὼ δ᾽ ἔτι
δοκοῦσί μοι ἄλλως. καὶ γὰρ τυγχάνει περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν. οὐ
πάνυ καλῶς. ἀλλὰ σχεδόν τι ταῦτα. περὶ ὧν εἰδέναι τὸ
πάνυ καλῶς. ἀλλὰ σχεδόν τι ταῦτα. περὶ ὧν εἰδέναι τὸ

κατὰ εἰρωνείαν ἐξ ἐναντίου δή.

ὁ λόγος ἐστὶν ἐλεγχος ἐαν μὲ ἐξελέγξει περὶ ἧς πάντων ἂν ἐξελέγξαι πρὸς ἄλλο τι ἐάν μ᾽ ἐρωτᾶς.

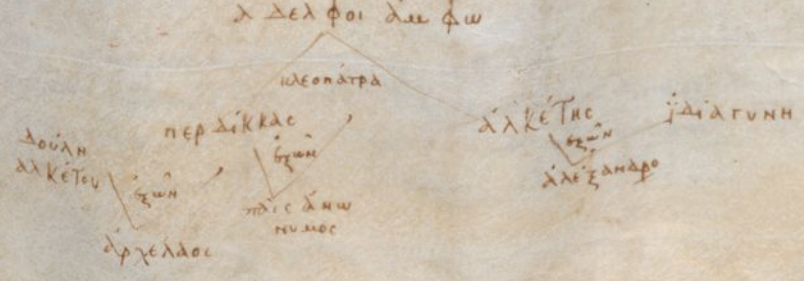
οὐ πρὸς ἀληθῆ φαίνεται πρὸς τὸ τὸν ἀληθῆ μὴ δόξαι:

τὰ λαμπρὰ φαίνεται ἐν τοῖς πλείστοις ἐν δικαστηρίοις μᾶλλον οἱ δικασταὶ πιστεύουσι. διωμόσιον δὲ τὸ τοῦ διομόσου ἐστὶν ὅρκος:

τὰ ὑπὸ μηκέτι καὶ τὰ πάθη:

οἱ μὲν τοῖς δικαστηρίοις τὰ χρήματα οὐσίαν ἔχων δι᾽ αὐτὸν ὧν ἐξ ἀπορίας ἐγκαλούμενος ὅτι ἐπ. ὧν προσέθηκεν ἐν τοῖς οὐσίαν ἔχειν αὐτοῖς

ὁ οὐ μόνον πρὸς τὸν ἐλέγχοντα. ἀλλὰ καὶ πολὺ πρὸ τὸν αὐτὸν προσθαυτ:

καλλιστον· μὴ εἰδέναι τὲ αὐτὸν ἐστὶν· ὃ γὰρ κεφάλαιον αὐτῶν ἐστὶν· ὃ γὰρ φόβος εἶν· οὐ πιστὸν τὸ δυδαίμονα εἶναι καὶ οὐ πιστὸν μὴ· αὐτί καὶ πρὸς τὸν πρὶ οὖν ὡς ὁ λόγος ἐστί· σὺ γὰρ δοκεῖς οἶον τὸ ἅπαν μὲν κάριον· ἆρ' ἄρα οὐ δίκαιον τοῦτο καὶ οὐ δίκαιον τοῦ· ἢ πόρρω χάλασον οὐ δίκαιον μὲν γὰρ εἶναι· δυδαίμονα δὲ· ἀλλ' ὅτι πρὸς οὕτως σοῦμο μίζον τοῦ δίκαιο φάμεθα; πάνυ γε· ἆρα δὲ φημὶ οὐδὲν ἄτοπον· ὃ μὲν γὰρ τοιοῦτον ἀμφίσημὶ τοῦμεν· ἢ ὃν· οὐ δίκαιον δὲ δοκεῖ· δυδαίμονα εἶναι ἆρ' ἄρα τυχὸν δίκαιο τὸ καὶ μοιρίαος; οὐκ ἀνάγκη· ὥσπερ γὰρ οὐθλίου τοῦ τοῦ εἶναι· ἀλλ' ὅταν ἄρα μὴ τυχὸν δίκαιο ὁ οὐ δίκαιον. κατὰ τὸν σὸν λόγον δυδαίμονα εἶναι; φημί· κατὰ δὲ γε τὸν ἐμὸν λόγον ὧδε πως ἔχει· ὁ οὐ δίκαιον τε καὶ ὁ οὐ δίκαιος. οὐ ταὐτὸν μὲν οὐθλιος· οὐθλιώτερος μὲν τοίνυν. ὅταν μὴ δίδωσι δίκην· μὴ δὲ τυχὸν μὴ μοιρίαος οὐ δίκαιον· ἢ τὸν δὲ οὐθλιος· ὅταν δίδωσι δίκην. καὶ τυχὸν δίκαιο ὑποθεὸν τε καὶ ἀρχήν· οὐ τοι γε ὧδε σοὶ κρατεῖ χαίρειν φάναι· πειράσομαι δέ γε καὶ σὲ πείθειν ὡς ταὐτὰ ἐμοὶ φαίνεται· φίλον γάρ σε νομίζω· νῷ μὲν οὖν οὐ διαφερόμεθα· ταὐτὰ δοκεῖ· σκόπει δὲ καὶ σύ· εἴπον ἆρα που σὺ τοῖς σὸν πρόσθεν· τὸ οὐ δίκειν τοῦ οὐ δίκεισθαι κάκιον εἶναι; πάνυ γε· σὺ δὲ τὸ οὐδίκεισθαι· ναί· καὶ τοῦ οὐ δίκου ταῦτα οὐθλίου ἔφησθα εἶναι ἆρα· καὶ ἐξηλαχθήσαν ὑποσοῦν· ναὶ μὰ δία· ὡς οὐκοῦν εἰ ὡς πολὺ· οὐληθὴ μέν οἱ ὁ μέρος ἴσως· οὐδέ γε δυδαίμονας οὐ τοῦ οὐ δίκου ταῦτα· ὅταν μὴ δίδωσι δίκην· ὅταν μὲν οὖν· ἆρα δὲ οὐ τοῦ οὐθλίου ταύτου φημί· τοῦτο δὲ δίδον ταῦ δίκην ὑπὸ τὸν· μοῦλφ· καὶ τοῦτο ὠλφχεῖν; ἀλλ' ὅταν τοῦτ' ὀκείνου χαλεπώτερον ἐστὶν ὡς σοὶ κρατεῖ· ἐξ ὠλφχας· οὐδὲν ἄτοπον ὡς πολύ· ἀλλ' οὐδὲν ἄτοπον· τὸ γὰρ οὐληθὲς οὐδέποτε ὠλφχέναι· πάνυ λέγω· ὅταν οὐ δίκου μόνον ἁπλῶς πραγμάτων· καὶ ληφθῶσι πρὸς ὠνλούμενον· καὶ ληφθῶσι ἀργυρίου καὶ ὀκτὼ μνᾶν· καὶ τοῦτο ὁ φθαλμοῦ ὀκ καὶ ἑκατὸν· ἐξ ἄλλου πολλοῦ καὶ μεγάλου καὶ παντὸς παιδὸς λοίπου αὐτοῦ τε λοιπὸν ἐφῶ· καὶ τοῦ αὐτοῦ ἑαυτοῦ καὶ δούλου καὶ γυναικὸς καὶ τὸ ὄχημα τὸν ἅπαν σαυρωθῆναι· ἢ κατὰ πάντα τοῦθ', οὕτως δυδαίμονέστατος ἐστίν· ἢ ἐὰν διαφυγὼν τὴν ἅρπαγα κατὰ τὴν καὶ ἀρχὴν

ἐι ὑποθεὸν ἁρθὴν ἢ δίκη τὰ γὰρ ἑκάτερον τοιαῦτα·

ἢ οὐχ ὡς ὁμόφρονα ἀλλ' ὡς ὑμοῖ κῶς πρὸς τὴν ἀλήθειαν·

ὁ ἑκάτερος κατ' εἰρωνείαν ἢ κατὰ ἀντίφρασιν· ὡς ὁ σὸς κρατῆρος τὸ παρ' ὑπόμοιαν λεγόμενος χείτας ἢ π. οὐ χαλεπὸν· ἀλλ' οὐδὲν ἄτοπον·

ὃν τὴν πόλει δαιμῶ ποιῶν ὅτι ἂν μούληται. ζηλῶ τοὶ ὧν καὶ δυδαι
μονι ζόμενοσ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ζῆν. παντὰ λέ
γεισ ἀδύνατον εἶναι ἐξελαύνειν; μορμολύττειν αὖ ὡσπερ παῖδα πόλε
καὶ οὐ κωλύσεισ. ἀρτι δὲ ὑμαρτήκου. ὁμοσ δὲ ὑπομνησόν με σιμκρόν
ἐὰν ἀδίκωσ ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαν εἰπεῖν; φησὶ: δυδαιμονήσετε
ροσ μὲν τοίνυν. οὐ δεῖ ποτε ἐξεῖναι οὐδεμίαν ἀρχὴν. οὔτε ὁ καπείρ
νασ μήποσ τὴν τιμωρίαν δῶ ἀδίκωσ. οὔτε ὁ δίδυμοσ. δυοῖν γὰρ ἀθλί
οιν. δυδαιμονέστερος μὲν οὐκ ἂν εἴη. ἀθλιώτερος μέντοι. ὁ δὲ
φόνον καὶ τραύματα. τί τοῦτο ὦ πόλε γελᾶισ. ἄλλο οὖν εἴδοσ
τοῦτο ἐξελαύνειν. ἐκ τῆσ πόλεωσ καὶ τῆσ χώρασ. ἐξελᾶσ δὲ μή:
οὐκοῦν ἐξελήλαται ὡσπερ κρέασ ὁ ταὐτὸ τοῦτο ἐξελαύνων, ἀνόητοσ
ἂν φανείη ἂν ὤν; ἐκ τροῦτο νῦν φημί: ὦ πόλε οὐκ εἰμὶ τῶν
πολιτῶν. καὶ πῶσ οὐ μέλλει εἶναι χώρα. ἐκ τῆσ φυλῆσ ἐκβαλοῦσα
νῦν καὶ ὁδῷ με ἐκ τῆσ φύσεωσ ἐκβάλλουσα παρεῖχον. καὶ οὐκ ἐπὶ παν
μὴν ἐκ τῆσ φύσεωσ. μὴ οὖν μὲ νῦν κέλευε. ἐκ τῆσ φύσεωσ τοῖσ
παροῦσιν. ἀλλ' εἰ μὴ ἔχεισ τοῦτον ἐξελαύνειν ὃν πρῶτον ἐξελαύνω
φόνον. ἐμοὶ ὃν προσμένει παρόδοσ καὶ πείρασαι τοῦ ἐξελᾶν.
οἶον φόνον δεῖ μαλεῖν εἶναι. φόνον γὰρ ὧν ἂν λέγω. ὃν αὐτὸν μὲν σαφῶσ ἐχέτω
μαρτυραῖσ ἐξεῖναι αὐτόν. πρὸσ ὃν ἂν μοι ὁ λόγοσ ᾖ. τοῖσ δὲ πολ
λοῖσ δοκῶ χαίρειν. καὶ ὃν αὐτὸν ἐκ τῆσ φύσεωσ ἐξεῖναι. τοῖσ δὲ πολλοῖσ
οὐδὲ δικαίωμα. ὁρᾶισ οὖν εἰ ἐξελᾶσ εἶ ποιεῖ μέρει δίδονα
ἐξελᾶν. ἀποκρινόμενοσ τὰ ὑφ' ὑμῶν εἰρημένα. φόνον γὰρ δικαίωμα καὶ
ἐμὲ καὶ σὲ. καὶ τοῖσ ἄλλοισ ἅπασιν. τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κακί
ον ἡγεῖσθαι. καὶ τὸ μὴ διδόναι δίκην. τοῦ διδόναι: φησὶ δέ γε. οὐ
τέμε. οὐ τἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα. ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἂν μᾶλλον
ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν. καὶ οὐχὰν καὶ οἱ ἄλλοι πάντεσ. πολλοῦ
γε δεῖ. ἀλλ' οὐ φησὶ οὕτε σὺ. οὐτ' ἄλλοσ οὐδεῖσ: οὐκοῦν ἀποκρινεῖσ
τοῦτ' ἐμοὶ ἢ οὐ. οὐτ' ἄλλοσ οὐδεῖσ: οὐκοῦν ἀποκρινεῖ
σαι ὑμεῖν οὖν: καὶ γὰρ ἐκ τιμᾶν ἐθέλει. ὁ τί ποτ' ἔρει: λέγε
δή μοι ἵν' εἰδῶ. ὦ πόσον ἂν εἴη ἐξαρχῶν ἐκ τῶν πόλεων. πόσον δοκεῖ
σοι ὦ πόλε. καὶ κίονεσ εἶναι τὸ ἀδικεῖν. ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι:
τὸ ἀδικεῖσθαι ἐμοιγε: τί δὲ δή; ἀσχόλον. πότερον τὸ ἀδικεῖν
ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι. ἀποκρίνου: τὸ ἀδικεῖν: οὐκοῦν καὶ κίονα

ἢ φησὶ ἀποκρίνου. τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κακίονα ἡγεῖσθαι καὶ τὸ μὴ διδόναι δίκην τοῦ διδόναι: φησὶ δέ γε. οὐ τέμε. οὐ τἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα. ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν. καὶ οὐχὰν καὶ οἱ ἄλλοι πάντεσ. πολλοῦ γε δεῖ. ἀλλ' οὐ φησὶ οὕτε σὺ. οὐτ' ἄλλοσ οὐδεῖσ: οὐκοῦν ἀποκρινεῖσ τοῦτ' ἐμοὶ ἢ οὐ. οὐτ' ἄλλοσ οὐδεῖσ: οὐκοῦν ἀποκρινεῖ σαι ὑμεῖν οὖν: καὶ γὰρ ἐκ τιμᾶν ἐθέλει. ὁ τί ποτ' ἔρει: λέγε δή μοι ἵν' εἰδῶ. ὦ πόσον ἂν εἴη ἐξαρχῶν ἐκ τῶν πόλεων. πόσον δοκεῖ σοι ὦ πόλε. καὶ κίονεσ εἶναι τὸ ἀδικεῖν. ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι: τὸ ἀδικεῖσθαι ἐμοιγε: τί δὲ δή; ἀσχόλον. πότερον τὸ ἀδικεῖν ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι. ἀποκρίνου: τὸ ἀδικεῖν: οὐκοῦν καὶ κίονα

φησὶ ἀποκρίνου. τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κακίονα ἡγεῖσθαι καὶ τὸ μὴ διδόναι δίκην τοῦ διδόναι: φησὶ δέ γε. οὐ τέμε. οὐ τἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα. ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν. καὶ οὐχὰν καὶ οἱ ἄλλοι πάντεσ. πολλοῦ γε δεῖ. ἀλλ' οὐ φησὶ οὕτε σὺ. οὐτ' ἄλλοσ οὐδεῖσ: οὐκοῦν ἀποκρινεῖσ τοῦτ' ἐμοὶ ἢ οὐ. οὐτ' ἄλλοσ οὐδεῖσ: οὐκοῦν ἀποκρινεῖ σαι ὑμεῖν οὖν: καὶ γὰρ ἐκ τιμᾶν ἐθέλει. ὁ τί ποτ' ἔρει: λέγε δή μοι ἵν' εἰδῶ. ὦ πόσον ἂν εἴη ἐξαρχῶν ἐκ τῶν πόλεων. πόσον δοκεῖ σοι ὦ πόλε. καὶ κίονεσ εἶναι τὸ ἀδικεῖν. ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι: τὸ ἀδικεῖσθαι ἐμοιγε: τί δὲ δή; ἀσχόλον. πότερον τὸ ἀδικεῖν ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι. ἀποκρίνου: τὸ ἀδικεῖν: οὐκοῦν καὶ κίονα

ἢ φησὶ ἀποκρίνου. τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κακίονα ἡγεῖσθαι καὶ τὸ μὴ διδόναι δίκην τοῦ διδόναι: φησὶ δέ γε. οὐ τέμε. οὐ τἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα. ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν. καὶ οὐχὰν καὶ οἱ ἄλλοι πάντεσ. πολλοῦ γε δεῖ. ἀλλ' οὐ φησὶ οὕτε σὺ. οὐτ' ἄλλοσ οὐδεῖσ: οὐκοῦν ἀποκρινεῖσ τοῦτ' ἐμοὶ ἢ οὐ. οὐτ' ἄλλοσ οὐδεῖσ: οὐκοῦν ἀποκρινεῖ σαι ὑμεῖν οὖν: καὶ γὰρ ἐκ τιμᾶν ἐθέλει. ὁ τί ποτ' ἔρει: λέγε δή μοι ἵν' εἰδῶ. ὦ πόσον ἂν εἴη ἐξαρχῶν ἐκ τῶν πόλεων. πόσον δοκεῖ σοι ὦ πόλε. καὶ κίονεσ εἶναι τὸ ἀδικεῖν. ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι: τὸ ἀδικεῖσθαι ἐμοιγε: τί δὲ δή; ἀσχόλον. πότερον τὸ ἀδικεῖν ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι. ἀποκρίνου: τὸ ἀδικεῖν: οὐκοῦν καὶ κίονα

φόνον. ἐμοὶ ὃν προσμένει παρόδοσ καὶ πείρασαι τοῦ ἐξελᾶν.
οἶον φόνον δεῖ μαλεῖν εἶναι. φόνον γὰρ ὧν ἂν λέγω. ὃν αὐτὸν μὲν σαφῶσ ἐχέτω
μαρτυραῖσ ἐξεῖναι αὐτόν. πρὸσ ὃν ἂν μοι ὁ λόγοσ ᾖ. τοῖσ δὲ πολ
λοῖσ δοκῶ χαίρειν. καὶ ὃν αὐτὸν ἐκ τῆσ φύσεωσ ἐξεῖναι. τοῖσ δὲ πολλοῖσ
οὐδὲ δικαίωμα. ὁρᾶισ οὖν εἰ ἐξελᾶσ εἶ ποιεῖ μέρει δίδονα
ἐξελᾶν. ἀποκρινόμενοσ τὰ ὑφ' ὑμῶν εἰρημένα. φόνον γὰρ δικαίωμα καὶ
ἐμὲ καὶ σὲ. καὶ τοῖσ ἄλλοισ ἅπασιν. τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κακί

εἰ πρᾶγμ' ἀγαθόν: λέγει σαφῶς: μανθάνω, οὗτος τὸν λιμένα οὐ φαύλους καὶ καλοὺς τιθησιν. καὶ ἀγαθὸν. καὶ ἀφέλιμον. καὶ ἀναγκαῖον: οὐδαμῶς: τί δὲ τόδε· τὰ καλὰ πάντα οἷον καὶ σώματα καὶ χρώματα καὶ σχήματα καὶ φωνὰς καὶ ἁπλῶς ἁπάσας. εἰσὶ οὖν δυοῖν ὄντοιν καλοῖν θάτερον καὶ αὐτὸ καλὸν; οἷον πρότερον τὰ σώματα τὰ καλὰ. οὐχ οὕτως κατὰ τὴν χρῆσιν ὠφέλιμα καλὰ εἶναι. πρὸς ὃ ἂν ἕκαστον χρήσιμον ᾖ πρὸς τοῦτο· ᾗ κατὰ ἡδονήν τινα. ἢν ὅτι τοῖς θεωρεῖσθαι χαίρειν ποιῇ τοὺς θεωροῦντας· ἔχω τί ὅτι τοῦτον ὠφέλιμον σώματος κάλλος: οὐκ ἔχω: οὐκοῦν καὶ τἆλλα πάντα οὕτω καὶ σχήματα καὶ χρώματα· ᾗ διὰ ἡδονήν τινα· ᾗ διὰ ὠφέλειαν· ᾗ ἀμφότερα καλὰ προσαρμόττει; ἔμοιγε: οὐκοῦν καὶ τὰ κατὰ τὴν μουσικὴν πάντα ὡσαύτως; ναί: καὶ μὴν τά γε κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ἐν τῇ δημοσίᾳ. οὐδὲν ὅτι τοῦτον ἔστι· τοῦ ᾗ ὠφέλιμα εἶναι ᾗ ἡδέα· ᾗ ἀμφότερα: οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ: οὐκοῦν καὶ τὸ τῶν μαθημάτων καλὸν ὡσαύτως· καὶ γυμναστικὸν μὲν ὁρίζῃ ὡσαύτως κρατεῖ· ᾗ δορυφορικὸν καὶ ἔμπειρον πολέμου ὁρίζεται τὸ καλόν: οὐκοῦν τὸ αὖ χρήσιμον τοῖσδε μᾶλλόν τι ἐστὶ· λύπῃ τε καὶ κακοῖς: ἀνάγκη: ὅταν ἄρα δυοῖν καλοῖν· θάτερον καλλιόν ἐστιν· ᾗ τοῖς ἑτέροις τούτοιν ᾗ ἀμφοτέροις ὑπερκείμενον. καλλίον ᾗ τοῖς ἡδονῇ· ᾗ ὠφελίᾳ· ᾗ ἀμφοτέροις: παντί γε: καὶ ὁπόταν δὲ δὴ δυοῖν ἀγαθοῖν· τὸ ἕτερον ἀγαθὸν ᾖ· ᾗ τοῖς λύπῃ· ᾗ κακοῖς καὶ ὑπερκείμενον· ἀγαθὸν ἐσόμενον· ᾗ οὐκ ἀνάγκη; ναί: φέρε δὴ πρὸς ὠφελίᾳ τὸν νῦν δή· περὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι· οὐκ ὠφελοῦντε τὸ μὲν ἀδικεῖσθαι κάκιον εἶναι· τὸ δὲ ἀδικεῖν ἄγαθον; ὠφελεῖ: οὐκοῦν εἰ πρᾶγμ' ἄγαθον τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι· ᾗ τοῖς λυπηρότερον ἐστὶ· καὶ λύπῃ ὑπερκείμενον· ἀγαθὸν ἂν ᾖ· ᾗ κακοῖ· ᾗ ἀμφοτέροις· οὐκ καὶ τοῦτο ἀνάγκη; πάνυ γε· σκόπει δή· ἐπειδὴ τὸν μὲν δικαιοπραγοῦντα ἀγαθὸν ἄρα λύπῃ ὑπερκείμενον τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι· καὶ ἀγαθοὺς μὲν ἀδικοῦντας τοὺς δὲ κακοὺς ἀδικοῦντας· ᾗ οἱ ἀδικοῦντες; οὐδαμῶς ὡσαύτως κακοὺς τοὺς τοιούτους: οὐκ ἄρα λύπῃ γε ὑπερέχει; οὐδαμῶς: οὐκοῦν εἰ μὴ λύπῃ· ἀμφοτέροις μὲν οὐκ ἂν εἴη ὑπερκείμενον: οὐ φαίνεται: οὐκοῦν τοῖς ἑτέροις λάβωμεν; ναί: τοῖς κακοῖς; ἔοικεν: οὐκοῦν κακοῦ ὑπερκείμενον

ἢ ἔστι τὴν δυναμένην ἐπὶ τὰ διαμοῦ τῇ θλοῦν μεθιέναι μέρη:—

ἢ μανθάνομεν ἐπὶ τὰ κατὰ ταὐτὰ τέχνασι ἔστι τὴν μὲν διαλεκτικὴν λίαν τοῖς ἀνοήτοις πορρὼ νῦν μόνον:—

τὸ ἀδικᾶν. καὶ κινδυνεύει τοῦ ἀδικεῖσθαι: δηλονοτιὸτι: ἀλλ' ὁτιοὖν
ὑπὸ μὲν τῶν πολλῶν ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ σοῦ. ὁμολογῶ τοι μὴν ὅτι
τοῖς πρόσθεν χρόνοις. ἀνάγκη εἶναι τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι:
ναί: νῦν δὲ γε καὶ κινδυνεύειν φαίνεται: ἔοικεν: δέξαιο ἂν οὖν σὺ μᾶλλον
τὸ καὶ κινδυνεύειν καὶ τὸ ἀνάγκην. ἄρα τί σοῦ ἧττον; μὴ οὐκ εἰσὶν ἀπόκρίναι
σθαι δὲ πολλὰ. οὐδὲν γὰρ μᾶλλόν σοι. ἀλλὰ νῦν μὲν ἀποκρίνου τοιόνδε φῶ
σπερ ἐγὼ ἄρτι φαίνομαι. ἀπόκρινον. καὶ μὴ φαῦλον μὴ μᾶλλον ἢ
ἄλλου καὶ δέξαιο μᾶλλον σὺ σοῦ κρατεῖν: ἄλλος δέ τις ἀνήρ; οὐκοῦν δῆ
καὶ. κατανόησον τοῦτον τὸν λόγον: οὐ μὴ θῇς ἄρα σὺ φόβητρον. ὅτι οὐ τὰν
φὸ οὐ τὰν σὺ. οὐ τὰν ἄλλος οὐδεὶς ἀνήρ. δέξαι τὰν μᾶλλον ἀδικᾶν
ἢ ἀδικεῖσθαι. καὶ κινδυνεύειν γὰρ τυγχάνει ὄν: φαίνεται: ὁρᾷς οὖν σὺ πρὸς
λε. ὁ ὄλεθρος παρὰ τὸν ὄλεθρον παρὰ μᾶλλον μόριον. ὅτι οὐδὲν
οἱ κεῖν. ἀλλὰ σοὶ μὲν οἱ ἄλλοι πάντες ὁμολογοῦσι. πλὴν ἐμοῦ. ἐμοὶ
δὲ σὺ δοκεῖς. ἐγὼ οὖν μόνος καὶ ὁμολογῶν καὶ μαρτυρῶν. καὶ
φὸ σὲ μόνον οἱ ἀπόφαινον. τοῦτο ἄλλου δὲ χαίρειν. καὶ τοῦτο μὲν
ἡμῖν οὕτως ἐχέτω. μετὰ τοῦτο δέ, περὶ ὃ δευτέρου λόγου τοῦ β προβλήματος
σκεπτέον. τὸ ἀδικοῦντα δοτέον δίκην. ἆρα καὶ κατασκευὴ ὁ τὰδ'
ἧττον κακῶν ἐστιν ἢ οὐ. τοῦτο. λέγω δὲ τὸ δοτέον δίκην καὶ δίδοσθαι. λέγω δὲ
ἀφελεῖν ἐκ τοῦ κακοῦ. σκοπῶμεθα δὲ τῇδε. τὸ δοτέον δίκην καὶ
τὸ κολάζεσθαι δίκαιον ἆρα τὸ αὐτὸ καὶ ἓν ἢ: φαμέν:
ἔχθος οὖν λάβωμεν. ὅσον οὐ χὶ τάγε δίκαιον σαφῶς καὶ ἓν ἐστι. καθ'
σον δίκαιον. καὶ διασκεπτέον εἰ πῇ: ἀλλ' ἄμοιγε δοκεῖ. σκόπει δὴ καὶ τόδε: ὃ κτοῦτο δῆλον ὅτι
σκόπει δὴ καὶ τόδε. ἆρα εἴτι τί ποιεῖ. ἆρ' ἀνάγκη τί εἶναι τὸ νοεῖν ἓν καὶ δίκην.
πῇ: καὶ παθεῖν ὑπὸ τοῦτου τοῦ ποιοῦντος; ἔμοιγε δοκεῖ: ἆρα τοῦτο δ' ποιεῖν ἐστιν ἄλλο
καὶ πάσχον ὑπὸ τοῦτου τοῦ ποιοῦντος; ἔμοιγε δοκεῖ: ἆρα τοῦτο μόριόν μόριον. οὐχὶ
παθεῖν. ὃ τὸ ποιοῦν ποιεῖ. καὶ τοιοῦτον οἷον ποιεῖ τὸ ποιοῦν; λέγω πρός τί πάσχον νῦν ὄν
δὲ τὸ τοιόνδε. εἴτι τύπτει. ἆρ' ἀνάγκη τί τύπτεσθαι; ἀνάγκη: καὶ ᾧ
σφόδρα τύπτει. καὶ ταχὺ ὁ τύπτων. οὕτω καὶ τὸ τυπτόμενον τύπτε
σθαι; ναί: τοιοῦτον ἄρα πάθος τῷ τυπτομένῳ ἐστίν. οἷον ἀπὸ
τοῦ τύπτοντος ποιεῖσθαι: φαίνεται: οὐκοῦν καὶ εἰ καίεται. ἆρ' ἀνάγκη καί
εσθαι: πάνυ μὲν οὖν: καὶ εἰ σφόδρα γε καίει. καὶ ἄλγος. οὕτως καὶ ὅσῳ
τὸ καυόμενον. ὅσον ἂν τοιοῦτον καίῃ: φαίνεται: οὐκοῦν καὶ ᾧ τέμνει
τι. ὁ αὖ τοῦ λόγος. τέμνεται γάρ τι; ναί: καὶ εἰ μεγάλα γε καὶ παθοῦ

τὸ τμῆμα λέγεινόν. τοιοῦτον τμῆμα τέκνα τὸ τεθνηκός μενον. οἷον τὸ τέθνηκεν τέθνηκεν: φαίνεται: συλλήβδην δὴ ὅρα. ἐὰν ὁμολογῶσιν ἀρετὴ διάφορον περὶ πάντων. οἷον ἀνδρεία πρὸς τὸ ποιοῦν. τοιοῦτον τὸ παράχρημα πάσχειν: ἆρ' ὁμολογοῦσι: τοῦτο μὲν δὴ ὁμολογούμενον. τὸ δίκαιον δὲ δόναι τῷ τρόπον πάσχειν τέ φαμεν. λέγε ποῖ εἶμεν: ἀνάγκη ὦ Σώκρατες. πάσχειν: οὐκοῦν ὑπό τινος ἐστὶ ποιοῦντος; πάνυ μὲν οὖν. ὑπὸ γε τοῦ κολάζοντος: ὁ δὲ ὀρθῶς κολάζων δίκαια κολάζει; ναί: δίκαια ποιοῦντα λέγεις οὖν: δίκαια: οὐκοῦν ὁ κολαζόμενος δίκαια δίδοται. δίκαια πάσχει: φαίνεται: τὰ δὲ δίκαια ἀγαθά που. καλὰ ὡμολόγηται; πάνυ γε: τοῦτο ἄρα. ὁ μὲν ποιεῖ καλὰ. ὁ δὲ, πάσχει. ὁ κολαζόμενος: ναί: οὐκοῦν εἴπερ καλὰ. ἀγαθά. λέγε μοι δέα λέγεις ὠφελίμως: ἀνάγκη: ἀγαθὰ ἄρα πάσχει. ὁ δίκαια διδούς: ἔοικεν: ὠφελοῦντα ἄρα: ναί: ἄρα λέγω περὶ ἀφαίρεσιν τινὰ ὠφέλειαν. βλάβην τινὰ τυγχάνειν. εἴπερ δίκαια κολάζεται: ξυγκατατίθεμαι: κακίαν ἄρα τυγχάνουσι δίκαια διδόντες: ναί: ἄρα οὖν τοῦμενέπου ἀπαλλάττεται κακοῦ. ὃ δὲ δέσκοπε, ὅτι χρημάτων κτῆσιν. ἀμοῦ κακίαν ἄλλων τινὰ ὄρωντα τὸ τί ποτέ ἐστιν; οὐ καλῶς πεπύσμεθα: τί δ' ὅτι σώματος κτῆσιν κακίαν ἀφήσομεν. ἀσθένειαν εἶναι. καὶ νόσον καὶ ἄλλο κακὸν τοιοῦτον; φαμέν: οὐκοῦν καὶ ὅτι τυγχάνει. πονηρίαν τινὰ ταύτην εἶναι; πάνυ μὲν οὖν: ταύτην οὖν οὐ καὶ δικίαν καλεῖς καὶ ἀμαθίαν καὶ δειλίαν καὶ τοιαῦτα: πάνυ μὲν οὖν: οὐκοῦν χρημάτων καὶ σώματος καὶ τυχὸς τριῶν ὄντων τριττὰ εἴρηκας πονηρίας. πονηρίαν. νόσον, ἀδικίαν: ναί: τί οὖν τούτων τῶν πονηριῶν ἀσχίστη. οὐχὶ ἀδικία. καὶ σκληρὸν τὸ τυχὸν πονηρία; πολύ γε: ἐπὶ ἀσχίστη. καὶ κακίστη: πάνυ ὦ σώκρατες ἄφεις: ὦ δί. ἀφ' ὧν ἀσχίστων τί τοιοῦτον λύπην μεγίστην παρέχον. τί κλαίειν. τί ἀμφότερα. ἀσχίστων δ' ἔκτων ὡμολογημένων ὑπὸ τοῦ προσθεν: μάλιστα: ἀσχίστον δὲ ἀδικία καὶ σύμπασα τυχὸς πονηρία. νῦν δὴ ὁ νόλιτας ἡμῖν: ὡμολόγηται γάρ: οὐκοῦν τί ἀνιαρότατον ἐστιν. ἀπὸ ὑπερβαλλόν. ἀσχίστον τούτων ἐστίν. τί κλαίειν. τί λύπη. τί ἀνάγκη

τὰ περὶ τὸν λόγον
τυχή
σῶμα
τὰ ὄντα

πονηρίαι
ἀδικία
νόσος
πενία

ἀρεταί
δικαιοσύνη
ὑγιεία
πλοῦτος

* κολάζεσθαί ἐστι κυρίως: τὸ τιθέναι περὶ κολοῦ ἀφ' οὗ ἀθλιώτατον τοῦ ἀνθρώπου τί ὑπόδικον εἶναι: ἐπὶ δὲ τοῦ θεραπεύεσθαι οἷον μεμισθωμένου κακοῦ ἀπαλλάττεται. ὁ δίκαιος δίδοται:

φότερα: ἀρ' ἀνάγκη: ἆρ' οὖν ἀλγεινότερόν ἐστι τοῦ πονηρέσθαι καὶ
καμεῖν. τὸ ἄδικον εἶναι καὶ ἀκόλαστον. καὶ δηλονὴ καὶ ἀμαθές;
οὐκέμοιγε δοκεῖ. ὧδε σκέπτου ἀπὸ τούτων. ὑπερφυεῖ τινὶ ἄρα
ὄντι μεγάλῃ τινὶ καὶ καλῷ θαυμασίῳ ὑπερμάλλον ταῦτα ἢ
τῇ τοῦ πονηρίαν. ἀνάγκη ἐστὶ παντὸν· ἐστὶ δὴ οὐ καλλιδόμη
μὸν οὐδ' ὁσιόν λόγον φαίνεται: ἀλλὰ μήν που τό γε μεγάλῃ τινὶ
ὑπερμάλλον μέγαν ἀνάγκη εἶναι τοῦ ὀλίγου: ναί: τὴν ἀδικίαν
ἄρα καὶ τὴν ἀκολασίαν. καὶ τὴν ἄλλην τοῦ πονηρίαν μέγαν τὸν
ὄντα κακὸν ἔσεσθαι: φαίνεται: πότερον οὖν τέχνῃ πονηρίαν ἀπαλ
λάττει. οὐχ ἡμαρτιακή; ναί: πότερον δὲ νόσου οὐ κἀτρική; ἀ
νάγκη: πότερον δὲ πονηρίαν καὶ ἀδικίαν. εἰ μὴ οὕτω δυσερῶν ὧδε
σκόπει. τοῖς ἀνόμοις καὶ παρὰ τίνας τοὺς καίμονας τὰ σώματα:
παρὰ τοὺς ἰατροὺς ὡς σκεπτέον: τοῖς δὲ τοὺς ἀδίκους καὶ
τοὺς ἀκολάστους καίμονας: παρὰ τοὺς δικαστὰς ἴσως: οὐ κοῦν
δίκην δοῦναι ταῦτα; φημί: ἆρ' οὖν οὐ δικαστοῦ μὲν τινὶ χρήμασι
κολάζοντος οἱ ὀρθῶς κολάζοντες; δηλονδή: χρηματιστικὴ
μὲν ἄρα πονηρίας παλαίτερον ἰατρικὴ δὲ νόσου. δίκη δὲ ἀ
κολασίας καὶ ἀδικίας: φαίνεται: πότερον οὖν τούτων καλλίστην ἔστιν
ὄντα λαβεῖν: χρηματιστικῆ. ἰατρικῆ. δίκης: οὐ κοῦν. λίτοι γε δαμὴ πλά
σθαι ποιεῖ. τὸ σῶφρον. τὸ ἀνδρεῖον. ἢ οὔ; ναί: ἆρ' οὖν τὸ ἰατρεύεσθαι δοκεῖ
μοι; οὐκέμοιγε δοκεῖ: ἀλλὰ σῶφρον μόνον. τὸ γάρ; ναί: μεγάλου γὰρ κακοῦ ἀπαλλάττεται. σῶμα δὲ λυσιτελῆ ὑπομεῖναι τὴν
ἄλλην δόναι. καὶ μὴ εἶναι: ἀσώματον: ἆρ' οὖν οὕτως ἂν περὶ
σώματα δυλαιμονέστατος εἴη ἰατρευόμενος. τὸ μὲν δὴ καὶ
μᾶλλον ἀρχήν: δηλονότι. μὴ δὲ καὶ μᾶλλον: οὐ γὰρ τοῦτ' ἐστὶν εὐ
δαιμονία οὗ δοκεῖ κακοῦ ἀπαλλαγή. ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν μὴ
δὲ κτῆσις: ἔστι ταῦτα: τί δὲ ἀνδρειότερον πότερον δυνάμει ἀρ
τιμαχὸν ἢ τὸν σώματι ἢ τὸν τύχῃ. ὁ ἰατρευόμενος καὶ ἀπαλ
λαττόμενος τοῦ κακοῦ. τὸ δὲ μὴ ἰατρευόμενος. ἔχωμεν δέ: φαίνε
μοι. ὁ μὴ ἰατρευόμενος: οὐ κοῦν τὸ δίκην διδόναι. μᾶλλον κακοῦ

Δεύτερος οὐ πρὸς ὃν δικαιοπράγιαν· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἅπαν μέρος τῆς ἀρετῆς:

χ πως ἀλλ' ἐμὶ ἐκ πονηρίας: λέγω γάρ: σωφρονίζῃ γάρ που καὶ δίκαιος τέρους ποιεῖ. καὶ ἡ ἀπὸ κακίας μὴ ἕνεκα πονηρίας ἢ δίκη: ναί: βουλόμενος ἔσται μὲν ἄρα· ὁ μὲν ἔχων κακίαν δυστυχεῖ. ὅτι δὲ μὴ τοῦτο μέγα τῶν κακῶν ἐστὶ φανερὸν: δῆλον δή: δεύτερος δή που ὁ ἅπαξ ἁπλῶς τοῦ μέρους: ὅσοι κύριοι: οὗτος δ' ἐστὶν ὁ νουθετούμενός τε καὶ ὠφελούμενος τοῦ μέρους ἢ δίκαιος δίδοσθαι: ναί: καὶ κακία ἄρα ἐστὶν. ὁ ἔχων ἀδικίαν καὶ μὴ ἁπλῶς τοῦ μέρους: φαίνεται: οὐκοῦν οὗτος τυγχάνει ὢν. ὃς ἂν τοῦ μείζονος ἀδικῶν καὶ χρήματος μέρους μείζονος ἀδικίαν διαπράξηται. ὃς ἂν μὴ τοῦ νουθετεῖσθαι μὴ τοῦ κολάζεσθαι μὴ τοῦ δίκην διδόναι. ὃς ἂν ῥᾳδίως φίλους. ἀρχὴν λαβὼν δυνάσθαι καὶ τοιοῦτος τύραννος καὶ ῥήτορας καὶ δυναστάς: ὅσοι κύριοι: σχεδὸν γάρ που οὗτοι ὁρίζονται. τὸ αὐτὸ δὲ διαπράττονται μέρη εἰσίν· ὃς ἂν ἀεί τισι τοιούτοις μεγίστοις κοινωνῇ συνόχλησις διαπράξασθαι τὸ μὴ δίδόναι δίκην τῶν μεγίστων ἁμαρτημάτων τοῖς ἄρχουσι· μὴ δεῖσθαι τρύεσθαι. φόνου οὖν μέρος ὃς ἂν ἅπαξ ἁμάρτῃ. τὸ καὶ δεθῆναι καὶ τὸ τεθῆναι ἐμὲ σθαι ὅτι ἀλγεινόν· ἢ οὐ δοκεῖ καὶ σοὶ οὕτως; ὁμοίως: ἀμφοτέρως ὅσοι κύριοι. οἷον ἐὰν μὴ ἴσχῃ. καὶ ἀρετὴ σώματος· κινδυνώδης οὖσα γὰρ ἐκτὸς μὴ ἡμῖν ὁμολογημένων τοιοῦτόν τι ποιεῖν. ἢ οἱ τὴν δίκην φεύγοντες ὃ πολὺ· τὸ ἀλγεινὸν οὖν τοῦ καθ' ὃ ἁπλῶς τοῦ μέρους ἐστὶ μὴ ἴσχειν σώματος· μὴ ἰσχὺς τυγχάνουσι καὶ ἀσθενεῖς· ἀλλὰ καὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀδίκοι καὶ ἀνόητοι. ὁ θεὸν καὶ παῖ ποιοῦσιν. ὃς ἂν δίκην μὴ διδόναι· μὴ δ' ἅπαξ ἅπαξ τεθῆναι τοῦ μείζονος κακοῦ· καὶ χρήματα πόρισμα κτῆσιν ὁμοίως καὶ φίλους. καὶ ὅσον ἂν ὦσιν ὦσι πιθανοὶ τοιοῦτοι λέγειν· εἰ δὲ μὴ εἰσὶ σὺν λιθῇ ὃ μολογεῖ κακῶν ὃ πολύ· ἆρα σθαι ἢ τὰ σημαινόμενα τὰ ἐκ τοῦ λόγου. ἢ οὐ λανθάνει συλλογισμὸς μεθ' αὑτοῦ: εἰ σοί γε ἄλλως δοκεῖ: ἆρ' οὖν σημαίνει μείζονα κακὸν ἢ ἀδικία καὶ τὸ ἀδικεῖν; φαίνεται γε: καὶ μὴν ἅπαξ γε μήτε ἐφάνη τοῦτο τοῦ κακοῦ. τὸ δίκην δίδόναι: κινδυνεύει: τὸ δὲ μὴ δίδόναι δίκην μὴ τοῦ κακοῦ;: ναί: δεύτερον ἄρα ἐστὶν τὸν καλῶν μεμέθηκε. τὸ ἀδικεῖν· τὸ δὲ ἀδικεῖν τὸ μὴ δίδόναι δίκην. πάντων μείζονος καὶ πρώτου κακοῦ πέφυκεν: ὅσοι κύριοι: ἆρ' οὖν

(η. δ' ἆρα τέλος τοῦ συλλογισμοῦ τὸν ὁρισμὸν ὃν τοῦ θ^ε εἰλήφαμεν δίκην αὐτοῦ λέγειν:

περὶ τούτου· ὃ φίλε Ἡμφισιμήτη σαμεν· σὺ μὲν τὸν ἀρχέλαον τὸν Δημο
μίζων· τὸν τὰ μέγιστα ἀδικοῦντα· δίκην οὐδεμίαν διδόντα· ἐγὼ
δὲ τοὐναντίον οἶμαι· εἰ τὸ ἀρχέλαος ἢ τὸ ἄλλος ἀνθρώπων·
μὴ δίδωσι δίκην ἀδικῶν· τοῦτο προσθήκειν ἄθλιόν εἶναι διαφθορόν
τοσοῦτο καὶ ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ ἀεὶ τὸν ἀδικοῦντα· τοῦ ἀδικουμένου ἄθλι
ώτερον εἶναι· καὶ τὸν μὴ διδόντα δίκην· τοῦ διδόντος· οὐ ταὐτὰ λέ
γω· φαίνεται· ἔφη· ἐοικότα οὖν δὴ ταῦτα ἀληθῆ ἐστὶ πολλὰ
χρήσεται τῇ ῥητορικῇ· δεινὸν μὲν γὰρ δὴ ἕκαστον μὴ λογισμῷ ὁμολογουμένῳ·
αὐτὸν ἑαυτὸν μᾶλλον αὐλάττειν· ὁ δὲ τοσοῦτον μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ὅσῳ ἂν κάκιον
κακὸν ἔχωσιν· οὐχί; πάνυ γε· ἆρ' οὖν λέγω ἀδικεῖσθαι· ἢ αὐτὸς ἢ ἄλλος
τῶν σῶν ἀνδρῶν τινα· αὐτὸν ἕκοντα ἴσθι ἔφη· ὃ πρόσθεν ἐρωτῶν ἐπαύσω
λαβὼν δίκην παρὰ τοῦ ἰατροῦ· ἀδικεῖσθαι· ἢ οὔ· ὃ πρόσθεν ἐρωτῶν ἐπαύσω
ὅσον μὴ ἐχρῆν ἀσθενεῖν τὸ νόσημα τῷ ἀδικεῖσθαι· πολὺν τὴν τοιαύτην
ποιεῖται καὶ ἀρίστην· ἢ πολὺ λείπεται τοῦ ἕκοντα πρὸς ἕκοντα μὴ
λίαν ὁμολογήματα· οὐκ ἀνάγκη ταῦτα ἐκείνοις· οὐ τοῦ μὲν συμφορήν·
ἄλλων δὲ μή· τί γὰρ δὴ φῶμεν σὺ καὶ τοῦτο· ἕως μὲν ἂν τὸ σῶμα
ὑγιαίνῃ ὑπερτιθέμενος ἀδικίας τῆς αὑτοῦ· ἢ μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ ἢ παιδὶ ἢ
ἢ πατρίδι ἢ ἀδικούσῃ· οὐ χρήσιμος ἢ ῥητορικὴ ἢ μὴ πολὺ·
εἰ μὴ εἴη τις ὑπολαμβάνει ἴσως τοὐναντίον· κατηγορεῖν δεῖν μᾶλλον
μὲν ἑαυτοῦ· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν οἰκείων καὶ τῶν ἄλλων· ὅστις ἂν ἁμ
τάνῃ φίλων τυγχάνει ἀδικῶν· καὶ μὴ ἀποκρύπτεσθαι· ἀλλ' ἄγειν τὸ ἁμ
αρτὸν ἐπὶ τὴν δίκην· ἵνα δοῦ δίκην καὶ ἰαθῇ μοχθηρίας· ἀναγ
καῖον δὲ καὶ αὐτὸν ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους· μὴ ἀποδειλιᾶν ἀλλὰ παρέχειν
μόσιον ἑαυτὸν καὶ ἀδρᾴττοντα ἀδικεῖν καὶ κάειν ἢ τέμνειν καὶ εἴ τι ἄλγος ποιοῖ· τὸ σῶφρον
καὶ καλὸν διώκοντα· μὴ ὑπολογιζόμενον τὸ ἀλγεινόν· ἐὰν μὲν
γὰρ πληγῶν ἄξια δικαίως· τύπτεσθαι παρέχοντα· ἐὰν δὲ δεσμοῦ·
δεῖν· ἐὰν δὲ ζημίας ἀποτίνοντα· ἐὰν δὲ φυγῆς φεύγοντα· ἐὰν
δὲ θανάτου· ἀποθνήσκοντα· αὐτὸν πρῶτον ὄντα κατήγορον καὶ
αὐτοῦ καὶ τῶν ἀφίκτων· καὶ ἐὰν τούτου χρήσιμον τὴν ῥητορικήν·
ὅσον ἂν καταδηλῶσαι τὰ ἀδικήματα μηνυθῆναι· ἵνα παύσηται
τοὺς μεγίστους κακοὺς· φανῆναι οὕτως ἢ μὴ φανῆναι πολὺ· ἀπαμβλύ

προσποιοῦντα τὰ
πρὸς κακοδαιμονίαν·
ταχὺ ἂν δοίη δίκην
παρ' αὐτὸ δικαστήριον
τὸ οἰκεῖον λογισμῷ ἂν
μίζονται αὐτὸ φαντάσ
ματα καὶ ἐλπίδας παρα
λόγους ὠθήσει ἀφ' ὧν
μάνιαι καὶ δικαστήριον οἴ
λῆναι θεῖναι ἐν ἑαυτῇ ἕκα
παρακελεύσεις·

ὦ σώκρατες ἐμοιγε δοκεῖ· τοῖσι μὲν τοι ὑμπροσθεν· ἴσως συνομολογήσεται·
οὐ κωλῦσει κἀκεῖνα λυτέον εἶναι· τὰ δὲ ἀμφίλογα συμβαίνειν· ναὶ τοῦτό γε
οὐ πάνυ ἔχει· τοὐναντίον δέ γε αὐξανόμενα πολλὸν ἐστιν· εἰ ἄρα δικαίνα
κακῶς ποιεῖν· ἢ τὲ χρεῖον ἢ τε ὀφείλημα· ἐὰν μόνον μὴ αὐτὸς αὐτὴ
κλῶσα ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ· τοῦτο μὲν γὰρ ὕλαν μὴ τέον· ἐὰν δὲ ἄλλον
ἀδικῇ ὁ ἐχθρός· παντὶ τρόπῳ παρασκευαστέον καὶ πρᾶγμα τοιοῦτον
καὶ λέγειν τὸν ὅπως μὴ δῶ δίκην μηδὲ ὄφλῃ παρὰ τὸν δίκαστήν· ἐὰν δὲ ὄφλῃ μὴ χαλεπτέον· ὅπως ἂν διαφύγῃ· καὶ μὴ δοίη
δίκην ὁ ἐχθρός· ἀλλ' ἐάν τε χρεῖον ἦρπακώς πολὺ· μὴ ἀπο
διδῷ τοῦτο· ἀλλ' ἐὰν ἀναλίσκηται καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τοὺς
ἑαυτοῦ ἀδίκως καὶ ἀθέως· ἐάν τε ἄλλο τι ἀδικῇ
κῶς· μὴ ὅπως μὴ ἀποτίνηται· μᾶλλον δὲ μισθοῦται τε· ἀλλ' ἐὰν
ἄρα τοῦτο ἐστὶν ὠφελιμαῖον ἄρα· εἰ δὲ μὴ ὅπως ὡς πλεῖστον χρόνον
μισθώσεται τοιοῦτος ἄρα· ἐὰν τὰ τοιαῦτα ἐμοιγε δοκεῖ ὦ πῶλε
λῆρώτορικὴ χρήσιμος εἶναι· ἐάνπερ μὴ μέλλοντι ἀδικεῖν·
οὐδὲ μᾶλλον τίσι δοκεῖ μὴ χρῆσθαι αὐτῇ εἶναι· εἰ δὴ καὶ ἔστι
τίς χρῆσις, ὡς ἔμοιγε τοῖς πρόσθεν οὐδαμῇ ἔφαίνετο οὖσα:
κὰ — εἰ πέ μοι ὦ χαιρεφῶν· ἀνοσιουργεῖ ταῦτα ὁ Κρατυλος ἢ πάντες
ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ὁ Καλλίκλειος ὑπερφυῶς ἀνοσιουργεῖν· οὐδὲν
μέντοι οἶδεν τὸ αὐτὸν ὄρθωσαι· νὴ τὸν θεόν· ἀλλ' ἴσως θαυμαστόν·
ἢ πέμοι ὦ Σώκρατες· πότερον οὖν φῶμεν μανίαν ἀνοσιουργεῖν
λέγοντα· εἰ μὲν γὰρ ἀνοσιουργεῖ τὸ καὶ τυχὸν εἰ ταῦτα ἄλλη
θῆ ὄντα ἀπολέγειν· ἀλλ' ὅτι οὐ νοῦς ἔμοιγε φαίνεται μέντοι
ἂν εἴη τῶν ἀρρένων· καὶ παντάπασι τὰ τοιαῦτα πρᾶγματα μέντοι
κεν· οὐ δεῖ· ὦ Καλλίκλειος εἰπεῖν τῶν τοιούτων ἕνεκα·
τοῖς μὲν, ἄλλο τι· τοῖς δὲ ἄλλο τι οὐ τὸ αὐτό· ἀλλ' οὔτι ἔμοιγε
γ' ἔστιν ὅπως ἔστιν παντός· οὐδὲ οἱ ἄλλοι, οὐ κατὰ λόγον ἀνδρὸς ἀνδρὶ δεῖ
ξυνεῖναι τοῖς ἑταίροις, τὸ δὲ τοῦ τοιούτου θαυμάζειν· λέγω δὲ ὅτι μοι
δοκεῖ φαῦλον καὶ οὐ νῷ τυγχάνοντος· τοῦτον τὸν τρόπον θεωρῶ τε
δύο ὄντε· δύο ἐστὸν ἕκαστος· ἓν μὲν ἀλλ' ἀμφοῖν τοῦ κλαμίου.
καὶ φιλοσοφίαν· οὐδὲ δυοῖν· τοῦ τε αὐθημαίνοντος καὶ
τοῦ περιλάλητου· αἰσθάνομαι οὖν σου ὦ Καλλίκλεις καὶ πρότερόν τοι

φῂς· εἰ δὲ ἑταῖρός τοῦ μὴ ἀδικεῖν δεῖ ἀλλὰ ἄλλον τινὰ· μὴ θελήσουσιν αὖτ' δοῦναι δίκ' ἀλλ' ἀμυνεῖσθαι οἱ τοιοῦτοι· ἵνα ἔστι τι δύνηται ὠφελεῖν·

ἀνὴρ τοῦ θαυμαστοῦ·

δεινοῦ. ὅτι ὅσσα ἂν ἀμφὶ σοὶ τὰ σαυτοῦ δικαιολογοῦμαι ὅσσα ἀμφὶ ἐμοὶ ἔχων.
οὐδὲν ἀμεμφὲς οὐ μᾶλλον λέγειν. ἀλλ' ἄρα καὶ κατὰ μεταμελομένου. ὃν τὸ
τὴν ἐκκλησίαν. ὃν τι σοῦ λέγοντος ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἀμφὶ οὗ
τοσοῦτον ἔχων. μεταμελόμενος λέγεις. οὐκεῖνος μοῦ λέγει. καὶ
πρὸς τὸν περὶ λάμπωνος μεμαρτυρηκότα τὸν καλὸν τοῦτον. τοιαῦτα
ὑβρίσθαι δοκεῖν. τοῖς γὰρ τῶν παιδικῶν μου λεγομένοις καὶ
λόγοις οὐχ ἧττον τεῖ ὑβρίσθαι φαίνεται. ὡς αὐτὸ τοῦτο ὅτι σοῦ λέγοντος ὃν καὶ
τοῦτο οὐδὲν τοῦτον λέγεις. θαυμαίζοιμι ἂν εἰ μὴ παύσεται. ἴσως
ἐστὶν οὐδὲν ποιοῦσι μὴ οὐ λέγειν. ὅτι εἰ μὴ τὸ παύσεται
τὰ σαυτοῦ παιδικὰ τούτων τῶν λόγων. οὐδὲ οὐ παύσῃ ποτὲ ταῦτα
λέγων. νόμιζε τοίνυν καὶ σαρ' ἐμοῦ χρῆναι ὑβρίσθαι ταῦτα ἀκού
ειν. καὶ μὴ θαύμαζε ὅτι φῂς ταῦτα λέγων. ἀλλ' αὐτὸν φιλοσοφίαν
τὰ ἐμαυτοῦ παιδικὰ. παῦσον ταῦτα λέγων. λέγει γὰρ ὦ φίλε ὑβρίσθαι
ἀλλ. οὐκοῦν ὑμοῦ ἀκούειν. καί μοι ἔστι τῶν ἑτέρων παιδικῶν.
οὐδὲν ἧττον τῶν ὑμπλήκτου. ὁ μὲν γὰρ κλεινίειος οὗτος. ἀλλ' ὅτι ὃ ἐφ' ᾧ ὑβρίσθαι:
πολὺ ἧττον τῶν ὑμπλήκτου. ὁ μὲν γὰρ κλεινίειος οὗτος. ἀλλ' ὅτι
ἄλλων ἐστὶ λόγων. ἡ δὲ φιλοσοφία τῶν αὐτῶν. λέγει δὲ οὐκοῦν
οὐ θαυμαίζειν. παρήσθα δὲ καὶ οὐ τοῦ λεγομένου. ἡ οὖν ὑβρίσθαι
μὴν ὃ ἐξ ἀλλήλων ὁ πρὸ ἀρτι ὑλαφονεῖν. ὡς οὐ τὸ αὐδικεῖν ἐστι. καὶ οὐ
δικῶν τῶν δίκην μὴ διδόναι. ἀπαντῶν τῶν ἐχόντων τῶν κακῶν.
ἡ εἰ τοῦτο ὑβρίσειν ἂν ὑλαφκτον. καὶ τὸν κύνα τὸν ἀγυπιῶν
θόν. οὐσοι ὁμολογήσει καλλικλῆς ὁ καλλικλείους. ἀλλὰ διὰ
φορήσει ὑμᾶς παντὶ τρόπῳ φοι. καί τοι φοβοῦμαι ὦ μὴ ὑβρίσθαι.
καὶ τὴν λέξαν μοι κρεῖττον εἶναι ἁρμόσαντα καὶ διαφορᾶν
καὶ χρὴν ὦ χορηγοῦντα καὶ πλείστου ἄξιον μὴ ὁμολογεῖν μοι. ὑμαφρονεῖν κομ
ἀλλὰ ὑβρίσθαι μᾶλλον. ἡ ὑβρίσθαι ὃν τὰ ἐμὲ. ὑμαυτοῖς δοκῶ πως ἐμοί:
φρονεῖν καὶ ὑβρίσθαι: ὦ σώκρατες δοκεῖ ὑβρίσθαι
μιβύσθαι ὑβρίσειν. ὦ σὺ λίθος δημηγόρος ὤν. καὶ μοῦ ταῦτα
δημηγορεῖς. ταυτονὶ παυθόμου πόλου παύθος. ὑπεργορίου
καταγόρει προσέπαθεῖν. ἔφυγαρ πυγορίαν ὑβρίσθαι τὸν μὲν
ὑποσοῦ. δὲν ἀφίκηται σαφαύτὸν μὴ ἐστὶ παύσεται τὰ δίκαια
ὁ τὴν ῥήτορικὴν οὐλόμενος μαθών. εἰ δὲ λάζοι αὐτὸν ὁ γορί
ας. ἀφυθῆναι αὐτὸν καὶ φάναι δὲ λάζῃ ν. διαπέθος τὸ ἄφαμον

ὅτι ἀμαυκτοῖσιν. ἅπισι μὲν φαίη. διαδὴ ταύτῃσι τῇ ὁμολογίᾳ. ἀμαυθήναι. ὅμαρτίᾳ αὐτὸν αὐτῷσι ἅπᾶν· σὲ δὲ αὐτὸ τοῦτο ἄφαπᾶν· καὶ σοὶ καταγβλαβῆ. ὡσμέμοι δοκᾷ ὀρθῶσ τότε· μῶδὲ πάλιν αὖ τὸσ· ταυτὸν τοῦτο ὥσαυθεν· καὶ ἄφοβ· καταὐτὸ τοῦτο· οὐκάμαμαι πᾶλομ· ὅτισοι σωε χώρησε τὸ ἀδικᾶν· ἀλλ ὁμολογίᾳσ ἔχομεῖναι τοῦ ἀδικεῖσθαι· ὃκ ταύτησ μὲν αὖ τῆσ ὁμολογίᾳσ· αὐτὸσ ὑποσοῦ συμποδισθεὶσ ὅμ τοῖσ λόγοισ· ὥσθαμμίσθη· ἀμαχωθεὶσ αὖ ὁμόσει ἅπᾶν· σὺ μὲν τοὶ οὐκ τὸ σοὶ κρατῆσ· ἅσ τοι αὐτὰ ἀεὶσ φορτικὰ καὶ καὶ δημόσια ἀμφορικά· φασὶ καμ τὴν ἀλήθειαν διώκειν· ἀλλ φύσει μὲν οὐ κάτι καλὰ· μόμοι δὲ· ὡσ τὰ πολλὰ δὲ ταὐτὰ τὰ ὅμαρτίᾳ ἀλλ ἤλοισ ἐστὶν· ἥτε φύσισ καὶ ὁ νόμοσ· ἃμοὶ ὧν τισ ἀναχώρησαι καὶ μὴ πολεμᾶν λέγειν ἀπόρρησει, ἀναγκάζεται ὅμαρτίᾳ λέγειν· ὁ δὴ καὶ σὺ τοῦτο τὸ σοφὸν καταμὲν ὁμολογῶσ· κακοῦργόν ὅμ τοῖσ λόγοισ· ἃμὲν γὰρ τισ κατὰ μόμον λέγῃ· κατὰ φύσιν ὑπόρρητον· ἃμὰ δὲ τὰ τῆσ φώνησσ· τὰ τοῦ μόμου· ὃ σοῦ ρα τί καὶ ὅμ τούτοισ· τοῖσ ἀδικᾶσθαι καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι· τὸ πολὺ τὸ κατὰ μόμον· ὁδὴ ὃκ κατὰ φύσιν· φύσει μὲν γὰρ πᾶσα μὲν αἰσχρὸν ἐστὶν· ὁ πέρ καὶ καὶ κιον· τὸ ἀδικεῖσθαι· μόμοι δὲ· τὸ ἀδικᾶν· οὐ δὲ γὰρ ἁρμόσσει τοῦτο· τὸ μὲν σὶ τὸ παθημα τὸ ἀδικεῖσθαι· ἀλλ ἀνδρὸσ πόλυ τι νόσσ οἷ κρεῖττον ἐστὶ τὸ παθημα τὸ ἀδικεῖσθαι· ἢ ζῆν· ὁσ τισ ἀδικοῦ μέμοσ καὶ προπηλακισμόσ· μὴ οἷοσ τε ἐστὶν αὐτὸσ αὑτοῦ τοῖσ ὡσ ἡδέωσ· μὴ δὲ ἄλλοι οὐ ἀνκίνδυνοι· ἀλλ οἵ μοι οἱ πλεῖστοι τοὺσ μόμουσ· οἱ ἀσθενεῖσ ἁροῖ εἰσὶ καὶ οἱ πολλοί· πρὸσ αὐτοὺσ οὖν καὶ τὸ αὐτοῖσ σῶμ φέρον· τοὺσ τε νόμουσ τίθενται· καὶ τοὺσ ἐπαίνουσ ἐπαγομένουσ· καὶ τοὺσ ψόγουσ ἀφορῶσιν· ὅκφοβοῦσι τὸ τοὺσ βρᾴσσονασ πέρουσ τοῦ μᾶσσον· καὶ λέγουσιν αὐτοὺσ ὅτι τὸ πλέον ἔχειν αἰσχρόν τε καὶ ἄδικον· τοῦτο δ ἐστὶν ἁδικίᾳ· καὶ τοῦτο αὖ λέγουσιν ὡσ αἰσχρὸν καὶ ἄδικον τὸ πλέον ὃκτᾶν· καὶ τοῦτο αὖ τὸ ἀδικεῖν· τὸ πλέον τοῦ μᾶσσον ζητᾶν ἔχειν· ὁμοῦ γὰρ οἵ μοι αὐτοὶ ἁμὸ τοὶ ἴσον ἔχουσι· φασὶ λότροιόν τε· διὰ ταῦτα δὴ· νόμουσ μὲν τοῦτο ἀδίκου καὶ αἰσχρὸν λέγεσθαι· τὸ πλέον ζητᾶν ἔχειν τοῦ πολλοῦ· καὶ ἀδικεῖν αὐτὸ καλοῦσιν· ἡ δὲ φύσισ αὐτὴ· ἀποφαίνει αὖ τὸ ὅτι δίκαιόν ἐστι· τὸν ἀμείνω τοῦ

ἅ βορτικά ἐστι τὰ μαρ ὁμποι οἱ τὰ ὅμημο ρικὰ τὰ πρὸ τῆ πολ λῶ λύοντα δόξαν:—

ἅ ἀνθρώπου φύσισ

ὁ δὴ φησι:—

ἅ ἡμιόβολον ἔχοντεσ νόμβοσ:—

χάρονος πλεονέχειν. καὶ τὸν δυνατώτερον τοῦ ἀδυνατωτέρου.
δῆλοι δὲ ταῦτα ποιοῦντες ὅτι οὕτως ἔχει. καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις
καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐν ὅλοις τοῖς πόλεσι καὶ τοῖς νόμοις. ὅτι οὕτω τὸ δί-
καιον κεῖται· τὸν κρείττονος τοῦ τὸν ἧττονος ἄρχειν καὶ πλεονεκτεῖν.
ἐφ' ᾧ δίκαιος χρώμενος ξυμφέρῃ τῷ ἄλλῳ δουλεύειν ἀρίστοις οὖσιν
ὑπὲρ αὐτοῦ. ἔστι σκύθαις· καὶ ἄλλοις μυρίοις ἀφ' ὧν ἔχοιτο αὐτὸν
λέγειν. ἀλλ' οἶμαι οὗτοι. κατὰ φύσιν τὴν τοῦ δικαίου ταῦτα πράτ-
τουσι. καὶ μὰ Δία. κατὰ νόμον γε τὸν τῆς φύσεως· οὐμενοῦτοι
ἴσως. κατὰ τοῦτον δ' ἡμεῖς πεφύκαμεν· πλὰν τόν γε τῶν ὑβρι-
στῶν καὶ δυνατῶν ἡμῶν. ὃν ἐνδέχεται λαμβάνειν τὰ κοινὰ
νόμον τῶν ὁμοίων λόγων τῶν τε καὶ γνωρίμων τῶν κατὰ
δουλούμεθα λέγειν τῶν· ὡς τὸ ἴσον χρὴ ἔχειν· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καλὸν
καὶ τὸ δίκαιον. ἐὰν δέ γε οἶμαι φύσιν ἴσχυρὰν γενομένην ἔχων
ἀνὴρ. πάντα ταῦτα ἀποσείσασθαι καὶ διαρρήξας διαφυ-
γὼν. ἐξ καταπατήσας τὰ ἡμέτερα γράμματα καὶ μαγγανεύματα
καὶ ἐπῳδὰς καὶ νόμους πρὸς τὰ παρὰ φύσιν πάντας. δουλεύσας ἀνε-
φάνη δεσπότης καὶ ἐλεύθερος ὁ δοῦλος· ἐξ ἐν ταύτῃ ἐξέλαμψε τὸ
τῆς φύσεως δίκαιον. δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἀπερίφραστα λέγειν.
ἐν δὲ νόμῳ θνατὸν καὶ ἀθανάτων· οὗτος δὲ λέγει ἄγει
καὶ λέων θρασσόρτε καὶ ἀθαμάτων· οὗτος δὲ λέγει ἄγει
μάχαν τὸ δικαιότατον. ὑπερτάτᾳ χειρί· τῷ κέρδει μαι-
νόμενον ἱέρακα κλέος· ἐπεὶ ἁρπάζας λέγει οὕτως πῶς. τὰ γὰρ
ἐρνύσιν ἱέρακα κλέος· ἐπεὶ ἁρπάζας λέγει οὕτως πῶς. τὰ γὰρ
ἄλλα οὐκέτι σαφῶς· λέγει δ' ὅτι οὕτω πρὸς ἁρπάζοντος· οὕτω δοῦλον
τοῦ κρείττονος· ἐπαίνεσε τὰς ἡδονάς· εἶναι τοῦ κρείττονος τοῦ ἡδονὴ
φύσει· καὶ καλὸν καὶ τἄλλα κτήματα· εἶναι τοῦ κρείττονος τοῦ ἡδονὴ
ὀνόματι καὶ κρείττονος· τοῦ τῶν χειρόνων τε καὶ ἧττόνων· μείζω δὲ καὶ κρείττονα καὶ
τὸ μὴ οὖν οὐληθὲς οὕτως ἔχει· μᾶλλον δὲ ἂν ἐπὶ τὰ μείζω
τὸ μὴ οὖν οὐληθὲς οὕτως ἔχει· μᾶλλον δὲ ἂν ἐπὶ τὰ μείζω καὶ κρείττονα ταῦτ' ῥητορικῶς ἴσως δὲ
ἐλθωμεν. ἐάσασα δὴ φιλοσοφίαν· φιλοσοφία μὲν τοι ἐστὶν ἡδονὴ λόγοις ἐστὶν ἀποδεικνύειν:—
ὡς σοῦ κρατεῖ χάριν· ἂν τις αὐτοῦ μέρος ἀπτηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ
κίαν. ἐὰν δὲ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐν διατριβῇ. διαφθορὰ
τὸν ἄνδρα. ἐὰν μὲν γὰρ πάνυ εὐφυὴς ᾖ καὶ πόρρω τῆς ἡλικίας φιλο
σοφῇ· ἀφαιρεῖ παντὸν οὐ πρὸς νέον ἐστίν· ὃν χρὴ ἐμπειρον εἶναι. ἐὰν δὲ ἧττον ἐπιτήδειος ᾖ τούτου καὶ ἐλάττω χρόνον ἄπωθεν
εἴη τῆς φιλοσοφίας:—

τὸν μέλλοντα καλὸν κἀγαθὸν καὶ εὐδόκιμον ἔσεσθαι ἄνδρα. καὶ γὰρ
τῶν νόμων. ἄπειροι λέγονται τῶν κατὰ τὴν πόλιν. καὶ τῶν λόγων
οἱ σφόδρα ἐσχολακότες ὁμοίως καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. καὶ τῶν
ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν τῶν ἀνθρωπίνων. καὶ συλλήβδην τῶν ἠθῶν
ἅπασιν ἄπειροι λέγονται. ὅταν δ' οὖν ἐλθόσιν εἴς τινα ἰδίᾳ
ἢ πόλιν τι κοινὸν πρᾶξαι. κατανοῦσι λέγονται. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ
λόγων. κατανοοῦσι εἰσὶ. σημαίνει γὰρ τὸ τοῦ εὐριπίδου. λαμ-
πρός τε φανεὶς ἕκαστος ἐν τούτοις. καὶ ὅταν τοῦτο γένηται. μέσον τὸ πλῆθος
ἠμελημένον τούτοις μέρος. ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνῃ κἀκείνοις ὤν. ὃ που δὴ
φαῦλος ἐν τοῦτ' ἐστίν. ἐν τοῦθ' ἁμαρτάνει καὶ λοιδορεῖται τοῦτο. λοιδόρους ὅσους νεῖ ἐνίους
αὐτῶν ὄντας. ἐνίους δ' οὔ. ἐνίους μέρος οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ ἑαυτὸν ὅσους νεῖν. ἀλλ' ὅλους
τὸ ὀρθὸν ταὐτόν ἐστιν. ἀμφοτέρων μεταλαχεῖν. φιλοσοφίας μὲν.
ὅσον παιδείας χάριν καλὸν μετέχειν. καὶ οὐ καιρὸν νεότητι παντὶ
φιλοσοφεῖν. ὅταν δὲ τὴν ἡλικίαν προβεβηκότερος ὢν ἀνὴρ ἔτι φιλοσοφῇ. καὶ
τὸν νοῦν ἔχῃ σπουδαίως τὸ χρῆμα νέμεται. καὶ ἅπερ ὁμοίως τὸν παῖδα
ἐπὶ τοὺς φιλοσόφους τοὺς. ὡσαύτως πρὸς τοὺς πολιτευομένους καὶ
παίζοντας. ὅταν μὲν γὰρ παιδίον ἴδῃ. ὡς ἔτι προσήκει διαλέγεσθαι
οὕτω τοῖς τοιούτοις καὶ παίζειν. χαίρων τε καὶ χαρίεντα φαίνεται
καὶ ἐλευθέριον. καὶ πρέπον τῇ τοῦ παιδίου ἡλικίᾳ. ὅταν δὲ ἐσαῦ
θρὸ διαλεγόμενον καὶ παίζοντα οὐκ οὖσα. πικρόν τι μοι δοκεῖ χρῆμα
εἶναι. καὶ ἀηδὲς μοῦ τὸ ὦτα. καὶ μοι δοκεῖ δουλοπρεπές τι εἶναι.
ὅταν δὲ ἀνδρὸς ἀκούσῃ τὸ τοιοῦτο διαλεγομένου. ἢ παίζοντος καὶ ὁρᾷ
κατανοοῦντα φαίνεται καὶ ἀνδρικόν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἀξιόν τοῦτον
οἶμαι φοβεῖσθαι τοῦτο πάσχων. καὶ πρὸς τοὺς φιλοσοφοῦντας τοιοῦτόν τι μᾶλλον
μὲν γὰρ νεότητα ὁρᾶν φιλοσοφίᾳ. ἁρμόττει καὶ πρέπει μοι δο-
κεῖ. καὶ ἡγοῦμαι ὁλοθρόν τινα εἶναι τοῦτον τὸν ἔρωτα. τὸν δὲ
μὴ φιλοσοφοῦντα ἀνδρὸς ὁλοθρόν καὶ οὐδέποτε οὐδενὸς ἀξίωσόμενον
τὰ ἑαυτοῦ. οὔτε καλοῦ. οὔτε νομίμου οὐδὲν πράγματος. ὅταν δὲ δὴ
πρεσβύτερον ἴδῃ τι φιλοσοφοῦντα καὶ μὴ ἀπαλλαττόμενον.
πληγὴν μοι δοκεῖ τὴν δὴ λεγομένην. ὦ Σώκρατες οὗτος ὁ ἀνήρ. ὁ γὰρ μοι
δὴ ἔλεγεν ὅτι χρὴ τούτου τοῦ ἀνδρὸς καὶ πάνυ ὀργίζεσθαι. ἀνδρί.

ὁμιλίαν παρὰ τοῖς
ἀστικοῖς αἱ ἀσφάλειαν
συμφαίνειν θεῖ καὶ
πόλεως καθάπερ τὸ
δίκαιον ἀλλήλοις
ὄντων:—

ὑπὸ τοῦ ἐμπείρου κειμένου:—

τοῦ ἐμπείρου ταὐτὸ ἐστὶν
ὃ ἐπιστήμονος τοῦ δραπάτου
δυρίπιδου ἐκ ζήθου
ἐπιστάσου πρὸς τὰ λοιπὰ
ἀμφίονα. οὗτοι δ' ἀνὴρ πόπτης
εἰσί:—

παιδαγωγικὰ τὰ τοιαῦτα
θήματα ὧν παιδίων
θεῖν τε χάριν:—

ὡσπαράφυσιν καὶ
ἰδιάζον:—

Καταμανθάνοντος τῶν
ἐλαίων τὴν πλησίον
ὅταν παίζῃ. ἀνδρὸς
δ' ἄμφω ἔχοντα ἐπιστήμονα ξένια
ἀλλ' ὡς παισὶ πρέπον τὰ:—

388

γονέσθαι. φύγον τι τὰ μέσα τῆς πόλεως καὶ τὴν ἀρρᾶ. ὃν αἰσέβη
ὁποιωτῆς τοὺς ἀνδρας ἀριπρωτεῖος μίγνεσθαι. καταδεδμὴ κόπιδε τὸν
λοιπὸν υἱόν. μᾶ ναι μέσα μείρακίων ὃν μνᾶς ἱερίαν τριῶν λίτρα τάρσ
πιθυρίζοντα. ὃλ βύθρον δὲ καὶ μέγα καὶ ἴκανόν. μὴ λάθωσι τε φθάσ
ξασθαι. ἁρὰ δὲ ὡς σὸς κρατὺς πρὸς σὸν ὃν εἰκὼς ἔχθρὸς φίλικὸς. κἰμ
δωδύο ὧν ὧν πᾶσιν θέραμμῶν ὃ πρὸ ζήθος πρὸς τὸν ἀμφίονα. ὃ
βυρίπιδου οὖν πρὸ ἐμήσθην. καὶ γὰρ ἐμοὶ τοι αὖτ' ἂν τὸν ὃν χθὰς
πρὸς σὲ λέγειν. οἱ αὖ πρὸ ἐκεῖνος πρὸς τὸν ἀδελφόν. ὅτι ἀμβλὰς
ὡς σὸς κρατὺς. ὧν δεῖ σὸν ὃν μέλειν σθαι. καὶ φύσιν τυχὴς ὧδε λέγον
μαι ἂν. μείρακι ὁ δεῖ τινὶ δι' ἂν πρωτεῖος μορφώματι. καὶ οὕτ' ἂν δί
κης ὧν λαὶ οἱ πρόσθι ἂν ὀρθὸς λόγον. οὔτ' εἰκὸς ἂν καὶ τοιαῦτον
ἂν λάμψαι. οὔθ' ὑπὸ πρᾶξαι νεανικὸν μύλυσαι. καίτοι
ὡς φίλος σὸς κρατὺς. καί μοι μὴ δὴν ἀχθεσθῆς. ὃν οἶμαι γὰρ σὲ πιθήσειν.
οὐ καὶ χρὸν δοκεῖσοι εἶναι οὐ πάσ' ἔχαν. ὡς σὲ δοκεῖ καὶ
τοὺς ἄλλους τοὺς πόρρω ἀφ' ἑλλάσ φίας ὃλ αὐνόντας. νῦν γὰρ ἅπας
σὺν λαὸς μόχθος. ἢ ἄλλου ὅτου οὖν τῶν τοιούτων. εἰς τὸ δικαστήριον
λέπαι μι φασὶ κόνα δικεῖν μὴ δὴν ὡς δικοῦντα. οἶσθ' ὅτι οὐ καλὲ χοις
ὅτι χρήσαιο σαν τοῖ. ἀλλ' ἴλιγγι οἷον ἂν καὶ χασμᾶσθαι οὐκ ἔχοι ὅτι
εἶπον. καὶ εἰς τὸ δικαστήριον ἀφικνεῖσθαι. κατὰ μέρους τυχὸν πᾶσιν ὑφ'
λοῦ καὶ μοχθηροῦ. αὖ πο θαυμάσιος ἂν εἰ μὴ σὺ λοι τοθαυμάζουσοι τι μαθεῖν
καὶ τοι ὅσ' ὅσ σοφὸν τοῦτό ἐ στιν ὡς σὸς κρατὺς. εἰ πὸς δυ ῥᾳδίως λαμβάνοι
τέχνη φῶτα. ἑθελ κεχείρονα. μὴ τὸ αὐτὸν ἂν τοῖ δικαιόμενον
κωλυθεῖν. μὴ δ' ὃκ σώσαι ὃ κτὸν μεγίστας μ κινδύνων. μὴ τὸ σαυτὸν
μὴ τὸ ἄλλον μὴ δρᾶν. ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν. περισυλᾶσθαι πᾶσαν
τὴν οὐσίαν. ἀντεχνᾶσ δὲ αὖτι μοι ζῆν ὁμοτὶ πόλει. τὸν δὲ τοιοῦτον
ἔτι καὶ ἀγροικότερον εἰρῆσθαι ὃς ἐστιν ὃν κόρης τύπον τα μὴ
δόναι δίκην. ἀλλ' ὃ ἰσθὸ. ἐμοὶ πείθου. ὡς ὧν σαν δὲ ὃλ ἔχων. πρὰ
γμάτων δ' ὃν μοι σίαν ἂν σκει. καὶ ἀσκῆ ὁ πόθεν δόξειοι φρονεῖν. ὃλ
λοις τὰ κομιτὰ ταῦτα ἀφεῖσ. ἔστ' ὃλ ηρήματα χρὴ φάναι εἶναι ἔστ' ὃ
φλυαρίας. ὃς ὧν κομοῖσιν ἔκαστοι κλῄσεισ δόμοις. ζηλῶ νοῦ κοὐκ ἔχον
τας ἂν δραστὰ μὲ κρὰ ταῦτα. ἀλλ' οἷσ ἐστὶ καὶ ἴσον καὶ δόξαι καὶ ὃλ
λα πολλὰ ἂν μαθεῖν: εἰ χρὴ νῦν ἔχων ὃν ἐύχασθον τὴν τυχὴν ὡς καλλίκλης

ἀντὶ τοῦ μερίσας ὅ ἐστιν ἴσον τῷ παρ'

σκληρότερον

ὧν ἄλλως προσκατ
παῦσαι μετὰ ζώντ:

ἴσως ὁ πλοῦτος δοξᾶ
δεῖ παρὰ τοῖς πολ
λοῖς ἐν δοκιμάσει:

© καὶ ταῦτα τῆς ἀμφίονος τοῦ εὐριπίδου ὃκ τοῦ αὐτοῦ ἂν πόπος δράματος εἰληφέν. σκόπει δὲ ὅπως δεῖ χρῆσθαι τῷ σ
κληρότερον ῥήματι τῇ ποιητῇ μὴ αὐτῇ δοκοῦντι πεφυκέναι τῶν αἰσχρῶν. ἀλλ' ἀπὸ καλλιλέξεως πιθανότερον αὐτοῖς ἅμα
μιζομένοις τοῖς χαλεπαίνουσι. οὕτως ὁ ζῆθος ἔλεγε τοῖς ἀμφίονι μουσικῷ οὐ τῇ ῥίτορι λύραν κόρη σο δὲ ὁ πλοῦτος. οὕτως
οἶμαι ἔφ' καλλικλῆς ὡς σοκράτη. ἀφ' φιλοσοφίαν. ὃλ θέ ἔπι τὴν πόλιν καὶ δίκας ε:

ὁ ἴ ἀδόμ ὁ λίθον ταυτ.
οἱ μὲν ἴ δίασι ποσὸν.
οἱ δὲ λιθίαν καλοῦσιν:-

ὁυκ ἀρ ὁίμ με ἀσύμβολον εὑρεῖν τοῦτον τὴν τοῦ λίθου. λίμνασμοί
ζωσι τὸν χρυσὸν τὴν ἀρίστην. πρὸς ἣν ἐμβλέπον προσφαρὸν
αὐτῶν ἑκάστου ὁμολογήσαν ἂν ἑκάμε καλῶς τε θέσθαι τὴν
τιμήν. οὐ εἰσθᾶσι ὅτι ἴ καρῶς ἔχω καὶ οὐδέν με δεῖ ἄλλου πρᾶγμα
σαφοῦς; πρὸς τί δὴ τοῦτο δρῶντας. ὦ σοί κρατῶ: φόβοι δρῶν
νῶν. οἱ μὲν φόβοι δρῶντες ἑκόντος. τοιοῦτοι δρῶμαι οἱ δρῶντες ἑκόντες:
τί δή: οὐ οἱ δ' ὅτι ἀρ μοι σὺ ὁμολογήσεις περὶ ὧν ἢ μὴ τυχὴ
δοξάζει. ταῦτα δή μ' ἔοικεν αὐτὰ τἀληθῆ. δρῶμεν γὰρ ὅτι τὸν
μέλλοντα βασανιεῖν ἴ καρῶς τυχῆς περί. ὀρθῶς τε ζώσης
καὶ μή. τρία ἄρα δεῖ ἔχειν. ἃ σὺ πάντα ἔχεις. ὅσα αἱ μέλλοντες
καὶ δόξαν. καὶ παρρησίαν. φόβος γὰρ πολλοῖς ἐμπίπτων. οἱ δὲ μὴ
οὐχοῖοι τέ ἀσι βασανίζειν διὰ τὸ μὴ σοφοὶ εἶναι ὡσαύτως.
ἄφρονες δὲ. σοφοὶ μὲν εἰσιν. οὐ κέθελουσι δέ μοι λέγειν τὴν ἀλή-
θειαν. διὰ τὸ μὴ κήδεσθαί μου ὡσαύτως. τὸν δὲ ξένον τόνδε. νομί
ζουσι τε καὶ πάλαι σοφὸν μὲν καὶ φίλον ἀτὰρ ἐμοὶ δὲ ἀτέρως δὲ
παρρησίαν. καὶ οὐκ ἔχω τί προτέρως μᾶλλον τοῦ δέοντος. πρὸς
γὰρ οὐ. ὅ τι τοῦτον οὐκ ἔχω τί λυπηρὸν. ὃ δ' ἂν δι' τὸ
οὐκ ἔχειν τολμᾷ ἕκαστος αὐτῶν. αὐτὸς αὖ τοῖς ἐν ἀγορᾷ τί ἂν
λέγειν ἁμάρτοιμι πολλαχῶς ἂν. κ' ταῦτα περὶ τοῦ μὲ μίασμα
οὐ δὲ ταῦτα πάντα ἔχω. ἃ οἱ ἄλλοι ἅπαντες ἔχουσι. πρὸς ἃ δίκαια
τε γὰρ ἴ καρῶς. ὅσοι πολλοὶ ἂν φήσαιεν ἁμάρτημα εἶναι ἂν. καὶ δικαί
ως. θυμοῦ. τίνι τρόπῳ κεκριμένῳ χρῶμαι. φόβοι δρῶν. οἷς λυπηρὸν
φόβος καλλίκλειτος. τὰ τάραττόντα καὶ μόνον νῦν κόσμος
φίαν. σέτε καὶ τί σανδρόν τὸν ἀφιδραιῶν. καὶ ἀνδρῶνα
τὸν ἀνδροτίωνος. Σμαϊκύλλων. τὸν χολαργέα. καὶ ποτὲ
μὲν φόβοι κοσμοῦσι μυλλυομένων. μεχρίοὗ τὴν σοφίαν
ἀσκητὸν εἴη. καὶ οἱ λοιδορίαι καὶ δικαίως. τοιαῦτες τίς
δόξαν. μὴ προσθεῖσθαι ἑστὴν ἂν κρίναν φιλοσοφεῖν. ἀλ
λὰ δυλαυεῖσθαι παρεκκλησίᾳ ἀλλήλοις. ὅπως μὴ πρὸ
τοῦ δόξαν τοσοῦτοι νομόμενοι. λήσασθ' διαφθαρῆτε.
ἴσως δὲ λίθου ὧν σου ἀκούω ταῦτα ἐμοὶ συμβουλεύοντος. αὐτῷ
τοῖς δαίμοσιν ἀναρτάτοις. ἴ καρῶμοι τεκμήριον ἔσται. ὅτι

ἐρμαῖον τὸ πρόσοδον
κιτρὸν κέρδος ἔστ'
ἂν ταῦτ' ὁδοῖς πιθανὴ
ἢ παρ' αὐτοῖς ὁδοὶ
πόροι κατεσθίουσιν:-

ὅτι τρία εἰσὶ τοῖς
κρίνασι τυχεῖν.
ἴσως αἱ μὴ μὴ
δόξαι σοφροσύνης
μουσικῆς θυμοῦ.
παρρησίαν.

πρὸς ὑπακοὴν ἀ
ὡς σύτεοί ἢ κ' ὁ
πολιτῶν ὁμοίτ
σοφοῦ:-

ἀβρίλμαν. δλίμος αἱ
αἱ τίδος βυλιμὸς
ἔχοῦ ζῆτος:-

χολαργὸς δλίμος
ἀ καμαντίδος βυλ
ἔχοῦ ζῆτος:-

ὡς ἀληθῶς μοι δύνοιτο εἶ. καὶ μὴν ὅτιγε οἷόν παρρησιάζεσθαι καὶ
μὴ αἰσχύνεσθαι. αὐτός τε φίλος. καὶ ὁ λόγος οὐν ὀλίγον πρότερον
ἔλαβε ὁμολογεῖσθαι. ἔχαδὲ οὕτως. δῆλόν τι τούτων πέρι μοι.
ἐὰν τι σὺ ἔρη τοῖς λόγοις ὁμολογήσω μοι. μὲ μᾶσαν ἡμῶν τοῦ
τὶ δή ἐστιν ἴ καν ὡς ὑπ' ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. καὶ οὐ κάτι αὐτὸ δεῖ σθαι
ἴσως ἀλλ' ἵνα μᾶσαν ὁμαφθέρειν. οὐ γὰρ ἂν ποτε αὐτὸ συνεχώ
ρησας σὺ. οὔτε σοφίαν ἂν δείας οὔτε αἰσχύνης παρουσίαν. οὐ
δ' αὖ σύ γε τῶν ἐμὲ συγχωρήσαις ἂν. φίλος γάρ μοι εἶ ὡς καὶ
αὐτὸς φίλος. τοῖς δ' οὐ τοιοῦτοι ἐμοὶ καὶ οἱ ὁμολογίαι. τέλος δὴ
δεῖ τῆς ἀληθείας. πάντων δὲ καλλίστη ἐστὶν ἡ σκέψις ὧν
καλλίκλεις περὶ τούτων. ὧν οὐ δή μοι δοκεῖ μέλησας. ποῖόν τινα
χρὴ εἶναι τὸν ἄνδρα. καὶ τί δεῖ τοῦτο δρᾶν. καὶ μέχρι τοῦ. καὶ
πρεσβύτερον καὶ νεώτερον ὄντα. ἆρα γὰρ εἴ τι μὴ ὀρθῶς πράτ
τω. κατὰ τὸν βίον τὸν ἑαυτοῦ. δῆλον ἴσως τοῦτο ὅτι οὐ χ δικαίως ἂν
μαρτάνω. ἀλλ' ἁμαρτίαν τὴν ἐμήν. σὺ οὖν ὡς σωφρόνως μου θάκουσον
με. μὴ ἄλλο τι ἀλλ' ἴ καν ὡς μοι δόξειεν. τί ἐστι τοῦτο. ὃ δεῖ
τὴν δυνατόν μοι. καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπων μᾶλλον ἄν τοῦτο. καὶ δεῖ
μὲν λάθρα. μᾶλλον μὲν σοι ὁμολογήσαν τα. δεῖ δὲ τοῖς πατέρασι χρό
μενον μὴ ταῦτα πράττοντα οὐ πειθομένου ὁμολόγησα. σὺ δ' ἐμὲ λῦσον
ἐπὶ τὸ καλόν. ὡς ἐγὼ σοὶ ἔφην. ἐπειδὴ καὶ σὺ ἐμοὶ ἔφησθα
μοι δοκεῖν ἱκανῶς ἔχειν περὶ ἑκατέρων. ἐγὼ δὲ ἀπορῶ τε καὶ
ἐννοῶ. ἐὰν τι ἐμοῦ ἀκούσῃς ὃ μὴ δοκῇ σοι ἀληθὲς εἶναι. μὴ
ἀπιστήσῃς. ἀλλ' ἔλεγχε. ἐγὼ γὰρ οἶμαι ἐμὲ τε καὶ ἄλλους οὓς
ἐγὼ νομίζω εἰδέναι ἃ λέγω. εἰ δὲ μή. ἐξαπατᾶσθαι μόνον ἐκόντας
ἀλλ' οὐκ ἀγνοοῦντας. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐξαπατῶμαι ὑπὸ σοῦ
ἀγνοῶν. ἐπειδὴ ἐμοὶ δοκεῖς ἱκανῶς ἔχειν περὶ ἀμφοτέρων. ἐγὼ δὲ
ἀπορῶ τε καὶ

εἰσὶ καὶ ἧσσον χρόταται· ὡσπερ τὸ κρεῖττον καὶ ἧσσον χρόταται καὶ ὠφελίμωτον
ταὐτὸν ὄν· ἢ ἴσως ὠφελιμώτερα εἶναι· λύει τοίνυν καὶ ἀσθενέστερον·
καὶ κρεῖττον τῷ μὴ εἶναι· μοχθηρότερον δέ· ἢ ὁ αὐτὸς ὅρος ἐστὶ
τοῦ ὠφελίμου καὶ τοῦ κρείττονος· τοῦτό μοι αὐτὸ σαφῶς διόρισον· ταὐτόν· ἢ ἕτερόν ἐστι τὸ κρεῖττον καὶ τὸ ὠφέλιμον· καὶ τὸ
ἧσσον χρόταται· ἀλλ' ἔγωγε σαφῶς λέγω· ὅτι ταὐτόν ἐστιν· οὐκοῦν
οἱ πολλοὶ τοῦ ἑνὸς κρείττους εἰσὶ κατὰ φύσιν· οἱ δὲ καὶ τοῖς
νόμοις τίθενται ὥσπερ τοῖς ἰσχυροτέροις· ὥστε καὶ σοφοὶ ἄρα καὶ
πολὺ μᾶλλον· τοὺς τῶν πολλῶν ἄρα νόμους· τοὺς τῶν κρειττόνων ἐστί· σαφῶς· οὐκοῦν τοὺς τῶν ὠφελιμωτέρων· οἱ γὰρ
κρείττους· ὠφελιμώτεροι πολὺ κατὰ τὸν σὸν λόγον· ναί· οὐκοῦν
τοὺς τούτων νόμους· κατὰ φύσιν καλῶ· κρείττονα γὰρ ἔφην·
ἔφημί· ἆρ' οὖν οἱ πολλοὶ νομίζουσιν οὕτως ὡσαύτως καὶ
δίκαιον εἶναι· τὸ ἴσον ἔχειν· καὶ αἰσχρὸν τὸ ἀδικεῖν· τοῦ
ἀδικεῖσθαι; ἔστι ταῦτα λίαν· καὶ ὁπόσον μὲν οὐ λάσιοι ἐσμὲν ἀνθρωποφυεῖς
οὐδ' ἀγριόθρικες· νομίζουσιν· λίαν οἱ πολλοὶ τὸ ἴσον ἔχειν· ἀλλὰ
τοῦτο τὸ νόμιμον δίκαιον εἶναι· καὶ αἰσχρὸν τὸ ἀδικεῖν τοῦ
ἀδικεῖσθαι; μὴ φθονεῖμοι λέγοντα ταῦτα καὶ λίαν ἐκλεισ
ἵνα δὴ μοι ὁμολογήσῃς με καὶ σοφὸν μᾶλλον παρὼν σοῦ· αὐτὸ ἵκα
νὸν ἀνδρὸς διαφωνῆσαι ὁμολογηκότος· ἀλλ' οἵγε πολλοὶ νο
μίζουσιν οὕτως· οὐ νόμοι ἄρα μόνον ἐστὶν αἰσχιον τὸ ἀδι
κεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι· οὐδὲ δίκαιον τὸ ἴσον ἔχειν· ἀλλὰ τῇ
φύσει· ὡς ἔοικεν· οὐκ ἄλλη τῇ νῦν γε τοῖς πρόσθεν·
οὐδὲ ὀρθῶς ἐμοῦ κατηγορεῖν· λέγω νὴ τὸν κύνα ἐγώ τοι σ
ὁ νόμος καὶ ἡ φύσις· ἀλλὰ καὶ φοβοῦμαι· κακουργοῦντοί σ
λόγοις· ἐὰν μὲν τις κατὰ φύσιν λέγῃ· ἐναντίον τὸν νόμον φέρ·
ἐὰν δέ τις κατὰ τὸν νόμον· ἐναντίον τῇ φύσει· οὗτοι ἀνὴρ
οὐπαύσεται φλυαρῶν· ὅπερ μοι δοκεῖ καὶ σοφῷ καὶ
πολιτικοῦτος ὢν ὁ νόμος ταναντία θηρεύειν· καὶ ἐάν τι ῥήματι
ἀμάρτῃ· σμικρὸν τοῦτο τοῖς οὐ μέλλουσι; ἐμὲ γὰρ οἴει· ἀλλ' ὅτι
λέγει τὸ κρεῖττον εἶναι ἢ τὸ ὠφελιμώτερον; οὐδαμῶς λαμπροί
λέγω· ὅτι ταὐτὸν φημὶ εἶναι τὸ ὠφελιμώτερον καὶ τὸ κρεῖττον;

ὁ κόπτω δ' ἐκ τούτου τὸ πρόσθεν ἀπόκρισιν τοῦ καλλικλέους ὀλίγον τοῦ ἔστι ταῦτα λίαν· ἕως τοῦ νομίζουσιν λίαν· ἕως τοῦ μὴ φθονεῖμοι ἀποκρίνασθαι:—

τοῦτο φαίνεται πρὸς ἀμφικαλλίαν σοφιστὴν εἰρῆσθαι τὸ παρὰ τοῦ καλλικλέους παραβύσμενος:—

ὁρᾷς πρὸς ἑκάτερα τοῦ λόγου ἀπορρᾳδίως τοῦ καλλικλέους ἕκαστα τὸ σμικρὸν θραύεται καὶ ἀδύναμον.

ἢ οἱ εἰμὶ λέγειν· ἆρ' οὐ βέλτιον σύλλογον καὶ πάντων ἀνθρώπων μὴ λόγου ἀξίων· πολλῷ γε σοφωτέροις σώματι χρῆσθαι· καὶ οὗτοι φῶσιν αὐτὰ ταῦτα εἶναι μόνιμα; εἶεν· ἆρα σοφώτατον καλλίκλεις οὐ τοῦτο λέγας; πάνυ μὲν οὖν· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ· καὶ αὐτὸς παύλαν τοπάζω· τοιοῦτον τί σε λέγειν τὸ κρεῖττον κ ἄνδρα τοῦ· πλείω μοῦσαν φῶ σε δεῖν ἔχειν ὅτι λέγεις· οὐ γάρ δήπου σύγε τοὺς δούλους βελτίους ἡγῇ τοῦ δεσπότου· οὐδὲ τοὺς σοὺς δούλους βελτίους σοῦ· ὅτι ἧττον χρῶνται οἷς ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ παύλαν ἐξ ἀρχῆς ἔπου· τί ποτε λέγεις τοὺς βελτίους, ἐὰν εἰδῇ οὗτοι ἧττον χρώμενοι καὶ οὐθὲν μᾶλλον ἐπιστήμονες πρὸς τοῦτο λέγεις με· πρὸς δίδασκε· ἵνα μὴ ἀποφοιτήσω παρὰ σοῦ· εἰρωνεύῃ οὐ σοὶ κρατεῖ· μὰ τὸν Ἴλιθον οὐ καλλίκλεις· οὐκοῦν χρώμενος· πολλὰ νὴ δί' εἰρωνεύου πρός με· ἀλλ' ἴθι εἰπέ· τίνα σε λέγεις τοὺς βελτίους εἶναι· τοὺς ἀμείνους φῂς; ὁρᾷς ἄρα ὅτι οὐ ταὐτὸν ὀνόματα λέγεις δηλονότι δὲ οὔ· οὐκ ἔστιν ἄρα ὅτι οὐ ταὐτὸν τοῖς βελτίοσι καὶ κρείττοσι· πότερον τοὺς φρονιμωτέρους λέγεις ἢ ἄλλους τινάς· ἀλλὰ ναὶ μὰ δία τούτους λέγω· καὶ σφόδρα γε· πολλοὺς ἄρα εἶναι φρονίμους· μυρίους μοι λέγε· καὶ πολλάκις ἄρα εἶναι φρονίμους ἐν τοῖς αὐτοῖς πράγμασι· καὶ τοὺς μὲν φρονίμους κρείττους εἶναι τῶν ἀφρόνων· τοὺς δὲ κρείττους ἄρχειν δεῖν τῶν ἀρχομένων· τοῦτο γάρ μοι δοκεῖς βούλεσθαι λέγειν· καὶ οὐ ῥήματα θηρᾶν· ἢ ὅ εἶς, τοὺς μυρίους κρείττους ἡγῇ; ἀλλὰ ταῦτά τε αὖ λέγω· τοῦτο γὰρ οἶμαι φῶ τὸ δίκαιον εἶναι φύσει. τὸ βελτίω ὄντα καὶ φρονιμώτερον· καὶ ἄρχειν καὶ πλεονεκτεῖν τῶν φαυλοτέρων· ἔχει δή αὐτοῦ· τί ποτε αὖ μοι λέγεις· ἐὰν οἱ αὐτοὶ ὦσιν οὗτοι· καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὦσιν· ὧν μὲν οἱ πολλοὶ ἀνθρωποί εἰσι καὶ ποτοί· ὧν μὲν δὲ σώφρονες οἱ πολλοὶ ἄφρονες εἰσί· εἰσὶ δὲ ἡμῶν οἱ μὲν ἰσχροὶ οἱ δὲ ἀσθενεῖς· εἰσὶ δὲ ἡμῶν οἱ φρονιμώτεροι οἱ μὲν ἰσχροὶ οἱ δὲ ἀσθενεῖς· ἀλλ' ὅτι οὗτοι φρονιμώτεροι ἡμῶν ὦσιν· βελτίους καὶ κρείττους τούσδε εἶναι· ταῦτα λέγεις; πάνυ γε· οὐκοῦν καὶ ἐπὶ τούτων τῶν σιτίων πλείω ἡμῖν ἔκ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ οὐ τούτων τῶν σιτίων πλείω ἡμῖν ἔκ τοῦ ἀνθρώπου· ὅτι βελτίω ἐστίν· οὐ ναὶ μὰ τὴν ἀλλ' ὅτι ἡδίω ἐκείνου δηλονότι

ἀ ἀνθρώπου σώματος ὦν· οὐ λόγου· οὐ ξυνέσεως συλλογισμοῦ ἢ κόπρος ἡ βρυταννικὴ λώων;

ε τοῦ μοῦσαν εἰ καὶ φῶ·

ἰ πότερ ταὐτὸν ἢ πρὸς ποῖόν τινα λόγον ἄγεις· ἢ ξυνέσεως ποιᾶν· ἢ ξυλοῦ κ τὸ φρονιμώτερον ταύτην τὴν αὐλαξομίαν βραχυτέραν εἶναι ἐὰν μὴ αὐλαξομίας πρὸς ποῖόν τινα λόγον ἄγεις· ὧν τινος οὐ λόγου ποιᾶν·

ζ ὅμοιον καὶ τοῦ ζήθου ὡς τὴν τῆς φρονήσεως τοῦ εὖ χαρίζεσθαι καλλικλέους· ἐπὶ τὴν τούτου ῥῖνα προσκρούειν ἐπαφάσθαι ἐχρῆσατο·

θ ὡς οὐ λέγεις αὐλὸν μέγιστον τοῦ καλλικλέους ἀπὸ ἐθελήσαντος καὶ κρατεῖν καὶ θηλάζειν·

ιο λέγει τὸν μέγιστον τῶν τριήρων·

ια ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ· οὐχ ἅπαξ τοῦτο καὶ ὁμοῦ· διατοῦτο οὖν πολλοὺς ἀθροίζει·

ἐν δὲ τῷ ἀμαλίσκειν τὸ αὐτὰ καὶ καταχρήσθαι ἴσο τὸ ἑαυτοῦ σῶμα.
οὐ πολὺν θκτητέον εἰ μὴ μέλλει ζημιοῦσθαι· ἀλλ' αὐτῶν μὲν πολὺν
τὸν δὲ ὅλως τὸν θκτέον· ἐὰν δὲ τύχῃ πάντων ἀσθενέστατος ὤν.
πάντων ὀλιγίστων τοῖς μελτίστοις· ὦ καλλίκλεις· οὐχοὕτως ὦ μάθε;
— τῶν ῥητόρων λέγεις καὶ τῶν καὶ ἰατρικὴν καὶ φλυαρίαν· φῂς δὲ οὐ
ταὐτὰ λέγω· τῶν ῥητόρων οὖν τὸν φρονιμώτερον μελτίω λέγεις· φα
θὶ μή· φημί· ὁ δὲ· ἀλλ' οὐ τὸν μελτίω πολὺν δεῖ ἔχειν; οὐδὲ τίνος
οὐδὲ πότερον· μανθάνω· ἀλλ' ἴσως ἰμαντίων· καὶ δὴ τὸν ὑφαντικώ
τατον· μείζονα ἰμάντιον ἔχειν· καὶ πολεῖται καὶ καλλίαι ἀμπεχό
μενον ῥητορικὰς· τοιούτων ἰμαντίων· ἀλλ' εἰσὶ ποδήματα δεῖ
λον ὁτιοῦν δεῖ πολὺν θκτὴν τὸν φρονιμώτερον εἶναι τούτου καὶ μελτί
ονα· τὸν σκυτοτόμον ἴσως μείζονα δεῖ ποδήματα καὶ πλείονα
ὑποδεδεμένον ῥητορικῶν; ποῖα ὑποδήματα φλυαρεῖσθον·
ἀλλ' εἰ μὴ ταὐτὰ λέγεις· ἴσως τὰ τοιαῦτα δῆθεν· οἷον γραφικὸν
ἄνδρα· ῥητορικῶν φρονιμώτερον καὶ καλὸν καὶ ἀγαθόν· τοῦτον δεῖ
ἴσως δεῖ πολὺν θκτὴν τῶν ῥητορικῶν καὶ ὡς πλείονα ῥητορικῶν
χρῆσθαι εἰς τὴν αὑτοῦ γνώμην; ὡς σὺ εἰ ταὐτὰ λέγεις ὦ σώκρατες·
οὐ μόνον γε ἐγὼ καλλίκλεις· ἀλλὰ καὶ ῥητορικῶν ἀνδρῶν· μὴ τοιοῦ
τος ἀστεῖος γε· ἀλλ' εἰ σκυτέας τε καὶ κναφέας καὶ μαγείρους
λέγων καὶ ἰατροὺς οὐδὲν ῥᾴω λέγεις· ὡς περὶ τούτων ἡμῖν ὁ λόγος
τὸν λόγον· οὐκοῦν σὺ ἄρειον περὶ τίνων ὁ κρίτων τε καὶ φρονι
μώτερος πολὺν ἔχων· διὰ καὶ ὡς πλείονα θκτῇ· ἢ οὐ τὸ ἐμοὶ ὑπο
καλλίονος ὁμοίως ἀμβλύ, οὐ ταὐτὸ ἄρειον; ἀλλ' ἔστιν καὶ ταῦτα λέγω πρὸς
τὸν μὲν τοὺς κρίτωνος οἴεσθαι· οὐ σκυτοτόμους λέγω οὐδὲ μαγ
είρους· ἀλλ' οἱ ἂν εἶεν τὰ τῶν πολλῶν ῥᾳδίως φρόνιμοι ὡς σύ·
οὐ τινα ἂν τρόπον ἐγὼ οἶμαι. καὶ μὴ μόνον φρόνιμοι· ἀλλὰ καὶ
ἀνδρεῖοι· ἢ καὶ οὐκ ἂν ἀνέχοιο σὺν ἐωτῶν ἀδελφῶν· καὶ μὴ ἀποκά
μψοι διὰ μαλακίαν τὸν τυχόντα; ὁρᾷς ὡς μελτίστους καλλι
κλεις· ὡς οὐταυτὰ οὐτόμους καταγρεῖς· καὶ φῂς σοῦ; οὐ μὲν γὰρ
ἐμὲ φίλιος ἁπλῶς ταὐτὰ λέγειν· καὶ μεμφίλιμοι· φῂς δὲ σοῦ τοὐναντίον·
ὅτι οὐδενὸς ταὐτὰ λέγεις περὶ τῶν αὐτῶν· ἀλλὰ ποτὲ μὲν
τοὺς μελτίους τε καὶ κρείττους· τοὺς ἰσχυροτέρους ὁρίζου

οἱ κείρεσθαι ἢ ὅσα ἁπλῶς τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν· ἢ τὸ ὅμοι-

αὐθις δὲ τοὶς φρονίμοις τέρους· νῦν δ' αὖ. ἕτερόν τι λίκει σέχειν· ἂν
δρεῖός τις φρονίμην ὑπὸ σοὶ λέγηται· οἱ κρείττους καὶ οἱ μελτίους;
ἀλλ' ὁρῶμεν ἐφ' ὧν ἀπαγλαΐζηθι· τίνας ποτὲ λέγας τοὶς μελτίας τε
καὶ κρείττους ἡμᾶς ὅτι· ἀλλ' εἰρηκάγε ἔμοιγε· τοὶς φρονίμους ὡς
τοὺς τῆς πόλεως πράγματα καὶ ἀνδρείους· τούτους γὰρ προσήκει
τῶν πόλεων ἄρχειν· καὶ τὸ δίκαιον τοῦτό γε· πολὺν ἔχειν τοῦτον τῶν
ἄλλων· τοὶς ἄρχοντας τῶν ἀρχομένων· τί δὲ σύ, τοῦτο φαίρεις·
τί λί τί ἄρχοντας· λί ἀρχομένους· τοὺς λέγω· ὅταν ἕκαστον λέγω·
αὐτὸν ἑαυτοῦ ἄρχοντα· λί τοῦτο μέν, οὐδὲν δεῖ αὐτὸν ἑαυτοῦ ἄρχειν· τῶν
δὲ ἄλλων· τοὺς ἑαυτοῦ ἄρχοντας λέγεις· οὐδὲν τοι κίλον· ἀλλὰ
ὡς ὥσπερ οἱ πολλοί· σὲ φρονᾶν οἴονται καὶ ἕκαστος λί δονῶμι καὶ ἐν θυμῶν ἄρχοντα τοῖν ἐν ἑαυτοῖ· ὡς λί λιόν ἐ
τοὶς λίλιθίους λέγεις τοὺς σὲ φρονᾶς; τοὺς γὰρ οὔ· οὐ δεῖς ὅστις
οὐ κἂν μοί λη· ὅτι οὐ τοῦτο τὸ λέγω· ταῦτ' ἐγὲ σφὸ δρῶ τὸ σὲ κρατεῖν·
ἐὰν πᾶσ' ἂν ἐν δουλείαν γένοιτο ἅπασ· δουλεύων ὅτῳ οὖν·
ἐὰν πᾶσ' ἂν ἐν δουλείαν γένοιτο ἅπασ· δουλεύων ὅτῳ οὖν· ἀλλ' αὐτοῦ
τέ ἐστι τὸ κατὰ φύσιν κρεῖττον καὶ δίκαιον· ὃ δὲ φόσει μὲν ἄρρηστα ζόμε
θα

εἶναι ἀπὸ τοῦ καλοῦ τοῦ τοῦ δικαιοσύνης καὶ τῆς σωφροσύνης· μὴ
δεῖ πολεμονεμεῖν τοῖς φίλοις τοῖς αὐτοῦ μὴ τοῖς ἐχθροῖς· καὶ
ταῦτα ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν πόλεως· ἀλλὰ τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν
κρατεῖν· ὧν οὐ φησὶν δικαίως· οὐδὲ ἐχθρὰ τρυφὴ καὶ ἀκολασία καὶ
ὕβρις ἀνδρία· ἐὰν ταῦτ' ἔχῃ τὸν κύριον ἐχθρὰ· τοῦτ' ἔστιν ἀρετῆς τε καὶ εὐδαιμονίας
τὰ δ' ἐναντία ταῦτ' ἔστι τὰ κακῶς πεπονθότα τὰ παραφθορὰν σωθήματα·
ἀφορμὴ φλυαρίας καὶ οὐδενὸς ἄξια· οὐ καιρὸν ἐστὶ καλῶς κλαῦσαι
ἐὰν ἐρχῇ τοῖς λόγοις παρ' ἡμῖν βόμβος· σαφῶς γὰρ οὐ λέγεις·
ἀλλ' οἱ ἄλλοι διανοοῦνται μὲν· λέγειν δὲ οὐ θέλουσι· δεδοικότες οὖν φόβου
μὴ δεῖ πρόφασιν ἀμὲν εἶναι· ἵνα τοιαύτῃ κατακορῶς ἐπὶ
πολὺν χρόνον εἶναι· ἵνα τοιαύτῃ καταδικορῶς ἐπὶ πολὺν
χρόνον· καίτοι λέγεις· τὰ μὲν ἐστὶν ἀφελοῦς φίλοις οὐκ ἀκόλαστον· εἰ μέλλει
τὸ οἰονεὶ εἶναι· δοκοῦντα δὲ αὐτὰ ὡς μεγίστας· ἀληθῶς αὐτὰ
ἄλλο θεμένους τοῦτο ἐστὶ μαίνεσθαι· καὶ τοῦτο εἶναι τὴν ἀρετήν· φημὶ
ταῦτα λέγω· οὐ κάρα ὀρθῶς λέγοντας οἱ μὲν δεδοικότες δεδοικότες οὐδὲν
μόνον ἐστὶν εἶναι· οἱ λίθοι γὰρ ἀψύχου γε καὶ οἱ θηρία· δυδαιμονέστατοι
εἰσὶν· ἀλλ' ἀνδρὸς γε οὐκ ἔστιν· δεινὸς ὁ μῦθος· οὐχ ἁρπαγὴν
θανάτου ζοῖ μᾶλλον· εἰ δυνατὸν ἐστὶν ἀληθῆ ὑπὸ τοῦ δὲ λέγει λέγων· τὸ
δοῖ δεῖν· εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ καὶ κατθανεῖν· τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν· καὶ μὴ
τοιοῦτον τὸ ἴσως τεθνάμεν· καὶ τὸ μὲν σῶμα ἐστὶν ἡμῖν σῆμα
καὶ μᾶλλον πίστεως ἄρα καὶ τοῦτο· καὶ τοῦτο ἄρα αὐτίον μὲν θολοῦ μὴ κομιδῆς
ἀνὴρ ἴσως οἰκτρὸς τὸ λίθος ταλικοῦτος· τοσαῦτα ὄνομα τοιοῦτο ὄνομα δεῖ
τὸ πιθανὸν τὸ καὶ πιστικόν· ὄνομα δὲ πίθον· τοιοῦτο δὲ ἀρρήτου·
ἀμηχάνου· τοῦτο δὲ ἀμηχάνου τοῦτο τῆς τύχης· οὐ αἰσθητικὸν εἶναι
τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ σεμνὸν· ὡς τετραημέρου εἶναι πίθου
διὰ τὴν ἀπλησταίαν ἀπεικάσας· τοιαυτὶ δὲ οὗτος σοι ὁ καλλίκλειος ἂν δείκνυται· ὡς τὸν ἡμέρας τὸ αὐτὸ δὲ λέγων· οὗτοι
αὐτοὶ ταυτοὶ αὖ εἶσιν· οἱ αὐμύλητοι· καὶ φορεῖν εἰσὶν τὸν τετρημένον πίθον ὕδωρ· ἑτέρωσι τοιούτοις τετρημένοις κοσκίνοις· τὸ δὲ κόσκινον ἀρ' αὐλεῖ ὡς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων· τὴν τύχην εἶναι·
τὴν δὲ τύχην κοσκίνοις ἀπεικάσθαι τὴν τοῦ ἀμυήτου καὶ λήθην
ἡμεῖς οἱ τεθνεῶτες
σῶμα·
τὴς ψυχῆς τὸ ἐπιθυμητικὸν
χθόνιόν τοι
ψυχῆς ἐπιθυμητικὸν καὶ ἀκολάστου
λάσιος
ὕδωρ
κόσκινον τετρημένον·

οἱ ἐν σώματι ζῶντες·
σῆμα ἢ τάφος·
πίθος
χθόνιόν τοι
πίθος τετρημένος·
λάσιος·
ῥεῦστὸν κατὰ τὸν Τάνταλον
ψυχὴ χθόνιος οὖσα ἀνάμνηστος εἶναι ἀπιστίαν·

λιτὸ θκπλούτου ἐκ τοῦ λιτὸ θκ παρὰ τοὺς καλλι κλεῖ καλουμένους τε καὶ ἀφροδισιάσαντας

λήπτου αὐτὸν ὡς κ' καμπ:-

ὧν τι τοῦ ὁμολογοῦσι παρακαλύπτουσι:-

ἢ δηλοῦ φόνε λίκοιτο τοῦ φονεύσαι μιν ἡμᾶς τε θνατούς·)

ἐπιχειρη
απο δειξιο λῶν χειρὶ ἀ
μαῖ ξ· τριῶν μὲν
ὧν δ' ξ· τριῶν δὲ πραγματο λάβρ· ὧν τ' Β
ὧν δ' ξ· τὸ πρῶτ' θκτ' τ'
πολλ' δέχεσθαι εἰλίπτασι:-
θκτ' τ' ποιητ' θκτ' Γ
που φαρίων:-

τὰ ἡμιφασιθκτοῦ φρίξου τοῦ δραματ' ὀφι πίθου· τί σ' δοῖ δεῖν· φησὶ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ καταφαῖν τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κατθανομένους:-

Δ τὸ ἴσως περὶ τοῦ ἀληθοῦς εἴη τ' ὂν τοῖς μυθολόγοις ἢ μή· πλὴν τοιοῦτόν τι· ὅτι ὁ γε μῦθος αὐτὸς· τοῦτο τοιοῦτόν τι καὶ διατεταμένῳ διχρίζ· τὸ δαιμόνιον εἶναι τῶν τύχης τῶν μετὰ τοῦσωματος ζωῆς:

οὐ τὸ πιθανὸν ἀλλ' ἀτεχνῶς ἢ ἄσωτον δεῖν ἀν ζῆν· οἱ κενοὶ οἵτινες ταλικοῦτοι· οἱ ὀνομπεδοκλῆς· συνεφόρεσε δὲ λίθους ζῶ· ὑπὲρ χθονὸς δὲ χ' κραιπνὸν πόλιος οἱ κολλίπποι ὀμεχθῆ σ' ἔστ' τε κ' ὀλίγιππος ὀμεχθοποιοῦσι:-

ταῦτα ἐι κἀσ μὲν ἔαι μ' ὑπ' τι αὐτο παν· δηλοῖ δὲ· ὁ φὼ μαύλομαι σοι
θμ δλειξαί μθμος· θαμ' ωσσ οἶ οσ τέ ὦ· πεῖσαι μεταθέσθαι ἀντὶ τοῦ
ἀνωλήασσ καὶ ἀ κολάασσ ἔχοντος μίου· τὸν Κοσμήσσ καὶ τοῖς ἀ
παροῦσιν ἴ καμῶσ καὶ ὄχαρ κούτσος ἔχοντα μίον θλέσθαι· ἀλλ' ἀ
πότερον πεῖ-θω τίσθ καὶ μεταὶ τίθεσθαι δύ δαιμον ε ἀβρόν ἐῖ ναι τοῦ
Κοσμίου τὸν ἀ κολάασσ· λὶ οὐ δὲν· ἀλλ' ἀ πολλ' ἀ τοι αὐ τα μυθολο
γῶ· οὐ δὲν τ' μαῖλον μεταθέσθ; τοῦτ' ἀ λη θέ ἀβρον εἶρη κασ
ὦ σῶ κρατὸ· φθρε δλὶ ἄλλ' ωσσ οἶ κόν αλφο· θ κτοῦ αὐ τοῦ
Νημασίου τ' λίμνῶ· σκόπει γὰρ εἴ τοιόν δε λφεισ· τὸ βρὶ τοῦ μίου θκ α
τέρου τοῦτο σῶ φρονοσ καὶ τοῦ ἀ κολάσου· οἷον εἰ δυοῖν ἀνδροῖν
θκατέροι πί θοι πολλοὶ εἰ θμ· καὶ τὸ μὲν ἑ τέρο ι μεῖσ καὶ πλέῖσ.
ὁ μὲν, οἶ μου· ὁ δὲ, μέλι τοσ· ὁ δὲ γάλα κτοσ· καὶ ἄλλοι πολλοὶ πολ
λοῖ· ν ἀ ματα δὲ σαί μια καὶ χαλκοῖ θκ ἀ σου τούτων εἰ λι· καὶ
μεταπολλῶν τόνων καὶ χαλκοῦ θκ πορι ζόμενου· ὁ μὲν οὖν τέ
ρος πλη ρῶσσ αὐ μθμος· μὴ τ' ἄσσο χα θύοι· μὴ τ' εἰ φρονῖ ζοι· ἀλλ' ὅ
τ θκ α τούτων ἰσχὺν ἔχοι· τοῖς δὲ τέ ρο ι ταὶ μὲν ν ἀ ματα
ὦ σσ θρ καὶ θκεῖνοι· δυ ατὰ μὲν· πορί ζεσθαι· χαλκοῖ δὲ· τὰ
δὲ ἀ ρχεῖα τετρημθμ α καὶ σα θρά· ἀρ' οὖ καὶ ζοι τοῦ εἰ· καὶ μύκτα
καὶ ἡ μεθρα· πίμπλα μ' α αὐ τὰ· λὶ τασ ἁ χάτασ λυποῖ τολύπασ.
ἁρ' τοι οὖ του ὁ ντοσ θκα τέρου τοῦ μίου· λφεισ τὸν τοῦ ἀ κολά
σου δυ δαιμονέ α βρὸν εἶ ναι· λὶ τὸν τοῦ Κοσμίου; πεῖ-θω τίσθ
ταῦτα λφο· συχωρήσαι τὸν Κοσμίον μίον τοῦ ἀ κολάσου ἀμή
νοσ εἶ ναι· λὶ οὐ πφθω: οὐ πή θεισ ὦ σῶ κρατὸ· τοῦ μὲν γὰρ πλη
ρῶσσ αὐ μθμοσ θκείνοι· οὐ κέ σι μὶ δονὶ οὐ δε μία· ἀλλ' ἀ τοῦ
τέ σιν· ὃ νῶ δὴ φῶ βλέπον· τὸ ὦ σσ θρ λί θον ζ ὧν ὥσ ει δ' ἂν πλῆρῶ
σθι μή τε χαίρον τα βι μή τ' ὀ λυ πούμθμον· ἀλλ' θρ τοῦ τοι ἐσ τὶ
τὸ λὶ δέσσ ζ ὧν· θρ τοῖ σσ πλεῖ σον ὥσ ρρεῖν: οὐ κοῦ ἂρ' ἀ κὴ
ρὰ σσ ολὺ ὥσ ρρε έλι πολὺ καὶ τὸ λ' πιὸν εἶ ναι· καὶ μεῖ ω λ' αὖ τα
τὰ τρήμ ματα εἶ ναι ταῖ σ θκρόαῖ σ: σσ ὰν μὲν οὖν: χαρ αδρι
οὖ πη ναι ἀν οὐ μί ον λφεισ· ἀλλ' οὐ νθκρου οὐ δὲ λί θου· καί μοι
λφε τὸ τοιοῦ δε· λφεισ οἷ ον πφ μὶν καὶ πεῖ νσ ὶ ν τοῦ δθῖ ειμ; φημ:
καὶ δι τὴν μ' ε καὶ δι τοῦ ν τα πί νειμ: λφω: καὶ τοῦ ἀ λλ' ασ θαι

ἁ θκ τοῦ αὐτοῦ μνασίου
θλο· τὸ μὲν πρὸ αὐ τοῦ
ἐσ τὶ χείρ μεα· ἐμ μ' θου
προῖ κτα ἰ χή ματ· τοῦτο
γ' ὃ ρ παρ α λήμ ματοσ
λὶ δὲ θκεῖ νο μ' τ' πε θα
κρά σθαι οἱ κεῖ ον· τοῦτ'
δὲ σσ κε ά τοι σ' ὥσ σα
φὲ ά βρόν τ' ἐ ξ πλη
κτι κώ τερ·: —

ἐσ τοῦτ' αἰ πραγ μα
τ' ω λέ α βρα· ὧ ν
τὸ πρῶ τον ἐσ τι χεί
ρη μα ἀ πό τι νοσ
εἰ κόμ ος ἀρ χέσθαι: —
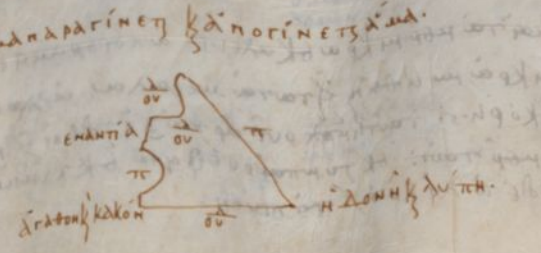
οἶ νον μ' ὦ σσ τρο βι μώ
τατον· καὶ λα δὲ ὦ σσ
πρῶ τ' τρο φὼ· μέλι τ'
φῶ σ τ' ὃ ρ τη τρο φὶ·
γλυ κυ θυ μίαν παρ εί
λη φθμ: —

οὐ κ ἐμ πλησθῆ σ· ἀλλ'
προσ δεῖ σθ' ὁ ρ: —

χαρ αδριὸσ ὄρνισ τίσ· ὁ
ἁ μα τοῖ σθῖ η θκ κρίνῃ·
εἰσὶ δ' ἀπο λέ ταν τε ὧσ
λόγοσ οἱ ἱ κθρι ῶ ντε
ῥᾶ ον δ' ἐπ' ἄλ λατ τον παγ
ὸθ ζ ἐκρύ αν ιον γὰρ αὖτ
οἱ αι πρὸσ κοντ θ
ἱ ναμὶ προῖ κ' ἀφ θ
λῶ ντ οἱ κ' ἰμῆ ον τθ
κ' ἰκ μὴ κ' λύ πῃ μὸν
χαρ αδριὸν τ' ὀρ νιθ
ὦ σῶ φ λιον ἡ μῖ σ' ἁμ ᾶς:
τοῦτο θκ τοῦ δ' πορ βαί
μον τοσ προ εἰ σῆμ:

θημίαν ἔχοντα καὶ δυναμένην πληροῦσθαι· χαίροντα εὐδαιμόνως ζῆν. εὖγε ὦ μέλτιστε διαυτόλειγε ὦ πατὴρ ἤρξω· καὶ ὅπως μὴ ἀπαναχωλῇ· λεῖ λέ ὦ σ' ὅσοι κε· μὴ δέ μὲ ἀπαναχωθῆναι· καὶ πρῶτον μὲν εἰπέ· εἰ καὶ τοφρῶν τα καὶ κρηπιδῶν τα ἀφθόνως ἔχοντα τοῦ κρῆσθαι· κρώμενον διαυτέλουῶτα τὸν μίον εὐδαιμόνως ἔσεσθαι ζῆν; ὅσ' αὐτοπος εἶ ὦ σώκρατε· καὶ αὖτε χνῶς δὴ μιμόρος· τοι γάρ τοι ὦ καλλίκλεις· πολὺν μὲν καὶ γορίαν· καὶ ἐξωλήξαι καὶ αἰσχύνεσθαι ἴσως τοῖς ἴσοις· σὺ δέ οὐ μὴ ἐκπλαγλῶς οὐδὲ μὴ αἰσχυνθῇς· ἀν δρεῖος γὰρ εἶ· ἀλλ' ἀπὸ κρίνου μόμον· φημὶ τοίμων καὶ τὸν κνώμενον· λίδέ ὅσον ἀμιῶναι· οὐ κοῦν εἴπερ λίδέ ὅσον καὶ εὐδαιμόνως· σκάμνῃ· πότερον εἰ τῶν κεφαλῶν μόνον κρῆσθαι; λίἔστι τίσθ' ὃ τοφρῶν· ὁρᾷς ὦ καλλίκλεις τί λὶ ποκρίνῃ· ἔσ' τίσθ' ὃ τοὺς ἐχόμενα τούτοις εὖ ἔχειν ἀπαντᾷ εὖ τοφρᾶν· καὶ τούτων τοιούτων ὄντων κεφαλαίων· ὁ τῶν κίναιδος λωρικώτατος· οὗτος ὁ δεινὸς καὶ σοφὸς καὶ εὐθλιος; λὶ τούτους τολμήσας λέγειν εὐδαίμονας εἶναι· καὶ ἀφθόνως ἔχοντιν ὧν δέονται· οὐ καὶ σώκρατες τοιοῦτα φῶν ὦ σώκρατες τοὺς λόγους; λὶ γὰρ φῶ φῶ ἐν ταὐθα ὦ γεμναιθ· λὶ ὃ κεῖνος οὐκ ἀρ φλῖ· ἀρ' ἀίλεω οὐ τῶ τοὺς χαίροντας· ὅπως ἂν χαίρωσιν εὐδαίμονας εἶναι· καὶ μὴ διορίζηται τὰ μὲ δονῶν ὁποῖαι αἱ ἀγαθαὶ καὶ αἱ κακαί· ἀλλ' ἔτι καὶ μῶ λέγε· πότερον φλῖος εἶναι τὸ αὐτὸ λὶ δὲ καὶ ἀγαθόν· λὶ εἶναί τι τὰ μὲ δέον· ὃ οὐκ ἔστ' ἀγαθόν· γ' ἵνα δὴ μοι μὴ ἀμολογούμενος λῖ ὁ λόγος· ἐὰν ἕτερον φῆσω εἶναι· τὸ αὐτὸ φημὶ εἶναι· διαφθείρεις ὦ καλλίκλεις τοὺς πρώτους λόγους· καὶ οὐκ ἔτι μετ' ἐμοῦ γ' ἐπισκέψει ὀρθῶς· ἐπὶ τοῖς δοκοῦσιν σοὶ τοῖς ἐμοῖς· ἐμὲ γὰρ τὸν μὲν πρώτον λόγον καὶ τὸν δοκοῦντα αὐτοῖς διαμένειν ἐπὶ τούτου τοῦ ἀνδρὸς ἐπισκέψασθαι· ἐὰν ἐμοὶ δοκῇ τὸ μὲ τοῦ κιναίδου μίου ὄνομα κακὸν καὶ πολλὰ σωρεσιλιμένον

τὸ λόμοι. ὦ σοῦ ἀσυνδαίζοντος; πάνυ γε σφόδρα: ἴθι δή μοι
ἐμοὶ δὴ οὐ πω δοκεῖ. διθλοῦ τάδε. ἐστι δή μιλτω πού καλλάσ τη;
φαμὲ: οὐκ ἀμφισβητῶ δῆτα γε ναὶ εἶναι μᾶλλον ἐστὶ τῆς;
θλαμυρᾶς: οὐκοῦν ὁπότερον τῶν ἀμφισβητῶ τῶν ἐστὶ τῆς
δύο ταῦτα θλᾶ: σφόδρα μὲ: τί δὲ δὴ δοκῶ μοι καὶ ἐστὶ μιλτω
ταὐτὸν, δὴ ἕτερον: ἕτερον δή που. ὦ σοφώτατε σύ: δὴ καὶ ἀμ
φισβητῶ ἕτερα δὴ δοκῶ; ποῖ σι γάρ οὖ: φέρε δή. ὁπόσα μεμνη
σόμεθα ταῦτα. ὅτι καλλικλῆς ἔφη ἀχαρνεύς. δὴ δύο μὲν
καὶ φαθὸν ταὐτὸν εἶναι. ἐστὶ μιλτω δὲ καὶ ἀμφισβητῶ. ἑαυτῶν
λήλοιν καὶ τοὐμφαθοῦ ἕτερον: σοὶ κρατῆς δῆτα γε ἡμῖν. ὁ αὖλω
πὲ κὴ θεμ. οὐ χ ὁμολογῶ ταῦτα. δὴ ὁμολογῶ: οἶμαι
δέγε οὐδὲ καλλικλῆς ὅταν αὐτὸς αὐτὸν θεασώμεθα ὀρθῶς.
† ὥπερ γάρ μοι. τοιοῦτόν πρᾶγμα τὸν τας. τοῖς κακῶς πράττουσιν μ.
οὕτω μᾶλλον τίον λήθη, πότερον τοῖσιν θέρμαι; φαμὲ: ἆρ οἶν ὥσπερ
ἐμβραντίαι ἐσὶ ταῦτα ἀλλήλοισ ἀμ ἀμφισβητῶ ἐν ἐχάν
ὦ αὖθρ περὶ ἡμᾶς τὸ καιρόσου; πότερα λέγεις: οἷον μᾶλλον ὁτοῦ
μαύλει τοῦ σώματος ἀπολαμβάν. σκόπει. ρόσει μᾶλλον ἢ
ὁφθαλμοῖσ. ἆρ ὄνομα ὀφθαλμία; πῶς γὰρ οὔ: οὐδήπου
καὶ ἡμαίνει μὲ ἅμα τοῖς αὐτοῖς: οὐδαμῶς τί γε: τί δὲ
ὁτὰν τις ὁ ὀφθαλμὸς ἀπαλλάττηται. ἆρα τότε καὶ
τις ἡμᾶς ἀπαλλάττηται τὰ ὀφθαλμᾶν. καὶ τὸ λέ
τὸν ἅμα ἀμφοτέρων ἀπτίλλαυκται; δὴ κινεῖ μὲ: θαυμαστὸν
γε οἶμαι καὶ ἄλογον γίγνεται. δὴ γάρ; σφόδρα μὲ: ἀλλ' ἐμὲ
ῥᾴδιον καὶ ἑκάτερον. καὶ λαμπαίνει καὶ ἀπολλύει; φημί: γκοῦν
καὶ ἴσχνα καὶ ἀσθενέστατα ἅμα σταῦτα; ναί: καὶ ταχὺ καὶ
μεγαλυτήτα; πάνυ μὲ: δὴ καὶ τὰ ἀρτιαῖα καὶ τὴν εὐδαιμο
μίαν. καὶ τἀναντία τούτων. κακαὶ τε καὶ ἀθλιότητα. ἐμὲ
ρεῖ λαμπαίνει. καὶ ἑκατέρου; πάν
τως δήπου: ἐὰν εὕρωμεν ἄρα ἄτοπα. ὧν ἅμα τε καὶ ἀ
παλλάττεται ἅμα καὶ ἐχθρὸν ὁτιοῦν ταὐτὰ μὲ. οὐ
καὶ εἰ ἡτόμεν καὶ τὸ κακόν. ὁμολογοῦμεν ταῦτα; καὶ
εὖ μάλα σκεπτόμενος ἀποκρίνου: ἀλλ' ὑπερφυῶς ὦ σοὶ μολοῦ

Κατὰ εἰρωνείαν ὑποκλ
λίκλεώς εἰρηται. ὡς
δὴ πλούταρχος:
ἀ χαρναδὴ μοῦ οἰκί
δου ἑξοῦ ὄντος:
ὃ τοῦτο δὴ καλλικλῆς καθὸ
μοιότητα σοφώτατος
λλω πέκη δὴ μοῦ αἰ αἰ
τίδου ἐμπτοχί δου ἑξοῦ
σοφώτατος:
τοῦ τρίτου ὄντος χειρί
ματος ὅ ὧν θυμᾶσθε κἄτ
ταῦθραυστίας μήτε
ἅμα σωεῖναι μήτε θ
ἅμα ἀπαλλάττεσθαι:
† οὐ γὰρ ἅμα δήπου
γίγνηται κρασὶ ὁ
ἄνθρωπος. οὐδὲ ἅμα ἀπαλ
λάττεται γίγνεσθε
καιρόσου.

ἐι προ μήτα ι ταὐτὸν ἔρ τοῦ· δι τὴν λύπη ὀρ δὲ τὸ πίρ ᾳ ν ἔσαι μὴ νῆ μὴ ἰ δορμὶ· ὅσω ν παρ χᾳ αὐτὴ· αἰ μαῤ χ παρ αἰ μὴ μὴ ταὶ μαρ τί αι
κ α τ θοῦ σ ὁ κτ ῶ βαί λ ε μι τ ὴ ν λύ π η ν χ ᾳ τ ὴ ν ἰ δο ὺ· ἀλ λ α δὲ σώ ε αι· κ α τ ὰ ὀρ τ ὰ θ α λ ᾳ ᾳ καὶ οὐ μα χ τῆ ι τ α ὐ τ ῷ· ᾗ πορ ἄ λ λ ο ν ε ν τὸ αἷ μα
π φ α ί ν ε σ θ ᾳ· ὁ πορ χ ἔ α ι ν ἑ α υ τ ῷ τ ρ α υ τ ῇ σ υ ρ ᾗ μ· ἄ λ λ ο δὲ τὸ σ ω ε ῖ ν ᾳ· ὁ ἐ α ν ἑ α υ τ ῷ ἐ χ ω ρ ο ῦ ν·

— ἴ θ ι δή ἐ σ τ ι τ ὼ ὄ ν π ρ ο σ θ ε ν ὃ μ ο λ ο γ ῶ μ ε ν ᾳ· τ ὸ π ᾳ ν ι ῶ ν ὄ λ φ ο ν· π ό τ ε ρ ο ν
λ ἰ δ ω λ ἰ ἀ ρ ι α ρ ὸ ν ἐ ῖ ν α ι· α ὐ τ ὸ λ φ ο ν τ ὸ π ᾳ μ ι ῶ ν· ἀ ρ ι α ρ ὸ ν φ ο ρ ὸ ν· τ ὸ μ ὲ ν τ ο ι
π ᾳ ν ι ῶ ν τ α ὐ ὀ φ ί ε ι ν· λ ἰ δ ώ ν· κ α ὶ φ ὸ μ α ν θ α ί ν ω· ἀ λ λ ὁ ι ῶ ν τ ὸ ν π ᾳ μ ι ῶ ν α ὐ τ ὸ·
ἀ ρ ι α ρ ὸ ν· λ ἰ ο ὐ χ ί; φ η μ ί· ο ὐ κ ο ῦ ν κ α ὶ τ ὸ δ ι τ ῆ ν· σ φ ὸ δ ρ ᾰ ί ν ω· π ό τ ε
ρ ο ν ο ῦ ν ὅ τ ι π λ ε ί ω θ ρ ᾰ ω τ ο ῦ· λ ἰ ὁ μ ο λ ο γ ε ῖ ο σ ᾰ π ᾶ σ α ν ὀ ρ θ ᾰ ί α ν· κ α ὶ ἴ σ ω ς
θ ι μ ί α ν ἀ ρ ι α ρ ὸ ν ἐ ῖ ν α ι· ὁ μ ο λ ο γ ῶ· ἀ λ λ ᾰ ὰ μ ὴ θ ρ ᾰ ῶ τ α ι· ᾗ ὀ ρ θ ὰ τ α ι δ ὲ
δ ὲ λ ὶ π ί ν ε ι ν ἄ λ λ ὁ τ ι· λ ἰ λ ἰ δ ὺ φ ι ο ν ἐ ῖ ν α ι; φ η μ ί· ο ὐ κ ο ῦ ν τ ο ὑ τ ο υ
ο ὗ λ φ α σ· τ ὸ μ ὲ ν δ ι τ ὼ ν τ α· λ υ π ο ύ μ ε θ ᾰ ο ν δ λ ὶ π ο υ έ α ι· ν α ί· τ ὸ δ ὲ
π ί ν ε ι ν· π λ ῆ ρ ι τ ὸ τ ὼ ὀ ρ δ ᾰ σ α ι κ α ὶ λ ἰ δ ο ρ λ ί; ν α ί· ο ὐ κ ο ῦ ν κ α τ ὰ τ ὸ
π ί ν ᾳ ν χ ᾰ ί ρ ε ι ν λ φ ε ι σ· μ α ὺ λ ι α σ α ι· δ ι τ ὼ ν τ α ί μ ε· φ η μ ὶ λ υ π ο ύ μ ε θ ᾰ ο ν;
ν α ί· α ἰ σ θ ᾰ ν ο μ ὶ ω ὧ τ ὸ σ υ μ μ α ἰ ν ο ν· ὅ τ ι λ υ π ο ύ μ ε θ ᾰ ο ν· χ ᾰ ί ρ ε ι ν λ φ α σ
α ἷ μ α· ὅ τ ᾰ ν δ ι τ ὼ ν τ α ι π ί ν ε ι ν λ φ ῃ ς· λ ἰ ο ὐ χ ᾰ ί μ α τ ο ὐ τ ὸ ἰ μ π ῆ ι
κ α τ ὰ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν τ ό π ο ν κ α ὶ χ ρ ό ν ο ν· ἤ τ ε τ υ χ ὸ ν ἤ τ ε σ ώ μ α τ ο σ
μ α ύ λ ε ι· ο ὐ δ ε ὶ ς γ ὰ ρ ο ἶ μ α ι δ ι α φ θ ρ ε ῖ ε ι· ἅ τ ι τ α ὐ τ α, λ ἰ ο ύ· ἔ τ ι μ· ἀ λ λ ὰ
ε ἰ μ ὴ ὅ ν δ ε π ρ ᾰ ά τ τ ο ν τ α ι· κ α ὶ κ ᾰ ὸ ν π ρ ᾰ ά τ τ ᾳ ν α ἷ μ α· ἀ δ ι ώ α τ ο ν
ἔ φ ο ν ε ἶ ν α ι· φ η μ ὶ γ ᾰ ρ· ἀ ρ ι σ τ ό μ ε ν ο ν δ ὲ ν δ· χ ᾰ ί ρ ε ι ν δ ι ώ α τ ο ν ἀ ν ᾰ φ
μ ο λ ό γ ι σ ᾰ ο ν· φ α ί ν ε τ ᾳ ι· ο ὐ κ ᾰ ί ρ α τ ὸ χ ᾰ ί ρ ε ι ν ἔ α ι ν ὅ ν δ ε π ρ ᾰ ά τ
τ ᾳ ν· ο ὗ δ ὲ τ ὸ ἀ ρ ι σ τ ό ν θ α ι κ α κ ὸ ν· ὧ ν τ ὸ ν δ ε π ρ ο μ ή θ ε ι α ν τ ὸ λ ἰ δ ω ·
τ ο ὺ ᾰ ρ α θ ο ύ· ο ὐ κ ο ἰ δ ᾰ ά τ τ ᾳ ν τ ο ὺ ς ο φ ί ζ η ι ὧ ν σ ὼ κ ρ ᾰ τ ε ῖ ν· ὁ ἰ ο θ ᾰ ν
ἀ λ λ ὰ ἀ κ κ ί ζ η ι ὁ κ α λ λ ί κ λ ε ι σ· κ α ὶ π ρ ὸ ἰ θ ὶ ν ε ἰ σ τ ὸ δ η μ π ρ ο σ θ ε ν
ὁ τ ι ἐ χ ω ν λ ῆ ρ ε ι σ· ἵ ν α ν ε ἰ δ ῆ ι σ ὁ ὧ σ ο φ ὸ ς ὥ ρ μ ε ν ο ν τ ᾰ φ ῶ ·
ο ὐ χ ᾰ ί μ α δ ι τ ὼ ν τ ὲ ὅ κ α σ ο ν ἡ μ ι ῶ ν ν σ τ ο ῦ τ α ι· κ α ὶ α ἷ μ α λ ἰ δ ὸ
μ ε ρ ο σ δ ι α ὶ τ ο ῦ π ί ν ε ι ν; ο ὐ κ ο ἰ δ α ὁ τ ι λ φ ε ι σ· μ ὴ δ α μ ῶ σ ὁ κ α λ
λ ί κ λ ε ι σ ἀ λ λ ᾰ ὰ π ὸ κ ρ ί ν ο υ κ α ὶ ἡ μ ι ῶ ν ὄ ν ὃ κ α ἵ ν α σ τ ο ῦ ρ α φ θ ῶ σ ι ν
ο ἱ λ ό γ ο ι· ἀ λ λ ᾰ ὰ ᾰ ἀ τ ο ι ο ὐ τ ὸ ἐ α ι σ ο ῦ κ ρ ᾰ ά τ ε ο σ· ὦ ν ε ρ ί ᾰ ν· σ τ ι κ ε ᾰ
κ α ὶ ὀ λ ί γ ο υ ᾰ ἄ ξ ι ᾰ ἀ ν θ ρ ώ τ ᾰ ὶ· κ α ὶ ὃ ς λ φ ε ι· ἀ λ λ ᾰ ὰ τ ί σ ο ι δ ᾰ ν
φ θ ό ρ ᾳ· π ᾰ ν τ ὸ σ ο ὐ σ ι ᾰ ὰ ὐ τ ῇ λ ι τ ι μ ῇ ὁ κ α λ λ ί κ λ ε ι σ· ἀ λ λ ᾰ ὶ π ο ᾰ χ θ
σ ο ῦ κ ρ ᾰ ά τ ε ι· ὃ ς λ φ ᾰ ί ζ η ι ᾰ ὁ π σ ο σ ᾰ μ ῶ ν ύ λ λ ω ν τ ᾰ ι· ὁ ρ ᾰ ώ τ ᾰ ν δ λ ὶ ὁ ὐ
τ ᾰ ὶ σ τ ι κ ρ ᾰ ά τ ε ι κ α ὶ ᾰ ὁ ρ ᾰ ὰ ν τ ᾰ ὐ τ ᾰ· ὡ ᾰ ἀ π ᾰ ο ρ ε ν ί ᾰ ν δ ο κ ῇ· ο ὐ τ σ ο
δ ὺ σ δ ᾰ ί μ ο ν ε ἰ ὁ κ α λ λ ί κ λ ε ι σ· ὁ τ ι τ ᾰ ὰ μ ε ᾰ γ ᾰ λ ᾰ α μ ε μ ί ν σ ᾰ ν· π ρ ὶ ν
τ ᾰ ὰ σ τ ι κ ρ ᾰ ά; φ ᾰ ὸ δ ὸ ὺ κ ᾰ ὶ μ ι λ ῶ σ θ ε μ ι τ ὸ ν ε ἶ ν α ι· ὅ θ ε ν ο ὖ ν ὁ σ τ ο
λ ι π τ ὸ ν ἀ π ὸ κ ρ ί ν ο υ· ἐ ι ο ὐ χ ᾰ ί μ α π ᾰ ώ σ α ι δ ι τ ὼ ν ὅ κ α σ ο ν ἡ μ ι ῶ ν

ἰ ὁ δ ι τ ὲ ὼ ν τ ᾰ ὰ μ ε ᾰ γ ᾰ λ ᾰ α π ᾰ ὰ ἀ θ η ν ᾰ ί ο ι σ ο· κ α ὶ τ ᾰ ὰ μ ὲ ν μ ι κ ρ ᾰ ὰ ὅ κ α λ ε ῖ τ ο ἀ π τ ε ρ ό ν· ᾰ ἀ π ὸ τ ο ῦ π τ ε ρ ὸ ν ᾰ ἀ π ᾰ ὸ τ ο ῦ λ ο υ· τ ᾰ ὰ δ ὲ μ ε ᾰ γ ᾰ λ ᾰ α
ἀ π τ ε ρ ᾰ ὰ ὅ λ ο υ σ ᾰ ν ἰ μ ᾰ ί τ ο ν ᾰ ἐ ξ ᾰ π ρ ό τ ε ρ ο ν ὅ μ ᾰ τ ᾰ ὰ μ ι κ ρ ᾰ ὰ μ ᾰ ν ᾰ θ ὴ ν ᾰ ἐ ξ τ ᾰ ὰ μ ε ᾰ γ ᾰ λ ᾰ α· ἀ λ λ ᾰ ὰ σ ο δ ὲ τ ὰ μ ε ᾰ γ ᾰ λ ᾰ α λ μ ε τ ᾰ α χ ᾰ ὴ ν
ὅ κ ᾰ ὶ ὧ ν θ ε μ ι τ ὸ ν· ὅ θ ε λ ᾰ τ ᾰ ν δ ὲ τ ᾰ ὐ τ ᾰ α δ μ ο ὶ ἐ κ ό ρ η· ἰ· τ ᾰ ὐ τ ᾰ ὶ κ ᾰ ὸ ν ο ὖ τ ᾰ ἀ ρ π ᾰ ί ζ ᾳ τ ὴ ν· δ μ ο ῖ ν μ ε ᾰ ἡ ᾰ ζ ὸ ν· ὅ τ ᾰ ὶ ο ὐ σ τ ο λ λ ᾰ ὰ
μ ὲ θ ε λ ε ι τ ο ᾰ ὶ σ χ ε ῶ ὅ λ φ ᾰ ο δ ὲ π ρ ὸ ὃ τ ῖ μ ᾰ ὼ ν ὅ μ ο ῦ ρ ᾰ τ α ὐ τ ὸ ν· ὅ κ τ υ μ π ᾰ ο ύ ο υ ἑ φ ᾰ ο ν ὅ κ κ ι μ ᾰ ἰ ο υ ᾰ ὅ π ο ν·
ὑ π ὸ τ ᾰ π ᾰ ο ὺ π ε δ ί ο υ ὃ ᾰ ι τ ᾰ ὰ ὃ ξ ᾰ κ ό ρ η ν δ ὲ τ ὸ λ φ ᾰ κ ὴ ὁ ἰ· τ ὸ π ί ο ν·

© τὸ ἀκ κί ζ η ι ὁ κ μ α ι κ ᾰ ὸ ἐ ι ρ η σ θ α ι φ ᾰ ᾳ ὰ κ κ ο ι σ α ι ο υ κ μ ὲ ν ο ὖ ν ὁ ἰ ω ν τ ὸ ὃ τ ι σ ο δ ὺ ἐ σ τ ὶ τ ὸ λ έ γ ο ι σ ι ν· ὡ σ ὰ π ὸ τ ο ῦ ἰ σ ο ῦ θ ο ι μ ᾰ ί τ ι ο ν κ α θ θ λ ο μ έ ν η ι ἰ μ ᾰ ἡ μ ᾰ ἐ ρ ι φ ᾰ ο σ θ α ι φ ι φ ᾰ ο σ θ α ι· ἐ ι σ τ ε τ ὸ κ α ὶ τ ο π ρ ο μ ε λ έ τ ω σ ᾰ ν· π ρ ὸ ς τ ῇ π ᾰ ρ ᾰ ὐ τ ῇ σ ὁ ἐ μ φ ᾰ σ ι ν ἐ ι σ ᾰ ὐ τ ὸ μ ὴ ν ο μ ό μ η ν ὡ σ ὸ τ ᾰ ὐ τ ᾰ ὶ π ρ ο σ ο λ ᾰ ὰ ἐ ρ μ ᾰ ι κ ὶ μ ε μ ὴ μ η τ ᾰ ι τ ᾰ ὐ τ ῇ σ ὁ ἐ ρ μ η π ο σ ἐ ρ ᾰ α ὐ τ ῇ μ ᾰ ὴ ν ο μ ό μ η ν ὡ σ ὸ τ ᾰ ὐ τ ᾰ ὶ κ ᾰ ὶ μ ε ἰ μ ὴ

καὶ ἡ δόμησος; φημί: οὔκουν καὶ πείρᾳ. καὶ τὰν ἄλλαν ἴωι θυμιᾶν ἢν καὶ ἡ δόνησις ἅμα πάντα: ἔστι ταῦτα: οὔκουν καὶ τὰν λύπαν καὶ τὰν ἡδονὰν ἅμα πάντα: ναί: ἀλλὰ μὴν τάν γε ἀγαθὰν καὶ κακάν. οὐ χαίμα πάντα. ὥστε σὺ ὁμολόγεις. μὴ δὲ οὐχ ὁμολογῶ; φάθι: τί οὖν λέγω ὅτι οὐ ταὐτὰ αὐτὰ γίγνεται ὦ φίλε τἀγαθὰ τοῖς ἡδέσιν. οὐδὲ τὰ κακὰ τοῖς ἀνιαροῖς. τὸν μὲν γὰρ ἅμα πάντες τὸν δὲ οὐχ ὥστε ἑτέρωνόν τωνι. τοσοῦτον οὖν ταὐτὰ ἂν εἴη τὰ ἡδέα τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τὰ ἀνιαρὰ τοῖς κακοῖς. ἅμα δὲ πούλλα. καὶ τὴν δὲ ἴωσι κεῖται. οἶμαι γάρ σοι. οὐ δὲ τὰν τὴν ὁμολογεῖσθαι. ἀφείλη. τοὺς ἀγαθοὺς οὐχὶ ἀγαθοὺς νῦν ἀλλὰ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ λεῖς. ὡς ἄνδρα τοὺς καλούς, οἷος ἂν καλὸς τυγχάνῃ; φάθι: τί δὲ ἀγαθοὺς ἄνδρας καὶ λεῖς ἄφρονας. καὶ δειλούς, οὐχὶ ἀρτίως. ἀλλὰ τοὺς ἀνδρείους καὶ φρονίμους, ἔλεγε. τί οὐ τούτους ἀγαθοὺς καλεῖς;: τὰν μὲν οὖν: τί δέ. τὰς ἀγαθὰς ἡδονὰς οὐ καὶ λυπηρὰς ἡγῇ; φάθι: ἔγωγε: ἄνδρα δὲ οὐ τοιοῦτον ἡγῇ; οἶμαι φάθι. οὐ τοῦτο λύπη δηλαδὴ εἶναι: ἀλλὰ ἀρκεῖ μοι. τί οἱ ἄφρονες: οἶμαι φάθι. οὐ τοῦτο λύπη δηλαδὴ εἶναι: ἀλλὰ ἀποκρίνου: καὶ τοῦτο. θὴρ πολέμοι δέ. τί δὴ εἶεν ἂν ἄνδρα δειλοί; τοῦτο γὰρ οὔ: τί οὖν αἴτιόν τωνι τῶν πολεμίων. τοῦτο ἡγοῦ σοι θαῤῥεῖν μᾶλλον χαίρειν. οἱ δειλοί, τί οἱ ἀνδρεῖοι: ἀμφότεροι ἐμοιγε μᾶλλον χαίρειν. εἰ δὲ μή, παραπλήσιον γε: οὐδὲν διαφέρει. χαίρουσι δ' οὖν καὶ οἱ δειλοί; σφόδρα γε: καὶ οἱ ἄφρονες ὡσαύτως χαίρουσι; ναί: τοσοῦτον τοίνυν οἱ δειλοὶ μόνον λυποῦνται, τί καὶ οἱ ἀνδρεῖοι: ἀμφότεροι: ἆρα ὁμοίως: μᾶλλον ἴσως οἱ δειλοί: ἀπὸ τίνων δ' οὖν μᾶλλον χαίρουσιν; ἴσως: οὔκουν λυποῦνται μὲν καὶ χαίρουσι καὶ οἱ ἄφρονες καὶ οἱ φρόνιμοι. καὶ οἱ δειλοὶ καὶ οἱ ἀνδρεῖοι. παραπλησίως ὡς οὐ φλιός. μᾶλλον δὲ οἱ δειλοὶ τῶν ἀνδρείων: φημί: ἀλλὰ μὴν οἵ γε φρόνιμοι καὶ οἱ ἀνδρεῖοι. ἀγαθοί. οἱ δὲ δειλοὶ. καὶ ἄφρονες, κακοί: ναί: ὥστε οὐ

ὁμοίως ἀγαθοὶ εἰσι — ὁμοίως ἀγαθοὶ εἰσι — ὁμοίως φρόνιμοι εἰσι — ὁμοίως δειλοὶ εἰσι — ὁμοίως ἄφρονες εἰσι

μᾶλλον ἀγαθός ἐστιν — μᾶλλον ἀγαθὸς ἐστιν — μᾶλλον φρόνιμος ἐστιν — μᾶλλον δειλός ἐστιν — μᾶλλον ἄφρων ἐστίν

ἀνδρεῖος ἀγαθός — δειλὸς κακός — ἀνδρεῖος ἀγαθούς — δειλοὺς κακούς — ἀνδρείους ἀγαθούντας — δειλοὺς κακούντας

ἡ φρόνησις ἀγαθόν
ἡ δὲ ἄφρων κακόν.

ἡ δειλὸς κακόν
τὸν ἀνδρεῖον ἀγαθούντος
ἄπρον τῶν τοῦ πολεμίου.

ἀνὰ πάντα.

π	ο
ἡδονὴ	ἀγαθὸν
ἐξ λύπη	ἐξ κακὸν
ο	π

ταὐτόν ἐστι.

τοῦ τ' ἐπιχειρήματος ὁ δὲ ἀνάπαλιν ἐστιν:

ἀνὰ τὸν τοῦ ἡδόνημον λυπηρόν:—

πλησίον ἄρα χαίρουσι καὶ λυποῦνται οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοί: ἡ μεῖζον ὧν παρ' ἀπλησίον εἰσὶν ἀγαθοὶ καὶ κακοί. οἱ ἀγαθοί τε καὶ κακοί. ἢ καὶ ἔτι μᾶλλον ἀγαθοί. οἱ ἀγαθοὶ καὶ κακοί εἰσιν οἱ κακοί: ἀλλὰ μὴν δή οἱ κοὶ δοκοῦσι πλέον: οὐκοῦν ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἀγαθὸν φίλιον παρουσίαι εἶναι ἀγαθοῖς. κακοῦ δὲ κακόν. τὸ δὲ ἀγαθὸν εἶναι τὸ ἡδονῇ. καὶ καὶ δὲ τὸ ἀμείωσ;: ἔφη: οὐκοῦν τοῖς χαίρουσι. πάρεστι τἀγαθὰ αἰ ἡδονὴ εἰ πὸρ χαίρουσι; ναὶ μὰ δία: οὐκοῦν ἀγαθῶν παρόντων. ἀγαθοί εἰσιν οἱ χαίροντες; ναί: τί δὲ τοῖς ἀμείωσι μέρεσι. οὐ πάρεστι τὰ καλὰ αἰλύπα; πάρεστι: καὶ καλῶν δέ φησι παρουσίαι. φίλος οὐκ εἶναι κακοῖς τοῖς κακοῖς; ἢ οὐκέτι φίλος: ἔφη: ἀγαθοὶ ἄρα οἱ ἂν χαίρωσι. καὶ κακοὶ δὲ οἱ ἂν ἀμείφονται: πάνυ γε: οἱ μὲν γε μᾶλλον. μᾶλλον. οἱ δ' ἧττον. ἧττον. οἱ δὲ παρὰ πλησίον. παρὰ πλησίον; ναί: οὐκοῦν φίλοις παρὸν πολλοῖς χαίρειν. καὶ λυπεῖσθαι τοῖς φρονίμοις καὶ τοῖς ἄφροσι. καὶ τοῖς δειλοῖς καὶ τοῖς ἀνδρείοις. ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι τοῖς δειλοῖς: ἔφη: συμβαίνει δὴ κατὰ τὸν ὁμολογημένον. καὶ διὸ γάρ τοι καὶ πρὸς φασι. καλὸν εἶναι τὸ καλλωλάγαθὸ καὶ ἐπισκοπεῖσθαι. ἀγαθὸν μὲν εἶναι τὸν φρόνιμον. καὶ ἀνδρεῖον φασὶν. ἢ γάρ; ναί: κακὸν δέ. τὸν ἄφρονα καὶ δειλόν; πάνυ γε: ἀγαθὸν δὲ αὖ τὸν χαίροντα; ναί: κακὸν δὲ τὸν ἀμειόμενον; ἀνάγκη: ἀμείβεσθαι δὲ καὶ χαίρειν τὸν ἀγαθὸν καὶ κακὸν ὁμοίως. ἴσως δὲ καὶ μᾶλλον, τὸν κακόν: ναί: οὐκοῦν ὁμοίως μέτεστι κακοῦ καὶ ἀγαθοῦ τοῖς ἀγαθοῖς. ἢ καὶ μᾶλλον ἀγαθοῦ ὁ κακός. οὐ ταὐτὰ σεμνὰ καὶ νεῖ καὶ τὰ πρόσφορα ἐκείνῳ. ἐάν πῃ σοι ταὐτὰ φίλα ἢ δοκῇ τε καὶ ἀγαθὰ εἶναι. οὐ ταὐτὰ ἀνάγκη ὦ Καλλίκλεις; παίλαι τοίνυν ἀκροῶμαι ὧν σοῦ κρατοῦ καθομολογῶν. ἐνθυμοῦμαι ὅτι καὶ παίζων πῇ σοι ἔμοιγε ὀκτὶ οὖν. τούτου ἀσμένως ἔχω. ὦ ἄριστε τὰ μειράκια. ὡς δικαίως εἰρηκέναι. ἐξ ἀρχῆς ὃν ἂν τὴν οὖν αἱρῶν. οὐ χαίρειν ἐστὶ τὰ μὲν, ἀγαθὰ ὄντα ἡδονάς. τὰς δὲ, κακούς: ἴσως ἴσως ὦ Καλλίκλεις. ὡς παρόφρονος εἶ ἐμοὶ

(14) ἔμπεδος ὁ κλῆρος τοῦ ἴσου ἀφροῦ καὶ ἡ παροιμία βέβαιος. καὶ διὸ ἡ δολή. καλῶν ἐστὶν ἐμπαίσματα

ὑπὲρ θάτερον πλῆξιν ζητῶ. οὐκοῦν ὁ κακὸς ὁμοίως. εἰ τὰ ταὐτὰ ὄντα:-

ὦ ἀνθρωπε διὰ χρημάτων. τότε μὲν γὰρ οὐ φασκομεν οὐ τοσοῦτον ἔχειν· τότε δὲ
ὅτε ῥᾳστα ἔξαπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους. καὶ τοι οὐκοῦν μὴ καταψεύδεσθαι ὑποσυ-
κοφάντου εἶναι ἔξαπατηθῆναι σε σφόδρα. ἀλλ' οὐ τοῦ φίλου. νῦν δὲ
ἑτέρου τινός. καὶ ὅσοι κεν ἀναίσχυντοι κατὰ τὴν παροιμίαν λόγον.
τὸ παρὸν δύνωνται εἶναι. καὶ τοῦτο λέγεσθαι. τὸ διδόμενον πᾶν
ῥᾴστου. ἔστι δὲ μὴ ὅσοι κεν ὀνῶνται φίλοι. ὅτι μὴ δοκοῦσι τιμᾶν
ἔσεσθαι. αἱ μὲν, ἄφρονες. αἱ δὲ, κακαί. τί γάρ; ναί: ἆρ' οὖν ἄφρονες
μὲν, αἱ δὲ φίλοι μοι. καὶ καὶ δὲ, αἱ πλανῶνται; πάνυ γε: ἆρα φίλη
μοι δέ γε. αἱ ἄφρονός τι ποιοῦσαι. καὶ κακαὶ δὲ. αἱ κακόν τι: φημί:
ἆρ' οὖν ταὐτὸν τοι αἰσχρὸν δὲ καὶ ἄφρονα. οἷον κατὰ τὸ σῶμα. αἰσχρῶν δὴ
ὀλέθρου μὲν ἕνεκα τοῦ ἐθέλειν καὶ πίνειν τὴν δόναξ. εἰ ἄρα τοῦτον
αἱ μὲν νύμφαι οὐκ ἂν ποιοῦσαι ἕνεκα τοῦ σώματι. τὴν ἰσχνὸν τὴν αἰχμητὴν
ἀρετὴν τοῦ σώματος: αἱ ταῦται μὲν ἄφρονες. αἱ δὲ τἀναντία
τούτων. καὶ κακαί: πάνυ γε: οὐκοῦν καὶ λύπαι οὕτως.
αἱ μὲν. χρήσιμαί εἰσιν· αἱ δὲ. πονηραί: πῶς γὰρ οὔ: οὐκοῦν
ταὐτὸν μὲν χρήσιμον καὶ τὴν δόναξ καὶ λύπας. καὶ αἱρετέον ἐστὶ
καὶ πρακτέον: πάνυ γε: ταὐτὸν δὲ πονηρὸν οὔ; μὰ τὸν δί:
καὶ ἀφετέον καὶ φευκτέον: πάνυ γε: ταὐτὸν δὲ ἀμφοῖν ἐστὶ πρακτέ
ὃν ἢ ἀφετέον καὶ φευκτέον. ἆρα καὶ σοὶ οὕτω
ὄντα φαίνεται. ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ σοὶ τοῦτο κἀκείνοις τοῖς πολλοῖς. ἆρα καὶ σοὶ οὕτω
δοκεῖ οὔτε τέλος εἶναι ἁπάντων τῶν πραττομένων τὸ ἀγαθόν.
καὶ ὃ κἂν μόνον ὃ κεν δεῖν πραττόμενα. ἀλλ' οὗ
κἀκεῖνο τοῦ ἄλλου. σύμπτωμα φοσὶ μὴν εἶναι οὐ ὃ κ' τρίτον:
φημί: τῶν ἀγαθῶν ἆρα ὃ κεν ὃ κα δή. καὶ τἄλλα καὶ τἀϊδία
πρᾶττ' τᾶν. ἀλλ' οὐ τἀγαθὰ τοῦ μὴ δέον: πάνυ γε: ἆρ' οὖν
τοσαυτὸν ἂν δροῦ εἶναι μὴ ὃ κ' λεξ σθαι τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ μὴ δέον
ἐστὶ καὶ ὁπόσα κακά. μὴ τε χρηκοῦ δεῖ εἶσ' ὃ κ' αστον: τὸ
χρηκοῦ: ἆρα μνησθῶμεν δή. ὧν ἀφ' πρὸ ποῦ πολὺν καὶ
μορίαν ἐτύχομεν λόγον. ὃ λον γὰρ εἰμνημονεύεισ· ὅτι ἀφ'
τοσαῦτα αἰσθάνει· αἱ μὲν, μέχρι δόναξ. αὐτὸ τοῦτο μόνον πᾶ
ρα σκευαί· αἱ μὲν, χρήσιμα εἰσιμ· αἱ δὲ πονηραί: πῶς γὰρ οὔ: οὐκοῦν
καὶ ὃ κ' τρίτον ἐστὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ χεῖρον·
αἱ δὲ, μηδέτερα· ὅτι τε ἀγαθὸν καὶ ὅτι κακόν. καὶ διαφθορὰ
τοῦ μὲν περὶ τὸ δόναξ. τὴν μανικὴν καὶ ταὐτὸ σοὶ καὶ

τὸν παροιμιώδη λόγον· ὃς τὸ παίδι πέμπτῃ πρὸς πᾶν σὺν χρὴ σθαι τοῦτο τὸ κατὰ βραχύ:—

τὸν ἀριθμὸν ἐν ὀλίγοις ἐστὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ χεῖρον:—

μέχρι τούτων ὅπερ τὸ τέλος καὶ αἱ τοῦ τοιούτου φαύλου τὰ ἐλάχιστ' ἀρχόμενοι:—

οὔτε χρῆσθαι κωμῳδεῖ ἀπ' ἄλλου τὸ μέσον τοῦτο τοῦ παρασκευάσασθαι ὃ σωβρόνως τοῖς προσθεν τοῦ δοῦναι τὴν μίσθωσιν παρασκευῶν ἐλευθερίως:—

ἐμπειρίαν· ἀλλ' οὐ τέχνην· τοῦ δὲ περὶ τὸ ἀγαθὸν· τὴν ἰατρικὴν τέχνην· καὶ πρὸς φιλίου ὦ Καλλίκλεις· μὴ τὸ αὐτὸς οἴου δεῖν πρὸς ἐμὲ παίζειν· μὴ δ' ὅτι ἀγαθὸν τυγχάνω παρὰ τοῖς δοκοῦσι ἀποκρίνου· μὴ τοῦτο παρ' ἐμοῦ οὕτως ἀποδέχου ὡς παίζοντος· ὁρᾷς γὰρ ὅτι περὶ τούτου ἐσμὲν ἡμῖν οἱ λόγοι· οὗ τί ἂν μᾶλλον ἀσυδαιμόνητον ἦν καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχοντι· ἢ τοῦτο· οὗ τινα χρὴ τρόπον ζῆν· πότερον ἴσμεν ἢ οὔ· σοῦ παρακαλοῦντος ἐμέ· τοῦτο ἀνδρὸς δή· ταῦτα πρᾶττόντων· λέγω ταῦτα· τοὺς μὲν δὴ ἄλλους ἰατρικῶν ἀποκωλῦσαι· καὶ πολιτευόμενον τοῦτον τὸν τρόπον σὺν ἐμοὶ παύσω πολιτεύσασθαι· ἢ ἴσμεν τὸν λεγόμενον τὸν ἐμὸν φίλον σοφίαν καὶ τίποτέ ἐστιν οὗτος ὃ κέκτηται διαφέρων· ἢ οὔπω ἱκανῶς ἐσμεν· ὡς ἄρα τι χρὴ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖν διαπράττεσθαι· δῆλον δὲ καὶ ὁμολογήσαντας ἀλλήλοις εἶναι τοῦτο δὴ τὸ τοιοῦτον· σκέψασθαι τί τὸ διαφέρον ἀλλήλοιν· καὶ ὁπότερον μᾶλλον τοιοῦτον· ἢ οὔπω οὕτως οἴσθα τί λέγω; οὐδαμῶς· ἀλλὰ φαίνοιτ' ἂν ἐμοί γε σαφέστερον ὁρᾶν· ἐπειδὴ σὺ μὲν ὁμολογήσαι καμὲ φάσκειν ἀγαθὸν καὶ οὐκ εἶναι μέντοι ἐγὼ ἀγαθόν· ἐμὲ δὲ τοῦτο δῆλον· ὅτι οὐκ εἶναι μέντοι σὲ ἀγαθόν· ἐκατέρου δὲ αὐτοῖν· μεθέξειν τινὰ εἶναι καὶ παρασκευὴν τοῦ κτήσασθαι· τὴν μὲν, τοῦ ἡδέως θήραν τινὰ δέ, τοῦ ἀγαθοῦ· αὐτὸ δέ μοι τοῦτο πρῶτον· ἢ σύμφασθι· ἢ μέτιον φίλιος· οὕτως φημί· ἴσθι δὴ οὖν καὶ πρὸς τοῦτο λέγω ὅλως· ὁμολογήσαιμι· εἰ ἄρα αὐτοῖς ἐδόξαν τοῦτο ἀληθὲς λέγειν· ὅλως δέ που· ὅτι ἢ μὲν ὁτουοῦν ἱκανὴ· οὐ μοι δοκεῖ τέχνη εἶναι ἀλλ' ἐμπειρία· ἢ δ' ἰατρικὴ· λόγον ὅτι ἡ μὲν, τούτου οὗ θεραπεύει· καὶ τὴν φύσιν ἔχει καὶ τὴν αἰτίαν ὧν πράττει· καὶ λόγον ἔχει τούτων ἕκαστου δοὺς· ἢ ἰατρικὴ· ἢ δὲ ἑτέρα τῶν ἡδονῶν· πρὸς ἓν ἢ θεραπεία αὐτῆς ἐστιν ἁπάσης· καμὲ μὲν οὐτέχνως ἐωσαυτὸν ἔρχεται· οὔτε τι τὴν φύσιν ἔσκεπται μέρη τῶν ἡδονῶν· οὔτε τὴν αἰτίαν· ἀλλ' ὅσον τε πρὸς τὰ πάθη αὐτῶν ὅσον ἐστίν· οὐδὲν διαριθμησάμενος· ἀλλὰ τριβὴν καὶ ἐμπειρίαν· μνήμην μόνον ὧν ἡδονὴν τοῦ εἰωθότος γίγνεσθαι· οἶδε καὶ παρίσχηται τὰς ἡδονάς·

τὰ κατὰ πᾶσαν θεωρούμενα τέχνην·

γνῶσις ἔστι πρᾶγμα περὶ ὃ σπουδάζει	ἐπιφέρεται τῷ λόγῳ διὰ προφορᾶς ἑκάστοις ἁρμόττουσα φορᾷ	ἀπόδοσις λόγου τοῦ ἑκάστου

ὃ διὸ τῷ ἐωσαυτὸν παρὰ θηναίοις ὁ φίλος ἔκτηται φιλικὴ καθ' ἑκάστην αὐτὴν ἐφορᾷ·

ὃ δὴ σῶφρόνως ὁμοῦ φαυλικοῦ εἰρωνείας ἐστίν·

ὁρᾶτε τῷ παράδηλα προκλήσεται τάξεως δὲ πρῶτον δεῖ διαιρεῖσθαι· ἢ τῶν διαφορῶν διαιρετέον ἐλέσθαι· ὃ τί ποιόν ἐστιν·

τὶ τοῦτο προσθετέον ἀποκρινοῦ· τὸ τέχνην εἶναι·

ταὐτὸν πρόσωπον σκόπει εἰ δοκεῖ σοι· ἢ καὶ ὡς λέγεται· καὶ εἰ ναὶ πῶς
καὶ περὶ τύχης τοι αὐτὰ ἄλλα πράγματα· αἰμυθὴ· τε χρὴ καὶ προ
μήθειαν τινὰ ἔχουσαν τοῦ μελλόντος περὶ τὴν τύχην· αἰδὲ τοῦ
τοῦ μὲν ὀλιγωροῦσιν· δοκεῖ μὲν αὐ διὰ ὃ οὐ σπουδάζει τὴν εὐδαι
μονίαν τὴν τύχης τινὰ ἀλλ' αὐτὴν πρόσθεν γίγνεσθαι· εἶτα δὲ εὐμε
τάβολον τῶν χείρω τῶν εὐδαιμόνων· οὔτε σκοπούμενα· οὔτε μέλλον
αὐτὰ εἰς ἄλλο· εἰ χαρίζεσθαι μόνον ἢ τὸ μέλλοντα εἶτε χείρω· ὁμοί
ως γὰρ ὃ καλλίκλεις· δοκοῦσί τε εἶναι· καὶ φορέφημι τὸ τοιοῦτον·
κολακᾶν εἶναι καὶ περισσῶς καὶ περὶ τύχης· καὶ σπουδὴ ἄλλο ὅτου
ἕνεκα τὴν εὐδαιμονίαν θεραπεύειν· ἀσκέπτως ἔχων τοῦ ἀμείνο
νος τε καὶ τοῦ χείρονος· οὐδὲ μὴ πότερον συμβαίνοντα τίθεσθαι
ἡμῖν περὶ τούτων τὴν αὐτὴν δόξαν· εἰ ἀγαθὸν ἢ φλαῦρον· οὐκ ἔστιν ὅλως
λοὐσυμφορᾶ ἵνα σοι καὶ πεφανῇ ὁ λόγος· καὶ γε νέσθαι τοῖς δὲ
χαρίσομαι· πότερον δὲ περὶ μὲν μιᾶς τύχης ἐστὶ τοῦτο· περὶ δὲ
δύο καὶ πολλῶν οὐκέτι;· οὐ καλῶς καὶ περὶ δύο καὶ περὶ πολλῶν·
οὐκοῦν καὶ ἀθρόοιν ἅμα χαρίζεσθαι· μὴ δὲ σκοπούμενον τὸ
μέλλοντα· οἶμαι γε· ἔχοι οὖν ἄν πρᾶγμα· εἰ τίνα τοιαύτην εἶναι καὶ ταύτην
δύσειν αἰτοῦντα σοι οὖσαν; μᾶλλον δὲ εἰ σοὶ δοκῶ τοῦ ἕνεκα τοῦ
μὲν ἂν σοι δοκεῖ τούτων εἶναι· φαῦλα· εἶναι μὴ· μὴ φαῦλα· πρῶτον
δὲ σκεπτόμενα· τὴν αὐλητικὴν· οὐ δοκεῖ σοι τοιαύτη τις εἶναι οὖσα καλ
λίκλεις· τὴν εὐδαιμονίαν ἡμῶν μόνον διώκειν· ἀλλὰ δοῦναι φρόνησιν·
ὁμοίως δοκεῖ· οὐκοῦν καὶ αἱ τοιαίδε αἱ πᾶσαι· οἷον ἡ κιθαριστικὴ ἡ
ὄντως οὖσα· ναί· τί δὲ ἡ τῶν χορῶν διδασκαλία καὶ ἡ τῶν διθυ
ράμβων ποίησις· οὐ τοιαύτη τις σοι κατεφαίνετο; ἡ ἡμῖν φρόν
τιδος εἶναι κινήσεως τὴν μελλούσης ὅπως ὀρθῶς τοιοῦτον· ὃ θεραπεύειν αἱ αὖ
κοῦν τὸ μέλλον γίγνεσθαι· ἢ ὅτι μέλλει χαρίζεσθαι τῷ ὄχλῳ
τῶν θεατῶν· δῆλον δήπου τοῦτό γε ὃ σκεπτόμενον· κινήσεις ὀρθῆς·
τί δὲ ὅπως τὴν αὐτοῦ μέλησις· ἢ ὅπως τὸ μέλλον ἔσεσθαι ἐν δόξῃ
σοι κιθαρῳδικὴν; ἢ ἐκεῖνος μὲν οὐδὲ πρὸς τὸ ἡδύ· εἰρήσεται γάρ
αὐλοῦν τοῦτο θεατάς· ἀλλὰ δήπου σκέψει· οὐχὶ ἥτις κιθαρῳδικὴ
δοκεῖ σοι πᾶσα καὶ ἡ τῶν διθυράμβων σοι ποιοῦσα ἡδονὴν μόνον χάριν
εὑρήσεται; ἔμοιγε· τί δὲ δὴ ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ

ὡσπερεὶ ἐξ ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ ἡ δύναμις ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἐναντίου· ἢ ὁμοίως ἔχει τοῦ μὴ ἀγαθοῦ εἶναι αὐτὸν οἷον ὁμολογῆσαι ἀγαθὸν εἶναι·

αὐλητικὴν πάντων ὁκόσαι λεγόμεναι πολιτῶν· κιθαριστικὴν δὲ πάντων· ἀλλὰ τὴν ὄντως οὖσαν μόνην· οἷον δὲ ἄλλων τῶν τοιούτων μόνων·

ἰ α τόν· ὑπερφοιδίαν κολακείαν τοῦ σοφιστοῦ ὑπὸ τὸν ῥητορικὸν εἶδος τιθέασι τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὴν ἀπὸ δημηγορικοῦ ἀποφαινομένην· ὃ δὲ δικαίως καλοῦντες ἀμφότερα ἐπιλογοῦμεν· ἐπὶ δὲ καὶ τὸν ἀπὸ δημηγορικοῦ καθόσον ἐστὶν ἀποφαινόμενον ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τὸν μέρος παραιτοῦμεν μηδέτερον αὐτῶν φαμὲν ὑπὸ δημηγορίαν ὑποφέρεσθαι· ἐπεὶ καὶ ἀμφότερα·

ὡς ἔνδοκιμοῦσαν μᾶλλον ἢ ἄλλον τινὰ μῶμον σικ' ἀλλὰ κατὰ κάμηδο τοῦτο χρόνου·—

τῆς τραγῳδίας ποίησις· ὑφ' ἣν ἅπασα κωμῳδία· πότερον ἔστιν αὐτῆς τὸ ἐπιχείρημα καὶ ἡ ἀπόδειξις ὡς σοὶ δοκεῖ χαρίζεσθαι τοῖς θεαταῖς μόνον· ἢ καὶ διαμάχεσθαι· ἔστι τι αὐτοῖς ἐνίοτε καὶ κεχαρισμένον· ὡς νῦν ἐστὶ δέ· ὅπως τοῦτο μὴ γένοιτο· ἡ δὲ τοιαύτη χάρις ἀνελεύθερος καὶ φορτική· τοὐναντίον δὲ καὶ λέξεις εἶναι ἀστεῖαι· ἔστι τε χαίρουσιν ἔστι τε μή· ὡς τέρπουσι δοκεῖ παρακολουθεῖν ἑκάστοις τραγῳδιῶν ποίησις· δῆλον μὴ τοῦτό γε ὡς σφόδρα· ὅτι πρὸς τὴν ἐνέργειαν μᾶλλον ὁρμῶνται· καὶ τὸ χαρίζεσθαι τοῖς θεαταῖς· οὐκοῦν τὸ τοιοῦτον ὡς καλλίκλειος ἐφαμαρτημένον δή· κολακεία ἐστὶν· ἔστω· φέρε δὴ εἴ τις περιβάλοιτο τὴν ποιότητα τοῦ μέλους καὶ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέτρον· ἀλλ' ὅτι μὴ λόγοι μίμησίν ἐστιν τὸ λεγόμενον· ἀνάγκη· οὐκοῦν πρὸς πολὺν ὄχλον καὶ δῆμον· οὗτοι λέγονται οἱ λόγοι· φημί· δημηγορία ἄρα τίς ἐστιν· ἢ ποιητική· φαίνεται· οὐκοῦν ἰδίᾳ ῥητορικὴ· δημηγορία ἀρετὴ εἴη· ἢ οὐ ῥητορεύειν δοκοῦσί σοι οἱ ποιηταὶ ἐν τοῖς θεάτροις;· ἔμοιγε· μῶν ἄρα ἡμεῖς εὑρήκαμεν ῥητορικήν τινα πρὸς δῆμον τοιοῦτον· οἷον πανδαμάτωρ τε ὁμοῦ καὶ γυναικῶν· καὶ ἀνδρῶν καὶ δούλων· καὶ ἐλευθέρων· ἢ οὐ πάνυ φαύλη μέθοδος· κολακικὴ γὰρ αὐτὴν φαμὲν εἶναι· πάνυ γε· φέρε δὴ τί πρὸς τὴν αὖθις ἀναίσχυντον δημηγορικὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν θεάτροις δημηγορικοὺς πόλεως ὅλης ἐλευθέρων τε καὶ δούλων τί ποτε ἡμῖν αὐτῇ ἐστί· πότερον δοκοῦσί σοι τὸ μὴ λιτταίνειν ἐν ἐλάττοσιν ἢ ῥήτορες· τούτου ἀπεχόμενοι· ὅπως οἱ πολῖται ὡς σοφωτάτους ἑαυτοὺς ἡγήσονται τοὺς λόγους· ἢ οὗτοι πρὸς τὸ χαρίζεσθαι τοῖς πολίταις ὁρμημένοι· καὶ ὃν δεῖ καὶ τοῦ ἥδους τοῦ αὐτῶν· ὀλιγωρήσουσι τοῦ κοινοῦ· ὥσπερ καὶ οἱ προσομιλοῦντες τοῖς δήμοις· χαρίζεσθαι αὐτοῖς πειρώμενοι μόνον· ἢ δὲ μετριότης ἡδονῆς ἕνεκα· ἢ χάριτος· δοκεῖ ταῦτα οὐδὲν φροντίζουσιν· οὐ χαιπλοῦν ἐστι τοῦτο ὄρος ταῖς ἐπιθυμίαις· εἰσὶ μὲν γὰρ οἱ κηδόμενοι τῶν πολιτῶν· λάβρως μὲν ἀλλ' ὅμως· εἰσὶ δὲ καὶ οἷοι οὐ λάβρως· ἐξαρκεῖ· εἰ γὰρ καὶ τοῦτό ἐστι διπλοῦν· τὸ μὲν ἕτερόν που τούτου κολακεία ἂν εἴη· καὶ αἰσχρὰ δημηγορία· τὸ δ' ἕτερον

ῥητο δικη — δημη γορία — ποίη σις — τραγω δία

ἐντυ τ δημαφικ ρητορικὴν δημοκλ

τοῦτο δὴ πρὸς ἀπλᾶ σοφιστικὴ τὴν τοῖς θεάτροις ὄχλου δημηγορικὴ τὸ ἐλευθέρων τοῦ δούλων πρὸς ἐπιλ· δημηγορικὴ τὸ ἀνδρῶν λαοτέκτ μαϊκῶς·—

καλὸν. τὸ παραυξάνειν ὅπως ὡς μάλιστα αὐξόμενα τὴν πόλιν τὴν αὐτὴν καὶ διαμάχεσθαι λέγοντας τὰ μάλιστα. ἔτι δὲ δίδω ἔτι ἀληθὲς ἀκούοντες. ἀλλ' οὐπώποτε οὐταύτην εἶδε τὴν ῥητορικήν. ἣ εἴτινα ἔχει τὴν ῥητορικὴν τοιοῦτον ἄφαρ. τίνι χὶ καὶ ἐμοὶ αὐτὸν ἔφρασας τίς ἐστιν: ἀλλ' αὖ μὰ δία. οὐκ ἔφη σοι εἰπεῖν. τὴν μὲν ῥητορικὴν οὐδέν: τί δὲ τὴν τοιαύτην ἔχεις τινὰ εἰπεῖν. διὸ τινὰ αἰτίαν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι μάλιστα νικᾶν. ἴσως δὲ κεῖνος ἤρξατο δημηγορεῖν τὴν τοιαύτην χρόνῳ χείρους ὄντες; φαῦλος γὰρ ὁ κοιλοπάτης ἐστὶν οὗτος: τί δὲ Θεμιστοκλέους οὐ κακοῦργος. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ νομοθέτου. καὶ κίμωνα καὶ μιλτιάδην λέγω. καὶ περικλέα τοῦτον μέν. τὸν μὲν ἀστάθμητον λοιδορητικόν. οὐ καὶ σὺ ἀκήκοας; εἰ ἔστιν ὃ καλλίκλειτος λοιδορητικόν. οὐδὲν ἀρετῆς ἀλλήθιος. τὸ ταὐτὸν ἴσως θεμιστοκλέους πεπλάσθαι καὶ τὸν αὐτοῦ καὶ τὸν τῶν ἄλλων. εἰ δὲ μή τοῦτο. ἀλλ' ὅπερ ἔμπροσθεν ὡμολόγουν. ἐγὼ μὲν καὶ θεμιστοκλέους ἀκήκοα. ὅτι αὐτὸν μὲν τὴν ἀσπίδα τὴν ταὐτὸν ἐποίησε τῶν ἄλλων. τοὺς δὲ χεῖρας. μή. τοῦτο δὲ τί χρὴ τὸ εἶναι. τοιοῦτον ἄνδρα τοιοῦτον τινὰ γνώμην εἶναι: οὐκ ἔχω φράσαι πρὸς σέ. ἀλλ' ἐὰν βούλῃ καλῶς. σύρησις. ἢ λαμβάνει οὕτως οἱ ἀστρέμονες κορυφούμενοι. εἶτις τούτων τοιοῦτος γένοιτο. φέρε γάρ. ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ καὶ ἐὰν τὰ μάλιστα λάθῃ αὐτὸν ἀλλότι. οὐκεικλῆ. ἀλλ' ἀπομαλῶσαν τοῦτ' εἶναι δοκεῖ καὶ οἱ ἄλλοι τὰν δημοκρίνοι. μαλθακόν τὸ πρὸς τὸ αὐτοῦ μέρος ἕκαστος. οὐκεικλῆ ἕκλαρκτος προσφέρει πρὸς τὸ ἔργον τὸ αὐτοῦ. ἀλλ' ὅπως ἂν εἰ δόξῃ τι αὐτοῖς χλιδὴ τοῦτο ὀργᾶν βέλτιον. οἷον εἰ κούλαφ ἢ λήκυθον τοιοῦτον ζωγράφου. τοῦτο οἰκοδόμοις τοῦτο ναυπηγοῦ. τοῦτο ἄλλοις τοιοῦτον δημιουργοῖς. οὐ τί ναὶ κούλαφ αὐτοῦ. ὡς εἰς τοιοῦτόν τινὰ ἕκαστος. ἕκαστον τίθησιν ὁ ἂν τιθῇ. καὶ προσαναγκάζει τὸ ἕτερον. τοῦ ἑτέρου. πρέπον τε εἶναι καὶ ἁρμόττειν. ὡς ἂν τὸ αὐτὸν σωματοειδῆ τετραγώνου τε καὶ κεκοσμημένον πρᾶγμα. καὶ οἱ τε δὴ ἄλλοι δημιουργοὶ. καὶ οἰκοδόμων δὴ ἕλκομεν. οἱ περὶ τοῖχον καὶ πυλοτρίαν τὸ

ἢ τάξις τῆ δημαγωγῷ οὐ πρὸς τὸ χρεών. πρὸς δὲ τὸ πρὸ αὐτοῦ. πρὸ τοῦ μὴ θεμιστοκλέα ἀξιοῦσθαι μᾶλλον καταγνῶναι λοιδορητὴν τὸν πολέμου διαθέμενον κίμωνα ἢ βοιωτάρχην παρανηστὶ μιλτιάδην ἢ πρίτανιν. ὡς ἐν χιμαίρᾳ λέοντα μὴ ἐμοῦ τὸν πολεμικρατήσαντα περικλέα λέγοντος λοιδορητὴν ὄντα περὶ αὐτὸν λόγους ἐρᾶν. αὐτὸν τὸν σωκράτη μᾶλλον προσοιστέον.

καὶ ἰατροὶ κοσμοῦσί που τὸ σῶμα. καὶ σωτατ τοιν. ὁμολογοῦμεν
οὕτω τοῦτ' ἔχειν. ἢ οὔ; ἔστω τοῦτο, οὕτω: τάξις ἄρα καὶ κόσμου
τυχοῦσα οἰκία. χρηστὴ ἂν εἴη. ἀταξίας δὲ μοχθηρά; φημί:
οὐκοῦν καὶ πλοῖον οὕτως; ναί: καὶ μὴν καὶ τὰ σώματα θαμὰ
τὰ ἡμέτερα; πάνυ γε: τί δ' ἡ τύχη, ἀταξίας τυχοῦσα ἔοικε
χρηστὴ. ἢ τάξις ἐστὶ καὶ κόσμου νόσος: ἀνάγκη ἔκτων πρόσθεν
καὶ τοῦτο σωμολογεῖν: τί οὖν ὄνομά ἐστιν ὃ πρὸς σώματι. τὸ
ἔκτιθὸ τάξις ἐστί τε καὶ κόσμου; πειρῶ εὑρεῖν καὶ ἐπάν. φ' ἂν ὃρ
ἐκεῖνο τὸ ὄνομα: τί δὲ οὐ καὶ τοῦτο λέγω ὃ σὺ κρατεῖς: ἀλλ' ὅσοι
ἰδιῶται ἐσμὲν ἁμῶν ὁρῶ. οὐ δὲ ἂν μεμῦσοι δοκῶ ἁμῶν καλῶς λέγειν.
φαῦλοι: εἰδὲ μή. ὅλως λέγω καὶ μὴ ἐκ τροπῆς. ἐμοιγε δοκεῖ. ταῖς μὲν
τοῦ σώματος τάξεσιν. ὄνομα εἶναι ὑγιεινόν. ἐξ οὗ ὑγιὰ αὐτῷ ἰνίφα
γίγνεται. καὶ ἰνία ἄλλη ἀρετὴ τοῦ σώματος. ἐστὶ ταῦτα. ἰατρικὴ
ἔστιν: ταῖς δὲ τῆς ψυχῆς τάξεσί τε καὶ κοσμιότησι. μόνον μοι τὸ
καὶ νόμος. ὃ θὴν καὶ νόμιμοι γίγνονται. καὶ κόσμιοι. ταῦτα δέ ἐστι
δικαιοσύνη τε καὶ σωφροσύνη. φαίης. ἰοῦ: ἔστω: οὐκοῦν πρὸς ταῦτα
ἐλθὼν ῥήτορ ἐκεῖνος ὅτε χρηστός τε καὶ ἀγαθός. καὶ τοὺς λόγους
τοὺς πρὸς τοὺς τῆς ψυχῆς οὐκ ἂν λάβοι. καὶ ταῦτ' ἂν πράττοι ἀπὸ
ταὐτομάτου. ξύμφορον ἐστὶ δηλονότι. δοκεῖ. καὶ ἐστὶ ἀφαιρητέα. ἀφαιρή-
σεται. πρὸς τοῦτο οὖν εἰς τὸν νοῦν ἔχων. ὁπόσα ἂν αὐτοῦ τοιοῦτον ἦ
τὸ δικαιοσύνης μὲν ἐν τῇ τῆς ψυχῆς τάξει γίγνεται. ἀδικίαν δὲ ἐξαπάλ-
λαττε ταύτην. καὶ σωφροσύνης μὲν ἐμφύεται. ἀκολασίαν δὲ ἐξαπάλ-
λαττε ταύτην. καὶ ἰνία ἄλλη ἀρετὴ ἐμφύεται. καὶ κακία δὲ ἀπίθανον
χωρεῖ. ἢ οὔ: συγχωρῶ: τί γάρ ὄφελος ἂν καλλίκλεις. σώματι
γε καὶ μόνον τῇ καὶ μοχθηρῷ διακειμένῳ. σιτίαν πολλὰν δυσδίκη
καὶ ταῖς ἰδίαις. ἢ ποταὶ. ἢ ἄλλοτιοῦν. ὁ μὲν μὴ ἰσχὺν αὐτῷ ἀδύτι
πλέον. ἢ τοὐναντίον καταγέλαστον τὸν δικανικὸν λόγον. καὶ ὅλως τὸν
ἐπιτηδεύσεως; ἔστω: οὐ γὰρ οἶμαι νῦν τελῶ. μεταμοχθηρίας σώ-
ματος ζῆν ἂν ποτε. ἀνάγκη γὰρ οὕτω. καὶ ζῆν μοχθηρῶς. ἢ, οὐ
οὐχοὕτως; ναί: οὐκοῦν ταῦτ' ἐστὶν ἀποπλάναι. οἷον
πειρᾶσθαι. φανεῖν ὅσον μούλεται. ἢ δικαίους. πλείω. ἡμαίρηται
μὲν. ὧν οἱ νῦν ἰατροὶ ὡς ταῖς πολλαῖς. καίμοιγε δοκεῖ. ὡς ἔστιν ἅπαν

ἐμὲ μὲν οὖν ἰνία ἔφαν
ἢ ἰσχὺν ἔστω λέγω:
φαίης: τί δ' ὧν τὸ μὴ τῇ
ἰσχὺν φημὶ μεμῦσθαι ἔκτιθὸ
τάξεως καὶ τοῦ κόσμου.

τὸ μὲν οὖν μὴ μεμῦσθαι τὴν
δικαιοσύνην ἢ ποδεῖ
δικαιοσύνης τε καὶ δεῖ κοσμίου
τῆς σωφροσύνης ἐστὶν:—

οὐδενὸς τε ἧττον ἐμοὶ σπουδῆς πέπλασθαι· ὃν ἐμοὶ θυμεῖ· συνφορεῖς τοῦτο; καὶ
σύ; φησίν· τοιγὰρ δὲ τυγχάνω οὐ πάριξ οὐ χὠ αὐτὸς τρόπος· ἐμοὶ μὲν γὰρ
τοῦ μηδὲν ἀδικεῖν. ἀνόσιόν τε οὖσα. καὶ ἀκόλαστος καὶ ἄδικος καὶ ἀνό
σιος. ἕρμαν οὖν τὴν δεῖ τοῦτ' ἐμοὶ θυμοῦν. καὶ μὴ ἐμοὶ τραῦμα ἀλλ' ἄτ' τοῦ
ποιεῖν, ἢ ἀφ' ὧν μεγίστων ἐστὶν ἀγαθῶν, ἢ οὔ; φημί· οὔτε γὰρ τοῦ
αὐτῆς ἀμείνονα τῆς τύχης; τοὐμόν· οὐκοῦν τὸ εἰρήνην εἶναι ἀφ' ὧν
ἐμοὶ θυμεῖ. κολάζειν; ναί· τὸ κολάζεσθαι ἄρα τῆς τύχης ἀμείνον
ἐστίν. ἢ ἡ ἀκολασία σοὶ τοῦ σωφρονεῖν δοκεῖ εἶναι; οὐκοῦν ἂν τοῦ
λυσιτελοῦντος ἑαυτῷ. ἀλλ' ἄλλον τινὰ σκοπεῖται· οὐτοσὶ μὲν ἥρ, οὗ
χάριν μέλει σοὶ φθονουμένου· καὶ αὐτὸς τοῦτο πάσχων περὶ οὗ λό
γος ἐστί. κολαζόμενος· οὐ δὲ γέ μοι μέλει οὐδέν. ὃν οὐ λυσιτελεῖ.
καὶ ταῦτα σοὶ γε μίαν χάριν αὖ πεπλεκτὰμην· εἰ δὴ τί οὖν δοκοῦσι
λυσιτελεῖν μεταξὺ τὸν λόγον καταλύομεν; αὐτὸς μὲν οὖν οἶδ' ἄλλου
δὲ τοῦ μύθου φασὶ μεταξὺ θέμις εἶναι καταλαβεῖν· ἀλ
λ' ἵνα μὴ ἀρ' ὦ κεφαλῆς περὶ ἴλ· ἀπὸ
λωμεν θᾶττον κεφαλῇ· ἵνα μὴ ἀρ' ὦ κεφαλῆς περὶ ἴλ· ἀπὸ
κρινάμενοι οὖν καὶ τοῦ λοιποῦ. ἵνα ἡ μὲν λόγος κεφαλῇ λαμῇ·
ὡς μίαμος ἐστὶν ὃν οὐ σοὶ κέρδος· ἐμοὶ δὲ ἐμοὶ πάθει· ὅσον χάρμα
τοῦτον τὸν λόγον· ἢ καὶ ἄλλως τοῦ διαλυθῆναι· τί σοὶ οὖν ἄλλος ἐθέλῃ·
μὴ γὰρ τοι αὐτὸν λύσῃ· τὸν λόγον καταλίπωμεν· αὐτὸς δὲ οὐκ ἂν
δικαίως διελθὼν τὸν λόγον· ἢ λέγωμεν καταπαυσάμενοι· ἢ ἄπιμεν
ὡς ἀποδιδράσκοντα τοῦ λόγου; ἵνα μοι τοῦτο ἔστι χάρμα μέγιστον· αὐτὸς
νος σοὶ τοῦ; ἵνα μοι τοῦτο ἔστι χάρμα μέγιστον· αὐτὸς
ἀνδρὸς ἕλαφρον· εἰ σοὶ ἵκανὸς γέγωμαι· αὐτὰρ κινδυνεύει· ἀμαυ
κοῦ τοῦτον εἶναι οὕτως· εἰ μέντοι ποιήσομεν· οἱ μακάριοι χρῆν
τῶν ἄρτων ἡμᾶς φιλονεικοῦσ' ἔχειν· πρὸς τὸ εἰδέναι τὸ ἀληθὲς
τί ἐστι περὶ ὧν λέγομεν καὶ τί τοῦ δοκοῦντος· κοινὸν γὰρ ἀγαθὸν αὐτοῖς·
φαυλότερον γὰρ ἔσθ' αὐτό· δίειμι μὲν οὖν τοῖς λόγοις φοβούμενος
ἔχειν· ἐὰν δέ τοι μόνον μὴ τὰ ὀνόματα δοκῶ ὁμολογήσειν ὑμῖν τοῖς·
χρὴ ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ὀλίγον· οὐδὲ γάρ τοι φόβος εἰδώς μοι
ἄλλο· ἀλλὰ ζητῶ κοινῇ μετ' ἐμοῦ· ὃ ἂν αὖ τι φαίνηται ἀλλο
ὁ ἀμφισμικρὸν ἐμοί· φοβοῦμαι πρὸς τοσοῦτον συμφορήσομαι· λέγω μέντοι
ταῦτα· εἰ δοκεῖ χρῆναι διαπερᾶν τὸν λόγον· ἢ δὲ μὴ
κούλεσθε· ἐγὼ μὲν δὴ χαίρειν καὶ ἀπίωμεν· ἀλλ' ὑμοὶ μὲν

ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀλίγου ποιεῖ ἐμοὶ μὲ οὐ μολεῖν

Λέγει μὲν τοῦτο παλαιὸν τέχνασμα ἀφ' οὗ καὶ τὸ τὴν παροιμίαν τοιαύτην κεκτῆσθαι ὅταν τις ἐξαίφνης ἐμπέσῃ εἰς τὸν λόγον καὶ διακόπτῃ τὸν ἀκροατὴν ὃν μυθεῖται ὁ λογοποιήσας τὸν μῦθον ἀπὸ κεφαλῆς αὐτὸν ἄρασθαι τὸν λόγον καὶ ἀπιέναι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ κεφαλῆς ἀρξαμένου διηγεῖσθαι· ὃν ἐπὶ τέλους ἐποίησεν ὁ λογοποιήσας· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τέλους ἀρξαμένου διηγεῖσθαι· ὃν ἐπὶ κεφαλῆς ἐποίησεν ὁ λογοποιήσας· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ μέσου

τὸ ἀγαθὸν διατί καὶ ἕκαστον τύχη
ἀρετῆς περὶ ἃ μέτρις
κόσμος καὶ ἐξ ἀσαρετῆ πρᾶγμα τυχή
χρηστή σώφρων δικαία κοσμία κοσμοῦσα τύχη

οὐ δοκεῖ ὦ Σώκρατες. χρῆναι πολλάκις ἐπιθέσθαι ἀλλὰ μὴ ἐξελθεῖν σε τὸν λόγον. φαίνεταί μοι καὶ τοῖς ἄλλοις δοκεῖν. μούλομαι γάρ σου καὶ αὐτὸς ἀκοῦσαι σου αὐτοῦ διϊόντος τὰ δοίλοια: ἀλλ' ἀμφὶ μὲν δὴ ὁ Γοργίας καὶ αὐτὸς. ἐν δὲ σοὶ μὲν ἂν Καλλικλεῖ τούτω ἔτι δηλαδὴ μᾶλλον. ἐπεὶ σοὶ τοῖν τὼ τοῦ Ἀμφίονος λέγεσθον καὶ ῥηθὲν. ἀπὸ τῆς τοῦ βήθου. ὥστε δὴ δὲ σὺ ὦ Καλλίκλεις οὐκέθελεις σιωπᾷν καὶ τὸν λόγον. ἀλλ' οἷν ἐμοῦ γε ἀκούσαν. ὥστε λαμβάνου. ἐὰν τί σοι δόξω μὴ καλῶς λέγειν. καί με ἐὰν ἐξελέγχῃς. οὐκ ἀχθεσθήσομαί σοι ὥσπερ σὺ ἐμοί. ἀλλὰ μεγάλης σωτηρίας παρ' ἐμοὶ ἀπαλλαγήσῃ: λέγε ὦ βέλτιστε καὶ σὺ. Σωκράτη: ἀκούε δή. ἐξ ἀρχῆς ἐμοῦ ἀπαλλαττόντος τὸν λόγον. ἆρα τὸ δὴ καὶ τὸ ἀγαθὸν τὸ αὐτὸ ἐστίν; οὐ ταὐτὸν ὂν ἐφάνη καὶ καλλικλεῖ ὡμολογήσαμεν: πότερον δὲ τὸ δὴ διὰ τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα πρακτέον. ἢ τὸ ἀγαθὸν διὰ τοῦ ἡδέος: τὸ δὴ διὰ τοῦ ἡδέος: τὸ δὲ ἐναντίον διὰ τοῦ ἀγαθοῦ: τὸ δὲ ἡδὺ διὰ τοῦ ἀγαθοῦ. οὐ παραγόμενοι δόμεθα. ἀγαθὸν δὲ. οὐ παρόντος ἀγαθοί ἐσμεν; πάνυ γε: ἀλλὰ μὴν ἀγαθοί γε ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς καὶ τἄλλα πάντα. ὅσα ἀγαθά ἐστιν. ἆρ' ἔπεσθαί τινος παραγιγνομένης: ἐμοὶ γε δοκεῖ ἀναγκαῖον εἶναι ὦ Καλλίκλεις: ἀλλὰ μὴν δὴ τί γε ἀρετὴ ἕκαστον καὶ οἰκεῖον καὶ σώματος. καὶ ταχὺ ἂν καὶ ζώου παντὸς. οὐ τοίνυν καὶ ψυχῆς. ἀρετὴ ἐστὶ καὶ ὀρθότης τις καὶ τέχνη. ἔστιν ἐκάστου καὶ σώματος ἀπόδοσις ἀρετῆς. ἆρ' οὐκ ἔστι ταῦτα;: ἐμοὶ μὲν γὰρ φαίνεται: ταξις ἄρα τις ἑκάστου μέντοι καὶ κακοσμία μὲν ἑκάστου: φαίνεται ἂν ἐμοί γε: κοσμιότης ἄρα τις ἑκάστου: ἐμοὶ γε δοκεῖ: καὶ ταχὺ ἄρα κόσμος ἑκάστου ἐστὶν ἕκαστον τοῦ οἰκείου κόσμου: ἀνάγκη: ἀλλὰ μὴν καὶ κόσμος ἑκάστου κοσμία: πάνυ γε: κοσμιότης ἄρα ψυχῆς: ἀνάγκη: ἀλλὰ μὴν ἥ γε κόσμον ἔχουσα κοσμία: πάνυ γε: κοσμία δὲ σώφρων: ἀνάγκη: ἀλλὰ μὴν ἥ γε σώφρων δικαία καὶ ὁσία καὶ ἀνδρεία: οὕτως ἔχει: ὁ δίκαιος ἄρα ἀνὴρ καὶ ὁσιος καὶ ἀνδρεῖος ἔσται: ἔστιν οὕτως: ὁ δὲ ἀνδρεῖος καὶ ὁσιος καὶ δίκαιος ἀνὴρ ἔσται ἀνάγκη: ἀλλὰ μὴν ὁ γε σώφρων καὶ ταῦτα πράττων καὶ τὰ προσήκοντα περὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους: οὐ γὰρ ἂν ἔτι σώφρων εἴη εἰ μὴ ταῦτα πράττοι: ἀνάγκη: ἀλλὰ μὴν ὅ γε τοιοῦτος ἱκανῶς ἔχει πρὸς τὸ πράττειν ἃ πράττων εὐδαίμων ἔσται: ἔστιν οὕτως: ὁ δὲ ἀγαθὸς καὶ εὐδαίμων ἐπιεικ

πρᾶττοι αὖ. καὶ περὶ θεοὺς καὶ περὶ ἀνθρώπους· οὐ γὰρ ἀνόσιοι φρονοῦσι
τὰ μὴ προσήκοντα πράττουσι· ἀνάγκη ταῦτ' εἶναι. οὕτως· καὶ μὴν
περὶ μὲν ὁσίους τὰ προσήκοντα πράττουσι. δίκαιοι δ' ἂν πράττοιεν
δὲ θεοὺς· ὅσιοι· τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα. ἀνάγκη δ'
καιρὸν καὶ ὅσιον εἶναι· ἔστι ταῦτα· καὶ μὴν δεῖ καὶ ἀνδρεῖον με ἀ
νάγκη· οὐ γὰρ δεῖ σοφρόνως ἀνδρὸς ἔσιν· οὔτε διώκειν οὔτε φεύγειν·
ἃ μὴ προσήκει· ἀλλὰ δεῖ καὶ πράγματα καὶ ὅσιον καὶ ἡδονὰς καὶ
λύπας· φεύγειν καὶ διώκειν· καὶ ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου δεῖ·
ἃ δὲ πολλὴ ἀνάγκη ὁ καλλίκλεις· τὸν σοφρόνα φ' ὡς σὺ διῄλθομεν
δίκαιον ὄντα καὶ ἀνδρεῖον καὶ ὅσιον. φαῦλον ἂρ' ἀνδρα εἶναι τελέως·
τὸν δὲ φαῦλον ὄντα καὶ κακῶς πράττοντα· ἃ δὴ πράττοντα· μακαρίους τε καὶ εὐδαίμονας εἶναι· τὸν δειλὸν μὴ
εὖ πράττοντα· μακαρίους τε καὶ εὐδαίμονας εἶναι· τὸν δειλὸν μὴ
ἐχθρὸν καὶ κακῶς πράττοντα· οὐ θλίον· οὕτως ἀλλ' εἴη ὁ ἁμαρτὴ
σας ἔχων τοιοσοφρονῶν ὁ ἀκόλαστος· ὃν σὺ ἐμοὶ ἔφησθ εἶναι· φαῦλον ὄντα
ταῦτα οὐ τοιοῦτον θέμεναι· καὶ φημὶ ταῦτα ἀληθῆ εἶναι· εἰ δέ ἐστιν
ἀληθῆ· τὸν μὲν δειλὸν μοχθηρὸν ὄντα δυστυχῆ εἶναι· σοφρονοῦ
ντα μὲν δικαίους καὶ ἀνδρείους· εὐδαίμονας εἶναι· φαῦλον δίκαιον
καὶ κόλαστον· εἰ μέλλει εὐδαίμονα εἶναι· οὗτος ἐμοὶ μὲν δοκᾶ
ὁ σκοπὸς εἶναι· πρὸς ὃν ἡμῶν τὰ δείγματα· ὃν τρόπον τινὰ δεῖ ζῆν·
τὰ αὐτοῦ σωτείρονα· καὶ τὰ τῆς πόλεως· ὁ τι ποτὲ δικαιοσύνη
πρέπει καὶ σοφροσύνη τοῖς μακαρίοις μέλλοντι ἔσεσθαι· οὕτω
πράττειν· οὐκέτι θαμίζειν δοκοῦντα ἀκολάστους εἶναι· καὶ
ταῦτα ἐὰν χειρώνακτα πλήρη· ἀμήχανον κακὸν λησταῦ μισθὸν
ζῶντα· οὔτε γὰρ ἄλλοι ἀνθρώποις προσφιλὴς ἂν εἴη
ὁποιοῦτος· οὔτε θεοῖς· κοινωνεῖν γὰρ ἀδύνατος· ὁποῖος δὲ μὴ δύ
κοινωνία· φιλία οὐκ ἂν εἴη· φασὶ δοῖ σοφοὶ ὦ καλλίκλεις·
καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν· καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους· τὴν κοινωνίαν σώζειν·
καὶ τὴν φιλίαν καὶ κοσμιότητα· καὶ σοφροσύνην καὶ δικαιότητα·
καὶ τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα· κόσμον καλοῦσιν ὦ ἑταῖρε·

οὔτε διώκειν· τὰ κακὰ καὶ δηλονότι· οὔτε φεύγειν τὰ ἀγαθά· ταῦτα μὲν οὖν προσήκει αὐτοῖς·

εἰ μὴ ἄρα σὺ ἄρτι ἔλεγες δαιμονίαν φύσιν·

ἀντιτίθησιν ὁ σωκράτης ἐλέγχων τὸν καλλίκλεα φάσκοντα ἀνδρείους εἶναι τοὺς κακοὺς καὶ ἀνοήτους· ὧν ἐστὶ καὶ τὸ ἀνδρεῖον εἶναι· ὅρος δὲ φαίνεται καὶ ζῆν ὡς βούλονται τὰ καλὰ μὴ ποιοῦντα· ἐπιστήμονα δὲ τοῦ λέγειν τὸν πλούσιον ὄντα· οὐ τοιοῦτον ὄντα ζῆν·

σκοπὸς ἔοικε τὸ σχῆμα διαφέρειν σκοπὸν καὶ ἀρχήν· τόσον δὲ σκοπὸς ἐστὶν ὅσον βραχύ· ἀρχὴ δὲ σκοπὸς ἐστὶν ὅσον τὸ πλοῖον ἀνύσαι· τόσον δὲ ἀρχὴ ὅσον τὸ πλοῖον ἀνύσαι·

σοφοὶ δὲ ταῦτα τὸν σωφροσύνην διαφέρουσι τῆς ἀκολασίας· ὅτι δοκεῖ ταῦτα φάσκον τὴν φιλίαν ἐνοῦν· τὸ σῶφρον ποιοῦν εἶναι· τοῦτο δὲ πρὸς τιμωρίαν ἐστὶ τῆς ἀρχῆς·

οὐ κάκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν· οὐδέμοι δοκεῖ οὐ προσέχαντον
νοῦν τούτοις· καὶ ταῦτα σοφὸς ὤν· ἀλλ' ἀληθῆ θέσθ' ὅτι ἰσότης
ἐστὶ γεωμετρικὴ· καὶ ἔν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μεγάλην δύναται· οὐ δὲ πλεονε-
ξίαν οἱ εἶναι ἀκεῖν· γεωμετρίαν γὰρ ἁμαρτεῖν· εἶεν· ἰσότης δὴ οὖσα ὁ λόγος ἡμῖν ἔοικεν· ὧν οὐ δίκαιος ἀνὴρ καὶ σωφρονικὸς καὶ
σεῖ εὐδαίμονες δ' οἱ εὐδαίμονες· κακίαν δὲ οἱ ἄθλιοι· ἰσότης οὖσα πλη-
θύος ἐστί· σκεπτέον τί τὸ σημαινόμενον· τὸ πρόσθεν ἐκείνων ὧν
Καλλίκλεις συμμαίνει ταῦτα· ἐφοῖο οὐμὲ λίρου εἶναι οὐ δίκαιον
λέγειν· λέγονται ὅτι κατὰ γεωμετρικὴν ἡ τοῦ καὶ ἴσος καὶ ἴσου
ρου· ἔστι δὲ δίκη· καὶ ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἐστὶ τοῦτο χρήσασθαι μᾶλλον
ἀνθρώπῳ ἢ ὄντως συμφέρειν· ἀληθῆ ἄρα λέγω· τὸ εἶναι τὸ δίκαιον
τοῦ δίκειν· ὅσῳ περ αἰσχρὸν τοῦτο κάκιον· καὶ τὸν μὲν μᾶλλον
ὀρθῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι· δίκαιον ἄρα λείαν ἐστὶν ἡμῖν
τῶν δικαίων· ὃ αὖ μορμίαν ἔφη Πῶλος· διανοοῦμαι· τού-
των δὲ οὕτως ἐχόντων· σκεπτέον τί ποτέ ἐστιν αὖ οὐ δικεῖν
ὄνειδος· ἆρα καλῶς λέγεται· ἢ οὔ· ὡς ἄρα ἀδικεῖν οὐχ οἷόν
τε μὴ μὴ ἀθῆναι οὔτε ἐμαυτῷ· οὔτε τῶν φίλων οὐδενί· οὐδὲ
τῶν οἰκείων· οὐ δ' ἂν ὅσα ἂν δικῶμεν κινδυνεύων· εἰ μὴ
δὲ ἐστὶ τοῖς ἀδικουμένοις ὅπερ οἱ αὐτίμοι τοῦ ἐθέλοντος· ἀμύτε
τύπειν καύλητα τὸ, νεαρικὸν δὴ τοῦτο τοῦ σοῦ λόγου ἐστὶ κόρρης
δαί τε χρήματα ἀφαιρεῖσθαι· δαί τε δικαίειν δικτῆσθαι
λεσθαι· δαί τε τὸ ἔσχατον ἀποκτεῖναι· καὶ οὕτως διακεῖσθαι·
ταῦτ' ἐστὶν ἀδικώτερον ἑαυτὸν ὅσον ὅσον λόγος· ὁ δὲ δὴ ἐμὸς ὅστις·
πολλὰ δικαιότερα δὴ εἴρηται· οὐ λόγῳ δὲ κωλύει· καὶ ἅτι λέγεσθαι·
οὐ φημὶ καλλίκλεις τὸ τύπτεσθαι ἐστὶ κόρρης ἀδίκως· ἀλλ'
αἰσχρὸν εἶναι· οὐδὲ γε τὸ τέμνεσθαι· οὔτε τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν· οὔτε
τὸ πλαίστιον· ἀλλὰ τὸ τύπτειν· καὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ἀδίκως
καὶ τέμνειν· καὶ αἰσχρὸν καὶ κάκιον· καὶ κλέπτειν με ἁπλῶς καὶ
ἀνδραποδίζεσθαι καὶ ἱεροσυλεῖν· καὶ συλλήβδην ὅτι οὖν ἀδι-
κεῖν καὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμά, τοῖς ἀδικοῦντι καὶ κάκιον
καὶ αἰσχρὸν εἶναι· ἢ ἐμοὶ τοῖς ἀδικουμένοις· ταῦτα ἡμῖν
ἁμῶς ἐκ τῶν τοῖς πρόσθε λόγοις οὐ φανερὸν ὡς ἐφάνη.

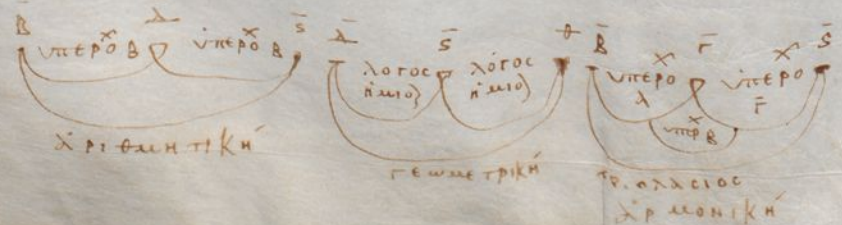
τοῦτ' ἐστὶ δικαιοσύνη ταῦτ' ἐστὶ σωφροσύνη· οὐ τοῦ μερικοῦ ἀρετὴ ἀλλ' ὅλου κρείσσων ὁ νόμος· ὃς κωλύει ἃ σὺ δ' αὖτε πράττειν καὶ κακῶς βιοῦν τε ἀφορίσας τε

ἐστὶ γεωμετρικὴ· οὐ τοῦ κρείττονος· οὐ τοῦ μερικοῦ ἀρετὴ ἀλλ' ὅλου κρείσσων ὁ νόμος· ὃς κωλύει ἃ σὺ δ' αὖτε πράττειν καὶ κακῶς βιοῦν τε ἀφορίσας

ὁ δὲ κόρρης ἐστὶ κεφαλῆς· ἢ κροτάφου κόρρης ἐστὶ κόρρης· ὁ δὲ κεφαλὴ σῶν τῶν ἀνθρώπων μέρος· ἡ δὲ κροτάφου ἁπλῶς τινὸς δὲ ἐστὶ κροτάφου· τοῦ μέρους τοῦ κροτάφου·

ὁ δὲ ἀνδραποδισμὸς ἐστὶ

ἀριθμητικὴ ἀναλογία ἐν ᾗ ὁ τῶν τριῶν ἀριθμῶν ἴσος ἐστὶν ὁ μέσος ὑπερέχεται τε καὶ ὑπερέχει ὅσῳ ὑπερέχει οἷον β λ ς· γεωμετρικὴ δὲ· ὁ τῶν τριῶν ἀριθμῶν ὃν τῶν ἴσων οἱ ἔλαττον μὲν πρὸς τὸν μείζονα τὸν δὲ μείζων πρὸς τὸν ἔλαττονα οἷον β δ θ· ἁρμονικὴ δὲ ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἴσων ἐστὶν ὁ μέσος πρὸς τοῦ ἐλαττονος οἷον β γ ς·

καὶ τέχναι καὶ δέλεαρ. καὶ εἰ ἄρα ὁ Κόπρων τί εἴπῃ ἔστι. σιδηροῖς
ἀλλὰ μαρτίνοις λόγοις ὡς γε μοῦ ἂν δόξειεν. οὕτω σοί· οἷς οὐκ εἰ μὴ λίσφο
λίσουσι τίς ἂν εἴη κόπρος, οὐχὶ ὁ τὰ ἄλλως λέγοντα; λίσφος γὰρ ἂν
λέγω. καὶ λῷστον λέγειν. ἴσως ἐμοὶ γὲ ὁ αὐτὸς λόγος ἐπαινῶ εἰ, ὅτι φρὸ
ταῦτα οὐ κοίλου ὄπως ἔχει· ὅτι μὴν τοι ὧν φρόνησιν τύχῃ καὶ ὡ
σφρονῶ. οὐδεὶς οἶός τ' ἐστὶν ἄλλως λέγων. μὴ οὐ καταγέλαστος ᾖς.
φρὸ μὲν οὖν αὖ. τίθημι ταῦτα οὕτως ἔχειν· εἰ δὲ οὕτως ἔχει. καὶ
μεῖζον μεμίσουν τὸν κακῶν ἕνεκα ἢ τὸν ἀδικούντων τι. καὶ διὰ τοῦτον
τί ἂν μᾶλλον ἡ μεῖζον ἀγαθὸν ἐργάζοιτο; ἆρα οὐ ταὐτὸν. ἵππιος ἀποτρέπεται τὴν μὲ
λαττον ἀγαθὸν ἐργάζεσθαι. ἆρα οὐ ταὐτὸν. ἵππιος ἀποτρέπεται τὴν μὲ
ἧττον ἢ μᾶλλον; ἀλλὰ πολλὴ ἀνάγκη ταὐτὸν εἶναι τὴν αἰσχύνην
ποιήσειαν, μὴ λοιδορεῖσθαι ποιήσειν μήτε αὐτοῖς μήτε τοῖς αὐτοῦ φί
λοις τε καὶ οἰκείοις. δευτέραν δὲ τὴν τοῦ δευτέρου καὶ κοῦ. καὶ
τρίτην τὴν τοῦ τρίτου, καὶ ταὐτὰ οὕτως. ὡς ὁ Καλλικλῆς μέ
θος τε ἔφυκεν. οὐ τοῦ καὶ μᾶλλον τοῦ λεγόμενον εἶναι ἐφ' ὃ καὶ ποιή
σειν. καὶ αἰσχύνη ἐστὶ μή· ἆρα οὐ ἄλλως. διὸ οὕτως ἔχει ὁ Καλλίκλεις:
οὐ καλῶς: λοιπὸν οὖν τοῖν τοῦ ἀδικεῖν τε καὶ ἀδικεῖσθαι. μᾶ
λον μὲν φαμὲν κακὸν τὸ ἀδικεῖν. ἧττον δὲ τὸ ἀδικεῖσθαι.
τί οὖν ἂν παρασκευασάμενος ἄρα τις μηχανήσαιτο ἐν τοῖς. ὡς τὲ ἀμφο
τέρων τοῦ ὠφελεῖσθαι ταῦτα ἔχειν· τήν τε ἀπὸ τοῦ μᾶλλον ἀδικᾶν
καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον ἀδικεῖσθαι. ὁ τέρας λόγος ἡμῖν οὐ λήσει. ὧδε
δὲ λέγω. ὁ τέρον ἂν μᾶλλον βούλοιτο ἀδικεῖσθαι. οὐ καὶ δικεῖσθαι·
ἢ ἂν λόγον παρασκευάσηται τοῦ μᾶλλον ἀδικεῖσθαι. οὐ καὶ δικεῖ
σθαι: δῆλον δὴ τοῦτό γε. ὅτι ἂν λόγον ἡμῖν: τί δὲ δὴ. τοῦ ἀδικᾶν.
ὁ τέρον ἂν μᾶλλον βούλοιτο ἀδικεῖν. ἢ καὶ ὃν τοῦτ' ἔστιν οὐκ ἀδι
κεῖσθαι. δι' ὃ καὶ ἐστὶ τοῦτο λεῖ λόγον ἡμῖν τινα καὶ τέχνην παρασκευ
κεῖσθαι. ἢ καὶ ἐστὶ τοῦτο λεῖ λόγον ἡμῖν τινα καὶ τέχνην παρασκευ
άσασθαι. ὡς ὅταν μὴ μάθῃ αὐτὰ καὶ ἀσκήσῃ. ἀδικήσῃ· τί οὖ καὶ τὸ
νε ἐμοὶ τοῦτο λέγειν ὦ Καλλίκλεις; ὁ τέρον σοὶ δοκοῦμεν
ὀρθῶς ἂν ἡμᾶς καθηῆναι ὁμολογεῖν ἐν τοῖς ἐν προσθεν λόγοις ἀδικεῖ
σθαι οὐδὲν ἧττον ἢ ἀδικεῖν. ἢ οὔ. λιπαίνω μὲν ὁμολογήσαμεν μὲν. μὴ δὲν ἀνομολόγησαν ἀδι
κεῖν· ἀλλ' ἄκοντα τὸν τοῦ ἀδικοῦντος ὄντα ἀδικᾶν: ἔτι ὅσοι

ἀ διαφορὰν τοῦ σιδηροῖς ἀλλὰ μαρτίνοις λόγοις:

ὁ φρὸν παρὰ τοῦτο Κριτίου ἀδικεῖν:

ὁ ἐπαθεῖν μεῖζον μεῖζον ἀδικεῖσθαι τοῦτο τὸ εἰ οἷόν τε φρόσκατα:

τὴν τοῦ τύχῃ:

β τὴν τοῦ σώματος

γ τὴν τοῦ τόκου:

ἐστὶν ὁμοίως ἂν μᾶλλον ταὐτολογία· οἷς ἐξ ἀρχῆς ἐστὶν ἀνομολογήσαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἀδικεῖσθαι· ἢ ἐμοὶ φαμεν· καὶ λῷστον· ἢ οὐ· λιπαίνω· πλούτου:

τοῦτο ὡσαύτως ἴσως. ἵνα διαπεράνω τὸν λόγον: καὶ ὃν τοῦτο
ἄρα οὐ σοὶ δοκεῖ κοινωνεῖν ἀδικεῖσθαι καὶ τὰ ἐμὰ καὶ τὰ ἐχθρῶν.
– ὁπόσα μὲν ἂν δικαίως πάσχωμεν: φαίνῃ: πῶς οὖν ποτὲ αἱ τὰ ἐχθρῶν τῶν παρὰ
σκευὴ τοῦ μὲν δεῖν ἂν δικεῖσθαι. τῷ ὡς σὸ λέγεις δοκεῖ. τῷ πρὸς ἐμοί. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ τῷ λέ. τῷ αὐτὸν δεῖν ἄρχειν
ἐν τῇ πόλει. τῷ καὶ τύραννον εἶναι. τῷ τῶν ὑπαρχόντων πολιτῶν
ἄθρονον εἶναι: ὁρᾷς οὖν ὡσαύτως ὡς φαῦλον οἶμαι εἶναι
νεῖν αὐτὴ καλῶς λέγεις; τοῦτο μοι δοκεῖς παγκάλως λέγειν
– κύριε: σκόπει δή καὶ τόδε. ἆρά σοι δοκῶ βούλεσθαι. φίλος μοι
δοκεῖ ἕκαστος ἕκαστος εἶναι ὡσαύτως οἵπερ καὶ ἀληθῆ λέγουσιν. οἱ πάνυ
παλαιοί τε καὶ σοφοὶ λέγουσιν. ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ. οὐ καὶ σοί;
ἔμοιγε: οὐκοῦν ὁ τύραννος ἐπειδὴ ἄρχων ἀφρικὸς καὶ ἀπαί
δευτος. εἰ τις τοῦτον ἐν τῇ πόλει πολὺ βελτίων εἴη. φοβοῖτο δή
που αὐτὸν ὁ τύραννος. καὶ τοῦ ἐξαπάντος τοῦ μοῦ. οὐκ ἂν ποτε
δόξειεν φίλος γε εἶναι: ἐστι ταῦτα: οὐδέν γε ἧττον σοφὸν
λόγου ἔφη. οὐδ' ἀφ' οὗτος. καταφρονοῖ γὰρ αὐτοῦ ὁ τύραννος.
καὶ οὐκ ἂν ποτε ὡς πρὸς φίλον σπουδάσειεν: καὶ ταῦτα ἀληθῆ:
λεῖ πειν δή. ἐκεῖνος μόνος ἀξίως λόγου φίλος τοῖς τοιούτοις.
ὃς ἂν ὁμοήθης ὢν ταὐτὰ λέγῃ. καὶ ὁσιώτατος. ἐθέλει ἄρχειν
καὶ ὑποκεῖσθαι τοῖς ἄρχουσι. οὗτος μεγάλα ἐν τῇ πόλει
λεῖ δυνήσεται. τοῦτον οὐδεὶς χαίρων ἀδικήσει. οὐχούτως ἔχει;
ναί: εἰ ἄρα τις ἐν μοναρχούμενος ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοιοῦτος ἐγγένοιτο. τίνα
ἂν τρόπον φοβοῖτο μεῖζον δυνάμενον. καὶ μὴ δεῖσθαι ἂν δικοῖ. ἢ αὐτῇ
ὡσαύτως οἵπερ καὶ ὁ δοῦλος ἡμῖν. ἐν θυσίαις ἐκνεύει. ἐθίζεται αὐτὸν
τοῖς αὐτοῖς χαίρειν καὶ ἀχθεσθαι τοῖς δεσπότῃ. καὶ φαύλως ἔχειν
αὐτῷ. ὁπόσα μὴ ὁμοίως ἔχοντα οἵπερ ἐκεῖνοι. οὐχούτως;
ναί: οὐκοῦν τούτοις. τὸ μὲν μὴ ἀδικεῖσθαι καὶ μεγάλα δύ
νασθαι. ὡς ὁ μὲν τοιοῦτος λόγος ἐν τῇ πόλει διαπεπραγμένος
φαίνεται: ἆρ' οὖν καὶ τὸ μὴ ἀδικεῖν; ἢ πολλοῦ δεῖ. εἴπερ ὁμοί
ως ἔσται τοῖς ἄρχουσι τὰ δίκαια. ἢ παρὰ τοῦτο μεγαλυ
νήσεται. ἀλλ' οἶμαι ἔφη φαίνεται τοὐναντίον οὕτως ἢ παρα
σκευὴ ἔσται αὐτοῖς. ὡς τὸ οἷόν τε εἶναι ὡς πλεῖστα ἀδικεῖν

καὶ ἀδίκως μὴ δίδωναι δίκην. λέγε· φαίνεται· οὐκοῦν τὸ μὲ
γιστον ἀγαθὸν ὑπάρξει· μοχθηρῶν ὄντι τὸν τυχὸν ζῆν
μηδένα διὰ τὴν μίμησιν τοῦ δικαίου καὶ δίωσιν· οὐκοῦν
τοιαῦτα μὲν ἔφησε καὶ τοῦτο τοῦ λόγου ἅπτεσθαι καὶ
τῆς· λέγε οὐκοῦν σαφῶς τοῦτο· ὁ μιμούμενος τὸν μιμούμενον
δῆλον· ὅταν κτείνει ἆρα μοιχὸς ὢν ἢ ἁρπάζῃ τὰ ὄντα;
οἱ λῃστὰς γὰρ δὴ καλοῦμεν· εἰ μὴ κακῶς φράζομεν· καὶ σοὶ ἀκού
ων καὶ πολλοῦ· ἆρα πολλάκις· καὶ τὸν ἄλλον ὀλίγου παντὸν
τῶν θρασυτάτων πόλει· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐμοῦ ἀκούεις· ὅτι ἀποκτείνει
μὲν ἁρμοῦται· ἀλλὰ πονηρὸς ὤν. καλὸν κἀγαθὸν ὄντα·
οὐκοῦν τοῦτο δὴ καὶ τὸ ἁρμοττὸν κτητόν· οὐμοῦν ἔχοντι· ὃς
ὁ λόγος σημαίνει· ἢ οἱ εἰδὼς τοῦτο παρασκευάζεσθαι ἂν
φρονίμως· ὃς πλείστον χρόνον ζῶν· ζημιοῖτ' ἂν τὸ τέλος
ταῦτα· αἰεὶ ἅμα ἀεὶ δικτῶν κινδύνων σώζοιμ· ὡς ἄρτι
καὶ ὧν οὐ κολάζεις ἐμὲ μᾶλλον τὴν ῥητορικήν· τὴν δι
τοῖς δικαστηρίοις διασώζουσαν· ναὶ μὰ δία ὀρθῶς γέ σοι
συμπαίζω· τί δὲ ὦ μέλητε· ἢ καὶ τοῦμὸν ἅπτωμαι λό
γου σε μὴ τί σοι δοκεῖ εἶναι; μὰ δί' οὐκ ἔμοιγε· ἀλλὰ μέν
τοι σφόδρα γε καὶ αὐτὴ δικάζου τοῦτο ἀρχῆς· ὁ τἀν εἰ σ
τοιοῦτον δρᾶν πεφύκαμεν· οὐ δεῖ ταύτης τῆς ἀνατιμίας· ἣ
δ' αὐτὴ σοὶ δοκεῖ σημεῖα εἶναι· ἐφ' οἷσι μείζονα ταύτης
δρᾶν τὴν κυβερνητικήν· ἢ οὐ μόνον τἀναντία σφάλ
ματά καὶ τὰ χρήματα δικτῶν ἐχόντων
κινδύνων ἀμφὶ ταύτην ῥητορικήν· καὶ αὐτὴ μὲν ἀφροσύνη ἀλ
μυρίδη ἐστὶ καὶ κοσμία· καὶ οὔτε μιμεῖται ὀχλικὰ πονη
ρὰ· ἀλλ' ἐπὶ φρονήσει διαπράττεται μόνον· ἀλλ' ἅπερ
διαπράττεται· τὴν δικαστικήν· ἐὰν μὲν ἔξαιμίμους
δεῖ ποιεῖσθαι· οἵμαι δύ' ὁλοιὼ ἀφαίρετον· ἐὰν δὲ ἔξω
μεν τοῦτον· ἢ δικτοῦ τοῦτον· ἐὰν σμικρὸν ταύτης τῆς με
γάλης δυνάμεως σώσασα· ἢ μὴν δὴ δίκαιόν καὶ αὐτὸν
καὶ τοὺς λόγους καὶ χρήματα καὶ μνᾶς καὶ σοὶ
εἶναι τὸν λιμένα· δύο δραχμὰς ἀφαίρετον· καὶ αὐτὸν

ὁ ἔχομεν τὴν τέχνην. καὶ ταῦτα διαπράξασθαι δίκαιον. παρὰ τὴν
θάλατταν καὶ τὴν μαῦν τὴν περὶ πατεῖ δημιουργίαν. λογίζε
σθαι γὰρ οἶμαι. ἐστὶ ταῦτα. ὁ πάνυ δηλονότι ἐστὶν. οὐ τὴν ναῦν τὸ ὠφέλιμον
τὸν συμπλοῦν τὸν. οὐ κυβερνᾶσθαι καταπορεύεσθαι. καὶ οὐ τὴν ναῦν
ἐμβαλεῖν. εἰ δὲ σώματα οὐ τὴν δὴν αὐτοῖς μᾶλλον ἐξεμάσσαμεν. εἰ οὐκ ἐμ
πλησαν. οὐ τὸ τὰ σώματα οὐ τὸ τὰς τύχας. λογίζεται οὖν ὅτι οὐ
κεῖ μόνον τὸ μεγάλοις καὶ ἀμελήτοις νοσήμασι. κατὰ τὸ σῶμα
σωτέχόμενος μὴ ἀπεκρίνῃ. οὗτος μὲν οὖν ἥλιός ἐστιν ὅτι οὐκ
πέφανε. καὶ οὐ δὴν ὑπ' αὐτοῦ ὠφέλητο. εἰ δέ τις ἄρα αὖ τοῖς
τοῦ σώματος τιμωτέροις τὴν τύχην. τὰς ψυχὰς νοσήματα ἔχ καὶ
ἀμήτανα. τούτοις δὲ ὠφελητέον ἐστὶ καὶ τούτων ὀνητέον μᾶλ
λον τῆς οὐ τὸ ἐκ δικαστηρίου. ἢ τὸ ἄλλοθεν ὁπόθεν οὖν σῴζοι.
ἀλλ' οἶ δὴν ὅτι οὐ κάμειν ἐστὶ ζῆν τοῖς μοχθηροῖς ἅπασι. κακῶς
γὰρ ἀνάγκη ἐστὶ ζῆν. διὰ ταῦτα οὐ μόνος ἐστὶ σε μνήνεσθαι τὸν
Κυβερνήτην. καὶ περὶ σώζοντα τὴν ναῦν. οὐ λέγε ὦ θαυμάσιε
τὸν μηχανοποιόν. ὃς οὔτε ἁρπάζει μὴ ὅτι Κυβερνήτου. οὔτε
ἄλλου οὐ δὴν ὃς ἐλάττων τοῦ ἡμίσους τὸ δύνασθαι σώζειν. πολλοῦ μᾶλλον
ὅτε ὅλας σώζει. μήποτε δοκεῖ κατὰ τὸν δικανικὸν εἶναι; καίτοι
εἰ οὐ λοιπὸν λέγειν ὦ καλλίκλεις οὐ περὶ ἡμεῖς σεμνύνομεν τὸ πρᾶ
γμα. κατὰ χώραν ἡμᾶς τοῖς λόγοις. λέγωμεν καὶ περὶ κα
λῶν. ἵνα τὸ λεῖπον ᾖ σεσαι μηχανοποιοῖς. ὡς οὐ δὴν τὰ ἄλλα ἐστίν.
ἱκανὸς γὰρ αὐτοῖς ὁ λόγος. ἀλλὰ σὺ οὐ δὴν ἴδιον τὸν αὐτοῦ κατα
φρονεῖς. καὶ τὸ τέχνης τὸ ἐκείνου. καὶ ὡς σμικρὰ δοκεῖ πάντα
καλὰ εἶναι μηχανοποιόν. καὶ τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ. οὐ τὰ δὴν ναυ
τικὰ οὐδενός. οὐ τὰ δὲ αὖ τὸ λαμεῖν τὴν ἐκάμνον. καίτοι
ἐξ ὧν τὰ σαυτοῦ θαυμαῖος. τίνι δικαίῳ λόγῳ τοῦ μηχανοποιοῦ
καταφρονεῖς. καὶ τὸν ἄλλον ὧν νῦν δὴ ἔλεγον. οἷ δ' ὅτι φαίνο
ἂν μελτίονα εἶναι. καὶ ἐκμελετῶμεν. τὸ δὲ μελετᾶν ἐστὶν
ὃ φέλεσθαι. ἀλλὰ δὲ αὐτὸ τοῦτό ἐστιν ἁρπάζειν τὸ σώζειν αὐτὸν καὶ τὰ
σαυτοῦ ὅν τινα. καὶ ὁποῖός τις ἄνθρωπος. καταμάθοις ἂν ὁτόσον
ἁμάρτημα. καὶ μηχανοποιοῦ καὶ ἰατροῦ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν.
ὅσαι τοῦ σώζειν ἐπιθυμοῦσι καλῶς ἔχουσαι. ἀλλ' ὦ μακάριε. ὅρα

μὴ ἄλλο τι τὸ γὰρ μὴ αἰσχρὸν καὶ τὸ φοβερὸν τὸ μὴ
γὰρ τοῦτο μὲν τὸ ζῆν ὁ πόσου δὴ χρόνου τὸν τε σὸν ἀνδρα
θανεῖν ἐᾶι καὶ οὐ φιλοτιμήσεται· ἀλλ' ἀναπρέψεται περὶ τούτων
τοῖς θεοῖς. καὶ τοι ἀνύσαντα ταῦτα σκοπεῖν ὅτι τῆς εἰμαρμένης
οὐδὲν εἶσ ἅπαξ ἅπαξ. τὸ δὲ τούτοις σκεπτόν· τίνα δὲ τρόπον τοῦτον
ὀνήσειαν χρόνον μικρὸν· ὡς ἄρα σαυτῆι· ἆρα οὖν ἐμοὶ ὁμοῦ αὐτὸν
τῆι πόλει τάδε· τοῦ τῆι δημοσίαι οἰκεῖ; καὶ νῦν δὲ ἆρα δεῖσθε ὡς ὅμοι
ὄντων ἡμῖν ἐσθ' οἳ τοῖς δημόσιοι τῶν Ἀθηναίων· εἰ μὲν δεῖσθε τούτοις
προσφιλὴς εἶναι καὶ μεγαλωσθαι ὑπὸ τῆι πόλει· τοῦτο ἆρα εἴσοι
λυσιτελεῖ καὶ ἐμοί· ὅπως μὴ ὦ δικαιότερος ἢ σοὶ φαίνομαι·
τοῦ τὴν σὴν ἡμῶν καθαιρούσας τοῦτο τοῦ λυσιτελοῦς· σὺν τοῖς φίλ
τοῖς τοῖσδε αἱρεῖσθε ἡμῖν ἐᾶν τοῦτο τῆς δικαιότερος τῆι ὑπὲρ τῆι
πόλει· εἰ δὲ οὐ οἵῳ τ' ἐστὶν ἡμῶν ἀμφοτέροις· ἀλλ' ἐμοὶ δεῖσθε μεγάλων
τινὰ καὶ τοῦτον· ἵνα τοῦ σὲ ποιῆσαι μεγαλωσθαι ὑπὲρ τῆι πόλει
τῆιδε· ἀνόμοιον νόμιζε τῆι πόλει τάδε· εἰ τοῦτο τὸ μέλλον ἢ τοῦτο
τὸ χεῖρον ἐμοὶ δοκεῖ· οὐ κορεσθῆναι δυνάμενος καλλίκλεις·
οὐ γὰρ μὴ μὴ τῶν δεῖ εἶναι· ἀλλ' αὐτὸ φύσει ὅμοιον τοῖς·
λέγεται δὲ περὶ ἁπάντων φιλίαν τοῖς αὐθήναιοι δήμοι·
καὶ ναὶ μὰ δία τοῖς περιλαμπρότατος· οὐδὲν σῶν τούτοις
ὅμοιόν ἐστιν· πολιτικὸν καὶ ῥητορικόν· τοῖς αὖ πόλεμικὸν
λεγόμενον τῶν λόγων· ἓν κάτοχον· τοῖς δὲ ἄλλοις τρίοδον
ἀνθρώπων· εἰ μή τι σοὶ ἄλλο λέγειν· ὦ φίλη κεφαλή· λέγεται
πρὸς ταῦτα ὦ καλλίκλεις; οὐκοῦν δόντινα ἄμοιρον δοκῆς
εὖ λέγειν ὦ σώκρατες· πῶς ἂν δὲ τὸ τῶν πολλῶν πάθος· οὐ
σαφῶς σοι πάθοιμι· ὁ δῆμου γάρ ὅρασσ ὦ καλλίκλεις ἓν ὠμόνητι
τυχὶ τῆι σοῖ· ἂν τι σαυτεῖ μοι· ἀλλ' ἐὰν πολλάκις ἴσασσ καὶ μελέτων
ταῦτα ταῦτα διασκοπῶμεθα· πείσθητόν μοι· ἂν ἄρα μὴ σθένητι
δοῦν· ὅτι δὴ ἔφαμεν εἶναι τὰ παρασκευαστέα· ἐστὶ τὸ ἓν κάτοχον θε
ραπεύειν· καὶ σοῦ μὲν καὶ τυχὴν· μέν μοι· προσηδομένω ὁμιλῆν·
τὴν ὁδὸν δὲ πρὸς τὸ μέλλον· μὴ κατὰ χαριζόμενον· ἀλλὰ
διὰ μακρὸν· οὐ ταῦτα λέγων ὡς τότε ὁρίζομεθα; παίνυ:

οὐκοῦν ἡ μὲν ἕτερα ἢ πρὸς ἡδονήν. ἀμφοῖν δὲ καὶ οὐδὲν ἄλλο. ἢ οὐ
λακῶ αὐτυχάριεις οὖσαν. ἢ γάρ; ἔστω εἰ μὴ οὕλῳ σοὶ οὕτως: ἢ δὲ γε ἕτερα.
ὅπως ὡς ωφελιμωτάτην ἔσται τοῦτο. ὅτε σοὶ μὲν αὐτυχάριεις ὢν εἴη τε τυχὴ.
ὁ θέρα πόμεθα: φαίνῃ: ἆρ' οὖν οὕτως ἔστι χειρὶ τὸν ἡμῖν ἔστι
τὴ πόλει καὶ τοῖς πολίταις. θέρα πεύειν ὡς ωφελιτάτους αὐτοὺς
τοὺς πολίτας ποιοῦντας: ἆρ' ἐν γὰρ δὴ τούτου ὡς ἕν τοῖς ἐμπρο
σθεν εὑρίσκομεν. οὐδὲν ὄφελος. ἀλλ' ἴσως ἐν θρασύτατον οὐδὲ μία
προσφέρειν. ἐὰν μὴ καλῇ καγαθῇ ἢ διάνοια ᾖ. τοῦ μεγαλόψυχον
ἢ χρήματα τοσαῦτα λαμβάνειν. ἢ ἀρχήν τινων. ἢ ἄλλων δεῖται
μηδενῶν. θωμεν οὖν τοῦτ' ἔχειν: φαίνῃ. ὅσοι δὴ ὄντες: εἰσοῦν
ταρα καλοῦμεν ἀλλήλους ὡς καλλίκλεις δημοσίᾳ πραΐξαντας
τὴν πολιτικὴν πραγμάτων. ἐστὶ τὰ οἰκοδομικὰ ἢ τείχη ἐμπε
ρίων. ἢ ἱερῶν ἐστὶ τὰ μέγιστα οἰκοδομήματα. τοῦτ' ἔστιν ὁδὸς
ἀν ἡμᾶς. σκέπτασθαι ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐξιόντας. πρὸς τὸν μὲν
ἕ ἐστι παύεσθαι τῶν τέχνων. ἢ οὐκ ἐστι παύεσθαι τῶν οἰκοδομι
κῶν. ὡς παρ' οὐ τοῦ ἐμαθόμεν. ὁδὸς ἂν. ἢ οὔ: φαίνῃ: οὐκοῦν δὴ
τοῦτον αὖ τόδε. εἴ τι ποτὲ οἰκοδόμημα ἢ οἰκοδομήκαμεν.
ἴδιαι. ἢ τῶν φίλων τινί. ἢ ἡμέτερον αὐτῶν. καὶ τοῦτο τὸ οἴκο
δόμημα. καλὸν ἢ αἰσχρὸν εἶναι. καὶ εἰ μὲν εὑρίσκομεν σκοπούμε
νοι. διδασκάλου τὸ ἡμῶν ἄνθρωπον ὡς ὀλιγόμισθον μηδενός.
καὶ οἰκοδομήματα τοσαῦτα καὶ καλὰ. μετὰ τῶν διδασκά
λων οἰκοδομήσαντα ἡμῖν. τοσαῦτα δὲ ἴδιαι ἡμῶν. ἐνδεῖ τῶν
διδασκάλων ἐπιδεικνύμενον. οὕτω μὲν διακείμεθα νῦν
ἔχοντων ἡμῶν ἀμφοτέρων ἐστὶ τὰ δημόσια ἔργα. εἰ δὲ μήτε διδά
σκαλον εἴχομεν ἡμῶν αὐτῶν ἐστὶ δεῖξαι. οἰκοδομήματα τε
μὴ δεῖ ἢ πολλὰ μὴ δεόντως αὔξειν. οὕτω δὴ ἀρ' ἡ τῶν δήπου
ἐστὶ χαρίεν τοῖς δημοσίοις ἔργοις. καὶ ταῦτα καλῶν ἀλλήλους
ἐὰν αὐτά: φῶμεν ταῦτα ὀρθῶς λέγεσθαι. ἢ οὔ: φαίνῃ: οὐκοῦν
οὕτω φαίνεται τοῦτο ἄλλο. καὶ εἰ ἐστὶ χειρὶ σασθαι τὸ δημόσιον φῶν.
παρ' ἐκαλοῦμεν ἀλλήλους. ὡς ἴ καὶ οἱ ἰατροὶ ὄντες. ἐστὸ κατὰ τὸ
θεὸν δήπου ἂν. φῶ τὸ σὲ καὶ σὺ ἐμέ. φθέρε πρὸς θεῶν αὐτὸ λέγω
κρατικῶς. πῶς ἔχει τὸ σῶμα πρὸς ὑγίειαν. ἢ εἴ τις ἄλλος διὰ

σοκρά τ᾽ ἂν ἀπηλλάγμην σόν. τὴ δοῦλος τὴ θλαύθερος. κἀγὼ οἴμαι
περὶ σοῦ ὅ τι σοι αὐτὰ δοκῶ λέγω. καὶ εἰ μὲν βουλοίμεθα διημεῖν μὴ
δρᾶν ἀμείνω γε νῷν τὸ σῶμα. μήτε τοῦ ξύμπαντος μήτε τοῦ ἀστοῦ
μήτε ἄρδην μήτε πως. καὶ τοῦτο δῆλον ὅτι καλὸς ὁ Καλλίκλης. οὐ καταγε-
λαστὸν ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ τὸ σοῦτον ἀροῦσι θλαθῆναι. ὥστε
τὸ πρῶτον ἴσως τοῦτον τὸν τρόπον ἂν ἔχοιμεν ποιεῖν.
πολλοὶ δὲ καὶ περὶ θάτερα καὶ ὧν μὲν ἄρχεσθαι ἐστὶ καλῶς τὸ τέχνης ἦν
τὸ λέγειν καὶ τοῦτο. ὧν τοίνυν πείθω τὴν βουλήν ἐν τοῖς χρείαν μεν
θαμεῖν. καὶ αὐτοῦ τοῦ δημοσιοῦν εἶναι ἐν τοῖς χρείαν καὶ ἄλλοις τοιούτοις
παρακαλεῖν. οὐκοῦν τοιοῦτόν σοι δοκεῖ ἂν εἶναι οὗτος πράγμα; ἔμοιγε:
νῷν δὲ ὧν βουλεύσασθαι ἄρδην. ἐστὶ δὲ οὐ μόνον αὐτὸς ἀρτιάρχει πράττειν
τοῦ τῆς πόλεως πράγματος. ὑμὲ δὲ παρακαλεῖς καὶ ὀνειδίζεις
ὅτι οὐ πράττομεν. οὐκοῦν ἐσκεμμένοι ἐσμὲν ἀλλήλοις φύρεκαλλικλῆς
εἴ τι μὴ τὴν αὐτὸν βουλεύσασθαι ἐοικε τῶν πολιτῶν; ἔστιν ὅστις πρό
τερον οὐ νηρὸς ἦν. ἀνδρεῖός τε καὶ ἀκόλαστος καὶ ἄφρων. δικαίως
λέγεις καλός τε κἀγαθὸς γέγονεν. ἐξ ὑμοῦ ἐξ ἀστοῦ. ἐξ δούλου
ἐλεύθερος: λέγε μοι δαίμονος ἐστὶ τοῦτο ἢ κύριον ἄμεινον τῇ σωφροσύνῃ
τῇ ὑμετέρᾳ. τίνα φήσεις βουλεύσασθαι ἢ περὶ ἑαυτὸν ἢ περὶ τῶν οἰκείων
τινὰ ἢ ὅλως τὸν ἐν τοῖς χρείαν ἐστὶν ἢ δοῦλος
ἐλεύθερος ἐστὶν ἀπὸ κρίνασθαι; ἢ περὶ ἑαυτὸν ἢ περὶ τῶν οἰκείων
τινὰ ἢ ὅλως τὸν ἐν τοῖς χρείαν ἐστὶν ἢ δοῦλος
Κρατύλος: ἀλλ᾽ οὐ φιλομειδίαν γε τοῦτο. ἀλλ᾽ ὦ σ᾽ ἀληθῶς μου
λόμενος εἰδέναι. ὁπότινα ποτὲ τρόπον οἱ εὖ λέγοντες πολιτεύονται
ἡμῖν. ἐν ἄλλου τοῦ. ἆρα ὧν βουλόμενοι ἡμῖν, βλαθῶμεν ἐν τοῖς τῶν
πόλεως πράγμασιν. ἐν ὁπόσον τινὰ βουλεύσασθαι οἱ πολιτεύομεν.
ἐν οὐ πολλάκις ἐν δὴ ὁμολογήκαμεν. τοῦτο δὴ ὧν πράττειν
τὴν πολιτικὴν ἀρετήν; ὁμολογήκαμεν. ἐν οὔ. ἀπὸ κρίνου.
ὁμολογήκαμεν ἢ περὶ σοῦ ἀπὸ κρίνομαι: ἦ τοίνυν τοῦτο
δεῖ τὸν ἑαυτὸν ἄνδρα παρασκευάζειν τῇ ἐν τοῖς τῶν πολιτῶν
λέγειν μηθὲν εἰπὸν πρὸς χάριν τῶν ἀνδρῶν ὃ νοῦν πρό
τερον ἢ ἡδύ. ἐστὶ ταῦτα ὑμῖν δοκοῦσιν ἄρα οἱ πολιτευόμενοι πρὸς
κλέος καὶ κίνδυνον. καὶ μάλιστα ἄν δῶ καὶ θεμιστοκλῆς: ἔμοιγε:
οὐκοῦν εἰ περ ἄρα οἱ δήλον ὅτι ὅσον οὐ τῶν ἐν τοῖς χρείαν

ὦσοί εἰ τοὺς πολίτας ἀμφιχείρονας· ὦσοί εἰ. ἦ οὔ: ναί: οὐκοῦν ὁ τοῦ περι
κλέους ἦρ χεν ὀλίγον μὲν πρὸς δήμου. χείρους ἦσαν οἱ ἀθηναῖοι. ἦ ὁ τοῦ τὰ
τελευταῖα αὖ ἔλαβον: ἧσσον: οὐκ ἔσσον δήπου μέλιττας. ἀλλ' ἂν αἰ κή
θ' κτῶν ὡς μάλ' ὁμηρεφῶν. εἰ περ ἀμαθοῦς γ' ἦν ὁ κεῖνος πολίτης: τί οὖν
δή: οὐ λέγ. ἀλλ' αὐτὸ τὸ λεγόμενον εἰ πέ. ὦσι τοῦτο. εἰ λάβοντα ἀθηναῖοι δια
τοῦ περικλέους μελιτίους νεμονήμας. ἦ παντὸς μᾶλλον διαφθαρῆναι ὑπὸ
κείνου. ταυτὶ γὰρ ἔφη γε ἀκούειν τοῦ περικλέους τοὺς ἐκκλησιαστὰς ἀθηναίους.
ἀρνοὺς καὶ δειλοὺς καὶ ἀλαζόνας καὶ φιλαργύρους. εἰσμισθοφορίαν πρῶ
τον καταστήσαντος: τῶν τὰ ὄντα καταφαγόντων ἀκούεις ταῦτα. οὐ
σοὶ κρανῶ: ἀλλ' αὐτὰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀκούειν. ἀλλ' ὅλως σοφῶς ἔφη καὶ οὐ.
ὅτι τὸ μὲν πρῶτον ἐνδοκίμει περικλῆς. καὶ οὐ λέγει ἀργαλέως χρὴ δί
κην κατεστηφίσαντο αὐτοῦ ἀθηναῖοι. ἦ οὐκ ἔχειρον ἦσαν. ὦσει δὴ
δὲ καλοὶ κἀγαθοὶ ἐγένοντο ὑπ' αὐτοῦ. ὦσι τελευτῇ τοῦ μίου τοῦ
περικλέους. κλοπῇ αὐτοῦ κατεστηφίσαντο. ὀλίγου δὲ καὶ θανάτου
ἐτιμήσαν. δῆλον ὅτι ὡς προνοητικὸς ἦν: τί οὖν. τοῦτο θ' ἁλιεὺς
ἦν περικλῆς; ὃ νῷ μοὶ ἀεὶ ὦσι μελιττῆς καὶ ἵππων ἐπιστήμων
οὗτος ἦν. καλὸς δ' ἀγαθὸς εἶναι. εἰ παραλαμὼν μὴ λακτίζοντας
αὐτόν. μὴ δὲ κυρίττοντας μηδὲ δάκνοντας. ἀπολείποι δὲ ταῦτα
ἅπαντα ποιοῦντας δ' ἀριστότητα. ἦ δοκεῖ σοι κακὸς εἶναι ὦσι μελι
τῆς ὅστις οὖν ὁ τοιοῦτος ζῴων. ὃν ἂν παραλαμὼν ἦ μὴ βράττοντα. ἀπο
λείποι ἀριστότητα δὲ παραλαμών. δοκεῖ. ἦ οὔ: φαίνοιτ' ἂν οἶμαι. καὶ
σοφῶς ἦν. καὶ τὸ λεπτὸν ὦ μοι χάρισαι. ἄσσον κρίνατε μοι. ὁπότερον ὁ ἀνὴρ
ὃν τῶν ζῴων ἐστὶν ἦ οὔ: φαῖμεν ἂν οὖν: οὐκοῦν ἀνὴρ περικλῆς
ὦσε μέλιττα; ναί: τί οὖν οὐκ ἔοικε αὐτοῖς ὃς ἄρτι ὡμολογοῦμεν δίκαιο
τέρους γεγενῆσθαι τοὺς δικαστὰς ὑπὸ κείνου. ᾧ περ ἐκεῖνος ὦσπερ
λείπεται ἀμαθοῦς ὢν καὶ πολιτικός: φαίνοιτ' ἄν: οὐκοῦν οἵ γε δί
καιοι. ἦ μὴν ἀριστοκρατικοί γε ἦσαν. οὐ δεῖ τί φησιν οὑχούτως; ναί: ἀλλ'
μὴν ἀριστοκρατούμενοί γε αὐτοὺς ἀπέφηνεν. ἦ οἷόν τε παραλαμεῖν. καὶ
ταῦτ' εἰ σὺν αὐτὸν ὃν ἦν κιᾶν ἐθέλοιτο: πόλεσι οἱ μελίττας; ᾧ δοκῶ
γέ σοι ἀληθῆ λέγειν: ἔστω δὴ ταῦτα: οὐκοῦν ᾧ περ ἀριστοκρατούμενοι.
αὖ δίκαιοί τε καὶ χείρους: ἔστω: οὐκ ἀρ' ἀμαθοῦς ταὶ πολιτικὰ
περικλῆς ἦν ὃ κτοῦ τοῦ τοῦ λόγου: οὐ σύγε φησί: μαθητοῦ δέ σου.

ὀξέως ὁμολόγεισ· τοὺς δὲ λέγεμοι περὶ Κίμωνοσ οὐκ ὀξέωσ ἀκούσαν
τασ οὗτοι οὐτοσὶ ἐθεράπευον, ἵνα αὐτοῦ δέκαι τῶν μὴ ἀκούσαντεσ
φωνήσ; καὶ τὸ μὴ τοσκλέα ταυτὰ ταῦτα ἐποίησαν; καὶ ἡμῖν ἐροσε
ζήμιώσαν· μυρία δὲ λέγω τὸν ὄμμαρ ἀθῶνι· εἰσ τὸ ἀρ' ἀθρόον
ὁμιλεῖν ἐπηφίσαντο. καὶ εἰ μὴ διὰ τὸν πρύταμιν ὄμ ὠσθῆναι.
καὶ τοι οὗτοι εἰ ἦσαν ἄνδρεσ ἀγαθοὶ ὡσ σὺ φησ. οὐκαί ποτε τοὺς
τὰ ἐποίησαν· οὐ κοῦν οἵ γε ἀγαθοὶ μισθοφόροι. καταρχὰσ μὲν οὐκ ὀκ
πότοισιν ἐκ τῶν ξυμμάχων· ἐπεὶ δ' ἄν δὲ θέρα πόσσοσι τοῖσ ἵπποισ
καὶ αὐτοὶ οἱ μείνοσ γένων τοὺσ μισθοφόρουσ. τότε κ' πότοισιν· οὐκέτι
ταῦτα· οὔτ' ὄμ μισθοφόροι. οὔτ' ὄμ ἄλλοσ θρασοὶ οὐ δυνατ. μὴ δοκῶσι:
οὐκέμοιγε: ἀληθεῖσ ἄρα οἱ ὄμ προσθόμ λόγοι ἦσαν· ὅτι οὐ δυνάλ
μεῖσ ἴσμεν· ἄν δρα φανθὸν χρόνοτον τοὺ πολιτικὸν. ὄμ τῇ δε
τῇ πόλει· σὺ δὲ ὁμολόγεισ τῶν νεῶν. οὐ λέγω σ· τῶν μέντοι
ὄμπροσθεν· καὶ προείλου τοιοῦτοσ τοὺσ ἄνδρασ· οὗτοι δὲ ἀνε
φάνησαν ὀξύσουτοῖσ μωὸν τε· ὡσ τε εἰ οὗτοι ῥήτορεσ ἦσαν.
οὔτε τῇ αὐλητικῇ ἐχρῶντο· οὐ γὰρ ἂν ὀξέωσ ἐδοκοῦν.
οὔτε τῇ κολακικῇ· ἀλλὰ μὴν τοι πολλοῦ γε δεῖ ὡσ σὺ κρατεῖσ
μή ποτε τῆσ πόλεωσ· ὄργαν τοι αὐτὸν ὄργαίνειν· οἱ αὐτοῦτων νοσ
οὐλεῖ εἰργάσασθαι· ὦ δαιμόνιε· οὐ δῆτα τοιοῦτοσ· ὡσ γε
δικόνουσ εἶναι πόλεωσ· ἀλλ' οἱ μὲν δοκοῦσι τῶν νεῶν δια
κονικὸν τρόπον ὄργαν· καὶ μᾶλλον οἷοί τε ὀκπορίζειν τῇ
πόλει ὧν ἐπιθυμεῖ· ἀλλὰ γὰρ μισθαποδοσία ἐστὶν ἡμῖν
καὶ μὴ ἐστὶ πρέπαν· πεῖθον τε καὶ μαζόμενοι ἐστὶ τοῦτο· ὅθεν
ὄμβλον ἀμείνουσ ἐπεσθαι οἱ πολῖται. ὧσ ἔστ' ἐμοὶ· οὐ δὲν
τούτων δὲ ἔφορον ὀκεῖνοι· ὁ πορισμὸν ὄργανέσαιν ἑαυτοῦ
πολίτου· νεωσὶ δὲ καὶ τείχη καὶ νεωρία· καὶ ἄλλα πολλὰ τοι
αὐτα· καὶ φασὶ ὁμολογῶ· δεινοτέρουσ εἶναι ὀκάνουσ τούτων·
ὀκπορίζειν· τοραῦμα οὖν γελοῖον ποιοῦμεν φάτε καὶ σὺ· ὁμοῖσ
λόγοισ· ὃν παν τί γὰρ τοὺσ χρόνουσ οὐ διαλεγόμεθα· οὐ δὲν παυό
μεθα φάσ τὸ αὐτὸ ἀεὶ περὶ φθορόμενοι· καὶ ἀγνοοῦντε ἀλλήλων
ὅτι λέγομεν· φάσκουσι πολλαὶ κισοὶ μαὶ ἀμολογῆ κέναι καὶ φασὶ
κέναι· ὡσ τοραῦτα τῇ αὐτῇ τῆσ ἡ τραυματαῦ αἱ ὃ περὶ τὸ αὐτὸ

χ: ὡσ σοὶ κεν.

καὶ περὶ τὴν τυχήν. καὶ ἡ μὲν ἕβρα. διακονική ἐστιν. ἡ δὲ ἰδιωτικὴ ἐστὶν αἱ θ κορίζειν. ἡ μὲν πειθὴ τῶν σωμάτων ἡμῶν ἐστίν. ἡ δὲ δίκη. τῶν. ἡ δὲ ῥητορική. τῶν λόγων. ἀρρώστημα τῶν ὑποδημάτων. ἄλλως. ὧν ἕβρα χαρᾶς σώματος ἐστὶ θυμίαν. καὶ ἕξις τῶν τὴν πόσιν διὰ τὸν αὐτὸν εἰκόνα λόγου. ἵνα ῥᾴδιον κάματα μόθων. τούτων μὲν περιττὸν εἶναι. ἡ καύπηλον ὄντα ἡ ἔμπορον. ἡ δημιουργόν του. αὖ τῶν τούτων. οἱ τοιοῦ. ἡ ὁ τοιοῦ. ἡ ἰφάντην ἡ σκυτοτόμον. ἡ σκυτοδεψόν. οὐδὲν θαυμαστὸν ἐστὶν ὄντα τοιοῦτον δόξαν καὶ αὐτοῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ἕβρα πεπεῖν εἶναι σώματος. παντοῖ μὴ εἰδότι. ὅτι ἐστὶ τοσαῦτα ἀπαύστατα τέχνη. μνημαστικὸν καὶ ἰατρική. ἡ δὲ τῶν ὄντι ἐστὶ. σώματος ἕβρα πάω. ἢν ἕβρ καὶ προσκείμενον ἄρχειν ἀναγκαῖον τοῖς τεχνῶν. καὶ χρῆσθαι τοῖς τούτων ἔργοις. διὰ τὸ εἰδέναι ὅτι τὸ χρηστὸν ζῆν μὴ ῥᾴδιον τῶν οἰκείων ἐστίν. εἰσὶ ἄρ ἐκεῖ σώματος. τὰ δ' ἄλλα πάντα τούτων ἀναγκαῖα. ἀμοιβαῖα. διὸ δὴ καὶ τούτων μὲν. δουλοπρεπεῖς τε καὶ διακονικὰς ἂν ἐκλεύθερον εἶναι. περὶ σώματος ἀρχαῖα πάντα τούτων ἄλλα τέχνα. τὴν δὲ μνημαστικὴν καὶ ἰατρικήν. καὶ τοῦ δικαίου. δεσποίνας ἂν εἶναι τούτων. ταυτὰ μοὶ ταῦτα. ὅτι ἐστὶ καὶ περὶ τυχῶν. πότε μὲν μοι δοκεῖς μανθάνειν ὁ τί λέγω. καὶ ὁ μολογεῖς ὡς εἰδὼς ὅτι φῶ λέγω. ἡ κεῖσε δὲ ὁ λίγον ἀθρόον λέγων. ὅτι ἀμοὶ καλοὶ καγαθοὶ γρόνασι πολίται ἐστὶν ἡ πόλις καὶ ἐστὶ δῶν ἕβρα τοῦ οἱ τινες. δοκεῖς μοι ὁμοίως ταύτοις προτείνεσθαι ἀμοῖς περὶ τὰ πολιτικά. ὡς περὶ ἂν εἰ περὶ τὴν μνημαστικὴν ἐμοῦ ἕβρα τῶν τοσοῦτοι γρόνασιν. ἡ φοὶ σωμάτων ἕβρα πεύσεται. ἐλεύθεροί μοι πάντων ἀπουλάζωμεν. ἐθαρίσθην ὁ ἂρ τοσοῦτος καὶ μύθων κόσμος ὁ τῶν ὁ τοιοῦτος ἂν συμβαίνοις τῶν κολικῶν. καὶ σαρκάζω ὁ Καύπηλος. ὅτι οὗτοι θαυμάσιοι γρόνασι σωμάτων ἕβρα πεύσεται. ὁ μὲν, ἂρ τοιοῦθαυμασίως σαρκάζων. ὁ δὲ, ὁ τόν. ὁ δὲ, οἶνον. ἴσως ἂν οὖν λίγαν αὐκτάς. ἕως οἱ ἐλεύθεροί ὅτι ἂν ἔ. ἐθαυ ἴσως οὐ δὴν περὶ μνημαστικός. διακόνοις μοὶ λάσ καὶ ἐστὶ θυμαῖν σαρκάζειν ἀμοῖ. οὐκ ἐθαυίονται Καλὸν καγαθὸν οὐδὲν περὶ αὖ τῶν. οἱ ἂν οὕτω τύχωσιν ἐμπλήσαντες

καὶ παχὺν ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου. ὅσα νοῦν μὴ ἔχοντα ὑπὸ τῶν πρό-
σθεν λυόντων ἀπὸ τοῦ καὶ τὰς ἀρχὰς σαρκῶν. οἱ δὲ τὴν ἀπειρίαν.
οὗτοι δὲ ὄντας αἰτιᾶσθαι τὴν τοῦ μόσχου αἰτίαν εἶναι. καὶ τὴν
λίπος λιπὸν τὴν ἀρχὰς σαρκῶν. ἐκ τοῦ δὲ αὐτοῦ τύχοντος τὸ τε
πρόνιτο. καὶ σημοῦ λύοντος τότε. ὅταν δὲ αὖ τοῖς ἰκκι. ἀπὸ τὸ
πλησμονὴν ὅσον φθροῦσα συχνοῖς ὕστερον χρόνοις. αὖ τὸ ἀφ' οὗ
μείνου μὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦτο αἰτιᾶσθαι τὴν. καὶ τὲ ἔχοντι. ἐκ κακοῦ τι
ποιήσοντι ἂν οἱ οἱ τοῦτοι. τοὺς δὲ πρότερον θκείμους. ἐκ αἰτίους
τοὺς κακοὺς. ἐκ κωμάσοντι. καὶ οὐ μᾶλλον ὁ καλλίκλειος. ὁμοιότατον
τοῦτοι θρυλίζει. ἐκ κωμάζειν ἀνοῦν. οἱ τούτοις ἐξαιρούκασι μὴ δυ-
χωρεῖν τὸ ὃν ἐν τοῖς θύμοις. ἢ φασὶ μεγάλην τὴν πόλιν πᾶσι μὴ κέ-
ναι αὐτοῖς. ὅτι δὲ οἱ λεῖ. καὶ ὑποὐλοῦσι τοὺς θκήμους τοὺς παλαι-
οὺς. οὐ καθαρὸν τὴν ἀὴρ δυνατὸν σῶμα φρονεῖν καὶ δικαιοσύνης. λιμέ-
νων καὶ νεωρίων καὶ τειχῶν. καὶ φόρων. καὶ τοιούτων φλυαρίων.
ὅμως δὲ λέγουσι τὴν πόλιν. ὅταν οὖν θλῖβη κατὰ μικρὰ αὐτὴν τὸ
ἀνθρώπου. τοὺς τότε παρὸν τὰς αἰτιᾶσθαι τὸ μόλυνσμα. θεμισ-
κλέους δὲ ἐκκλησιάζειν τοὺς ἀπὸ τοῦ κακοῦ. καὶ τοῦ δήμου
κακοῦ. οὐ δεῖ ἴσως ἐστὶ λιμὸν τὴν αὐτὴν μὴ βουλεύειν. καὶ τοῦ δήμου
ἑτέρου ἀλκιμωτέρου. ὅταν καὶ τὰς ἀρχαίας προσαποθλίβωσι. πρὸς
οἷς θκτήσαντο. οὐ κατὰ μόνον τὸν τῶν κακῶν. ἀλλ' ἴσως σῶμα τὴ-
ρεῖ. καίτοι φασὶ μὲν ἀπὸ λιμὸν πρῶμναν ἐνωθρᾶν μόνον. καὶ ἀκού-
ειν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν περὶ ἀθανάτων. ὅταν γὰρ ὁ τὰν λιμὸς
τὴν ἀὼν τὸν πολίτην καὶ ἀνδρῶν μεταχειρίζηται ὡς ἀδικοῦ-
των. ἀναγκαίτουτον ὀχλίαν ζωὴν τὸν ἀσθενεῖς παρέχοντι. πολ-
λοὶ καὶ ἀναθαίνειν τὴν πόλιν πᾶσι μὴ κόπτω. ἆρα ἀδικοῦσι ὑπὸ τοῦ
ἀπόλλυνται ὡς οὐτουτονὶ ὁ λόγος. τὸ δὲ ὅλον τοῦ δοσέαι. πρόσαι
τὸν γὰρ πόλεως. οὐ δὲν εἶσι ποτὲ ἀδίκως ἀπόλοιτο ὑπὸ τοῦ
τὴν πόλεως. ἢν προσαιτᾷ. κινδυνεύει γὰρ ταυτὸν εἶναι. ὅσοι τε πο-
λῖται καὶ πρὸς ποιῶνται εἶναι. ὅσοι σφίσι. καὶ γὰρ οἱ σφίσι
τἄλλα σοφοὶ ὄντες. τοῦτο αὐτὸ μὴν βρύζοντας πρῶμναν. φασὶ κεν
τὸ γὰρ ἀρίστης διδάσκαλοι εἶναι. πολλαὶ κις καὶ τῆς μορίοις τῶν
μαθητῶν. ὡς ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. τοὺς τε μισθοὺς ἀποδρῶντας

καὶ ἄλλων χάριν οὐκ ἀποδιδόντος. ὃν παθόντα ὑπ' αὐτῶν. καὶ τούτου τοῦ λόγου. τί ἂν ἄλλο μᾶλλον εἴη πρᾶγμα. ἀποστερεῖν αὐτὸν ἑαυτοῦ καὶ δικαίου νομοθέτου. ἐξαιρεθέντα μὴ ἂν δικίαν. ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. ἔχοντα δὲ δικαιοτάτων. ἀδικεῖν τούτους. ὃ οὐκ ἔχουσιν. οὐδὲ καλόν οἷόν τε αὐτὸν εἶναι ἀφαιρεῖσθαι; ὃς οὐλιθαῖος δημηγορεῖν μὲν λιμάλκουσαν ἂν καλλίκλειτος. οὐκ ἐθέλων ἀποκρίνεσθαι: οὐδ' οὗ καὶ οἷός τε εἶ λαφεῖν, εἰ μὴ τι σοι αὐτὸ κρίνοιτο; ὅτι καὶ γε. μὴ γὰρ ἂν σου χρηὸν τάνδρὸς τοῦ λόγου. ὅτι δὲ μὴ οὐκ ἐθέλειν ἀποκρίνεσθαι. ἀλλ' ὅμως δὲ εἰ τοῦ προσφιλίου. οὐδοκεῖ σοι αὐλὸν εἶναι. ἑαυτὸν φασκόντων τῶν τοιούτων κέρατινὰ. μεμφθεῖσθαι τούτοις. ὅτι ψεύδονται ἑαυτοὺς μᾶλλον ἢ σὲ τὸ καὶ ὅν. ὅσῳ τῶν πολὺ ἡροσέστερον; ὅμοιον δοκεῖ: οὐκοῦν οὐκ εἰσὶ τοιαῦτα λεγόντων τῶν φασκόντων σοφιστὴν εἶναι ἀρετῆς: φαμέν. ἀλλὰ τί ἂν λάβοις. ἂν θρασύτερον σὲ ἐρωτῶ: τί δ' ἂν περὶ κείμων λάβοις οἱ φασκόντες προεστάναι τῶν πόλεων καὶ δοκεῖν μᾶλλον εἶναι ὅσῳ μᾶλλον ἐστὶν ἑαυτῶν. πάλιν αὖ τὸν κατηγορούσιμ. ὅτι ἂν τύχωσιν ὃς πονηρούς τούτους. ὅτι τί διαφθείρειν τούτους ἔκφανομ: ταῦτον ὃ μακαρίε ἐστὶ σοφιστικὸν καὶ ῥητορικόν τι καὶ παραπλήσιον: ὃ αὖ περ ἀδελφὸν πρὸς πόλον. οὐ δὲ διάφοιαν. τὸ μὲν, παγκαλόν τι εἶναι τὴν ῥητορικὴν. τοῦ δὲ, καταφρονεῖσθαι τὴν δὲ ἄλλη φάναι καλλιόνε εἶναι σοφιστικὴν ῥητορικῆς. ὅσῳ περ νομοθετικὴ δικαστικῆς. καὶ γραμματικὴ. ἰατρικῆς. μόνοις δ' ἄρα καὶ οἷς λόγοις τοῖς δημιουργοῖς τὸ καὶ σοφιστὰς. οὐκ ἀφορεῖν μεμφθεῖσθαι τούτοις τοῖς πράγμασι. ὃ αὐτοὶ παραδιδόασιν ὃς πονηρὸν εἶναι ἑαυτὸν. ἢ τοῖς αὖ τοῖς λόγοις τούτοις. ἅμα καὶ ἑαυτὸν κατηγορῶν. ὅτου δὲ ἀφελὴ καὶ σὺ φασὶν ὠφελῶν. οὐχοῦτως ἔχει; φαμέν: καὶ πρόσθεν μέλλοντα τὴν ἀρετὴν ἆρα μανθάνειν. ὃς τὸ εἰκὸς μόνοις τούτοις ἂν ἀφελοῖ. ὃ πρὸς ἀλήθειαν. ἄλλων μὲν γὰρ ἂν τεχνῶν τὸν τεχνητὸν ἀφελεῖν. οἷον τὸν χειρουργοῦντα μέρος διὰ παιδοτρίβου: ἴσως δ' ἂν ἀποστερήσαιτο τὴν χάριν. ὃ πρόσθεν τὸ αὐτὸ ὅπερ καὶ δοτρίβου. καὶ μὴ σῶν θέμενος αὐτὸ μισθὸν. ὅτι μάλιστα ἅμα μεταδιδοὺς τοῦ τάχους. λαμπαδοῦ

τὸ ἀργύριον· οὐχὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἐμαυτοῦ οἴει με ἀδίκως ἀπολλύναι. ἀλλὰ δικαίως.
λύχνος; ναί· οὐκοῦν εἴπερ αὐτὸ τοῦτο ἀφαιρεῖ τὴν ἀδικίαν. οὐδὲν
δεινὸν αὐτοῖς· μή ποτε ἀδικῶνται· ἀλλ' ὁμοίως ἀσφαλῶς τὰ
τῶν τῶν ὑγρασίαν προέσθαι ἢ περ τοῖς ὀνίνασι μᾶλλον ἢ πρὸς ἀνθρώπους
ποιεῖν· οὐχοῦτως; φημί· διὰ ταῦτα ἄρα οὐ συμβουλεύουσι συμβουλεύειν· λαμβάνομεν τὰ ἀργύριον· οἷον οἰκοδομή
σασθαι περὶ· λιθοξόον ἀλλοντες χνοῦν· οὐδὲν ἀφελεῖ· ὅτι κέρδος περὶ
δὲ τοῦτο πρᾶξαι ἐστιν· ὃν τρόπον ἀσυμβούλευτον
εἶναι καὶ ἀριστα τῶν αὐτοῦ οἰκιῶν διοικοῦντα πόλιν. ἀλλ' ὀρθῶς νομίζομεν
ἀσυμβούλευτον εἶναι· ἆρ' μὴ φάναι συμβουλεύειν· ἆρ' μή ποτε αὐτοῖς ἀργύριον δόξει·
λύχνος; ναί· δῆλον γάρ· ὅτι τοῦτο αὐτὸν ἐστιν· ὅτι μόνη αὐτὴ τῶν
ὑγρασιῶν· τὸν δοῦναι τοῦ ὑγιεινὸν ποιεῖ· ἀργυροῦν· ὥστε
καλὸν δοκεῖ τὸ σημεῖον εἶναι, εἰ δοῦναι ποιήσασα· ταύτην τὴν ὑγρασίαν· ἀν δοῦναι· εἰ μή· οὔ· ἔστι ταῦτα οὕτως ἔχοντα;
δῆμος· ἐοικότως ἂν οὖν με παρακαλεῖς τὴν θρασύτητα τὴν
πόλεως διορίσασθαι· τὴν τοῦ διαμάχεσθαι Ἀθηναίοις ὅπως
ὡς μάλιστα ποιήσονται· ὡς ἴσως ἀν διακομίσονται· ἕνεκα
προσχάριν ὁμολήσονται· ταλήθη μοι εἰπεῖν. Καλλίκλεις·
δίκαιος γάρ εἰμι ὑπερβάλλεσθαι παρρησιάζεσθαι πρὸς ἐμὲ διὰ
τέλειν· ἂν νοεῖς λέγω· καὶ νῦν δὴ καὶ νομιεῖς ὃ εἶπε· λέγω
τοίνυν· ὅτι ὡς διακομίσονται· κολακεύσονται ἄρα μὴ
ὑγρασιάσουσι· παρακαλεῖς· εἰσὶ μὲν οὖν ἔνιοι καλῶν
ὧν κρατεῖ· ὡς εἰ μὴ ταῦτα γε ποιήσω· μὴ εἴπω ἃ πολλοὶ
Κίρκοι ἐρῶσι· ὅτι ἀποκτενοῦμεν ὠμοὺς μόρους· ἵνα μὴ ἀῦ καὶ
φθείρω· ὅτι πονηρούς ὄντας· ἀγαθοὺς ὄντας· μὴ δὲ ὅτι ἄρα
ῥᾴστα δαπανᾶν ἔχω· ἵνα μὴ ἀῦ φθείρω· ὅτι ἀλλ' ἀφελόμενος
νους· οὐχ ἥξει ὅτι χρήσεται αὐτοῖς· ἀλλ' ὃ αὖθις με ἀδίκως
ἀφείλατο· οὐδὲν καὶ λαμὼν ἀδίκως χρήσεται· εἰ δὲ ἀδίκως·
ἀγαθοὺς· εἰ δὲ ἀγαθούς· κακούς· ὅσοι δοκεῖ σοι κρατεῖν·
πειθεῖν μὴ δ' ἂν ὑπ' αὐτῶν παυθεῖν· ὡς οὐκ ὢν ἔκπολλῶν·
καὶ οὐκ ἂν εἰ σαχθεὶς εἰς δικαστήριον· ὑπὸ πάντων ἴσως μοχθηρῶν
ἀγαθοῦ καὶ φαύλου· ἀμήχανος ἄρα εἰμὶ ὁ Καλλίκλεις ἀληθῶς·

εἰ μὴ οἶόμαι ἐν τῇ λε τῇ πόλει· ὅτι ἐὰν πρὸ εἰσίω εἰσ δικαστήριον·
τῶν τριτούτων τινὸς κινδυνεύων· ὁ συλᾶσις· πονηρὸς τις ἐμέ ἄρα
ὁ εἰσαίων· οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς· μὴ ἀδικοῦ τἄφον εἰσαίρει·
καὶ οὐδέν με αὐτὸ πονῆφ λῶ ποθ' αἱμι· μοὐλεῖσι εἶπω δι' ὅτι ταῦτ' οὐ
προσδοκῶ; παῦνυ θ· οἶμαι μὰ Δί' ἐγωνοὐθ' ἡναῶν ἵνα μὴ φῶ
μόνος ἐν χειρῶν τῇ σῶ ἀληθοῦς πολιτικῇ τέχνῃ· ἐπραττ' ἂν
τὰ πολιτικὰ μόνος πολλῶν· αὐτὸ οὖν οὐ πρὸς χάριν λέγων τοῖς
λόγοις οὐ λέγω ἀλλ' ἀκριβῶς· ἀλλὰ πρὸς τὸ βέλτιστον· οὐ πρὸς τὸ ἡδύ
δυ· καὶ οὐκ ἐθέλων ποιεῖν ἃ σὺ κελεύεις ἐπὶ τὰ κομψὰ ταῦτα·
οὐ χέζω ὅτι λέγω ἐν τοῖς δικαστηρίοις· ὁ αὐτὸς δὲ μοι δοκεῖ λόγος·
ὃν πρὸς πόλον ἔλεγον· κρινοῦμαι γάρ· ὡς ἐν παιδίοις ἰατρὸς
ἂν κρίνοιτο· κατηγορῶν τοῦ τοιούτου· σκόπει γὰρ τί ἂν λέγοιτο
ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ ἐν τούτοις ληφθείς· ἐξ αὐτοῦ κατηγορεῖται λέγων·
ὅτι ὦ παῖδες· πολλὰ ἡμᾶς καὶ κακὰ ὁ δεῖνα εἴργασται ἀνήρ· καὶ ἀν
τοὺς καὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ ἡμῶν διαφθείρει· πέμψον τὸ καὶ κάδον
καὶ ἰσχναίνων ἐσπίνων· ἀπορεῖν ποιεῖ· τοὺς κρόταλα πόματα
διδόντ· καὶ παννυχὶς καὶ δι' ἡμέρας ἀλκαΐζων· οὐχὶ πολλὰ
καὶ δεινὰ καὶ πολλὰ ἐστὶν ἃ ἐγὼ ἡμᾶς· τί ἂν εἴη ὑπὲρ τούτου
τοῦ κακοῦ ἀπόλλη φθαι ἄριστον· ἔχ' ἀπῶν· ἴδι εἴ ποι τὴν
ἀλήθειαν· ὅτι ταῦτα παύτα φῶ τοιοῦτο ὦ παῖδες ἐγὼ εἰμὶ·
ὅπως ἂν εἰ ἀναμιμνήσαιτο τοὺς τοιούτους δικαστάς· οὐ λέγω;
ἢ σῶς εἰ θαί γε χρή· οὐ κομῶ εἰ ἐν παύσῃ ἀπορίαν ἂν αὐτὸν
ἔχειν ὅτι χρὴ ποιεῖν; παῦνυ θ· τοιοῦτον μέν τοι καὶ φῶ·
εἰ δ' ὅτι παύθοις παύθοιμ' ἄν· εἰσελθὼν εἰσ δικαστήριον· οὕτω
γὰρ ἴδον καὶ ὡς ἐκπεπόρικα ἔξω αὐτοῖς λέγων· ὡς οὗτοι ἐνθρύπτο
ντο καὶ ὡς φιλάσομοι μοι ἔσονται· φῶ δὲ οὕτω τοὺς πορίζοντας
ζηλῶ· οὕτω οἱ σπορίζεται· ὅπως τί σοι μὴ θᾶττον φθεῖραι
διαφθαρεῖν· ἀπορεῖν ποιοῦντας· ἵν' ποιὸς πρεσβύτερος κατηγο
ρῇ· λέγων τὰ πικρὰ τοῦ λόγου· ἵν' ἴδωι ἵν' δημοσίαι· οὕτω τὸ
ἀληθὲς ἔξω εἶπῶν· ὅτι δικαίως ταῦτα παύτα φῶ λέγω καὶ
πράττω· τὸ μέτρον δὲ τοῦτο ὃν ἂν ἐγὼ δικαίαν· οὕτω δὴ
λοῦ δεῖν· ὡς ἂν ἔσως ὅτι ἂν τύχω· τοῦτο πάσομαι· δοκῶ οἶμαι

ὁ σώκρατ. Καλῶς ἔχει ἀπὸς ὃν πόλει οὕτως διακείμενος. καὶ
ἀδίκως ἀποθανεῖται; Εἰ ἐκεῖνος ὃν ἀν τοῖς ὑπάρχοι
ὁ Καλλίκλεις. ὁ οὐ τοῖνυν κίνδυνος ὁμολόγησας. εἰ μὲν μὴ θεὸς εἶη
αὐτοῖς, μήτε περὶ αὐτοὺς μήτε περὶ θεούς. ἀν δίκην μηδὲν μήτε
ἄρρη καὶ σεμνότερος. αὐτὴ γὰρ πολὺ θαυμαστοῖς πολ
λοῖς κίνδυνος ὁμολόγηται κρατίστη εἶναι. εἰ μὲν οὖν ἐμὲ πείσεις
λόγοι ταύτην τὴν πόλιν ἀδίκως ἀποκτείνειν ἐμοὶ τοῖς καὶ ἄλλοις
πολίταις. ἀν σχοῖεν λόγον ἂν καὶ ἐν πολλοῖς καὶ ἐπιλίνοις ἐξελέγχε
μενος. καὶ νόσος ὑπὸ μόρου ἢ δι' ἀν ταύτην τὴν ἡμέραν ἀποθνή
σκοιμ' ἂν ἀν ἀκτοίνων ἄν. εἰ δὲ κολακικὸς ῥήτορικὸς ἐν λέγειν
τοιοῦτοι ἦν ὁ νόμος, οὗ οἶμαι ὅτι ῥᾳδίως ἢ ἄδικος ἂν με φθόρωτα
τὸν θάνατον. αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβεῖται,
ὅστις μὴ παντάπασιν ἀλόγιστός ἐστι καὶ ἀνανδρος· τὸ δὲ
ἀδικεῖν φοβεῖται· πολλῷ γὰρ ἀδικημάτων μεῖζον ἐστι τὸ τὴν
χυχὴν εἰς ἅδου ἀφικέσθαι, πάντων ἐσχάτον κακῶν ἔστιν. εἰ
δὲ μοῦλει· σοὶ φράσω ὡς τοῦτο οὕτως ἔχει. θέλω λόγον λέξαι· ἀλ
λὰ σοὶ φαίνεται καὶ λοῦλόγου· ὃν οὖν μὲν λέγω μῦθον ὡς σοὶ οἶμαι·
φράσω δὲ λόγον· ὡς ἀληθῆ γὰρ ὄντα σοὶ λέξω. ἀμέλλω λέγειν·
ὡς ἄνθρωπος μὲν ὁ μέλλων τελευτᾶν καὶ τοῦτο πρᾶγμον· ἅπαντα ὁ μῦθον
σχολῶν. καὶ ὁ πλούτων, ὃν εἰ μὴ παρὰ τοῦ πρὸ παρβλαμον· ἢν
οὖν νόμος ὁ δὲ ἀνθρώπων ἐστὶ κρόνου· καὶ ἀεὶ καὶ νῦν ἔστι νῦν
ὄντα θεοῖς· τοῦτον ἂν ὃν· τὸν μὲν δίκαιος τὸν νῦν ὄντα τελευτᾶν
καὶ οἶμαι· ἐστὶ δ' ἂν τελευτήσει εἰς μακάρων νήσους ἀπιόντα.
οἰκεῖν ἐν παντὶ εὐδαιμονίᾳ ἐκ τοῦ κακοῦ· τὸν δὲ ἄδικος
καὶ ἄθεος εἰς τὸ τῆς τίσεως τε καὶ δίκης δεσμωτήριον· ὃ δὴ
τάρταρον καλοῦσιν ἤδη αὐ· τοῦτον δὲ δικασταὶ ἐστι κρόνου· καὶ ἔτι
νέοι καὶ τοῦ διὸς τὴν ἀρχὴν ἔχοντος· ζῶντες ἦσαν ζώντων·
ἐκείνη ἡμέρᾳ δικάζοντες· ἐν μέλλοι ἐν τελευτᾶν· κακῶς οὖν
αἱ δίκαι κρίνονται· ὅτε οὖν πλούτων καὶ οἱ ἐστι μέλληται· ἐκμαν ὁ μῦθον
κάρα μήσων ἢ ὄντες· βλέποντες πρὸς τὸν δίκαιον· ὅτι φοιτῶν ὄψιν
αὐτοῖς ἐκατέρωσε ἀφίξει· εἰ περὶ οὖν ὁ ζεὺς ἀλλ' ἐφ' ἑβδομαῖος

τοῦτο νικώμενον· νικῶ μὲν γὰρ· καλῶς οἱ δίκαι δικάζονται· ἀμπεχόμενοι γὰρ ἔφη· οἱ κρινόμενοι κρίνονται· ζῶντες γὰρ κρίνονται πάλαι οὐκ ἐν δόξῃ τυχὸν τοιούτῳ ἔργῳ ἔχοντες· ἀμφιβαλόμενοι εἰσὶ· σώματα τὰ καλά· καὶ νὴ Δι' καὶ πλούτου· καὶ ὥστε δὴ ἐν δίκῃσι κρίσιν λαβοῦσι· ἔρχονται αὐτοῖς πολλοὶ μὲν πρὸς μὲν πρήσοντες· ὀλίγοι δίκαιοι μόνοι δίκασταί· ὑπὸ τοῦτων ἐκπλήττονται· καὶ αἰσχύνονται ἀμπεχόμενοι δικάζοισι· πρὸ τῆς τύχης τῆς αὐτῶν· ὀφθαλμοὺς καὶ ὅλον τὸ σῶμα προκεκαλυμμένοι· ταῦτα δὴ αὐτοῖς πάλαι· ὥστε προσθεῖναι· καὶ τὰ μὲν τῶν ἀμφιβλήματα· καὶ τὰ τῶν κρινομένων· πρῶτον μὲν οὖν ἔφη θαυμαστὸν εἶναι· προειδότας αὐτοὺς τὸν θάνατον· νῦν γὰρ προΐασι· τοῦτο μὲν οὖν καὶ δὴ εἴρηται τοῖς προμηθεῖ· ὅπως ἂν αὐτοὺς αὐτόν· ὥστε ἔτα· μνημονικὸν αὐτῶν τούτων· τὸ θνητὸν γὰρ δεῖ· κρίνεσθαι· καὶ τὸν κριτὴν δεῖ μνήμονα εἶναι· τεθνηξόμενα· αὐτῇ τῇ τύχῃ· ἀνθρωπίνῃ τύχῃ θνητοῦ ταῦτα· ἔξω φύσιν ἀπὸ θανόντος ἐκάστου· ἔρημα πάντων τῶν συγγενῶν· καὶ καταλιπόντα ὥστε τὸν νέκρον τὸν κόσμον· ἵνα δικαίως κρίσιν κρίνῃ· ἐμὲ μὲν οὖν ταῦτα ἐμοῦ κόσμος πρόσθεν ἦν· ἐμοὶ ἡ σὰ μὴν δικασταί· ἐμοὶ δὲ ἐκ τῆς ἀσίας· μίσος τὸ καιρὸν δὲ μανθάνω· ἔρα δὲ ἐκ τῆς ὕρας πόσον ἀκόν· οὕτοι οὖν ὥστε δὴ τελευτήσουσι· δίκαιοι ἡ ἔρ τοῖς λειποῦσι ἔρ τῆς πρόσθεν· ἔξω φέρεται τοῦ ὅλου· ἡμέρᾳ· εἰς μακάρων μήσου· ἐν δείσταρον· καὶ τοῦ μὲν ἐκ τῆς ἀσίας ἔρα δόξαν θεοὺς κρίνει· τοῦ δὲ ἐκ τῆς ὕρας· ἀκοῦ· μίσος δὲ πρόσθεν ἔρα δόξαν θεοὺς διακρίνειν· ἐὰν λόγον τοῦ τέρας· ἵνα ὥστε δίκαιος ταύτῃ ἐν κρίσει ἐν· τῆς πορείας τοῖς ἀγοῖς· ταύτ' ἐστὶν ὁδὸς καλλίκλειος οὐ φόβος ἀκήκοας· πλατὺς ἀληθῆ εἶναι· ἐξ ἐκτὸς τὸν λόγον· τοιόνδε τι λοιπὸν σημαίνειν· ὁ θάνατος τυχάρει ὄν· ὥστε ἐμοὶ δοκεῖ· οὐδὲν ἄλλο· ἐν δοῖν πραγμάτοιν διαλύσει τῆς τύχης καὶ τοῦ σώματος ἀπ' ἀλλήλοιν· ὥστε δὴ δὲ διαλυθῆτον ἔρα χαλεπὸν ἀλλήλοιν· οὐδὲν λύει τὸν ἐκάστου ἂν τοῖν ἔχει τὴν ἕξιν τὴν αὐτοῦ· ἐν πρὸ καὶ ὅτε ἔζη ὁ ἄνθρωπος· τότε σῶμα τὴν φύσιν τὴν αὐτοῦ ἐστὶ τὰ θρέμματα ἐκ τὰ πάθη ματα· ἔρ δὴ λαν παρ' τοῦ οἷον

ἐπὶ νοσεῖ μέρα λῶν τὸ σῶμα. φυσεῖ λὶ τροφῆι. λὶ ἀμφότερα ζώοντος. τούτου
καὶ ὅσει δ' ἀὶ ἀπὸ θάνη ὁ νεκρὸς. μέρα καὶ ἐπαχύ. ταχὺ καὶ ἀπὸ
θανόντος. ζ' ταὶ λα οὕτως. καὶ ἐὰν ὅλα λύσε κομᾶν. κομᾶι τὸν
τούτου καὶ ὁ νεκρός. μαραίνεται δὲ ἐπὶ τῶν. καὶ ἴχνη ἐχόντων
τολῆν. οὐ λαὸς ὃν τοῖς σώμασι. λὶ ὑπομαίνεται λὶ ἄλλον τραυμάτων
ζώων. καὶ τε θνῄσκοντος τὸ σῶμα ἐαυτὶ δέν. ταῦτα ἔχον. καταφορὰ
ἐπὶ τοῦ λῶν μεγάλη λὶ δι' ἡμέρας ζῶντος. καὶ τε θνεόντος ταῦτα
ὃν δηλαὶ. ὃν δὲ λόγοι. οἷος εἶναι παρεσκευάσατο τὸ σῶμα ζῶν. ὃν
δηλαὶ ταῦτα καὶ τελευτήσαντος λῶν παῦται. λὶ ταὶ πολλαὶ ὅσι τινὰς
χρόνον. ταῦτον δὴ μοι δοκεῖ τοῦτ' ἄρα ὃ περὶ τὴν τυχὴν εἶναι ὃ καὶ
λίκλειτος. ὃν δὴ λα παῦται ἐαυτὶ ὃν τὶ τυχί. ὅσει δ' ὧν μεμαθῆ
τοῦ σώματος. ταῦτα δὴ οὐ φύσασθαι καὶ ταῦτα θήματα. ἀὶ δὲ ἀὶ τὴν
ὅσι τὶ δύσιν. ὃ καὶ αὐτραύματος. ἔχον ὃν τὶ τυχί. ὁ αὐτός. ὅσῃ
δ' ἀὶ οὖν ἀφίκωνται παρὰ τὸν δικαστῶν. οἱ μὲν ὃ κτὼ ἀσίασαν τὰ
ρὰ τὸν ῥαδαμανθυν. ὁ ῥαδαίμανθυς ὃ κεῖνος ὅσι αἰσθόμενος. θθάτερα
ὃ καὶ αὐτὴν τυχῶν. οὐ κεῖ δὲ σὸ τοὺς ἐᾶν. ἀλλὰ πολλαὶ κὶ σὶ τοῦ
μεγάλου καὶ λάσ ὅσι λαμβάνος. λὶ ἄλλου ὁ τοὺς οὖν καὶ λθασ
λὶ δικαίαν οὐ δὲν ἰσθὸν τῶν τυχῶν. ἀλλὰ δι' αἰμεμαν
αἰ γὰ μὲν ὧν καὶ οὐ λαῶν μεν αὐτὴν ὑπὸ ὅσι ὀρκίων ὃ δικαίασ. ὃ θ' καὶ
αὐτὴν τυχῶν ὃ ξ ὑπὸ μέρ ξασ τὸ εἰσ τὴν τυχῶ. καὶ πολλαὶ τὰ σκολιὰ
αὐτὴν λὶ πράξι σ' αὐτοῦ ὃ ξ ὑπὸ μέρ ξασ τὸ εἰσ τὴν τυχῶ. καὶ πολλαὶ τὰ σκολιὰ
καὶ ὑπὸ τοῦ δοῦ καὶ ἀλαζονείασ ὃ οὐδὲν ὃν θυθύ. δι' ἃ τὸ ἀὶ θυ ἀλλὰ
θήσασθαι τραύφθαι. ὃ ὑπὸ ἐξουσίασ καὶ πρυφῆς ὃ ὕβρεσσ καὶ ἀκρα
τίασ τῶν πράξασ. ἀσυμμετρίασ τὸ καὶ ἀσχρότητοσ. νέμοισαν
τὴν τυχὴν ἔιδον. ἴδοι δὲ ἂν τί μοσ ταύτην ἀπὸ ὧν θυμὸν θυθὺ
τὴν φρονῆσαι. οἳ μὲλλει θλθουσαν. ἀρα πλῆναι ταὶ προσήκοντα
ταῦτα. προσήκει δὲ πᾶν τὶ τοὶ ὃν τὶ μορίασ ὄντι. ὑπὸ ἄλλου ὀρθῶσ
τιμωρουμένοι. λὶ μὴ λτίονι νίμεσθαι καὶ ὁ νίνασθαι. λὶ παραδεῖ
μαῦτι τοῖσ ἄλλοισ νίμεσθαι. ἵνα ἄλλοι ὁρῶν τὸ παύσχοντα
ἀὶ ἀὶ παύσχι. φοβούμενοι μὴ λτίου νίμονται. εἰσὶ δὲ, οἱ μὲν ὠφε
λούμενοί τε σὶ δίκων δι δόντεσ ὑποθεσὶν τε σὶ ἀὶ ὧν οὗτοι. οἱ
ἂν ἴσασι καὶ αἰμαρτήματα αὐμαρτόσιν. ὁ μοσ δὲ δι' ἀλλήλου
νοσν καὶ ὁ μῶν. νίμεται δὲ τοῖσ λὶ ὠφελᾶσ ζ' ὃν θαύδε. καὶ

ὀνειδίζου. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως. ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἱ δὲ τὰ
ἔλαττα ἀδικοῦσι. καὶ δικαίως τοιαῦτα ἀδικήματα ἀμείνους ἐργάζεται.
ὀκτούτων τὰ παραδείγματα λήψεται. ὃ οὗτοι αὐτοὶ μὲν οὐκέτι ὀμνύ-
ναι τὰ οὐδέν. αἴτε ἀμείνους ὄντες. ἄλλοι δὲ ὀμνύναι τοὺς τοιούτους
ὀρθῶντες διὰ τὰς ἁμαρτίας. τὰ μέγιστα ὃ δικηρότατα ὃ φονι-
κώτατα τοιαῦτα πάθη πάσχοντας. τὸν αὐτὸν χρόνον αὐτε χνῶς παραδή-
λωται. ἀμήρτηται μόνον ὀκεῖ ὀμνύναι. ὀμνύοι δικαστηρίῳ τοῖς δὴ
τῶν ἀδίκων ἀφικνουμένοις. θεάματα μὲν οὖν θεήματα. ὧν ἕνεκα,
φήμη ὀμνύναι καὶ ἀρχόλαον ἔστεσθαι. εἰ ἀληθὴ λέγει πόλος. καὶ ἄλ-
λον. οὔτοι πάντοι οὗτος τύραννος ἦν. οἵμαι δὲ καὶ τοὺς πολλοὺς
εἶναι τοὺς τῶν παραδειγμάτων. ὀκτυράννων καὶ πασιλέων καὶ
δυναστῶν. καὶ τὰ τῶν πόλεων πράγματα τὸν χρόνον. οὗτοι μὲν
διὰ τὴν ἐξουσίαν μέγιστα καὶ ἀνοσιώτατα ἁμαρτήματα ἁμαρ-
τάνουσι. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις ὁ μῆθος πασιλέας μὲν καὶ δυναίτας
ὀκεῖνος ποιοῦντας τοὺς ὀμνύναι. τὸν αὐτὸν χρόνον τιμωρουμένους.
ταῦτα λόγου καὶ σίγον φόνου καὶ πτυόν. θερσίτην δὲ καὶ εἴτις ἄλλος
τοιοῦτος ἦν ἰδιώτης. οὐδεὶς ποιοῦντας μεγάλας τιμωρίας
οὐ μέχρι νῦν ἀφίκετο. οὐ γὰρ οἵμαι ἐξὸν αὐτοῖς. διὸ καὶ ἑκάστη
μονή τε τέρενος ἦν. ἐν οἷς ἐξὸν. ἀλλ' αὐγὰρ ὃ καλλίκλεος. ὀκτοῦν
δυναμένων εἰσὶ καὶ οἱ σφόδρα πονηροὶ μνήμονες ἄριστοι. οὐδεμίαν
κωλύειν εἶναι ὀμνύουσι. φαυλοῖς ἀνδράσι ἁμίλλεσθαι. καὶ σφόδρα
ἄξιον ἀγάσθαι. τοῦ μνημονέως. χαλεποῦ γὰρ ὃ καλλίκλεις
καὶ πολλοῦ ἑαυτοῦ ἄξιον. ὀμνύναι μεγάλη ἐξουσία τοῦ δικᾶν νομόμενον.
δικαίως δοκεῖν. ὁ λίγοι δὲ ἴσασιν τοιοῦτοι οὗτοι. ἐφ' οἷς καὶ ὀμνύδε
καὶ ἄλλοθι μέμνασθαι. οἵμαι δὲ καὶ ἑαυτοὺς καλοὶ κἀγαθοὶ ταύτην
ἀρχὴν τοῦ δικαίως διαχειρίζειν. ἀνάγκη ἐστὶ πρῶτον. εἶτα δὲ
καὶ τῶν ὅλου μόνον χρόνου καὶ εἰ τοὺς ἄλλους ὀλίγους. ἀριστᾶ
δικαιοῦσι μάχου. οἱ δὲ πολλοὶ ὃ ἀρίστας. κακοὶ νίκωνται τῶν
δικαίων. ὁ πρῶτον ὅλφον. ἐφ' ᾧ ὁ ῥᾳδίως διαμένειν. ὅτου ὀκεῖνος
τοιοῦτον τὴν ἀλαζονείαν. ἄλλο μὲν περὶ αὐτοῦ οὐ κοῖλον οὐδὲν ὄν. οὐ
θάττου οὐθὲν ἦν. ὁ τι δὲ πονηρόν. καὶ τοῦτο κατιδεῖν.
ἀπὸ πρώτου εἶτα παρὰ παρὸν ἐφ' ὁλόκληρον μέγιστος. ἐάν τε ἴσος

θαι τὸ ἀμίαιτον δοκεῖ εἶναι· ὁ δὲ. ὃ κᾶσε ἀφικόμενος. τὰ προσήκοντα παίχει· ἐμίοτε δὲ ἄλλων εἰσιόντων ὁσίως ποιήσας καὶ αὖ καὶ μεταλλήσας ἀν δρὸς ἢ δυοῖν. τὶ ἄλλο ἢ νοῦν ἔχειν· μαλιστα μὲν ἄρ' ἐφημι ὦ Καλλίκλεις φιλοσόφου. τὰ αὑτοῦ πράττοντος καὶ οὐ πολυπραγμονήσαντος ποτὲ μὲν ἐν τοῖς μείοσι. μεμάθηκε δὲ καὶ δυνάμενος καρπὸν μήσασθαι ἀπὸ πάντων· ταυτὰ δὲ ταῦτα καὶ ὁ αὐλακοτόμος ὃ καὶ τρόπον τινὰ τοῦτον· ῥᾳδίως ἔχων δὴ καίζει· ὁ δὲ μήποτε ἐστὶ σκοπῶν καὶ λήψεται μόνος· ἔχων χρυσοῦν σκῆπτρον ἀφήσει μὲν ὀλίγον ἢ οὐδὲν ὀλίγου ἢ δεῖν αὐτόν. χρύσεον σκῆπτρον ἔχων ταυθ' ὑμαθύνων ταῦ μὲ κιστην· ἐμὲ μὲν οὖν ὦ Καλλίκλεις. ὑπὸ τούτων τῶν λόγων ταῦτ' εἶναι· ὃ σκοπῶ ὅπως ἀπὸ φανοῦμαι τοῖς κεῖθι. ὡς ἐμὲ δεῖ τὴν τύχην· χαίρειν οὖν φάσαντα τὰ τιμαῖα τὰ τῶν πολλῶν ἄνδρων· τὴν ἀληθειαν σκοπῶν. πειράσομαι τοῖ ὄντι ἀγαθὸς εἶναι· καὶ ὡς ἐπὶ δεῖ ἀποθνήσκω. ἀποθνήσκειν· παρακαλῶ δὲ καὶ τοῦτ' ἄλλον πάντας ἀνθρώπους. καθόσον δύναμαι· καὶ δὴ καὶ σὲ αὖ τοῦτον τὸν λόγον παρακαλῶ ἐπὶ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ὃν ἐνθάδε φημὶ ἀντὶ πάντων πραγμάτων τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγῶνα εἶναι· καὶ ὃν εἰδέναι ὅτι οὐ χὶ οὕτω δίκαιος ὢν δεῦρ' ἥξεις ἐπειδάν σοι τελευτήσῃ ὁ βίος· καὶ τὶ κρίσις· ὡς νῦν δὴ ἔφην ἐγὼ ἐντεῦθεν παρὰ τὸν δικαστὴν τὸν τοῦ Ἀιδου ἐλεύσεσθαι· ἀλλ' ἐπειδὰν τοῦτον τὸν μῦθον ἀκούσῃ ὃν ἐγὼ λέγω· ὅτι οὐδὲν ἔσται λαμπρόν σοι ἐν τῇ κρίσει· οὐδὲ ἐν τῷ δεῦρο ἥκειν· καὶ σε ἴσως τυπτήσει ὁ τότε ἐκεῖ κρινόμενος ἀτίμως· καὶ πάσχων προπηλακισθήσεται· τάχα δὲ ὡς ταῦτα μὲν θρασέως δοκεῖ λέγεσθαι σοὶ σωφρονοῦντι· ἐξ ἀπάσης φρονείσεως ταῦτ' ἐστὶν· ὃ οὐδὲν μᾶλλον θαυμαστὸν καταφρονήσεται τούτων· ἐπισκεπτέον ταῦτα ἐστὶν ὅπως ἔχει μᾶλλον καὶ ἀληθέστερον ἀνδράσιν· νῦν δὲ ὁρᾷς ὅτι πρεῖσσον τὸ νῦν μείσον· οἷ σωφρονοῦντες ἐκ τούτοις ἐσμὲν τοῖς νῦν ὑπὸ σοῦ ἐπαινουμένοις· οὔτε καὶ πόλεως· καὶ μνήμης· οὐκ ἔχομεν ἀπὸ δείξαι· ὅσον δὴ ἄλλον τινὰ μείονα ζῶμεν· ἐπὶ τοῦτον· ὃ τι περ καὶ ὑπὸ σοῦ ἐφάνημεν συμβήσεσθαι· ἀλλ' ὑπὸ τοσούτοις λόγοις τοῖς ἄλλοις ἐλεγχόμενον μόνος οὗτος λήρει μοι ὁ λόγος· ὡς ὑπὸ λαμπρότερόν ἐστι τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον· ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι· καὶ πάντων μᾶλλον ἀνδρὶ

πόλεσι τῶν· οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθὸν· ἀλλὰ τὸ εἶναι. ἐν ἰδίᾳ
καὶ δημοσίᾳ. ἐὰν δίκαιος κατά τι καὶ κακὸς γίγνηται. κολαστέος ἐστί·
καὶ τοῦτο δεύτερον ἀγαθὸν μετὰ τὸ εἶναι δίκαιον· τὸ γίγνεσθαι·
καὶ κολαζόμενον δι δόναι δίκην· καὶ παύσασθαι κολαζόμενον· καὶ τὴν
περὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν περὶ τοὺς ἄλλους· ὑποφρίττοντος ὑπερπολ
λοὺς φεύγετον· καὶ τὴν ῥητορικὴν οὕτω χρηστέον ἐπὶ τὸ δίκαιον
ἀεὶ καὶ τὴν ἄλλην παύσει προάξει· ἐμοὶ οὖν πειθόμενος· ἀκολου
θήσεσθε ἔνθαπερ ἐγώ· οἶ ἀφικόμενος εὐδαίμων ἔσται· καὶ ζῶν
καὶ τελευτήσας· ὅσοι ὀρθὸς λόγος σημαίνει· καὶ δεῖσθαι τίναι σοῦν
καταφρονήσαντα ὀργῆς τοῦ· καὶ προπηλακίσαι ἐὰν μούληται·
καὶ ναὶ μὰ δία σύγε θαρρῶν· πατάξαι τὴν ἀξίνην τὴν
πολεμικήν· οὐδὲν γὰρ δεινὸν πάσχει· ἐὰν τοιόν τις ὢν καλὸς κἀγαθὸς·
ἀποκτείνῃ τινά· καὶ ἐὰν οὕτω κομψῶς ἀποκτείνῃ τις· τότε μὲν ἐὰν
δοκῇ χρῆναι· ἐὰν θέσθαι πρὸς πολίτας· μὴ ὀφείλειν ἀπτῆ
ἡμῖν δοκῇ· τότε μούλεσθαι· μᾶλλον ἂν τοῦτον τεθνάναι
μᾶλλον· ἢ χρόνον ἔχοντα· ὃν ἡμῖν φανούμεθα ἔχοντες·
τὸν δεῖνα οὗ ἕνεκα τὸν λόγον τοῦτον ἐποιούμεθα·
περὶ τοῦ αὐτοῦ· καὶ τοῦτο περὶ τοῦ μείζονος· εἶτα τοσοῦτον
μὴ κομψὸν παιδευσίας· ὃ σωφρονῶν ἡγεμόνι τοῖς λόγοις χρησόμεθα
τοῖς νῦν παραφανεῖσι· οὗ ἡμῖν σημαίνει ὁ τοῦτος ὁ τρόπος·
ἀφίσασθαι τοῦ νῦν· καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν
ἀσκοῦντας· καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι· τοιούτοις δὴ ὡσπερεὶ ἀγῶνος
τοῦ ἄλλου παρακαλῶμεν· καὶ δεῦρο ἰέναι ὡς συμπαρόντα·
ὅπερ παρακελεύει· ἐγὼ γὰρ οὐδενὸς ἄξιος· ὡς καὶ ἐγὼ κλείσ:

ΓΟΡΓΙΑΣ Ἢ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

21

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΜΕΝΩΝ Ἢ ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ.

Ἐχέτω μοι εἰπεῖν ὁ Σώκρατες· ἆρα διδακτὸν ἢ ἀρετή· ἢ οὐ δι
δακτὸν ἀλλ' ἀσκητόν· ἢ οὔτε ἀσκητὸν· οὔτε μαθητόν· ἀλλὰ
φύσει παραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ; ὦ Μέ
νων· πρότερόν μοι θεσσαλοὶ ἦσθα δόκιμοι ἦσαν ἐν τοῖς Ἕλλησι
καὶ ἐν Θετταλίᾳ δὲ ἐφίππιον κλέος καὶ πλοῦτος· νῦν δὲ ὡς ἐμοὶ

ἡ θεσσαλία χώρα τῆς ὑπὸ τῶν μακεδόνων ἀρχῆς· οἱ δὲ πάντων οὗτοι:—

Μένων

δοκεῖ καὶ ἐωι σοφίαι. καὶ οὐ χλίκιαα οἱ τοῦ σοῦ ταίρου ἀριαίππου
πολίτα λαρισαίου· τούτου δὲ ἰμὴν αὐ πόοἔαι· νρμίαο· ἀβικόμε
νοο γὰρ εἰο τὴν πόλιν· ὅρ ααιαὸ ἐωι σοφίαι· εἰ λη ϕθρ· ἀ λὺ αδὼν
τέ τοὺ ωαρόντοο· ὧν ὁ σοὸ ὅρ ααιῆο ἐαιν ἀρίαιππος καὶ τὸν ἄλ
λοον θᾶ ταλὼν· καὶ δὴ καὶ τοῦτο τὸ ἔθοο ἰμαῦ εἰ θὶ κθρ ἀϕόμαο
τέ ξ μεγαλο πρωωῦο ὑπο κρίνεοθαι· ὅαν τιο τί ὅρ ἡ ται· ὧν ωθρ
εἰ κὸο τοὶο ἔι δό ταο· οὔ τε καὶ αὖ τοὸ παρέχομ αὐ τὸν ὅρ ωταὶ
τὸν ὅλλη νων τοὶ μουλομέρ ωι· ὁ τῳ ἀρ τιο μούλη ται· καὶ οὐδεμί
ὁ τῳ οὖ καιπο κρινόμεροο· ὅρ θαὶ δε δὲ ὧ ϕίλε μέρ ωμ τὸ ὅναμά
ον ωθρι έαι κθρ· ὧν ωθρ αὐ χμοῦ τιο τῆ ὧ σοφίαο γί νο θ· καὶ
κινδωνεύει ὅκ τοὶν δε τοὶν τόπων· ωαρ ἰμαῦ οἴ χε σθαι ἰ σοφίαν·
εἰ μοῦ τιν ω έ θέλειο ούτοο ὅρ ε σθαι τοὶν ὅρ θαὶ δε· οὐδεὶ ο
ὁ τιο οὐ γελάσεται καὶ ὅρ εῖ· ὧ ξὲμ θ κινδωνεύω σοι δοκεῖμ μακά
ριοό τιο εἶ ναι· ἀρ ἐτὴν γοῦ ἤ τθ διδακτὸν ἤ θ' ὁ ἴπω τρόπω πα
ραγίγ νεται· εἰ δὲμ αι· ἐγὼ δὲ τοοῦτον λέγω· ἤ τθ διδακτὸν ἤ τθ μὴ
διδακτὸν εἰ δὲμ αι· ὥο οὐδὲ αὐτὸ ὁ τί ποτέ ἐαι τὸ παρ αὐ παν ἀρ τὴ
τυχάω εἰ δώο· ἐγὼ οὖν καὶ αὐτὸο ὧ μέ νων· οὐ τωο ἔ χω· συμβουλη
τοὶο πολίταιο τούτου τοῦ ωρά γματοο· καὶ ἐ μαυτὸν καταμεμ
ϕομαι· ὡο οὐκ εἰ δώο· πόρι ἀρ ετῆο τὸ παρ αὐ παν· ὁ δὲ μὴ οἶ δεν
τί ἐαι· πῶο δ' ἂν ὁ ποῖον μᾶι εἰ δείην· ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε εἶ ναι·
ὁ τιο μεμάθη κεν μὴ μανθάνοντα τὸ παρ αὐ παν οὗ τιο ἐαί· τοῦτο δέ
ναι ἤ τθ καλοὸ εἴ τθ πλούσιοο· ἤ τθ νομ αὶ οὸ ἔαιν· ἤ τθ καὶ
ταναν τία τού τωμ· δοκεῖ σοι οἷόν τ' εἶ ναι; οὐ κέ μοιγε· ἀλλ' οὐ
οὐδ' ὁ σά κις αὐ τὸ θ' οὐ δ' ὅτ' ἂν ἐ ἐαιν οἴ σθα; ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα
ωθρὶ σοῦ καὶ οἱ καδε ἀπαγγέλλομεν· μὴ μόνον γε ὦ ξαίρε· ἀλλὰ
καὶ ὅτι οὐ δ' ἄλλοτι ωο ὅρ ἐτυχον εἰ δότ'· ὡο ἔμοὶ δοκῶ· τί δ' εἰ νρ
νίου οὐ κομ ἓν χθ ὅτθ ὅρ θαὶ δε λῶ; ἐγώ γε· εἰ ταν οὐ κθδόκ
σοι εἰ δέμαι; οὐ ωάν υ εἰ μὴ μνήμοον ὧ μέ νων· ὡ ὅτε γ' ἐκέχω ϕάμ
ὅρ τοὶ παρόν τ'· ωῶο μοι τὸ τθ ὄθ ξον· ἀλλ' ἴσωο ὅκεινοό τε
οἱ δε· καὶ σὺ ὦ ὅκεινοο ὄλ ϕον· ἀρ' οὐ μὴ σομ οὐ ὦ με ωῶο σὸ ἄλ ϕον·
εἰ δὲ σοὺ λῃ αὐτοὸ εἶ ωθ· δοκεῖ γὰρ δὴ που σοι· οὐ ωθρ ἐκ ϕ' ἡ νῶι;
ἐμοί γε· ὅκειμομ μὲν τοίμω δωῶμεν· ὡο εἰ δὴ καὶ οὐ ωτοι· οὐδὲ

λαρισαπολιστθωλίαο:—

ὠλεν αὐλου, οἰ ἐμ λαρίσ
τιὸ θωωλὶ ὃν γρ ἐ
αται λ' πο αὐλοῦ ου
ωαιλέωο τὸ γένοο
ἔχον τθ:—

αὐτὸς ὃ πρὸς θεοὺς μέρος. τί βλίσο ἀρετὴν εἶναι εἶπον. καὶ μὴ βλάπτο
μηδὲν μισθὸν. ἵνα δυστυχέστατος τέλεος ἐ τελεώτατος ὃ ἀνθρωπίσο. οὐ
μὴν εἰδὼς καὶ γοργίας. φὼ δὲ εἰρηκὼς. μηδεμὶ τοῦ ποτε εἰδότι
ὅτι τὴν χεῖρα: ἀλλ' οὐ χαλεπὸν ὃ τοῦ κρείττονος ἦμεν. πρῶτον
μὲν εἰ πούλῃ ἀνδρὸς ἀρετὴν. ῥᾴδιον. ὅτι αὐτὴ ἑαυτῆς ἀνδρὸς
ἀρετή. ἔπειτα εἶναι τὰ τῆς πόλεως πρᾶττειν. καὶ πρᾶττοντα
τοὺς μὲν φίλους εὖ ποιεῖν. τοὺς δὲ ἐχθροὺς κακῶς. καὶ αὐτὸν
εὐλαβεῖσθαι μηδὲν τοιοῦτον παθεῖν. εἰ δὲ πούλῃ γυναικὸς
ἀρετὴν. οὐ χαλεπὸν δηλῶσαι. ὅτι δεῖ αὐτὴν τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖν.
καὶ σώζουσαν τὰ ἔνδον. καὶ κατηκόους εἶναι τοῦ ἀνδρός. καὶ ἄλλην
ἐπαινοῦσιν ἀνδρὸς ἀρετὴν. καὶ θηλάσας ἄρρενος. καὶ γυναικὸς
ἀνδρὸς. εἰ μὲν πούλῃ. θηλυτέρου. εἰ δὲ πούλῃ. ἀρρενος. καὶ ἄλλαι
πολλαὶ ἀρεταί εἰσιν. ὥστε οὐκ ἀπορίαι εἰπεῖν ἀρετὴν τίς
ὅτι ἐστίν. καθεκάστην γὰρ τῶν πράξεων ἐξ ἑκάστου τῶν ἡλικιῶν πρὸς
ἕκαστον ἔργον. ἑκάστου ἡμῶν ἡ ἀρετή ἐστιν. ὥστε οὐ πρέπει δὲ
οἶμαι ὥσπερ κρατεῖ καὶ ἡ κακία: οὕτω καὶ ἀρετὴν δοκεῖ
κεχρῆσθαι ὁμοίως. εἰ μὴ ἄρα ἓξ ἑκάστου ἀρετή ἐστιν. ὥσπερ καὶ
ῥητὸν παρὰ σοὶ κεῖσθαι. ἀτὰρ ὁμοίως κατὰ ταύτην
τὴν εἰκόνα τὴν περὶ τοῦ σώματος. εἰ μου ἐρομένου μελίττης
περὶ οὗ εἶεν. ὅ, τί ποτέ ἐστι. οὐδὲν καὶ σαφὲς λοιπὸν ἔλεγε
αὐταὶ εἶναι. τί ἂν ἀποκρίνοιτο ἡ σὲ λέγω. ἆρα τοῦτο ἦν
οὐδὲν καὶ σαφὲς λοιπὸν εἶναι; διαφερούσας ἀλλήλων
τοῖς μελίττας εἶναι; ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὖν δὴ διαφέρουσιν. ἄλλο
δέ τοι. οἷον ἐν μούλῃ. ἐν μεγέθει. ἐν ἄλλο τοῖς τοῖν τοιοῦτον.
ἡ πὸ τί ἂν ἀποκρίνοιο. οὕτω φρόνιμος: τοῦτ' ἄρα λέγεις ὅτι οὐ
δὴν διαφέρουσιν. ἐν μελίττῃ εἶσιν. ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑτέρας:
ἡ οὐ εἶπον μέντοι τοῦτο. τοῦτο τίμωμοι αὐτὸ ἡ πὲ ὁμοίων.
οἷ οὐ δὴν διαφέρουσιν. ἀλλὰ ταυτόν εἰσιν ἁπάσαις. τί τοῦτ' ἦν
εἶναι. εἰ χρὴ μή που ἀπεῖπον ἡ πᾶν;: ἔφην: οὐ τοῦτο μὲν καὶ περὶ
τῶν ἀρετῶν. κἂν εἰ πολλαὶ καὶ παντοδαποὶ εἶσιν. ἓν γέ τι εἶδος
ταυτὸν αὐτὰς ἅπασαι ἔχουσι. διὸ εἰσὶν ἀρεταί. ἃς ὁ καλὸς ποιῶν
ἀποκρινόμενον τοιοῦτον ἀποκρινόμενον. τοιοῦτον τι καὶ σὺ δεῖ ἀπο

– δηλοῦσαι· ὁ τυχὰν εἰ οὖσα ἀρετή· λὶ οὐ μᾶν θᾶν εἰσ ὁπλάω: δοκῶ νέμοι
μᾶν θᾶν εἶν. οὐ μὲν τοι ὃ ὃ μούλομαι γέ πω· καπέχω τὸ ὄρφ τοὔνομον:
πότερον δὲ ὧδρὶ ἀρετὴσ μόνον σοι οὕτω δοκεῖ ὃ μὲν ὧν· ἄλλην μὲν
ἀνδρὸσ εἶναι· ἄλλην δὲ γυναικόσ καὶ τὴν ἄλλων· λὶ καὶ περὶ ὑγιᾴ
ας ᾖ περὶ μεγέθουσ ᾖ περὶ ἰσχύοσ ὡσαύτωσ· ἄλλη μὲν ἀνδρὸσ
δοκεῖσοι εἶναι ὑγιάω· ἄλλη δὲ γυναικόσ· λὶ ταυτὸν παρταχῦ εἶ
δοέ ἐαιν· θᾶν περ ὑγιάω λὶ· θᾶν τὸ ὄρ ἀνδρὶ· θᾶν τὸ ὄρ ἄλλοι
ὁτῳοῦν λὶ: λ' αὐτὴ μοι δοκεῖ ὑγιάω τε εἶναι καὶ ἀνδρὸσ καὶ γυναι
κόσ: οὐ κοῦν καὶ μεγέθουσ καὶ ἰσχύοσ· θᾶν περ ἰσχρὰ γυνὴ λὶ. τῷ
αὐτῷ· ᾧ δεῖ καὶ τὴν αὐτὴν ἰσχύ ἰ· ἰσχρὰ ἐαιν· τὸ γὰρ τὴν αὐτὴν
τοὐτολάω· οὐ δὴ διαφθρεῖ πρὸσ τὸ ἰσχὺσ εἶναι λὶ ἰσχὺσ· θᾶν τὸ
ὃν ἀνδρὶ λὶ· θᾶν τὸ ὄρ γυναικί· λὶ δοκεῖ τίσοι διαφθρεῖν; οὐκέ
μοιγε: λὶ δὲ ἀρετὴ· πρὸσ τὸ ἀρετὴ εἶναι δοίοιτί· θᾶν τὸ ὄρ παι
δὶ λὶ· θᾶν τὸ ὄρ περιβύτην· θᾶν τὸ ὄρ γυναικὶ θᾶν τὸ ὄρ ἀνδρί;
ἔμοιγε πρὸσ δοκεῖ ὃ σοὶ κἀμοὶ τοὐτο· οὐ κεῖ ὅμοιον εἶναι τοῖσ
ἄλλοισ τούτοισ: τί δὲ οὐ καὶ δρὸσ μὲν ἀρετὴν ὅλην· πόλιν δὲ
δοικεῖν· γυναικὸσ δὲ οἰκίαν; φαμέν: ἆρ' οὖν οἷόν τε τὴν δοικοῦσαν
λὶ πόλιν λὶ οἰκίαν· λὶ ἄλλο ὁτιοῦν· μὴ σωφρόνωσ ὃ δὲ καὶ ωσ
δοικοῖτο; οὐ δῆτα: οὐ κοῦν ἀνδρὸσ μὲν δικαίωσ καὶ σωφρόνωσ
δοικοῦσι. δικαιοσύνη μὲν καὶ σωφροσύνη δοικήσουσιν: ἀνάγκη:
τὴν αὐτὴν ἄρα ἀμφότεροι δεῖ ἔχειν· ᾧ περ πόλιοι ἡ αὐτὴ
εἶναι· καὶ λιμὴν λὶ καὶ ὁ αὐτὴρ δικαιοσύνησ καὶ σωφροσύνησ: φαί
νονται: τί δὲ παῖσ καὶ πρεσβύτησ· μεῶν οὐ κόλαστοιόν τε καὶ
ἀδίκοι· ἀμαθοὶ αὖ ποτε γένοιντο; οὐ δῆτα: ἀλλὰ σώφρονεσ
καὶ δίκαιοι; ναί: ἀνάγκη τε ἄρ' ἀμφοτέροιν. τοῖν αὐτοῖν τρόποιν
ἀμαθοὶ εἶσι· τὴν αὐτὴν γὰρ τυχόντε· ἀμαθοὶ ἰόντων· δοικεῖν·
οὐ καὶ δῆπου· εἴ γε μὴ λὶ αὐτὴ ἀρετὴ λὶν ὧν τοῖν· τοῖν αὐτοῖν
τρόποιν ἀμαθοὶ ἦσαν: οὐ δῆτα: ἐωεὶ δῆτοίμων λὶ αὐτὴ ἀρετὴ
ἀνάγκη πορεύεσθαι· πάρεσθι ἐπῄν· ᾗ ἀμαθίᾳ μὴ ἕπεσθαι· τί αὐτὸ φησὶ
μορίαν εἶναι ἐκ σώματοσ: τί ἄλλο γὰρ χρὴ οἴεσθαι εἶναι
τὴν ἀμαθίαν· ᾧ περ ὑγιείᾳ λιμὸσ κατανάγκην: ἀλλὰ μὴν ζητεῖ
γε· ἀλλ' ἆρα καὶ ἀνδρὸσ λὶ αὐτὴ ἀρετὴ ἐστὶν ἐμοὶ δοκεῖ· καὶ δούλου

ἄρχειν οἰόν τε εἶναι τοῦ δικαίου. καὶ δοκεῖσοί τι ἂν δοῦλος εἶναι ἄρχων;
οὐ τοίνυν μοι δοκεῖ ὁ σὸς κρατύλος· οὐ γὰρ εἰ κύων ὁ ἵππος, τι γὰρ καὶ τόδε
σκόπει· ἄρχειν φησὶν οἷόν τε εἶναι. οὐ προσθήσομεν αὐτὸ σὲ τὸ δίκαιον.
ἀδίκως δὲ μή; οἶμαι ἔγωγε. ἵνα γὰρ δίκαιος ὢν ἦς σὸς κρατύλος. ἄρ' ἔστιν
ἅττα ἡμῖν· πότερον ἄρρενα ἢ μόρια. ἵνα ἄρρενά τις· πῶς τοῦτο λέγεις; ὡς
περὶ ἄλλου ὁτουοῦν· οἷον εἰ οὐλεῖ ἀρρωλόττιτος περί, εἰ ποιμάν
ἔγωγε, ὅτι σχῆμα τί ἐστιν· οὐχοὕτως λέγω ὅτι σχῆμα. δι' αὐτὰ
δὲ οὕτως ἂν εἴποιμι. ὅτι καὶ ἄλλα ἐστὶ σχήματα· ὀρθὸς μέλ ἔγωγε
ὦ φίλε καὶ ἔγωγε οὐ μόνον δίκαιος ὢν. ἀλλ' οἶμαι καὶ ἄλλως εἶναι ἀρίστας·
τίνας αὖ ταύτας φῂς· οἷον καὶ ἔγωγε σοὶ εἴποιμ' ἂν καὶ ἄλλα σχήματα.
εἰ μὴ κωλύοις· καὶ σὺ οὖν ἐμοὶ εἰπέ· ἄλλας ἀρίστας· ἵν' ἂν δρέψω
τοίνυν ἐμοιγε δοκεῖ ἀρίστη εἶναι ἡ σωφροσύνη καὶ σοφία· καὶ μέγα
λο πρεπὲς εἶναι· καὶ ἄλλα πάμπολλα· τοιγάρτοι ὁ μὲν ὢν τοιοῦτος πέφυκεν
θαυμάσιον· τοὐναντίον δὲ ὁ μὴ ἔχων ἄριστος· μὴ ἄρα ζητοῦμεν τὸν κακὸν ἄλλον πρό
πον· ἵνα μὴ λίθοι· τὴν δὲ μὴ ἵν' ἀπαράτων τούτων ἐστίν· οὐ δυνάμεθα
ἂν εὑρεῖν· οὐ γὰρ δυνάμεθα τὸν σὸν κρατύλον· ἆρ' οὖν ζητοῦμεν μὴ ἄρρενα
λαμεῖν κατὰ πάντων· ὃ αὖθις ἐν τοῖς ἄλλοις· εἰκότως γε· ἄλλο
προθυμήσομαι· ἐὰν οἷός τε ὦ· ἡμᾶς προσμιμεῖσθαι· μανθάνεις
μέν που· ὅτι οὐτωσὶ ἔχει περὶ παντός· εἴτε σε ἂν βροιτο τοῦτο·
ὃ νῦν δὴ ἔφην ἔλεγον· τί ἐστι σχῆμα ὀνόματος· εἰ οὖν τοιοῦτός ἐστιν
ὅτι ἀρρωλόττης· ἆρα σοὶ εἶπον ἂν πέρι ἄρρενος· πότερον σχῆμα· ἵνα ἄρρεν
ωλόττης ἐστίν· ἵνα σχῆμά τι· εἰ οὖν δὴ που ἂν ὅτι σχῆμά τι; παν
μάγε· οὐκοῦν διαταῦτα· ὅτι καὶ ἄλλα ἐστὶ σχήματος; ναί· καὶ
εἰ γε προσαμηρώτησεν ὁποῖα· ἔλεγε ἄν; ἔγωγε· καὶ οὕτω εἶπερι
χρῶμα τοῦ ὀνόματος ἂν ἠρώτησεν ὅτι ἐστί· καὶ εἰ τὸν τοῦ σου ὅτι
τὸ λευκόν· μετὰ ταῦτα ὑπόλαμβάνοι ὄρθρον τὸν· τοῦτο μὲν τὸ λευ
κὸν χρῶμά ἐστιν· ἵνα χρῶμά τι· εἰ οὖν ἂν ὅτι χρῶμά τι διότι
ἄλλο τυγχάνει ὄν τος; ἔγωγε· καὶ εἰ μέ σε ὅ κάλλος ἔλαβεν ἄλλο
χρῶμα τος· ἔλεγε ἂν ἄλλα οὐ οὐδὲν ἧττον τυγχάνει ὄντα
χρώματα τοῦ λευκοῦ; ναί· εἰ οὖν σοῦ ἔροιτο τὸν λόγον
καὶ ἔλεγεν· ὅτι οὐ εἰ ἐστὶ πολλὰ ἀρίκνου μεθ' ἄλλα μή μοι
οὕτως· ἀλλ' ὡς εἰ μὴ τὰ πολλὰ τοῦτο ἔστι τινὶ προσφορά ἔλε

ὀνόματι. καὶ φίλιος οὐδὲν αὐτῶν ὅτι οὐχήμασιν εἶναι· καὶ ταῦτα καίτοι
τί ὄντα ἀλλήλοις. ὅτι ἔστι τοῦτο οὐδὲν ἧττον κατέχει τὸ ἀρωμάλον
λίτο ὄνομα. καὶ οὐδὲν μᾶλλον φίλιος τὸ ἀρωμάλον χήμασιν εἶναι λίτο ὄνομα: φησί: ἐρωτῶ σε.
εἶναι ἀρωμάλον λίτο ὄνομα· οὐδὲ τὸ ὄνομα ὄνομα λίτο ἀρωμάλον; οὐδὲν διαφέρει
ὦ σώκρατες: ἀλλὰ μὴν χήμασί γε οὐδὲν μᾶλλον φίλιος εἶναι τὸ ἀρωμάλον
τοῦ ὄνομα τοῦτο. οὐδὲ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου: ἀληθῆ λέγεις: τί
ποτε οὖν τοῦτο. οὐ τοῦτο ὄνομά ἐστι τὸ χήμασιν. πάρεστι λέγειν. εἰ ὧν
τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι λίτο περὶ χήματος λίτο χρώματος εἶπες. ὅτι
ἀλλοῖόν τε καὶ οὐ λεῖον ἀλλοῖον λέγεις. ὅτι μοι δοκεῖ ὦ ἄριστε οὐ λεῖον ὅτι λέγεις.
ἴσως δὲ θαυμάσεται καὶ εἴποι. οὐ μανθάνεις ὅτι ζητῶ τὸ ὁποῖόν
τι τοῦτοις ταυτόν; λίτο οὐδὲ ὁποῖον τούτοις ὧν μόνον ἔχοις ἂν εἰπεῖν.
εἴτε ὀρθοτοίλητί ἐστιν ὁποῖα ἀρωμάλοις καὶ ὑυθοῖ καὶ ὁποῖοις ἄλ
λοις ὧν δὴ χήματα καλεῖς. ταυτὸν ὁποῖα ποιεῖ. πειρῶ εἰπεῖν. ἵνα
μάθωμαί σοι μᾶλλον. ὀρθῶς λέγεις. ὁρᾷς τὴν ὀρθότητα ἀρετὴν λόγου κρίσιν: μή.
ἀλλὰ σὺ ὦ σώκρατες εἰπέ: βούλει σοι χαρίσωμαι; πάνυ μὲν οὖν: ἔσθ
λίσεις οὖν καὶ σύ. ἐμοὶ εἰπεῖν ὀρθότητα ἀρετὴν; φημί: ὀρθῶς
τὸν ποιητήν. ἄξιον γάρ: ἀλλ' οὐ μὲν οὖν: φέρε δὴ πειρώμεθα σοι
εἰπεῖν. τί ἐστι χήμασιν. σκόπει οὖν. εἰ τόδε ἀποδέχει αὐτὸ εἶναι. ὀρθὸ χήματα
ἕκαστα γὰρ δὴ ἡμῖν τοῦ τὸ χήμασιν. ὃ μόνον τοῦτο ὄνομα τυγχάνει.
χρώματι οὐδὲν ἐοικὸς μέρος. ἦ καὶ σοὶ δοκεῖ ἄλλο τι ὄνομα ζητεῖν: φημί
γάρ. καὶ οὕτως φαίνοιτο. εἰ μοι ἀρέσκει εἰπεῖν: ἀλλὰ τοῦτό γε
δύνασθε. ὦ σώκρατες: πῶς λέγεις: ὅτι χήμασιν τοῦ ἕκαστον κατὰ τοῦτο
τὸν λόγον. ὃ ἂν εἰρόμενοι ὦμεν: φημί. εἰ δὲ μή τι τοῦτο χρῆμα μὴ φαίη
εἶναι ἀλλ' ὅσα αὖ πάλιν ἀπορεῖ ὧν ὀρθὸν περὶ τοῦ χήματος. τί ἄρ'
ὄντα εἰσὶν ἀποκρίνασθαι: τί ἂν λέγοιμεν: φημί: καὶ εἰ μὲν τὸν σοφὸν
τιν εἴη καὶ ῥητορικὸν τε καὶ φορτικὸν ὁ ῥόμβος. εἰποιμεν
ἂν τοῦτο. ὅτι ἐμοὶ μὲν εἴρηται. εἰ δὲ μή τι ὀρθῶς λέγω. σὸν ἔργον
λαμβάνειν λόγον καὶ ἐλέγχειν. εἰ δὲ ὦ ὀρθῶς φέρε καὶ σὺ μοὶ φί
λοι ὄντε. βούλει τὸ ἀλλήλοις διαλέγεσθαι. δεῖ δὴ πρῶτον
ποῦ καὶ διαλεκτικώτερον ἀποκρίνεσθαι. ἔστι δὲ ἴσως τὸ
διαλεκτικώτερον. μὴ μόνον τἀληθῆ ἀποκρίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ
διὰ τοιούτων ὧν ἂν ὁμολογῇ εἰδέναι ὁ ἐρωτώμενος. πάρεσμεν δὴ

ὀρ σχημ

λή. καὶ φέ σοι οὕτω σ εἰπήν. λέξ μάρμοι, πολυτιμὼν καλεῖσ τί. τοι οὐ
λε λέξω. οἷον πβρασ καὶ ἔχα τον. πσαύ τα ταὐτα. ταυτόν τι λέξω. ἴσσο
λάμ ἡμῖν. πρό λυκοσ λυαφβρόι το. ἀλλὰ σὺ γέ που μαλεῖσ πβσβραφθαί τι ἐξ
τβολυ τι κβήμα. τὸ τοι οὗτον μούλομαι λέξειν οὐ λβὴ ποι κίλον: ἀλλὰ μαλέξ.
καὶ οἱ μαμαμ θαφ εἶμ ὁ λέξεισ: τί λῶτί πε δοκ καλεῖσ τι καὶ ἀβρομαὐ
πβρβοὸν. οἷον ταὐτα ταὶ βμ ταῖσ γβσσ μερίασ; φέρ με καλῶ: λί λμ τοί
νων ἀμ μαμ θάμ οισ μού βκ τούτων. σχῆμα ὁ λέξω. κατὰ γὰρ πσαμ πσὸ σχήμα
τοσ τοῦτο λέξω. ἔισ ὁ τὸ αβρβοὸν πβραίμει. τοῦτ ἔἶ ναι σχῆμα. ὁ πβρ
ἂμ συλλαμβάνοιμ εἴποιμι. αβρβοῦ πβράσ. σχῆμα ἔἶναι: τὸ λὲ χρῶμα. τί
λέξεισ ὦ σώκρατβσ: μερι σκὸ μέἶ ὦ μέμ ων. ἂμ δρὶ πρ σβύτη πρά
γματα πρὸσ ταύτ τησ λ'πο κρί νεσθαι. αὖ τοῦ λὲ οὐ κεσθλεισ ἂμ α
μηχθεὶσ ἡ πῆμ ὁ τί πυ τβ λέξει μορ μί ασ ἀρ χαῖ ων ἔἶναι: ἀλλ ὥσ εἰ δᾶμ
μοι τοῦτ ἔἶ πλὶσ ὦ σώκρατβσ. ὅρ ᾧσ σοι: κἂμ κατα κβ καλ μμβ
νοσ τίσ μμοί ἡ ὦ μέμ ων δῆλα λε γομέμ ου σου ὅτι καλοῦ ἕ ἡ καὶ ὅρα
σαὶ ὅτι σοι ἐἶσί: τί λή: ὅτι οὐ λβὴ ἀλλ ἴ ὡσ ταύ τεισ ὄμ τοῖσ
λόγοισ. ὅ πβρ ποιοῦσι νοὶ τρυφῶ ντεσ αὐτὸ τηραμ μβύον τεσ. ὅσσο
ἂμ ὁρᾶσ θαι ὦ σιμ. καὶ ἅμα ἐ μοῦ ἴσσο σ κατέ μῳ κασ. ὅ τι ἐἰμὶ
λίτ τῶμ τῶμ καλῶμ. χαρι οῦ μαι οἷ ὦ σοι. καὶ ἀπο κρι νοῦ μαι: πάμ υ
μέμ οἷ ὦ χάρι σαι: μούλει οἷ ὦ σοι κατὰ μορμί αν ἀπο κρίνα σθαι. λί ἂμ
οὖ μοί λιασ ἀ κολου θήσαι σ; μούλομαι. πῶσ γὰρ οὔ: οὐ κοῦ λφεβ
λ'πορρο αὐ τί νασ, τῶμ ὀμ τῶμ κατὰ βμπε δοκλέα: σφόδρα φε:
καὶ πόρουσ. ἔισ οὖ καὶ δῆ ὦ μ αἱ λ'πορρο αὶ πορβύ ομ ται; πάμ υφε:
καὶ τῶμ ἀπορρο ῶμ. ταὐ μέμ. ἀρ μό τ τὴμ βμ ἰσ ιον τῶμ πόρ ων. τοὺσ
λε, βλαὐ τοὺσ λί μείζουσ ἔἶναι; ἔ αι ταὐ τα: οὐ κοῦ καὶ ὁ τίμ
καλεῖσ τί; φέρε: ὁ κ τούτ ων δλί σώ σβ ὁ τοι λέξ ἔ φη πίνδαροσ.
ἔ αι γὰρ χρόα ἀπορρο λί σχη μάτ ων. ὁ τεισ ὁμ μάτ ροσ ὰ ἀοιδὸσ
ἁρ ιστα μοι δοκεῖσ ὦ σώκρατβσ. ταύτ ῃ τῶ ἀπό κρισι μ εἰρη κέ
ναι. ἴσσο σ γάρ σοι κατὰ σωλί θειαμ εἴρη ται. καὶ αἷμα οἵ μαι
βρμο εἶσ. ὅτι ἔχοισ ἂμ βξ ὰν τὸ ἕ τέρ. ὃ ἔφ ημ ὦ ἔ αι σὸ ὁμ μῶ
καὶ ἄλλα πολλὰ τῶμ τοιούτ ων: πάμ υ μέμ οὖ ὦ. τραγικὴ γάρ ἐστιν
ὁ μέμ ων λί ἀπό κρισισ. ὁ ἀβ ἁρ δοκεῖσι μοὶ λογ. λί λί πβρι
τοῦ σχήματοσ: ἔμοιγβ: ἀλλ οὐ κέ τι μ ὦ παῖ ἀλλ ὀ λί γ λή μου

H13v

ὡς σφὼ ἐμαυτὸν πείθω. ἀλλ' ἐκείνη μᾶλλον· οἶμαι δὲ οὐδ' ἂν
δόξαι. εἰ μὴ ὡς σοφὸν χρὴ ὑπολαμβάνειν ἂν ἀκούοντα τοῦ
μαθητοῦ. ἀλλ' εἰ σοφὸν μείναντα τὲ καὶ μὴ φάσκοντα: ἀλλὰ σοφὸν μέ
νοι μὰν ὡς σὺ κρατεῖς. εἶμοι πολλοὶ τοιαῦτα λέγοις: ἀλλ' οἱ μὲν
προθυμίαν μὲ οὐδὲν λοιπὸν λέγω. καὶ σοὶ δοκῶ καὶ ἐμαυτοῦ λέγειν
τοιαῦτα. ἀλλ' ὅπως μὴ οὐχ οἷός τ' ὦ ὁμαλῶς τοιαῦτα λέγειν. ἀλ
λ' ἴσθι δὴ πειρῶ καὶ σὺ θαρρεῖν τὴν ὑπόσχεσιν ὡς πολλῶν. κατὰ ὅλου
εἰ πολλοὶ μὲν σοφοὶ ὅτι ἔστι· καὶ τοσαῦται πολλαὶ ποιοῦσι ἐκ τοῦ ὄνος.
ὅπερ φασὶ τοὺς σωτρίωνα τὸ παρὰ ἐκάστου τῶν οἰκετῶν. ἀλ
λὰ θάσσον ὅλως καὶ μᾶλλον. εἰ δὲ τί ἐστιν ἀρετή· τὰ δέγε πολλὰ
ῥήματα παρ' ἐμοῦ εἴληφας: δοκεῖ τοίνυν μοι ὡς σὺ κρατεῖς ἀρετὴ
εἶναι καθάπερ ὁ ποιητὴς λέγει· χαίρειν τὲ καλοὺς ἵππους καὶ δύνασθαι.
καὶ φησὶ τοῦτο εἶναι λέγων ἀρετήν· ὅτι θυμοῦσθαι τοὺς καλοὺς δύνασθαι
τὸν εἶναι πορίζεσθαι: ἆρα οὐ λέγεις τὸν τῶν καλῶν ὅτι θυμοῦσθαι.
φαυλῶν ὅτι θυμητὴς εἶναι; μάλιστά γε: ἆρα ὡς ὄντων τῶν τιμῶν
οἱ τῶν καλῶν ὅτι θυμοῦσιν. ἕτερον δὲ οἱ τῶν φαύλων; οὐ πάν
τε ὅριστε δοκοῦσί σοι τῶν φαύλων ὅτι θυμεῖν; οὐ κέμοιγε:
ἀλλὰ τίνες τῶν κακῶν; ναί: οἱ ὁμένοι τὰ καλὰ ἀγαθὰ ἡγ
λέγω. ἢ καὶ μηνώσκοντες ὅτι καλά ἐστιν. ὁμοίως ὅτι θυμοῦσιν
οὐ πάν; μᾶλλα: τί ὅτι θυμεῖν λέγειν ἢ γνώμην ἔσθαι αὐτοῖς; γνώ
μην ἔσθαι τί γὰρ ἄλλο: πότερον ἡ μὴ μόνον τὰ κακὰ ὠφελεῖν
ἐκεῖνον οἷς ἂν γένηται. ἢ μηνώσκων τὰ καὶ καὶ ὅτι πλάττῃ
οἷς ἂν παρῇ: εἰ οἱ μὲν οἱ μὴ μόνον τὰ καλὰ καὶ ὠφελῶν. ὅσοι δὲ
καὶ οἱ μηνώσκοντες ὅτι πλάττῃ: ἢ καὶ δοκοῦσί σοι μηνώσκειν
τὰ καλὰ ὅτι καλά ἐστιν. οἱ μὴ μόνον τὰ κακὰ ὠφελεῖν;
οὐ πάνυ μοι δοκεῖ τοῦτό γε: οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὗτοι μὲν οὐ
τῶν καλῶν ὅτι θυμοῦσιν. οἱ ἄρα οὗτοι τὸ αὐτό. ἀλλὰ ἐκάστων
οἷόν τὸ φαῦλα εἶναι. ἔστι δὲ ταῦτα γε καλά. ὡς ἂν οἱ ἄρα
οὗτοι τὸ αὐτὸ καὶ οἱ μόνον φαῦλα εἶναι. δῆλον ὅτι τῶν φαύ
λων ὅτι θυμοῦσιν. ἢ οὔ: κινδυνεύουσιν οὗτοί γε: τί δὲ οἱ τῶν
καλῶν μὲν ὅτι θυμοῦντες τὸ ὡς σφόδρα οὐ μόνον τὰ καλὰ
πλάττειν ἐκάστων οἷς ἂν γίγνηται. μηνώσκουσι δήπου ὅτι

χρὴ
μᾶλλον μὲν οὖν δοκεῖ. ἢ τάδε
δοκεῖ τί σοι ὧν λέγομεν;
ὅτι κακὰ διώκειν
μόνον αὐτῶν.

πλουτίσουσιν ὑπὸ τῶν· ἀρ' ἀγκὴ· ἀλλὰ τοῦ πλουτοῦντος οὗτοι. οὐ κοίονται ἀθλίου εἶναι καθόσον πλούσιοι; καὶ τοῦτο ἀρ' ἀγκή· τὸν δὲ ἀθλίου οὐ κακοδαίμονα; οἶμαι φημί. ἔστιν οὖν ὅστις οὐ βούλεται ἄθλιος καὶ κακοδαίμων εἶναι; οὐμοὶ δοκεῖ οὐδείς· οὐ κάρα οὐ βούλεται ὁ μὲν ἄρα τῶν καλῶν οὐδεὶς ἀθλίου· ἢ δ' ὃς μὴ οὐ βούλεται τοιοῦτος εἶναι· τί γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἄθλιον εἶναι. εἰ δ' ὅτι θυμεῖται τὸν κακῶν καὶ κτᾶσθαι· κινδυνώδειος ἀληθὴς λόγος οὐδείς ἐστιν. καὶ οὐδεὶς οὐ βούλεται τὰ καλά· οὐ κοῦν οὐδὴ βλάβος. ὅτι ἐστὶ μὴ ἄρα τοῦτο, οὐ βούλεσθαι τὰ μὴ ἀγαθὰ καὶ δικαίους· εἶπον γάρ· οὐ κοῦν τοῦτο ἐλέχθη πρός· τὸ μὲν οὐ βούλεσθαι παῦσιν ὑπάρχει. καὶ ταύτη μοι· οὐδὲν ὄφελος τοῦ ἑτέρου μᾶλλον· φαίνεται· ἀλλὰ δηλονότι εἴπερ ἑτέρου μᾶλλον ἄλλου ἄλλου. κατὰ τὸ δικαίως εἶναι ἂν εἴη ἂν μείνων· ἀμήν· τοῦτ' ἔστιν ἄρα ὃ ἐδόκει κατὰ τὸν σὸν λόγον ἄρ' ἐστὶ· δικαίως τοῦ διορίζεσθαι τἀγαθά· πάντα ποιεῖ μοι δοκεῖ ὃ σὸς λόγος οὕτως ἔχειν· ὡς οὐκοῦν ὑπολαμβάνεις· ἴσως μὲν δὴ καὶ τοῦτο εἰ ἀληθὲς λέγεις· ἴσως γὰρ ἂν οὐ λέγοις· τἀγαθὰ ἡδονὴν εἶναι διορίζεσθαι ἀρετῇ· ἐπεὶ ἡδὺ μὲν καὶ ἀρετὴ πόλει καὶ ἄρχειν; μή, ἀλλ' αὖ τἀληθῆ τἀγαθά· ἢ τὰ τοιαῦτα; οὐ κἄλλα πάντα λέγω τὰ τοιαῦτα· ἦ δ' ὅς· χρήσιμον δὲ δὴ καὶ ἀρετὴν πορίζεσθαι ἀρετῇ ἐπιστήμην μέν λόγου τινός· σοφίαν τοῦ μεγάλου πατρικοῦ ξένου· σοφίαν πρὸς πίθηκον τί τούτοις τοῖς πορισταῖς μέν· τὸ δικαίως καὶ ὁσίως· ἢ οὐδέν σοι διαφέρει ἀλλὰ καὶ ἀδίκως τι ὅσα αὐτὰ πορίζηται· ὁμοίως οὐ καὶ τἀρετὴν καλεῖς; οὐδαμῶς ὦ σώκρατες ἀλλὰ κακίαν· πάντως δήπου ἄρα ὡς ἔοικε τούτοις τοῖς πόροις· δικαιοσύνην δεῖ προσφέρειν· ἢ ὁσιότητα προσεῖναι· ἢ ἄλλο τι μόριον ἀρετῆς· εἰδὲ μὴ οὐκέτ' ἀρετή· καὶ πρὸς ὃ κ πορίζοιτο τἀγαθά· πρὸς γὰρ ἄρ' ὃ τοῦτον ἀρετὴ γίγνοιτ' ἄν· τὸ δὲ μὴ δικαίως κτᾶσθαι χρήσιμον καὶ ἀρετήν· ὁτὰν μὴ δίκαιον ᾖ· μήτε

ἀν τοῖ μήτε ἄλλοι. οὐ καρτερὶ καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀπορία: φαίνεται:
οὐδὲν ἄρα μᾶλλον ὁ πόρος τῶν τοιούτων ἀγαθῶν ἢ ἡ ἀπορία
ἀρετή ἐστιν ἢ οὐ. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κεν. ὁ μὲν ἀν μεταδικαιοσύνης γί
γνηται. ἀρετὴ ἔσται. ὁ δ' ἂν ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν τοιούτων. κακία:
δοκεῖ μοι ἀν οὐκ οὖν εἶναι ὀρθῶς: οὐ κοῦν τούτων ἓν κατὰ μέ
ρος καὶ σωφροσύνης. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα: ναί: εἶτα δὲ μέ
νων. παίδας πρός με; τί δὲ δοκεῖ σοι: ὅτι ἄρτι ἐμοῦ δεῖ
θέντος σου. μὴ καταμύναι μὴ δὲ κερματίζειν τὴν ἀρετήν
καὶ δὴ τοῦ παραδείγματα καθάπερ δύο ὄντα κρίνεσθαι. τούτου
μὲν ἡμεληκόσιν. ὀρθῶς δέ μοι ὅτι ἀρετή ἐστιν. οἷον τὸ εἶναι τάγα
θὰ ὡρίζεσθαι κατὰ δικαιοσύνης. τοῦτο δὲ φίλιος μόριον ἀρε
τῆς εἶναι: ἆρα γε: οὐκοῦν σημαίνει ὃς δὴ νοῦν ὁμολογῶ. τὸ
μεταμορίου ἀρετῆς ὡραῖον εἶναι. ὅτι μὲν ὡραῖον τὴν τοῦτο ἀρετὴν
εἶναι. τὴν μὲν δικαιοσύνης μόριον φίλιος ἀρετῆς εἶναι καὶ ἓν κατὰ
τούτων. τί οὖν δὴ τοῦτο λέγω. ὅτι ἐμοῦ δεῖ θέντος ὅλον μὲν ἓν πᾶν
τὴν ἀρετήν. αὐτὴν μὲν ὅλου δεῖσθαι εἶπον. ὅτι ἐστὶν. πάσαν
δὲ φίλιος πρᾶξιν ἀρετῆς εἶναι. ὅταν περ μεταμορίου ἀρετῆς
πρᾶξιν τιθῶμεν. ὡς ὡρέθη κοῦσ ὅτι ἀρετή ἐστι τὸ ὅλον. καὶ ἓν ἕκα
στον μόριον ἐμοῦ. καὶ ὅταν οὐ κατὰ κερματίζηις αὐτὴν κατὰ
μόρια. δεῖται οὖν σοι πάλιν ὃς ἀρχῆς ὡς ἐμοὶ δοκᾶ τῆς
αὐτῆς ὁδοῦ πόσου ὀφείλεμένου. τί ἐστιν ἀρετή. ἢ μετὰ
μόριον ἀρετῆς πᾶσαν πρᾶξις. ἀρετὴ ἂν ᾖ. τοῦτο γάρ ἐστι
λέγειν. ὁ τὰν λέγητιον. ὅτι πᾶσα μὲν μετὰ δικαιοσύνης πρᾶξις.
ἀρετή ἐστιν. ἢ οὐ δοκεῖ σοι. πάλιν δεῖσθαι τῆς αὖ τῆς ὁδοῦ πό
σου. ἀλλ' οἱ εἰ τινὰ εἰ δὴν μόριον ἀρετῆς ὁ τί ἐστιν. αὐτὴν
μὴ εἰ δόντας: οὐ κέμοιγε δοκεῖ: εἰ γὰρ καὶ μέμνησαι ὁ τί ποτ' οὖν
ἄρτι ἀν τε κρίνας μὴν ὡρίσατο τοῦ σχήματος. ἀν τε καὶ ἄλλο μὲν
που τὴν τοι αὐτὴν λόγου κρίσιν. τὴν δὲ ἀν τοῦ ἐν ζητοῦμεν
καὶ μὴ που ὁμολογήσομεν. ἐοικέναι χειροῦσαν ἀπὸ κρίνεσθαι:
καὶ ὀρθῶς γε λέγεται καὶ ἄλλο μὲν ἀν ὁσοῦ κρατῆς: μὴ τοίνυν
ἀν ἁρίσας μὴ δεῖ. ἐν ζητοῦμεν ὅλου ὁ τί ἐστιν.

ἐλάττω ἢ ὁ τριμαίσιον ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ὡραῖον αὐτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ εἶναι τὸ κεῖσθαι ὑπὸ τοῦ:

ἐλάττω ἢ ὁ τριμαίσιον ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ὡραῖον οἷον πολλοῦ δεῖ.

οὐδ' αὐτῶν τούτων μορίων ἀπὸ κρινόμενος. δηλῶ σοι μᾶλλον τοῦτο.
οἷον. τί ἄλλο ὅτι οἷον. τοῦτοι τοῖς αὐτοῖς πρόπροι λέγομ. ἄλλ' αὖ πάλιν
τὸν αὐτὸν δὲ λυσθῆναι θέρος τὸ σῶμα. τί νοσῶν τος ἀρετὴν λέγος
ἀλγεῖς. τί οὐ δοκῶ σοι δοκεῖν λέγειν; ἐμοὶ γε δοκεῖς ὀρθῶς λέγειν:
ἀπὸ κρίνας τοίνυν πάλιν ἐξ ἀρχῆς. τί φίλτατε ἀρετὴν εἶναι. καὶ
σὺ καὶ ὁ ἑταῖρος σου: ὦ Σώκρατες. τί καὶ νομὲν φῶ γε πρὸς σὲ
συγχωρεῖσθαι σοι. ὅτι σὺ οὐδὲν ἄλλο. τί οὖν τοῦτ' ἀπορεῖς. καὶ
τοῦτ' ἄλλοις ποιεῖς ἀπορεῖν. καὶ μοῦ δοκεῖς. γοητεύων
φάρμακ τῆς. καὶ σὺ τε χνῶς κατεσκευάκ λεις. ὥστε
πολλοὺς ἀπορίας γεγονέναι. καὶ δοκεῖς μοι πανταχοῦ ἁπλῶς
καὶ σκοπεῖν. ὁμοιότατος εἶναι. πλατείᾳ τε εἶ δοκεῖς καὶ τοῦτ' ἄλλ
τῇ πλατείᾳ μάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ. καὶ γὰρ αὐτὴν πολὺ ἀφ'
πλησιάζον τας καὶ αὐτόμεδον. μάρκαν ποιεῖ. καὶ σὺ δοκῶ μοι νῦν
ἐμὲ τοιοῦτόν τι ποιεῖν κατεσκευάκ ναι. μάρκαν. ἀληθῶς γάρ φαρμ καὶ
τὸν τυφλὸν καὶ τὸ σῶμα μάρκαν. καὶ οὐκ ἔχω ὅτι ἀπορῶ καὶ
καὶ τοι μυριάκις μοι περὶ ἀρετῆς. πολλοὺς λόγους εἴρηκας
πρὸς πολλούς. καὶ πάνυ εὖ ὡς γέμαν τοῖς δοκῶ μοι. νῦν δὲ. οὐ
δόξει μοι καὶ τὸ παράπαν ἔχειν ἥτ' ἡμῖν. καὶ μοι δοκεῖς οὐ μουλεύσθαι.
οὐκ ἐκ πολλῶν μὲν θερῶν δὲ οὐδὲ ἀποδημιῶν. εἰ γὰρ ἐξ θρόος θρόλ
λη πόλει τοιαῦτα ποιοῖς. ταχὺ ἂν ὡς γένοιο ἀπαχθὴς: πα
νοῦργος εἶ ὦ μένων. καὶ ὁλίγου ἐξηπάτησάς με: τί μαίλιστα
ὦ Σώκρατες: νὴ οὐκ οὖν θρασυκαίμε εἰκαστὰς: τί νοσδεῖ;
ἵνα σοι ἀπτῇ κάστον. φῶ δὲ τοῦτο οἶδα πρὸ πάντων τῶν καὶ
λῶν ὅτι χαίρουσιν εἰκαζόμενοι. λίαν τολμηρὰ γὰρ αὐτοῖς. καὶ λαὶ
γὰρ οἶμαι τῶν καλῶν. καὶ αἱ εἰκόνες. ἀλλ' οὐ κάρτι καίσομαί
σοι. φῶ δὲ λίαν μὲν λίαν ἁπλῆ αὐτὴν ἁπλῆν οὖσαν οὕτω καὶ τοῦτ' ἄλ
λοις ποιεῖ, μάρκαν. ὅσοι καὶ αὐτῇ. εἰ δὲ μὴ ὅτι. οὐ γὰρ ἂν πορφῶν
αὐτὸς τοῦτ' ἄλλοις ποιῶ ἀπορεῖν. ἀλλὰ πάντως μᾶλλον αὐτὸς
ἀπορῶν. οὐ τοῦτο καὶ τοῦτ' ἄλλοις ποιῶ ἀπορεῖν. καίνῦν τοι ἀρε
τὴν ὅτιάτιν. φῶ μὲν οὖν οἶδα. οὐ μέντοι ἴσως πρότερον μὲν
λὸν δεῖσθαι, πρὶν ἐμοῦ αἰσθάνεσθαι. νῦν μέντοι ὅμοιος εἶ. οὐκέτι
δοκεῖ. ὅμως δὲ ἐθέλω μετὰ σοῦ σκέψασθαι καὶ συζητῆσαι

* ὦ κακόφρων παρο
δοθεὶς ὑπὸ μνήμονος.

(ἡ π' τ θαλῆ τὴν ἀρχὴν.

415ν

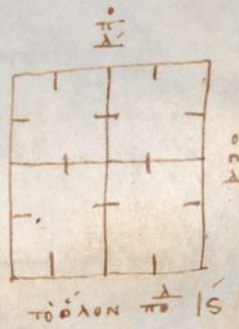
ὅτι ποτέ ἐστιν· καὶ τίνα τρόπον ζητήσεις τοῦτο Κρατύλε· πρῶτον μὲν οἶσθα τὸ παράπαν ὅτι ἐστί· ποῖον γὰρ ὂν οὐκ οἶσθα προθέμενος ζητήσεις· εἶτα καὶ ὅτι μάλιστα σὺν τύχοις ἀνεύρηκας, πῶς σὺ γνώσῃ ὅτι τοῦτό ἐστιν ὃ σὺ οὐκ οἶσθα; μανθάνω οἷον οὐ λέγεις· ὅμως μέντοι σκόπει εἰ ὀρθῶς τοῦτον τὸν τρόπον ζητεῖται καὶ λόγου κατάγιον· ὡς οὐ καρτερὸν ζητεῖν ἀνθρώπῳ· οὔτε τὸ οἶδα· οὔτε τὸ μὴ οἶδα· οὔτε γὰρ ἂν τὸ οἶδα ζητοῖ, οἶδα γάρ· καὶ οὐδὲν δεῖ ποιεῖν τοῦ τοιούτου ζητήσεως· οὔτε τὸ μὴ οἶδα· οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι ζητήσω· οὐ γὰρ οἶδα οὐδὲ τὴν ἰδέαν· οὐ κομψὸν καὶ λίαν δοκεῖ λέγεσθαι ὁ λόγος οὗτος ὁ σός Κρατύλε· οὐ κέμοιγε· ἔχω λέγειν ὅπῃ· ἔφην· ἀκήκοα γὰρ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν σοφῶν περὶ τὰ φύσεως πράγματα· τί ναὶ λέγοντων· ἀληθῆ ἔμοιγε δοκεῖν· καὶ καλόν· τί ναὶ τοῦτον· καὶ τίνας οἱ λέγοντες· οἱ μεγάλους τοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοὺς μικροὺς ἱερείους· ὅσοις μεμελέτηκε περὶ ὧν μακρὸν χειρίζοντας λόγον οἷοί τ' ἦσαν διδόναι· λάβε δὲ καὶ πίνε μετὰ τούτων καὶ ἄλλους πολλοὺς τοὺς σοφοὺς· ὅσοι θεῖοί ἐσμεν· ἀλλ' ἐκόπη εἴσοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν· γνώσῃ ταυτί ἐστιν· ἀλλ' ἀσκόπῃ εἴσοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν· φασὶ γὰρ τὴν τύχην τοῦ ἄρου· εἶναι ἀθάνατον· καὶ τότε μὲν τελευταῖον δὴ λίπτο θνήσκειν καλοῦσι· τότε δὲ πάλιν μετέπειτα· ἀπόλλυσθαι δέ, οὐδέποτε· δεῖν δὴ διὰ ταῦτα τὸν ὀρθῶς ἐθέλοντα ζητεῖν ὅτι ποτ' ἐστὶν ὄνομα τὸν πρῶτον· οἷς μὲν γὰρ ἂν ἄθανατόν τε ἐστι καὶ ἀεὶ ὂν ταῦτα δοκῇ ὀνόματα τὰ πρῶτα ἐπιτεθεῖσθαι· πολὺ δὴ μάλιστα ἐπιδεικνύμενα ὅτι οὐδὲν ἦν αὐτοῖς τὸ μὴ οὐ πάντων μάλιστα εἶναι· καὶ ἐπιμελῶς γε ἐπιτιθέντα· ἵνα μὴ λάθοι τι αὐτῶν ἀπολλύμενον καὶ μὴ οὐκ ἔχοι ἀεὶ ἐπανορθοῦσθαι καὶ ἐπιτιθέναι ὅτῳ δεῖ τρόπῳ ἕκαστον· οἷς δὲ πάντα ῥεῖ καὶ οὐδὲν μένει· ὁρῶσι τοῦτον τὸν τοιοῦτον λόγον κατάγελως· ὡς οὐκ ἄρα ἐστὶ ζητεῖν ἀπ' αὐτοῦ· οὔτε τὸ οἶδα· οὔτε τὸ μὴ οἶδα· οὔτε γὰρ ἂν τὸ οἶδα ζητοῖ· οἶδα γάρ· καὶ οὐδὲν δεῖ ποιεῖν τοῦ τοιούτου ζητήσεως· οὔτε τὸ μὴ οἶδα· οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι ζητήσω· οὐ γὰρ οἶδα οὐδὲ τὴν ἰδέαν· οὐ κομψὸν καὶ λίαν δοκεῖ λέγεσθαι ὁ λόγος οὗτος ὁ σός Κρατύλε· οὐ κέμοιγε· ἔχω λέγειν ὅπῃ· ἔφην· ἀκήκοα γὰρ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν σοφῶν περὶ τὰ φύσεως πράγματα· τί ναὶ λέγοντων· ἀληθῆ ἔμοιγε δοκεῖν· καὶ καλόν· τί ναὶ τοῦτον· καὶ τίνας οἱ λέγοντες· οἱ μεγάλους τοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοὺς μικροὺς ἱερείους· ὅσοις μεμελέτηκε περὶ ὧν μακρὸν χειρίζοντας λόγον οἷοί τ' ἦσαν διδόναι· λάβε δὲ καὶ πίνε μετὰ τούτων καὶ ἄλλους πολλοὺς τοὺς σοφοὺς· ὅσοι θεῖοί ἐσμεν· ἀλλ' ἐκόπη εἴσοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν· γνώσῃ ταυτί ἐστιν· ἀλλ' ἀσκόπῃ εἴσοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν· φασὶ γὰρ τὴν τύχην τοῦ ἄρου· εἶναι ἀθάνατον· καὶ τότε μὲν τελευταῖον δὴ λίπτο θνήσκειν καλοῦσι· τότε δὲ πάλιν μετέπειτα· ἀπόλλυσθαι δέ, οὐδέποτε· δεῖν δὴ διὰ ταῦτα τὸν ὀρθῶς ἐθέλοντα ζητεῖν ὅτι ποτ' ἐστὶν ὄνομα τὸν πρῶτον· οἷς μὲν γὰρ ἂν θνητὰ

μαθησιν καλουσιν αμοι. τοῦ λαταμαν τα αὐτὸν ἀμβλειν. ἐαν πος ἀμ
βλειος λι και μὴ αὐτος καὶ μὴ λι ζητῶν. τὸ γὰρ ζητᾶν ἄρα και τὸ μαν
θανειν. ἀρ' ὰ μνησιος ὅλον ἐστιν. οὐ κομψ δει πάθεσθαι τούτοις τοῖς
βραστι κοῖς λόγοις. οὗτος μὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς ἀρχὴν ποιήσαιμεν. και ἐπὶ
τοῖς μαλακοῖς τῶν λόγων. λι δια ἀκούσας. ὁ δὲ δὲ βραστικοῦ τε
και ζητητικὸς ποιεῖ. ὧι ἐφ' πι αὐτῷ ἀληθῆ εἶναι. ἐθέλω
μᾶλλον οὖν ζητᾶν. ἀρ' ἐλι ὅτι ἐστὶν ἡμίσεος κρατῶ. ἀλλ' αὖ πλάσ
λφας τοῦτο ὅτι οὐ μανθάνομεν. ἀλλὰ λιὼ καλοῦ μὲν μαθησιν
ἀρ' ὰ μνησιος ἐστιν; ἔχασμε τοῦτο διδάξαι ὡς οὕτως ἔχᾳ; και
ἄρτι εἶπομεν. ὅτι παμφερὲς ἐστί. και νῦν βραχὺ ταῦτα εἰσφέρω
σε διδάξαι. ὃς οὐ βημ διδακτὸν εἶναι. ἀλλὰ ἀρ' ὰ μνησιν. ἵνα
μὴ δυσθὺς φαίνωμαι αὐτὸς ἐμαυτῷ τὰναντία λφων; οὐ μαὶ
τὸν δία ὃ σοὶ κρατῶ. οὐ πρὸς τοῦτο μλέταν εἶπον. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ
ἔθους. ἀλλ' εἴποσ μοι ἔχεις βημδείξασθαι. ὅτι ἓξ ὡς ὅσπερ λφας.
βημδείξαι; ἀλλ' ἐστὶ μὲν οὐρανὸς ὅλον. ὅμως δὲ ἐθέλω προθυμη
θῆναι. σοὶ βημ. βκβη. ἀλλά μοι προσκάλεσαι τῶν σοφῶν μάκ
λουθον τουτωνὶ τῶν σαυτοῦ. βημ ὃν τινα μοὶ λει. ἵνα βν
τουτωὶ σοι ἐπιδείξωμαι: σάμνιο. λοῦρο προσβλεθ: ἄλλην
μὲν ἐστι καὶ ἄλλην ἐξ;: σάμνιο, σφόδρα οἰκονομῶ: προσέχε
μὴ τὸν νοῦν ὁπόταν ἀποφαίνωνται. μὴ ἀμαθημονῶμεν παρβημοῦ: ἀλλὰ προσέχω: εἰ πὸ μή μοι ὦ παι
νίνω σκεισ παράλληλον χωρίον. ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν; ἔχω:
ἐστὶν οὖν παράλληλον χωρίον. ἴσας ἔχον τὰς ἀπὸ τῶν
τας σασας τὰ παρασούσας; σάμνιο: οὐκ ταυτασὶ τὰς
διαμέτρους ἐστὶν ἴσας ἔχον; ναί: οὐ. κοῦν εἰ μὴ ἀν τοιοῦτον χωρί
ον και μείζον και ἔλαττον; σάμνιο: εἰ οὖν ᾖ μὴ αὕτη μὲν πλευρὰ
δυοῖν ποδοῖν. και αὕτη δυοῖν. πόσων ἂν εἴη πολλῶν τὸ ὅλον.
ὃ δὲ δὲ σκό πη. εἰ ἐν ταύτῃ. δυοῖν ποδοῖν. ταύτῃ δὲ ἐνὸς ποδὸς
μόνον. ἀλλ' ὅτι αἱ πασ ἀν λιὼ. δυοῖν ποδοῖν τὸ χωρίον: ναί: ἐπὶ
δὲ δυοῖν ποδοῖν. ἐν ταύτῃ. ἄλλο τι. μὲ δίο δυοῖν μίνταν: μί
γνται: δυοῖν ἄρα δίο. μίγνται πολλῶν: ναί: πόσοι οὖν εἰσὶν οἱ
δυὸ δίο πόδες. λογισάμενος ἐκ πό: τὰ παρὰ ὃ σοὶ κρατῶ:

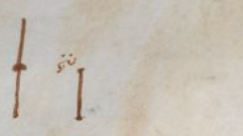
(ἢ τὸν παρὰ τῶν μέσων λόγον· οὗ ξ· ἐλαμέ
νιος ἀριστοτέλης μηκε
δὲ ἐν τῇ λογικῇ πρα
γματεία:—

οὐκοῦν γε καὶ τοῦτου τοῦ χωρίου ἕτερον δι πλάσιον· τοιοῦτον δὲ ἴσον
ἔχον τασασ τὰς γραμμὰς ὡ σωκρατυδ; ναί: τοσουτονὶ οὖν ἔσται
τὸ δλον; ὁ κτώ: φέρε δὴ πειρῶμαι εἰπεῖν· πηλίκη τίς ἐστιν ἑκάστου
τῶν γραμμῶν ἑκάστη· λιμὴν γὰρ τοῦ δὲ δυοῖν ποδοῖν· τί δὲ ἡ ἑκάστου
τοῦ δι πλασίου; δηλον δὴ ὦ σώκρατυδ. ὅτι δι πλασίων: ὁρᾷς
ὦμὲν ὧν· οὐ μόνον δὲ δοκῶ ἀλλ' ὅρῳ τοῦτο γε σαφῶς;
καὶ νῦν οὕτως οἴεται εἶδέναι οἵοις ἐστὶν· ἆρ' ἴσμεν τὸ ὁ κτώ ποιῶν
χωρίον μονήσεται· ἢ οὔ δοκεῖσοι; ἔμοιγε· οἶδα οὖν· οὐδὲ γὰρ
οἴεται δῆτε ἀπὸ τοῦδε δι πλασίαν; ναί: θεῶ δὴ αὐτὸν ἄρα μοι
μηκέτι μόνον ἀφ' ἑξῆς· οὐ δεῖ ἄρα μεμνῆσθαι· οὐ δέ μοι λέγε.
ἀπὸ τοῦδε δι πλασίαν γραμμῆς· φησὶ τὸ δι πλάσιον χωρίον γίγνε
σθαι; τοιοῦδε λέγω· μὴ ταύτη μὲν μακρὸν τὴν δὲ μραχύ· ἀλλὰ ἴσον
παντα χῆ ἑαυτῷ ὡ σωκρατυδί· δι πλάσιον δὲ τούτου ὁ κτώ πων·
ἀλλὰ ὅρα εἰ δίκαιοι ἀπὸ τοῦδε δι πλασίαν δοκεῖ σθαι: ἔμοιγε:
οὐκοῦν δι πλασία αὕτη τῆς ταύτης γίγνεται· ἐὰν δὲ ἑτέραν τοσαύτην
προσθῶμεν θεράπαιναν δέ: πάνυ γε: οὐ ποταύτην δὴ φησὶ δεῖν τὸ
ὁ κτώ πων χωρίον· ἀν' ἓξ τάρα τοσαύτας γένωνται; ναί: ἆρα
μετρήσομεν δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἴσας τὰς τάρας· ἀλλ' ὅτι· ἡ τουτὶ
ἂν εἴη· ὁ φησὶ τὸ ὁ κτώ πων εἶναι: πάνυ γε: οὐκοῦν θῶμεν αὐτοῖ
ἐπὶ ταυτὶ τὰ τάρα· ὧν ἓκαστον ἴσον τουτῳὶ ἐστὶ τῷ τάρα
ποδί: ναί: τοσοῦτον οὖν γίγνεται· οὐ τάρα κίστοσοῦτον; ποῦ
δοῦ: δι πλάσιον οὖν ἐστὶ· τὸ τάρα κίστοσοῦτον; οὐ μαδί α:
ἀλλὰ τοσαυτὶ πλάσιον: τάρα πλάσιον: ἀπὸ τοῦδε δι πλασίας
ἄρα ὦ παῖ· οὐ δι πλάσιον· ἀλλὰ τάρα πλάσιον γίγνεται χωρί
ον: ἀληθῆ λέγεις: τὰ τάρα νυν τάρα κίστο· ἐστὶν ἓξ κὰ δε
κα· οὐχί; ναί: ὁ κτώ πων δ' ἀπὸ ποίας γραμμῆς· οὐχὶ ἀπὸ
μὲν τοῦ τῶν τάρα πλάσιον; φημί: τέτταρα δὲ ἀπὸ τοῦδε
μιμοσάσας ταυτησὶ τὸ υπί: ναί: ἓξ ἦν· τὸ δὲ ὁ κτώ πων· οὐ τοῦ
δεμὲν δι πλάσιόν ἐστι· τοῦτου δὲ ἥμισυ; οὐ κάπομὲν μείζονος
ἐστὶν ἢ τοσαύτης γραμμῆς· ἀπὸ ἐλάττονος δὲ· ἡ τοιοσηδί·
ἡ οὔ: ἔμοιγε δοκῇ: οὐ πω καλῶς· τὸ γὰρ σοι δοκοῦν· τοῦτο ἀπο
κρίνου· καίμοι λέγε· οὐχὶ δεμὲν· δυοῖν ποδοῖν ἦν· ἡ δὲ τετράπους;

οὐκοῦν γε καὶ τοῦτου τοῦ χωρίου ἕτερον δι πλάσιον· τοιοῦτον δὲ ἴσον
ἔχον τασασ τὰς γραμμὰς ὡ σωκρατυδ; ναί: τοσουτονὶ οὖν ἔσται
τὸ δλον; ὁ κτώ: φέρε δὴ πειρῶμαι εἰπεῖν· πηλίκη τίς ἐστιν ἑκάστου
τῶν γραμμῶν ἑκάστη· λιμὴν γὰρ τοῦ δὲ δυοῖν ποδοῖν· τί δὲ ἡ ἑκάστου
τοῦ δι πλασίου; δηλον δὴ ὦ σώκρατυδ. ὅτι δι πλασίων: ὁρᾷς
ὦμὲν οὖν· οὐ μόνον δὲ δοκῶ ἀλλ' ὅρῳ τοῦτο γε σαφῶς;
καὶ νῦν οὕτως οἴεται εἶδέναι οἵοις ἐστὶν· ἆρ' ἴσμεν τὸ ὁ κτώ ποιῶν
χωρίον μονήσεται· ἢ οὔ δοκεῖσοι; ἔμοιγε· οἶδα οὖν· οὐδὲ γὰρ
οἴεται δῆτε ἀπὸ τοῦδε δι πλασίαν; ναί: θεῶ δὴ αὐτὸν ἄρα μοι
μηκέτι μόνον ἀφ' ἑξῆς· οὐ δεῖ ἄρα μεμνῆσθαι· οὐ δέ μοι λέγε.
ἀπὸ τοῦδε δι πλασίαν γραμμῆς· φησὶ τὸ δι πλάσιον χωρίον γίγνε
σθαι; τοιοῦδε λέγω· μὴ ταύτη μὲν μακρὸν τὴν δὲ μραχύ· ἀλλὰ ἴσον
παντα χῆ ἑαυτῷ ὡ σωκρατυδί· δι πλάσιον δὲ τούτου ὁ κτώ πων·
ἀλλὰ ὅρα εἰ δίκαιοι ἀπὸ τοῦδε δι πλασίαν δοκεῖ σθαι: ἔμοιγε:
οὐκοῦν δι πλασία αὕτη τῆς ταύτης γίγνεται· ἐὰν δὲ ἑτέραν τοσαύτην
προσθῶμεν θεράπαιναν δέ: πάνυ γε: οὐ ποταύτην δὴ φησὶ δεῖν τὸ
ὁ κτώ πων χωρίον· ἀν' ἓξ τάρα τοσαύτας γένωνται; ναί: ἆρα
μετρήσομεν δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἴσας τὰς τάρας· ἀλλ' ὅτι· ἡ τουτὶ
ἂν εἴη· ὁ φησὶ τὸ ὁ κτώ πων εἶναι: πάνυ γε: οὐκοῦν θῶμεν αὐτοῖ
ἐπὶ ταυτὶ τὰ τάρα· ὧν ἓκαστον ἴσον τουτῳὶ ἐστὶ τῷ τάρα
ποδί: ναί: τοσοῦτον οὖν γίγνεται· οὐ τάρα κίστοσοῦτον; ποῦ
δοῦ: δι πλάσιον οὖν ἐστὶ· τὸ τάρα κίστοσοῦτον; οὐ μαδί α:
ἀλλὰ τοσαυτὶ πλάσιον: τάρα πλάσιον: ἀπὸ τοῦδε δι πλασίας
ἄρα ὦ παῖ· οὐ δι πλάσιον· ἀλλὰ τάρα πλάσιον γίγνεται χωρί
ον: ἀληθῆ λέγεις: τὰ τάρα νυν τάρα κίστο· ἐστὶν ἓξ κὰ δε
κα· οὐχί; ναί: ὁ κτώ πων δ' ἀπὸ ποίας γραμμῆς· οὐχὶ ἀπὸ
μὲν τοῦ τῶν τάρα πλάσιον; φημί: τέτταρα δὲ ἀπὸ τοῦδε
μιμοσάσας ταυτησὶ τὸ υπί: ναί: ἓξ ἦν· τὸ δὲ ὁ κτώ πων· οὐ τοῦ
δεμὲν δι πλάσιόν ἐστι· τοῦτου δὲ ἥμισυ; οὐ κάπομὲν μείζονος
ἐστὶν ἢ τοσαύτης γραμμῆς· ἀπὸ ἐλάττονος δὲ· ἡ τοιοσηδί·
ἡ οὔ: ἔμοιγε δοκῇ: οὐ πω καλῶς· τὸ γὰρ σοι δοκοῦν· τοῦτο ἀπο
κρίνου· καίμοι λέγε· οὐχὶ δεμὲν· δυοῖν ποδοῖν ἦν· ἡ δὲ τετράπους;

ναί; δεῖ ἄρα τὴν τοῦ ὁκτάποδος χωρίου γραμμὴν μείζονα εἶναι
τῆς δεκαπόδου. ἐλάττων δὲ τῆς τεσσαρακαποδου; δεῖ: φανερὸν
δὴ λέγειν. πηλίκην τιν' ἀφῆλιξ αὐτὴν εἶναι: τρίποδα: οὐκοῦν
ἂν περ τρίπουν. καὶ τὴν μὲν οὖν τοιαύτην προσλητόμεθα. καὶ ἑκατὸν τρί
πουν. δύο μὲν γὰρ οἵδε. ὁ δὲ, εἷς. καὶ ἑξήκοντα δὲ ὡσαύτως. δύο
μὲν, οἵδε. ὁ δὲ, εἷς. καὶ μύριαι τοῦτο τὸ χωρίον. ὁ ἥλιος: ναί:
οὐκοῦν ἀνάλογον καὶ τὴν δεκαπόδων. καὶ τὴν δεκαπόδων τὸ ὅλον χωρίον. τρι
ακοντάποδον. ποδῶν μύριαι: φαίνεται: τρεῖς δὲ τρίς. τοσοῦτοι εἰσὶν
ὁ δεκαπους: ἑξήκοντα: δεῖ δὲ τὸ διπλάσιον. πόσων εἶναι ποδῶν:
ὁκτώ: οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς τρίποδος ποῦ τὸ ὁκτάπουν χωρίον
μύριαι: οὐδαμοῦ: ἀλλ' ἀπὸ ποίας, πάρεστιν ἡμῖν ἡ πᾶν ἀκριβῶς.
καὶ εἰ μὴ ἐν ὑλῇ ἀριθμῶν. ἀλλὰ δεῖ ἔχον ἀπὸ ποίας: ἀλλ' ἐν
ματικὴν διάνοιαν ὡσανεὶ κραιπαλῶντα φωνὴν οὐκοῦν: ἑξήκοντα εἰσὶν αἱ μερίδων.
οὗ ἕνεκα μνήμην δὲ ἔσχηκε. τοῦ ἂν ἀμνημονήσκεσθαι. ὅτι τὸ
μὲν πρῶτον μὴ δῆλον ἦν, μήτιος μὴ τοῦ ὁκτάποδος χωρίου γραμ
μή. ὡς ἔστιν οὐδὲ νῦν πω οἶδεν. ἀλλ' οὖν ὡς τοῦτο τὴν τότε
ἐξήρεσιν. καὶ παρεπάλαιστο ἀπεκρίνετο ὡς εἰδώς. καὶ οὐχ ἥπτετο
ἀπορίας. νῦν δὲ μὴ ἔστιν ἀπορία μή δῆλον. καὶ ὡς ἔστιν οὐκοῦν δῆλον.
οὐ δοίη ἂν εἰδέναι: ἀληθῆ λέγεις: οὐκοῦν μοι. μᾶλλον ἂν
ἔστιν περὶ τὸ πρᾶγμα. ὁ οὐκί δῆτα: καὶ τοῦτό μοι δοκεῖ: ἀπορίαν οὖν
αὐτὸν ποιήσαντες. καὶ μάλα ἂν ἔστιν μᾶλλον μεσόμενοι ἐμβαλεῖν
ἄμεινον; οὐκέτι μοι δοκεῖ: προφέρουσιν οὖν τι ἔστιν οἱ μὴ καὶ
ὡς ἔστιν ἐκ. πρὸς τὸ ἐξευρεῖν ὅπη ἔχα. νῦν μὲν γὰρ καὶ ζητεῖ
σθαι μὴ δέ ἐστι. οὐκ εἰδώς. τότε δὲ, φανερὸν ἦν. καὶ πρὸς πολ
λοῦ γε ἄξιον ἐποιεῖτ' ἂν ἡμῖν λάβειν περὶ τοῦ διπλασίου χωρί
ου. ὡς δὴ διπλασίαν τὴν μεσαμμὴν ἔχαμμήκει: ἔστιν ἐκ: ὁπό
σων ἂν αὖ τῶν πρότερον ἔστιν χειρίσας ζητεῖν. μὴ μανθάνειν
τοῦτο. ὁ ἔστιν ἐδέν' αὖ οὐκ εἰδώς. πρὶν ἔστ' ἀπορεῖν καὶ τοῦ
τοῦτον. μὴ γνώσεσθαι μέρος σμικρὸν εἰ ἔστιν; ἔστ' οὖν θεωρεῖν δῆτα;
οὐ μοι δοκεῖ ὡς γε Κρατῆτ: ὅμως τοίνυν ἄρα μαρκίνου: δοκεῖ μοι:
σκέψασθαι δὴ ὅκταπόδου τὸν τῆς ἀπορίας. ὅτι καὶ ἂν εὑρίσκῃ ζη
τῶν μεθ' ἑαυτοῦ οὐδέν. ἀλλὰ ἕνα τῶν πρόσθεν ἕξ οὐδὲν δοκοῦντα.

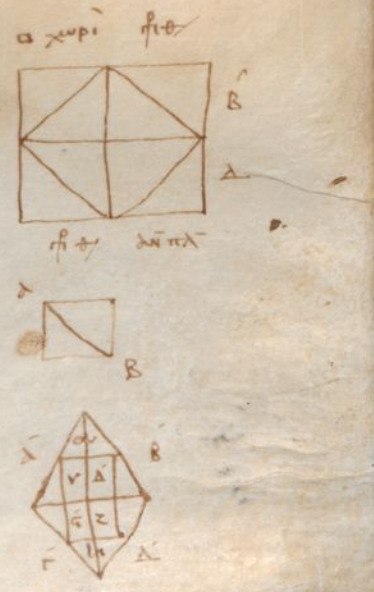
ὁ τῆς δίποδος διπλασίονα. ἐὰν
δὲν ὁ σων αὐτὴν τὴν δίποδα
λάβῃ τὴν τρίποδα ποιῇ
κατὰ τὸ μῆκος πλαίσιος:

ὁ λείπει τὸ διπλασίαν
τῆς δίποδος:

ὁ συμβαίνει πλέον κατὰ

φύλαττε δὲ. ἆρ' οὐ δύρηισμε διδάσκοντα καὶ δεξιὸν τὰ αὐτοῖ.
ἀλλὰ μὴ τὰς τοῦτο δόξας ἀνθρωπίνας. λέγε μάρμοι. οὐ· οὐ τὸ
μὲν παράπαν. τοῦτο ἢ μὴ μέγεθος χωρίον· μανθάνεις; ναί· ἓν μὲν ἕτερον
δὲ αὖ τοῖ προσθεῖ μὲν ἀεὶ τοῦτο ἴσον; ναί· καὶ τρίτον τόδε· ἴσον ἑκάτε
τέρωι τούτων; ναί· οὐκοῦν ὅταν πληρωθεῖ μεθ' ἅπερ· τὸ ὅλον τῆι
γωνίαι τόδε· ὅταν γένηται· ἀλλ' ὅτι οὖν μέγεθος τὰ παραλληλόγραμμα
αὐτὰ δὲ· ναί· τί οὖν τὸ ὅλον τόδε· πόσα πολλαπλάσιον τοῦ δὲ γίγνεται·
παραπλάσιον· ἕδελει δὲ διπλάσιον γίγνεσθαι· ἓν οὐ μέμνησαι;
ὅταν γένηται· οὐκοῦν ἑκατέρα τῆς γραμμῆς· ἑκάτερον τῶν χωρίων·
τέμνουσα δίχα ἑκάτερον· τούτων τῶν χωρίων· ναί· οὐκοῦν τὰ
παρὰ αὐτὰ γίγνονται γραμμαὶ ἴσαι· πόρι ἔχουσαι τοῦτο τὸ χωρίον·
γίγνονται· ὀκτώ· τοσοῦτοι δὴ πολλοστημόριόν ἐστι τοῦτο τὸ χωρίον· οὐ
μανθάνω· οὐχὶ τὰ παρόντα τῶν τούτων· λέγεις οὖν ἑκάστου ἑκά
στης γραμμῆς ἀπὸ τάδε κέντρου· ἓν οὐ· ναί· τοσαυταῖ γὰρ τῆς
λῆς καὶ τοῦ ὅλου τούτου ἔσονται· τὰ παρὰ· τοσαῦται δὲ ὅλου τῶδε· δύο·
τοῖς δὲ τὰ παρὰ τοῖν δυοῖν τίνες εἰσί· διπλάσιαι· τόδε οὖν πο,
σαπλάσιον γίγνεται· ὀκταπλάσιον· ἀπὸ ταυ
τοῦ· ἀπὸ τῆς ἑκατέρας γραμμῆς· ἀπὸ τοσούτου ἄρα
τοῦ· ἀπὸ τῆς ἑκατέρας γραμμῆς τὸ διπλάσιον χωρίον·
ὅταν γένηται· ὃ κτὼ ποιῶν· ἀπὸ ποίας γραμμῆς· ἀπὸ ταυ
τησί· ἀπὸ τῆς ἑκατέρας γραμμῆς τῆς νοήσεως τοῦ παρὰ
τὴν διάμετρον; ναί· καλοῦσι δέ γε ταύτην διάμετρον, οἱ σοφισταί·
ὡς ἐπὶ ταύτης διαμέτρου ὄντος· ἀπὸ τῆς διαμέτρου ἄρ'
ὡς οὐ φίλιος ὁ παιδάριον· γίγνεται τὸ διπλάσιον χωρίον·
ὅταν γε μὲν οὖν ὡς σὺ κελεύεις· τί σοι δοκεῖ ἀνδρεῖον· ἐπὶ τὴν
λῶ τινα δόξαν ἰοῦσαν; οὐ τοῦτο λέγω πρότερον; οὐ καὶ ἑαυτοῦ;
καὶ μὴν οὐκ ἀηδές γε· ὡς ἔφαμεν ὀλίγον πρότερον· ἀνθρώπινα
λέγω· ὅτι δὲ σαφὲς δέ γε αὐτοῖ αἰτιῶμαι δόξαι· τί οὖν· ναί· τοῖ
οὐκ εἰδότι ἆρα περὶ ὧν ἂν μὴ εἰδῇ· ὅτι εἴη δόξαι ἀληθεῖς
περὶ τούτων· ὧν οὐκ οἶδεν· φαίνεται· καὶ μὴν μέγε αὐτοῖ.
ὁ περὶ ὧν ἄρτι ἀνακεκίνηται δόξαι αὐτῶν· εἰ δὲ αὖτον
τι σπερίστασαι πολλάκις τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ πολλαχῆι·
οἶσθ' ὅτι τελευτῶν· οὐδενὸς ἧττον ἀκριβῶς εἰδέναι
περὶ τούτων· ἔοικεν· οὐκοῦν οὐδενὸς δοξάζειν τοσοῦτῳ
τήσειν τοσοῦτον· ὅσῳ πλείστας ἂν λαμβάνῃ αὖ τοσοῦτος ἑαυτοῦ τὴν πλάνην

ναί: τὸ δὲ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν ὃν ὅσον τοῖ ὁσιαῖ μᾶλλον, οὐ καὶ σὲ μὴ μνήσκεσθαί ἔστι; σαφῶς: ἆρ' οὖν τὴν ὁσιαῖ μᾶλλον λῶν νῷ οὗτος ἔχει. λίτοι ὅλως ὃν τὸ. λὶ ἂν εἰ εἶχον; ναί: οὐκοῦν εἰ μὲν ἀφεῖχον. ἂν εἰ καὶ λῶν ὁσιαῖ μᾶλλον. εἰ δὲ ὅλως ὃν τὸ. οὐ κἂν ὃν τοῦμὲ ὧν μοι. εἰ λήθοι εἰ λῆ δεδίδαχόν τι τοῦτον νοσομεῖν. οὕτως γὰρ ποιεῖ πρὸς πάσης νοσομερίας. ταὐτὰ ταῦτα. καὶ τοῦμὲ ἄλλον μαθημάτων ἀ σαφῶν. ἔστιν οὖν ὅ τι τοῦτον σαφῶς λεδίδαχόν; δίκαιος γάρ που εἶ εἰδέναι. ἄλλως δὲ καὶ ὡφελεῖ ὃν τι τοῖ οἰκίαν γράφοντα καὶ τέθραππα: ἄλλ' οἶδα ἔγωγε. ὅτι οὐδεὶς πώποτε ὁδὸν ἐδίδαξεν: ἔχει δὲ ταῦτα τὰ δόξαν. λῖ οὐ χί: ἀναγκαῖόν σοι κρατεῖν φαίνεται: εἰ δὲ μὴ ὃν τοῖ μῶν μί οι λαμβάνον. οὐ κλίνει. τοῦτο δῆλον ὅτι ὑπάρχόν τινι χρόνοι εἶχε. καὶ ὑμῖν αὖ θήκει: φαίνεται: οὐκοῦν οὗτός με ἐστὶν ὁ χρόνος. ὁ τοῦ κλῶν ἀπῖθρα ποσ: ναί: ἔοικεν ὁ παῖδ λῖ χρόνον. λῖ καὶ οὐκ ἀν μὴ λῖ αὖσ. ὃν ἴσον ταὐτοῖ ὀλίγον δόξαι. οὐ ὑπερτιθέσεις ἂν φθορθεῖσαν ὁσιαῖ μᾶλλον μίμορται. ἆρ' οὖν τὸν αὐτὸν χρόνον. μεμαθηκυῖα ἔσται λῖ τυχὶ αὐτοῦ. δῆλον γάρ. ὅτι τὸν σαφῆ τὸν χρόνον. ἔστιν λῖ οὐκ ἔστιν αὖσ: φαίνεται: οὐκοῦν εἰ αὖ λῖ ἀλλάθαι λῖν τὸν χρόνον τὸν ὃν ἔστιν ὑπὸ τυχί. ἀθαύματος ἂν λῖ τυχὶ εἴη. ὁ αὐτὸ θαρρῶν τοῦ χρῆ. ὁ μὴ τυχὸν φοβοῖ σαφῶς μορούμενος. τοῦτο δὲ οἶν ὁ μὴ μεμνημένος. ὁσιαῖ χρεῖν ζητῆν. καὶ ἆρα μεμνήσκεσθαι: οὐ μοι δοκεῖ λέγειν ὁ σωκράτης. οὐκοῦν δὴ πῶς: καὶ γὰρ ἐγὼ ἐμοί. ὃ μέμνημαι. καὶ τοῦμέμνῆσθαι. καὶ ἄλλον ἄν τινα ἐρωτῶν τοῦ λόγου διϊσχριοῦμαι. ὅτι δοῖ ὁ μέμνησθαι δεῖν ζητῆν ἀμήτιος οἶδε. ἐκλείπον ἂν λίμνην καὶ ἀνδρικὸν τρόποι καὶ λίτ τὸν ἀρχαῖον. λῖ ἆρ' ὁ μεθαυσθεὶς μὴ ὁσιαῖ σαφῶς μεθαυσθῆναι ἐκεῖνον εἶναι εὑρεῖν. μὴ δὲ δεῖν ζητῆν. περὶ τοῦτου σαφῶν ἂν διαμαχοίμην. εἰ οἷός τε ἐγὼν καὶ λόγοι καὶ ἔργοι. καὶ τοῦτο μὲν δοκεῖ μοι δὺ λέγειν ὁ σωκράτης: κοὐκεῖ οὖν ὁσιαῖ δὴ ὁ μόνον οὐ μέμνησθαι ὅτι ζητητέον περὶ οὗ μὴ τὸ οἶδεν. ὁσιαῖ χείρω ὃν μέμνησθαι κοινῆ ζητῆν. τί ποτέ ἐστιν ἀρετή: σαφῶς μὲν οὖν. οὐ μέντοι ὃ σωκράτης ἀνέλεγεν ἐκ εἴνου ἂν λῖ δοκεῖ. ὁ περ λέγομεν τὸ πρόσθεν καὶ οἰκεταίμην καὶ ἀκούσαιμι. πότερον οὐ σὺ δοκεῖς

ὁντιὰ ὡς δεῖ ἐστιν χειρ ἁμ. ἢ ὡς φύσει. ἢ ὡς τίνι ποτὲ πρόσωι παρα
ημομόν ὡς τοῖς ἀρίοις τῆς ἀρετῆς: ἀλλ' εἰ μὲν φῶ ἦρχον ὡς μόνον.
μὴ μόνον ἐστὶν τοῦ ἀλλὰ καὶ σοῦ. οὐκ ἂν δοκεῖ τὰ μέθα πρότερον ἢ τὸ
δίκαιον. ἢ τὸ οὐ δίκαιον ἢ ἀρετή. πρὶν ὅτι ἔστι πρῶτον ζητη
σαι περὶ αὐτό. ἐστὶ δὲ σὺ σαυτοῦ μὲν οὐδὲ ἐστιν χρεῖος ἀρχαν.
ἵνα μὴ ὅλου θορυβῶμεν. ἐμοῦ δὲ ἐστιν χρεῖος τὸ ἄρχαν. καὶ ἀρχᾶσ.
συμφορήσομαί σοι. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν. ὅσι κελεύω σκεπτέον εἶναι.
ποῖόν τί ἐστιν. ὁ μὴ που ἴσμεν ὅ τί ἐστίν. εἰ μὴ τι οὖν. ἀλλ' ἀσμε
κρὸν μέσοι τινὸ ἄρχῃ χάλασον. καὶ συμφόρησον ὡς ὑποθέ
σθαι αὐτὸ σκοπεῖσθαι. ἢ τὸ δίκαιον ἐστίν. ἢ τὸ ὁπωσοῦν. χρῆ
δὲ τὸ ὡς ὑποθέσεως. ὧδε. ὡς ὅταν οἰκοδομέναι που λέγωμεν κύ
κλου. ἐστὶ δ' ὧν τοιαῦτα οἷον περιχωρίου. ἢ
οἷόν τε ἐστὶν δὲ τὸν κύκλον. τόδε τὸ χωρίον τρίγωνον τοιοῦτον
εἶναι ποιεῖ ἄν τις. ὅτι οὐπω οἶδ' ἐστὶ τοῦτο τοιοῦτον. ἀλλ' ὅταν
μὴν τοῦτ' ἦν ἀναγκαῖον. πρόειμι γὰρ οἶμαι ἔχειν πρὸς τὸ πραγματοι
ᾶδε. εἰ μὲν ἔστι τοῦτο τὸ χωρίον τοιοῦτον. οἷον παρατεί
νειν αὐτοῦ μοῖραν τινὰ τοιοῦτον χωρί
ον. οἷον ἀφ' αὐτοῦ τὸ παρατείνον μέρος. ἀλλ' ὅταν
δοκεῖ. καὶ ἄλλο οὖν. εἰ ἀδύνατον ἔστι ταῦτα παθεῖν. ὑποθέ
μενοι οὖν ἐθέλω ἢ πᾶσοι τὸ συμβαίνον περὶ τὸν ὅρον
σεως αὐτοῦ εἰς τὸν κύκλον. ἢ τὸ ἀδύνατον. ἢ τὸ μὴ οὕτως δὴ
καὶ περὶ ἀρετῆς λόγος. ὡς δὴ οὐ καλῶς. οὐθ' ὅτι ἔστιν
οὐθ' ὁποῖόν τι. ὑποθέμενοι αὐτό, σκοπῶμεν ἢ τὸ δίκαιον
ἢ τὸ οὐ δίκαιον ἐστίν. ὧδε λέγοντες. εἰ ποιόν τί ἐστι τῶν
περὶ τὴν ψυχὴν ὄντων ἀρετή. δίκαιον ἂν εἴη. λέγομεν δίκαιον.
πρῶτον μὲν εἰ ἔστιν ἄλλοιόν. λέγομεν οἷον ἐστὶν ἁμαρτία. ἆρα δίκαιον.
λέγομεν. λέγομεν ἐλεύθερον. ἆρα μνημεῖον. δίκαιον δὲ μισθὸν
ἡμῖν. ὁπότερα ἂν τοιούτοις ὀνόματι χρώμεθα. ἀλλ' ἆρα δίκαιον.
λέγομεν τοῦτό γε φανερὸν. ὅτι οὐ λέγομεν ἄλλο δίκαιον καὶ ἄρα. λέγομεν
ἁμάρτημα: ἔμοιγε δοκεῖ: ἢ λέγεται ἐστὶν ἁμάρτημα πότε λέγομεν. δῆλον
ὅτι δίκαιον ἂν εἴη: πῶς γὰρ οὔ: τούτου μὲν ἆρα. ταχὺ οἶσθ' ἢ
λάμβαν. ὅτι τοιοῦδε μέν τινος. δίκαιον. τοιοῦδε δὲ δέ οὔ:

ἐπὶ τοῦ τριγώνου ἐστὶν ὁ κύκλον ἐν ἀσφαλεῖ:

ταῦτα νε: τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο ὡς ὅσιόν ἐστι. δεῖ σκέψασθαι· πότερον ἔστιν ὅσιον ἀεὶ μὴ δι' ἀρετήν. ἢ ἄλλοῖόν ἐστιν ὅσιον: ἐμοιγε δοκεῖ τοῦτο. μεταξὺ τοῦτο σκέψασθον εἶναι: τί δὲ δὴ ἄλλο τι. ἢ ἆρα θεὸν αὐτὸ φαμὲν εἶναι τὴν ἀρετήν· καὶ αὐτὴν ἢ ὑποθώμεθα εἶναι ἡμῖν. ἆρα θεὸν αὐτὸ εἶναι: ταῦτα μὲν οὖν: οὐκοῦν εἴ μεν τί ἐστιν ἆρα θεὸν καὶ ἄλλο. χρὴ ὁμολογῆσαι ὅσιον εἶναι. τάχα ἂν εἴη ἢ ἀρετή. οὐκοῦν ἀτιμητέον. εἰ δὲ μὴ δέ ἐστιν ἆρα θεὸν ὃ οὐκοῦν ἀτιμητέον περιέχα· ὅσιον ἀτίμητον ἄρ' ἔστι αὐτὸ ὑποθώμεθα εἶναι. ὁρᾶτε ὑποθώμεθα: ἔστι ταῦτα: καὶ μὴν ἀρετὴν γε θώμεθα ἀγαθοῖ: ναί: ἢ δὲ ἆρα θοῖ. ὠφέλιμοι· ταῦτα γὰρ ταὐτὰ ὠφέλιμα. οὐχί; ναί: καὶ ἢ ἀρετὴ δή. ὠφέλιμόν ἐστιν: ἆρ' ἀνάγκη ἓκ τῶν ὡμολογημένων: σκεπτόμεθα δὴ καὶ τε καὶ ἄσσον ἆρα λαμβάνοντες. ποιόν ἐστιν αὖ ἡμῖν ὠφελοῦν ἰσχύν φαμεν καὶ ἴσχυν. καὶ καὶ ἄλλο καὶ πλοῦτος δή. ταῦτα λέγομεν καὶ τὰ τοιαῦτα ὠφέλιμα. οὐχί; ναί: ταῦτα δὴ ταῦτα, φαμὲν βλάπτειν καὶ πλαύτην· ἢ οὐ ἄλλο φησὶν ἢ οὕτως: οὐκ ἄλλο οὕτως: σκόπει δή. ὁ ταὐτὸ ἓκάστου τούτων ἡμῖν ἴσχειν ὠφελεῖ ἡμᾶς. καὶ ὁ ταὐτὸ πλαύτην· ἆρ' οὐχ ὅταν μὲν ὀρθὴ χρῆσις ὠφελεῖ· ὁ ταὐτὸ δὲ πλαύτην; ταῦτα νε: ἔστι ποίμνιον καὶ τὰ κατὰ πλοῦτον σκεπτόμεθα· σωφροσύνη τε καὶ ἰατρεία καὶ δικαιοσύνη· καὶ ἀνδρεία ἆρ· καὶ εὐμάθεια· καὶ μνήμη καὶ μεγαλοπρέπεια· καὶ ταῦτα τὰ τοιαῦτα; ἆρα νε: σκόπει δή· τούτων ἕκαστα σοὶ δοκεῖ μὴ ὅσιον εἶναι· ἀλλ' ἄλλο ὅσιον· ἢ οὐχὶ ποτὲ μὲν πλαύτην· τὸ δὲ ὠφελεῖ: οἷον ἀνδρεία· εἰ μὴ ἔστι φρόνησις ἢ ἀνδρεία· ἀλλ' οἷον θάρρος τι· οὐχ ὅταν μὲν ἀλόγου θάρρος ἀσφαλῶς πλαύπτειν· ὅταν δὲ σὺν φρονήσει ὠφελῇ ταῦτα; ναί: οὐκοῦν καὶ σωφροσύνη οὕτως ἔχει. καὶ εὐμάθεια μεταμανθάνομεν καὶ κατάρτυσις. ὠφέλιμον· ἀνοήτου δὲ νοῦν πλάπτειν; ταῦτα νε: ὠφέλιμα ἄρα καὶ ἀνοήτου νοῦν πλάπτειν· ἐπιτηδεύματα καὶ ἐπιχειρήματα· καὶ κατορθώματα· λόγου μὲν ἕνεκα μὴ φρονήσεως δέ· ἵνα δυσδαιμονίαν πλείστην ἀφροσύνης δεῖσθαι μαντίου: ἔοικεν: εἰ ἄρα ἀρετὴ τὸν νοῦν τὴν τυχὴν πλέον· καὶ ἀνάγκαιον αὐτὸ εἶναι ὠφέλιμον εἶναι· φρόνησιν αὐτὸ δεῖ εἶναι

ἐοικεν μὴ πᾶσαν τὰ κατὰ τὴν τύχην. οὐ τὰ μὲν καθ' αὑτὰ· οὐ
τὸ ὠφέλιμον. οὐ τὸ ἀναμφίβολον εἶναι· ὅσα γὰρ νομιζόμενα δὲ φρονήσεως
καὶ ἀφροσύνης ἐστὶν ἀναμφίβολα ἡγοῦνται. καὶ ταῦτα μὴ τοῦ
τοῦ τὸν λόγον· ὠφέλιμόν τε οὖσαν τὴν ἀρετὴν· φρόνησιν δὴ
τινὲς εἶναι· ἔμοιγε δοκεῖ· καὶ μὲν δὴ καὶ τἆλλα· ὧν μὲν δὴ ἕλε
μεν· πλούτου τε καὶ τὰ τοιαῦτα· τότε μὲν ἆρα θεὸν τότε δὲ
ἀναμφίβολα εἶναι· ἆρα οὐχὶ ἅπερ τὴν ἄλλην τύχην· ἡ φρόνησις
ἱκανὴ μή· ὠφέλιμα τὰ τῆς τύχης ἐποίει· ἡ δὲ ἄφρων ἀναμ
φίβολα· οὕτως καὶ τούτοις ἡ τύχη ὀρθοῦσα μὲν χειραγωγοῦσα καὶ
ἱκανὴ μή· ὠφέλιμα αὐτὰ ποιεῖ· μὴ ὀρθοῦσα δὲ ἀναμφίβολα; παί
γνιον: ἡ διαφροσύνη ἱκανή· ἱκανὴ ἄρα τὴν μὴ οὖσαν ἡδονὴν ἀφελεῖν; ταὐτὰ: 1. ὀρθῶς σέ
οὐ κοινοῦται δὴ κατὰ ταὐτὸν ἡ πρᾶξις ἐστίν· τοῖς ἀνθρώποις.
τὰ μὲν ἄλλα ταὐτὰ ἐστὶν τῇ τύχῃ ἀρμόττειν· τὰ δὲ τῆς
τύχης αὐτῆς· ἐστὶ φρόνησιν· ἐστὶ μέλλει φανθὲν εἶναι· καὶ τοῦτο
τοῖς λόγοις φρόνησις ἂν εἴη τὸ ὠφέλιμον· φανὲν δὲ τὴν ἀρε
τὴν ὠφέλιμον εἶναι· ταὐτὸν ὑπὸ φρόνησιν ἄρα φανεῖται.
ἀρετὴν εἶναι· εἰ τοιοῦτον· ἱκανὸν· ἡ μέτρος τί· δοκεῖ μοι καλῶς
λέγεσθαι ὦ Σώκρατες· τὰ λεγόμενα· οὐκοῦν ἐστὶ ταὐτὰ οὕτως
ἔχει· οὐκοῦν ἐστὶ φύσει οἱ φαῦλοι· οὔ μοι δοκεῖ· καὶ γὰρ ἂν πού
καὶ τὸ δηλοῦν· ἐστὶ φύσει οἱ φαῦλοι ἥττονες· ἡ ὅταν που ἂν ἡμῖν οἱ
ἥττους ὦσιν μέσοι καὶ τοῖς φαύλοις τοῖς φύσει· οὐ δῆτα ἡμεῖς
ἂν παραλαμόντες αὐτοὺς ἐκείνων ἀποφυγόντων· διαφυλάττο
μεν ἂν ἡμᾶς αὐτοὺς· καὶ οὐδὲν ἂν οἱ ἔνδοξοι πολὺ μᾶλλον ἢ
τὸ χρυσίον· ἵνα μὴ δεῖσθαι ἂν τοῦ διέφθαρθαι· ἀλλ' ἐοικεν ἁβρί
κοιν τοῦτο τὴν Λιλικίαν· χελώνοιν ἵππους τοιούτους πόλιν:
εἰκὸς γοῦν ὦ Σώκρατες· ἆρ' οὖν ἐστὶ μὴ οὐ φύσει οἱ φαῦλοι·
φαῦλοι ἥττονται· ἆρα μανθάνει; δοκῶ μοι· ἵνα μὴ ἀναγκαῖον
εἶναι· ἓν λόγον ὦ Σώκρατες κατὰ τὴν ὑπόθεσιν· ἢ πρᾶγμα
ἀλήθειαν ἐστὶν ἀρετή· ὅτι δι' ἀλαζονείαν· ἴσως μὲν δίκαιον· ἀλλὰ
μὴ τοῦτο· οὐκ ἀξιοῦν ὁμολογήσαμεν· καὶ νῦν ὁδὸς καὶ μὴν
ἀρτί· καλῶς λέγεσθαι· ἀλλὰ μὴ οὐκ ἐν τοῖς ἀρτίμονον δῆλον
αὐτὸ δοκεῖν καλῶς λέγεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς μὴ καὶ ἐν τῷ ἴσῳ ἴσα τὰ

ἢ μᾶλλον εἰ πάντων ὑμῶν εἶναι· πῶς δὲ· πρὸς πάντας ὑμᾶς. διαφέρειν
αὐτὸ καὶ αὐτὰ εἶναι· μὴ οὐκ ἔστιν αὐτὰ μὴ εἶναι· ἢ ἀρετή· ἆρα σοὶ δοκῶ ἂν μᾶλλον
τὸ μὲν γὰρ διδακτὸν αὐτὸ εἶναι· εἰ πρέπει σοι αὐτὰ μὴ ἐᾶν. οὐκ ἄν αὐτὰ
θέμενα μὴ οὐ καλῶς λέγεσθαι· ὅτι δὲ οὐκ ἐᾶν ἔστιν αὐτὰ μὴ. σκέψαι
δὲ σοὶ δοκῶ εἰκότως αὐτὰ εἶν· τὸ δὲ γάρ μοι εἰπέ· ἆρα διδα-
κτὸν ὅτι οὐκ ἂν ἄρα μὴ μόνον ἀρετὴ οὐκ ἂν ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ
διδασκάλους καὶ μαθητὰς εἶναι; ἔμοιγε δοκεῖ· οὐκοῦν
μανθάνειν ἂν· οὐ μήτε διδάσκαλοι μήτε μαθηταὶ ἆρα ἦν· καλῶς
ἂν αὐτὸ εἰκάζομεν ἂν. εἰ καὶ ζῶον τὸ· εἰ καὶ ζῶον μὴ διδακτὸν εἶναι· ἐστὶ ταῦτα·
ἀλλ' ἀρετὴ διδάσκαλοι οὐ δοκοῦσί σοι εἶναι; οὐ πολλάκις μοῦ
ζητῶν εἴπῃς εἰ ἄρα αὐτῷ διδάσκαλοι· σαφῶς σοι ἂν· οὐδὲ
ναι μανθάνειν· καίτοι πολλὰ μὲν ζητῶ καὶ τὸν μάλιστα·
οὐκ ἂν οἶμαι· ἄπειρος τούτου εἶναι τοῦ πράγματος· καὶ δὴ
καὶ μοῦ ἂν δοκῶ· εἰ σκοπῶν ἐμὲ ἐκεῖνος ὁ δὲ σοφὸς ἔστω.
οἶμαι δὲ μὴ τὸν ζητοῦντα· εἰ κόσμου δοκεῖ, μᾶλλον δοκῶ
ἂν· αὐτὸς γὰρ ὁ δὲ σοφὸς τὸν μὲν ἐᾶι πλοῦτον πατρὸς πλούσιος τὸ
καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς· οὐκ ἔστιν πλούσιος· οὐκ ἔστιν
αὐτοῦ ἂν· οὐδὲ δόξης τινὸς ἂν ὀρθῶς μᾶλλον ἂν εἰ λήθοι
τὰ πολυκράτους χρήματα· ἴσμεν ἀσθενοῦς· ἀλλὰ
τὴν αὐτοῦ σοφίαν κτησάμενος καὶ ἐπιμελῶς· σοφὸν εἶναι
τὰ ἄλλα οὐχ ὑπερήφανος δοκεῖν εἶναι πολίτης· οὐδὲ
ὁ γε δῆμος τὸ καὶ ἐᾶν χθές· ἀλλὰ κόσμιος καὶ ἐν ἀγορᾷ λάθρᾳ· ὃς δοκεῖ,
ἀνήρ· ἐφ' ταῦτον ἐν θρέπτε καὶ ἐᾶν λάθρᾳ· ὃς δοκεῖ,
ἀθηναίων τοῖς πλήθει· αἱρεῖται γὰρ αὐτὸν ἐᾶν ταῦτα μὲν
ἄρχειν· δὲ καὶ δικαίως τούτων· ζητᾶν ἄρα ἦ σοφι-
δασκάλου ἐστὶν εἴτε μὴ· καὶ οἵτινες· σὺ οὖν ἡμῖν
ἂν αὐτὸ· συζήτησον ἐμοί τε καὶ τοῖς σαυτοῦ ξένοις μᾶλλον
τοῖς δὲ· σοφιστοῦτου τοῦ πράγματος· τίνας ἂν εἰ ἐᾶν διδάσκα-
λοι· ὧδε δὲ σκέψαι· εἰ μὴ οὐκ ἂν ἐᾶν ἂν αὐτὸν δὲ φαῦλον
ἢ σπουδαῖον γενέσθαι· παρὰ τίνας ἂν αὐτὸν σοφιστὰς μᾶλλον διδάσκα-
λους· ἆρ' οὐ παῖδας οἷς ἢ σπουδαῖος; σαφῶς· τί δὲ σκυτοτόμους
φαῦλον οὐκ ἂν οἶμαι γενέσθαι· ἆρ' οὐ παρὰ τοὺς σκυτοτόμους;

420

ναί: καὶ τἄλλα οὕτως; πάνυ γε: ὧδε δή μοι πάλιν περὶ τοῦ
αὐτοῦ εἰπέ· πρὸς τοῖς ἰατροῖς φαμὲν ποτέ τινα τὸν πολεμοῦν
λῶστα ἓξ πόλεμον. πολλάκις ἰατρὸν γενέσθαι· ἆρ' ὅταν
τοῦτο λέγωμεν. τὸ δὲ λέγομεν· ὅτι παρὰ τούτοις τοῖς τῆς τέχνης
αὐτὸν σοφροσύνη μὲν ἀπὸ τοῦ ἀπὶ ποιουμένου τὸ τῆς τέχνης
μᾶλλον. ἢ τοῦ μή· καὶ τοῦ μισθὸν πράττομένου ἢ αὐτοῦ
τούτου. ἀποφήναντας αὐτοὺς δηλαδὴ καλοὺς τοὺς πολεμοῦντας
ἰᾶσθαί τε καὶ μανθάνειν· ἆρ' οὐ πρὸς ταῦτα πλέονας τοὺς καλοὺς
ἀπεδείκνυμεν; ναί: οὐκοῦν καὶ περὶ αὐλήσεως καὶ τῶν ἄλλων
τῶν αὐτῶν τούτων· πολλὴ ἀνοία ἐστὶ πολεμοῦντος αὐλητὴν ἀπὸ
ποιήσασθαι· παρὰ μὲν τοὺς ὑπισχνουμένους δηλαδὴ ἓξ τῆς τέχνης·
καὶ μισθὸν πράττομένους· μὴ ἐθέλειν μανθάνειν παρὰ δὲ τοὺς
πράγματα παρέχειν· ἢ τοῦτο μανθάνειν παρὰ τούτους· οἱ μὴ
τὸ πρόσπολοι ὡς μὴ δηλαδὴ καλοὶ εἶναι· μηδὲ τὰ σιν αὐτῶν μανθ
θήσεσθαι πολὺ τοῦτο τοῦ μανθάνοντος· ὃ ἧττον μὲν
μανθάνειν παρ' οὓς ὀνήσεσθαι μέν· οὐ πολλῆς δοκεῖ
ἀλογίας εἶναι; ναὶ μὰ Δία ἔμοιγε. καὶ ἀμαθίας γε πρός: καὶ
λῶστα λέγεις· νῦν τοίνυν ἓξεστί σε μετ' ἐμοῦ καὶ μὴ πολεμεῖν
περὶ τοῦ ξένου τούτου· ἢ μένωμεν· οὗτος γὰρ ὁ ἀνὴρ πάλαι
λέγει πρός με· ὅτι ἐπιθυμεῖ τούτης τῆς σοφίας καὶ ἀρτιλής·
ἢ οἱ αὐτοὶ τοῖς τοιούτοις· καὶ τοιοῦτος πολεῖος. καλῶς διοικοῦσι· καὶ
τοὺς γονέας τοὺς αὑτῶν· θεραπεύουσι· καὶ πολίτας καὶ ξένους.
ὑποδέξασθαί τε καὶ ἀποπέμπεσθαί σαφῶς ἐπιστήμονας ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.
ταύτην οὖν τὴν ἀρτιλὼς κόπτα παρὰ τίνας ἂν πορεύοιτο αὐτόν.
ὀρθῶς πορεύοιμεν· ἢ δήλον δὴ κατὰ τὸν ἀρτίλογον· ὅτι παρὰ
τούτους τοὺς ὑπισχνουμένους ἀρτιλὼς δηλαδὴ καλοὺς εἶναι·
καὶ ἀποφήναντας αὐτοὺς κοινοὺς τῶν ἄλλων τοῖς μανθάνουσι
μανθάνειν μισθὸν τούτου τάξαντες τε καὶ πραττομένους:
Καὶ τίνας λέγεις τούτους ὦ Σώκρατες: οἷς σθαι δὴ πολλαὶ οὐ· ὅτι
οὗτοί εἰσιν· οἱ ὠνοὶ καὶ λοιποὶ σοφισταί: ἢ οὐ κλείει· ὦ φίλη
ὦ Σώκρατες· μὴ δῆτα τῶν συμβόλων· μήτε οἰκέται μήτε φίλων
μήτε ἀστῶν μήτε ξένων τοι αὐτὴ μανία λαμβάνει· ὥστε παρὰ τούτους

ἰ ἐπίθεμα ταῦτα
σι κομ:—
ἐ σι σὺ πα μὴ ἄ καιρο
λόγ:—

ἐλθόντων λοιμηθῆναι· ὥστε οὗτοί γε φαυλότατοί εἰσι λοιμικὸν καὶ διὰ
φθορὰν τῶν σιτουμένων· πῶς οὖν λέγεις σὺ αὐτό· οὗτοι ἄρα μόνοι
τῶν ἀντιποιουμένων τι σοφίας θηρίων ἐστὶν ἀθάνατοι· τοσοῦτον τῶν ἄλλων
διαφέρουσιν· ὅσον οὐ μόνον οὐκ ἀφελοῦσιν ἀλλὰ καὶ βλάπτουσιν οἱ ἄλλοι· ὅτι ἀν
τις αὐτοῖς παραλῷ· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον διαφθείρουσιν· καὶ τοὺς
τῶν φαύλων σχήματα ἀξιοῦσι πράττεσθαι· ἀφ' ὧν μὲν οὖν οὐκέτι
χρὴ ὅπως σοι πιστεύσω· οἷς λαμβάνω ἐναντίωμα πρὸς τὰ νόμιμα· πλάττω
σχήματα κτησάμενον· ἀπὸ ταύτης τῆς σοφίας· ἣ φείδηται·
οὐ οὕτως περιφανῶς καλὰ θρέμματα εἰργάζετο· καὶ ἄλλους δὲ κα-
τῶν ἀνδριάντων τοιούτων· καὶ τοὺς τέρατος λόγους· εἰ οἱ μὲν τὰ ὑποδή-
ματα θρέμματα τὰ σαλαμάνδρια· καὶ τὰ ἱμάτια τὰ ἐξ αὐτῶν·
οὐκ ἄν δύναιμι πολλαπλῆν τριακοντάκις μέρος· μοχθηρότερα ἀπο-
διδόντα· ἢ παρέλαμον τὰ ἱμάτια τὰ καὶ τὰ ὑποδήματα·
ἀλλ' εἰ τοιαῦτα ποιοῦσιν· τὰ χὰ ἂν τοὺς λιμοὺς ἀπὸ θανόντων· πρό-
τερον δὲ ἄρα οὐ λίθους λιθάζουσιν· διαφθείρουσι
τοὺς συμπεπλεγμένους· καὶ μοχθηρότερον ἀπὸ πάντων λίθων παρ-
λαμβάνει· πλὴν ὅτι τὰ παρακόντα; οἶμαι γὰρ αὐτὸν ἀπο-
θανεῖν· ἔτι καὶ ἐνδομυοκόντα γεγονότα· τὰ παρακόντα
δὲ ὑπὸ τειχίον τα· καὶ ὑπ' αὐτῇ τοῖς χρόνοις τούτοις· ὑπὸ τῆς
ἡλικίας ταύτης ἐνδοκιμοῦν· οὐδὲν πάσχουσιν· καὶ οὐμό-
νον πρὸς τὰ νόμια· ἀλλὰ καὶ αὐλοὶ πολλοὶ· οἱ μὲν· πρότερον
γεγονότες ἐκείνου· οἱ δὲ· καὶ μικρὸν ὑστερον· πότερον μὴ οὐ
φῶμεν κατὰ τὸν σὸν λόγον εἰ δόξαν αὐτοῖς ἐξαπατᾶν καὶ
λοιμαίνεσθαι τοὺς νόους· μὴ λίθους ἡθρῆσθαι καὶ ἑαυτοὺς καὶ οὕτω μαί-
νεσθαι ἀξιοῦσι μᾶλλον ἢ ταῦτα· οὐ μὴν οἱ φασὶ σοφώτατοι ἀνθρώ-
ποι εἶναι· πολλοῦ γε δεῖ· οἱ μαίνεσθαι ἀξιοῦσι κρείττους· ἀλλὰ πολὺ
μᾶλλον· οἱ τούτοις δὴ δόντες ἀρχήν· τοῖς νέοις· τούτους
δὴ μᾶλλον οἱ τούτοις ζῶντες ὄντες οἱ προσήκοντες· πολὺ
δὲ μᾶλλον παῖδες· αἱ πόλεις ἐκ τῶν αὐτοῖς ἐξαφιέμενοι
καὶ οὐκ ἐξελαύνουσαι· ἐξ ὅσου ἐκ χρεῖος τοιούτου τι
ποιεῖν· ἐστὶ τὸ ἀπό· πότερον δὲ ἐκ τῶν λίθων κλῆσις τῶν
τῶν σοφιστῶν· λίθοι οὗτοι αὖ τοῖς χαλκοῖς εἰσι· οὐδὲ μὰ Δία

ἆρα γε συμβουλεύσαι ποτὲ αὐτῷ μοι δοκεῖ. οὐ δῆτα ἄλλον γε συμβουλεύσαι μοι
ἐμοῦ δοκεῖ: οὐ πειρᾶσθαι ἆρα ἅπαντα ποιεῖν ἀνθρώπων: καίτοι
γε: πόσους οἶμαι ἂν ἐμοῦ δεινοὺς εἶναι λέγειν περὶ τούτου τοῦ πράγματος.
ἅτε τὰ μάγιστα ἐν Ἀθήναις τοῖς ἅτε φλαύροις οὖσι πάνυ ταπεινοῖς
ροις εἶναι: ῥᾳδίως τοῦτο γνοῖεν οἱ λοιποί εἰσιν. εἰ τοίνυν οὐ πειθόμε
αὐτῶν εἰμί. ἅτε μή: μαίνομαι εἰ ἴσασι ἂν αὐτό. ἴσως εἰ ὁπόσοι μὲν
λόσοι δοκοῦσι τούτων περὶ ὧν αὐτὸς λέγειν. θαυμάζοιμ' ἂν
γὰρ οὐ πολύν τιν' εἶναι. παρὸν δὲ μένειν ἀφικόμενος
μοχθηρὸς γέγονεν. οὗτοι μὲν γὰρ εἰσὶν οὐ λέγ. ἔστωσαν οἱ σοφισταί
ἀλλὰ μὴ ἐκείνους εἰπεῖν. καὶ τὸν τοιοῦτον τὸν λεγόμενον
οὐ θρέψαιτο. φράσατε οὖν τοῖς παραπίνασι ἀφικόμενος ἔμπο
σαυτὴν πόλει. τὴν ἀρετὴν ὧν μνεῖαν ἐποιήσω. γέγονεν ἀγαθὸς
λόγου: τί δὲ αὐτοῦ σύ γε φράσατε: ἀλλοῖος μὲν ἔφασαν εἶναι
λοσκάλου τούτων εἶναι εἶπον. ἀλλὰ τυγχάνω οὐ λέγων
σοῦ φίλος. καὶ ἴσως τί λέγεις: ἀλλὰ σὺ δὲ ἔμπροσθεν ἐλθὼν
ἅτε παραπίνασι ἔλθοι ἀθήναιόν. ἅ πρὸ ὄνομα ὁ τοῦτο
τί δὲ. ἔμοιγε ὄνομα δεῖ ἀκοῦσαι; ὁ τοιγὰρ ἂν ἔμπροσθεν
ναίων τῶν καλῶν καγαθῶν. οὐ δεῖσε ἂν οὐδεὶς ἂν τὸν
ποιήσῃ. ἢ οἱ σοφισταί. ἐὰν πρὸ ἐθέλῃ πείθεσθαι: πότερον δὲ
οὗτοι οἱ καλοὶ καγαθοὶ. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ἐγένοντο οἱ οὗτοι
παρ' οὐδενὸς μαθόντες. ὅμως μέντοι ἄλλοις διδάσκειν δοίτε
ὄντες ταῦτα αὐτοὶ οὐκ ἐμάθομεν; καὶ τούτοις ἆρα ἀξιοῦ
παρὰ τῶν προτέρων μαθεῖν οὓς τῶν καλῶν καγαθῶν. οὐδὲ
κοῦσί σοι πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ γεγενῆσθαι ἔμπροσθεν τῆς πόλεως;
ἔμοιγε δοκοῦσι μέντοι θαυμαστοὶ δὲ ἀγαθοὶ τὰ πολιτικὰ
καὶ γεγενῆσθαι ἔτι οὐχ ἥκιστα. ἢ εἶναι. ἀλλὰ μὴν καὶ διδακτὰ καλοὶ
ἀγαθοὶ γεγένηνται τῷ αὐτῷ τρόπῳ; τοῦτο γὰρ ἔστι περὶ οὗ ὁ λόγος
ἡμῖν τυγχάνει ὤν. οὐκέτι εἰσὶν ἀγαθοὶ ἢ μή. ἀγαθοὶ μέντοι
οὐδεὶς γέγονεν ἔμπροσθεν. ἀλλ' ἐδιδακτὸν ἐστὶν ἀρετή.
ναὶ λακωνικοῦμεν. τοῦτο δὲ κορινθιακοῦ τί: τὸ δὲ κορινθιακοῦμεν.
ἆρα οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες. καὶ τῶν νῦν. καὶ τῶν πρότερον. ταύτην
τὴν ἀρετὴν ἣν αὐτοὶ ἀγαθοὶ ἦσαν. ἣν ποίαν τε καὶ ἄλλο παραδοῦναι

υἱοῦ παραδοτὸν τοῦτο ἀμῶι. οὐδὲ παραλητὸν ἄλλωι παρ' ἄλλου τοῦ τέως μὲν ὁ παλαιὸς μὲν τοῦ μὲν φόβου καὶ μένων. ὧδε οἴων σκόπελος τοῦ θανατοῦ λόγου θεμιστοκλέα οὐ καίγε τὸν ἀμφάνιτον ἀμφιλογήσας; φησὶ. παίγε μὰ λία σαν: οὐ κοῦν καὶ διδασκαλον ἀγαθὸν. ὅπερ τι ἄλλο σε τῶν αὐτοῦ ἀρετῶν διδασκάλου εἶναι: οἶμαι φησὶ εἰ περὶ θανούλεσθε: ἀλλ' οἶ σοῦ καὶ θανουλήθη ἄλλοις τε νεανίσκοις καλοῖς καγαθοῖς γενέσθαι. μάλιστα δὲ τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ ἵν' ὁ εἰ αὐτὸν φθονεῖν αὐτῶι. καὶ ὃς ἐστὶ τὴν δὲ οὐ παραδιδόναι τὴν ἀρετὴν τὴν αὐτοῦ ἀγαθοῦ υἱῶι; ἵν' οὐ κακὴ κόσε ὅτι θεμιστοκλῆς κλέος φανεῖται τὸν υἱὸν. ἱππέαν μὲν δὴ λάζεσθαι ἀγαθὸν. ἐπεὶ μὲν ἐγὼ ἐστὶν ἵππων. ὀρθοῦ εἶναι κόσε. καὶ ἵν' κόν τι ζῆν λέγεται τῶν ἵππων. ὀρθοῦ. καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμαστὰ εἰργάζεσθαι. ἀ δ' ἐκεῖνος αὐτὸν ἐστὶν δὲ ὑσάσθαι καὶ ἐστὶ ἵλεως σοφὸν. ὅσα διδασκάλων ἀγαθῶν ἔχει. ἵν' τοῦτον οὐ κακὴ κόσε τῶν προβυτέρων; οὐ κακή κοσε: οὐ καὶ ἀφ' ἑλληνικοῦ ἀνδρὸς τοσοῦτον εἶναι κακῶν: ἵππος οὐ καί: τί δὲ τόδε ὧδε κλεὸς φανεῖται ὁ θεμιστοκλέους. ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ σοφὸν ἀγαθὸν. ἵν' περὶ τῶν ἀνδρὸς χείρονα ἀθηναίων. καὶ μοι κλεῶ ῥουλήσεσθαι τῶν; οὐ δῆτα: ἆρ' οὖν ταῦτα μὲν οἱ ὁμολογοῦσιν ὅτι αὐτὸν τὸν αὐτοῦ υἱὸν παιδεῦσαι. ἐμὲ δὲ αὐτοῦ σοφίαν ἐῶν σοφὸς οὐ μὲν τῶν γε τὸν ὁμολογεῖσθαι ποιήσαι εἰ περὶ ἐμὲ διδακτὸν ἀρετή: ἵππος μὰ δί' οὐ: οὗτος μὲν δὴ σοι τοιοῦτος διδάσκαλος ἀρετῆς: οὐκ καὶ σὺ ὁμολογεῖς ἐμοὶ ἀρίστοις τῶν προτέρων εἶναι. ἄλλον δὲ δὴ τινα κεκτῆσθαι. ἀριστεῖδην τὸν λυσιμάχου. ἵν' τοῦτον οὐχ ὁμολογεῖς ἀγαθὸν γενέσθαι; φησὶ: παίγε δήπου: οὐ κοῦν καὶ οὗτος τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ λυσίμαχον. ὅσα μὲν διδασκάλων ἔχει. καὶ λίαν ἀθηναίων ἐστὶ δοκεῖ. ἀμφιλογεῖται τοῦτο δὲ κεῖσθαι ὅτου οὖν πάντων ἐκθέσθαι: τοῦτο γάρ που καὶ συμβεβηκασι καὶ ὁρᾶις οἷος ἐστὶν. ἐξ δὲ καὶ λὰ περικλέα οὕτω σεμνὸν φρονοῦντα σοφὸν ἄνδρα. οἷ σθ' ὅτι δύο υἱὼ ἔθρεψε παράλογον καὶ ξανθίππην; φησὶ: τοῦτο μὲν τοι σ' οἶσθα καὶ σὺ. ἵππεας μὲν δὴ λάζεσθαι οὐδενὸς χείρονας ἀθηναίων. καὶ μοι κλεῶ καὶ ἀφορμίαν. καὶ τἄλλα ἐστὶ δοκοῦν ὅσα τε χρὴ ἔχειν. οὐδενὸς

ἐλλάζατο ἐξεῖναι δοῦσα δὲ θέρους αὐτὸς μὲν τοι θεμιστοκλῆς δὲ θανοῦσι οὐ δεῖ τοῦτ'

χείρων· ἀμαθοὺς δὲ ἆρα ἂν δραστικοὺς ποιήσαι; δοκοῦμεν
δυσύλακτον· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἀλλὰ δηλακτικόν· ἵνα δὲ μὴ ὁλίγων οἴηι· καὶ
τοὺς φύλακας τοὺς ἀθηναίων οὐ δυνατὸν μνημονεῦσαι τὸν ὑπὸ τὸ πρᾶ
γμα ὀρθὴν μάθησιν· ὅτι δοκοῦσι δύο μέρεσιν εἶναι τὸ μελλοῦ
σαν καὶ ἀφανὲς· καὶ τοῦτο μὲν ἅπαν δοκεῖ ταὐτὸ ἀλλ' αὐτῶν· καὶ ἅπαν
σαν καὶ ἀλλ' ἀθηναίων· τὸ μὲν γὰρ ἐσόμενον καὶ ἀφανὲς· τὸν δὲ φ
οβερὸν· οὗτοι δέ που ὀρθῶς τοῦτο καὶ ἀλλ' ἀπὸ παλαίας· ἢ
οὐ μεμνῆσαι; ἔρως ἀκοῆι· οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὗτος οὐκ ἂν ποτε
οὐ μὴν ὀρθῶς ἂν παρόμοιον δηλακτικόν· ταῦτα μὲν ὀρθῶς εἶπε τὸν πρ
δηλον τοῦ αὐτοῦ· οὐδὲ οὐδὲν ὀρθὸν ἂν ἀλλ' ἅπαντα ἂν θοὺς ἂν δρα
ποιήσαι· ταῦτα δὲ οὐκ ὀρθῶς· εἰ δηλακτικὸν ἦν· ἀλλὰ γὰρ ἦ
ὁ θουκυδίδης φύλαξ ἦν· καὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς πλείους φίλοι ἢ
ναίων καὶ τῶν συμμάχων· καὶ οἱ κίνδυνοι μείζους ἦν· καὶ ὀλί
γου μὲν ἐν τῇ πόλει· καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὀλίγοι μ· ὥστε ἐξ ἧς πρ
του ὑπὸ δηλακτικόν· ἐξ ὧν φράσαι ὅσον τὸ ὑπερβάλλον αὐτοῦ τοῦ εἰ
ἀγαθοῦ ποιήσαι· εἰ τῶν ἐσομένων τὸ εἰ τῶν ἐνόντων· ἢ ἂ
μὴ ἐσχόλαζε διὰ τὴν τῆς πόλεως ὑπομεμφαι· ἀλλὰ γὰρ ὅ
τε ἄρ' ὑπό· μὴ οὐκ εἰ δηλακτικὸν ἀρετή· ὡσαύτως κρατοῦσι
ους μοι δοκεῖ καλοὺς λέγειν ἀνθρώπους· ἔρωμεν οὖν σο
πολυδύσωμεν εἰ ἔσθλος ἐστὶ πάθεσθαι· δυλαμεῖσθαι· ὡσαύ
μὲν καὶ ὑπ' ἄλλης πόλεως ῥᾴδιον ἂν καλοὺς ποιεῖν ἀνθρώ
υπτιδε δὲ καὶ πάνυ· οἷμαι δέ σε καὶ αὐτὸν ἔχειν· ὡσαύτ
ἄνδρα μὲ μοι δοκεῖ χαλεπαίνειν· καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ὦ
μαί με· τοῦτο μὲν· καὶ κινδυνεύειν τοῦτο τοὺς ἀνδρας· ὡσ
λιγεῖται καὶ αὐτὸς εἶναι εἷς τούτων· ἀλλ' οὐτοσὶ μὲν δὴ πο
γνῶναι οἷόν ἐστι τὸ καλοὺς λέγειν· παύσεται χαλεπαίνων· μᾶλλ
ἀνδρεῖ· οὐ δέμοι εἶπε· οὐ καὶ σὺ ἄρ' ἡμῖν εἶ οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ ἀ
δρες· πάνυ γε· τίνων ἕνεκα θέλουσι νοῦτοι παρέχειν αὐτοὺς δη
σκαλοὺς τοῖς νέοις· καὶ ὁμολογῶμεν δηλαδὴ καλοί τε εἶναι
δηλακτικὸν ἀρετῇ; οὐκοῦν καὶ τοῦτο ὡσαύτως κρατοῦ
μὲν ἂν αὐτῶν ἀκούσαιμεν δηλακτικόν· τί δὲ σύ· φῶμεν
οὖν τοῦτον δηλαδὴ καλὸν εἶναι τοῦτου τοῦ ἀγάλματος· οἷο

μὴ δὲ αὐτὸ τοῦτο ὁμολογῶμεν; οὐ μοι δοκεῖ ὡς σοφρονεῖν· τί δὲ δὴ οἱ
σοφοὶ καὶ οὗτοι σοι· οἱ πρὸ μόνοι ὁμολογοῦνται· δοκοῦσι δίκαιοι καλοὶ
εἶναι ἄρα ἢ οὔ; καὶ νὴ μὰ Δία ἀλλὰ μᾶλλον ὡς σοφρονεῖν ταῦτα φαμεν·
ὅτι οὐ καὶ πρότερον αὐτοῦ τοῦτο οὐκ οὐσαι ὑπισχνουμένου· ἀλλὰ καὶ
τὸν μάλιστα καταγελᾶν· ὃ τὰν οὐκ οὐσι ὑπισχνουμένων· ἀλλὰ λέγειν
καὶ δεινοποιεῖν δεινοῦν· οὐ δῆτα οὐσι δοκοῦσιν οἱ σοφισταὶ δίκαιοι
καλοὶ εἶναι; οὐκέτ' ὀλίγον ὡς σοφρονεῖν· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ πρῶ
τος πολλοὶ τῶν ὄντων· τότε μὲν μοι δοκοῦσι· τότε δὲ οὔ· οἱ σθαυδέποτε
μόνον σοί τε καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς πολίταις τοῦτο δοκεῖ· τότε
μὲν εἶναι δίκαιον· τότε δὲ οὔ; ἀλλὰ καὶ θεόφιλον τὸν ποιητὴν οἱ
δόκει ταὐτὰ ταῦτα λέγειν; ὃν ποιοῖς ὤφθην· ὃν τοῖς δικαίοις· οὐκοῦν
καὶ ὅταν τοιαῦτα τινὲ καὶ ἄθιε· καὶ μετὰ τοιαῦτα νῖζε· καὶ ἀμέλγε
ἰσο· ὧν μεμάλη δῶν αμισ· ἄθλων μὲν γὰρ ἀπάθλα· δίκαια
ὧν δὲ καὶ κοῖσι σημεῖον· ἀπόλειος καὶ τὸν δόμον ὁμόν· οἱ σθαυδέποτε
τοῦτοισι μὲν ὡς σὺ δίκαιον οὐ σὸν τὸν ἄρα δικόν λέγ; φαίνεται·
ἄλλοις δέ γε ὀλίγον μεταμαθόν· εἰ δῆλόν σοι ἐστὶν φῆσι καὶ ὃν
τον αὐδρὸς ὁμόν· μᾶλλον τῶν ὡς ὅτι πολλοὶ ὧν μισθοὶ καὶ μᾶλλον
ὁ ἔφορον· οἱ δῶν αὐτὸν μὲν οἱ τοῦτο ποιεῖν· καὶ οὐ πότ' ἂν ἐξαυθοῦ
σ' φόβου κακόν· πειθόμενος μῶν θοισι σαυ φρονεῖν· ἀλλ' αὐδὴ
μῶν καν· οὐ ποτε ποιητὸν τὸν κακὸν ἂν δρᾶν φαυθόν· ὃν μοῖσ
τ' αὐτὸς αὐτοῖ· πάλιν περὶ τὸν αὐτὸν τὰν αὐτίαν λέγει·
μένων: ἔχω σοῦν ἢ πᾶν ὅτου οὖν πρᾶγματος· οὐ οἱ μὲν φά
σκοντες δίκαιοι εἶναι· οὐ χ' ὅσον ἄλλων δίκαιοι ὁμο
λογῶν ται· ἀλλ' οὐδ' αὖτοὶ ἑαυτοῖς ἀσυμφοροὶ εἶναι; ἀλλ' ἀσυμφοροὶ εἶναι
περὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ πρᾶγμα· οὗ φασι δίκαιοι εἶναι· οἱ δὲ
μολογοῦμενοι αὐτοὶ καλοὶ καγαθοί· τότε μὲν φασὶν αὐτὸ δίκαι
ον εἶναι· τότε δὲ οὔ· τοῦ οὖν οὐ ποτ' ἂν ἀμφισβητοῦσιν περὶ οὗ
τῶν φαίνο ἂν οὐ κυρίως δίκαιον καλὸν εἶναι· μᾶλλον οὐ κάφρε·
σύκουν οἱ μὲν τότε οἱ σοφισταὶ· μὲν τότε οἱ αὐτοὶ καλοὶ καγαθοὶ ὁρῶ
δίκαιοι εἰσὶ τοῦ πράγματος· μᾶλλον ὅτι οὐ καν ἄλλοιγε·
σύμοι δοκεῖ· εἰ δέ γε μὴ δίκαιοι οὐδὲ μαθηταί· δοκῶμεν
ἔχειν· ὡς τί φειδόμενος· ὧν μὲν γὰρ δέγε· πράγματος· οὐ μὲν τε·

δηλαδὴ καλοὶ· μήτε μαθητὰὶ ὄντες, τοῦτο μήτε δηλακτὸν εἶναι:
ὡμολογήκαμεν: οὐκοῦν ἀρετή ἐστιν. οὐλαμοὶ φαίνονται δηλαδὴ καλοί:
ἔστι ταῦτα: εἰ δέ γε μὴ δηλαδὴ καλοί, οὐδὲ μαθηταί: φαίνεται
οὕτως: ἀρετὴ ἄρα οὐκ ἐπιστήμη δηλαδή: οὐκοῦν εἰ πορθῶς
λιμεῖν ἐβουλόμεθα· ὡς ἂν καὶ θᾶττον μάθοιμεν ἡμεῖς ὡς Πρωτεύς· πότερον
ποτε οὐδεὶς ἦν ἄρα θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἄρ' ἔφη· τί οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ λόγῳ
ὅπως τὸν ἀγαθὸν ἡμῖν ἀνευρήσομεν: κινδυνεύομεν ὦ μέν ἀφ' ἑτέρου
καὶ οὔ. φαῦλοί τινες εἶναι ἄρ' ἔφη· καὶ ὅτε τὸ μὲν πρῶτον οὐχὶ κα-
νῶς πᾶσαι δυνάμεναι· καὶ ἐμὲ πρόδικος· θαυμάσιος καὶ γελοῖος
προσδεῖσθαι τὸν νοῦν ἢ μὴν αὐτοῖς· καὶ ζητητέον οὖν τίσι μᾶλ-
λον πρὸς τὴν ἀρετὴν ζήτησιν ὡς ἐπὶ μέγα ἔλαφος καταγελάσας
ὅτι οὐ μόνον ἐσμὲν ἀπείρως ἔχοντες· ὀρθῶς τε καὶ ἐν τοῖς
ἀνοίσει πρᾶξιν τῶν πραγμάτων· τί ἔσσον καὶ διαφέρειν ἡμᾶς.
τὸν ὡς ναὶ τίνα ποτὲ τρόπον γίγνονται οἱ φαῦλοι ἄρ' ἔφη: πῶς
τοῦτο λέγω ὡς ἐπὶ Κρατεῖ: ὧδε· ὅτι μὲν τοῖς φρονίμοις
δὴ ὠφελίμους εἶναι ὀρθῶς ὡμολογήκαμεν τοῦτό γε· ὅτι οὐκ
ἄλλως ἔχει· ὦ μᾶ; ναί: καὶ ὅτι γε ὠφελίμους ὄντας ἂν ὀρθῶς
λιμὴν λιμένων τῶν τῶν πραγμάτων· ἔστι τοῦτό που καλῶς ὡμολο
γοῦμεν: ναί: ὅτι δοῦ κέ σε νοῦν ὀρθῶς λιμεῖσθαι· ἐὰν μὴ φρόνιμος
ᾖ· τοῦτο ὁμοίως ὄμεν οὐκ ὀρθῶς ὡμολογήκοιμεν: πῶς δ' οὐκ ὀρ
θῶς λέγεις: φράζε· τί δεῖ δῶσ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς λάρισαν
ᾗ ὅποι ποὺ λέγ' ἄλλος τε καὶ δίζοι καὶ ἄλλοις ἥντινα τὸν ἀλλ' ὅτιν ὀρ
θῶς ἂν καὶ οὐ λιμοῖτο; ταὐτόν: τί δεῖ τὸν ὀρθῶς μὲν δοξάζοντα
λίτιος εἶναι ἡ ὁδός· ὠφελιμωθῶς δὲ μή· μὴ δὲ ἐπαναίτιον· οὐ
καὶ οὗτος ἂν ὀρθῶς λιμοῖτο; ταὐτόν: καὶ ὅσῳ γ' ἄρα που ὀρθὴν
δόξαν ἔχει περὶ ὧν ὁτιοῦν ἐστι ἀπείρως· οὐδὲν χείρων ἡνεμὼν
ὢν· ὁ μὲν ὀρθὰ μὲν ἀληθῆ· φρονῶν δὲ μή· τοῦτο φρονῶν
τος: οὐδὲν γάρ: δόξα ἄρα ἀληθὴς· πρὸς ὀρθότητα πράξε
ως· οὐδὲν χείρων ἡνεμὼν φρονήσεως· καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ νῦν δὴ
παρελίπομεν ἐν τῇ περὶ τὸν ἀρετῆς σκέψει ποιόν τί ἐστι λέγοντες·
ὅτι φρόνησις μόνον ἡνεῖται τοῦ ὀρθῶς πρᾶξαι· τὸ δὲ ἄρα

καὶ δ' ξαν λῶ ἀ λη θῆ σ: ἴσι κέ γε: οὐ δὲν ἄρ' ἂν ἦ τ τὸν ὠφ θαλ μὸν ὀρ θὴν δό ξαν ἴσα σ' ἡ μῶν: τοσοῦτο γε ὡς σὼ Κρα τῆ σ· ὅ τι ὁ μὲν τὴν ἴσα σ' ἡ μῶν ἔ χων ἀ εὶ ἂν ἴσα τυγ χά νοι· ὁ δὲ τὴν ὀρ θὴν δ' ξαν· οὐ καὶ εἰ τυγ χά νοι ὅ σα πρὸ ὀρ θὰ δο ξά ζοι; ἆρ' ἀ νάγ κη μοι φαί νε σθαι ὡ σαύ τως θαυ μά ζω ὡς σὼ Κρα τῆ σ τοῦ τον οὕ τω σ' ἔ χον τος· ὅ τι δὴ ποτ' ὠ λύ τη μα τὸ τρα λὶ ἴσα σ' ἡ μᾶς τὴν ὀρ θὴν δό ξης· καὶ διότι τὸ μὲν, ἕ τε ρον· τὸ δὲ, ἕ τε ρόν ἐ στιν αὐ τοῦ ν: οἶ σθα οὖν δῆ λόν ποι θαυ μά ζοις, εἰ φοῖ τοι εἴ πω: πά νυ γ' εἰ πεῖ ν· ὅ τι τοῖς δοκοῦ σι φαύ λοις εἶ ναι οὐ προσ έ χῃ τὸν νοῦν· ἴσως δὲ. οὐ δ' ἐ πὶ μῆ κος ἐ ρεῖ ν: πρὸς τί δὲ δὴ τοῦτο λέ γεις; ὅ τι καὶ ταῦ τα ἐ ᾶν μὲν μὴ δεδε μέ να ᾖ. λί πο δι δρα σκεῖ καὶ δρα πε τεύ ει· ἐ ᾶν δὲ δε δε μέ να. παρα μέ νει τί οὖν δή: τῶν ἐ κεί νου τοι χεί ων· ἐ πι λε λη μέ νον μὲν ἐ κτή σθαι οὐ πολ λοῦ τί νος ἀ ξί ου ἐ στὶ τιμῆ σ· ὡ σαύ τως δρα πε τοῦ ς λί θους ἅ πα ντας· οὐ γὰρ παρα μέ νει· δε δε μέ νον δὲ πολ λοῦ ἄ ξι ον· ὡ σαύ τως καὶ ἀ νδρὸς καὶ ἵ ππου καὶ ὄ ρνι θος· τὸ γὰρ καλὸν τὸ ἀ γα θὸν ἐ στί· πρὸς τοῦ τω οὖν ἐ γὼ ἐ ρῶ ὅ τι δεῖ τὸν ἀ γα θὸν ἡ μῶν ἐ ρα στὴν ἐ ρᾶν τοῦ καλοῦ· ἐ ρᾶν δὲ τοῦ ἐ μοῦ τε καὶ σ

οὐδὲν χεῖρον ἀπεργάζεται ἡ ἴσα ἢ μή. καὶ τοῦτο δοκεῖ σοι ἀληθὲ
λέγειν; οὐδὲν ἄρα ὀρθὴ δόξα ἴσα ἢ μὴ χεῖρον. οὐδὲ ἰητρικὴ ἄφρο
νι μὴ ἐπαγόμενον τὰ πράξεις. οὐδὲ ἀμήχανόν ἐστιν ὀρθὴν δόξαν μὴ ὁ
ἴσα ἢ μή ποιεῖν; ἔοικε ταῦτα. καὶ μὴν ὅγε ἀγαθὸς ἀνήρ. ὠφέλιμος ἡμῖν
ὁμολογήσεται εἶναι; ἴσως μὴ τοίνυν οὐ μόνον δι' ἴσα ἢ μὴ ἀγαθοὶ ἀν
δρες ἂν ἦσαν καὶ ὠφέλιμοι ταῖς πόλεσιν ἢ πράττειν. ἀλλὰ καὶ διορθὴν
δόξαν. τοιοῦτον δὲ οὐδὲν ἕτερον φύσει ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις. οὔτε ἴσα ἢ μὴ οὔτε
δόξα ἀληθὴς. οὐ γὰρ ἴσοι κτήσεται. ἢ δοκεῖ σοι φύσει ὁ πότερον αὐτοῖν
εἶναι; οὐκέμοιγε; οὐκοῦν ἴσως μὴ οὐ φύσει. οὐδὲ οἱ ἀγαθοὶ φύσει ἄρ
ἂν; οὐδήπου. ἴσως μὲν οὐ φύσει. δοκοῦμεν δὲ τὸ μεταδιδάσκειν εἶναι
δι' ἀκριβείας; ναί; ἴσως δὲ οὐ φύσει. δοκοῦμεν δὲ καὶ τὸ μεταδιδάσκειν εἶναι
ἀγαθὸν καὶ εἶναι; ναί; οὐκοῦν δι' ἀγαθὸν ἔδοξεν εἶναι. εἰ φρόνησις
ἡ ἀρετή; ναί; καὶ ἔστι δι' ἀγαθὸν εἶναι. φρόνησις ἂν εἴη; πάνυ
γε; καὶ εἰ μέν γε δι' ἀγαθὸν εἶναι. δι' ἀγαθὸν ἂν εἴη. μὴ ὄντος δὲ
οὐ δι' ἀγαθόν; οὕτω; ἀλλὰ μὴν ὁμολογήκαμεν. μὴ εἶναι αὐτοῦ δι'
ἀγαθοῦ; ἔοικε ταῦτα; ὁμολογήκαμεν ἄρα. μή τε δι' ἀγαθὸν αὖτε
μὴ τε φρόνησιν εἶναι; πάνυ γε; ἀλλὰ μὴν ἀγαθόν γε αὖτό. ὁμολογοῦ
μεν εἶναι; ναί; ὠφέλιμον δὲ καὶ φαῦλον εἶναι. τὸ ὀρθῶς ἡγούμενον;
πάνυ γε; ὀρθῶς δέ γε ἡγεῖσθαι. δύο ὄντων ταὐτὰ μόνα δόξαν τὸ ἀλη
θῆ καὶ ἴσα ἢ μή ποιεῖν. οὐ γὰρ ἔχομεν ἄρθρον ὀρθῶς ἡγεῖται. τὰ γὰρ ἀποτυχό
ντα οὐ πολὺ μέρος. οὐ καρτερὸν πλῆθος μερίαν μίαν ἴσως. οἱ δὲ ἄρθρον ἡγεῖ
ται τὸν ὀρθόν. δύο ταῦτα. δόξαν ἀληθῆ καὶ ἴσα ἢ μή; δοκεῖ μοι
οὕτω; οὐκοῦν ἴσως δὴ οὐ δι' ἀγαθὸν ἔσται. οὐδὲ ἴσα ἢ μὴ ἔτι. δι' ἴσα ἢ μὴ
ταὶ ἀρετή; οὐ φαίνεται; δυοῖν ἄρα ὄντοιν θάτερον ἀπολέλυται. καὶ οὐκ ἔστιν
τὸ μὲν ἕτερον ἀπολελύσθαι. καὶ οὐκ ἔστιν πολιτικὴ πρᾶξις. ἴσα
ἢ μὴ ἡγεμών; οὐμοιδοκῇ; οὐκ ἄρα σοφίαι τινὲς οὐδὲ σοφοὶ ὄν
τες. οἱ τοιοῦτοι ἄρδην. ἡγεμονικοὶ ταῖς πόλεσιν. οἱ ἀμφὶ θεμιστοκλέα
τε καὶ οἷος ἄρτι ἄρασσόμενος δὲ ἔλεγεν. διὸ καὶ οὐ χαῖροι τὸ ἄλλοισι ποιεῖν
τοιούτοις. οἱ οἱ αὐτοί εἰσιν. οὐ τὸ οὐδιστάμενον τὸ τοιοῦτοι; ὃν
κρούεσσ' ἔχαρ ὡσσόμενος. ὡς λέγω; οὐκοῦν εἰ μὴ ἴσα ἢ μὴ
δυνατὰ ἀλλὰ ποιεῖν ἡγεῖται. ἢ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες χρήσιμοι ταῖς
πόλεσιν ὀρθοῖσιν. οὐ δὴ διαφέρον τοσοῦτον ἔχοντος πρὸς τὸ φρονεῖν.
ἢ οἱ χρησμῳδοῖτο καὶ οἱ θεομάντεις. καὶ γὰρ οὗτοι λέγουσι μὲν

ἀληθῆ καὶ πολλὰ ἴσασι δὲ οὐδὲν ὧν λέγουσιν· κινδυνεύει οὕτως
ἔχειν· οὐ κοῦφον μέντοι ἀνδρὸς ἐνθένδε ἰδεῖν τὸν ἀνδρα· οἵτινος νοῦν μὴ ἔχοντος πολλὰ καὶ μεγάλα κατορθοῦσιν. ὧν πρὸς τοὺς καλλέγουσι· τοῦτο μὲν οὖν ἐγὼ· ὁρῶ δὲ καὶ λοίμοθεν φαύλους τοὺς οὕτω νῦν δὴ ἐλέγομεν χρησμῳδοὺς καὶ μάντεις καὶ τοὺς τοιούτους κοὐδὲν αὐτῶν. καὶ τοῦτο πολλοῦ κοὐδὲν οὐ μηκέτι αὖ τοῦτον· φαίμεθ' ἂν θείους τε εἶναι καὶ ἔνθουσιάζειν· ἐοίκασι γοῦν. καὶ καιρὸς γε μοι καὶ ἡμᾶς τὸν θεὸν· ὅταν καταγελᾶν τοῦτον, πολλὰ καὶ μεγάλα πράγματα, μὴ δὲν εἰδότας οὐδὲν λέγουσι· τοῦτο μὲν οὖν· καὶ αἴ γε μὴ αὐκοῦν δή που ὀρθῶς ἐμάντευον. τοῦτο ἀμαθοῦς ἂν δρᾶν, θάττον καλοῦσι· καὶ οἱ λαοὶ κοὐδὲν ὅταν τινὰ ἐκ μαίας ἀνθρώπου ἂν δρᾶν. θεῖος ἂν ἦρ φασὶν οὗτος· καὶ φαίνονται γέ μοι σοῦ κρείττω· ὁρᾶς λέγειν· καὶ τοῖς ἴσως ἄνυτος ὁ δεινὸς οὐχ ἅψεται λέγων τι· οὐδὲν μέλει ἔμοιγε· τοῦτο μὲν οὖν ἐγώ· καὶ αὖθις διαλεξόμεθα· εἰ δὲ νῷ ἠνείσθην παρὰ τοῖς λόγοις τούτοις καλῶς ἔχειν τὸν ἀμφὶ τοῦ καὶ ἐλέγομεν· ἀρ' ἐᾶν ἄν εἰ λ. οὔτε φιλοσοφοῦντα δ' ἄλλως κτὸν· ἀλλὰ θάττον μοῖραν παραμένωμεν λ· ἂν δυνατόν· οἷον ἂν παραμίμνηται· εἰ μὴ τι σοφὸν τοιοῦτος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν· οἷος καὶ ἄλλον ποιῆσαι τοῦ λιτικόν· ᾧ δεῖ λ. ὀρθὸν ἂν τι οὗτος λέγοι τοιοῦτος ὢν τοῖς σ ζῶσιν· οἷον ἔφη ὁ μήρος ὢν τοῖς τε θνητοῖσι τὸν τειρόσιαν εἶναι λέγοντα περὶ αὐτοῦ· ὅτι οἷος τοῦτον νοεῖν τὸν ἔμφρονα δοῦναι· αἰδὲ, σκιᾶ αἴσουσι· ταὐτὸν ἂν καὶ ὑμῖν τοιοῦτος ὢν σωφρονεστέρους σκιᾶς αὐλη θῆ ἂν πρᾶγμα εἰ λ· προσ ἀρκτέον· καὶ λιπαρεῖν δὸ κῶμοι λέγειν σοκρατοῦς· ὄκνος δὲν τοίνυν τούτου τοῦ λοιμοῦ ὧν μέ νων. φαῖεν μοῖραι ἡμῖν φαίνεται παραμένωμεν λ· ἀρκτέον· οἷος παραμίμνηται· τὸ δὲ σαφὲς περὶ αὐτοῦ εἰσόμεθα τότε. ὅταν πρὶν ἢ τινι πρόπαροι τοῖς ἀνοῖς παραμίμνηται ἀρκτέον· πρότερον δὲ ζητητέον μὲν αὐτὸ καθ' αὑτὸ ζητᾶν· τί ποτ' ἐστὶν ἀρκτέον· μανῶδές μοι μὲν· ὥραν ποιεῖν ἔμαι· σὺ δὲ ταῦτα αἰ περ ἀπόπεμφαι· πάσθω καὶ τὸν ξένον τόνδε ἀνδρα· ἵνα πρᾶττε ρος λῇ· ὡς δὲ πάσχοντα τοῦτον· ἐστὶ μοί τι καὶ ἀθηναίων ὀλίγος·

μένων ἢ περὶ ἀρετῆς.

ὀρτικὸν ὁλιγίαν ὁ μῆρος παρεῖον μάντεων αὐλαῦ τονίτε φερέφατα ὀμπεδοίεις· πόξτε ἐμφαίνεσθαι νόον πάρε πορεφόμενα· οἷα πάσχοντες τοὺς ἰσκιαίους ἀΐσουσιν·

425 v

ιη πλάτωνος ἱππίας μείζων. ἢ ε τοῦ καλοῦ.

ἱππίαι ὁ καλός τε καὶ σοφός. ὡς διαχειρόμενοι μὲν Καππήρασ. φο
τὰν Ἀθήναν: οὐ γὰρ σχολὴ ὡς σὲ κρατεῖ. μία γὰρ ἁλίσ. ὁ ταύτη
δέ ἐστι διαπράξασθαι πρόσ τὴν τῶν πόλεων. ἂν εἰ ἔστι πρῶτον
ἐμὲ βρχᾶσθαι τῶν πολιτῶν. αἱρουμένῃ προβουλῶν. μὲν ὑμῖν
δικαστῶν. καὶ ἀγῶνα ἴ καθ᾽ ἑστάναι εἶναι τῶν λόγων. οἱ ἂν
παρὰ τῶν πόλεων ἕκαστον λέγωνται. πολλάκισμὲν οὖν
καὶ εἰσ ἄλλασ πόλεισ ἔρχεσθαι πλέουσα πλέουσα δὲ καὶ περὶ πλάτων
καὶ εἰσ ἄλλασ πόλεισ ἔρχεσθαι πλέουσα πλέουσα δὲ καὶ περὶ πλάτων
καὶ μειράκιον. ἐσ τὴν λακεδαίμονα. διὸ δὴ ὁ σὺ ἔρχεσθαι τοῦτο.
οὐ θαμὰ ἔστι τοῦτο δὲ τοῦτο πόσον: τοιοῦτον μὲν τοι ὦ ἱππίασ
ἐστι. τὸ τὴν αὐλὴν θέσθαι σοφόν τε καὶ τέλειον ἂν δρᾶν εἶναι. σὺ γὰρ
καὶ ἰδίᾳ ἴ καὶ σὲ ἐθέλει σοφόν τε καὶ χρήματα λαμ
βάνειν. ἐπὶ πλείω ὠφελεῖν ὧν λαμβάνεισ. καὶ δημοσίᾳ.
τὴν σὴν τοῦ πόλιν ἴ καὶ σὲ ἐθέλει σοφόν τε καὶ χρὴ τὸν μέλλοντα
τοῦ μὴ κατὰ φρονήσεσθαι. ἀλλ᾽ ἐὺ δοκιμάζειν τοῖσ πολ
λοῖσ. ἂ τὰρ ὦ ἱππίαι. τί ποτε τὸ αἴτιον. ὅτι οἱ παλαιοὶ
ἐκεῖνοι ὧν ὀνόματα μεγάλα ἐστὶ ἔστι σοφίαι. πτ τακοῦ
τὸ καὶ μίαν τοσ. καὶ τῶν ἀμφὶ τὸν μιλήσιον θαλῆν. καὶ ὅτι
τῶν ὕστερον μέχρι ἀνάχαρσισ ἀρόου. ὡς δὴ πάντες δὴ οἱ σοφοὶ
ἀρ᾽ οὖν προσδιὸσ ὁ σωκρατεῖ ἀλλα τέχνα. ἔοικε δὲ δὴ καὶ. καὶ φοὶ
παρὰ τοὺσ μὲν δημιουργοὺσ οἱ παλαιοὶ φαῦλοι οὕτω καὶ τὴν
μητέρα τὴν τῶν σοφιῶν τέχνην ἔοικε δὲ δὴ καὶ φαμεν.
καὶ εἶναι τῶν ἀρχαίων τοὺσ σωκρατεῖ περὶ τὴν σοφίαν φαύλουσ πρὸσ
ἡμᾶσ; νῦν μὲν οὖν ὀρθῶσ λέγεσ: ἆρα μὴν ἡμῖν ὦ ἱππ
ίαι ὁμολογεῖσθαι ἐν ὀλίγοισ ἐστὶν οἷσ ἐστὶ σοφὸν εἶναι. καὶ
καὶ τὸν δαίδαλον φασὶν οἱ ἂν δριάντων ποιοὶ μὴν. ἆρ᾽ ὑμολογοῦμεν
τοιαύτην μίαν ἔστι τοῦτο. οἷσιν ἡμῖν ἀφῶν τοῦμὲν ἔχειν. καταγέλαστον
ἂν εἶναι: ἐὰν μὲν ταῦτα ὡσσοῦ κρατεῖ οὕτωσ. ὡσ οὐ λέγεσ. ἐφ
θαμὲν τοι ἔφη. τὸν δὲ παλαιὸν τε καὶ πρότερον ἡμῶν. πρότε
ρον τε καὶ μᾶλλον ἐκ μιᾶσ ἕνεκα. ἵν᾽ ὁ τὸν μὴν ὑλαιοῦμενοσ

ἴλιος πόλισ προσ τλι ὁ
λιπία ἔχ᾽ ἐχουσα
πόσον τριακόσιον
σταδίουσ:—

πόλισ κ᾽ αὐτὴν πολλο
πορθήσω τοῦ τόφρον αὐτὴ
τὴν τροσφορὰν ὁμόσῃ:—

μὲν φθόμον τὸν ζόν τον φοιμύμενος δὲ μῆνιν· τὸν τὸν δὲ λυτὴν κότον·
- Καλοῦ γὰρ οὐ ἵππίαν ὀνομάζουσιν τὸ καὶ δαμοσύμενος· ὃς ἐμοὶ
δοκεῖς· συμμαρτυρήσαι δέ σοι ἔχω ὅτι ἀληθῆ λέγεις καὶ τοῖς ὑπὲρ
ἡμῶν ὧν δὲ δοκῶν ἡ τέχνη· πρὸς τὸ καὶ τὰ δημόσια πράττειν
λέγει ἀσθαι μᾶλλον τῶν ἰδίων· νομίζω τὸ γὰρ οὗτος ὁ λόγος τίνος σοφία
ἐστὶν· δεῦρο ἀφίκεσθ δημοσίαι οἱ κοθὲν πρεσβεύσων· ὡς ἱκανῶν
τοῦτος ὢν λόγων τίνων τὰ κοινὰ πράττειν· καὶ ὅντε τοῖς δήμοις
ὑδοξεν ἀφίασιν ἡμῶν· καὶ ἰδίαι δεῖξαι ποιούμενος καὶ σωφρονοῦσιν
τοῖσι νέοις· χρήματα πολλὰ εἰργάσατο καὶ ὅλως ὃν κτῶν δὲ
τὴν πόλεως· εἰ δὲ βούλει ὁ λῆμα τέρος καίρος πρόσκοος οὗτος·
πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλοθ δημοσίαι ἀφίκεσθ· ἄτὰρ τὰ τῶν
ταῖς αὖ· ὅτ' ἄρχομεν ἀφικόμενος δημοσίαι· ὃς κέλευσεν τὸν τὴν
βουλήν· παῦνυ δὴ δοκίμως· καὶ ἰδίαι δεῖξαι ποιούμε
νος· καὶ τοῖσι νέοις σωφρονῶν· χρήματα ὅλως θαυμαστὰ ὅσα·
τὸν δὲ σωλωνῶν ὃς κάνομεν· οὐ δεῖσ πώποτε ἰσχίσασθαι ἀργύ
ριον μισθὸν πράξασθαι· οὐδὲ ἰδίαι δεῖξαι ποιήσασθαι ὅτ'
παῦσ τοῖσι αὐτοῖσι τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν· οὕτως ἰδίᾳ
βουλήσεσθε καὶ λαβεῖν αὐτοῖς ἀργύριον· ὡς πολλοῦ ἄξιον ἡγεῖ·
τοῦτον δὲ καίτοι ὃς πλέον ἀργυρίου ἀποσοφίαν εἰργασμέ·
νῃ ἄλλος δημοφρὼν· ἀφ' ἥστινος τέχνης καὶ ἅτ' πρότερος
τούτων προτάρρων· οὐδὲν γὰρ ὡς σὺ κρατεῖν οἶσθα τῶν
καλῶν· περὶ τούτου· εἰ γὰρ εἰδήσω ὅσον ἀργύριον εἰργασμέ·
νος· θαυμάσιος ἄν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὑπὲρ· ἀφικόμενος δεῦρ' τε
ὡς σὴν κλίαν· πρεσβυτάρου αὐτοῦ ἦν δημοσίως καὶ δοκι
μωτάτου καὶ πρεσβυτέρου ὄντος· καὶ πολὺ νεώτερος ὢν·
ὀλίγοις χρόνοις πάνυ· πλέον ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν·
μῆνας εἰργασμένος· καὶ ὃς ἐξ ὄρους τε χωρίου τοῦ πανσικρού
ἴνυκοῦ· πλέον ἢ εἴκοσι μῆνας· καὶ τοῦτο ἐλθὼν οἱ καλλι·
φῶντος τοῖς περὶ δόλου· ὡς ἐκεῖνον καὶ τοῦ ἄλλου πο
λίτου θαυμάζειν τε καὶ ἐκπεπληχθαι· καὶ σχεδόν τι
οἶμαι ἐμέ· πλέον χρήματα εἰργάσθαι· ἢ ἄλλος οὐδὲν δύο
οὐδένας κούλῳ τῶν σοφιῶν· καλόν γε ὦ ἵππία λλλο

λθὸν τίνος πόλις οἰκεῖ ὁ σ:—

ὁ πλείω· αὐτὸ δημόσιος ἀντὶ τοῦ δε· μᾶλλον δὲ ξ δημ:—

ἢ νῦν σοῦ ξ μικροπίσθ ἐκαλφῶντος:—

Καὶ μέγα τὸ κλήριον σοφίας τῆς σεαυτοῦ. Καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. πρὸς
τοὺς ἀρχαίους σου σὸν δὲ αὐφέρουσι. τῶν μὲν προτέρων περὶ μὲν ἀρετῆς
ῥουλέγεται πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ θεῖα. Κατὰ τὸν σὸν λόγον. τοὺς μὲν τίνων μὲν
ἀνθρώπων. φασὶ σμικρὰν αἰτίαν μὲν εἶναι. Κατὰ λείψανον τῶν μὲν αὐτοῖς
πολλῶν χρημάτων. Καταμελήσαντας καὶ ἀπολέσαντας παρὰ τὸν. οὕτως
ἀνδρῶν ἀμόχθως σοφίζεσθαι. λέγουσι δὲ καὶ περὶ ἄλλων τῶν πα
λαιῶν ἑτέρων τοιαῦτα. τοῦτο μὲν οὖν μοι δοκεῖς. Καλὸν τὸ κλή
ριον ἀποφαίνειν τὴν σοφίαν τὴν μετ' ἐμοῦ. πρὸς τοὺς προτέρους
πολλοῖς σου δοκεῖ. ὅτι τὸν σοφὸν αὐτὸν αὑτοῖς μάλιστα δεῖ σοφὸν εἶναι.
τούτου δ' ὅρος ἐστὶν ἄρα. ὃς ἂν πλείστων ἀρχηγὸν ἑρμαίων γένηται. Καὶ
τῶν τοιούτων μὲν ἐγὼ καὶ σὲ ἔχω. τί δὲ λέγοι ἄν τις. σὺ αὐτὸς πόθεν
πλείστων ἀρχηγὸν εἰρμαίων τῶν πόλεων εἰς σὲ ἀφίκνηται. Ἰδοὺ
λόγον ὅτι τὴν Κλεομένους οὐ πέρ καὶ πλείστων κίονας ἀφῆκας: οὐ μὰ
τὸν Δία οὐδὲ Κρατερόν: ἀλλὰ σοφίσματα. ἀλλὰ λάσχας; οὐδαμῶς οὖν
τὸ παράπαν ποτέ: πέρας λάβοι καὶ θαυμαστόν. ὃ ἐστὶ καὶ
μοι φανέν. τὸ τέρμα τῆς σοφίας τί ὄν. οὐχὶ σὺ τὸν σωφρονίσαντα αὐτὴν
λακεδαιμόνιοι δοῦναι: τῶν παρόντων ἐστὶ Κρατερὸς καὶ λακεδαι
μόνιος: ἆρ' οὖν χρημάτων ἔμελλες λήψεσθαι. ἔφυγον τὴν οἰκείαν; ἐμίσουν;
οὐδὲν ἦν. ὅτι τοιοῦτον. ἐκ δὲ καὶ αὐτοῖς ἐστι: τί δῆτα ἂν εἴη. ὅτι τοιοῦτον
μοιρῶτος καὶ ἔχοντος χρήματα. Καὶ σοὶ λυσάνδρου τὰ μέγιστα
αὐτοῖς ἐφύλαξεν. οὐ σωτὴρ σε ἀργυρίου ἀπέπεμψαν. ἀλλ' ὅκμησε.
μᾶλλον μὴ λακεδαιμόνιοι. σοὶ μᾶλλον ἂν παιδεύσασθαι τὸν αὐτῶν
παῖδας. ἢ τοῦτο φῶμεν. οὕτως καὶ οὐ συγχωρεῖς; οὐδ' ὁπωστιοῦν:
πότερον οὖν τὸν νόον οὐχὶ ὃν ἔσχεν ἡ σὴ πάτρα λακεδαί
μονι. ὃν σοὶ σωφρονέστερον ἂν εἶναι ἀρκεῖν ἐμοὶ δοῦναι: ἢ τοῖς ἑαυτῶν.
ἢ τὸν ὄκμον πατέρας ἢ λυσάνδρου πάτρας. ὅτι σοὶ χρὴ παρὰ
δόναι μᾶλλον. ἢ αὐτοῖς ἐμέλλειν. ἢ περί τι τῶν ἀρκούν
των. οὐ γάρ που ἐφθόνουν γε τοῖς ἐμοῖς τῶν παίδων. ὃν μάλιστα

Θ π. Ἀναξάρου:-

γενέσθαι: οὐκοῦν ἆρα γε φθονεῖν: ἀλλὰ μάλιστά γε νομοθέτην
δεῖ μᾶλλον; πῶς γὰρ οὔ: ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ πόλει τίνα οὖν τρόπον
μάλιστ' ἂν εἴη: πρὸς τί τείνοντες; πρὸς τὸ ἐν τῇ πόλει ὅτι μάλιστα
φιλίαν ἐγγίγνεσθαι; καὶ πολύ γε ἂν οὕτω γε μάλιστα: ὁ οὖν καὶ μάλιστα οὕτω
ἔχει ἐὰν μηδὲν ἰδίᾳ κτῶνται ἀλλὰ δοῦλα μάλιστα τὰ τοιαῦτα
ἀλλὰ δοῦλα μάλιστα τὰ τοιαῦτα. ἆρ' οὐκ ἐν θεραπαίναις καὶ
ἀλλοθί που τοῦτο συμβαίνοιτο; εἰκός γε: ὁ δὲ δὴ λέγομεν
παραδιδόναι τὰ πολίτευσιν μᾶλλα τὰ τοιαῦτα εἰς ἀρετὴν. οὐ
κέμλακεδαίμονι μάλιστα τὰ τοιαῦτα ἐπιτήδεια, πλάνα ἐργάσεται
χρήματα ἀνούλητα. καὶ ἐν ἄλλοις τόλει εἴτις τὸν ὅλον νόμον
δουλοπρεπῆ; ἀλλ' ἐν οἷς καλίαις ἐστὶ ἐραστὴς οἷος μᾶλλον καὶ
ἐν νυκοῖς: ταῦτα πειθόμεθα ἃ ἵππίας. ἐὰν γὰρ τὸ κελεύσῃ.
πιθανόν: οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐστὶ κρητῶν λακεδαιμονίοις. κινδῆν
τοὺς νόμους: οὐδὲ παρὰ τὰ εἰωθότα τοιαῦτα ἐν δυσὶν τοῖς:
πρὸς λάλο λακεδαιμονίοις οὐ τοιοῦτον ὀρθῶς πρᾶγμα.
ἀλλ' ἐξαμαρτάνειν; οὐ κἄμφαίνων φησὶ ἐστὶ κρητῶν: οὐκοῦν
ὀρθῶς ἂν πράττοιεν μέλλοντες. ἀλλὰ μὴ χείρων τοιοῦτος
τοὺς νόμους: ὀρθῶς ἀλλὰ ἐξ ἐνίκων τοιαῦτα δυσίν. οὐ μόνον
αὐτοῖς παγδύναν. ὡς ἔοικεν. ἕτερα ἄλλοσε ἕκαστον χρή
ματα βλάπτειν. πρὸς ποῖα δὴ τοιαῦτα. καὶ ἐμὲ ἂν λαμβάνειν
πολὺ μάλιστα. χαίρουσι γοῦν οἱ κρῆτες τῷ ἐμοὶ καὶ ἐπαινοῦσιν
ἀλλ' ὁ λάλος. οὐ μόνος: νόμον δὲ λάλος ὁ ἵππίας, πλάτωνα
πόλεως εἶναι καὶ ἀφθάλας: τί θαυμαστὸν ὦ ἵππία. ἀφθάλας
ἐστὶ κρής. ἐνίοτε δὲ καὶ πλάτωνα ἔστιν κακῶς τε θεῖ ὁ νόμος:
τί δέ. οὐχὶ σαυτὸν μέμνασαι πόλεις τίθεσθαι τοὺς νόμους οἱ τὶ
θέμενοι. καὶ ἐν τούτου μετὰ ἀμομίας σὺ λῷς ἀπονοίκην;
ἀληθῆ λάλος: ὁ τὰν ἄρα σαυτοῦ ἀμαρτάνοιμι ἐστὶ χειρῶν τοὺς
τοὺς νόμους τιθέναι. μὴ μοῦτο καὶ μόνου ἡμαρτήκασιν.
ἢ πολὺ λάλειστ: πολὺ μὲν οὖν κρῆτες λόγοι ὦ σώκρατες. οὕτως
ἔχει. οὐ μέντοι εἰώθασιν ἅπαντες ὁμολογεῖν τοῦτο: πότερον ὦ
ἵππίας οἱ εἰδότες ἢ οἱ μὴ εἰδότες: οἱ πολλοί: ἆρα οἱ δοῦτοι οἱ
εἰδότες τὰ ἀληθῆ οἱ πολλοί; οὐδαμῶς: ἀλλὰ μὴν πού εἰσιν ἀγαθοὶ

τὸ ὠφελιμώτερον τοῦ ἀνωφελεστέρου μᾶλλον ἢ τὸ ἡδὺ τῷ
ἀληθεῖ τοῖς ἀνοήτοις. ἢ οὐ συμφορεῖς; ναὶ συμφορῶ ὅτι γε τῇ
ἀληθείᾳ: οὐκοῦν ἐάν γε καὶ ἔχειν οὕτως ὡς οἱ ἐιδότες ἢ
μοῦται: τοιοῦτον: ἐάν γε: ἔστι δὲ γε λακεδαιμόνιος ὡς οὐφιλο-
λιμώτερον τὴν ὑποσυῦ παιδείαν ἐμοὶ κἀκῶ οὔσαν παιδεύ-
εσθαι μᾶλλον. ἢ τὴν ὧν χορίαν: καὶ ἀληθῆ γε λέγω: καὶ μαρόπη
τὰ ὠφελιμώτερα, μοι μᾶ ὦτερα ἐστὶ καὶ τοῦτο λέγω σῶ ἱππία;
Εἶπον μᾶν: Καὶ τοὶ σὸν ἄρα λόγον. τοῖς λακεδαιμονίοις
ὅτιν ὑπὸ ἱππίου παιδεύεσθαι μοι μᾶ τερον ἐστιν. ὑπὸ δὲ τῶν
παῖ τέρων ἄμοι μᾶ τερον. ἅπερ τοιοῦτόν τι ὑπόσυ ὦ λέγω ὠφελη-
θήσονται: ἀλλὰ μὴν ὠφεληθήσονται ὦ σώκρατες: τοῦτο
μοι ναὶ ἀλλὰ καὶ δοκεῖ μόνοις οὐδὲ δόντι σοι χρυσίον. καὶ ὧν
τρέφοντι τοῦ αὐτῶν ἐείς: συμφορῶ ταῦτα δοκεῖς μοι
τὸν λόγον ὡρᾶς ἐμοὶ λέγειν. καὶ οὐδαμῶς ἀλλ' ὡς οἱ ἰδιῶται:
τοῦτο μόνοι μὲν δὴ ὦ ἐταῖρε τοὺς λακωνας ὁρίσκομεν καὶ
ταῦτα ἐν τοῖς μέγασιν, τοὺς μὲν μᾶ ταύτοις δοκοῦντας εἰ-
δέναι ἱππίᾳ. κ' χαίρουσιν ἀκούοντες.
ὁμοίως δὲ δῆλον ὡς καὶ ὑμᾶς ἱππία. κ' χαίρουσιν ἀκούοντες.
ποία. ἢ δῆλον δὴ ὅτι ἐκεῖνα. ἃ οὐ καὶ ἐγὼ ἐπαΐω τοῖς
περὶ τὰ ἀστρα τὰ καὶ τὰ οὐράνια παῖ φη: οὐδ' ἅπαξ πω ὦ
ταῦτά γε. οὐδ' ἀνέχονται: ἀλλὰ περὶ γεωμετρίας τι χαίρουσιν
ἀκούοντες; οὐδαμῶς. ἐπεὶ οὐδ' ἀριθμεῖν ἐκάμομγε ὡς ἔοικε
ἢ πᾶν πολλοὶ ἐστὶ σαντα: πολλοῦ ἄρα δέουσι. περί γε λογι
σμῶν ἀνέχεσθαί σου ἐοικε δεικνυμένου: πολλοῦ μέντοι γε δεῖ:
ἀλλὰ δῆλα ἐκεῖνα. ἃ οὐ σὺ κρινεῖται ἐοίκασιν ἀνω
δραφῆν. περί τε γραμμάτων δύναμιν καὶ συλλαβῶν
καὶ ῥυθμῶν. καὶ ἁρμονίῶν; περὶ ποίων ὦ γαθὲ ἁρμονιῶν
καὶ ῥυθμῶν: ἀλλ' ὅτι μὴ ἐστὶν ἃ δὲ σοῦ ἀκροᾶται
καὶ ἐοικοῦσιν αὐτοσμοιεῖ πᾶ, ἐοικ δῆλα ὅχ ὑρίσκω: περὶ
τῶν νοημάτων ὦ σώκρατες τῶν τε λιρῴων καὶ τῶν ἀφώνων τῶν
καὶ οἰκοῦσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐκτίσθησαν αἱ πόλεις. καὶ οἱ
λίγιλλοι ταῦτα τὰ ἀρχαιολογίας δὴ δοκοῦσιν ἀκροᾶται
ὦ ἄνδρες καὶ δ' αὐτοῦ. λίγε μοι καὶ θὴ κράτες

καὶ ὀκνεῖν ἐθέλειν κόρας τοιαύτας τοὺς αὐτοὺς: ναὶ μὰ Δία ὦ ἱππίας
εὐτύχει καὶ νῦν. ὅτι νῦν λακεδαιμόνιοι, οὐχαίρουσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦς
ἀπὸ σόλωνος τοῦ ἀρχόντος τοῦ ἡμετέρου καταλαβεῖν. εἰδέναι.
πρᾶγμα τί ἂν εἶχε θκμανθάνειν: σόθερον σὸ κρατεῖ. ἀπαξ
ἀκούσας ὧν τιν κόντων ὀνόματα. ἀπομνημονεύσας: ἀληθῆ
λέγεις. ἀλλὰ φὸ οὐκ ἐρῶ λωα. ὅτι μνημονικὸν ἔχεις. ὦ ἄνερ μοῦ.
ὅτι εἰ κόρασσι χαίρουσιν οἱ λακεδαιμόνιοι. αὖθις πολλὰ εἰδότι
καὶ χρῶν ταὶ σ' ἄνδρα ταῖς προσεύτυχον οἱ ναὶ δεῖς. πρὸς τὸ μὴ
λέγειν μυθολογήσας: καὶ ναὶ μὰ Δία ὦ σόκρατες. περὶ μὲν τῶν
τηδαιμάτων καλῶν. καὶ ἐμ' αἰσχρὸν αὐτὸ θὶ δυδοκίμησας. δίκαιον
ἂν χρὴ τὸν νόμον εἶναι τηδυάνην. ἐστὶ γάρ μοι περὶ αὐτοῦ σοφὸν καὶ
λόγος λόγος συγκείμενος. καὶ ἄλλος δὲ λόγος κείμενος. καὶ τοῖς
ὀνόμασι. προσχήματα δέ μοι ἐστὶ καὶ ἀρχή. τοιάδε τίς τοῦ λόγου.
ὡς δὴ ἡ τροία ἁλίσκετο. λέγει ὁ λόγος. ὅτι μὲν πολέμους μέγας ἀνθρώπους.
ποιᾶ ἐστὶ καὶ καλὰ εἶναι τηδυάματα. ἃ ἀφίκετο εἶναι τηδεῦσαν νόμον.
δυδοκιμώτατος νόμος τοῦτο. μετὰ ταῦτα δὴ λέγω μέγα νῦν ὀνέαρ
καὶ ὅτι τὸ μέγιστος αὐτοῖς. πάμπολλα μόνιμα καὶ σοφὰ καλῶν.
τοῦτον δὴ καὶ ὀκνῶ δεῖξαι μὴ. καὶ ἐμπαθὲς δὲ μᾶλλον εἶναι δὴ δοκῶ
κινύνας ἐγὼ τρίτην ἡμέραν ἐμπεσεῖν ἀρ' αὐτοῦ δι' λακωνικῆς.
καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ αὖξια ἀκούσῃ. ὅδε ἡ θὴν ἀρμοῦ δύδικος ὁ
αὐτὴ μαὶ τοῦ. ἀλλ' ὅσον σαρδὶ καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλον αὖξειν
οἱ τινες ἴσασιν. καὶ οἱ ἀκούσαντες τὸ κρίναι τὰ λῷστα: ἀλλὰ
ταῦτ' ἔστιν. ἀρ' ὅσον ἐθέλει ὦ ἱππία. μὴ μέντοι μεταχύτινος
περὶ αὐτοῦ αὖτο κρίνειν. καὶ γάρ με εἶσι καλὸν ὑπὲρ μὴ σοῦ. ἐμαυτοῦ
γάρ τοι ὦ ἄριστε. ἔσο ἀπορίαν με καταβαλλεῖν ἐν λόγοις τισὶ τοῖς τῶν
μὲν, τῶν νῦν τὰ σὰ ἀσχρά. τὰ δ' ὄντα νομοῦ τὰ σὰ καλά. οὕτω πολὺ
βρόμενος καὶ μάλα ἐμφανῶς. πόθεν δέμοι σὺ ἔφη ὦ σώκρατες
τὸ εἰδέναι. ὁποῖα καλὰ καὶ αἰσχρά. ὃς φέρε ἔχοις ἂν ἁπλῶς
τί ἐστι τὸ καλόν; καὶ γὰρ διὰ τὴν ἐμὴν φαυλότητα. ἐπορούμην
τὸ καὶ οὐκ εἶχον αὐτοῖς κατὰ τρόπον ἀποκρίνασθαι. ἀπορῶν
ὅκ τῆς σωφροσύνας. ὅμως τοίνυν ἀρμόζομαι καὶ ἄρειδιζον καὶ
λιπάλλων ὁπότε προσιόντα μὴν τοῖς τοῦ σοφοῦ τύχοιμι. ἀκούσας

@ δ' ἱππί μνημονικὸς
τατος εἶ ἐφόσον.

καὶ μαθὼν καὶ ὐκ μεμελετήσας. ἦ ἵνα πάλιν τὸν ὄρφνην ἀντὶ σαυτοῦ ἀντὶ
μαχούμενος τὸν λόγον. νῦν οὖν ὁ λέγω εἰς καλὸν κεῖσε καὶ μὲ δίδαξον
ἵνα κἀγὼ σοῦ τὸ καλὸν ὅτι ἐστὶ καὶ σαφῶς μοι ὅτι μάλιστα ἀκρι
βῶς ἐφ' ἑνὸς λόγου. μὴ ὄφελες τὸ δεύτερον. οὐθὲν γὰρ
λοιπὸν ὄφελος. οἶσθα γὰρ δήπου σαφῶς. καὶ σμικρόν που τοῦτ' ἂν ἦν
μάθημα. ὃν οὐ τῶν πολλῶν ἐστὶν ἀσήμαντον: σμικρὸν μέντοι μὴ δίδασκε
Κρατύλον. καὶ οὐδὲν οὐδὲ ἄξιον ὡς ἔπος εἰπεῖν: ῥᾴδιον ἄρα μαθεῖν
ναι. καὶ οὐδείς με ὠφελήσει ἔτι: οὐδείς μέντοι. φαῦλον γὰρ ἂν εἴη
τὸ ἐμὸν πρᾶγμα καὶ ἰδιωτικόν: οὐ γὰρ μὴ τὴν ἡδονὴν ἀφελεῖς ὦ ἱππία.
εἰ χειρώσόμεθα τὸν ἄνδρα. ὥστε μή τι κωλύσῃ φέρε μοῦ μεθέσ
θαι τὸν λόγον. ἵνα ἐκεῖνον. ἐὰν σοῦ αὐτοκρινομένου ἄρ τι λαμβάνω τὸν λόγον. ἵνα
ὅτι μάλιστα μὲ ἐκμελετήσω; σχεδὸν γάρ τι. ὅμως πειρᾶσ εἰ μὲ τὸν
ἄρτι λήθων. εἰ οὖν μή σοι διαφθερεῖ βούλομαι ἄρτι λαμβάνειν.
ἵνα ὀρθῶς μὲν ἐσθλὸν μάθω: ἀλλ' ἄρτι λαμβάνου. καὶ γὰρ ὁ νῦν
δὴ ἐῶσον. οὐ μέντοι ἐστί γε τὸ ὀρθῶς μανθάνειν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο χαλε
πὸν ἄρα ἂν αὐτοκρίνασθαί σοι τὸν λόγον τοῦτον ὃν διδάξαμι. ὥστε μὴ δῆλον ἂν
ὀρθῶς μὴ ἐπίστασθαί σε ὠφελήσειν: φαῦλον ὂν οὐ λέγεις. ἀλλ' ἀγαθὸν
δὴ καὶ οὐ κωλυτέον. φέρε ὅτι μάλιστα ἐκεῖνος γὰρ μοῦ
πειρᾶται. ἐὰν γὰρ δὴ αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον ἐμοὶ διάξασ.
οἰήσῃ τὸν περὶ τῶν καλῶν ἐμὲ τὴν δυνάμεν ἐμοῦ. ἀκούσασ.
ἐμοῦ δὴ παύσασθαι λέγοντος. ἔροιτ' ἂν οὐ περὶ ἄλλου πέρην.
ἢ περὶ τοῦ καλοῦ. ἔστιν γὰρ οὕτ' ἔχα. καὶ εἴποιμ' ἂν. ὦ ξένε
λέγει. ἆρ' οὐ δικαιοσύνη δίκαιοί εἰσιν οἱ δίκαιοι; ἀποκρίναι
δὴ ὦ ἱππία ὡς ἐκείνου ἐρωτῶντος: ἀποκρινοῦμαι. ὅτι
δικαιοσύνη: οὐκοῦν ἔστι τι τοῦτο ἡ δικαιοσύνη: πάνυ γε: οὐ
κοῦν καὶ σοφία. οἱ σοφοὶ εἰσὶ σοφοί. καὶ τοῖς ἀγαθοῖς πάντα τἀ
γαθὰ ἀγαθά; πῶς δ' οὔ. οὐσία γέ τις τούτοις. οὐ γὰρ δήπου μὴ
οὐσίᾳ γε: οὐσίᾳ μέντοι: ἆρ' οὖν οὐ καὶ τἀγαθὰ πάντα. τοῖς καλοῖς
ἔστι καλά; ναὶ τοῖς καλοῖς: οὐκοῦν τινὲ τινι τούτοις; οὐ τι. ἀλλὰ τῇ
γὰρ μοσχεῖ: εἰ ὠφελήσει. τί ἐστι τοῦτο τὸ καλόν: ἀλλο
τι οἷον ὦ σοφὲ Κρατύλε ὁ τοῦτο ὀρθῶς τὸν δεῖνα τυθέσθαι. τί ἐστι
καλόν: οὐ μοι δοκεῖ. ἀλλ' ὅτι ἐστὶ τὸ καλὸν ὦ ἱππία: ἐξ τί διαφέρ

τοῦτό κείμου: οὐ δῆθεν σοι δοκεῖ; οὐ δῆθεν γὰρ διαφθείρει: ἀλλὰ μήν τοι
δῆλον. ὅπου καλλίον οἴσθα. ὅμως δὲ ὦ γαθὲ αὔθρει. ὅρα σὺ γὰρ
σὺ τί ἐστι καλόν. ἀλλ' ὅτι τί ἐστι τὸ καλόν: μαρθάνω ὦ γαθὲ. καὶ ἀπο
κρινοῦμαί γε αὐτῷ. ὅτι ἐστὶ τὸ καλόν. καὶ οὐ μὴ ποτε ἁλῶ ὦ γαθὲ. ὅτι
γὰρ ὦ σώκρατες οὐ ἴσθι. εἰ δὴ τὸ αὐληθὲς λέγειν. παρθένος καλὴ
Β καλόν: καλῶς γε ὦ ἵππια μὴ τὸν κύων καὶ οὐ δόξω σ. ἀπεκρί
νω. ἀλλ' ὅτι οὖν ἂν ᾖ τοῦτο ἀποκρινοῦμαι. τὸ ὄρθον τόν μὲν ὀρθὸν ἀπο
κεκριμένον ὄντα καὶ ὀρθὸν. καὶ οὐ μὴ ἁλῶ: ὡς σὺ γὰρ ἂν
ὦ σώκρατες ἁλῶναι. ὃν γε πᾶσι δοκεῖ. καὶ πάντες σοι μαρτυρή
Γ σουσιν οἱ ἀκούοντες. ὅτι ὀρθῶς λέγεις. ἆ ὄρ. πάνυ μὲν οὖν. φέρε
δὴ ὦ ἵππια. πρὸς ἐμαυτὸν ἀναλαύσω ὃ λέγεις. ὁμῶς, ὁρᾷς ἐμέ
οὕτω σί πολλοί. ἵππιε ὦ σώκρατες. ἀποκρίνομαι. ταῦτα πάντα σὺ
φῂς καλὰ εἶναι. ἆ τί ἐστιν αὐτὸ τὸ καλόν. ταὐτὰν εἰ μὴ λέγω ἀλλ':
οἶσθ' οὖν ὅτι αὐτὸν ἔστι χειρίσασθαι ὀλίγον. ὡς οὐ καλόν ἐστι μόλι
γος. μὴ δαὶ ἔστι χειρίσασθαι, οὐ καταγέλαστον ἔσεσθαι; ὅτι μὲν ἔστι
χειρίσασθαι θαυμάσιε. σὺ οἶδα. εἰ δὲ ἔστι χειρήσασθαι ἔσαν κατα
γέλαστον. αὐτὸ λέξει. οὐ μέντοι ὀρεῖ ἐθέλω σοι λέγειν: λέγε δή:
ὡς μάλιστ' εἰ. φῂς ὦ σώκρατες. θηλυφωνὴ ἵππον καλήν, οὐ καλόν;
μὴν καὶ ὁ θεὸς ὀρθῶς ἡμᾶς ἔστιν ὅτε. τί φήσομεν ὦ ἵππια. ἀλ
λό τι ἢ φῶμεν καὶ τὴν ἵππον καλὴν εἶναι τήν γε καλήν. πῶς
γὰρ οὐ πολλαὶ μὲν ἔξαρνοι εἶναι. τὸ καλὸν μὴ καλὸν εἶναι: οὐ
δῆθεν λέξει. ὦ σώκρατες: ἀλλ' ἔστι καὶ ὀρθῶς αὐτὸ ὁ θεὸς εἶπεν.
πᾶν καλὰ γὰρ ἁρμόττει ἵπποι νόμοντα: ἆ ὄρ. φήσαιμι. τί δέλφα
καλή, οὐ καλὸν φῶμεν ὦ ἵππια; ναί: ὀρεῖ τοίνυν μετὰ τοῦτό
κεῖνος ἀγε δὴ τί δῦ οἶδα. ὃς τοὺς πρόπους τοὺς καιρόμενος. ὦ μὴ
πιαθοῦ. τί δὲ χύτρα καλή, οὐ καλὸν ἆρα;: ὦ σώκρατες. τίς δεαὶν
ὁ ἀνθρωπος. ὃς λπαιδευτότατος ὃς οὐ τοῦ φαύλου ὁμόσαι ὅμο
μάξειν πολλαῖς, ὁρᾷς ἐμοὶ πρᾶγμα: τοιοῦτος ὦ ἵππια οὗ
κομτός. ἀλλ' αὖ ἀφ' ἑτέρου. οὐδὲν ἄλλο φρονῶ ἔγωγε. ἢ τὸ αὐληθὲς.
ἀλλ' ὅμως. ἀπόκριναι τοίνυν ἀνδρὶ. καὶ ἄγε προλέγω φαίνομαι.
ἔστιν ἡ χύτρα καλὴ κεραμεᾶ ἔτι ὑπὸ γαυθοῦ κεραμέως λάβοις
ἂν προῒ καλὴ ς καλὸς ὦ πηλός. οἷον καὶ καλὸν χύτραν εἶναι

πνθ δίωποι τοὺς ἐξ χόαν χορονσῶν παῖ καλαι· ἤ τοι αὐτὴν ὑρῶ τοῖ λι
χύτραν. καλὴν ὁμολογη-θῆναι εἶναι· τῶῶ σ' ἰαὶ ἂν φαίμεν· καλὸν ὄν·
μὴ καλὸν εἶναι: οὐδαμῶῶ σ' ὦ σώ κρατθ: οὐκοῦν ἡ χύτρα φλίσθι
καλὴ ἰαλόν. ἀ-ποκρίνου· ἀλλ' οὐ τοῦ ὦ σώ κρατθ. ἔχ' οἶμαι· καὶ
λὸν μεθ' ἰαὶ τοῦτο σκευοσ' ἔσται. καλῶῶ σ' εἰργασμένον· ἀλλ' αὖ τὸ ὅλον
τοῦτο· οὐ κέτι μᾶζιον κρίνειν ὦῶ σ' ὂν ἰαλόν. πρὸς ἵππον τε καὶ παρθέ
νον. ἰαὶ τῶν λα-παί των τὼ καλά: εἶεν· μανθάνω ὦ ἱππία. ὡς ἄρα
χρὴ ἡμᾶς ἀντιλέγειν πρὸς τὸν ταῦτα ὑρῶντα. τοῦ δὲ· ὦ ἄνθρωπε
ἄμφοῖν ὅτι τὸ τοῦ ὑρῶ κλείτου. οὐ γάρ· ὡς ἄρα πιθήκων ὁ καλλι
στος· αἰσχρὸς ἀλλοι μόνον εἰσμεμαῖλφεν· ἰαὶ χύτρῶν ἡ Καλλίστη· αἰσχρὰ
παρθένων μόνον εἰσμεμαῖλφεν· ὡς φησὶν ἵππίας ὁ σοφός· οὐχοὕτως
ὦ ἱππία; τανῦν μὲν οὖν ὦ σώ κρατθ· ὀρθῶς λέγεις: ἀκούε
δή· ἐπειδὴ τοῦτο μάθοιδ' ὅτι φήσω· τί δὲ ὦ σώ κρατθ· τὸ τῶν παρθέ
νων μόνον θεῶν μόνον εἰσμεμαῖλφεν· οὐ ταὐτὸν πείσεται ὅπερ
τὸ τῶν χύτρῶν· τοὶ τῶν παρθένων σμεμαλλόμενον; οὐχὶ καλ
λίστη παρθένος, αἰσχρὰ φανεῖται; ἡ οὐ καὶ ὑρῶ κλειτος ταυτὸ
τοῦτο λέγει· ὃν σὺ ὦ σώ κρατθ· ὁ τι ἂν ὦν ὁ σοφώτατος· πρὸς θεῶν· πίθη
κος φανεῖται· καὶ σοφία καὶ κάλλει καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν; ὁμο
λογήσομεν ἱππίαν τὴν καλλίστην παρθένον· πρὸς θεῶν μόνον
αἰσχρὰν εἶναι: πῶς γὰρ ἂν ἀμφισβητεῖ τοι τούτοιγε· ὦ σώ κρατθ:
ἀντοίνυν ταῦτα ὁμολογήσωμεν· γελοῖόν τι καὶ δρεῖ· ὦ σώ
κρατθ· μέμνησαι οὖν· ὅτι ὑρῶ τήθης: ἔφη γε φήσω· ὅτι αὐτὸ
τὸ καλὸν· ὅ τι ποτέ ἐστιν· ἔσται τοῦ φλίσθι· ὀρθῶς τηθεῖς· τὸ καλὸν·
ἀποκρίνῃ· ὅτι τυγχάνει ὂν ὦῶ σ' αὐτοῦ φλίσθι οὐδὲν μᾶλλον καλὸν
ἢ αἰσχρόν; δοικε φήσω· ἢ τί μοι σμεμουλεύεις ὦ φίλε φάναι:
τοῦτο φράζε: καὶ δὴ τοι ὦ σώ κρατθ· ὅτι οὐ καλὸν τὸ ἀνθρώπῳ
ὀνομάζεσθαι· ἀλλ' ἀηθὲς δρεῖ· εἰ δέ σε ἤρόμην φλίσθι ὅ τι ἀρχαῖον· τί ἐστι
καλὸν τε καὶ αἰσχρόν· εἰ μοι ἀπεκρίνω· ἆρα οὐ καλὸν ὄρ
θαῶς ἀπεκέκρισο; ὅτι δὲ καὶ δοκεῖ σοι αὐτὸ τὸ καλὸν ὦῖ καὶ τἆλ
λα πάντα κοσμεῖται· καὶ καλὰ φαίνεται· ὦῶ δᾶν προσήκοντα
ὄκεῖνο τὸ εἶδος τοῦτ' εἶναι παρθένου ἢ ἵππου ἢ λύρᾶς; ἀλλ' οὐ
μέντοι ὦῶ σώ κρατθ· εἰ τοῦτό γε ζητῶ· πάντων ῥᾴιστον ἀποκρίνασθ'

αὐτοῖ. τί ἐστι τὸ καλὸν. ὦ οἱ καὶ τἀλλα παράτα κοσμεῖται. καὶ προσ
γορομένου αὐτοῦ. καλὰ φαίνεται. ἔυλη θέα τος οὕω ἐαινόαμος.
καὶ οὐδὲν ἧσσαι εἰ σοὶ καλῶν κτημάτων. ἐὰν γὰρ αὐτοῖ ἀποκρίνηι.
ὅτι τοῦτ' ἐαὶν ὁ ὁρῶται. τὸ καλὸν οὐδὲν ἄλλο. ἢ χρυσός. ἀπορήσει
καὶ οὐκέτι χειρήσεισθ' ἐλέγχειν. εἰ σμὲν γάρ που παράτυχ. ὅτι ὁπου
ἂν τοῦτο προσγένηται καὶ πρόσθεν αἰ σχρὸν φαίνηται. καλὸν φαρμάται
χρυσοῖ γε κοσμηθέν: ἄπειρος εἶ τοῦ ἀνδρός. ὦ ἱππία. ὡς σχολῆ
σόν ἐστι. καὶ οὐδὲν ῥᾳδίως ἀποδεχόμενος: τί οὖν τοῦτο ὦ σώκρα
τες. τὸ γὰρ ὀρθῶς λεγόμενον. ἀναγκαῖον αὐτοῖ ἀποδέχεσθαι. ἢ μὴ
ἀποδέχεσθαι. καταγέλαστοι εἶναι: καὶ μὲν δὴ ταύτην γε τὴν
ἀπόκρισιν ὦ ἄριστε. οὐ μόνον οὐκ ἀποδεκτέα. ἀλλὰ πάνυ μὲν καὶ
γελοία. καὶ δρεῖ. ὦ τὰν φωμένε σὺ φεῖδίαν οἱ εἶναι κακὸν εἶναι
δημιουργόν; καὶ φὼ οἶμαι δρᾶ ὅτι οὐδέποτε τοῦτο: καὶ ὀρθῶς γέ
ρεῖσθ ὦ σώκρατες: ὀρθῶς μέντοι. τοι γάρτοι ἐκεῖνος. ἔφει δ' ἂν
φὼ ὁμολογῶ ἀγαθὸν εἶναι δημιουργὸν τὸν φειδίαν. εἶ ταφλῶσει.
οἵα τοῦτο τὸ καλὸν ὃ σὺ λέγεις. λίμνοι εἰφειδίας; καὶ φὼ τί μάλιστα
φλῶσα: ὅτι δρεῖ τὼ ἀθηναῖοι τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐχρυσοῦς ἔποίησεν
οὐδὲ τὸ ἄλλο πρόσωπον οὐδὲ τοὺς πόδας οὐδὲ τὰς χεῖρας. ἅπερ
χρυσῶι γε δὴ ὄν. καίλιαν ἔμελλε φαίνεσθαι. ἀλλ' ἐλεφάντινον.
δῆλον ὅτι τοῦτο ὑπὸ ἀμαθίας ἐξήμαρτεν. ἀρ' οὖν ὅτι χρυσὸς
ἄρ' ἐαὶν ὁ παράτα καλὰ ποιῶν. ὅπου ἂν προσγένηται. ταῦτα οὖν
λέγοντι. τί ἀποκρινόμεθα ὦ ἱππία: οὐδὲν χαλεπὸν ἐρεῖν μοι γάρ
ὅτι ὀρθῶς ἔποίησεν. καὶ γὰρ τὸ ἐλεφάντινον οἶμαι καλόν ἐστι:
τοῦ. οὖν ἐρεῖ καὶ φὼ καὶ οὐ καὶ τὰ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ἐλεφάν
τινα εἰρήσαιτο. ἀλλὰ λίθινα. ὡς οἱ ὁμοιότητα τοῦ
λίθου τοῖ ἐλέφαντί ἐχόμενον. ἢ καὶ ὁ λίθος ὁ καλός. καὶ λόγε ἐστὶ
φήσομεν ὦ ἱππία; φήσομέν τοι. ὁτὰν γε πρέπον ᾖ: ὁτὰν δὲ
μὴ πρέπον. αἰσχρὸν ὁμολογῶ εἶναι: ὁμολογῶ. ὁταν γε μὴ πρέπῃ:
τί δὲ δὴ ὁ ἐλέφας καὶ ὁ χρυσὸς φλῶσει. ὡς σοφὲ σύ. οὐχ ὅταν μὲν
πρέπῃ. καλὰ ποιεῖ φαίνεσθαι. ὁτὰν δὲ μὴ αἰσχρά; ἔξαρνοι ἐσό
μεθα ἢ ὁμολογήσομεν αὐτοῖ ὀρθῶς λέγειν αὐτόν: ὁμολογήσομεν
τοῦτό γε. ὅτι ὃ ἂν πρέπῃ ἑκάστοι. τοῦτο καλὸν ποιεῖ ὅ ἕκαστον:

οἰκεῖα χλανὶς
λοιδορία

πότερον πρῶτον φήσει. ὁ παῖς τὸ τὴν χύτραν ἢ ἄρτι ἐλέγομεν τὴν καλὴν ἐπὶ ἧς ὄνου καλοῦ μέσης. χρυσῆ τορύνη αὐτῇ ἡ συκίνη. ἢ ῥάκλεισ οἷον λάξεισ ἄμον ὦ σώκρατεσ. οὐ μοῦλει μοι εἰ πάμπισ τὴν: οὐ γὰρ ἀμφοίνησ. ἅ σοι εἴποιμι τοὔνομα: ἀλλὰ καὶ μῶν φονεύνι νὴ σώκω. ὁ τι ἁμαθησόπιον εἴην: μὲν ἥμερόσ πανέσ ἀν. ὦ ἵππια. ἀλλ' ὅμωσ τί φήσομεν. ποτέρα μὲν πρῶτα ἢ παῖ τορύνα μὲν τὸ ὄνει καὶ τὴν χύτραν. ἡ δηλονότι τὴν συκίνην. ὃν ὧδέ ἀθρόμεγάρ που τὸ ὄνοσ ποιεῖ. καὶ αὖμαι ὦ ἑταῖρε. οὐ κἄμοσω τρίταισα ἡμῖν τὴν χύτραν ἐκχέαι τὸ ὄνοσ. καὶ τὸ πῦρ ἄπο σωσθῆναι. καὶ τοιοῦτον μέλλον τα ἐσθαι ἄν ὃν ὁ τοῦ ἂν πατὴρ γομμαίου τοιησάτην. ἡ δὲ χρυσῆ ἐκείνη. πατρὸσ ἂν ταὐτα τοιησάτην. ὥσ γε μοι δοκᾶ. τὴν συκίνην ἡμᾶσ μᾶλλον φάναι πρῶτον. ἡ τὴν χρυσῆν οὐκ ἂν εἰ μή τι οὐ ἀλλολέξεισ: πρῶτον μὲν γὰρ ὦ σώκρατεσ. μᾶλλον. οὐ μὲν τὰν φύσιν ποιαίνοι τοι αὐτα ἑρωτᾶν τι. διαλαφίμενοι: ὀρθῶσ γε ὦ φίλε. σοὶ μὲν γὰρ οὐκ ἂν πρῶτοι τοιούτων ὁμοιάτων ἄμα πίμπλασθαι. καλῶσ μὲν οὕτω σὶ ἁμπεχόμενοι. καλῶσ δὲ ὑποδεδεμένοι. ὃν δοκιμῶν πιδὲ ἑαυτοῖσοφίαι. ὃν παῖσι τοῖσ ἄλλοισιν. ἀλλ' ἐμοὶ οὐδὲν πρᾶγμα φέρεσθαι πρὸσ τὸν ἄμον. ἐμὲ οὖν προδιδάσκε. καὶ ἐμοῦ χάριν ἀποκρίνου. εἰ γὰρ δὴ πρῶτά γε μᾶλλον ἡ συκίνη τῆσ χρυσῆσ φήσομεν ὁ ἄμοσ. ἀλλ' ὅτι καὶ καλλίων ἂν εἴη: ἴσωσ δήπου τὸ πρῶτον ὦ σώκρατεσ. καλλίων ὁμολόγησασ εἶναι τοῦ μὴ πρώτου ντοσ: ἀλλ' ὅτι ὁμολογοῦμεν ὦ ἵππια. τὴν συκίνην καλλίω τῆσ χρυσῆσ εἶναι: ναὶ λέγοισ ἁ πω ὦσώκρατεσ. ὃ εἰ πῶν εἶναι τὸ καλὸν. ἀπαλλάξεισ αὐτὸν πῶν πολλῶν λόγων;: σφόνυ μὲν οὖν. μὴ μέντοι πρότερόν γε. πρὶν ἂν μοι εἴπησ ποτέρα ἂν ὑποκρίνοιμαι. οἷον ἄρτι ὅλφον παῖν τορύναν. πρῶτόν σ' ἂν τε καὶ καλλίω εἶναι: ἀλλ' εἰ νοῦλα αὐτὸ ἀπόκριναι. ὅτι ἡ ἐκτῆσουκ ἦσ εἰργασμένη: λέγεσ δή νεωι. ὃ ἄρτι ἔμελλεσ λέγειν. ταύτην μὲν γὰρ τὴν ἀποκρίσιν. ἡ ἂν φῶ τὸ καλὸν χρυσῆν εἶναι. οὐδὲν ἂσσον οἱ κέναι ἂν ἀφαιρήσεσθαι καλλίον ὂν χρυσοῦσ. ἡ ξύλου κύκλον. τὸ λέγειν τί αὖ λέγασ τὸ καλὸν εἶναι: φάσκοι ἂν ἔγωγέ μοι δοκᾶ τοι οὐτονὶ τὸ καλὸν

εἶδοσ ὁ ἀορίου τὸ ἔγνωσ ὅ τινοσ καὶ λοῦσι πατάριον τορύνη ἀλλὰ τὸ τα ρακτήριον: ἡ φρόντισον αἴ σοι ἡ χαλκοῦσ

ἀποκρίνασθαι· ὁ μὲν δὴ ὅτε ἀνιαρὸν μὲν δαμοῦ μὲν δημόφαν εἶναι:
τοὐμὲν οὖν ὦ ἵππιαν. Καλλόσ μεν ὑπολαμβάνεισ: ἀκούε
δή· πρὸς μὲν τοῦτο ἴσθι ταὐτὸ σε ἐχθιόν πάντε πλὴν φάναι ἐμὲ μὴ
δ' ὅτι οὐκ ἴσασι μᾶν: λέγε δὴ ὡσ τάχιστα πρὸσ θεῶν: λέγω τοίμων.
ἀλλὰ καὶ ταῦτα τὶ καὶ πάνυ ταχύ. Καὶ λίαν ἐστὶν ἀνδρὶ πλουσίῳ
ὑμαίνομαι τι· τὶ μὲν οὖν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων. ἀφικομένοισ εἰσ
μέρασ· τὸν αὐτοῦ μενέασ τελευτήσαντα τὸν Καλλίου πατριᾶ
λαν τι· ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἑκγόνων Καλλίου καὶ μεγαλοπρεπῶσ
- ταφῆναι: ἦ οὐκ ἔστιν ὦ ἵππιαν. λέγεται μασίστε καὶ μεγαλόφρο
νασ ἀνδρὸσ. σαυτοῦ εἵρηκασ· ἐμὲ τὴν μέραν ἀγαμαίσου. ὅτι μοι δο
κῶ σὺ μοι κῶσ καὶ θέσμοισι τεῖνα ἡθάν· ἀλλὰ γὰρ τοῦ ἀνδρὸσ
οὐ τυγχάνομεν· ἀλλ' ἡμᾶν μὲν δὴ καὶ πλείονα κατανοῆσαι σθαι
δοῦ ἔστι: τοσοῦτον γὰρ σοῦ κρείττω γέλωτα. ὁ τάν γὰρ πρὸσ ταῦτα
ἔχει μὲν μὴ δὲν ὅτι λέγει. γελᾶι δὲ. αὐτοῦ κατανοῆσαι. καὶ
ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτὸσ ἔσαι κατανοῆστοσ: ἴσωσ οὖν τοῦτο
ἔχει· ἴσωσ μέν τοι ἐστὶ γε ταῦτα τὶ τὶ ἀποκρίσει ὡσ ἐμὲ μὲν τοῦ
ομαι. κινδυνεύσει οὐ μόνον μου κατανοῆσαι: ἀλλὰ τί μήν: ὅτι
ἂν τύχωμεν κτησίαν ἔχοντεσ. ἂν μὴ ἑκφύγωμεν ὧν τὸν. ἕνα μοι
λαμοῦ ἐφικέσθαι παραίσεται: τοῦτο λέγεισ. δεῦτε τὸ τίσ σανδάψωσ
ἔστιν· καὶ τοῦτο ποιήσασ οὐκ ἀχθέσται καὶ δίκασ ὀφλήσῃ; ἦ οὐ
κόν δικοσ ἐμὴν πόλισ ἔστιν· ἀλλ' ἐᾶι ἂν δίκασ τύπτειν ἀλλή
λουσ τοὺσ πολίτασ; οὐδὸ ποσ τίων ἐᾶι: οὐκῶν λάσῃ δίκην.
ἂν δίκασ μέσε τύπτων: σύμοι δοκεῖσ ὦ ἵππιαν. οὐκέτ' ἐᾶν ταῦτα
ἀποκρινάμενον. ἀλλὰ δίκαιόσ ἐμοιγε δοκῶ: καὶ ἐμοὶ τοίμων
δοκῶ ὦ σώκρατεσ. ἐᾶν δὴ πρὸσ ταῦτα οἴει: οὐκῶν
ἄ πασοι ἦ μὴν αὐτὸσ οἶομαι δίκαιόσ ἂν τύπτεσθαι. ταῦτα ἀπο
κρινόμενοσ. ἦ καὶ σύμε ἀνέκριτον τυπτήσασ. ἦ δεῖ μ' ἀπόλωμ:
δεινὸν γὰρ ἂν εἴη ὦ σώκρατεσ. εἰ μὴ δεχοίμην· ἀλλὰ πῶσ λέγασ:
φάσοι ἂν ὁ τὸν αὐτὸν τρόπον. ὃν πέρυσι δή· μὲ μούμενοσ ἑκάμον.
γ' ἂν μὴ πρὸσ σὲ λέγω ῥήματα οἷα ἐκεῖνοσ ἐμὲ ἔφη. χαλε
πώτατα καὶ ἀλλόκοτα. ἐμοὶ δ' ἔσθ' ὅτι· ἐμὲ μοὶ φλίσκ ὦ σώκρατεσ. οἵ μ'
ἂν ἀνδίκασ πλὴν λαβεῖν. ὅσ τισ ἀνθρώπων τοσοῦτον μὲ ἀδικεῖν

÷ Κατάλαμβάνεσ:

οὕτω σὺ μοῦσσο. πολὺ ἀπηίσσαν ἀπὸ τοῦ θρωτήματος: ποῖ σθὴ
φήσω φώ. ὁππο φήσ᾽ οἰχοίοσ τεί με μὴ ἴσθην ὅτι τὸ καλὸν αὖτο
λήσ᾽ τσμ. ὃ παρτὶ ὧι ἀν προσμόλη ταν. ὑπὲρ χθόνα ἐκάμφ καλοῦ ἔνεκα.
καὶ λίθοι καὶ ξύλοι καὶ ἄνθρωποι καὶ θεοὶ καὶ ἀπαόλι πρᾶξις
καὶ παρτὶ καν θλήματι; αὖ τὸ γὰρ ἔρωτ ὅμ θρεπτ. καὶ λοσ θρεπτὸν
ὅτι ἐσὶν καὶ οὐ λήθεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμὲ ἢ λύσασθαι. λὶ εἴμοι παρθ ἐκ πάσσ φθόνοσ:
Καὶ θησσο λίθοσ καὶ οὗτοσ μ᾽ λίασ. μὴ τὸ ὦ τον μὴ τὸ ἀκέφαλον
ἔχομ. εἰ οὖν φοιλ θεὶσ ἔ ποιμὶ φὼ ἔσι τοὔτοισ τάδε. ἆρα οὐ καλ
ὰ χθοισ ὦ ἵππίασ; ἀλλ᾽ ἀμήχ τοι τόδε τὸ καλὸν εἶναι. ἵππίασ
ἔφλ. καὶ τοι ἐμὲ αὐτὸν λήσ᾽ τσμ. οὐ τοσσ᾽ ὅ᾽ ἀσθρὸν ἔμὲ. ὃ παῖσι
καλὸν καὶ ἀεί σιμ. ποῖσ οὖν φήσ. οὐ καχθόθει ἀν εἴ ποτ᾽ αὐτὰ;
βύ μοῦ οἱ λοι ὦ σοκρατεσ. ὅτι παῖσι καλὸν τοῦτ᾽ ἔσιμ. ὃ ἐμὲ ἔφη
καὶ δόξει: λὶ καὶ ὅταν φήσ; ἀ᾽ εἰ γάρ που. τό γε καλόν: παγκλ:
οὐ κοῦ καὶ λὶ ὦ φήσ; καὶ λὶ: λὶ καὶ τοῖσ ἀλλ᾽ ὦ φήσ᾽ ὀξυμοσ
ὁ λήθοσ ἔφλ. καλὸν εἶναι ἀνέρι τὸν πρόμον ταφῆναι.
καὶ τοῖ παῖ τσ αὐτοῦ ἀναγκαῖοι. καὶ τοῖσ ἄλλοισ ὅσοι ἐκ θεῶν
γόνασι καὶ αὐ τοῖσ τοῖσ θεοῖσ; τί τοῦτο, καὶ ὦ μακαρίαν
τοῦ ἄνου. οὐ δ᾽ οὐ φημι ὦ σοκρατεσ ταῦτα γε τὰ θρωτήματα:
τί δε. τὸ θρωτσμ μὲν οὐ ἕτερου. φάρμακ᾽ ταῦτα οὐ τοσσ᾽ ἔχειν. οὐ
παγυλιοφημον; ἴσσο: ἴσσο τοίμω σὺ φ. οὗτοσ φλόσ φ. οσ
παγτὶ φλόσ καὶ ἀεὶ καλὸν εἶναι. ὑπομὲν τὸν ἐκνόμον ταν
φήναι. τοὺσ δὲ νομέασ θαῦτα. λὶ οὐχ ὁσ τὸν αὐ παῦ ταν μεσὶ
ἡρακλέο λὼ. καὶ οὐσ κω δὴ ἐλφομεν παῦ ταν; ἀλλ᾽ οὐ τοῖσ θε
οῖσ φομ᾽ ἐλφν. οὐδὲ τοῖσ λήρασιν. ὡσ ἔοικασ: οὐ χ᾽ ὅσοι γε θεῶν
τοὶ δὲ ἦσαν: ἀλλ᾽ ὅσοι μελή; παγυ: οὐ κοῦ κατὰ τὸν σὸν αὖ λό
γον φαίνεται τὸν ἡρώων. τοὶ μὲν ταν τὰ λοι καὶ τοὶ λαρλάφω
καὶ τοὶ ζήθεσ. δειν᾽ τε καὶ ἀνόσιον καὶ ἀ᾽ χρὸν εἶναι. πόλλ᾽ πὶ λὲ
καὶ τοῖσ ἄλλοισ τοῖσ οὔ τω γε νόσι. καλόν: ἔμοιγε δοκᾶ: σοὶ τοί
νυν δοκεῖ φλόσ. ὁ ἄρ᾽ τι οὐκέφησθα τὸ θαῦταν πᾶσιν προνόμοισ.
ταν φήναι ὑπὸ τὸν ἐκνόμον. ὁμοῖο τε καὶ ὁμοίοισ ἀ᾽ χρὸν εἶναι. ὅτι
δὲ μᾶλλον ὦ σοῖ κεν. ἀνδρεῖον, παῖσι τοῦτο γενέσθαι καὶ εἶναι
καλόν. ὦ σὰ τοῦτό γε. ὦ σὰ τε καὶ τὰ ὁμπροσθεν κεῖνα. λὶ τὸ

ἡρακλέους θυγάτηρ
μακαρίαν τὸν νόμαν.
λὼ λόγοσ κατὰ τ᾽ ὄμυ
σθόσ ἐσ τ᾽ αὖ θεν ἀρὰ
τᾶν. αὖ τὸ κλέα τὰσ
τ᾽ ὑπὲρ τ᾽ πόλεσσ τὸ
σφᾶσ ἐσι δοῦν. τοὶσ
ὦν ἀθηναίοισ κ᾽ πὶ
τοῖσ παισὶ. καὶ λόν τ
αὐτὰ δὴν θυσίασ φάσι
πορωκλεῖδᾶσ τ᾽ ἀλλ᾽
καὶ λὶ ἄμμα καρίαν. ὡσ
τ᾽ πορσιμίαν παρελθεῖν
κ᾽ ἐσι τ᾽ προθυμουμένῃ
ν. ὧν θισ δὲ καταχρη
σικοῖσ. κ᾽ ἐσι παῖσιν
ἀφοσιοῦσθεσσ. δουρισ
δέ᾽ θη σ᾽ αὖ τη τ᾽ πρᾶν
τ᾽ πρὸ καστουσ θυ
σ᾽ κ᾽ ἐξ ὀκείνου σαρ ὦ
μακεδόσι νόμοσ ἀν
τ᾽ θυγατρὸσ τ᾽ κηδευ
σθῆν. ἐσ ὦν ὧσι παῖσθ
τὸ δ᾽ αὐτὸ πρᾶξ τὴν
ἐσι τοῖσ πατράσιν:

παρθένος καὶ ἡ χύτρα ταυτὸν πάσχουσιν. καὶ ἔτι γελοῖον τὸν μὲν ἕππον καλὸν καὶ οὐδὲν καὶ τὴν μύρμηκα φήσει εἶναι τὸν σοφὸν περὶ τοῦ καλοῦ ὅτι ἔστι τὸ ὅμοιον τὸ μύρμηκα ἀποκρίνασθαι. ταὐτὰ μοι καὶ τοιαῦτα ὄνει δὴ εἶ δὴ καίσος. καὶ αὐτοῖ οὔτοσ ἀποκρίνομαι. τὰ μὲν οὖν πολλὰ ὦ ἱππία. σχεδόν τι μοι οὔτω δοκεῖ ἔχειν. ὅτι δὲ ὦ ἄνερ ὀλεθρίσασι μοι τὴν ἀπορίαν καὶ οὐ παιδιάν. αὐτόσ μοι προσπαίζει ὅμοιον. εἰ τοιοῦν δέ μοι δοκεῖ τὸ καλὸν εἶναι. ἢ καὶ περὶ ἄλλου ὁτουοῦν τυχὸν παν θαυμάσιον. καὶ περὶ οὗ ἂν λόγος ᾖ: πάσσο τοῦτο λέγεισ. ὦ σώκρατεσ. φόσσι φρά σσο. ὦ δαιμόριε φίλοι σώκρατεσ. τὰ μὲν τοι ταῦτα ἀποκρινόμενοσ καὶ οὕτω. παῦσαι. λίαν γὰρ ἐυλίθητὸ καὶ ἐυσχόλακτόν ἐστιν. ἀλλὰ τὸ τοιόνδε σκόπει. εἴσοι δοκεῖ καλὸν εἶναι. οὐ καὶ μὴν δὴ ἐσθλαυσόμεθα ὅντινὰ ἀποκρίσει. ἢ κἂν φάμεν τὸν χρυσὸν. οἷσ μὲν πρέπει. καλὸν εἶναι. οἷσ δὲ μή. οὔ. καὶ τἆλλα πάντα οἷσ ἂν τοῦτο προσῇ. αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ πρέπον καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ τοῦ πρέπον τοσ. σκόπει εἰ τοῦτο τυγχάνει ὂν τὸ καλόν. φόμεν οὖν εἶναι. συμφάσει τὰ τοιαῦτα ἑκάστοτε οὐ γὰρ ἔχω ὅτι λέγω. σοὶ δοῦν δοκεῖ τὸ πρέπον καλὸν εἶναι; πάντοσ δή που ὦ σώκρατεσ: σκοπῶμεθα. μὴ πῇ ἀρα ἐξαπατώμεθα: ἀλλὰ χρὴ σκοπεῖν: ὅρα τοίνυν τὸ πρέπον ἆρα τοῦτο λέγομεν. ὃ παρα γίγνόμενον. ποιεῖ ἑκάστα φαίνεσθαι καλὰ τοῦτον. οἷσ ἂν παρῇ. ἢ ὃ εἶναι ποιεῖ. ἢ οὐδέτερα τούτων: ἔμοιγε δοκεῖ: τοῦτο. ὃ ποιεῖ φαίνεσθαι καλά. ὦ ἄνερ ἐπεὶ δὴν ἱκανῶς παίπαισλάυκη. ἢ ὑποδήματα ἁρμόττοντα. καὶ ἢ γελοῖόσ καλλίονα φαίνεται; οὐκοῦν εἰ περ καλλίω ποιεῖ φαίνεσθαι ἢ ἔστι τὸ πρέπον. ἀναγκαῖόν ἂν εἴη περὶ τὸ καλὸν τὸ πρέπον. καὶ οὐκ ἐν εἴη τοῦτο. ὃ ἡμεῖσ ζητοῦμεν ὦ ἱππία. ἡμεῖσ γὰρ που ἐκεῖνο ζητοῦμεν. ὃ πάντα τὰ καλὰ πράγματα καλά ἐστιν. ὦ ἄνερ ὃ πάντα τὰ μεγάλα ἔστι μεγάλα. καὶ ὑπερέχοντι. τοῦτο γὰρ πάντα μεγάλα ἐστί. καὶ ἐὰν μὴ φάγητον ὑπερέχῃ δέ. ἀνάγκη αὐτοῖσ μεγάλοισ εἶναι. οὔτοσ δὴ φαμὲν καὶ τὸ καλὸν ὃ καλὰ πάντα

ἐστὶν ἢ τοῦτο φαίνηται ἢ τε μὴ· τί δ' ἐστὶ· τὸ μὲν γὰρ πρᾶον οὐ
καλὸν ἐστὶ· καλλίων γὰρ ποιεῖ φαίνεσθαι ὧν ἐστιν· ὥστ' ὄντος λόγου· οἱ
δὲ ἐστὶν οὐκ ἀεὶ φαίνεσθαι· τὸ δὲ ποιοῦν εἶναι καλὰ ὅπερ μοῦ
δὴ εἶπον· ἐάν τε φαίνηται ἐάν τε μὴ· πειρατέον λέγειν τί ἐστι·
τοῦτο γὰρ ζητοῦμεν· ὅπερ τὸ καλὸν ζητοῦμεν· ἀλλ' ἐστὶ πρᾶον
ὥσπερ κραυτῆς· καὶ εἶναι καὶ φαίνεσθαι ποιᾷ καλὰ παρόν· ἀδύνατον
τὸν ἄρα ποιὸν τί καλὰ ὄντα· μὴ φαίνεσθαι καλὰ εἶναι· παρόν
τοῦ τοιοῦτος τοῦ φαίνεσθαι· ἀδύνατον· ὁμολογήσομεν οὖν
τοῦτο ὦ ἱππία· παντὸς τοῦ τοιόν τι καλὰ καὶ νόμιμα καὶ ἔστι
τὰ δίκαια· καὶ δοξάζεσθαι καλὰ εἶναι καὶ φαίνεσθαι ἃ
πάσιν· ἢ πᾶν τοὐναντίον ἄρρητον εἶναι· ἐστὶ γὰρ τὸν μαλιστα δρᾶν
καὶ μάχην περὶ αὐτῶν εἶναι· καὶ ἴδια ἑκάστοις καὶ δημοσίᾳ
καὶ πολλήν· οὐ τοῦτο μᾶλλον ὥσπερ κραυτῆ ἄρρητον εἶναι· οὐκ ἀν-
τοιοῦτον φαίνεσθαι αὐτοῖς προσιὸν· προσιὸν δ' ἄν· ὅπερ τὸ
πρᾶον καλὸν ἦν· καὶ μὴ μόνον καλὰ ἑνοῖς εἶναι· ἀλλὰ καὶ
φαίνεσθαι· ὥστε τὸ πρᾶον· εἰ μὲν τὸ καλὰ ποιοῦν ἐστὶν εἶναι·
τὸ μὲν καλὸν ἂν εἴη· ὃ ἡμεῖς ζητοῦμεν· οὐ μόνον τοιοῦτόν γε ποιοῦν
φαίνεσθαι· εἰ δ' αὖ τὸ φαίνεσθαι ποιοῦν ἐστὶ τὸ πρᾶον οὐκ ἂν
ἢ τὸ καλὸν ὃ ἡμεῖς ζητοῦμεν· ἆρ' ἂν γὰρ ὁκεῖνό γε ποιεῖ·
φαίνεσθαι δὲ καὶ ποιεῖν εἶναι· οὐ μόνον καλὰ· οὐ καὶ ποτὲ
λύσαι τὸ αὐτό· ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο οὐδέν· ὃ λῶ μεθ' ἁδή· πότερα
δοκεῖ τὸ πρᾶον εἶναι· τὸ φαίνεσθαι καλὰ ποιοῦν· ἢ τὸ εἶναι·
τὸ φαίνεσθαι ἐμοιγε δοκεῖ· ὦ Σώκρατες· καινὰ οἴχεται
ἄρα νῦν διαπεφευγότα ὦ ἱππία· τὰ καλὰ μῶν· ὅτι ποτὲ
οὐκ ἔστιν· ὥστε δῆλον τὸ πρᾶον ἀλλ' ὅτι ἐφάνη ὀρθῶς· ἢ καλόν· καὶ μοι
δοκεῖ ὥσπερ κραυτῆ· καὶ μάλα ἔμοιγε αὐτό πως· ἀλλὰ μέντοι
ὦ Σώκρατες· καὶ μάλα ἔμοιγε αὐτό πως· ἐγὼ γάρ τινα ὀλπίδα ἔχω·
ὡς ταῦτα μὴ πω νῦν ἀπεφάνω αὐτό· ἐὰν γάρ τινα ὀλπίδα ἔχω·
ὀρθῶς φανήσεσθαι τί ποτ' ἐστὶν τὸ καλόν· ἐὰν μόνον δύνωμαι
ὥσπερ κραυτῆ· οὐδὲ γὰρ χαλεπὸν ἔσται μοι εὑρεῖν· ἀλλὰ μὲν οὖν ἐγὼ
οἶδ' ὅτι εἰς λίμνην χρόνον εἰσβεβήκαμεν ὀλισθάνοντε καὶ μηκέτι πρὸς
ἐμαυτὸν· ἂν κρίνειν ἄθρουν αὐτόσοι εἰσὶ πειρᾶσθαι· τῶν αὐτῶν ὁλισθάνειν
ἐμᾶς· ἐὰν μὴ μέγα ὦ ἱππία λέγειν· ὁρᾷς ὅσα πράγματα

τὸ πρέπον

δοκοῦν καλὸν ποιοῦ | ἀληθὲς καλὸν ποιοῦ | ἀλλως πρέπων καλὸν ποιοῦ

ὦ ἀν· περὶ ἀνθρώπων δηλοῖ τὸ ἀφθ· ἐὰν ὁσημῶν ἀκτῖνα καὶ ἀπὸ τοῦ φῶς·—

λλη τοῦτοι γὰρ οὖν συλλογισμοὶ κοῦσων δεῖν:–

ἡμῖν λέγη παρέχηκε; μὴ καὶ ὁρμισθὲν ἡμῖν. ἆρ' μᾶλλον ἀποδρᾶναι. καίτοι οὐ δεῖν λέγω· οὐ μὲν γὰρ οἶμαι δίωσε αὐτὸ ὑρμήσειε. ὡσθ' ἁπλῶς μόνος ὁρμῆι. ἀλλὰ προσθεῖν. ὑμοῦ ὁμαρτίον αὐτὸ ἔξ ὑρε. ὃ δὲ κούλη· οὐ σοῦ ρ' κῶ ἐμοὶ σου ζητεῖ· καὶ ἐὰν ὑρῶμεν. καὶ λλιπαν ἔξει. εἰ δὲ μὴ. ἀνέξω οἶμαι φὸ τῆι ἐμῆι τύχηι· οὐ δ' ἁπλῶς θεῖν ρ' αι δίωσε ὑρμήσε· καὶ ἐὰν μ κῶ ὑρῶμεν· ἀμείβει οὐκόχλη ρὸς ὅσ μαίσοι· πως θαμόμενος ὅ τι τῶν ἐκεῖνο ὃ καταυσαυτὸν ἔξ ὑρᾶ· κῶ δὲ θέασαι αὐτό· εἴ σοι δοκεῖ εἶναι τὸ καλόν· λέγω δὴ αὐτὸ εἶναι· ἀλλὰ γὰρ ὧι σκόπει μοι σαφῶς προσέχων τὸν μοῦν· μὴ παραλήρισω· τοῦτο γάρ δὴ ἐάω ἡμῶν καλόν· ὃ ἂν χρήσιμον ᾖ· εἶπον δέ· ἐκ τῶν δὲ ὑμνούμενος· καλοὶ μὲν οἱ ὀφθαλμοί εἰσιν· οὐχοῖ ἂν δοκῶσι τοιοῦτοι εἶναι· οἷοι μὴ λως αὐτοὶ ὁρᾶν· ἀλλ' οἱ ἂν λως αὐτοί τε καὶ χρήσιμοι· πρὸς τὸ ἰδεῖν· ἦ γάρ; ναί· οὐκοῦν καὶ τὸ ὅλον σῶμα· οὕτω λέγω μὲν καλὸν εἶναι· τὸ μὲν πρὸς δρόμον· τὸ δὲ, πρὸς πάλην· ὡσαύτως δὲ καὶ τἆλλα πάντα ἵππον καλόν· καὶ ἀλύρκτρυόνα· καὶ ὄρτυγα· καὶ τὰ σκεύη πάντα καὶ τὰ ὀχήματα· πάντα πρὸς· καὶ τὰ ἔμψυχα· καὶ τὰ ἄψυχα· ἐπιτηδεύματα καὶ πρήξεις· καὶ τὰ γε ὁρώμενα πάντα· τά τε ὑποτιθέμενοι καὶ τὰ ὑπὸ ταῦτα ἄλλα τέχνας· εἰ δὲ μοῦλη· τὰ δοκοῦντα καὶ τὸν νόμον σχεδόν τι πάντα ταῦτα καλὰ προσαγορεύομεν· τοῖς αὐτοῖς τρόποις· ἀπολιπὸν τὸ πρὸς ἕκαστον αὖ τοῦ μέν· πέφυκεν· εἴργασται· κεῖται· τὸ μὲν χρήσιμον· καὶ τὸ χρήσιμον· καὶ πρὸς ὃ χρήσιμον· καὶ ὅτε χρήσιμον· καλὸν φαμὲν εἶναι· τὸ δὲ ταύτῃ πάντῃ ἄχρηστον· αἰσχρόν· ἆρ' οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ οὕτως ὦ ἱππία: ἐμοιγε: ὀρθῶς ἄρα μῶν λέγομεν· ὅτι πηγαί εἰσι καὶ τοῦ ὠφελίμου καλόν· τὸ χρήσιμον: ὀρθῶς μέντοι ὦ σώκρατες: οὐκοῦν τὸ βλαβερὸν ἕκαστον ἀπεργάζεσθαι ἐστὶν ὃ βλαβερόν· εἶστι τοῦτο καὶ χρήσιμον: τὸ δὲ ὠφέλιμον· αἰσχρόν: πάνυγε: βλαβερὸν ἄρα καλόν· αἰσχρὸν δὲ· ὠφέλιμον· αἰσχρόν: σφόδρα γε: καὶ τἆρα οὐκ ἄλλα ὦ σώκρατες μαρτυρεῖ ἡμῖν· ὅτι ταὐτὸν οὕτως ἔχει· αὖ τἄρ' οὖν καὶ τὰ πολιτικά· ἐν μὲν τοῖς πολιτικοῖς τὸ καὶ τῇ θεῶ τοῦ· σόλφ· τὸ μὲν ὠφέλιμον εἶναι· παρὰ τὸν κακὸν τὸ δὲ ὠφέλιμον· παρὰ τὸν αἰσχρόν: ἐὺ λέγεις: ἆρ' οὖν προσθεῖν

καλον χρησιμον δυνατον δυνατα
ὠφελιμον βλαβερον καλον αἰσχρον

ἱππίαν. διὰ ταῦτα καὶ ἡ σοφία παρὰ τῶν Κάλλιαν. ἡ δὲ ἀμαθία
παρὰ τῶν ἀισχίστων; ἀλλὰ τί οἴει σῶ σοὶ κρατεῖ: ἔχε δὴ ἡρέμα
ὠφίλητε καὶ ρε. ὡς φοβοῦμαι τί ποτ' αὖ λέγομεν: τί δ' αὖ φωμὶ ὡσσῶ
Κρατεῖ. ἐοικέναι γέ σοι ὁ λόγος τοῖς καλοῖς προσκεῖσθαι κε: καὶ οἱ μὲν
ἀεὶ ἀλλαίμοι τὸ δὲ σωζοίσκεται. ἆρ' αὖ τι σοὶ δοκεῖ. ὁ μὲν τοῦ
αὐτοῦ μὴ τε τὸ παραίτιον λύειν τοῦ; οὐ δαμῶς. πῶς γὰρ ἂν ὁ γε
μὴ λύειν το: οἱ οὖν ἐξαμαρτάνοντες καὶ κακοὶ καὶ ἀργοὶ ποιοῦντες
καὶ ποιοῦντες οὐκ ὀρθῶς. ἀλλ' ὅτι οὗτοι εἰ μὴ ἐδύναντο ταῦτα
ποιεῖν. οὐ καί που ἐδύναντο: δῆλον δή: ἀλλὰ μέντοι δυναίμεθ'
ἂν ταῦτα οἱ δυναίμενοι. οὐ γάρ που οἱ δυναμένοι: οὐ δῆτα: δύναν
ται δέ γε παρὰ τοῦτο ποιοῦντες οὐ ποιοῦσιν; ναί: ἴσως καὶ δέγε
πολὺ πλείω ποιοῦσιν. ἡ φαῦλα παρὰ τὰ ἄριστα ἐκπαί
δομ. καὶ ἐξαμαρτάνουσιν οὐκοντες; ἔστι ταῦτα: τί οὖν τούτων
τὼ δυνάμει. ἐκ ταύτα τὰ χρήσιμα οὐ ὧν ἕνεκα ἐθέλουσι καλῶν
ζεσθαι χρήσιμα. ἆρα ἀφήσομεν ταῦτα εἶναι καλὰ. ἡ πολλοῦ
δεῖ: πολλοῦ ἔμοιγε δοκεῖ ὦ σῶ Κρατεῖ: οὐ κάρα ὦ ἱππίαν.
τὸ δυνατόν τε καὶ τὸ χρήσιμον ἡμῖν ὡς ὅσοι κομψότατοι καὶ
ὅταν γε ὦ σῶ Κρατεῖ ἄρα θαὶ δύνηται καὶ ὅτου τοιαῦτα χρήσιμον
ἐστὶ: ἐκεῖνο μέντοι μοι οἴεσθαι. τὸ δυνατόν τε καὶ χρήσιμον ἀπλῶς
εἶναι καλόν. ἀλλ' ἆρα τοῦτ' ἐστὶν ὦ ἱππίαν. ὃ ἐγὼ οὐλόμην
ἡμῶν ἡ τυχὴ ἑκάστ. ὅτι τὸ χρήσιμον τε καὶ τὸ δυνατὸν ὅτου τὸ
ἀγαθόν τι ποιήσαι. τοῦτ' ἐστὶ τὸ καλόν: ἔμοιγε δοκεῖ: ἀλλὰ μὴν
τοῦτό γε. ὠφέλιμόν ἐστιν. ἦ οὔ: πάνυ γε: οὐκοῦν καὶ τὰ καλὰ
σώματα. καὶ τὰ καλὰ μαθήματα. καὶ ἡ σοφία. καὶ ὃ νῦν δὴ ἐλέ
γομεν. πάντα καλὰ ἐστὶν ὅτι ὠφέλιμα: δῆλον ὅτι: τὸ ὠφέλι
μον ἄρα ὅτου κτῆμ' ἐστὶν. τὸ καλὸν ὦ ἱππίαν: παντάπασί δή
που ὦ σῶ Κρατεῖ: ἀλλὰ μὴν τό γε ὠφέλιμον. τὸ ποιοῦν ἀγαθόν
ἐστιν: ἔστι γάρ: τὸ ποιοῦν δέ γέ ἐστιν οὐ κάλλος τι. ἦ τὸ αἴτιον.
ἦ γάρ; οὔτοι: τοῦ ἀγαθοῦ ἄρα ἐστὶν αἴτιον τὸ καλόν: ἔστι γάρ: ἀλλὰ μὴν τό γε αἴτιον ὦ ἱππίαν. καὶ οὐκ ἀν αἴτιον ἦν τὸ
αἴτιον. ἄλλο ἐστίν. οὐ γάρ που τό γε αἴτιον. αἴτιόν ἂν ἦν.
ὦ δεδεικότα. οὐ τὸ αἴτιον ποιοῦν ὄφελός; πάνυ γε: οὐκοῦν

ὑπὸ τοῦ ποιοῦ τοσ᾽ποι εἶναι οὐ καλόν τι. ἢ τὸ μὴ μόνον ἀλλ᾽ οὐ τὸ ποιοῦν: ἔστι ταῦτα: οὐ κομῶ ἀλλ᾽ ὅτι τὸ μὴ μόνον. ἄλλο δὲ τὸ ποιοῦν; ναί: οὐ κάρα τὸ γάϊτιον. αἴτιον αἰτίου ἐστίν. ἀλλὰ τοῦ μὴ μόνου ὑφ᾽ αὑτοῦ: παίνυ: εἰ ἄρα τὸ καλὸν ἐστὶν αἴτιον ἀγαθοῦ. μή ποτ᾽ οὖν ὑπὸ τοῦ καλοῦ τὸ ἀγαθόν. καὶ δι᾽ ταῦτα ὡσόσοι κεκτήμεθα καὶ τιμῶμεν καὶ τοὺς φρονίμους καὶ τἄλλα πάντα τὰ καλά. ὅτι τὸ ὄφελιμον αὐτῶν καὶ τὸ ὠφέλιμον ἀγαθόν ἐστι τὸ ἀγαθόν. καὶ κινδυνεύει ἐξ ὧν εὑρίσκομεν. παντὸς τινὸς ἰδέα εἶναι τὸ καλόν. τοῦ ἀγαθοῦ: πάνυ μὲν οὖν. καλῶς γὰρ λέγεις ὦ Σώκρατες: οὐκοῦν καὶ τὸ δὲ καλῶς λέγω. ὅτι οὕτω πέφυκεν. οὕτω φύσει: καλῶς μέντοι: οὐδὲ γε τὸ αἴτιον μὴ μόνον ἐστίν. οὐδὲ τὸ μὴ μόνον ὦ αἴτιον: ἀλλὰ τὸ λέγω: καὶ δίκαια ὦ ἄριστε. οὐδὲ ἄρα τὸ καλὸν ἀγαθόν ἐστιν. οὐδὲ τὸ ἀγαθόν. ἢ καλὸν δοκᾶσοι οἷόν τε εἶναι ἕκτων προειρημένων; οὔμοιγε δοκεῖ: ἄρ᾽ οὖν ἡμῖν καὶ ἐθέλοιμεν ἂν λέγειν. ὡς τὸ καλὸν οὐκ ἀγαθόν. οὐδὲ τὸ ἀγαθόν. καλόν; οὔμοιγε δίκαιον οὐ παίνυ μοι ἄρεσκει: ναὶ μὰ τὸν δίκαιον ὦ ἱππία. ἐμοὶ δέ γε πάντων μάλιστα ἄρεσκει. ὧν εἰρήκαμεν λόγων. ὅτι καὶ οὕτως. κινδυνεύει ἄρα ἡμῖν οὐχ ὧδε ἄρτι ἔχειν φαίνεται καλλίω εἶναι τὸν λόγον. τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ χρήσιμον τοῦ καὶ δυνατὸν. ἀγαθὸν τοῦ ποιῆσαι. καλὸν εἶναι. οὐ χοῦτως ἔχειν: ἀλλ᾽ εἰ οἷόν τε ἐστὶν. ἕκαστον εἶναι ἰσχυρότερον τῶν πρόσθεν. ἐμοὶ σκοπεῖσθαι τὸ παρόν μοι σκοπεῖσθαι εἶναι τὸ καλόν. καὶ μὴν ἕκαστον τῶν ἐμπροσθεν λεχθέντων: ὅτι καὶ ἐγὼ μέν γε οὐ καὶ ἔχω ὦ ἱππία ὅποι τραπόμενος ἀλλ᾽ ἀπορῶ. οὐ δὲ ἔχεις τι λέγειν; οὐκέν γε τοι παρόν τι. ἀλλ᾽ ὅτι ἄρτι ἔλεγον σκεπτόμενος οὐδοιδήποτε οὑρήσω: ἀλλ᾽ ἐγώμοι δοκῶ ὑπὸ σοῦ θαυμάσιον τοῦ εἰδέναι. οὐ χοῖόν τε σὲ εἶναι περιμένειν μεθ᾽ ἕτερον. καὶ γὰρ οὖν δῆτα καὶ οἴμαι. ἄρτι οὐ πορεύσεσθαι. ὁρᾶις γάρ. εἰ δ᾽ ἀεὶ χαίρεσθαι ἡμᾶς τοῖς λόγοις. μήτε παύσασθαι τοὺς λόγους. ἀλλ᾽ ὁ μὲν διὰ τὸ αὐτοῦ καὶ τὸ ὅτι τοῦτο φαίνεσθαι καλόν. τί δ᾽ ἄρ᾽ ἐμοὶ βοηθεῖτε γε πρὸς καλοὶ ἄνδρες ὦ ἱππία. ἐστὸν

ποικίλματα παρ᾽ αὐτῶν καὶ τὰ ζῷα ἁρμάτα· καὶ τὰ πλάσματα τὰ τῆς
πλησιάζοντα· ἀλλ᾽ οὐ καλά ἐστι· καὶ οἱ φθόγγοι οἱ καλοί· καὶ ἡ
μουσικὴ ξένη πᾶσα· καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ μυθολογίαι. ταῦτα
τοῦτο βραχύ ζονται· ὥστ᾽ εἰ ἀπὸ κρινάμεθα τοῖς θρασυσὶ θκάμψαι
ἅμα. ὅτι ὠφέλιμα θ· τὸ καλὸν ἐστὶ τὸ διάκοσμο τῷ καὶ ὅτι ἄλλο
ἐστὶ δῆλον. οὐκ ἄρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι τοῦτο τὸ θρασυσὶ οὐ χρήσιμον; ἔμοιγε οὖν
δοκεῖ νῦν ὦ Σώκρατες· ὧδε λέγεσθαι τὸ καλὸν ὄντι μ᾽· τί δ᾽ ἆρα
τοῖς ἄνευ τῆς δυνάμεως τὰ καλὰ καὶ τοὺς νόμους ὧν ἵππια. διάκο
σμον· ἢ δι᾽ ὅτι ἄνευ φήσομεν ἡδέως ὄν τα καλὰ εἶναι· ἢ ἄλλο τι
εἶ δος ἔχει: ταὐτὰ δὴ ἴσως ὦ Σώκρατες καὶ παραλαβόντες τὸν
ἅρμον: μα τὸν κύνα ὦ ἵππια. οὐ χρὴ γάρ· ἀφ᾽ οὗ μάλιστα οὐ σχολὴ
ἐστὶν ἡρῴοις καὶ προσποιούμεθά τι λέγειν. μὴ δῆτα λέγωμεν· τίνας
τούτους: σοῦ Κρείττους τοὺς σοῦ φρονίσκου· οὔ ἔμοιγε οὖν δῆτα μᾶλλον
ταῦτα ἔστι τραυσὶ θμ· ἅμα δυοῖν μέτα ὄντα ῥᾴδιον δίδοσθαι λέγειν· ἢ
ὅσον εἶδότα ἀ μὴ οἶδα: ἄλλα μὲν ἔμοιγε καὶ αὖ τοῖς. ἴσως δὲ
οὐ δ᾽ ἅπτεσθ. δοκεῖ τι ἄλλο εἶναι τοῦτο. τὸ περὶ τοὺς νόμους: ἔχει
οὐχὶ ὦ ἵππια. κινδυνεύομεν γάρ τοι ἓν τι καὶ αὐτὸ ἓν πεπαιδοκό
τες. ἀπορία περὶ τοῦ καλοῦ. ἓν δὲ δὴ μοῦ οἴεσθαι ἓν ἀλ
λο τι νὶ ἀπορίαν εἶναι: πρὸς τοῦτο λέγεις ὦ Σώκρατες: φά
σκοι φρασσόμενοι Καταφαίνεσθαι. ἢ ἆρα τί λέγω. ταῦτα μὲν
γὰρ τὰ περὶ τοὺς νόμους τε καὶ τὰ ἄνευ τῆς δυνάμεως. ταῖς ἀν
φανείη. οὐ κέκτοὐ ὄντα τῇ σαισθήσεσσι. νὶ διὰ τῶν ἀκο
ῆς τε καὶ ὅτι ἴσως μὴ νοῦσαι τυγχάνει· ἀλλ᾽ ὑπομείνωμεν
τοῦτον τὸν λόγον. τὸ δι᾽ αὐτοῦτον νὶ δὴ καλὸν εἶναι. μὴ δὲν
τὸ τῶν νόμων εἰσιέναι παραγόντες· ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἀγροῖ
το. ἢ τε οὖσος οὐ λέγω. ἢ τε ἄλλος ὅστις οὖν. τί δὴ ὦ ἵπ
πια τε καὶ Σώκρατες. ἀφορισάμενοι τοῦ νῦ δέος. τὸ ταὐτὸ νῦ
νῦ δὴ νῦ λέγεται καλὸν εἶναι· τὸ δὲ κατὰ ταὐτὸ ἄλλο αἰσθήσε
σί τισιν τε καὶ ποτοῖν. καὶ τισὶν περὶ τὰ ἀφροδίσια. καὶ ταῦτ᾽
ἄλλα παρ᾽ ἄλλα τὰ τοιαῦτα. οὐ φατὸ καλὰ εἶναι: νὶ οὐδὲ νῦ δὲ
οὐδὲ νῦ δοκεῖ ἀλλ᾽ τὸ παράπαν ἓν τοῖς τοιούτοις φατὸ εἶναι
οὐδὲν ἄλλο νῦ. νῦ τοι ἱκανῶς τὸ καὶ ἀκούσαι· πιθήσομεν ὦ ἵππια:

ἐ– παύσασθαι δὴ πουφήσομεν ὡσσόκραντε καὶ ὃν τοῖσ ἄλλοισι μεμάλασ
πάνυ λίδναὸ εἶναι: τί οὖν φλίσει λίδναὸ οὖσασ οὐ δεῖ λῦτ τον. λὶ
καὶ ὁκείνασ ἀφαιρεῖσθαι. τοὐτοὐμομαι Σ λ' ποιαβρειτὸ τοὶκαλαὸ
εἶναι; ὁ τι φήσομεν καταγελᾶσι αὖ ἡμῶν οὐ δεῖσ ὅσ τιοὖν. εἰφαίμεν
μὴ λὶ δὼ εἶναι φαγὰν ἀλλ' ἀὶ καλόν. καὶ ὁ ΖΑΝ λὶ δὼ. μὴ δὴ δὼ ἀλ
λὰ καλόν. τὰὸ δέ που περὶ τὰὐφροδίσια τοαὐτὸ ἀὖ ἡμῖν μαὶ
χοιντο ὡσ λί δια ον. δὴ δὲ αὐτὸ δαὐ πο καὶ πραὐτ τὴ ι οὕτω πραὐτ
τὰν. ὥ αὐ μὴ δὲν αὐ ρᾶν ὡσ ἀὶ χι τον ὂν ὁ ρᾶσθαι. ταὐτα ἡμῶν
λφρύτων ὢ ἱππία. μαν θάν ω ἂν ἴσωσ φαίη καὶ φὼ. ὁ τι παύλαι
ἀὶ οχώ ε σθαι ταὐταὸ τὸ λὶ δο ναὸ φαῦ αι καλαὸ εἶναι. ὁ πού
δο κεῖ τοῖσ ἀν θρώ ποισ. ἀλλ' φὼ οὐ τοὐτο λῆρώ των. ὁ δο κεῖ τοῖσ
πολλοῖσ καλὸν εἶναι. ἀλλ' ὁ τι ἔ στὶν. ὅρου μὲν δὴ οἴ μαι. ὁ πὸρ ὑπε
θέ μεθα. ὁ τι τοῦ θ' ἡμεῖσ γε φαμὲν τὸ μὲρόσ τοῦ λὶ δέοσ. τὸ
ὧδι τηὶ ὁ τα τὸ καὶ ἀὶ κο λὶ μιῶ μὸν καλὸν εἶναι. ἀλλ' αὖ χα
τί χρὴ σθαι τοῖσ λό γοισ. ὅτι καὶ ἄλλο ὅρου μὲν ἀὖ ἱππίαι: ἀὶ
μαγ κὴ προσ γε τὰὶ ἐιρη μέν α ὡσ σόκραντε. μὴ ἀλλ' αὖ τὰ.
λὶ ταὐτα λέγ ΑΝ: καὶ λοσ δὴ λέγε τε φλίσ ι. οὐ κοῦν εἰ πὸρ τὸ δγό
τεσσ καὶ ἀ κοὴσ λὶ δὼ καλὸν ἔ στιν. ὃ μὴ τοὐτο τυγχάνει ὂν τῶν
λὶ δέ ων. δλλο μό τι οὐ κἀν καλὸν εἴη: ὁ μολο γοῦ μεν; ναί: λὶ
οὖν τὸ δὶ ὁ τεσσ λὶ δὼ. φλισὶ δὶ ὁ τεσσ καὶ ἀ κοὴσ ἐτὶ λὶ δώ.
λὶ τὸ δὶ ἀ κοὴσ λὶ δώ. δ' ἀκοὴσ καὶ ὁ τεσσ ἐ στὶ λὶ δώ: οὐ λαμβὸσ
φλισόμεν τὸ δ' ἀμφοῖν ὅ ρου ὄν. τοῦτο δ' ἀμφοτέρων εἴη ἂν. τοῦτο
γὰρ δο κεῖσ ἡμῖν λέγ ΑΝ: ἀλλ' ἡ μεῖσ ὁ λέγομεν ὅτι καὶ ὁ κα
τέρον τοῦτων αὐτὸ καθ' αὐτὸ τοῦ λὶ δέων. καλὸν ἅ λι καὶ ἀμ
φότερα. οὐχοὕτω λέγο μεν; παύ μεθ' οὖν: ἆρ' οὖν
φλισὶ λὶ δὼ λὶ δέσσ ὅτι οὖν ὁ τουοὖν δια φορά τοῦτοι τοῖσ λὶ δὼ
εἶναι; μὴ γὰρ εἰ μὴ ζωὸν τὶσ λὶ δοὶ μὴ λὶ θλαὶ τον. λὶ μαῖον
λὶ ἧ τον ἐ στιν. ἀλλ' εἴ τισ αὖ τοῖσ τοῦτοι διαφορά. τοῖσ λιθοι,
λὶ δο νὴ εἶναι. λὶ δὲ μὴ λὶ δοὶ τοῖσ λὶ δο ναῖσ. οὐχ ἡμῖν γε
δο κᾷ: οὐ κοῦν φλισὶ δι' ἄλλο τι. λὶ ὅτι λὶ δο ναί ἅ σι. προείλεσθε
ταὐταὸ τὸ λὶ δο ναὸ ὃ κτοῖν ἄλλοιν λὶ δο ναῖν. τοὶ οὖν τοῦ τι ὁρᾶν
τὸ ὠὰ μφοῖν. ὅτι ἔ χοι τὶ διάφορον τοῖν ἄλλοιν εἰσὸ ἅ πο

κλεόν τὸ καλὸν φαυτὸ αὐτὸ εἶναι· οὐ γάρ πω διὰ τοῦτο καλή
ἐστιν ἡ δορὶ ἡ διὰ τὸ σῶμα ὅτι δι' ὅτιπερ ἐστίν. εἰ γὰρ τοῦτο
αὐτὴν ὧν τὸ αἴτιον καλὴν εἶναι· οὐ καί ποτε ἄν τι ἕτερον ἦν ἀγα
θὸν ἀκόσμον καλόν. οὐκοῦν ἔστιν δι' ὅτιπερ ἡ δορὶ· ἀλλὰ θαλάτ
τη ἄν φήσομεν; φήσομεν γάρ· οὐ δὲ γὰρ ἂν ἡ διακόσμη ἡ δορὶ· ὅτι διάκο
σμόν ἐστι· διὰ ταῦτα τυγχάνει καλή· οὐ γὰρ ἄν ποτε ἂν ἡ διὰ τὸ
ὅτιπερ καλὴν ὧν· οὐκοῦν ἔστι γε· διακόσμη ἡ δορὶ· ἀλλὰ θη
φήσομεν ἆρ' ἱππίαν τὴν ἀφ' ἑαυτῆς καλέσομεν; ἀλλὰ θη·
ἀλλὰ μήν τοι ἀμφότεραι γε εἰσὶ καλαί· ὥστε φαυτό· φαμὲν γάρ; φα
μέν· ἔχοιμ' ἂν οὖν τί τὸ αὐτό· ὃ ποιεῖ αὐτὰς καλὰς εἶναι·
τὸ κοσμεῖν τοῦτο· ὃ ἀμφοτέρας αὐτὰς ἂν εἴη κοσμεῖν· καὶ ἑκα
τέρα ἡ δορί· οὐ γάρ ἂν ποτε ἄλλως ἀμφοτέρας τὸ καλὰς εἶναι
καὶ ἑκατέρα· ἀποκρίνου ἐμοί· ὥστε ἑκάτερα· ἀποκρίνομαι· καὶ
ἐμοὶ δοκεῖ· ἆρ' ὥστε ἀλλήλας· ἆρα τί αὖ ταὐτὸν αἰεὶ δοκεῖ ἀμφότερα
πάντων εἶναι· ἑκατέρα δὲ μή· οὐκ ἄν τοί γε ταῖς παθήμασι
ἓν ὂν καλαί· καὶ ὥστε ἂν εἴη τοῦτο ὃ ἐστὶ κρατεῖ· μὴ δ' ἑτέρας
λλὰ γὰρ μέχρι ἀπορίας· καὶ τὸ τοῦτου φιόσοφος καὶ τὸ τοῦ μὴ πάν
ρου τὸν λόγον· εἰ δέ σε τὸ ἱππίου· ἀλλὰ γὰρ φοβοῦμαι ὥστε οὐ φίλιος ἀνδρὶ ἀπορ
κινδυνεύειν· δοκῶ μοι πόρρω οὕτως ἔχειν ὥστε οὐ φίλιος ἀνδρὶ
εἶναι· ὁρᾷς δ' οὖν δή· οὐ κινδυνεύω ὥστε ἐστί· ἀλλὰ νῦν μοι
τοῦτο παρόρα· καὶ μὴν πολλά γε μοι προφαίνεται τοιαῦτα
πρὸ τοῦ τυχόντος· ἀλλὰ ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι σοὶ μὲν οὐ φαντάζεται·
ἀνδρὶ πλείονα ἂν μέρος εἰργασμένῳ τοῦ μὴ πω ἐπὶ σοφίαν· ἐμοὶ
δὲ ὥστε οὐδὲν πώποτε εἰργασμένῳ· καὶ ἐν θυμοῦμαι ὧδε
λαίνειν· οὕτως ἐστὶ πρόσω· καὶ ἑκὼν ἐξαπατᾶσθαι· οὕτως
μισοφόβρα καὶ πολλὰ φαίνεται· οὐδείς σου ὧν ὥστε κρατεῖ κάλ
λιον εἶναι ἢ τὸ παῖς ὢν ἢ τὸ μειράκιον ἐπὶ χαρίεσσιν ἁβρὸν εἶναι
προφανέστερον αὐτὸ τοῦτο· φαμὲν γάρ οὐδὲν λέγειν· οὐ γὰρ
μέτρον τὸ βέλτιον· ὃ μέτρον τί ἐστὶ πάντων ἂν μέτρον οὐ· τοῦτ' ἀμφοτέ
ρων ἡμῖν ὧν πάντων· ὥστε ἱππίαν ἔφη μέν τοι

τί λέγειτον. ἐγὼ δοὺ μανθάνω· ἀλλ' οὐμοῦ σαφέστερον ἀκοῦσον. ὁ νοῦς λόγος· ἐμοὶ γὰρ φαίνεται· ὁ μὴ τῷ πόνῳ θανεῖν αἱρετὸν εἶναι μὴ τὲ ἐμὲ, μηδ' ἄλλον οὐ· ἢ τοῦτο ἀμφοτέροις πᾶσιν ἡμῖν ὁμοίως τὲ εἶναι· ἕτερα δ' ἄλλων ἀμφότεροι πᾶσιν θανμὴν εἶναι· ταῦτα οὐ δὴ τέτερον εἶναι καὶ ἡμῶν· τόρατον οὖν ἀποκρίνομέν σοι καὶ σὺ σὸ κρατεῖτε εἰμεί ΣΩ. Ἢ ὀλίγον πρότερον ἀπεκρίνω· οὐκόπῃ γάρ· πότερον εἰ ἀμφότεροι δίκαιοί εἰσιν οὐ καὶ ἑκάτερος ἡμῶν ἐίη ἄν; Ἢ εἰ ἄδικος ἑκάτερος, οὐ καὶ ἀμφότεροι; Ἢ ἐπαίνου τε, οὐ καὶ ἑκάτερος; Ἢ εἰ κακὸν μηκέτι τὸ τέτερον μέρος· Ἢ πονηρὸν μέρος· Ἢ ἄλλο ὁτιοῦν πόνον θάτερος ἡμῶν ἐίη, οὐ καὶ ἀμφότεροι ἂν ἄρα τοῦτο πόνον εἶεν ἡμῖν; εἰτοίμως ἐίχρωοὶ Ἢ ἄρα μέρος Ἢ ἐλεφάντινοι· εἰ δὲ μοῦλγον καὶ οἱ σοφοί· Ἢ τίμιοι· Ἢ γέρον τε· Ἢ μέδοι· Ἢ ἄλλο ὁτιοῦν τῶν τοιούτων ἀμφότεροι τύχοι μέρον τε· ἆρ' οὐ μείζω ἀμαίνω ἕκατέρον ἡμῶν τοῦτο εἶναι; πολλῷ γε δήπου· ἀλλὰ γὰρ δὴ οὐ σὸ κρατεῖτε τὰ μὲν ἄλλα τῶν πραγμάτων οὐκ ἐπίστασαι οὐδὲ ἕκεινοι· οἷς σὺ ἐίσεσθαι διαλέγεσθαι· κρούεσθε δὲ ἀπολαμβάνον τε τὸ καλὸν· καὶ ἑκάστων πόνων τῶν ἐν τοῖς λόγοις κατατέμνον τε· διὰ ταῦτα· οὐ πολλὰ μεγάλα ἡμᾶς λανθάνει καὶ διανοήματα· τὰ οἷοί τε φύεσθαι· καὶ μὴ τοῦτο οὕτως ἔχειν ἐξελήλεγκται· ὡς ἔστε εἶναί τε καὶ ὑπάρχειν· Ἢ οὐσίαν· Ἢ πρὸς ἡμᾶς ἀμφοτέρα ταῦτα ἑαυτοῖς· πρὸς δὲ ἑκάτερον οὔ· Ἢ οὐ πρὸς μὲν ἑκάτερον· πρὸς δὲ ἀμφότερα οὔ· οὕτως ἀνόμοιόν σοι καὶ ἀσκέπτως καὶ ἐν ἡδονῇ καὶ ἀδιανοήτως διακεῖσθε· τοιαῦτα δῆτα πάσχειν· καὶ ἡμᾶς ἑτέρους ἑαυτοῖς· οὐχοἷόν τε οὐλλαί τε φασὶν ἄνθρωποι ἑκάστοτε παροιμιαζόμενοι· ἀλλ' οἷα δὴ αὖται· ἀλλ' οὐ νῦν ἡμῖν ὁμίμησον ἀεί· νου θετέον· ἐπεὶ καὶ μῶν πρὶν ὑποσυύταῦτα νου θετηθῆναι· ὡς ἐν ἡδονῇ διακείμεθα· ἢ σοὶ μᾶλλον φανεῖται δείξω· εἰ πὸν ἀνδιανοούμεθα πρὸς ἀλλήλους· Ἢ μή πω· εἰ δ' ἔτι μὲν δεῖσθε· ὡς ἐγὼ μὲν ἑκάστου τῶν περὶ τοὺς λόγους· ὡς διαλεγόμενος· ὅμως δεῖ τι σοι ἴδιον λέγειν· ἀλλ' οὐ μὲν ἴδιόν γε· ἐμεῖς γὰρ ἂν μεθ' ἑτέρων ἡμεῖς μὲν πρὸς ἑαυτοὺς ταὐτὰ ἅπαν· ὡς ἂν δόξαν εἴχομεν περὶ ἑκάστου καὶ σοῦ· ὡς ἑκάτερος

Διὰ παντὸς γένους διονοιανοῦ:—

Ἢ παροιμία ἐστὶ τὲ λεγομένη Ἢ πρᾶγμα τὸ μὲν κατὰ δύναμιν ἡφαίστου λέγομένη τὰ Ἢ μέταλλα οὐ χοἷα νοῦλται τὸ ἀλλ' οἷα δὴ αὖται:—

437

ἡμῶν εἶσι δηλ. τοῦτο δὲ ὃ ἑκάτερος ἡμῶν εἶπε. οὐ κἄρα εἷς ἡμῶν ἀμφότεροι. οὐ γὰρ εἷς ἑκάτερος ἀλλὰ δύο. οὕτως οὖν οὐδὲ κακῶς εἶπεν ὁ παρασιτίδης ἐδόκει λαχθῆναι. ὅτι εἰ μὲν δύο ἀμφότεροι ἑκάτερος. δύο καὶ ἑκάτερον ἡμῶν ἀναγκαῖον εἶναι. εἰ δὲ εἷς ἑκάτερος. ἓν ἂν καὶ ἀμφότερον ἀναγκαῖον εἶναι. τοῦτο καὶ ἑκάτερον. καὶ ὃ ἑκάτερον. ἀμφότερα εἶναι. ὥστε φερόμενος δὴ νῦν ἐφ' ὑποσυῦν θαὶ δὲ καὶ θήμαι. πρότερον μέντοι ὦ ἱππία. ὑπόμνησόν με. πότερον εἷς ἑκάτερος ἐφ' ἑκάτερος καὶ σὺ. λέγεις σὺ δύο εἶναι. καὶ ἐγὼ δύο: τί φήσεις ὦ σώκρατες: ταὐτὰ αὖ περὶ ἐμοῦ μαίνεσθαι φῶ σοφῶς λέγειν. ὅτι μοι χαλεπαίνεις. ἴσως δ' ἄν τι δόξαιμι σαυτοῖς λέγειν. ὅμως δέ μοι εἰπέ. οὐχ ὅσ' ἡμῶν ἑκάτερός ἐστι. καὶ τοσούσδε θ' τοῦτο εἶναι; πάνυ γε: οὐκοῦν εἴπερ εἷς καὶ περιττὸς ὁ ἀεὶ εἷς ἑκάτερος ἡμῶν. λέγεις δὲ καὶ περιττὸν τὸν λίγλι: φημί: λέγεις καὶ ἀμφότεροι οὖν περιττοὶ ἔσονται. δύο ὄντε; οὐκ ἂν εἴη ὥσ' σώκρατες: ἀλλὰ λάβε τοίνυν ἀμφότεροι. λέγεις; πάνυ γε: μῶν οὖν ὅτι ἀμφότεροι ἄρτιοί. τοῦτο δὲ καὶ ἑκάτερος ἄρτιος ἡμῶν ἐστιν; οὐδαμῶς: οὐκ ἄρα εἷς ἑκάτερος ἡμῶν ἀναγκαῖον εἶναι: οὐδ' ἓν ἀμφότεροι. καὶ ὃ ἑκάτερος. καὶ ἀμφότεροι εἶναι: οὐταῖδε τοιαῦτα. ἀλλ' οἷα φῶ πρότερον ἔλεγον: ἔξαρκεῖ ὦ ἱππία ἁμαρτάνεται γὰρ καὶ ταῦτα. ὥσθ' ἡδέως μὲν. οὕτω φαίνεται. τὰ δοῦ χοῦσον ἔχοντα. καὶ γὰρ φῶ ἔλεγον εἰ μὲ μνήσαι. ὁθὴν οὗτος ὁ λόγος ἐλήχθη. ὅτι λίθος διὰ τῆσδε ὁδοῦ καὶ διακόσιοι λίθοι. οὐ τοῦτο εἴθε καλαί. ὅτι τυχὸν οἱ μὲν ἑκατὸν εἶναι πᾶσαν θεῖαν. ἀμφότεραι δὲ μύριαι: λίθοι ἀμφότεραι μέν. ἑκατὸν δὲ μύριαι: ἀλλ' ὀκτὼ εἶναι. οἱ ἀμφότεραι τε καὶ ἑκάτερα διότι σὺ ἐχώρεις ἀμφότερα τὰ αὐτὰ εἶναι καλά. καὶ ἑκάτερα. τούτου δὲ ἕνεκα τὴν οὐσίαν τὴν ἀμφότερα ὁμοῦ λίθοι. οἱ μὲν ὅπερ ἀμφότεραι ἔσαι καλαί. ταύτην δεῖν αὖ τὰ καλὰ εἶναι. τὴν δὲ κατὰ τὰ ἕτερα πολλαπλασίαν μύριοι. μύριαι δὲ καὶ ἔτι μᾶλλον οἶμαι. ἀλλ' ἆρα λέγε σὺ αὖθις ἔξαρχος. λίθοι δύο τοσοίδε λίθοι καὶ λίθος ἀκόλουθος. ἅπερ ἀμφότεροι τοῖοι καλαί. καὶ ἑκάτερα ἄρα ἃ τοιαῦτα καλά.

οὐχὶ καὶ ἀμφότεραί γε αὗται ὧσται καὶ ἑκάτερα; τοιαῦτα· ἆρ' οὐ
ὅτι λέγομεν ἑκατέρα τε αἱ. καὶ ἀμφότερα δι' αὐτὸ ἂν εἴη καλαί·
ἢ δι' αὐτὸ μὲν καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἂν. οὐ δὴ τοῦτο ἦν τὸ φάναι
καλαί· οὐ δὴ γὰρ ἦν τὸν λέγοντα φάναι ἃ οὐκ οἶδεν οὐδὲ
μέμνηται· ἀλλ' ὅτι γε δι' ὅτου καὶ οὗ κοινὸν αὗται εἰσί. δι' ὃ
τοῦτο ἑκάστῃ καλῇ αὐτῇ εἶναι· καὶ ἐρρήθη οὕτως· σκόπει
δὲ εἰ ἀληθῆ λέγω· ἑκάστη γὰρ οὕτω φαίνεται ἔχουσα· τοῦτ' εἶναι
καλόν, τὸ δι' ὃ οὖσαι· ἀλλ' ὃ ἂν δι' ὅτου καὶ οὗ κοινὸν ᾖ
ἀληθῆ· οὐκοῦν τοῦτό γε τὸ παθὸν· ἀμφότεραι μὲν ὧσται·
ἑκατέρα δ' οὔ· οὐ γάρ που ἑκάτερόν γε αὐτῶν ὁπότερον τοῖς πρό
σθεν ἑκάστη· δι' ἀμφότερα εἶεν· ἀλλ' ἀμφότερα μὲν δι' ἀμφοῖν·
ἑκάτερον δ' οὔ· εἶεν ταῦτα; εἶεν· οὐκ ἄρα τούτοις ἑκάτερον
αὐτῶν ἐστι καλόν· ὃ μὴ ὧσται ἑκατέροις· τὸ γὰρ ἀμφότερον·
ἑκατέροις οὐχ ὧσται· ὃ δ' ἂν ἀμφότερα μὲν αὐτὰ φαίνηται καλά·
κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ἕξει· ἑκάτερον δὲ οὐκ ἕξει· λίπος
λέγομεν· οὐκ ἀνάγκη; φαίνεται· φῶμεν οὖν ἀμφότερα μὲν
καλὰ εἶναι· ἑκάτερον δὲ μὴ φῶμεν; τί γὰρ κωλύει· τόδε
ἔμοιγε δοκεῖ ὦ φίλε κωλύειν· ὅτι ἴσως τοιαῦτα μὲν οὕτως
ὧσι νενόμενα ἑκάστοις· εἴ περ ἀμφοτέροις σωμάτων τινῶν· καὶ
ἑκατέροις· καὶ ἑκάτερα ἑκατέροις· καὶ ἀμφοτέροις αὖ πάντα· ὅσα
οὐ δηλητά· τί γάρ; ναί· ἃ δ' ἂν φῶ δηλητὸν· οὐ ὧν μὴ λέγω καὶ
αὐτὸ· τὸ ἑκάτερον· καὶ τὸ ἀμφότερον· ἔστιν οὕτως; ἔστιν· πο
τέρως οὖν ἂν ἱππίαν δοκεῖ σοι τὸ καλὸν εἶναι· ὃ τέρας· ὃν
συλλαβὸν εἴ περ φαῖ ἴσχρος καὶ οὐ· καὶ ἀμφότεροι· καὶ ἑκάτερος
φαῖ δίκαιος καὶ οὐ· καὶ ἀμφότεροι· καὶ εἴ περ ἀμφότεροι· καὶ
ἑκάτερος· οὕτω δὴ καὶ ἑκάτερα φαῖ καλὰ· καὶ οὔ· καὶ ἀμφότεροι·
καὶ ἑκάτερα ἀμφότεροι· καὶ ἑκάτερος· ἢ οὐδὲν κωλύει φαῖ ἄν τε ἄρ
τια ὄντα ἄν τε περιττὰ ἀμφότερα· τἀρτίω μὲν ἑκάτερα περιτ
τὰ εἶναι· τἀρτία δ' ἄρτια· καὶ αὖ ἀρρήτων ἑκατέρων ἀρρήτων·
τἀρτίω μὲν ῥητὰ τὰ σὼ ἀμφότερα εἶναι· τἀρτία δ' ἄρρητα·
καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα· ἃ δὴ καὶ φῶ ἔφην ἐμοὶ προφαί
νεσθαι· ἀμφότερα δὴ τιθῶ τὸ καλόν· ἢ οὐκ ἂν ἐμοὶ

περὶ αὐτοῦ καταφαίνεται. καὶ σοί; πολλὴ γὰρ ἀλογία ἐμοιγε δοκεῖ
εἶναι· ἀμφοτέρου μὲν ἡμᾶς εἶναι καλοῦ. θατέρου δὲ μή· τὴ
θατέρου μὲν· ἀμφοτέρου δὲ μή· τὴ ἄλλο ὁτιοῦν τοῦν τοιούτων·
οὕτως αἱρεῖ σ' ἀσυρφάξ, τὴ θκείνως; οὕτως φωνῶ σὺ κράτος·
σύ γε σὺ ποι σὸν ὦ ἱππία. ἵνα καὶ ἀπαλλαγῶμεν πλείονος ζη
τήσεως. εἰ γὰρ τοῦτον γένοιτο καλόν, οὐκ ἂν εἴη τὸ δίοτε
ως καὶ ἀκοῆ τὴ δυ. καλόν· ἀμφότερα μὲν γὰρ ποιεῖ καλὰ τὸ
δίοτεως καὶ ἀκοῆ. θατέρου δ' οὔ· τοῦτο δ' ὧν ἀδύνατον. φῶ
φάτε καὶ σὺ δὴ ὁμολογοῦμεν ὦ ἱππία· ὁμολογοῦμεν γάρ· ἀ
δύνατον ἄρα τὸ δίοτεως καὶ ἀκοῆ τὴ δυ. καλὸν εἶναι· ὥσ
δήν γε καλὸν μηδ' ὁμοίως. τοῦ δ' ἀδυνάτου τί παρέχεται· ἆρ'
ταῦτα· λέγεσθ δὴ πάλιν φησὶ θεσαρχῶ. εἰ δὴ τοῦτο οὕτη
γάρ τοῦ. τί φατὲ εἶναι τοῦτο τὸ καλόν· τὸ ἀμφοτέραισι ταῖσ
τὴ δοναῖσ· διότι ταῦτας πρὸ τῶν ἄλλων τιμῶσθε· καλὰς ὁμο
λογοῦσθε· ἆρ' ἀνάγκη δή μοι δοκεῖ εἶναι ὦ ἱππία· λέγειν· ὅτι ἀσφα
λεῖαι ταῦται τῶν ἡδονῶν εἰσί καὶ ὠφέλιμαι καὶ ἀμφότεραι· καὶ
θατέραι· τὴ οὐ τί ἔχεις λέγειν ἄλλο ὧι διαφέρουσι τῶν ἄλλων;
οὐδαμοῦ· τοῖον γὰρ· ὠφέλιμαί εἰσι· τοῦτ' ἄρα φήσει· λέγε
τὸ καλὸν εἶναι· τὴ δρμὴν ὠφελίμου, ὅ καμὲ φήσω φωνῶ· σὺ δὲ
καὶ φῶ· οὐκοῦν ὠφέλιμον φήσ'. τοιοῦτον ἄρα θοῦ· τὸ δὲ ποιοῦν
καὶ φῶ· οὐκοῦν ὠφέλιμον φήσ'. τοιοῦτον ἄρα θοῦ· τὸ δὲ ποιοῦν
καὶ τὸ ποιούμενον. θάτερον νῦν δὴ ἔφαμεν. καὶ ἴσον τὸν πρότερον
λόγον λέγει μὴν ὁ λόγος· οὕτω γὰρ τὸ ἀγαθὸν ἂν εἴη καλόν· οὐ
τω τὸ καλὸν ἀγαθόν· εἰ πάρεστι αὐτῶν θάτερον εἶναι· παντὸς
γε μᾶλλον φήσομεν ὦ ἱππία· ἂν σοφρονῶμεν· οὐ γάρ που θέμισ
τοῖ ὀρθοῦ λέγοντι· μὴ συμφορεῖν· ἀλλὰ δεῖ γε σοῦ κράτος·
τί οἴεται αὐτὸ εἶναι ξυμπάντων· κινδυνεύεται οὖν καὶ περὶ
τιμήματα τῶν λόγων· ὃ πάρεστιν ἐλέγχειν κατὰ μικρὰ χὠ δημη
μάτια· ἀλλ' ἐκεῖνο καλὸν καὶ πολλοῦ ἄξιον οἷον τ' εἶναι· ἃ
καὶ καλοὺς λόγους κατὰ σπουδὴν ποιεῖ δικαστηρίου· τὴ ἐμοὶ δοκεῖ
τηρίου· τὴ ἴσως ἄλλη τινὶ ἀρχῖ· πρὸς ἣν ὁ λόγος· τὴ πάσαν
οἶχεσθαι φρόντιδα οὐ τῶν σμικροτάτων· ἀλλὰ τῶν μεγίστων
ἄθλων· σωτηρίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν αὐτοῦ χρημάτων καὶ φίλων·

τούτων οὖν χρὴ ἀντέχεσθαι. χαίρειν δ' ἐάσαντα τὸν σὺν Κρολομίαστὸν τὸν ἵνα μὴ δοκῇ λίαν ἀπόντος εἶναι. λήρου καὶ φλυαρίας ἄνδρ
νῶν μεγάλης χειρίζόμενος: ὦ Ἱππία φίλε. σὺ μὲν μοι κάριος εἶ. ὅτι
τὸ οἴεσθαι οὐχρὴ ἔστι τὴν δεύειν ἀμῶν. καὶ ἔστι τὴν δεύκαιον ἢ καμῶς
ὡς φίλιον. ἐμὲ δὲ δαιμονίαν πίστυχη ὡς ἔοικε καντέχη. ὅστις
πλανῶμαι μὲν καὶ ἄπορῶ ἀεί. ἔστι δεικνὺς δὲ τὴν ἐμαυτοῦ ἀπο
ρίαν ὑμῖν τοῖς σοφοῖς. λόγοι οὖν ὑπ' ὑμῶν προπηλακίζομαι.
ἔστε δ' ἂν ἔστι δείξω. λέγε μοι. ἆρα περ καὶ σὺ νῦν λέγεις. ὡς τὸ ἀληθὲς
τὸ καὶ σὺν κρᾶ. καὶ οὐ δημοσίᾳ ἀξίαν πραγματεύομαι. ἔστε δ' ἂν δέ οὖ
ἀρα πείθῃ ὑπ' ὑμῶν. λέγε ἆρα περ ὑμεῖς ὡς πολὺ κρεῖττον
ἆμεν οἴον τε εἶναι. λόγον δοῦ καὶ μὰ λῶς καπασκοπεῖν μὲν περὶ
νειν ἐν δικαστηρίῳ. ἢ ὅν σὺ λῷ τινὶ συλλόγῳ. ὑπὸ τῶν ἀλλοντι
νῶν τῶν ἐν θαδε. καὶ ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ἀφ' ἁμῶν ἐλήλυθον
τος. σαφῶς κακῶς ἀκούω. καὶ μάρμοι τυγχάνει. φῶ τὰ τοῦ λόγου
ὧν. καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς οἷς κῶν. ἔστε δ' ἂν οὖν εἰσέλθω οἴκαδε ἐς
ἐμαυτοῦ. καί μου ἀκούσῃ ταῦτα λέγοντος. ἐρῶ τοῖς εἰοῦ καὶ
σχήσομαι. τολμῶν περὶ καλῶν ἔστι τὴν δυνατὸν διαλέγεσθαι
οὕτω φανερῶς ἐξελεγχόμενος περὶ τοῦ καλοῦ. ὅτι οὐ δ' αὐτὸ
τοῦτο. ὅ, τί ποτέ ἐστιν οἶδεν. καίτοι πόσου ἄξιόν ἐστι φίλον
ὃς τὸ καλὸν ἀνεῦρεν. ἐν μή. ἐν ἄλλῳ πρᾶξιν ἐν τινὶ νῷ.
τὸ καλὸν ἀνῶν. καὶ ὁ ποτὲ οὕτω διακείσεται. οἱ σφόδρα κρεῖττον
εἶναι ζῆν μᾶλλον. ἢ τεθνάναι. σιμὲ μὴ κεδημοῖ ὅπερ
λέγω. κακῶς μὲν ὑπ' ὑμῶν ἀκούειν. καὶ ὀνείδιζεσθαι. κακῶς
δὲ ὑπὸ κείνου. ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀνάγκαιον ὑπομένειν ταῦτα
πάντα. οὐ δὴ γὰρ ἄτοπον εἶ ὠφελοῦμεν. φῶ οὖν μοι δοκῶ
ὦ Ἱππία. ὠφελεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἀμφοτέρων ὑμῶν ὁμιλίαν.
τὴν μὲν παροιμίαν ὅτι ποτὲ λέγει. τὸ χαλεπὰ τὰ καλά. δοκῶ
μοι εἰδέναι: ~ + + +

Ἱππίας μείζων. Ἢ περὶ τοῦ καλοῦ.

Ἱππίας ἔλαττων. Ἢ περὶ καλοῦ.

Σὺ δέ δὴ τίς εἶ; ὦ σώκρατες. Ἱππίου τοσαῦτα ἔστι διαξαμένου

(C περὶ ἀρετῆς ὁ κορυφαῖος καταχαίρει μοι κόσμος. ἐπὶ τὸ τέλος ἔναγχος τοῦτο πλάκον
ἀκούσας τὰ. τότε μὲν τὴν μαίαν ἐλθὼν αὐτὸν τὰ ἐξελέγξαντα περὶ τοῦ αὐτοῦ μου. καθίσατε ἔστι τὸν μου ἵκετ' ἀπολύ
θην καὶ τὸν ἀρχῶν. ἀξιοῦν τὸ λέγειν τὸν μὲν ἐμὲ πλάνον μέρος τῶν ἐν τῷ ἀγῶνα τὸν πλακοῦντα ὡς χαλεπὸν
σθλὸν ὄντα. τὸ δὲ καθορᾶν τὰ σύλλογα ἐφ' ἡμῖν χαλεπὰ τὰ καλὰ ἐξ ὧν τεύθην ἐφ' παροιμίαν ἐλθεῖν. οἱ δὲ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ τὸ χαλεπὸν ἀκούσαντες ἔστι τὸν ἀνδρὸς αὐτοῦ:—

καὶ οὐχὶ τὴν σωφροσύνην τῶν ἐπιθυμιῶν. τὴ καὶ δικαίους, εἴπερ οἱ μὴ καλῶς δοκεῖ εἰρῆσθαι· ἀλλ' ὅσα δοκεῖ τοῖς λεγομένοις· οἱ μὲν γὰρ ἀπορήσομεν· μᾶλλον δὲ ἴσως ἐροῦμεν· ἐπιθυμεῖν ἡμῖν τὸν σοφίαν διὰ τὸ ἡδονῆς· καὶ μᾶλλον ἂν ἐπιθυμοῖμεν ἵππου· καὶ μᾶλλον ἂν ἐπιθυμοῖμεν ἵππου· ὃν νῷ δὲ τὸν ἐπιθυμεῖ τοῦ σοφίαν· ἀφ' ἡδονῆς γὰρ τοῦ σοφίαν· καὶ γὰρ τοῦ σοφοῦ πατρὸς ἀπτόμεθα· τὴ κοινὸν ὅτι τὴ ἡδέως· καὶ μᾶλλον εἰ ἡ ποιήσεως τοῖς ὁμήρου· τὴ τὸ ὅλως σῶμα· τοσοῦτοι δὲ καὶ μᾶλλον· ὅσοι ἀμείνων ἀχιλλεύς· ὁ διαπόντιος εἰ ἡ· ἕκαστον γὰρ τῶν ποιημάτων· τὸ μὲν· εἰς ὁ διαπόντιος ἔφη τοῖς πάσιν ἡσθαι· τὸ δὲ εἰς ἀχιλλεύς· περὶ ἐκείνου οὖν τὴ δέησις ἂν εἰ μουλόμεθα· ταύτην ἵππίαν ἂν αὐ πυθοίμεθα· ὅπως ἂν τοῖς δοκεῖ περὶ τοιῶν ἂν δρῶν τούτοιν· πότερον ἀμείνων φήσουσιν εἶναι· ἐπειδὴ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ παντὸς λόγου παῦ τὴμῖν ἐπιδέδεικται· καὶ περὶ πάντων τῶν τοιούτων· καὶ περὶ ὁμήρου· ἀλλὰ δῆλον ὅτι τοῦ φθονήσει ἵππίας· ἐπεὶ τί αὐτὸν ἔρωτα τοῖς λόγοις κρίνεσθαι· τὴ γὰρ ὁ ἵππίας ἐπεὶ τί ἔρωτα τοῖσδε σοφοῖς κρατήσας ἀποκρινεῖ· τὴ πρὸς τοιήσεις· καὶ γὰρ ἂν δεινὸν ἂν εἰ τοῦτο οἰήσεως ὁ ἐπιδείξειν· εἰ ὁ λυμπίασε μὲν εἰς τὴν τῶν ἄλλων πανήγυριν ὅτε ἐπὶ τὸν ὁλυμπίαν τὴ· ἐὰν εἰ ἐπανιὼν οἰκοθεν ἐξ ἡλίδος εἰς τὸ ἴδρυον· πορεύεσθαι καὶ λέγοντα ὅτι ἄριστος οὐλωτᾶν· ὃν ἂν μοι εἰς τοῦτο δείξειν ἐπιδεδυασμένον τὴ· καὶ ἀποκρινόμενον τοῖς μουλομένοις· ὅτι ἄριστος ἐρῶ τοῦτο· νῷ δὲ τὴν σοφοκλέους ἐρῶ τὴν οἰνφύνοιμι· μᾶλλον γὰρ ὁ ἵππίας ἐπαινοῖ θαι· εἰ δὲ καὶ τὸ ὁλυμπιάδος οὕτως ἐν τῷ πρὸς τὴν τοῦ σοφίαν· ἀφικνεῖσθαι τὸ ἴδρυν· καὶ θαυμάσαι μᾶλλον εἴ τις τῶν περὶ τὸ σῶμα ἀθλητῶν οὕτως ἀφόβως τε καὶ ὡς αὐτὴ καὶ ἔχων τοῦ σώματι· ἐρχόμενον αὐτὸ σὺν ἁρμονίου μέλους· οὐ περὶ φίλιος τὴν διανοίαν· εἰ κότως ἂν σοῦ κρατεῖν· φέρε τοῦτο σκοπῶμεν· ἐξ οὗ γὰρ ἥρμεσεν ὁλυμπιάδιον φωμὴ ζεσθαι· οὐδενὶ πώποτε κρεῖττον εἰς οὐδὲν ἔμελον τοῦ ἐνάγχον· καλὸν μὲν ἄρχειν ἂν ἵππίας· καὶ τὴν ἱλάδα πόλει τὴν σοφίαν ἁμαθήμεν· τὴν δόξαν εἶναι τὴν οἰκίαν· καὶ τοῖς μὲν θύουσι τοῖς σοῖς· αὐτὰρ τί δὴ λέγειν ἡμῖν περὶ τοῦ ἀχιλλέως τε καὶ τοῦ ὁ διαπόντιος· πότερον ἀμείνων· καὶ κατὰ τί φίλιος εἶναι· ἡμῖν καὶ μὲν γὰρ πολλοὶ ἐν δοκεῖ ἡμῖν καὶ οὐ τὴν σοφίαν δείξειν σοφόν· ἀπολείβθαι σοφὸν τὸν λέγομεν ὡς

ὦ κρόων γὰρ ἔοικε θρέεσθαι· διότι ὁ χλοερὸς τὸ πολιὸν ὑπνον ἐχθαίρει. καὶ μύσοι
ὑπὸ βλεφάρων ἐέλκουσιν· θρῶσκων τὸν τριήρεϊ ἐοικὼς· μυῖ δὲ ἔοικε μὴ ὑλακτεῖν
τε ὑπὲρ μοῦνα· καὶ ὑγρὸς ὁ δρυοκολαπτὴς δὲ κελαδεῖν θρέεσθαι, ἐκ τοῦ τὸ ἐς δίδαγμα
ἢ ἔμπας σαφῶς· τί ὑλακτὸν περὶ τούτων λοιπὸν ἀνδρῶν· πῶς διακριτὸς
αὐτούς· ἀλλ' ἐκ τοσούτων ὦ σώκρατες ἐθέλω ὅτι σαφέστερον εἰπεῖν τὸ δὴ
ὑλαθεῖν ὠλένας. καὶ περὶ τούτων καὶ ἄλλων· φημὶ γὰρ ὀλίγον πρόσθεν
ἠκέναι· ἄριστον μὲν ἄνδρα ἀχιλλέα τῶν εἰς τροίαν ἀφικομένων
σοφώτατον δὲ νέστορα· πολύτροπώτατον δὲ ὀδυσσέα· καὶ μὰ
ἵππίαν· ἆρ' ἀπτιμοιχαρίσαιο τοιοῦδε· μή μου καταγνῶναι δεῖ
μᾶλλον μανθάνω τὰ λεγόμενα· καὶ πολλάκις ἀνθρώπων ἄλλα
μοι πειρωμένου τὸ καὶ ὑπὸ κρίνεσθαι· αἰσχρὸν
γὰρ ἂν εἴη ὦ σώκρατες· εἰ ἄλλοισι μὲν αὐτὼ ταῦτα σοφὰ δοκοῦμεν
καὶ ἀξιῶ δι' ταῦτα χρήματα λαμβάνειν· αὐτὸς δὲ ὑπὸσου
ὑπονοῶ μηδὲν εἰδέναι· μὴ συμβῇ μοι τὸ ἔχειν· ὑπορώμενον ὑπὸ κρίνοι
μην· πάνυ καλῶς λέγεις· φῶ γάρ τοι καὶ ἐμὲ περὶ ἀχιλλέως
ἀληθῆ φάναι καὶ ψεύδη· ὃ δ' οὐκ οἶσθα μανθάνειν ὅτι
καὶ ὑπὲρ νέστορα σοφώτατον· ὃ δὲ καὶ περὶ ὀδυσσέως
ὅτι· ὅτι μὲν καὶ ἐκεῖνος εἰλικρινὴς ποικίλος πολύτροπος· τοῦ
τοδὲ σε πρὸς σὲ τἀληθῆ εἰρηκέναι· πάνυ πάσιν ὑμῖν δοκεῖ
λέγειν· καίτοι δ' ὅτι
ὁ πολύτροπος ποῖ ὁ μικρὸς ψυχρὸς ἐστιν; ἡ κιαὐτὸς ὦ σώκρατες
ἀλλ' ἁπλοῦς αὐτός· ὃ καὶ ἐμοὶ δοκεῖ καὶ πρὸς ἀλλήλους
τοιοῦτοι διαλεγόμενοι· λέγω οὖν τοῦτο ὁ ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν
ὀδυσσέα· διότι ἀληθῆ λέγει τοῦτο δὴ πολυμήχανος ὀδυσσεύς· χρὴ μὲν
δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποφαίνειν· ὡς δὴ κεκμηῶτε
καὶ ὡς τεθνεότα ὄντα· ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο
πύλῃσιν· ὃς χἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ εἴπῃ
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς καὶ τεθνηκυῖαν ἔσεσθαι· ἐν τούτοισι δηλοῖ
τοῖς ὧδε· τὸν τρόπον ἑκατέρου τοῦ ἀνδρὸς ὡς ὁ μὲν ἀχιλλεὺς
ἁπλοῦς ἀληθής τε καὶ εὐπλοῦς· ὁ δὲ ὀδυσσεὺς πολύτροπός τε
καὶ ψευδής· ποῖ γὰρ τὸν ἀχιλλέα ἐς τὸν ὀδυσσέα λέγοντα
ταῦτα τὰ ἔπη· νῦν δὴ ὦ ἵππία καὶ μανθάνω.

ὀλέξεις· τὸν πολύτροπον τὸν δηλέξεις. οὐσμὲ φαίνεται· μᾶλλον αὖ σὲ κρατεῖ· τοιοῦτον γὰρ πρῶτοί ἐσμεν τὸν ὁμοῦ καὶ ἅμα· καὶ ἐμὶ ἴλεως δὴ καὶ ἅμα ὁμοῦ ἔξω· ἔξω δὲ κεῖ ἄρα οὐσμὲν κεμὶ ἀμῆρας· ἄθρος μὲν εἶναι ἂν ἦρ οὐλόθριξ· ἄθρος δὲ τὸν δῆς· ἀλλ' οὐ χόαν τός· πῶς γὰρ οὐ μέλλει ὧν σὲ κρατεῖ· ἦ καὶ σοὶ δοκᾷ αὐτὰ ἃ ἵππίας; πάντα μᾶλλον· καὶ γὰρ ἂν δειμὸν εἴη· εἰ μή· τὸν μὲν ὄμηρον ποίμενα βάσκων μεμῆνε δῆ· καὶ ἀδιάστατον ἁμαρτεῖν· τί ποτε νοεῖν ταῦτα καὶ λιτὰς τοὺς ἔπη· σὺ δὲ ἁπλῶς φαίνῃ ἅμα δὲ χόμενος τὴν αἰτίαν· καὶ σοὶ σὺν δοκᾷ ταὐτὰ αὐτὸ ῥῆσις ὁμήρου λέγειν· ἀπόκρινε καὶ μοὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τε καὶ σαυτοῦ· ἔστιν ταῦτα· ἀλλ' ὅρα τὰ ἑξῆς, ὅτι μοὶ δοκεῖ· τὸν τὸν δὴ σὲ λέγειν οἷον καὶ ἀδιάστατον τί ποιεῖν· ἀ ἀσφαλὲς καὶ μόνον τὰς· τί δῶν ἂν τὸ τί ποιεῖν· δῶν αὐτὸν ἔφη γε καὶ μᾶλλον σφόδρα· ἀλλ' αὖτε πολλὰ· καὶ ἐξ ἁπάντων ἀμοῦ· δῶν αὐτοὶ μὲν δὴ οὐσμὲν κεμὶ ἐξοὶ καὶ τὰ τὸν σὸν λόγον· καὶ πολύτροποι· ἦ γάρ· ναί· πολύτροποι δῆτα καὶ δὴ πάντα ὧν ὑπὸ λιλιθιότητος καὶ ἀφροσύνης· ἦ ὑπὸ πανουργίας καὶ φρονήσεώς τινος· ὑπὸ πανουργίας πάντων μᾶλλον καὶ φρονήσεως· φρόνιμοι μὲν ἄρ' εἰσίν· οὐσμὲν κεμὶ· ναὶ μὰ δία λίαν γε· φρόνιμοι δὲ ὄντες οὐκ ἀπατῶσι τινας; καὶ μᾶλλον σφόδρα ἀπατῶσι πάντας· δῶν αὐτὸν καὶ κακοφρονοῦσιν· ἀπατῶσι μὲν οἱ δὲ ταὐτὸν ἀπατῶσι πάντας· τὸν τρόπον ἁμαθεῖς φασιν· ἦ σοφοί· σοφοὶ μὲν οὖν αὐτά γε ταῦτα ἔξω πάντα· ἔχει δὴ ἁμῶς ἡ σοφία μὲν τί ἐστιν ὁ λόγος τοῦ δεῖν φίλος εἶναι δῶν αὐτοῦ καὶ φρονίμως καὶ ἀπ' ἀμόνων καὶ σοφοῦ· ὡς αὐτὸν δὴ· φημὶ γοῦν· ἄλλου δὲ· τοῦ ἀληθῆ τε καὶ τοῦ δῆ· καὶ ἁμαρτάνεσθαι τοῦ ἀλλήλοιν· λέγω ταῦτα· φέρε δὴ τὸν μὲν δῶν αὐτὸν τινὰ καὶ σοφὸν ὡς ἔστιν οἱ τοῦ δῆ· κατὰ τὸν σὸν λόγον· καὶ ἀληθῆ· ὁ τὰν δὲ λῆθος δῶν αὐτοῦ καὶ σοφοῦ ἧς τοῦ δεῖν ὡς αὐτὰ ταῦτα· πότερον λῆθος δῶν αὐτοῦ εἶναι τοῦ δόξαι δὲν μᾶλλον ἢ· τὸν δῶν αὐτοῦ ὡς ταὐτὰ αὐτὸν τοῦ δόξαι· δῶν αὐτοῦ ὡς· ἐν κεφαλαίῳ ἄρα εἰρήσθαι· οἱ τὰ δῆ· ὡς οἱ σοφοὶ τε καὶ δῶν αὐτοὶ τοῦ δόξαι· ναί· ἀδιάστατον ἄρα

τοῦ λόθου ἆρ' ἦρ καὶ ἄμαθος οὐκ ἀρείη τοῦ δήο: ἔχ' οὕτως: δλωα τοσ δὲ αἰν ἕκαστος ἆρα: ὃς ἂν ποιῇ ποτε ὃ ἂν μούληται. ὁ τἂν μούληται· οὐ χ' ὑπονόσουλφος ἐξειρημένον οὐδὲ τῶν τοιούτων. ἀλλὰ ὡ ἄσθρ οὐ δλωα τὸς εἰ ρᾶται τοῦτο ὄνομα ὁ τἂν μούλῃι. οὕτως λφο λῖ οὐ χὸς ἂν οὕτως ἔχοι. καὶ λεῖς οὐ δλωα τὸς; ναί: λέγω δή μοι ὃ ἵππία οὐ οὐ μὴν τοι ὑμπείρος εἶ λογισμῶν καὶ λογιστικῆς; τἂν τῶν μούλιαι ὡ σώκρατες: οὐ κοῦν εἰ καὶ τι σοφώτερος τοῦ τρίς ἑπτακόσιοι ὁ πόσοι ἐστὶν ἀριθμός· εἰ μούλοιο τἂν τῶν τάχιστα καὶ μάλιστ' ἂν εἴποις τῶν λιθῶν σὸν τοῦτο: τἂν νῶν: ἆρα οὖν δλωα τὸς τόδε φ καὶ σοφώτατος κατὰ ταὐτά; ναί: τὸ τρόμον οὖν σοφώτατος εἶ καὶ δλωα τὸς μόνον. λῖ καὶ ἀριστος ταὐτα. οὐπερ δλωα τὸς τόδε καὶ σοφώτατος τἂν λογιστικῶν: καὶ ἀριστος δήπου ὡ σώκρατες: τὰ μὲν δὴ ἀλιθῆ. σὺ δ' ἂν δλωα τὸς τἀφοις περὶ τούτων· λῖ. ναί; οἶμαι φῶν: τί δὲ τῶ τοῦ δήο σὸν περὶ τῶν τούτων· καί μοι ὡ σθρ τὰ πρότερα· νῦν μὲν ἔοικε καὶ μεγάλο πρᾶγος ἀποκρίνασθαι ἱππίᾳ· εἰ τίς σ' ἔροιτο τὰ τρίς ἑπτακόσια πόσα ἐστί. πότερον σὺ ἂν μάλιστα τοῦ δοιο καὶ ἁφ' κατὰ ταὐτὰ τοῦ δὴ λέγοις περὶ τούτων. μούλόμενος τοῦ δόθαι· καὶ μὴ δεπότε ἀληθῆ λέγειν δόθαι, ἢ ὁ ἀμαθὴς εἰς λογισμούς· δῶ αι τἄμοῦ μᾶλλον τοῦ δόθαι μουλομένου· ἢ ὁ μὲν ἀμαθὴς πολλάκις ἂν μουλόμενος τοῦ δὴ λέγειν, τἀληθῆ ἂν εἴποι ἄκων εἰ τύχοι. διὰ τὸ μὴ εἰδέναι· σὺ δὲ σοφὸς. εἰ περ μούλοιο τοῦ δόθαι· ἆρ' ἂν κατὰ ταὐτὰ τοῦ δοιο: ναὶ οὕτως ἔχ' ὡς σὺ λέγεις: ὁ τοῦ δὴο οὖν· πότερον περὶ μὲν τἆλλα τοῦ δήο ἐστὶν· οὐ μὴν τοι περὶ ἀριθμῶν. οὐδὲ ἀριθμὸν ἂν δύναιτο; καὶ ν αὖ καὶ διαπερὶ ἀριθμῶν: θατέρου ἆρα καὶ τοῦτο ὦ ἵππία· περὶ λογισμὸν καὶ ἀριθμὸν εἶναί τιν' ἄμεινον τοῦ δὴ: ναί: τίς οὖν ἂν εἴη οὗτος· οὐ χὶ δεῖ ὑπάρχειν αὐτὸν ἅπερ μέλλει τοῦ δήσ' ἔσεσθαι. ὡς σὺ ἄρ τι ὁμολογεῖς δλωατὸν εἶναι τοῦ δόθαι; ὁ γὰρ ἂν δλώατος τοῦ δόθαι εἰ μέ μνησαι ὑπὸ σοῦ ἁλῷτο. ὅτι οὐ καί ποτε τοῦ δήσ μὴ οἷός τ' ἦν: ἀλλ' ἂν μέ μνημαι καὶ ἐλέχθη οὕτως: οὐ κοῦν ἄρ τι ἔφαμεν ὃ σὺ δλωατὸς τατος εἶναι ἂν τοῦ δόθαι περὶ λογισμόν: ναὶ· ἐλέχθη μὴν καὶ τοῦτο: ἆρ' οὖν καὶ δλωατώτατος ἐστὶν ἁλῶναι ἁλῶναι

περὶ λοιμοσμοῦ; παντὸς: οὐκοῦν ὁ αὐτὸς. τὸ δὲ καὶ ἀλληθὴς λέγειν
περὶ λοιμοσμοῦ λωποδύτου. οὗτος δέ γε ἀν. ὁ φαῦλος περὶ τούτων. ὁ λοιμικός:
ναί: τίς οὖν τὸ δίκαιος περὶ λοιμοσμοῦ μᾶλλον ἢ ἵππου ἄλλος. ἢ ὁ φαῦλος.
οὗτος γὰρ καὶ δίκαιος. οὗτος δὲ καὶ ἀληθής: φαίνεται: ὁρᾷς
οὖν ὅτι ὁ αὐτὸς τὸ δίκαιος τῷ καὶ ἀληθῆ περὶ τούτων. καὶ οὐδαμῇ
ἄρα ὁ ἀληθὴς τοῦ δίκαιος. ὁ αὐτὸς γὰρ δή που ἐστί. καὶ οὐ κομψὸς
ὁ τοιοῦτος ἔοικε. ὁ αὐτὸς ἄρα: οὐ φαίνεται ἐμοὶ γε. πολλὰ
οὖν σκέπτεσθαι καὶ ἄλλο τι; ἢ ἄλλως γε οὐ πολλά: οὐκοῦν καὶ δίκαιος
μᾶλλον ἐμπειρος ἦ; ἄρα γε: τί οὖν, οὐ καὶ ὁ μὲν δίκαιος μᾶλλον οὗτος
ἔοικε. ὁ αὐτὸς δὲ λωποδύτου τοῦτο τοῦ δίκαιος καὶ ἀληθὴς λέγειν περὶ τῶν
δίκαιων πραγμάτων. ὁ δίκαιος; ναί: περὶ ταὐτὰ οὖν ὁ φαῦλος
ἄλλος τις. ἢ οὗτος οὐ κακός: οὐκοῦν ὁ φαῦλος καὶ σοφὸς δίκαιος
τις. ἢ οὗτος οὐ κακός: ὁ δὲ κακὸς ἀδίκου τοῦ δίκαιος. ὁ δὲ ἀληθὴς ἄμφω τούτοιν
ὁ ἀληθὴς ἄρα μόριον τοῦ δίκαιος. ὁ δὲ ἀληθὴς τοῦ δίκαιος μόριον τοῦ ἀπατρονόμου. ἢ οὐ
καὶ τὸν τρίτον δεῖ σκέπτεσθαι τὸν ἀπατρονόμον. ἢ οὐ δοκεῖ
μοι. καὶ τὸν τρίτον δεῖ σκέπτεσθαι τὸν ἀπατρονόμον. ἢ οὐ δοκεῖ
χρῆναι δὴ μᾶλλον δεῖν σκέπτεσθαι τὸν ἀπατρονόμον εἶναι. ἢ τοῦ ἐμπροσθεν. ἢ γὰρ
ὃς ἵππίας; ναί: οὐκοῦν καὶ ὁ ἀπατρονομίαν. ταὐτὰ ταῦτα ἐστίν;
εἰκός γε ὦ σώκρατες. καὶ ὁ ἀπατρονομίας ἄρα ἐστὶ περί τις καὶ ἄλλος
τοιοῦτος. ὁ αὐτὸς ἀπατρονόμος τοῦ δίκαιος ἐστίν. ὁ φαῦλος τοῦ δίκαιος.
οὐ γὰρ ὁ γε αὐτὸς ἀπατρονόμος. ἀμαθὴς γάρ: φαίνεται οὕτως: ὁ αὐτὸς ἄρα
καὶ ὁ ἀπατρονομίας. ἀληθὴς τε καὶ τοῦ δίκαιος ἐστίν: ἔοικεν. ἴθι δὴ
ὦ ἵππία. ἄρα φαῦλον οὕτω σοὶ δοκεῖται κατὰ πάντων τοῦτον εἶναι ἀνθρ.
ὃς ἵππίαν

ἔφη σθαι αὐτὸ σ κυτο μῆσαι· καὶ τὸ ἱμάτιον ὑφῆναι· καὶ τὸν
χιτωνίσκον· καὶ σ' ἔπαισι μ' ἔδοξεν αὐτὸ πο' ταῦτον· καὶ σοφίας πλή
σθαι σ' οὐ δείμαι· ὥσ' ἀλλ' ἐστὶν ὧν ἔφη σθαι τοῦ χιτωνίσκου
λῶν εἶ χε εἶναι μὲν· οἷ σ' αἱ σθήσεις καὶ τοῦ πολυτελοῦς· ταύτῃσιν
δ' αὐτὸς πλέξαι· τοιοῦτο δὲ τούτοις ποιήματα ἔχων· ὅλ θαρ· καὶ
ὥστ· καὶ τραυματίας· καὶ διθυράμβους· καὶ κατα λογάδην· πολ
λοὺς λόγους καὶ παντοδαπούς συγκείμενον· καὶ σθρὶ τοῦ ντε
χνῶν δή· ὧν ἄρ τι ἆρ' ὅλ βιον ὥστ' ἀμαθῶς ἀφικέσθαι διαφθορὰν
τοσ τὸν ἄλλων· καὶ σθρὶ ῥυθμῶν καὶ ἁρμονιῶν· καὶ περὶ ἁμαρτί
των ὀρθότητος· καὶ ἄλλα ὅτι πρὸς τούτοις· τοὐπολλοῦ ὥσ'
ἆρ' δοκῶ μνημονεύειν· καί τοι τό γ' μνήμονι κὸν ὥσ' ὅλα θάμιλ
λον σοῦ ὥσ' ὅστις κε τέχνης μαν· ὃν ὧν σὺ οἴ ᾳ λαμπρότατος εἶναι· οἴ
μαι δὲ καὶ ἄλλα πάμπολλα ὅστις λθε ἦσθαι· ἀλλ' ὁπόσα ἆρ' ἐλάμ
βανεν ἐσ τοῦτο σαυτοῦ τέχνασι πλέ ταο ἴ καν ἀεὶ δέ· καὶ ἅ σ' τοῦτο
τὸν ἄλλον· εἰ πέ μοι ὅστις σὺ ποτ' εὑρήσ' ὃς τῶν ὁμολογημένων
ἐμοί τε καὶ σοί· ὁ ποτ' ἐστὶν· ὁ μὲν, ἀλλ' θής· ὁ δέ, ψευδής· χωρὶς
καὶ οὐχ ὁ αὐτός· ὃν λί τινι πάλαισοφίαν· τοῦτο σκέ ταῦ πάμφυ
γίαν· λί ὅ τι οὐ χαίρεσ' ὀνομάζων· ἀλλ' οὐ χὶ μίσος ὥστ' ἂν εἰ
ρεῖν· οὐ γάρ ἐστιν· ὥσ' οὐ ἁπλῆς· ἀλλ' οὐ κέχω ὃ σοφ' κρατεῖν μὲν
γε οὐ τοσ· οὐ δέ ἐστιν ὃς εἶσ· ὥσ' ἆρ' οἶμαι· εἰ δ' ἔστ' ἀλλ' ἀληθὲς
μέμηνεν ἢ μὴ σημαίνει ὃ κ τοῦ λόγου ἆρ' ἱππίας; οὐ παρὰ
τί ὃν μοι ὃ σοφ' κρατεῖν· ὃ λέγειν· νὴ γὰρ ἴσως· οὐ χρὴ τοὺς
μνημονικοὺς τε χνήματ' ἀκούειν γὰρ ὅτι οὐ κοίφ δῆν· ἀλλὰ
δεῖ σθ' ὑπομνήσω· οἶσθα ὅτι τὸν μὲν ἄλλον ἔφη σθαι· ἀλλ'
θῆ εἶναι· τὸν δὲ ὀλυσσέα ψευδῆ καὶ πολύτροπον;· ναί·
μνῶν οὖν ἀνάγκη· ὅτι ἄρα πέφαν ται ὁ αὐτὸς ἅμ ψευδὴς τε
καὶ ἀληθής; ὥσ' ἂν εἴ ψευδὴς ὁ ὀλυσσεὺς ὢν· καὶ ἀληθὴς μί
μησαι· καὶ εἰ ἀληθὴς ὁ ἀχιλλεύς· καὶ ψευδὴς· καὶ οὐ δ' αἴφοροι
ἀλλήλοιν οἱ ἄνδρες· οὐ δὲ ἐναντίοι· ἀλλ' ὅμοιοι· ὥσ' ὁ κρατεῖν
ἀφ' οὗτ' ἦσαν τοιοῦτοι τοὐκφο λόγου καὶ ἀπολαμβάνων
ὁ ἀνήκ' διαφορέσαντον τοῦ λόγου· τούτου ἕνεκα κατασημκρὸν ἄφ
πόνησος· καὶ οὐ χόλωσφο νίζη τοῖς πράγμασι· περὶ ὅτου ἂν

ὁ λόγος ἐστί· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅσα τοιαῦτα ἐστὶ μιμήματα τῶν
πραγμάτων ἢ λόγων ἢ ἁρμονίας ἢ ῥυθμοῦ· ὁμοίως γὰρ ἐστὶ τὰ μὲν
ὁμοιότατα καὶ οὕτως ἔχοντα· τὸν δὲ, δόλιον ὄντα καὶ πολλαχοῦ τοιοῦτον
ὄντα· καὶ χαίρουσιν ἄνθρωποι· εἰ δὲ μοῦσα ἂν τις παράσχοι καὶ
λόγον παράλογον ὅσον ἔστιν ἐναργῆ μιμεῖσθαι· καὶ μᾶλλον ἁρμονίαν
οὗτοι ὁ πότερος ἂν μιμήσαιτο λέγει· ὁ ἵππιος· ἆρά τοι οὐ καλῶς
τοῦ μὴ οὐχὶ σὲ εἶναι σοφώτερον ἢ ἐμέ· ἀλλ' ἄφετον ὥστε ἐμὲ
πολλαχοῦ τί· προσέχειν τὸν νοῦν· ἀλλ' ὅστις καὶ ὥστε μοι δοκεῖ
σοφὸς εἶναι ὁ λέγων· καὶ ὥστε μὲν μὴ φάναι ὅτι λέγει· διὰ πάντα φαίνομαι
καὶ ὥσπερ ἀσκοπὸς καὶ σιγῶν καὶ ἅπτεσθαι τοῦ λέγοντος· ἵνα μὴ πάθω· ἐὰν
δὲ φαῦλος δοκεῖν εἶναι ὁ λέγων· οὔτε ὥσπερ τροφοῦ· οὔτε μισθὸν
ὧν λέγει· καὶ ὥστε ὅτι τοῦτο· οἷον ἐὰν ἐμὲ λέγωμεν σοφὸν εἶναι· ὑπερήφανον
μᾶλλον με λέγειν ἢ ὅτι τοῦτον· ὃν διαφθείρομεν παρὰ τούτου· ἵνα μὴ πάθωμεν
καὶ σὺν λέγοντος· ὅτι ὑπὸ τοῖς ὥστιν οἷος οὐκ ἐστὶ λέγειν· ὑπερεκπίπτειν
νον τὸν ἀχιλλέα ἢ τὸν ὀδυσσέα λέγειν ὅσα ἄλλα ζῶντα.
αὐτοπρόσωπον δοκεῖ εἶναι· ἢ οὐ ἀληθῆ λέγει· ὅτι ὁ μὲν ὁμηρος·
οὐδαμοῦ φαίνεται ἑαυτὸν μιμούμενος ὁ πολύτροπος· ὁ δὲ ἀχιλλεὺς
πολύτροπός τις φαίνεται κατὰ τὸν ὅλον λόγον· ἑαυτὸν μιμούμενος· πρὸ
ἢ πολὺ μᾶλλον ταῦτα ταῦτα καὶ ὥστε αὐτὸν καὶ οὐ ἢ ὥστε ἄρτι· ἐχθρὸς γάρ
μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν· ὃς χαλκὸν μὲν κεύθῃ διφρεῖ
ὃν ἄλλο δὲ ἤπτει· ὀλίγον ἐλάττονα λέγει· ὡς οὐ τὰν ἀρετὴν ἀφαιρεθήσεται
ὑπὸ τοῦ ὁμοίου τε καὶ τοῦ ἀμείνονος· οὔτε μέν τοι τόξων
ῥώμην ἔτι τήνδε τρόπιν· ἀλλ' αὐτίον ἰὼν ἐν δίῃ ἔρξαι φησὶ καὶ
πάσι θεοῖσι μηνίσας ἐμῷ ἐκ δὲ προβαίνω· ὅταν
ἀκέθελησθαι· καὶ ἀκέτοι τὰ μεμηλὼς· λίην μὲν ἐλλήσσων
τὸν ἐπὶ χθονὸς ἔτι πλουτοῦσαν· μηδὲ ἐμοῦ· ἐν δ' ἀνδράσι βροτοῖς
μέγα με μενοῦσιν· εἰ δέκεν ἐν πλοίῃσι δαΐζοι κλυτὸς ἐνοσίγαιος
σὸν· ἰκμάτι κεν τριτάτῳ· φθίοιμι βρίσας λόγῳ ἐπὶ κοίμησιν· ἐξ ἐδὸ πρό
τερον τούτων πρὸς τὸν ἀμείνονα λοιδορούμενος ἄμεν· μᾶ
δεῖ μ' φθίσθαι δ' ὡς ἀπολλοῦ ἐστιν οἳ καθ' ἑαυτὸν σωφρονοῦσι κρεῖσσον
μίσγειν· οὐδὲ σὸ ἴσα ἐν θανάτῳ δὲ τιμᾶσθαι ἄμβροσον ἄφθιτον πλουτίνα ἄφυξιν.

προσωδιακὸν ὥστε μολεῖν·—

τὰ τ' ἐπ' ἐμ. τότε μὲν ὅπλα πρὸ τῆς ἀριστερᾶς ὤμου. τότε δὲ πρὸς
τοὺς ἑαυτοῦ ἑταίρους. οὐ λαμπρὰ φαίνεται. οὔτε παρασκευασάμενος. οὐ
τῶν χειρόνων καθεκτὴν τὰς ναῦς ὡς σὺν πλουσιομένους. οἱ καὶ δὲ
ἀλλ' αὖ σὺν νηὶ μιᾷ σὺν ὀλίγοις ἐμ. τοῦτ' ἀληθὴ λέγαν. φόνιμον οὖν ὂν ἵπ
πίαν καὶ ἕξαρχον ἡρόμην. ἀπορῶν ὁπότερος τούτοιν τοῖν ἀνδροῖν.
ἀμείνων σωθοίη τοῖς ποιητῆι. καὶ λύγ' ὑμνοῦμεν ἀμφοτέρω ἀρί
στω εἶναι. καὶ διάκριτον ὁπότερος ἀμείνων εἴη. καὶ σωρητοῦ δόντος
καὶ ἀλληθέως. καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς. ἀμφοτέρω γὰρ καὶ κατανοῶ.
παρὰ σοφιστοῖς ἐστόν: οὐ γὰρ καλῶς σκοπῶν ὡσαύτως κρατῶ. ἀλλὰ μὲν
γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦδε. οὐκ ἔξεστι συλλήβδην φαίνεσθαι τοιοῦτος. ἀλ
λ' ὡς κομιδῆι τὴν συμφορὰν τὴν τοῦ ἀρίστου πέδου. ἀνωγκασθῆς κατα
λεῖναι καὶ σωληθῆναι. ὁ δὲ Ὀδυσσεύς. ἐκὼν τε ἑκόντος ἔξεστι συλλήβδην: ἕξε
πάντα τοῖς μεθ' ὑφίλτατος ἱππίαν. καὶ αὐτὸς τὸν Ὀδυσσέα μιμεῖται: οὐ
λαμπρὸς ὡσαύτως κρατῶ: λέγει δηλαδή. καὶ πρὸς τί: ὅτι οὐκ ἔξεστι συλλήβδην
φίλιος τὸν Ἀχιλλέα τοῦδε. ὃς ἐμοὶ σύντροφος καὶ ἑταῖρος συλλοσ πρὸς
τὴν αὐλαζονείαν. ὡς πᾶσι συλλήβδην ἀλγεινός. ὡς δὲ καὶ τοῦ Ὀδυσσέως
τὴν αὐλαζονείαν. ὡς πᾶσι συλλήβδην ἀλγεινός. ὡς δὲ καὶ τοῦ Ὀδυσσέως
τοσοῦτον φαίνεται φρονεῖν σωλβόν. πρὸς τὸ ῥᾳδίως λαμβάνειν
αὐτὸν αὐλαζονευόμενος. ὡς δὲ ἐναντίον αὐτοῦ. αὐτὸς ἑαυτῶι.
ἐόλμα ἐναντία αὐλάζεσθαι. καὶ ὅλως ἔθαμε τὸν Ὀδυσσέα. οὐδὲν μᾶλλον
φαίνεται εἰπὼν πρὸς αὐτόν. ὡς σὺ ἐναντίον ἐμοῦ τοῦ δο
μένου. ὁ Ὀδυσσεύς: σοὶ ὦ μὴ ταῦτα λέγε ὡσαύτως κρατῶ. οὐ
κοῖσθα δὲ τί λέγεις ἀτρόμητος. ἵνα ὡς πρὸς τὸν Ὀδυσσέα ἔφη. ἀμαθῆ
λίνοι λέγε πλουσιεῖσθαι. πρὸς τὸν ἅπαντα οὐκ ἂν φήσειν λέγε πλά
σεσθαι. ἀλλὰ ἀλλ' ἄλλα λέγε: σοὶ δὲ μὴ: ὑμοῖς λέγει. οὐ γὰρ πρὶν πολε
μίοις μὲ δόσομαι αἱματόεντος. πρὶν γέ σφιν πρὶν αἵμοις λωϊφόρησε
κτορα δῖον. μαρμαδόνων ὑπὸ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι.
κτείνοντ' ἀργείους καταθέλξαι πρὶν μὲν ἂν ἐπὶ νῆας καὶ Ἑλλήσποντον
μετὶ κλισίηι καὶ νηῒ μελαίνηι. ἕκτορα καὶ νεμεσσῶ τὰ μάχης ἐμ
σεσθαι ὅ τι ὡς. οὐ δηλοῦν ὡς ἱππίαν. πρὸς τοῦτο οὕτως ὑπολήψομαι
ὅτι φέρεται τὸν τῆς ἀθυδοξίας καὶ ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου χειρωνος
πεπαιδευμένον. ὡς δὲ ὀλίγον πρότερον λοιδορούμενον τοῦ Ἀχιλλέως
τὴν ἀκρατῆ λοιδορίαν. αὐτὸν παραχρῆμα προσμένον τὸν

ὁ διαβάς. φάναι ἀπὸ τοῦ θυσιεῖσθαι· τοῦτο δὲ τὸν αἰγα τὸν μὴ ἀλλ' οὐ κόσμου λύοντα τοῦτο καὶ λιγούμενον ἀρχαῖον εἶναι τὸν ὁ διαβάς. ἑαυτοῦ. ἀν τοῖς τοιούτοις τὸ τεχμαίρειν τὸ καὶ τοῦ δόξαν τοῦ τοῦτο: οὐ κομψεύεσθαι δοκῶ. ὡς σοφὸς ἀνὴρ ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ταῦτα ὑπὸ βιβλιαρίου ἀρ' ἀπαθείς. πρὸς τὸν αἰγα τὸν ἄλλων εἶπον. εἰ πρὸς τὸν ὁ διαβάς. ὁ δὲ ὁ διαβὰς οὐκ αὐτὸ ἀληθεύει. ὅσα μὴ λέγει. καὶ ὅσα τοῦ δόξαν ὡς αὐτοῦ: ἀμείνων ἄρ' ἐστὶν ὡς σοὶ κύριε ὁ διαβὰς ἀγνοῶν; εἰ κινδυνεύσω δὲ πολὺ ὡς σὸς κρατῶ: τί δὲ οὐ καὶ τὰ φαίνεσθαι οἱ ἐκόντες τοῦ δόμενοι βελτίονες· εἰ οἱ ἄκοντες; καὶ πῶς ἂν ὡς σὸς κρατῶ οἱ ἐκόντες ἀδικοῦντες. καὶ ἐκόντες ὅσα μὴ λέγει καὶ κακῶς ἔρμαιόμενοι. βελτίονες ἂν εἶεν τοῦ ἀκόντων· οἷς πολλὴ δόξα συμφωνεῖν εἶναι. ἐὰν μὴ εἰδῶς τις ἀδικῇ. εἰ τοῦ δικαίου εἰ ἄλλο τι καὶ κόσμου ἀδικεῖν. καὶ οἱ νόμοι δὲ πολὺ χαλεπώτεροί εἰσι. τοῖς ἐκοῦσι καὶ ἀεὶ ἔρμαιόμενοις καὶ τοῦ δόμενοις. εἰ τοῖς ἄκουσιν: ὁρᾷς ὡς ἱππίαν ὅτι φῶ ἀληθεῖ λέγω· λέγων ὡς λιπαρὴς εἶμι πρὸς τὸν ἔρωτα τῆς σοφῶν· καὶ κινδυνεύω δεῖν μόνον ἔχειν τοῦτο ἀγαθὸν τὰλλα ἔχων πάντα φαῦλα; πολὺν μὲν γὰρ πραγμάτων· εἰ ἔχει· ἀφαιρεῖται καὶ οὐκοῦν δὴ πλείω ἐστί· τὸ κεφάλαιον δέ μοι τοῦτο· ἴσως μὲν· ὅτι ἴσως δ' ἂν συμφέροι μοι τὸν μὲν τῶν δοκιμωτάτων εἶναι σοφίαν· καὶ οἷς οἱ βέλτιστοι τῶν ἀνδρῶν τὸ μαρτυρεῖσθαι τῆς σοφίας· φαίνομαι οὐδὲν εἰδὼς· οὐδὲν γάρ μοι δοκεῖ τὸν αὐτὸν καὶ μήν· κἀγὼ ἴσως ἴσως ἢ πᾶν· καὶ τοι τί μεῖζον ἁμαθίας τὸ κεφάλαιον· εἰ ἴσως δ' ἂν τὸ σοφοῖς ἂν δρᾶσι δι' ἀφθονίαν· ἐν δὲ τοῦτο θαυμάσιον ἔχω ἀνθρ. ὅμως σοῦ ζεῖ· οὐ γὰρ ἀνέχω ἐμαυτὸν μὴ θαυμάζων· ἀλλὰ καὶ πάνυ θαυμάζω καὶ ἔρωτος καὶ ἔρωτα τοῦ· καὶ χάριν πολλὴν ἔχω τοῖς ἀποκρινομένοις· καὶ οὐδέν' ἄν ποτε ἔξαρνος τοῦ ἀπιστεῖν ὅσα χάριν τοῦ· οὐ γὰρ ποτέ ἔξαρνος φρονήσεως μαθόντι· ἐμαυτοῦ ποιούμενος τὸ μάθημα εἶναι ὡς σύριγμα· ἀλλ' ἔκαμμαίζω τὸν δι' ἀπορίαν αὐτὰ μὲν ὡς σοφὸν ὄντα· ἀποφαίνομαι ἂν ἐμαθὸν παρ' αὐτοῦ· καὶ δὴ καὶ μοῦ· οὐ σὺ λέγω· οὐχ ὁμολογῶσι· ἀλλὰ δι' ἀφθορίαν πάνυ σφόδρα· καὶ τοῦ τοῦδε· ὅτι δ' ἐμὲ ἐπῄνεσας· ὅτι τοιοῦτός εἰμι· οἷος περ εἰμί· ἵνα μὴ δὴν ἐμαυτὸν μεῖζον εἴπω· ἐμοὶ γὰρ φαίνεται ὁ ἱππίας

ὁ διαβὰς ἀπὸ καθημένου

ἐς θυμοῦσθαι

παὶ τουναντίον. λὶ ὁ συλέγειν· οἱ πλάττοντες τοὺς αφους καὶ ἀδίκους καὶ τοὺς δήμους καὶ ὅσα παντοῖα καὶ ἁμαρτάνοντες ἑκόντας ἀλλὰ μὴ ἄκοντας· ψελτίους εἶναι. λὶ οἱ ἄκοντας· ὁμίους μέντοι. καὶ τουναντίον δοκεῖ μοι τούτων· καὶ πολλαχοῦ μαι περὶ τούτων· δηλοῖ δέ τι διατὸ μὴ εἰλέσθαι· ᾗ ὡὶ δὲ ὅτι τοῖς παρόντι μοι ὡς αὐτὸς καὶ τὴν πολὶ περὶ ψελίνθων· καὶ δοκοῦσί μοι οἱ ἑκόντας ὅσα μαρτάνοντες τοὺς αὐτοὺς τῷ· ψελτίους εἶναι τῶν ἀκόντων· ἀὶ τι δὲ μαὶ δὲ τοῖς νῦν παρόντος παθήματος· τοὺς ὁμοίους δὲ λόγους αὐτίους εἶναι· ὡς ἂν φαίνεσθαι μᾶλλον τοῖς παρόντι τοὺς ὡς ἄκοντας· τούτων ἑκάστους ποιοῦντας· πομπὴ ρὸ τρόπου λὶ τοὺς ἑκόντας· οὐ οὖν χάριν· καὶ μὴ ἐφ ὁμήσιος ἰᾶσθαι τὴν τυχὴν μου· πολὺ γάρ τοι μεῖζον μὲ ἀνθὸν ὀργάσλι· ἀμαθίας παύσασθαι τὴν τυχίν· λὶ νόσου τὸ σῶμα· μακρὸν μὲν οὖν λόγον εἰ θέλῃς λέγειν· προλέγωσοι ὅτι οὐ καὶ μὲ ἰᾶσαιο· οὐ γὰρ ἂν ἀκολουθήσαιμι· ὡς ὡὐτὸς δὲ ἄρτι ἐ θέλεις μοι ἀποκείνεσθαι· παύνομήσεις· οἶμαι δὲ οὐδ' αὐτὸν σὲ ψλανηήσεσθαι δικαίως δ' ἂν καὶ σὲ παρακαλοίμην ὡ παῖ ἀπὶ μαὶ του· οὐ γάρ με ἔπλιρας ἱππίαν διαλέγεσθαι· καὶ μὲν δὴ καὶ μὴ μοι ἐθέλῃ ἱππίας ἀποκείνεσθαι δι' οὐδενὸς τρό- ου· ἀλλ' ὡ σώκρατες οἶμαι οὐδὲν δεῖσθαι ἱππίαν· τῆς μὲν γὰρ ἐρωτᾶν δεῖσθαι· οὐ γὰρ τοι αὐτὰ αὐτοῖς ἐστὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἀλλ' ὅτι τοῦ δρομεῖς ἂν φ ἴμοι ἂν δρομεῖν τινος· λὶ γὰρ ὦ ἱππίας· οὐ ταῦτα λέγω αὐ θέλφε;· φημὶ ἀλλὰ σώκρατες ὦ ὐ δὲ λέ- γεις· ἀλ' ταῦτα τῷ ὄντι τοῖς λόγοις· καὶ δοκεῖ μοι ὁ ὡὐτὸς κακοφρονοῦντι· ὦ ψελτιστε ἱππία, ὅτι ἑκὼν μὲν ταῦτα φέροιμι ὦ· σοφὸς γὰρ ἂν λέγω, καὶ δεινὸς κατὰ τὸν λόγον· ἀλλὰ αὐ κων· ὡς ἔτε μοι συμφέρει λέγειν· ψεῦδος γὰρ ἂν λέγω· ὃς ἂν κακοφρονῇ αὐ κων συμφέρει λέγειν· καὶ μὴ δοκοῦσί μοι ὁ ἱππίας ἀλλως ποιεῖ· ἀλλὰ καὶ ἡμῶν ὃν ἑκὼν καὶ τὸν προειρημένον λόγον· ἀποκείνου ὃ ἂν σὲ βρᾶ τοῦ σώκρατες· ἀλλ' ἀποκεινοῦμαι· σοῦ μὲ δεομένου· ἀλλ' ἐρώτα ὅτι βούλῃ· καὶ μὴν σφόδρα γέ μοι δοκεῖ ὁ ἱππίας· διασκέ- ψασθαι τὸν λόγον· πότεροί ποτε ἀμείνους· οἱ ἑκόντες ἢ οἱ ἄκοντες ἁμαρτάνοντες· οἶμαι οὖν δὴ τὴν σκέψιν· ὀρθῶς ταύτην ὧδε ἐλθεῖν· ἀλλ' ἀποκεινᾶ· καλῶς τινα δεομένου ἀφαιρεῖν;

* Κατὰ πολὺ· τοῦτο μᾶλλον ἐπὶ πλέον τι μέν φασι κ πολλάκις· λέγεται δ' ὅταν καὶ ἐπὶ τοὐπιρρόσθεν ὁδὸς· ὁρμὴ καὶ μέρος καὶ ἴδρα ἀνόσος· τοῖχρεὼν τὸ καθήκον· θυσία τελεία· ταὐτόματον μέρος·

† ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς ἀπεκρίνατο·

φωνῆ: καὶ κακόν; ναί: οὐκοῦν ἀγαθὸν μὲν ὁ θεὸς ἐστιν, ὁ δὲ θεὸς κακὸς
οὐκ ἂν εἴη; ναί: οὐκοῦν ὁμολογητέον θεὸν κακὸν εἶναι ὁ δὲ τοξότης
θεός; ναί: ἐν δρόμου μὲν ἄρα καὶ τοξεύειν τάχος μὲν ἀγαθόν, ὑγιείας
δὲ κακόν: ἀλλὰ τί μέλλει; τοξότης οὖν ἀμείνων δρομέως ὁ ἐκὼν
ὑγιείας θέσθαι, ἢ ὁ ἄκων; ὁ ἑκών: ἆρ' οὖν. οὐ ποιεῖν τί ἐστι τὸ θάλλειν;
ποιεῖν μὲν οὖν: ἐπὶ δὲ ποιᾷ. οὐ καὶ θρέψασθαί τι; ναί: ὁ κακὸς ἄρα
θεός. κακὸν καὶ αἰσχρὸν ἐν δρόμοις τοῦτο θρέψασθαι: κακόν. πῶς γὰρ
οὔ: κακὸς δὲ θεός. ὑγιείας ἄρα θεὸς θεῶν; ναί: οὐκοῦν ὁ μὲν ἀγαθὸς δρο
μικός, ἑκὼν τὸ κακὸν τοῦτο θρέψασθαι καὶ τὸ αἰσχρόν, ὁ δὲ κακός, ἄ
κων: ὁμοίως: ἐν δρόμοις μὲν ἄρα. ὁμηρότερος ὁ ἄκων κακὸν θρέψα
σθαι μᾶλλον. τί δ' ἐκών: ἐν δρόμοις γε: τί δ' ἐν πάλῃ. πότερος παλαιστι
κώτερος, ὁ ἑκὼν πίπτων, ἢ ὁ ἄκων: ὁ ἑκὼν ὁμοίως: ὁμηρότερον
δὲ καὶ αἰσχιον ἐν πάλῃ τὸ πίπτειν, ἢ τὸ καταπάλλειν: τὸ πίπτειν:
καὶ ἐν πάλῃ ἄρα ὁ ἑκὼν τὰ πονηρὰ καὶ αἰσχρὰ ἐργάζεται μᾶλλον
τῶν παλαιστικῶν. ἢ ὁ ἄκων: ὁμοίως: τί δὲ ἐν τῇ ἄλλῃ παιδικῇ
τῶν σωμάτων χρείᾳ. οὐχὶ μᾶλλον τῶν σωμάτων. δύο ἀνὰ ἀμφότερα
ἐργάζεσθαι καὶ τὰ ἴσχνα καὶ τὰ ἀσθενῆ. καὶ τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ
καλά; φαῦλα δὲ τὰ κατὰ τὸ σῶμα. ὁμηρὰ ἐργάζηται. ἑκὼν ἐρ
γάζεται μᾶλλον τὸ σῶμα. ὁ δὲ ὁμηρότερος. ἄκων: ὁμοίως
καὶ τὰ κατὰ τὴν ἴσχνωσιν. οὕτως ἔχει: τί δὲ κατὰ σχημοσύνην
ἢ ἱππίαν. οὐ τοῦ μᾶλλον σώματός ἐστιν ἑκόντος. τὰ αἰσχρὰ
καὶ πονηρὰ σχήματα σχηματίζειν. τοῦ δὲ πονηροτέρου ἄκοντος.
καὶ πῶς σοι δοκεῖ: οὕτως: καὶ ἀσχημοσύνη ἄρα. ἡ μὲν ἑκουσία
ἀρετή ἐστιν. ἡ δὲ ἀκούσιος. πρὸς πονηρίαν σώματος:
φαίνεται: τί δὲ φορητὸν ὑπερίλγειος. πότερα φίλιον εἶναι μᾶλλον
τὴν ἑκουσίαν ἀπαιδευσίαν. ἢ τὴν ἀκουσίαν: τὴν ἑκουσίαν:
μοχθηροτέραν δὲ τὴν ἀκουσίαν;: ναί: δεξαμενὴν γάρ. πότερον
τἀγαθὰ κεκτῆσθαι. ἢ τἀναντία: τἀγαθά: πότερον οὖν ἀν
δρειότερον. τὸν λαὸν κεκτῆσθαι ἑκουσίως χολαίνοντας. ἢ ἀκουσί
ως: ἑκουσίως: χολὴν δὲ πολλήν. οὐχὶ πονηρίαν καὶ ἀσχημοσύνην
ταύτην; ναί: τί δὲ ἀμουσίαν. οὐ πονηρίαν ὀφθαλμῶν; ναί:
πότερον οὖν ἀμούσοις ὀφθαλμοῖς κεκτῆσθαι ἢ μουσικοῖς

σωσεῖναι· οἷσ ὀκωμάτιστ ἀμελυώτ τοι καὶ παροιμία, λέ οἷσ ἄκων·
οἷσ ὀκών· μᾶλλον ἄρα λέγοιεν τῶν σωτοῦ· τὰ ὀκούσια πομπὰ ὄργανα ζόμβρια. λέ τὰ ἀκούσια· τὰ γοῦν τοιαῦτα· οὐκοῦν σαφέστατον· οἷον
καὶ ὦτα καὶ ῥῖνασ· καὶ σῶμα καὶ πᾶσαι τὰσ ἀναθλίσεισ. εἶσ λόγοσ
σωσέχα· τὰ μὲν οὖν κόντοσ καὶ τὰ ὄργανα ζομβρία. οὐ κτητὰ εἶναι
ὡσ πομπαῖα οὔσαι· τὰ δὲ ὀκούσια. κτητὰ· ὡσ φανερὰ οὔσαι
ἔμοιγε δοκεῖ· τί δὲ ὀργάνων πότερον μᾶλλον λέ κοινωνία· οἷσ
ὀκὼν τὸ καὶ καὶ ὀργάζεται· λέ οἷσ ἄκων· οἷον πηδάλιον· ὦ ἄκων
καὶ κακῶσ τισ κυβερνήσει μᾶλλον. λέ ὦ ὀκών· ὦ ὀκών· οὐκοῦν
τόξον ὡσαὐτωσ καὶ λύρα· καὶ αὐλοὶ καὶ τἆλλα ξύμπαντα; ἀλλὰ
θῆλύ φασ· τί δὲ τυχὸν κεκτῆσθαι ἵππου· λέ ὀκών τισ καὶ κακῶσ
ἱππεύσει ἄμεινον, λέ ἄκων· λέ ὀκών· ἄμεινον ἄρα αἱρεταί;
ναί· τῆ ἀμείνονι ἄρα τυχὸν ἵππου· τὰ τῷ τυχὸν ὄργανα ταὐτὸν
τὰ πονηρά· ὀκούσια ἂν ποιοῖ· τῆ δὲ τῷ πομπαῖα· ἀκούσια;
τὰ πονηρά· ὀκούσια ἂν ποιοῖ. τῆ δὲ τῷ πομπαῖα· ἀκούσια;
ναί· τῆ ἀμείνονι ἄρα τυχὸν ἵππου· τὰ τῷ τυχὸν ὄργανα ταὐτὸν
πονηρά· ὀκούσια ἂν ποιοῖ· τῆ δὲ τῷ πομπαῖα· ἀκούσια;
παίγνια· οὐκοῦν καὶ κωφὰ καὶ τῶν ἄλλων ζῴων σαφῆ; ναί· τί
παίγνια· οὐκοῦν καὶ κωφὰ καὶ τῶν ἄλλων ζῴων σαφῆ; ναί· τί
δὲ δὴ αὖ τυχὸν ὀκτῆσθαι τοξότου ἀμείνονα εἶσ τοξικήν ἑαυτῷ; ναί·
ὀκούσιον· οὐκοῦν αὐτὴ ἀμείνων εἶσ τοξικὴν ἑαυτῇ; ναί·
καὶ τυχὸν ἄρα ἀκούσια ἁμαρτάνοντα τῶν πρότερα. λέ ὀκού
σιόν· ὃν τοξικήν· τί δὲ ὃν ἰατρικήν· οὐχὶ λέ ὀκούσα καὶ
ὀργανοποιὸν τὰ τέχνη τῷ ἰατρικῷ· ἀμφοῖν
ἄρα αὐτὴ ὃν ταύτην τὴν τέχνην τῷ μὴ ἰατρικῷ· ἀμεί
νων· τί δὲ λέ κιθαρίσαι κότερα καὶ αὐλητικὴ κότερα· καὶ
τἆλλα πάντα τὰ κατὰ τὰσ τέχνασ τὸ ξύμπαν ἢ μέσον· οὐχὶ λέ
ἀμείνων ὀκούσα τὰ κακὰ ὀργάζεσθαι καὶ τὰ αἰσχρὰ καὶ ἁμαρ
τάνει· λέ δὲ πονηρότερα ἀκούσα; φαίνεται· ἀλλὰ μὴν πό
τερον τῶν δούλων τυχὸν κεκτῆσθαι δεξαίμεθ' ἂν μᾶλλον· τὸν
ὀκούσιον· λέ τὸν ἀκούσιον ἁμαρτάνουσαν τὰ καὶ κακοφρονοῦ
σαν· ὡσ ἀμείνονα ὄντα ἑαυτῶν; ναί· τί δὲ τὴν ἡμετέ
ραν αὐτῶν· οὐ πολλοὶ μεθ' ἡμῶν ὡσ μᾶλλον τῶν ὀκτῆσθαι; ναί· οὐ
κοῦν μᾶλλον ἔσαν· ἐὰν ὀκοῦσα κακοφρονῇ τὰ καὶ ἁμαρτάνῃ·
λέ ἐὰν ἀκοῦσα· δεινὸν μὲν τἄρ' ἦν ὡσαύτωσ κρατεῖν· ἢ οἱ ὀκόντεσ

ἀδικοῦ τοῦ πολίτου ὄντα. ἢ οἱ ἀκόντες: ἀλλὰ μὴν φαίνεταί γε. ἑκόντων εἰρημένων: οὐκοῦν ἔμοιγε: ἆρ' οὖν μνημονεύεις ἃ ἔφαμεν. καὶ σοὶ φαίνεται: πάλιν δ' ἀπόκρινα. ἢ δικαιοσύνη. οὐχ ἡδύ ναμιν τίσ' ἐστίν. ἢ ἴσον τιμή. ἢ ἀμφότερα. ἢ οὐκ ἀναγκαῖον ἔσται τοῦτον εἶναι τὸν δικαιοσύνης; ναί: οὐκοῦν εἰ μὲν δύναμίς τις τοῦ τυχεῖν ἢ δικαιοσύνη. ἢ δικαιοσύνη. ἢ δυνατοῦ τοῦτο τυχεῖν. δικαιοτέρα ἐστί. πολὺ γὰρ που μᾶλλον ἔφαμεν ἃ ἄριστα ἢ τοιαύτη: ἔφαμεν γάρ: τί δεῖ ἴσον τιμή. οὐχὶ σοφωτέρα τυχεῖν δικαιοτέρα. ἢ δ' ἄμφω θατέρα ἀδικωτέρα; τί δεῖ ἀμφότερα. οὐχὶ ἀμφοτέρα σχοῦσα ἴσον τιμῆς καὶ δύναμιν δικαιοτέρα. ἢ δ' ἄμφω θατέρα ἀδικωτέρα; οὐχοὕτως ἀναγκαῖον ἔχειν; φαίνεται: οὐκοῦν ἢ δυνατωτέρα καὶ σοφωτέρα. αὕτη ἀμείνων οὖσα ἔφαμεν. καὶ ἀμφότερα μᾶλλον δυνάμενον ποιεῖν. καὶ τὰ καλὰ καὶ τἀναντία. πότερα μᾶλλον δυνάμενον ποιεῖν; καὶ: ὅταν ἄρα τἀναντία βουλήσηται. ὅταν βουλήσηται; ναί: ὅταν ἄρα τἀναντία βουλήσηται δυνάμενον καὶ τέχνην. Ταῦτα δὲ δικαιοῦ κοῦσα βουλήσεται δυνάμενον καὶ τέχνην. ἢ τὸ ἕτερον: δοίκει: καὶ τὸν μνημονεύεται. ἢ τοι ἀμφότερα. ἢ τὸ ἕτερον: δοίκει: καὶ τὸν νῦν ἀδικεῖν. καλὰ ποιεῖν ἐστί. τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖν καλόν; ναί: οὐκοῦν ἢ δυνατωτέρα καὶ ἀμείνων ἢ τυχεῖν ὅταν περ ἀδικῇ. ὁ κοῦσα ἀδικήσει. ἢ δὲ πονηρά. ἀκοῦσα: φαίνεται: οὐκοῦν φαῦλος ἀνήρ, ὁ τὴν φαύλην τυχεῖν ἔχων. κακὸς δὲ. ὁ τὴν κακὴν; ναί: ἀγαθοῦ μὲν ἄρα ἀνδρὸς ἐστὶν. ὁκόντα ἀδικεῖν. κακοῦ δὲ ἄκοντα. ὅταν περ ὁ φαῦλος φαύλην τυχεῖν ἔχῃ: ἀλλὰ μὴν ἔχει: ὁ ἄρα ἑκὼν ἁμαρτάνων καὶ αἰσχρὰ καὶ ἀδικα ποιῶν ἡ ἵππος ἐστὶν οὗτος. οὐκ ἄλλος ἢ. ἢ ὁ φαύλου: οὐκ ἔχω ὅπως σοι συγχωρήσω ὡς σὺ κρίνεις ταῦτα: οὐδὲ γὰρ ἐμοί. ὦ ἵππιε. ἀλλ' ἀφ' ἃ οὐτοσὶ φαίνεται μοι λέγειν. ὁ τοῦ λόγου. ὅταν μὲν τοι παύσασθε τοιαῦτα ἀρᾶσθαι καὶ κατὰ πλάσματα. ἢ οὐδ' ἂν ποτε ταὐτὰ μοι δοκεῖ. καὶ ὅταν μὲν. οὐδὲν θαυμαστὸν πλάσματα σοφοί. οὐδὲ ἄλλο τι ἢ διὰ τὸν ἕδε καὶ ἡμεῖς πλάσματα σοφοί. τοῦτο δὴ καὶ ἡμῖν δεινόν. ἢ μὴ δὲ παρ' ἡμῶν ἀφικόμενοι. παύσασθε τῶν πλασμάτων:

ἵππίας ἔλαττων ἢ περὶ τοῦ καλοῦ

κ ⁘ + πλάτωνος ἴων ἢ περὶ ἰλιάδος.

τὸν ἴωνα. χαίρειν. πόθεν τὰ μὲν ἡμῖν εὖ δεδήλωκας. τὴν οἰκοθεν
ἐξ ἐφέσου: οὐ λαμπρὸς δὲ σὺ κρατεῖς. ἀλλὰ ἐξ εὖ δαύρου. ὃ κ
τῶν ἀσκληπιείων: μῶν καὶ ῥαψῳδεῖν ἀγῶνα τιθέασι τοῖ
θεῷ οἱ εὖ δαύριοι; πάνυ γε καὶ τἄλλα μουσικήσ: τίνων.
λιμνάζου τὴν ἡμῖν. καὶ πόσ τὴν λιμνάζω: τὰ ὁμηρου τῶν ἄθλων
λέγω φ καὶ μεθυσῶ σὺ κρατεῖς: εὖ λέγεις. ἄγε δὴ ὁπόσ καὶ τὰ
παναθήναια νικήσω μου: ἀλλ' ἔσται ταῦτα ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ:
καὶ μὴν πολλάκισ γε ἐξήλωσα ὑμᾶσ τοὺσ ῥαψῳδοὺσ ὧν ἐγὼ.
τὴν τέχνησ. τὸ γὰρ ἀμαυροῦν τὸ σῶμα κεκοσμῆσθαι. ἀξίωσ
πρέπον ὑμῶν εἶναι τὴν τέχνην. καὶ ὡσ καλλίστοισ φαίνεσθαι. ἀμφὶ
δὲ ἀμφιέννυσθαι ὃν εἶναι ὃν τοῖσ ἄλλοισ ποιηταῖσ διατρίψαν πολ
λοῖσ καὶ ἀγαθοῖσ. καὶ δὴ καὶ μάλιστα θεομήρῳ τῷ ἀρίστῳ
καὶ θαυμαστῷ τῶν ποιητῶν. καὶ τὴν τούτου διάνοιαν ἐκμαν
θάνειν μὴ μόνον τὰ ἔπη. ζηλωτὸν ἔστιν. οὐ γὰρ ἂν γένοιτό ποτε
ῥαψῳδὸσ. ἐὰν μὴ συνιῇ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ.
τὸν γὰρ ῥαψῳδὸν. ἑρμηνέα δεῖ τοῦ ποιητοῦ τῇ διάνοιαν
γίγνεσθαι τοῖσ ἀκούουσι. τοῦτο δὲ κἀγὼ οἶμαι ποιεῖν. μὴ μεμάθηκέν
σε θαυμάσιον τοῦτο ἐρωτᾶν. ὅτι ἐγὼ μὲν ἐν ἑνὶ ἕκαστον τῶν
τοιούτων ἐπιστάμενος ἐξαρκέσω. ὅταν δέῃ λέγειν περὶ ὁτουοῦν
τῶν ὁμήρου. ὅσα οὔτε μητρόδωρος ὁ λαμψακηνὸσ οὔτε
σιμωνίδησ ποσὶ θαυμάσιον. οὔτε γλαύκων οὔτε ἄλλοσ οὐδεὶσ
τῶν πάντων τε νομισθέντων. ἐφάνη πάνυ πολλὰ καὶ καλὰ
διανοίασ περὶ ὁμήρου. ὅσασ ἐγώ: ἐὰν λέγεισ ὦ ἴων. μᾶλλον
γάρ ὅτι οὐ φθονήσω μοι ἐπιδεῖξαι: καὶ μὴν ἄξιον ἀκοῦσαι
ὦ σώκρατεσ. ὡσ εὖ κεκοσμημένα τὰ ὁμήρου ἔπη καὶ ἐνθουσιά
ζοντα ὁμηρίδαν. ἄξιοσ εἶναι χρυσοῦσ τε φάσ καὶ πορφύρασ θήναι: καὶ
μὴν ἐγώ. ἔστι ποτὲ ὅτε καὶ σχολὴν ἄγοντα σὲ θαυμάσιον
δὲ ἀποκρίνασθαι. πολὺ μᾶλλον περὶ ὁμήρου μόνον δεινὸσ εἰμι. ἢ καὶ
περὶ ἁπάντων ἄλλων ποιητῶν: οὐ λαμπρὸσ ἀλλὰ σοφὸσ περὶ ὁμήρου
μόνον. ἱκανὸν γάρ μοι δοκεῖ εἶναι: ἔστι δὲ περὶ ὁτουοῦν τε

445v

ὁ πόλισ ἰωνίασ:

ὁ πόλισ ἐπιδαύρου

ὁ ῥαψῳδὸσ ἐν τοῖσ τὰ ὁμήρου ἔστι δὴ τοῖσ θεάτροισ ἀπαγγέλλων ἐκλήθησαν δὲ ὧδε. ὁ γὰρ ἀοιδὸσ ἐλαφρὸν ἔχων τὸ ἀπηγγελμένον ῥαψῳδοῦσιν ἐλαφρῶσ τὸ φλυαροῦσιν. ἢ τὸ ἁπλῶσ λαμβάνουσιν ἀπαγγελίαν χωρὶσ ἐρμοῦ τινόσ:-

καὶ Ἡσίοδος ταῦτα λέγων; Οἶμαι ἔφη με καὶ πολλοί· πότερον οὖν περὶ
τούτων καλλίονα ἂν ἐξηγήσαιο ἢ ὁ μῆρος λέγει καὶ Ἡσίοδος· ὁ αὐτός
ἂν περί γε τούτων ὡσαύτως κρατοῖ· περὶ ὧν ταὐτὰ λέγουσιν· τί δὲ ὧν περὶ
ἕκαστα ταὐτὰ λέγουσιν· οἷον περὶ μαντικῆς λέγει τι ὁ μῆρος καὶ Ἡσίοδος;
παγυγε· τί οὖν· ὅσα τε ὁμοίως καὶ ὅσα διαφόρως περὶ μαντικῆς λέγοντε τὼ ποιητὰ τούτω· πότερον οὖν καλλίονα ἂν ἐξηγήσαιο·
ἢ τῶν μαντέων τινὸς τῶν νῦν ἢ τῶν μαντέων· εἰ δὲ οὐ δύναιο
μαντικός· οὐκέι περ περὶ τῶν ὁμοίως λεγομένων οἷός τ' ἂν εἴης
ἐξηγήσασθαι· καὶ περὶ τῶν διαφόρως λεγομένων· ἢ πίστιν ἂν
ἐξηγεῖσθαι; δῆλον ὅτι· τί οὖν ποτὲ περὶ μὲν ὀνείρου δεινὸς
εἶ· περὶ δὲ Ἡσιόδου· οὔ· οὐδὲ τῶν ἄλλων ποιητῶν· ἢ ὄνειρος
περὶ ἄλλων τινῶν λέγει· ἢ ὧν περ σύμπαντες οἱ ἄλλοι ποιηταί;
οὐ περὶ πολέμου τε καὶ μαχῶν διαλήλυθεν· καὶ περὶ ὁμιλίας
ὧν πρὸς ἀλλήλους· ἀνθρώπων φαύλων τε καὶ ἀγαθῶν καὶ ἰδίωτῶν
καὶ δημοιρυργῶν· καὶ περὶ θεῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς ἀνθρώπους
ὁμιλῶν τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων παθημάτων
τῶν· καὶ περὶ τῶν ὑπ' ἄιδου· καὶ γοητείας καὶ θεῶν καὶ ἡρώ
ων· καὶ περὶ τῶν ὑπὸ γῆς· οὐ ταῦτά ἐστι περὶ ὧν ὄνειρος τὴν ποίησιν
ἐποιήσατο; οὐ ταῦτ' ἐστὶ περὶ ὧν ὄνειρος ἀληθῆ λέγει ὡσαύτως κρατοῦ· τί δὲ οἱ ἄλλοι ποιηταί· οὐ περὶ
τῶν αὐτῶν τούτων; ναί· ἀλλ' ὡσαύτως κρατοῦ· οὐκοῦν ὁμοίως ποιοῦσι
ἡ καὶ· καὶ ὄνειρος· τί μέλλω· καλόν, ἔφη· ὀνείρου δὲ
ἄμεινον; ἀμείνων μὲν τοι μηδίαν· οὐκοῦν ὧν φίλη κεφαλὴ
ἔοικεν· ὅταν περὶ ἀριθμοῦ πολλῶν λόγον ποιῶνται· εἰσὶ τίς ἀριθμὸς
μὴ οὐκ ἂν δύναιτο τὸν σὸν λέγων τοῦτον; φημί· πότερον οὖν ὁ
αὐτὸς ὢν περ καὶ τοὺς καλοὺς λόγους· ἢ ἄλλος· ὁ αὐτὸς δήπου·
οὐκοῦν ὁ τῶν ἀριθμῶν τε καὶ λογισμῶν ἔχων ἔοικεν· οὗτος ἐστί μοι; ναί·
τί δὲ ὅταν πολλῶν λόγων περὶ μετρητικῶν σοι ᾖ· ὁποῖά
ἐστιν· εἰσὶ τίς ἀριθμὸς οἶδεν· πότερον, ὦ θρασύτατε, τὸν ἀριθ
μὸν τὸν καλὸν ὅτι ἀριθμός ἐστιν οἶδεν· ὃς δὲ τὸν κακὸν ὅτι
καὶ οὗτος· ἢ αὐτός· δῆλον δήπου· ὁ αὐτός· τίς οὗτος· τί ὄνομα
αὐτῷ· ἰατρός· οὐκοῦν· ὃν κεφαλαίῳ λέγομεν· ὡς ὁ αὐτὸς
μάθοιμεν ἂν εἰ περὶ τῶν αὐτῶν πολλῶν λόγων τῶν· ὅς τις τὸ βούλῃ

καὶ οὔ τι ὁ καλὸς ἰ' εἰ μὴ ὡσαύτως τὸν κακὸν λέγοντα. δῆλον ὅτι οὐ
δὲ τὸν ὁμ. περὶ τοῦ αὐτοῦ: οὕτως: οὐκοῦν ὁ αὐτὸς μήτε σοφὸς
ὢν περὶ ἀμφοτέρων; ναί: οὐκοῦν οὐ φίλος καὶ ὁ μὴ ἐρῶν καὶ τοὺς
ἄλλους ποιητάς. ὁμοίως καὶ Ἡσίοδος καὶ ἀρχίλοχος ἐστί. περὶ τοῦ
τῶν αὐτῶν λέγειν. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως. ἀλλὰ τὸν μὲν ὑγιᾶ. τοὺς δὲ
χείρους: καὶ ἀληθῆ λέγω: οὐκοῦν εἰ περὶ τὸν ὑγιαίνοντα μὴ σοφός.
καὶ τοὺς χείρους λέγοντας μὴ σοφοὺς ἂν. ὅτι χείρους λέγουσιν:
οὐκ ἔμοιγε: οὐκοῦν ὡς μάλιστα. ὁμοίως τὸν ἴσον καὶ λέγοντα περὶ
ὁμήρου τὸ δεινὸν εἶναι καὶ περὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν. οὐχ οὕτως
ἔχει δοκεῖ. ὡς δ' ἐγὼ αὐτὸς ὁμολογεῖ τὸν αὐτὸν εἶναι κριτὴν
ἱκανὸν περὶ τούτων. ὁ σοὶ ἂν περὶ τῶν αὐτῶν λέγοντι. τοὺς δὲ ποιη
τὰς οὐχ ὁμοίως. τὰ αὐτὰ ποιεῖν: τί οὖν ποτε τὸ αἴτιον
ὦ Σώκρατες. ὅτι ἐγὼ ὅταν μὲν τις περὶ ἄλλου του, ποιητοῦ δια
λέγηται. οὐ τε προσέχω τὸν νοῦν. καὶ δυνατός τε καὶ ὅτι οὗτος σμικρὰ
λέγεσθαι λόγου ἄξιον. ἀλλ' ἀτεχνῶς νυστάζω. ἐπὶ δ' ἂν δέ τις περὶ
ὁμήρου μνησθῇ. ἐνθουσιῶ τε εὐθὺς καὶ προσέχω τὸν νοῦν.
καὶ εὐπορῶ ὅτι λέγω: οὐ χαλεπὸν τοῦτό γε ἦ καὶ ὃς ἔφη.
ἀλλὰ παντὶ δῆλον. ὅτι τέχνῃ καὶ ἐπιστήμῃ περὶ ὁμήρου λέγεις.
ἀληθῆ γὰρ ποιεῖς. εἰ μὲν τέχνῃ οἷός τ' ἦσθα. καὶ περὶ τῶν ἄλλων ποι
ητῶν οἷός τ' ἦσθα. ποιητὴς γὰρ ποὺ ἐστὶ τὸ ὅλον. ἦ οὔ: ναί:
οὐκοῦν ἐπεὶ δ' ἅπαξ λαύει τὸ καὶ ἄλλῃ τέχνῃ ἣν τινὰ οὖν ὅλων.
ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς σκέψεως ἐστὶ περὶ αὐτάπασῶν τεχνῶν.
τοῦτο λέγω. δέῃ τί μου ἀκοῦσαι ὃ ἔφην; καὶ μάλα νὴ Δί' οὐ
γὰρ σὺ κρείττων. φέρε γὰρ ἀκούσω. ἐμοῦ τῶν σοφῶν:
μουλοί μὲν ἂρ οὖν ἀληθῆ λέγειν ἔφην. ἄλλα σοφοὶ μέν που ἕκα-
στοι ἐν οἷς ἐργάζονται ἕκαστοι δοὶ καὶ ὑποκριταί. καὶ οὐκ ἐν οἷσι
ποιήμασιν ἐργάζονται. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο. ἢ τἀληθῆ λέγω. οἷον εἰκὸς ἦν
ὅτι καὶ ἐγώ. ὡς καὶ περὶ τούτου οὐ νωθὴς ἐρόμην οὗτος. θέασαι
ὦ σοφώτατον καὶ ἀμαθέστατον ἐμὲ ὅτι σὺ ταῦτα ἐρωτῶν ἐμοῦ ἐπιθυμεῖς
τὴν αὐτὴν εἶναι σκέψιν ἣν ἐγὼ σκοπῶ περὶ τῶν τε ἄλλων ποιητῶν
καὶ μάλιστα περὶ ὁμήρου. λαύει μὲν γὰρ τοῦ ὅλου. ἱκανῶς γάρ που ἐστὶ τέχνῃ τὸ ὅλον; οὐκοῦν
καὶ μάντεις πολλοὶ καὶ εἰσὶ καὶ γένοιντο ἂν καὶ φαῦλοι καὶ σοφοί;

λίθηοῶν τινὰ εἰδῆ· ὅσ τις περὶ μὲν πολυμήτου τοῦ ἀγλαοφῶντος
δεινός ἐστιν ἀποφαίνειν· ἃ δ' αὐτὸ γράφει. καὶ ἀμελῆ· περὶ δὲ τῶν
ἄλλων γραφέων οὐδὲν ἄτοπος; καὶ ὡσεὶ δ' ἂν μέτις τοῦ τῶν ἄλλων
γράφων ὄργανα δεικνύηι. νεανάζειν δὲ καὶ ἀπορεῖ. καὶ οὐκ ἔχει
ὅτι συμβάλληται· ὡσεὶ δ' ἂν δὲ περὶ πολυμήτου λίθου ἄλλου ὅτου οὐλῆ
τῶν γραφέων ὑμὸς μόνου δεῆ ἀποφήνασθαι μὴ ὅτι γε ῥητόρετο
καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ ὑποπτεῖν ὅτι ἔστι πλὴ; οὐ μὰ τὸν Δία οὐδαμῶς·
τί δὲ ἀνδριαντοποιΐαν λίθων τινῶν εἰδῆ· ὅσ τις περὶ μὲν Δαιδάλου
τοῦ λιθίνου νοσ· λίθων ὡσεὶ οὐ τοῦ παμποίκιλος· λίθων δὲ ῥοδολόρου τοῦ σαμίου.
λίθων ἄλλου τινὸς ἀνδριαντοποιοῦ ὅτου περὶ δεινός ἐστιν ἐξηγεῖσθαι
ἃ δὴ πάντων ἴσμεν· ὅτι δὲ τοῖς τῶν ἄλλων ἀνδριαντοποιῶν ὅτι ῥητοῖς.
λέγουσιν ἃ δὴ καὶ νεανάζει· οὐκ ἔχω μόνον εἰπεῖν· οὐδ' ὅτιν' αὐλίσκῳ
δὲ τοῦτον ὑώρακα· ἀλλ' ἀμελῶ ὡς σφόδρα οἶμαι· οὐδ' ὅτιν' αὐλίσκῃ
γε οὐδὲ ὅτι κιθαρίσει· οὐδὲ ὅτι κιθαρῳδεῖ δ' αὖ· οὐδὲ ὅτι ῥαψῳδεῖ
οὐδὲ πάνυ τι εἰδῆ ἀνδρα· ὅστις περὶ μὲν Ὀλύμπου· δεινός
ἐστιν ἐξηγεῖσθαι· λίθων περὶ Θαμύρου· λίθων περὶ Ὀρφέως· λίθων περὶ Φη
μίου τοῦ Ἰθακησίου ῥαψῳδοῦ· περὶ δὲ Ἴωνος τοῦ ἐφεσίου. ἀπο
ρεῖ καὶ οὐκ ἔχει ὅτι λέγειν· ἀλλὰ τί δεῖ; καὶ ἀμελῆ; οὐ
κέχρηται τούτου ἀνθρώπου λέγειν· ὡσπερεὶ κεραῖς· ἀλλ' ἐκεῖνο
ἔχουσι περὶ τούτου ἀνθρώπου λέγειν· ὡσπερεὶ κεραῖς· ἀλλ' ἐκεῖνο
ἐμαυτοῖς σώοιδα· ὅτι περὶ ὀμήρου· καὶ λίαν θρασέως λέγω
καὶ ὑποροῶ· καὶ οἱ ἄλλοι πάντες μὲ φασὶν οὐλάζειν· περὶ δὲ
τῶν ἄλλων· οὐ· καίτοι ὁρᾶν τοῦτό τί ἐστι· καὶ ὁρῶ ὡσεὶ Ἴωνα· καὶ
ἀρχομένοισι ἀποφαίνομαι· ὅτι μοι δοκεῖ τοῦτο εἶναι· ὅτι
μάντοῦτο· τέχνη μὲν οὐκ ἂν παράσοι περὶ ὀμήρου οὐλάζειν· ὃ
νῷ δὲ ἕλαφον· θεία δὲ δύναμις· ἣ σὲ κινεῖ· ὡσπερεὶ τὴν λίθον
λίθων δὲ περὶ μαγνῆτιν ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ πολλοὶ Ἡρακλείαν·
καὶ γὰρ αὐτὴν λίθον· οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἀγάλλουσι
δηροὺς· ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἔνεστι τοῖς δακτυλίοις· ὡσεὶ δύ
ναιντο σιδηροῦν· ἄλλον ἄνδρα δακτυ
λίους· ὡσεὶ ἔνιοι τὸ ὁρμαθοὺς μαγνήτου παμπόλυ· σιδήρου καὶ δακτυ
λίους ἐξάλλήλους λῆπται· ταῦτα δὲ τούτοις· ἐξεικάζω τῷ
λίθου λίθῳ δύναμιν ἀνῆπται· οὕτω δὲ καὶ λίθου σαν ἔνθεον ποιῆ·

πολεμαίου σάμιον ἔνεδόμοι Γυνωμφικὸν ἐπιστομίου. κατὰ τὸν ἕκτον λαίμου ποταμοῦ ἐνδικῶν ὅτι μὲν καὶ
ἄλλα τινὰ λίθων ἐστὶν ἀτιμότερα ἐστὶν εἰδέναι· ὧν τοῖς ἔνιοι κοσμοῦσι τὸ σῶμα ἔχειν· ὁποῖα δὴ γράφουσι τὸν
τύρον φέρονται δὲ καὶ ἐκ ἄλλα τε καὶ λίθοι· καλοῦσι μέν μαγνῆτιν ἐναίσιμα καὶ οἱ ἔνιοι ἔχοντα
λίθου τὸν λόγον κατέχειν δὲ μήποτε τὸν λίθον ἐκλείειν λίθου περιαυτοῦ μένοντα ἢ ὁμοίως τοῦτο ποιοῦσι καὶ τὴν
λίθον κατέχειν δὲ καὶ τὸν ἀνδρα· τὸν φόβον· ὁ δὲ ἰσχυρίζεται δὲ μαγνῆτιν μὲν πλανᾶσθαι τὸν λίθον· ὡσεὶ
ἀνδρὸς ἔμφρονος· τὸν λίθον δὲ καὶ ἐστὶ κατέχειν τὸν ἀνδρα·

αὐτὴ. διὰ δὲ τὸν ἔνθεον τοῦτον. ἄλλον ἔνθουσιαστὴν ζητοῦμεν
θεὸν ἐξαρτᾶται· καὶ τὸ γὰρ εἶπε τὸν ἔπειτα ποιητὰς οἱ ἀγαθοὺς. οὐ κάκ
τεχνίτας ἀλλ' ἔνθουσιαστὰς καὶ κατεχόμενοι. καὶ τὰ ταῦτα τὰ κακὰ
λέγουσι ποιήματα. καὶ οἱ μελοποιοὶ οἱ ἀγαθοὶ ὡσαύτως. ὥσπερ
οἱ κορυβαντιῶντες· οὐκ ἔμφρονες ὄντες ὀρχοῦνται. οὕτω καὶ
οἱ μελοποιοί· οὐκ ἔμφρονες ὄντες τὰ καλὰ μέλη ταῦτα ποιοῦσιν·
ἀλλ' ἐπειδὰν ἁρμονίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ κακχυθῶσι. καὶ
κατεχόμενοι ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες. ἀκούοντες μὲν
ποταμῶν μέλι καὶ γάλα κατεχόμενοι. ἔμφρονες δὲ οὔσης. οὐ
καὶ τῶν μελοποιῶν ἡ τύχη. ταῦτα ἔχεται. ὅπερ αὐτοὶ λέγουσι.
λέγουσι γὰρ ὅτι πρὸς ἡμᾶς οἱ ποιηταί· ὅτι ἀπὸ κρηνῶν
μελιρρύτων ἐκ μουσῶν. κήπων τινῶν καὶ νάπῶν δρεπόμενοι
τὰ μέλη ἡμῖν φέρουσιν. ὥσπερ αἱ μέλιττα καὶ αὐτοὶ οὕτω πετό
μενοι. καὶ ἀληθῆ λέγουσι. κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητικόν ἐστιν
καὶ πτηνὸν καὶ ἱερόν. καὶ οὐ πρότερον οἷόν τε ποιεῖν· πρὶν ἂν
ἔνθεός τε γένηται καὶ ἔκφρων. καὶ ὁ νοῦν μηκέτι ἐν αὐτῷ
ἔνῃ. ἕως δ' ἂν τοῦτ' ἔχῃ τὸ κτῆμα. ἀδύνατος πᾶς ποιεῖν
ἅπερ ποτ' ἐστὶ καὶ χρησμῳδεῖν. αὐτὸ οἷον οὐ τέχνῃ ποιοῦντας
καὶ πολλὰ λέγοντας καὶ καλὰ περὶ τῶν πραγμάτων ὥσπερ
σὺ περὶ Ὁμήρου. ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ τοῦτο μόνον· οἷος τε ἕκα
στος ποιεῖν καλοῦ. ἐφ' ὃ μὴ οὗσα αὐτὸν ἁρμονίαν· ὁ μὲν διθυ
ράμβους· ὁ δὲ ἐγκώμια· ὁ δὲ ὑπορχήματα· ὁ δ' ἔπη· ὁ δ' ἰάμ
βους· τὰ δ' ἄλλα φαῦλος αὐτῶν ἕκαστός ἐστιν· οὐ γὰρ τέχνῃ
ταῦτα λέγουσιν· ἀλλὰ θείᾳ δυνάμει· ἐπεὶ εἰ περὶ ἑνὸς τέχνῃ
καλοῦ ἠπίσταντο λέγειν· καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων· διὰ
ταῦτα δὲ ὁ θεὸς ἐξαιρούμενος τούτων τὸν νοῦν τούτοις χρῆται
ὑπηρέταις καὶ τοῖς χρησμῳδοῖς καὶ τοῖς μάντεσι τοῖς θείοις
ἵνα ἡμεῖς οἱ ἀκούοντες εἰδῶμεν· ὅτι οὐ χ' οὗτοί εἰσιν οἱ ταῦτα
λέγοντες οὕτω πολλοῦ ἄξια. οἷς νοῦν μὴ πάρεστιν· ἀλλὰ
θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ λέγων. διὰ τούτων δὲ φθέγγεται πρὸς ἡμᾶς·
μέγιστον δὲ τεκμήριον παρέχεται τούτου ὁ χαλκιδεύς·
ὃς ἄλλο μὲν οὐδὲν πώποτε ἔσοιτο ποίημα. ὅτου τοῦτο ἂν ἀξιώσαιμι

μνησθῆναι· τὸν δὲ σαφῶναι οὐ πάνυ τι δοκοῦσι σχεδόν τι πάντων
μελλόντων κάλλιστον αὐτεξησίου. ὁ γὰρ αὐτὸς λέγει δύο λήμματα μοι
σαφῆ· ὅτι τούτων μὲν δὴ μούλιστά μοι δοκεῖ ὁ θεὸς ὅτι δεῖξαι ἡμῖν
ἵνα μὴ διαπίπτωμεν ὅτι οὐ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐστὶ τὰ ἀνθρώπινα
πράγματα οὐδὲ ἄνθρωποι· ἀλλὰ θεῶν· οἱ δὲ ποιηταὶ
οὐδέν· ἀλλ' ἢ ὅτι μιμηταί εἰσι τῶν θεῶν· κατὰ χρόνους δέ τινας
ἕκαστος κατέχεται· ταῦτα δὴ δεικνύμενος ὁ θεὸς· ὅς ἐστιν
ἀεὶ διὰ τοῦ φαυλοτάτου ποιητοῦ· τὸ κάλλιστον μέλος ἡδέως
ἀκούσει καὶ σὺ ἀλήθειαν ὦ Ἴων; Ναί μὰ τὸν Δία ἔμοιγε·
αὐτίκα γάρ πάνυ μου τοῖς λόγοις κηλεῖς ὦ Σώκρατες· καί μοι
δοκοῦσι θεῖαι μοῖραι ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν· ταῦτα οἱ ἄνθρωποι
ποιηταὶ ὑμνεῖν· οὐκοῦν ἡμεῖς αὖ οἱ ῥαψῳδοὶ δή· τὰ τῶν
ποιητῶν ὑμνοῦμεν; καὶ τοῦτο ἀληθῆ λέγεις· οὐκοῦν ὑμνεῖν
μεν θέον ὑμνεῖν γίγνεσθε· σαφῆ τὰ παρ' ἐμοῦ γε· ἔχω δή μοι
τόδε· ἐπεὶ ὦ Ἴων καὶ μὴ λάκερύθῃ· ὅτι ἄρσε ὑμνῳδία· ὅταν
δὴ ὑφ' ἑνὸς ἀκούσωμαι· ἐκπλήξας μάλιστα τοὺς θεσπεσίους· δὴ
τὸν ὁμηρίζοντα ὅταν δ' ἄλλον τὸν οὐδὲν ὄφελος ἄλλο μηδέν· δὴ ὅταν
φαῦλη μηρόμενον ποιῇ μηκήρι· καὶ ὅταν χόνται τοὺς ἰατρὸς
πρὸ τῶν ποδῶν· δὴ ἀχιλλέα τὸν τὸν ὅταν ὁρμαίνοντα· δὴ ἐπὶ
τῶν περὶ ἀγορμήχανα ὀλοφυρόμενον· δὴ περὶ ὅταν ἀλλων· δὴ περὶ
πρίαμον· τότε· πότερον ὑμῖν φαίνομαι ἐν· δὴ ἐξ ὧν σου τοῦ μίμου· καὶ
παρὰ τοῖς πράγμασι μοί δοκοῦσιν εἶναι δὴ τυχὴ οἷς λέγω ἐνθουσιάζουσα· δὴ ὑμῖν θαυμάζουσιν· δὴ ὑμῖν τροίαν· δὴ ὡσὼν ἀνὴρ ἐπὶ
θαλάττης ἔχει· ὡς ὑμᾶς μοι τοῦτο ὦ Σώκρατες· τὸ τοῦ κυβερνήτου
ἔργον· οὐμαρτὸν ἀπὸ κρυταίνης σοφῶν· ἔρωτα ὅταν ὀλοφυρόμενος
λέγω· δακρύων ὑμπίπλαται μου οἱ ὀφθαλμοί· ὅταν τε
φοβερὸν δὴ δεινόν· ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου καὶ
δὴ καρδία πηδᾷ· τί οὖν φῶμεν ὦ Ἴων· ἔμφρονα εἶναι ἐν
τότε τοῦτον τὸν ἄνθρωπον· ὃς ἂν κεκοσμημένος ἐσθῆτι ποι
κίλῃ· καὶ χρυσοῖς στεφάνοις· κλαίων τ' ὂν θυσίαις καὶ ὑβριστὰς
μὴ δὴ ἀπολωλεκὼς τούτων· δὴ φοβεῖται ὢν ὀλίγων δὴ ὑμνῶν
ῥίοις ἀνθρώποις ἐπὶ κοῖλα φιλίοις· μὴ δεκοὺς ἀπὸ δώματος

μὴ δὲ ὦ δίκωπος; οὐ, μὰ τὸν Δία οὐ πάνυ ὦ σώκρατες. ὅστις τοί
- λεγε εἰρήσθαι: οἶσθα οὖν ὅτι καὶ τῶν θεατῶν. τοὺς πολλοὺς τὰ
τοιαῦτα ἡμεῖς ὀργὰς ἔχειν φαμέν; καὶ μάλα καλῶς οἶδα. καθορᾷς
γὰρ ὅταν τις αὐτοῖς ἀμῶν θρηνῇ ἀπὸ τοῦ μίμου τοὺς κλαίοντάς
τε καὶ δεινὸν ὀμιλοῦντας καὶ σωφρονοῦντας τοῖς λόγοις
μέγιστον φρονοῦντας. δεῖ γάρ με καὶ σφόδρα αὐτοῖς τὸν νοῦν προσέχειν. ὅταν
μὲν κλαίοντας αὐτοὺς καθίσω. αὐτὸς μὲν κλαύσομαι ἀργύριον
λαμβάνων· ὅταν δὲ γελῶντας. αὐτὸς κλαύσομαι ἀργύριον
- λύπλιος: οἶσθα οὖν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεατὴς τῶν δακτυλίων
ὁ ἔσχατος. ὃν ἐγὼ ἔλεγον ὑπὸ τῆς ἡρωϊκῆς κλείσας δύο λίθου.
αὐτὰ ἀλλήλοιν τὼ δύ' ἀμφιλαμβάνειν· ὁ δὲ μέσος οὐ θεατὴς
δύο καὶ ὑποκριτής· ὁ δὲ πρῶτος αὐτὸς ὁ ποιητής· ὁ δὲ τε-
λευταῖος τῶν τούτων ἕλκει τὴν τύχην ὁ ποιᾶν αὐλητὴν τῶν
ἀρχαίων. ἀμφὶ κρεμαμένω ἐξ ἀλλήλοιν τὼ δύ' ἀμίνω. καὶ ὡς ἂν
ὁ κατὴς λίθου ἐκίνησ' ὁρμαθὸς παμπόλις ἐξ ἡρτημένων χορδῶν
τῶν τε καὶ διαδοκαύλων. καὶ ὑποδιαδοκαύλων ἐκπλαγέντες ἡρ
τημένων τῶν τῆς μούσης ἐκ κρεμαμένων δακτυλίων.
καὶ ὁ μὲν τῶν ποιητῶν, ἐξ ἄλλης μούσης. ὁ δέ, ἐξ ἄλλης ἐξηρ
τηται· ὀνομάζουσιν δὲ αὐτό· κατέχεται· τὸ δὲ ἕτερον παραπλή
σιον ἔχεται γάρ· ἐκ δὲ τούτων τῶν πρώτων λακτυλίων τῶν
ποιητῶν· ἄλλοι ἐξ ἄλλου ἀνήρτηνται μέσοι εἰσί· καὶ ἐνθουσιά
ζουσι· οἱ μὲν, ἐξ ὀρφέως· οἱ δέ, ἐκ μουσαίου· οἱ δὲ πολλοὶ ἐξ ὁμή
ρου κατέχονται· καὶ ἔχονται· ὧν οὐ θέμις ἐστὶ φθονεῖν. καὶ κατέ
χει ἐξ ὁμήρου· καὶ ἕως δ' ἂν μέντοι ἄλλου τοῦ, ποιητοῦ ἀοιδοῦ.
καθάπερ τὸ καὶ ἀπορεῖσθαι ὅτι λαφύσσει· ἕως δ' ἂν δὲ τούτου τοῦ
ποιητοῦ φθέγγηται τὸ μέλος. ἔνθεοι ἀρνίζονται καὶ ὀρχῶνται οὐ
δὲν ἧττον· καὶ εὐπορεῖσθαι ὅτι λαφύσσει· οὐ γὰρ τέχνης οὐδὲ ἐπιστήμης
περὶ ὁμήρου λαφύσσει· ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ. καὶ κατὰ κωμικοὺς
οἱ αὖθις καρυκοποιῶν τὸν ἐκείνου μόνου ἀποφαίνονται τοῦτο
λογοποιόν. ὃ ἂν λίθου θεοῦ ἐξότου ἂν κατέχωνται· καὶ εἰσὶν ἐκάστοτε
τὸ μέλος καὶ ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν εὐπορούσης· τῶν δὲ ἄλλων
οὐφρονέστερον ἔχουσιν. οὕτω καὶ οὐδὲν ἄλλο· περὶ μὲν ὁμήρου πάντως

μηποθλί. ὃυ πορεῖσ· πθρὶ δὲ τῶν ἄλλων. ἀπορεῖσ· τοὺτουδὲ αἰ τὸ
αἴτιον· ὁ μὲν θρῶ ταῖσ. διότι οὐ πθρὶ μὲν ὁ μήρου ὃυπορεῖσ. πθρὶ δὲ
τῶν ἄλλων οὐ· ὁ τιοὺτέ χνηι· ἄλλα θᾶ ἂν μοίραν ὁ μήρου δειν ὸσ
εἰ ἔσαν μέγασ: οὐ μὲν ὃυλᾶ ειο. ὧσσά κρωτθ· θαυμαί ζοιμι μὲν
τᾶν οὕτωσ. ᾗ ὧ εἴποισ· ὡσ τέ με ἁμαυπᾶσαι· ὡσ σᾷ κατεχόμε
νοσ καὶ μανόμενοσ. ὁ μήρον ἔσαν μῶ· οἳ μαν δὲ οὐ δᾶρσοι δόξαιμ·
εἰ μου ἀκούσαισ λᾷσ ν τοσ πθρὶ ὁ μήρου: καὶ νῦν ἐ θέλω γε
ἀκοῦσαι· οὐ μὲν τοι πρότερον νωρὶ μάρμαι ἀποκρίνασθαι τόδε. ὧν
ὁ μήροσ λᾷει· πθρὶ τί νοσ ὃυλᾶ· οὐ γὰρ δή που πθρὶ ἁπαν
τῶν γε: ὃυ ἴσθι ὡσσά κρωτθ· πθρὶ οὐδενὸσ ὅτου· οὐ: οὐδή που
καὶ πθρὶ τούτων. ὧν σὺ μὲν τυγχάνει σι οὐκ εἰδώσ. ὁ μήροσ δὲ
λᾶα: καὶ ταῦτα ποιᾶ ἐσ τιν· ἃ ὁ μήροσ μὲν λᾶα· ᾧ δὲ οὐ
κοῖλα· οὐ καὶ πθρὶ τεχνῶν μέν τοι λᾷει πολλαχοῦ ὁ μήροσ καὶ
πολλά; οἷον καὶ πθρὶ ἱππικῆσ. θαὐμ μ ηποθᾶ τᾶν ὅτι φάσοι
φράσω: ἀλλ' ᾧ ὁρῶ· ᾧ γὰρ μέμνημαι: εἰ πᾶ δή μοι ἀλᾶα
νέα σφαρ ἁμπτιλόχοι σιν εἰ σαφαινῶν ὃυλαυμὴ θῆναι πθρὶ
τὴν καμπήν· ὅν τιν ἱππο δρομίαν τιν ἴσαι πατρόκλοι· κλιν
θῆναι δέθησι καὶ αὐτὸσ ὃὺ ξάσθαι ὅτι δ' ἔφθ· ὅτι κ' ἔσαι σιν ἀρ ὰ θρὰ
σοὶ ἵν· αὐτᾶρ τὸν δεξιὸν ἵππον κέρσαι ὁ μοκλίσασ εἰ ξαυτέοι
λωίονα χθροῖν· ὅν μάλη δεῖσι ἵπποσ ἀρ ιστερὸσ ὅμφθήκτω
ὡσ μάλιστα μάλη σ δ' ἀάσθαι ἄκρον ἱκέσθαι. κύκλουσοι
ἠοῖο. λίθου δ' ἀλθάσθαι ἔσαν ρεῖν: ἄρκει ταῦτα δή· ὧ ἵππον
ταὐτόν· ἤτοι ὀρθὸσ λᾷα ὁ μήροσ ᾗ τοι μή· πότερόσ ἀ μοί ἡ
ἀμείνων ἵατροσ· ἢ λῶίοχοσ: λῶίοχοσ δή που: πότερον ὅτι
τέχνην ταύτην ἔχει· ἢ κατὰ ἄλλό τι: οὐκ ἄλλό τι τέχνην:
οὐκοῦν ἓκάστη ποιν τεχνῶν· ἀποδέδοται τί ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἕκαστον.
οἷα τε εἶναι γιγνώσκειν· οὐ γάρ που ἡ κυβερνητικὴ γιγνώ
σκομεν, γνῶσόμεθα καὶ ἰατρικήν: οὐδή που: οὐδέ γε ἡ ἰα
τρικὴ τεκτονικήν: οὐδή που: οὐκοῦν οὕτω ξ κατὰ
πασῶν ποιν τεχνῶν· αὐτὴ ἑτέρα τέχνη γιγνώσκομεν. οὐ
γνῶσόμεθα τὴν ἑτέραν· πόθεν δέ μοι πρότερον τοῦτον ἀποκρί νας
τὴν μὲν, ἑτέραν ἁφὶ σεῖναί τιν α τέχνην· τὴν δὲ, ἑτέραν; ναί:

ἆρα ὡσαύτως περὶ τὸ κινούμενον. ὁ τὰν λιμένα, ἕτερον πρᾶγμά τοι
ἐστὶ καὶ ἡ λιμήν· ἡ δὲ, ἕτερον· οὕτω καὶ τὸν μὲν ἄλλων τινῶν δὲ ἄλλων
τέχνων, οὕτω καὶ σύ; ναί· εἰ γάρ που τὸν αὐτὸν πρᾶγμά τοι ἐστὶ
καὶ λιμὴν εἴη τις· τί ἂν τὸν μὲν ἕτερα φαίμεν εἶναι, τὸν δ' ἕτερα,
ὁπότε γε ταὐτὰ εἴη εἰδέναι ἀπαμφότερα· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν μὲν
ὀκῶ ὅτι περί τε εἰσὶν οὗτοι οἱ δώκτυλοι. καὶ οὐχ ὡσαύτως περὶ
τούτων ταὐτὰ μ' νοῶ σκεισ· καὶ εἴσθ' ὃ βροιμῶ· ἢ τὴν αὐτὴν τέ
χνην μ' νοῶ σκομεν τὴν ἀριθμητικήν· ταὐτὰ ἃ ἴσθ' καὶ οὐ. ἦ
ἄλλην φαίησ' ἂν δι' ἣν τὴν αὐτήν; ναί· ὃ τοίνυν ἄρτι ἐμβάλλομ
βρήσεσθαί σθ'. νωὶ εἰπέ. ἃ κατὰ πάσαν τῶν τε χρῶν οὕτω
σοι δοκεῖ· τὴν μὲν αὐτὴν τέχνην. ταὐτὰ ἂν ἃ καίων εἶναι μ'
νοῶ σκειν· τὴν δ' ἑτέραν μὴ ταὐτά· ἀλλ' ἃ περ ἀλλήλαις ἐστίν.
ἆρ' ἃ καίων καὶ ἑτέραν μ' νοῶ σκειν; οὐ γὰρ οἶδα κεῖ. ὦ σώκρατες·
οὐ κοῦν ὅσον ἂν μὴ ἔχῃ τινὰ τέχνην· ταύτησ τῆς τέχνης
ταὐλοφόρμενα ἢ πρατὰ τόμενα. καὶ λῶσ' μ' νοῶ σκειν οὐχοῖος
τ' ἦσθα; οὐλη θῆ λέγεσ· σὺ τέρομοῦν περὶ τῶν τοιούτων ἐστόν·
ἃ τε καὶ λῶσ λέγει ὅλεθρος· ἃ τε μὴ· σὺ καὶ λίον μ' νοῶσι. τὰ ἰμί
οχος; ἰππίοχος; φαίη δ' ἂν που ἢ ἄλλ' οὐ χαλίοχος; ναί·
ἢ δὲ φαί τοι δικὴ τέχνη ἑτέρα ἐστὶ τῆς ἱππικῆς; ναί· ἆρα
ἑτέρα περὶ ἑτέρων καὶ ἴσα ἐστὶν ἁπάντων ἑκάστη; ναί·
τί δὲ δὴ ὁ τὰν ὁ ὅλεθρος λέγει· ὃς τὰρ ὁ μὲν οἱ μαχόμενοι·
ὃ καὶ μέλλει ἵν' ἔστορος τοὺς ἀκὶ κυκτοῦνα πίμπλησθαι
καὶ λέγα πᾶσ' οὕτω. οἱ μὲν πρᾶγμά φησιν. ἴσθ' ὃ λέγων
κηλίτρον κρυάφ χαλκάγει· παρὰ δὲ κεόμενον τοῦτο ὁ τὸν·
ταὐτὰ εἴπερ ὀρθῶσ λέγα ὁ ὅλεθρος εἴτε μὴ, πότερον ἰατρι
κήν ἐστι διαγνῶναι καλῶσ ἢ μὴ αὐτοῦ δικήν; ἰατρικήν;
τί δὲ ὁ τὰν λέγει ὁ ὅλεθρος. ἢ δὲ, μολυβδαίνη ἰ κολλᾶται πυ
θμὴν ἰ κάμε· ἢ τὸ κατὰ γῆν αὐλοιο ωοὺς κέρασ ὑμεναίαν
ὄρχεσι ὠμηστῆσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσαι, ταῦτα πότε
ρον φαῖμεν· αὐλητικήν εἶναι τέχνην μᾶλλον κείνας, ἢ ἰατρι
κήν αὖ ταῦτα. καὶ ἑτέρα καλῶσ ἑτέρα μή; δῆλον δὴ ὅσον
κρατεῖ. ὅτι αὖ λητικήν; σκέψαι δὴ σοῦ ὄρομένου· ἑ ὄροιό με·

÷ πραίπειος οἶνος ἔστι χίου πρὸς πραμνίου δημόκλου ἢ ὁ πραῦμφος τὸ μὲν ὄσ πινὸν δὲ ἔστι δὴ ὑμπρά μφω πρὸς τὸν ἐφυτὸν φη χύμενον τῆς ὑμικάφου

÷ ὁκοῖε τι ροῦν κο πίδη ·-

ἐσθλὴ τοί μιν ὦ σοὶ κραιπνὸν τούτων τοὶ τε χνοῦν ὄμ ὁ μίρω εὑρίσκασ
αὖ προσὶ κει ὃ καὶ ἀληθέα κρίμειμι. εἴθ μοι ὄξυρε ἐσσὶ καὶ τὰ τοὶ μὲν
τόσσ τε καὶ μαρτί κησ· ποῖ αἶ ε αἶμ αὖ προσὶ κ ἀὐτοῖ· οἱ ωι τάμ
ἄλλ μ ὦ σοὶ κειμ· ἤ τε δῦ ἤ τε κακὸσ πέφασί λται· σκέ ται ὡσ ῥα δί
ασσ τε καὶ ἀληθέ ἔσσι λέ γ ω· πολλα χοῦ μὲν γὰρ καὶ
ὄμ ὁ λιασάμ αι λάγ α· οἷ ομ ἐσσὶ αὖ ὁ τοῦμ μὲν λαμ ποδί λοῦμ λάγ α μὲν πο
πρὸσ τοὺ μ ἐσσὶ πάσασ θαι κλύ μενοσ· λοιμό μιοι τί κακὸν τόδε
παύ σχε· μυκτί μὲν ἡμῶν ἐσσὶ λύ ασθαι κε φαλαί τε πρόσσω παύ τε
μὲν θάδε νῖα· οἱ μοῦ μὲ δὲ δέ λλε· λοιδα κρω τα δὲ παρ φα· ἔ
λοιμ τὸ πλέον πρό θυρον· αλλά μ δέ ἐσσὶ αὖ λὴ ἴ ὄμ ὁ μ ὄρθ μοσ δε.
ὑπο ζόφον· μ ἠέλιοσ δὲ ὀ ῥα μοὶ ὄξ απόλλε κακὴ δ ὧδε δέ δρομεν
ὦ χλιό· πολλα χοῦ δέ ἐσσὶ ὄμ ἴ λιά δι· οἷ ομ ἐσσὶ ὧδε τεί χομ αχί αι·
λάγ α μὲν ἐσσὶ ὄμ τα ὦ θαι· ὄρ μιο γὰρ σφι μ ἐσὶ λθε πο δρη σείμοι
με μα ὦ σί μ· αὐ τοῦ ὑπ πάτ ω σε ἀφ ι ασ ῥα ἐσσὶ λαὸμ ὄρ μον· φοι μη
ὄμ τα δρά κον τα φ ρόν ὀ νύ χθοι πολ φρον ζ ωὸν ἐ ά σασ θ ρόν τα·
ἐσσὶ αὖ πο λή θεο χάρ μησ· κό τε γὰρ αὐτὸν ἔ χον τα κατα αὖ
θοο παρ α δείρ ων· ἴ δμ ω θάσ ὁ πίσω· ὁ δ ἀπὸ ἔ θεν· λὴ κε χαμ αζε
ἀλ λήσ σαο ὁ δύ μησι· μέσσο δ ὄρ καμπ ἀ ὁ μίλ ωι· αὐ τοῦ δὲ κλαγ
ξαο τάσ σατο· πυ οι ἦσ ἀρ ἔ μοιο· ταῦ τα φ ησ ὦ σὶ καὶ τὰ τοὶ αὖ τα.
τοῖ μαὐ τῷ προσὶ κάρ· ἐσσὶ αὖ σκο πὴ μ ἐσσὶ κρίμ ειμ· ἀλ λ ἀθ ἐὺ λέ
γομ ὦ σοὶ κρα τέσ· ἐσσὶ αὖ τέ ὦ ἴ ομ ἀ λη θὴ ταῦ τα λάγ ο· ἴ θι δὴ
ἐσσὶ αὖ ἔ μοὶ· ὡ σ αὖ τω φρό σι ὄξ ὀλ ξα· ἐσσὶ αὖ ὄξ ὁ λιασ άσ ασ ἐσσὶ αὖ ὄξι λιά
δασ· ὁ ποῖ α τοῦ μαὐ τόσ ἐ σι καὶ ὁ ποῖ α τοῦ ἰ ατροῦ· ἐσσὶ αὖ ὁ ποῖ
α τοῦ αὐ λι ἔσσ· οὕ τω ἐσσὶ αὖ ὺ ἔ μοὶ ὄκ λυ ξον· ἐσσὶ δὴ ἐσσὶ αὖ ὄμ πα φρό
πρὸσ τοῦ δ ὄμ οῦ πο ὁ μ ὁ μέ ρου· ὁ ποῖ α τοῦ ῥ ἀ τοῖ σι δοῦ ἔ σι μ ὦ ἴ ομ·
ἐσσὶ αὖ τὼ τέ χνω τὼ ῥ ἀ τοῖ σι δί κησ· αὖ τοῖ ῥ ἀ τοῖ σι δοῖ προσὶ κα ἐσσὶ αὖ
σκο πεῖ σθαι ἐσσὶ αὖ δα κρί μειμ· παρ ἀ τοὺ ὸ ἄλ λο ισ αρ ω· ἐ ὼ μὲν
θημ ὦ σὶ κρα τέσ· αὖ πα ντα· οὐ σύ γε ἔ θε λο ὦ ἴ ομ· αὖ πα ντὰ
λὴ οὕ τω σ ἐσσὶ λη σόμ ε ῥ ἐ, ἐσσὶ αὖ τοι οὐ κ ἀρ πρ ὑ σοί γε· ἐσσὶ λη σόμ ε μὰ
εἶ ναι· ῥ ἀ τοῖ σι δὲ ὰρ ἄν δρα· τί δὲ δὴ ἐσσὶ λ ἀρ θά μαι· οὐ μέ μη
σαι ὅ τι ἔ θη σε ἀ τῶ ῥ ἀ τοῖ σι δ ἐκ τὼ τέ χνω ἕ τε ρα ἧ μ αὖ τὸν
λωι ο χ ἐκ ησ· μέ μη μαι· οὐ κοῦ ἐσσὶ αὖ τὸ ἕ τε ρα οὖ σαν· ἕ τε ρα μ ὦ σὶ σδ ξ

ὁμολόγειο: ναί: οὐκάρα πάντα γε μισόθεαι ἡ ῥᾳθυμία δικὴ κατὰ τὸν
σὸν λόγον. οὐδὲ ὀρᾳθυμία δοκεῖ: πολλοῦ γε ἔσσο τὰ τοιαῦτα ὃ σοὶ κρατεῖ
τὰ τοιαῦτα δὲ λέγειο πολλοῦ. τὰ τοῦ ἀλλοτρίου τέχνου: σχεδόν τι: ἀλλὰ
ποῖα δὴ μισόθεαι. ἐως δὴ οὐχὶ πάντα: ἆρ προσήκει σοὶ μισεῖν ἀνδρὶ
ἁπλῷ. καὶ ὁποῖα γυναικί. καὶ ὁποῖα δούλοις. καὶ ὁποῖα ἐλευθέ
ροις. καὶ ὁποῖα ἀρχομένοις. καὶ ὁποῖα ἀρχοντι: ἆρα ὁποῖα
ἀρχοντι λέγεις. ὅρα θαλάττης χεῖμα ζοφεροῦ πλοίου προσῴκηκεν.
ὁρᾳθυμία δοκεῖ μισόθεαι κάλλιον. ἢ ὁ κυβερνήτης: οὐκ ἀλλὰ ὁ
κυβερνήτης τοῦτό γε: ἀλλ' ὁποῖα ἀρχοντι κάμνοντι πρόσῳκε
εἰ φάναι. ὁρᾳθυμία δοκεῖ μισόθεαι κάλλιον. ἢ ὁ ἰατρός: οὐδὲ τοῦτο:
ἀλλ' οἷα δούλοις προσήκει λέγειος;: ναί: οἷον μοχθηρόκολοι λέγω δούλοι
οἳ πρόσῳκε εἰ φάναι. ἀμφὶ μοναρχομένοις φαρμακοῦσθαι. ὁρᾳ
θυμία δοκεῖ μισόθεαι ἀλλ' οὐχὶ μοχθηρόκολος; οὐδαμῶς: ἀλλ' οἷα γυναικὶ
πρέπον τὰ ἔσιν εἰπεῖν. θαλάσσης ὀφρυοῖς περὶ βρίσαν βρυχωμένοις;
οὔ: ἀλλ' οἷα ἀνδρὶ προσήκει φάναι μισόθεαι ἀρᾳθυμίαν. ἀρᾳθυμοῦντος
παραμονῆς; νὴ τὰ τοιαῦτα μισόθεαι ὁρᾳθυμίαν: τί δὲ δὴ
ῥᾳθυμίας τέχνη ἀρᾳθυμικὴ ἔσιν; μισοῖμι ἂν ἔγωγε ἂν ἀρᾳθυμίαν
τινὰν προσῳκηκέναι: ἴσως γὰρ εἰ καὶ ἀρᾳθυμικὸς ἴσαν. καὶ γὰρ εἰ
ἐνίσχαμος ἦν ἱππικὸς ὢν αὐτὸς καὶ κιθαριστικός. ὅμως ἂν ἵππους
ζεύγνυσθαι καὶ καλοὺς ἵππους ζοφεροῦς. ἀλλ' εἰ σφόδρα ἐρρώμενος. ποτέρως
δὴ τέχνη ὢν ἵππους ζοφεροῦς ἐνίσχαμος ὢν αὐτὸς ἵππους
ζεύγνυσθαι: οὐκοῦν εἰ καὶ τοὺς ζοφεροὺς κιθαρίζοντας ἀφίνω σκοπῶ ὁμολό
γως ἂν. ἢ κιθαριστὴς εἶ, ταύτην διαμισόθεαι. ἀλλ' οὐχὶ ἵππους;
ναί: ἐως δὴ δὲ ἀρᾳθυμίαν καὶ μισόθεαι. πότερον ἢ ἀρᾳθυμικοῦ
εἶ μισόθεαι. ἢ ἢ ῥᾳθυμοῦντος: οὐδὲν ἔμοιγε δοκεῖ διαφέρειν: ἀλλ' οὐδὲν λέγεις διαφέρειν. μίαν λέγεις τέχνην εἶναι
τὴν ῥᾳθυμικὴν καὶ τὴν ἀρᾳθυμικήν. ἢ δύο: μίαν ἔμοιγε δοκῶ:
οὔτοι ἄρα ἀνθρὸς ῥᾳθυμοῦντος ἐστίν. οὕτω καὶ ἀνθρὸς ἀρᾳθυμοῦντος
τυγχάνει ὤν; καλλίστου ὃ σοὶ κρατεῖ: οὐκοῦν καὶ ὁ τοῦ ἀνθρὸς
ἀρᾳθυμοῦντος τυγχάνων ὤν. ἀνθρὸς καὶ ῥᾳθυμοῦντος ἐστίν: οὐκ αὖ μοιδο
κῶ τοῦτο: ἀλλ' ἐκείνῳ δοκεῖ σοι ὁ τοῦ μὲν ἀνθρὸς ῥᾳθυμοῦντος

καὶ ἀρετὴν τὸ φωθοῦ εἶναι; φαμὲν: οὐκοῦν οὐ τὸν ἕλληνα μόνον ἄριστος
ῥᾳθυμοδοῦ εἶ; πολύ γε ὦ σώκρατες: οὐκ ἄρα καὶ ἀρετὴν τὸ ἕλληνα μόνον
λήθην ἄριστος εἶ: οὐ φημὶ ὦ σώκρατες. καὶ ταύτην γε ἕκτην μόριον
μαθών: τί δήποτε οὖν πρὸς τὸν θεὸν ἔφην. ἀμφότερα ἄριστος
ὢν τὸν ἕλληνα. καὶ ἀρετὴν καὶ ῥᾳθυμοδοῦ. ἐπεὶ δεῖσε μὲν περὶ
ἑνὸς τοῦ ἕλληνος. ἀρετὴν γάρ δοῦ. οὐ ῥᾳθυμοδουμένῳ δοκεῖσοι χρῆσθαι
ἀφαιρούμενος τὸ φαρμακεύειν πολλοὺς χρείαν εἶναι τοῦ ἕλληνος. ἀρετὴν
μοῦ δὲ οὐδεμίαν; οὐ μέντοι γε οὐδεμίαν ὦ σώκρατες πόλις. ἀρχαὶ ὑπὸ
πολλῶν καὶ ἀρετὴν εἶναι. καὶ οὐδὲν δεῖται ἀρετὴν μοῦ. οὐδὲ ἐμὲ τὸν
καὶ οὐ λακεδαιμονίων. οὐ καὶ μὲν δοκοῦσι τὸ ἀρετὴν μοῦ. ἀνδρικοὶ
οἱ δοθ ἵκανοὶ εἶναι: ὦ μειράκιον ἔφην. ἀποκλίνεις οὐ μικρὸν ἀπὸ τοῦ
τὸν κυζικηνόν; ποῖον τοῦτον: ὃν ἀθηναῖοι πολλάκις ἑαυτῶν
ἀρετὴν οὐ μόνον οὐκ ἐμοὶ δοκοῦσι ξένον εἶναι τοῦ. καὶ φανερῶς ἐν τῷ ἀγορᾷ
καὶ οὐρανοκλείδην τὸν κλαζομένιον. οὐδὲ δὲ οὐ πόλις ξένος ἐστὶν
τοῦ. ἐν δεῖ ξυμβούλου τινὸς ἀξιοῦσθαι λόγου εἶναι. καὶ ἐστὶν ἀρετὴ ἀφ
καὶ ἐστὶ τοῦ ἄλλου ἀρχαῖος ἀεί. ἴσμεν δ' ἀρετὸν ἕκτον. οὐχοῦ
ῥήσεται ἀρετὴν καὶ τὴν μεθόδου δοκεῖ ἀξιοῦσθαι λόγου εἶναι;
τί δὲ οὐ καθήκει οἱ μὲν ἀεὶ οἱ ἔφοδοι οἱ πολλοὶ ἀρχαῖοι. καὶ οὐ ἔφε
σου οὐδεμιᾶς ἕλλατος τῶν πόλεως; ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔφην. εἰ μὲν
ἀληθῆ λέγεις. ὦ τέχνη καὶ ὦ σίμων. οἷός τε ἂν εἴη μεμφθῆναι.
μάλ. ἀδικεῖν. ὅστις ἐμοὶ ὑποχόμενος ὢν πολλὰ καὶ καλὰ
περὶ ὁτουοῦν ὦσι ἀκούσαι. καὶ φαίκων ὦσι δήξειν ἐξαπατᾶσθαι
καὶ πολλοῦ δεῖν ὦσι δεῖξαι. ὅστις οὐδὲ ἀπὸ ταὐτὸ ταῦτα περὶ
ὧν δεινός ἐστι. ἐθέλω φάναι, παλαιὸν ἐμοῦ λιπαρῶν ὢν. ἀλλὰ
ἀτεχνῶς ὦ σώκρατες ἐπιτρίβομαι τοῦτο δαιμονίως γίγνεσθαι. ἀπεφόμενος
ἀφῶ καὶ κάτω. ὅσοι τελευτῶν διαφυγόμενοι ἀρετὴν μοῦ ἀπεφά
μην. ἵνα μὴ ὦσι δεῖξαι ὅτι ὦ δεινὸς ἐστὶν περὶ ὁτουοῦν σοφίαν.
εἰ μὲν οὖν τεχνικὸς ἦν. ὁ σώκρατες ἐδόκουν περὶ ὁτουοῦν ὑποχό
μενος ὦσι δήξειν ἐξαπατᾶσθαι, ἀδικοῦσι εἶ. εἰ δὲ μὴ τεχνι
κὸς εἶ. ἀλλὰ θεία μοίρᾳ κατεχόμενος ἔξ ὁτουοῦν μὴ δυνάμενος εἰδὼς
πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν περὶ τούτων. ὦ σώκρατες ἔφη εἶπον περὶ
σοῦ. οὐδὲν ἀδικεῖς. ἐθέλοις οὖν ἂν τοῦτο μόνον ἐμοὶ ἐπιδεῖξαι τὴν ἐμὴν

ἀνδρικὸς ἀνήρ εἶναι λέγεται· πολὺ διαφέρει ὁ σοφὸς κρατεῖ. πολὺ γὰρ
κάλλιον τὸ θεῖον νομίζεσθαι· τοῦτο τοίνυν τὸ κάλλιον ὑπάρχουσι
παρὰ μὲν ὄρνισιν θεῖον εἶναι. καὶ μάλιστα τὸ γρικὸν περὶ ὀλίγου ἄνω
μάλιστα· — + + +
ἴων ἢ π ἰλιάδος.

κα

πλάτωνος ἐνθύδημος ἢ ἐριστικός

Πρὸς μὲν ὃν σοφὸς κρατεῖ. ὃν χθὲς ἐν λυκείῳ διελέγου· νῦν πολὺς ὑμᾶς περι
φανὴς κεῖ· ὃν ἀφῖγμεν ὀλίγοις ἀνακούειν προσελθόντες· οὐδὲν οἷοί τ' ἦμεν
ἀκούσασθαι· ὑπὸ κύτους μέντοι· κατεῖδον· καὶ μοι δόξειν
εἶναι· ξένος τις ὢν διελέγου· τίς νῦν; ὁπότερον καὶ πρεσβύτης ὢν κρί
των· οὐ μὰ εἰς ἀλλὰ δύο νῦν ἐστον· ὃν μὲν ἐγὼ λέγω· ὃς διεξιὼν πρό
σω ἀπὸ σοῦ καθίσας· ἐν μέσῳ δηλονότι· τὸν ἀριστερὸν κύκλον ἔχων· καὶ
μάλα πολὺ ὢν σοφὸς κρατεῖ ὢν δεδηλωκέναι μοι δόξειν· καὶ τοῦ λιπα
ροῦ πολύ τι τὴν λιλικίαν διαφέρειν κριτομύλου· ἀλλ' ὃκεῖ
νος μὲν σκληφρός· οὗτος δὲ προφερὴς καὶ λαλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν
ὄψιν· ἐνθύδημος οὗτός ἐστιν ὁ κρίτων· ὃν ἐγὼ ταῖς· ὃς δὲ
παρ' ἐμὲ καθήμενος ἐξαριστερᾶς· ἀδελφὸς τούτου δημιοσθένους·
μετέχαδε καὶ οὗτος τὸν λόγον· οὐδέτερον νῦν ὠνόμακα ὃ σοφὸς κρα
τεῖ· καίτοι τίνα ἂν οὗτοι ὃν σοφίαν ἔχοιεν σοφίαν; πολλοῦ δεῖ. καὶ
τίς λιοσοφίαν· οὗτοι τὸ μὲν γένος ὄντες ἁλιεῖς. ἐν τοῖς θερμοπύλαις
ὃκ χίου· οἰκοῦσι δὲ ἐν σκοτεινίου· φοινικικὸν δὲ ὃκεῖθεν·
πολλοῦ δεῖ ἔτη· περὶ τούτου δὲ τοῦ τρόπου διατρίψομεν· ὁ δὲ σὺ
ἐγὼ ταῖς τὴν σοφίαν αὐτοῖν· θαυμασίαν ὃ κρίτων· πάνσοφοι ἄντε
χνῶς τὼ γε· οὐδὲν δεῖν προτοῦ· ὅτι εἰ ἐν οἷς πανκρατιασταί·
τούτω γὰρ ἐστὸν κομιδῇ παμμάχω· οὐ κατὰ τὸ αὐχμαλώτω
ἐγγρέσθαι τὸ πανκρατιαστὰ αὐδελφὼ· ὃκείνω μὲν γὰρ
γένειά τε σώματι μόνον οἷόν τε μάχεσθαι· τούτω δὲ· πρῶτον μὲν·
τὸ σώματι δεινοτάτοιν ἐστὸν· καὶ μάχῃ· δεῖ πανπονηρευτικὸν
τὴν· ἐν ὁπλοις γὰρ αὐτὸ τὸ σοφὸν πάνυ μάχεσθαι· καὶ ἄλλον
ὃς ἂν δηλονότι μυθὸν οἷόν τε ποιῆσαι· ὥστε τὸν ἐν τοῖς δικαστη
ρίοις μάχῃ κρατεῖσθαι καὶ φονᾶσθαι· καὶ ἄλλον διδάσκειν·

σκληφρὸς ὁ τὸν μὲν χρόνον πρεσβύτερος τὴν ὄψιν· ὁ δὲ μειράκιον δοκεῖ· προφερὴς δὲ ὁ τὸν μὲν χρόνον μειράκιον τὴν δὲ ὄψιν πρεσβύτερος·

λέγειν τὸ καὶ συμφέρον ἅπασι λόγου. οἱ οὖν εἰς τὰς δικαστήρια πρὸ
τοῦ μὲν οὖν ταῦτα δεινὸς λίαν ἐστὶν μόνος· νῦν δὲ τέλος ἔστι τε θάνατον
παρασκευάσασθαι καὶ κλέπτειν· ἐγὼ γὰρ ὧν λοιπὸν αὐτοῖν μάχη ἄριστος· ταύτην
νῦν ἐξειργάσθαι· ὥστε μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτοῖς οἷον τείνας μηδ' ἁψάμενος·
οὕτω δεινὸν ἀγῶνα ἀπονέμειν τοῖς λόγοις· μάχεσθαί τε καὶ ἐξελέγχειν τὸ
αὐτὸ εἰς ἀμφότερον εἰλεφότες· ὁμοίως δέ τε τὴν δόξαν ἔστι τε ἀληθῆ λέγειν· ἐμὲ μὲν
οὖν ἐκεῖνον· ἔμοιγε ἔστι τε τὴν δόξαν ἔστι τε ἀληθῆ λέγειν· ἐμὲ μὲν
ἀπολλύναι ἐμαυτόν· καὶ γὰρ
ἐστὶν ἐκεῖνον· ἔμοὶ ἔχθρα τοῖν ἀνδροῖν παραδοῦναι ἐμαυτόν· καὶ γὰρ
θανάτου ὀλίγῳ χρόνῳ· τοιήσαι ἂν καὶ ἄλλον μυρίων· τὰ αὐτὰ
ταῦτα δεινά· τί δὲ σὲ Κρίτων· οὐ φοβεῖ τὴν λίθου μὴ λίθῳ
προβύτερος ἦς; λίθου γε· ἐκεῖνον γὰρ καὶ ὄνειδος ἔχω
καὶ παραμύθιον τοῦ μὴ φοβεῖσθαι· οὐ τὸ γὰρ τοιοῦτον ὡς ἔστιν
εἰ σὺ μὴ μέτρον τε ὄντε λίθῳ ξύλων ταῦτης τῆς τῶν σοφίας ἐγὼ δὲ
ἔστι θαυμάσιον τὸν ἔριν κηρὸν πρίσιν δὲ λίθου πρόπριστον· οὐδὲν ἧττον
ὡς σοφόν· ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον φοβοῦμαι· μὴ αὐτὸς ὄνειδος τοῖν ξύλοιν
πρίσαι τε· ἐκεῖνον κόμψον τοῖν μέτροιν τοῖν κεφαλῆς· οὐ ἔμε
δὴ δοκεῖ ἔτι καὶ νῦν κεφαλίζειν· ὁρῶν τε οὖν οἱ ταῦτ' ἐστὶ οἱ
συμφοιτηταί μοι· ἔμοῦ τε κατηγοροῦσι· καὶ τὸν κόμψον καλοῦσι
γέροντα δὴ δὴ λαὸς καλόν· μὴ οὖν καὶ τοῖν ξύλοιν τούτοιν πίσῃ· ταὐτὸ γὰρ τοῦτο
ὄνειδίσαι· οἱ δ' αὐτὸ τοῦτο ἴσασι φοβούμενοι· ταύτα μὲν οὖν καὶ
ἐθέλοιεν προσδέξασθαι· ἐκεῖνον κρίτωνα· ὃ κἀγὼ μὲν ἄλλοσε τε
πᾶν καὶ συμμαθητὰς μου φοιτᾶν πρόβυτας· ὃν ταῦτα δέδοικε·
μὴ οὐ πειράσομαι πάθειν· καὶ οὐτί που συμφοίτας· ἴσασι δὲ δεινὰ
αὐτοῖς ἔξομεν· τοιοῦτοί εἰσι· ὅτι ἐμοὶ γὰρ ἐκείνων· οἱ
δ' ὅτι καὶ ἡμᾶς ἀπολύσομεν· ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ὡς ἐκεῖνον
δικάζειν νέοι δοκεῖ· πρῶτον δέομαι διελθεῖν τὴν σοφίαν τοῖν ἀνδροῖν
τίνες εἰσὶν ἵνα εἰδῶ ὅ τι καὶ μαθητὰ ἐστὸν· οὐκ ἀφθάνοις
ἀκούων· ὡς οὐκ ἀφικνοῦμαι φάναι· ὅτι οὐ προσεῖχον τὸν νοῦν
αὐτοῖν· ἀλλὰ πάνυ καὶ προσεῖχον καὶ μέμνημαι· καὶ οἱ πάρα
σοῦ μὲν ἀρχὴν αἴπερ ἔστι διελθεῖν· κατὰ θεὸν γάρ τινα
τύχην καθήμενος ἐν ταῦθα· οὐ πόρρω μέν εἰδον ἐν τῷ ἄστει
δυτηρίου· μόνος καὶ ἰδίᾳ ἐμοὶ εἶχον ἀπαλλάγη· ἀπιόντος
δέους ἐφάνη τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον· παλινῳδοῦν

ἐκαθέζόμην καὶ ὁ λίνος ἄθρον. εἰσὸρ χεσθον τοῦτο· ὁ τὸν θυθύδημος
καὶ ὁ δορυσθένης ὁ δωρος· καὶ ἄλλοι μαθηταὶ ἅμα πολλοὶ ἐμοὶ δοκεῖ·
εἰσβληθόντε δὲ· πρὸς σωσατείτην θρηϊκαὶ κατασατέμνε δρόμοι· καὶ
οὔπω τοῦτο δύνατρεῖς δρόμους πρὶν βληλυθότε· ἵκεσθην· καὶ εἰσὸρ
χεται κλεινίας· ὃν οὐ φίλος πολὺ ἦσθα δε δωκρήναι· ἀληθῆ λέγω·
ὅπι σθὲν δὲ αὐτοῦ ὁρασαι πάνυ πολλοί τε ἄλλοι· καὶ κύνες πρὸς
νεανίσκος τίσ παρὰ ἱππίου· μάλα καλὸς τε κἀγαθὸς τὴν φύσιν·
ὅσον μὴ σμικρὸς δὲ διὰ τὸ νέος εἶναι· ἴδον δὲ ὧν με ὁ κλεινίας
ἀπὸ τῆς εἰσόδου μόνον καθήμενον· ἀνέστην ὧν· παρεκαθέζετο
ἐκ δεξιᾶς· ὁ δὲ καὶ οὐ φίλος· ἴδον τε δὲ αὐτὸν ὁ τε δορυσθένης ὁ
δωρος καὶ ὁ δυθύδημος· πρῶτον μὲν ἐθαύμαζον· διελεγόμεθα
ἀλλήλοιν· ἄλλην καὶ ἄλλην ἀποκλίνοντες εἰς ἡμᾶς· καὶ
γὰρ πάνυ αὐτοῖν προσεῖχον τὸν νοῦν· ὡσεὶ παῖδε τε· ὁ μὲν· παρὰ
τὸ μειράκιον ἐκαθέζετο ὁ δυθύδημος· ὁ δὲ· παρ' αὐτὸν ἐμέ· ὁρμᾶσθαι·
οἱ δ' ἄλλοι· ὡς ἑκάστοσε τυχὸν ἕκαστοι· ἐπειδὴ δὲ μόνα ἦν αὐτὰ
αὐτὰ διὰ χρόνου ἐθαύμαζον· μετὰ δὲ τοῦτο· εἶπον πρὸς τὸν
κλεινίαν· ὦ κλεινία· πῶ δέ μοί τοι ποτ' ἀνδρε σοφὼ δυθύδη
μός τε καὶ δορυσθένης· οὐ τὰ σμικρὰ ἀλλὰ τὰ μεγάλα τὰ
μὲν περὶ τὸν πόλεμον πάντα δοίασθον· ὅσα δεῖ τὸν μέλλοντα
ἄνδρα ἀρετὴν ἐσεσθαι· πάντε παίζειν καὶ τὰς λυθμοφορίας
τῶν ἀρετοπέδων· καὶ ὅσα ἐν ὁπλοις μάχεσθαι διδακτέον·
οἱ δὲ καὶ ποιητὰς ἀνδρας ἀνάγκη εἶναι αὐτὸν αὖ ποιεῖσθαι ἐν
θρηνοῖς δικαστηρίοις· ἄρτιος αὐτὸν ἀδικεῖ· εἶπον οὖν ταῦτα·
κατεφρονήθην ὑπ' αὐτοῖν· ἐβουλεύσαντην οὖν ἀμφω· πλέσθαι
εἰς ἀλλήλους· καὶ ὁ δυθύδημος εἶπεν· οὔτοι ἐγὼ ταῦτα ὧν σοὶ κελ
τε ἀνυλαύσομεν· ἀλλὰ παρθρηνοις αὐτοῖς χρώμεθα· καλὼ
θαυμάσας εἶπον· καλὸν ἄρτι τὸ θρηνον ἡμῖν εἴη· ζήτει λίκαστὰ
πράγματα παρθρηναι μή τυχαίει ὄντα· καὶ πρὸς θεῶν· ζήτησόν
μοι τί ἐστι τοῦτο τὸ καλὸν· ἀρβαλὼ ἔφη ὧ σοκράτε· οἱ ὁμεθα
οἱ ωτεῖναι παραδοῦναι καὶ λίταν φὴ καὶ τἄχια· ὧ ζεῦ
οἷον ἔφη λόγον ἀνήκεστον πράγματα· πόθεν τοῦτο τὸ θρηναῖον
εὑρέθην· ἆρα δὲ παρὰ ἡμῶν διθυράμβων ἔτι· ὧ σοκρατὲς ἐγὼ·

ὡς τὸ πολὺ τοῦτο δεινοῖ μόνον τοὺς ἄλλους μάχεσθαι. καὶ ταῦτα
ἄλυπον περὶ σφῶν. ὁ τε γὰρ τὸ πρότερον ἐωθεὶ δημιοπωλῶν, τοῦτο
μέμνημαι σφῶν ἐωαμβολλομένων. εἰ δέ νῦν ἀλλαθῶς ταύτην
τὴν ἐωνὴν μὴν ἔχασιν. ἴλεως εἴη τὸν. ἀτεχνῶς γὰρ φόβος
σφῶν. ὥσπερ θεῶν προσορᾶσθαι συμφώνων δύο μόνους ἔχειν μοι τοὺς
ὑμπροσθεν εἰρημένους. ἀλλ' ὁρᾶτον ὦ ὗτοι δημόται καὶ δημιοπῶλαι
ὅλως. εἰ ἀλλαθῆ ὅλεγρον. ὑπὸ γὰρ τοῦ μεγέθους τοῦ ἐωαμβολλόμενος. οὐδὲν θαυμαστὸν ἀπιστεῖν: ἀλλ' ὗν ἴσθι ὦ σώκρατες σφῶν
τον. τοῦτο οὕτως ἔχον: μὰ καρίσωα γὰρ ἡμᾶς φόβος τοῦ κτήματος
τοσοῦτος γὰρ μᾶλλον. ἢ μεγαλοπρεπὴς ἐωὴ τοσοῦτος δεδέμοι
εἰπεῖν. εἰ μὴ ὑμῶν ἔχασιν ἐωοὶ δεικνύναι ταύτην τὴν σοφίαν. ἢ πῶς
σφῶν ἱμεροῦλθομεν: ἐωαὐτόματε τοῦτο γὰρ ὑμῶν ὦ σώκρατες
ὡς ἐωοὶ δείξοντες καὶ διδάξοντες ἐωαπίσης ἐθέλοι μανθάνειν: ἀλ
λ' ὅτι μὴν ἐθελησίους αὐτοὺς οἰμὶ ἔχοντες. φόβῳ ἡμῖν φ
γωόμαι. πρῶτος μὲν γὰρ. ἐωοὶ τοὺς δὲ Κλεινίας οὗτοσί. πρὸς δήμην.
κτησίππου τε ὅδε. καὶ οἱ ἄλλοι οὗτοι ὧν δ' ἐγώ. δεικνὺς αὖ τοῖ
τοῖν ἔργοιν ταῦτ' τοῦ Κλεινίου. οἱ δὲ ἐτύγχανον ἡμᾶς ἢ δημοσίᾳ πρὸ
μενοι. ὁ μὲν κτήσιππος. ἐυχὸς πόρρω κατεζωμένος τοῦ Κλει
νίου. ὑμοὶ δοκεῖν. ὡς ἐτύγχανεν ὁ ὗτος δημος ἐμοὶ διαλεγόμε
νος. προνοήσας δὲ κῶς εἰσιὼν πρὸς ἑαυτὸν ὑμῶν μεθ' ὅντος ἡμῶν τοῦ
Κλεινίου. ἐωοσκόπει τοὺς κτησίππους τοὺς θεάσασθαι. μουλόμενός τε
οὖν θεασάσθαι ὁ κτησίππος τοὺς ἀμφὶ Κλεινίαν καὶ ἅμα φιλήκοος
ὢν ἅμα πεδήσας. πρῶτος προέβαλεν ὑμῶν τοὺς καταπεκρύ
φθαι οὖν καὶ οἱ ἄλλοι ὅκεῖνον ἰδόντες. περιέβαλοσαν ἡμᾶς
οἵ τε τοῦ Κλεινίου θρασεῖς. καὶ οἱ τοῦ ὗτου δημοῦ τε καὶ δήμου
σιοδώρου θαῦροι. τοῦτον δὴ φόβον δεικνὺς. ὅλεθρον τοὺς ὗτους δή
μους. ὅτι παρῆν τοὺς ἑωοὺς ἐθέλοι μανθάνειν. ὅτε οὖν κτησίππου
σωεφίλη μάλα προθύμως. καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ ὅκέλευον αὐτοῖς
κοιμᾶν παρῆν. ἐωοὶ δείξασθαι τὴν δύναμιν τὴν σοφίαν. ἥπερ
οὖν φόβος. ὦ ὗτοι δημε καὶ δήμου ὁ δεῦρ' παῦνμὲν οὖν παντὶ
τρόπῳ καὶ τούτοις χαρίσασθαι. καὶ ὑμοῦ δὴ ὅκα ἐωοὶ δείξαντες.
τὰ μὲν οὖν σοφίαν ὀλίγα μὲν ὀνόματος οὐκ ὀλίγον. ἥν δ' ἐωοὶ δείξαι ὄργον

τόδε λέμοι εἶπεον· πότερον πᾶσι σμέρον λίθι ὅσ χελὶ παρ ἡμῶν μαν
θαν ἐν δὼ αι σθ' ἀὴν ἄριστον ποιῆσαι ἀν δρα μόνον· λὶ καὶ ὃ κεῖνον τὸν
λιθ πο πᾶσ φσμέρον· δι' ὃ τὸ μὴ λὶ εἶθαι ὅλοσ τὸ πρᾶγμα τὼν ἀρ τέ ην·
μα θη τὸν εἶ ναι· λὶ μὴ σφὼ εἶ ναι αὐ τὸ δι δα σκά λω· φθρε καὶ
τὸν οὕτω σ' ἔ χον τα· τὼν αὐ τὸ τέ χνη σ ὀρ γὸν πεῖ σαι· ὥ σ' οκαὶ
δι δα κτὸν λὶ ἀρ τέ ην· καὶ οὗτοι ἡμεῖσ ἄ ὃ' παρ ὧν ἀν κάλλι α αὐ τὸ
αὐ τὸ μά θοι· λὶ ἄλλω σ': παύ τη σ μὲν οὖ ν ἔ θε λε τὼν αὐ τὸν ὡσ αὐ
- Κρα τέ ὃ ὁ λί ον νοι ὁ λοφρο σ: ἡμεῖσ ἀρ α λὶ ὼν δέ χο μ' ἂν δι ον νοι ὁ λοφρε
τὸν νε κῶν ἀν θρω πον. Κάλλι α δ' ἂν ποτε τρέ ψαι εἰσ φιλοσοφί αν καὶ ἀρ τέ ην
ἐσ τι μέλ φαν; οἱ ὁ μεθ' ἁμῶν μὲν ὡσ αὐ τὼσ Κρα τέ ὃ: πολ λὴν μὲν τοί νυν ἄλλω ν
τὼν ἐσ τὶ δει ξι μι μὴν ἔ θε λω. ἐ ὸ ν αὖ θι σ ἀπὸ θε σθαι· τοῦτο δ' αὖτὸ ἐσ τὶ
δεῖ ξα σθαι τοῦτο μὲν τὸν μθαμί σκον πᾶ σα τον· ὡσ χελὶ φιλοσοφῆν
καὶ ἀρ τέ ην ἐσ τι μθλεῖ σθαι. καὶ χαριεῖ σθαι ἐ μοί τε καὶ τοῦτοισὶ πᾶσι·
σμικρὸν μὲν κε γὰρ τι τοι οὖ τον τοῖ μειρα κί οι τούτοι· ἐ ὸ τε καὶ οἵδε
πάν τε· τιγχά ομεθ' ἐσ τι θμοῦ ντε· ὡσ ὑ μᾶ τι ἄρ' οὐ τὸν ἐγὼ ν' ἐ σθαι·
ἔτι δὲ οὗτοσ ἀνὴ ρ ὃ χου μὲν υἱὸσ τοῦ ἀλ κι μά δου τοῦ πα λαι οῦ·
αὐτὸν ἐ τί μησ δὲ· τοῦ μοῦ ὄν τοσ ἀλ κι μά δου· ὁ μο μα θὴ σ ἐ αὐ τοῖσι κλει
νί ασ· ἔτι δὲ νέ ὸσ· φο νοῦ μεθ' ἁμῶν μὴ πρὶ αὐ τοῖσι· οἷ ον εἰ κὸσ πε ρὶ νέ
οι· μὴ πο φθὶ νὴ μα σ· ἐ ὸ ν δ' ἄλ λό τι ἐ σ τὶ δεῖ μα τρέ ψα σ αὐ τοῦ τὼν
δι αί ρε σι ν ἐ ξ ἁ φθαρ τῶν· ὃ φ' ὧ οὖ ν λὶ κ τέ ον εἶ σ κά λλι ό ν· ἀλλ' εἰ μὴ τι
δι α φθο ρεῖ ἡμῖν· λαύ κε ον πεῖ ρα ν τοῦ μει ρα κί ου· καὶ δι α λε χθῆ ν αι
- ὁ ρα τί ον ἢ μᾶσ ν; Εἰ πό ρ' ἔ σ τι σ οὖ ν ἐ μοὶ σχε δόν τι αὐ τὰ ὰ ταῦ τα. ὁ ὖν
θύ δη μο σ ἁ μα ἀ ρε ῖ ο σ τὸ καὶ θαρ ρα λέ ο σ· ἀλλ' οὐ δὲν δι α φθο ρὴ
ὧ σ' ὁ Κρα τέ ὃ ἔ φη. ἐ ὰν μό νον ἐ θέλῃ ι ἀ πο κρί νε σθαι ὁ μθαμί σκο σ·
ἀλλ' ἐ ὰν μὲν δὴ ἐ θέλω ἐ ὼ. τοι γὰ ρ μὲ καὶ εἰ θι σμέ νον· θαμὰ γὰρ αὐ τῶν οἱ δε
προσ ι όν τε σ. πολ λοὶ δ' ὑ πὸ τῶν οἰ τε καὶ δι α λε γό με νοι· ὥ σ' ὃ ἐ σ τὶ τοῦ ἑ κὼν
- θαρ εῖ τὸ ἀ πο κρί νε σθαι· τοῦ δὴ μέ νοι τα ῦ τα ὧ Κρί τω ν. πῶ σ' ἂν
καλ λί ω σ οι δι η γή σοι μι. οὐ γὰρ σμι κρὸν τὸ ἔρ γον δο κῶ σθαι ἁ μα
λαι εῖν δι ε ξι ό ν τα σο φί αν ἀ μή χα νο νό σων· ὥ σ' ἐ ᾶ ξό μ' ἐ γὼ καὶ σὲ πεῖ ρ
οι σοι ἡ τοι. δε ό μεθ' ἁ ρχό με θ' ὑ πὸ τῶν δι η γή σε ω ν μού σα σ τέ καὶ μὴ
μο σύ νη ν ὑ πο σχῶ μεν καλ εῖ σθαι· εἶ ρ ξο μαι δ' ὧν ὧν ὅ ρ θ' ὑ πὲρ δὲ πο θὲν ὁ ὖν θύ δη
μο σ ὡ σ ἐ οἰ κε ν· ὧ Κλαυ κί ω ν· πό τε ροι εἰ σὶ τῶν ἀ σσύ ρι ων οἱ μαν θά νον τε

οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς· καὶ τὸ μειράκιον αὖ τὸ μεγάλου ὄντος τοῦ θρασυτάτου· ἦ ρυθρίασόν τε καὶ ἀπορήσαντ' ἂν εἰσθρέξαι μέν· καὶ φόβῳ οὐκ ἂν τὸν τε θορυβοῦντα μισθὸν· ἅμα δὲ καὶ τῷ λέγοντι ὁ κλαπίας καὶ ἀπὸ κρήνης ἂν δρείως ὁ ποτρέπουσι φαίνεται· ἴσασι γάρ τοι ὠφελοῦντα· τὴν μὲν πάντων ὠφέλειαν· καὶ ὅμως τούτοις ὁ δῆμος ὁ δωρεὰν προσκύπτων μικρὸν πρὸς τὸ οἶνος· παύσει μὲν διώσας τοὺς προσόντας· καὶ μηδὲν ὠφελοῦσι δὲ σὺν κράτος προλέγω· ὅτι ὁπότερ' ἂν αὐτοκρίνηται τὸ μειράκιον· ἐξελαθήσεται· καὶ αὐτοῦ μετανοοῦντος λέγοντος· ὁ κλεινίας οὐκ ἔχων ἀπὸ κρήνης μένος· ὃς δ' οὐδὲ προσκαλεσάσθαι μοι ἐξὸν τὸν ὄχλον ἀπὸ θήσεται τοῖς μειρακίοις· ἀλλ' ἀπεκρίνατο· ὅτι οἱ σοφοὶ εἶεν ὅμοιον θανόντος· καὶ ὁ δυσδήμου καλεῖσθε δέτινας ἔφη διδασκάλους· ἦ οὔ· ὃς μολόγει· οὐκοῦν τοῖμεν θανόντων οἱ διδάσκαλοι διδάσκαλοι εἰσιν· ὃς αὖθρόοι κιθαριστὴς καὶ ὁ γραμματιστὴς διδάσκαλοι μήπου ἦσάν σου καὶ τῶν ἄλλων παίδων· ἡμεῖς δὲ μαθηταὶ σωνέφη· ἄλλο τι οὖν ἦν οἱ καὶ ἐμὲν θανόντα· οὐ που ἔοικε ταὐτὰ οὐκ ἂν ἐμὲν θανόντα; οὐκέφη· ἆρ' οὖν σοφοὶ ἦσθ' ὅτε ταῦτα οὐκ ἂν ἐμὲν θανόντα; οὐ μὰ τὸν Δία· οὐκοῦν εἰμὴ σοφοί· ἀμαθεῖς; πάνυ γε· ἡμεῖς ἄρα μὲν θανόντα τὸν ἂν οὐκ ἂν ἀμαθῆ ὄντ' ἂν θανόντα· ἴσον δυσὶ τὸ μειράκιον· οἱ ἀμαθεῖς ἄρα μὲν θανόντων ὃς κλεινίας· ἀλλ' οὐχοἱ σοφοὶ ὅσοι εἰσίν· ταὐτὸν οἶν ἐστὸν τοῦ αὐτοῦ· ὃς ὥσθρ' ὑπὸ διδασκάλου χορὸς ἀποσπεμφθέντος· οἱ μὲν ἄρα θορυβοῦντα καὶ ὠφέλουσαν· οἱ δὲ μέτριοι ἐκεῖνοι μετὰ τοῦ δήμου στοῦ λαοῦ τε καὶ τοῦ δήμου· καὶ πρὶν ἂν αὐτοῦ σιωπῶσι καλῶς τε καὶ τὸ μειράκιον· ἐκδέξασθαι μέντοι ὁ δῆμος ὁ δωρεὰν· τί δὲ ὃς κλεινίας ἔφη· ὁπότε ἀποσιωπήσοι ἔμοιγ' ὁμοίως ἐμὲν θανόντων τοῖν παίδων τὸν ἀποσιωπήσομαι· οἱ σοφοὶ ἦσαν οἱ ἀμαθεῖς· οἱ σοφοὶ ἔφη ὁ κλεινίας· οἱ σοφοὶ ἄρα μὲν θανόντων· ἀλλ' οὐχοἱ ἀμαθεῖς· καὶ οὐκέτι ἀρτιβούλου δήμου ἀποκρίνεσθαι· ἐν ταὐτὸν δὴ καὶ παύσασθαί τε καὶ ἐθορύβησαν οἱ ἑπόμενοι τοῖν ἀνδροῖν ἀμαθίαν τὸν τῆς σοφίας αὐτοῖν οἱ δ' ἄλλοι ἡμεῖς ἐκ παλαιοῦ μέτριοι ἦμεν· ἡμῶν δὲ ἡμῶν ὁ δυσδήμου ἐκ παλαιοῦ μέτριος· ἵνα δή μοι ἄλλον θανόντων μὲν

αὐτὸν. οὐ κάμ᾽ εἰ τὸ μειράκιον· ἀλλ᾽ ἵρ᾽ ὅτου. καὶ ὃ ἄσθρ᾽ οἱ ἀμαθοὶ ὀρχὴ
σαὶ. δι᾽ πλαῖ᾽ ἄρ᾽ ἔφε τὰ ὄρ᾽ ὃ τὴ μάτα· πρὶ τοὺ αὐτοῦ καὶ ἔφη: πότερον
γὰρ οἱ μαν-θαί᾽ ον-τὸ μαν-θαί᾽ οισιν ἃ ἐοί᾽ σαντας· ἢ ἃ μὴ ἐοί᾽ σαν-τας: καὶ
ὁ δημο-σί᾽ δεμος· πάλιν μικρὸν προσ᾽ με-τι-θεί᾽ σας. καὶ τοῦτ᾽ ἔφη
ὃ ὃσσ᾽ κρα-τὸ ὄθρον τοι οὗτον. οἷον τὸ πρό᾽ τερον: ὃ ᾽γὼ ὄφ᾽ λων φὼ.
λῖ μλὼ καὶ τὸ πρό᾽ τερόν γε. καλὸν μὲν ἔφη τὸ ὄρ᾽ ὃ τὴ μα: πᾶν
τ᾽ ἔφη ὃ ὃσσ᾽ κρα-τὸ. τοι αὖ-τα ἡ μεῖς ὄρ᾽ ὃ τὸ μὲν οὔ φυ κται: τοι
γὰρ τοι λῶ δ᾽ ᾽γὼ. δοκεῖ τέ μοι ὧν δοκιμεῖν παρὰ τοῖς μαθη-ταῖς:
ὧν δὲ τούτοις. ὁ μὲν κλεινίας οὐκ ἐῶν δι᾽ μοι ἀπο-κρί᾽ νασθαι. ὅτι μαν-
θάνοι ὧν οἱ μαν-θάνον-τὸ ἃ οὐ κ᾽ ἐοί᾽ σασιν τὸ· ὁ δὲ ἵρ᾽ ασθαι αὐτὸν δι᾽
τοῦ᾽ ν αὐτοῦ᾽ ν ὧν-περ τὸ πρό᾽ τερον: τί δὲ λῖ δ᾽ ᾽ός· οὐ κ᾽ ἐοί᾽ σασθα
σὺν-ῥαῖ᾽ ματα;: ναὶ ἔφη: οὐ κοῦν ἅπαντα;: ὡμολό᾽ γει: οὐ κοῦν
ὧν τι σὺ ἐοί᾽ σασθα ἔφη ἀπὸ σο-ματί᾽ ου. εἰ περ τοιαῦ᾽ τα ἐοί᾽ σασθαι:
καὶ τοῦτο ὡμολό᾽ γει: τί οὖν λῖ δ᾽ ᾽ός· ἆρα σὺ μαν-θάνειος· αὖ᾽ τα ἃ
ἀπὸ σο-ματί᾽ ου τί᾽ τιός; ὁ δὲ μὴ ἐοί᾽ σασι μόνος· γράμ᾽ ματα μαν-θάνῃ;
οὐκ᾽ ἀλλ᾽ λῖ δ᾽ ᾽ός· μαν-θάνῃ: οὐ κοῦν σὺ ἐοί᾽ σασθα ἔφη μαν-θάνειος· ἢ
περ νε αὖ᾽ τα ταῦτα γράμ᾽ ματα ἐοί᾽ σασθα: ὡμολό᾽ γησεν: οὐ κ᾽ ἄρα
ὀρθῶς ἔ᾽ πεκρί᾽ νω ἔφη. καὶ οὔ᾽ πω σφόδρα τί᾽ ταῦτα εἴρη-το τοῖς
ἐν-θυ-δή᾽ μοις. καὶ ὁ δημο-σί᾽ δεμος ὡς ἀσθρο-σφαί᾽ ρας ὃ κ᾽ δεξαί᾽ μενος
τὸν λό᾽ γον· πάλιν ἐπὶ τοῦ χαί᾽ του τοῦ μειρα-κί᾽ ου καὶ ἦ᾽ πεν: ὃς ἀπα-ταῖ
σε ἐν-τοῖ δήμοσ᾽ ὃ κλεινί᾽ ας· εἶ᾽ πε γάρ μοι· τὸ μαν-θάνειν· οὐ
κ᾽ ἐοί᾽ σασί μοι ἐ᾽ στι λαμπά᾽ δι᾽ ον τοῦτον. οὐ ἀν-τί᾽ λο μαν-θάνει;: ὡμο
λό᾽ γει ὁ κλεινί᾽ ας· τὸ δ᾽ ἐοί᾽ σασθαι λῖ δ᾽ ᾽ός. ἀλλ᾽ ὅ τι λῖ ἔ᾽ χει ἐοί
σί μοι λί᾽ θος ἐ᾽ στίν: ὡμολό᾽ γει καὶ τοῦτο: πότερον οὖν εἰ οἶν οἱ λαμ
πά᾽ ον-τὸ ὅ τι οὖν· οἱ ἔ᾽ χον-τὸ λῖ δον. λῖ θοι ἀν-μοί: οἱ ἀν-μοὶ ἔ᾽ χουσι:
οὐ κοῦν ὡμολό᾽ γει καὶ εἶ᾽ ναι τοῦτων καὶ τοὺς μὴ ἐοί᾽ σασι μόνους. πᾶν
μὴ ἐ᾽ χον-τὸν: καὶ βάδισον: πᾶν λαμπα-δη᾽ φό-ρον ἄρα εἰσὶ μοι
μαν-θάνον-τὸ· ἀλλ᾽ οὐ τὸν ἔ᾽ χον-τα: σωέ᾽ φη: οἱ μὴ ἐοί᾽ σασι μόνοι
ἄρα ἔ᾽ φη μαν-θάνουσί μοι ὁ κλεινί᾽ ας· ἀλλ᾽ οὐχὶ ἐοί᾽ σασί μόνοι: ἐπι δὴ
ἐοί᾽ σι τὸ τρί᾽ τον κατα-μαλὼν ὃ ὃσθρ᾽ ὃ ὃ λα σμα· ὧρ᾽ μαι ὁ ἄνθρω δη
μος τὸν νεανί᾽ σκον· καὶ ἁ᾽ μῶς ὁ νεα-νί᾽ σκος· καὶ πῇ ζό᾽ μενον τὸ μειρά᾽ κιον·
ὡς ὀλό᾽ μενος λέ᾽ γα παῦ᾽ σαι αὐτό· μὴ λημῆν᾽ ἀπο-δῷ λι ἀσ᾽ θῇ· παρ᾽ α

μυθούμενος εἶπον· ὦ κλεινία μὴ θαύμαζε· ὅσοι φαίνονται ἀληθῶς οἰλόγοι· ἴσως μὲν οὖν καὶ θαύμαστόν· οἷον τοῖς εἶναι τὸν τὸ ξύμπαν τοῦτον· τοῖς εἶναι δὲ ταυτὸν· ὁπόσοι δὲ τὴν τελευτὴν τῶν κορυμάντων· ὁ ταῦτην τὴν θρόνωσιν ποιησάμενοι οὗτοι τοῦτον οὐκ ἂν μέγα σοι τελεῖν· καὶ γὰρ ἐκεῖ χορηγία πιόεται· καὶ τοῦτο δὴ καὶ εἴ ἄρα καὶ τελεῖται· ἡμῖν τούτου οὐδὲν ἄλλο· ἢ χορεύσασθον τοῦτο οἷς καὶ οἷον ὀρχεῖσθον παίζοντε οὕτω μεταπεύσεσθε· νῦν οὖν ὁμίσσον τὰ πρῶτα ἴδρων ἀκούειν τῶν σοφιστικῶν· πρῶτον μὲν ὅσῳ φύσει πρόσεστιν· τοῦτο ὄνομα τοῦτο ὀρθότητος μανθάνειν· ὃ δὴ καὶ δεῖ κινεῖσθον τοῖς τὸ ξύμπαν· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὸ μανθάνειν· ὅτι οἱ ἀνθρωποι καὶ λοιποὶ μὲν ἅπαντες τοιοῦτοι οἷδε· ὅτι δὲ ὅ τε ἀρχιτέκτων μηδεμίαν ἔχων ἅπτεσθαι τιμῆς πράγματος τινος· ἀφῆται τὸ ἄστρον αὐτοῦ λαμπρὸν μὴ τιμῆς ἅπτεσθαι· καὶ λοιποὶ δὲ ταυτὸ τοῦτο· καὶ ἅπερ ἔχων μὴ δὴ τιμῆς ἅπτεσθαι· ταύτης τῆς ἅπτεσθαι· ταυτὸν τοῦτο πράγμα ἅπτεσθαι σκοπῶν· ἢ πρᾶγμα τὸ μὲν ἢ λεγόμενον· μᾶλλον μὲν αὐτὸ ξυμβαίνει καλοῦσιν· ἢ μανθάνειν· ἔστι δὲ ὅτε καὶ μανθάνειν· σὲ δὲ τοῦτο οὐ σοῦτοι δεῖ κινεῖσθαι· διαλεληθὸς ταυτὸ ὄνομα ἅπασιν ὅμως τοῦτο ἔχουσι κεῖμενον· ἅπτεσθε τοῖς εἰδόσι καὶ ἅπτεσθε μή· παραπλήσιον δὲ τούτοις· καὶ τοῖς δεῦτερον τρόπον τιμᾶσθαι· ὅμως οἷς ἥδε τῶν μαθημάτων πάσαις διαφέρει· διὸ καὶ φημὶ δεῖν τοῦτοις παρεῖναι· καὶ διαφέρει δὲ λέγω διαταῦτα· ὅτι εἰ καὶ πολλαχῇ τὸ καὶ πάντα ταὐτὰ τοῖς αὐτὰ μαθεῖν· τὰ μὲν πράγματα· οὐδὲν ἂν μᾶλλον ὠφελήσειεν ἔχειν· παρεῖναι δὲ οἷον τὰ ἥδε τοῖς ἅπτεσθαι· διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων διαφορὰν ὑποσκελίζουσι καὶ ἅπατῶσι· ὃ δὴ τὰ σκόλυθρα τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποπατοῦντος· χαίρουσι καὶ γελῶσιν· ὡς εἰδὼς ἴδοσιν ὑπιόντα ἅπαντα πεφαμμένον· τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα· παραιτούμενος νόμιζε· καὶ διὰ μακρηγορίαν· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα· μᾶλλον ἤδη τοῦτο γέ σοι ἀνάγκη· τὰ συνεχῆ καὶ ἁρμόττοντα ξυμβαίνειν ἀλλήλοις· καὶ ἅπερ ἐν ἀρχῇ λεχθέντα ποιεῖ· ἵνα μοι ὁ ὑπέσχετο ἀποδῶσιν· ὅ φαίην μὲν ἂν ἐγὼ δεῖν ἀκούειν τὴν πρωταγόρου σοφίαν· καὶ δὴ μοι δοκεῖ· δεῖν ἀκούειν τὴν

* πρώτην διάνοιαν ἔχει οἱ δὲ ὑποπόδιαν:—

πρότερον. λέγων σαίξας πρὸς σέ· σαὐτὰ μὲν οὖν ὦ ὗτος μὴ μέτε
καὶ λόγους λόγε. σωκράτη τε ἐμὲ μὴ καὶ ἴσως ἂν καὶ ὧδε ἔχει· τὸ
δὲ λέγειν σαὐτὰ, ὥστε λείττονα προτρέπειν τὸ μειράκιον.
ὅπως χρὴ σοφίας τε καὶ ἀρετῆς ὥστε μέλλειν ἔσεσθαι· πρότερον
λέγω σοφῶς ἴσως λέξομαι, οἷον αὐτὸ ὑπολαμβάνω. καὶ οἴου αὐτοῦ
ὥστε θεμιτὸν οὐκοῦσαι· σαὶ οὖν δόξω μὲν ἴσως τι κακὸν τε καὶ γέλοι
ον αὐτὸ ποιεῖν· μὴ μου καταγέλασθε· ὑπὸ προθυμίας γὰρ τοῦ
κοῦσαι τῆς ὑμετέρας σοφίας τολμήσω ἅπαντα σχεδὸν διὰ σαγόρευ
σιν ὑμῶν· ἀναίσχυντον οὖν ἀγέλαστον ὄντα τὸν καὶ
οἱ μαθηταὶ ὑμῶν· σὺ δέ μοι ὦ σαίξιόχου· ἀπόκρινε· ἆρά γε
σαίτε ἀρα μουλόμεθα εὐπραττεῖν; ἢ τοῦτο μὲν ὁρῶ τῆμα
χὸν νῶν μὴ ἐθουσιῶμεν· ὃν τὸν καταγέλασον· ἀφ' ἑτέρου γὰρ μὴ
που· καὶ τὸ ὁρᾶν σαὶ τοιαῦτα· τῆς γὰρ οὐ μούλεται ἂν ἐμὲ εὐπραττ
ειν· οὐ γὰρ ὅστις οὐκ ἐφικνεῖται κλεινίας· εἰ ὃν λέγω· τὸ δὲ μὴ
μεταύτοῦτο· ὥσπερ μὴ μουλόμεθα εὐπράττειν· πῶς ἂν εὐπράττοι
μὲν· ἆρ' ἂν εἰ μὴν ὡς καθαὶ εἴη· ἢ τοῦτο ὃ κατὰ τοῦ εἴη
ὃν μὴ θάτερον· μᾶλλον γάρ που καὶ τοῦτο· ὅπου ὥστε ἔχει· σωφρόνη
φθορε μή· οὐ γαθαὶ δὲ· ποία ἄρα τῶν νῦν τις χαίρει μὴ νόητα·
κοὐ χαλεπῶν οὐδὲ σε μοῦ ἀνδρὸς παίνυτι· οὐδὲ τοῦτο δοι κῶν
εἶναι σύφρων· ὥστε γὰρ ἂν μὴν εἴποι· ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀγαθὸν·
μὴ γάρ; ὡσανγέφθη· οὐκοῦν καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ καλὸν εἶναι·
καὶ τἆλλα κατὰ τὸ σῶμα ἃ κακῶς παρδοκεῖν ἀγαθά; σωσδόκει·
ἀλλὰ μὴν σύγε φαίτε καὶ δεινὰ μείζω καὶ τι μᾶλλον ὑπὸ τῆς αὐτοῦ·
μᾶλλον ἐάν τις ἀγαθὰ ὄντα· ὁμολόγει· τί οὖν ὄφελος ἔτι μὴν λέ
γειν τῶν ἀγαθῶν τι ἄρα εἶναι· τὸ σώφρονα εἶναι καὶ δίκαιον
καὶ ἀνδρεῖον· πότερον πρὸς θεὸς ὦ κλεινία· μὴ τι σὺ ταῦτα
τιθῶμεν ὡς ἀγαθά, ὑπὸ θεῶν ἡμᾶς φιλεῖσθαι· ἢ ὅταν μὴ· ἢ ὅσον
γὰρ ἂν τις ἡμῶν ἀμφισβητήσειεν· σοὶ δέ, πῶς δοκεῖ· ἀγαθά,
ἔφη ὁ κλεινίας· ὑπὸ μὲν δὴ· τὴν δὲ σοφίαν τοῦ χορεύτου
ὑπὸ μὲν· ὑπὸ ἀγαθοῦ ἢ πὸς λέγει· ὑπὸ ἀγαθοῦ· ὑπὸ θεοῦ
δὴ· μήτι παραλείπομεν τὸν ἀγαθὸν ὅτι καὶ ἄξιον λόγου· ἀλ
λὰ μοι δοκοῦμεν ἔφη οὖν ὑπὸ κλεινίας· καὶ φάναι μοι θᾶς

εἶπον, ὅτι καὶ μανδίαν. κινδυνεύομεν γὰρ τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν
παραλιπεῖν· τί τοῦτο λέγεις; τὴν εὐτυχίαν ἢ κληρονομίαν. ὁ παῖς τοῦ
φαύλου καὶ οἱ τούτου φαῦλοι. μέγιστον τῶν ἀγαθῶν εἶναι· ἀλλὰ θαλάττης
ἔφη τοῦτο· ὅτι εὐτυχίαν ἐν τοῖς εἰμπροσθεν θέμενοι· μὴ δὴ αὖθις περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγωμεν· τί οὖν δὴ τοῦτο· καταγέλαστον δή που
ὁ τοῦ λαμπρόκρατος· τοῦτο παίλιν πρότερον θέσθαι· καὶ δίστασταὶ λέγειν·
πρὸς ἔφη τοῦτο λέγεις· ἰσοφίαν δή που λέγω· ἐν τύχαις αὖ· τοῦτο
δὲ καὶ παίσαιμι ἄν· καὶ οὐκ ἔθαύμασεν· οὕτως ἔτι μᾶλλον καὶ οὐκ
ἠθέλησαι· καὶ μοι δοκεῖ αὐτὸν θαυμάζειν· ἆρα οὐ κοίσθα ἔφην
εὐκλήνιαν· ὅτι περὶ αὐλημάτων εὐπορίαν οἱ αὐληταὶ εὐτυχέστατοι
εἰσίν; σωφέρη· οὐκοῦν λέγω καὶ περὶ μεγαμαίτων γραφῆτε
καὶ ἀναμνήσεσθαι· οἶμαι τι καί· τοιγάρ· τί δὲ πρὸς τοῦτο
θαλάττης κινδύνους· μοῦν οἶει εὐτυχὲς αὖρούσης τινὰς εἶναι τῶν
σοφῶν κυβερνητῶν ἀεί παμφήν· οὐδαμῶς· τί δὲ ἀρ' αὐτοῦ
μένος· μᾶλλον τοῦ τρόπου ἀμφίδρομον τοῦ κινδύνου τε καὶ τῶν τύχης
ἰατρῶν ἢ μᾶλλον ἀμαθοῦς· μᾶλλον σοφοῦ· ἆρ' οὖν λέγω· ὅτι οὐ
χαῦρον ἂν οἶμαι τὴν μᾶλλον σοφοῦ πρᾶξιν· ἢ μᾶλλον ἀμαθοῦς·
ξυνεχώρει· ἰσοφίαν ἄρα τὴν ταχοῦ εὐτυχίαν τοιοῦτον ἂν οὖσαν
οὐκ ἀφελίμου οἶμαι ταῖς γε πόλεσι σοφίαν· ἀλλὰ μὰ γὰ ἀνάγκη ἄρ'
οὐ μᾶλλον τὴν καὶ τυχοῦσαν ἢ γὰρ ἂν οὐκ εἰσοφίαν εἴη· σωσομο
λογησάμενα τὸ λεγόμενον οὐκοῦν δύο τούτω κεφάλαιοι· οὗτος
τοῦτο ἔχων σοφίαν παρούσης ὅτου μὴ δὴν πρόσθεν εὐτυχίαν· ἐφάνη
δὲ τοῦτο σωσομολογησάμενα· παίλιν αὖ τὸν
θαυμάσιον αὐτοῦ τὸν πρότερον ὁμολογηθέντα· πόσον ἂν ἡμῖν
ἔχοι· ὁμολογήσαμεν γὰρ ἔφην· ἡμῖν ἁμαθίαν πολλὴν καὶ
δυσμαθησίαν ἂν καὶ οὐ πρᾶξιν· σωφέρη· ἆρ' οὖν δυσμαθοῖ
μὲν ἂν δίκαιοι πρὸς τὰ ἀγαθά· εἰ μηδὲν ἡμέας ὠφελοῖ· ἢ
ὠφελοῖ· εἰ ὠφελοῖ ἔφη· ἆρ' οὖν οὐκ εἰκὸς ὠφελοῖ ἡ· ἢ εἰ μόρον ἡμῖν
χρώμενα δ' αὐτοῖς μή· οἷον σιτία· εἰ ἡμῖν ἢ ἡ πολλά· ἀθύμοι μὲν
δὲ μή· ἢ ποτόν· πόροι μὲν δὲ μή· ὅσῳ ὅτι ὠφελοῖ μεθ' ἡμῶν; οὐδὲ τὰ

– ἔφη· τί δὲ οἱ δημιουργοὶ πάντες· εἰ αὐτοῖς εἴη πάντα τὰ αὐτοῖ τὴ δίαιτα παρασκευασμένα ἑκάστοτε εἰς τὸ ἔαρ τοῦ θέρους· χρῶνται δ' αὐτοῖς μή· ἆρ' ἀργοὶ οὗτοι ὦσι πρὸς τοῖς δημιουργοῖς τῶν κτήσεων· ὅτι κεκτημένοι εἶεν, πάντα δὲ λείποιεν κεκτῆσθαι τὸν δημιουργόν, οἷον πέκτονα· εἰ παρασκευασμένοι νοσήσειαν· ταὐτὸ ὄργανα αὐτοῖς παρεῖναι καὶ ξύλα ἵνα καὶ τεκταίνοιτο δὲ μή· ἆρ' ὅτι ὠφελοῖτ' ἂν ἀπὸ τῆς κτήσεως; οὐδαμῶς ἔφη· πολὺ εἴποι κεκτημένους εἶναι πλοῦτον τὸ καὶ αὐτῶν δὴ διαφέρειν τοῦτον κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν; οὐδὲν οὖν ἧττον· δεῖν ἄρα ἔφη ὡς ὅτι κεκτῆσθαι μὴ μόνον κεκτῆσθαι τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα ἔσεσθαι· ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς· ὡς οὖν δὲν ὄφελος τῆς κτήσεως γίγνεται; ἀληθῆ λέγεις· ἆρ' οὖν ὡς κλεινία δὴ τούτῳ καλλίω πρὸς τὸ εὐδαίμονα αὐτοποιῆσαί τινα· τό· τε κεκτῆσθαι ταῦτα· καὶ τὸ χρῆσθαι αὐτοῖς; ἔμοιγε δοκεῖ· πότερον ὧν δ' ἐγὼ λέγεις· ἐὰν ὀρθῶς χρήται τις· ἢ καὶ ἐὰν μή; ἐὰν ὀρθῶς· ἔμοιγε δὲ ὧν δ' ἐγὼ λέγεις· πλείονα γάρ που οἱ μαθόντες ἐσθλὰ ἐσθλοὶ χρῆται ὅτῳ ὧν μὴ ὀρθῶς πράγματι· ἢ ἐὰν ἐᾷ· τὸ μὲν γὰρ κακόν· τοδὲ οὔ τὸ κακόν· οὔτε φαῦλον· ἢ οὐχοὕτω φαμέν; σωφρονεῖ· τί οὖν δικαιοσύνη τε καὶ χρήσεται τοῖς περὶ τοὺς ξύλα· μὴ ὂν ἄλλο τι ἢ τὸ αὖ περὶ ἃ ὄντα ὀρθῶς χρήσεται· ἢ ἐὰν μή τέκτονι μὴ· οὐδαμῶς ἔφη· ἀλλὰ μὴν περί γε τὰς σκυτικὰς δημιουργίας τὸ ὀρθῶς ἐὰν μὲν ἐπιστήμη ἐὰν δ' ἀπιστημοσύνη· ὡς ἔφη· ἆρ' οὖν ὧν δ' ἐγὼ λέγω· καὶ περὶ τὴν χρῆσιν ὧν ἕκαστα ἔνεστιν τὸ πρᾶττον καλῶν ἀγαθῶν· πλοῦτόν τε καὶ ὑγίειαν καὶ κάλλος· τὸ ὀρθῶς πάντα ταῦτα τοιοῦτοι χρήσεται· ἐὰν ἐπιστήμων ὦν ὑμνοῦντά τε καὶ κατορθοῦντα τὴν πρᾶξιν· ἢ ἄλλο τι· ἐὰν ἐπιστήμη δ' οὔ· οὐ μόνον ἆρα ὀρθυτυχίαν· ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν ἂν ποιοῖ κεν· ἢ ἐὰν ἐπιστήμη παρέχηται τοῖς ἄνθρωποις ἐν πάσῃ κτήσει τὸ καὶ πράξει· ὡμολόγηται· ἆρ' οὖν ὡς πρὸς δὴ τοῦτ' ἐγὼ λέγω· ὄφελος τι τῶν ἄλλων κτημάτων ἂν εἴη φρόνησις· καὶ σοφία· ἆρ' ἄν τι ὄνασιν ἄνθρωπος πολλὰ κεκτημένος καὶ πολλὰ πράττων μὴ ἔχων· ἢ μᾶλλον ὀλίγα μοχθῶν ἔχων· ὡδὲ δὲ σκόπει· οὐκ ἄν τις

πραΰτων· ἥλαττον δὲ ἁμαρτάνοι; ἥλαττον δὲ ἁμαρτάνων. ἢ τὸν μὲν καλὸν πραΰτοι· τὸν δὲ κακὸν πραΰτων. ἄθλιον ἢ τὸν μὲν εἰληφώς; πότερον ὧν μᾶλλον ἥλαττον τοῦτο πραΰτοι· τοῦ μὴ ὠμὸν ἀλλ' ἥμερον εἶναι; πότερον δὲ ἄθυμον· ὠμὸν ἔφη· πότερον δὲ ἀθυμίαν· ἀθυμίαν· τὸ δὲ ῥᾴδιον ἢ χαλεπόν· ἥττον δὲ ἀθυμίαν· τὸ δὲ ἀνδρεῖον ἢ δειλόν· ἥττον δὲ ἀνδρεῖον· τὸ δὲ ἀνδρεῖον ἢ σώφρονα· ἥλαττον δὲ ἀνδρεῖον· τὸ δὲ ἀνδρεῖον ἢ δειλόν· δειλόν· οὐκοῦν καὶ ἀφροδισιαστὴν μᾶλλον· ἢ ἐγκρατῆ· καὶ ῥᾴδιον μᾶλλον· ἢ ταχύ· καὶ ἀμελῆ ὁρῶμεν καὶ ἀκούοντα μᾶλλον· ἢ ὀξύ· ταῦτα τοίνυν ἐστὶν ἃ ἐγὼ ἐκάλουν ἀσυνεχώρουν μὲν ἀλλήλοις· ἐνίοτε δὲ ἔφην ἐνίοις ἐνδέχεσθαι ἅμα ἀγαθὰ εἶναι. οὐκοῦν περὶ τούτου ὁ λόγος αὐτοῖς εἶναι· ὅπως αὐτὰ μὲν καθ' αὑτὰ μὴ ἀγαθὰ μηδ' ἀγαθά· ἀλλ' ὅσοι κακά· ἃ δὲ νῦν· ἃ μὲν αὐτῶν μιγνύμενα ἅμα θείᾳ· μείζω κακὰ εἶναι τῶν ἁπλῶν ὧν· ὅσα λυμαίνεται ψυχὴν ἀνθρώπου κακὰ ὄντα· ἃ δὲ φρόνησίς τε καὶ σοφία· μὴ ἅμα αὐτά· αὐτὰ δὲ καθ' αὑτά· οὐδαμοῦ αὐτῶν οὐδενὸς ἄξια εἶναι· φαίνεται ἔφη ὅσοι κε οὕτως ὅσου συλλέγεις· τί οὖν ἡμῖν συμβαίνει ἐκ τῶν εἰρημένων ἄλλο τι· ἢ τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ὂν οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν· τούτοις δὲ δυοῖν ὄντοιν· ἢ μὲν σοφία ἀγαθόν· ἡ δὲ ἀμαθία· κακόν· ὁμολογῶ· ἆρ' οὖν ἔφη τὸ λοιπὸν ἐπισκεπτέον ἡμῖν ἐστὶν ἐπιμελητέον ἡμῖν ἐσόμεθα πρὸς θυμούμενοι πρὸς τὸ θρᾴττεσθαι· ἢ οὐδαιμονοῦντες μὲν εἶναι προσθυμούμεθα πρὸς τὸ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι· ἣν μὲν δὲ τοιοῦτοι μηδόμενοι· ἐκ τοῦ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι· ἧς ὀρθῶς χρήσεσθαι· τὴν δὲ ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπισταμένη· ἢ μὴ· ἢ παρέχουσα· δεῖ δήπου ὅσοι κε ἐκ παντὸς τρόπου αὐτῶν ἁμάρτωσι τοῦτο παραιτεῖσθαι· ὅπως ὅσοι φαυλότατοι ἔσονται· ἢ οὔ; καὶ ἔφη· καὶ παρὰ παντρόπου γε δήπου τοῦτο οἱ ὅμηροι δεῖν· παραλαμβάνειν ὡς μάλιστα· ἢ χρήματα· καὶ παρ' ἐπιτρόπων καὶ φίλων καὶ ἐν πόλει καὶ τῶν ἄλλων· καὶ τὸν φασκόντων ἀρετὴν εἶναι καὶ ξένων καὶ ποιητῶν· δύο μὲν ὄντε καὶ ἑκατὸν ὄντα· σοφίας μεταδιδόναι· οὐδὲν ἀνάγκη ὡς κλεινίαν· οὐδὲ μὴ μαθητὸν· ἐν ἑκάστου ὑπηρετεῖν καὶ δουλεύειν· καὶ ἀρκεῖ καὶ παρ' ἀρχοί· ὅτι οὖν ἐθέλοντα ὑπηρετεῖν τῷ καλῷ ὑπηρετήματος· προθυμούμενον σοφὸν γενέσθαι· καὶ οὐδοκεῖ σοι ἔφην οὕτως; πάνυ μὲν οὖν ἐμοιγε δοκεῖ

λέγειν ἢ δόξ: εἰ ἔστι γε ὁ Κλεινίας ὧν δέ φησι σοφίαν δίκαιον· ἀλλὰ
μὴ ἀπὸ ταύτου πάντων ἁμαρτήματα τοῖς ἀνοήτοις. τὸ γὰρ ἡμᾶς δεῖ ἀόκνως
πονεῖν καὶ οὐ πάνυ διωμολογημένον. ἐμοί τε καὶ σοί: ἀλλ' ἐμοί γε ἔφη
ὦ Σώκρατες. δίκαιον εἶναι δοκεῖ: καὶ φάναι ἔοικεν, εἶπον. ἢ καὶ
λοιπὸν λέγεις ὦ ἄριστε ἀνδρῶν. καὶ ὃν ἔοικας ἀπαλλάττεσθαι μετ'
ὀκέ ἔοικας ἔοικε περὶ τούτου αὐτοῦ· πότερον δίκαιον. ἢ οὐδὲ
δίκαιον ἢ σοφία· μὴ οὖν ἔστω δόξει καὶ δίκαιον δοκεῖν καὶ μὴ
μόνον τῶν ὄντων δυσμενεῖς καὶ δυστυχεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλ'
ὅτι ἢ φαίνεσθαι ἄρα δίκαιον εἶναι φιλοσοφεῖν· καὶ αὐτὸς ἐμοὶ δοκεῖ
ἔχειν αὐτὸ ποιεῖν: παύομεν οὖν ἔφη ὦ Σώκρατες. ὡς οἰόμενοι
δεῖν: κἀμὲ ταῦτα ἀσμένως ἀκούσας· τὸ μὲν ἐμὸν ἔφην
παρὰ δεῖγμα ὦ ἀνομοιότατε καὶ δυθύμενε· οἷον ἔστι θαυμαστὸν
προτρεπτικὸν λόγων εἶναι. τοιοῦτον. ἢ διαπορικὸν ἴσως· καὶ μάλιστ
ἀνὰ μικρὸν λεγόμενον· σφόδρα γε ὁ πότερος μοῦλται· ταῦτον
τοῦτο τέχνη πρᾶγμα ἔστι δεῖξαι ἡμῖν· εἰ δὲ μὴ τοῦτο μοῦλθον.
ὅθεν φέρε πάλιν τὸ ἐξῆς ἔστι δεῖξαι τοῖς μειρακίοις. πότε
ρον πάσας ἔστι σπουδὰς δεῖ αὐτὸν κτᾶσθαι· ἢ ἔστι τις μία ἣν δεῖ
λαμβάνειν· δυνατὸν εἶναι καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα εἶναι· καὶ τίς
αὐτῇ ὁδὸς πάντων ἔλεγεν ἀρχόμενος πολλοῦ ἡμῖν τυγχάνειν ὄν· τὸν
δὲ τὸν νοῦν ἔχοντα σοφὸν τε καὶ ἀγαθὸν εἶναι· ἔφη μὲν οὖν
ταῦτα εἶπον ὦ Κρίτων· τοῖς δὲ μεταπεμπομένοις· παύεσθαι προσεῖχον τὸν νοῦν. καὶ ἔοικέ πως τίνα τὸν τρόπον αὐτὰ μὲν
τοῦ λόγου· καὶ ὅπῃ ἄρξονται παρακελευόμενοι τοῖς μεμαθηκόσι σοφίαν τε καὶ ἀρετὴν ἀσκεῖν· ὁ οὖν πρῶτος αὖ πάλιν
ὁ μὲν ἰσόλογος πρότερος ἦρχεν τοῦ λόγου· καὶ ἡμεῖς πάντες
ἐκαθεζόμεθα πρὸς αὐτόν· ὡς αὖτε Καλλίας ἀκουσόμενοι θαυμα
σίου τινὸς λόγου· ὁπότε οὖν καὶ σιωπὴ ἦν ἡμῖν· θαυμαστὸν γάρ
τινα ὦ Κρίτων ἀνὴρ κατῆρχεν λόγων οὗσπερ ἄξιον ἀκούσαι
ὡς παρὰ κελεστικοῦ λόγους ἐν ἀρετῇ· εἰ πέρ οἱ ἔφη ὦ
σώκρατες τε. καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ὅσοι φαυλότατοι θαυμεῖν πάλε
τὸν νεανίσκον σοφὸν γεγενέσθαι· πότερον· πάνυ γε ταῦτα λέγον
τε· ἢ ὡς ἀληθῶς ἔστι θαυμαστὰ καὶ σπουδαῖα: καμὲ δεινὸν

λήθων. ὁ τί οὐ λήθων ἄρα ἡμᾶς τὸ πρότερον καὶ ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐκ
λύομεν διαλεχθῆναι καὶ τοῖν δυοῖν ἐκείνοιν αὐτό. καὶ διαπαντὸς προσδεῖ
ξάντων καὶ οὐκ ἀπαυδᾶσαι τῶν. ταῦτα οὖν διανοηθέντες. ἐγὼ μὲν οἶμαι χρῆ
- εἰπεῖν, ὅ τι ἂν μανθάνωσιν ἀποδεχόμενον: καὶ ὁ Δίων ὡσαύτως. σκόπει
μέντοι. ἔφη ὁ Σωκράτης. ὅπως μὴ ἐξαρνοῦσθαι δόξεις. ἂν μὴ λέγῃς: ὃ ἐκεῖνος
μαι καὶ Δίφιλος. οὐ γὰρ μή ποτε ἐξαρνοῦσθαι: τί οὖν ἔφη Θεαίτητος.
κοῦν λέγεσθε αὐτὸν σοφὸν γεγενῆσθαι; πάνυ μὲν οὖν: καὶ δὴ καὶ δόξ. κλῆ
μίαν τοῦτον σοφὸν ἔναι μ. Διόν: οὔκουν φαίνεται. ἔναι δὲ οὐ
καλαβῶν: ἡμεῖς δὲ ἔφη κοῦν λέγεσθε γεγενῆσθαι αὐτὸν σοφὸν ἀμαθῆ
δὲ μὴ εἶναι; ὁμολογοῦμεν: οὔκουν οὐ μὲν οὐκέτι. κοῦν λέγεσθε αὖ
τὸν γεγενῆσθαι. οὐ δέ γε μῶν. μὴ κότε εἶης: καὶ ἅμα ἀκούσας ἐθορυβήθην.
ὁ δὲ μου θορυβουμένου ὑπολαμβάνει. ἀλλ' ὅτι οὖν ἔφη ὁ Θεαίτητος κοῦν λέγ
εσθε αὐτὸν. οὐ νῦν ἔναι μὴ κότε εἶναι. κοῦν λέγεσθε αὐτὸν ὡς ὄντα κόν
ἀπολωλεκέναι. καίτοι πολλοῦ ἂν ἄξιοι οἱ τοιοῦτοι ἦσαν φίλοι τε καὶ
ἑταῖροι. οἱ τινες τοῖς παρὰ δίκαν ὠθοῦσι παντὸς μᾶλλον τοῖς λόγοις ἐξε
λεγχόμενοι: καὶ ὁ Κτησίππος ἀκούσας. νὴ μὰ Δία Θεόδωρε τὸν ὑπὲρ
τῶν σῶν δικῶν μοι εἶπες. ὡς ἐξαίφνης θούριε. εἰ μὴ ἄρα οἰκότερον
ἔφη νῦν εἶπεν. εἴπερ ἄρα σοι εἰσὶ κεφαλῆς. ὅτι μανθάνουσι καὶ
τῶν ἄλλων κατατείνει τοῦτο πρᾶγμα. ὡς ἔφη οἶμαι οὐδὲ
σιον εἶναι λέγειν. ὡς ἔφη τὸν δὲ νοῦν οἱ μὲν ἂν ἐξελεγχθέντες:
τί δ' ἔφη ὁ Κτήσιππος ὁ Θυθύδημος. οὐ δοκεῖ σοι οὕτω πεῖναι
τεύδεσθαι; μὴ δῆτα ἔφη. εἰ μὴ μαίνομαί γε: πρότερον λέγοντα
τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ἂν ὁ λόγος ᾖ. ἢ μὴ λέγοντα: λέγοντα ἔφη:
οὔκουν ἃ περ λέγει αὐτὸ. οὐ καλὸ λέγα τῶν ὄντων. ἢ ἐκεῖνο ὃ περ
λέγα: πῶς γὰρ ἂν ἔφη ὁ Κτήσιππος: ὃν μὴν καὶ εἰρηκέναι τῶν
ὄντων. ὃ λέγει χωρὶς τῶν ἄλλων; πάνυ γε: οὔκουν ὁ ἐκεῖνο
λέγων καὶ τὰ ὄντα τὰ ἀληθῆ λέγα. ὃ δὲ ὁ Δίων ὁ Θυθύδημος ἃ περ
λέγει τὰ ὄντα. λέγει τὰ ἀληθῆ. καίτοι οὐδὲν κατὰ σοῦ τεύδεται: καὶ
ἔφη. ἀλλ' ὁ παῖ τῶν λέγων ἔφη ὁ Κτήσιππος. ὃ δὲ Θυθύδημος. οὐ τὰ
ὄντα λέγα: καὶ ὁ Θυθύδημος. πῶς δὲ μὴ οὐ τὰ ὄντα οὐ τὰ ἐναν
κάζειν: οὐκέτι μ: ἀλλ' ὅτι οὖν οὐδαμοῦ φαίνεται μὴ ὄντα οὐ τὰ ἐναν
οὐδαμοῦ: ἔναι μοῦν ὅπως περὶ τοῦτο τὰ μὴ ὄντα πρᾶξ φθαίτιο τί.

ὡς ἀεὶ κεῖνα.

ὡσ γὰρ κλειμία. τοι λιόφθιμ ἀρ καὶ ὁσ τιο οὖν. τὰ μὴ λαμοῦ ὀν τα; οὐ κέ
μοι γε δοκεῖ ἔφη ὁ κτήσιππος: τί οὖν οἱ ῥήτορες ὅταν λέγωσι μὴν τοὶ δή
μοι. οὐδὲν πράττουσι; πρᾶττουσι μὲν οὖν ἴσως δ' ὅσ: οὐ κοῦν εἴπερ πρά
ττουσι. καὶ ποιοῦσι; ναί: τὸ λέγειν ἄρα πρᾶξίν τέ ἐστι καὶ ποίησίς τις;
ὡμολόγηται: οὐκ ἄρα τὰ μὴ ὄντα ἔφη λέγειν οὐδεὶς ἂν ποτε. ποιοῦσι γὰρ ἄν
ἴσως τι. οὐδὲ ὡμολογήκασι τὸ μὴ ὄν. μὴ οἷόν τε εἶναι μηδὲν ποιεῖν.
ὡς αὖ κατὰ τὸν σὸν λόγον. οὐδεὶς ἂν ψεύδοιτο οὐδὲ λέγοι. ἀλλ' ἔπερ λέγει δή
ποτε ὁ λόγος. τὰ ἀληθῆ τε καὶ τὰ ὄντα λέγει: μηδέν' ἂν ἔφη ὁ Κτήσιπ
πος ὦ Εὐθύδημε ἀλλὰ τὰ ὄντα μὲν τρόπον τινὰ λέγοιτο μέντοι
ὡσπερεί γε ἔχει: πῶς λέγεις ἔφη ὁ Διονυσόδωρος ὦ Κτήσιππε. ἆρα οἱ
γὰρ τινες οἱ λέγοντες τὰ πράγματα ὡς ἔχει; εἰ σὺ μέντοι ἔφη
οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ καὶ οἱ τἀληθῆ λέγοντες: τί οὖν λέγεις. παρὰ
σοῦ κεῖ ἔφη ἔχα τὰ δὲ κακὰ καὶ κακῶς; σωφρονεῖ: τοὺς δὲ καλοὺς
τε καὶ ἀγαθοὺς ὁμολογεῖς λέγειν ὡς ἔχει τὰ πράγματα; ὁμολο
γῶ: καλῶς ἄρα ἔφη λέγουσιν ὦ Κτήσιππε οἱ ἀγαθοὶ τὰ καλά.
ἔπερ ὡς ἔχει λέγουσιν: ναὶ μὰ Δία. λέγε δὴ σφόδρα μοι. τοὺς
γοῦν κακοὺς ἁρμοῖ ὄντας οὐδεὶς ἂν ἐθέλοι συλλαμβάνειν ἵνα μὴ
μισοῖ οἱ ἀγαθοὶ κακῶς λέγωσιν. ὡς δοῦ ἴσθι ὅτι κακῶς λέγουσιν
οἱ ἀγαθοὶ τοὺς κακούς: καὶ τοὺς μεγάλους ἔφη ὁ Διονυσόδωρος. μεγά
λως λέγουσι. καὶ γοῦν θερμοὺς θερμῶς: μάλιστα δήπου ἔφη ὁ Κτή
σιππος. τοὺς γοῦν τυφλοὺς. τυφλῶς λέγουσί τε φασὶ δὴ καὶ λέγεσθαι:
οὐκοῦν ἔφη ὁ Διονυσόδωρος. λοιδορεῖ ὦ Κτήσιππε. λοιδορᾷ:
μὰ Δί' οὐκ ἔφη ἔγωγε ἔμοιγε δοκεῖ ὦ Διονυσόδωρε. ἐπαίνῳ. ἀλλὰ μοῦ
θαῦ σὺ δὲ σώφρων. καὶ πειρῶμαι σοφίζειν. μὴ δῶσο τὸν ἀντίον
ἐμοῦ οὕτως ἁπλοῖ κῶς λέγειν. ὅτι ἐγὼ τούτου καὶ οὐλόμαι ἐχολωθῆναι.
οὐ γὰρ περιπλεί μου σοι οὖμαι: φῂς οὖν ἔφη μή μοι δὸς κόκκον
ἀνεπιτήδειον πρὸς ἄλληλον ἔχειν. προσθοῦναι ζοφέρτερον τὸν
Κτήσιππον. καὶ ἔφην ὁ Κτήσιππος. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ χείμε
ρίαν ἀεὶ τὴν ξυμφορὰν λέγεσθαι ὦ λῆρε ἔφην. ἐὰν ἐθέλῃς
διδόναι. καὶ μὴ ὀνόματι διαφέρεσθαι. εἰ γάρ σοι ταὐτὰ οὕτως
ἐχολύνει ἀνθρώπων. ὦ ἄθ' Κορηρῶν τε καὶ ἀφρονεστάτε
χεναῶν τε καὶ ἐμφρονεστάτων ποιῶν. καὶ τοῦτο ἔφη αὐτὸ διῃρήκατον

ἢ τὸ καὶ παρ' ἄλλου τοῦ ἐμαυτῷ ἥδιον ἢ καὶ ὀλεθρον τοι
οὗτον· ὡς ἀπολέσαι τὸ πονηρὸν ὄντα χρηστὸν πάλιν ἀπο
φῆναι· ἢ τοῦτο ἰσχυρόν· δῆλον δέ· ὅτι ἰσχυρόν· ἐφ' ἁπλῶν
τῶν τέχνων σοφὸν εἶναι τῶν μὲν αἰ δὲ μὴ ἐμέλλων ἀγαθοὺς
ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ πονηρῶν· συγχωρήσομεν οὖν αὐτοῖς αὐτὸ
αὐτὸ ἀπολέσαι τὸν μὲν πονηρὸν καὶ φρόνιμον ποιῆσαι τὸν δὲ
καὶ ἅπαν τὸ ἐναντίον τοῦ ἄλλου· εἰ δὲ μὴ εἰσὶν οἱ μὲν φρονήσεως·
ὡς ἄρα ἐν καιρῷ ἐν οἷς οἱ κίνδυνοι· ὡς ἀφ' ἑαυτῆς μὴ πρόβλη
τος ᾖ· παρὰ κίνδυνόν ἐστι μόνος· καὶ παρὰ δόξαν ἐναν
τίον δι' ὃν μόνος δόξαν τούτοις· ὡς ἄρα τῇ μὴ δεῖσαι τῇ κολάσαι·
ἀπολλύτω μόνος· καὶ εἰ μὲν μὴ οὐλόμενον· ἐτέρως· εἰ δ' ἅπαξ οὐλόμενον τοῦτο
ποιῆσαι· μόνον χρηστὸν ἀποφῆναι αὐτῷ· καὶ ὁ Κτήσιππος· ἀφ' οὗ μὲν
ἔφη καὶ αὐτὸς ὡς σὺ κρατεῖ ἐστὶ μόνος ἐστὶ παρέχανε ἐμαυτὸν τοῖς
ξένοις· καὶ ἐὰν βούλωνται δέρειν· ἐγὼ μᾶλλον λίνεω δέρεσθαι·
ἐστὶ μὲν δὴ ἐστὶ δικαίως τελευτήσῃ· ὥσπερ ἡ τοῦ μαρσύου·
ἀλλ' ἐστὶ ἀρετῶν· καίτοι μέν οἱ ἐναντίον διονυσόδωρος οὗτος· χαλεπαί
νει αὐτοῖς· ἀφ' οὗ δὲ οὐ χαλεπαίνω· ἀλλ' ἀντιλέγω τοσοῦτος τούτου·
οἶμαι δὲ καὶ τοσοῦτόν με· μὴ καλῶς λέγειν· ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀντιλέγειν
ὡς ἐναντίον ἐστὶ διονυσόδωρος· μὴ καλεῖ λοιδορεῖσθαι· ἐτέρων μὲν δὴ
τὸ λοιδορεῖσθαι· καὶ ὁ διονυσόδωρος· ὡς ὄντος ἔφη τοῦ ἀντιλέγειν
ὁ Κτήσιππος· οἶσθ' οὖν τοῦτον λόγον· ὡς ἄρα ἔφη καὶ σφό
δρα γε· λέγεις οὖν ὁ διονυσόδωρος οὐκοῦν εἶναι ἀντιλέγειν; οὐκοῦν
οὐ τὰν ἔφη ἀποδέξασθαι ποτε· ἀκούσας οὖν δεινὸς ἀντι
λέγειν τοῦ ἑτέρου· ἑτέρως· ὡς λιθὴ λέγας ἔφη· ἀλλ' ὡς κούομεν
νῦν· ὅσοι ἀποδείκνυμι ἀντιλέγειν τοῦ Κτησίππου διονυσοδώ
ρους· λέγει καὶ ποῖ σχοῖς ἂν τοῦτον λόγον; ὡς ἄρα ἔφη· τί οὖν
λέγεις ὅσοι εἰσὶν ὅκ ἀστοί τὸν νόμον λόγοι; παντὸς· οὐκοῦν
ὡς ἔστιν ὅκ ἀστοῖ· ἢ ὡς οὐκ ἔστιν· ὡς ἔστιν· εἰ γὰρ μέμνησαι
ἔφη ὦ Κτήσιππε· καὶ ἀρτίως ἐδείξαμεν· μὴ δέρεσθαι λέγοντα
ὡς οὐκ ἔστι· τὸ γὰρ μὴ ὂν οὐδεὶς ἐφάνη λέγων· τί οὖν λέγετον
λέγει ὁ Κτήσιππος· ἦ τὸν τί ἀντιλέγομεν ἄρα τὸ καὶ σύ;
πότερον οὖν λέγει ὅσοι ἀντιλέγουσιν ἀλλήλοις τὸν αὐτοῦ πράγματος λόγον

ἀϋτὴ σὺν ἐμοὶ ὑλάσθω χὠ
κολαχὼ μέσα ἰάσονος ἁς
ἰολκὸν ὃλ θοῦσα ταῖς πολι
ούθυμαῖς ἵνα ἐστὸς
τὸν μοῦλοι ν τὸ νέον μὲν
σθῆ ἐ τίσθη :

ἀμφότεροι λέγοντες. καὶ οὗτοι μὲν ἂν δή που ταὐτὰ λέγοι μὲν· συγχωροῖεν·
ἀλλ' ὁ τὰν μὴ δεδρος ἔφη τὸν τοῦ πράγματος λόγον λέγειν, τὸ τὸ
ἀντιλέγοι μεν ἄν. καὶ οὕτω γε τὸ παράπαν. οὐδ' ἂν μὲ μὴ μέμνοσθαί
τοῦ πράγματος οὐδεδρος ἡμῶν· καὶ τοῦτο συνομολογεῖ· ἀλλ' ἆρα
ὁ τὰν ἐγὼ μὲν τὸν τοῦ πράγματος λόγον λέγω. σὺ δὲ ἄλλουτινος
ἆρα τινὸς τὸ ἀντιλέγομεν. καὶ ἐγὼ λέγω μὲν τὸ πρᾶγμα. σὺ δὲ οὐδὲ
λέγεις τὸ παράπαν· ὁ δὲ μὴ λέγων τὸ λέγοντι· πῶς ἀντιλέγοι·
καὶ ὁ μὲν κατ' οἶσθα ὅ τι λέγει· ἐγὼ δὲ θαυμάσας τὸν λόγον·
πῶς ἔφην ὦ δαιμόνιε οὐδὲ λέγεις· οὐ γάρ τοι ἄλλο τοῦτό γε
τὸν λόγον τοῦ λέγειν πολλοῦ δεῖ· ἀεὶ θαυμάζω· καὶ γὰρ οἱ ἄμφι Παρμενίδην σφόδρα ἐχρῶντο αὐτῷ· καὶ οἱ ἔτι
παλαιότεροι· ἐμοὶ δὲ· ἀεὶ θαυμάσιος ἔδοξεῖναι· καὶ τοῦτο
τὸ ἄλλο ἀναστρέφων· καὶ αὐτὸς αὑτόν· οἷ μαι δὲ αὐτοῦ τὴν
ἀλήθειαν παρὰ σοῦ κάλλιστα πυθέσθαι· ἀλλ' ὅτι τοῦ λέγειν
οὐ κατὰ τοῦτο γὰρ δὴ αὐτὰ ὁ λόγος· οὐ γάρ· ἀλλ' οὐ λέγων τὰ ἀληθῆ
λέγειν· συγχωρεῖ· πότερον οὖν τοῦ μὲν λέγειν οὐ κατὰ
δοξάζειν μέντοι ἐστίν· οὐδὲ δοξάζειν ἔφη· οὐδ' ἄρα τοῦ δοκοῦντος
εἶναι δόξαι ἐστὶ τὸ παράπαν; οὐκ ἔφη· οὐδ' ἄρα ἁμαρτία
οὐδαμοῦ φάσκοι ἄν· οὐ γὰρ οὖν ἐστὶν ἁμαρτία· ἢ παρὰ τὴν
τοῦ δεδόσθαι τῶν πραγμάτων· πάνυ γε ἔφη· ἀλλὰ τοῦτο οὐ
κατὰ τὸν δοκοῦντα; οὐκ ἔφη· λόγου δή τινος ὃν ὦ δαιμόνιε οὐδὲ λέγεις
τὸν λόγον· ἵνα μὴ αὐτὸ τοῦτο λέγωμεν· ἢ ὡς ἀληθῆ δοκεῖ σοι οὐ
δόξει εἶναι ἁμαθὴς ἄνθρωπος· ἀλλὰ οὐκ ἔφη ἁπλῶς· ἢ καὶ ἑαυτοῦ
καὶ τοῦ τοῦ λόγου ἁπτόμενος· μὴ δεινὸς τοῦ δοκεῖν εἶναι; οὐκ ἔστιν ἔφη
ὁ οὗτος δῆμος· οὐδ' ἄρα ἐκόλουον ἔφην ἐγὼ· μὴ δὴ ὁ δαίμων ὁ δοκῶν
ὃς οὐδὲ κολάζει· τὸ γὰρ μὴ ὂν πῶς ἂν τις κολοῦσαι; οὐδὲ κολάζει
ὅτι ἐγὼ δέδοκα τοῦτο δή μοι καὶ σοφὸν παῖ τοῦ· καὶ τὰ οὐκ ὄντα
οὐπάνυ τί μοι θαυμαστὰ ἀλλὰ καὶ πάνυ πολλοῦ δεῖ· ἴσασιν μὲν
οἱ φορτικότεροί τι δρῶσιν αἰσθάνεσθαι· ἀλλὰ σμικρὸν δοκεῖ· ὅρα δέ·
ἢ γὰρ μήτε τοῦ δεῖσθαι ἐστὶν μήτε τοῦ δὴ δοξάζειν μήτε ἁμαθῆ
εἶναι· ἀλλ' ὅτι οὐδὲ ἔξαμαρτάνειν ἐστὶν ὁ τὰν τί σοι πρᾶττειν·
πρᾶττόντων γὰρ οὐκ ἄνευ μαρτάνειν τοῦτο· ὃ πράττομεν· οὐχοὕτω

ἢ οὐδὲ κολάζει

λέγετε; σαμυνέβη: τοῦτό ἐσιμὶ δῆλα ὧν δέω. τὸ φορτικὸν τρόπον·
εἰ γὰρ μὴ ἁμαρτάνομεν. μήτε λέγοντες μήτε πράττοντες· μήτε
διανοούμενοι. μεῖζον ἂν πρὸς θεοὺς εἴη τοῦτο ἔχον τί νοσ δι
δασκαλοι δίκης. ἢ οὐ καρτερέφαντες ἀρετὴν καὶ λιτὰς παρα
δύναιεν θρασύνειν. τοὶ ἐθέλομεν μανθάνειν; εἶτε ἔβη ὡσσο
κεν τὸν διονυσόδωρος ὑπολαμβάνειν. οὕτως οἱ κύριοι ἂν αὐτὸ πρᾶ
γμα εἰπόμεν μὴν ἁμαρτάνειν. καὶ ὅτι πόρρωθεν εἶπον. μὴν
ἁμαρτησόμεθα· τοῖσδέ τοὶ παρόντι λεγομένοις. οὐχ ὑξείσι ὅτι χρή:
καὶ γὰρ ἔβην ὧδε. χαλεποί εἰσι πάνυ εἰκόσσον. παρὰ σοφὸν γὰρ
λέγειν ταν· ὥστ' καὶ τοῦτο τοὶ τελευταίοι· σαγχάλεων χρήσασθαί
ἄνιμ· ὠὶ λέξεις· τὸ γὰρ ἔκ' ἔχω ὅτι χρῶμαι· ὅτι ποτε λέγω ὁ διονυ
σόδωρε· ἢ δῆλον· ὅτι σὺ οὐκ ἔχων ἐλέγξαι αὐτόν· ὥστ' εἰπεῖν· τί
σοὶ ἄλλο ἔμμοι εἶ τοῦτο τὸ ῥῆμα· τὸ οὐκ ἔχω ὅτι χρήσομαι τοῖσλό
γοισ· ἄλλοσὺ λέγοσ ἔβη· τούτοι τοὶ σαμὺν χαλεπὸν χρῆσθαι· ὥστ'
ἀποκρίνασθαι· σὺ μὲν οὖν ἐρώτα· ὁ διονυσόδωρε·
ἀποκρίνασθαι· ὁρίσασθε ἀποκρίνασθαι ὧν δέω· ὁ διονυσόδωρε·
ἀλλ' ὅτι μὲν ἔβη· κατὰ
οὐκ ἀποκρίνει ἔβη· ἢ καὶ δίκαιον· δίκαιον μέντοι ἔβη· κατὰ
τί ναὶ λόγον ὧν δέω· ἢ δῆλον ὅτι κατὰ τὸν δε· ὅτι σὺ μὲν σαφῶσ
φοσ τὸ ἡμῖν ἀφίξαι σὺ ῥίλογοσ· καὶ οἱ σθαι ὅτι δεῖ ἀποκρίνασθαι
καὶ ὅτε μὴ· καὶ νῦν οὐδὲν ὅτι σὺν ἀποκρίνει· οὐτε γὰρ σοκῶν
ὅτι οὐδεὶ λαλῶσ ἔβη ἀνελόμενοσ ἀποκρίνασθαι· καὶ ὅτε μὴ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἔβη τοιοῦτου καὶ ἀποκρίνου· ὥστ' δὴ καὶ ὁμολογῶσ μὲν
σοφὸν εἶναι· πῇ δ' ἐόν τοι μὲν ὧν δέω· καὶ ἀρκῆ σὸσ εἶ κύ
ριε γὰρ ἀρχῶσ ἀλλ' ὄρθ' ταν· τοὶ τρόπον οὖν τυχὸν ἔχον ταν μοῦ
τὸν μοοὖν ταν· ἢ καὶ τὰ αὐτύχαι· τὰ τυχὸν ἔχον ταν· οἷσθα οὖν
ἔβη ῥῆμα τυχὸν ἔχον· μὰν δία οὐκ ἔφην· τί οὖν ἄρτι λέγου
σ' ὅτι μοι μοοὶ τὸ ῥῆμα· τί ἄλλο γε ὧν δέω· ἢ ἐξήμαρτον δια
τὴν μελακάν· ἢ οὐκ ἐξήμαρτον· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὀρθῶσ εἶπον·
εἰ πάνυ ὅτι νοῦ τὰ ῥήματα· τοὶ τρα ἆρ' ἦσι ἐξαμαρτάνειν μὲ
λοῦ· εἰ μὲν μὴ ἐξήμαρτον· οὐδὲ σὺ ἐξελέγξεισ καὶ πρόσφορ
ὸν μ· οὐδὲ χεισ ὅτι χρὴ τοὶ λόγοι· εἰ δ' ἐξήμαρτον· οὐ δοῦτωσ ὀρθῶσ
λέγω· φασὶ κωνοῦ κεῖναι ἐξαμαρτάνειν· καὶ ταῦτα σύ πρὸσ ἀ
πόρ τοι νόλεγε λέγω· ἀλλὰ σοὶ κύριε ἔβην ὧδε διονυσόδωρε

καὶ ζηθύδημε. οὕτοσμὲν ὁλόγος ὃν ταυτοῖμὲν εἶν. καὶ ἐὰν ὃ σοῦ τὸ παλαιὸν
καταναλῶσκπᾶσιν. καὶ ὃ ἀπ' τοῦτο μὴ πάσχῃν. οὐδὲ ἀπὸ τῆσ ὑμετέ
ρασ σουτέχνησ ἐξευρῆσθαι. καὶ ταῦτα οὐτοσὶ θαυμασὸσ οὑσ λο-
γίσ τησ ἀκρίσεωσ ἀν λόγων· καὶ ὁ κτήσιπποσ θαυμασίωσ ἐφη
ὦ ἄνδρεσ θουρίοι. εἴτε χλοι. εἰ θὲ ὁπόθεν καὶ ὁπηι χαίρειν ὁ νο
μασζόμενοι. ὡσ οὐδὲν ὑμῖν μέλλει τοῦ παραληρεῖν· καὶ φοφοιλη
θεισ μὴ λοι δορίαν γένηται· πάλιν καταβαίνων τὸν κτήσιππον
καὶ εἶπον· ὦ κτήσιππε. καὶ νῶν δὴ ἀπροσκλειμίαν ἔλεγον· καὶ
πρὸσ σὲ ταυτὰ ταῦτα λέγω· ὁπόταν μὲν σὸσ κεισ τὸν ζηνοφῶν τὼσοφί
αν· ὁπόταν θαυμασίωσ αἰσχύνῃ· ἀλλ' οὐκέθέλεισ μὲν μὴν δοι λέγεσθαι
σοῦ λαζόνεσ· ἀλλὰ τὸν προτρέποντα μὲν εἶναι τὸν ἀληθῆ σοφι
στὴν· γελοῖόν τε ἡμῖν· ἡμεῖσ οὖν τὸν μὲν θλάπτειν μὴ μέλλειν· καὶ
μὴ ἀφιέμεθα τοῖν ἀνδροῖν· ὅσον ἂν δύνῃν θκφανῆ τον· ἐφ' ἑαυτῶ
σοῦ λαζόνων· οἱ μὲν γὰρ πάντων ἀναίσχυντον φανεῖσθαι· ὃσ δ' ἂν
ἔχων τὴν σοῦ λαζόνην· ἀλλὰ λεγόμεθα καὶ παρανομεῖσθαι προ
σευχόμενοι αὐτοῖν· θκφανῆναι· ἐφ' οἷσ μοι δοκῶ καὶ αὖ τοὺσ πάλιν
ἰφηνίοσασθαι· οἱ ἀπροσεύχομαι αὐτὸ φανῆναι μοι· ὁ θεὸσ φρί
τοπρότερον λέγε λίσσον το· ἐξ ἧσ τοῦτοισ πείσομαι ὁ ὅσοσ ἂν
δύνωμαι διαλθεῖν ἂν· ὁ ὅσοσ ἂν θκ καλέσωμαι· καὶ θλεήσαντέ
με καὶ οἱ κτείναντεσ σωτῆναι μὲν ἡμῖν καὶ σοῦ λαζόνταν· καὶ
αὐτὸ σοῦ λαζόμενον· οὐδὲ ὦ κλεηνίαν ἔφην· ἀρ' οὐ μνημονεύεισ μὲ
τοῦθεν τότ' ἐλθόντοσ μὲν· ὡσ μὲν οὖν ἐγὼ ἔφην ἐγὼ θεὸσ δὲ τοῦθεν
φιλοσοφιτῶν· ὡ μαλομένσαν μὲν τελευτῶν τε· λίγαρ;· καὶ
λίδόξ· λίδὲ γε φιλοσοφίαν κτήσιππον εἶναι ἀγαθόν· οὐχοὕτωσ ἔφην·
καὶ ἔφη· τίνα ποτοῦν κτησάμενοι εἶναι ἀγαθὸν ὀρθῶσ κτη
σάμεθα· ἆρ' οὐτοῦτο μὲν ἁπλοῦν· ὅτι ταύτην λίτιο λιμαῖ ὀρέ
σει;· πάνυγ' ἔφη· ἆρ' οὖν ἀρτίνεσ ὀνήσουσιν· ἐξ ὧν σαίμεθα
νῦν ὠσοκεῖν πρὸσ ἱππικὸν ὄντα· ὁ ποῦτησ νῦν χρησίον πλεῖσον ἂν κα
τορωρυκται; ἴσωσ ἔφη· ἀλλὰ τὸ πρότερον λῶν δ' ἀφ' οὗτόγε
ἐξηλέγξαμεν· ὅτι οὐδὲν πλέον· οὐδ' εἰ ἀν ὦ πραμάτων καὶ τοῦ
ὁρύττειν τὴν γῆν· τὸ παλαιμῖν χρησίον νέμοιτο· ὡσ ἀ οὐδ' ἐξ ὧν
πόρασ χρῶν ὧν σαίμεθα πορίζειν· οὐδὲν ἂν ὠφελοῖσαν ἡμᾶσ

εἰ μ. εἰ γὰρ μὴ κε χρή σθαι ὧν αὐτοῦ με θα τοῖ χοι σι. οὐδὲν ὄφελος
αὐτὸ ἐφάμην ὀνί ν' οὐ μέ μνη σαι ἔφων φό; πάν υ γέ φη μέ μνη μαι:
οὐδέ γε σοῦ σοι κε τῆσ ἄλ λος ὧν αἴ μελος ὄφελος ἴ μεν αι οὐδὲν. οὔ
τε χρή μα τα ι κὸς. οὔ τε ἰα τρι κὸς. οὔ τε ἄλ λος οὐδε μι ᾶσ. νί
τι σ ποι εῖ μ τί ζπί σα σθαι. χρή σθαι δὲ μὴ ὧι ἀν ποι λῶ μι. οὐχ οὕτω σ;
σω ἔφη: οὐδ' εἴ γε εἴ τι σ ἐ αὐ μ ὧν αἴ μη μὶ ᾧ σε αὐ τὸν ἀν ποι
ῆν. ἀν ὃν τοῦ ὧν αἴ σθαι τὴν αὐ τὸν ἀσ τῶν χρή σθαι. οὐ δὲ ταὐ τῆσ
ὧν κεμὸ φελος οὐδέν. εἴ τι δεῖ τοῖ σ πρό σθεν ὁμο λο γη μέ νοι σ
τὸ κ μαί ρε σθαι. σω ε δό κει ἡ μῖν πάν τα ταὐ τα: τοῖ σαὐ τῆσ τῆσ ἀνὸς
ἀρ' αὐ τὴν ὧν αἴ μελος δεῖ ᾧ κα λὲ ται ὧν ἐμ οὶ συμ πε πω
κεν αἰ εἶ ναι πο τὲ ποι εῖν. καὶ τὸ ὧν αἴ σθαι χρή σθαι τού τοι ὃ ἀν ποι λῶ:
φαί νε ται ἔφη: πολ λοῦ ἄρ' ἂν δεῖ ᾧ σ ὧν κεμὲ ἀν λυ ποι ὸν δεῖ
νον εἶ ναι. καὶ τοι αὐ τῆσ τῆσ τί νὸς ζπί σα σθαι ὧν αἴ μελος ὧν αὐ λου. ἐμ ταύ θα
γὰρ δὴ χω ρὶς μὲν ἡ ποι οὖ σα τε χνή. χω ρὶς δὲ ἡ χε ω μέ νη. δι ὁ ρι σ τέ
δὲ τοῦ αὐ τοῦ πέ ρι. ἡ μὲν γὰρ λυ ποι ϊ κὴ. καὶ ἡ κι θα ρι σ τι κή. πολὺ δι α
φέ ρου σ' ἀλ λή λοι ν. οὐ χοὕ τω σ; σω ἔφη: οὐδὲ μι ᾷ ἂν λο ποι ϊ κῆσ
γε δη λο νό τι δύ ο μεν. καὶ γὰρ αὕ τη ἔσ τ' αὖ τοι αὕ τη: σω ε δό κει:
ἀλ λὰ πρὸσ θεῶν ἔφη φό. εἰ τὴν λο γο ποι ϊ κὴν τε χνὴν μα θοι μεν.
ἆρ' ἂν ἐ σ τιν αὐ τη. ἣν ὅδε ι κὸς κ τη σά με νός τι ν' ἡ μῶν ὃν δαι μό νι ον εἶ ναι;
οὐ κοῖ μαι ἔφη φό. ὁ κλει νί ου ν ὑπο λα μών: τί νι τὸ κ μη ρί ω ι ἡ μῖν
ἔφη φό χρή: ὁρῶ ἔφη τι να ὧν λο γο ποι οὺ σ. οἳ τοῖ σ ἴ δι οι σ λό γοι σ
οἷ σ αὐ τοὶ ποι οῦ σι μ οὐ κ ὧν αι σαν ταῦ χρή σθαι. σὺ αὖ τοὶ λο γο ποι οὶ τοῦ σ
λό γου σ. ἀλ λὰ καὶ ὃν ταῦ θα. ἀλ λοι δή ω σι τοὶ χρή σθαι. οἷ σ χω
ρὶσ ἡ τοῦ ποι εῖ μ τε χνὴ καὶ ἡ τοῦ χρή σθαι: ἢ κα μοὶ μοι δο κῶ σ
ἔφη φό τὸ κ μη ρι ον λέ γειν. ὅ τι οὐ χαὐ τὴ ἐ σ τὶν ἡ τοῦ ν λο γο ποι
ὸν τε χνή. ἣν ἂν κ τη σά με νός τι σ ὃν δαι μό νι ον εἴ η. καὶ τοι φό
βοι μὲν ὃν ταὐ τοῦ φα νή σε σθαι τὴν ὧν αἴ μελον. ἣν δὲ πά
λαι ζη τοῦ μὲν. καὶ γά ρ μοι οἱ τε ἀν δρὲσ αὐ τοὶ οἱ λο γο ποι οὶ
ὃ τ' ἂν συμ βῆ φα σαν αὐ τοῖ σ. ὑπὲρ σο φοῖ σ ὧν κλει νί ᾳ δο κοῦ σι μ
εἶ ναι. καὶ αὐ τὴ ἡ τε χνὴ ὧν τῶν. θαυ σί ω τά ὃ καὶ ὑ πη λή.
καὶ μὲν τοι οὐ δὲν θαυ μα σόν. ἐπεὶ γὰρ τὴν τῶν ὧν ποι ῶν τε χνῶν
μό ριον. μι κρὸν τε ὃ κεί με νος ὑπο δε σ τέ ρου. ἡ μὲν γὰρ τῶν ὧν ποι ῶν

ἔχουσί τε καὶ φαλαγγίων καὶ σκορπίων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τε
καὶ ὅσων κ᾽ κίλλησίος ἐστιν· ἡ δὲ, δ᾽ κατασῖτε καὶ ὃ κ᾽ κλωστὰ ἀσῶν
καὶ τῶν ἄλλων ὀχλῶν· κ᾽ κίλλησίος τε καὶ παραμυθία τυγχάνῃ
οὖσα· ἡ σοι ἔφλων ἀφ᾽ ἄλλος πᾶσ δοκᾷ· οὐκ ἄλλ᾽ οὗτοι μοι
φαίνεται ἔφλ ὡς σὺ λέγεις· ποῖ οὖν ἔφλων ἀφ᾽ τραποίμεθ᾽ ἂν
ὅτι ἔστι ποίαν τέχνην· ἀφ᾽ μὲν οὐκ ἔστι ἔφλ· ἀλλ᾽ ἢν
δ᾽ ἀφ᾽, ἐμὲ οἶμαι ὑγρὴ κόμη· τίνα δ᾽ ἔφλ ὁ κλειρίας· ἢ ἀρα
τὴν κίμοι δοκεῖ ἔφλων ἀφ᾽ τέχνη· ποιεῖν τὸ μᾶλλον εἶναι·
ἢν ἄν τις κτησάμενος ὑδαίμων εἴη· οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ·
ποῖος ἢν δ᾽ ἀφ᾽· θηρευτικὴ τίς ἢ δὲ γε ἔστι τέχνη ἄνθρωπε·
τί δὴ οὖν ἔφλων ἀφ᾽· οὐδεμία ἔφλ τῆς θηρευτικῆς αὐτῆς
ἔστι πλέον εἶναι· ἢ ὅσον θηρεύσαι καὶ χειρώσασθαι· ἔστι δ᾽ αὖ
δὲ χειρώσασθαι τοῦτο ὃ ἂν θηρεύσαιμεν· οὐ δεῖν ἂν μεῖναι τοῦ
ποιχρῆσθαι· ἀλλ᾽ οἱ μὲν κυνηγέται καὶ οἱ αὐλιφός· τοῖς ὁτοποῖ
οἷς παραδιδόασιν· οἱ δ᾽ αὖ γεωμέτραι καὶ οἱ ἀστρονόμοι καὶ
οἱ λογισταὶ καὶ θηρευτικοὶ μάλιστ᾽ εἰσὶ καὶ οὗτοι· οὐ γὰρ ποιοῦσι
τὰ διαμέτρηματα ὃ κ᾽ ἄλλο τούτων· ἀλλ᾽ αὐτὰ ὅν τῶν ἀριθμῶν
τοκισμῶν· αὐτὸ οὖν χρῆσθαι ἂν τοῖς αὐτοῖς οὐκ ἔστι ἀστρονόμοι
ἀλλ᾽ ἢ θηρεύσαι μόνον· παραδιδόασι δ᾽ ὅπου τοῖς διαυλοδρόμοις
κτικοῖς κατὰ χρῆσθαι αὐτῶν τοῖς θυρήμασιν· ὅσοι γε αὖ
τῶν μὴ πάντα πάσιν ἀμόχητοί εἰσιν· ἔχθρων δ᾽ ἀφ᾽ ὦ
καίλιατ καὶ σοφώτατον κλειρίας τοῦτο οὕτως ἔχει· ἀφ᾽
μυμβρὴ οὖν· καὶ οἱ μὲ ἀραχνηροὶ ἔφλ· οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον·
ἔστι δ᾽ ἂν ἡ πόλιν πιν᾽ ἢ θηρεύσαντα· ἢ ἀραπόπε
δον παραδιδόασι τοῖς πολίτοις ἀνδράσιν αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἔστ᾽
ἂν τοῦ χρῆσθαι τούτοις οὐ ἐθήρευσαν· ὦ ἀνδρεῖοι μὲν οἱ ὀρ
τυγοθήραι· τοῖς ὀρτυγοτρόφοις παραδιδόασιν· ἔχουσι δ᾽
δὸς δεῖ μεθ᾽ ὅκ᾽ μησὶ τὸν τέχνης· ἡ πῶς οἷόν κτίσιν ἂν
ἢ· ἀνθρώπου ἢ θηρεύσαντος· αὐτὴ δ᾽ ἔστι ἀτίμητος χρῆ
σθαι· καὶ ἢ τοιαύτη· ἀνθρώπου ἔοικε ἡμᾶς μανίαν· ἄλλων δὲ
τίνα ἔφλ ζητητὸν ἀφ᾽ τῆς ἀραχνηρικῆς· τί λέγεις σὺ
ὦ σώκρατες· ὅκεινο τὸ μειράκιον τοιαῦτ᾽ ἔφλυζεν;

οὐκοῖ εἰ ὦ Κρίτων· μὰ δί' οὐ μέντοι οἶμαι γε αὐτὸν ἀφ' ἑτοῦ ἕτερον
οὐτ' ὄν θυ δήμου· οὐτ' ἄλλου οὐδενὸς ἄν ἄνου· δεῖσθαι φ παιδείας·
ἀλλ' ἆρα οὐ πρὸς Διός· μὴ οὐκ ἀτιμότερος ὧν οὐτοῦτο εἰπὼν· ἀφ' ὧδε
σὺ μέμεμαι; ποίος κτήσιπποσ· ἀλλὰ μὲν δὴ τό γε θυοῖδα· ὅτι
οὐ τὸ θυ θυ δήμου· οὐ τὸ διομισόδωρος ὧν· ὁ εἰπὼν ταῦτα· ἀλ
λ' ὦ δαιμόμι ε Κρίτων· μὴ πῖτο τῶν κρᾶτ τόμων παρὼν αὐτὰ
ἐφθέγξατο· ὅτι μὲν δὴ κοινά γε ταῦτα· θυοῖδα· μαὶ μαὐδὰ
ὦ σώ Κρατε τῶν κρειττόμων μέντοι τί ἐμοὶ δοκεῖ καὶ πολύ
γε· ἀλλὰ μετὰ σοῦτο δι· τί ναὶ ζητήσαντε τέχνων ναὶ θύρθε
θκάμων· ἢ οὐ χύρθε· διὸ δὴ θκαὶ ζητᾶτε· τοῦ θεν ὦ μακαρίε
δύρομεν· ἀλλὰ μὴν τοῦ μὲν γολοῖοι· ὦ ἀνδρες τὰ παιδία τὰ τοῦ κό
ρυδδιο διάκοντα· ἀφ' οἱ ὁ μεθα θκαὶ ὧν τῶν ἀπὸ μὲν αὐτί
καλήτθεται· ἀν δ' ἀφ' ὑπεξέφθομεν· τοῦ μὲν οὖν πολλοῦ τί ἂν σοι
λέγοιμι· ὅσοι δὲ μὴ τῶν ναὶ σι λικῶν θλιθοκίτθε τέχνων· καὶ διαοκο
πούμενοι αὐτῶν· εἰ αὐτὴ ἁμὴ μὴ τῶν δυ δαιμονίαν τοῦ παρεχόμενοι τε
καὶ ἀπορίαν ὁ μὲν μὴ ὅσ τοῦ τοῦ ὦ ἀνδρ εἰσ λαν βύριμ θον δυπτόμ
τε οἱ ὁ μενοι μὴ δὲ μὴ ὅσ τοῦ τοῦ εἶναι τοῦ δρι καύταν τε. πάλιν ὦ ἀνδρ
θρ ἀρχῶν τε ὃ ζητοῦσσ ἂν ἐφαψάμενον τε. καὶ τοῦ ἧ σου δόμε
νοι· ὅσου περ τό τε τὸ πρῶτον ζητοῦ μὲν· πόσο δὴ τοῦτο ἡμῖν ου
μένη ὦ σώ Κρατε· φῶ φραύσω· ὅδ' ὃ ζ θυ ἀρ δὴ ἡ μὴ μὴ πολιτικὴ
καὶ ἡ ναὶ σι λικὴ τέχνη· ἢ αὐτὴ εἶναι· τί οὖν δὴ αὐτὴ τὴν τέχνη·
ἢ τε ἀρατικὴ μὴ καὶ ναὶ αἱ ἄλλαι· παραδιδόναι ἀρχὴν τοῦ ἡ θρωπον
ὃν αὖται δημιουργοί εἰσιν· ὦ σὸ μὲν δὴ ὃσ μὲν δὴ χρὴ σθαι·
σαφῶς οὖν ὅδ' ὁ δὲ κὴ μὴν αὐτὴ εἶναι· ἢ ὃ ζητοῦ μεν· καὶ ἡ αὐτὴ
τοῦ ὁρ θῶσ πρᾴττειν τὴν ἡ μετέραν πόλει· καὶ αὖτε χῶσ· κατὰ τὸ
αὐτὸ ἀρχύλου ἢ ναυτικὸν· μὲν δὴ ἡ μὲν πρύμνη καθ ἡσθαι τοῦ πόλεως·
παῖ ταν κυβερνᾶν καὶ ναῦ ταν ἀρχὸν ναν· παῖ ταν χρήσιμα ποιᾶν·
ὃ κοῦν καλῶσ ὑμῖν ὅδ' ὁ δὲ κὴ ὦ σώ Κρατε· οὐ Κρίνει σὸ Κρίτων·
βαὴ μούλει ἀκούειν μετὰ γὰρ ταῦ ἡμῶν προσθέμενοσ μᾶλλον ταῦ λεγο
αὖ θισ μετὰ ταῦτα ὃ κοπούμενον ὦ δέ πωσ· φέρε ναῦ ταν
ἀρχὸν ναν ἡ ναυτικὴ τέχνη· τί λέγειν ἂν πρὸ ἁβαίνοι μεν· ἢ
ὁ ὑδέν· ναῦ ταν δή που ἡ μεῖσ ἐφαμεν ἄρ ὃσ ἄλλου· οὐκοῦν

ὅρμισθ' ὁρτυγόμοιοι
οὐ δῆμοι κορυλάμοισ
φασὶ γλῶ ζ ὰ τὴν αὐ
τοῦ·

ἀπ ταῦτα φαίνῃ ὦ Κρίτων; φησὶ τί οὖν ἀφαίνῃ αὐτὸ σὸν
εἶναι· ὃ ἂν σὺ ἐθέλῃς φράσῃ τοῦτο· σκόπει ἄρχουσα ἡ ἰατρικὴ
ὂν ἄρχει τί ὄργανα παρέχεται· οὕτω νῦν φαίνῃ φαίνῃ; φησὶ·
τί δὲ ἡ ὑποδηματοποιικὴ ἡ σκυτική· σκόπει ἄρχουσα ὂν ἄρχει·
τί ὄργανα ἀπεργάζεται· οὕτω προφανῆ ἀφαίνῃ τὴν σκυτικὴν
μὲν παρέχειν ἡμῖν; φησὶ· τί δὲ ἡ μουσικὴ καὶ πᾶσαν ἄρ
χουσαν ὂν ἄρχει· τί ἀπεργάζεται· ἵνα σὺ μὴ γένῃ περφό·
μαι τὸν δίαυλον ὦ Σώκρατες· οὐ δὲ μὰ ἡμεῖς ὦ Κρίτων· ἀλ
λὰ τοῦτό μοι δοκεῖ σαφὲς εἶναι· ὅτι εἰ περὶ αὐτὴν ἡμεῖς ἢ
τοῦμεν· ὠφελίμων αὐτὴν δεῖ εἶναι· πάνυ μὲν οὖν φησὶ· οὐκοῦν
θὲν γέ δεῖ ἡμῖν αὐτὴν παραδιδόναι; ἀνάγκη ὦ Σώκρατες
ἀγαθὸν δέ γέ που ὡμολογήσαμεν ἀλλήλοιν εἶναι καὶ κλαπιάς·
οὐδὲν εἶναι ἄλλο· ἡ ὑγιαστικήν μοι δοκεῖ· ναὶ οὕτως ἔλεγες· οὐ
κοῦν ταύτην μὲν ἄλλοσε ἀφαίνῃ ἀπιοῦσαν πολιτικὴν εἶναι· πολλὰ
δέ που ταῦτ' ἂν εἴη· οἷον πλοϊστικὴ τοιὸ πολίτου παρέχανξ
ὅλον εὐθρόωξ καρπαστὰ ἄσων· πάντα ταῦτα οὔτε κακὰ οὔτε
ἀγαθὰ ἐφάνη· ὅταν δὲ σοφὸν ποιεῖν καὶ ὑγιαστικήν μοι δοκεῖ
νᾶν ποιοῦσα· ἐπὶ ταῦτα· τότε γοῦν οὕτως ἡμῖν ὡμολογήθη·
ὡς οὐ τοιὸ λόγου ἀπαγγέλλας· ἆρ' οὖν καὶ μουσικὴ σοφὸν
ποιεῖ τοιὸ ἀνόν· καὶ ἀγαθόν; τί μὲρ κωλύει ὦ Σώκρατες· ἀλ
λ' ἆρα σὺ πάντας καὶ πάντα ἀγαθοὺς· καὶ πάσας ὑγιαστικήν
σκυτοτομικὴν καὶ σκυτοτομικὰς καὶ ὑγιαστικάς· καὶ ταὸ ἄλλα δὲ
αὐτὴ ἡ παραδιδοῦσα ἐστίν; οὐ κοῖμαι φησὶ ὦ Σώκρατες·
ἀλλὰ τίνα δὴ ὑγιαστικήν· ἢ τί χρήσομαι· τοῦ μὲν γὰρ ὄργανον·
οὐδὲν ὀρθῶς δεῖ αὐτὴν δημιουργὸν εἶναι· τοῦ μὲν τὸ κακὸν ἡμῖν
τὸ φανεῖν· ὑγιαστικὴν δὲ παρασκευὴν μηδεμίαν ἀλλήν· ἢ
αὐτὴν ὑγιαστικήν· λέγω μὲν δὴ οὖν τὸ ποτὲ ἐστὶν αὐτὴ· ἢ τί χρήσο
μεθα· ἰσχύλλ φησὶ μὲν ὁ Κρίτων ἢ ἄλλου φανεῖν ποιήσομεν·
φησὶ· οἱ τί δοκοῦσι ἡμῖν φανεῖ· καὶ τί χρήσιμοι· ἢ ὅτι λέγομεν
ὅτι ἄλλου ποιήσουσιν· οἱ δὲ ἄλλοι ὁ κεῖνοι ἄλλου· ὅτι δὲ
τοῦτο φανεῖ ἐσμεν· οὐ λαμεῖν ἡμῖν φαίνονται· ἐπειδὴ περὶ τὰ

ὄρμα τὰ λφάμβανα εἶναι τῆς πολιτικῆς λιτιμάσαμβν· ἀλλ' ἀντὶ
χνοῦς τὸ λεγόμβνον· ὁ δῖος Κόριμθος λίγβται· καὶ ὁ πβρὶ Ἕλφορτος
ἴσου ἡμῖν ὄρμα φᾶ· λὶ ἐπὶ πλείονος· ἀφοῦ τὸ εἶδβν αὐτίκα τότ' ἐστὶν ἢ ἐπὶ
αἰτίας ἐκείνῃ λὶ ἡμέας ἐνδαίμονας ποιοῦσθαι· μὴ τὸν δίαυλον
σοῦ Κρεοντος· εἶτα πολλὴν μὲ ἀπορίαν ὦσι ἐνίοις καὶ ἀφίκεσθαι· φησὶ
οὖν καὶ αὐτὸς ὁ Κρίτων· ὥστε λὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἀπορίᾳ ἐστὶν ὡς
ποῦ κει· πάσαν λίθλη φαμλὴν λιβίφην δεόμβνος τοῖς ξένοις μὴ πολὺ
διοικοῦσθαι καλούμβνος· σοῦσαι ἡμέας ἐμέ τε καὶ τὸ μειρά
κιον ὃ κατὰ τὸν πρίκυμίαν τοῦ λόγου· καὶ πάντα τὰ πρόποιπα ποιούμβνα.
καὶ ποιοῦσάμβνα τὰς ἴσως λείξαι· τίς ποτὲ αἰτία λίθαι αἰτίαν· λὸς
τυχόντος ἂν· καλῶς τοῦ ἐπιλοιπομένου διελθεῖν μὲν· τί οὖν λὶ
θέλησθ' ἡμῖν ἴσως λείξαι ὁ δυθὺς δῆμος; ποῦ μαθοῦ· καὶ
λέξατ' ἂν ἐστὶν ἁπλοῦς καὶ μεγαλοφρόνως τοῦ λόγου ὧδε· πό
τερον δὴ σε ἔφη ὦ Σώκρατες ταύτην τὴν ἐπαίτίαν πβρὶ
ἡμῶν ποιεῖται διελθεῖν· λὶ ἐπὶ λάγῳ ἐστὶν ἡμᾶς· ὧν μὲν
Καρίες λῶν λέγω· ἐπὶ δὲ ἐπὶ σοὶ τοῦτο· πάντων μὲν οὖν ἔφη· ἐπὶ λά
γον πολὺ μεμὶ δίαυ· ἔφην ἐγὼ ἔχοντα· πολὺ γὰρ ἂν ὄρμ· λὶ μὲν
θαύειν τὴν λικόν δε ἄνδρα· φέρε δὴ μοι ἀπὸ Κρίναι ἔφη· ἐπὶν
ὁτὴ ἐπὶ ποιῶμαι; πάντων λῶν λέγω· καὶ ποῖα ὧν λέγω·
ἀρκεῖ ἔφη· ἀρ' οὖν δοκεῖ σοι ὃν τὸν τρόπον· τοῦτο ὃ τυγχάνῃ
ὄν· αὐτὸ τοῦτο μὴ εἶναι; ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε· οὐκοῦν
οὐ ἔφη ἐπιδείξαντι; ἔγωγε· οὐκοῦν ἐπὶ λείψειν ἢ ἔμπρ
ποιήσαντι; πάντων γε τούτου γε αὐτοῦ· οὐδὲν διαφέρῃ· ἀλλ' οὐ
κάρα λλη σε ἔγᾳ· πάντα ἐπὶ ποιήσαν· ἐπὶ λείψειν ἀγαθὸν ὄντα·
μὰ Δί' ἔφην ἔγωγε· ἐπᾳπολλαὶ· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ ποιήσαιμ': οὐκοῦν
ἔτι μὴ ἐπὶ ποιήσαν· οὐκ ἐπὶ λείψειν ἔτ': ὃ κάμοιγε ἔοικ' ἐφίλο
λῶν λέγω· λὶ τὸν οὖν τὸν ἔφη οὐκ ἐπὶ λείψειν εἶ· ἆρα τὸ δὲ ἐπὶ λεί
ψειν ἔφησθα εἶναι· καὶ οὕτως τυγχάνῃ ὃν αὐτοῦ οὗτος·
οὐ εἶ· καὶ αὖ πάλιν οὐκεῖ κατὰ ταὐτὰ αἴρω· ἔτι λῶν λέγω
θυθύ δηλε· τὸ μὲν λεγόμβνον καλῶς δὴ πάντα λφάν· ὅσῳ
οὖν ἐπὶ λείψειν ὃ κάμοιγε τὴν ἐπὶ λείψιν· λῶν ἔτι τοίνυν· ὡς δὴ
τοῦτο ἀδύνατον ἐστὶν εἶναι τὸ αὐτὸ εἶναί τε καὶ μὴ ἔτι περ ἐπὶ λείψειν.

ὧν τῶν δυνατῶν ἁπλῶς ἔτι
λοῦντ' ἐστὶν ἐνίοις τῶν μὲν
μὴ μαρτυσίας ὡς ἐμοὶ μὲ
νοις λέγειν· ἐπὶ λέγειν
τὸν Κορίνθιον οὐκ ἐπὶ ἔτι
τοῦτο δὲ ὁ δῖος Κόριν θος
μὲν μὴ τῆς τοῦτ' ἔτι πίνδαρ
ἄλλοι δὲ ταὐτ' ἔστ' ἐστὶ τὸ
σεμνυνομένῳ κακῶς δὲ
λέγειν ἐστὶν ἔτι·

ὰ πᾶν ταῦτα σαυτοῦ· οὐ γὰρ ἂν εἶεν ταῦτα ἐμοῦ τὸ καὶ ἂν ταῦτα ἐμοῦ ἀλλ'
εἰ δὲ πᾶν ταῦτα σαυτοῦ καὶ κάμοὶ οὐδὲν τῶν ὄντων ἐμοῦ ἔχεις· ἆρα οὕτως
λέγεις καὶ τοῦτό ἐστι τὸ σοφόν; οὐ τοῦ σαυτοῦ δὴ ἕνεκα εἶσ' ἔφη
ὁ σὸς Κρίτων; τί δὲ οὐχὶ ἡδέως ἂν σου θύδημε, σὺ οὐ τάδε νενόηκας τοῦτο
τὸ αὐτὸ πάθος; φὼ γάρ τοι μέγα σοῦ ὀπτιόωμ' ἂν πάσχειν. καὶ μέγα
δῶρον τοῦδε φίλης κεφαλῆς. οὐκ ἂν τοῦ ἄλλου ἀκτοί
ην· εἰ πέμοιφὼ· οὐχὶ τὰ μὲν ἐμοῦ ἐστὶν ἐμόν τοῦ, τὰ δὲ
οὐκ ἐμοῦ ἐστὶν ἐμόν; καὶ μάλα λίδδο· τοῦ τἄρα ἔφην φὼ ἐμοῦ ἐστὶν
ἐμόν. ἐμοῦ δὴ πέρ καὶ ὀπτιόωμ· τοῦ τ' ἔφη. καὶ οὐ γε πρὸς. ᾗ περ καὶ
δὴν ὀπτιόωμ· τοῦ τοῦ ἐστὶν· τοῦ τ' ἔφην φὼ. ὡς θαῦμα
μὸν λέγεις· καὶ ἄνθρωπε μέ γε πείθεται· μοῦμ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες
ἄνθρωποι· τοῦ τ' ὀπτιόωμ ταῦτ' οὐδέν· οὐ γὰρ δὴ πού ἔφην τὰ μὲν, ἐμοῦ
ἐστὶν ταῦτα· τὰ δὲ οὐκ ἐμοῦ ἐστὶν ταῦτα· καὶ εἰ οἰόμ' ἄμεινον ἐμοῦ τὸν
ἄνθρωπον ἐμόν· ἀλλὰ τί λέγεις δ' ἐμέ· τοῦ τὸν δ' ἐμὸν πᾶν τοῦτο
ἐστὶν ταῦτα· ᾗ περ καὶ ὅν· ὡς πρὸς τοῦμὸν λέγεις· ὡς δὴ ὁμοιοδόρε·
δῆλοι γάρ μοί ἐστον δὴ δή· ὅτι σοὶ δοκεῖ ἐμὸν εἶναι ὃ ἂν μοὶ δόξῃ
πρὸς καλὸν ἀγαθὸν εἶναι σοὶ δοκεῖ ἐμόν· ὡς δὴ ὁμοιοδόρε·
ὅτι δοκεῖ ἐμὸν εἶναι σοὶ δοκεῖ ἐμόν· αὐτὸ τοιόν τι πᾶν τοῦτο
ἐστὸν· οἷον τὸ κτομι κλὼ καὶ σκυτικλώ; τοῦ τ' ἔφη· τί καμβρε
ραφεῖν λέγεις ἐστόν· καὶ μὰ δί' οὐκ ἔτ' ἔφη· τί καὶ
τὰ τοιαῦτα τοὺς ἀνθρώπους ὁπόσοι εἰσὶ καὶ τὼν ἄμμον· τοῦ μὲν
λίδδο· ἦ τοῦ καὶ οἱ ἢ ὁμολογήσομεν ἡμᾶς; καὶ ὁ κτιστὴ ἵππος
πολλοῦ μὸν ἄρ' ὃς δὴ ἔφη δὴ ὁμοιοδόρε τὸ κεφάλιον τί μοι τοῦ
τοῦμοῦ δόξαστον τοιόνδε· ἆρ' εἴ σοι μοι ὅτι ἀληθὴ δόξαν· τί
τοῦ δεῖ ξοὶ ἔφη· ὃν σοὶ ἐγὼ δὴ ὁμοιοδόρε ὁπόσοι δὴν τὰς ἔχᾳ·
καὶ ὁ ἐγὼ δὴ ὁμοιοδόρε ὁπόσοι σὺ· ἐκ ἔξ ἀρ' εἰσὶ ἔφη ἀκούσας
ὅτι παῦ τὰ τοῦ παῦ μέθα;· μὴ δαιμόσ' λίδδο· ἀλλὰ τοῦτο
ἐγὼ μὴν· μόνον εἴ πᾶσιν καὶ τοῦ δεῖ ξασιν· ὅτι ἀληθὴ δόξαν
καὶ ἐᾶν εἴ πᾶσιν ὁπόσοι ἐκάστοτε ἔχᾳ ἡμῶν· καὶ φαίμοθ'
μοῖτ' ἂν· ἢ μὸν ἀφιδρυσάμεθ' ἂν· λίδδο· εἰσὶ μέθα ἡμῖν καὶ
τἄλλα· ἢ νοῦ μὲν οὐ σκοπόμεθα· οὐκέ ἐθέλεις ἡμῖν· ἀλλ' ὃ
μολογήσεις τῶν παῦ τὰ χρήματα τοῦ σαθαι καθ' ἕκαστον
ὄρος τὸ μέρος ὑπὸ κτιστίππου· ὁ γὰρ κτιστίππος· πάνυ ἀπαρλ

καλύπτεσθαι. οὐδὲν ὅτι οὐκ ἤρξω τῶν τελευτῶν· καὶ τὰ αἰσχύνης ἄξια
αἰσθάνεσθαι. τὸ δὲ, ἀνδρεῖόν τινα ὁμοίως εἶναι τοῖς ἄρρωστήμασι
ὁμολογῶ τε εἶναι καὶ φημὶ. ὦ σώφρονες καὶ πρᾶοι. ὁ πρὸς τὴν τοῦ πλήθους
ὁμοίως ὦ θυμούμενοι· ὦ ἄνδρες. Καὶ οὐ πρὸς ὦ Κρίτων ὑπάρχει
αἰσχύνεσθαι. ἵνα μὴ καθαίρεσθαι τὸν εὐθύδικον ἔρχεσθαι τὸν εὐθύδικον. εἰ
ὀρχεῖσθαι ἐοίκασι τὸ διονυσόδωρος: ὁ δὲ, πάνυ ἔφη: οὐδὲν
πονηρῶν δ' ἔφη. καὶ ὅτι μὰ χαίρασε γε Κυνισκῶν. καὶ ἐστι τροχοῦ
δινεῖσθαι τηλικοῦτος ὤν· οὕτω πόρρω σοφίας ἵκεισ: οὐ
δῆτ' ἔφη. ὁ πού: τοῦτο δὲ ἐρωτῶ δ' ἔφη. πάντα μὲν μόνον ἐστὶν
αὐθον. ἢ καὶ οὐ εἰ: καὶ ἀνέφη: καὶ ὅτε παιδία ἦτε ἐν· καὶ
ἐνθὶ γε μόνοι ἐπίστασθε;: πάντα ἔφαν τὴν αὐτὴν μοῖραν ἀμφ
τρόφω: καὶ ἡμῖν δ' ἔπεσον ἐδόκει τὸ πρᾶγμα εἶναι· ὁ δὲ
δημος. ἀπιὼν εἶς ἔφη ὡσανεί κρατῆς· πολὺ γ' ὅτι φῶ εἰκὸς ὑπ
ἐστι σοφοὺς εἶναι: ἀλλ' ἐν ἔφη ἑκατὸν ἢ χίλιοι μοι δοκοῦσι
φῶ ἐστι δείξω καὶ σέ· ταῦτα τὰ θαυμαστὰ ὁμολογοῦντα: οὐ
μὴν ἐν δ' ἔφη. ἢ δ' ἀνταῦθα ἐξελέγχομαι· εἰ γάρ τοι ἐλέγετο
τὸν σοφὸν ὄν· οὐδὲ τοῦτο ἐστι δείξω ὡς πάντα ἐστὶ ἀνθρ
καὶ αὖ· τί μεῖζον ἢ μαίομαι αὐτοῦ ἂν εὕροιμι ἢ πάντα τι τοιοῦτ
δοκοῦσιν εἶναι: ὡς δοκοῦσιν μὲν οὐδὲν ἔφη: ὡς δοκοῦσι
ὡς σοφὸν εἶναι ἐστὶν οὗ ἕνεκα τοῦτο λέγει. ἢ οὔ: φημί: τοῦτο μοῦνον ὦ
στὶν εἰ. τοῦτο καὶ ἐστὶ σόφον. ἢ ἄλλο τι τὸ: ἐστὶ ἐστὶν
οἶμαι γάρ σε τὴν τυχὸν λέγειν. ἢ οὐ τοῦτο λέγεις; οὐκ ἀλλὰ χώρει
ὡς σοφὸν εἶναι. ἔρωτα τὸ μέρος ἀπ' ἔρωτα ταῦτ;: ἐν ἢ μὴν δ' ἔφα
ἀλλὰ τῶν ποιῶ. οὕτω γὰρ ποιήσω. ὅπως ἂν οὖν κλαλίτιον. ὁ
τὰν μὴ εἰ λῶ. ὅτι ἔρωτα ταῦτ. κλαλίεις μὲν ὅμως λέγειν
ἀλλὰ μὴν ἐστὶν ἐρεῖσθαι. ὑπολαμβάνεις γὰρ δή πουτὶ ἔφη
ὁ λέγω;: φημὶ μὲν δ' ἔφη: πρὸς τοῦτο τοίνυν λέγειν. ὁ ὑπολαμ
μαίεις: τί οὖν ἔφην. ἆρ' οὐ μὲν ἀλλ' ἔρωτα τὸν διανοούμενος· φα
δὲ ἄλλη ὑπολαύω. ἐστὶ ταῦτα πρὸς τοῦτο ἀποκρίνομαι· ἐξαρκῶ
ταῦτ μὴ δὲ ἔρωτ ἐστὶ λέγομαι;: ἔρωμαι δ' ἐγὼ δ' ἐστὶ. οὐ μέντοι
σοί γε ὡς φῶ μαι: οὐτοίμην μὰ δ' ἐγὼ λέγομαι μὲν δ' ἐγὼ
πρότερον. πρὶν ἂν πύθωμαι: ἀποκρίνει ἔφη πρὸς ἃ ἂν ἐρ

ταυτὰ εἰς; ὅτι ἔχομεν φλυαρεῖσ καὶ ἀρχαιότροσ εἰ τοῦ δόντοσ:
ἀλλ' ὅρων αὐτὸν ὅτι μοι χαλεπαίνοι διὰ τὸν τὰ λεγόμενα.
οὐ νόμενόσ με θηρᾶσαι τὸ ὄνομα τοῦτο ἁρπάσασ· ἀμυνόμην
ὧν τοῦ κόμπου ὅτι μοι καὶ κεῖνοσ χαλεπαίνοι δικαίωσ. ὅτ' ἂν
ν. καὶ μὴ ὑπείκω· ἵνα τί μου ἦτον ἵνα μὴ λάβῃ τὴν σὸν ἅμα
τοῦτον· ἵνα δὲ οὖν διυμνούμην καὶ παρὰ τὸν νοῦν φοι
τᾶν· ἀλλ' ἦν δεῖν ὑπάκειν· μὴ μεσκαιὸν λέγοσ ἀμύνομαι
οι τ' τὴν· μὴ προσδέχοιτο· εἶπον οὖν· ἀλλ' εἰδοκεῖσοι
νθύνῃ με οὕτω ποιεῖν· τοι τοῦτον· σὺ γὰρ πάντωσ που κάλλι
κὼ ἀνάγκη διαλέγεσθαι λῦ φό· τέχνῃ ἔχομεν ἵ διώκουσιν
φό· του· διῶκται οὖν πάλιν ὅταν χθὲσ: ἀποκρίνου δὴ ἔφη
ν· ἴν· τοῦτον τοῖ ἀνάγκη· οὐ τοῖ ἀνάγκη· λῦ οὖ: φόνο
φ· τὴν γε τέχνῃ: οὗτοσ οὖν ἔφη πρὸσ ἀποκρίνασθαι τοῖσ
φοῦ τομένοισ· οὐ γὰρ φόνο διῶκτοῦ ὅτοι. ἀλλ' εἰ τοῖ ἀνάγκαίτοι:
λ· ἐ οὖν διῶκτ ἔφη ἐγὼ τοῦ δόντοσ λίθοκρινάμενον ὑπολαμ
βάνεσ. ἀλλὰ συμμίγνυσθε μοι· ἀποκρίνουμαι γὰρ λῦ δή.
πλάσ. ὅτι τοῖ ἀνάγκαι τοῖ οὐ τοῖ ἀνάγκαι: πότερον λῦ δόσ·
ο· αὐτοὶ τοῦτοι γάφ· λῦ ἔστι μὲν ὅτε τοῦτοι· ἔστι δὲ ὅτε
ε· τοι: ἀλλ' ὅταν τοῖ ἀνάγκαι λῶν διώκωσι τοῦτοι: οὐ καὶ διῶκτ
τοῦ λῦ παραφθεγόμενοσ: ἀλλ' ὅπωσ μὴ τι ἢ μᾶσ ὀφείλῃ
ὁ αὐτοῦτο: οὐ κοινωνήμασ νῦ ἔφη. ἀλλ' ἑτερόσε· ἀλλ' ἀπο
ρίνου· λῦ αὐτοῦτοι τοῖ ἀνάγκαι; αὐτοῦ λῶν διώκωσι τοῖ εἰδῆ δεῖ
θελήν τὸ ὅταν: οὐ κοῦν αὐτοῦ μὲν τοῦτοι τοῖ ἀνάγκαι· αὐτοῦ
τοῖ ἀνάγκαι· πότερον τὰ μὲν, τοῦτοι τοῖ ἀνάγκαι ἃ· τοῖ ἀνά
γκαι· τὰ δ' ἄλλα λῦ τοῦτοι· πάντα: τοῦτοι ἔφη ἐγώ· ἅπαντα
τοῖ ἀνάγκαι: τοῦτο κεῖνο ἔφη λῦ κῆ· τὸ αὐτὸ παραφθέγμα:
ἀλλ' ἆρα ἐγὼ ἔφην ἐγώ· τὸ αὐτοῖ ἀνάγκαι: ἀλλὰ μὴ δῆτ' ἔφη
αὐτοῦ· οὐδὲν γάρ σου δέομαι· ἀλλά μοι λόγον δῦ
ναι σὺ μὲν ἅπαντα τοῖ ἀνάγκασθαι. εἰ μὴ πάντα τοῖ ἀνάγκαιο: τέρασ
γάρ ἂν εἴη. λῦ δῆλον: καὶ σὺ γε· πρὸσ τί θῆ τοίνυν λῦ δή ὅτι
κοῦλῆ· ἅπαντα γὰρ ὁμολογῶ τοῖ ἀνάγκασθαι: τοῖ καὶ ἔφην
ἐγώ· τοῖ δὴ πέρι σὺ δὲ μή μ' ἔρχου ἐλέγχων· τὸ αὐτοῖ ἀνάγκαι· πάντα

λέ ἐοί σαι μαι: οὐ κοῦ καὶ αὐ φ ὰ μολόγη κα σ ἐοί σασθαι τούτοι ὦ ι
ἐοί σασαι. φ πε ὁ τὰν ἐοι σὶ μι. φ πε ὁ πασ σ ιού λφ. αὐ φ ὰ ρ ἐ μο
λόγη κα σ ἐοί σασθαι. καὶ αὐ μα παν τα. δη λο μοῦ ὅ τι καὶ πα ῖ σ ὦμ
λί πί α σ ω. καὶ ὁ τ ἀ μί μνου καὶ ὁ τ ὀ φ ύου. καὶ πρὶ μ αὐ τὸ ὃ γε μέ σθαι. καὶ
τ ρὶ ν οἱ φ αμὸν καὶ γλῶ γε μέ σθαι. λί πί α σ ω αὔ παν τα αὖ πε ρ αὐ φ ὰ ἐοί
σασαι. καὶ ν αὶ μα δί α ἔ φη αὐ τὸ ὃ αὐ φ ὰ ἐοί σὶ. καὶ αὔ παν τα
ἀν φ ὰ ιού λο μαι: ἀλλ ὰ ιου λη θῆ κο λῶ δί φ ὸ ὃ πο λυ τί μη τε ὃ υ
θύ δη με, φ δὴ τοὶ ὀν τι ἀ λη θὴ λέ γει σ. ἀλλ ὁύ σοι πάν υ πι α σ ά ω
ἰ κα μὰ ἐῖ ν αι, ἐι μὴ σοι σ ὺ μου λη θῆ ὁ ἀ δελ φό σ ου οὗ το σὶ
δρο μοὺ δω ρο σ. οὗ το δὲ ταὶ χα ἀμ. ἐί πε τον δέ μοι. λῶ δί φ ὸ. τὰ
μὴ γὰρ ἄλ λα οὐ κέ χω μὲν τοὶ ὃ ἀμ φ ι σ ὺ λη τοί λω οὗ το σ ἐι σ σο
φί αν τε ρ α τὸ δέ ον ἀμ οι σ. ὁ πο σ φ ὸ οὐ παν τα ἐοί σασαι. ὃ φ δὴ
γε ὺ μεῖ ο φ αυ τό. τὰ δὲ τοι α ῦ δε πο σ ὸ φ ὸ ἐοί σασθαι ὃ υ θύ δη με.
ὅ σ οι φ αν θοὶ ἀν δρὸ σ ἀ γα θοί ἐι σ ι. φ έ ρε φ πὲ τοῦ το ἐοί σαι μαι,
λί οὐ κ ἐοί σαι μαι: ἐοί σασαι μὲν τοι ἔ φη: τί λῶ δί φ ὸ, ὅ τι οὐ κά
δη λοι ἔ σι ν οἱ φ αν θοι. που φ ὸ τοῦ το ἔ μαν θον: οὐ δαι μοῦ ἔ φη ὁ δη
μο μό δω ρο σ: οὐ κά ρ α ἐοί σαι μαι ἔ φη ν τοῦ το φ ὸ: δη α φ θά ρει σ
ὄ φ η τὸν λό γον. ὁ ὃ υ θύ δη μο σ πρὸ σ τὸν δρο μοὺ δω ρο ν. καὶ φ α
μὶ σθαι οὗ το σὶ ἀκ ἐοί σα ι σὶ μι. καὶ ἐοί σι μοι αὖ μα ὧ μι καὶ
αὖ ἐοί σι μοι. καὶ ὁ δρο μοὺ δω ρο σ λί ρυ θρί α σ θη: ἀλλ ὰ σὺ
λῶ δί φ ὸ. πο σ ὸ λέ γει σ ὦ ὃ υ θύ δη με. οὐ δο κῶ σι ὀ ρ θῶ σ ἀ δελ
φο σ ὸ λέ γα μι. ὁ παν τ ἐῖ δώ σ: ἀ δελ φό σ μὲν γὰρ ἔ φη ἐμ ὸ ἐῖ μη ὃ υ θύ
δή μου τα χὺ ὑ πο λα μὼν. ὁ δρο μοὺ δω ρο σ: καὶ ὦ ἐῖ πο ν. θα
σο μ ὦ ἰ ὼ θε. θῶ σ ὰν ὃ υ θύ δη μό με δι δά ξη ι. ὦ σ ἐοί σαι μαι
τὸν ὦ ἰ ὼ θὸν ὰν δρα σ. ὁ τι ἀ δι κοί ἐι σ ι. καὶ μή μοι φ θο νή
σ ι σ τοῦ μα θή μα το σ: φ έ ρει ο ἔ φη ὦ σ ὰ κρα τὲ ὁ δρο μοὺ
δω ρο σ καὶ οὐ θέ λω σ ἀ πο κρί νε σθαι: ἐῖ κό τω σ νέ ῖ πον
ὦ φ ὸ. λί τ τον μὲν γὰρ ἐῖ μη καὶ τοῦ ἑ τέ ρου μέ σ ον. ὦ ἀ θ πο λλοῦ
δέ ω. μὴ οὐ δὼ ο νε φ έ λη ν. σο λὺ γὰρ που ἐῖ μὶ φ αυ λό τε ρο σ τοῦ
λί α κλέ ο σ. ὦ ἀ χρεῖ ο σ τε λῶ τὴ τε ὑ δρα δι α μά χε σθαι.
σο φι α ρί α σ ὑ σι. καὶ δι ὰ τὴν σο φί α ν ἀμ ι φ ό λη. φ μί α ν κε
φ α λὴν τοὺ λό γου τὸ λ πο τέ μοι. πολλ ὰ ὰν τ ἠ τῶ μαὶ. καὶ

÷ τῆς τοὺ ὅ λου

καρκίνωι τινὶ ἕτέρωι σοφιστῆι ὀκθαλάττης ἀφιγμένωι μαθητὴς
μοι δοκῶν κατανοῶ τὸν· οὐ γὰρ εἰωθὼς ἀλλ' αὐτὸν ὀλυπᾶ. οὕτως ὀκ
τοῦ ἀναριστέρου λάφυρα λαῖκνον. τὸν ἰόλεων τὸν ἀδελφι
δοῦν ποιητὴν ἐπαινέσαντος· ὁ δὲ αὐτῶι ἰκανῶς ἐμισήθησεν.
ὁ δὲ μοῦ ἰόλεως πατροκλῆς· ἐξέλθοι. πολὺν ἂν θαύτερον ποιή
σαιεν: ἀπόκρινα δή· ἔφη ὁ δημοσθένης ὁ πότε σοι ταῦτα ἐμφῆς.
τοῦτέρου ὁ ἰόλεως τοῦ ἡρακλέους μᾶλλον ἢ ἀδελφιδοῦς. ἢ
σοῦ: κρεῖττον ποίμνων μοι ὦ δημοσθένες ἢ δ' ἐμὲ ἀπόκριναι
σθαι σοι· οὐ γὰρ μὴ ἀμελὴς ἔρως τῶν σχεδόντων· ἐμὲ τοῦτο οἶδα. φθο
νῶν μὲν καὶ διακωλύων. ἵνα μὴ διδάξω με ὃν θύδημος ὀκάμο
τὸ σοφόν: ἀπόκριμαι δή· ἔφη: ἀποκρίνομαι δὴ εἶπον. ὁ πατὴρ
ἡρακλέους ἢ ἰόλεως ἀδελφιδοῦς. ὃς δ' ὦ σὲ μοὶ δοκεῖ
οὐδ' ποσοῦν ποιῶν· οὐ γὰρ πατροκλῆς ἢ αὐτῶι πατὴρ ὁ ἐμὸς ἀδελ
φός. ἀλλὰ πάρα πολλήσιον μὲν τοὔνομα ἴφικλῆς ὁ ἡρακλέ
ους ἀδελφός: πατροκλῆς δὲ ἢ δὸς σός; ναὶ νὲ ἔφην ἐγὼ
ὁ μὲν μήτριός γε. οὐ μέντοι ὁμοπάτριος: ἀδελφὸς ἄρα ἐστί
σοι. καὶ οὐκ ἀδελφός: οὐχ ὁμοπάτριός γε ὢν μυρίαι ἔφην
ὀκάνουμεν γάρ. χαιρέδημος ἢ πατήρ. ἐμὸς δὲ σωφρονίσκος.
πατὴρ δὲ ἢ ἔφη. σωφρονίσκος καὶ χαιρέδημος: ναὶ νὲ ἔφην. ὁ μέν γε. ἐμός· ὁ δὲ. ἐκείνου: οὐ κοῦν ἢ δὸς ἕτερος ἢν
χαιρέδημος τοῦ πατρός: τοὐμοῦ νὲ ἔφην ἐγώ: ἆρ' οὖν πατὴρ
ἢν. ἕτερος ἂν πατρός· ἢ οὐ τῆ ὁ αὐτὸς τοῖ λίθοι; δεδοίκα
μὲν ἔφην νὲ ἔφην. μή ποθ' ἁμαὶ ὑποσυῦ ὁ αὐτός· οὐ μέντοι μοι δοκῶ:
οὐκοῦν ἕτερος εἶ ἑνὸς τοῦ λίθου;: ἕτερος μέντοι: ἀλλ' ὅτι οὖν
ἕτερος ἢ δὸς ἂν λίθου· οὐ λίθος εἶ· καὶ ἕτερος ἂν χρυσοῦ.
οὐ χρυσὸς εἶ: ἔστι ταῦτα: οὐκοῦν καὶ ὁ χαιρέδημος ἑνὸς
ἕτερος ἂν πατρός· οὐ πατὴρ ἐστίν: ἔστι κἂν ἢ δ' ἐμόν. οὐ πατὴρ
εἶναι: εἰ γὰρ μή που ἑνὸς πατὴρ ἐστὶν ὁ χαιρέδημος ὑπολα
μὼν ὁ θυθύδημος, παλίν αὖ ὁ σωφρονίσκου ἕτερος ἂν
πατρός· οὐ πατὴρ ἐστίν· ὃ δ' οὐ ἂν σοῦ κρεῖττον· διαπαίσαρεῖ:
καὶ ὁ κτησίππου ὀκλαξαίμενος· ὁ δὲ ἐμὲ ἕτερος ἑνὸς ὁ πήρ·
οὐ ταὐτὰ ταῦ τοῦ πάνυ θερ· ἕτερος ἐστὶ τοὐμοῦ πατρός·

πολλοὺ γ' ἔφιδεῖ ὁ δυθύδημος· ἀλλ' αἰ δ' ὃς ὁ αὐτός· ὁ αὐτὸς μὲν
τοι· οὐκ ἄρ' σημοῦλοί μ' ἦσαν· ἀλλ' ἄλλος τρόπος· αἰ δυθύδημε ἐμὸς
μόνος ἐσσὶ πατήρ· αἰ δ' αὖ καὶ τὸν ἄλλον ἀνέρα· καὶ τὸν ἄλλον γ' ἔφη·
αἰ δ' οἵ φ τὸν αὐτὸν πρᾶον ὄντα· οὐ πρᾶον εἶναι· ἀνὴρ μὲν δὴ τὰ ἔφη
ὁ Κτησίππος· πῇ δὲ αἰ δός· χρεὼν ὄντα μὴ χρεὼν εἶναι· αἰ δ' ἄν
θρωπον ὄντα μὴ ἄνθρωπον· μὴ γὰρ ἔφη ὁ Κτήσιππος ὃ δυθύδημε
τὸ λεγόμενον· οὐ λίθον· λίθοι σωφρονέστατος· δᾶλον γὰρ λέγω πρᾶον
μὲν εἶναι ὃς ἂν πρᾳότητα ἔχῃ· ἀλλ' ἔστιν ἔφη· τοῦτο δὲ ἄνθρωπον
ἄνθρωπον αἰ δ' ὃς ὁ Κτήσιππος· καὶ ἵππον καὶ τὸν ἄλλον παντὸς
τῶν ζώων· τοιαῦτον ἔφη· αἰ καὶ μήτηρ αἰ μήτηρ; καὶ αἰ
τηρ· καὶ τὸν ἐχίνον ἔφη ἆρα αἰ ὁ ἐχῖνος μήτηρ ἐστὶ
τῶν θαλαττίων· καὶ αἰ σὶν ἔφη· καὶ οὐκ ἄρα ἀδελφὸς ἦ
τῶν ὠϊδίων· καὶ κωφίων καὶ χοιριδίων· καὶ γὰρ οὐκ ἔφη· καὶ
πρὸς ἄρα σοὶ πατὴρ ἐστὶν ὁ κύων· καὶ γὰρ σοὶ ἔφη· αὐτίκα δέ
γε· αἰ δὲ ὁ δρόμων ὁ δολιχὸς, ἆρ' ἐστὶ καὶ ὁ κτήσιππος·
ὁμολογήσομεν ταῦτα· ἦ που γάρ ἐστι σοὶ κύων; καὶ μάλα
πονηρὸς ἔφη ὁ κτήσιππος· ἔστιν οὖν αὖ τοῖς κυνιδίοις; καὶ
μάλα ἔφη ἕτερα τοῖς αὐτοῦ· οὐκοῦν πατὴρ ἐστὶν αὐτῶν ὁ
κύων; φαίνεταί γέ τοι εἰδὼς ἔφη αὐτὸν ὁ χαίρων τῷ κύνι·
τί οὖν ὁ κύων; πατὴρ ἐστὶν ἔφη· οὐκοῦν πρὸς σοῦ
ἐστὶν ὁ κύων; καὶ μάλα· καὶ οὐ κωφίων ἀδελφός·
καὶ αὖθις ταχὺ ὑπολαμβάνει ὁ δολιχὸς δρόμος ἵνα μὴ πρότερον
τί φῇ ὁ κτήσιππος· καὶ ὅτι γε μοι μικρὸν ἔφη ἀπέκεινα·
τύπτω τὸν κύνα τοῦτον; καὶ ὁ κτήσιππος γελάσας μάλιστα
θεῶν ἔφη· οὐ γὰρ δῆτα ἔμοιγε· οὐκοῦν τὸν σαυτοῦ πρᾶον ἔφη
τύπτω; πολλοῦ μὲν τοι ἔφη δεῖ καὶ πρότερον τὸν ἕτερον πρὸ
τύπτοιμ' ἄν τι μανθάνων· σοφοῦ γέ φασιν οὕτως ἔφασαν· ἀλλ' ἵππου
ὃ δυθύδημε ὁ κτήσιππος· οὐκ ἀλλὰ θαὶ ἀπὸ τοῦ ἵππου ἔ
σασι σοφίαν ταύτην ἀπολελαυκέναι ὁ πρᾶος ὁ μεγάθους
τε καὶ τῶν κυνιδίων· ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ταῦτα πολλὰ μάχεσθαι
ὃ κτήσιππε· οὐ τὸ ἐκείνου οὕτω· οὐδὲ οὐ γὰρ δῆτα ὃ δυ
θύδημε· αὐτοῦ· οὐδὲ ἄλλου γε οὐδενὸς ἄν· ἦ δ' ὃς·

πρᾳοι μὲν ἐστὶ ταὐτὰ λεγόμενα· βάτραχοι ποταμοῖο·

÷ κωμῳδοῦσιν

ὁ κτήσιππε. εἰ ἀγαθὸν νομίζεις εἶναι ἀσθμοῶντι φάρμακον πιεῖν,
λοῦσαι καὶ ἀγαθὸν εἶναι δοκεῖσοι ὅταν δέηται· λοῦσαι πολεμονὸ τὰν
ἔλη ὁ ὅλαν ἔχοντα μαλλον ἴθμα. λοῦσαι ὅλον: ἔμοιγε ἔφη. καὶ
τοι οἴμαι τί σε τῶν καλῶν θρεῖν: οὐ ἄρισσα εἴσηι ἔφη. ἀλλ' ἀπο
κρίνου· ἆρ' εἰ δή γε ὁμολογεῖσ ἀγαθὸν εἶναι φάρμακον ὅταν
δέηι πίνειν ἀρσοι· ἀλλ' ὅτι τοῦτο ἀγαθὸν ὡς πλείστον δεῖ πίνειν.
καὶ καλῶς ἔκει ἔξει. ἆρ' τὸ αὐτὸ τρίταν ἐγκεφαλοῦ ἕλ
λεβόρου αἴρεσις; καὶ ὁ κτήσιππος εἶπεν· φαίνεσοφόν ἐσσι
ὦ συθύδημε. ἆρ' οὖν μοι δοκεῖς ὅσον ὁ ἀνδριὰς ὁ ἐν δελφοῖς:
οὐκοῦν ἔφη καὶ ἐν τοῖ πολέμοι ἐσοφὸν ἐσσι ὁ πλοῦ
ἔχων. ὡς πλείστου δεῖ ἔχειν δόρατα τοῦτο καὶ ἀσπίδας. ἐσο
φὸν ἐσσι: μαίνεσθαί μοι δοκεῖς ὁ κτήσιππος. οὐ δοῦ
κοῦν εἰ ὦ συθύδημε. ἀλλὰ μίαν καὶ ἐν δόρυ; φαίνομαι: οὐκοῦν
μυρίων ἂν ἔφη καὶ τὸν μιρίαν θεὸν οὕτως οὐκ ὀλίγους,
φὼ δὲ ὦ μῶν οὐ δειλότερον εἶναι. οὐτε ὁ πλοῦ μαχίμων ὄντα. καὶ
τὸν δε τὸν ἔναιρον: καὶ ὁ μὲν ἐν συθύδημος ἀσίγησεν· ὁ δε δίομν
σόδωρος τοῦτο τὸ πρότερον ἀποκεκριμένα τοῖ κτησίππωι
λέγει: οὐκοῦν καὶ χρησίον τί δοῦ ἀγαθὸν δοκεῖσοι εἶναι ἔχειν;
πάνυ καὶ ταῦτά γε πολὺ ἔφη ὁ κτήσιππος: τί οὖν ἀγαθὸν
οὐ δοκεῖσοι χρήματα ἀπὸ τὲ ἔχειν καὶ σώματος; σφόδρα
γ' ἔφη: οὐκοῦν καὶ τὸ χρησίον ἀγαθὸν ὁμολογεῖσ εἶναι; ὁμο
λογῶ καμοιγ' οὖν ἔφη: οὐκοῦν ἀφ' ἧι δεῖ αὐτὸ ἔχειν ἔξεσ τοῦ;
καὶ ὡς μάλιστα ἔμοιγε δοκεῖ. καὶ εἰ μὲν δύναιτο. καὶ εἰ μὲν δύναιτο σ.
εἰ ἔχοι χρησίουν μὲν τρίαν ταύλαντα ἐμ πλοίαρι· ταύλαντον
δὲ ἐν τοῖ κεφαλοῖ. ἀσπίδα δὲ χρεοῦ. ἐν δὲ κατέρωι τοῖ
ὀφθαλμοῖ: φασίν οὖν ὦ συθύδημε ἔφη ὁ κτήσιππος. τοῦ
τον δύναμον ἑαυτοῦ εἶναι ὁ κυθωνιὰς ἀρίστου ἀνδρὸς.
οἱ χρησίον τὸ ἐν τοῖσ κεφαλοῖσ ἔχοισι πολὺ τοῖσ ἐαυτῶν.
ὦ σώφρων γ' ὦ δὴ ἔλεγε τὸν κύνα τὸν σόν. καὶ ὁ θαυμασιό
τερόν γ' ἔτι ὅτι καὶ τοῖνοισιν ἐκτὸν ἑαυτοῦ ἐν κεφαλοῖσ κεχρυσω
μένων. ἐξ ταῦτα ἐρῶτος καυθορῶσι τὴν ἑαυτῶν κορυφὴν ἐν ταῖσ
χερσὶν ἔχοντα: σοφώτερον δὲ ὁρῶσιν ἔφη ὁ συθύδημος καὶ

σκύθαι τε καὶ οἱ ἄλλοι ἅπαντες οἱ δυνατὰ ὁρᾶν. λίθοι δὲ ἀδύνατα: τὰ δυνατὰ δήπου: οὐκοῦν καὶ οὐ ἔφη καλῶς. ὁρᾷς οὖν τὰς μύρμηκας ἱκανὰς τὸ μέγεθος; ναί: δυνατὰ οὖν ὁρᾶν ἐστὶ ταύτας; ὑπερφυῶς ἔφη ὦ κτήσιππος: τί δὲ λίθον δοῦ μὴ δῆτα οὐδὲ ἴσως οὐκ οἶσθ' αὐτὰ ὁρᾶν. οὐ τοσοῦτος λίθος εἶ; ἀλλά μοι δοκεῖς οὐδὲ τὴν ἀρχὴν εἰδέναι καὶ ὃν τρόπον λέγονται. μὴ δῆτα λέγε ταῦτα: καὶ σὺ τοῦτο ποιεῖν: λίθος γὰρ οὐχὶ οὐδὲ φησὶ διονυσόδωρος οἱ μύρμηκας; οὐδὲ τοσοῦτος ποιῶ λίθος εἶναι κτήσιππος: ἆρ' οὐδὲ λέγονται σιγᾶν; ἔστι γὰρ ταῦτα ἔφη: οὐκοῦν λίθοι σιγῶσι καὶ ξύλα καὶ σιδήρια. οὐκοῦν εἶναι φὴς ἔφη τὰ ῥήματα ἐν τοῖς χαλκοῖς. ἀλλὰ φθεγγόμενα καὶ μὴ σιγῶντα μέγιστον τὰ σιδήρια λέγεται. ἐὰν τις ἀφῇ τὰ. οὐκοῦν μὴ τοσοῦτος εἶ ὦ κτήσιππος. ὅλως δὲ οὐδὲν εἰσοῦ. ἀλλ' ἔστι μοι τὸ ἔνθρον ἐνδείξασθαι. ὅσοι οὐ ἔασι λέγονται σιγᾶν. καὶ μοι ἐδόκει ὑπερφυῶς ἂν ὁ κτήσιππος διὰ τὰ αὐτὰ δικαίως: ὁπόταν σιγαίσι ἔφη ὁ διονυσόδωρος. οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα σιγαίσι; φημὶ ἔγωγε: οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα ταῦτα ἔφη ὁ κτήσιππος. οὐ σιγᾶι ἀποφαίνεται ἔστι τὰ λεγόμενα: τί δὲ ἔφη ὁ διονυσόδωρος: ἀλλ' ἆρα οὐ μυλίτας λέγεται; οὐ δῆπου ἔφη ὁ διονυσόδωρος: ἀλλὰ λίθος οὗτος ὑποβρέχιος τὰ ἀποφαίνεται; τί μὲν δῆπου λέγονται: ἀλλὰ λίθος οὗτος ὑποβρέχιος τὰ ἀποφαίνεται σιγᾶι λέγεται: οὐ δῆτα καὶ αὖθις ὁ κτήσιππος ἔφη. ἆρα πάσασο ὁ διονυσόδωρος. οὐ γὰρ οἶδα ὅ τι τὴν ἀπόκρισιν ἔφη. οὐχ ἥδεισο ὅτι χρή: καὶ ὁ κτήσιππος ὡς ἀνθρώπου μέγα τοῦτο ἀνακαλύψαντος. ὦ διονυσόδωρε ἔφη. ὁ ἀδελφός σου ἔζημιοῦται κερδίζειν τὸν λόγον. καὶ ἀπόλωλε τὸ καὶ λίθος εἶναι: καὶ ὁ κλεινίας τοῦτο λίθος ἐστὶ καὶ ἄβολα ἔνθρα. ὥστε ὁ κτήσιππος ἄνθρωπος τολμηρὸν λίθος πλάσιος: ὁ δὲ μοι παρομοιάζων ὁ κτήσιππος τοῦτον αὐτὸν τοῦτον ἀπεκάλυπτε. οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλως τοῦτο σοφίσασθαι τοῦτο νῦν ἄνθρωπον: καὶ ἐγὼ εἶπον: τί γὰρ αἴσιον ὦ κλεινία τοῖς σοῖς δούλοις οὐ πρᾶγμα ἐστὶ καὶ καλόν: οὐ γὰρ λίθος τί ποτ' ἐστὶ τὸ εἶδος ὁ σὸς κέρατος. καλὸν πρᾶγμα ἔφη ὁ διονυσόδωρος: ἆρα καὶ ἔφην ἐγὼ καὶ σοφὸν ὦ διονυσόδωρε: ἆρα καὶ ὁπόταν τοῦ καλοῦ ἔφη. λίθος τοῦτο τοῖς καλοῖς: καὶ ὃς πάνυ μάλα ἔφη. καὶ λίθος ἐστὶν ἀλλὰ λίθος οὗτος ὑποβρέχιος τὰ ἀποφαίνεται; τί μὲν δῆπου λέγονται: ἀλλὰ λίθος οὗτος ὑποβρέχιος τὰ ἀποφαίνεται σιγᾶι λέγεται: οὐ δῆτα καὶ αὖθις ὁ κτήσιππος ἔφη. ἆρα πάσασο ὁ διονυσόδωρος. οὐ γὰρ οἶδα ὅ τι τὴν ἀπόκρισιν ἔφη. οὐχ ἥδεισο ὅτι χρή: καὶ ὁ κτήσιππος ὡς ἀνθρώπου μέγα τοῦτο ἀνακαλύψαντος. ὦ διονυσόδωρε ἔφη. ὁ ἀδελφός σου ἔζημιοῦται κερδίζειν τὸν λόγον. καὶ ἀπόλωλε τὸ καὶ λίθος εἶναι: καὶ ὁ κλεινίας τοῦτο λίθος ἐστὶ καὶ ἄβολα ἔνθρα. ὥστε ὁ κτήσιππος ἄνθρωπος τολμηρὸν λίθος πλάσιος: ὁ δὲ μοι παρομοιάζων ὁ κτήσιππος τοῦτον αὐτὸν τοῦτον ἀπεκάλυπτε. οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλως τοῦτο σοφίσασθαι τοῦτο νῦν ἄνθρωπον: καὶ ἐγὼ εἶπον: τί γὰρ αἴσιον ὦ κλεινία τοῖς σοῖς δούλοις οὐ πρᾶγμα ἐστὶ καὶ καλόν: οὐ γὰρ λίθος τί ποτ' ἐστὶ τὸ εἶδος ὁ σὸς κέρατος. καλὸν πρᾶγμα ἔφη ὁ διονυσόδωρος: ἆρα καὶ ἔφην ἐγὼ καὶ σοφὸν ὦ διονυσόδωρε: ἆρα καὶ ὁπόταν τοῦ καλοῦ ἔφη. λίθος τοῦτο τοῖς καλοῖς: καὶ ὃς πάνυ μάλα ἔφη. καὶ λίθος ἐστὶν

ὁμοσε δὲ. ἄβρα ἔφην αὐτοὺς τοῦ καλοῦ παρεῖναι μόνοις τοῖς ἐκ παιδὸς
καὶ λόγου τινός. ἐὰν οὖν ἔφην παραμένῃ ταῖς τοιαύταις ἡδοναῖς; καὶ ὅτι μοὶ
φάσκει παρεῖναι. δημοσόλαρος ἦν; συνῆμεν τοῦτό γε ἐμοὶ λέγε: ἀλλὰ
τίνα προπορεύεται ἄβρᾳ ἄβρᾳ τῷ παραμένοντι. τὸ ἄβρον ἄβρον ἀρ' ἦν;
ἆρα τοῦτο ἔφην ἐστὶ πορεῖον. ἐμὲ δὲ αὐτῶν ἀνδρῶν τὴν σοφίαν
ὧν ἐχείρουν μιμεῖσθαι. αὐτὸ ἐνεθυμοῦν αὐτῇσι: πῶς γὰρ οὐ κάπο
ρος ἔφην καὶ φαύλαι οἱ ἄλλοι αὐλοποιοὶ ἂν οἱ ἐμὲ ἐᾶτε: πλεῖσ
τον δέω φάναι δημοσόλαρε. οὗτος καλὸν καλόν ἐστι. καὶ τὰ ἀσχρὰ
ἀσχρά; ἐὰν ἔμοιγε ἔφη δοκῇ: οὐκοῦν δοκεῖ: πάνυ γε ἔφη: οὐ
κοῦν ὃ τὸ ταὐτὸν ταὐτὸν. καὶ τὸ ἄβρον ἄβρον: οὐ γὰρ δήπου τό γε
ἄβρον ταὐτόν. ἀλλὰ μὴν φαύλα. οὐδ' ἂν φαῦλα ἀσύμφωνα τοῦτο ἀπορήσαι.
ὡς οὐτὸ ἄβρον ἄβρον ἐστὶν. ἀλλὰ δημοσόλαρε. τοῦτο μὲν ἐκὼν
παρεῖκας. ἐῶμεν. ἀλλ' ἄμοιγε δοκεῖτε ὥσπερ οἱ δημιουργοὶ οὕτω
ἑκάστοις προσήκειν ἀπορεῖσθαι. καὶ ἡμεῖς τὸ διαλέγεσθαι
παρ' ἑκάστοις ἀπορεῖσθε: οἶσθα οὖν ἔφην ὅτι προσήκει καὶ
αὐτοῖς τοῖν δημιουργοῖν; πρῶτον τί ἡ χαλκεία προσήκει
οἶσθα; ἔμοιγε ὅτι χαλκεία: τί δὲ κεραμεύειν: κεραμεία:
τί δὲ σφαίρᾳ παίζειν τε καὶ ἐκβρίειν. καὶ τὰ μικρὰ κρέα κατα
κόπτειν. ἐπὶ ἁπᾶσι καὶ ὀπτᾶν: καὶ χειρουργίαν ἐμοὶ δοκεῖ
τις ἔφη τὰ προσήκοντα πράττειν. ὁρᾷς πρᾶξιν: καὶ λιπαρὰ
προσήκει δέρειν αὐτῷ τις ἔφη τὸν μάγειρον. κατακόπτειν καὶ ἐκ
βράσσειν. ὁμολόγησας ταῦτα. λέγε: ὁμολόγησα ἔφην. ἀλλὰ
συμφώνησον μοι ἔτι: δῆλον τοίνυν ἐμοὶ δοκεῖ. ὅτι ἂν τις σφαίρᾳ
τὸν μάγειρον καὶ κατακόπτειν ἐπιτήδειος καὶ ὀπτᾶν. τὰ προ
σήκοντα ποιήσει: καὶ ἂν τὸν χαλκέα τις αὖ τὸν χαλκέα
καὶ τὸν κεραμέα κεραμέα. καὶ οὕτως τὰ προσήκοντα
πράξει: ὦ πόσης δόξης ἐμοὶ δοκεῖς. λέγειν ἐμὲ κολοφῶνα ἐπιτι
θέναι σοφίαις. ἀρά μοι τόδε αὐτὴ παραγορήσεται. ὡς ἐμὲ
οἱ κάπηλοι ἐροῦσιν: ἐπεὶ μοί γε ἂν αὐτῇσιν ὦ σώκρατες ἔφη.
οἱ κάπηλοι γε ὀρθῶς λέγουσιν: ἐμὲ οὖν γε καὶ ἔφην: φῶ δῆλον ὅτι:
τίδε δῆτα τοσοῦτον οἱ ἀγνοοῦντες: εἰ μὴ τοῦ ἄλλου
ἀπορεῖν μᾶλλον ἄρχεσθαι. τελευταῖον δὲ ἐρωτᾷ τὸν λόγον

ἆρ' οὖν ἔβλη ἡμῖν ταῦτα σαὶ εἶναι ὃν ἂν ἄρξηισ. καὶ ἐξῆν σοι αὐτοῖσ
χρῆσθαι ὅτι ἂν βούλῃ. οἷον πῶσ καὶ πρόσπορον. ἆρ' ἂν ἐξῆν σοι ταῦ
τα σαὶ εἶναι; οὐ σοι ἐξῆν καὶ ἀπὸ δόσθαι καὶ δοῦναι καὶ θύσαι ὅτῳ
βούλοιο θεῶν; ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτωσ ἔχει. οὐ σαί; καίτοι τί δῆτα γε
ὅτι ἐξαυτὸν καλὸν τὴν ἀκρόπολιν τοῦτον τὸν ὄρθιον λίθον. καὶ αἷμα μου
λόμβδοσ ὅτι τὴν χαλκῆν κοῦσαν. πάνυ μὲν οὖν ἔβλων οὕτωσ ἔχει.
ταῦτοι αὐτὰ ἔστι μόνα σοί; τί δὲ ζῷα ἔβλη. οὐ ταῦτα καλῶ
ἃ ἂν τύχῃ ἔχῃ; ναὶ ἔβλων. ὁμολογῶ οὖν τὸν ζῷον ταῦτα
μόνα εἶναι σαί, σοὶ δὲ ἂν σοι ἐξουσία ᾖ καὶ τὰ ταῦτα ποιεῖν.
ἀνῶ δῆτα ἐλεύθερον; ὁμολογῶ: καὶ οὐκ εἰρωνικῶσ τοῦτο λέγω
ἀλλὰ μεγαλοπρεπῶσ. εἰ πέρσοι ἔβλη ὃσσα κράτιστα. ἆρ' οἷσοι
ζῷον πατρῷοσ; καὶ ἆρ' ὑποπτόσασθαί ἐξεστιν τὸν λόγον ὃν πρότε
λέγομεν. ἐπορεύθην ἀποβλῶν. ἐβλεπόμην τε καὶ ἐπερεβόμην.
ἴδωμαι εἴ τισ ἐστὶ κύνων. εἰλλιμένιοσ. οὐκέτι ἴδῳ
ὃ δῆτα ποιοῦμεν: ταλαίπωροσ ἄρα τίσ εἰμι καὶ οὐ
δὲ ἀθηναῖοσ. οὐ μήτε θεοὶ πατρῷοί εἰσι. μήτε ἱερὰ. μή
τε ἄλλο μηδὲν καλὸν καὶ ἀγαθόν: ἆρ' ἴδῳ ὃ δῆτα ποιοῦμεν.
ὃν ἔβλεπε τὸ καὶ μὴ χαλεπῶσ με προδίδασκε. ἔστι γὰρ ὅμοι
νον. καὶ ἀπόλλων. καὶ ἱερὰ οἰκεῖα καὶ πατρῷα. καὶ τἆλλα
ὅσα περ τοῖσ ἄλλοισ ἀθηναίοισ. τοῦτον τοιοῦτόν: ἐστὶ τοῖσ
ἄλλοισ ἔβλη ἀθηναίοισ. οὐκέτι ζῷον ὁ πατρῷοσ; οὐκέ
τι ἴδῳ. αὐτὴ μία ἐστὶν οὐδαμοῦ. οὐδὲ ὅσοι
ἔκτηνται τὴν πόλεωσ λέγουσι ἐστὶν. οὐδ' ἡμῖν. ἀλ
λὰ καὶ ἀπόλλων πατρῷοσ διὰ τὴν τοῦ ἱέρωνοσ γονήν ἐστιν. ζῷον
δ' ἡμῖν. πατρῷοσ μὲν οὖν καλεῖται. ἕρκιοσ δὲ καὶ φράτριοσ. ἔστι
ἀθηναῖσ φρατρία: ἀλλ' ἆρ' καὶ ἔβλη ὁ δῆμον ποιοῦσαροσ. ἔστι
γάρ σοι καὶ σόγε ἀπόλλωνα τε καὶ ζῷον ταῦτα ποιεῖν.
ἴδῳ. οὐ κωλύει καὶ οὗτοι. σοὶ θεοὶ ἂν ἦσαν ἔβλη: πρόμοι ἴδῳ
καὶ δῆτα ταῦτα: ἀλλ' οὖν σοί γε ἔβλη. ἐξεστιν σὸν μολόγημα
ἴδῳ καὶ δῆτα ταῦτα: ἀλλ' οὖν σοί γε ἔβλη. ἐξεστιν σὸν μολόγημα
αὐτοῖσ εἶναι: σὸν μολόγημα καὶ ἔβλων τινὰ ἐπαίθων: οὐ κωλύει ἔβλη
καὶ ζῷα εἶναι ἐστὶν οὗτοι οἱ θεοί. σὸν μολόγημα καὶ μὲν ὅσα τυγχάνω ἔχῃ.
ζῷα εἶναι. ἐξεστὶν οὗτοι οἱ θεοὶ οὐκ ἔχουσι τυχεῖν; ἔχουσιν ἴδῳ:

φασὶ τινὲσ ἀθηναίοισ αὐτὸ χθονὸσ φύσιν. ἐξ τούτου
μορέαν ἔχειν. μῶν ἐξεῖλε. οὗ ὁ αὐτόσ ἐστὶν ἀπόλλωνι.
οἳ δ' ἐρεχθέωσ μιᾶσ δὲ πόλεωσ. ἴωνα δ'
ἕνα νηόν. ἆρ' οὐ ἐξῆν ἀθη
ναίοισ ποτὲ. ἱέρωνα κλη
θῆναι διαπαντὰ πατρῷ
ον αὐτοῖσ ἀπόλλωνα
ἔχειν:—

ἕρκιον τοῖσ ἰδίοισ ἀθηναίοισ φασὶν. ἓξ τούτου ἐξεστὶν ἕρκιοσ πᾶσ αὐτοῖσ οὖν ἓν ἵδρυον ἐν τούτοιν φυλακῆσ χάριν.
φατρία δέ ἐστι. τὸ τρίτον μέροσ ἑκάστησ φυλῆσ. καὶ ἀθηναῖσ φατρίαι εἰσὶ τούτου ἕνεκα:—

οὐ κοῦω καὶ ζῶα εἰσὶν; ζῶα ἔφην: τῶν δέ γε ζώων ἔφη ὦ μολό
γη καὶ ταῦτ' εἶναι σοι. ὅσα ἂν σοι ἐξῇ καὶ δοῦναι καὶ ἀποδοῦ
ναι καὶ θύσαι ἂν θεοῖ ὁπόσα ἂν βούλῃ: ὦ μολόγη καὶ ἔφην. οὐκ ἄτοπα
γάρ μοι ἀφαίρεσιν. ὦ δυθύδημε: ἴθι δή μοι δυθυδὶ λέξον. ἀπό
κρησαι μὴ σοὶ ὁ μολογεῖν εἶναι τὸν δίκαιον καὶ τοὺς ἄλλους θεούς.
ἆρα ἐξεστί σοι αὐτοὺς ἀποδόσθαι. ἢ δοῦναι. ἢ ἄλλ' ὅτι ἂν βούλῃ
χρήσθαι ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ζῴοις; ἆρ' οὖν οὐ κρίτων ὥσπερ
ὡλήγειος ὑπὸ τοῦ λόγου. ὃ κείμενον ἀφωνος. ὁ δὲ κτησίππος
μοι ἐδόκει οὐ σοφῶς ἔχειν. πύπαξ ὦ ἡράκλειος ἔφην καὶ λοῦ
λόγου: καὶ ὁ δημοδόκου. τί τοῦτο ποιεῖς ἔφην. ὁ ἡράκλειος πύπαξ
εἶναι. ἢ ὁ πύπαξ ἡράκλειος: καὶ ὁ κτησίππου. ὡς οὐδὲν δεῖ ἡμᾶς
δεινῶν λόγων. ἀφίσταμαι ἐμαυτὸν χω τὼ ἀνδρε: ὅρα ταῦθα μή τοι
ὦ φίλε κρίτων. οὐ δεῖσόν τι σοῦ τῶν παρόντων ὑπερῳδή
νωσιν τὸν λόγον καὶ τὼ ἀνδρε. καὶ γελῶντε καὶ κροτοῦντε
καὶ χόρον τε ὀλίγου ὡς ἐστήσαν. ἐνίοις μὲν γὰρ τοῖς ὅμοιρο
οθεν ἔφη καὶ σοὶ σι παῖσι. ὡς καλλίω σ' ἔθορύνουν μόροι οἱ τοῦ
δυθυδήμου ὅρισαι. ὅρα ταῦθα δὲ ὀλίγου καὶ οἱ κίονος οἱ ὅρα
τοὶ λυκίω ἐθορύνησαν τοῦτοι τοῖν ἀνδροῖν καὶ ἵσταντο. ἔφη
μὲν οὖν καὶ αὐτός. οὕτω δὴ ἐστέθην. ὦ σὺ δὲ ὁ μολονᾶν. μηδὲν δύ
νασθε ἄρα τοῦτο σοφοὶ εἶναι. καὶ ὡς ἀληθῶς πάνυ καταδου
λωθῆσο ὑπὸ τῶν σοφίων αὐτοῖν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐμαυτῷ ἐγκε
μαίμην αὐτὼ ὅρα ἀπόμην. καὶ εἶπον. ὦ μακάριοι σφῶ
τὼ θαυμασιὼ φιλόσοφε. οἷ τοσοῦτον ὠφελήμεθ. οὕτω ταχὺ
καὶ ὅρῳ ὀλίγοι χρόνῳ ἐξεπράσασθον. ὡς ἀληθῶς μὲν οὖν καὶ
ἄλλοι οἱ λόγοι ἡμῶν καλοὶ ἔχουσιν. ὦ δυθύδημε τε καὶ διο
νυσόδωρε. ὅρα δὲ τοῖς. καὶ τοῦτο μεγάλο προσδεόμεν.
ὅτι τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. καὶ τῶν σεμνῶν δὴ καὶ δοκούντων
τι εἶναι. οὐδὲν ἡμῖν μέλει. ἀλλὰ τῶν ὀλίγων ἡμῖν με
μόνον. φαίη ἂν οὖν οἶδα. ὅτι τούτων τοὺς λόγους. καὶ νυμὲν ἂν
ὀλίγοι οὗτοι πάνυ ὅρα ἀνοι ὅμοιοι ἡμῖν. οἱ λοιποὶ. οὐδὲν μοὶ δοκοῦσιν
αὐτοῖς. ὡς αὖ οἶδα. ὅτι ἀνάχω θαὶ νῦν ἐξελέγχον
τε τοιούτοις λόγοις τοὺς ἄλλους. ἢ αὐτοὶ ἐξελέγχόμενοι.

ἢ τὸν νῦν μόνον λε γό
μενον. πύπαξ ὁλη
ῶς ξύλου κόβρ ῶς ἐστι.
οὐκ ἔ: ἢ τὸν μὲν γὰρ πύ
παξ πίθον. ξύσται σχεδὸν
ἀσῶ ξύλου ποιοῦσι τοῦ
καὶ ὡς ἔστι:—

489

καὶ τὸ δὲ αὖ ἕτερον δημοτικόν τι καὶ φαῦλον ἐν τοῖς λόγοις· ὅπο
τ' ἀμφὶ τε· μήτε καλὸν εἶναι μηδὲν μήτ' αἰσχρὸν φράζεται·
μήτε λυσικὸν μήδ' ἄλλο τῶν τοιούτων μηδέν· μήτε τὸ παρά
πλαν ἕτερον ἕτερον· αὐτε χνοῦς μὲν ποιόν τι· ξυραίπτε
ται σώματα τῶν ἀνδρῶν· ὡς σωρ καὶ φατέ· ὅτι δοῦ μόνον τὼ τῶν
ἄλλων· ἀλλὰ δόξαι τε ἂν καὶ τὰ ἐναντία αὐτὰ τοῦτο παύ
χαριέν τε ἔστι· καὶ τὸ ἐναχθὲ τῶν λόγων ἀφαιρεῖται· τὸ δὲ
δημεμέλεον· ὅτι ταὐτὰ οὐσσέχει μὲν καὶ τεχνικῶς δεδε
ρῆται· ὧδε παύ ὀλίγοι χρόνοι· ὃν τινὰ οὖν ἂν μαθεῖν ἀνδρῶν
ἥμων ἥμισυ· καὶ τοῖς κτησίπποις τὸν νοῦν προσέχω· ὡς σ
ταχὺ ἡμᾶς ὃ κτοῦ παραχείμασι μιμεῖσθαι οἷός τε ὢν· τοῦ
του μὲν οὖν τοὐπράγματος σφῶϊν τὸ σοφὸν· σφὸς μὲν τὸ
ταχὺ παρα διδόναι· καλόν· ὃν αὖ τι ὂν θρώπων διαλέ
γεσθαι· οὐκ ἀστεῖον· ἀλλ' ἄγε μοι πείθεσθε· ὃν λαμβάνε
σθε μὴ πολλῶν ὄντων αὖ τῶν λέγειν· ἵνα μὴ ταχὺ ὃς μανθάνετε
μὴν μὴ εἰδῶσι χάριν· ἀλλὰ μαλιστα μὲν· αὐτὼ πρὸς ἀλλήλω
μόνω διαλέγεσθον· εἰ δὲ μή, εἴ τῳ ἄλλου του· ὃν αὖ τίνα ὃς ἅμου
μόνου· ὃς ἂν μὴν δῶ ἀριθμὸν· τοὺς αὐτοὺς δὲ τούτους δεῖ σω
φρονεῖν τε· καὶ ποιόν τινα θέσθαι σύμβουλόν τε· μηδέ ποτε μὴ
δοκεῖν ἀποδέχεσθαι λέγεσθαι· ἀλλ' ἡμῖν τὸ καὶ αὐτοῖς τὸ γὰρ ἀσαφῶς
ὦ ὑθὺ δηλεῖ· τίμιον· τὸ δὲ ὑπερ ὑσφόρτατον ἄριστον ὄν· ὡς
ἔφη πίνδαρος· ἀλλ' ἄγε δὴ λέγω· ὅπως καὶ κλειρίαν
τὸν δὲ παραδεξάσθην· τοῦτο τῶν κρίτων καὶ ἄλλα ἀπ' τοῦ
δημεσχόα διαλεχθῆναι τὸ λιπλίμβρ· σκόπει οὖν ὅπως συμ
φοιτήσῃς παρὰ τὸν ἄνδρα· ὡς σ ὃς κάμω φατόν· οἷόν τε εἶναι
δὴ λαῖξαι τὸν ἔθελον τἄρ κριον δι δόναι· καὶ οὔτε φιόϊν·
οὔθ' ἱλικίαν ἐξειρνᾶν οὐδεμίαν· ὁ δὲ καὶ σοὶ μαλιστα προ
σήκει ἀκοῦσαι ὅτι οὐδὲ τοῦ χρημα τίζεσθαι φατὸν διακω
λύειν οὐδέν· μὴ οὐ παραλαμβάνειν ὅντινα οἷόν τε ὃν πάσω τὴν
σφετέραν σοφίαν· καὶ μὴν ὡς σὸς κρατὸς φιλήκοος ἂν ἔφω γε
καὶ ἱδέσθαι ἄν τι μαν θάνοιμι· κἂν δοκῶ δόξω μέν τοι καιρὸς εἶς ἅπας
τῶν οὐχ ὁμοίων ὄντων δήμοι· ἀλλ' ὃκείνων· ὧν δὴ καὶ σὺ ὃλίγω

τῶν λίθων ἀν ἐξελήχομεν ὑπὸ τῶν τοιούτων λόγων. λίθ ἐξελήχων
τῶν· ἀ ταὶ γελοῖον μέν μοι δοκεῖ εἶναι· τὸ νουθετεῖν σε· ὁμως δὲ
ἀ γλίκουν ἐθέλω σοι λ παγγεῖλαι τῶν ἀφ' ἡμῶν ἀ πλόν των· οἱ
σθ ὅτι προσελθὼν τίς μοι περὶ παντὸς ἡ ἁμὴρ οἱ ὁ μὲν σοπάγυ
εἶναι σοφός· τούτων τίς τῶν περὶ τοὺς λόγους τοὺς εἰς τὰ δη
καστήρια δεινῶν· ὦ Κρίτων ἔφη· οὐδὲν ἀ κρο ἀ τῶν δε τῶν
σοφῶν; οὐ μὰ τὸν δία λίθ δ' ἐγώ· οὐ γὰρ οἷός τ' ἦν πρὸς τὰς. κατα
κού ειν ὑπὸ τοῦ ὄ χλου· καὶ μὴν ἄξιον ἔφη γ' ἦν ἀ κοῦσαι· τί
λίθ δ' ἐγώ· ἵ να λίκουσας ἂν δρῶν διαλεγομένων· οἱ νῦν σοφοὶ
ταυτοί εἰσι τῶν περὶ τοὺς τοιούτους λόγους· καὶ γὰ εἶπον· τίων
ἐφαίνοντό σοι· τί δε ἄλλο λίθ δ' ὃς· λὶ οἱ αὐτὸν ἀ φ' ἑσπέρ τῶν
τοιούτων ἀ κούσας ληρῶν των· καὶ περὶ οὐδενὸς ἄξιόν, ἀλλ
ξίαν σου δὴν ὠ ιουμένων· οὕτω σὶ γάρ που καὶ ἅπτε τοῖς
ὀνόμασι· καὶ γὰ· ἀλλὰ μὲν τοι ἔφην χάριν γέ τι σε ἀμύα
θειν· λίφιλοσοφίαν· ποίων ἔφη χαρίεν γε σὺ μα καρίε· οὐδενὸς
μὲν οὖν ἄξιον· ἀλλὰ καὶ εἰμῶν παρελθόντος· πάνυ ἂν σε οἶμαι
ἀ σχυνθῆναι· ὑπὲρ τοῦ σαυτοῦ βαίρου· οὕτως λίθ αὐτοπος·
ἐθέλων σαυτὸν παρέχ ῃ ἀμοιρ· οἷ σ οὐδὲν μέλει ὅ τι ἂν λέγοι
πάντ τὸ δὲ ῥ ήματος ἀν τέχ ονται· καὶ οὗτοι οἱ περὶ τι δλέγρ·
ὃν τοῖς κρανίοις εἰσὶ τῶν μῶν· ἀλλὰ γὰρ ὦ Κρίτων ἔφη
τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ οἱ ἄμοι· οἱ ὄσοι τοῖ πράγματι τὸ διατρίβον
τες· φαῦλοί εἰσι καὶ καταγέλαστοι· ἐμοὶ δὲ ὅσον κρανίδιον
τὸ πρᾶγμα ὀδόκ ῃ· οὐ κορθῶς λέγειν· οὐ θοῦτος· οὐ τ' ἄ πος ἄλ
λος τέχει· τὸ μὲν τοι ἐθέλ ῃ ν διαλέγεσθαι τοιούτοις ὄν ἀν
τίων τοιαῦτ' ἂν ἀν· ὀρθῶς μοι δοκεῖς μέμφεσθαι· ὦ Κρίτων
θαυμασίοί εἰσιν οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες· αὐτὰρ οὐπω οἶδα ὅτι
μέλλω σ' ρεῖν· πότερον ἐὰν λίθ ὁ προσελθόμενοι καὶ μεμφόμενος
τῶν φιλοσοφίαν· ἢ τὸν τρόπον τῶν ἀφομίσασθαι δεινῶν ὄν τοῖς
δικαστηρίοις ῥήτορ πίς· λίτῶν τοὺς τοιούτοις εἰσπεμπόμ
των τοὺς λόγους· οἷς οἱ ῥήτορες φαίνιζονται· λίκαὶ
μὴ τὸν δίαιρήτορ· οὐδὲ οἶμαι πώποτ' αὐτὸν ἐνδικαστηρίῳ
λέναι μελλήσειν· ἀλλ' ἐᾶναί εἰμ αὐτὸν φασὶ περὶ τοῦ πράγματος

μὴ τὸν δίαν. καὶ δεινὸν εἶναι καὶ δεινοὺς λόγους συντίθεσθαι: ἢ δὴ
μαν θάνων περὶ τούτων. καὶ αὐτὸς νῦν δὴ ἤκουσα λέγειν· οὗτοι
γάρ εἰσι μὲν ὧν Κρίτων· οὐκ ἔφη πρόδηλος· μετρία φιλοσόφους
τε ἀνδρὰς καὶ πολιτικοὺς· οἷον τὰ δεῖνα· σαφῶν σοφώτατοι
ἀνθρώπων· πρὸς δὲ τὸ εἶναι καὶ δοκεῖν σαφῶν παρὰ πολλοῖς· ὥστε
παραπαίειν δυοδοκιμεῖν· ἔμπροσθεν σφίσιν εἶναι οὐδὲν πρὸς ἄλ
λους· ἢ τοὺς περὶ φιλοσοφίαν ἄρους· ἢ γοῦν τὰ οὖν ἐν τούτοις
εἰσδόξαν καταστήσασθαι· μηδενὸς δοκεῖν ἀξίους εἶναι· ἀνάμε
σα δὴ τὴν τοῦ ἢ δὴ παρὰ πάσας τὰς μικρὰς· εἰσδόξαν οἱ
σεσθαι· σοφίας περί· εἶναι μὲν γὰρ τὴν ἀληθῆ σοφίαν· σοφο
τούτων ἔνδεεῖς ἴδιοις λόγοις· οἵτινες ἁπολοῦνται μὴ ὑπὸ τῶν ἀν
θρώπων κολούεσθαι· σοφοὶ δὲ ἢ γοῦν τὰ εἶναι πάν·
εἰκὸς τοσοῦτος μετρίως μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἔχειν· μετρίως δὲ πο
λιτικῶν πάντως εἰκότος λόγου· μετέχειν γὰρ ἀμφοτέρων·
ὅσον δεῖ· ἔκτὸς δὲ ὄντας κινδυνεύειν καὶ φόνων εἶναι· καρποῦσθαι
τὴν σοφίαν· τί οὖν δοκοῦσί τί ἄρα σοφὸν κεκτῆσθαι; οὐ
γάρ τοι ἀλλὰ γε λόγους· ἔχει τινὰ εὐπρεπῆ ἀνθρώπων·
καὶ γὰρ ἔχασύτους ὧν κρίτων εὐπρεπῆ καὶ πολλούς· ἢ ἀλλὰ
θαν· οὐ γὰρ ῥᾴδιον αὐτοὺς πεῖσαι· ὅτι καὶ ἄλλοι καὶ τἄλλα
πάντα ὅσα μεταξὺ τινοῖν δυοῖν ἐστί· καὶ ἀμφοτέροιν μετέχα
τυγχάνοντα· ὅσα μὲν ἐκ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ· τοῦ μὲν, μᾶλλον
τοῦδὲ χείρω μίμηται· ὅσα δὲ ἐκ δυοῖν ἀγαθοῖν· μηδὲ πρὸς τοῦτον
ἀμφοῖν χείρω πρὸς ὃ ἂν ἑκάτερον ἢ χρήσιμον ἑκάστῳ ἔῃ· ὄντων
σωτέα θη· ὅσα δ' ἐκ δυοῖν κακοῖν σωτέα θήσεται· μηδὲ πρὸς τὸ
αὐτὸ ὄντοιν ἐμποιεῖσθαι εἶναι· ταῦτα μόνα μᾶλλον ἑκα
τέρου ἑκάστου εἶναι· ὧν ἀμφοτέρων μέρος μετέχομεν·
εἰ μὲν οὖν ἢ φιλοσοφίας ἀγαθοῦ ἐστὶ καὶ ἢ πολιτικὴ πρᾶ
ξις πρὸς ἄλλο δὲ ἑκατέρα· οὗτοι ἀμφοτέρων μετέχοντες
τούτων ἔμμεσοί εἰσιν· οὐδὲν λέγουσιν· ἀμφοτέρων γάρ ἐστι
βαλλόμενοι· εἰ δὲ ἀγαθὸν καὶ κακόν· τῶν μὲν, μᾶλλον
τῶν δὲ, χείρους· εἰ δὲ κακὰ ἀμφότερα· οὕτως ἂν πλήρεις
ἀληθοῦς· ἄλλως δ' οὐδαμῶς· οὐκ ἄν οὖν οἶμαι ἀνθρώ

ἐλαττόεις ἔμπροσθεν
εἶναι:—

λ
ἀγαθὸν
μεταξὺ τοῦμὲν
χεῖρον τοῦδὲ
μᾶλλον·
Κακόν

β
Χ'γα-θόν
μεταξὺ χείρον
ἀμφοῖν—
Χ'γαθόν·

γ
κακόν
μεταξὺ μᾶλλον
ἀμφοῖν
Κακόν·

ὁμολογήσαι. οὔτε κακὸν αὐτὸ ἀμφοτέρω εἶναι· οὔτε τὸ μὲν καλὸν τὸ δὲ αἰσχρόν· ἀλλὰ ταὐτὸν οὕτω οὕτως ἀμφοτέρων μετέχοντες· ἀμφοτέρων ἢ τοιοῦτόν τι προσθετέον. πρῶτον μὲν τὸ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα λόγου ἕνεκεν· καὶ πρῶτον ὄντος τοῦ ἀληθοῦς· ΣΗ τοῦτο πρῶτον δοκεῖν εἶναι· συμμιγῶς κεῖσθαι μὲν οὖν αὐτοῖς χρὴ τῷ ἑκατέρου θυμιάσαι· καὶ μὴ χαλεπαίνειν· ἴσως εἶσθαι μέντοι τοιοῦτόν τινα εἶναι· οἷόνπερ· ταῖς γραφαῖς χρὴ αὐγαπᾶν· ὅστις καὶ ὅτιοῦν λέγει ἐχόμενον φρονήσεως πρᾶγμα· καὶ ἀφέσεως ἕνεκα δεῖσθαι· καὶ μὴν ὅ σοὶ Κρατῖνος καὶ αὐτὸς περὶ τῶν ὑδρῶν ὃ περ ἀεὶ πρὸς ἐλέγετο· ὅτι ἀπορία εἰ μὴ τί δεῖ αὐτοῖς χρήσασθαι· ὁ μὲν οὖν νεώτερος· ἔτι καὶ σμικρὸς ἔτι· Κρίτο παῖδα δὴ μυρίας ἔχει· καὶ δεῖται τίνος ὅστις αὐτὸν ὁμιλήσει· ἐγὼ μὲν οὖν ὅταν σοι ξυμφέρῃ· οὐ πω διατέθειμαι· ὅτε μοι δοκᾶ μανίαν εἶναι· τὸ ἐμαυτοῦ καταλιπεῖν παῖδα ἄλλον μὲν πολλῶν ἕνεκα δεῖν τοιαύτην ἔχοντα κηδεμονίαν· καὶ περὶ τοῦ γάμου ὅπως ὅτι κράτιστα ἔσται τούτου ἕνεκα· καὶ περὶ τῶν χρημάτων· ὅπως ὡς πλουσιώτατοι· αὖ τῶν δὲ περὶ παιδείας ἀμελήσαι· ὅταν δὲ ἐγγύτατα ἐμοὶ δοκῇ ἀποτελέσειν τῶν φασκόντων ἀνδρῶν ἀνθρώπους εἶναι· καὶ μοι δοκεῖ εἷς ὅδε ἀνὴρ σκοπεῖν· ἀλλ' ὁ κόπος εἶναι· ὃ δὲ περὶ σὲ τἀληθῆ εἰρῆσθαι· ὦ Φίλε Κρίτων· οὐκοῦν ὅτι ἂν περὶ τῆς δυνάμεως· οἱ μὲν φαῦλοι· πολλοὶ καὶ οὐδενὸς ἄξιοι· οἱ δὲ σοφοὶ καὶ ἄξιοι· ὥσπερ γυμναστικὴ οὐ καλὸν δοκεῖ σοι ἢ οὔ· καὶ χρηματιστικὴ· καὶ ῥητορικὴ καὶ στρατηγία; ὅμοιόν που ἐστί· τί οὖν ὅτι δίκαιον ἢ τοὐναντίον· τοῖς πολλοῖς πρὸς ἕκαστον τὸ δόξαν τοῦτο καταγελάσαι ἂν ὅσιον ἦν; Νὴ μὰ τὸν Δία καὶ μάλα ἀληθῆ λέγεις· ἦ οὖν τοῦτον ἕνα καὶ ἀποφεύξεται παντὸς τοῦ δυνατοῦ· καὶ τοῖς εἰ οὐ κατατρέψεται; σὺ κοῦν δίκαιον μοι ὡς σοῦ Κρατῖνος· μὴ τοίνυν ὅτι οὐχὶ ποιεῖ ἃ Κρίτων· ἀλλ' ἐάσας χαίρειν τοῦτο ὅτι δυνατὸς φιλοσοφίαν· ἔστε χρηστοί εἰσι μέτεστι πονηροί· αὐτὸ τὸ πρᾶγμα

καταμίσας καὶ λοῦσον τὸ καὶ τὸν βαμμένοις φαίνηται φαῦλον μὴ ταῦτα
δρᾶν ἀπὸ τροῦ. μὴ μόνον τοὺς ἰδίους· βαμμὲ φαίνηται οἷον οἰμαι
αὐτὸ φῶ εἶναι. θαρρῶν δίδωκε· καὶ δόκει τὸ λεγόμενον διὰ τοῦτο.
αὐτοῦ τὸ καὶ τὰ ταῦτα :— + + +

ἐν θύμηλος ἢ ἐριπικός.

κβ. πλάτωνος λύσις ἢ περιφιλίδος.

Πορθυόμην μὲν ἐξ ἀκαδημίας ἐυθὺ λυκείου τὴν ἔξω τείχους
ὑπ' αὐτὸ τὸ τεῖχος· ἔπειδὴ δ' ἐγγὺς ἐμὸν κατὰ τὴν σωλίδα· ἵνα μὴ
πάροδος κρήνη· ἔνθα θαυμάσιον ὕδωρ· ἰ πασι φαίνεται τὸ τοῦ ἱπποδρομίου
μου· καὶ κτήσοι τοῖς παρ' ἀιεῖ· καὶ ἄλλοις μέγα τοῦτον νέμει
σκοιτ· ἀνθρώποις σωτεροῦσι· καίπερ πρόσθεν τοῦ ἱππο φαίνεσθαι ἥδιον.
ὁ σωκράτης ἔφη· τοῖς δὴ πορεύσι καὶ πόθεν· ἐξ ἀκαδημίας
εἰς δ' ἐμὲ πορεύομαι· ἐυθὺ λυκείου· δεῦρο δὴ τί δοκεῖ ἐυθὺς ἡμῖν
οὐ παραπαίλλεις· ἄξιον μέντοι τοι ἔφην ἐμὲ λέγειν· καὶ πα
ραπίνας τοὺς λόγους· δεῦρο ἔφη· δείξας μοι ἔνθα τοῖς καταπ
τὸ κρὺ τοῦ τείχους· πρόπολον τάχ' ἂν καὶ θήραν ἄρθρων μέντην.
διατρίψομεν δὲ τί δοκεῖ αὐτόθι ἡμεῖς τε αὐτοὶ· καὶ ἄλλοι πάν
μυ πολλοί· καὶ καλοί· ἔστιν δὲ μὴ τί τοῦτο· καὶ τίς τί διατριή·
πολλαὶ παραὶ ἔφη μέσαι οἰκοδομημέναι· τί δὲ διατριή· τὰ
πολλαὶ ἐρημότερος· ὧν τί δέσποτα μέγα διδοῖμεν· καλῶς γε
λῶν δ' ἐμὲ ποιοῦντος· διδασκάλε τίς αὐτόθι· σοὶ ἔταιρος· τί
δοκεῖ καὶ ἐπαινεῖν· μέγκος· καὶ δ' ἐμὲ λῶν δ' ἐμὲ οὐ φαῦλος γε ἀμήν
ἀλλ' ἴσως σοφιστής· πολλοῦ δεῖν ἔφην· ἵνα καὶ εἰδῆτε
τοὺς ὄντας αὐτόθι· αὐτοῦ πρῶτον τί δέσποτα ἀκούσαιμεν· τοῦ
τοῦτ' ἐστὶ καὶ εἰσφέρει καὶ τίς ὁ καλός· ἄλλος ἔφη ἄλλοι ἡμῶν δοκεῖ
σωκράτης· σοὶ δὲ μὴ τίς ὁ ἱππόθαλος· τοῦτο μοι εἰπέ· καὶ
ὃς ὁ κρατύλου ἑταῖρος· καὶ ἐμὲ εἶπον· ὃν σὺ ἰ βροφύμου
ὃς ὁ τηθίος ἡρυθρίασε· καὶ ἐμὲ εἶπον· ὃν σὺ ἰ βροφύμου
ἱππόθαλος· τοῦτο μὲν μὴ καὶ εἶπε· ἕτερος ὁ ἀδελφιδοῦς τοῦ· ἕτερος μὴ
οἶδα μὲν ἐγώ· τί οὐ μόνον ὡραῖος· ἀλλὰ καὶ πόρρω τί μὴ εἶ πορεύομαι
νοῦ τοῦ βροφύμου· ἐγὼ δ' ἐμὲ τὰ μὲν ἄλλα· φαῦλος καὶ ἀχρηστος·

ἰ θύμηλοι προσάγων μὲν αἰσχύλος
λίπτηνος δὲ καθήμενος ὀνομαστήν·—

τοῦτο δὲ μοι πᾶσ᾽ ὅκ θεοῦ δέδοται· ταχὺ γὰρ οἵα τ᾽ εἶναι μᾶλλον ἀφρονα ἀφρονταύτε
καὶ φρονέοντα· καὶ οὔ᾽ ἀκούσας πολὺ τέρπεται μᾶλλον ἢ φρονήσας· οὐδὲ
κτήσιππος ἀτεὶ ὂν μὴ δοῦ᾽ ὅτι ἱππόθοωλος· καὶ ὁκμᾶς
εἰ πὰν σοκρατεῖ τοὔνομα· ἐὰν δ᾽ οὕτως καὶ σμικρὸν χρόνον σωδιατρί
ψῃσι· παραυτὰ θήσεται ὑπὸ σοῦ· ἀκούων θαυμαλέγοντος· ἡμᾶν
γοῦν ὁ σὸς κρατεῖ ὅκ κεκάφωκε τὰ ὦτα καὶ ὅτι σωλακελίσῃ
δοσ· ἂν μὲν μὴ καὶ ὑποπαίῃ ὑμοιρίαν μὴν ἐστὶ καὶ ὃς ὑπνου φρο
μέρ οισι λίσιδοσ οἵ εσθαι τοὔνομα ἀκούειν· καὶ ἂν μὲν καταλο
γάδην διηγῆται δειναὸν εἶναι· οὐ φαμὲν τί δειναί ἐστιν· ἀλλ᾽ ὡσ
δ᾽ ἂν τὰ ποιήματα ἡμᾶν ᾖσι χειρίσῃ καταντλεῖν καὶ συμφάν
ματα· καὶ ὁ ἐστὶ τούτων δεινότερον· ὅτι καὶ αὐδεῖ ἐσ τὰ παιδικὰ
φωμῆ θαυμασίαι· ὧν ἡμᾶς δεῖ ἀκούοντα σαφὲ χεσθαι·
νῶν δὲ φρονέοντα ὑπὸ σοῦ· φρυθριᾶν· ἐστὶ δὲ ὧν δ᾽ φῶ ὁ
λύσιφ· μύσ τίσ ὡσ δοῖ κε· τὸκ μαίρομαι δὲ ὅτι ἀκούσασ τοῦ
μομαι· οὐ κέμφαμ· οὐ γὰρ φαμὲν ἔφη τί αὖ τοῦτο μομαι λέγοισιν·
ἀλλ᾽ εἴτι παι τρόθεν ὑπομομαίζεται· διὰ τὸ σφόδρα τοῦ πρα
γμ᾽ ἐφίεσθαι αὐτοῦ· ἐπεὶ οὖν οἵ δ᾽ ὅτι φοβεῖται τὸ εἶδοσ
ἁμοεῖν τοῦ παιδόσ· ἦ καρὸς γάρ· καὶ ἀπὸ μόρου τοῦτο μ᾽ ἐφίεσ
θαι· λεγέσθω δ᾽ ἐμοὶ οἵῳ ὅτι νοσεῖται· δημοκρατίσσ
ἔφη τοῦ Αἰξωνέως ὁ σφόδρα τυπτοσ υἱόσ· εἰ δρῶν δ᾽ ἐμοὶ
ὦ ἱππόθαλε· ὃσ γε μαὶ ὃν καὶ μεθαμικὸν τοῦτον τὸν δρῶντὰ
παντα χῆ· ἀνδρῶν· καί μοι ἴθι ἐπίδειξαι· ἀ καὶ τοῖσδε
ἐπιδάκνισαι· ἵνα φῶ· ἦ ἐπίασασι ἀχεὶ δρᾶσι τῶν δρεῖ
παι δικῶν πρὸσ αὐτὸν ἢ πρὸσ ἄλλουσ λέγειν· τούτων δέ τί φῆσ
θα αὐθμαῦ· ὦ σοκρατεῖσ ὦ μακάριε· πότερον ἐμὲ φῶ· καὶ
τὸ δρᾶν ὃς ἂρ νοσ εἰ οὐ λέγει ὁ δε; οὐκέφη με ἔφη· ἀλλ᾽ οὐ μὲν
ποι φήσ τοι ταῦτα δικαὶ μὲν δὲ σωφρόφην· οὐ χῆ μαί νη φῆφη
ὁ κτήσιππος· ἀλλὰ ληρᾶτε· καὶ μαί νη ναι· καὶ φῶ εἶ πον· ὦ
ἱππόθαλε· οὔτι τοῦ νεανίου δύο μαι ἀκούσαι οὐδὲ μὲν δρο
φῆτι πρωΐ ἐκαστοτὲ ἐσ τὸν μεθαμίσκον· ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ διαμοίασ ἴναι
εἶ δῶ· τίνα τρόπον προσφθέγξηται τοῦ παιδί καὶ· ὁ δὲ λέ
γουσι ἔφη δρεῖ· ἀκριβῶσ γὰρ οἶσθα καὶ μεμνῆται· ὅπερ

ἀ ἀιξωνὶσ δῆμοσ κε
κροπίδοσ· καὶ αἰξωνὰσ· ὁ δὲ κάδε:-

ὡς λέγῃς. εἰπέ μοι, ἦ οὐκοῦν διαπεφύλαχται μὴ τοὺς θεοὺς ἔφη ὁ Κτήσιππος. πάνυ γε. καὶ χαίρει καταγελώμενος ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τούτοις; οὐ μὰ τὸν Δία οὐδαμῶς γε, ἀλλὰ καὶ διαφθείρων τοὺς παρ' ἄλλων τοὺς μισθοὺς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς παισὶ καὶ ἐπιμελούμενος ὅπως ἂν ὡς βέλτιστοι γένοιντο. ἆρ' οὖν οὐ καὶ ὑμᾶς ἐπιμελεῖσθαι δοκεῖ ὡς βέλτιστα εἶναι τὰ περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός; πολὺ γε καὶ ἱππικωτάτου τοῦ πατρὸς περὶ τὰ πρόβατα. καὶ μὴν καὶ τὰ περὶ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ περὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ περὶ τοὺς ἵππους ταὐτὸν ἐστὶ καὶ ἑνὸς ἐπιστάτου ἔργον. οὐκοῦν καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ταὐτὸν ἐστὶ καὶ ἑνὸς ἐπιστάτου ἔργον; ἔμοιγε δοκεῖ. ἆρ' οὖν οὐ καὶ τὰ περὶ τοὺς παῖδας ἐπιμελεῖσθαι δοκεῖ ὡς βελτίστους γενέσθαι; πάνυ γε. καὶ χαίρει καταγελώμενος ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τούτοις; οὐ μὰ τὸν Δία οὐδαμῶς γε, ἀλλὰ καὶ διαφθείρων τοὺς παρ' ἄλλων τοὺς μισθοὺς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς παισὶ καὶ ἐπιμελούμενος ὅπως ἂν ὡς βέλτιστοι γένοιντο. ἆρ' οὖν οὐ καὶ ὑμᾶς ἐπιμελεῖσθαι δοκεῖ ὡς βέλτιστα εἶναι τὰ περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός; πολὺ γε καὶ ἱππικωτάτου τοῦ πατρὸς περὶ τὰ πρόβατα. καὶ μὴν καὶ τὰ περὶ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ περὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ περὶ τοὺς ἵππους ταὐτὸν ἐστὶ καὶ ἑνὸς ἐπιστάτου ἔργον. οὐκοῦν καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ταὐτὸν ἐστὶ καὶ ἑνὸς ἐπιστάτου ἔργον; ἔμοιγε δοκεῖ. ἆρ' οὖν οὐ καὶ τὰ περὶ τοὺς παῖδας ἐπιμελεῖσθαι δοκεῖ ὡς βέλτι

καὶ δυσαλφοτοτρόπτιὼ ἀίρεαφοιοῖ : δλὶλονόπτφαῦλος : καὶμὲν
δηλόριοτὸ καὶ ἀσθαῖσ μὴ καυλεῖμ. ἀλλ' ὄξαμριαίναν. πολλὴ ἄμου
σία. λὶγρᾳ: δδκεῖμοι: σκόφφδηὧ ἵππό·θαλῶ. ὁ'ποσ μὴ παῖτούτοισ
ὅμ οχον σαυτον ποιλιόηιο δι'αὐτὴὼ ποίησιν. καὶ τοῖ οἶμαι ἀρὸ. ἀμδρὶ
ποιλιόφ ιλαύτρον τα ὑαυτὸν. οὐ καί σε ἐθθέλφμ ὁμολογῆσαι. ὡσ ἄρα
θοῦ ποτέ αὶ ποιλιωτῆσ. ιλαμβροῦ ὧμ ὑαυτοῖ: οὐ μὰὼ τὸν δία ἔφη: σοὶ
λὶγαρ ἂμ ἀλομέω εἶμ. ἀλλὰ δι'αὐταῦτα δηῖσοι ὧ σῶ κεαυτῶ ἀμαυκοι
νοῦμαι. καὶ εἴτι ἄλλο ἐχθοσυμμούλευσε. τίνα ἀμτιλόγομ δι'αυλε
γόμενοσ. λὶτι ὡραῖ τα μ' ὡροσφιλῆσ παιδικοῖσ γόμοιτο: οὐρᾳίδη
ον λὼδ'ἔφὸ εἰ ωφῆν. ἀλλ' εἴμοι ἐθθελῆσαισ αὐτὸν ποιλιῶσαι εἰσ λόγουσ
ὁλθφῆν. ἵσωσ ἂμ δι'αὐμέμωσοι ὧσι δεῖξαι. ὰ χρὴ αὐτοῖ δι'αυλέγεσθαι.
ἀμτὶ τούτων ὧν οὖτοι λέγειν τὸ καὶ αὐίδειν φασίγε: ἀλλ' οὐδὲμ
ἔφη χαλεπὸν. οὐ γὰρ εἰσθέλθιο μεταυκτησίππου τοῦδε καὶ κα
θεζόμενοσ δι'αυλέγῃ. οἶμαι μὲν. καὶ αὐτόσοι πρόσειοι. φιλήκο
οσ γὰρ ὧσῶ κεαυτῶ δι'αφθορόν τοσ ἐστί. καὶ αἰμαὼσ ὀργῆ μαῖ α
ἀγοντι μ. ἀμαυμε μὴ μεθῆ οι ὅμ ταυτῶ εἰσ ἡμ οἱ τὸ μθαμίσκοι καὶ οἱ
παιδεῖσ. ωρόσφοι ν ὡῶσοι. εἰ δὲ μὴ κτησίππωσωνήθλω ὅτι
δι'αὐτὸν τοῦτον ἀμείθιον μεθεζόμενον. μεθεζόμωμεθὴ γὰρ δὴ ἀμ
τῶν μαῖλιαυ διὰ ροσ ἂμ τυγχαῖ ει. καλῶσαῦτῶ οὖν οὗτοσ αὐτὸν.
ὅαὶ ἆρα μὴ προῖ ἡ αὐτοσ: ταῦτα μὲν δὴ ἐγὼ χρὴ ποιῆσαι ἡμ. καὶ ἅμα
λαμὼμ τὸν κτησίππον. προσῆει ὁσ τὴὼ ποιλαίαραν. οἱ δ'ἄλλοι
ἅθροι ἦ μεῶν λίσθαν. ὁσθλθὸν τὸ δὲ καπθλαίμομεν αὐτόθι;
τὸ θυκόταυ τὸ τοὺ παῖδαυ. καὶ ταῖ περὶ ταῖ ἵππφ ἅ ὀχθὸν τὴν δὴ
πᾶσι ἡμέραν. ὰ ἆρα μαλίζον τα σὸ τὸ δὴ καὶ κθκοσμημένου αἴ
σαν ταυ. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ ὄν τὴν αὐλὴν ἴσαν ζον ὄξω. οἱ δὲ ἐν σὸ
τοῦ ἀποδυτηρίου ὁμῶρίαν. λὲ τί ἂ ζον ἂμ ἆρα μαῖλον. παμ
πόλλοιο. ὁκ πορμίσκων τὴν ὧν προαιρούμενοι. τούτων δὲ
περὶ ἐτέων σαν ἄλλοι θθωρῶν τὸ. ὧν δὴ καὶ ὁλιγίαν ὧν. καὶ
ἡλικίᾳ ὅμ τοῖσ παισί τὸ. καὶ μθαμίσκοισ. ὅτε φαμεν μὲν καὶ
τὴν ὄψιν διαφθορὰν. οὐ τὸ καλλοσ εἶναι μόνον ἀξιοσ ἀκούσαι.
ἀλλ' ὅτι καλοῦ τὸ καγαθοῦ. καὶ ἡ μείζω τὸ καταπικρὺ ἀπο
χωρίσαν τὸ ὁκαθλὸν μεθαὼν γὰρ αὐτὸθι ἰσχία. καὶ τὴ

ἂν ἆρ τι αὖ σ' ἆρ τι ἐστὶν ἢ
τὸ δρᾶξαι μόνον ἂ ἀρ φά
λ. λὶ τι νῶν ἀλλ' ὄξ τι σὺ φῆ
τὸν σωτῆρ ζον τα. πότε
ρον ἀρ' ἰσον λὶ πρίασθαι
κατέχῃ. σὸ τ' ξ ἀριθμὸσ πλοῦτοι. σαρτὶ φῆμ
οἱ θθρᾶιτον τὸ ἀρ τιᾶ
ζονοσ:—
* καλῶ δὶ σκων:

ἀλλήλοις διαλεγόμεθα· περὶ ἀρεσφόμενος οὖν ὀλύσιος θαμαὶ. ὅτε
σκοπᾶτον ἡμᾶς· καὶ δῆλος ὢν ἐωυθυμῶν προσελθᾶν· τὸ ὃς μὴν οὖν.
λίπορεῖ τε καὶ ὁ κνεμός προσιέναι· ἐὰν ταὶ ὁ μὲν ἔξηνος ὁ κ
τὴν αὐλῆν μάχην παίζωμεν ἐσβρέχαν· καὶ ὡς εἶδεν ἐμέ τε καὶ τὸν
κτήνιππον· λίει παρακαθιζήσόμενος· ἦ δοὺ μοῦν αὐτὸν ὀλύσιος· ἦ
πᾶς καὶ σὺ μὲν ἀρ' ἐκαθέζεσο μεταὶ τοῦ μὲν ἐξένου· προσῆλθον δὲ
καὶ οἱ ἄλλοι· καὶ δὴ καὶ ὁ ἵππος θαῦλος ἐὰν δὴ πλείους θάρασ θφιαδ
μένοις· τούτους ἐὰν λύμασ μένος προσῆλ· ἵν' μὴ ὥστε κατὰ τὸ
σθαι τὸν λύσιν· δεδιὼς μὴ αὐτὸ λ' πε χθαίροι το· καὶ οὕτω προ
σέτασσ' ἵ κε αὐτο· καὶ ἐφ' πρὸς τὸν μεν ἐξένον λ' πουλέταν· ὦ
παῖ δημοφῶν τος ἰὼν δῆθ'· πότερος ἡμῶν πρεσβύτερος· ἀμφι
σμητοῦ μὲν ἔφη· οὐκοῦν ὁ πότερος γενναιότερος· βρίβοιταὶ
ἰὼν δῆθ'· ταμὲν ἔφη· καὶ μὴν ὁ πότερος γε καλλίων· ὡς αὔτως·
ἔφη ταν αὖ ἀμφω· οὐ μὴν ὁ πότερος γε ἔφη πλουσιώτερος
ἡμῶν οὖ κερησόμαι φίλος μᾶλλον· ἴσως· ταμὲν ἔφη· οὐ
κοῦν κοινὰ· ταὶ γε φίλων λέγεται· ὥστε τοῦτο γε οὐδὲν δι' οἷσθον.
ὅπερ αὐλήθη· περὶ τῶν φιλίας λεκτέον· σὲ φαίην· ἔστε χάρων
δὴ μετὰ τοῦτο βρᾶχαν ὁ πότερος δίκαιότερος καὶ σοφώτερος ἂν
τῶν εἴη· μετασχὼν οὖν τῶν προσελθόν· ἀρ' ἄν ἡ σὺ τὸν μεν ἐξένον·
φαύκων καλῶν τὸν παιδοτρίβων· ὃ δὲ κᾶ μοί ἱερο ποιῶν τὴν
χάριν· ὁ κεῖνος μὲν οὖν ἐχάρη· ἐφ' δὲ τὸν λύσιν εἶρόμην· λίπου
δῆθ' ὦ λύσι· ὀφόδρα φιλάσθ' ὁ πὴρ καὶ ἡ μήρ;· ταμὲν ἔφη· δῆθ'·
οὐκοῦν καὶ σὺ λοιπὸν ἄρ' ὃ· ὡς δυσδαίμονα ἔστον εἶναι· τῶς ἴσθι μάρ·
δοκᾶ δέ σοι δυσδαίμων εἶναι ἀρ' ὃς· δουλεύων τε καὶ ὡς μὴ δεδρὴ
κὼς ποιᾶν ὧν ἐωυθυμοῖ· μὰ δί' οὐκέ μοιγ' ἔφη· οὐκοῦν ἅ ὃς
φιλᾶ ὁ πὴρ καὶ ἡ μήτηρ· καὶ δυσδαίμονα ὡς ὃς ἐωυθυμοῦντα γε μένος θαι·
τοῦτο παντὶ πρόπαν δηλονότι προθυμοῦνται· ὁ πόσος ἂρ δυσδαι
μονοίης· πῶς ἴσθι χ' ἔφη· ὅτ' ὢν ἄρα ὃς οὐ μοῦλα ποιᾶν·
καὶ οὐδὲν ἐωυπλήτου μοῦ δὲ κωλύοιμ· ὡς ποιᾶν ὧν ἂρ ἐωυθυμίος·
Ναὶ μὰ δία ἔμ' ἔγωγ' ὡς ὃς κρατῆ· καὶ μᾶλλα γε πολλὰ κωλύοιμ·
πῶς λέγεις ἰὼν δῆθ'· μοῦλόμενοί ὃς μακάριον εἶναι δια κωλύ
οντι τοῦτο ποιεῖν· ὁ ἂρ μοῦλη· ὃς δὲ δέ μοι λέγε· ἰὼν ἐωυθυμί σιος

ὦ ἐωυκι ασά μενος ἐωυ
κρυταί μενος λυμὴ
μαι λυσκιαί·—

(Η) παρ' ὦ κοινὰ
ταὶ φίλων·—

χλεί π' ημ ατῶν·

βοί τινος τῶν τοῦ πρ̄ ἀρμαίτων ὀχεῖσθαι λαιμῶ ν τὰς ἡνίας ὁ τἀμ
ἁμιλλᾶται· οὐ καμ βοῖ βρ σθ ἀλλ᾽ ἀ διακωλύοι βμ; καὶ δι᾽ οὗ μβμτοι
ἂν ὄφμ βοῶ βμ: ἀλλ᾽ τί να μιλῶ: ἐ αι τίσ ἡνίοχος τῶ ἀρ᾽ τοῦ παιρσσ
μισθὸν φ βρφμ: πῶσ λ ξει σ μισθῶ τῶ μαῖλλον βοι τρ έ ποισ μ ἡ σοὶ
ποιεῖμ· ὁ τι ἂν μούλη ται· σβρὶ τοὺς ἵ ππους· Καὶ ἀρ σσ᾽ ἔστ αὐτοῦ τοῦ
του ἁρμάριον τδλούσ μ; ἀλλ᾽ τί μιλῶ ἔ φμ: ἀλλ᾽ αὐτοῦ ὁ ῥ ἱ κοῦ.
ζάρ ω σ ὀῖ μαι βοι τρ βοῶ σοί σοι ἀρ χΑΝ· Καμ εἰ μούλοιο λαιμῶ ν τῶν
μαῖ αι μαι τύ πτφμ βοῖ βμ ἄν; καὶ μαῖλα ἔ φμ τοῖ ὀρθο κόμοι:
δούλοι ὀν τη. ἡ ἐλευθέροι: δούλοι ἔ φμ: καὶ δοῦλο μ σσ᾽ ὅσοι
κβμ ἡ γω ῦ ται· σβρι· πλείο νος· ἡ σὲ τὸν ἰ ὸν· καὶ βοι τρ βοῶ σοι
ται ὑ αὐτῶ μ μαῖλο ν ἡ σοὶ· καὶ ὅσ σ ποιεῖμ ὁ τη μούλεται σὲ δὲ
δια κωλύ σομ; καὶ μοι ὅτι πόδε εἶ πᾶ· σθαυτὸν βοῶ σ μ ἄρχειν
σθαυτοῦ· ἡ οὐ δὲ τοῦτο βοι τρ βοῶ σοί σοι: πῶσ γὰρ ἔ φ ἡ βοι τρὸ
ποισμ: ἀλλ᾽ ἄρ χει τί σσ οῦ;· ὅ δε ὁ πα δαγωγὸς ἔ φ ἡ: μᾶλλ
δοῦλος ἀ ῶ μ;· ἀλλ᾽ αὐτί μιλῶ: ἡ μᾶ βροσ μ ἔ φ ἡ: ἡ δεινὸν ἡ ῶ
λ ξῶ· ὑ λαβύ θρονόν τα, ὑ πὸ δούλου ἄρχε σθαι· τί δὲ ποιῶ ν
ἂν οὗτος ὁ πα δαγωγός σου ἄρ χΑ· ἄγω μ δ᾽ ποτ᾽ ἔ φ ἡ εἰσ δι δα
σκάλου: μᾶλλ, μὴ καὶ οὗτοί σου ἄρ χοισ ι ν οἱ δι δασκ α λοι;
πάν πολ λοὶ δή που: πολυπόλλου ἄρ ξουσι δεσπό τας καὶ ἄρχον τας·
ὑ κῶν ὁ πλὴρ ὑ βρί ζεσθ μ· ἀλλ᾽ ἄρ᾽ οὖν φ δ᾽ ἀῶ ὁ ἱ κα δε ὑ λαθιο πα
ρα᾽ τῶν μη τρὸσ ὑ κάμ ησ σ ὑ αὖ ποιεῖ μ· ὁ τι ἂν μούλη· ἵ να
αὐτῆ· μα καίριοσ εἶ μι· ἡ περὶ ταὶ ὑ ρια· ἡ περὶ τοῦ ἱ ατ ὸν
ὁ τἀμ ἰ ᾶσ μ ι; οὐ τι γὰρ σου δια κωλύ σ ω· ἡ τῶ πα σαθῆσ
ἡ τῶ κυρ κί δοσ· ἡ ἄλ λου του· ποῖ ν περὶ ταὶ λαισ ιουρ γί αν
ὁρ μᾶ σ θ αι ἀ ῖ τ σθαι: καὶ σὺ νυ λαύσασ μαι δι᾽ ἃ ἔ φ ἡ σοὶ σκε λ
τὸ, οὐ μόνον τὸ δια κωλύει, ἀλλ᾽ αὐ καὶ τυ ποιῆ μ ἂν ἄ ῳ.
ποι ῆ μ ι: ἡ ρᾶ κλῆσ ι ὦ δᾶ ῶ· πῶ ν, μὴ τί δίκη καστὸν
πρᾶ ῦ ἡ τῶ μᾶ ρᾶ; μὰ δί᾽ οὐ κέ γ ὲ ἔ φ ἡ: ἀλλ᾽ αὐ τί τί νοσ
μᾶλλ οὕτω σ σε δει νῶσ δια κωλύ σοι μ μὐ δαίμο να εἶ ναι
καὶ ποιεῖ μ ὁ τἀμ μούλη· καὶ δὴ μᾶ ρᾶν ὅλη σ τρέ φο μί σθ
ἀ ᾶ πᾶ δουλεύον τα· καὶ ὀ ὀλί γου δεῖ ν ἡ μῖν βοι θεῖ σ·
οὐ δὲν ποιοῦ ντα, ὅ τε σοὶ ὁ σ ὁ δοικεν· οὔ τε πῶ ν χρημάτω ν

* ἡ μιόλιον ὄρεος ἀναβάσιμον ὄνος·
* πόθεν λέγεις δοῦναι βοῖ βμ: τί δὲ λῶ δῶ ὦ μούλιά σοι οὐδεμὶ ἔζεστιν αὐτοῖσ τύπτειν;

τοσούτων ὀν τοῦ μὴ δεῖν ὁ βίος· ἀλλὰ πάντ' αὐτῶν μαίνομαι
χωρὶς· ἢ σύ· οὔτε τοῦ σώματος οὕτω μέμνημαι ὄντος· ἀλλὰ καὶ
τοῦτο ἄλλου τινὸς καὶ θεραπεύει· σὺ δὲ ἄρχεις οὐδενὸς
ὡς λύσει· οὐδὲ ποιεῖς οὐδέν· ὧν ἕνεκα σὺ εἶ· οὐ γάρ που ἔφη λέγω
κἀμὲ ἔχειν ὅσα κτᾶσθε· μὴ οὖν τοῦτό σε ὦ παῖ δημοκράτους
ὡς λύει· ἀλλὰ τί γε τοσόνδε ὡς φαίνομαι· καὶ ὅπερ καὶ ἐμοὶ
σοὶ ἔοικε πάσχειν· καὶ οὐ καμὰ μένοντι ὅσον ἂν δέῃ λέγειν.
ὅταν γὰρ μου λάσωνται αὐτοῖς τινὰ ἀρὰ ὡς σωσθῆναι· δέομαι
φῆναι· σὲ ὡς φαίνομαι πρῶτον τοῦτον τὸν τρόπον οἴκαδε ἔοικε τοῦτο ἐᾶν
τοιεῖν· δέομαι γάρ; σὺ μὲν ἔφη· οὐκοῦν ἐξ ἐαίσοι ὅτι ταῦθ' οὕτ'
ἂν μου λέγει πρῶτον τοῦτο μὲν ἀμαθίαν κρίνειν καὶ ὅτι ἂν
δεύτερον· καὶ ἂν μὴ ὡς ὀκνῶ ὡς αὖ τοσοῦτος ἐξεταί· καὶ ἔοικε
δεῖν ὡς φαίνομαι τὴν λέγειν λόγου· οὐ δοκῶ λύσειν σε οὕτω
ὅπερ οὔτε δέομαι· ἔοικε τὰ ναὶ τὸ Καὶ ἂν εἶναι μὴ ἂν μου λέγει
τῶν χρόνων· καὶ ἥλιος· Καὶ κρούειν τὸ πλήκτρου· δέομαι δὲ
κωλύσειν; οὐδέτερα· τί ποτ' οὖν ἔστι ὡς λύσει τὸ αὐτίον·
ὅτι δὲ ταῦθ' μὲν οὐ διακωλύσει· ὅτι δὲ καὶ ἔφη ταῦτα
μὲν ἔοικε ἄκεινα δὲ οὔ· ἧς ἐν μὴ δεῖν· ὃ ἀρίστε οὐκά
μοι ἔτι λέγειν· ἀλλὰ δὲ ἂν ἡμέραι δέησθαί σε μᾶλλον αὐτοῦ φρονῆσαι·
τὴν ἔοικε τρέφουσι· Σ αὐτὸν καὶ τὰ αὐτοῦ· οἶμαι φησὶ ἔφη· ἐμὲν
μὴν δεῖν· τί δὲ τοῦτο μέρος· ἆρ' οὐχὶ αὐτὸς ὅρος ὁ ἀνὴρ τοῦ περὶ
περιοῦ; πότερον οἴει αὐτὸν ἔοικε τρέφουσι τὴν αὐτοῦ οἰκίαν
οἰκοδομεῖν· ὅταν σε δέησθαι μᾶλλον περὶ οἰκοδομίας
ἔοικε τοῦ φρονεῖν· ἢ αὐτὸν ἔοικε αὐτῆς; ἐμοὶ ἔοικε τρέφειν
οἶμαι· τί δ' Ἀθηναίους οἴει εἶναι ἐκ ἔοικε τρέφειν τὰ αὐτοῦ
ὅταν ἀποθανόντας ὅτι ἢ καρδίας φρονεῖς; φημί· προσδεῖ
μου λέγειν· τί ἄρα ὁ μέγας καὶ λεῖος· πότερον τοῦ προβῦται
τοιεῖ· οὐ μὰ τὸν Δία ἀρχὴν γέ γε ἔοικε μᾶλλον ἂν ἔοικε τρέ
φειν ἐν ἐπομένως ἂν κεφαλὴν ὅμως ἂν ὅτι ἂν οὐλήσειν
ὅμως ἂν ἐν τὸν ζωὸν· ἢ μὴν ἐλαφρικόν μοι δοκεῖ
ὅν δεῖ ξαίνεσθαι αὐτοῖ· ὅτι ἡμεῖς καλλιονφρονοῦμεν· ἢ

ἢ τί στίλλειν

ὅν οἷς δὲ ἂν τὰ ὀλίγα μου λέγειν
λύσειν;

ὁ υἱὸς αὐτοῦ ωβρὶ ὁ τοῦ σκυφέως: ἡ μὴν λῆλον ὅτι ἔβλη: καὶ τὸν μὲν μὸ
οὐ δὲ μὰν σμικρὸν βάσθ' ὑμᾶς ἁμαρτάνειν. ἡ μαῦ δὲ κἂν εἰ μὴ αὐλοί μεθα
δραξάμενοι τῶν ἀλῶν. βοὴ ἂν ἁμαρτάνειν: πῶς γὰρ οὔ: τί δ' εἰ
τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀσθμοί, ἆρ' οὐ βοὴ ἂν αὐτοῦ αὐτὸν θεραπεύειν
τῶν ἑαυτοῦ ὀφθαλμῶν μὴ ἰατρὸν λιπούμενος, ἢ κωλύοι ἄν:
κωλύοι ἄν: ἡ μαῦ δέμο εἰ ὑπολαμβάνει ἰατρικοὺς εἶναι. κἂν εἰ
μὴ αὐλοί μεθα διαφοίγνυσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμπάσας τῆς τέφρας.
οἶμαι οὐ κἂν κωλύσθαι, λιπούμενος ὀρθῶς φρονεῖν: ἀληθῆ
λέγω: ἆρ' οὖν καὶ τἄλλα πάντα. ἡ μὴν ἴσως τρωοὶ ἂν μᾶλλον. λέβα
τοὶ καὶ τοῖς εἰ ωβρὶ ὅσων ἂν δόξωμεν αὐτοῖς σοφώτεροι εἶ κέ
μωνες εἶναι: ἀναγκαῖ ἔβλη ὡς ὡς κράτιστα: οὕτως ἀρ' ἔχει λῶ δέ.
ὦ φίλε λίοι. εἰ μὲν ταῦτα ἀὐ ἂν φρόνιμοι γεγόνεσθαι. αὖ πάντα
λῆμ' ἴσως τρέτοισι μᾶλλον ἢ τε καὶ μᾶρ μᾶροι καὶ ἂν δρες καὶ μᾶ
κες. ὡς ἡσυχῇ μὲν τε ὑμ τούτοις. ὁ τι δ' αὖ αὐλοίμεθα. καὶ οὐ δέο
λῆμας ὃ κοῖν εἶναι ὑμποδίζει. ἀλλ' αὐτοί τε βλεύθεροι ὁδόμεθα
ὑμ αὐτοῖς. καὶ ἄλλων ἀρχόντων. ἡ μαβραῖτε ταῦτα ἔασιν. ὁμῆ
σόμεθα γὰρ αὖ πάντων. εἶσι δ' ἂν νοῦν μὴ κτησόμεθα οὐ τᾶς
ἡ μὴν νοῦν ἴσως τρέφει περὶ αὐτὰ ταῦτα εἶναι ἡ μὴν δοκοῦντας. ἀλ
λ' ὑμποδιοῦσί γε τὸν καὶ δόξαντας. οὐ μόνον οἱ ἄλλοι
τροι. ἀλλὰ καὶ ὁ πὴρ καὶ ἡ μήτηρ. καὶ εἴ τι τούτων οἱ κάτερον
ἁμάρ. αὐτοί τε ὑμ αὐτοῖς ὁδόμεθα ἄλλων ἀπηκόοι. καὶ ἡ μῆν
ἔσται ἄλλοτριοι. οὐ λὴν γὰρ ἀπάντων ὀρθῶς μὴ ὁδόμεθα. συμφορεῖσθ
οὕτως ἔχειν; συμφορῶ: ἆρ' οὖν τοὶ φίλοι ὁδόμεθα. καὶ τὸ
ἡ μαῦ φιλεῖ σφε ὑμ τούτοις. ὑμοῖος ἂν ὧ μὲν ἄρ' ὠφελεῖσθ:
οὐ δῆτα ἔβλη: νὴ ὦ ἆρα οὐ λέσβ' ὁ πὴρ οὐ λὲ ἄλλος ἄλλων οὐδαμᾶ
φιλᾶ. καθόσον ἂν λῖ ἀχεῖν ἄσσον: οὐ κάοι κάμ' ἔβλη: ἐὰν μὲν ἄρα
σοφὸν μάλ' ὦ παῖ, φαίνεσθαι σοὶ φίλοι καὶ φαίνεσθαι σοὶ οἱ κάοι ἐόντες.
χεῖρόν τι μοῦσ' ἄρ' καὶ ἄμεινον ὧδ' ἔβλη. εἰ δὲ μή. σοὶ οὔτε ἄλλος οὐδεὶς
οὔτε ὁ πὴρ πὴρ φίλος ἔασιν οὔτε λῆμήτηρ οὔτε οἱ οἱ κάοι. οἷόν τε
οὖν ὧδε τοιοῦτον ὦ λίοι μέγα φρονεῖν. ὑμοῖον τί μὴ πω φρόνιμος;
καὶ πῶς ἂν ἔβλη. εἰ δ' ἄρα σοὶ δὴ λαὸς καλοῦ δέλη. οὐ πω φρονεῖς: ἀ
λῃθῆ: οὐδ' ἄρα μεγαλόφρων εἶ. εἰ πὴρ ἄφρων εἶ: καὶ δῆτα ἔβλη

ὦ σώκρατες. οὐμοιδοκεῖ: καὶ φησὶ κύκλασαι αὐτοῦ ἀπείλεται πρὸς τὸν ἵππο
θαλην. καὶ ὀλίγου δεῖ μαρτον. ὡς ἦλθε γάρ μοι εἶπεν ὅτι οὗτος χρὴ ὦ
ἵππόθαλες τοῖς παιδικοῖς διαλέγεσθαι. τὰ πάνω ὦτα καὶ συναθλοῦν
τα. ἀλλὰ μὴ ὦ ὦτα σὺ χαυμοῦτα καὶ διαθρύπτα. καπιδὼν
οὖν αὐτὸν ἀγωνιῶντα καὶ τεθορυβημένον ὑπὸ τῶν λεγομένων. ἀμε
μνήσθην ὅτι καὶ πρόσεισιν. λαμθάνω τὸν λύσιν ἐκ τοῦ λόγου. ἀμθλυ
ωνοῦν ὃ μαυτὸν. καὶ ὡς ἔχων τοῦ λόγου. καὶ ὑμ τούτου ὁ μὲν μὲξ ὑμος
παῦλιμ λέγειν καὶ ἐκαθέζετο παρὰ τὸν λύσιν. ὁ θὲν καὶ ἐξαμέσαι.
ὁ οὖν λύσις. παῦλα παιδικῶς καὶ φιλικῶς. λαθρα τοῦ μὲν μὲξ ὑμούσιν
κρομ πρός με λέγων ἔφη: ὦ σώκρατες αὖ πέρ καὶ ἐμοὶ λέγε. ἅπερ καὶ
μὲν μὲξ ὑμ ὡς: καὶ φὴ ἔϊ πομ. ταῦτα μὲν. οὐ σὺ τοὶ ὑρεῖς ὦ λύσις. παῦ τοῦ
γὰρ πρόσειχε τὸν νοῦν ὡς: παῦ νυ μὲν οὖν ἔφη: πειρῶ τοίνυν λύδ' ἐμὲ
λέγειν μνημονεύουσα αὐτὰ ὅτι μαλιστα. ἵνα μοι τούτων σαφῶς πάντα
εἶπης. ὅταν δέ τι αὖ τῶν λέγω λάθῃ. αὖθις με ἀνέρεσθαι. ὅταν ὑμ
τύχῃς πρᾶτον: ἀλλὰ ποιήσω ἔφη ταῦτα ὦ σώκρατες. παῦ νυ
σφόδρα δεῖ ἴσθι. ἀλλ' αὖ τί ἄλλο οὖν τοὶ λέγε. ἵνα καὶ ἐμὲ κούω.
ὅσα ἂν οἱ καὶ δεῖν ἐρωτᾶν δέ πεσθαι: ἀλλὰ χρὴ ποιεῖν ταῦτα λῶν
λέγω. ὡς δὴ μὲν καὶ οὐ κωλύσεις. ἀλλὰ σκόπει ὅπως ὦ καὶ κομψότης
γόνωμαι; οὐ μὰ δία ἔφη. ἀλλ' ἵνα αὐτὸν κολάσῃς: τοῦτο ὑμ
λύδ' ἐμέ. οὐ ῥᾴδιον. δεινὸς γὰρ ὁ ἀνθρωπος. κτησίππου μὰ
θητής. ἆρ' ἐστὶ δέ τοι αὐτὸς οὗ χῶρος κτησίππος; μηδα
νοός σοι ἔφη μέλειν ὦ σώκρατες. ἀλλ' ἴσθι διαλέγουσι τοῖ:
διαλεκτέον μὲν δ' ἐμέ: ταῦτα οὖν ἡμῶν λεγόντων πρὸς ἡμᾶς
αὐτοὺς. τί μεῖον ἔφη ὁ κτησίππος. αὐτὸ μόνον ἀπέστομεν ἡμῶν
δὲ οὐκέτι δέ δοτο τῶν λόγων: ἀλλὰ μὲν δὲ μὲν δ' ἐμέ. μέτα
δοτέον. ὁ δὲ γάρ τι ὧν λέγω οὐ μανθάνει. ἀλλὰ φησὶν οἴεσθαι
μὲν μὲξ ὑμον ἔϊ δέναι. καὶ κωλύει τοῦτον ὅρᾶν: τί οὖν δ' ἐμὲ
οὐκ ὅρᾶν ταῦτο: ἀλλ' ὁρᾶσθαι μὲν δ' ἐμέ. καί μοι εἰπὲ ὦ μὲξ ὑμε.
ὅταν σε ὁρᾶσθαι τυγχάνω ἆρ' ὑκπαιδὸς ὢν θυμοῦν κτήματός του

ὦ αὐτρ ἄλλος ἄλλου· ὁ μὲν γὰρ τὸ ἵππους ἐωθυμεῖ κτᾶσθαι· ὁ δὲ κύμας
ὁ δὲ χρυσίον· ὁ δὲ πηός· ἐγὼ δὲ αὖ τοῦτο μὲν τοιοῦτον πρόσω ἔχω· πρὸς
δὲ τὴν τῶν φίλων κτῆσιν· πάνυ βραχεῖ κοῦσ· καὶ μοι δοκῶ μὲν
μοι φίλον ἑαυτὸν μᾶλλον γε ἑτέρου μᾶλλον· οὐ τὸν ἄριστον ἕτερον ὁρᾶν
τινα· οὐ ἀληκτρυόνα· καὶ νὴ μὰ Δία ἑνὸς μᾶλλον· οὐ ἵππον
τε καὶ κύνα· οἱ μὰ δὲ νὴ τὸν κύνα μᾶλλον· οὐ τὸ λαρεῖον
χρυσίον κτήσασθαι· λέγεται μὲν γὰρ πολὺ πρότερον ἑταῖρον μᾶλλον·
οὐ αὐτὸν λαρεῖον· οὕτω γὰρ φιλέταιρός εἰμι· ἐμοὶ οὖν
ὁρῶν σέ τε καὶ λύσιν· ἐκπεπληγμαι· καὶ δυσμενέστερός τοι οὕτω
νῦν ὄν τε· εἰ οἷόν τε τὸν αὐτὸν τοῦτο τὸ κτῆμα ταχὺ καὶ ῥᾳδίως κτᾶσθαι·
καὶ σὺ δὲ τοῦτον οὕτω φίλον ἐκτήσω ταχύ τε καὶ σφόδρα· καὶ
αὖ οὗτος σέ· ἐγὼ δὲ οὐ τοσοῦτος εἰμὶ τοῦ κτήματος· ὥστε τὸ οὐ
δὸν ἡνατρόπον νίκᾶν φίλος ἑτέρου ἑτέρου ἐθέλειν· ἀλλὰ ταῦ
τα αὐτὰ σὲ μοὐλόμην ἂν εἶναι αὖ τε ἐμπειρον· καὶ μοι εἰ πέ· δοκῶ
λαρεῖον τινα νὴ φιλεῖ· σοὶ τέρος τις τέρου φίλος νίκᾶν· ὁ φιλοῦν
τοῦ φιλουμένου· οὐ ὁ φιλούμενος τοῦ φιλοῦντος· οὐ οὐδὲν δια
φέρει· οὐδὲν ἔμοιγε δοκεῖ διαφέρειν· τοσοῦτόν γε διαφέρει· ἀν
φότεροι ἄρα ἀλλήλων φίλοι νίκῶνται· ἐὰν μόνος ὁ ἕτερος τὸν
ἕτερον φιλεῖ· ἔμοιγε ἔφη δοκεῖ· τί δὲ οὐκ ἔστι φιλοῦντα μὴ
ἀντιφιλεῖσθαι ὑπὸ τούτου· οὐκ ἀντιφιλεῖ· ἔστιν· τί δὲ ἆρα ἐστὶ
καὶ μισεῖσθαι φιλοῦντας; οἷον ἐμέ τοι δοκοῦσι καὶ οἱ ἔραστα
πάσχειν· ὥρα σοὶ ταὐτὰ δικάζειν· φιλοῦντε γὰρ ὡς οἷόν τε μάλι
στα οἱ ἐρῶντες, οἷόν τε οὐ καὶ τιμᾶν φιλεῖσθαι· οἱ δὲ καὶ μισεῖσθαι·
οὐ οὐκ ἄλλη θεῶ δοκεῖσοι τοῦτο; σφόδρα γε ἔφη ἄλλη θεῶ· οὐκοῦν
ἔρωτοιοῦτοι νῶν λέγω· ὁ μὲν, φιλῶ· ὁ δὲ, φιλεῖται· ναί·
ὁ πότερος οὖν αὐτοῖν τὸν ἕτερον φίλος ἐστίν· ὁ φιλῶν τοῦ φιλου
μένου ἕνεκα τε καὶ ἃ τιμᾶται ἕνεκα τε καὶ μισεῖται· οὐ ὁ φιλου
μένος τοῦ φιλοῦντος· οὐ οὐδέτερος ἄν ἔτι τοιοῦτοι·
οὐδετέρου φίλος ἐστίν· ἐὰν μὴ ἀμφότεροι ἀλλήλους φιλῶσιν·
ἔοικε γοῦν οὕτως ἔχειν· ἀλλοῖος ἄρα νῶν ἡμῖν δοκεῖ· οὐ
πρότερον ἔδοξε· τότε μὲν γὰρ ὁ ἕτερος φιλοῖ· φίλω εἶναι
ἀμφω· νῶν δὲ ἂν μὴ ἀμφότεροι φιλῶσιν· οὐδέτερος φίλος·

κινδυνεύει ἐφη: οὐκοῦν καὶ τὸν φίλον τοῦ φίλου τοῦ δη. καὶ οὐκ καν
τῷ φίλῳ: οὐκ ἔστιν κεν: οὐδ' ἄρα φίλιπποί εἰσιμ. οὐσ' ἀν οἱ ἵπποι καὶ ἀν
τῷ φίλῳ ὦσιμ. οὐδὲ φιλόρτυγες. οὐδ' αὖ φιλόκυνες ὅτε καὶ φίλοι μοι. καὶ
φίλον μὲν ἀσαι καὶ φιλόσοφοι. ἀν καὶ μὴ σοφίαν αὐτοὺς ἀν τι φιλῇ.
μὴ φιλοῦσι μὲν ταῦτα ὅ ἄσαι. οὐ μέντοι φίλα ὄντα. ἀλλὰ τοῦ
δεῦ ὅποι ωτιοῦ σὸ ὅφη. ὅλως σ' ἄρα δὲ τὸ φίλοι καὶ μὸν υχὲς
ἵπποι. καὶ κύνες ἄρα ἐσται. καὶ ξένος ἀλλοδαπός. ἀλλ' ἀληθῆ
δοκῇ λέγειμοσι; ναί: τὸ φιλούμενον ἄρα. τοῖ φίλον τῷ φίλον
ἐστίν ὡσ' ἔστι κεν ὁ μὲν μὲ ξένος ἐσται φιλῇ. ἐάν τε καὶ μισῇ. οἷον
καὶ τὰ μθωπία γλυκέα τοῦ παιδίου. τὰ μὲν, οὐ δέω φιλοῦντα. τὰ
δὲ καὶ μισοῦντα ὅ' τὰν κολάζηται ὑπὸ τῆσ μητρός. ἢ ὑπὸ τοῦ
πρς. ὅμως καὶ μισοῦντα ἐμὲ κεῖνοι τοῖ χρόνοι. ωσ' ἀν τοῦ μὲ
λιστ' ἐσται τοῖσ γονεῦσι φίλτατα: ἔμοιγε δοκῇ ὅφη οὕτως
ἔχειν: οὐκ ἄρα ὁ φιλῶν. φίλος ἐκ τούτου τοῦ λόγου ἀλλ' ὁ φιλού
μενος: οὐκ ἔστι κεν: καὶ ὁ μισούμενος ἐχθρὸς ἄρα. ἀλλ' οὐχ ὁ φι
λούμενος: οὐκ ἔστι κεν: καὶ ὁ μισούμενος ἐχθρὸς ἐστίν ἄρα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν φιλοῦνται.
λοῦν: φαίνεται: ωσ' οἱ ἄρα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν φιλοῦνται. καὶ τοῖσ μὲν ἐχθροῖσ. φίλοι ἐσί.
τοῖσ δὲ τῶν φίλων μισοῦνται. καὶ τοῖσ μὲν ἐχθροῖσ. φίλοι ἐσί.
τοῖσ δὲ φίλοισ. ἐχθροί. εἰ τὸ φιλούμενον φίλον ἐστί. ἀλλὰ
μὴ τὸ φιλοῦν. καὶ τοι ωσ' μὴ ἀλογίαν ὦ φίλε ἄνερ. μᾶλλον
δὲ οἶμαι καὶ ἀνδρώδεστον. τοῖ τε φίλοι ἐχθρὸν. καὶ τοῖ ἐχθρῷ
φίλον εἶναι: ἀληθῆ ἔφη σοι καὶ λέγειν. ὡσσ' κρατῶ: οὐκοῦν
ὁ τοιοῦτος ἀνδρώδεστον. τὸ φιλοῦν ἂν εἴη φίλον τοῦ φιλουμένου:
φαίνεται: τὸ μισοῦν ἄρα πάλιν ἐχθρὸν. τοῦ μισουμένου:
ἀνάγκη: οὐκοῦν ταυτὰ ἡμῖν συμβαίνει ἀναγκαῖον εἶναι ὅμο
λογῆν. ἀγαθὸν εἶναι τὸν πρότερον. ωσ' οὐκ φίλον εἶναι μὴ φί
λου. ωσ' οὐκ δὲ. καὶ ἐχθροῦ. ὁ τὰν μὴ μὲ φιλοῦντα φιλῇ
ἢ καὶ μισοῦντα φιλῇ. ωσ' οὐκ δὲ ἐχθρὸν εἶναι μὲ ἐχθροῦ.
ἢ καὶ φίλου. ὁ τὰν μὴ μισοῦντα φιλῇ. ἢ καὶ φιλοῦντα μισῇ:
κινδυνεύει ἔφη: πῇ οὖν δὴ χρησόμεθα τῷ λόγῳ. εἰ μήτε
οἱ φιλοῦντες φίλοι ἔσονται. μήτε οἱ φιλούμενοι. μήτε οἱ
φιλοῦντες τε καὶ φιλούμενοι. ἀλλὰ καὶ παρὰ ταῦτα. ἄλλοτ
τι ἂν ἔτι φήσομεν εἶναι φίλους ἀλλήλους ἢ τοιοῦτους:

ἢ δῆλον ὅτι ἀνάγκη
ἢ λόγος.

οὐμὰ τὸν Δία ἔφη ὦ Σώκρατες. οὐ πάνυ δοκῶ ἔγωγε· ἆρα μὴ καὶ σὺ
ὦ μῶρε ἔξω με. τὸ παράπαν οὖν κορεσθεὶς ζῇς τοῦ μῶρος; οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ
ὦ Σώκρατες. ὀλίγου. καὶ ἅμα εἰπὼν ἠρυθρίασεν ὃ δὲ κεἰ μὴ μοι αὐτὸν
τοῦτον ἐκφύγειν τὸλεχθὲν· διὰ τὸ σφόδρα προσέχειν τὸν νοῦν
τοῖς λεγομένοις. δῆλος δὲ καὶ ὁ τῶν λύκων αὖ. οὕτως ἔχων·
φράσω σοι μυλόμενος τὸν τῶν μεθύσων πάθος ἅπαντα. καὶ ὃ κείνου
κἀκεῖθεν τὴν φιλοσοφίαν. οὕτω μεταμανθάνων πρὸς τὸν λύσιν ἔφη
οὐμέλλω τοίνυν λόγον καὶ εἶπον· ὦ λύσι· ἀληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν·
ὅτι εἰόρθως ἡμεῖς ὃ δοκοῦμεν. οὐκ ἄν ποτε οὕτως ἂν ἀναμάθοιμεν
ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μὴν. μὴ κάτι ἴσωμεν. καὶ μὰ χαλεπῶς μοι φαίνεται
ἀπορεῖν ὅτι οὐκέτι. ἢ δεῦρο πάλιν. δοκεῖ μοι χρῆναι ἤδη
σκοπεῖν τὰ τοιαῦτα καὶ αὐτοὺς τοὺς ποιητάς. οὗτοι γὰρ ἡμῖν. ὥσπερ παῖδες
σοφίας ἔοικε καὶ ἡ μεμόνδε. λέγουσι δέ πού. οὐ φαῦλος ἔπος φαι
νόμενοι περὶ τῶν φίλων. οἱ τυγχάνοντα νόντες. ἀλλ' αὐτὸν θ' αὑ
τὸν φασὶ ποιεῖν φίλους αὐτοῖς. φόνος τε παρ' ἀλλήλους. λέγουσι δὲ
πρὸς ταῦτα ὡς φαίνεται ὧδε πῶς. αἰεί τοι τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν
ὅμοιον. καὶ που εἴρηται μοι. ἢ οὐκ ἔστι ταῦτα τοῖς
σοφοῖς; ἔοικε δέ φη· οὐκοῦν καὶ περὶ τούτου τοῦ σ
οφοῦ ἡμῖν καὶ ἡ γεμόνδε. λέγουσι δὲ ἴσως. ὅτι ἐστὶν ἡ ὁμοιότης
μάλιστα φιλία. ἀλλὰ τίνες καὶ πῶς; ἐπιχειρητέον ἐστὶν ἡμῖν
ἐξετάζειν. ἀρ' οὖν ἡμῶν δεῖται ἐν λέγουσιν; ἴσως ἔφη· ἴσως ἡμῶν δεῖται. τοίνυν
ἐν αὐτοῦ. ἴσως δὲ. καὶ πάνυ· ἀλλ' ἡμεῖς οὐσωίσμεν· δοκεῖ γάρ πως
ὁμοῖον τῷ ὁμοίῳ πολεμεῖν ἀεὶ καὶ πρὸς τὸν ὅμοιον
λοιμὸν ὁμιλεῖν τοσοῦτο ἐχθίονα γενέσθαι· ἀδικεῖν γάρ· ἀδικοῦντας
δὲ καὶ ἀδικουμένους· ἀδιώστον τοῦ φίλους εἶναι· οὐχοὕτως;
ναὶ μὰ δία· ταῦτα μὲν ἂν τοίνυν τοῦ λεγομένου τὸ ἥμισυ. οὐ
καλῶς ἔχει. εἰ τὸ εἰ πρὸς ἀγαθοὺς ἀλλήλους ὁμοίους· ἀλλὰ
λφεῖσι· ἀλλ' οἶμαι δοκοῦσι λέγειν τοὺς φαύλους· ὁμοίους εἶναι
ἀλλήλοις καὶ φίλους· τοὺς δὲ κακοὺς ὅπερ καὶ λέγεται πρὸς
αὑτούς· μὴ δυὸ τὸ ὅμοιον μὴ δ' αὐτοῦ αὐτοῖς εἶναι· ἄλλως,
πλήκτους τε καὶ ἀσταθμήτους· ὃ δὲ αὐτὸ αὑτῷ ἀνόμοιον ἢ

καὶ διάφορον. σχολὴ γάρ οἱ ἄλλοι. ὅμοιον δὴ φίλον νομίσατο. δὴ οὐ καὶ σοὶ
δοκεῖ οὕτω; ἔμοιγέ φη: τοῦτο ποίμνιον αἰνίττονται ὡς ἐμοὶ δοκοῦσιν
ὦ ἑταῖρε. οἱ τὸ ὅμοιον τοῖς ὁμοίοις φίλον λέγοντες. ὡς φαύλοις τοῖς
φαύλοις μόνοις. μόνοις φίλος· ὁ δὲ κακὸς οὔτε φαύλοις οὔτε καὶ κακοῖς
οὐδέποτε ἐθελήσει φιλίαν ἄρχειν σοὶ δοκεῖ σοι; κατανοῶμεν:
ἔχομεν ἄρα αὐτὸ δηλον. τίνες εἰσὶν οἱ φίλοι· ὁ γὰρ λόγος ἡμῖν σημαί
νει. ὅτι οἱ ἄρα ὄντες φαῦλοι: παμπονηρία δοκεῖ: καὶ ἐμοὶ δῆτα δόξει.
καὶ τοι δυοχθρανῶ τί γε ἐμαυτοῦ. φύρε οὖν ὡς πρόσθιος. ἴδωμεν
τί καὶ ὑποπτεύω· ὅμοιος τοῖς ὁμοίοις κατὰ σοφίαν ὅμοιος φίλος. καὶ
ὅτι χρήσιμος ὁ τοιοῦτος τοῖς τοιούτοις. μᾶλλον δὲ ὡδε. ὅτι οὐκ
ὅμοιον. ὁ τοῖς οὖν ὁμοίοις. τίνα ὠφέλειαν ἔχει· ἢ τίνα ἀμελοῦμεν
ἀν ποιήσαντες λύσαιτο. ὁ μὴ καὶ αὐτὸ ἂν τοῖς. ἢ τί ἂν πάθοι. ὁ μὴ καὶ
ἐφ' αὐτοῦ πάθοι· ταὐτὰ μὴ τοι αὐτὰ ποῖ ἂν ὑπάλληλα φαυλότητα.
μηδὲ μίαν τοῖς κουρίαν ἀλλήλοις ἔχοντα· ἔστιν ὅπως;: οὐκ ἔστιν:
ὁ δὲ μὴ φαῦλοι τε. ποῖ φίλον: οὐδαμῶς: ἀλλὰ δὴ ὁμοίως
τοῖς ὁμοίοις. οὐ φίλος· ὁ δὲ φαύλου τοῖς φαύλοις. καθόσον ἂν μοχθηροῦ
καθόσον ὅμοιος φίλος ἂν εἴη: ἴσως: τί δὲ οὐχὶ ἂν μοχθηρὸς καθό
σον φαῦλος. κατὰ τοσοῦτον ἢ κακὸς ἂν εἴη αὖ τοῖς; ναί: ὁ δὲ γε
ἢ κακὸς οὐδαμοῦ δυσμενὴς κατὰ τὴν ἢ κακότητα; ποῖ γὰρ οὔ:
ὁ δὲ μὴ τοῦ δυσμενοῦς. οὐδαί ἁρπαστὴ ἂν: οὐ μαρῶ: ὁ δὲ μὴ
φαπτόν. οὐδ' ἂν φίλοι: οὐδ' ἂν: ὁ δὲ μὴ φιλοῦμενος οὐ φίλος:
οὐ φαίνεται: ποῖ οὖν οἱ φαῦλοι τοῖς ἀγαθοῖς ἡμῖν φίλοι φανήσονται
τὴν ἀρχήν. οἱ μήτε ἀπόντες ποθητοὶ ἀλλήλοις. ἢ καὶ οἱ γε
παντοῖος καὶ χωρὶς ὄντες. μήτε παρόντες. χρήσιμοι αὐτοῖς ἔσον
ται· τοῦ δὴ τοιούτου. τίς μηχανὴ πόρρω πολλοῦ τοῖς εἶναι ἀλ
λήλοις: οὐδεμία ἔφη: φίλοι δέ γε οὐκ ἂν εἶεν. μὴ πόρρω πολλοῦ
τοι οὔμενοι ἑαυτοῦ: ἀληθῆ: οὐ θρεῖ δὴ ὀλίγοι πῶν παρακρού
όμεθα. ἆρ' οὖν ὅλως τινὶ ἕξομεν παντὸς μᾶλλον: ποῖ δὴ ἔφη: ἢ δὴ
ποτέ τοι λέγοντος. καὶ ἄρτι ἄμα μεμνήσκομαι. ὅτι τὸν μὴ
ὅμοιον τοῖς ὁμοίοις. καὶ οἱ ἀγαθοὶ τοῖς ἀγαθοῖς. πολεμοῦσι φη
καὶ δὴ καὶ τὸν Ἡσίοδον ἐπήγετο μάρτυρα λέγων. ὡς ἄρα κεραμεὺς

κερκυραῖος τῷ φ. καὶ ἀοὶ δοῦ ἀοιδοὶ. καὶ τῶν χοῦ τῶν χοῖ. καὶ τἄλλα δὴ παῦτα οὕτως ἔφη. ἆρ' ἀλλοῖον εἶναι μᾶλλον αὖ τὸ ὅμοιον τοῦτο ἀλλήλοιν φθόνου τε καὶ φιλονεικίας ἐμπίπλασθαι ἢ ἔχθρας τε καὶ διαφορᾶς τοῦ ὁμοίου φιλίας. τὸν μὲν οὖν μὴ τοιοῦτον τοῖς πλουσίοις ἆρ' ἀνάγκη ἐστὶν εἶναι φίλον εἶναι. καὶ τὸν ἀσθενῆ. τοῖς ἰσχυροῖς. τῷ δὲ κυρίῳ ὦ ἑταῖρε. καὶ τὸν κάμνοντα. τοῖς ὑγιαίνουσι. τῷ δὲ ἀνδρὶ τὸν μὴ εἰδότα. ἆρα παῦτα τὸν εἰδότα καὶ φιλεῖν. καὶ μὴ καὶ ἵνα ἔστ' ἂν ξυνῇ τοῖς λόγοις. μετριοπραγμόνως λέγων. ὡς ἄρα παντὸς δέοι. τὸ ὅμοιον τοῖς ὁμοίοις φίλον εἶναι. ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντίον εἰ τούτου. τὸ μὲν ἐναντιώτατον. τοῖς ἐναντιωτάτοις εἶναι μάλιστα φίλον. ἴσως δ' ἐμεῖμι μὲν τοῦτο οὕτως ἕκαστον. ἀλλ' οὐ τοῦ ὁμοίου. τὸ μὲν γὰρ ξηρὸν. ὑγροῦ. τὸ δὲ ψυχρὸν. θερμοῦ. τὸ δὲ πικρὸν γλυκέος. τὸ δὲ ὀξὺ. ἀμυλέος. τὸ δὲ κενὸν. πληρώσεως. καὶ τὸ πλῆρες δὲ. κενώσεως. καὶ τἄλλα οὕτω κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. προφλιὼ γὰρ εἶναι τὸ ἐναντίον. τοῖ ἐναντίοι. τὸ γὰρ ὅμοιον. τοῦ ὁμοίου. οὐδὲν ἂν μᾶλλον ποτὲ ἀπολαῦσαι. καὶ μέντοι ὦ ἑταῖρε. καὶ κομψὸς ἐδόκει εἶναι αὐτὰ ταῦτα λέγων. οὐ γὰρ ὅλως ἐμοὶ δὲ νῦν δὴ ἔφη. πῶς δοκεῖ λέγειν; οὐ γὰρ ἔφη ὁ μὲν ἐναντίος ἐναντίῳ οὕτως ἂν κοῦσαι; φαῖμεν ἄρα τὸ ἐναντίον τοῖ ἐναντίοι μᾶλλον φίλον εἶναι; πάνυ γε; ἐὰν νῦν δὴ ὦ ἑταῖρε οὐ καλὸς κἀγαθὸς ὢν μὲν ἐναντίος. καὶ ἡμῖν δοκῇ οὐδὲν ἧττον οἷος τε εἶναι διαλέγεσθαι οὗτοι οἱ παντοφοι ἀνδρες. οἱ ἀντίλογικοὶ καὶ ἐρωτῶντες. ἐὰν οὐκ ἐναντιώτατόν ἐστιν ἔχθρα φιλίας; οἷον τί λέγομεν κρινούμεθα. μὴ οὐκ ἀνάγκη ὁ μολογῆσαι τοῦτο ἡμῖν λεγόντοιν; ἀνάγκη: ἄρα φήσουσι τὸ ἐχθρὸν. τοῖ φίλοι φίλον. μὴ τὸ φίλον τῷ ἐχθρῷ; οὐδαμῶς ἔφη: ἀλλὰ τὸ δίκαιον. τῷ ἀδίκῳ. μὴ τὸ σῶφρον. τῷ ἀκολάστῳ. μὴ τὸ ἀγαθὸν. τῷ κακῷ; οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ οὕτως ἔχειν: ἀλλὰ μέντοι ὦ ἑταῖρε. ἐὰν περ ἐμοὶ κατὰ τοῦτο ταὐτὸν τοῦτο τὸ ἐναντίον τῷ φίλῳ φίλον ἔσται. ἀνάγκη καὶ τὸν τὰ φίλα εἶναι. ἀνάγκη: οὐκοῦν τὸ ὅμοιον τοῖ ὁμοίῳ. οὐ τὸ ἐναντίον. τοῖ ἐναντίοι φίλον: οὐκ ἔοικεν:

διὸ καὶ τὸ δεσκετὸ μεταμὶ ἐμαὶ λον ἡμᾶς λαμβάνειν τὸ φίλον
ὡς ἀληθῶς. οὐ δὴ τοῦτο μόνον· ἀλλὰ τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κα-
κὸν φίλον οὕτω πως τὲ γιγνόμενον τοῦ ἀγαθοῦ; πῶς δ' ἂν λέγοι·
ἀλλὰ μὰ Δία λῷφ. οὐ κοῖλον· ἀλλὰ ποιόν τι αὖ τὸ ἴλιγγι
ὑπὸ τῆς τοῦ λόγου λ' πορίας· καὶ κινδυνεύει κατὰ τὴν ἀρχαί-
αν παροιμίαν· τὸ καλὸν φίλον εἶναι· δοι κῶ μαλακώτερον
καὶ λᾷον καὶ λιπαρῶς· διὸ καὶ ἴσως ῥᾳδίως διολισθάνει καὶ
διαλύεται ἡμᾶς αὐτὸ τοιοῦτον· λέγω γὰρ τἀγαθὸν. καλὸν
εἶναι· οὐδοῦ κόσι εἰ· ἔγωγε· λέγω τοίνυν ἀπομαντεύόμενος·
τοῦ καλοῦ τὸ καὶ ἀγαθοῦ· φίλον εἶναι τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε
κακόν· πρὸς ἃ δὲ λέγομαι τεκμήριον· ἄκουσον· δοκεῖ μοι φανῆ-
ναί σὰ τρία αὖ ταῦτα εἶναι γένη· τὸ μὲν, ἀγαθόν· τὸ δὲ, κακόν· τὸ δοῦ
τὸ οὐκ ἀγαθὸν οὔτε κακόν· τί δὲ σοί· καὶ ἐμοὶ ἔφη· καὶ οὔτε
τἀγαθὸν τἀγαθοῖ· οὔτε τὸ κακὸν τοῖς κακοῖς· οὔτε τἀγαθὸν
τοῖς κακοῖς φίλον εἶναι· ὃ πρὸ οὐδὲ ὀλίγον προσθὲν λόγου ἐστίν·
λέγωμεν δὲι πρὸς τί ἐσται φίλον· τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε
κακὸν φίλον εἶναι· ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ἢ οὐ τοῦ τοιούτου οἷον
κακὸν φίλον εἶναι· οὐ γὰρ ἂν που τοῖς κακοῖς φίλον ἂν τι γένοιτο· ἀλλὰ
θλῖ· οὐδὲ μὴν τὸ ὅμοιον τοῖς ὁμοίοις· δύο ἄρα ἂν τὴ γέ-
ναι· οὐ κάρα ἔσαι τοῖς μήτε ἀγαθοῖς μήτε κακοῖς· τὸ τοι
οὗτον φίλον οἷον αὐτό· οὐ φαίνεται· τοῖς ἀγαθοῖς ἄρα
τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακόν· μόνοις μόνον σημαίνη γι-
γνώσθαι φίλον· ἀνάγκη ἔοικεν· ἆρ' οὖν καὶ καλὸν λυθήσε-
ται δὲ ὑφηγητὴν ἡμῖν τὸν νῦν λεγόμενον; εἰ γοῦν θέλοιμεν
ὑγροὶ εἶναι τὸ αἱμάτινον σῶμα· οὐδὲν ἰατρικὸς δεῖται οὐδὲ ὠφε-
λήσει ἰκανῶς γὰρ ἔχει· ὃ δ' ἂν αἱμάτινον οὐ λεῖον ἰατρῶ φίλον
διὰ τὴν ἰᾶσιν· ἢ γάρ; οὐδαμῶς· ἀλλ' ὁ καὶ μικρὸν οἴεται· διαστὴ-
μόσον· ποῖον γάρ; μόσον δὲ μὴ κακόν· ἰατρικὸν δὲ ὠφέλιμον
καὶ ἀγαθὸν εἶναι· σῶμα δὲ γέ που κατὰ τὸ σῶμα εἶναι· οὔτε
ἀγαθὸν οὔτε κακόν· οὕτως· ἀνάγκη δέγε σῶμα διὰ
νόσον ἰατρικὸν ἀεσθαι καὶ φιλεῖν· δοκεῖ μοι· τὸ μήτε

καὶ οὐ ἄρα μήτε ἀγαθὸν. φίλον νῦν ἐστι τοῦ ἀγαθοῦ. διὰ κακοῦ παρουσίαν· ὅτι κεν· δῆλον δέ γε ὅτι πρὶν γενέσθαι αὐτὸ κακόν. ὑπὸ τοῦ κακοῦ οὐκ ἔχα· οὐ γὰρ δήπου κακὸν γε νοσοῦντ' ἐστὶν ἀν τι τοῦ ἀγαθοῦ οὔσαι θυμοειδὲς καὶ φίλον εἶναι· ἀδύνατον γὰρ· ἔφαμεν κακὸν· ἀγαθοὶ φίλον εἶναι· ἀδύνατον γάρ· σκέπτεσθον δὴ ὧδε· λέγω γὰρ ὅτι ἔνιά μοι δοκεῖ τὸ παρὸν· τοιαῦτά ἐστι καὶ αὐτὰ· ἔνια δ' οὔ· ὧν ἕνεκα θέλοι τις χρῆσθαι τινι ὅτι ὠφελείας· παρέστιν τοῖς ὠφελουμένοις ἡ ὠφέλεια· ἆρ' οὖν· ἆρ' ὦν καὶ ἔστιν ἃ τὰ τοιοῦτον τῶν χρῶν τὸ ὠφελεῖσθαι· οἷον τὸ ἐσθίειν· ναί· ἆρ' οὖν καὶ ἔστιν ἃ τὰ τοιοῦτον τῶν χρῶν τὸ ὠφελεῖσθαι· οἷον τὸ ἐσθίειν· οὐ μανθάνω δῆτα· ἀλλ' ὧδε λέγω δῆλον· εἴ τις σου ἐξανθρακοῦσαι τὰς τρίχας τινὶ μηχανῇ ὠφελεῖται ἂν· πότερον πότερος λευκαὶ εἶεν· ἢ φαίνοιντ' ἄν· φαίνοιντ' ἂν δῆτα· καὶ ἐγὼ τοιαῦτ' ἐρωτῶν· ἆρ' οὐ ταῖς λευκότησι;· ναί· ἀλλ' ὁμοίως οὐδὲν τι μᾶλλον ἂν εἶεν λευκαί πω· ἀλλὰ τὰς παρούσας λευκότητας· οὐ τὰς λευκὰς καὶ οὐ τὰς μέλανας μοι εἰσήρ· ἀλλὰ δῆτα· ἀλλ' ὅταν δὴ ὦ φίλε τὸ μέλαν αὖ ταὐτὸν τοῦτο τὸ χρῶμα· ὥσπερ νῦν· τότε φθόνον τὸ οἷόν τε τὸ παρὸν λευκοῦ παρουσίαν· λευκαί· πῶς γὰρ οὔ· τοῦτο τοίνυν ὧν ἕνεκα τὸν μῶλυ δεῖ· εἰ οἷόν τε ἀεί τι παρεῖναι· τοιοῦτον ἔστιν τὸ ἔχον οἷόν τε παρόν· δεῖ δὲ μεῖναι καὶ αὖ τὸ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον παρεῖναι· ἔστιν· δεῖ δὲ μεῖναι οὔ· οὐ πολλοῦ ἔδει· καὶ τὸ μὲν τὸ κακὸν ἄρα μήτε ἀγαθὸν· ὄντι οὐ τὸ κακοῦ παρόντος· οὐ πω κακὸν ἐστιν· ἔτι δ' οὐ τὸ δεῖ δὴ τοῦτο οὐκ ἐνενόησθε· τοιοῦτον· οὐ κοῦν ὅταν μήτε κακὸν δεῖ κακοῦ παρόντος· αὖ τὸ μὲν δεῖ παρουσίαν ἀγαθοῦ αὐτὸ ποιεῖ εἶναι θνητόν· τὸ δὲ κακὸν ποιοῦσ' ἂν ποτε εἰ αὐτὸ τὸ τῶν τε ἐπιθυμιῶν ἅμα καὶ τῶν φιλιῶν τοῦ ἀγαθοῦ· οὐ γὰρ ἔτι ἔστιν· οὔτε κακὸν οὔτε ἀγαθὸν· ἀλλὰ κακόν· φίλον δὲ ἀγαθόν· κακοῖ· οὐκοῦν· οὐ γὰρ οἷόν· διὰ ταῦτα δὴ φαίμεν ἂν καὶ τοὺς δὴ μισοφοίτους· μὴ κατὰ φιλοσοφεῖν· ἢ τε θεοὶ· ἢ τε ἀρα εἰσὶν οὗτοι· οὐδαμῶς τὸ κεῖνον φιλοσοφεῖν· τοῦτο ἔστιν ἀμοιρίαν ἔχοντας· ὧν τε κακοὺς εἶναι· κακὸν γὰρ καὶ ἀμαθῆ οὐδεμίαν φιλοσοφεῖν· λείπονται δὴ· οἱ ἔχοντες μὲν τὸ κακὸν

τοῦτο· τὴν ἀρχὴν αἰτίαν· μὴ πότερον δὲ ὑπ' αὐτοῦ ὄντος ἀγαθοῦ μὴ δεῖ ἀγαθεῖν· ἀλλ' ὅτι ἡγούμεθα μὴ εἶναι ἀγαθὰ ἃ μὴ ἴσασιν· διὸ δὴ καὶ φιλοσοφοῦσιν· οἱ οὔτε ἀγαθοὶ οὔτε κακοί πω ὄντες· ὅσοι δὲ κακοὶ οὐ φιλοῦσιν· οὐδὲ οἱ ἀγαθοί· οὔτε γὰρ τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου· οὔτε τὸ ὅμοιον τοῦ ὁμοίου· φιλοῦμεν ἢ μὴν ἐφάνη ἐν τοῖς ἐμπροσθεν λόγοις· ἢ οὐ μέμνησθε; καὶ σὺ γε ἔφαινες· ἆρα ἢ οὔ· ὅλως τε καὶ μεμιξεν ἑαυτοῦ καὶ μᾶλλον ἐν ἐρημίᾳ καὶ ὁ αὐτὸς φίλον καὶ οὐ· φαμὲν γὰρ αὐτὸ καὶ κατὰ τὴν τέχνην καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ παντὸς· τὸ μήτε κακὸν μήτε ἀγαθὸν· διὰ κακοῦ παρουσίαν· τοῦ ἀγαθοῦ φίλον εἶναι· πάντα τοῦτο φαίνεται τε καὶ συνεχωρεῖτο· οὕτω τοῦτ' ἔχειν· καὶ δὴ καὶ αὐτοῦ φαίνεται ἐχόμενον ὃ αὖ θερμαστικόν τι ὂν ἔχον ἁπτικὸν ὂν ἐθερμαίνομεν· καίτοι τοῦ καὶ δὸ πρότερον· τοῦτο τοῦτο ὑποτίαν εἰσῆλθεν· ὡς οὐ καλῶς ἐλήφθη ἢ τὰ ὁμολογούμενα ἡμῖν καὶ οὐθὲν ἀνεχθέντα· εἶπον· καὶ καὶ ὅλως τε καὶ μεμιγμένον· κινδυνεύομεν ἀπαντᾶν τῇ λύσει· τί μάλιστα αὖ ἐφίεμεν ἔξεσθαι· φοβοῦμαι μὴν ἄφρον· μὴ ὡς ἀληθῶς ἄφρον ποιόν τινα ζητοῦσι λόγοις ποιοῦσιν ἐοικότα ἐπιδεῖν ἐν τῷ μὴ καλῶς περὶ τοῦ φίλου· πῶς δὴ ἔφη· ὧδε λέγω ἔφρον· φίλος οὐκ ἂν εἴη· πότερον ἑαυτοῦ φίλος· ἢ οὔ· ἀνάγκη ἔφη· πότερον οὖν οὐδέτερον ἐνδέχεται καὶ ἑκάτερον καὶ ἑκάτερον· ἢ ἐνδέχεται καὶ ἑκάτερον καὶ ἑκάτερον· πότερον φίλου ὄντος ἑκάστου τοῦ στοιχείου· οὐδὲν ἐνδέχεται φίλος φίλου οὔτε ἐχθροῦ· οὐ φαίνεται ἔφη ἔοικεν· εἰκότως γε λέγω ἔφρον· ἀλλὰ δὴ ἴσως ἀκολουθήσομεν· οἶμαι δὲ καὶ ἔφρον μᾶλλον εἶναι· ὅτι λέγω· ὁ καίμων μοι δοκεῖ φαίνεσθαι τοῦ ἰατροῦ φίλος· οὐχοὕτως; καὶ· οὐκοῦν διαφόρων ἐνδεχομένων καὶ ὑγιεία· τοῦ ἰατροῦ φίλος· καὶ· ἢ λέγεται κακοῦ; πῶς δ' οὔ· τίδε ὑγιεία μοι δοκεῖ· ἀγαθόν· ἢ κακόν· ἢ οὐδέτερα· ἀγαθὸν ἔφη· ὀλίγον μὲν ἄρα ἔοικεν ὅτι πρόσφορα· οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακὸν διὰ τὴν ἀρρωστίαν· τοῦτο δὲ διὰ κακὸν· τὴν ἰατρικὴν

φίλον ἐστίν· ἀγαθὸν δὲ ἡ ἰατρική· ὄρθ᾽ ἄρα δὲ τὸ ὑγιάσαι τὴν φιλίαν ἡ ἰατρικὴ ἀναιρήσεται· ἡ δὲ ὑγίεια ἀγαθόν· ἢ γάρ; ναί· φίλον δὲ ἢ οὐ φίλον τὴν ὑγίειαν; φίλον· ἡ δὲ νόσος ἐχθρόν; παν μγε· τὸ οὔτε κακὸν οὔτε ἀγαθὸν ἄρα. διὰ τοῦτο κακὸν καὶ τὸ ἐχθρὸν· τοῦ ἀγαθοῦ φίλον ἐστὶν ὄρθ᾽ ἄρα τοῦ φίλου· τὸ φίλον φίλον. διὰ τοῦτο ἐχθρόν; ἔοικεν· ἆρ᾽ οὖν οὐ δι᾽ ἃ ἐσμὲν ἐν ταύτῃ τῇ κομιδῇ ἀναιδεῖς· προσχωμεν τὸν νοῦν μὴ ἐξαπατηθῶμεν· ὅτι μὲν γὰρ φίλον τοῦ φίλου τὸ φίλον μέμνημεν· ἐῶ χαίρειν· καὶ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον φίλον μέντοι φαμὲν ἀδιάφορον εἶναι· ἀλλ᾽ ὅμως τόδε σκεπτώμεθα μὴ ἡμᾶς ἐξαπατᾷ ὅλως τὸ μὴ λελοιδορημένον ἢ ἰατρικὴ φαμὲν ὄρθ᾽ ἄρα τὸ ὑγιείαν φίλον; ναί· ἴσκ οὖν καὶ ὑγίεια φίλον· παν μγε· εἰ ἄρα φίλον ὄρθ᾽ ἄρα τοῦτο· ναί· φίλου μέντοι νόσος δὲ ἔσται ἀκόλουθον εἰ τῇ πρόσθεν ὁμολογοῦμεν· παν μγε· οὐκοῦν καὶ ἐκεῖνο φίλον ἀνάγκη· ὄρθ᾽ ἄρα φίλου; ναί· ἆρ᾽ οὖν ἴσκ ἀνάγκη ἅπαντα ἡμᾶς οὕτως ἰόντας· καὶ ἀφικέσθαι ἐπί τινα ἀρχήν· ἢ οὐκέτ᾽ ἂν ἀεὶ ἐπ᾽ ἄλλον φίλον· ἀλλ᾽ ἥξει ἐπ᾽ ἐκεῖνο ὃ ἔστι πρῶτον φίλον· οὐ ὄρθ᾽ ἄρα καὶ τὰ ἄλλα φαμὲν παντὰ φίλα εἶναι· ἀνάγκη· τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ὀλέθρου· μὴ μέλλοντα ἄλλα παντὰ ἃ ἔστιν ἐμοῦ ὄρθ᾽ ἄρα φίλα εἶναι· ὡς ὄρθ᾽ εἴληφα ἐγὼ τὸν σὸν τοῦτον· ὅταν τοῦ· ἢ δ᾽ ἐκεῖνο τὸ πρῶτον ὃ ἐπ᾽ ἐκείνῳ ἐστὶ φίλον· ὄρθ᾽ ἄρα ἐσόμεθα μέχρι οὗτοσί· ἐφ᾽ ὃ ἄν τι περὶ τοῦτο ἢ περὶ ἄλλου τινὸς ἐκείνου περὶ ὃ ὄρθ᾽ ἐρεῖ τὸ σωτήριον· ἀντὶ πάντων τῶν ἄλλων χρημάτων περὶ τοῦτο ἐμοί· ὁ μὲν τοιοῦτος ὄρθ᾽ ἄρα τοῦ τὸν υἱὸν περὶ παντὸς ποιεῖσθαι· ἆρ᾽ οὖν καὶ ἄλλο τι ἂν περὶ τοῦτο ἔχοι· οἷον ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦ αὐτὸν κάμνειν τοῦτον· ἆρ᾽ οὐ περὶ τοῦτο ἂν ἔχοι τὸν ὄρεγμον· ἢ περ τοῦτο ὠνητὸν τὸν υἱὸν σοὶ ἦν· τί κωλύει ἔφη· οὐκοῦν καὶ τὸ ἀγαθὸν ὄρεγμα ἐστὶν ὃ ὄρεγμα ἐστὶν ἡμῖν; παν μγε· ἆρ᾽ οὖν τότε οὐδὲν περιλείπεται κύλικα κεραμέαν· ἢ τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ· οὐδὲ τρίτον κοτύλαν ὄρεγμα.

ἢ σημείωσαι ταῦτα·

λὶ τὸν υἱόν. λὶ ὧδε πῶς ἔχᾳ· πάσαν λὶ τοι αὐτὴ ασου δλὴ· οὐ κ ἐστι τοῦ
τοιο ἐστὶν ἄσου δλασμὸν λὴ ἐστι τοῦο ὃν θκαὶ του παρασκευαζομένοις.
ἀλλ' ἐσθκ ἅπασι οὖν ὃν θκαι πασ' του τὰ τοι αὐ του παρασκευάζεται· οὐ
χ' τι πολλὰ κισ λέγομεν. ὡς αὐτρ πολλοῦ τοι οὐ μέτα χρωίον καὶ
ἀρκήριον· ἀλλὰ μὶ οὐ δλρὴ τι μᾶλλον οὕτω. τό γε ἀλλὰ θὲ ἔχει·
ἀλλ' ἐκεῖνό ἐστιν ὃ περὶ παν τὸσ τοι οὐ μεθα, ὃ ἂν φαμὶ ὀν.
ὃ του ὃν θκαὶ καὶ χρωίον· ὃ πασ' του τὰ παρασκευαζόμενα
παρασκευάζεται· ἆρ' οὕτως φὴ σομεν; πάντως· οὐκοῦν καὶ
περὶ τοῦ φίλου· ὁ αὐτὸς λόγος· ὅσα γὰρ φαμὲν φίλα εἶναι ἡμῖν
ὃν θκα φίλου ἕνεκα, ὑφ' ἑαυτῶν φαμὲν μεταλέγεσθαι αὐτό·
φίλον δὲ τοῦτ' ὀνόμα κινδυνεύει ἐκεῖνο αὐτὸ εἶναι· ἕως ὃ πᾶσα
αὐτὰ λεγόμενα φιλία τελευτᾷ· κινδυνεύει οὕτως
ἔφη ἔχειν· οὐκοῦν τόγε τοιοῦτον φίλον· οὐ φίλου τινὸς
ὃν θκα φίλον ἐστίν· ἀληθῆ· τοῦτο μὲν δὴ ἁπλῶς ἀκηκοα·
μὴ φίλου τινὸς ὃν θκα τὸ φίλον φίλον εἶναι· ἀλλ' ἆρα τὸ
ἀγαθὸν ἐστὶ φίλον; ἔμοιγε δοκεῖ· ἆρ' οὖν δὴ τὸ κακὸν
τῷ ἀγαθῷ φίλον ἐστί; καὶ ἔχᾳ δὲ· εἰ τριῶν ὄντων ὄντων
δὴ ἐλέγομεν· ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ· λοιπὸν μήτε τὸ ἀγαθὸν μήτε τὸ
κακοῦ· τὰ δύο λειφθήτω· τὸ δὲ κακὸν ὃν θκ ποδῶν ἀπόλωλε· καὶ
μηδεμιᾷ ἐν αὐτοῖς μηχανῇ μήτε σώματος μήτε τέχνης μήτε τῶν
ἄλλων ἐνῇ δὴ φαμὲν αὐτὸ τὸ καθ' αὑτὸ οὔτε κακὸν εἶναι οὔτε
ἀγαθόν· ἆρα τότε οὐ δρᾶν ἂν ἡμῖν χρήσιμον εἴη τὸ ἀγαθόν·
ἀλλ' ἀχρεῖον ἂν γίγνοιτο εἴη· εἰ γὰρ μηδὲν ἡμᾶς ὠφελήσει μηδὲ
οὐδὲν ἂν οὐδεμιᾶς ἀφελίας δεοίμεθα· καὶ οὐ τοῦδὲ ἂν τότε
νοῆσαι τὸ καταδηλον· ὅτι ἐστὶ τὸ κακόν, τἀγαθὸν ἡγησάμεθα
καὶ ἐφιλοῦμεν· ἀσφαλείας κομιδὴ τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθόν· τὸ δὲ
κακὸν· νόσου καὶ πονηρίας καὶ δειλίας ὁτουοῦν· οὐδὲν δὴ φαρμάκου·
ἆρ' οὕτως ἔφυκε τὸ καὶ φίλα εἶναι τἀγαθὸν ἢ τὸ κακὸν· ὑφ'
ἡμῶν τῶν μεταξὺ ὄντων τοῦ κακοῦ καὶ τἀγαθοῦ αὐτὸ δέεσθαι
τοῦ ὃν θκαὶ οὐδεμιᾶς ἂν χρείας ἔχοι; ὅτι κομιδῇ δῆλον οὕτως ἔχει·
τὸ ἄρα φίλον ἡμῖν ὃν θκεῖνο ἔσται ὅταν τὰ ἄλλα

ἔνθκα ἄθρου φίλου φίλα ἔφαμεν εἶναι θκεῖνα· οὐδεὶ δὲ τούτοις
ὅοικε· ταῦτα μὲν γὰρ φίλου ἄθρ θκα φίλα κε κλίνεται· τὸ δὲ τοιοῦτον
φίλον· παῦρου μὲν οὖν τούτου φαίνεται πεφυκός· φίλον γὰρ ἡμῖν
ἂν ἐφάμεθ' ὃν· ἐχθροὺ δ' ἄρ θκα· εἰ δὲ τὸ ἐχθρὸν ἀπόλλυσι· οὐκέτι ὅσο
ὅοικε δεῖν ἡμᾶς φίλον· οὔ μοι δοκοῦσι ὅσον γε νῦν λέγεται· πολ
λοῦ δεῖν γὰρ πρὸς διὸς· ἐὰν τὸ κακὸν ἀπόληται· οὐδὲ παμπόλ
λοι ἔσονται· οὐδὲ δίς τοσοῦτοι· οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς τῶν τοιούτων· ἀλλὰ πάμπολ
λοι ἂν ἐν πολλῇ ἀφροσύνῃ ποιοῖτο καὶ τἄλλα ζῷα ἀλλ' οὐ μόνοι τοιαῦτα
γε· καὶ δίκαια δὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἕξεις ἀγαθαί· ἀλλ' οὐ καὶ καὶ αὐτὸ τοῦτο
κοῦ ἀπολωλότος· ἀλλ' οὐδὲν τὸ ἐρώτημα ὅτι ποτ' ἔστιν τὸ
μὴ εἶναι· τί μὰρ οἴδεν· ἀλλ' οὗπερ ἔλεγε Ἴσως· ὅτι καὶ ἡμῶν δεῖ
πάντων ταῦτα πεφυκέναι· ἔστι δὲ καὶ ὧν φθείρεσθαι· ἀλλ' ἆρα· πάντε·
οὐκοῦν καὶ δίκαιον καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων πάντων ἕνεκα
δεῖ ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι· ἔστιν δ' ἐνίοτε μὲν ὠφέλιμος ἕνεκα θεραπεύειν· ἐνίοτε
δὲ πλανᾶται· ἐνίοτε δὲ μηδ' ὅλως· σφόδρα γε· οὐκοῦν
ἐὰν ἀπολύηται τὰ κακὰ· ἆρ' οὐ μὴ τυγχάνει ὄντα καὶ κακά· τί
προσήκει τοῖς καλοῖς ὅσα ἀπόλλυσθαι· οὐδέν· ἔσονται ἄρα
αἱ μὴ τοῦ ἀγαθαὶ μήτε κακαὶ ἕνεκα θεραπείας· καὶ ἐὰν ἀπόλληται
τὰ κακά· φαίνεται· οἷόν τε οὖν ἔσται ἕνεκα θεραπευτὴ
τούτου οὗ ἕνεκα θεραπεύει καὶ φίλον μὴ φίλον;· οὐκέτι γε δοκεῖ·
ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ κακοῦ ἀπολομένου ὃν ὅσον ἐοίκε φίλ' ἄττα εἶ
ναι· οὐκ ἄρα ἔστιν τὸ κακὸν αἴτιον ἡμῖν τοῦ φίλον τι εἶναι· οὐκ ἄρα
ἡμῖν τούτου ἀπολομένου· φίλον ἄθρον ἔσται· αἴτιαι γὰρ ἀπολο
μένης· ἀλλ' ἀπόρου πού μοι δοκεῖ νῦν ἐοικέναι εἶναι· οὐ μόνον αὐτὴ ἀπίλ·
ὀρθῶς λέγεις· οὐκοῦν ὁμολογῶμεν ἡμῖν τὸ φίλον· φιλοῦντί
καί του τί· καὶ ὅτι ἡθέλομεν τότε μὲν διὰ τὸ κακόν· τὸ μήτε ἀγαθὸν
μήτε κακόν· τὸ ἀγαθὸν φιλοῦν· ἀληθῆ· νῦν δὲ ὅσον ὅοικεν
φαίνεται ἄλλη τις αἰτία· τοῦ φιλοῦντος καὶ φιλεῖσθαι· ὅοι
κεν· ἆρ' οὖν τοιόν τι καὶ ὁπωσοῦν ἐθέλομεν ἢ ὅσου θυμία τὸ
φιλίας αἰτία· καὶ τὸ ὅσου θυμοῦ φίλον ἐστὶ τοῦτο· οὗ ὅσου θυμεῖ·
καὶ τοῦτο ὅταν ὅσου θυμῇ· ὃ δὲ καὶ πρότερον ἐθέλομεν φίλον εἶναι·

ὑθλοσ τὸ λῶ, σ᾽ ωὐθρ ποίημα μακρὸν σκείμενον: κινδυνεύσ᾽ ἔφη:
ἀλλὰ μὴν τοι λῶ δ᾽ ἐγώ. τόγε δοκεῖ θυμοῦ. οὐκοῦν ὃν δεῖ τοῦτον οὕτω
θυμῆ λιμᾶ; ναί: τὸν δ᾽ ὃν δεῖ ἆρα φίλον ἐκείνου οὐκ ὃν δεῖ
λιμᾶ: δοκεῖ μοι: ὃν δεῖ δὲ νεκρὸν θάψαι οὐκ ἂν τοῦτο ἀφαιρῆται; πωσδή:
τοῦ δικαίου δὴ ὡσ ὅσοι κεν. ὁ τε δρῶσ καὶ ἡ φιλία καὶ ἡ ὅσια θυμὰ
τυγχάνει οὖσα. ὡσ φαίνεται ὃ μὲν δεξιὸσ τε καὶ λύσι: σωσ
φαίνεται: μεῖσ ἄρα εἰ φίλοι τὸν ἀλλήλοισ. φιόφιλοι δικαίοι
δὴ μὴν αὐτοῖ: κομδὴ ἐφαίνεται: καὶ εἰ ἄρα τὸ ἕτεροσ τε
ρου ὅσα θυμεῖ λῶ δ᾽ ἐγώ ὃ παῖδε. λέγεισ, οὐκ ἄρα ποτε ὅσα τὰ
μεῖ λέγεισ. οὐδὲ φίλει. εἰ μὴ οἱ κεῖσ θαι. τὸν δρῶ μέ
νον δύγχανον ὄν. λέ κατὰ τὴν τυχὴν. λέ κατὰ τὸ τὸ τυχὸν
λέ θοσ. λέ τρόπου λέ εἶ δοσ: ὡσαύτωσ ἔφη ὁ μὲν δεξιὸσ.
λύσι σ᾽ ἔμοιγε: ἢ δ᾽ ὃσ λῶ δ᾽ ἐγώ. τὸ μὲν δὴ φιόφιλον κεῖσ θαι ἁπλῶσ καὶ
ὀνήμην δὲ φαίνεται φίλον: ὅσι κεν ἔφη: ἁπλῶσ καὶ ὃν ἄρα τοῖσ
μισοῦσι ὡσ δρᾶσ τὴν καὶ μὴ πρὸσ τοιοῦτοι. φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν
παιδικῶν: ὁ μὲν οὖν λύσι σ καὶ ὁ μὲν δεξιὸσ μόνοσ ποτὲ ποσὸσ ὅσο
νδοιοῦτον. ὁ δὲ ἵππο θάλησ ὑπὸ τῆσ λέ δομένησ ὡσαυτωσ δὴ
λέ ἐραται. καὶ ὃσ εἶπον. μουλόμενοσ τὸν λόγον ὅσι
λέ ἐξ χρώματα. καὶ ὃσ εἶπον. μουλόμενοσ τὸν λόγον διαφθεῖρει. λέγοιμεν
σκέπτεσθαι. εἰ μὲν τί τὸ οἰκεῖον τοῦ οἰκείου διαφθείρει. λέγοιμεν
ἂν ποσ. ἐμοὶ δοκεῖ ὃ λύσι σ τὸ καὶ μεξεμε. περὶ φίλου ὁ ἔ σιν.
εἰ δὲ ταυτὸν τυγχάνει ὂν ὁμοιόν τε καὶ οἰκεῖον. οὐραῖ δικον ἂν ποτε
λῆν τὸν πρόσθεν λόγον. ὡσ οὐ τὸ ὅμοιον. τοῖσ ὁμοίοισ καὶ
τὴν ὁμοιότητα ἀχρήσιμον. τὸ δὲ ἀχρήσιμον. φίλον ὁμολογῆν
πλημμελέσ. μουλόμεσθ᾽ ὧν λῶ δ᾽ ἐγώ. ὡσ φιλῆσ᾽ ὡσ ωὐθρ μὲν θυόμεν
ὑπὸ τοῦ λόγου. συγχωρήσομεν καὶ φῶμεν ἕτερόν τι εἶναι τὸ
οἰκεῖον τοῦ ὁμοίου; πάνυ γε: πότερον οὖν καὶ τἀγαθὸν οἰ
κεῖον θήσομεν ὧν τι. τὸ δὲ κακὸν ἄλλο τριον εἶναι; ἢ τὸ μὲν
κακὸν τοῖ κακοῖ οἰκεῖον. τοῖσ δὲ ἀγαθοῖ τὸ ἀγαθόν. τοῖσ δὲ μήτε,
ἀγαθοῖ μήτε κακοῖ. τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακόν: οὕτωσ ἔφλ
τιν δοκῆν σφίσιν. ἕκαστον ἑκάστοισ οἰκεῖον εἶναι: πάλιν
ἀρα λῶ δ᾽ ἐγώ ὃ παῖδε οὖν τὸ πρῶτον λόγου λέπε ωμεν λόμεθα

ὃ: of
εἰ μὲν τοι τί τὸ οἰκεῖον
τοῦ ὁμοίου διαφθεῖρ
λφοιμεν ἂν ποσ ἔμοι
δοκῆ:—

ὃμ: of
λπολιπὼν μὲ ποτε
λῆν:—

περὶ φιλίας. ἆρ' οὖν οὕτως ἐστὶ πρὸς ἡμᾶς· ὁ μὲν ἄδικος τοῖς ἀδίκοις
καὶ ὁ κακὸς τοῖς κακοῖς οὐδὲν ἦν τοῦ φίλους εἶναι· ὁ δὲ ἀγαθὸς τοῖς
ἀγαθοῖς ἔσται φίλος; ἔοικεν ἔφη· τί δὲ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ οἰκεῖον ἆρ' ταὐτὸν
φῶμεν εἶναι; ἔγωγε ἔφη· οὐκοῦν ὁ ἀγαθὸς τοῖς ἀγαθοῖς μόνον φίλος; πάνυ
γε· ἀλλὰ μὴν καὶ τοιόνδε γε ὄντε ἡμᾶς αὐτοὺς διαφθεῖραι οὐδεὶς ἄλλος
οὐ μέμνησθε; μὰ μὰ οὐ μέντοι· τί οὖν; ἔφη· οὐ δοκοῦμεν χρῆσθαι τοῖς
λόγοις· οὐδαμῶς ἔφη· οὐδὲν ἄρα ἔτι ἐροῦμεν· ἐδόκει μοι οὖν ὁ πρεσβύτερος
καταγελᾶν ἡμῶν· καὶ ἐγὼ ἐπιστραφείς πρὸς τοὺς πρώτους ἐφην· ὦ
Μενέξενε καὶ Λύσι, ἐμοὶ μὲν δοκεῖτε καλῶς διαλέγεσθαι· ἐγὼ δὲ καὶ
αὐτὸς ἐμαυτοῦ καταγελῶ· ἐπιλαβόμενος οὖν ὁ Λύσις ἔφη· ὦ Σώκρατες καὶ
Μενέξενε, ἐμὲ μὲν καὶ ὑμᾶς ἡγοῦμαι σοφοὺς εἶναι, ἐγὼ δὲ παῖς ὢν
ἐπιθυμῶ ἐν τοιούτοις λόγοις ἐλθεῖν ὅτι τάχιστα εἰς ἑταιρείαν τινὰ καὶ
φιλίαν· ἐγὼ οὖν ὑμᾶς ἐπαινῶ καὶ ἐπιθυμῶ ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν γενέσθαι·
ἐκεῖνο δὲ ἐννοῶ, ὅτι ἐγὼ καὶ ὁ Μενέξενος ἐνταῦθα ἐν τῷ λόγῳ ἡμῶν
ἐσμεν φίλοι· ἐὰν δὲ ὑμεῖς ἐν τῷ λόγῳ ἐσμὲν φίλοι, ἐνταῦθα ἤδη πάντες
ἐσμὲν οἰκεῖοι· ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῷ νῦν ἡμῶν οὐδὲν ἔστιν ὃ οὐκ οἰκεῖον
ἐστίν· ἐὰν δὲ οἰκεῖοι ὦμεν, ἐγὼ ὑμᾶς ἐθέλω φίλους ποιῆσαι πρὸς ἐμαυτόν·
ἐὰν δὲ μὴ οἰκεῖοι ὦμεν, οὐδεὶς ἡμᾶς ἐπιχειρήσει διαφθεῖραι· ἐν τούτῳ
οὖν ἡμᾶς ἐπιστήσας ὁ Λύσις ἐπυνθάνετο ἡμῶν ἑκάστου χωρὶς ἐρωτῶν
πότερον ἐγὼ ἢ ὁ Μενέξενος ἐστὶν αὐτῷ φίλος· ἐγὼ μὲν οὖν ἀπεκρινάμην
ὅτι οὐκ οἶδα· ἐκεῖνος δὲ ἐπυνθάνετο εἰ ἐγὼ ἐθέλοιμι αὐτῷ φίλος εἶναι·
ἐγὼ δὲ ἔφην ὅτι ἔγωγε· ἐπυνθάνετο δὲ καὶ εἰ ὁ Μενέξενος ἐθέλοι· ἐγὼ δὲ
ἔφην ὅτι οἶμαι ἔγωγε· ἐπυνθάνετο δὲ καὶ εἰ ἐγὼ ἐθέλοιμι αὐτῷ φίλος
εἶναι· ἐγὼ δὲ ἔφην ὅτι ἔγωγε· ἐπυνθάνετο δὲ καὶ εἰ ὁ Μενέξενος ἐθέλοι·
ἐγὼ δὲ

κδ

πλάτωνος λάχης ἢ ἀνδρίας.

Τοῦθέ ἄσθε μὲν τὸν ἄνδρα μαχόμενον ὑπὸ πλοῦ. ὦ μικίων τὸ καὶ λάχης. οὗ δ' ἕκα ἡμᾶς ἐκκλάσομεν σωτε θεασθαι φόβητε καὶ μελησίας ὁ δε. πότε μὲν γὰρ εἶπομεν· νῦν δ' ὑπὲρ οὗ μὲν λέγομεθα μὰ χρήναι. πρόσγε ἡμᾶς παρρησιάζεσθαι. εἰ σὶ γάρ τινες. οἱ τὰ μὲν τοιοῦτον καταγελῶσι. καὶ βάρβαρος αὐτοῖς σιμοῦ λοῦσιν. οὐ καὶ εἰ τοιαῦτα οὐσιν· ἀλλ' ἀσχάλλομεν τοῦ σιμοῦ λουομένου· ἀλλὰ μοῦσι παρὰ τὴν αὐτῶν δόξαν· ἡμᾶς δὲ ἡμεῖς ἢ ἡμυσάμενοι σὶ καὶ οὐ μᾶναι· σμικρὸν τὸ ἁπλοῦν ἂν εἰ σὰφ ἀὐδοκεῖ ἡμῖν· οὕτω παρθλάπομεν ἐστὶ τὴν σιμοῦλην περὶ ὧν μέλλομεν ἀρᾶ κοινοῦσθαι. ἔσιμοῦν τοῦτο παρὶ οὖν πάλλα τοσαῦτα προοιμάζομαι. τὸ δε. ἡμῖν εἰσὶν ἢ εἰσὶν οὗτοι ἰ. ὁ δε μὲν. τοῦδε πάππου ἔχων ὄνομα. θουκυδίδης. ἐμοῦ δὲ αὖ ὁ δε. ταυτοῦ τοῦτο καὶ οὗτος ὄνομα ἔχ τοῦμοῦ πρό. ἁρι σταί δλων γὰρ αὐτὸν καλοῦμεν· ἡμῖν οὖν τούτων δὲ δόκ κτα ἐστὶ μελησθῆναι ὅσοι οὐ τὰ μάλιστα· σὶ μὲν ποιήσαι ὁ πάρ οἱ πολλοί· ἐστὶ δὲ μεῖρά κια μὲν· ἂν εἶναι αὐτοῖς ὅτι βούλομαι τοιαῦτ' ἂν· οὐκ ἀλλὰ νῦν δὲ καὶ ἄρχεσθαι αὐτῶν ἐστὶ μελῆσθαι καθόσον οἷοί τ' ὦμεν· εἰ δ' ἐστὶ τοῦτο καὶ ἡμῖν εἰσόμενον. ἡμεῖς μεθα μεμελῆκέναι περὶ αὐτῶν. εἰ πάρ τι σὶν ἄλλοις. ποῦ ἂν θραυ πεισθεῖτε γένοιτο ἄριστοι εἶναι θραυ στολλάκις μὲν προσέοχε κατὰ τὸν νοῦν τοῖς τοιούτοις ὑπομνήσοντος. ὅτι οὐ χρὴ αὐτοῦ ἀμελῆν· σὶ παρακαλοῦντος ἡμᾶς. ἐστὶ τὸ ἐστὶ μέλημα αὐτὴν ποιήσασθαι τοῦμὲν οἰόμενοι μὴ μεθ' ἡμῶν· ὁ θορυβεῖ ἡμῖν ταῦτ' ἔδοξεν· ὦ μικίων τε καὶ λάχης. χρὴ ἀκούσαι καὶ ὀλίγα μακρότερα· σιωπᾶτε μὲν γὰρ δὴ φόβητε καὶ μελησίας ὁ δε. καὶ ἡμῖν τὰ μείρακια παρασιτᾷ· ὑπὲρ οὗ καὶ ἀρχόμενος εἶπον τοῦ λόγου. παρρησιασόμεθα πρὸς ἡμᾶς· ἡμῶν γὰρ ἑκάτερος περὶ τοῦ ἐστὶ τοῦ πατρός. πολλοὶ καὶ καλὰ ἔργα ἐξηλέγξαν πρὸς τοὺς μεθ' ἡμᾶς· καὶ ὅσα μὲν πολέμου εἰρήνης τε· καὶ ὅσα μὲν εἰρήνης· δίκαιον τοῦτο τοῦ ἡμᾶς παρακαλεῖν καὶ τοῦτο δὲ τοῦ πόλεως· ἡμᾶς μὲν

δ' αὐτοὶ ἔρχεσθαι. οὐ δίκαιος ἔχ' λέγειν. ταῦτα δὴ ὑπαρχόμενοι τὸ
τοιόνδε. καὶ αὐτὸ μὲ θαυτοῦ πατέρας ἡμῶν. ὅτι ἡμᾶς μὲν ἔφυ
τρυφᾶν. ἐᾶσαι δὴ μειρακιεύεσθαι. τὰ δὲ τῶν ἔλλων πραγ
μάτων ἐπιμελεῖσθαι. καὶ τοῖς δὲ τοῖς μεθαρμόσκοις. αὐτὰ ταῦτα
ἔρ δεῖ κινύμεθα λέγειν τὸ. ὅτι εἰ μὲν αὐμελήσομεν ἑαυτῶν κῆ
μὴ πείσομεν ταῖς ἡμῖν. ἀκλεεῖς γε ἡμῖν ἔσονται. εἰ δ' ἐπιμελήσονται.
ταῖς χαῖρ τῶν ὀνομάτων ἀξίοις γενόμενοις αὐ ἔχουσιν. οὗτοι μὲν οὖν
φασὶ σεῖσθαι. ἡμεῖς δὲ δὴ τοῦτο σκοποῦμεν. τί ἂν οὗτοι μα
θόντες μὴ ἐπὶ τὴν δύσιν τῶν. ὅτι ἄριστοι γενόμενοι. εἰ σωφρόσυνα
οὖν τοῖς ἡμῖν καὶ τοῦτο τὸ μάθημα. ὅτι καλὸν εἴη τοῖς μέλλου
σι μανθεῖν ὃν ὁ πλοῖος μάχεσθαι. καὶ ἐπιτήδειον τοῦτον οἷς νῦν ἡμεῖς
ἐθεασάσθε ἐπὶ δὴ κινύμενον. καὶ ἔκ δὲ δὲ θεασάσθαι. δόξει
δὴ χρῆναι αὐτοῖς τε δὲ θῆν ἐπὶ θεᾶν ταῖς ὁρᾶν καὶ μᾶσι συμ
παραλαμεῖν. αἴμα μὲν σωθεατάς. αἴμα δὲ συμεύλοις τε
καὶ κοινωνοῖς βαμεύλησθε. περὶ τῆς τῶν μέχρι ἐπὶ βουλᾶσ.
ταῦτ' ἔστιν αὐ βουλόμεθα. ἡμῖν αὐ κοινᾶσασθαι. ἵ δὴ οὖν
μὲ βρομέρος συμεύλεῖν καὶ περὶ τούτου τοῦ μαθήματος.
ἢ τε δοκεῖ χρῆναι μανθάνειν ἢ τε μή. ὃ περὶ τῶν ἄλλων
ἥ τε ἔχε ἐπὶ μᾶς ἐπὶ μαθήμασι βοὶ ἀνδρί. ἵ ἐπὶ δίκαια.
καὶ περὶ τῆς κοινωρίας λέγειν ὁποῖόν τι ποιεῖ τε: ἐγὼ μὲν
οὖν λισίμαχε καὶ μᾶλλοί αι. ἐπὶ μᾶς μὲ τὸ ἡμῶν τῶν διαίρεσιν. καὶ
κοινωνεῖ μᾶσι μοι. οἱ μαὶ δὲ καὶ λάχη τα τοῦ δε: ἀλλ' ἐθὴν ἐγὼ
οἱ εἰ ἐπὶ μικία. ὡς ὁ γε ἐλέγομὲν λισίμαχος ἄρτι περὶ τοῦ πρὸ
αὐτοῦ τε καὶ τοῦ μᾶλλησίου. παύμοι δοκεῖ δὲ εἰρήσθαι καὶ ἐγὼ
δοκεῖ μοι καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς αὖ παντας. ὅσοι τὰ τῶν πόλεων
πράττουσιν. ὅτι αὐτοῖς σχεδὸν τι ταῦτα συμβαίνει. αὐ ἐπὶ τοῦ
λέγει καὶ περὶ παιδᾶς καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἰδία. ὁλιγωρεῖσθαι
τε καὶ αὐμελεῖν δι' αὐτὰ θεσθαι: ταῦτα μὲν οὖν καλῶς λέγε.
λισίμαχε. ὅτι δὴ μᾶς μὲν συμεύλου ἀφαιρεῖσθαι
τὴν τοῦ ἡνιόχου παιδείαν. σωκράτη δὲ τόνδε οὐκ ἀφαι
ρεῖσθαι. θαυμάζω. πρῶτον μὲν οὖν τὰ δὴ μόνιμον ὧν ἐγὼ τε

ὄν ταῦθ' αἱ εἰ τὰς διατριβὰς ποιούμενον. ὁ ποῦ τί ἐστι τὸν τοιοῦτον
ὃν οὐ ζητεῖς περὶ τοὺς νέους. μὴ μάθημα μὴ ἑαυτῆ δημιουργόν:
πῶς λέγεις ὦ λάχης. σω Κράτης γὰρ ὧδε. τί νοσ τὸν τοιοῦτον φῶμεν
μέλλειν ὠφελεῖσθαι: ω ἄρ' ὑμῶν ὦ λυσίμαχε: τοῦτο μέν σοι καὶ
φανερὸν ἔχοι μ' ἂν φάναι. οὐ χείρων λάχητος. καὶ γὰρ αὐτῶν οἱ πατέρες ἄνδρα
τρόφιμον ἡγοῦνται καὶ οἱ ἄλλοι διὰ τὸ καλοὺς μοι κλῆσαι. ἀριστοκλέους μὲν
θηβαῖον τὸν δαίμονα. ἀνδρὸς χαριέστατον. οὐ μόνον τὴν μουσικὴν
ἀλλὰ καὶ τἄλλα ὁπόσου μοὔλει ἄξιον σῶσαι διατρίψειν τηλικοῦτοι
μειρακίοις: οὐκοῦν τὸν σω Κράτητε καὶ μάλιστα καὶ λάχητα
οἰκίλι καὶ καὶ φάναι μ' ἂν ἀκούειν τοὺς νεωτέρους αὐτὼ καὶ οἰκείως
ἂν τὰ πολλὰ διατρίβοντας ὑπὸ τῶν ἡλικίας. ἀλλ' ἔτι καὶ σὺ
ὦ παῖ σω φρονίσκου ἔχεις τοῦ δὲ τοῦ σαυτοῦ δημιουργὸν σαυτὸν ἐμὲ
ποιεῖν σαι. χρὴ συμβουλεύειν δ' ἐκάστοτε δεῖ. καὶ γὰρ πατρικοῦ ἡμῖν
φίλου τυγχάνει ὂν. ἀλλ' ἐμὲ φάναι καὶ σοῦ πάνυ. ἑταίρου τε καὶ φίλου
ἡμῶν καὶ πρότερον ἐκείνου ἑταίρου. πρίν τί μοι δι' ἐμοῦ χθὲς
περιφέρεσθε μὲ καὶ μή μή ἄρτι. τῶν δὲ λόγων ταῦτα μὲν
ῥᾴδια τἄλλα δὲ πρὸς ἄλλου ἴσως οἱ καὶ δι' ἃ λέγομεν οἱ. θαυμαστῶς με
μὴ ταυσω Κράτους καὶ σφόδρα ἐσμεν νοῦν ἡμῖν. οὐ μέντοι ποτὲ οὐ
τοῦτ' ἂν ἡφῶ τίσαι. εἰ τὸν σω φρονίσκου λέγοιεν. ἀλλ' ὦ παῖ δὲ λάμε
μοι. ὁ δὲ αἱ σω Κράτης. πρὸς οὐ ὃ κ' αὐτὸ ὃ μέμνησθ';: πάνυ μὲν
οὖν ὦ πρ, οὗτος: δῦ γε μὴ τὴν ἥραν ὦ σω κράτες. ὅτι ὀρθοῖς
τὸν πρῶτ' ἀριστον ἀνδρῶν τῶν. καὶ ἄλλος. καὶ διὰ ὅτι οἱ κεῖνα τὰ
γε σὰ ἡμῖν ὑπάρξει. καὶ σοὶ τὰ ἡμέτερα: καὶ μὴν ὦ λυσίμαχε
μὴ ἀφίσθ' ὅ γε πάνδροσ. ὡσ φὰ καὶ ἄλλο θί γε αὐτὸν ἐθαυμάσαμεν
οὐ μόνον τὸν πρῶ. ἀλλ' αἰ καὶ τὴν πατρίδα ὀρθῶ τὰν ἡμᾶς τὴν
λιποδημίδ' ἐφ' ἡμῖν. μέτρια ὧν ἀνεχώρει. καὶ ὡσοὶ λάφ' ὅτι οἱ ἄλ
λοι ἠθέλομεν τοῦτοι εἶναι. ὀρθῶς ἂν ἡμῶν ἡ τοῦ λιοῦ ἡμῶν. καὶ δὴ καὶ
ἔοικε τοῦτο τοιοῦτον πάθημα: ὦ σω Κράτες οὗτος μέν τοι ὅσον
νοῦν ἐστι καλὸς. ὃν οὐ μῶν ἔσαμμι. πάνδροσ ἄξιον τοιαῦτα
καὶ εἶσ ταῦτα. εἶσ αὖ οὗτοι ἔσαμοῦσιν. δῦ οὖν ἴσθι ὅτι φὰ ταῦτα
ἀκούσεσθαι: χαίρω ὅτι δοκιμεῖ. καὶ σὺ δὲ λέγουμε ὃν τοῖσ ὁμηλικίοις

χαίρω μοι φ τοῦτο:

σοὶ εἶναι· χρὴν μὲν οὖν καὶ πρότερον φοιτᾶν αὐτὸν παρ' ἡμᾶς· καὶ
οἰκεῖον ἡγεῖσθαι τοῦ τοιούτου τὸ δίκαιον· μὴ δοῦναι δὲ τὴν
ἡμέραν· ἐπεὶ δὲ ἀφωρίσαμεν ἀλλήλοις· μὴ ἄλλως ποιεῖ·
ἀλλὰ σώιζεσθαί τε καὶ φωρίζειν ἡμᾶς καὶ τοῦτο δεῖ τοῖς μαθητοῖς·
ὅπως ἂν δύνασθε ζητεῖτε καὶ ἡμεῖς τὴν ἡμετέραν φιλίαν·
ταῦτα μὲν οὖν καὶ σὺ ποιήσεις· καὶ ἡμᾶς δὲ καὶ αὖθις ὑπο-
μνήσομεν· περὶ δὲ ὧν ἐρωτᾶς ἐγὼ· τί φαμέν· τί δοκᾶ τὸ
μανθάνειν ποῖς μὲν ἐστὶ κτῆσις ἐπιστήμης εἶναι· τοῖς δὲ οὐ· τὸν
ἀεὶ μανθάνοντα πλοῦτον μάχεσθαι· ἀλλὰ καὶ τοῦτον περὶ οὗ λόγος ἐστὶν
ἔφαμεν παράσημα συμβουλὴν ἂν τινὰ δοῦναι· ἐὰν αὖ πρὸς
λᾶ· παύσασθαι ποιεῖν· δι' ὃ καὶ ὁ πατὴρ μὲν τοι μοι δοκεῖ εἶναι· ἐμοῦ
μᾶλλον ὀνόσασθαι τοῦ δὲ καὶ ἀπειρότερον· τοῦτον δὲ Κύρνον πρό-
τερον τίλεγουσι· καὶ μανθάνει μᾶλλον αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἔχωσι τί
ἄλλο παραὶ τὰ ὑπὸ τούτων λεγόμενα· τότε μανθάνειν
καὶ πάσασθαι καὶ σὲ καὶ τούτους· ἀλλ' ὦ μικίων· τί οὐ λέγει πρό-
τερος ὑμῶν· ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ὡς ἔοικε δοκεῖν γὰρ ἔμοιγε
καὶ τοῦτο τὸ μανθάνειν τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς εἶναι ἐοικὸς
πολλαχῆι· καὶ γὰρ τὸ μὴ ἄλλο τι διατρίβειν ἐν ὁρῶσι δὴ φιλοῦσιν
οἱ νέοι ἐοικὸς διατριβαῖς τοῖς εἰσθαι· ὅταν σχολὴν ἄγωσιν· ἀλλὰν
τούτοις δύ' ἔχειν· ὅταν καὶ τὸ σῶμα μὴ κάκιον ἱκανὸν ἀνάγκη· οὐ
δεῖ γὰρ τὸν νῦν μᾶσσον φαυλότερον· οὐδὲ λάττω τὸν πόνον
ἔχειν· καὶ αἰεὶ προσήκει μᾶλλον ἄλλου ἄρχειν τοῦτο· τὸν τὸ
νῦν ἄριστον· καὶ ἡ ἡλικία· οὐ γὰρ φρόνησις ἀθλεῖται ἐνθένδε·
καὶ ὁρῶσι ἢ μὴ ὁρῶν παρόντα· μόνοις οὗτοι νῦν μάζονται
οἱ ὁρῶντες· τοῖς τὸν περὶ τὸν πόλεμον ὁρμαίοις νῦν ἀ-
ζόμενοι· ὥστε ὁμήσει μέν τι τοῦτο τὸ μανθάνειν καὶ ὁρᾶν ἡμᾶς
χεῖρ αὐτῆι· ὅταν ὁρᾶν ἄξῃ δὲ ἡμᾶς χρεὼν μᾶλλον πολλῶν ἄλλων
μᾶλλον μὲν τοι αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς· ὅταν λυθῶσιν αἱ ταύτης φό-
βαι καὶ ἡ δεῖ· μόνον πρὸς μόνον· ἢ δισσοῖς τοῖν νοεῖν
σθαι τίνι ἔοικε θέσθαι· ἢ καὶ ὁρᾶν ἔοικε θεμένου ἄλλου· ἀμή-
χανον αὐτόν· ὅταν ὑπὸ ὁρῶντος εἶσι· ὅτου ἔοικε παθεῖν οὐδὲν

ἀν παθοι. ἴσως δ' οὐ λύπο πλείονων. ἀλλ' ἀν παν ταχὺ ἀν τοῦτο
πλῆθος γ' κτοῖ· ἔτι δὲ καὶ εἰς ἄλλου καλοῦ μαθήματος ἕκαστον θυμὸν
παρακαλῆ τὸ τοιοῦτον· ταῦτ' γὰρ ἂν μαθὸν ἐμὸ πλοῖσ μᾶλλον ἕκαστ.
ἕκαστον θυμήσεται καὶ τοῦ ἑξῆς μαθήματος τοῦ περὶ τὰς τάξεις
καὶ τὰ τακτὰ λαμβάνει καὶ φιλοτιμηθῆσ ἐν αὐτοῖσ· ἕκαστον γὰρ ἂν
τὸ περὶ τὰς ἀριθμήσεις ἁρμόσεται· καὶ τὰ δῆλα δῆλον· ὅτι τὰ
τοιαῦτα ἔχόμενα· ἢ μαθήματα τὰ παῖδα καὶ ἕκαστον τὰ δυνάμενα
ταῦτα· καὶ λαμβάνει πολλοῦ ἄξια· ἀν δρὶ μαθόντε καὶ
ἕκαστον τὰ δυνάμενα· ὃν καθυμήσαι τὰν τοῦτο τὸ μάθημα·
προθυμήσομεν δ' αὐτοῖσ οὐσιν κρείττοσιν· ὅτι παῖδα
ἂν δραν ἐν πολέμοι καὶ θαρραλεώτερον· ἢ ἂν δρὰ ὄντα
ἂν ποιήσαι ἐν αὐτὸν αὐτοῦ οὐ κολίγον· αὐτὰ δ' ἕκαστα τὰ μὴ μὴ
ἂν ποιήσαι ἐν αὐτὸν αὐτοῦ οὐ κολίγον· αὐτὰ δ' ἕκαστα τὰ μὴ μὴ
αὐτὶ μαῦσος μᾶλλον δὲ ἁπάν· εἰ καὶ ποτ' ἐσὶ κρότερον δοκεῖ εἶναι·
ὅτι καὶ θυμοειδέστερον ἐν ταῦθαν· οὐ χρὴ τὸν ἂν δραγαθὸν
μονότροπον φαίνεσθαι· οὐ ἀρμόττει δὲ καὶ λεπτότερος τοῖσ ἐχθροῖσ
φαρμάκου δραγαθὸν θυμοσόφων· ἐμοὶ μὲν οὖν ὁ λιτὸς μοῦσος
ὁ ἀνδρικὸς δοκεῖ τὸ χρῆναι διδασκάλων τοιοῦτον
ὁ ἁρμονικὸς λόγος καὶ τῆς ἁρμονίας τὸ τοιοῦτον εἶδος
λέγω· καὶ αὐτὸς ἤδεσθαι ἀκούσαι μοι· ἀλλ' ἐπὶ μὲν ὁ μικὸν
χαλεπὸν λόγον περιόδου οὐ μαθήματος· ὃ σ οὐ χρὴ μανθά
νειν· ταῦτα γὰρ ἔοικε φαῦλον δοκεῖ εἶναι· καὶ μὴ καὶ τὸ
ὁπλιτικὸν τοῦτο· ἧ μὲν ἐσὶ μάθημα ὁ περ φασὶ μοι δηλοῦ
σκον τὸ· καὶ ὁ μικὸν λόγον· χρὴ αὐτὸν μανθάνειν· ἧ δ' ἐπὶ
μὲν μὴ μάθημα· ἀλλ' ἕξεως παντὸς οἱ νοὶ ὑπὸ χνούμενοι·
ἢ μάθημα μὲν τυγχάνει ὄν μὴ μὲν τοι τί πάνυ σπουδαῖον· τί
καὶ δῆλοι ἂν αὐτὸ μανθάνειν· λέγω δὲ ταῦτα περὶ αὐτοῦ ὅτ
ταῦτα λέγεται· ὅτι οἷ μαι φέρ τοῦτο ἔτι λῶν· οὐ καὶ
λακεδαιμονίοισ οἷσ οὐδὲν ἄλλο μέλλει ἐν τοῖ
σίοισ· ἢ τοῦτο ζητεῖν· καὶ ἐστι τὰ δάφρι ὅτι ἂν μαθόντε καὶ ἐστι
τὰ δυνάμενα τὸ πλῆθος γ' κτοῖ ἐν τοῖσ ἄλλοισ περὶ τρὶ πόλε
μον· εἰ δ' ἐκείνου ἐλελήθει. ἀλλ' οὐ τούτου γε τοῦ διδασκάλου

αὐτοῦ λέληθεν αὐτὸ τοῦτο· ὅτι ἐκεῖνοι μάλιστα τῶν ἐλλήμωνα σου
δαίζουσιν ὡς τοῖς τοιούτοις· καὶ ὅτι παρ' ἐκείνοις ἂν τις τιμηθείη
εἰς ταῦτα· καὶ παρὰ τῶν ἄλλων πλείω ἂν φέροιτο χρήματα·
ὥσπερ γε καὶ τραγῳδίαν ποιητὴς παρ' ἡμῖν τιμηθείς· τοιγάρτοι
οὐδ' ἂν οἷός τε γένοιτο τραγῳδίαν καλῶς ποιεῖν· οὐκ ἔξω θεν κύκλῳ περὶ
τὴν αὐτὴν κλῆσιν κατὰ τὰς ἄλλας πόλεις ὡς δεικνύμενος περὶ
φέρεται· ἀλλ' οὐδὲ θύραζε φέρεται· καὶ τοῖς δ' ὡς δεικνυσινεικό
τως· τοὺς δὲ θηλείας μαχομένους· ὥσπερ τοὺς ἐν
λακεδαίμονα λιγομένους· εἶναι αὐλητὴν ἴδιον· καὶ οὐδὲ ἀκρω
τὸ δὴ ὡς καινὸν τὰς· κύκλῳ δὲ περιιόντων αὐτῶν· ὃ πᾶσι
μᾶλλον ὡς δεικνυμένοις· καὶ μάλιστα τούτοις· οἳ καὶ αὐτοὶ
ὁμολογήσαι· πολλοὺς σφῶν προτέρους εἶναι πρὸς τὰ τοῦ πολε
μου· ὥστε τὰ ὅλως μάχ. οὐ πάνυ ὀλίγοις ἔφ· τούτων παρανόμα
θρα αὐτοῖς τοῖς ἔργοις· καὶ ὁρῶ οἷοί εἰσιν· ὅσα δὲ καὶ αὐτόθεν
λιμὴν οἰκεῖται θαι· ὥσπερ γὰρ ὡς τὴν λιβ· οὐδεὶς πώποτ' ὀδύ
σσεως μνήμην ἔθηκεν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνήρ· πλὴν τὰ ὁ πλοῖ τι καὶ ὡς τὴν
λιβυσσαίων· καὶ τοῖς ἐσχάτοις τῶν ἄλλων παρ' ἐκείνοις
ὡς δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἀποίλεσον οὐ λείσιμον ἔθηκεν ὅτι τοσούτου
ὄχλου· ἐθαύμασαν ὡς δεικνύμενον· καὶ τὰ μεγάλα ὥσπερι
αὐτοῦ λέγουσι τὰ ἀληθῆ· ἔφερον δὴ καὶ λίθους ἑκατὸν τάλα
ἕκαστον τὴν ἀληθείαν· ὃς ἀληθὴς ὡς δεικνύμενος οὐχ ἑκατὸν τά-
πρὸς πολλοὺς γὰρ τὴν νῆσον ἔφη· ὡς δυσάντητος τοῖς ὅλ
καῖς δαιτυμόσι· ἐμάχετο ἔχων δορυφόρους ἀμφὶ ἔφερον δὴ ἄφερον δὴ ὅπλον·
αὐτὸς καὶ αὐτὸς τὴν ἄλλην διαφέρων· τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ
κάζεται λέγειν περὶ τὰ μέρη· τὸ δὲ σύφισμα τὸ τοῦ δρυμοῦ
τοῦ περὶ τὴν λόγχην· οἷον λίπειν· μαχομένου γὰρ αὐτοῦ·
ἔρυμα τοῦ ποιοῦσι τὸ μῆκος σκοῦσιν· καὶ ἀπὸ τοῦ λαύτου· ὅλ
κεροῦν ὁ ἀποίλεσος πανλόμενος ἀπολύσας· καὶ ἔχοῦσος
τὴν· ἡ δὲ ναῦς τὴν μαῦμα περιέει· τὸ μὲν οὖν παρεσθη

ὀρτήριὰ ἀπτεχόμβρυοσ τοῦ δόρατοσ. ὕπει δὴ δὲ παρημείυτοὶ ἥραιο
τὴν ναῦν. καὶ ἑστάσαν αὐτὸν τοῦ δόρατοσ ἐχόμβρυον. ὀφίειτὸ δόρυ διὰ
τῆσ χειροσ. ὅσσον ἀκρου τοῦ ἀστράκοσ ἀπτελαύυτο. ἰῶν δὲ γάλωσ καὶ
κρότοσ ὑπὸ τὸν ὀκτῆρο ὀλκάδοσ. ἑστήκει δὲ τοὶ σχήματι αὐτοῦ. καὶ ἑστα
δὴ καλόν τοσ τὴν ὸσ λίθοι παρὰ τοὶσ πόδασ αὐτοῦ ἑστὶ κατα
ρρωμα. ἀφίκατο τοῦ δόρατοσ. πότ' ἰδὴ καὶ οἱ ὀκτῆρο τριήροιο οὐ
κέτι οἷοι τ' ἦσαν τὸν γάλωτα κατέχειν. ὁρῶν τὸ αὐτοῦ μβρυον
ὀκτῆρο ὀλκάδοσ τὸ δορυδρέπαμον. ὀκείνῳ ἴσοσ μὲν οὖν εἰκὰτ
ταῦτα. ὡσ αὐτὰρ μὶ κί αν λέγει οἷοσ δοὺσ ἀνὴρ ὀρτήριὰ χεῖρα. τοὶ αὐτὰ ἂτ
τά ἐστιν. ὃ οὖν καὶ ὀξαρχῆσ εἶπον. ὅτι ἑστὶ τοιοῦτο σμικρὸν ὠφελή
μα ἔχει μάθημα ὄν. ἑστὶ μὴ ὁρᾶσι καὶ πρὸσ ποιοῦντα αὐτὸ ἡ
μάθημα οὐκαῖσιον. ἑστὶ χειρὶ μαθεῖν. ὃ γὰρ οἴωμοι δοκεῖ. εἰ
μὲν δειλόσ τισ ὢν οἷοσ τε αὐτὸν δεῖν ἑστὶ πάσθαι. θρασύτεροσ ἂν
δ' αὐτὸ γενόμβνοσ. ἑστὶ φανερόσ γένοιτο ἢ οἷοσ ἦν. εἰ δὲ ἀν
δρεῖοσ φυλαττόμβνοσ ἂν ὑπὸ τὸν ἀνῶνα εἰ καὶ σμικρὸν ὀξαναφ
τοι. μεγάλασ ἂν δὴ ὠφελείασ ἴσχεν. ἑστὶ φθονοσ γὰρ ἢ προσ ποίησισ
τισ τοι αὐτήσ ἑστὶ πάμπασ. ὡσ ἀεί μέ τι θαυμαστὸν ὅσον διαφό
ρᾳ τῆι ἀρετῆι τῶν ἄλλων. οὐκέσθ' ὅπωσ ἂν τισ φύγοι τὸ κατα
γέλασ τοῦ ἐσθ' ὅτε καὶ κωμῳδούμενοσ τούτων τῶν ἑστάσεων. τοι
γάρτοι γε ἔσθ' ὅτε φασκόντων τοῦτο τὸ μάθημα
αὖ τῆισ ἐμοιγε δοκεῖ ὠφελιμώτατόν τι περὶ τοὐτο τὸ μάθημα
εἶναι σοὶ δή. χρὴ δ' ὅπωσοι ὀξ ἀρχῆσ ὀρθῶσ. καὶ σοὶ κρατεῖν
τὸν δὲ μὴ ἀφιέναι. ἀλλὰ δεῖσθαι σμικρὸν λαβεῖν ὁπλιδοκεῖ αὐτοῖ
περὶ τοῦ προκειμένου: ἀλλὰ δύο μοι φαίνεται σοὶ κρατεῖν. καὶ γὰρ
ὠφελεῖσθαι τοῦ διακρίνοντοσ. δοκεῖ μοι δεῖν ἡμῖν ἡμῶν ἑκάστουσ
γαρσωεφθρέσθων τὸ δεύτερον τοῦ αὐτοῦ τοιούτου ὁδῷ. νῦν δὲ τὴν
ὀναπτίαν γὰρ ὡσ ὁρᾶισ λαύχνου μίκιαν ἔθεσ. ἐν δὴ ἔχ' ὠφελοῦσαν
καὶ σοῦ σοτέρω τοῖν ἀνδροῖν συμπηφοσ εἶ: τί δὲ ὠφελιμώτ
ὁπότε ἂν οἱ πλείουσ ἐναντίοι τῶν ἡμετέρων. τούτοισ μᾶλλον χρὴ σθαι;
τί γὰρ ἂν τισ καὶ σοὶ σοῖσ κρατεῖν. ἢ καὶ σὺ ὠφελησείασ. οὕτωσ
ἂν σοισοῖσ. καν εἴ τισ περὶ ἀριθμοῦ ἢ ἐνάτοι σοὶ δῆλον πρὸσ
ὠφελεῖν. ἆρα τοῖσ πλείουσιν ἂν ἡμῶν πειθοιο. ἢ κἀνωφελὲσ τισ
τυγχάνει ὑπὸ σοῦ δοκῶν εἶναι σοφὸσ καὶ μεμαθηκώσ. ἢ ἐξ ἰδίασ καὶ σ:

ὁ κάμοι εἰκός γε ὦ Σώκρατες· ἀλλ' ταῦτ' ἄρ' ἂν μᾶλλον πάθοιμι ἢ τὰ
τἀρσινοῦσιν ἡμῖν; ἴσως· ἴσως μὲν γὰρ οἶμαι δεῖ κρίνεσθαι. ἀλλ'
οὐ πολλοῦ ἄξιον τὸ μέλλον καλῶς κριθήσεσθαι· πολὺ γὰρ οὔ· οὐ κοῦν
καὶ νῦν χρὴ περὶ τούτου σκέπτεσθαι· εἰ ἄξιόν τι ἡμῶν τεχνικὸν
περὶ οὗ βουλόμεθα λέγειν· καὶ εἰ μὲν ἔστιν ὁ κάμοι πάθος ἐμοί
ὄντι· τοῦτο δ' ἄλλου ἴσως· εἰ δὲ μή, ἄλλου τινὸς ζητητέον· εἰ περὶ σμικροῦ
οἴεσθαι μοι κινδυνεύειν· καὶ σὺ καὶ λυσίμαχος· ἀλλ' οὐ περὶ τοῦ
τοῦ κτήματος· ὃ τῶν ἐμπέρων μέγιστον ὄντυχαμεῖ· ὑφῶν
γὰρ πολὺ χρήσιμον τἀπόντα μορμένων· καὶ πολὺ ὁ οἶκος ὁ τοῦ
πατρὸς οὗτος οἰκίσεται· ὁ ποῖοι ἄρ' τινὲς οἱ παῖδες γένωνται· ἀλλὰ
θαλλᾶς· πολλὴ ἄρα ἦν προμήθεια αὐτοῦ ἔχειν· πάνυ γε·
πῶς οὖν ὁ πρὸ ἀριστέλους κοπούμενος; ἢ βουλόμεθα σκέπτε
σθαι τί σημεῖον περὶ ἀφυΐας τεχνικόν ἐστιν· ἆρ' οὐχὶ μανθά
νει καὶ ταῦτα διδούσης· οἷ καὶ δηλαδὴ καλοὶ γε οἱ περὶ τοῦ ἥλιον
αὐτοῦ τοῦτου; ἔμοιγε δοκεῖ· οὐκοῦν ἐκ πρότερον τίνος ὁρῶντος
τοῦτον· οὐ δῆτα τοῦ μὲν τοῦ διδασκάλου· πῶς οὐ λέγεις· ὃν δὲ
ἴσως μᾶλλον καταδηλον ἔσεσθαι· οὕτω μοι δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν
ὡμολογῆσθαι· τί ποτ' ἐστὶ περὶ οὗ βουλόμεθα καὶ σκέπτεσθαι·
οὐ τὸ ἡμῶν τε χρήσιμον· καὶ τούτου ἐκ καὶ διδασκάλου ἐκτή
σατο· καὶ οὐ τοῦτο μή; οὐ γὰρ ὦ Σώκρατες περὶ τοῦ ἐκ πλοῦ
μάχεσθαι σκοποῦμεν· ἢ τε χρὴ αὐτὸ τοῦτο μεταμίσκουσι μανθά
νειν εἴτε μή· πάνυ μὲν οὖν ὦ μίκων· ἀλλ' ὁ ταῦ περὶ φαρμά
κου τίς τοῦ πρὸς ὀφθαλμοὺς σκοπεῖται· ἢ τε χρὴ αὐτὸ ὑπολή
φεσθαι ἢ τε μή· πότερον οἱ εἰ τότε εἶναι τιθῶμεν περὶ τοῦ
φαρμάκου ἢ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν· περὶ τοῦ νῦν ὀφθαλμοῦ·
οὐκοῦν καὶ ὁ ταῦ ἵππος χαλινὸν σκοπεῖται τις ἢ προσιὼν
λεῖ· καὶ ὁ πότε· πότε που περὶ τοῦ ἵππου βουλόμεθα· ἀλλ' οὐ
περὶ τοῦ χαλινοῦ· ἀληθῆ· οὐκοῦν ἐκ λόγου· ὁ ταῦ τις τί
ἐκ ἐκάστου σκοπεῖ· περὶ ἐκείνου ἢ μὴ ἐντυγχάνουσα· οὐ
ἐκ ἐκάστου ἐκόπτει· ἀλλ' οὐ περὶ τοῦ οὗ ἐκ ἐκάστου ἄλλο ἔξεστι τι· ἀνάγ
κη· ἆρ' ἄρα καὶ τὸν σιμὸν οὐ σκοπεῖν· ἆρα τε χρήσιμόν ἐστιν
ἢ οὐ κατὰ τοῦτο θεραπεῖαι· οὐκ ἐκ ἐκάστου σκοποῦμεν;

καὶ τοῦ μὴ ἐσθ, ἢ μὴ αὐτοῖσ ἐστὶ τοῦτο μὴ ἴκανὸσ ἢ λόγ. τοῦ μὲν οὖν ἄλλα ἔστ τούτοισ τοιαῦτα. ὅτι δ' διαφέρουσιν ἀλλήλοισ θαύμασον. τοῦτο οὖν σου ἕνεκα αὐτὶ λόγου σοι ἔσται χάριν ἀποδοῦναι τῶν λοιπῶν καὶ ἀπ' ἀρετῆσ λαχόντα μὴ ἀφίστασθαι σπουδῆσ ἕνεκεν ἀλλ' ἕνεκα ἀρετῆσ αὐτῆσ. καὶ ἐγὼ μὲν οὖν ἀπραγμονήσω, μὴ ἀφίστασθαι λαχόντασ μηδὲ μιᾶσ. ἀλλ' ἕνεκα ταύτησ λέγομεν. ὅτι ὄμβρων κεάτ, οὐ φησὶν ἐπακούσασθαι πρὸ τοῦ πεφάνατοσ. οὐδὲ καλὸσ ἐστὶν ἀκεῖσθαι ὅπότερον ἔμπροσθεν ἀλλήλων ἕλκῃ. οὔτε γὰρ ἂν ἔθνησ, οὔτε μαθητὴσ οὐδενὸσ πρὸ τοῦ τοιούτου γενόμενοσ. σὺ λόγ, λαχὼν καὶ μίαν κλῆσιν, ἢ πολλὰσ ἕκαστον ἡμῶν ἕκαστος τίμιον ἐστὶν ἀνθρώπου σύνταγμα πρὸ τοῦ τοιούτου γενέσθαι καὶ πρὸ τοῦ μὴ γενέσθαι. καὶ ὅτε μὲν θάνατον τοῦτο ἡγούμεθα. καὶ ὅτε μὲν ἀπόλεσθαι τοῦτο. ὅτι δὲ καλὸσ ἕκαστοσ τίσ ἐστὶν ἢ ἄλλοσ ὁτιοῦν ἐκείνοισ ἴσωσ μὲν οὐ μέλει ἢ ὀλίγα, ἡμῖν δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα. ὥστε τοῦ μὲν τοῦ πολέμου ἐκείνου ἐπιλαθόμεθα. καὶ τοὺσ ἐκεῖ μὴ ἐπιμελησόμεθα. καὶ τοῦ θανάτου. καὶ τοῦ ἀπολέσθαι. ἐὰν μὴ θρηνητικόν τι καὶ ἐλεεινὸν ἐκεῖνοι ἐπιδείξωνται. ἐὰν δὲ ἀνδρείουσ καὶ ἀγαθοὺσ ἐπιδείξωνται. καὶ ἐπαινοῦμεν καὶ θαυμάζομεν καὶ ἀντὶ πολλῶν ἕνα ἕκαστον ἡγούμεθα. καὶ ἐὰν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθάνωσιν. ἀντὶ πολλῶν ἕνα ἀποθανεῖν νομίζομεν. ὥστε μὴ ἐν πλήθει μηδὲ ἐν ὄχλῳ ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐν ὀλίγοισ ἡ χαρὰ ἐστὶν ἢ μή. ἀλλὰ καὶ ἐν ἑνὶ μόνῳ. καὶ τοσοῦτον ἀξίαν ἔχει πρὸσ ἡμᾶσ ὁ ἄνθρωποσ ὅσον ἂν ἑαυτῷ τε καὶ τοῖσ φίλοισ παρασχῇ. καὶ αὐτὸσ μὲν τὸ λυσιτελοῦν καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν τῷ προαιρεῖσθαι ἔχει καὶ ἐν τῷ ἐθέλειν καὶ βούλεσθαι. τοῖσ δὲ ἄλλοισ ἐν τῷ ποιεῖν καὶ ἐνεργεῖν. ἐν τούτῳ γὰρ καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ βλαβερὸν ἐστίν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ εὖ καὶ τὸ κακῶσ πράττειν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ εὐδαιμονεῖν καὶ τὸ κακοδαιμονεῖν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ δοῦλον. ἐλεύθερον μὲν γὰρ τὸ μὴ κωλυόμενον ἐνεργεῖν ἃ βούλεται. δοῦλον δὲ τὸ κωλυόμενον καὶ ἐμποδιζόμενον καὶ ἀναγκαζόμενον ἐνεργεῖν ἃ μὴ βούλεται. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ ἀνελεύθερον. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ ἐπιτήδειον καὶ τὸ ἀνεπιτήδειον. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ ἐπιστήμονα καὶ τὸ ἀνεπιστήμονα. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ ἐμπειρον καὶ τὸ ἄπειρον. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ ἐπιτυχὲσ καὶ τὸ ἀποτυχὲσ. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ εὐτυχὲσ καὶ τὸ δυστυχὲσ. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τὸ εὐτυχεῖν καὶ τὸ δυστυχεῖν

ἀλλ' ὡς καὶ τῇ θεῷ ταῦτα, θαῤῥοῦντες λέγω δὲ ἐγώ. Καὶ γὰρ δὴ
καὶ χθὲς ἠκούομεν ἐγὼ τε καὶ σὺ λέγοντος ὅτι ἐγὼ οὐκ βουλοίμην ἂν
ταῦτα οὕτως ἔχειν ἀλλὰ καλὸν εἶναι ἡμῖν ὅτι μάλιστα ἡμᾶς ἡμῖν
εἶναι φίλους καὶ ὁμονοητικοὺς πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τἄλλα.
οὐδὲν δεῖ λέγειν τοιαῦτα. καὶ ἄλλως. καὶ εἰ δοκοῦσί
τισιν ἡμῶν ὑμῖν μάλιστα οὐκ ὀρθῶς ἔχειν ἐν τοῖς λόγοις
παρρησιάζεσθαι. ἀλλ' οὖν ὑμῖν γε οὐδὲν δεῖ φθονεῖν, ἀλλὰ
καὶ ἐγὼ τοῦτο καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐθέλω ἐπιτρέπειν
καὶ ἐξεῖναι πᾶσι τοῖς βουλομένοις ὑμῶν ἐν τοῖς λόγοις
παρρησιάζεσθαι ὅτι ἂν βούλωνται. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιτρέπω
καὶ ἐπαινῶ τοῦτο ὅτι ἂν ἐμοῦ ἀκούσῃ τις ἐν τοῖς λόγοις
ἐπαινοῦντος τὸ παρρησιάζεσθαι. καὶ ἐγὼ οὐκ ἐπαινῶ
τοὺς σκληρῶς ἀκούοντας ἐν τοῖς λόγοις καὶ δεχο-
μένους λόγον παρ' ἀλλήλων. δῆλον δὲ καὶ τοῦτο ἐγὼ
ὅτι πολὺ τοῦ μὴ βουλομένου μὴ βουλομένου
ἀλλ' ἐάν τις ἀκούσῃ οὕτως ὡς ἐγὼ λέγω ἐν τοῖς λόγοις
μοι ὃν ἀλήθειαν ἐγὼ καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς κόμπον
αὐτὸν λαμβάνουσιν ἀλλ' ὡς ὄντι δίκαιον ἐπαινεῖν
τοῖς δικαίοις ἀκολουθοῦντα ἐπαινοῦσιν ἐγὼ
ἡδέως. ὡς δὲ ἀληθῆ ἐγὼ λέγω τὸν δικαίον ἐγὼ
ἐθέλω βούλεσθαι ἐγὼ καὶ τὸν ἄδικον ἐγὼ καὶ
ἀξιῶ ἐγὼ ἐν τοῖς λόγοις, εἰ μὲν ἐγὼ δίκαιος, δίκαιον
τὸν λόγον, εἰ δὲ ἄδικος, ἄδικον ἐγὼ
τὸν λόγον, ἐγὼ μὲν ἐγὼ δίκαιος, ἐγὼ
ἐθέλω καὶ ἐπαινῶ τὸν ἐγὼ ἐν τοῖς λόγοις
ἐγὼ. ἐγὼ γὰρ δοκῶ, ὅτι οὐ πέφυκε αὐτὸν ἐγὼ φίλον ἐγὼ
εἶναι ἐγὼ ἀνδρὶ ὅστις ταῦτα μὴ τε καὶ καλὸν ἐγὼ ἐγὼ.
ἐγὼ ὡς οὐκ ἐθέλω τῷ δὲ καὶ οἱ δοκῶ ἐγὼ ἐγὼ
ταῦτα. καὶ ἐγὼ γὰρ αὐτὸν ὅτι ἐγὼ ἐγὼ τοῖς ἐγὼ οἱ δι-
καίου ἢ ὡς οἱ μὲν ἐγὼ τῷ ἀνδρεῖ πλησίον ἐγὼ καὶ
οὐ δικαίους ἐγὼ καὶ κόμπου ἐγὼ τὸν ἐγὼ ἐμμένοντα.
ὅτι μὴ καλὸν ἐγὼ ἐγὼ ἢ καὶ ἐγὼ, ἢ ἐγὼ οὐ ἐγὼ. ἀλ-
λ' ὅτι μὲν ἐγὼ ἐγὼ βίον ἐγὼ μὴ θέλειν ἐγὼ καὶ
ἐγὼ μὲν ταῦτα μὴ φεύγοντα. ἀλλ' ἐθέλοντα κατ'
ἐγὼ καὶ ἐγὼ ἐγὼ μανθάνειν, ὅσος περ ἐγὼ.

Καὶ μὴ οἰόμενον αὐτὸ τοῦτο ἡδέως μοι ἔχειν πρὸς ἐμὲ μὴ ὀμνύναι. ἐμοὶ μὲν οὖν οὐδὲν ἀήθως. οὐδὲ γὰρ ἀεὶ ὑπὸ Σωκράτους βιάζομαι· ἀλλὰ καὶ πάλαι ἔχθομαί τι τῷ καλῷ ὅτι οὐ τὸν μὲν ἐκείνου μῦθον ὀλίγου ἄξιόν ἐστι Σωκράτους παρόντος· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτόν. ὥστε οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν εἴη τὸν μὲν ἐμὸν οὐδὲν κωλύειν σοι καὶ ἀτεχνῶς λέγειν ὅτι ἂν βούλῃ, τοσοῦτον δὲ καὶ ἐμὲ ὅσον ἐγχωρεῖ πρὸς τοῦτον τοιοῦτον. ἄπλουν τὸν μὲν ἐμὸν λόγον ἀκούσῃ πρὸς ἄπλουν. ἐὰν δὲ βούλῃ, οὐδὲ ἄπλουν. ἀλλὰ νὴ πλουν. καὶ μάλα γε ἀρχαῖον ἐν τῷ φιλολόγῳ ἴσως καὶ οὐ μετρίῳ. ὅταν μὲν ἀκούσω ἀρχαίου τινὸς τῆς ἐκείνου λεγομένου, τότε πρέπειν τιμᾶσθαι τὸν λόγον καὶ ἀξιοῦν τοῦτον λέγεσθαι, ἐὰν δὲ μὴ ἐκείνου ᾖ, ἀγνοεῖν· καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν ἐκείνου ἐστὶν ὁ λόγος καὶ ἐμοὶ δοκεῖ· ἐπὶ πολὺ δὲ καὶ ἐμός. ὅτι γὰρ ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ τὸν βίον οὐκ ἐμφανῆ τοῖς λόγοις περὶ τἀγαθοῦ ἐπιδεικνύειν ἀλλ' ἢ πρὸς μόνον τὸν ἐρώμενον, οἶμαι ἐγὼ οὐδὲ σοὶ φαίνεσθαι· ἀλλ' ἢ πρὸς μόνον ἐμὲ τὸν ἐραστήν. ὥστε οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν εἴη τὸν μὲν ἐμὸν καὶ ἐκείνου κωλύειν σοι ἀκούειν, ἐμὲ δὲ καὶ σοὶ τοσοῦτον ὅσον ἐγχωρεῖ πρὸς τοῦτον τοιοῦτον. ἀπλοῦ

Τοῦτο γὰρ ζῆτημα τῶν ἀγαθῶν καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν διδάσκαλον ἄριστον μαθητὰς φαίνομαι ἀπολαύσας μεγάλους. εἰ δὲ μηδέτερος ὑμῶν διδάσκαλος ἱκανός, ἢ μηδὲν ὄφελος μαθητοῦ, ἢ τί ἄλλο τῶν τοιούτων ἔχων, οὐδεμίαν μέμφεσθαι. σοὶ οὖν ἔγωγε πείθομαι. καὶ διδάσκειν καὶ ἐλέγχειν μέ, ὅτι ἂν βούλῃ· καὶ μανθάνειν μέ, ὅτι ἂν οἴῃ. οὕτω γὰρ ἂν ἥδιστα διακείμην ἂν πρὸς ἐμὲ τὸν ἐραστήν. ἢ μέγα οὐ συνδιατρίβειν τῷ μὴ ἐπαινεῖν τὸν ἐραστὴν ἐπαινοῦντα καὶ ἐγκωμιάζειν μὴ ὅτι ἂν ἐπαινῇ. ἀλλὰ μέγα τὸ μὴ συμβουλεύειν καὶ συσκοπεῖν. ἀλλὰ μέγα τὸ συσκοπεῖν ἃ ἔγωγε πρόθυμός εἰμι συμβουλεύειν. θαυμάζω δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἐρωτᾷς με, εἰ καὶ ἄλλο τι γέγραφα, οὐ πάνυ μεμνημένος. εἰ μὲν οὖν ἐλέγετο καὶ ἀκούσῃ· ἐὰν δὲ μεταξὺ ἐπιλείπω, σκόπει· τί μοι δοκεῖ καὶ ὑμῖν τῆς τοιαύτης πολιτείας προσήκειν. ἐγὼ γὰρ οἶμαι βέλτιον πάντως ἡμᾶς ἔχειν, εἰ μὴ πάνυ κακοὶ ἐσμεν· καὶ ταῦτα οὐ πάνυ ἡμᾶς αὐτούς· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἦσαν τὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῖς χρηστοί, δεῖσθαι δὲ ἐπιμελείας. ἐπεὶ οὖν ἐγὼ τῷ μὲν βουλομένῳ ἐπιμελεῖσθαι ἑτοίμως ἔχω συμπράττειν, βέλτιον δὲ ἡγοῦμαι τὸν ἐπιμελούμενον ἑαυτοῦ ἐπιμελεῖσθαι, καὶ περὶ τούτου ἐπιθυμῶ τὸν ἐμὸν ἔρωτα ἐπιδεῖξαι, βουλοίμην ἂν καὶ σὲ ἐπιμελεῖσθαι ἑαυτοῦ. ὅσον δὲ τὸ αὐτὸ ἐμοὶ καὶ σοὶ ἐστιν ἢ οὐκ ἐστιν, ἐκεῖνο ἤδη σκοπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι ἐμοὶ μὲν εἶναι τὸ ἐπιμελεῖσθαι σοῦ, σοὶ δὲ τὸ ἐμοῦ. καὶ βουλοίμην ἂν ἐγὼ μὲν ἐπιμελεῖσθαι σοῦ, σὲ δὲ μὴ ἐμοῦ, ἢ ἀμφοτέρους ἐπιμελεῖσθαι ἀλλήλων, ἢ ἀμφοτέρους μὴ ἐπιμελεῖσθαι. ἐὰν δὲ μεταξύ τι ἐπιλείπω, οὐ θαυμαστὸν μεμνημένον· ὑπόμνησον οὖν καὶ ἀκούσῃ. καὶ ἀκούσῃ μὲν μεταξὺ οὐδὲν τούτου ποιήσῃ τοῦτο. ὅτι καὶ ὑμῖν μολογεῖται. ὡς ἀθάνατόν τι κτῆμα καὶ λαμπρὸν ἡ ψυχὴ τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀγαθὸν πρὸς τὸν βίον, ὅταν τις αὐτὴν ἐπιμελῶς κεκτημένος ᾖ· ἐὰν δὲ ἀμελῶς ἔχῃ, ἐναντίως ἅπαντα. τί μοι δοκεῖ καὶ ὑμῖν τῆς τοιαύτης πολιτείας προσήκειν. ἐγὼ οἶμαι βέλτιον πάντως ἡμᾶς ἔχειν, εἰ μὴ πάνυ κακοὶ ἐσμεν· καὶ ταῦτα οὐ πάνυ ἡμᾶς αὐτούς· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἦσαν τὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῖς χρηστοί, δεῖσθαι δὲ ἐπιμελείας. ἐπεὶ οὖν ἐγὼ τῷ μὲν βουλομένῳ ἐπιμελεῖσθαι ἑτοίμως ἔχω συμπράττειν, βέλτιον δὲ ἡγοῦμαι τὸν ἐπιμελούμενον ἑαυτοῦ ἐπιμελεῖσθαι, καὶ περὶ τούτου ἐπιθυμῶ τὸν ἐμὸν ἔρωτα ἐπιδεῖξαι, βουλοίμην ἂν καὶ σὲ ἐπιμελεῖσθαι ἑαυτοῦ. ὅσον δὲ τὸ αὐτὸ ἐμοὶ καὶ σοὶ ἐστιν ἢ οὐκ ἐστιν, ἐκεῖνο ἤδη σκοπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι ἐμοὶ μὲν εἶναι τὸ ἐπιμελεῖσθαι σοῦ, σοὶ δὲ τὸ ἐμοῦ. καὶ βουλοίμην ἂν ἐγὼ μὲν ἐπιμελεῖσθαι σοῦ, σὲ δὲ μὴ ἐμοῦ, ἢ ἀμφοτέρους ἐπιμελεῖσθαι ἀλλήλων, ἢ ἀμφοτέρους μὴ ἐπιμελεῖσθαι. ἐὰν δὲ μεταξύ τι ἐπιλείπω, οὐ θαυμαστὸν μεμνημένον· ὑπόμνησον οὖν καὶ ἀκούσῃ. καὶ ἀκούσῃ μὲν μεταξὺ οὐδὲν τούτου ποιήσῃ τοῦτο. ὅτι καὶ ὑμῖν μολογεῖται. ὡς ἀθάνατόν τι κτῆμα καὶ λαμπρὸν ἡ ψυχὴ τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀγαθὸν πρὸς τὸν βίον, ὅταν τις αὐτὴν ἐπιμελῶς κεκτημένος ᾖ· ἐὰν δὲ ἀμελῶς ἔχῃ, ἐναντίως ἅπαντα.

εἶναι μὴ ἀσφαλῶς φόβιον: καὶ καλῶς γε ὁ σοφιστὴς περὶ ἁρμάτων ἀγαθὸς ἄρχειν. καὶ οὐ τὸ τῶν ὁπλιτῶν ἱππέων λέγειν περὶ τοῦ μὲν γὰρ ἱππικὸν τὸ θρέμμα, οὐ πρὸς μάχην· τὸ δὲ ὁπλιτικὸν τὸ τῶν θηλέων μᾶλλον: ὡς φαίνεται· πλὴν γ' ἴσως ὀλίγοις Λακεδαιμονίων. Λακεδαιμονίους γὰρ φασὶν ἂν πλείστους αἴρεσθαι. ὥστε μὴ πρὸς τοὺς γυναικόφορους φέρον τὸ· οὐ καθάπερ νῦν τὸν πρὸς αὐτοὺς μάχεσθαι. ἀλλὰ φάλαγγ'. ὥστε μὴ δῆλον ἦν πότερον ἀσφαλῆ τὴν τάξιν ποιεῖ τῶν ἀνδρῶν. ἂν ἀναρέφηται μάχεσθαι. καὶ ὁ Καλῶς οὐκ ἀποκρίνεται ὑπὸ τοῦ μὴ ἀσφαλῆ τὸν ὅπλον φέρειν. ὅτι φοβεῖται. ὅτι οὐ καλῶς λέγει μόνον· ἀναγκαῖον γάρ ἐστιν ἀσφαλῆ τὸν ὁπλίτην καὶ ἀνδρεῖον. ἀλλὰ καὶ τὸν θηλυν τοῖς ἱππικοῖς καὶ ὁπλιτικοῖς καὶ ὁπλίταις πολεμικοῖς καὶ ἄλλοις. καὶ μὴ μόνον τὸν θηλυν τοῖς πολεμικοῖς. ἀλλὰ καὶ τὸν θηλυν τοῖς πρὸς τὴν θάλατταν καὶ τοὺς κινδυνώδεσιν ἀνδρείους ὄντας. καὶ ὅσοι γε πρὸς νόσους. καὶ ὅσοι πρὸς πόνους. ἢ καὶ πρὸς τὰ πολιτικὰ ἀνδρεῖοί εἰσι. καὶ ἔτι οὐ μὴ μόνον ὅσοι πρὸς λύπας ἀνδρεῖοί εἰσιν ἢ φόβους· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονάς. ἢ μὴ δόνας δεινοὶ μάχεσθαι καὶ μὴ ὄντος λαοῦ καὶ πρὸς θυμούς. ἢ μὴ δόνας δεινοὶ μάχεσθαι καὶ μὴ ὄντος λαοῦ χαλεποὶ καὶ ἀνδρεῖοι ἀναρέφοντος· εἰ οἱ μὲν πονηροὶ λαοῦ χαλεποὶ καὶ ἀνδρεῖοι τοιούτοις ἀνδράσιν· καὶ σφόδρα ὁσονοῦν κερατοῦ: οὐκοῦν ἀνδρεῖοι μὲν τοῦ τοιοῦτοί εἰσιν· ἄλλοι μὲν ἂν ἡδονᾶς οἱ δὲ ἂν λύπας οἱ δὲ ἂν θυμούς· οἱ δὲ ἂν φόβους τὴν ἀνδρείαν κέκτηνται· οἱ δ' ἀφῃροῦνται δειλίαν. ἂν τοῖς αὐτοῖς τούτοις: πάνυ γε: τί ποτε ὂν ἑκάτερον τούτων. τοῦτο ἐπισκοπῶμεν. πάλιν οὖν πάρεφ' ἡμῖν. ἀνδρείαν πρὸς τὸν τίον. ἂν πᾶσι τούτοις ταυτὸν εἶναι. ἢ οὔπω κατανενοήκαμεν εἰς ὃ λέγω; οὐ τοιοῦτόν τι: ἀλλ' ὦ δέλεαρ, οἷ σοφιστὰν εἰς τοῦτο χρὴ ἀφικέσθαι τὸν τέξιν. ὃ καὶ ἂν τὸ τρέχαν τυχὸν φόβον ἡμῖν. καὶ ἂν τοῖς κινδυνεύειν. καὶ ἂν τοῖς λέγειν καὶ ἂν τοῖς μανθάνειν, καὶ ἂν ἄλλοις πολλοῖς. καὶ σχεδὸν τὸ αὐτὸ κέκτηνται μέθαυ οὗ καὶ περὶ ἀξίου λόγου. ἢ ἂν τοῦ τῶν χαρῶν πράξεως ἢ κολῶν. ἢ τοῦ καὶ τοῦτο καὶ οὐ λόγου: πάνυ γε.

29 τῶν σκευασμάτων τὰ πρὸς ἱππικὴν καὶ ὁπλιτικὴν τινὰ δὲ πρὸς πολεμικὴν σκευασμάτων τινὰ καὶ πρὸς τοῦτο καὶ οἷς ἂν τις ἀποδιδῷ τὴν ἀφροσύνην οἷς ὑπάρχει τοῦ σκέψασθαι κινδύνου τοῦ τοῦ εἰρημένου φέρον τὸν

εἰ τοίμω τίσ με ὄροιτο. ὡσαύτως κἀγὼ τί λέγω τοῦτο ὃν παῖ μόνο
μαι εἶσ ταχυτῆτα εἶναι. εἰ ποιμὴν αὐτοῖ. ὅτι τὴν ὁμολίμνοχρό
νον τοσσὰν ὁδὸν πρᾶττομεν ἡμῶν δύ' ἀμφ. ταχυτῆτα φαμὲν καλεῖ
ν περὶ φορὴν ἢ περὶ δρόμον. καὶ περὶ τἄλλα πάντα: ὀρθῶσ
γε σύλεγομ: παρὰ δὴ καὶ σὺ ὁλαίχνο τὴν ἀνδρείαν οὐ τοσαύτην
τίσ οὖσαν δύ' ἀμφ. ἢ αὐτὴ ὁμὴ δομὴ. καὶ ὁμλύπη. καὶ ὁμαύπασμ
οἷσ νῷ δὴ ὅλ' ἐγόμεν αὐτὴν εἶναι. ὥσ τὰν ἀνδρείαν κόκλητα:
δοκεῖ τοίμω μοι. καρτερίαν τίσ εἶναι τὸ τυχὸν. ἥτ' ὄνε δὴν
παῦτομ περὶ ἀνδρείασ πεφυκοῦσ δὴ ἅπᾶν: ἀλλὰ μὴν δὴ. ἅνδ
τὸ ὄρθ τοῦμόρμον ἀπο κρινοῦμεθα ἡμῖν αὐτοῖσ: τοῦτο τοίμω
ὁμοίωσ φαίνεται: οὔτε παῦσαμβ οὐσαύσας καρτερίασ. ἀνδρεί
σοι φαίνεται. τόκ μαίρομαι δὲ ὁμθόν δε. σχεδὸν γάρ τι οἶδα ὃ
λαίχνο. ὅτι τῶμ πάνυ καλῶμ πράξεων μάχεσθαι. λιγνὶ σὺ ἀνδρεῖα
ἔναι: δύ μὴν οὖν ἴσθι, ὅτι τῶμ καλλίστων: οὐκοῦν λιγνὶ μὴν μετὰ
φρονήσεωσ καρτερίασ. καλὴ κἀγαθή: πάνυ γε: τί δὲ μὴ μετὰ
φροσύνησ. οὐ τοὐναντίον ταύτην ὠλαυκρᾶσ καὶ κακοφρόνοσ;
Ναί: καλὸν οὖν τί φῂσ σὺ εἶναι τὸ τοιοῦτον, ὃν κακοφρονοῦντα
ὠλαυκρᾶ; οὐκοῦν δίκαιόν γε ὃσσοῦ κρατεῖ: οὐκάρα τὴν τοι
αὐτὴν καρτερίαν. ἀνδρείαν ὁμολογοῦσ' εἶναι, ὅστις δὴ
πρὸσ καλὴν ἔχει. ἢ δὲ ἀνδρεῖα. καλὸν ἔσται: ἀληθῆ λέγεσ: ἢ
ἥ φρόνιμοσ ἄρα καρτερία κατὰ τὸν σὸν λόγον. ἀνδρεῖα ἁπᾶσα
δοικεν: ἴ δὴ μὴ δὴ ἢ εἶσ τι φρόνιμοσ. ἢ ἧσ ἁπᾶσα τα. καίτοι
μεγάλα καὶ τὰ σὰ κεῖ; οἷον εἴ τισ καρτερεῖ ἀνὴρ λίσκομ ἀρ'
ριον φρονίμωσ. ἢ δοκεῖσ ὅτι ἀνὴρ ἁλοὺσ ὰν τολμηκτήσεται. τοῦτον
ἀνδρεῖον καλοῖσ ἄν; μὰ δί' οὐκέγωγε: ἀλλ' οἷον ἐάτισ ἰατρὸσ
ὃν περὶ πνευμονίαν τοῦ ἢ ἑωσ ἐχομένου. ἢ ἄλλουτινοσ.
καὶ δοκεῖ σοὶ ἅπᾶν ἢ φαῦλον δύνασθαι μὴ καίπτοιτο. ἀλλὰ καρτεροῖ;
οὐδὲ πωσοῦν οὐδαὐτή: ἀλλ' ὃν πολέμου καρτερῶν τὰν ἀνδρεῖ
καὶ θέλον τα μάχεσθαι φρονίμωσ λογιζόμενον. εἰδὼσ τὰν μὴ οὐ
κὴ θήσουσιν ἄλλοι αὐτοῖ. προσβλαύσ τοῦδε καὶ φαυλοτέρουσ
μαχεῖται κὴ μεθ' ὧν αὐτοῦ ἔα μ. ὃσ δὲ χωρὶσ ἐχάκειτο. τοῦτον

τὸν μεγαλοπρεπῆ τοιαύτην φρονήσεως καὶ παρασκευὴν καρτερουῦντα.
ἀνδρειότερον ἀνθαίνει. ἢ τὸν ὃν τῷ ὁμαρτίῳ σφαττόμενον ἑλέσθαι
λον τὰ ὑπομένοντα καὶ καρτερεῖν: τὸν ὃν τοῖς ὁμαρτίοις ἐμοιγε δοκεῖ
οὐσα κρατεῖ: ἀλλὰ μᾶλλον ἀφρονεστέραν γε ἢ τούτου. ἢ ἢ τοῦ ἑτέρου
καρτερίαν: ἀληθῆ λέγεις: ὃ τὸν μεγαλοπρεπῆ ἀνδρεῖον ἐνίοτε
τὸν ἀνδρεῖον ἐνίοτε: ἐμοιγε δοκεῖ: καὶ τὸν μεγαλοφρονέστερον
κόν. ἢ τὸν καὶ ἄλλον τινὸς τέχνης καρτερουῦντα; φαίνεται:
καὶ ὅσοι θαρραλεώτερον εἰς φρέαρ καταβαίνουσιν καὶ κολυμβῶν
τες καρτερεῖν ὃν τούτοις τοῖς ἔργοις. μᾶλλον τῶν δειλῶν. ἢ ὃν τινι ἄλ
λῳ τοιούτῳ. ἀνδρειότερόν φησιν τὸν ταῦτα δειμῶν: τί γὰρ ἄν
τις ἄλλο φαίη οὕτως κρατεῖν: οὐδείς, εἴ περ οἵ τόγε οὕτως: ἀλ
λα μᾶλλον οἶμαί γε: καὶ μᾶλλον ἀφρονεστέρως γε ὡς λαχόν οἱ
τοιοῦτοι κινδυνεύοντες καρτερεῖν. ἢ οἱ μεταπέχνης αὐτὸ
πράττοντες: φαίνονται: οὐκοῦν αἰσχρὰ ἢ ἄφρων τόλμα τε
καὶ καρτέρησις. ὃν τῷ προσθὲν ἔφαμεν ἡμῖν οὖσαν: ἢ μᾶλλον;
οὐδέ γε ἀνδρεία ὡμολόγητο καλόν τι εἶναι: ὡμολόγητο γάρ: νῦν
δὲ αὖ πάλιν φαμὲν ἐκεῖνο τὸ αἰσχρὸν τὴν ἄφρονα καρτέρησιν.
ἀνδρείαν εἶναι: ἔοικεν: καλῶς οὖν ἐοικὸς μεμίχθαι; καὶ
τὸν διὰ ὀξέος κρατοῦντα ἐμοὶ μὲν οὔ: οὐ καί που κατὰ τοῦ σοφοῦ
νενόηται ἡρμόσθαι φωτὸς καὶ ὀλισθηρός. τὰ γὰρ ἔργα οὐ
ξυμφωνεῖ ἡμῖν τοῖς λόγοις. ἔρημον γὰρ ὀξέος κε. φαίη ἂν τις
λιμὸν ἀνδρείαν μετέχειν. λόγοις δ' ὀξὺ φαίνοιτ' ἄν. εἰ μὴ λιμὸν
ἀκούσαι διαλεγομένων: ἀληθέστατα λέγεις: τί οὖν δοκεῖ. καλὸν
εἶναι οὕτως λιμὸν διακεῖσθαι; οὐδὲ πάνυ γε πολύ: βούλει οὖν σκο
λέγωμεν ἃ φθόμεθα τόγε τοσοῦτον; τὸ ποῖον δὴ τοῦτο. καὶ
τίνι τούτῳ: τῷ λόγῳ, ὃν καρτερεῖν κελεύει. ἔοικεν οὖν καὶ
λιμῷ δεῖν ἀντέχειν μείνασιν τὸ ἐν καρτερήσωμεν. ἵνα καὶ
μὴ ἡμῶν αὐτὴν ἡ ἀνδρεία καταγελάσηται. ὅτι ἐν καὶ ἀνδρείαν
τὴν ἐν τοῦμὸν. ἐν ἄρα πολλαχοῦ αὐτὴν ἡ καρτέρησις ἐστὶν
ἔοικεν: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κρατεῖν μὴ πρὸς ἀφίασθαι. καίτοι

γὰρ ἥθησ ἐστὶ μὴ τοῦτον λόγον· ἀλλ' ἄτιμε καὶ φιλονεικία ἐστὶν
φε· πρὸς τὰ ἐρωμένα· καὶ ὅσ' αὐληθῶς ἀγαπᾶ κτᾶ· ἢ οὕτω σὶ δὲ
νοῶ· μὴ οἷός τ' εἰμὶ εἰ πᾶν· μὸ εἶμι μὲν γὰρ ἐμαυτὸν δοκῶ τοιαῦτα δρᾶσαι,
ὅτι ἐστὶν· οὐκοῦν δῶ δ' ὅτι με ἀρτι διέφυγον· ὦ ἄθλιε ξυλλαμεῖν τοὺς
λόγους αὐτῶν· καὶ εἰ πᾶν ὅτι ἐστὶν· οὐκοῦν ὦ φίλτατον κωμῳδῶν·
μεταθὴν χρὴ καὶ μὴ ἀμύνασθαι· τοῦτο τοίνυν πάσχω μὲν οὖν· οὐ λέγω καὶ μὴ
κίαν τὸν δὲ τοιοῦτον καλῶ μὲν οὐ τὸ κωμῳδεῖν· εἰ τὴν μὲν οὖν ἀπορώτερος
εἶναι; οὐ λομαι· πῶς γὰρ οὔ· ἴθι δὴ νῦν ὦ νίκια ἀνδράσι φίλοις χειμαζο
μένοις ἐρῶν λόγους καὶ ἀπορουῦσι· καὶ λίθους ἐστὶν ἐν χερσὶν ἔχουσιν· τὰ
μὲν γὰρ δὴ λίθινα ὁρᾶις οὐκ ἄπορα· οὐ δ' ἄρ' ἔστιν ὅτι λίθινα ἂν δράσαι
εἶναι· λέγε τὸ τῆς ἀπορίας ἔκλυσαι· καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς λόγοις
με καὶ ὅσαι· δοκεῖ τὸ τοίνυν μοι παύλαν· οὐ καλῶς ὅσον κρατεῖ ὁρί
ζεσθαι τὴν ἀνδρίαν· ὁ γὰρ ἀνδρεῖος καὶ δίκαιος καλῶς λέγεται ἀκήκοας·
τοῦτον οὐχρῆσθαι· τοῖς δίκαιοις· πολλάκις ἀκήκοας οὖν λέ
γοντος· ὅτι ταῦτα ἀγαθοῦ ἕκαστα ἡμῖν· αἱ πράξεις· ἃ δὲ ἀμαθίας·
ταῦτα δὲ κακοῦ· ἀληθῆ μέντοι μὴ διαλέγεσθαι νίκια· οὐκοῦν εἴπερ
ὁ ἀνδρεῖος ἀγαθός· δῆλον ὅτι σοφὸς ἔσται· τί κοινωνεῖς ἁλίσκῃ; ἔφη·
καὶ οὐ σφόδρα με μανθάνω λέγει· ἀλλ' ἔοικα δοκῶ μανθάνειν· καὶ μοι δοκᾶ
ἀνὴρ σοφίαν τινὰ· τὴν ἀνδρίαν λέγειν· τοιαύτην ὅσον κρατεῖ σοφίαν· οὐκοῦν
τὸν δὲ τοῦτο δρῶντα ἴσως· ἔφη· ἴθι δὴ αὖτε εἴ τι ὄφελος νίκια· ποία σοφία
ἂν ἀνδρία ἂν εἴη κατὰ τὸν σὸν λόγον· οὐ γάρ που ἰατρικὴ· οὐδαμῶς·
οὐδὲ μὴν τί κιθαριστική· οὐ δῆτα· ἀλλ' ἄτιμε δὴ αὖ τὴ· τίνος ἐστὶν αὖ
μη· τὸν ἀνδρεῖον οὖν αὐτὸν ὀρθῶς δρᾷ τοῦτο ὅσον κρατεῖ· καὶ ἆρ' ἐπίσταταί
τινα φθορὰν αὐτὴν εἶναι· ταύτην ἔοικε λαχεῖν· τὴν τοῦ δεινοῦ
καὶ θαρραλέου ἐστὶν αὖ μὴν· καὶ ὃν πολέμοι καὶ ὅρτοιοι ἄλλοι αὖ πάσαι·
ὡς αὖτε παύλαν ὅσον κρατεῖ· ὁρῶ τί τοῦτ' ἦν τὸ κλέος ὃ λαχεῖν·
τὸ ὁρᾶν τί, χωρὶς δὴ τοῦ σοφίαν εἶναι· ἀνδρείαν· οὐκοῦν φθορὰν μὲν οὐ
οὐ μὴν τοι μὰ Δία ταῦτά γε καὶ λήρει· οὐκοῦν δι' ὀλίγου μὲν τοῦ πάλ
λα μὴ λοιδορῶμεν· οὐ κ' ἄλλα μοι δοκεῖ ὅσον κρατεῖ λαχεῖν ἐστὶν αὖ μὴν·
καὶ μὲ φασὶν ἐνίοτε μὴ δὲ λέγειν· ὅτι καὶ αὐτὸς ἄρτι τοιοῦτόν τι ἔφασκεν·
παύσασθαι οὖν ὦ νίκια· καὶ παραίνει νῦν λόγους ἀποφαίνεσθαι· οὐδὲν καλόν.

ἐοικεν αὐτίκα ὃν τὸν ἰατρὸν νόσος. οὐχ οἱ ἰατροὶ τὰ δεινὰ ἐοίκασιν; ἢ οἱ ἀνδρεῖοι
δοκοῦσί σοι ἐοικέναι. ἢ τοὺς ἰατροὺς οὐκ ἀνδρείους καλεῖς; οὐδὲ πάνυ
γε οὖν: οὐδὲ γὰρ τοὺς μουσικοὺς οἶμαι. καίτοι τοῦτό γε ὃν τὴν μουσικὴν ἀνδρεῖον.
οὗτοι δὴ πού ἐοίκασι. καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοὶ οὕπαντες. τὸν ὄντα δὲ οὐ
τῶν τέχνας δεινὰ τὰ καὶ θαρραλέα ἴσασιν. ἀλλ' οὐ δήπου καλόν
οὗτοι ἀνδρεῖοί εἰσιν: τί δοκεῖ λοιχὸς λέγειν. ὁ Νικία: ὅταν μὲν τοι
λέγειν τί. καὶ μὰ λέγει γέ τι οὐ μέντοι ἀληθῆ γε: πῶς δή: ὅτι οἶδεν τὸν
ἰατρὸν θαλόν τι εἰδέναι περὶ τοῦ καμνόντος. ἢ τὸ μὴ εἰνὸν ἅπαν
οἷόν τε καὶ μοσσοῦδε. οἶδε δήπου τὸ σοῦτον δήπου μόνον ἴσασιν. εἶδε
δῆλον τοῦτό ἐστι τὸ μὴ αἰνεῖν μᾶλλον ἢ τὸ καὶ μεῖν. ἢ νὴ τί σὺ τοῦτ'
ὠφέλιμον τοῦτο τὸν ἰατρὸν ἐοικέναι; ἢ οὐ πολλοῖς ὅτι ἐν ὀκτὼ νόσου
ἀμεινον εἶναι μὴ ἀναπνεῖν. ἢ ἀναπνεῖν, τοῦτο γὰρ ἔστω. σὺ πᾶ
σι φίλοις ἀμεινον εἶναι ζῆν. καὶ οὐ πολλοῖς κε εἶεν τὸν τεθνάναι;
οἶμαι φαμέν γε τοῦτό γε. οἷς οὖν τεθνάναι λυσιτελεῖ. ταῦτα ὅτι εἰδὼς
εἶναι καὶ οἷς ζῆν; οὐ κᾶφαμέν: ἀλλὰ τοῦτο δὴ οὐ δίδωσι τοῖς ἰατροῖς
μισοῦσθαι. ἢ ἀλλοτινὶ δημιουργοί, πολλοὺς τοὺς τῶν δεινῶν καὶ μὴ
δηνοῦν ἐοικέναι. οὐ φαμὲν ἀνδρεῖον καλεῖς: καταμοιρεῖσ' ὁ λοιχὸς
ὅ,τι λέγει; φαμέν. ὅτι γε τοὺς μανικοὺς καλεῖ τοὺς ἀνδρείους. τί γὰρ
δὴ ἄλλος ἔοικεν. ὅτι σοφὸν ζῆν ἢ τεθνάναι. καὶ τοι οὐ Νικίου
τοῦτον ὁμολογῶ μανικὸν εἶναι. ἢ οὐ τὸ μανικὸν οὐ τὸ ἀνδρεῖος:
τί δέ, μανικὸν οὐκ εἶναι τὸ δεινὰ μὴ φοβεῖσθαι καὶ τὰ θαρρα
λέα; φαμὲν τί γάρ ἄλλο: οὐκοῦν φαμὲν πολὺ μᾶλλον ὁ μελητιάδ.
ἐοικὲ μανικὸν τὸν σκηνεῖα μόνον δεῖ μὴ φοβεῖσθαι τῶν δυνάμενον.
ἢ τέρατος εἶναι τὸ νόσος. ἢ τὸ ἀπορωλιχημάτων ἐάν ἢ τὸ
νίκη ἢ τὸ ζῆν. ἢ πολέμου. ἢ ἄλλο τινὸς ἀφονίας. ὅτι δέ τοι
ἀμεινον τοῦτον ἢ πανθὴν ἢ μὴ πανθήν. τί μᾶλλον μανικὸν προσ
κεῖ κεῖναι. ἢ ἄλλοι ὅ τοι οὖν: ἀλλ' ἐν τοῦτο οὐ μανθάνω ὃ σώκρατες.
ὅτι μοὐλεται λέγειν. οὔτε γὰρ μανικὸν. οὔτε ἰατρὸν. οὔτε ἄλλον οὐδέ
να δηλοῖ. ὅντινα λέγει τὸν ἀνδρεῖον. εἰμὴ εἰθόντινα λέγει αὐτὸν
εἶναι. ἐμοὶ μὲν οὖν φαίνεται Νικίας. οὐκ εἰθὰ νῦν μαίνεσθαι ὁμολογήν.
ὅτι οὐδὲν λέγει. ἀλλ' ἀφέλωμεν αὐτὸν καὶ κατὰ τὸν κρυπτόμενον τὴν αὐτοῦ

ἀπορίαν. καίτοι καὶ ἡμεῖς οἱοίτε ἦμεν ἄρτι φράζειν καὶ οὐ τοιαῦτα ἀρέ-
σθαι. εἰ δυνάμεθα μὴ δοκεῖν ὑμῖν ἀντιᾶν ἡμῖν αὐτοῖς λέγειν· εἰ μὲν
οὖν ὑμῖν διὰ καθαρίων ἡμῖν οἱ λόγοι ἦσαν. εἰ χρὴ ἀεὶ τὸν αὐλόγον ταῦτα ποιῆν·
νῦν δὲ τί ἂν τις ὑμῖν ξυνοίσαι τοιάδε μὲν τὴν κύριον λόγοις αὐτὸν κοσμεῖ· οὐ δῆτα οὐ δοκεῖ ἀλλ' ἐφ' ὑμῖν μὲν νικᾶσι
οἱ λυπαί τι λέγειν· καὶ οὐ λόγου δεῖ καὶ ταῦτα λέγει· αὐτοῦ οὖν σαφέστερον
πυθέσθαι· τί ποτε νοεῖ· καὶ ἐὰν τι φαίνηται λέγων· ξυγχωρησόμεθα·
εἰ δὲ μὴ διδάξομεν· σὺ τοίνυν ὦ σώκρατες· εἰ καὶ νῦν λῆ πανθαρέσθαι·
πανθαρού· φράζ' ὅσσα ἴσμεν καὶ φράσω πάντα· ἀλλ' οὐδὲν με κωλύει· κοινῇ
μὲν ἔσται λίπυσιος· ὑπὲρ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ· παύομαι μὲν οὖν· λέγε δὴ μοι
ὦ Νικία· μᾶλλον δὲ ἡμῖν· κοινούμεθα μὲν γὰρ φόβου καὶ λάχνου· τὸν λόγον·
τὴν ἀνδρείαν ὅσα ἐστὶν μέρη φίλιος δεινῶς τε καὶ θαρραλέως ἐστίν;
φημί· τοῦτο δὲ· οὐσῶν τοσούτων ἐστὶν ἀνδρεῖα μὲν δρᾶν· ὁποῖόν τε μὴ τὸ
ἱππικὸν· μὴ τὸ παρὰ τὸ αὐτὸ πῶς ἔχειν· μὴ δὲ ἀνδρεῖος ἔσται ἂν μὴ
αὖ τὴν ταύτην τὴν ὅσα σὺ μέλλων προσλάμβανε· οὐ χρὴ τοσοῦτο ἐλέγχειν; ὅτῳ
μέν οὖν· κατὰ τὴν παροιμίαν ἆρα· τὰ ἴσα ἴσοις ἀντιστρέφει·
μοι δοκεῖ· οὐδ' ἂν ἀνδρεία γένοιτο· οὔ μοι δοκεῖ· ἀλλὰ νὴ Δία νικᾶν
ὅτου δὲ τὴν κρατιστείαν ἐν τοῖς σθένεσιν οὕτω· ἂν δρᾶν γένηται·
τοῦτο δὲ λέγω· οὐ ταὐτόν· ἀλλ' ἂν ἀκαιρίαν οἷόν τε ᾖ τοῖς ταὐτὰ φρονοῦσι·
μὴ δεῖν ὑποθηρίου ἀποδέχεσθαι ἂν δρᾶν· ἴσχυρὸν θηρίον τί
οὕτω σοφὸν εἶναι· ὦ σώκρατες· ἀλλ' ὀλίγοι ἂν ἴσασι διὰ τοῦτο χαλεπὸν εἶναι
νοῆσαι· ταῦτα λέγω τὸν λιπαρέστατον λίτταν καὶ προνοίᾳ εἰδέναι·
ἀλλὰ ἀνάγκη ὁμοίως λέγω τὸν καὶ ἐλάφου καὶ ταῦρον καὶ πίθη-
κον· πρὸς ἀνδρείαν φάναι πεφυκέναι· τὸν τιθέμενον ἂν δρᾶν
τοῦθ' ὅπερ σὺ νῦν ἔφης· μὴ τοίνυν θεοὺς καὶ σὺ μοι λέγειν ὦ σώκρατες·
καὶ νῦν μοι δοκεῖς τοῦτο διακρίνειν ὦ Νικία· σοφώτερον
σοφώτερον φίλιος ἡμῖν ταῦτα εἶναι τὰ θηρία· ἀπάντων ὁμολογοῦ
μεν ἀνδρεῖα εἶναι· λίαν γε ἔμοιγε πολύμυθος, πολλαχοῦ μὲν δὴ ἂν
δρᾶν αὐτὰ καλῶ· οὐ γάρ τι ὦ λάχης ἔστιν ἀνδρεῖα καλά· οὕτω
θηρία οὔτε ἄλλο οὐδὲν πρὸς τὰ δεινὰ ὑπὸ ἀμοίρων μὲν φοβούμενον·
ἀλλὰ ἀφομοιοῦμαι μᾶλλον· λίαν καὶ τὰ τοιαῦτα οἷά τε ἂν δρᾶν
καλῶ· ἃ δ' ἄμοιρα ἂν οὐδὲν δεινῶν; ἀλλ' οἶμαι τὸ φοβούμενον τὸ

πδρ ii

ἀνδρεῖον. οὐ ταὐτὸν ἐστιν· ἀφοβὸς δὲ ἀνδρεῖος μὲν καὶ προμηθὴς. παρὰ
πολὺν ὀλίγοις οἷς μαχεῖσθαι· θρασὺς δὲ καὶ πολεμιστὴς τοῦ αὐ
φόβου μεταὶ ἀπρομηθίας. παρὰ πολλοὺς· καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν
καὶ παίδων ὃ θηρίων. ταὐτὸν οὖν καλεῖς ἀνδρείαν καὶ τοὺς πολλούς.
ἀφοβθρασεῖς καὶ ἀλαζόνας· ἀνδρὰς δὲ τοὺς φρονίμως θηρίων λέγω· θεοὺς
σωτῆρας καὶ κρατοῦντας· οὓς δ' ὅλως ταὐτὸν μὴ οὐκ εἶναι κοσμεῖ τὸν λόγον.
οὐδὲ παντὸς ὁμολογοῦσιν ἀνδρείους εἶναι· τοὺς ἀπὸ ἀθρεῖν
ἐπιχειροῦντας τοῖς πλείοσι· οὐ κομψεύομαι ἀλαζόνας· ἀλλ' ἀθρ
ρεῖ· φημὶ γὰρ σεῖναι σοφὸν καὶ λαμαχόντα εἴπερ ἄλλος ἀνδρείους.
καὶ ἄλλους με συχνοὺς ἀνθημᾶς· οὐδὲν θρασὺ τοῦτο ἔχον
ἁπλῶς· ἵνα μὴ μὲ φθίσῃ σοῦ ἀλληθοῦς ἀξιοῦντος εἶναι· μηδὲν δ'
ἧττον ἀλαζόνας· καίγε μοι δοκεῖς οὐδὲ μὴν ἠθέλησθαι· ὅτι τοιαύτην
σοφίαν παρὰ ἀλαζόνος τοῦ ἡμετέρου καὶ ἄρτι παρείληφθον· ὁ δὲ ἀλα
ζὼν· τοῖς πολλοῖς πολλὰ πολλησιν ἔοικε· οὐ μὴ δοκεῖ τὸν σοφιστὴν. καὶ
λίτταν τοιοῦτον ὄνομα διαιρεῖν· καίγε τοι εἰ σὺ κρατεῖς
φιάλη τοιοῦτον μᾶλλον κομιεῖσθαι· ἢ ἀνδρεῖον· ἢ πολίτην ἀξιοῖς
τὸν τοιοῦτον ἐμοὶ γοῦν σκόπει σὺ κρατεῖς· τοῦτο μέλλω ποιεῖν ὃ ἄριστος· μὴ μὲν
τοιοῦμαι ἀφίσιν σε τῶν κοινωνίας τοῦ λόγου· ἀλλὰ προσέχειν
νοῦν· καὶ σκόπει τὰ λεγόμενα· ταῦτα δὲ ἔτι δοκῇ χεῖναι· ἀλλὰ
δοκεῖ· οὐδὲ μίκιον· λέγε ἡμῖν πάλιν ἐξ ἀρχῆς· οἱ σὺ δ' ὅτι τὸν ἀνδρεῖον καὶ
τὰ ἀρχαῖα τοῦ λόγου ὃ κόπτομεν· ὃς μέρος ἀρετῆς σκοπῶμεν· παντὸς
οὐ κομψεύομαι οὐ τοῦτο λέγειν· ὃς μόριον· ὃν τρόπον δὴ καὶ ἄλλων μορίων.
ἃ ξύμπαντα τὰ ἀρετὴ κεκλῆται· ὡς γὰρ οὕ· ἆρ' οὖν οἱ περὶ φόβους καὶ οὐ
ταῦτα λέγω· φημὶ δὲ καλεῖσθαι ἀνδρείους· σωφροσύνης καὶ δίκαι
οσύνης καὶ ἄλλ' ἄττα τοιαῦτα· οὐ καιρός· παντὶ μοι δοκῶ· ἔχε δὴ· ταῦτα
μὲν γὰρ ὁμολογοῦμεν· περὶ δὲ τοῦ δεῖν καὶ θαρραλέους σκεπτέον
μεθ' ἡμῶν· ὅπως μὴ οὐ μὲν ἀλλ' ἄττα παίζῃ· ἡμεῖς δὲ ἄλλα· αἰμὲν οὖν
ἡμῖν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν φράσομέν σοι· οὐδὲ ἀρ' ἐμοὶ ὁμολογεῖς· δηλαδή σοι· ὧν
μοῦ μεθ' ἡμῶν δεῖν αἰμὲν εἶναι· ἃ καὶ δοκεῖ πάρεστι· θαρραλέα δὲ.

ἃ ξύμπαντα δήπου σκεπτέον καὶ ξυνετέον· οἷς δοκεῖ· οἷς μὴ φαίνεται
οἷς δοκεῖ δοκεῖν εἶναι· παρὰ καὶ ξυνετὸν
ἃ ξυνετὸν δὴ ξυνετὸν
τὰ φαίνεται μὴ εἶναι
ὁ δὲ λαπορικὴ
ρεῖσθαι δηλοῖ·—

ἀ κὴ δύο παρέχει· δύο δὲ παρέχει. οὐ τὰ γὰρ ὀνόματα οὐδὲ τὰ παρόν-
τα τῶν κακῶν. ἀλλ' αἱ τοῦ προσδοκωμένου. δύο γὰρ εἶναι. πρόσδο
κία μεῖζον τοῦ κακοῦ· κ' οὐχ οὕτω καὶ οὐ δοκεῖ ὀλίγος· ναὶ νὴ
σφόδρα ὦ σώκρατες· τὰ μὲν ἤ μεθόρατοί μου ὦ νικίας ἀκούειν.
ὅτι δεινὰ μὲν τὰ μεῖζον τα κακὰ φαμὲν εἶναι· θαρραλέα δὲ·
τὰ μὲν κακὰ κ' ἆρα θαὶ μεῖζον τα· οὐ δὲ ταύτη. κ' ἀλλ' ἤ περὶ τούτων
λέγεις· ταύτη φημί· τούτων δέ φημι καὶ ἐγὼ ἀκήκοα. ἀνδράσι πρέσσα
ρα δοκεῖς· κομψῶς γε· ὅτι δὴ τὸ τρίτον σκεπτόμεθα εἰ ξυμφέρει δοκεῖ οὕτε
καὶ ἡμῖν· τὸ ποῖον δὴ τοῦτο· ἆρ' ὃ δὴ φράσω. δοκεῖ γὰρ δή μοί τε
καὶ τοῖς περὶ ὅσων ἐσμὲν ἐν τῷ ἀκήκοα· οὐ καλὴ μὲν εἶναι περὶ
γήρα νόσου· εἰ δέ ναι ὁ πλήρονεν· ἀλλὰ δὲ περὶ μισοφόβων ὁ πλή-
νίμεθα· ἀλλὰ δὲ ὁ πλοῦ καὶ λία ἂν γένοιτο καὶ γνῶ ἐστὸν πλή-
του χρόνου· ἀλλ' ἤ αὐτή· οἷον περὶ τὸ ὑγιεινὸν εἶσ' οὐ πάντ' ἂν
καὶ ἡ πρόμηθεα καὶ γενόμενα καὶ γνῶ ἐσόμενα· ὄφελ' αὐ
καὶ περὶ τὰ ἔκτηθ' ἵνα ὦ φυόμενα γεώργια· ὡς αὐτοῦ
ἔχει· καὶ δήπου τὰ περὶ τὸν πόλεμον· αὐτοὶ ἂν μαρτυρήσαιεν·
ὅτι ἰάρατη ἦν· καὶ λία ἂν προμηθῆναι τοῦτο ἄλλον· καὶ περὶ
τὸ μεῖζον θέσθαι· οὐ δὲ τὴν μαντικὴν οἱ ἂν δεῖν ὑπηρετεῖν·
ἀλλὰ ἄρχειν· ὡς εἰδυῖα καὶ λίαν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἡμῶν
μενα· καὶ γνῶναι ἐσόμενα καὶ ὁ νόμος οὐ τοῦτο φησὶν· μὴ τὸν μάντιν
τοῦ στρατηγοῦ ἄρχειν· ἀλλὰ τὸν στρατηγὸν τοῦ μάντεως· φήσομεν
ταῦτα ὦ λάχης; φήσομεν· τί δὲ οὐ νικίᾳ ξυμφέρει
περὶ τῶν αὐτῶν· τὴν αὐτὴν ἐσμὲν καὶ ἐσόμενον καὶ ἐσομένων
καὶ γενόμενα ἐστὸν εἶναι· ἆρα γε· δοκεῖ γάρ μοι οὕτως ὦ σώκρατες· οὐ
κοῦν ὠφέλιμα· καὶ κ' ἀνδρὶ ἄρα τῷ δεινῷ περὶ ἐσόμενα ἐσομένων
ὠσφέλιμα· κ' γάρ; ναί· τὰ δὲ δεινὰ ὁμολόγηται ἐστὶ θαρραλέα·
τὰ μὲν, μεῖζον τα φαμὲν εἶναι· τὰ δὲ, μεῖζον τα κακὰ εἶναι· ταῦτα
μεν· κ' δὲ γ' αὐτὴ ἐσμὲν ἐσόμενα τοῦ αὐτοῦ καὶ μεῖζον τῶν ἐστὸν ταῦτα
ἐχόντων εἶναι· ἐστὶ ταῦτα· οὐ μόνον ἄρα τῶν δεινῶν καὶ θαρ-
ραλέων κ' ἀνδρεία ἐσμὲν· οὐ γὰρ μεῖζόν τῶν μόνον περὶ
τῶν φαύλων τε καὶ κακῶν ἐσόμενα ἐστὶν ἀλλὰ καὶ μισοφόβων καὶ

γε νόσων. καὶ πάντων ἐχόντων. ὦ σώκρατες ἀλλ' ἔστι ταῦτα· ὅτι
κέρδος· μέρος ἄρα ἂν δρεῖαν λιμὸν νίκαν οὐ πόκριμα. σχεδόν
τι τρίτον. καὶ τοι ἡ μείων ἥρως τῶν μερῶν λιμὸν ἂν ἂν δρεῖα πότε εἴη. καὶ
νῦν δὴ σὺ δοκεῖς κατὰ τὸ νόσον λόγον. οὐ μέρος λειμῶνα τε καὶ θάρραλέ
ον ἀπὸ τῆς ἀνδρείας εἶναι. ἀλλὰ σχεδόν τι ἢ σωφροσύνης παντάπασι φα
θόντε καὶ κακόν. καὶ πάντων ἐχόντων ὃ μὴ αὖ ὅσον λόγος. ἀν
δρεία ἂν εἴη. οὕτως ἀνελεύθερον τιθέσθαι. ἢ ποῖος λέγεις νῦν; ἔμοι
γε δοκεῖ ὦ σώκρατες· δοκεῖ οὖν σοι ὦ δαιμόνιε ἀπολείπειν ἄν τι
ὅτου οὕτως ἀρετῆς. εἰ πορείαν ἢ ταῦτα μαθὰ πάντων ἐστὶν παντάπασιν
ὃ σὺ μέμνησαι καὶ μνήσεσθαι λέγεις. καὶ τὰ καλὰ ὃ σὺ αὖτος; καὶ τοῦ
τον οἴει ἂν σοι ἔμοιγε εἶναι σωφροσύνης. ἢ δικαιοσύνης τε καὶ ὁσι
ότητος. ὧν μέμνησαι προσήκειν περὶ θεοὺς καὶ περὶ ἀνθρώπους. ἔξουλα
μείσθαι τε τὰ δεινὰ καὶ τὰ μή. καὶ τἆλλα ταῦτα ὁρίζεσθαι ἐστὶ ταῦτα
ὀρθῶς προσομιλεῖν; λέγεις τί ὦ σώκρατες μοι δοκεῖς· οὐκ ἄρα
ὠμικίας μόριον ἀρετῆς ἂν εἴη, τὸ νῦν δὴ λεγόμενον· ἀλλὰ σοῦ
πάσας ἀρετῆς· ἔοικεν· καὶ μὴν ἐφάνη μοι τὴν ἀνδρείαν μόριον
εἶναι ἔμοιγε· πῶς ἀρετῆς; ἐφάνη γάρ· τὸ δέ γε μὴ λεγόμενον·
οὐ φαίνεται· οὐκ ἔοικεν· οὐκ ἄρα ἔστι καλὸν ὠμικίας ἀνδρεία
ὅτι ἐστίν· οὐ φαμόμεθα· καὶ μὴν ἔφη γε ὦ φίλε μικίας· ὁμῶς ὃ
ἔστ

αὐτὼ. δι δαίζω καὶ σὲ καὶ οὐφθονήσω δοκεῖσι γάρμοι. καὶ μάλα σοφὸ
δραδεῖσθαι μαθεῖν: σοφὸς γάρ τοι σὺ ἐφὼ μικίου. ἀλλ' ὅμως ἀφολιστ
μάχω τῶδε καὶ μελησίαι συμουλεύω. σὲ μὲν καὶ ἐμὲ ωδρὶ τῆσ
παιδίασ τῶν μεμισκων. χαίρητε δὲ. σὼ κρεύτι δὲ τῶυτο μὶ ὅπερ
ὄξ αρχῆσ ὅλφομ. μὴ ἀφιέμαι. εἰ δὲ καὶ ἐμοὶ ὅμιλι κίαι λῖσαι οἱ
παῖδεσ, ταυτὼ ἂν ταὐτ' ἔωσι οιω: ταῦτα μὲν καὶ μὸξ ὑχωρῶ. δεῖ
περ ἐθέλει σὼ κρεύτησ πρῶν μειρακίων ἔωι μελεῖσθαι μηδὲ μὰ
ἄλλον ζητῶμ. ἔωσ καὶ φὸ τὸν μικήρατον τοῦτο λί δι ἀω ἔωι πρε
ποίμην εἰ ἐθέλοι οὗτοσ. ἀλλὰ γὰρ ἄλλοισι μοι ὅκαστοτε ξυμίαι
σιμ ὁ τάχ' τί αὐτοῖ περὶ τούτου μμ ηοθῶ. αὐτὸσ δὲ οὐκ ἐθέλω. ἀλλ' ὅμω
ὁλισί μαχε. ὅτι σου ἂν μᾶλλον ὑπω κούοι σὼ κρεύτησ: δίκαιον
γάροι ὧμικίου. ἔωσ καὶ φὸ τοῦτο πολλὰ ἂν ἐθελήσαι μι φ πῶν. οὐ οὐ
καὶ ἄλλοισι πωσ ὑπὸ λοῖσ ἐθέλοι μι. πῶσ οὖν φίλιοσ ὁ σὼ κρατὸσ
ὑπω κούσῃ τί καὶ συμπροθυμήσει. ὡσ μελτίστοισι γενέσθαι τοῖσ
μειρακίοισ. καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἴη ὁλισί μαχε τοῦτό γε μὴ ἐθέλειν
τῶι ξυμπροθυμεῖσθαι ὡσ μελτίστω γενέσθαι. εἰ μὲν οὖν θμῖν τοῖσ
διαυλόροισ τοῖσ ἄρτι φὸ μὲν ἐβάλλω εἰ δλῶσ. τὸ δὲ δὴ μὴ εἰδότε
δίκαιον ἂν λῶ. ὑμεῖ μάλιστα ωμὶ τοῦτο τὸ θρῆμ παραλαχᾶν.
κῶ δὸ μοίωσ γὰρ ωσαύτωσ θμῖν ἀπορίαι ἄφομόμεθα. τίοὖν ἂρ πο
λιτῶν. τίνα προαιροῖτο. θμοὶ μὲν οὖν δὴ αὐτῶι δοκᾶ. οὐδεὶ
ἀλλ' ἔωφ δὴ ταῦτα οὕτωσ ἐχᾶ. σκέψασθε αὖ τι δόξομεν ὑμῖν
ὑμῖν. φὸ γὰρ φημι χρῆναι ὧ ἄνδρεσ. οὐ δεῖσ γὰρ θκ ἔφορος
λόγοσ. καὶ μὴ παύτασ ἡμᾶσ ζητᾶν. μάλιστα μὲν ἡμῖν αὐτοῖσ
δι δαὸσ καλὸν ὡσ ἄριστον. δεύτερα γάρ. ἔωσ τα καὶ τοῖσ μειρα
κίοισ. μήτε χρημάτων φειδομένοισ. μήτε ἄλλου μηδενόσ.
ὧν δὲ ἡμῶν αὐτοῖσ φᾶναι ὡσ νῶν ἔχομεν. οὐξυμουλεύω. ἔ
δὲ τισ ἡμῶν. κατωκλάσθαι. ὅτι τηλίκοι δεόρτε. εἶσ δὲ
δαὸσ καλὸν ἀξιοῦμεν φοιτᾶν. τὸν ὅμηρον δοκεῖμοι χρῆναι προ
καλεῖσθαι. ὃσ ἔφη ἄκαμα θὸν εἶναι αὐδῶ κε χρημόωι ἀνδρὶ
παρεῖναι. καὶ ἡμεῖσ οὖν ὧδ' ἀσαντεσ χαίρειν ἅπασι τίθρᾶ κοι μὴ
ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν μειρακίων ἔωι μελῆσαν τῶι ἡμᾶσ: ἐ
θμοὶ μὲν ἀρ' ὁκῶ σὼ κρατὸσ αὐλῆσ. καὶ ἐθέλω ὅσοι περ

νδραίτατός εἰμι. ποσοῦτοι προθυμότατον μανθάνειν μετὰ τοῦ μνημονικοῦ.
ἀλλ' οὐμοὶ οὐτοσὶ ποιήσουσιν. αὔριον δῶ θὴν ἀφίκου οἱ Καλλε. Καὶ μὰλ
λοσ τοι ἰώμεθα. ἵνα μου λθυσόμεθα περὶ αὐτοῦ μ τούτου. πόλεινῶ
εἶναι τὴν σωφροσύνην ἀγαθὸν ἢ οὔ: ἀλλὰ τοι ἰόσως ὦ λιοί μα χθ
ταῦτα. καὶ ἴσως παρασκεύριον. δὰν θεῖν ἐθέλῃ: — + + +
λάχης ἢ πὶ ἀνδρείᾳ.

κδ. πλάτωνος θεάγης ἢ περὶ σωφροσύνης.

Ὦ σώκρατες δεόμεθά σου ἡμῖν διαλεχθῆναι. εἰ σχολή. Καὶ εἰ
ἀσχολία δὲ μὴ πάνυ τί σε μείλει. ὁμοσ ἐμοὶ δοκεῖν. ποιήσαι
σχολήν: ἀλλὰ καὶ ἄλλοσε τυχὸν σχολάζομεν. καὶ δὴ σοὶ δοκεῖ.
καὶ πάνυ. ἀλλ' εἴ τι μέλλει λέγειν. ἔξεστι: μέλλοιμεν δεῦρο εἰσ τὴν
τοῦ δίου τοῦ ὀλυμπίου ἀποδημίαν; ἔσοι
δοκεῖ: ἴωμεν δὴ ὦ σώκρατες. ἅμα τα τὰ φυτὰ. κινδυνεύει
τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχειν. καὶ τὰ ὄκτηνῶ φυόμενα. καὶ τὰ
ζῶα ταῦτα ἄλλα. καὶ ἄνθρωποι. καὶ γὰρ ὄντοῖς φυτοῖς. ῥᾳδίαν ἡμῖν
τοῦτο μίνεται. ὁσοι τὴν γνώμην ὑποφορὰν μὲν. τὸ παρασκευάσασθαι
παίτα τὰ πρὸ τοῦ φυτεύειν. καὶ αὐτὸ τὸ φυτεῦσαι. ἐπεὶ δὲν δὲ
τὸ φυτευθὲν ᾖ. καὶ μεγαστοῦτο θεραπεύτου φῶτος. ἐπιμελοῦς
καὶ χαλεποῦ. καὶ δυσκόλου μίνεται. οὕτω δὲ ἔχαν ἔοικε. καὶ τὸ
περὶ τὸν ἄνθρωπον. ἀπὸ τῶν ἐμαυτοῦ ἀφορμαίτων τὸ κινδυνεύομαι
καὶ ὁ ταῦλος. καὶ γὰρ ἐμοὶ δοκεῖ τοῦτο οὕτω ἔχειν. ὅτε φυτὰ ἀνθρώ
πους δεῖ αὐτὴν ὀνομάζειν. πάντων ῥᾴιστα μὲν εἶναι. δὲ τροφὴ, δυσκολώτατον καὶ ἀεὶ ὑπὲρ αὐτοῦ δεδιότι.
τὰ μὲν οὖν ἄλλα. πολλὰ ἂν εἰ μὲ λέγειν. δὲ νῦν παρούσαν ἔοικε θυ
μίαν τοῦτοι. πάνυ με φοβεῖ. ἔστι μὲν γὰρ οὐ κάδμηνος. σφαλερὰ
δέ. ἔοικε γὰρ δὴ οὗτος ἡμῖν ὦ σώκρατες ἀεὶ φῆναι. σοφὸς
γενέσθαι. δοκῶ γάρ μοι τῶν λίκων τῶν νῦν καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ καὶ δημοτῶν.
εἶναι τὸ αὖ πυκαταφρόνητον. λόγου τινὰ ἀεὶ ἀπομεμηνυόμενον
τοῦ. διαταράττουσιν αὐτὸν οὐδὲ ζητῆσαι. καὶ σαίνεσθαι πρά
γματα παρέχει. ἀξιοῦν δὲ ἔοικεν μεθ' ἡδονῆς καὶ μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ χρήματα

τὸ λέγειν τινὶ τὸν σοφιστὴν· οὐ τὸ αὐτὸν σοφὸν ποιήσει· ἐμοὶ δὲ τὸν μὲν
χρημάτων· καὶ ὅλως τὸν μέλει· ἡγοῦμαι δὲ τοῦτον· οὐ κεῖσθαι κρὸν κίν
δυνον ἴσθι οἷς, ὃν δεῖ· τὸ σὸν μὲν οὖν αὐτὸν κατεῖχον παραμυθούμενος·
ὥσει δὲ μὴ δὲ οὐκέτι οἷός τε εἰμι· ἡγοῦμαι κρείττονα εἶναι πείθεσθαι αὐτοῖς·
ἵνα μὴ πολλαχόσε ἀνθυ ἐμοῦ συμβουλόμενός τοι· διαφθαρῇ· καὶ οὐκ
ἐκὼν ἁμαρτὼν τοῦτο· ἵνα τοι, τούτων τῶν σοφιστῶν δοκοῦντων εἶναι·
σπουδαίων τοιοῦτοι· σὺ οὖν ἡμῖν εἰς καλὸν παρεφάνης· οἱ ἂν φθονοῦντες
βουλόμενοι· περὶ τῶν τοιούτων μᾶλλον πράττειν· συμβουλεύσασθαι· ἢ
λείτι ἔχοις συμβουλεύειν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀκήκοας· ἔξεστί τε καὶ χρή·
συμβουλεύσασθαι· ἀλλὰ μὲν δὴ δοκεῖ· καὶ λῷστα συμβουλὴ
ἴδρυν χρῆμα εἶναι· εἰ περ οὖν καὶ ἄλλη τις οὖν ἔστιν ἴδρυ· καὶ αὕτη
ἂν εἴη· περὶ ἧς νῦν συμβουλεύει· οὐ γάρ ἐστι περὶ ὁτουοῦν θείου τρόπου ἂν
ἁμαρτὼν συμβουλεύσαιτο· ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ οἰκέ
ων· πρῶτον μὲν οὖν φέρε καὶ σὺ συνομολογήσωμεν· τί ποτε οἱ ὁμεθα
τοῦτο εἶναι· περὶ οὗ συμβουλεύεσθαι· μὴ γὰρ πολλαχόσε φέρ μὲν ἄλλοτε
αὐτὸ ὑπολαμβάνω· σὺ δὲ ἄλλο· καὶ πειρασόμεθα οὕτω τῷ σωκρατ
άσει αἰσθάνεσθαι· βέλτιον ὄντες φέρε πρῶτον συμβουλεύωμεν· καὶ σὺ ὁ συμβου
λεύμενος· μὴ δῆτα τῶν αὐτῶν ἡμῖν ἡγούμενοι· ἀλλά μοι δοκεῖς ὀρθῶς
λέγειν ὦ σώκρατες· καὶ ποιεῖν χρὴ οὕτω· καὶ λέγω γε ὀρθῶς· οὐμὲν
τοι παντάπασί γε· σὺ κρὸν γάρ μεταπίθεσθαι· ὄμμα ὦ γὰρ μὴ καὶ ὀμείρ
ρακίσκος οὗτος, οὐ τούτου ἕνεκα θυμεῖ· οὐ ἡμεῖς αὐτὸν οἱ ὁμεθα δεῖν
θυμεῖν· ἀλλ' ἕτερόν· εἰ τἀὐτὰ ἡμεῖς δὲ καὶ ἀπὸ πότερον ὁμῶν· περὶ ἄλλου
τοῦ· συμβουλεύομενοι· ὀρθῶς τε νῦν οἴωμαι δοκεῖ εἶναι· ἀπ' αὐτοῦ τούτου
ἄρχεσθαι· διαπονθάνομενον ὅτι καὶ ἐάν οὐ δεῖν θυμεῖ· κίνδυ
νεύει γὰρ οὕτω βέλτιστον εἶναι· ὅσον οὐλίγιστον· ἢ πέ δή μοι, τί καλοῦ
ὄνομα ποτ' ἐστὶν ἐκεῖνο τί αὐτὸν προσαγορεύομεν· θεραπεύ μὲν ὀρθῶς
μαι τοῦτο ὃ σὺ κέκτησαι· καλόν γε ὃ δὴ μόδοκε ποιεῖν τὸ ὄνομα
ἔθου· καὶ ἴδρυ πρῶτος· εἰ τοῦ δὴ ἕνεκα ἡμῖν ὃ θέλεις· δεῖν θυμεῖν φίλος
σοφοὺς γενέσθαι· καὶ ἄξιοῖς σου τὸν πατέρα τόνδε· ἐξευρήσειν
δρόστινος σωφρονεῖν ἄρα τοιοῦτον· οὐ τὸ σε σοφὸν ποιῆσαι· ναί·
σοφοὺς δὲ καλεῖς· πότερον τοὺς ἐπιστήμονας περὶ ὁτουοῦν εἶναι
μονῶν ἢ καὶ ἄλλους· τοὺς ἐπιστήμονας ἔφη· τί οὖν δὴ δοξάσεις

ἀντὶ τοῦ καὶ τοῦ ἄλλου δὲ τέρου τοῦ λοξότινος :-

ὁπερ καὶ ὡσαύτως. αὐτὸ γὰρ τοῦτο οἱ ἄλλοι τῶν ὡσαύτως ἔχουσι τῶν καλῶν
καγαθῶν ταὐτόν ἐστιν; οἷον σῶμα σῶμα τῷ καὶ ἱματίῳ καὶ παλαίᾳ.
καὶ τὴν ἀλλὴν φωνήν; ἔμοιγε: ἆρ' οὖν οἱ εἰ τινος ὡσαύτως τιμίου ἄλλῳ
πάντων. ἦν προσήκει ὑπὲρ σοῦ τὸν πρᾶγμα ὡσαύτως βεβλῆσθαι; φαμέν: τίς
ἐστιν αὕτη εἰπὲ ἡμῖν, ἵνα σοι χαρισώμεθα: οἱ δὲν καὶ οὗτος ὡσαύτως
κρατεῖ. ὡσεὶ τὸ καλὸν αὖ τοῦ φῶ εἶρηκα. ἀλλὰ ταὐτὸν ἐστὶ τὸ
πρὸς σὲ λέγει. ὡσαύτως δὲ οὐκεῖ φῶ σοὶ φῶ ὡσαύτως. τοιαῦτα γὰρ ὑμᾶς
καὶ πρὸς ὑμᾶς μου χαίρετε καὶ ἀκεθέλειμε οὐδὲν σιωπήσαι: ἀλλὰ
ταῦτ' ὑμῖν προσθήσοι ἵνα πρὸς τοῦτον ῥηθέντα. οἱ ὥσπερ ἁμαρτύ
ρων λεγόμενα. νῦν δὲ ὑμεῖς ποιήσαι μαρτυρία καὶ ὑμῖν ἀντίον ὑμοῦ
καίτοι πω. τίς ἐστιν αὕτη ἡ σοφία ἣν ὑμεῖς. φέρε γὰρ ἐγὼ ὑμᾶς
ταύτης ἕνεκα οἱ αὖ τοὺς πλοίαρχους κυβερνήτας. καὶ ὑμᾶς ἅπαντας ἀνθρω
πῶν ὁτιοῦν. τίνος ἕνεκα ἐστὶν ἡ σοφία. μεμφεῖ τοῖς περὶ ὅτι οὐκεθέλη
σε σωτηρίαν, ἀφ' ἧς ἐγὼ σοφὸς μόνος. τί δῆτα λέγε κρίνομεν τί
ναι αὐτὴν εἶναι. ἆρα οὐ κυβερνητική; ναί: εἰ δὲ ὑμῶν τὴν
τινων τὴν σοφίαν εἶναι σοφόν. ἕνεκα τῶν ἁρμάτων κυβερνήτην. εἰ τὸν ὑμῶν
φου τοῖς περὶ. ὑμοῦ αὖ ὑμᾶς τῶν τοσ τίς ἐστιν αὕτη ἡ σοφία. τίνα
ἂν λέγε κρίνομεν αὐτὴν εἶναι. ἆρ' οὐ χιλιάρχου χιλιάρχης; ναί: ἐὰν δὲ ἑκάτων
τυγχάνει ὑμῶν. τέταρτον ἀφ' ἑκάστου ἐστίν. ἐὰν ἐχόνομεν:
οἶμαι φῶ με ἔχειν: τέταρτον οὖν αὐτὴν μὴ οἴεσθαι. οὐ μὴν τοιοῦτο
όνομα. ἐὰν καὶ τὸ ὄνομα: καὶ τὸ ὄνομα φῶ: τί οὖν ἐστιν εἰπέ:
τί δὲ ἄλλο ἢ σοῦ κρατεῖ αὐτὴν ὄνομα τὸ φαίνεσθαι ἂν εἶναι. ἀλλ' ἐὰν σο
φίαν: οὐκοῦν καὶ ἐὰν μὴ ἔχῃ σοφία ἐστίν. ἐὰν ἀμαθία δοκεῖ σοι εἶναι:
οὐκέμοιγε: ἀλλὰ σοφία; ναί: ἐὰν τί χρώμεθα. οὐχὶ ἵππων ὡσαύτως
μεθα ἄρχοντος ἄρχειν; ναί: οὐκοῦν καὶ ἐὰν κυβερνητικὴ σοφία ἐστίν;
ἔμοιγε δοκεῖ: ἆρ' οὖν καὶ αὐτὴν ἐὰν πλοίων ὡσαύτως μεθα ἄρχοντας: αὐτὴν μὲν
οὖν: ἐὰν δὲ μὴ οὐ ὡσεὶ σοφία τίς ἐστιν. ἐὰν τίνος ὡσαύτως μεθα
ἄρχοντας: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ἐὰν τῶν ἁρμάτων: μῶν, ἐὰν τῶν καμήλων τῶν; οὐ
δῆτα: ἵππων ἐὰν καὶ αὐτὴν ἐστιν. ἐὰν γάρ; ναί: ἀλλὰ ἐὰν πῶν ἄρα
τῶν ὡσαύτως μεθα ὑπὸ τοῦ χρείου ἄρχοντας; οὔ: μονονὶ κἀγὼ γάρ αὐτὴν γε:
παίνυ γε: ἀλλὰ τῶν νεκρῶν ὁμοίων ὡσαύτως μεθα ἄρχοντας; οὔ: μῶν
μανικὴ γάρ αὐτὴ: ἀλλὰ τῶν τί ποιούντων. πρόθυμοί γε πάν. ὥσπερ

φόσοι τὰ ἐμπρόσθεν: ἦι τοῦτον τὴι πόλει; ἔμοιγε δοκεῖ: οὐ κοινὸν τὴι
πόλει εἶσι καὶ οἱ κάμνοντες; ναί. ἀλλ' οὐ τούτων λέγω μόνον. ἀλλὰ καὶ
τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῆι πόλει: ἆρα γε μανθάνω ἢ οὐ λέγεις τέχνιον. δο
κεῖς μάρμαρον λέγειν. οὐ χῆι τοῦτο θρίζον τῶν ἴππων ἀπομεθαρχάν. καὶ τρυ
γόνιον. καὶ τὸν βυτινόν τον καὶ σειρόνιον καὶ αὐλοῦτον. αὐτὴ
μὲν γὰρ γεωργικὴ. ἦι τούτων ἄρχομεν. ἦ γάρ; ναί: οὐδὲ γεῖσαι ἦι
τῶν πρίζον των καὶ τρυπάνων καὶ ξυλείων καὶ κολλητικῶν καὶ ἄλλων
ξυμπάντων ἴσμεν ἀπομεθαρχάν. οὐ ταῦτα λέγεις. αὐτὴ μὲν γὰρ
οὐ τεκτονική; ναί: ἀλλ' ἴσως ἦι τούτων τε πάντων καὶ αὐτῶν
τῶν γεωργῶν καὶ τῶν τεκτόνων καὶ τῶν δημιουργῶν ἁπάντων.
καὶ τῶν ἴππων. καὶ τῶν γυναικῶν. καὶ ἀνδρῶν. ταύτων ἴσως
λέγεις τὴν σοφίαν: ταύτην πάλαι ὦ σώκρατες μανθάνομεν λέγειν:
ἔχεις οὖν εἰπεῖν. ἀπὸ τίνος ὀνομάζομεν αὐτοκτήνας ὄνους;
ἆρα οὐ τούτων ἥρχεν ὧν οὐ λέγεις τῶν τε δημιουργῶν καὶ ἰδιωτῶν
καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ξυμπάντων, ἦι ἄλλων τινῶν: οὐκ ἄλλα
τούτων: τί δὲ δὴ καὶ ἄλογον ὄνον ἀκούομεν ὀνομάζεσθαι. οὐ τῶν αὐτῶν τούτων
ἦρχεν; ναί: πρὸς ἀνδρῶν δὲ τὸν Κυτέλου ἄρχοντα τὴν Κορίνθου
ἢ δικαίως ἂν φαίημεν; φημί: οὐ τῶν αὐτῶν τούτων ἀρχόντων
ὄντων τῆι αὐτοῦ πόλει; ναί: τί δὲ ἄρχειν τὸν περδίκκου τὸν
νῦν ὄντα τούτων ἄρχοντα ὁρῶμεν κεδονίαι. οὐ τῶν αὐτῶν ἦι τῆι
τούτων ἄρχειν; φημί: ἱππίαν δὲ τὸν πάνυ ἄρα τοῦτον ὄντα τῆι δεκτῆι
πόλει ἄρξαντα. τίνα αὖ φάρξαι. οὐ τούτων; πῶς γὰρ οὔ: ἐπὶ ποιοις
ἂν οὖν μοι τίνα τοῦτον μνείαν ἔχει. καὶ κισσὲ καὶ σὺ βύβλαν. καὶ ὃ
λιμβόλαν ποῖ ἀμφίλυτος; τίνα γὰρ ἄλλην ὦ σώκρατες. πλὴν γε
χρησμῳδοί: ὁρᾶις σὺ λέγεις. ἀλλὰ καὶ τοῦτο δέομαι οὕτω πειρᾶσθαι
κρίνασθαι. τίνα τοῦτον μνείαν ἔχει ἱππίας καὶ πρίαμος καὶ ἀνδρομέδα διὰ τὴν
αὐτὴν ἀρχήν. οἶμαι μὲν τύραννοι. τί γὰρ ἄλλο: οὐκοῦν σὺ τὸν
ἐμὲ θυμεῖ τῶν αὐτῶν τῶν ἐν τῆι πόλει ξυμπάντων ἄρχειν. τὸν
αὐτὸν ἀρχὴν τούτοις ἐμὲ θυμεῖ τυραννικήν. καὶ τύραννος εἶναι;
φαίνεται: οὐκοῦν τοῦτό μοι ἐμὲ θυμεῖν δοκεῖς; ἐγὼ κἀγώ. ἐξ ὧν ἐγὼ
εἶπον: ὦ μακάριε. τυραννεῖν ἄρα ἡμᾶς ἐμὲ θυμεῖν. πάλαι ἐνθυμοῦ
τοῦ πρί. ὅτι σε οὐκέτι πρί. εἰς δὲ λάσκαι καὶ λουτρά μοι δὲ λάσκαι καὶ λουτρίνος;

καὶ σὺ ὦ δημόδοκε. οὐ καὶ σχὼν εἰ παῦλαν εἶδος οὗ θυμεῖ οὗτος καὶ
ἔχων ὅτι πέμψας αὐτὸν. δημιοργὸν ἀν θοῖ ποσος τις σοφίαν ὧδ'
θοιθυμεῖ: θοῆ τ' ἀφθονεῖσθαι αὐτοῖ καὶ οὐκ ἐθέλεις πέμπειν; ἀλλὰ
νῶν ὁρᾶις. θοεῖ δὴ θραυτίον ἐμοῦ κατείρυκθ' ὅσον. κοινὴ μοῦλθον
μεθα φόρτο καὶ σύ. ἔπειμοῖ ἀν αὐτὸν πέμποι μεν. καὶ διὰ τίνος
σωσοισίαν σοφὸς ἀν γένοιτο τράμμος; καὶ μὰ δία σοκρατθ'
μοῦλθον μεθα δῆτα. ὡς δοκεῖ γέμοι μοῦλῶ δεῖν περὶ τούτου. οὐ
φαύλης: θαυμαστὸν ὦ μαθέ. δια πυθόμεθα αὐτοῦ πρῶτον ἢ καμῶς:
πῶ θαύμουδή: τί οὖν ἂν εἰ θυρίπιδη. τί πρὸς χρησόμεθα ὦ θέα
γο. θυρίπιδης γὰρ που φησὶ σοφοὶ τράμμοι τῶν σοφῶν σωσοισίδ.
εἰ οὖν θροιτό τις τὸν θυρίπιδην. ὦ θυρίπιδη. τῶν τί σοφῶν σωσου
σίαν φῆις σοφοὺς εἶναι τοὺς τραύμους. ὦ σωτρὰν ἄ εἰ ποιήται:
σοφοὶ γοῦν οἱ τῶν σοφῶν σωσοισίαν. ἱερόμεθα τῶν τί σοφῶν. τί
οὐ λῆμμ' ἀπεκρίναντο. ἆρ' ἂν ἄλλό τι. ἢ τῶν τοὺς γοῦν ἱκανούς: οὐ
καλλαὐτό: τί δὲ ἄ εἶπεν. σοφοὶ μὰ γειροῦν τῶν σοφῶν σωσοισίδ. ἢ τῶν μαγείρων ἱκανούς:-
ἄ ἱερόμεθα τῶν τί σοφῶν. τί ἂν ἡμῖν ἀπεκρίναντο: οὐχὶ τοὺς
μαγείρους; ναί: τί δ' εἰ σοφοὶ παῦλαν αὐτοῖ τῶν σοφῶν σωσοισίαν ἢ τῦ μαθηρικ.
ἄ φην. ἄ ἱερόμεθα τῶν τί σοφῶν. ἆρα οὐ καν τῶν παῦλαν ἐμέ φῆς;
ναί: θοεῖ δὴ δὲ εἶπεν. σοφοὶ τύραμμοι τῶν σοφῶν σωσοισίαν. ἡμῶν
ἄρ' ἂν εἶναι ταῦτα: ἀλλὰ μὰ δί' οὐ κοῖ δ' ἄμοιγε: ἀλλὰ μοῦλῶ φόσοι
εἶ σοφοί; ἄ σὺ μοῦλῶ: ταυτὶ ἔσθ' ὑπερέφη ἂν σοκρέων τὴν καλλικρή
τὴν θοῖ σασθαι. ἢ οὐ κοῖσθα τὸ αἴσιμον; ἄμοιγε: τί οὖν τοιαύτην
τινὸς καὶ σωσοισίαν θοιθυμεῖς. ἀνδρὸς. οὗ τις τυγχάνει ὁμότεχνος
ὢν καλλικρήτη. τῆ κυαμῆ. καὶ θοῖ σασθαι τράμμι καὶ οὐ σωτρ
θκάμμων ἔφη ὁ σοιωτής. ἵνα καὶ σὺ ἡμῖν τράμμος γένῃ θμετέρᾳ
πόλει: σοὶ λαι ὦ σοκρατθ. σκόπα καὶ σοὶ ζήσωμεν ἐμέ: τί δὲ
οὐταύτην φῆις τὴν σοφίαν θοιθυμεῖν. ἢ τῶν αὐτομάν τῶν πολιτῶν
ἀρχεῖς; τοῦτο δὲ ποιῶν. ἀλλό τι ἢ τράμμος ἂν εἶης: θυξαίμην
μὲν ἂν οἶμαι ἄμοιγε. τράμμος γε ἔσθαι. μαὶ λιστα μὲν. παντων
ἀμῶν. εἰ δὲ μὴ ὡς πλεῖστα μ. καὶ σὺ γ' ἂν οἶμαι. καὶ οἱ ἄλλοι πάντες
ἀμοῖ. ἢ δὲ γε ἥσσω μαίλων. θθὼς γένεσθαι. ἀλλ' οὐ τοῦτο σὺ λέγων

ἐστὶν εἰπεῖν· ἀλλὰ τί δέ; ἔστι ποτὲ οὗ ἐστὶν ὑμεῖς· οὐ τῶν πολιτῶν φήσις
ἄρχειν ἐστὶν εἰπεῖν; οὐ μὰ Δία. οὐ δῆτα οἱ τριάκοντα· ἀλλ' ὀλίγων. οὐδὲ
καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἓν τῇ πόλει ὀλίγῳ μείους ἄνδρες· ἆρα οὖν ἐλάττους οὐδὲ τε
μισοῦ κλῆσ καὶ περὶ κλῆσ καὶ κίμωνος. καὶ ὅσοι τῶν πολιτῶν καὶ δεινοὶ
νομίζονται· μὴ δῆτα τούτους λέγω· τί οὖν ἔστι τὸν ἱππικὸν ἐγὼ φημὶ δεῖν
ἐμοὶ πείθεσθαι· παρὰ τίνας ἂν ἀφικόμενος· οὐκ ἐθέλω δεινὸς
εἶναι ἱππάζειν· ἢ παρὰ ἄλλους τινὰς ἢ τοὺς ἱππικούς; μὰ Δία οὐκ ἔφη·
ἀλλὰ παρ' αὐτοὺς αὖ τοὺς δεινοὺς ὧν τοῦτο πάντων· καὶ οἱ ἔστιν ἱππικοὶ
καὶ χρῶνται ὀρθῶς καὶ οἱ κείοις καὶ ἄλλοτρίοις πολλοῖς· δῆλον δή·
τί δὲ ἡ τῶν ἀκοντιστικῶν ἐμοὶ μουσικὴν ἐστὶν οὐ παρὰ τοὺς ἀκον
τιστικοὺς οὓς ἂν ἐλθὼν σοφὸς εἶναι τούτου· οἷόν τε ἀκοντίζειν
καὶ πολλοῖς ἄλλοτρίοις καὶ οἱ κείοις ὀρθῶς χρῶνται ἀκοντίοις;
ἔμοιγε δοκεῖ· λέγε δή μοι· ἐπεὶ δῆλον δὲ δὴ τῶν πολιτικῶν μουσικὴν σοφὸς γενέ
σθαι· οἱ παρ' ἄλλους τινὰς ἀφικόμενος σοφὸς εἶναι· ἢ τοὺς πολιτικούς τούτους· τοὺς αὐτοὺς τε δεινοὺς ὄντας τῶν πολιτικῶν καὶ καὶ χρω
μένους ὀρθῶς τοῖς τε αὐτῶν πόλεσι καὶ ἄλλοις πολλοῖς· καὶ ὀλιγαρ
χοῦσι καὶ δημοκρατουμένοις ὁμοίως ἑκάστοις· ἢ δοκεῖ ἄλλοις τισὶ συμβουλεύ
σοντος σοφοὺς εἶναι παραινέσαι· ἢ τοῦτο αὐτοῖς ἐστὶν ἔργον· τοὺς αὐτοὺς τε δεινοὺς ὄντας

μῶ οὖν ταυτὰ ταῦτα αὐτὸς πρὸς τὸν πρῶτον. θαυμάζω δὲ καὶ μεμφῶ.
ἆρα ποτ' ἦν οἱ πλούσιοι χρήσιμοι καὶ οἱ πένητες; ἢ οὐθὲν αἰσχρὸν τῶν
λῶν καὶ ἀγαθῶν τὸ πολιτικὸν. οἱ τοιαῦτα συμβουλεύσοντες. ὅσοι
προῖκα σωθέντες. καὶ ἅμα μὲν ἀργύριον οὐκ ἀπαλλάττειν. ἅμα δὲ πολὺ
μᾶλλον δοκιμάζω παρὰ τοῖς πολλοῖς ὁμοίως. ἢ ἄλλως τοι σωφρο-
τί οὖν οὐ σοὶ κρατεῖ. οὐ καὶ σὺ τῶν καλῶν κἀγαθῶν εἶ ἀνδρῶν;
εἰ γὰρ οὐ μοι ἐθέλοιτε σωθῆναι, ἐξαρκῶ. καὶ οὐδένα ἄλλον ζητῶ:
τί τοὐπόλεμον θεάσῃ: οὐ σοὶ κρατεῖ. οὐ μέντοι καλῶς λέγω. καὶ
ἅμα μὲν ὑμῖν χαριοῦμαι. οὐ σφῷν οὐ κέρδος τούτου μεῖζον ἀνθρώπων
λήσεσθαι μόνω. ἢ εἰ οὕτως ἀρέσκοιτο τὴν σὴν σωτηρίαν. ἐγὼ ἐθέλοιμι
τοῦτον σωθῆναι. καὶ μέντοι καὶ αἰσχύνομαι λέγειν. οὐ σφόδρα καλὸν
λομαι. ἀλλ' ἐὰν ἀμφοτέρων ὑμῶν δέωμαι. σέ τε θέλειν τοῦτον
σωθῆναι. καὶ σὲ μὴ ζητεῖν ἄλλως μὴ δεῖ συμβουλεύσαι. ἢ σοὶ κρατεῖ.
καί με πολλῶν καὶ φορτικῶν ἀπαλλάξετε φροντίδων. οὐ σμικρῶν
παύσομαι ὑπὲρ τούτου. μηδενὶ ἄλλως ὅρα τύχῃ οἱ σοὶ τοῦτον
διαφθαρῆναι: μὴ καίτοι οὐ πέρα ὑπὲρ γε μοῦ φοβοῦ. εἰ περοῖσθε
τεῖ σῴσαι τοῦτον: τὴν ἐμὴν σωτηρίαν προσδέξασθαι: πάνυ καλῶς
λέγεις: οὐ σοὶ κρατεῖ πρὸς σὲ δ' ἐγὼ εἶμι εἰ μὴ ἐθέλεις ὁ μετὰ τοῦτον λόγος. ἐγώ,
μαρτοι ἐτοίμως ἔχω μετὰ τούτων ἁπάντων. καὶ ὅμως καὶ τὰ ὑμᾶς
οὐσ οἷς οὐ πέπεισμαι οἷς κελεύετε παρέχων ἐγὼ τοῦ ἀνδρὸς ὑμῖν ἀρχω: ἐὰν
θέλητε τοῦτον νῦν ἀποστέλλειν τε καὶ ὑπερμαθεῖν. ὅτι ἂν οἷς σε λέγω:
ὃ δημοδοκεῖ τὸ μὲν ἔσωθεν λευκέρμασθε οὐθαυμάζω. ἢ περ οἱ ἐν
ὑπερθύμῳ μᾶλλον ἢ ἐμοί τοῦτον ὠφελεῖν θέλειν. οὐμὰ οἶδα ὑπὲρ τοῦ
ἀνθρώπου ἐχθρὸν μᾶλλον ἐμοῦ δοκεῖν. ἢ ὑπὲρ ἐμοῦ αὐτοῦ. ὅπως
ὡς μάλιστα σωθήσεται. ὁπόθεν δὲ δοκεῖ σοὶ τοῦτο ὡς ἐμὲ ἂν μᾶλλον
τὸν υἱὸν οἷον οἷς τῶν ὠφελήσαι πρὸς τὸ πολίτειον ἀνθρώπων μένεσθαι.
ἢ οὐ αὐτός. ἢ ὁπόθεν οὗτος ὠφέλει μοι μᾶλλον ἢ ἐσ αὐτὸν ὠφε-
λήσαι μέν. τοῦτο πάνυ θαυμάζω. οὐμὰ πρὸς τὸν μὲν ἀρχαῖον,
ἐμοῦ ἐμ. τοῦτο πάνυ θαυμάζω. οὐμὰ πρὸς τὸν μὲν ἀρχαῖον
ἐμοῦ. ὅτε τοσοῦτον ἐδέησε ἀρχὰς καὶ τὰς μεγίστας αἰτήσασθαι
οιο λέξαι. καὶ τιμαῖς ὑπὸ ἀμφοτέρων τε καὶ τοῦ δημοτῶν
πολὺ μᾶλλον καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων πολλῶν οὐδενὸς ἧττον ἐμοὶ
δὲ τούτων οὐδὲν ἐμοὶ μᾶλλον οὐδενὸς ἧττον ἐμοῦ. ὅταν δ' ἀφαιρῶ τῶν

ἢ ἐπεὶ ἆρ' ἂν εἴποιτ' ἐμοῦ χρῆσθαι ἢ πάντων θέλειν. ἢ ὡς πρὸς τοῦτο ὑμῖν μεμαχῆσθαι:—

ἢ ἀνατρέπω δῆμος ἅπαντας ἀφ' οὗ ἀρξάμενος—

μὴ τῶν πολιτικῶν ἀρρωστιῶν. θεάγης ὁ δὲ καταφρονῶ·
ἄλλου δέ τινος ἢ τῆ· οἱ παιδεύειν ἐπαγγελλόμενοι οἱ τείνειν
μέσως ἀμοιρ. ἔστιν θητῶν καὶ πρόδικος ὁ κεῖος. καὶ μειρίας
ὁ λθουτῖνος. καὶ πῶλος ὁ ἀκραγαντῖνος. καὶ ἄλλοι πολλοὶ
οἱ οὕτω σοφοί εἰσιν. ὧν τε εἶς τῶν πόλεων ἕκαστος πάσης τῶν
μέσων τοὺς νόμους ταύτους τε καὶ πολιτεύεται ταύτους. οἷς ἔξεστι
τῶν πολιτῶν ᾧ ἂν μέλλωσιν τοῖς προσκαθεῖναι πάσης μάλιστα
λείπουσιν τῶν ὑκείνων ἀρρωστιῶν. αὐτοῖς σωτῆναι. πρὸς
καταπιθήκου ἀργύριον. πάνυ σπουδῶ μισθόν. ἢ χάριν πρὸς
τούτοις εἰδέναι. τούτων τινὰ εἰκὸς ὑμῶν προαιρεῖσθαι. καὶ
τὸν υἱόν σου καὶ αὐτὸν σε, ἐμὲ δ' οὐ κεῖκός. οὐδὲν γὰρ τούτων μοῖ
ἄπτεται τῶν μαθημάτων. ἀλλ' ὡς ἐγὼ λέγω δή που σοί φ· ὅτι φορτικός ἐστιν
ἢ πάνυ εὐδοκιμοῦσι σοφός. πλὴν γε σμικρούτινος μαθήματος
τῶν ἐρωτικῶν· τοῦτο μέντοι τὸ μάθημα. σφόδρα τινῶν
ποιοῦμαι δεινὸς εἶναι. καὶ τῶν προγόνων ἀφ' καὶ τῶν
νῦν: Ὁρᾷς σὺ παῖδα. ὅτι σοι κρατῶ. οὐ πάνυ μοι δοκεῖτε
δεῖ ἐθέλειν ὑμοῖ σωδιατρίψειν; ἐπὶ τὸ μὲν οὖν ὑμῶν. δὰν
οὕτως ἐθέλοι. ἀλλὰ ταῦτα. παῖδα ὧν προσήκει λέγειν. καὶ φορ
οἷς δὲ τῶν ἐμῶν ἡλικιωτῶν καὶ ὀλίγοι πρεσβυτέρων.
οἱ πρὶν μὲν τούτοις σωθῆναι. οὐδὲν οὐ δεῖν ἦσαν. καὶ δὲ
σωθέντων τῶν τούτοις ὑμῶν πάνυ ὀλίγοι χρόνῳ. σφόδρα τὸ
φαίνονται. ὧν πρότερον χείρους: οἴεσθε οὖν οἷόν τοῦτο εἶναι.
ὃ καὶ δημοδόκου;: Ναὶ μὰ Δία ἔγωγε. ὅτι καὶ σὺ νοῦν ἔχει.
καὶ φορ οἷόν τε τοῦτο μὴ τοιοῦτον γενέσθαι. οἷ οἱ πρὶν καὶ ὑκφροι:
οὐ κόμψευε. ἀλλ' ἀσθενέστερον. οἷον τοῦτ' ἔστιν. φορ λέγοις φρά
σου. ἔστι γάρ τι θεῖα μοῖρα· καὶ ἐὰν μὴ μόνον ὑμοῖ ὑκ παιδὸς ἀρ
ξάμενον δαιμόνιον. ἔστι δὲ τοῦτο φωμή. ἢ ὅταν νήπιαν.
ἀφροσύνη. ὃ ἂν μέλλωσι πράττειν. τούτου ἀποτρέπειν
προτρέφει οὐδείς. καὶ ἐάν τισι μοι τῶν φίλων ἀρα κοινῶται
καὶ νήπιαν εἰ φωμή. ταυτὸν τοῦτο ἀποτρέφει καὶ ὑκ ἐᾶ
πράττειν. καὶ τούτων μὲν μάρτυρας παρέξομαι χαρμίδην

τουτονὶ Ἡμῶσκλεα τὸν καλὸν μενόμενον· τὸν Πλαύκωνος· οὗτος
ποτὲ ἐνίκησεν ἐμοὶ ἀγωνιούμενος· μᾶλλον οὐκ ἴσην ἄδικον
εἶσομένεσθαι· καὶ ὑπὸ αὐτοῦ ἀρχομένου λέγειν· ὅτι μᾶλλον οὐκ ἐᾶν·
φέρε τοι φωνή· καὶ φέρε διακώλυσόν με αὐτὸν· καὶ εἶπον· ὅτι λέγοιτος
συμπαίζων· ἀρ' ἐμοὶ μὲν φωνὴ μὲν τοῦ δαιμονίου· ἀλλ' οὐκ ἐᾶν· ἴσως
ἔφη σοι μαίνεσθαι τὸν χορόν· ὃν φιλήσομαι· ταῦτα εἰπὼν ἐκ
ἀξιοῦν τὸν θέσθαι αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτοῖς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἀπὸ ταύτης τῆς ἀσκήσεως·
εἰ δὲ μὴ λάβοι τὸν τιμαρχίδην κλαύσεται χορεύσας·
θεῖ· τί εἶπεν αὐτοῖς τιμαρχος· ἦ Καὶ ἀπόθανοῦμαι ἔφη· ὑπὸ
τοῦ δαιμονίου ἐκεῖνος τὸ καὶ ὑπαυλος ὁ αὐλητὴς ὁ ἀναδρόμος·
ὃν τί μᾶλλον χορεύσας ὑποδὺς ἀποφύγοιμι· ἔρα γὰρ ἐμοῦ ὅτι εἶπον αὖ
τοῖς ταῦτα· τί· ὦ κλεινότατε ἔφη· ἀλλὰ μὴν τοί γε ἔρχομαι ἀπὸ
θανούμενος μοι· διότι σοὶ κρατῆσαι οὐκ ἐθέλων πάθοιμι· τί δὲ
οὖν ποτε τοῦτο εἶπεν ὁ τιμαρχος· φέρε φράσω· ὅτε ἀνίσταμαι ἐκ
τοῦ συμποσίου ὁ τιμαρχος καὶ φιλήσων ὁ φιλήμων δου· ἀποκτε
νῶν τὸν μικίαν τὸν ἱροσκοπαύδρου· ὑπισχνοῦμαι μὲν αὐτῷ μό
νῳ τῷ μικίᾳ τὸν ἱροσκοπαύδρου· ὑπισχνοῦμαι μὲν αὐτῷ μό
νῳ τῷ ἑταίρ

ἐωὶ γὰρ τὴὶ ἐωὶ ἀραυτείαὶ ἐχορηὶὶ σαμνίωνοσ τοῦ Καλοῦ· ἐφὴ τὸ μοισηιᾶὸμ·
ὁἰ χτιαὶ δὲ μῶ μετὰ θραισύλου ἀραυτυόμενοσ· ἐυθὺ ἐφ ἐβουλαὶ ἰ ὥμὶ
αὸ· ἐφὸ οὥ ὁἰ ομαὶ ἐκεἰμομ· λὶ ἀπὸ θαμεἰσθαι· λὶ ὁ μοὺ τι τούτω· ἐλαᾶμ· Κ ζ
ωθρίνε τηὸ ἀραυτᾶὸ τηὸ ἀλλησ· ωαᾶὺ φομοὺμαι· ταὺ τα δλὶ παᾶ τα
εἰρη καὶ σοι· ὁ τι λὶ δλὼ αμο αὺ τη τοῦ δαιμονίου τούτου· λαὶ ἐγο ταὶσ
σωοὺσίαὸ ποὸμ μετ ἐ μοῦ σω δ ιατριμόὺτωμ· τὸ ἀπαμ δλὼ ατα· πολλοὶσ
μεὴ γὰρ ἐναμ πιοῦται· λαὶ οὐ κ ἐστι τούτοισ ὸφ ἐλη θηνα μετ ὁμοῦ δ ια
τρίωσι μ· ὁὸσ τὸ ἀχοὶ ομ τε μοι· τούτοισ σω δ ιατρίωμ· πολλοὶσ δὲ
σωεἰ ναι μεὴμ· οὐ δ ια κωλύ ει· ὸφ ἐλουῶ ται δὲ οὐ δημοσιόὺτω· οἷσ
δλὰμ συλλαὰμ λη ται τηὸ σωοὺσίαὸ λὶ τοῦ δαιμονίου δλὼ αμο· οὗ τοί φσιμ
ὸφ κ λαὶ σὺ λὶ σθλησαι· ται χὶ γὰρ ὠαρ α χρημα ἐωὶ δ ὸάσι· λαὶ τούτωμ
αὺ ποὸμ ἐωὶ δ ὸὺ τωμ· οἱ μεὴμ, λαὶ μυ ῖαι ομ ἔχοι σι λαὶ ωαρ α μόριμομ
τηὺὼ ὸφ ἐλ φαμ· πολλοὶ δὲ ὁ σομ ἀμ μετ ὁμοῦ χρόμομ ὥὸ σι· θαυμαστομ
ἐωὶ δ ὸάσι μ· ἐωὲι δ ἀμ δέ μου λ ἀπ ὸχωμ ται· ωαὶ λιμοῦ δλὰ δ ιαφθορσιμ
ὁ τουοὺμ· ποὺ ποτε ἐωαυθημάρ ι ατεί δησ ὁ λισι μαὶ χυ σιὸὸ· τοῦ ἀρι
σ ά δου· δ ια τρίωμ γὰρ μετ ἐ μοῦ· ωαὶ μπολυ ἐωὸδοδὸ κ ά θηὸ λίῳσι
χρόνωι· ἐω φ ται αὺ τοὶ ἀραυτ ᾶ α τί σ φόρ θο· λαὶ ὅὶ χτιο θ κ πλεόμ· ἡ κωμ
δὲ· κατ θλαμβαμε μετ ἐ μοῦ δ ια τρίωμ ται· θ κυ δ ὰλλωμ τὸὴ μεθλη
σίου σιὸὴμ· τοῦ θουκυ δ ίδου· ὁ δὲ θουκυ δ ίδησ· τηὶ ωροτεραίαι μοι
δ ιαπ ε χθ ᾶ ασ· θη λόγιο ποὶ ἡ φονόὴ φ· ἴ δεωμοὶ μεὸ ἀρι α φ ά δησ·
ἐωὲι δλὶ λ ιωαὶ σατό τε λαὶ ταὶ λλα δ ιελέχθη; θουκυ δ ίδωμ δὲ ἐθ φη
ἀκούω ὸὥ σοὸ Κρατε σε μῳὼ ε σθαι ἀὐ τα ωροὸ σὲ· λαὶ χαλεωαίνῃ
φὸ τιὸὴ να: ὅτι γὰρ ἔ φη ωφὸ· οὐ τοσ: τί δὲ χ κοὶ δωμ ἔ φη ωριὶ
σοι συμβ ε ὀναι· οἷ ομ λὼ τὸ ἀμ δραὶ ποδομ; οὐ Κ ὅτι Κ θ Κ ὸ ἔ φη ωφὸ·
μλὶ τοὺὸ θεοὺσ: ἀλλ ἀ λλὼ λαὶ αὐτό νε ἔ φη· Κατα γελ ᾶ α σοσ ἔχω
ὥὸ σοὸ Κρατε: τί ωαὶ λι ασ ἐ φη ωφὸ: ὁ τι ἔ φη· ωριὶ ἡμῶν θ κ πλφὶ
ὁ τωι οὺ ἀμ θρ ώ ωωμ οἷ οσ τ λὼ δ ιαλέγ εσθαι· λαὶ ημ δμοὺὸ χέ ρ ωνφαὶ
νε σθαι θη λαὶ σ λόγιο· ὥὸ τε λαὶ ὲδ ίωκομ ταὺ σωοὺσίαὸ· τοὺὸ χαρι
ζ αὺ τωμ ἀμ ωμ· μωὶ δὲ τοῦμ αμ τίον φ ύγω· ἀὺ τίν α λαὶ ᾶὶ σθᾳ ῳ μαι
ωθωασ δ υμ ερ ὸμ· οὕτωσ ἀὶ σχύ ομαι ἐωὶ τηὶ ἐ μαυ τοῦ φαυλ ό τητι:
πό τερομ δὲ λὼ δλῴ ὲξ αὶ φ ν ησ σθ ωροὺ λι πομ αὺ τηὶ λὶ δλὼ αμο: λὴ,
Κατ ᾶὶ σμ Κεὸὴμ: Κατ ᾶὶ σμ Κεὸὴ λὶ δ όὸ: λὼ ί κ α λέ σοι ωαρ φ ᾶ ᾳ ο ἡ λ φῴ·

πότερον μαθόντι παρ' ἐμοῦ τι χαρεῖεν ἢ τῶν ἄλλων τρόπων· ἆρ' οὐ
δρᾶν ἔδοξε σοὶ καὶ τῷ Κρατύλῳ. ἀπιστον μὲν μὴ τοῖς θεοῖς. ἄλλη θὼ δέ· φοβοῦμαι
θον μὲν γὰρ ἐμαυτοῦ οὐδὲν πώποτε. ὡς αὐτὸς οἶσθα. ἔωθεν δὲ λῶν δὲ. ὁπό
τερος σοι συνείη. καὶ εἰ μὲν τοῖς αὐτοῖς μόνον οἰκίαν εἶναι. μὴ μᾶλλον τοῖς αὐτοῖς
δὲ οἰκήμασι· μᾶλλον δὲ. ὁπότερος μᾶλλον ἢ ὁπότε μὲν τοῖς αὐτοῖς οἰκήμασι ὦν. λέγοντός
σου μᾶλλον ἐμοὶ ἢ ὁπότερος ἄλλοσε ῥοῦμεν· πολὺ δὲ μᾶλλον
καὶ πλείω ἐμοὶ ἢ σὲ δίδωμι· ὁπότερος παρ' αὐτὸν σε καθοίμην· ἢ ὁ μισθὸς σοῦ
καὶ ἀπόμισθος· μισθὸν δὲ οὐδέν· παῦσαι ἐκφοβῶν ἐξ ἴσου ὄντες·
ἐπαινῶ ὃ θέλεις· τοιαύτη οἰκειότης ἀγαθὴ μὲν τοῖς θεοῖς
φίλον εἶναι· πάνυ πολὺ ἐπιδοῦσα ταχύ· εἰ δὲ μή· οὔ· ὅρα οὖν μή
σοι ἆρ' ἀλήθειαν εἶναι παρὰ κείμενον πρᾶγμα δύο ὄντα· οἱ τῷ Κρατύλῳ
αὐτοί εἰσι τινὲς οἱ φθλάσαι ἢν οἱ φθλοῦσι τοῖς αὐτοῖς μᾶλλον· οἷ
παρ' ἐμοῦ ὅτι ἂν τύχῃ τοῦτο πράξαι· ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ οὐ
σοὶ Κρατύλῳ· ἢ μᾶλλον οὕτω σοὶ ἦσαν· ἀπόπειραν θῆναι τοῦ δαιμο
νίου τούτου· σφῶν τὸν ἄλλήλοις· καὶ ἐὰν μὲν παρείκῃ μένειν· ταῦτα
μένειν· ἐὰν δὲ μή· τότε ἴδῃ παραχρῆμα πουλυσόμεθα
πλάτωνος θεάτης
ὅτι δράσομεν· εἴτε ἄλλως σωσόμεθα· ἴσως καὶ αὐτὸ τὸ θεῖον τὸ
σοὶ νῦν μόνον· πειρασόμεθα παραμεθεῖσαι εὐχαίστως· καὶ
θυσίαν· καὶ ἄλλοι ὅτοισιν οἱ μαντικοὶ ξυγχωροῦσιν· μὴ κατὰ τὸν
ταῦτα αὖ τῷ τῶν Κρατύλου τοῖς μειρακίοις· οὐ γὰρ λήθη θαύμα
ἀλλ' εἰδέναι χρὴ καὶ οὐ λῶν ποιεῖν· οὕτω σοι ὦ μῶν· + + +

πλάτωνος θεάτης

Κε

πλάτωνος· ἔρασταὶ ἡ φιλοσοφίας·

Ἑρμογενίου τοῦ γραμματικοῦ εἰσῆλθον· καὶ εἰ δόξαν αὐτὸ θιτῶν
τὸ κάλλιστον τῶν ἐν εἰκαστικῇ δοκούντων εἶναι τιθῶ ἢ δέαν· καὶ
πατρῴαν δὲ δοκίμων· καὶ τοῦτον ἔρασταί· ξυγχαίρω οὖν· δύο
τοῖν μειρακίοιν ὁρίζοντε· σφῶν ὁ τοῦ δὲ· οὐσφὸ δραματικοῦ
ὄν· ἐφαμέσθω μὲν τοι· ἢ σφῶν ἀμαξαφόρου· ἢ σφῶν οἰνοπώλου
ὁρίζω· κύκλου γοῦν περιφορὰν τὸ ἐφαμέσθω· καὶ σφαῖραν τινὰ
ἐμποιοῦντο· τοῖν χοροῖν ἐν κλίνῃ τὸ· καὶ μᾶλλα ἅπου δοκότε· καὶ

καθήμενον γὰρ παρὰ τὸν θρασύμαχον τοῦ ἑτέρου αὐτοῖν κινήσας οὐδὲν τοῖς ἀγκῶσι· μίρόμην ὅτι ποτὲ οὕτως ἄρα οὐ λευκότερα τὰ μειρακίσκια ἢ τὴν χιόνα καὶ εἰ πάνυ μέγα καὶ καλόν ἐστιν περὶ ὧν τοσαῦτα λόγων ἐποιούμεθα ἐκάστοτε· ὁ δ' εἶπεν· ποῖον ἔφην μέγα καὶ καλόν ἐστιν ἀδολεσχοῦσι μὲν οὖν οὗτοι γε περὶ τὸν μεθόδρομον· καὶ βλασφημοῦσι φιλοσοφοῦντες· καὶ φράσαντός σου αὐτοῦ τὴν ἀπόκρισιν· εἶπον· ὦ μεγαλία· ἆρ' οὐχὶ δοκεῖσοί εἶναι τὸ φιλοσοφεῖν· μὴ τί οὕτω χαλεπῶς λέγεις· καὶ ὁ θρασύς πλησίον γὰρ καθήμενος ἐτύγχανεν αὐτοῦ· ἀπεθρασύνθη· ἀκούσας ἐμοῦ τε θρομμένου καὶ κεκινημένου· οὐ προσῆκε ἔφη σώκρατες τοιεῖς τὸ ἀνθρώπου τοῦτον· εἰ μὴ χρὴ λιπεῖν τὴν εἶναι φιλοσοφίαν· μὴ γὰρ οἶσθα αὐτόν· ὅτι τραχηλιζόμενος καὶ θρυπτόμενος καὶ καθεύδων· παρὰ τὸν τῶν ὁμοδιαίτων λόγον· ὃς ἂν τισὶν οἷός τ' αὐτὸν ἀποκρίνεσθαι ἄλλο μὴ ὅτι ἀρχὴ ἐστὶ φιλοσοφίας· τῶν δὲ οὕτως μὲν πρὸς ἀνθρώπων εἶναι· οὐδὲ ῥᾴδιον ἐστὶ διαπράξασθαι· οὐδ' ἐὰν ἐθέλοι ὅλοι δόρειοι· περιγενέσθαι κινῶ· καὶ μοι ἔδοξε χρῆναι τὸν μὲν θρασύν ἀφιέναι τὸν θρασύμενον· ὅτι οὐδ' αὐτὸς πρόσοιδε περὶ ὅτου λόγου θρασύτερος εἶναι· ἀλλὰ περὶ θρασύτητος· τὸν δὲ σοφώτερον πρὸς ποιοῦμενον εἶναι· διθρασύνθησαν· ἵνα καὶ ἐγὼ διαπραξαίμην παρὰ τοῦ σοφωτέρου· εἶπον οὖν ὅτι εἰσκοιρὸν μὲν τὸ θρασύτημα λιπόμην· εἰ δὲ σὺ οἴει τοῦ δὲ καλλίονος ἂν ἀποκρίνεσθαι· σὲ θρασύτητος τὸ αὐτό· ὁ θρασύς καὶ τοῦτον· εἰ δοκεῖσοι τὸ φιλοσοφεῖν καλὸν εἶναι· μὴ οὐ· σχεδὸν οὖν ταῦτα λεγόντων ἡμῶν· ἀκούσαντε τὸ μειρακίσκω· ὅτι μισάττων· ἐξαύτου πανσαμένω τῆς θρίδος· ἡμῶν ἀκροαταὶ ἐγενέσθην· καὶ ὅτι μὲν οἱ θρασεῖς ἀκουσόμενοι· ὅτι δὲ οὐκοῖλον· αὐτὸς δ' οὖν· ἐξαυτόλμως· ἀεί φαρ ποτε ὑποχαμβάνων καὶ καλῶν· ἐκπλήττεται· ἐδόκει μέντοι μοι καὶ ὁ θρασύς· οὐχ ἧττον ἐμοῦ ἀφωνίᾳ· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀποκρίνασθαι γέμοι· καὶ μάλα φιλοτίμως· ὁπότε γάρ τοι ἔφην ὦ σώκρατες τὸ φιλοσοφεῖν ἀρχὴν εἶναι· οὐδ' ἄνθρωπον μεμισῆσθαι ἑαυτὸν εἶναι· οὐδ' ἄλλον τὸν οὕτω διακείμενον· ἐρεῖ κρύμενος σφᾶς ἀπὸ θρασύτητος· ἐλθὼν μεγαλητῇ φωνῇ· ἵνα οὐ τοῦ κατακούοιτο ταῦτα δικαίως· καὶ ἐγὼ εἶπον· καλὸν ἄρα δοκάσοι

493v

τὸ φιλοσοφεῖν; πάνυ μὲν οὖν ἔφη: τί οὖν φῶ ἔφην. λέ δοκεῖσοι οἷόν τε ἦν
εἰδέναι πρᾶγμα ὁτιοῦν, ἕτε καλὸν ἕτε αἰσχρόν ἐστιν. ὃ μὴ εἰδείη
τις τοῦτο τὴν ἀρχὴν ὁτιοῦν ἐστιν; οὐ κέφη: ὁρᾶις οὖν ἄρα τῶν λόγων ὁτιοῦν ἐστὶ τὸ
φιλοσοφεῖν; καὶ μάλα ἔφη: τί οὖν ἐστιν ἔφην φῶ: τί δ' ἄλλο γε ἢ κα
τὰ τοῦ σόλωνος. σόλων γάρ που εἶπεν. γηράσκω δ' ἀεὶ πολλὰ διδα
σκόμενος. καὶ ἐμοὶ δοκεῖ οὐ τὸ αὐτὸ χρῆναι. δημάτων μαθημάτων τὸν
μέλλοντα φιλοσοφήσειν καὶ νὴ τὸ δρον οὐτινασοῦν πρεσβύτερον.
ἵνα ὡς πλεῖστα αὐτῷ τοιοῦτο μάθῃ: καὶ μοι τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγον ἔδει
τι εἰπεῖν. εἶτα πῶς σύμπνοήσασα. λιρόμην αὐτὸν. εἰτὴν φιλοσοφίαν
πολυμαθίαν λιρεῖτο: κακεῖνος πάνυ ἔφη: λιμὴ δὲ δὴ καλὸν
εἶναι μόνον τὴν φιλοσοφίαν. λὰ καὶ ἀγαθόν. λῶν δέ: καὶ ἀγαθὸν ἔφη
φάναι: πότερον οὖν ὑμῖν φιλοσοφία τί τοῦτο ἓν ὂν ὁμολογεῖται. λὰ καὶ
ὑμᾶς οὐδὲν ἧττον δοκεῖ ἔχειν. οἷον φιλογυμναστίαν οὐ μόνον
καλὸν λιμὴ εἶναι. ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν. λὰ οὔ: ὁ δέ, καὶ μάλα εἰρω
μικῶς. ἕτε δύο. πρὸς μὲν τὸν δὲ εἰρήσθω. ὁτιοῦ δεύτερα. πρὸς
μὲν τοι σὲ ὦ σώκρατες. καὶ καλὸν κἀγαθὸν ὁμολογῶ εἶναι: ἀρ' οὖν
καὶ ὑμῖν γυμναστικὴ ἐστιν τὴν πολυσωμίαν. φιλογυμναστία τις λιμὴ
εἶναι; καὶ κεῖνος ἔφη πάνυγε. οὐκοῦν καὶ ὑμῖν τοῖς φιλοσοφίαν
τὴν πολυμάθειαν φιλοσοφίαν λιρῆσθαι εἶναι: καὶ ἐγὼ εἶπον. λιμὴ
δὲ δὴ τοι φιλογυμναστῶν ἄλλου τοῦ ὠνητικοῦ. λὶ τούτου
ὅτι ποιήσει αὐτοὺς οὗ ἕνεκα τὰ σώματα: τούτου ἔφη: λιοὖν οἱ
πολλοὶ τῶν σωμάτων λῶν δέ: ποιοῦσιν οὗ ἕνεκα; πῶς γὰρ ἂν
ἔφη ἀπολίγων γε τῶν σωμάτων. τὰ σώματα τίνος οὗ ἕνεκα: καὶ μοι ἐλέχθη
λίδη ὑμῖν ταῦτα κἀμὲ τότε εἶναι ὁ φιλογυμναστής. ἵνα μοι μὴ
θήσῃ διὰ τὴν ὑμῶν περιουσίαν τὸν γυμναστικὸν. κἄπειτα λιρόμην
αὐτόν. σὺ δέ δὴ τίσι χρῇ ὠφελίαις. ταῦτα τούτου λέγοντος.
λὶ καὶ σοὶ δοκοῦσιν οἱ ἄριστοι οὗ τὰ σώματα ἕνεκα ἀπὸ τῶν πολλῶν πόνων. λὶ ἀπὸ τῶν μερίων: ἐγὼ μὲν ὦ σώκρατες ἔφη οἶμαι τὸ
λεγόμενον δὴ τοῦτο λαμβάνειν μοι ὑμᾶς ὁ τῶν μερίων τρόπων.
οὐσιμ ἔχειν τὰ σώματα: τοῦτο δὴ δή: οὐχὶ ἀνδράποδα ἀμφιπρόπτε
ις ἄστον καὶ ἀτριβῆ τὸν τράχηλον ἔχοντα καὶ λεπρόνιπο
μερίμνων: καὶ αὐτοῦ ταῦτα εἰπόντος. λύθη τε ἀμφάκις ἀ-

καὶ ἐγὼ λάσθην· ὁ δὲ ἄθρους λίην θρίασθη. Καὶ φὼ εἶπον· πῶς οὐ λίθλα συγχωρῆς
μήτε πολλοὺς μήτε ὀλίγους πόνους ὑποιεῖν ἐχάν τοὺς σώματος τοὺς
ἀρους· ἀλλὰ τοὺς μερίους· ἢ θραυμαχλὶ δυοῖν μόνοιν μοῖν ἐν πρὶ τοῦ
λόγου: Κακεῖνος πρὸς μὲν τοῦτον ἔφη. Καὶ πάνυ λίθεως θραυμισαι
μην· καὶ σὺ οἶδ' ὅτι ἵκαρος ἂν γρμοί μην μοι θήσαι πλὶ ὑποθέσθαι·
λῶν ὑπὲ θέμην· καὶ εἰ ταύτης ἅπτοιο φαυλοτέραν ὑπεθέμην· οὐδὲν
γὰρ ἔασι· πρὸς μὲν τοι σὲ. οὐδὲν δέομαι παραδόξαν φιλομαθῆν· ἀλλὰ
μολογῶ μὴ τοὺς πολλοὺς· ἀλλὰ τοὺς μερίους γνησίους· τὴν δυσχέραν
ὑποιεῖν τοῖς ἄρους: τί δὲ τοὺς στίχους· τοὺς μερίους· ἢ τοὺς πολλοὺς
ἔφην φώ· καὶ τοὺς στίχους ὡμολόγα· ἐπὶ δὲ καιρῷ προσήκαζον
αὐτὸν ὁμολογῆν· καὶ τοῦλλα πάντα τοὺς πρὸς τὸ σῶμα· τοὺς
μερίους μᾶλλον ἀφελεῖν· ἀλλὰ μὴ δὲ τοὺς πολλοὺς μηδὲ τοὺς
ὀλίγους: καίμοι ὡμολόγει τοὺς μερίους: τί δὲ ἔφη τοὺς πρὸς
τὴν τυχήν· τοὺς μερίους ὠφελῶ· ἢ τοὺς ἀμέτρους τῶν εἰσφερομέ
νων: τοὺς μερίους ἔφη: οὐκοῦν ἐν τῶν προσφερομένων τυ
χὶ ἐστι· καὶ τοὺς μαθήματος: ὡμολόγει· καὶ τούτων ἄρα
τοὺς μερίους ὠφελεῖ· ἀλλ' οὐ τοὺς πολλούς: σωφέρη: τίνα οὖν
δρόμεθμοι ἂν· ἢ καὶ ὅσους δροι μεθα· οἵοις πόνοις μερίοις· καὶ σὶ πρὸς
πρὸς τὸ σῶμα ἐστίν· ὁμολογοῦμεν μὲν μὲν τρεῖς ὄντος ἢ ἴατρον
ἢ παιδοτρίβην· τίνα δ' ἂν περὶ σώματος σοφὸν· ὁπόσον με
τρίον· καὶ τοῦτον τὸν σωφρονοῦντα ὁμολογοῦμεν: τίνα δὲ μαθημά
των εἰς τυχὴν φυτεύσασθαι καὶ σοφὸν ἂν δρα τῶν τοιούτων· ἢ καὶ ὅσους
ἂν δροι μεθα· ὁπόσα καὶ οἷα μέρια: τοιαῦτα δὴ μὴ ἄπορί
ασι λεκτοὶ ἡμῖν αἰτῆσαι τοιοῦτον· καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἴσον αὐτοῦ· ἡρώμην:
καὶ λέγε ἔφην ὡσεὶ δὴ ἡμεῖς ἔρημα πορίαν ἀνθρῶν· δρόμεθα ταῦτ'
ταῦ μειράκια· ἢ ἴσως σὲ αἰσχύνομεθα· ὁ δ' ἔφη τοιοῦτον ἡμᾶς
ρασ' ὀλίγους· μὴ ἀξιοῦτον εἶναι τὴν ἄλλον· ὅτι σὺ θρύπτεις
τὸ τόξον· ἐγὼ δὴ οὖν μοι δοκῶ ἀθυμεῖν πρὸς τὸν λόγον· ἀλ
λὰ λίην ὠφρόμην σκοπῶν καὶ εἶπον· τοῖς δὲ μάλιστα τοὺς παῖδας
μὲν αὖ τοὺς εἶναι τῶν μαθημάτων· ἃ δεῖ τὸν φιλόσοφον μαν
θάνειν· ὡσεὶ οὐχὶ πάντα οὐδὲ πολλά: πολλοὺς μοῦν ὁ σοφώ
τερος εἶπεν· ὅτι καὶ λίθλα τοῦτ' ἦν τῶν μαθημάτων· Καὶ

500v

προσήκοντα. ἀφ' ὧν ἂν πλείστων δόξαν ἔχοιτο εἰς φιλοσοφίαν.
πλείστων δ' ἂν ἔχοι δόξαν. εἰ δοκοίη τῶν τε χνῶν ἔμπειρος εἶναι
πασῶν. εἰ δὲ μή· ὡς πλάσαιμι. καὶ μάλιστα τῶν ἀξιολόγων μαθῶν
αὐτῶν ταῦτα. ἃ προσήκει τοῖς ἐλευθέροις μαθήμασιν· ὅσα ἔμπειρός ἐστ
ὡς ἔχειν μηδ' ὅσα χειροφυίας· ἆρ' οὖν οὕτω λέγεις· ἔφην ἐγώ. ὦ σώκρ
ατες ἐπιτήδευμα κτημικήν; καὶ γὰρ ἔκεινο κτῆμα ἂν πρίαιο πένητος
ἐξεμαθόν, ἔφην· ἀρχιτέκτονας δὲ οὐδαμῶν μυρίων δραχμῶν· ὁ
λίγιστα μὲν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλευθέροις γίγνονται· ἆρα μή τι τοιοῦτον
λέγεις; ἦ δ' ὅς· ἀκούσασα μου· σὺν ἐχώρει καὶ αὐτὸς τοιοῦτον λέγειν·
λίγιστα μὲν δ' αὐτόν· ἔφην ἐγώ· δύσμαθον δὲ ἴσως οὐ τοσοῦτον
μαθεῖν τὸν αὐτόν· μᾶλλον δ' ὅτι καὶ πολλοῦ καὶ μεγάλου· ὁ δέ, μᾶλλον μέν
ἔφη γε καὶ τοῦτο ὦ Σώκρατες· ὡς λέγοντος ὅτι δεῖ ἕκαστα τῶν
τε χνῶν τὸν φιλοσοφοῦντα ἐπίστασθαι ἀκριβῶς· ὦ ταῦτα
τὸν τὸν τιμητὰ χρῆναι ἔχοντα· ἀλλ' ὡς εἰκὸς ἂν δραχμῶν ἑκατὸν μνᾶς
καὶ πάνυ δυσμενῶν· ὅταν κολουθήσαντες τοῖς λεγομένοις ὑπὸ
τοῦ δημιουργοῦ οἷον τεῖναι. διαφθορὰν τῶν παρόντων·
καὶ αὐτὸν ἐμμανέσθαι μᾶλλον· ὡς ἂν δοκεῖν χαριέστατον εἶναι
καὶ σοφώτατον· ἀλλὰ τῶν παρόντων· ἐν τοῖς λεγομένοις τὸ καὶ
πρᾶγμα ἐμβριθὲς ταῦτα τέχνας· καὶ γὰρ ὅτι γε αὐτοῦ λήψε
σθε μόνον τὸν λόγον ὅτι ἐμανθάνετο· ἆρα ἂν νῷ ἔφην οἷον λέγε
τὸν φιλόσοφον ἄνδρα· δοκεῖ γάρ μοι λέγειν οἷον ἐν τῇ φρο
νήσει εἶναι οἱ ἐμβριθῆ θλοι· πρὸς τοὺς δρομέας· ἢ τοὺς πάλ
παγας· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι· τούτων μὲν λείπονται κατὰ τὰ τοῦ
των ἆθλα· καὶ δευτεροῖεῖσι πρὸς τούτους· τῶν δὲ ἄλλων
ἀθλητῶν πρῶτοι· καὶ μικοῖσιν αὐτοῖς· τάχα ἴσως τοιοῦ
τόν τι λέγεις· καὶ τὸ φιλοσοφεῖν ἀσπερμάζεσθαι· τοὺς ἐμβρι
δεῖς ταῦτα τοῦτο τὸ ἐμβριθὲς δεῦμα· τῶν μὲν πρώτων εἰσχύ
νθην περὶ τὰς τέχνας ἐλλείπεσθαι· τὰ δευτερῶν δὲ ἔχον
τας· τῶν ἄλλων περιεῖναι· καὶ οὕτως ἡμᾶς περιπατεῖν
ὑπὸ κρότητι ναὶ ἄνδρα τὸν τε φιλοσοφικότατον· τοιοῦτον τινὰ
μοι δοκεῖς ἐμβλέπειν· καλῶς γε μοι ἔφη ὦ Σώκρατες δο
κεῖς ὑπολαμβάνειν τὰ περὶ τοῦ φιλοσόφου· ἔπαινε Καῖσαρ αὐτόν.

ⓒ οἱ τὰ ὧν λεπτότατα θλοῦντες ἀριθμοί ἐστι λεπτὸν τὸ θλος οὗτος τοῖς μυρίοις φορία· παλίνδρομος· ἄλμα· δίσκος· ἐξ δρόμος σίμμνος δέκατος ξυλοῦ δόρυ· παρίμβολος δὲ τὸ ὅλον σίδηρον κόντιον· σφαῖρα δὲ ἄσιος ἐστιν ἐκ χειρὸς κεστραίου· ὧν οἱ φορεῖς τὸν λέγοντας πάλαισαι· λίθος δὲ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντας·

τὸ πρᾶγμα τὸ θλοι ἐαι γὰρ ἀπεχνῶς τοιοῦτος. οἷος μὴ δουλάειν μηδενὶ
πράγματι· μηδεὶς τῶν ἀκρίτων μηδὲν δοκῶν μηκέτι· ὁ δὲ δοκῶν
τὴν τοῦ δήμου τοῦτον ἴσχειν μέλειαν. τὸν μὲν ἄλλον ἁπάντων ἀπολελεῖφθαι
ὁ ἄνθρωποι δημοκρατικοί· ἀλλὰ πάντων μᾶλλον ἐφιλεῖσθαι· μᾶλλον τὸν
τῶν μὴ τῶν ἀπόκρισιν· ἆρ' προθυμούμενος σαφῆς εἶναι δέομαι ὑμῖν
λέγει· ἴσως θαυμάζω μὲν αὐτοῦ· τοῖς ἀνθρώποις πότερον χρήσιμος· ἢ ἀ
χρήσιος εἶναι ὑπολαμβάνει· χρήσιμος μὲν πού ἐστι κρατεῖ ἐφη·
ἆρ' οὖν εἰ πότεροι ἀνθρωποι χρήσιμοι· οἱ πονηροὶ ἢ χρηστοί· ὁμολογῶ·
τί δὲ τοῖς φιλοσόφοις ἀνδράσι· χρήσιμος μᾶλλον ἢ οὔ· ὁ δὲ· ὁμολογῶ
χρήσιμος· ἦ πρός γε ἐφη· χρήσιμος τούτοις εἶναι λέγεσθαι·
φέρε δή μοι μνήσθητι οὐ λέγεις· πῶς καὶ χρήσιμοι ἢ μὴ ἔστιν·
οἱ ὑπὸ κρίσεως οὗτοι· δῆλον γὰρ ὅτι ἐκάστους τῶν τοιούτων
τῶν· φαυλότερός ἐστιν ὁ φιλόσοφος· ὁμολογῶ· φέρε δὴ σὺ μὲν
δέ· εἴ τύχοις ἢ αὐτὸς ἀσθενήσας· ἢ τῶν φίλων τις τῶν σῶν
περὶ οὗ σὺ σπουδὴν μεγάλην ἔχεις· πότερον ἂν ἐθέλοις κτήσασθαι
συνουσίαν· τὸν ὑπὸ κρίσεως ἐκεῖνον τὸν φιλόσοφον εἰσαγαγὼν
ἂν πρὸς τὴν οἰκίαν· ἢ τὸν ἰατρὸν ἂν λάβοις· ἀμφοτέρους
δεῖ γ' ἂν ἐφη· μή μοι εἰπὲν δεῖ γ' ἀμφοτέρους λέγε· ἀλλ' ὁπότερον
μᾶλλόν γε καὶ πρότερον· οὐδεὶς ἂν ἐφη τοῦτό γε ἀμφισβητήσειε
σαφῶς· οὐ γὰρ τὸν ἰατρὸν καὶ μᾶλλον καὶ πρότερον· τί δ' ὅτῳ μὴ
χείμασι σοὶ μὴ· ποτέρῳ ἂν μᾶλλον ἔοικε πρᾶγμα τὸ καὶ τοῦ
σώματος· τοῖς κυβερνήταις ἢ τοῖς φιλοσόφοις· τοῖς κυβερνήταις
δῆλον· οὐκοῦν καὶ τἆλλα πάντα· οὕτως· ὅσῳ ἂν τις δημοκρατικὸς
εἶναι· οὐ χρήσιμος ἐστὶ φιλοσόφοις· φαίνεται ἐφη· οὐκοῦν ὧν
ἂν χρήσιμος τις ἢ μὴ φιλόσοφος ἐστιν· ἆρ' οἶσθα μὴ πού δοκῶ μοι
ὀρθῶς· ὁμολογήσαμεν δὲ· τοὺς μὲν ἀνθρώπους χρησίμους εἶναι· τοὺς
δὲ πονηροὺς· ἀχρείους· ἦ γάρ δὴ μὴ πού δοκῶ μοι
ὀρθῶς ὁμολογῆσαι· τί οὖν μέγα τοῦτο
ὀρθῶς ἔστιν· ἢ ἄρα οἰκότερον ἐστὶν ἑρέσθαι· ὅρου τί ποτ' ἐστὶ φύλαξ· οὐ
δοκεῖ δή μοι ἐφη ἄλλο· ἦ ὁμολογήσασθαι τοὺς εἰρημένους
ἐχθὲς πρὸς ἄλλήλους· ὁμολογήσαμεν εἶναι καλὸν τὴν φιλοσοφίαν·
καὶ αὐτοὺς φιλοσόφους εἶναι· τοὺς δὲ φιλοσόφους· ἀγαθούς· τοὺς δὲ
ἀγαθοὺς χρησίμους· τοὺς δὲ πονηροὺς ἀχρήστους· ἀνθ' ὧν δὴ

τοὺ φιλοσόφου ὡμολογήσαμεν ἔσεσθαι οἱ δημιουργοὶ ὧν μ. ἀ
χρήστους εἶναι. δημιουργοὺς δέ. ἀγαθοὺς εἶναι. οὐ γὰρ ταῦτα ὡμολ
γηται; πάνυ γέ φη: ὡμολογοῦμεν ἄρα ὡς ἔοικε κατὰ γε τὸν
σὸν λόγον. ὃ περ τὸ φιλοσοφεῖν ἐστι περὶ ταῦτα τέχνας δυοῖν
μόναιν εἶναι. ὧν ὡς συλλήβδην τὸν τρόπον τοιοῦτόν τινα
καὶ αὐχρήστους. δύο σὰν ὄντων αὐτοῖς τεχνῶν ὧν μ. ἀλλὰ μὴν οὐχὶ
τοσαῦτα φίλε ἔχουσι. μὴ δὲ τοῦτο φιλοσοφεῖν περὶ ταῦτα τέχνας
δοῦναι λαβόντας. οὐδὲ πολυπραγμονῶν τὸν κυβαίζοντα δικῶν
οὐδὲ πολυμαθῶν. ἀλλὰ ἄλλό τι. δοκῶ οὖν μοι καὶ ὁμοδο
ξεῖν τοῦτο. καὶ μαύσιον καλεῖσθαι τὸν περὶ ταῦτα τέχνας
δοῦναι λαβόντα. ὃ δὲ δὴ σαφέστερον εἰσόμεθα. εἰ ἄρα ἀληθῆ
λέγω. ἐμὲ τοῦτο ἀποκρίνει. τί ἐστιν ἵππου ἀπεργασία κολαστική
ὀρθῶς. ἀνόητον, οἱ περ βελτίους ποιοῦσι μ. τί ἄλλοι: οἱ πε
βελτίους: τί δὲ κύνας. οὐχὶ βελτίους ἐμοὶ δοκοῦσι ποιεῖν, οὓς
καὶ κολαστικὴ ὀρθῶς ἐμοὶ δοκοῦσι; ναί: τί οὖν τὴν ἀρετὴν τέχ
βελτίους τὸ ποιεῖ. καὶ κολαστικὴ ὀρθῶς: φημί. τί δ' ὄς: πό
τερον τί περ βελτίους τὸ ποιεῖ καὶ κολαστικὴ ὀρθῶς. αὐτὴ
καὶ μιμητικὴ ἐκείνου τοῦ χρηστοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ. τί ἄλλη: τί
αὐτὴ ἔφη: ἑτέρα τίς οὖν καὶ κατ' ἄνθρωπους τοῦτο μόλον
τί περ βελτίους ἀμοῦ ποιεῖ. ταύτην εἶναι καὶ τὴν κολα
στικὴν ὀρθῶς. ἢ διαμιμητικοῦ μὲν χρηστοῦ τε καὶ
πονηροῦ: πάνυ γέ φη: οὐκοῦν τί ὅρα. καὶ πολλοὺς
καὶ τί τὸ πολλούς. καὶ ὁρᾷς: ναί: καὶ καθ' ἵππους δὴ καὶ τὰ
ἄλλα ἅπαντα. οὕτως: φημί: τί οὖν ἐστι μὴ ἑκάστῃ τέχνῃ
τί τὸ τοῦ ὑγιεινοῦ πόλεσιν ἀκολασταίνουσαν καὶ παραφο
μοῦσαν. ὀρθῶς κολαστικήν. οὐχὶ δικαστικήν; ναί: τί ἄλλην
οὖν τινα καλεῖς δικαιοσύνην. τί ταύτην; οὐκ ἄλλην: οὐκο
τί περ κολαστικὴν ὀρθῶς. ταύτῃ καὶ μιμητικὴν ἐκείνου τοῦ χρη
στοῦ καὶ πονηροῦ: ταύτῃ: ὅσον τί δὲ ὅρα μιμητικὴ καὶ
πολλοῦ μισθοῦ: ναί: καὶ ὅσον γε πολλοῦ ἄρα εἰ. καὶ
ὅρα: φημί: εἰ ἄρα ἵππου ὃν ἄρα εἰ τοῦ πονηροῦ καὶ
τοῦ χρηστοῦ. καὶ αὐτὸν ἄρα οἶσθα ὅσου τί ἐστιν: φημί: κα

ἀμφοῖν τοῖν πονηροῖν καὶ χρηστοῖν. καὶ αὐτὸν ἀμφοῖν
οἷόν ἐστι: ναὶ ἔφη: οὕτω δή καὶ εἰ κύφων: ὁμολόγει: τί δ' εἰ καλὸν
ἄνθρωπον ὄντα καὶ αἰσχρὸν τοῖν χρηστοῖν καὶ πονηροῖν ἀμφοῖν: ἆρ' οὐ
ἑαυτὸν ἀμφοῖ. πότερον χρηστός ἐστιν ἢ πονηρός. ἴσως δὴ καὶ
καὶ καλὸν ἀμφοῖν: ζωὴ χωρεῖ: τὸ δ' ἑαυτὸν ἀμφοῖν σωφρονεῖν.
σωφρονεῖν ἐστιν: οὐσωφρονεῖν: τὸ ἑαυτὸν ἄρα μισοῦσιν.
σωφρονεῖν: φημί ἔφη: τοῦτ' ἄρα σοὶ δοκεῖ καὶ τὸν ἄδικον
φάσκειν παρακελεύεσθαι. σωφρονοῦντα αὐτὸν καὶ δικαιοσύνην:
ἴσην: τί δὲ ταύτην. καὶ κολάζειν ὀρθὸν ἡγοῦμεθα: φημί:
καὶ μὲν κολάζειν γε ὀρθὸν ἡγούμεθα. δικαιοσύνη αὐτὴ ἐστιν.
δὲ δι' ἀμαθίαν καὶ ἑαυτὸν καὶ ἄλλον. σωφρονοῦντα: δοικεν
φη ταυτὸν ἄρα εἶναι δικαιοσύνη σωφροσύνῃ; φαίνεται: καὶ
ἔτι οὖν τε καὶ πόλεις δυοῖν κοινωνίαν. οἵτινες οἱ αὐ δικοῦντες δίκην
ἀλλήλοιν: ἀλλὰ δὴ λέγεις ἔφη: καὶ στασιάζει ἄρα αὐτῇ δίκῃ;
δοκεῖ: τί δὲ οἵτινες εἰσὶν ἄνθρωποι ὀρθοὶ πόλιν δυοῖ κοινῶν ὄνομα τούτοιν.
τε ῥαψῳδοῦ τε καὶ κασιλέως; φημί: οὐκοῦν κασιλικὴ ἄρα αὐτῇ δίκῃ;
ραψῳδικῇ τε χρῆν δυοῖκεῖ; οὕτως: καὶ αὗται ἄρα αἱ αὐταὶ τε
καὶ δοκεῖναι εἰσίν: φαίνονται: τί δ' οἵτινες εἰσὶν ἄνθρωποι οἰκί
δυοῖ κοινῶν ὀρθοὶ. τί ὄνομα τούτοιν ἐστίν. οὐκοῦν μόνος τε καὶ
σωφρονεῖν: ναί: τοῦτον οὖν καὶ οὗτος. δικαιοσύνῃ δυοῖν ἀνθρώποιν οἰκί
δυοῖ κοινῶν. ἐν ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ: δικαιοσύνῃ: ἔτι νάρα τοῦτο
δοικεν. κασιλεύς. ῥαψῳδός. πόλιν κοινῶν. οἰκονόμος. σωφρονεῖν.
ὀρθὸν δίκαιος. καὶ μία τέχνη ἐστί. κασιλική. ῥαψῳδική.
πολιτική. σωφρονική. οἰκονομική. δικαιοσύνη. σωφροσύνη: φαί
νεται: τί οὖν τοὶ φιλοσοφοῦσι. οἵτινες μὲν ὁ ἰατρὸς τοῦτον τὸν καμνόν
τινα τί φῂς. ἆρ' οχρὸν μή τε ἐᾶσθαι τοῖς λεγομένοις δεῖν ἄσθαι.
τε ἐᾶν ἀμαίνεσθαι μηδέν. καὶ ὁπόταν ἄλλος τις τὸν δεῖνα
μὲν ἐᾶν αὐτόν. ὁπόταν δὲ δικαστὴς ἐν κασιλεῦσι. ἐν ἄλλοις τισὶν
μὴ ἐν δικηλαθοῦσιν. χρὴ καὶ χρὸν περὶ τούτων. μήτε ἐᾶσθαι
ὧν ἄν. μήτε σημαίνεσθαι περὶ αὐτῶν; ὡσὸ δεῖ καὶ χρὸν
σὸν κ' αὐτῷ. περὶ μὲν τοσούτων ὁρῶμαί τοι μηδὲν ἔχειν σημ
αίνεσθαι: τοῦτον οὖν καὶ περὶ ταῦτα λέγωμεν ἔφην.

πρέπει τὸν θλον αὐτὸν δεῖν εἶναι καὶ ὑπάκροον· τὰ δευτερεῖα δέχονται
παρ' ἄλλων τὸν φιλόσοφον, καὶ οὐ χρείαν εἶναι· ὡς τοῦτον τὸν λόγον τὸν
μὲν πρεσβύτην τῶν αὐλητῶν οὐκ ἀξιοῖ κλαίειν οὐδὲ τὰ δευτερεῖα
φέρειν ἐν τούτοις ἐκτὸς· ἀλλ' αὐτὸν κολακευτὸν δικαίζοντα ὀρθῶς·
εἰμὴ ἄρα ἐν τούτοις ἐκεῖνος αὐτοῦ λόγος οἷος χαρίεις λέγεται· ὥσπερ γὰρ
δεῖπνον τὸ προσκαλεῖσθαι λόγους διαπρασσομένους ἐν τῷ συμποσίῳ· ἐν τῷ λόγῳ
ὧν ἐραστὰς εἶναι· καὶ μὴ οὐχὶ νεῖσθαι· δοκᾶ
μοι· πολλοῦ ἄρα δεῖ ἡμῖν ὠφελῆσθαι τὸ φιλοσοφεῖν· φιλομαθάστε
ἔναι· καὶ λόγοι τὰ τέχνας πραγματάω· ἔλεγον τοῦ δέμου
ταῦτα ὁ μὲν σοφὸς ἀνὴρ θεῖος τοῖς προειρημένοις· ὁ δὲ ἀμαθὴς ἔφη ἐκεῖνος εἶναι· καὶ οἱ ἄλλοι ἐθαύμασαν τὰ
εἰρημένα·

ἔρως τοῦ περὶ φιλοσοφίας·

Κς πλάτωνος ἵππαρχος ἢ φιλοκερδής

Τί γὰρ τὸ φιλοκερδὲς τί ποτέ ἐστι· καὶ τίνες οἱ φιλοκερδεῖς· ἐμοὶ
μὲν δοκοῦσιν· οἱ ἀεὶ κερδαίνειν ἀξιοῦντες ἀπὸ τοῦ μὴ δικαίου
ἀξίων· ὥσπερ οἶμαι καὶ δοκοῦσι· μισοῦσι τὸν ὁποῦν δικαίου
ἀξίαν· ἢ ἀφροσύνη τις· εἰ γὰρ ἀφροσύνη τις ἀμοιρία τοῦ λέγειν
τὸν φιλοκερδεῖ· ἀλλ' οὐκ ἀμοιρία τοῦ λέγειν· ἀλλὰ πανοῦργόν
καὶ πονηρόν· καὶ μισητὸν τοῦ κέρδους· μισοῦσι τὸν ὁπουοῦν δικαίου
ἀξίαν· ἐὰν ἄρα ἐν τῷ κερδαίνειν· ὁμοίως τὸ
μὴ φιλοκερδεῖν δίκαιον ἀξίαν· ἆρ' οὖν τοιοῦτόν λέγει τὸν
φιλοκερδῆ· οἷον ἐὰν φυτεύσῃ γεωργὸς ἀνήρ· καὶ μισοῦσι τὸν ὁπουοῦν
δικαίου ἄξιον ἐν τῷ φυτεύειν· ἀξιοῖ ἀπὸ τούτου ἐκτραφήσεσθαι κερ
δαίνειν· ἆρα τοιοῦτον αὐτὸν λέγεις; ἀπὸ παντὸς ὅμως φιλοκερ
δῆ· ὡς σοφὸν τὸν ὁπουοῦν δικαίου κερδαίνειν· μή μοι γένοιτο εἰκῇ
ὡς σοφὸν τινὰ ἢ δικαιοῦσθαι ὑπό τινος· ἀλλὰ προσέχων ἐμοὶ τὸν νοῦν·
ἀπόκρινα ὡς σοφὸν ἂν εἰ ἔξω χρὼς σαυτοῦ πάλιν ἥρως τῶν· οὐχ ὁμολο
γῶ τὸν φιλοκερδῆ ἐπαινεῖσθαι περὶ τὸν ἀξίαν τοῦ
τοῦ ὑπὲρ κερδαίνειν ἀξιοῖ; φημί· τί οὖν ἐπαινεῖ περὶ φυτοῦ

τῆς ἀξίας. ἐν οἱοῖ αι ἀξίαι φυτεύθηναι καὶ χώραι καὶ ὧραι. ἵνα τί καὶ
λιμεὶς τῶν σοφῶν ῥημάτων ἐπιλαμβάνομεθα. οἱ δίκαιοι ὑπὲρ τοῦ δίκαιος
καλλιεωῦται: ἀρόμεθα οἶμαι. γεωργεῖν: τὸν οὖν ἄξιον κερδαίνειν. ἀλλὸ
τι λέγεις. ἢ οἵ σθαι δεῖν κερδαίνειν: τοῦτο λέγω: μὴ τοίνυν ὠόμην χάριεν
ἔχειν παντὶ ἀνδρὶ πρεσβύτερον ἢ δικαιότερον. οὐτωσὶ νὴ τὸν ὄρον. ἀποκεινόμενος
ὁ ἀνὴρ μὴ ἂν οὐδαμοῦ οἶ εἰ. ἀλλ' ὃς ἀληθῶς ἐπιεικὴς ὄντινα
ὁντινα οἶει γεωργεῖν ἂν ἀνδρα μισθούμενον. καὶ μισθοῦσθαι ὅτι οὐδενὸς
ἄξιον φυτεύειν τὸ φυτὸν. οἶ εσθαι ἀπὸ τούτου κερδαίνειν: μὰ δί οὐκέ
γε: τί δέ. ἵππον ἂν ἀνδρα μισθοῦσθαι ὅτι οὐδενὸς ἄξιος τοῖς ἵπποις παρέχειν: ἀμφοῖν αὐτὸν οἶ εἰ ὅτι τὸν ἵππον διαφθείρει;
οὐ κάρτα γε: οὐκ ἄρα οἰ σθαί γε ἀπὸ τούτων κερδαίνειν τὸν σιτίων ὄντων
μηδενὸς ἀξίων: οὐ χῖ: τί δὲ κυνηγεσίων μηδενὸς ἀξίαν ἵππον
καὶ σκηνὴν καὶ τἄλλα σκευασμένον. ἀμφοῖν οἶ εἰ ὅτι ζημιωθήσεται καὶ κινδυνεύσει καὶ αὐτὸς ἀπολέσθαι καὶ τὴν μὲν ἀπολέσθαι
καὶ ἃ ἂν ἀγκάσηται: οὐ κάρτα γε: οὐκ ἄρα οἰ εται κερδαίνειν ἀπὸ
τῶν σκευῶν τῶν μηδενὸς ἀξίων: οὐ μᾶρ: ἀλλὰ ἆρα τὴν ὑπερφυᾶ
ὅτι ὠ ἆρα τι αὐτοῖς οὐδενὸς ἄξια ὠόμην ἔχειν. οἱ εται ἀπὸ τούτων
κερδαίνειν ἄξιοι κερδαίνειν; οὐ δαμῶς: ἀλλὰ αὐλητὴς αὐλὸν
οὐδενὸς ἀξίου ἔχων. ἢ κιθαριστὴς λύραν. ἢ τοξότης τόξον.
ἢ ἄλλος ὁστισοῦν συλλήβδην τῶν δημιουργῶν. ἢ τῶν ἀλλοτρίων
ὑπηρέτων ἀνδρῶν. μηδενὸς ἀξία ὄργανα ἢ ἄλλων παρασκευῶν ἢ ὧν τινα οὐκ ἔχων. ἀπὸ τούτων οἱ εται κερδαίνειν; οὐκουμφανῆ γε: τίνας οὖν φῂς τὸ λέγειν τὸν φιλοκερδεῖς. οὐ γὰρ δήπου
τούτους γε οἷμαι διειλήλυθαμεν. οἵτινες μισθοῦνται τὰ οὐδενὸς
ἄξια. ἀπὸ τούτων οἷ ονται δεῖν κερδαίνειν. ἀλλ' οὗτος μὲν ὃν
θαυμαστῶς ὡς συλλέγειν. οὐκ ἄν τινα τρόπον οὐδεὶς φιλοκερδὴς:
ἀλλ' ὃν ὃς σὺ κρατεῖς νοῦν λαμβάνειν τούτους φιλοκερδεῖς εἶναι.
οἱ ἐκ παντὸς τε ὑπὸ ἀπληστίας. ἐκ παντὸς σμικρὰ καὶ ὀλίγου ἀξίου
καὶ οὐδενὸς. πλείονος ὑπερφυῶς φιλοκερδοῦσιν: οὐδὲν
που ἂν μᾶλλον μισθοῦσθαι ὅτι οὐδενὸς ἀξίου ἐστί: τοῦτο
μὲν γὰρ ἤδη ἡμῖν αὐτοῖν τοιόνδε ξυνέβη ὁμολογῆσαι ὅτι οὐδενὸς
τον: ἔμοιγε δοκεῖ: γίκουν εἰ μὴ μισθοῦσθαι δῆλον ὅτι

ἀμφοῖν ὦ τᾶν. οἱ ὅμοιοι δὲ τὰ οὐ ὁμοῖα ἄξια. πολλοῦ ἄξια εἶναι: φαί
νεται: ἆρ' οὖν οἵ γε φιλοκερδεῖς φιλοῦσι τὸ κέρδος; ναί: κέρδος
δὲ λέγω. ὁμαρτῖον τῇ ζημίᾳ: φημί: ἑαιρούμεθ' οὖν τἀγαθὸν ἐναντίᾳ ζη
μιοῦσθαι; οὐ δῆτα: ἀλλὰ κακόν; ναί: κλαστὸν ἄρα ὑπὸ τῆς ζη
μίας ἄμοι; κλαστόν γε: κακὸν ἄρα ἡ ζημία; ναί: ὁμαρτῖον δὲ
τῇ ζημίᾳ τὸ κέρδος; ὁμαρτῖον: ἀγαθὸν ἄρα τὸ κέρδος: ναί: τοιγὰρ
οὖν τὸ ἀγαθὸν φιλοῦντας φιλοκερδεῖς καλῶς; ὀρθῶς κομ: οὐ μανικοὶ
δὲ ὁ ἑαιρελόμενος τοὺς φιλοκερδεῖς; ἀλλὰ οὐ πάνυ. φιλῶ γὰρ ἃ ἂν ἀγαθὰ
κἀγὼ. κοὐ φιλεῖς: φημί: ἔστι δέ τι ἀγαθὸν ὃ οὐ φιλεῖς. ἀλλὰ κακόν; μὰ
Δί' οὐ κᾶμέ γε: ἀλλὰ πάντα τἀγαθὰ ἴσως φιλεῖς; ναί: ὀρθῶς κἀγώ
γε οὖν καὶ ἐγώ. ὁμολογῶ σοι μὰ τὸν ἀγαθόν. φιλῶ τἀγαθά. ἀλλὰ πρὸς ἐμοὶ
καὶ σοί. οἱ ἄλλοι ἅμοι πάντες. οὐδὲ κοῦσί σοι τἀγαθὰ φιλεῖν τὰ δὲ κακὰ
μισεῖν; ὀρθῶς φαίνεται: τὸ δὲ κέρδος ἀγαθὸν ὡμολογήσαμεν; ναί:
τοῖν δὴ φιλοκερδεῖς φαίνονται. τοὐτὸν τοὐτρόπον. οὐδὲ ὁρᾶτε
ρον ἐλέγομεν. οὐδεὶς ἑκὼν φιλοκερδής. πότερα οὖν ἀρτίως τοιαῦτ' ὠμο
λόγουν. οὐκ ἐξαμαρτάνοι: εἰκὸς ὡσαύτως οἵ γε μὴ ὀρθῶς
λαμβάνοι τὸν φιλοκερδῆ. ὀρθῶς δὲ καὶ τοῦτον λαμβάνοιεν φιλοκερδῆ.
ὃς ἂν πολλαχοῦ τῇ ζημίᾳ ἴσα τοιαῦτα. καὶ ἄξια οἱ κερδαλέα μᾶλλον τῶν. ἀφῶν
οἱ χρηστοὶ οὐ τολμῶσι κερδαίνειν: ἀλλ' ὁρᾶις ὦ γλυκύτατε. τὸ κερδαί
νειν ἄρτι ὡμολογήσαμεν εἶναι. ὀφθαλεῖσθαι: τί οὖν δῆτα τοῦτο. ὅτι καὶ
τὸ δὲ αὐτὸ προσωμολογήσαμεν. πούλεσθαι τἀγαθὰ εἶ πάντας καὶ
ἀεί: ναί: οὐκοῦν καὶ οἱ ἀγαθοὶ πάντες τὰ κέρδη πούλονται ἄμεν.
ἢ πρὸς ἀγαθὰ μέ ἔστιν: οὐ κᾶφ' ὅτῳ μέλλουσι νῷν ὡς σοὶ κρατεῖ ὠφε
λῆσεσθαι τῷ κερδεῖ: ὠφελήσεσθαι δὲ λέγω ζημιώσεσθαι.
δῆ ἀλλ' ὅτι: οὐ κᾶλλα ζημιωθήσεσθαι λέγω: ὑπὸ τοῦ κερδοῦς
οὖν ζημιοῦται. δῆ ὑπὸ τῆς ζημίας ἅμοι: ὑπὸ ἀμφοτέρων.
καὶ γὰρ ὑπὸ τῆς ζημίας ζημιοῦται. καὶ ὑπὸ τοῦ κέρδους τοῦ
πονηροῦ: δῆ δοκεῖ οὖν τισὶ χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν πρᾶμα πονηρὸν
εἶναι; οὐ κέμοιγε: οὐκοῦν ὡμολογήσαμεν ὀλίγῳ πρότερον
τὸ κέρδος τῇ ζημίᾳ καλῶς ὀρθῶς ἐναντίον εἶναι: φημί:
ὁμαρτῖον δὲ ὄν. κακοί. ἀγαθὸν εἶναι; ὡμολογήσαμεν γάρ:
ὁρᾶις οὖν. ὅτι χρεῖος μεθέξαπαντᾶν. ὅτι τὴν μὲν ὁμαρτίαν

λφον. ὧι σ' ἀρ πὸ μολομισαμεν: οὐ μαδίαν ὧ σοὶ κρατεῖν. ἀλλὰ τυμαρτί
ον οὐ ἐμὲ ὀξαυταῦτοις. καὶ ὄκ οἶδα ὁ πλοῦτον τοῖς λόγοις ἄμφω καὶ κάτω
αρέφειν: ὃν φήμει. οὐ μὲν τάρ μαλλῶν ποιοίλων. οὐ πάθόμενος ἀμφὶ
ἄρουθοῖ καὶ σοφοῖ: τίνι τούτωι. καὶ τί μάλιστα: πολίτηι μὲν ἐμοὶ τὸ
Καὶ σοῖ. πᾶσι ἀρ αὐτοῦ δὲ ἰδεῖ. τοῦ ὄκ φιλάδελφον ἵππαρχοι. οὔ τάρ πᾶ
σι ἀρ αὐτοῦ τοῖ δελφὸν ἢν πρόβυτατος καὶ σοφώτατος. οὐ δ' ἀλλ' αὐτὸ
τοῦτο καὶ μαλλῶ. ὅρμα σοφίας ἐωυδήξατο. καὶ τὰ ὁ μὲν οὖν πρῶτος
ὄκόμισθεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνὶ. καὶ λίμαν κατὰ τοὺς ἀρτίους δοὺς
παραυθήναι οἱ ὃς πολήτευσε ἐφ' ἑξῆς αὐτὰ δι' ἡμέρας. οὐ σωθρ
μῶς ἐστὶ οἱ δὲ ποιοῦσι. καὶ ἐωὰ μακρὸν ταὐτὸν πλοῦν πυθμενικόν
τορον ἀείλασε. ὄκόμισθεν εἰς τὴν πόλιν. σὶ μοιρίδιον δὲ τὸν
κεῖον. ἀφ' ἧι περὶ αὐτὸν εἶχε μεγάλοις μισθοῖς καὶ δωρέοις πάθεν.
ταῦτα δὲ ἐωοίει. μουλόμενος πάθην τοὺς πολίτας. ἵν' ὡς μάλ
τίστους ὦν τὸν αὐτῶν ἄρχοι. οὐ κοινὸν μέμφεσθαι οὐδενὶ σοφίας
φθονεῖν. αὐτὸς ὢν καλοῦ τε κἀγαθοῦ. ἐωφθὴ δὲ αὐτοῖς οἱ περὶ
τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν ἐωυδοκιμηκότες ἦσαν. καὶ ἑθαύμαζον αὐ
τοὺς ἐωοιεῖν. ἐωμουλόμενοι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἀρίστοις παιδευθῆναι
ἐφ' ὅσον αὐτοῖς ὅρμαὶ Κατὰ τὰς ὁδοὺς ὅρμενοι τοὺς ἀστοὺς.
Καὶ τοὺς δήμους ὄκάζοντας. Καπῆλους ὑποσοφίας τὸ αὐτοῦ μὴ
τέμαθε καὶ μὴ αὐτοὺς ἐξεύρειν. ὄκλεξάμενος δὲ μηχάνους σο
φοὺς τὰς εἶναι, τὰς τὰς αὐτοὺς ὅρμάνας εἰς ὅλας ἄστυ
ποιήματα καὶ ἐωιδείματα τῆς σοφίας ἐωέφαινεν. ἵνα
πρῶτον μὲν τὰ ὅρμαθοῖς μὴ ἀσματα τὰ σοφὰ ταῦτα. μὴ
θαυμάζοι μὲν οἱ πολῖται αὐτοῦ. τότε μᾶλλον θῆσαυτὸν. καὶ τὸ
μὴ δὲν ἄγαν. ἐς τὰλλα τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ τὰ ἵππαρχοντῶν
ματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο. ἐωφέρειν τὸ ἀμφὶ καὶ κάτω
καὶ ἀμαξηλάκοντος. καὶ γέμα λαμπρόντος αὐτοῦ τῆς σο
φίας. φοιτῶν ὄκ τῶν ἀρχόντων. καὶ ἐωὰ τὰ λοιπὰ παιδευθῆ
σόμενοι. ἐωὸν δὲ λύρα τῶν πλεκάμων τε. ὅρμὲν τοῖς ἐωαρι
θμοῖς τοῦ ὅρμου ὄκάστου. ὃ ἐωὶ νέρα ἀναλφόνος ὅρμῆς. ὁτὶ
ὅρμὲν τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου ἐλήκει. ὅρμὲν τοῖς ἐωὶ δεξιὰ.
μὴ μᾶλλον τὸ ἵππαρχου. ἀφ' ἑ δίκαια φρονῶν φήσιν. ἔστι δὲ τοῦ

φιλαδέλφου ἀπλῆ δοσ:—

ἵππαρχείου.

ποιημαίτων καὶ ἀλλαὶ ὅλοις θρμαῖς. πολλὰ καὶ καλὰ ἔστι γενέσθαι
μέναι· ἐπεὶ δὲ λέ καὶ τοῦτο ἔστι τὴν ἀφελίαν καὶ ὁ δῆμος. θρασύλλα· μὴ μὰ
τὸ δίκαιον χρῆν· μὴ φίλον ἔξαπατᾶν· φησὶ δῆτα σε ἐμοὶ ὄντα φίλον
οὐ δίκαιον τοίνυν ἐστὶ σὲ κρατεῖν· εἰ οὐ φίλον με εἶναι ὄντα φίλον
αὖ· οὐ καὶ ἀποθανόντος τρίαι ἢ τετράμηνοι ἐθρασυβούλῳ Ἀθηναίοις
ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἱππίου· καὶ τοσαῦτα μὲν τὸν παλαιὸν
λόγον. ὅτι ταῦτα μόνα τὰ ἔτη. τετράμηνος ἔζησεν ὁ θρασύλλος
ναῖος· τὸν δὲ δεύτερον χρόνον φησὶ τὸν ἄρχοντα Ἀθηναίοις. ὃς ἔσχε κρόμ
μυοι λόγον τοσ· λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν χαριεστέρων αὐτῶν· καὶ ὁ θρασύ
ματος αὐτοῦ γενέσθαι· οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἔφησαν διὰ τὴν
τὸν ἀδελφὸν αὐτὸν μίαν τὸν καὶ μητρίαν· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἔζη
θη· ἀλλ' οἱ τὸν μὲν ἀρχιδίκην γρονέτην. παιδικὰ τοῦ ἀριστογείτονος.
καὶ τοῦτον δεῦρο ὑπεκείνου· μείζονα δὲ φρονεῖ ἄρα καὶ ὁ ἀριστο
τῶν· ἔστι τοίνυν παιδεῦσαι αὐτόν· καὶ αὖ ταῦτα μὲν ἀκριβῶς τοῦ εἰκότος
ἵππαρχον· θρασύλλα δὲ τοῦ χρόνου· οὐ τὸν τὸν ἀρχιδίκην τὸν
χαίρειν θρασύλλα τοῦ τῆνος τὸν νεανίσκον τὸ καὶ γρηγορίαν καὶ καλὸν
τὸν τότε· καὶ λέγουσι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ἐρᾷ δὲ οὐ μέμνημαι τὸν
οὗ μεμνήσκοντο τοῦτον· τέσσαρα μὲν φασὶ ἦν τὸν τότε ἀρχιδίκης
τὸν ἀριστογείτονα· οὐ σοφοὶ· ἔστω· συμβρόμενον τοῦ ἵππαρ
χοι· καταφρονήσαι ἐκείνων· καὶ τοῦτο, πρὶν ἁλῶναι τοὺς
τοῦτο τὴν τιμωρίαν· οὐ τοσοῦτον ἀποκτεῖναι τὸν ἵππαρχον· κἂν
δῶν μεμισθωκὼς τοίνυν οὐ σοφὸν κρατεῖν· ἵνα οὐ φίλον με εἶναι· ἵνα μὴ
φίλον. οὐ πεῖσθαι ἵππαρχοι· ἐρᾷ γὰρ ὅπως οὐ σὲ μὲν ἔξαπα
ταῖς· οὐ καὶ δὴ τρόπον τοῖς λόγοις· οὐδὲ ἁμαρτήσας: ἀθλίως:
ἀλλὰ μὴν καὶ οὐ σωφρονοῦντα ἐθέλουσι τοῖς λόγοις ἀγαθόν.
ὅτι μὴ οὐλὴ τῶν εἰρημένων· ἵνα μὴ οἱ ἡ ἔξαπατᾶσθαι· πό
τερον γὰρ τοῦτό σοι ἀναθεῖναι, ὡς οὐχὶ τὸν ἀνθρῶν ἀνάγκη ἔστι
θυμοῦσιν αὐτοῖς; μὴ μὰ τὸ· ἀλλ' ὡς τὸ ζημιοῦσθαι καὶ τὸ ζημία
οὐ κακόν; μὴ μὰ τὸ· ἀλλ' ὡς οὐ τὴν ζημίαν, καὶ τὸ ζημιοῦσθαι
τὸ κέρδος· ἢ τὸ κερδαίνειν ἁμαρτίαν; μὴ δῆτα τοῦτο· ἀλλ' ὡς ὅταν
τίνων οὖν τοῖς καλοῖς οὐ κρατεῖν ἐστι τὸ κερδαίνειν; οὐ τί παίζε
τοῦτό μοι ἀπόφυγε· δοκεῖ ἄρα σοι ὡς ἔστι τοῦ κέρδους τὸ μὴ

ἀφρίαν λιμὸς
παιδομίδος ἐφοῦ
λιὸ δὸς χέτω καὶ
λεῖται:—

ἀγαθὸν εἶναι· τὸ δὲ κακόν: ἔμοιγε: ἀλλ' ἆρα τί θεμιτὸν ποιμῶν σοι τοῦτο
ἔφαναι δὴ κέρδος τι ἀγαθόν· καὶ ἕτερον κέρδος τι κακόν· κέρδος
δέ γε οὐδὲν μᾶλλόν ἐστιν αὖ τῶν τὸ ἀγαθὸν, ἢ τὸ κακόν· ἦ γάρ; πῶς
με ἔρῳ ταῦτα: φαίνεται· σοὶ πίον ἔστί τι ἀγαθὸν· καὶ κακόν; Ναί:
ἆρ' οὖν μᾶλλόν τι αὖ τῶν ἔστι τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου σοὶ πίον· ἢ ὁμοίως
τοῦτο γε σοὶ πίον ἑκατέρων ἀμφοτέρα· καὶ ταύτην γε οὐδὲν διαφέρει τὸ
ἕτερον τοῦ ἑτέρου· κατὰ τὸ σοὶ πίον εἶναι· ἀλλ' ἀεὶ τὸ μὲν αὖ τῶν ἀγα-
θὸν· τὸ δὲ, κακόν: Ναί: οὐκοῦν καὶ ποτὸν καὶ ταῦλλα πάντα· ὅσα
τοιαῦτ' ἐστὶν ἑκάτερα· τὰ μὲν, σώματι θρεπτικὰ εἶναι· τὰ
δὲ, κακά· οὐδὲν ἔκφημί γε διαφέρειν τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου ἢ τὸ
αὐτὸ ἑαυτῷ· σὺ σωτηρίου δή που ὁ μὲν χρηστός ἐστιν· ὁ δὲ πονηρός:
Ναί: ἀλλ' ἄρθρα ποτέ γε οἶμαι οὐδετέρου οὐδετέρου· οὔτε μᾶλλον οὔτε
ἧττον ἑαυτῷ· οὔτε ὁ χρηστὸς τοῦ πονηροῦ· οὔτε ὁ πονηρὸς τοῦ χρη-
στοῦ: οὐδαμῶς λέγεις: οὐκοῦν οὐ τοιαῦτα καὶ περὶ τοῦ κέρδους διανοοῦ
μεθα· ὡς κέρδος γε ὁμοίως ἐστί· καὶ τὸ χρηστὸν καὶ τὸ πονηρόν:
ἀναγκαῖον: οὐδὲν ἄρα μᾶλλον κερδαίνῃ ὁ τὸ χρηστὸν κέρδος
ἔχων· ἢ τὸ πονηρόν· οὐκοῦν μᾶλλόν γε κέρδος φαίνεται οὐδετέ
ρου ὄν· ὡς ὁμολογοῦμεν: Ναί: οὐδετέρου γὰρ αὖ τούτων· οὐδὲ τὸ
μᾶλλον οὐδὲ τὸ ἧττον τοῦτο ἔστιν: οὐ γὰρ δή: τοιγὰρ δὴ τοιούτοις
πράγμασι· ὡς ὀλίγου μᾶλλον· ἢ ἧττον· ὅτιοῦν ἀπεργάζοιο· ἢ πάν-
τως· οἷς μηδέτερον τούτων προσῇ: ἀδιανόητον: ἔοικε δὴ ποιμὴν κέρ
δη μὲν ὁμοίως ἔστιν ἀμφότερα καὶ κερδαλέα· τοιαῦτα δὴ λέ
γεται ἔοικε· κέρδη ταῦτα· διαπίπτει ἀμφότερα αὐτὰ κέρδος καὶ
λῷστον· τί τὸ αὐτὸ ἄρ' ἀμφοτέροις ὁρᾷς· ὦ Σώκρατες ἀεὶ σύ με λήθεσθαι
ταῦτα δή· διαπίπτει καὶ τὸ ἀγαθὸν σοὶ πίον ἢ τὸ κακὸν σοὶ πίον·
ὁμοίως ἀμφότερα σοὶ πίον καλῶ· εἰ πομάσοι· διότι ἀμφότερα ἢ
ῥᾳστροφίᾳ σώματος ἔστιν· διὰ τοῦτο ἔφην· τοῦτο γὰρ εἶναι σοὶ πίον·
καὶ σύ που ἡμῖν ὡμολόγησας· ἦ γάρ; ἔφην: καὶ περὶ τοῦ οὖν
ὁ αὐτὸς ἂν τρόπος ἔλθοι τῶν ἄλλων κρίσεως· ὅτι τιμῆς τοῦ σώμα
τος ἕνεκα τροφῆς· ἐάν τε χρηματισμοῦ ἐάν τε πονηρᾶς τέχνης· τοῦτο
τὸ ὄνομα ἔστι ποτὲ τῶν· καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως· πάρεσθ' οὖν
καὶ οὐκ ἐμὲ μεμάσθαι· οὐ τῶν δὲ πολὺ κρινόμενον· τὸ χρηστὸν κέρδος

δοίκεν· μὴ μεμνάεισο ὧν ὁθὴ μὴν οὕτος ὁλόρο γάρ μεν· οἶμαι
φορ μ· εἰ δὲ μή, φάσε ποτ μή σω· ἡμῖν σωμήτ ἡ σαό μοι· τοὔφρα
θοὶ σ μὴ πάντα τὰ κέρδη κούλεσθαι κερδαίνειν· ἀλλὰ τὸν κερδῶ
τάμαθά· τα δὲ πόνηρά· μή: ναί χι: οὐκοῦ πάντα τὰ κέρδη ὁλό
γου ἡμεῖν ἦν ἀγκαῖον· καὶ σμικρὰ καὶ μεγάλα· ὁμολογήφαθα
εἶναι: ἦν ἀγκαῖον γὰρ ὃ σοὶ κρατῶ μαὶ ἐγὼ νὲ μέ μ' ἢ πεῖσαι κεν:
ἀλλ' ἴσως μεταπούτου· καὶ πῶς ὄφερ ἄν· μῶν δοῦν εἶπες σαι
ὅτ' ὀπίσω δὴ ἔχασ σωφρὶσ μοῦν ἡμῖν πάντα τὰ κέρδη φαθὰ
εἶναι· καὶ σμικρὰ καὶ μεγάλα· ὁμολογῶ μέροῦν· τοὺς δὲ χρηστοὺς
ἀνθρώπους κούλεσθαι τὰ φαθὰ ὁμολογῆσ αι πάντας· ἢ οὔ:
ὁμολογῶ: ἀλλὰ μὴν δὴ τούς γε σωμηρούς γ' οὐ φοῦ εἶναι ὅτι
καὶ σμικρὰ καὶ μεγάλα κέρδη φιλοῦσιν· εἶπον: οὐκοῦ κατὰ τὸν
σὸν λόγον· ἀνάγκη τοὺς ἀμοὶ φιλοκερδεῖσ ἂν εἶναι καὶ οἱ χρηστοὶ καὶ
οἱ σωμηροί: φαίνεται: οὐκάρα ὀρθῶσ ὀνειδίζ ῃ· εἴτι γοῦν
ὀνειδίζει. φιλοκερδῆ εἶναι· τυγχάνει γάρ. καὶ ὁ ταῦτα ὀνειδίζων.
ἀνόσιοσ τοι οὗτοσ ὤν: —— + + +

ἵππαρχος ἢ φιλοκερδής

πλάτωνος μενέξενος ἢ ἐπιτάφιος

Θεάρατ· ἢ πόθεν μοι ἔξεστιν: ὅτι ἐγὼ σοὶ κρατῶ· καὶ ἀπὸ
τοῦ κουλευτηρίου· τί καὶ λίαν σὺ πρὸσ κουλευτήριον· ἢ δηλαδὴ
ὅτι παιδεύσεσθαι καὶ φιλοσοφίασ· ἐοικὸσ γ' ἐμοὶ εἶναι· καὶ σοῦ
γε καὶ σοῦ ἑκατέρου· ἐοικὸσ γὰρ εἶναι· καὶ σοῦ
χαν ἡμῶν ὅτου μάλιστ' ἐοικὸσ χρεὼν πρῶτον τὴν
κούρασιν· ἵνα μὴ ἐκλείπῃ τὴν ἡμῶν ἡλικίαν· ἀπ' ἄλλην ἡμῶν
ἐοικυῖαν ἐχομένην: ἐὰν οὖν μοὶ σοῦ κρατῶ ἐᾶισ καὶ
συμκουλεύειν ἄρχειν· προθυμήσομαι· εἰ δὲ μή, οὔ· μῶν μέλλοι
ἀφικόμενον πρὸσ τὸ κουλευτήριον· τὸν θόρυβον ὅτῃ λικουλῇ
μεθήσειν αἱρεῖσθαι ὅσ τισ ὁρεῖ ἐοικὸσ τοῖσ ἀπὸ θαρροῦσι· τὰ φάσ
μὰρ ὀισθ' ὅ' τι μέλλοι σι ποιεῖν; πάνυ γε· ἀλλὰ τίνα εἵλοντο:
οὐδένα· ἀλλὰ ἀρ' ἐκαίλον τὸ ἔτι τὴν αὔριον· οἶμαι μέντοι· ἀρχῆσ

λὶ δήων καὶ ἀφε θλίσε σθαι: καὶ μὴν ὧ μεν ἐξ θν ε. πολλαχῆ κιν δυνεύ ει. καὶ
λὸν εἶ ναι τὸ θν πολέ μοι λ' πο θνή σκειν. καὶ γὰρ καὶ λῆ σταφ ῆ σ τε καὶ
με γαλο πρεπῶ ς τυγχά ει. καὶ ἐὰν πρέ πο τίσ ᾧ τελευτῆ σαι. καὶ
ἐσαί μου αὐ ἔτυχε. καὶ ἐὰν φαύλως τῆι πάν δρω νος φῶν τε καὶ οὐ κείκλη
ζεται μοί των. ἀλλὰ ἐκ πολλοῦ χρό νου λόγου ς ἀναφ ῶ κυ ας μὲν ὧν. οἱ
οὕτω ς καλῶς ἐσαι νοῦ σιν. φά τε καὶ τὰ προσό ντα καὶ τὰ μὴ προσ ῆκό
ντα λέ γον τες. καὶ λιπα ρῶς πως τοῖς ὁ νό μασι τοῖς κί νδυ νος. νο ητοὺς
οἴσι ν ἡ μῶν τὰς τυχάς. καὶ τὴν πό λιν ἐγκω μιά ζον τες. καὶ τὰ
ἀναί τιος τρό πους. καὶ τοὺς τελευτη κό τας ἐν τοῖς πολέ μοις. καὶ
τοὺς προγό νους ἡ μῶν ἁπάντας. τοὺς ἔν προσθεν. καὶ αὐτοὺς ἡμᾶς
τοὺς ἔτι ζῶν τας. ἐσαι μοῦ ντε. ὡς ἐφ ὁ μοῦ ὧ μεν ἐξ θν ε. γόν ναί
ἐσ τιν ἐλευ θε ρίαν ἐσαι μούμε νος ὑπ' αὐτῶν. καὶ ἐκ ἀνα στε ἀτι μά
σας πάν υ δι ατί θε ται ἐσαι μούμε νος ὑπ' αὐτῶν. καὶ ἐκ ἀνα στε ἀτι μά
ἀκρο σόμε νος καὶ κηλούμε νος. ἡγού με νος ἐν τοῖς παρα χρῆ μα μᾶλ λον
καὶ γόν ναί ὁ τερος καὶ καλλίω ν γέν ναι. καὶ οἱ ἀν δρι ῶν τες πολλοὶ ἂν εἰ
μὲν ἐμοῦ ἐξ ήκουσ ἐν τι νὸς ἐσ ἐσω νται. καὶ σω φρο σύ νης πρὸς οὐ δέ σε
μιᾶς ἐμοῦ ἐν τοῖς παρα χρῆ μα μι μή σον ται. καὶ γὰρ ἐκ εἰνοι ταὐτὰ ταῦτα
δοκοῦσι σοὶ ἐμοὶ λέ γειν. καὶ πρὸς ἑ μὲ καὶ πρὸς τὴν ἄλλην τὴν πό λιν. θαυμα
στὸν ἂν αὐ τὴν ἡ γεῖ σθαι εἶ ναι. ἢ πρό τερον ὑπὸ τοῦ λέ γον τος ἂν αὖ τὴ
θόμε νοι. καὶ μοι αὐτὴ ἡ σε μνό της. παρα μεῖ νει ἡ μέρας πολλῆς ἡ τῆς.
οὕτω σ ἐραυλος ὁ λό γος τε καὶ ὁ θό ρυ βος παρὰ τοῦ λέ γον τος ἐγε
ται εἰς τὰ ὦ τα. ὥ στε μό γις παρ' ἐμὲ ἡ πό λις ἡ μέρας. ἀνα μιμνή
σκο μαι ἐμαυ τοῦ. καὶ αἰ σθά νο μαι οὐ γλὸς εἰμι. τέ ως δὲ οἰ μαι μόνον.
οὐκ ἐν μακά ρων μή σοις οἰ κεῖν. οὕτω σ ἡμῖν οἱ ῥή το ρες δε ξιοί εἰσι:
ἀεὶ οὐ τος παί ζει σὼ σό κρα τες. τοὺ ῥή το ρας. νῶν μὲν τοι οἶ μαι
ἐφ' ὁ ντι ναι ρε θέν τα οὐ πά νυ δυ πορή σειν ἐξ υπο μού μενον γὰρ ἂν τά
πασ μι κρὰ ἀρ θρο τέ ρα ἐν. ὥ στε εἰ σως ἂν ἀκα θή σεται ὀλί γον. ὥσ θ'
αὐτὸ χε δι άζειν: τό τε ὧν μαθέ σει μ' ἐκ ἀσ τοις τοῦ τον λό γοις πα
ρε κκυ κλη μέ νοι. καὶ οὐ μα οὐ δὲ αὐτὸ χε δι άζ ῃ ν τά γε τοι αὐ τα χαλε πόν.
εἰ μὲν γὰρ δό ει ἀθη ναί οις ἐν πόλε μον μοι οἷς εὖ λέγειν. ἢ πόλε μον
μοι οἷς ἂν ἀθη ναί οις. ἀγα θοῦ ἂν ῥή το ρος δό ει. τοῦ πει σον τος
καὶ εὐ δο κιμή σον τος. ὁ τά ρ δέ τις ἐν τοῖς τοι οῦ τος ἁμι λί ζη ται οἷ ος
πέρ καὶ ἐγὼ νεῖ. οὐ δὲν μεί ζω δο κῶ εὖ λέγειν: οὐ κοῦν εἰ ὦ σώ κρα τες:

παρ' ὧν τὰ χ πορι σκέ πω σ. ὁ κ τοῦ ουν φη

ἀπο μαί τω σ ἀ σκό πω σ ἢ πάν.

ουκέτι τοιαῦτα δίκαι· ἢ οἱ μὲν ἐπὶ τὸν ἕτερον ἔτραπον
κεῖ. ους δὲ ἐπὶ τὸν ἕτερον ἔτραπον ἔτι πάρ. ἢ οἱ μὲν
μᾶλλον· ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἕτερον ἔτραπον ἔτι πάρ. ἢ οἱ μὲν
ἐπὶ τὸν ἕτερον ἔτραπον ἔτι πάρ. ἢ οἱ μὲν
κεῖ. ους δὲ ἐπὶ τὸν ἕτερον ἔτραπον ἔτι πάρ. ἢ οἱ μὲν
μᾶλλον· ἀλλ'

κοινὴ μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως· ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων· νόμῳ δὲ δὴ
τὸν λειπόμενον κόσμον· ὃ τε νόμος πρὸς ταύτῃ ἀποδοῦναι τοῖς
ἀμβράσι· καὶ χρή· ἕρμωρ γὰρ ὑπῆρχθέτην· νόμοι καλῶς ῥηθέντι·
μὴ μὴν καὶ κόσμος τοῖς πράξασι μήτε παρὰ τῶν οἰκοσάντων·
δεῖ δὴ τοιούτου τινὸς λόγου· ὅστις τοῖς μὲν τελευτηκόσιν·
ἴσα καὶ ὅσα ἔσται μέλεται· τοῖς δὲ ζῶσιν· ὑμῖν μὲν ὅσα παραμένει· ὑκ
νόμοις μὲν καὶ ἀδελφοῖς· μιμεῖσθαι τὴν τῶνδε ἀρετὴν παρακελεύ
όμενος· ταυτόρασον δὲ καὶ μὴ τόρασον· καὶ εἴ τινος τῶν ἀφῳθεν
ἔτι προλέλειπται· τούτοις δὲ παραμυθούμενος· τίς οὖν
ἂν ἡμῖν τοιοῦτος λόγος φανείη· ἢ πόθεν ἂν ὀρθῶς ἀρξαίμεθα·
ἀνδράσι γενναίοις ἔσασι μοῦνοις· οἳ ζῶσι τότε· τοῖς ἔσαν τῶν εὐφραμον
δάρδανῶν· καὶ τῶν τελευτῶν· ἀπὸ τῆς τῶν ζώντων σωτηρίας ἰὼν
λάζαρος· δοκεῖ μοι χρῆναι κατὰ φύσιν· ὡς ταῦτα ἀγαθοὶ ἐγένοντο·
οὕτω καὶ ἔσαι μὲν αὐτοῖς· ἀγαθοὶ δὲ ἔτι ἐγένοντο· διὰ τὸ φύναι ἐξαίφνης·
τῶν ἐυγενέστατον οὖν πρῶτον αὖ τῶν· ἔπεσθαι· δεύτερον
δὲ· τροφῶν τε καὶ παιδείαν· ἔσαι δὲ τούτοις τῶν τῶν ἔργων πρᾶξιν
ἔσαι δείξομεν· ὡς καλῶν καὶ αὐξίαν τούτων αὐτέφιλέσαν· τῶν δὲν
γενέσθαι· πρῶτον ὑπῆρξε τοῖσδε· ἢ τῶν προλέμων γένεσις· οὐκέτι
λιτοῦσαν· οὐδὲ τοῖς ὑκνόμοις τούτοις αὐτοφιλεσαμένη μετοικοῦν
τας ἔν τῇ χώρᾳ· ἀλλ' αὐτόχθονας
καὶ τοῖς ὧν τῇ ἔνπατρίδι οἰκοῦντας· καὶ ζῶντας τρεφομένοις
οὐχὶ μητρυιᾶς ὡς ἄλλοι· ἀλλ' ὑπομήτρος τῆς χώρας· ἔνῃ
οἰκοῦν· καὶ μοῦ κεῖσθαι· τελευτήσαν τας ἔν οἰκείοις τόποις τῆς
τε κούσης ἐτρεταύσης· καὶ ὑποδεξαμένης· δικαιότατον δὴ
κοσμῆσαι πρῶτον· τὴν μητέρα αὐτῶν· οὕτω γὰρ σωμαίμει. ἅμα
καὶ ἢ τοῖν δε ἔνγένεια κοσμουμένη· ἔσαι δὲ ἀξίαν ἢ χώραν· καὶ
ὑπὸ παίδων ἀνθρώπων ἔσαι μεῖσθαι· οὐμόρον ὑφ' ἡμῶν· πολλαχῆ
μὲν· καὶ ἄλλῃ· πρῶτον δὲ καὶ μέγιστον· ὅτι τιμᾷ εἰ οὖσαν θεοφι
λῆ· μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν τοῖς λόγοις· ἢ τῶν ἀμφισμητησαίτων περὶ
αὐτῆν θεῶν ἔριστε καὶ κρίσις· ἣν δὴ θεοὶ ἔστησαν· πῶς οὐχὶ
ἄρρεν μὲν ἐν μετὰ τῶν δικαίων ἔσαι μεῖσθαι· δεύτερος δὲ ἔσαι μος·
δικαίως ἂν αὐτῶν εἴη· ὅτι ἔν ἑκάστῳ τοῖς χρόνοις· ἔρρωσαι ἢ πόσαις

ν τὰ ποσκήματα κατὰ παρβον ζ χβρ σιῶν ϛ πΗ μοῦ ϗ ὅν ὡρῶν λϛ ζῳῶν ὁ δὲ ὡσκη:-

ἀμε δίδου καὶ ἔφυ ζῶα παν τὸ δαπὸ θηρία τὸ καὶ ποτὰ. ὃν τούτοι
λὶ ἡμέτερα. θηρίων μὲν ἀγρίων. φόνος καὶ καθαρὰ ἐφάμη. ὃς βλὸ
ξατο δὲ τῶν ζώων. καὶ ἁβρμη σθν αρων. ὁ σωσθει τὸ ὑπερέχα τῶν
ἀλλων. καὶ δίκλων καὶ θθοὺς μόνον μομίϛ. μέγα δὲ τὸ κμήριον τούτοι
τοὶ λόγοι. τί. λὶ δὲ ἐτὸ κθμὶ μὴ. τοὺς τῶν δὲ τὲ καὶ ἡμετέρους προμάχο
σαν γὰρ τὸ τε κοὶ. τροφὴν ἔχα ὥστ τὴν δίαν σὶ αὐτὸ κλι. σὶ καὶ μὴ λὶ μὴ
τὸ κούσαν τὸ ἀλλη θσὸς. ϛ μὴ. ἀλλ ὑπο παλλομένη. ὑαν μὴ ἔχι τὸν
γὰο τροφὴν τοὶ γονέας ἐνο. ὁ δὴ καὶ λὶ ἡμέτερα μὴ τὸ καὶ μήτηρ. ἵκα
νὸν τὸ κμήριον παρέχα σὶ σ αὐτοὺς γόνιμοσα μένη. μόνη γὰρ ὃν τοὶ
τότε καὶ πρώτη. τροφὴν ἀνθρώπαν λὶν ἔκε. τὸν τῶν πυρῶν καὶ
κριθῶν καρπὸν. σὶ κάλλιασα καὶ ἁρίασα τρέφται. τὸ ἀνθρώπαον
γένος. σὶς ποιόν τι τοῦτο τὸ ζῶον αὐτὴ γόνιμοσα μένη. μαλλον δὲ
ὑπερμὶ λὶ μυσι κοσ. προσὶ κει δὲ χθα τοὶ αὐτοὺ τὸ τὸ κμήρια. οὐ
γὰρ μὴ μυσὶ καὶ με μίμηται κυλόει καὶ γόνιμὶ σει. ἀλλα μὴ λὶ. μὴν
τούτου δὲ τοῦ καρποῦ οὐκ ἐφθόνησθν. ἀλλὸν εἰ με καὶ τοὶς ἄλλοις. μᾶλ
λὸν τοῦτο. θλαίουγὸν ἐσὶν ποῦ μον ἁρῶν μὴν. ἀν λὶ κθ τοὶς θκγόνοις.
θρεταμένη δὲ καὶ αὐξήσασα πρὸς λίκιαν. ἀρχόν των καὶ δῆ λαοῦ
λοις αὐτῶν. θθοὺς ὠνῆ γαγο. ὧν τὰ μὲν ὀνόματα. πρῶτ ὃν τοὶ
τοὶ σὶ δε ἔαν. ἴσμεν γὰρ οἱ τὸν νῦν ὄντων λιμέων κατοκοῦσαν. πρὸς τὸ
τὴν καθ ἡμέραν δίαιταν. τέχναις πρὸ τοὺς παλθυσαμένους. καὶ
πρὸς τὴν ὑπερτὶὸ χώραις φυλακλὴν. ὁ λων κτὶσὶν τε καὶ χρήσιν
δηλουσ αὐμένους. γόνιμη θέν τὸ δὲ καὶ παλυθέν τὸ οὕτως οἱ τῶν
δε πρόγονοι. σὶ κοιν πολιτάαν κατασκθυασάμενοι. λὸν ὁρθῶς
ἔχα. δι αμφισβόων ἐστὶν μὴ ησθήναι. πολιτάα γὰρ, τροφὴν ἐστὶν ἐσί.
καλλὶ μὲν. ἀγαθῶν. λὶ δὲ ὃν αν τία. κακῶν. ὡς οὖν ὃν καλλὶ
πολιτάαν ἐτράφησαν οἱ πρόσθεν ἡμῶν. ἐν ϗ καιον δηλῶσαι. δὴ λῶν
δὴ κακεῖνοι ἀγαθοὶ. καὶ οἱ μὲν ἐσὶν. ὧν δὲ τυγχάνοι μὲν ὄντες
οἱ τὰ θλὰ τὰ κόντ. λὶ γὰρ αὐτὴ πολιτάα. καὶ τὸ τθλὲν. καὶ μὲν
ἀρίασ κρατίαν. ὃν λὶ μὲν τὸ πολιτευόμεθα. καὶ τὸν ἀϗ χρόνον
ἐξ ἐκείνου ὡς τοὺς πολλοὺς. καλεῖ δὲ ὁ μὲν. αὐτὴν δημοκρατίαν.
ὁ δὲ ἄλλο σὶ ἀν χαίρει. ἔστι δὲ τὴν ἀλη θϗαν. μεσυνδοξίαν πλὴ
θουσ ἀρίασ κρατίαν. καὶ σὶ λεὶς μὲν γὰρ ἀϗ λὶ μὴν ἐσὶν. οὗτοι δὲ,

τοτε μὲν ὑκυδνοισ· τότε δὲ, αἰρεθοι· ὑκρατὸ δὲ τὸ πόλεωσ τὸ
πολλὸ τὸ πλήθοσ· τὸ δὲ ἀρχὸ δίδωσι καὶ κράτοσ· τοῖσ αὐ εἰδό
σι ἀμείνοσι εἶναι· καὶ οὔτε ἀσθενείαι· οὔτε πενίαι· οὔτε ἀ
μουσίαι σωτῆρον δ' πολλὸ λαὸ τοῦ δείσ· οὐδὲ τοῖσ ὑμετέροισ πάτ
μοισ· ὁ αὐτὸσ ὑμῖν ἄλλοσ πόλεμοσ· ἀλλὰ εἷσ ὅροσ ὁ δόξασ σοφοῖ
σι φαύλοισ εἶναι κρατεῖ καὶ ἄρχει· αἰτία δὲ ἡ μὴ πολιτεία· αὐ
τηι· ὅτι σύνοικοι μησι· αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεισ ὑκ παντοδα πὸν
κατὸκευασμένα ἀπὸ εἰσὶ καὶ ἀπὸ μᾶλλον· ὧν αὐτοῖσ μὲν ἀπὸ
μᾶλλοι καὶ αἱ πολιτεῖαι· τυραννίδεσ τε καὶ ὀλιγαρχίαι· οἱ κοῦσι· ὧν
ὑμῖν μὲν δοῦλοι· οἱ δὲ δεσπόται σὺν ἀλλήλουσ νομίζοντεσ· ἰσοῖ
δὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι· μᾶλλον μητρὸσ· σαφῶσ δὲ ἀδελφοὶ φωνῆσ· οὐκαὶ
ξιοῦμεν δοῦλοι οὐδὲ δεσπόται ἀλλήλων εἶναι· ἀλλ' ἰσονομίαι
ἡμᾶλλον ὑκ φύσιν· ἰσονομίαν ἀπὸ ζητῶν· κατὰ νόμον·
καὶ μὴ δυνάμει ἀλλοι ὑπείκειν ἀλλήλοισ· ὑπ' ἀρετῆσ δόξηι φρο
νεῖν μηδενὶ ἀλλοι· ὑπείκειν· ἀλλήλοισ· ὑπ' ἀρετῆσ δόξηι καὶ φρο
νεῖν· ὁ θεὸσ δὲ ὑμῖν παύσηι ὑλιγοθυμίαν τε θρασυμένοι οἱ τῶνδε
πατέρεσ καὶ ἡμεῖσ δὲ καὶ αὐτοὶ οὗτοι· καὶ μᾶλλον φωνῆσ· πολ
λὰ δὲ καὶ μᾶλλον ἀπεφήναμεν εἶσ πάντασ ἀνοῦσ καὶ ἰ
δίαι καὶ δημοσίαι· οἷσ μὲν δεῖν ὑπὲρ τῆσ ὑλιγοθυμίασ· καὶ
ὅπλοισ μὲν ὑπὲρ ὅπλων μάχεσθαι· καὶ ναυσὶ ναυσὶ οἷσ ὑπὲρ ἀπόν
των τῶν ὅπλων· ὑμοίωσ μὲν οὖν καὶ ἀμείνονασ εἶναι ἀπὸ
τῶν αὐτῶν τῆσ χώραν· καὶ τῶν ἄλλων ποιήσειν αὐτὰ θεῖναι· ὥρασθον πρᾶ
ξαι τῶν· ὅτι δὲ τούτων ὧν λέγω· ὑπὸ τῶν πρόσθεν ἡμῶν· ὁ

τῶν ἀσίαν· καὶ δουλουμένοις τὴν Εὐρώπην ἔχον οἱ τὸ λευκὸν χώρας
ὄκλοι· μοῖραι δὲ ἴσαι τέσσαρες· ὧν καὶ δίκαιον· ὃς χρὴ πρῶτον μὲν μὴ
μόρους· ἴσας μὲν ἴσαις αὐτοῖς τὴν ἀρχήν· δεῖ δὲ καὶ αὐτὴν εἶναι· εἰ μὲν
λῆτος καλῶς ἴσας μοίρας· ὃν ὀκτὼ φυλαὶ τοῖς χρόνοις νομόμορον λόγου·
ὅτε πᾶσαι μὲν ἐς ἀσίαν ἐστρατεύοντο· τρία τοίνυν μέρη ἦσαν λεῖ· ὧν ὁ μὲν
πρῶτος κύρος· ὃς τὸν Θρῃκίαν πᾶσαν τὸν αὐτοῦ πολίτας
τοῖς αὐτοῦ φρονήμασι· ἅμα καὶ τὸν Ἑλλήσποντον μέχρι δουλοῦσθαι
σαυτοῦ· καὶ τὴν ἄλλην ἀσίαν μέχρι Αἰγύπτου ἦρξεν· ὁ δὲ Μήδος·
Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης· ὅσον οἱ ὁμορεῖν ἴσαι νῆες· τρίτος δὲ
Δαρεῖος· πλὴν μὲν μέχρι Σκυθῶν τῶν ἀρχὴν ὁρίσαντο· μόνοι
δὲ τῶν τε θαλάττης ἐκράτησαν καὶ τῶν μήσων· οὐδὲ γὰρ ἐδόκουν
ἀξιοῦν ἀντιπαλοῦσθαι τοῖς μηδὲν ἀείναις· οἱ δὲ μόνοι μαχόμενοι δοῦλον
λαμβάνουσι πάντας τῶν ἀρχῶν ἦσαν· οὕτω πολλοὶ καὶ μεγάλοι καὶ
μαχίμου γῆς κατεδουλώσαντο τὴν ὑπερόριον ἀρχήν· αὐτὴ
δὲ ἀσία μέρος δὲ Δαρείου ἦν μάλιστα καὶ ὁμόρους δὲ Δαρείους ἦν μάλιστα καὶ
ἔθνη συλλέγουσα πρόφασιν ζόμβρος· πλήθεσι μυριάσι λαὸς μὲν
πλήθει κόνταν· ὁπλῖται πολλοῖσι καὶ ναυσὶ· ναῦς δὲ τριακοσίας·
αὐτῶν δὲ ἀρχόντων· εἰ πλήρεις ἔκειντο ἀρχόντων ὁπλιτεύσας καὶ ἀ-
θηναίους· εἰ μούλοιτο τῶν ἑαυτοῦ κεφαλῶν ἔχειν· ὁ δὲ πλῆ-
θος ἦν ὁπλῖται· ἔσαν δρᾶσι οἱ τότε ὄκλοι ἦσαν τοῖς δοκιμωτάτοις ἦσαν τοῖς πρὸς τὸν πόλεμον καὶ οὐ κολίροι·
τούτοις ἐχειρώσαντο μὲν· ὁπλῖται οἱ ἄνδρας· διήρημένοι
δὲ αὖ τῶν πᾶσαν τῶν χώραν· ἵνα μὴ δεῖσι ἀποφύγοι· τοιούτῳ
τρόπῳ· ἐπὶ τὰ ὅρια ἐλθόντες τῶν ὁπλιτικῶν οἱ ἀραπιῶται
αὐτοῦ· ὄκ θαλάττης ἐς θάλατταν διαστάντες· σπάσαντες
τὸ τὰ χέρας· διῆλθον αἱ πᾶσαν τὴν χώραν· ἵνα ἔχοι ὁπλίτοι
μισθὸν ἀπὸ μόνου τοῦ δείσαντος ἀπὸ πεδίου εἶη τὴν διαίτην
διαφοίσιν. Καὶ τῆμέρον τὸ ὁπλιτικὸν ἐς ὁπλιτικὸν ἐς παραθῶνα ἐς
μονοφίσιν ὄν· καὶ Ἀθηναίοις ὁπλῖται οὐ τὴν αὐτὴν αὐτὴν ἀρχὴν
διέξαντες· ὁπλιτεύσειν ἄνευ· τούτων δὲ· τὸν μὲν· πρᾶγμα θεόπεμπτον·
τὸν δὲ, ἐπὶ χειρουμένῳ φησὶν ὁπλῖται ὁμολήθησαν ὄκλῃ
μόνου δεῖσι· οὔτε Ἀθηναίοις, πολλὴν λακεδαιμονίων· οὐδὲ δὲ.

τῶν ἐνιαυτῶν πολεμησάντων

τῶν καμβύσην

* σάρδεις πόλις λυδίας:—

* πόλις ἐν μοῖ·

ε τόπος ἀττικῆς ὃ παραθῶν ἀπέχων ἀθηνῶν ἀδίων τριῶν τριάκοντα· ἐχ— ὧν ἐστὶ πλησίον λιμένι:—

τὴν Λακεδαίμονα τὸν μάχην ἀφίκοντο· οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἐκ πασῶν ἡμερῶν.
ἅμα πόντες τὴν ἐντοῖς παρόντι σωτηρίαν. ἰσχύειν ἦγον· ἐν τούτοις
δὲ ἄριστοι γενόμενοι· οἱ δὲ οἶοι ἀραὶ ἐτύγχανον ὄντες τὴν ἀριστίων· οἱ
μαραθῶνι δεξάμενοι τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν· καὶ κολασάμενοι
τὴν ὑπερηφανίαν· καὶ πρῶτοι στῆσαν τὸν τρόπαιον τῶν μηδικῶν
ἡγεμόνες· καὶ δὲ λακεδαιμονίοις ἄλλοις γενόμενοι· ὅτι οὐ κάμαχος
εἴη ὑπερόπλοις ἀνδράσι· ἀλλὰ πλήθος καὶ πλοῦτος· ἀρετῆς
ὑπάρχει· φόβῳ οὖν ἐκείνοις τοῖς ἀνδράσι φημί· οὐ μόνον τῶν σωμά
των ἡμετέρων πάντων εἶναι· ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλευθερίας· τῆς
τῶν τῶν ἡμετέρων πάντων εἶναι· ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλευθερίας· τῆς
τε ἡμετέρας· καὶ ξυμπάντων τῶν ἐν τῇ δὲ τῇ ἠπείρῳ· εἰσὶ δὲ
μοι γὰρ τὸ ἔργον ἀπολέταντες· καὶ τὰς λακεδαίμονας μάχας τοῖς
μὲν δὴ κινδυνεύειν οἱ ἕλληνες· ὑπὲρ τῆς σωτηρίας μαθήται
τῶν μαραθῶνι γενόμενοι· τὰ μὲν οὖν ἀριστεῖα τοῖς λοιποῖς κεῖ
νοις ἀρα θάτερον· τὰ δὲ δευτερεῖα· τοῖς περὶ σαλαμῖνα· καὶ
ἔσαν τε μισθοφόροις μαχόμενοι· καὶ γὰρ τούτων· τῶν
ἀνδρῶν· τοῖς μὲν ἀριστεῖα ἔχοι διελθεῖν· καὶ οἱ αὐτοὶ ὄντα ὑπε
μείναν κατὰ γε μὴν καὶ θάλατταν· καὶ ὅσα ἡμύναντο ταῦτα·
ὁ δέμοι δοκεῖ καὶ ἐκείνων κάλλιστον εἶναι· τούτου μνησθήσομαι
ὅτι τὸ ἕκτον ἔργον· τοῖς μαραθῶνι διεταράξαντο· οἱ μὲν γὰρ μα
ραθῶνι· τοσοῦτον μόνον ἔδειξαν τοῖς ἕλλησι· ὅτι κατὰ γῆν
οἷόν τε ἀμύνασθαι τοὺς βαρβάρους· ὀλίγοις τοῖς ἄλλοις· μαρτύρι
ον ἡμῶν ἄδηλον· καὶ δόξαν εἶχον πρῶτοι ἄμαχοι εἶναι κατὰ
θάλατταν· ἐκ πλήθους καὶ πλούτου καὶ τέχνης καὶ ῥώμης· πολὺ
δὲ ἄξιον ἐπαινέσαι τὸν ἀνδρῶν· τὸν τότε μαχεσάμενον·
ὅτι τὸν ἔχθρον φόβῳ διέλυσαν τῶν ἕλλήνων· καὶ ἐπαυσαν τὸ
μὴ μέγα πλῆθος μεθ' ἡμῶν τε καὶ ἀνδρῶν· ὑπομένοντες δὲ
ξυμμένειν τοῖς τε βαρβάροις μαχεσάμενοι· καὶ τῶν ὅσων
λαμῖνι μαχεσάμενον· ἐπαινεθῆναι τοὺς ἄλλους ἕλληνας·
ὑπομένων· κατὰ μὲν γῆν· ὑπὸ δὲ τῶν· κατὰ θάλατταν· μαθόν
τας καὶ ἐπισθέντας· μὴ φοβεῖσθαι τοὺς βαρβάρους· τρίτον
δὲ λέγω· τὸν ἕκτον αὐτὸν ἔργον· καὶ ἀριθμοῖ καὶ ἀρετῇ γενέσθαι
τὸν ἕλληνικὸν σωτηρίαν· καὶ μόνον δὲ τοῦτο· λακεδαιμονίοντε

νόμος τῶν αὐτοῖς
μὴ ἄλλως ἔξεστιν
ζῶν πόλεμον· εἰρήνη
ὅταν σπένδωσιν·

ἐν τῇ σαλαμῖνι ἐξ
ἀρτεμισίου μαχαί
χησαντι·
σαλαμὶς πρὸς τὴν
ἀττικὴν μικρὸν τὸ
ς πολ ἀρτεμισίου
κέρατι ἀνοίκιτή
νοι δὲ τοῖ θαλάσσαν
ἄφεσις ἀλλοῖ παρὰ
κατὰ τὴν θαλάτ τὴν
ἐν ὧι ἐναυμαχία
ἐγένετο·—

ἐν τῇ πλαταιᾶι
αἰὸ πολεμικαῖς·

καὶ Ἀθηναίων· τὸ μὲν οὖν μέγιστον καὶ χαλεπώτατον· οὗτοι πάντες
λίμνην· καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀρετὴν· μήτε ὑφημένων ἥκομάζοντας·
καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ὑπὸ τῶν Λάτρων· μετὰ δὲ τοῦτο· πολλαὶ μὲν
πόλεις τῶν Θηβαίων ἔτι λίσσαν μετὰ τοῦ βαρβάρου· αὐτοὶ δὲ ἐμποδὼν
μάλιστα διανοεῖσθαι· ὡς σφίσι χειρώσαντι πάλιν ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις·
δίκαιον δὲ καὶ τούτων μνήμην ἔσεσθαι· οἱ τοῖς τῶν προτέρων
ἔργοις τέλος τῆς σωτηρίας ἔσεσθαι· ἀρ' οὐ καθηραμένοις καὶ
ἐξελαύνουσι τὸν βάρβαρον ἐκ τῆς Ἑλλάδος· οὗτοι δὲ οὐτοι οἱ
τὸ ἔσβυρμέδοντι ναυμαχήσαντες· καὶ οἱ εἰς Κύπρον ἀραντύσαντες
καὶ οἱ εἰς Αἴγυπτον πλεύσαντες· καὶ ἄλλοσε πολλαχόσε· ὧν χρὴ μὲ
μνῆσθαι καὶ χάριν αὐτοῖς εἰδέναι· ὅτι μὲν λεύσιμοι ἦσαν μάσαντα· τὴν
ἔσω τοῦ σῶματος τὸν νοῦν προσέχειν· ἀλλὰ μὴ τὴν τῶν Θηβαίων ἔσω
λύσσαν φθορεῖν· καὶ οὗτος μὲν δὴ ταύτην τὴν πόλει θηλυτέλειαν ὁ πό
λεμος ὑπὲρ ἑαυτοῦ μετὸ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοφώνων πρὸς τοὺς βαρ
βάρους· εἰρήνης δὲ γενομένης καὶ τῆς πολέμου μεμνημένης· καὶ
θηνεῖν ἑαυτὴν ὁ δημοφιλεῖ ὃ κατὰ τὸν ἀγῶνα· τοῖς δὲ πρὸς τοὺς πρὸ
τέρους· τοὺς μὲν ζήλους· ἀπὸ ζήλους δὲ φθόνος· ὁ καὶ τῶν δε
κατὰ τοὺς λιμένας ἔκοπτον· ὃν πολέμοις τοῖς Θηβαίοις κατέβαλον μετὰ δὲ
τοῦτο γενομένου πολέμου· σὺν θεῷ μὲν ἂν ταῦτ' ἄρασι· ὑπὲρ
τῆς τοῖς τῶν ἔλευθερίας· λακεδαιμονίοις μαχόμενοι· ἀμφι
σβητήσιμον δὲ τῆς μάχης γενομένης· διέκρινε τὸ ἔδαφος
ἔργον· οἱ μὲν οὖν ἔσχον τὸ αἴτιον τῆς καταλιπόντες τοῖς τοῖς· οἷς
ἐμοὶ θεοῖς· οἱ δὲ μέτοικοι τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁμοιοφύτοις· μικὴ
σαντες· τοὺς αὐδίκως φθείραντας· διὰ καὶ σὺν καταίγιδι· οὗτοι
δὲ πρῶτοι μετὰ τὸν πέρσικὸν πόλεμον ἔλαιον ἐπὶ τῆς
ἔλευθερίας ἐμοὶ θεοῖς· πρὸς Θηβαίους ἀμφισβητοῦντες·
μετοικοι· καὶ ἐλευθερώσαντες οἷς ἐμοὶ θεοῖς· ὃν τοῖς δὲ τοῖς μὴ
μνησικακήσαντες· ὑπὸ τῆς πόλεως· πρῶτοι ἐτέθησαν· μετὰ
δὲ ταῦτα· πολλοὺς πολεμοῦντες ὁμοφύλους· καὶ σὺν τῶν τοῖς Θηβαίοις
ἐπαρατυσάντων καὶ τε μὴ τῶν τὴν χώραν· καὶ ἀναξίαν χάριν
ἐκτημένων τὴν πόλει· νικήσαντες τὸν αὐτοὺς μαχίαν· οἱ μετοικοι
καὶ λαμπρὸν τὸ αὐτοῖς τοῖς λιμένας λακεδαιμονίοις ἐπιθέμενοι·

ἐπὶ ἔτη ἐνθυμιόδοντι παμφυλίας τοὺς ταμιεύοντας καὶ πρὸς μαχεσάμενοι· ἔτη τε κύπρῳ ἀνὴρ ἔλαθον·

ἐπὶ τῶν ἐν τάνοι ἐμαχεσάμενοι·

ἐπὶ πολιορκοῦσι·

511

ὄχον αὐτοῖς διαφθεῖραι. ἐφείσαντο καὶ ἀπέδοσαν. καὶ εἰρήνην ἔσχον ἡ
σαντο. ἰμείροντες πρὸς μὲν τὸ ὁμόφυλον. μέχρι κλισ δεῖν πολεμεῖν
καὶ μὴ διορμᾶν ἢ διὰ πόλεως. τὸ κοινὸν τῶν ἑλλήνων διοικοῦναι
πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους μέχρι διαφθορᾶς. τούτους δὴ ἄξιον ἔσται
μισεῖν τοὺς ἀεὶ δρᾶντας. οἱ τοῦτον τὸν πόλεμον πολεμήσαντες. ἔνθα
δὲ κεῖνται. ὁπόσοι δεῖξαι εἰσὶ πρὸ ἀρα ἰμβιοικήτει. ὡς σφι τοῖς προ
τέροις πολεμίοις, τοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους. ἄλλοις τίνας δὲ ἐν ἀμείνους
αὐθημαίους. ὁπόθ' οὗ καλῶς ἀμφισμηκτοὶ ὦσι. οὗτοι γὰρ ὄντες αὐθαδῶς
ξωσι πασι πασάλως τὴν ἑλλάδος. πρὶν μὲν μέμνοιντο τοῖς πολεμίοις.
τοῖς πρὸ ἐκείνων τῶν ἄλλων ἑλλήνων χειρωσαμένοις. μεθ' ὧν
τότε τοὺς βαρβάρους ἐνίκων κοινῇ. τούτους νικῶντες ἴδιαι.
τρίτος δὲ πόλεμος μετὰ ταύτην τὴν εἰρήνην. ἀμβλπιάδος τε
καὶ δεινοῦ ἄρχοντος. ἔνθα πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ τελευτήσαντες. ἔνθα
δὲ κεῖνται. πολλοὶ μὲν ἀμφὶ σικελίαν πολεμήσαντες πρόπαντα τὸν
ὑπὲρ τῆς λεοντίνων ἐλευθερίας. οἷς μοι θεῶν τε
διὰ τοῦτο ὄρκος. ἐπολέμησαν εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους. διὰ δὲ μῆκος
τοῦ πολοῦ εἰς ἀπορίαν τῆς πόλεως κατέστησε. καὶ οὐ δυνάμε
νοι αὐτοῖς ὑπηρετεῖν. τούτων λιπόντες. ἐβουλεύσαντο. οἱ δὲ
οἱ ἐχθροὶ καὶ πρὸς πολεμήσαντες. πλήθει ἔσαν μόνον ἔχοντες.
σοφροσύνης καὶ ἀρετῆς. οἱ τῶν ἄλλων οἱ φίλοι. πολλοὶ δὲ ἐν ταῖς
ναυμαχίαις τοῖς καθ' ἑλλήσποντον. μὲν αὖ μὴν ἠλέκτρα. πεσεῖν
σαν τὰς τῶν πολεμίων ἁλόντες ναῦς. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
μικλήσαντες. ὁ δεῖπνον δεινὸν καὶ ἀμβλπιάδου τοῦ πολέμου
γενέσθαι. τὸ δελφῶν τὸ εἰς τοσοῦτον φιλονεικίας ἐλθεῖν πρὸς
τὴν πόλιν τοῖς ἄλλοις ἑλλήνας. ὡς ἂν βουλομένοις τὸ ἔχθιστοι
ἔσοι κηρυκεύσασθαι πασιλεῖ. ὃν κοινῇ ἑξεύραλον μεθ' ἡμῶν ἴδιαι
τοῦτον πάλιν ἔσαι μεθαρμοσάμενοι ἐφ' ἑλλήνας. καὶ ξωσα
θροῖσαι ἔσι τὴν πόλιν. πασῶν ἑλλήνας τε καὶ βαρβάρους. οὐ
δὲ καὶ ἐκφανῆς ὄρκος λύπλῳ πόλεσι ῥᾴθυμος τε καὶ ἀρετῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἰδίᾳ ἑαυτῶν κατασπεύσαντες πολεμεῖσθαι καὶ ἀπάλλην
μένων ὅρμ' ἐτύλλήμησι τοῖς μέσοις. ἐβοήθησαν τε ἑξήκοντα
μησὶν. αὐτοὶ ἐμισαν τε εἰς ταὐτὸ καὶ ἀνδρὸς γενόμενοι

ἐπὶ τῶν ἡμικολίων
ἡ ἑλλὴ σποντος· μι
τιλήμη μαχόμενοι·

πόλις ἐνλεύσασι
τὴν μῆσσι

ἐπὶ ἀμφιπόλεως ἑκατομπέδου ἐπὶ ἀμφιπόλεως· ἐπὶ ἀμφιπόλεως· ἐπὶ ἀμφιπόλεως·

ὁμολογοῦμεν ἄριστοι νικῆσαι τὸν μὲν τοῦ πολεμίου λοιμὸν
δὲ τοῦ φιλίου· ἀναξίου τύχης τυγχάνοντος· οὐ καιρὸς μὲν τὸν θεὸν
τῆς θαλάττης κινεῖν ταύτην ὁδόν· ὃν χρὴ αὖ εἰ μεμνήσθαι καὶ
ἐᾶσαι νεῖν· τὴν μὲν γὰρ θεὸν ἐκεῖνον ἀρετῆι· ὅτι κινοῦμεν οὐ μόνον τὴν
πρὸς ναυμαχίαν· ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον πόλεμον· δόξαν ἀρετῆς
τοῦ τῆι πόλει ἔσεσθαι· μή ποτ' αὖ κατὰ πολεμικὴν αἰτίαν μὴ δι' ὑποπτίαν
ἀνοσον· καὶ αὖ λιμοῦ θόδοξος· τὴν δὲ ἡμετέραν αὖ τῶν διαφορᾶι ὅτε
τὴν θήμεν· οὐχὶ τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἐν τοῖς γὰρ ἐν καὶ νῶι· ὑπόνοι
θεν ἀνόσον ὄμεν· ἡμεῖς δὲ αὖτοί· ἡμᾶς αὖτοὺς καὶ ὅτι κίνοῦμεν
καὶ ἐν τὴν θήμεν· μετὰ δὲ ταῦτα· ἱκέσιος γενόμενοι καὶ
εἰρήνην πρὸς τοὺς ἄλλους· ὁ οἱ κεῖος ἡμῖν πόλεμος οὗτος
ὡς λέμιθη· ὡς τε εἴ περ εἰ μαρμάρεον εἴη ἁπάσι ἀσφαλὲς·
μὴ ἀν ἄλλως ἔνεσθαι μὴ δήμαν πόλιν θαν τοῦ νοσῆσαι· θέσθε
γὰρ τοῦ ὠφραίθος καὶ τοῦ ἀπάθους· ὡς ἀσφαλῆς καὶ οἱ κάλως
ἀλλήλοις σωθήμεν ἂν οἱ πολῖται· καὶ παρθλπίλαν τοῖς ἄλλοις
θλλήσι· τόν τε πρὸς τοὺς θλβίους νῦν πόλεμον ὡς μαρίως ἔθησθε
καὶ τούτων αὖ πάντων οὐδὲν ἄλλο αἴτιον· ἢ τὸ φόντι ἐξ ἡμέρας
φιλίαν μεμελῆσθαι καὶ ὁμόφυλον· οὐ λοιμοὶ ἀλλ' ἔριδες πόλεμοι
χρὴ δὲ καὶ τὸν θεὸν τούτοις τοῖς πολέμοις τελεστὴν σαντῶν ὑπάλ
ληλον μὴ εἶναι ἔχθιστον· καὶ διαλλάκτην αὖτοῖς ὃν ἡμεῖς μέθα
συχαίοις καὶ θυσίαισι θεῶν τοῖς τοῖσδε τοῖς κρατοῦσιν αὖτῶν
συχομένους· ὡς εἰδὴ καὶ ἡμεῖς διλλάγμεθα· οὐ γὰρ κακίᾶ
ἀλλήλων ἐστάσιοῦδε ἔχθρα· ἀλλ' αὐδαχίαι· μαρτυρεῖ δὲ
ἡμεῖς αὖτοὶ θυμὴν τοῦτο· οἱ ζῶντες οἱ αὖτοὶ γὰρ ὄντες θκά
νοισι γένει· συμμάχους ἀλλήλοις ἔχομεν· ὄντ' ἄνοι ἡόαμεν
ὄντ' ἄνοα θάνατος μὴν· ἐκεῖσε δὲ τοῦτο παντελῶς εἰρήνης ἡμῖν
θυμένης· ἰσχύς ἀν ἡ γενὴ πόλις· τοῖς μὲν μαρμαρίοις συμμ
μάσκοισα· ὅτι παθόντος τοῦ ὑπάτου τῶ καλῶς ἴ καμῶς·
οὐκ ἔνδεσθε ἡμῶν αὖτοῖς δὲ θλλήσι φαμακτοῦσαν μὴν μὴ
μὴ ἀσθενοῦντος ὑπάτης· οἱ ἀν χάριν λάπέδοσαν· κοι
μᾶσθαι μοι μαρμαρίοις· τάδε τε νῦν πρὸς βλόμενοι·
οἱ ποτ' ἐκείνων ἔθανον· καὶ τεῖχη καθθλόντος· ἀν θ' ὧν

πράσσ πόλις
ἀπ πικὸς λι
μῶν:—

ὁ θλβιὸς λοιμὸς
ς πόλις ἀπ τι
κῶ:—

οὐκ εθελήσαι ἵνα αὐτὸ πρόφασιν εἶναι τῶν ἀποστάσεως καὶ τὸν μὲν ἄλλον συμμαχίαν ἐποιήσατο. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκείνοις ἐβούλοντο καὶ αὐτοὶ ἐκδόσθαι καὶ ξυμφέρεσθαι. καὶ ὅσοι ἦσαν Κορίνθιοι καὶ ἄρχειοι καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι ἐπὶ μέγιστοι χρήματα παρέξειν. ἐκδόσθαι τοῦτον τὴν ὑπηρεσίαν ἐβούλοντο. μόνοι δὲ Λεύκιοι οὐκ ἐβούλοντο μόνον. οὔτε ἐκδοῦναι οὔτε ὁμόσαι. οὕτω δὴ τοῖς τῶν Ἀθηναίων γνώμη καὶ ἐλθόντες καὶ ἐμάχεσθαι. καὶ ἐμβάντες ἐπὶ τὰς ναῦς ἐπὶ τὸν Ἀθηναίων στόλον ἐπλεον. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο κατὰ τὴν Κρήνην τῆς Κορίνθου ἐναυμαχοῦν. καὶ ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Κορινθίους καὶ τοὺς ξυμμάχους καὶ

εἶναι μὲν γὰρ τιμαὶ γονέων ὀκνηροῖς. ἀλλ' ἀναιρετὸν καὶ μεγάλο
πρακτικόν. κατασχεῖν δὲ καὶ χρήματα μὴ τιμῶν θησαυρὸν
καὶ μὴ τοῖς ὀκνηροῖς παραδιδόναι. ἀσχολὰ καὶ ἀμαθρόν
ρίαν. ἡδίονα αὐτοῦ κτήματα τὰ καὶ εὐδοξίαν. καὶ διὰ μὲν
ταῦτα ἀσθενῆ. φίλοι παραφίλοις ἢ μὴ αὐθέτες δοθ.
ὁτὰν μηδὲν ἡ προσῇ κοινωνοῦσα μοίρα κομιοῦνται. ἀμελήσαντας
δὲ μηδὲν καὶ κακιοῦσθαι. οὐδεὶς ἐυμορφὸς ὑποδέξα
ται μὲν οὖν παῖδες. ταῦτ' εἰρήσθω. ἀνεψιὰς δὲ μηδὲν οἷς ἡδὺ
καὶ μητέρας. εἰ χρὴ παραινεθεῖσθαι. ὃ σ χρὴ ῥᾴδιαν ἀνεφορὰν
τῶν συμφορᾶν διὰ ἀρ' ἂν ξυμβῆ γενέσθαι. ἐ μὴ σωφρονεῖν.
οὐ γὰρ τοῦ λυπήσοντος πρόσδεες ὄντας. ἢ καμεῖν γὰρ ἔ ἄν.
καὶ μὴ γενομένη τύχη τοῦτο πορίζεσθαι. ἀλλ' ἐ μόνον καὶ
πραΰμονας. ἀμα μὲν μὴ ἐκείνων. ὅτι οὐκ ἔτυχον.
ἀλλ' ἐ καὶ ἦσαν αὐτοῖς. οἱ θεοὶ ἴσοι κοινωνοῦσιν. οὐ γὰρ ἀθλ
ῶν τοῦ σφίσι παῖδας εὐτυχοῦντας γενέσθαι. ἀλλ' ἀνθρώπου καὶ
εὐκλεοῦς. ὧν ἔτυχον. μεγάλα φρονοῦντας. ἀναίτια
δὲ οὐραίδιον θρηνοῦσι ἀνδρὶ καταμοῦν ὀκνηροῖς ἑαυτοῦ
μὴ ὀκναίνειν. καὶ φθόνον τοῦ μὲν ἀνδρὸς τὰ συμφορὰν.
δόξοι τοιοῦντι ἀνδρὸς παῖδας τοιούτους εἶναι. καὶ αὐτοὶ
τοιοῦτοι. ὑπείκοντες δὲ ὑποτίμα πάρεσθαι. μὴ μὴ ἡμέτεροι
εἶναι. μὴ ἡμῶν τοὺς ἐσαναγωγοὺς κατατεύξεσθαι. χρὴ δὲ
οὐδὲ τοῦτον. ἀλλ' ὀκείνοις μᾶλλον ἢ μὴν ἐσαναγκάσ
εἶναι. ὄρνιθα παρέχοντας αὐτοὺς φαινομένους τοιούτ
τοὺς ὄντας ἀνδρὸς ἀνδρῶν. παῦλαν ἀρθμὸν τὸ μὲν δὴ
ἄναρχον ἀνόμβρον καὶ λοιδορεῖσθαι δοκεῖ λέγεσθαι. τοιοῦτον τι βούλε
γμα. ὁ τοῦ ἀνδρὶ ἑαυτὸν ἀμήχανα τὰ παῦτα τὰ πρὸς
εὐδαιμονίαν φέρον τὰ ἐμὸν τοῦτου. καὶ μὴ ὄν ἄλλοις
ἀνθρώποις ἀφορεῖται. ἐξὸν μὴ εὖ. μὴ καλοῦ πράξαντος
λαμάσθαι μηδὲν ἀκαιρίαν καὶ τοῦ ὀκάμου. τοῦτο ἄριστα
παρεσκευάσατο ζῆν. οὗτος ἐστιν ὁ σώφρων. καὶ οὗτος ὁ ἀν
δρεῖος καὶ φρόνιμος. οὗτος ἡμῶν μὲν ἐστιν χρήματος ἐ ποιη
τὸς διαφθείρομένων. μᾶλλον ἀσπάσεται τὴν παροιμίαν
ἐστὲ μὲν χαίρων. οὔτε λυπούμενος ὡς μᾶλλον φανῶσθαι διὰ τὸ

αὐτοῖς πᾶσιν θέσθαι. τοιούτοις δὲ ἡμεῖς χρώμεθα νόμοις οὐκ
ρους εἶναι ἃ αἱρούμεθα. καὶ φαμὲν καὶ ἡμῖν αὐτοῖς μὴ παρέχομεν
τοιούτους· οὐκ ἄρα μακτοὺς τοὺς οὐδὲ φονευμένους ἄρα. εἰ δὲ τελευτῶν
ὂν τοῖς παροῦσι τ|. δεόμεθα δὴ καὶ παρ[illegible] καὶ μητέρων. τὴν αὐτὴν
ταύτην διαιρούσαν χρωμένους τὸν βίον τὸν μίαν διάνοιαν. καὶ εἰ δὲ μὴ
ὅτι οὐ θρέψουσιν οὐδὲ ὅλως φιλοτέκνους ἀνάγκη. ἡμῖν μᾶλλον ἂν
χαριοῦσιν ἂν. ἀλλ' εἰ τοῖς τελευτῶσιν καὶ κοινὰ θεῖος πάντων
ζώντων. οὕτως ἂν χαρίσαιο ἂν ἂν μᾶλλον. ὃν τοῦτο τὸ κακοῦν
καὶ παρέωσ φθρόν τὸ τὰς συμφορὰς. καὶ φασὶ καὶ μερίσας
μᾶλλον ἂν χαρίζοιντο. τὰ μὲν γὰρ ἡ [illegible]αν. τελευτῶν δὲ δὴ
δεῖ. ὑπὲρ καλλίστη γίγνεσθαι σώματος. ὡς ἂν προφαύτου μᾶλλον
κοσμεῖν. ὑπὲρ μνημεῖον. μᾶλλον δὲ τῶν ἡμετέρων καὶ παίδων
ὧν μελούμενοι καὶ τρέφοντο. καὶ ὃν ταῦθα τὸν νοῦν τρόπον τὸν
τὸ τύχοι μᾶλλον ἂν εἰ ὃν ὁμολόγει. καὶ ζῶν καλλίονα καὶ ὀρ
θότερον καὶ ἡμῖν προσφιλέστερον ταῦτα δὴ ἴ καὶ αὐτοῖς ἡμεῖς
ρους τοὺς ἡμῶν ἀμβάλλειν. τὴν δὲ πόλει παρακολουθοῦμεν ὂν.
ὅτι τοσοῦτον καὶ πατέρων καὶ ὑόν μὴ μελλόντων. τοῦτο μὲν,
προθυμεῖσθαι τοῖς αὐτοῦ. τὸν δὲ, φαρφὴν ὑπὲρ αὐτῶν.
τοῦ μὲν, μιμεῖσθαι τοῖς αὐτοῦ. τὸν δὲ, φαρφὴν ὑπὲρ αὐτῶν.
ὅσον ἡμῶν καὶ ἴ δίκαιον δημοσίαν. γήρα τροφὴν τοῦ ἰμᾶς. καὶ
ὑπομενησομένων. ὃ πού ἂν ἕκαστος ἕκαστα. ὃν τυγχάνει ὁ τοῦτο
τοῦ ἑκάστου. τὸ δὲ πόλεσιν ἀδ' ἐστὶ καὶ αὐτοῖς τὸ ὑπομένειν
ὅτι μόνον θνητὴ περὶ τοὺς τὸν ὃν τοῖς πολέμοις τελευτήσαν
τῶν παίδων τε καὶ γονέων. ὑπομένειν. καὶ δίκαιον τοῦτο
τοῦ μᾶλλον πολίτου. προστάκτων φυλακῆς ἀρχὴ. ὑπὲρ
μείζονος ἐστίν. ὅσον ἂν οἱ τοῦτον μὴ ἀδικῶν τὸν πατέρα
τε καὶ μητέρα τοὺς δὲ παῖδας σώζειν φίλους αὐτὴ προθυμου
μένη ὅτι μᾶλλον ἀδύνατον αὐτοῖς. τὴν ὀφείλειν νομέσθαι.

515v

καὶ λαμβάνειν δικαιοσύνην. ὅτι οὐ τοῦτο δικαιόν ἐστιν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕνεκα μόνον φαῦλον εἶναι, ἀλλὰ
δοκεῖ ἴσως εἰκὸς τοῦτο λέγειν ὁ Θρασύμαχος, τοῦτον δὲ τὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν.
τοιόνδε γάρ τι ἐστὶν ἡ τέχνη ἡμῖν, ἣ ἰατρικὴ ἐστιν, ἣ δὲ κυβερνητικὴ τοιόνδε, ἣ δὲ ἄλλη.
τὴν δὲ τοῦ ἄρχοντος ἄρχειν ἐπιστήμην ἢ ἐξουσίαν, ἣ τί ἐστιν ἄρχειν. τοῦτο δὲ ἐρωτῶ.
ἢ οὐ τὴν μὲν ἰατρικὴν οὐκέτι τέχνην φήσομεν εἶναι τὴν τοῦ ἄρχοντος ἐπιστήμην ἐστὶν ἑκάστου
διδασκαλίνου, ἀλλ' ἰατρικὴν ἐροῦμεν εἶναι αὐτήν. καὶ τὴν κυβερνητικὴν δὲ κατὰ ταὐτὰ
οἰκία τε καὶ τεκτονικὴ τοιαῦτα, ἀλλ' ἰατρικὴ τοιαῦτα. τὴν δὴ δικαιοσύνην
ὡσαύτως. τοιαῦτ', ἐπὶ καὶ οὐ δίκαιον ἄρχειν ποιήσομεν, καὶ ταύτην σκέψασθε τεχνικῶς σκοπούμενοι.
τὸ δὲ δὴ νόμιμον δίκαιον ποιήσομεν εἶναι ἀλλ' οὐκ ἀγαθόν. τί τοῦτο φλυαρεῖς, ὦ Θρασύμαχε;
μὴ οὐκ εὐθὺς ἐποίησας, ὅτου ἂν ἐπιστήμην ἄρχειν ἔχωμεν, τοῦτο δίκαιον εἶναι. ἀλλὰ οὐδὲ τὸ
ὠφελεῖσθαι ἐποίησας, ἀλλὰ τὸ ὠφελεῖσθαι μὲν ἐκ δικαιοσύνης ἐπιτρέπομεν, ὅτι κακὸν ἦν
ὁμολογοῦμεν τὸ δικάζεσθαι δὲ κακόν, ὀρθῶς ἐπιτάττομεν. λυσιτελοῦν τὰ
ὠφελεῖσθαι. καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὦ ἑταῖρε, μή σοι
ῥᾴδιον ᾖ τὸ ἐν ἀδίκῳ κράτει ἐπιτάττειν ἢ ἰατρικὴν τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ κερδαλέον καὶ
ὃ ἂν ἐπιτάττῃ ἐπιτάττειν. οἰόμεθα δὲ ἐκεῖνο εἶναι δίκαιον τὸ ἀνήκοον εἶναι καὶ ποιεῖν
ἃ ἂν ἐπιτάττῃ ὁ κρείττων, ὁ ἰσχυρότερος. ἐπὶ δὲ τὸ ἄρχειν οὐκέτι ἐπιτάττομεν. ἀλλὰ
τὸ μὴ ἐλαττοῦσθαι μηδὲ ἐλάττω ἔχειν μηδὲ πλείω. τὸ δὲ ὠφελεῖσθαι καὶ τὸ πλείω ἔχειν
ἐν τῷ ἄρχειν ἐπιτάττομεν. ἢ οὐ τοιοῦτον δίκαιον ἑκάστοτε ἐπιτάττομεν ἄρχοντες;
ἀναγκαῖον, ἔφη ὁ Πολέμαρχος. ἐγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη ὁ Θρασύμαχος, ἐπειδὴ καὶ σοὶ
ταῦτα δοκεῖ, ἐγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη ὁ Θρασύμαχος, ἐπειδὴ καὶ σοὶ ταῦτα δοκεῖ, ἐγὼ μὲν
οὐκ ἐναντιοῦμαι, ἵνα μὴ σοὶ ἐν τῷ λόγῳ ἀνασοροῦμαι. ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ
πείθομαι ἐμοὶ ἐπιτάττειν. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γε ἐμοὶ ἐπιτάττεις, ἐπειδὴ καὶ
πείθομαι ἐμοὶ ἐπιτάττειν. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γε ἐμοὶ ἐπιτάττεις, ἐπειδὴ καὶ
ἐπιτάττειν

Πλάτωνος πομπὴ ἀθηναίοις καὶ Α

516v

παιδικὸν δίκην
ξένου οὗτος.

ὡς φιλοσόφου καὶ ἐκτικοῦ ὄντος λόγου, ἀφ' οὗ δημόσιον πᾶσι, οἱ πρὸ ἡμῶν λόγοι κοφοί

χρόνον τι ὅσον ἐὰν μὴ οἰκίαν κτήσηται τοῦ μισθοῦ λαβεῖν, πολλάκις τοσοῦτον
ὁ ποιήσας. λύσαν μὲν γὰρ ἔστιν, ὅτι ἐλάττω τοῦ αὐτὴν ὁ ποιήσας τὴν μισθώσιν.
ἀλλὰ δεῖ φανῆναι ἐλάττω καὶ ταῦτα τούτοις, ἀλλὰ βραχέα
τινὰ πλάσαι καὶ μὴ ἐξ ὑπαρχόντων. οὗτοι γὰρ καὶ πρόσθεν ἦσαν. ὅτι μὲν ἔδοξαν
οὐσφόδρα φαῦλα τὰ χρήματα. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ὡς πολὺ οἱ πλείους
αὐτοὶ κτήσονται. οἱ δὲ κτησάμενοι, διπλῆν οἱ ἄλλοι ἀποδώσονται αὐτά.
ὡς πρότερον ποιήσαντες τὰ αὐτὰ μὴ ποιήματα, καὶ οἱ πρόσθεν παῖδας
ἔχοντες, ταύτην τὴν τέχνην καὶ οἱ χρήματα σώζοντες, πρὸς τὰ χρήματα ποιοῦσι
ζημιοῦσθαι, καὶ κατὰ τὴν χρείαν πάλιν οἱ ἄλλοι. χαλεπὸν δὲ
ξυμβῆναι φασίν, οὐδὲν ἐθέλοντες ἐπιεικὲς εἶναι. ἀλλ' ἡ τὸν πλοῦτον. ἀληθῆ
ὄφελες. πόρρω μὲν οὖν ἴσως τοῦ λόγου. ἀλλὰ μοι δοκεῖ τοσόνδε φαῦλον εἶναι τὸ
χαλεπὸν εἶναι τοῦ πολλὴν οὐσίαν κτήσασθαι. ὃν δὲ τρόπον ἔστι,
οὐκ ἀνάγκη πολλῶν πραγμάτων ἀκοῦσαι λέγοντος. διὸ τάχ' ἂν εἴη φανερὸν ὅτι
ὁ πλούσιος ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἂν θαυμάσαιμι, εἰ συμβαίη αὐτῷ δίκην καὶ
φρονῆσαι πρὸς ἄνδρα βίαιον προσβάντα οὐκ ἐθέλοντα, ὃν τε τὰ λεγόμενα οἰκεῖα φεύγειν
ἀνθρώπους ἀδυσωπήτους τὸν βίον θαττον ἢ δίκαιον ἦν, καὶ ἐν ἀγορᾷ
γλίσχρους οἰκειοῦσθαι, τότε δὴ τρέφουσιν αὐτοῦ τὴν ψυχήν, μὴ ἀληθῆ ἔχοντες
ἑαυτοὺς μηδ' ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν τύχην, ἀλλὰ καὶ ὅσα πρὸς ἀνδρείαν
ἐστὶ καὶ σωφροσύνην. ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐλευθερίοις
καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν τύχην, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆ ἔχοντες ἑαυτούς. καὶ τὸ ἀποδιδόναι δὲ μὴ
ἀποστερεῖν ἐστὶ δικαιοσύνης καὶ ὅσα τοιαῦτα. χαριέντως γὰρ τοῖς ἀδίκοις
καὶ ἀθήνησι προσφόρως ἂν καὶ πάνδαρος λέγοι. χαριέντως γὰρ τοῖς ἀδίκοις
ὁ κρατῶν τοῦ τόκου φησὶν ὅπου ἂν ἀδίκως καὶ ὅσιος τὸν μισθὸν διαφθείρῃ,
γλυκὺ φαίνοι καρδίαν ἀπάλλοις ἂν γῆρος τρόφος σὺν ἀρετῇ βλάπτις. ἀνελλίπτα
θνατοῖσι πολύτροφον μένος ἐν κυβερνᾷ. ὃ οὖν λέγει θαυμαστῶς
ὡς σφόδρα. ὡς ἐς δὴ τοῦτο ἔρρωται πίθηκος τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν
πλήσαι ξιάμφιμαι, οὔτοι πάντι ἀνδρὶ ἀλλὰ θεῷ φίκῃ. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν
ἀκόμπαστον μᾶλλον ἢ ἐξαποστῆσαι ἡδέως μὴ ἀδικοῦντα ἢ ἀδικοῦντα,
θυσίαστον μᾶλλον, ἢ ἀνὴρ χρήματα. ὅτῳ γὰρ ἐκ σπουδῆς ἀπιστία δεδίωται,
μέγα μέρος τοῦτο τῶν χρημάτων κτῆσιν συμβάλλεται. ἀφελὲ δὲ καὶ ἀπὸ
χρήσασθαι πολλά. ἀλλὰ δεῖ ναὶ θνητὸν ὄντα οὐκ ἐθέλειν ἀνὴρ
τοῦτο δὴ δεῖ μοῦσιν ἔχοντι ἀσόφως κρατεῖν πλοῦτον χρησίμως τὸν αὐτὸν ἔμμεναι.
ἀσόλοισιν ἐν ἀνθρώποις ἐλέγχεσθαι κεφαλῇ. τοῦτο δὲ αὐτὸ τὴν δικαιοσύνην,

λαβ[ὼ]ν ἀδ[ι]κ[ῶ]ν ἀλλ' ὁ σωφρονῶν [ὀ]ρθ[ῶ]ς φ[ή]σει καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ, ὅτι οὔτε
χρὴ τὰ αὐτὰ ἀποδιδόναι οὔτε δίκαιος ὢν φήσει ἀποδιδόναι. ὁ δ' αὖ
πρὸς τοῦτο ἔχοντα ἐθέλοι πάντα ταῦτα λήθη λέγ[ε]ιν ὀρθῶς ἐφ' ἧ λέγεις.
οὐκ ἔστιν οὖν ὅρος ὀφειλῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ λήθη τελεί. Καὶ ὃν μὲν λάβοι τις
ἀποδιδόναι. τὸν μὲν ὠφελοῦντα ἐφ' ἃ οὐκ ἐβλάβη. τὸν δὲ βλάπτοντα οὐ πολ-
λοὺς ἔχοντα, ἐφ' ἃ μὴ δεῖ τι χρήσασθαι δικαίως ἀποδιδόναι. καὶ μὴν τοῖς ἐφ' ἡμῖν κακοῖς
καὶ ἀδικήμασιν οὐκ ἀποδοτέον ἐστίν. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῖς ἐφ' ἡμῖν ἀγαθοῖς οὐκ ἀποδοτέον
οὐκοῦν ἐφ' οἷς ἔστι τὸν πλησίον ὠφελεῖν, τούτοις καὶ κληρονόμους ἂν εἴη δίκαιον
λαβεῖν. Καὶ μὴν καὶ ἐφ' οἷς ἐστὶ βλάπτειν. λέγεις δὴ εἰ τὸν μὲν ἔχθρὸν σὺ τοῦ λόγου κληρο-
νόμους, τί φήσεις τὸν σωφρονοῦντα, ὀρθῶς λέγοντα, περὶ δικαιοσύνης.
ὅτι οὐ δίκαιον τὸ τῷ ὀφείλοντα ἀκάρπου ἀποδιδόναι δίκαιον ὁμολογεῖ τοῦτο λέγων,
δοκεῖ ἐμοιγε καλῶς λέγειν. ἀλλὰ μὴν τοιοῦτόν γε ὄντα, οὐ ῥᾴδιον ἁπλῆ
σοφὸς εἶναι καὶ θεὸς ἐν μέρει τοῦτον δέ τοι ὅτι ποτε λέγει σὺ μὲν οὐ πολλοὺς ἔχεις,
ἴσως γε μυρίους ἔχεις. εἰ δὲ ἀληθῆ. δῆλον ὅτι οὐ τοῦτο λέγει ὃ σὺ δή φῂς λέ-
γειν, τὸ, τίνος ἂν δίκαιον ἀποδοῦναι τὸν ὠφελοῦντα ἑαυτόν, τῷ
ὀφείλοντα ἀποδιδόναι. Καίτοι ὀφελούμενόν που τοῦτο ὃ πάσχει καὶ βλάπτεσθαι.
μὴ ἄρα τὸ ἀποδοτέον δέ ἐστι οὐδ' ὅσα ἐστὶν ὠφέλιμα, ὅτου ποτ' ἂν εἶεν
ἀποδοτέον. ἀλλὰ δῆτα. ἀλλὰ δή τινα τοιοῦτον ἄρα ἐοικε λέγειν ὁ σοφός
μὴ ἄρα τὸ ὀφειλόμενον ἀποδιδόναι δίκαιον φήσει ἀποδιδόναι. ἀλλὰ μὴν δή
ὀφειλόμενον μέν ἐστι τοῖς φίλοις ἀγαθὸν ποιεῖν, κακὸν δὲ οὐδενί. ἀλλὰ μὴν καὶ
ἀποδοτέον ἐστὶ τοῖς φίλοις ὅτι οὐ τοῦτο ἀποδοτέον ἐστίν, ὅτου ποτ' ἂν εἶεν
χρῆσιν ἀποδοτέον, ἀλλὰ τὴν κατὰ δικαιοσύνην, δῆλον ὅτι ἀποδοτέον καὶ ἡλίκη τις
βλάβη γίγνηται, φίλοις δὲ ὅσον ὅτε αὖ πολλὰ λαμβάνοιμι καὶ ὀφειλόμενα ἀποδιδόναι.
οὐχοῦτως ἐλεῖ φήσει τὸν σωφρονοῦντα, πάνυ μεθυόντων. Τί δὲ τοῖς ἐχθροῖς ἆρα
δοτέον ὁπόταν τι χρῄζωσιν ὀφειλόμενον, ὡς κατὰ τὰ ὁσιωθέντα ἐφῆ, ὃ, τι ὀφείλεται
αὐτοῖς. ὀφείλεται δέ τι οἷς ἂν τὰ δίκαια ἀποδιδῶμεν τοῦ ἀθρῦ ὀφείλεται ὃ τι ἂν δέωσι,
κακόν τι. ἦ καὶ ἐξ ὁτουοῦν δέοντος ἐοικὸς ἐστὶ τὰ ὁσιωθέντα τὸν ποιητικὸν τοῦ δικαίου
ὃ φῂς διενοῆσθαι μὴ τοιοῦτον φαίνεται ὅτι τοῦ μὴ δίκαιον ὂν ποιεῖν κακόν τι
ἀποδιδόναι. τοῦτο δὲ ἀνόμασεν ὀφειλόμενον. ἀλλὰ τί οἱ φῂς περὶ δίκαιος
ἦν ἄρα. φωμὲν τὸν αὐτὸν ἄρα δοκεῖ ποιεῖν δηλαδή τί σοι νῦν τί ἀπὸ δίκαιου
ὀφειλόμενον καὶ τὸν πρόσθεν τέχνῃ τινὶ καλῶν τὸν αὐτὸν
ἀποκρίνασθαι. δῆλον ὅτι ὃ φῂς, ὅσα μὲν φάρμακα τέμνειν ἐστί, καὶ
ὡδὲ τί σοι τὸν αὐτὸν δίκαιον ὀφειλόμενον καὶ τὸν πρόσθεν τέχνῃ τινὶ καλῶν,
ἢ τοῖσδε φοίστων κύματα θίγειν. ἢ οὐδὲ τί σοι τὸν αὐτὸν δίκαιον τάχ' ἂν
δικαιοσύνην μὲν καλοῖτο θεμένου τοῦ δικαίου τοῖς ἐχθροῖς ὀφειλόμενον ἀποδοῦναι
τοιοῦτον οἷον πονηρόν τε καὶ κακόν, ἢ τοῖς φίλοις τε καὶ ἀγαθοῖς ὀφειλόμενον
τε καὶ βλάβας ἀποδιδοῦν. τοῦτο μὲν φίλου ἀρετὴν ποιεῖν καὶ τὸν ἀγαθόν
κακοῦν, δικαιοσύνην λείπει. δοκῶ μοι. τί οὖν δὴ καὶ τοῦτο κόμπον

Β. ὅτι δίκαιον τὸν τὸ φίλον ὠφελοῦντα καὶ πολεμίους βλάπτειν, καὶ πολεμίους τοὺς φίλους λέγοντος.

Γ. ὅτι δίκαιον τοῖς φίλοις ἀρέσκειν, βλάπτοντας τοὺς ἐχθροὺς πλείονος ἄξιον τοῦτο καὶ

φίλου δ' ποιήμ, ὃς ἀχθρὸν κακὸν πρόσορον καὶ ὑγιᾶν. ἰατέ[ον] πῶς ἂν
πλέοντας πρὸς τὸν ἥσθαλάττης κίνδυνον κυβερνήτης. τί δ' ἐὰν δίκαιος
ὑπὲρ φίλου ἀφελῆ καὶ πρός τι ῥιψοδυνῶ ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ φίλου ἀφελῆ καὶ
ἀχθρὸν βλάψειν μᾶλλον ὑπὲρ πολεμεῖν, καὶ ξυμμαχήμειν δοκεῖ
θέλειν μὴ συμπουσίτε μὴν ἀφίλε πολέμιε ἐχθ, ἰατρὸς ἀχθρός; αὐλητής;
καὶ μὴ πλέουσι δὲ κυβερνήτης; μάλ. λέγω καὶ τοῖς μὴ πολεμοῦσι δίκαιος
ἀχθρός; οὐ τἀμὺν ἐμοὶ δοκῶ τοῦτο. χρήσιμον ἄρα καὶ δίκαιον εἰρήνη δι
καὶ σοφίᾳ; χρήσιμον. καὶ τὰ ῥῖγος ὑπολιτῶν; οὐ. μάλ. πρόσορε κἀν πουκτῆς
μάλ. καὶ μὴν καὶ σκυτοτομική; μάλ. πρόσορε δὴ καὶ ταῖς ἀλλοίαις
φαίνεται κτῆσιν. πάνυ γε. τί δὲ δὴ τῶν δικαιοσυνῶν πόρτιμος χρήσιμον
κτῆσιν δικαιοσύνη φαίνεται χρήσιμον ἡμῖν, πρὸς τὸ ξυμβόλαια ὀρθῶς
ὀρᾶν κρᾶσθ. ξυμβόλαια δὲ λέγεις κοινωνήματα, ἢ τί ἄλλο; κοινωνῶ
μήματα δῆτα. πρὸς οὖν δὴ καὶ ἀρχὴ ὀρθὸς καὶ χρήσιμος κοινωνὸς ὡς πεττῶν
ἢ οἰκίαν, ἢ ὃς ἀν πιστικός. ὃς ἀν ζυγιαστικός. ἄλλος εἰς πλίνθους
ἀσκὸν καὶ λίθους ἢ οἰκίαν δίκαιος, χρήσιμος δ' ἐρέσται καὶ ἄλλος κοινωνικοὶ
μωνὸς τοῦ οἰκοδομικοῦ, οὐδαμῶς. ἄλλος τίνα δὴ κοινωνίαν δὴ καὶ
λεμῶν κοινωνὸς τοῦ κιθαριστικοῦ, ὃς ἂν ὀκιθαριστικὸς τοῦ δικαίου
ἐς κρούσεσθαι. ἆρ' ἀρχὴ ὑπὲρ ἐστὶ δοκεῖ. πλὴν γ' ἴσως ἂν πολεμεῖν ἐχθ
πρὸς τὸ χρῆσθαι ἀρχὴ ὅταν δὲ μὴ ἀρχὴ οὐ κοινωνῆσαι, ἢ λέγο
Ἀθάναιππον. τότε δὲ ἂν ἐς ἀσθένειαν, οἷον πτικός. ὦ τορ; μάλ. καὶ μὴν
ὅταν γε πλοῖον, ὅμαν πηγός, ἢ ὁ κυβερνήτης. βοικθ. ὅταν ὦ ἀθλη
ἀρχὴ ἡ χρῦσὸς ἂν κοινωνῆ χρῆσθαι, ὅδι καὶ χρήσιμος ἂν δοκεῖ τὸν ἀλλ',
ὅταν ᾖ θρακα καταβῦσθαι καὶ σωθῆναι ἂν ὡς ἂν κρᾶσθ. οὐκοῦν ἐπεὶ ὅταν
καὶ τὸν χρῆσθαι, ἀλλὰ κῆσθαι; πάνυ γε. ὅταν ἄρα ἂν χρηστὸ
κὴ δὲ καὶ αὐτὸς χρῆσθαι, ἀλλὰ κῆσθαι; πάνυ γε. ὅταν ἄρα ἂν χρηστὸ
ἢ ἀργύριον, τότε χρήσιμόν ὅταν δὲ ἢ φυλακτήν, ἢ δικαιοσύνη χρήσιμον ἐκοινῆ ἐς
ὅταν δὴ ἀργύριον δεῖ φυλακτήν, ἢ δικαιοσύνη χρήσιμον ἐκοινῆ ἐς
ἰατρικὰ ὅταν δὲ χρῆσθαι, ἢ λεπτουργική, φαίνεται. φαίνεται δὲ καὶ
λοιπὰ καὶ λέγω ὅταν δὲ ἢ φυλακτήν καὶ μηδὲν χρῆσθαι, χρήσιμον
ἡναι τὴν δικαιοσύνην. ὅταν δὲ χρῆσθαι τὴν ἐς τὰ συμβόλαια,
θνακτική. καὶ πρὸς τὰ ἀλλὰ δὴ πάντα τὴν δικαιοσύνην ἔτι κρεῖττον,
χρήσιμος ἂν χρῆσθαι, χρήσιμον κινδυνεύει. οὐκοῦν σοφίᾳ
πάνυ γε τιμοῦμαι ἢ δικαιοσύνη, εἰ πρὸς ταῦτα χρήσιμον
τυγχάνει. τὸ δὲ δὴ σκεπτέον ἐστίν. ἀρ' οὖν καὶ ξυμβόλαια ἡμῖν
μᾶλλον ἢ τέτιμαι ἄλλη, οὕτως καὶ φυλακτέα; πάνυ γε.
ἀρ' ὧν καὶ πόσον ἐστὶ δεῖ φυλακτέα καὶ λαβήν. οὕτω δὴ πόλεσι
ὅτου ποιῆσαι, ἐμοὶ δοκεῖ. ἀλλὰ μὴν ἤρατο πρὸς δὲ γε αὖ τὸς φυλακ
γάτος ὅστις καὶ ταῦτα ἐπιστήσεται κλέπτειν, ἐβουλόμεθα καὶ τὰς
ἀλλ' ἀρακτέις. πάνυ γε. ὅτου τί ἐστὶ ἀρακτήν; τούτου ἐφορᾶν

βάτερα οὕτως
ἐς ὦ τ ἀρη
σωφρη πρὸς
τὰ μελλόντα

ἢ ὅτι ξυμβό
λαια κοινωνήμ

ὅτι ὁ δίκ
χρήσιμος
ὅταν μὲν δὲ
κῆσθαι
μὴ χρῆσθαι
ἐκοινῆ
ἰατρικὰ
φαίνεται
ὅταν δὲ
φυλακτήν
χρῆσθαι
χρήσιμον
ἐκοινῆ
ἐς τὰ συμ
βόλαια
ἐς τὰ ἀλλὰ
πάντα

ἀγνός; οὐκ. εἰ δρὸ δίκαιόν ἀγνὸς φύλακι, καὶ κλ[ε]π ἀγνόν. ἄστε ὅλως οὐ
δ' ἄφησι μαίνει. κλοπὴν ἁρπαγὴν δίκαιος ἄστε οὐκ ἀγαθός. ἐ
ξαίνδιον ἁρπαγὴν πονηρὸν μᾶλλον αὐτό. καὶ ὅρκιον τοῦτον
ὁ δὲ αὐτὸς περὶ μὲν παύτων αὐτὸ λύκον ἀγαπᾶτε. ὁ φησὶ μᾶλλον πολὺ
κρεῖττον κρίνεσθαι καὶ πόσιν ἢ δίκαιος ἢ κακός. οὐκ οὖν ἀγαθὸν καὶ
κατὰ δὲ καὶ καθ' ὅλου μέρος, καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μᾶλλον, καὶ τὸ ποιητικὸν τοῦ μὴ
ἀφελεῖν μᾶλλον τοῦ φίλου. καὶ ὡς βλάβη ἂν μᾶλλον θεραπ. οὐχ οὕτως ἐβλαβ;
οὐ μὰ τὸν Δία φησί. ἀλλ' οὐκ εἰ οἶδα ἁρπάζει. ὅτι βλαβερ. τοῦτο μᾶλλον ἐμοὶ ἐ
δοκεῖ εἶ, ἀφελεῖν μᾶλλον τοῦ φίλου ἢ δίκαιος ὢν. βλάπτειν δὲ τὸν ἐχθρόν.
φίλου δὲ λέγει πότερον τοῦ δοκοῦντος ἀγαθὸν εἶναι, ἢ τοῦ ὄντος
καὶ μὴ δοκοῦντος. ἐχθροῦ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἢ ἐχθρὸν μὲν τὸν κακὸν
χρηστοῦ, φίλ". οὐ δὴ πονηροῦ, μισεῖν. ἐχθρὸν οὖν ἁμαρτάνουσιν οἱ
πορίζοντο, ἄστε δοκεῖν αὐτοῖς πολλοὺς μὲν χρηστοὺς εἶναι μὴ ὄντας,
πολλοὺς δὲ τοὐναντίον. ἀλλοφθάλμους. τοῦτο ἐοικὸς οἱ μὲν ἀγαθοί, ἐχθροὶ
οἱ δὲ κακοί, φίλοι. πόνυτε. ἀλλ' οὐκ ἔστι δίκαιον, τό τε τοιοῦτο. τοὺς μὲν
πονηροὺς ἀφελ", τοὺς δὲ ἐναντίους, βλάπτειν. φαίνεται. ἀλλὰ μὴν οἵ τε
ἀγαθοί, δίκαιοί τε καὶ οἷοι μὴ ἀδικεῖν. βλάπτειν. κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον,
τοὺς μὲν δὴ ἀδικοῦντας, δίκαιον κακῶς ποιεῖν. μηδαμῶς ἔφη ἐ
κρίνετο. πονηρὸς γὰρ ὁ οἰκτρὸς ἀγαθὸς ὁ δίκαιος. τοὺς ἀδίκους ἁρπάζω,
δίκαιον βλάπτειν. τοὺς δὲ δικαίους, ἀφελεῖν. οὗτος οὐκ εἰμὶ καλῶ
οὐ φαίνεται. πολλοὶ γὰρ ἂν πολέμιοι ἔχθ ξύμβασι) ὅσοι δὴ μὴ ἀγαθοὶ
καὶ τἀναντία δίκαιον φίλους βλάπτειν, πονηροὶ μὲν αὐτοῖς ὄντι
τοὺς δὲ χρηστοὺς ἀφελεῖν. ἀγαθοὶ γάρ. καὶ οὕτως ῥοῦν μὲν αὐτὰ τοὐναντίον,
ἢ τὸν ποιοῦσιν ἀμφοτέρους ἐλεεῖν. καὶ μὴ λαβὼν ἔφη οὕτω ξύμβασι
λλὰ μὴν ἀδικεῖσθαι κίνδυνος ἀγαθοὺς κορθοῦσθαι τὸν φίλον καὶ χρηστὸν
θέσθαι. ὥστε δῆλον ὅτι τοὺς πολεμίους τὸν δοκοῦντα χρηστὸν τοῦτον φί
ναι. μὴ δὲ ὡς ἐνδέχεται ἀμφισβητεῖσθαι, τὸν δοκοῦντα τε καὶ ὄντα χρηστὸν φί
τὸν ὄντα χρηστὸν, φίλον. τὸν δὲ δοκοῦντα μὲν ὄντα δὲ μὴ δοκεῖν.
λλὰ μὴ εἶναι φίλον. καὶ περὶ τοὺς ἀγαθοὺς δὲ ἢ ταὐτὸν δόξει. φίλους δὴ
ἄστε οἰκεῖον τοῦτο λόγου, ὃ ἀγαθὸν ὄντα. χρεὼν δὲ, ὁ πονηρός. καὶ κελεύ
δίκαιον ἢ ναι τὸν μὲν φίλον ποιεῖν. τὸν δὲ ἐχθρὸν κακῶς. μὴ πρὸς τοῦτο
ἀφελεῖσθαι ὅτι δίκαιον. τὸν μὲν φίλον ἀγαθὸν ὄντα, δύποιεῖν. τὸν δὲ
χθρὸν κακὸν ὄντα βλάπτειν; πότερον ὡς φησὶ οὕτως ἀγαθοὶ δὴ κὴ
καλῶς ἔχειν. ὅτι ἐν ἁρπαγῇ δίκαιον καὶ οὐδὲν δίκαιον βλάπτειν καὶ
ὄντι ναι ἀγαθὸν. καὶ ἁρπαγεῖς φησὶ τοὺς πονηροὺς τι καὶ ἐχθρὸν
δὴ βλάπτειν. βλαπτομένοις ἵπποι, ἢ τι ὠκεῖς χείρους γίγνονται.
χεῖρ. ἁρπαγεῖς τὴν ἀρετὴν ἀρχήν. ἢ ἐστὶν ἀνίπ. ἐστὶ

ὁ οἰκ γράφει δὴ
ἀφελεῖν ὑπὲρ τῶν
ἀγαθῶν καλῶς.

ε' ὅτι τὸ δίκαιόν, ἀφελεῖν φίλον βλάπτειν ἐχθρόν. κἂν μὴ ᾖ ἀγαθοί. φησὶ πολεμάρχου. ε' τοῦτο βλάψ

ς' ὅτι ἡ δίκαιοσύνη, ὅτ' ὄντ' ἀγαθὸν ὄντα φίλον βλάπτειν ἐχθρόν. κἂν μὴ ᾖ ἀγαθοί. φησὶ πολεμάρχου. ς' τοῦτο βλάψ

ἐστὶν ἀδικεῖσθαι· δεῖ οὖν καὶ κἂν βλάπτῃ. χρώμεθα δὲ καὶ τῷ ἐστὶν ἐπὶ τῶν
κἂν ἄρ', ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἄρξειν· ἀναίσκει· ἀνοσιώτατον δὲ ἀδικεῖν
ρᾳ, μὴ οὐ τοῦτο ἀδικεῖν μᾶλλον ἐστὶν ἀλλ' ἢ ἀνδρὶ χρῆσθαι
γίνεσθαι; τοῦτο γὰρ οὐ· ἀλλ' ἴδιον ἀδικοῦσιν οὐκ ὀνήσεται; ἢ τοῦτ'
ἀναίσκει καὶ τὸν βλάπτοντα ἀνάγκη φιλεῖν ἀνάγκη ἀεὶ
καθ' ἑαυτὸν γίνεσθαι εἰκὸς· ἀλλὰ τὴν οὐσίαν οἰκείαν οἰκοῦσιν ἀλλοτρίαν
ποιεῖν; ἀδύνατον· ἀλλὰ τὴν ἵππον ἵππικὸν οἰκοῦσιν ἀφίππους· ἀκόλαστον
ἀλλὰ τὴν δικαιοσύνην δικαίους ἀδίκους; ἢ καὶ ξύλην βλάπτοντα φθεί-
ρει ἀλλὰ τὴν ἀγαθοποιὸν κακοῦν; ἀλλὰ ἀδύνατον· οὐδὲ θλαστὴν τοῦτο ἀνάγκη ποιεῖν, ἀλλὰ
τοῦ θλαντικοῦ· ναί· οὐδὲ ἕνεστιν οὕτω λέγειν, ἀλλὰ τοῦ θλαντικοῦ; ἀφύτευτ-
οὐδὲ δὴ τοῦ ἀγαθοῦ βλάπτειν, ἀλλὰ τοῦ θλαντικοῦ. φαίνεται· ὁ δὲ δίκαιος
γαθός, ἀφύτευτε· οὐκοῦν τοῦ δικαίου ἐστὶν βλάπτειν τὸν πολίτην ἐχθ-
οὔτε φίλον ὄντα ἄλλον οὐ δύνασθαι· ἀλλὰ τοῦ θλαντικοῦ τούτου δίκαιον·
ποιοῦσι δοκεῖς ἀληθῆ λέγειν ὁ Σωκράτης, ἀρέσκει σοι ἀφελεῖσθαι
Σωκράτους δοῦναι φησὶ τὸ δίκαιον εἶναι· τοῦτο δὲ δημοσίᾳ τοῖς μὲν
χθροῖς βλάπτειν ὠφελεῖσθαι ἀφαιρεῖσθαι τοῦ δικαίου δοκεῖς· τοῖς δὲ φίλοις,
ἀφελεῖν· οὐκ ἦν σοφὸς ὅτι ταῦτα ἔφασκεν. οὐ γὰρ ἀληθῆ βλάβην· οὐδαμοῦ
ὠφελεῖν δίκαιον οὐδαμῇ ἐστὶν ὠφέλειαν βλάπτειν· συγχωρεῖς δὴ τοῦτο· μεγά-
λει ταύτᾳ ἢ δοκοῦντα φίλον εἶναι καὶ σὺ δοκεῖ τι αὐτὸ φίλον ἢ οἰκεῖον εἶναι,
ἐᾶν ταῦτα, ἢ πιθανὸν θρηκίζειν, ἢ πῖνε ἀκόλαστον θρηκίζειν, ἢ ἵππον ἄλλων τῶν σοφῶν τε καὶ μὴ καλεῖ
ἀνδρῶν; ἆρα τοῦτο φίλον οἰόμεθα εἶναι κοινωνεῖν τῷ μάχῃ· ἀλλ' οἶδα ἔγωγε
ἆρα, οὐ δοκεῖ εἶναι τὸ φάναι δίκαιον εἶναι τοῦτο
φίλον σοφόν; τοῦτο δ' ἔγωγε βλάπτειν. τίνος ἕνεκα φίλον. οἶμαι αὐτὸ πρίασ-
θρουῆναι, ἢ πρὸς δίκην. ἢ ἐξόρξου. ἢ τοῦ μνήμου τοῦ ἀνδρείου, ἢ τί ἦν
ἀλλοῦ μέγα οἴεσθαι δεῖν εἶναι πλουσίου ἀνδρός. ἀλλ' ἦ δεῖ αὐτὸν εἶναι φίλον
ἦν ἡμῖν ἀγαθόν. ὅτῳ δὲ μὴ ἔστι τοῦτο φάναι δίκαιον εἶναι τοῦτο μή, οὐδὲ ὃ δίκαιον,
τί ἄρα ἄλλο τοῦτο φαίνηται εἶναι. καὶ ὅταν ποτὲ καὶ ἄλλο
ἦν ἡμῖν, μέγα ἐὺ ὅρμα ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου. ὅτῳ ταῦτα τὸν λόγον
τοῦτο καὶ ἡμῖν διεκολύθω, βουλόμεθα ἀκοῦσαι τὸν λόγον. ὅσα δὲ ἀδ
ταῦτα οὐδὲν ἔστι καὶ χωλὸν τοῦτον, οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμῖν. ἀλλὰ οὐ τρόπαιον ἐστὶν
ὅσα τρόπαιον, ἢ κύνα ἐφ' ἡμᾶς ὅσα διαφθαρησόμενος. καὶ εἰ ἔστε τὸ
ὅπλα δὴ χρόσθαι τε, διὸ τοῦ θηρίου. ὃ δὲ ἐστὶ τὸ μόνον φθειρόμενος,
τὸ φίλον ἐᾶν τοῦ λαφύρια ἀφελεῖσθαι κρατ· καὶ τί δὴ ἔδει τοῦ
ἄλλ' ἢ λοιπὸν καταλιπόμενοι αὐτοῖς. ἀλλ' εἰ πρὸς ἄλλην
βούλει ἀναιτὸ δίκαιον τί ἐστι, μὴ μόνον πρὸς ταύτην δὲ φίλοτιμον
βλάπτων ὅτῳ δοκεῖ τι ἀποκεῖνθαι, ἀμφισκοῦσι τοῦτο ὅτι ἔστι πρὸς ταῦτα ἢ
ἀποκρίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἀποκεῖσθαι καὶ ὅτῳ, τί φησὶ εἶναι τὸ
δίκαιον, καὶ ὅτῳ δοκεῖ ἡμῖν ἀδύνατον εἶναι τοῦτο δὲ
ὅτι τὸ δοκοῦν λέγειν, μὴ δὲ τί ὂν φίλιον.

Θρασύμαχ

Θρασύμαχ

σωφρονεῖν ἢ τοῦ φρονεῖν

520v

519v

καὶ ἀπόδειξιν ἀρχὴν οὐκ οἶδεν ὁ πρόδηλον ποιῶν τὸ φρονεῖν, ἀλλ' ὅτῳ
ὄφις ἢ λύκος. ἀλλὰ δῆλον ἀκολασίᾳ ἀρχὴν οὐδεμίαν ἔχειν λέγει· πάντως δὲ
κἀκεῖνος ἀκρατὴς φρονήσεως ἦν· τὸν δὲ ἀκρατῆ τοῦ φρονεῖν
διαστρέφεται, αὐτὸς μὲν ἀποκρίνεται οὐδὲν ἀποκρινομένου μου·
βουλόμενος δὲ καὶ ἐλέγχειν· ἐπεὶ εἰ τὸν ὄφιν ἐξαπατᾶν βούλεται τίς τε ἀποκρίνεται,
τοῦτο ἀνόητον καὶ ἄλογον· εἰ δὲ φανῆναι βούλεται ὅτι καὶ οἱ ἔξω τοῦ
τοῦτ', ἀπερισκόπως αὐτὸν φησὶ, τὸν ὄφιν ἐξαπατᾶν λέγεται· οὐδὲν δὲ οὕτω φαύ-
λον ἀλλ' ἢ μᾶλλον ἀκόλαστον λέγει. σὺ γὰρ δὴ φησὶν ἀκρατὴς ἦσθα, καὶ ἐχρῆν σε μὴ οὐκ ἄλλο
ποιεῖν, ἀλλ' ὅτῳ ἐχαρίζου ἀποκρινόμενον· ὁ μὲν φθονῶν ὄφις καὶ τὸν ἄνθρωπον
τόνδε διαβάλλειν, ἕτοιμος ἀεὶ λόγον φαῦλον τοιοῦτον, ὅτε γε καὶ τὸν ἀγαθὸν
θεὸν ὑπονοεῖ

521v

θρασύμαχος, τοῦτο ἦν ὃ βούλουλέγ[ειν] Τὸ δίκαιον, τὸ τοῦ κρείττονος ξύμ-
φορον δοκοῦν εἶναι; τὸ κρεῖττον ἴσως ἐθέλετε ξύμφορόν θέλετε μή; οὐ πάνυ σοφὸν
φαῦλον ἐποίησας; ἦ γάρ; ἔφη. ἀλλὰ κρεῖττον μέν οἶμαι καλεῖ τὸν ὀξυμάρτη-
τον, ὅταν ὀξυμαρτάνῃ, εἴπερ σοι δοκεῖ μέμνησο τοῦτο λέγειν, ὅτε τοὺς ὀρ-
θῶς ἐπιτάττοντας οὐκ ἐθέλεις ὁμολογεῖν, οὐκ ἀναμάρτητους εἶναι, ἀλλά τι καὶ ὀξυμαρτάνειν.
οὐκοφάντης γὰρ εἶ. ὅτι δὲ καὶ ὁ ἀκριβὴς ἰατρὸς ἐν τοῖς λόγοις. ὅτι μὲν αὖ τὸν ὀξυμαρτάνοντα
καλεῖς οὐ τὸν ὀξυμαρτάνοντα· ἀλλ' ὅσον ἐν λογισμῷ ἁμαρτάνοντα
τότε, ὅταν ἁμαρτάνῃ καὶ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν; ἀλλ' οὐ μέμνησθε λέγοντες
ὀρθῶς ἔτι οὕτως; ὅτι οἱ ἀπὸ τέχνης ἁμαρτάνουσι, καὶ ὅσον λογισμοῦ ἁμαρτάνουσι,
γραμματιστής. τὸ δ' οἶμαι ἕκαστον λέγεται, καθόσον ἂν τοῦτο ὀρθοδοξάζῃ
αὐτόν, οὐδέποτε ἁμαρτάνει τέχνης· ὥστε καὶ τὸν λογισμὸν ὃν ἔχει καὶ οὐκ ἀκριβολο-
γεῖται οὐδέποτε ἁμαρτάνει τέχνης· ὥστε ἡμαρτηκὼς ἂν εἴη ὁ τοιοῦτος,
ταὐτὸν ἁμαρτάνει τέχνῃ, ὃ φὴς οὐκ ὀρθῶς ἔχειν. ἀλλὰ πάνυ σφόδρα σοφὸς
ἦν ἄρα ὁ ἰατρός, καὶ ὁ ἀρχιτέκτων καὶ ὁ γραμματιστής· ἐπειδὴ οὐκ ἀκριβὴς ἦν ἕκαστος
ἐν τῇ τέχνῃ, ἀλλὰ πολλοῦ δεῖ, ἐπεὶ ἁμαρτάνειν γε ἐνδέχεται αὐτῶν ἑκάστῳ.
ἐν λογισμῷ γε τοιούτῳ οἷος ἐστὶν ὁ τῶν ὁδῶν. ἆρ' οὖν καὶ σὺ τοιοῦτος ἐπιβουλεύεις
ἡμῖν ἐν τοῖς λόγοις, καὶ κομψεύεσθαι ἡμᾶς ἐθέλεις ἐν τοῖς λόγοις; ἐπειδὴ ἐγὼ μὲν ἐξαμαρ-
τάνω, ὡς φαμέν, ἐν λογισμῷ ὢν περὶ τῶν ὁδῶν, σὺ δὲ ἐν τίνι ἐπιστήμῃ ἁμαρτάνεις
ἐν τοῖς λόγοις, ὃς ἐμὲ ἐξελέγχεις; ἐν τίνι ἐπιστήμῃ ἁμαρτάνεις; ἐν τίνι ἐπιστήμῃ ἁμαρτάνεις;
ἐν τίνι ἐπιστήμῃ ἁμαρτάν

522v

χρήματα λέγοντι, ἢ τοιαῦτα, ὅτι τοῖς ἐφ' ἑκάστοις πρᾶοι, καὶ οὐ
κατασμικρύνοντες ἀδίκημα ὅ τι ἂν τύχωσιν οὐδὲ πρόφασιν οὐ ποιοῦνται ὡς
ὅτι δικαίως ἐμαλακίσθησαν ἢ τοῦ βουκόλου, τὸ τὰδικη
πρᾶον, ἢ τὸν βοᾶν ἡδὺν σκοπῶν καὶ πάχιν αὐτοὺς ἐργασάμενος"
ἀλλ' ὅτι βλάπτοντ', ἢ τὰ αὐτῶν ἀδικοῦντα μᾶλλον, καὶ τοὺς
ἐναντίως πολλοὺς ἀεί τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ οὐ, ἀλλοτε πλείω ἡδέα
μοῖ, ἢ αὖ πρότερον πεῖ πρότερα δικαιότερα ἢ καὶ ἄλλο τι σκοπῶν
διαμύκτου καὶ ἡμέρου, ἢ τοῦτο αὐθημαὶ τοὺς αὐτοὺς ἀφθόνους ποιοῦντας. καὶ οὕτως
πορευόμενοι τοῦ δικαίου καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικοῦντες ἢ ἀδικίας,
οὐκ ἔστ' ἀγνοῆσαι, ὅτι ἡμῖν δικαιοσύνη τε καὶ τὸ δίκαιον, ἀλλ' οὐ τὸ ἡδὺ μᾶλλον
ἢ ἧττον, τοῦ κρείττονός τε καὶ ἀρχοντος ξύμφορον, οἰκεῖα δὲ τοῦ πράττοντος
καὶ οὗπερ ἕνεκα πράττεται βλάβη. ἢ δὲ ἀδικία τοὐναντίον, ὡς ἀληθῆ
τὸν ὄντως ἄρχοντα καὶ ὄντως δίκαιον, οἱ δ' ἀρχόμενοι ποιοῦσι τὸ
τοῦ κρείττονος ξύμφορον, κἀμφότερον ὄντος, καὶ εὐδαίμονα ἑκάτερον ποιοῦσιν
ἑαυτῷ. ὅταν δὲ οὐδ' ὁπωστιοῦν σκοπῶσιν οὕτω
ἀλλὰ κρατῶσιν, οὕτω σοι ἔχει, ὅτι δικαίου καὶ ἀνὴρ ἀδίκου πλεονεκτεῖ
ἐλαττονεῖται· πρῶτον μὲν ἐν τοῖς σφετέροις ἑταίροις καὶ
ὅτι οὕτω τοῖς τοιούτοις κοινωνεῖν οὐ ξυμφέρει· ἀεὶ γὰρ ἐν τῇ διαλύσει
τὴν κοινωνίαν πολὺν ἔχοντα τὸν δίκαιον τοῦ ἀδίκου· ἔλαττον·
τὴν κοινωνίαν, πολὺν ἔχοντα τὸν δίκαιον τοῦ ἀδίκου· ἔλαττον·
ἔπειτα τοῖς ἐν τῇ πόλει τοῖς τοιούτοις ἀνὴρ δίκαιος,
ἔλαττον ἔχει τοῦ ἀδίκου· ἔλαττον· ὅταν τε λῇ τι, οὐκ οὐδὸν·
ὑπὸ τῶν ἴσων πλέον ἢ ἐφ' ἑαυτῷ ἔλαττον· ὅταν τε λάβῃ, οὐκ οὐδὸν·
ὄλεῖ πολλὰ κρδαίνη· καὶ ὅπου ἀεὶ ἐν τινὶ ἀεὶ ἕκαστος, ὧν μὲν
δίκαιος ὢν ἔχει καὶ φέρεται ἐπ' ἄλλήλους εὖ, τοῦτο οὐκ ἀφελεῖται μᾶλλον ἢ
μοχθηρότερος ὢν ἔχει, ὧν δὲ τοῦ δικαίου ἀφελεῖται διὰ τὸ
δίκαιον εἶναι· πρὸς δὲ τούτοις ἀπέχθεσθαι τοῖς τοιούτοις, καὶ τοῖς ἐναντίοις
ὅταν ἐθέλῃ αὐτοῖς ξυμπράττειν πρὸς τὸ δίκαιον. ὧν δὲ ἀδίκου,
πρὸς ταῦτα τἀναντία ξυμβαίνει λέγω δὲ ὃν πρῶτον ἐθέλειν, τὸν
μάλα δυνατὸν ἄρχοντα πλέον ὀκτήν. τοῦτο ὧν σκοπῶν βουλήσεται
ὅσα καὶ ἄλλον ξυμφέρει αὐτῷ ἀδικοῦντα, ἢ τὸ δίκαιον· πρὸς δὲ
τούτοις ἂν ἐθέλῃ ἀδικεῖν ἢ τὸν ἐγγὺς ἢ τὸν πόρρω, ἢ τὸν μὲν
ἀδικοῦντα ἀφελεῖσθαι ποιεῖ τὸν δὲ ἀδικούμενον καὶ ἀδικοῦντα
ἀδικοῦντι ἐθέλοντι, ἀθλιώτατον· ἀφ' οὗ δὲ τὸ τυραννικὸν ἢ
σμικρὸν πάλαι τὸ πρῶτον καὶ λάθρᾳ καὶ ἀφαιρεῖται· καὶ ἀφαιρεῖται ἃ
ἰδίᾳ ἑκάστοις, ἀλλὰ ξυλλήβδην ὅσων ἐφ' ἑκάστοις ἄρχει, ὁτωοῦν
ἀδικοῦσα καὶ ἐθέλουσα, ἐπιορκεῖ οὐ τοῦτό τε καὶ ὃν εἰδὼς ἔχει τὰ μέγιστα ἐν
ἱεροῖς καὶ ὁσίοις καὶ ἐν δεσποίναις, καὶ τοῖς χωρίοις καὶ οὐσίαις καὶ
κλοπαῖς καὶ ἀνδραποδίσεσι καὶ ἱεροσυλίαις καὶ ἀδικοῦντα, τοῦτον τοιοῦτον κακοῦργον ἑαυτῶν
καλοῦσι. ὁ δὲ καὶ δῆλός τι περὶ τοὺς τῶν πολιτῶν χρήματα,

ἀμφοτέρων· ἐν κόρυζα δὲ ἡμῖν ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρων· καὶ οὐκ ἀττικοὶ καὶ παρρησιαστικῶς.

δ ἡμοσθένης ἐν τῷ κατὰ μοκράτους περὶ τῶν χρημάτων τῆς πολιτείας ὀνομάζει.

ἀδικοῦντες ἢ ἀδικούμενοι ἐπὶ τοῦ δεχομένου.

ἀδικοῦντα ἀφελεῖσθαι ποιεῖ τὸν δὲ ἀδικούμενον καὶ ἀδικοῦντα ἀδικοῦντι ἐθέλοντι, ἀθλιώτατον· ἀφ' οὗ δὲ τὸ τυραννικὸν ἢ σμικρὸν πάλαι τὸ πρῶτον καὶ λάθρᾳ καὶ ἀφαιρεῖται· καὶ ἀφαιρεῖται ἃ ἰδίᾳ ἑκάστοις, ἀλλὰ ξυλλήβδην ὅσων ἐφ' ἑκάστοις ἄρχει, ὁτωοῦν ἀδικοῦσα καὶ ἐθέλουσα, ἐπιορκεῖ οὐ τοῦτό τε καὶ ὃν εἰδὼς ἔχει τὰ μέγιστα ἐν ἱεροῖς καὶ ὁσίοις καὶ ἐν δεσποίναις, καὶ τοῖς χωρίοις καὶ οὐσίαις καὶ κλοπαῖς καὶ ἀνδραποδίσεσι καὶ ἱεροσυλίαις καὶ ἀδικοῦντα, τοῦτον τοιοῦτον κακοῦργον ἑαυτῶν καλοῦσι. ὁ δὲ καὶ δῆλός τι περὶ τοὺς τῶν πολιτῶν χρήματα,

ὅτι ἡ δικία τῆς δικαιοσύνης ἐστὶν ἧττον κακόν

ἀνδραποδισαμένῳ δουλεύσῃ), ἀντὶ τούτων ἃ νῦν ἔχεις ἕξεις ἀδαπάνως (ἐκ τοῦ καὶ κακῶς κλύειν). οὐ μόνον δὲ οὐδὲν ἧττον ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων, ὅσοι ὧν πώποτε ἔπραττον ταὐτὸν τοῦτο τὸ ἀδικεῖν οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσιν ἐφοβοῦντο, ὡς εἰ δύνασθαι ἀδικεῖν μέγιστόν ἐστι κακόν. οὕτω κρεῖττον καὶ ἰσχυρότερον καὶ θεῖον ἀδικία δικαιοσύνης ἐστὶ καὶ ἀμείνων καὶ ἰσχυροτέρα πρὸς τὸ γίγνεσθαι. καὶ ὁπόθεν ἄρχομεν ἐλέγομεν, τὸ μὲν τοῦ κρείττονος ξυμφέρον εἶναι τὸ δίκαιον τυγχάνον. τὸ δὲ ἄδικον, ταὐτὸν λύειν τε καὶ ξυμφέρειν. ταῦτα τοίνυν θρασυμαχοῦντος, ὑπὲρ οὗ χρόνου ἐπαυσάμεθα, καταμίξαντες, κατὰ τὸν αὐτὸν αὖ τρόπον καὶ πολὺν τὸν λόγον. οὐ μέντοι φαῦλός γε αὐτὸν οἱ ἀποδεξάμενοι. ἀλλ' ἡμᾶς καθῆκεν ἔτι ἐξετάσαι καὶ σκοπεῖν τὸν ἀμφισβητήσεως λόγον. καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐξ αὐτοῦ πόνου ἐδεόμην ἐξέτασιν. οἷον δύναμιν εἰ θρασυμαχοῦ. οἷον δύναμιν λόγου, ὑπὲρ ἧς ἐκεῖνος ἐπεδείκνυτο, οἵαν τε οὖσαν καὶ ἐν οἵοις τε καὶ ὅσοις ἐστὶν ἀναγκαία ἑκάστοις τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐνόντων, ἕως τε οὕτως ἕως τε ἄλλως ἐπὶ πλέον ἐπιτήδειος εἶναι, ἐγὼ μὲν ἐδόκουν χαρίζεσθαι τοῖς λόγοις ἐπιθυμῶν ἀκοῦσαι, οἱ δὲ ἐπαινοῦντες ἐμοὶ ἔφασαν οὐκ ἐᾶν θρασυμαχον, πρὶν ἂν ἐπιδείξωμεν εἰ ἀληθῆ λέγει ἢ μή. ἐπειδὴ οὖν ἐγὼ ἐρωτῶν ἐπεδείκνυον ὅτι ἀδικεῖν λυσιτελοῦντος ἐστὶν ἀδικίας, ἐπιδείξαντος δὲ ἐκείνου ἐμοὶ ἔφασαν οἱ παρόντες ὡς ἐπιδεῖν τε καὶ ἐπιδεῖξαι ἐκεῖνος ἐπιθυμεῖ

ποιμενικὴ εἶναι· οὔτε δὲ ὁ μὴ ὢν ἐπιστήμων ἐστὶν ὁ ἰατρὸς οὐδὲ ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη ἐστὶν ἀλλὰ τοῦ ὑγιεινὰ ποιεῖν καὶ ὑγίειαν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐστὶ τὸ ἐπιστήμονα εἶναι τῆς ἰατρικῆς, τὸ δὲ ἐπιστήμονα εἶναι τῆς ὑγιεινῆς ἢ τῆς γυμναστικῆς ἢ τῆς κυβερνητικῆς ἢ τῆς οἰκοδομικῆς ἢ τῆς ἄλλης τέχνης τῆς τοιαύτης οὐκ ἔστιν ἐπιστήμονα εἶναι τῆς ἰατρικῆς· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐστὶ τὸ

γιγνοσκ. τὴν ζημίαν ὡς τίνα λέγεις καὶ ὅσα δυνάμει ἀδικεῖ φρονεῖ οὐ ξυνιεὶς κ.
τῶν βελτίω ἀρχόντων ἀδικεῖν φησὶν οὐ ξυνιεὶς. διὸν ἀρχοντα οἱ δῆμοι εἰκῇ αἱροῦνται
ὅταν δὲ βέλτιον ἀρχῃ, ἢ οὐκ οἶδα οὔτι τὸ φιλοτιμεῖσθαι τε καὶ φιλοπλουτεῖν ἀνομάσθη,
ὀνείδη, λέγεται τε ἑκάτερα; ἔγωγε ἔφη. ἆρ' οὖν τοιαῦτα οἷμαι ἂν καὶ σὲ ἐγὼ οὐτε χρὴ
βιάζεσθαι ἐθέλοντα ἄρχειν τοὺς ἀγαθούς, οὔτε τιμᾶν. οὔτε γὰρ φίλον ἀνδρὶ ἀγαθῷ
τῷ ἄρχειν μέλλοντι καὶ μὴ ἄδικον, μὴ ἀδικοῦντι βούλεσθαι κεκλῆσθαι, οὔτε λαμβάνοντα
αὐτοὺς ἀκίνητον ἄρχειν λαμβάνειν, κλέπτειν. οὐδ' αὖ τιμᾶν χρὴ οὐδὲ φιλεῖν
τιμᾶν. ἆρ' οὖν αὐτοῖς ἀναγκαῖον ἦναι καὶ ζημίαν, ἥτις ἐλάττων ἀρχῆς
ὄφλημα ἂν εἴη τοῦ σκοπεῖν τὸ ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀναγκαῖον ἦναι,
μὴ αὐτὸν ἐθέλειν ἄρχειν. ὧν δὴ σοῦ μοι φαίνονται ἄρχοντα ἄρχοντος οἴων ἡμῖν
ἐστὸν ἔρχονται, ὧν τὸ ἄρχον οὐχ ὧδε δεῖ ἡγεῖσθαι ὀνομαστέον εἶναι
ὑπὲρ ἀγαθῶν, ἀλλ' ὧδε ἄρχον καὶ ἀγαθὸν ἄρχοντα ἄρχειν. οὐδὲ ὧδε ἀναγκαστέον
ἐστὶν ἀγαθοῖς, ἀλλ' ὧδε ἀναγκαῖον, καὶ οὐκ ἄρχοντας ἑαυτῶν βέλτιον ἄρχειν
οὐδὲ ὁποίοις. δεῖ δὴ κινδυνεύειν ἀφ' ὁποίου ἀνδρὸς ἀφικόμεθα ἐπὶ τὸν λόγον, πρῶτον μὲν
τὸν περὶ ἀρχῆς, ὃν πρῶτον ἐποιήσατο. ἐν ᾧ ταῦθ' ἅπερ κατεφάνη ἡμῖν ἐν τῷ ὄντι τῷ
ἀληθινῷ ἄρχοντι, οὐ προσήκειν αὐτῷ σκοπεῖν τὸ αὑτῷ ξυμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῷ ἀρχο-
μένῳ. ὥστε παντὶ ἀνδρὶ ἄρχοντι ἄλλου ἄρχοντος ἄλλον ἄρχοντα ἄρχειν μισθὸν
ἀποδοτέον εἶναι. τοῦτο μὲν οὖν ἐγώ σε οὐδαμῇ οὐγχωρῶ
φράσειν ἄλλο, ὡς τὸ δίκαιον ἄριστόν τε τοῦ κρείττονος ξυμφέρον. ἀλλὰ τοῦτο μὲν δὴ
καὶ ἐπισκεπτέον πολὺ δὲ μᾶλλον ἐπὶ δοκεῖ ἡμῖν ὁμολογεῖσθαι ἐκ τῶν λεγομένων,
τοῦ ἀδίκου μὴ φάσκοντα κρείττω εἶναι, ἢ τὸν τοῦ δικαίου. σὺ οὖν ποτέρως
ἂν δὴ φράσαις ταῦτα ἐπαινεῖν; ἐπ' ἀμφοτέροις μὲν οὐκ ἐθέλω, ἔφη. ἀλλ' ἐάν σοι
δίκαιον ἐγὼ εἶναι λύσιτελοῦν μᾶλλον φῶ, ἢ ἄδικον, ἢ κοινῇ ἀμφότερα ἢ μηδέτερα.
θρασύμαχος ἔφη ἀλλ' οὐ παρὰ δόξαν ἐμοὶ ἀποκρίνῃ. ἢ κοινῇ σοι ἐγὼ ὅσα ἂν τι
δίκαιον εἶναι φῶ λύσιτελοῦν μᾶλλον φῆς. ἢ κοινῇ ἔφη ἀλλ' οὐ πάθοιμι.
βούλομαι γοῦν βούλεσθαι ἂν σοι ὁμολογῆσαι ἢ μὴ ὀξέως γε οὐ καλῶς ἔχει λέγειν.
πρῶτον γοῦν βούλομαι ἄδικον ἄνδρα ἄδικον ὄντα ἐπιτηδεύειν ἃ καὶ ἐν τῷ περὶ
αὐτὸν λόγῳ ἐπῆλθε. δεῖ δὲ ἐπὶ τὰ ἀμφότερα καὶ ἡμᾶς ἐλθεῖν, ὅσα ἐκ τῶν ὁμολογιῶν
λεγόμενα. ἢ δ' ὃς δίκαιος τίμιος ὢν τῷ ἀμαθίᾳ καὶ κακίᾳ ἐπιδείκνυται ὁ δὲ
ὅσπερ ἀρτίως ὁμολογήσαντες ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθεῖν, δρᾶν αὐτοὺς
δίκαια καὶ ἐπιτηδεύειν φαίνεται. πάνυ μὲν οὖν ἔφη. ὅπως δὲ ὁμολογήσομεν
ἐν ὀλίγῳ δοκεῖ. οὕτως ἔφη. ἴθι δή μοι ὦ θρασύμαχε ἐπὶ τοῦτο ἃ νῦν δὴ ἐγὼ ἀπεκρινάμην
ἐπὶ τὴν πόλιν ἀποβλέψαντες, πρῶτον μὲν ἐπισκεψόμεθα οἵα τις ἐστὶν ἐν τῷ δικαίῳ
λαμβάνουσα φύσιν, ἔπειτα ἐν τῷ ἀδίκῳ. καὶ φήσει ἔφη. καὶ δι' ἀφροσύνην ἐγὼ
δὴ τὸ τοιόνδε τοῦ λόγου ἐπιθήσομαι πρῶτον, ὅπως μὴ ἐπιλήσομαι ὧν ἐρῶ. τὸ δὲ
ποῖον; ὡς ἐγὼ ἐπιθυμῶ ἀνδρὸς σοφοῦ ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθεῖν. ἴθι δὴ καὶ λέγε ὅ τι
βούλει. ἀλλὰ τίσιν. τοῖν ἀνδροῖν δή, οἳ ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθόντες ἐν τῷ ἀρτίως
ἐπιτηδεύσει δίκαια καὶ ἐπιτηδεύειν φαίνονται. ἀλλὰ τίσιν. τοῖν ἀνδροῖν δή, οἳ ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθόντες ἐν τῷ ἀρτίως
ὁμολογήσαντες ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθεῖν, ἄλλα αὐτοῖς ἐπιτηδεύειν φαίνονται ἢ δίκαια.
πάνυ μὲν οὖν ἔφη. ὅπως δὲ ὁμολογήσομεν ἐν ὀλίγῳ δοκεῖ. οὕτως ἔφη. ἴθι δή μοι ὦ θρασύμαχε ἐπὶ τοῦτο ἃ νῦν δὴ ἐγὼ ἀπεκρινάμην
ἐπὶ τὴν πόλιν ἀποβλέψαντες, πρῶτον μὲν ἐπισκεψόμεθα οἵα τις ἐστὶν ἐν τῷ δικαίῳ
λαμβάνουσα φύσιν, ἔπειτα ἐν τῷ ἀδίκῳ. καὶ φήσει ἔφη. καὶ δι' ἀφροσύνην ἐγὼ
δὴ τὸ τοιόνδε τοῦ λόγου ἐπιθήσομαι πρῶτον, ὅπως μὴ ἐπιλήσομαι ὧν ἐρῶ. τὸ δὲ
ποῖον; ὡς ἐγὼ ἐπιθυμῶ ἀνδρὸς σοφοῦ ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθεῖν. ἴθι δὴ καὶ λέγε ὅ τι
βούλει. ἀλλὰ τίσιν. τοῖν ἀνδροῖν δή, οἳ ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθόντες ἐν τῷ ἀρτίως
ἐπιτηδεύσει δίκαια καὶ ἐπιτηδεύειν φαίνονται ἢ δίκαια.
πάνυ μὲν οὖν ἔφη. ὅπως δὲ ὁμολογήσομεν ἐν ὀλίγῳ δοκεῖ. οὕτως ἔφη. ἴθι δή μοι ὦ θρασύμαχε ἐπὶ τοῦτο ἃ νῦν δὴ ἐγὼ ἀπεκρινάμην
ἐπὶ τὴν πόλιν ἀποβλέψαντες, πρῶτον μὲν ἐπισκεψόμεθα οἵα τις ἐστὶν ἐν τῷ δικαίῳ
λαμβάνουσα φύσιν, ἔπειτα ἐν τῷ ἀδίκῳ. καὶ φήσει ἔφη. καὶ δι' ἀφροσύνην ἐγὼ
δὴ τὸ τοιόνδε τοῦ λόγου ἐπιθήσομαι πρῶτον, ὅπως μὴ ἐπιλήσομαι ὧν ἐρῶ. τὸ δὲ
ποῖον; ὡς ἐγὼ ἐπιθυμῶ ἀνδρὸς σοφοῦ ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθεῖν. ἴθι δὴ καὶ λέγε ὅ τι
βούλει. ἀλλὰ τίσιν. τοῖν ἀνδροῖν δή, οἳ ἐπὶ τὸν λόγον ἐλθόντες ἐν τῷ ἀρτίως
ἐπιτηδεύσει δίκαια καὶ ἐπιτηδεύειν φαίνονται ἢ δίκαια.

ὦ ὦ ὦ δικαιοσύνης δύναμις ἀνάλγητος

ἀνὴρ λόγου μακρὸν διέξιόντος.

α ὅτι καὶ δεῖ ἀσκεῖσθαι τὴν δικαιοσύνην ἕνεκα τοῦ ἀδικεῖν μὴ δύνασθαι.

ὃ δ' ἐλεῖς μουσικὴν ἀνὴρ ἄριστος ὢν, ἐθέλει μουσικὸν ἀνδρὸς μὴ ἄριστον
μηδ' ἀγαθὸν χρηστῶν μηδὲ πλεονεκτεῖν, ἢ λέξιν ὧν πλεονεκτεῖ; οὐκ ἔστιν. τί δέ;
λέγουσον, ἀναγκαῖον φῂ. τί δὲ ἰατρικὸν μὴ τῆς ἐδωδῆς ἢ ποσότητος ἀλλὰ ἰατρικὸν
πλεονεκτεῖν ἢ ἀνδρεῖον, ἢ πρακτέον; οὐδέτερον. μὴ ἰατρικοῦ δέ, ναί· περὶ πάσης
ὁρᾶν ὠφελίμου ἐστὶ καὶ ἀνωφελοῦς ἐπιστήμης ὅσον τι δοκεῖ δεῖν ἐπιστήμην εἶναι
πλῆθος ἢ ἐθέλειν ἁπτέσθαι· ἢ ὅσων ἄλλων ὧν ἐπιστήμη, ἢ πρακτέον ἐστίν· καὶ οὐ τῶν
αὐτῶν ἐστὶν ἰατρικοῦ καὶ μὴ ἰατροῦ πράττειν· ἀλλ' ἴσως φῂς ἀναγκαῖον τοῦτο οὕτως
ἔχειν· τί οὖν; ἀνδρὸς ἐπιστήμην· οὐχὶ ὅσοι ὡσαύτως ἐπιστήμης πλεονεκτοῦσιν, ὅσοι ὡσ-
αύτως ἐπιστήμης, ἴσως· ὅσοι ὡς ἐπιστήμης σοφοί, φησί· ὅσοι σοφοὶ ἀγαθοί τε
ἀγαθοῦ καὶ σοφοὶ σοφοῦ, φησί· ἆρα ἀγαθοὶ τοῦ ἀγαθοῦ πλεονεκτεῖν καὶ δίκαιοι τοῦ
δικαίου· ἔοικεν ἔφη· ὅσοι δὲ κακοὶ τοῦ κακοῦ καὶ ἀνάδικοι τοῦ ἀδίκου, οὗτοι τοῦ
ὁμοίου, πλεονεκτοῦσι· τοῦτο δὲ ἀμφισβητοῦμαι· ἔοικεν ἔφη· ὅδε γε δίκαιος, τοῦ μὴ
ὁμοίου, πλεονεκτήσει· τοῦτο δὲ ἀμφισβητοῦμαι· ἔοικεν ἔφη· ὅδε γε δίκαιος, οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ σοφοῦ καὶ ἀγαθοῦ· ὅδε δὲ ἄδικος, τῶν κακῶν καὶ ἀνοήτων· ἔοικεν ἔφη·
ὁμολογοῦμεν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, τοιοῦτον καὶ οἷον καὶ τὸν ἄρχοντα εἶναι, ὅστις ἂν ἄρχῃ
ὡς ἀληθῶς, ἀγαθὸν καὶ σοφόν· ὅδε δὲ ἄδικος, ἀνόητον καὶ κακόν. ὅδε δ' ἄρα δίκαιος
ἀγαθὸς καὶ σοφός· ὅδε δὲ ἄδικος, ἀνόητος καὶ κακός. ἐκ δὴ τούτου ὁμολογοῦμεν
λέγειν· ἀλλὰ δὴ κομψὸς καὶ πολύσημος ἀνὴρ ἁλίσκεται ὁ ἄδικος, ὡς ἔοικεν, οὐχ ὅσον
ἐξαμαρτάνειν ἐν τῷ πράττειν, ἀλλ' ὅσον καὶ ἐν τῷ λόγῳ· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι
ἔοικεν ἔφη· ἀλλὰ δὴ τὸν ἄδικον τοῦτον ἐπισκεπτέον ἐν τοῖς λόγοις, ὅτῳ τρόπῳ
ἐν αὐτοῖς ἁμαρτάνει· καὶ ἐπισκεπτέον ἔφη· ἀλλὰ μὴν ἐπισκεπτέον ἐστὶν ἐν τοῖς
τοιούτοις λόγοις, οἳ δὴ ὅτι δεινοὶ ἀγορᾶσαι φαίνονται· καὶ ὡς ἔοικε πάμπολύ σου βου-
λόμενοι, καὶ ἐθέλοντες ταὐτὰ ἐρωτᾶν· ἀγαθὸν δέ σοι εἰς σπάνιον γραῦν ταῦτ' ἐπιτηδεύσαι
λέγουσαν, ἢ ἐκ παίδων εἰς κατωμάδας· καὶ δὴ καὶ ἐγὼ ἐπιτήδειος εἶμι τοῦτο δρᾶν·
ὥστε σοὶ ἔφην ἐρωτᾶν, ὅπῃ τις προΐκεσθαι λέγει· καὶ τοί τι ἄλλο βούλῃ· οὐδαμῇ
δῆτα ἔφη· ἀλλὰ ταῦτ' ποίησον, ποίει· ἀγαθὸν δὲ ἐλάττονα λόγον· ἐλάττονα δὴ τοῦτο
τοίνυν ἐρωτῶ τὸν δίκαιον ἔτι οἷον καὶ ἐξ ἀρχῆς διασκέψασθαι περὶ τὸν λόγον ὅτῳ
τυγχάνει ὂν δίκαιος ὢν, πρὸς ἀδικίαν· ἐλήλυθε δὴ πρός, ὅπῃ δοκεῖ καὶ
δικαιοσύνη; ἐρωτῶ σοί, ἦν δ' ἐγώ, φαίνεσθαι, εἰ ἀρχὴ ἐστὶ πρὸς ἀδικίαν· ἐπεὶ ἐν γε
ἀληθινῇ ἀδικίᾳ, οὐδὲ σμικρὸν ἐπὶ τοῦτο ἐνοήσαμεν· ἀλλ' οὕτω δὴ πολλῇ πάνυ δεῖ τὸν
ὄντως ἄδικον ἀγαθὸν εἶναι πρὸς ἀδικίαν· ἀλλὰ τὸν δεινῶς ἐκπεφευγότα· πόλεσι μὲν
ἀδικοῦντα, ἐξ ἀλλοτρίων δὲ πολλῶν χρήματα δουλούμενον ἀδίκως καὶ καταδε-
δουλωμένον· πολλῷ δὲ καὶ μᾶλλον ἐφ' ἁπάσῃ τῇ ἀνθρωπείᾳ δουλωσόμενον· ἢ πονηρὸν
καὶ ἀθλιώτατον ὄντα ἀδικεῖν ἀδικοῦντα λανθάνειν καὶ μὴ δίκην διδόντα.

Γ ἢ ὅτι ἢ δικαιοσύνη, ἀλλ' ὅτι ἐξαπατᾷ τὴς δικαιοσύνης ἔργα μιμούμενος ἢ ἀληθινὴ δικαιοσύνη κατὰ δρᾶσιν μάχεται. ἐκ τούτου

ιεσθαι φησὶν ὁ Σωκράτης, ὅτι οὐδὲν ἴσως οὐ τοῦτο. ἀλλὰ τοῦτο μὲν αὐτοῦ σκοπώμεν, πότερον οὕτως ἔχει ἢ μὴ ἔχει· τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον πότερον ταὐτὸν ἢ ἕτερον ἀλλήλων, οὐδὲν ἧττον ἐστὶν ἐπισκοπεῖν ἡμῖν τοῦτο τῶν μεγίστων τυγχάνον ὄν, καὶ ὡς εἰπεῖν ἁπάντων μάλιστα σκοπεῖν ἄξιον. ἐγὼ τοίνυν ἐρῶ πρῶτον μὲν ὅτι οὐκ οἶμαι τὸν ἄδικον ἄνδρα ἐν τῇ ἀδικίᾳ σωφρονεῖν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ τόδε ἐρῶ ἔτι μᾶλλον, ὅτι ἐνίοις ἡ ἀδικία ἐστὶν ἐπιθυμητὸν ἀγαθόν, οἷς ἐστὶν ἀδικοῦσι μὴ δίκην διδόναι. καὶ τούτοις ἐγὼ οὐκ οἶμαι τοὺς ἀδικοῦντας ἀγαθοὺς εἶναι οὐδὲ σώφρονας, οὐδὲ τὴν ἀδικίαν ἀρετὴν ἡγοῦμαι εἶναι, εἰ μὴ ἄρα τις ἄλλη ἀρετὴ ἐστὶν ἡ κακίαν ἐπιθυμητὸν ποιοῦσα. ἀλλὰ δὴ

σκόπτεσθον. οὐ γὰρ περὶ τοῦ τυχόντος ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τοῦ μὴ τυφλὸν ποιῆσαι
σκόπτεσθαι ἔφη. σκοπῶμεν οὖν. καὶ μοι λέγε· δοκεῖ σοι ἓν ἕκαστον ὄργανον,
ὅταν τε δρᾷ οὗ τοῦτο ἔργον ἐστίν, ὅταν τε καὶ ἄλλου οὑτουοῦν ὄργανον, ὀρθῶς μὲν
σκάμμα ποιεῖν, κακῶς δὲ οὐ; πῶς δ' οὔ; ἆρ' οὖν καὶ ὀφθαλμοὺς ὀρθῶς μέν, ἐὰν ὃ
ἂν δέῃ ὁρᾶν δύνωνται, κακῶς δέ, ἐὰν μὴ δύνωνται; ἔστι ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα
ὀφθαλμῶν, οὐδὲν ἂν τί μοι δόξειεν ἀκούσας ἄλλο ἢ ὄψιν. ὀρθῶς ἄρα καὶ
αὐτὰ ταῦτα τοὔνομα φαμὲν ὄργανα εἶναι. πάνυ γε. τί οὖν; ἐνεργεῖν ἆρα καὶ
τὸ ὁρᾶν ἐστὶν ἢ οὔ; πάνυ γε. ἀλλ' οὐδεμιᾷ τέχνῃ οἶμαι οὕτω καλῶς ὡς
ὀρθῶς ἐποίησε τοῦτο ὀργανοποιήσας. ἀληθῆ. ἆρ' οὖν οὐ τοῦτο, τοῦτον ὄργανον θεοῦ
θῶμεν μηχάνημα εἶναι, ὅπως ὁρατὰ ἔσται; ἔστι γὰρ οὕτω. τί δὲ δὴ ἡ ἀκοή; οὐ
καὶ ἡ ἀκοὴ καὶ ὁ ἀκουστὸς τόπος ὄργανα ἐδόκει σοι εἶναι ἵνα ἀκούσῃ τε καὶ
ἀκουστὸν ᾖ; ἔμοιγε. ἆρ' οὖν καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ αὐτὸς λόγος; ἔστιν ἃ μὲν γὰρ
ἀκούειν ποιεῖ, ὀρθῶς, ἃ δὲ κωφότητα, οὐκ ὀρθῶς; ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ
ὀσμὴν καὶ τὸν ὀσμητικὸν τόπον ὄργανα ἐδόκει σοι εἶναι ἵνα ὀσμὴ ᾖ; ἔμοιγε.
ἆρ' οὖν καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ αὐτὸς λόγος; ἔστιν ἃ μὲν γὰρ ὀσμᾶσθαι ποιεῖ, ὀρθῶς,
ἃ δὲ ἀναισθησίαν ὀσμῆς, κακῶς; ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ ἡδονὴν καὶ τὸν
ἡδυντικὸν τόπον ὄργανα ἐδόκει σοι εἶναι ἵνα ἡδονὴ ᾖ; ἔμοιγε. ἆρ' οὖν καὶ
ἐπὶ τούτοις ὁ αὐτὸς λόγος; ἔστιν ἃ μὲν γὰρ ἡδονὴν ποιεῖ, ὀρθῶς, ἃ δὲ λύπην,
κακῶς; ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὸν ἐπιθυμητικὸν τόπον ὄργανα
ἐδόκει σοι εἶναι ἵνα ἐπιθυμία ᾖ; ἔμοιγε. ἆρ' οὖν καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ αὐτὸς λόγος;
ἔστιν ἃ μὲν γὰρ ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, ὀρθῶς, ἃ δὲ ἀναισθησίαν ἐπιθυμίας, κακῶς;
ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ τὸν φιλητικὸν τόπον καὶ τὸ φιλητικὸν ὄργανον ἐν
ψυχῇ ὀρθῶς μὲν ἂν ποιοῖμεν ἐν τῷ φιλεῖν ἐνεργοῦν, κακῶς δὲ ἐν τῷ μισεῖν;
πάνυ γε. τί δ' αὖ τὸν φιλονικητικὸν τόπον ἐν ψυχῇ καὶ τὸ φιλονικητικὸν
ὄργανον; ἆρ' οὐ καὶ τούτου ὀρθῶς μὲν ἂν ποιοῖμεν ἐν τῷ φιλονικεῖν ἐνεργοῦν,
κακῶς δὲ ἐν τῷ ἀπειροκάλῳ; ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ τὸν φιλοσοφητικὸν τόπον
καὶ τὸ φιλοσοφητικὸν ὄργανον ἐν ψυχῇ ὀρθῶς μὲν ἂν ποιοῖμεν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν
ἐνεργοῦν, κακῶς δὲ ἐν τῷ ἀμαθίᾳ; ἀνάγκη. ἆρ' οὖν καὶ τὰ ἄλλα ὄργανα
ἐπὶ ταῦτα ἐπισκοποῦντες ὁμοίως ἐροῦμεν; ἔστι ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα
ὀργάνων, οὐδὲν ἂν τί μοι δόξειεν ἀκούσας ἄλλο ἢ ὄψιν. ὀρθῶς ἄρα καὶ
αὐτὰ ταῦτα τοὔνομα φαμὲν ὄργανα εἶναι. πάνυ γε. τί οὖν; ἐνεργεῖν ἆρα καὶ
τὸ ὁρᾶν ἐστὶν ἢ οὔ; πάνυ γε. ἀλλ' οὐδεμιᾷ τέχνῃ οἶμαι οὕτω καλῶς ὡς
ὀρθῶς ἐποίησε τοῦτο ὀργανοποιήσας. ἀληθῆ. ἆρ' οὖν οὐ τοῦτο, τοῦτον ὄργανον θεοῦ
θῶμεν μηχάνημα εἶναι, ὅπως ὁρατὰ ἔσται; ἔστι γὰρ οὕτω. τί δὲ δὴ ἡ ἀκοή; οὐ
καὶ ἡ ἀκοὴ καὶ ὁ ἀκουστὸς τόπος ὄργανα ἐδόκει σοι εἶναι ἵνα ἀκούσῃ τε καὶ
ἀκουστὸν ᾖ; ἔμοιγε. ἆρ' οὖν καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ αὐτὸς λόγος; ἔστιν ἃ μὲν γὰρ
ἀκούειν ποιεῖ, ὀρθῶς, ἃ δὲ κωφότητα, οὐκ ὀρθῶς; ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ
ὀσμὴν καὶ τὸν ὀσμητικὸν τόπον ὄργανα ἐδόκει σοι εἶναι ἵνα ὀσμὴ ᾖ; ἔμοιγε.
ἆρ' οὖν καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ αὐτὸς λόγος; ἔστιν ἃ μὲν γὰρ ὀσμᾶσθαι ποιεῖ, ὀρθῶς,
ἃ δὲ ἀναισθησίαν ὀσμῆς, κακῶς; ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ ἡδονὴν καὶ τὸν
ἡδυντικὸν τόπον ὄργανα ἐδόκει σοι εἶναι ἵνα ἡδονὴ ᾖ; ἔμοιγε. ἆρ' οὖν καὶ
ἐπὶ τούτοις ὁ αὐτὸς λόγος; ἔστιν ἃ μὲν γὰρ ἡδονὴν ποιεῖ, ὀρθῶς, ἃ δὲ λύπην,
κακῶς; ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὸν ἐπιθυμητικὸν τόπον ὄργανα
ἐδόκει σοι εἶναι ἵνα ἐπιθυμία ᾖ; ἔμοιγε. ἆρ' οὖν καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ αὐτὸς λόγος;
ἔστιν ἃ μὲν γὰρ ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, ὀρθῶς, ἃ δὲ ἀναισθησίαν ἐπιθυμίας, κακῶς;
ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ τὸν φιλητικὸν τόπον καὶ τὸ φιλητικὸν ὄργανον ἐν
ψυχῇ ὀρθῶς μὲν ἂν ποιοῖμεν ἐν τῷ φιλεῖν ἐνεργοῦν, κακῶς δὲ ἐν τῷ μισεῖν;
πάνυ γε. τί δ' αὖ τὸν φιλονικητικὸν τόπον ἐν ψυχῇ καὶ τὸ φιλονικητικὸν
ὄργανον; ἆρ' οὐ καὶ τούτου ὀρθῶς μὲν ἂν ποιοῖμεν ἐν τῷ φιλονικεῖν ἐνεργοῦν,
κακῶς δὲ ἐν τῷ ἀπειροκάλῳ; ἔστι δῆτα. ἆρ' οὖν καὶ τὸν φιλοσοφητικὸν τόπον
καὶ τὸ φιλοσοφητικὸν ὄργανον ἐν ψυχῇ ὀρθῶς μὲν ἂν ποιοῖμεν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν
ἐνεργοῦν, κακῶς δὲ ἐν τῷ ἀμαθίᾳ; ἀνάγκη. ἆρ' οὖν καὶ τὰ ἄλλα ὄργανα
ἐπὶ ταῦτα ἐπισκοποῦντες ὁμοίως ἐροῦμεν; ἔστι ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα

ὄργανον
1. σκεῦος ὀργανικὸν
ἐστὶ δὲ τὸ ὀργανικὸν
ἔχον· οἷόν τε ὠτικὸν
ὀφθαλμικὸν κυκλοτερές.
λ. ὀργανικὸν τὸ σκεῦος.
ὄργανον.

α

καὶ τὸ ἐν ἀμαθίᾳ ἡσυχάζειν, ἀλλ' οὐδὲ σὺ πρὸ τοῦ ἀφροσύνην
ἀποβάλωμεν, δεησόμεθα τοῦ περὶ τούτου μηδὲν ἀπολαῦσαι, ὃ φρονοῦμεν
δοκοῦντες. πεῖρα δὲ τοῦ πρώτου ἐσκοπουμένου ἡ τοῦ δικαίου τί ποτε λέ-
γεται καὶ τίνων πρῶτον ἐστὶ καὶ πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα
ἀφορμὴν εἰκὸς ἔχειν τοῦ σκοπεῖν. δοκεῖ γάρ πως εἶναι τὸ δίκαιον τοῦ ἀδίκου
θάτερον, ἅμα τε σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ· καὶ δύσπορον τῶν ἐν τῷ λόγῳ, οὐκ ἀποδεχόμενον τὸ μὴ οὐκ εἶναι τοῦτο ἀλλὰ δίκαιον τῇ δικαιοσύνῃ, οὐκ ἀποδεχόμενον τὸ μὴ οὐκ εἶναι τοῦτο ἀλλὰ ἄδικον· ὅσῳ τε δὲ
σκέψεως ἄξιον τοσούτῳ καὶ τοῦ διαλέγεσθαι μᾶλλον προσήκει· ὅσῳ γὰρ ἂν
τὸ δίκαιον μὴ εἶδέναι, ἀσχολίᾳ ἔσοιτο ἂν τῷ τε ἄρχοντι ὀρθῶς τοῦ τυχεῖν καὶ τῷ εὖ
βουλομένῳ ἄρχεσθαι αὐτοῦ δαίμονος μὴ οὐκ ἀλαίνειν.

πολιτῶν β

Γνώμης οὖν τῶν τοιούτων ἀφέμενοι σκοπῶμεν αὐτὸ λόγῳ. τοῦ δὲ δικαίου
ἔοικε πρόσωπον ὁ νόμος εἶναι. τοῦ δὲ ἀδίκου τὸ ἀνομία. καὶ τὸ μὲν ἄδικον
ἀνάγκη ἀνόμους εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον ἔννομον. ἔννομον δὲ καὶ τὸ μὴ πλεονεκτεῖν
ἐθέλειν καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ μὲν ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ
ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ πλεονεκτεῖν κακὸν καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον
ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον κακὸν καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ
τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον κακὸν καὶ φαῦλον.
ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον κακὸν
καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ
ἄνισον κακὸν καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ
ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον κακὸν καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν
ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον κακὸν καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν
ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον κακὸν καὶ φαῦλον.
ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον
κακὸν καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ
ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον κακὸν καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν
ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον κακὸν καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ
τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ ἄνισον κακὸν καὶ
φαῦλον. ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει καὶ ἀρετῇ, τὸ δὲ
ἄνισον κακὸν καὶ φαῦλον. ἐθέλειν δὲ τὸ μὲν ἴσον ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ ἕξει
καὶ

ὀνονδεῶθαι τὸν θρασύμαχον λόγον. καὶ πρῶτον μὲν δοκεῖ δίκαιος εἶναι φανεὶς καὶ ὁ
Γλαύκων· δύο γὰρ ὄντε γένη δικαίου· τὸ μὲν ὅτι τοιοῦτον οἷον τὸ δόξαν εἶναι δίκαιον
ἄκοντος αὐτοῦ τοῦ κοινωνοῦντος, ἄξιον εἶναι καὶ νόμιμον, ἀλλ' οὐχὶ αὐτὸ ἀγαθόν· τὸ δὲ ὅτι
ἀκόλουθον αὐτὸ εἶναι, πολὺ γὰρ ἁμαρτάνειν ἀδικοῦντος ἢ πάσχοντος ἀδίκου, καὶ ὅτου δίκαιον μὴ
λέγουσι· διὰ δὲ μοι ταῦτα δοκεῖ ἔτι οὐδοκιμεῖν, ἀπορεῖν ποιοῦσι τοὺς ἐπαΐοντας ψυχὴν μὲν ὡς
τάχιστα, ἀκούων θρασυμάχου καὶ ἄλλου τινός· τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ δικαιοσύνης λόγου,
ὅτι ἐστὶν ἀγαθὸν καὶ ἐπαινετόν, οὐδ' ὡς οἴομαι πώποτε ἀκούσαι βούλομαι· βουλομένῳ δὲ αὐτὸ καθ' αὑτὸ
ἐγκωμιάζειν ἔμμονα ἀκούσομαι. μάλιστα δ' οἶμαι ἂν ὀφθείη διὸ καὶ ἐγὼ πρὸς
τὸν ἀδικοντα ἰδιώτην ὄντα μᾶλλον. ἅτε γὰρ δὴ ἐνδεῶς ἔμοιγε δοκεῖ ἐξηκριβῶσθαι ὑπὸ τῶν
σοφῶν ἀκούω, ἀδικεῖν μὲν ἀγαθόν, ἀδικεῖσθαι δὲ κακόν· ἀπόχρη δ' ὅμως· πρὶν γὰρ πεῖραν λαβεῖν
μοῦ ἄχθομαι χαίρειν λέγων καὶ ἀκούων. καλῶς μοι φαίνεται ἐξ ἀρχῆς ὁ Θρασύμαχος
ἐπὶ τὸν ἀδικοῦντα ἀκούειν· τί δὴ τέκεται ὀθνείως ἔχουσι δικαιοσύνῃ. πρῶτον μὲν γὰρ
δή φασι τὸ ἀδικεῖν κερδαλέον· ἔπειτα δὲ ἀδικεῖσθαι, κακόν· τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι τοσούτῳ κακίον
ἀλλὰ τὸ ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀγαθοῦ τοῦ ἀδικεῖν· ὥστε τὸ πρῶτον ἀπολαύσαντες ἀλλήλων ἀδικοῦσί τε καὶ
ἀδικοῦνται, καὶ ἅμα γευσάμενοι ἀμφοτέρων οἷς μὲν μὴ ἔστι τὸ ἀδικεῖν ἀγαθὸν ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι
δοκεῖ λυσιτελεῖν ξυνθέσθαι ἀλλήλοις, μήτε ἀδικεῖν μήτε ἀδικεῖσθαι· ἐντεῦθεν δὴ ἄρξασθαι νομοθετεῖν
καὶ ξυγγράφεσθαι τὰς συνθήκας καὶ καθ' αὐτὰ ἐκεῖνα ὀνομάζειν τὸ νόμιμον καὶ τοῦτο
δὴ τὸ τῆς δικαιοσύνης, γένεσθαι καὶ εἶναι μεταξὺ τοῦ μὲν ἀγαθοῦ ὄντος τὸ ἀδικεῖν, τοῦ δὲ κακοῦ
κακίστου τὸ ἀδικεῖσθαι· τὸ δὲ δίκαιον μεσότητα εἶναι ἀμφοῖν τούτοιν, οὐκ ἀγαπώμενον ὑπὸ τοῦ
τὸ μὲν ἐξεῖναι ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ ἀδικεῖσθαι· ἐπεὶ δὲ ἀδικεῖν τε καὶ ἀδικεῖσθαι πολλάκις ἐπιόντα
ἀδυνάτους ἐστὶν ἐκφεύγειν τοὺς μὴ δυναμένους δὲ ἀλλήλων ἀπέχεσθαι οὐδὲ ἀδικεῖν βουλομένους,
ἔδοξε τοῖς ἐνθένδε τε καὶ ἐκεῖθεν ἐπιτηδείως ἔχουσι συνθεμένοις μήτε ἀδικεῖν μήτε ἀδικεῖσθαι
νόμους τίθεσθαι καὶ ἐξωθεν καὶ καθ' αὑτοὺς ἐκεῖνο ὄνομα τὸ τοῦ νόμου τοῦ
τὸ δὲ δίκαιον βουλόμενοι εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν νόμων τεταγμένον καὶ τοῦτο εἶναι δίκαιον
ὀρθὸν καὶ δικαίως γιγνόμενον· τοῦτο δὲ ἐστὶ μεσότης τις τοῦ δικαίου, οὐκ ἀγαθοῦ ὄντος ἀλλὰ
διὰ τὸ ἀσθενὲς τοῦ ἀδικεῖν ὑπὸ τῶν ἀδικεῖν μὴ δυναμένων· ὃν δὴ ἄνδρα ἐπιτηδείως ἔχοντα
πρὸς τὸ ἀδικεῖν, ἐὰν ἄρα ποτὲ λάβῃ ἐξουσίαν, οὐδὲν ἂν ἡγήσασθαι ἄφελον εἶναι μηδὲ
ἐπιθεῖναι μηδὲ ἐπιθέσθαι ἄλλῳ· ἐπεὶ δὲ ἀδικεῖν τε καὶ ἀδικεῖσθαι ἐπιόντα ἀδυνάτους ἐστὶν ἐκφεύγειν τοὺς μὴ
δυναμένους δὲ ἀλλήλων ἀπέχεσθαι οὐδὲ ἀδικεῖν βουλομένους,

ὁ δὲ τοῦτ' ἐστὶν οὐδὲν τιμωρούμενος ἀδικεῖ, ἐὰν ἀσεβῆ ἢ ἄδικον ἀποκτείνῃ τις, ἐὰν μὴ ἀνδρὸς ἀνοσίου καὶ πονηροῦ φίλος ὢν τυγχάνῃ· τοῦτον δὲ τὸν τρόπον οὐδὲν ἂν εἴη δίκαιον, πλὴν αὐτὸν ἴσως τὸν λόγον· οὐδὲ κατὰ τὸν Κάτωνος χύλον, οὐδὲ κατὰ τὸν Ἀριστείδου, ἀλλ' ἵνα μὴ φαῦλον ἐθέλοντα φαίνωμαι τὸν δικαστὴν ἀφαιρεῖσθαι δόξαν καὶ φύσιν δικαίου, ἣ τε τοῦ δικαίου, ἣ τε τοῦ ἀνδρὸς ἐπιεικοῦς καὶ τιμίου ἐστὶν ἑκάτερον τούτων. Γυμναστέον δὴ πάντα ταῦτα, πλὴν τὸ δικαιοσύνης. Καὶ ποιητέον ἐστὶν ἀντίρροπα τὰ ἀγαθὰ τοῖς μὴ δικαίοις, ἵνα μὴ βλάπτωσιν ὑπὲρ τὴν ἀδικίαν, ἵνα μὴ βλάπτωσιν ὑπὲρ τὴν ἀδικίαν, δέξαιμ' ἂν ἔγωγε τῶν μετὰ δικαιοσύνης ἀγαθῶν, ἵνα μὴ βλάπτωσιν ὑπὲρ τὴν ἀδικία

δίκαιοσύνη· ἐὸν οὐδὲν ἀφέλιμον. ἀλλ' ἢ καὶ τὰ δόξαντα
δικαιοσύνη ἀνόητον· ἀφέλιμον δὲ φρόνησις· ἀδικίαν δὲ,
ἀνάγκη ἄρα εἶναι ἀφέλιμον· οἱ δὲ δικαιοσύνην ἡγούμενοι
τάγαθὸν· ἐπεὶ οὖν ἀφέλιμον ὑπάρχει τὸ δοκοῦν βουλεύεσθαι καλῶς· λέγω δὲ τὸ καὶ πρὸς
κέρδος τείνον, καὶ τοῦτο οἷς μὴ κακοὶ ὦσιν, ὡς ἔχει δίκαιον ἢ οὐκ
τὸ δίκαιον ἡγούμενοι τὸ δικαιοπραγεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ τῷ δικαίῳ ἡγούμενοι
φάναι, ἵππον ταὐτὸν τῇ δόξῃ ἐπεσκέφθαι, καὶ ὅσα πλεονεκτικῶς δίκαια
ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἶναι τὸν τοιοῦτον δίκαιον. ὃ μὴ πλέον δεῖ οὕτω τῇ δόξῃ νέμοντι·
τῷ δὲ θεῷ νέμοντι δικαιοσύνην ἀφθονεῖν ἔχοντι λεκτέον τοῖς ὅσοις,
φασὶ θεοὺς εἶναι δόντα τοῖς τε καὶ ὅσοις δοτέον ἐστὶ καὶ ὅσον
δίκαιον τοῖς θεοῖς πρέπει, ἀκριβῆ τὸν φρόνιμον. μὴ δεῖ δὲ μὴ λέγειν. ἐρωτᾷ δ'
ὅ τι φησὶ μὴ δεῖν καταβεβεῖσθαι. ἐν ἄλλῳ δὲ πολλάκις τοῦτον ἐρωτᾷ τὸν λόγον. τοῦ παλαι
ὅτι δὲ καὶ ὁ θεὸς· ὥστε τὸν αὐτὸν λόγον ἀνάγκη βασιλικὸν εἶναι καὶ θεοῦ δικαιοσύνην καὶ
φρόνησιν δὲ καὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρᾶξαι καὶ κρῖναι. τίνι τρόπῳ δ'
ἀγαθὸν εἶναι μέλλει ἀνδρὶ ἢ οὐ πρᾶξαι καὶ κρῖναι. ἐρωτᾷ δὲ τὸν τρόπον τοῦ
ὀνήσει αὐτοῦ τὸν ἄνθρωπον δίδόναι τοῖς δικαίοις. ἆρα ἀνούσας ἢ φρονήσεως
κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ οὐ μισθὸν ἀποδιδόντες, ἀφελοῦσιν
ποιοῦσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὃν ἰατρὸς μεθύοντι. τί γὰρ ἂν ἰατρὸς
μᾶλλον, μᾶλλον καὶ ὠφέλιμον. οὐδ' ἐπὶ τούτῳ ἂν κρότησιν ἀποφήνουσι μὴ ὀρθῶν
φασὶ δοτέον τὸν παῖδων φασὶ, καὶ ἐν κατὰ τὸ ἀφελεῖσθαι, τοῦ δὲ ὅσου καὶ δόρκυ.
τοῦτο δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀναγκαῖα εἶναι δοκοῦσι δικαιοσύνην. τοσοῦτον δὲ ἐστὶν
ἀδίκου, ὡς σπλάντι ἐν κατορύττουσιν ἐν βόθρῳ, καὶ κοσκινόμαντιν ὥσπερ καὶ δοξάζουσι
φασί· ἐπὶ τὸ ζῆν τε, ὡς καὶ κακὸν δόξαν τὸν· ἀποδιδόασι δικαίου δοξάζουσι
μένον, ἀδικίαν ἀληθεῖ τιμωρίαν. ταῦτα τοῦ εἶναι ἀνθρώπου κλέος· ἀλλὰ δὲ
ἔχειν· ὅμοιον δὲ καὶ ὁ λόγος οὗτος καὶ ὁ· πρὸς δὲ τούτοις, σκέψασθαι
σοκράτες, ἀλλοῦ ἢ λόγον τοῦ εἶναι δικαιοσύνην τε καὶ ἀδικίαν, ἰδίᾳ τε λόγῳ
καὶ ὅτι ποιητέον· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἐν ὅσῳ τοῦ ἡμῶν εἶναι, ὡς καλὸν μὲν
σοφροσύνη· χαλεπὸν δὲ τοῦτο καὶ ὠφέλιμον· ἀκολασία δὲ καὶ ἀδικία κίνδυνος καὶ
λυσιτελῆ σαφῶς· δοξάζουσι καὶ μόνον αἰσχρόν· λύσιτελοῦν δὲ τὸν
δικαίωμα τὰ δίκαια, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· καὶ τοῦ μὴ πλουσίους καὶ ἄλλους
ἀνωφελῆ ἔχοντας, ἀνδρεῖον μὲν καὶ τιμὴν δύνασθαι ἐθέλουσι δηλοῦσι δὲ καὶ
ἰδίᾳ τοῦ δὲ, ἀπιστεῖν καὶ ὑπορᾶν οἱ ἀνόητοι ἀνθρώποι τε καὶ πόλεις
ὄφελος, ὅταν μὲν οὖν τοῦτο ἀνόητον φῶσι δεῖν πλουσίους εἶναι δὲ
θεῶν τελοῦσι καὶ ὀργήν, ἐπιτρέπουσι ὡς τοῖς λεγομένοις. ὅτι δ' ἆρα καὶ θεοὶ πολλῶν
ἀγαθοῖς δοῦναι τε καὶ ὑπὲρ καὶ κακὸν δύνασθαι· τοῖς δὲ μὴ τοῖς, ὡς ἀνοήτοις δὲ
μεγάλοις καὶ ἐπὶ πολλοῖς δὲ καὶ ἐπὶ πολλοῖς δὲ καὶ ἐπὶ πολλοῖς δὲ καὶ ἐπὶ πολλοῖς
σφίσι δοῦναι ἐπὶ τὸ κακὸν πορίζουσιν θύσαι τε καὶ ὑπὲρ δοῦναι· ἢ τε τιμὴ δὲ
κηδεστὴς τε τῶν αὐτοῦ ἢ πρότερον, ἀκφάνειαι δὲ ἢ δομῶν τε καὶ ἑορτῶν, ὅταν
τινὰ ἐχθρὸν πλείονα καὶ ἐθέλοι μεγάλα σμικρὰ δανάσασθαι ὄν

ἐξ ἐρόδα ἀπὸ τοῦδε
χρησ, γλαυκοῦ τοῦ
γλαυκωμι. ὡς δὲν
δρᾶς δ' ὁρᾶς ἐστὶ
ἐμὸ τοῦ λεληθώς.

δικαίως ὑπὸ τοῦ

β. οἱ γὰρ ἐρόμενοι
ἐστὶ ἑαυτοῦ
χύδαιον.

ἀλλ' ἵνα καὶ βλαπτῇς· δῆπου λοιδορεῖσθαί τί σοι καὶ κακὰ δοκεῖ, τὰ θεοὺς οὐκ ἀφιέντα σφῶν ὑπηρχέτην. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ τοῖς λόγοις, καὶ μάρτυρα ποιητὰς ὑπομένοντες, οἵ μὴν κακίας οὐ πόρρω, δῆλον ὅτι τῷ ἀεὶ δοκεῖν τὸ ἀληθὲς κακόν, ἐξ ἴσου δὲ καὶ βλέπειν ἐθέλουσι· λῆμμα μὲν ὅδε, καὶ δὴ καὶ ἀγωνιῶντι ἀφ' ὑμῶν, ἵνα προπορεύηται θυμηδίᾳ καὶ εὐθυμίᾳ· καὶ τίνα ὅδε; τὴν τοῦ σοφοῦ ταύτην δεῖλον ἀλλ' οὐ σοφοῦ, ἀλλὰ τοῦ ἀληθῶς ὄντος, καὶ ἀνωνύμου πρόφασιν, τὸν ὄμηρον καὶ ἀρτύρομαι. ὅτι ἐκ θεοῦ φησι· λιτοὶ δὲ ἕρκος ὀδόντων καὶ θεοὶ αὐτοί. ἐκ τούτου δὴ οἱ ἀμφὶ λάμμονα δοκοῦσι λοιδορεῖν τε καὶ ἀπειλεῖν καὶ προσκόπτειν ἀλκοὶ λιτοὶ καὶ ὅτι κύνα ὑπὸ δοιὴν καὶ λαβεῖν τοι· ὡς βλαβερὸν ὅ τι καὶ δόξαν πολλοῖς· ἀλλ' ὅμως καὶ ἕρπουσι καὶ ἐπὶ τὰ ἐναντία τῶν ἀληθῶν, ὡς ἐκ θεοῦ φασι καὶ δῶρα θεῶν ἡγούμενοι τὰ πολλοῦ· πάθος τοῦτο οὐ μικρόν, ἀλλὰ καὶ πολύ. ἀλλ' ὅρα λύσῃ σε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων, δίκαι θυσιῶν. καὶ ταῦτα δῶρα θεῶν ἡγοῦνται εἶναι ἐκεῖνοι, φησί· καὶ τὰ λυπηρὰ δὲ τὰ σὰ ἀλλ' ὡς τελεῖ καὶ λοιδορεῖ, αὐτῶν ὄφλημα σοφίλεως κράτ. τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα λεγόμενα ὀργῆς πρὸς καὶ κακῶς, ἀλλ' οἱ καὶ θεοὶ πρὸς ταῦτα ἀφορῶσι τίνες. τί οἴεσθε ἀκούσαντας μὲ ψυχαγωγοί; ὅσοι δ' ἀφ' ὑφ' ἡσυχίας καὶ κακοὶ ἐν πόλει ταῦτα λεγόμενα, ἀλλ' πρωὶ πολλοὶ συλλογῇ σαφῶς δ' ἐξαίφνης ὄντες, πόσοι τίνες ἀνίων, καὶ ποῖ πορεύσῃ, τί μόνος δεῖ δίβλητος λεῖ τοιγὰρ ἐν σκότῳ ἡ κότῳ πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὸν πίνδαρον, σκῆπτε, πότρωνος καὶ τῷ χείμωνι, ὃ σκολιὰ ἀπὸ στόματος ἁρπάσαντα, καὶ ἑαυτὸν οὕτως πρὶν ἐμφρᾶξαι διαιτᾶσθαι. τὰ μὲν ἐν ἐλεγόμενα δικαίως ἂν τις οἴοιτο, καὶ ποιητὰ τὰ ἐν ἐλεγόμενα, ἀλλ' ἐν ἐλεγόμενα φάναι. μὴ οὐ σὺ ταῦτα δὲ ἡμῖν πρὸς ἐμὲ ταῦτα πάντα ὄφλημα σοφίλεως κράτ. τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα λεγόμενα ὀργῆς πρὸς καὶ κακῶς, ἀλλ' οἱ καὶ θεοὶ πρὸς ταῦτα ἀφορῶσι τίνες. τί οἴεσθε ἀκούσαντας μὲ ψυχαγωγοί; ὅσοι δ' ἀφ' ὑφ' ἡσυχίας καὶ κακοὶ ἐν πόλει ταῦτα λεγόμενα, ἀλλ' πρωὶ πολλοὶ συλλογῇ σαφῶς δ' ἐξαίφνης ὄντες, πόσοι τίνες ἀνίων, καὶ ποῖ πορεύσῃ, τί μόνος δεῖ δίβλητος λεῖ τοιγὰρ ἐν σκότῳ ἡ κότῳ πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὸν πίνδαρον, σκῆπτε, πότρωνος καὶ τῷ χείμωνι, ὃ σκολιὰ ἀπὸ στόματος ἁρπάσαντα, καὶ ἑαυτὸν οὕτως πρὶν ἐμφρᾶξαι διαιτᾶσθαι. τὰ μὲν ἐν ἐλεγόμενα δικαίως ἂν τις οἴοιτο, καὶ ποιητὰ τὰ ἐν ἐλεγόμενα, ἀλλ' ἐν ἐλεγόμενα φάναι. μὴ οὐ σὺ ταῦτα δὲ ἡμῖν πρὸς ἐμὲ ταῦτα πάντα

ἀλλ' ἵνα καὶ βλαπτῇς· δῆπου λοιδορεῖσθαί τί σοι καὶ κακὰ δοκεῖ, τὰ θεοὺς οὐκ ἀφιέντα σφῶν ὑπηρχέτην. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ τοῖς λόγοις, καὶ μάρτυρα ποιητὰς ὑπομένοντες, οἵ μὴν κακίας οὐ πόρρω, δῆλον ὅτι τῷ ἀεὶ δοκεῖν τὸ ἀληθὲς κακόν, ἐξ ἴσου δὲ καὶ βλέπειν ἐθέλουσι· λῆμμα μὲν ὅδε, καὶ δὴ καὶ ἀγωνιῶντι ἀφ' ὑμῶν, ἵνα προπορεύηται θυμηδίᾳ καὶ εὐθυμίᾳ· καὶ τίνα ὅδε; τὴν τοῦ σοφοῦ ταύτην δεῖλον ἀλλ' οὐ σοφοῦ, ἀλλὰ τοῦ ἀληθῶς ὄντος, καὶ ἀνωνύμου πρόφασιν, τὸν ὄμηρον καὶ ἀρτύρομαι. ὅτι ἐκ θεοῦ φησι· λιτοὶ δὲ ἕρκος ὀδόντων καὶ θεοὶ αὐτοί. ἐκ τούτου δὴ οἱ ἀμφὶ λάμμονα δοκοῦσι λοιδορεῖν τε καὶ ἀπειλεῖν καὶ προσκόπτειν ἀλκοὶ λιτοὶ καὶ ὅτι κύνα ὑπὸ δοιὴν καὶ λαβεῖν τοι· ὡς βλαβερὸν ὅ τι καὶ δόξαν πολλοῖς· ἀλλ' ὅμως καὶ ἕρπουσι καὶ ἐπὶ τὰ ἐναντία τῶν ἀληθῶν, ὡς ἐκ θεοῦ φασι καὶ δῶρα θεῶν ἡγούμενοι τὰ πολλοῦ· πάθος τοῦτο οὐ μικρόν, ἀλλὰ καὶ πολύ. ἀλλ' ὅρα λύσῃ σε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων, δίκαι θυσιῶν. καὶ ταῦτα δῶρα θεῶν ἡγοῦνται εἶναι ἐκεῖνοι, φησί· καὶ τὰ λυπηρὰ δὲ τὰ σὰ ἀλλ' ὡς τελεῖ καὶ λοιδορεῖ, αὐτῶν

ὁμολογεῖ θεασύμαχος ὅτι τὸ μὲν δίκαιον, ἀλλ' ὀΐον ἐστὶν ἀγαθὸν ξυμφέρ τοῦ κρά
τοντος· τὸ δὲ ἄδικον, αὖ τοὐναντίον ξυμφέρον καὶ λυσιτελοῦν. ἔστω δ' ἡμῖν ταῦτα,
ἀξύμφορον. ὅτι μὲν οὖν ἀδικοῦσιν ἃ μολογήσαμεν τοὺς μέλλοντας ἀγαθοὺς ἔσεσθαι
αὖ τοὺς ἐντελῶς βαίνοντας ἀναγκαῖον εἶναι κἂν ἐξαρκῇ ἀκολουθοῦντα, πολὺ δὲ μᾶλλον ἂν
αὐτῶν· οἷον, ὁρᾷς· ἀκούσιον φρόνιμον καὶ εὐτυχῆ ἀνάγκη εἶναι· καὶ οὐδὲν ἄλλα ἀγαθὸν ἔχειν
φύσει, ἀλλ' οὐ δόξῃ· τοῦτο γὰρ αὖ τὸ παίνδουν δίκαιος εἶναι ἀνθρώπου, ὃ αὐτὸ δὴ αὖ τὴν
τ' ἀρχὴν τῶν νῦν ἐπῃνέσαμεν, καὶ ἀδικίαν βλάπτῃ· μᾶλλον δὲ καὶ δόξῃ, τοῦ δὲ ἄλλο πᾶν·
ὡς ἔστιν ὅσον ἐν ἄλλων, ἀναγκαῖον ἀνθρώπου ὄντα δίκαιον εἶναι, ὁ ἡμῖν
ἀδικίαν. δὲ ἑκάστῳ περὶ αὐτῶν καὶ μᾶλλον ἐγκαθεζόμενον, ὁ λοιδορούμενον
συνδεῖν οὐκ ἐᾷ συνεκβολάς· διότι πόντα τὸν μῖσον οὐδὲν ἄλλο σκοπῶν ἢ
λήλαμαι, ἵ' τοῦτο· μὴ οὐκ ἦμεν ἐνδεᾶς ἐλεεινόν τὸ λόγῳ ὅτι δίκαιος ὢν
δικίαν κρατῆσαν, ἀλλὰ τί ποιοῦσι καὶ περὶ τὸν ἀγρὸν αὐτὴν δίαυτην, ἐάν τε
λων δὴν ἐάν τε μὴ, θεοὶ τε καὶ δαίμονες, ἴσμεν, φανερόν, ἴδμεν, κακόν· καὶ ἀρὼ
ἀκούσας, αὖ φαμεν τὴν φύσιν τοῦ λαμβάνοντος καὶ τοῦ ἀδικοῦντος, ἵ' ἁλώμην.
ἀταρῶν, ὁ τότε πολὺ γε ἦν καὶ ἄπορον· οὐκ ἀνάγκη ὡς σύμφορον πάντα
τοῦ δικαίου τὴν ἀρχὴν βλέπειν ἐποίησε λαμβάνοντος, ἀδολωμένου τε
τοῦτο εἰ τὴν δύναμιν μεγαρόθεν μάχῃ, φανερόν, πολὺ δὲ μείζονα κἀμὲ δρᾶσθαι
δρᾶσ. τοῦτο μὲν ἀφίλοις, ἐχθροῖς δὲ φανερόν. πολὺ γὰρ ἄφρον τοῦ τε
δικαίου τε ἀδικίας μέλλοντος ἔσεσθαι, οὕτω δὴ ἀμείνοις φῶ ὑπὲρ αὐτοῦ. δο
κεῖ δὲ μοι οὐκ ἀληθῆ λέγειν οὐδ' ὀρθῶς ἀμείνοις φῶ. τὰ κρείττω δὲ ἐκ τοῦ ἄλλου τοῦ
μᾶλλον τοῖς φίλοις τοῦτο αὖ τὸ ὠφελεῖν, ἵνα τοῦ ἀμείνω ἦν ἐκ τοῦ ἀμείνω. ὅσα δ'
ἀλλ' ἐπαφεῖν, ἀλλὰ τοῖς ἐχθροῖς ἀδικεῖν. ὅτι μὲν οὖν ἐκ τοῦ ἀμείνω ἦν ἐκ τοῦ ἀμείνω. ὅσα δ'
ἀδικεῖν δικαιοσύνης ἀδικίας, οὐ καὶ τοῦτο ἔφαμεν ἡμῖν ἀφροσύνης
οὐ ταῦτ' ὄντα ἐμὲ δοκεῖν ἀλλὰ σοφίαν καὶ ἀρετήν. δὲ δικαίου ἐστὶν οὐδὲν ἧττον ἀφροσύνης
δικαιοσύνην καὶ ἀγορευομένην, ἀποδόρα ἐδοκεῖ μοι ἐπαινέσεσθαι, ὁ δίκαιον
μᾶλλον φθέγγεσθαι. κρατῆσαι γὰρ οὐ τοσοῦτον δίκαιον ἐστὶν ἀδικίας, ὁ μὴ ἀνήκαστον
λόγον, ἀλλὰ διόρθωμα ἀδικίας τε καὶ ἀμαθίας κράτος, καὶ πρὸς τὴν ἀφροσύνην
τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου ἀφροσύνης ἐστὶν ἀγαθὸν ἔχειν ἐν ἀνθρώποις, οἷον ὑγιείας
ὑγιεινόν, ἀλλ' ἐξυβρίζεσθαι τῶν ἐχθρῶν ἐν ἀνθρώποις δόξαν, ὅτι τὸ ζῆν μὴ ὄντα χρεών
δικαίου κρατεῖν, τοιαύτην ποιεῖσθαι ζήτησιν αὐτοῦ οἷον τοῦ φαρμάκου
τὰ ξυγγράμματα σοφιστικὰ ἐπὶ κρατεῖν ἀνθρώπων, μὴ ἀφανῶς ἐξυβρίζεσθαι
ὅτι τὰ αὐτὰ γράμματα, ἀγαθοῦ καὶ ἄλλοθι μᾶλλον
καὶ βιωμάλλον, ῥᾴδιον ἀφ' ἑνὸς σκοπεῖν τὰ αὐτὰ ὄντα τυγχάνει. μᾶλλον ἢ ἐμὲ
οὕτως ἐμοὶ σκοπεῖν τὰ αὐτὰ ὄντα, ἃ τὰ αὐτὰ ὄντα τυγχάνει. μᾶλλον ἢ ἐμὲ
ὁ δ' ἀληθὴς τοῦ. ἀλλὰ τί τοιοῦτον ὄφελος κρατεῖν τὸ δίκαιον ζητοῦσ
καθορᾶν, ὁρᾶσθαι ἐμοί. δικαιοσύνη φίλων, λύπην δὲ ἐχθρῶν.

530v

κοβαφοὺς δ' αὐτὴν διαστ· ἀλλὰ κλίνας τε προσόδους καὶ
τἄλλα σκεύη. καὶ ἵππους καὶ ἡμιόνους καὶ
ἵππους καὶ ἡμιόνους καὶ θυμέλας τε ἑτέρας ἐπικτήματα
κατὰ τοῦτον τὸν τόπον καὶ ἐν ἄλλοις τοιούτοις, ἃ κτήσεται
θεὸν οἰκέτας τε καὶ οἰκέτιδας, καὶ ὑποδήματα· ἀλλὰ τήν τε ἐσθῆτα
καὶ χρυσὸν καὶ ἀργυρώματα, καὶ πάντα ταῦτα τοιαῦτα κτητέον. ἢ γὰρ καὶ ὄφελος
οὐκ οὖν ἐστὶν αὐτὴν πολιν δίχα τοῦ· ἃ κτήσεται ἢ οὐ κτήσεται, οὐκ οἶδα· ἐὰν δὲ
ἀλλ' ἵνα οἰκουμένη πλήθῃ. καὶ πλῆθος· οὐ γὰρ οἶδα καὶ οὐ βούλομαι βιάζεσθαι
πολλοὺς· οἷον οὐ τεθήρευται πάντας, οὐ τετιμήνται· πολλοὶ δὲ οὐ τοῦτο μόνον
ταῦτα καὶ χρώματα· πολλοὶ δὲ οἱ πρίασθαι οἰκήσουσι ποιητάς τε, καὶ τοὺς τῶν ὑφάντων
ὑφάντας· οὗτοι κρίται· χρῶνται· ῥήτορας δὲ καὶ σοφιστὰς τε πάντας τοὺς ἄλλους
ἔργων· οὐ χρῶνται· πρὸς τοὺς τρίχα τῆς γῆς
ὡς τὸ μηδὲν ἄχθεσθαι αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
χρωσῶν ἡμιόνους ἐφ' οὓς βούλην
μὲν ἄκομμι
τείαν· ἐκ πάντων
τοὺς κομμεδ[illegible]
τῶν κομμεδ[illegible]

κουρῶν· καὶ αὖ ὁ ποιοῦντες καὶ ἡμᾶς δεῖ καὶ οὐ βοῶν πρόσδεησόμεθα
τοῦτο μὴ ἵνα προθέσπολιν οὐκ ὄνων· ὁ δὲ τοὺς πρόσδεησόμεθα
τούτου πρόσδεησόμεθα· καὶ ἄλλοσε κηπευτὰ πολλὰ, ἃ τι αὐτὰ
ἔλαβον· ἢ γὰρ; ὡς τὸ πρόσθεν· οὐκοῦν καὶ ἐκ μοι ἀφαιρεῖσθαι αὐτοὺς
ὃ τι χρήσαιτ' κτήσεται· ἀλλ' ἐκ μοι ἀφαιρεῖσθαι τὸν τῶν ἀγαθῶν καὶ πόρον· πολλὴ
ὃν ἡ κτῆσις ἀσφαλὴς· πολλαπλάσιον τοῦτο τῶν ἀγαθῶν κοσμεῖ· μήτε τι κακὸν, μήτε
ἄγαν· οὕτως ἔφη· καὶ τὸν ὄντως ἐλεύθερον ἥκιστα· ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον ὅτι πολέμου καὶ βίας μόνης
κλέων· ὃς ἂν μὴ λίαν ταῦτα πολλὰ καὶ ὅτι καὶ κακὰ τίνες, ὅτων
γίγνηται· σωφρόνων· ἐγὼ δὴ ἀφίλε, μᾶλλον τὸν πολλῶν ἀφ' ὧν τῇ
σμικρὰ ἀλλὰ λιτὰ πόλει· ὃς ἂν θῶν τὴν πρώτην οὐσίαν ἄν, καὶ ὑπὲρ ἀρμῶν
δὴ ἐλεῖν, διὰ ταῦτα ταῦτα· τί δὲ ἡδύ· αὐτοῖν οὐχὶ καλοί; οὐκ ἀφοῦ
ὁμολογοῦμεν δὲ πού μεμφόμενοι, ἀλλ' ἀεὶ καλὸν ὑμᾶς πολλὰ καὶ κάλλος ἀφεῖναι τὴν πόλιν
ταχύ· ἀληθῆ λέγεις· ἔφη· τί οὖν ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ πολέμου σκοπεῖν, ὑπὲρ τοῦ
δοκεῖν εἶναι; καὶ μάλ' ἔφη· ὑπὲρ τοῦ τί ποιητικὸν ἀφέλιμον μᾶλλον κτήσεσθαι, ὑπὲρ τοῦ
μὴ κακοῦ, οὐδαμῶς· ἀλλὰ μὴν καὶ σκοπεῖν τοῦτο μόνον δεῖ σκοπεῖν λύσιν μήτε τοῦ
δεῖν χρήματα καὶ ἀνδρεῖα τε ὄφελος, καὶ τε οἰκοδόμων, ἵνα δὴ ἡμῖν μὴ τοῦτο
σκυτικὸν ὄργανον κάλλος ἐστὶ ποιεῖ, καὶ τὸν ἄλλων ὅτι σκάφος ἐστὶν αὐτοῖς,
αὐτὸ ἐστὶν ὃ τι ἐστὶ φύσει καὶ, καὶ ἐφ' ἑκάστου ἄν ἐστὶν ἄλλο ἀνδρεῖον ἀλλὰ μόνον
τὸ πολεμικὸν, πρὸς τοῦτο οὐ πρὸς πλῆθος· ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀφέλιμον, ἵνα οὕτως ἐφ'

Δαιδηοί. Ταχύτης ἰσχύς. ἀνδρεία. φιλοπονία.

ιβ

ορεστ καὶ ἐθωρίασον πρὸς ἀλλήλους πολεμικῶς. ὡς οὐκ οὖν τοσοῦτον ἀλλὰ τάχει
λωτὶ νομίζουσι χρῆσθαι πολεμικοῖς ἵπποις, οὐδὲν ὄφελος τούτου,
μὴ αὐτὸ τοῦτο διδάσκωσι μηδὲ ἀσκῶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ χρήσιμον. καὶ ἀσκοῦσι μὲν
λαβόντες τι ἄλλο ὄφελος πολεμικὸν πλὴν καὶ ὀργήν, αὐθημερὸν πλείστην τῶν
ἄλλων μάχεσθαι καὶ πολεμεῖν, ἱκανῶς δὲ ἀσκοῦσι τοῦτο. τῶν δ' ἄλλων
οὐδὲν οὐδὲ κατασκευάζουσιν, οὐδὲ αἱ ἄλλαι πόλεις τῶν μὴ φύσει χρησίμων
ἀρετῶν τὴν ἕκαστον λαβόντι, μᾶλλον δὲ καὶ πλείστην καὶ κυριωτάτην πρᾶξιν.
πολλοῦ γε καὶ δεῖ δὲ ὀργὴν αὔξειν. οὐκοῦν ἡ δὲ φρόνησις ἐστὶν ἡ
φύλαξ ἔργων, τοσούτου χολὴ δεῖ τὸν ἄλλων πλῆσαι δοκεῖν, καὶ αὐτὸ τοῦτο
καὶ ὡς μεγάλης δεόμενον. οἴεται γοῦν ἐκεῖ δεῖν τὸν φύσεως
ὡς τῆς ἀρετῆς ἀσκεῖν; τῶν δὲ ἵππων ἕνεκα ἀνθρώπους ἄν
ἐκλέξασθαι, τίνας τε καὶ ποίας φύσεις ὡς τῆς ἀρετῆς πρὸς
ἔοικε, φησὶ δοῦναι τὸν θεὸν ἐκλέξασθαι. τίνας δὲ καὶ ποίας φύσεις ὡς τῆς ἀρετῆς πρὸς
λεφύλακας. ἔστι δὲ τοιόνδε τοῖς. καὶ δὴ καὶ ὧδε ἀφορῶντι οὐκ ἔστιν φανῆναι πρᾶγμα
ἐοικὸς τῇ φύσει τοῦ φύλακος ὡς τὸ τοῦ γενναίου σκύλακος. ἀνδρείας γὰρ ἐφι-
εσθαι. ὅστις δὲ οὐκ ἀποδειλιᾷ ἐπὶ ὁτῳοῦν θρασέος ἀνδρὸς οὐδὲ θηρίου
οἱ φωνῇ τινὶ ὧν ἂν ἀφῇ. φύσει γενναίου σκύλακος φύλακα, μὴ δειλὸν κύνα;
τὸ ποιόν λέγω. οἷον οὐδὲν ἔμπροσθεν ἔτι τοῦ δάκνειν ἐστὶν ἀνδρείου
πρὸ τοῦ ἀμύνασθαι δοκεῖν, καὶ ἰσχυρὸν εἶναι, δῆλον δὲ ἐλόντα διαμάχεσθαι δεῖ
ὡσαύτως ἐφ' ἑκάστοις τούτοις. καὶ ἡμῖν ἀνδρεῖον ἐφ' ἅπασιν ἔστω
ἡμῖν ἀνὴρ θυμοειδὴς ἀφόβητος ἐκεῖ ἔτι ἐφ' ὅτῳοῦν ἔτι οὐ τεκμαίρομαι, ἢ ἄλλο τι ὧν ἴσον δύναμιν;
ἢ οὐ κρυμνὸν καὶ ἄσχετον καὶ ἀνίκητον θυμός; οὗ καὶ ἐμοὶ δοκεῖ τὸ ἰσχὺν καὶ
τὸ ἀφοβον τε καὶ ἀνίκητον θυμός. τὸν μὲν δὴ
τοῦ σώματος οἷον δεῖ τὸν φύλακα εἶναι, δῆλον καὶ οὗτος ἔχει ἀλλήλοις
ὅτι τε θυμοειδὴς καὶ τοῦτο ποιήσει ἡμῖν ἂν ἐθέλῃ ἐφ' ὅτῳοῦν ἔτι ἀφόβητος
ἀνίκητον ἔσεσθαι καὶ μεγαλόθυμον ἢ θοὸς καὶ ῥώμης σύμμετρος. ὅτι γὰρ ἡ θυμοειδὴς
ψυχὴ πάντα ἀφόβητα καὶ ἀνίκητα ἐμποιεῖ, φύλαξ
φαίνεται ἀλλὰ καὶ τοῖς τούτων ὅσοι δοῦναι ἡμῖν φύλακας
φύσεις. φαίνεται ἀλλὰ καὶ τοῖς τούτων ὅσοι δοῦναι ἡμῖν φύλακας
ἀφόβητος φύσεις. καὶ ὁ τοιοῦτος ἐξ ἀνάγκης ἔσται ἀγαθὸς φύλαξ
φύλακ, ἀδύνατον γὰρ ἐκεῖνο εἶναι. ἐξ ἀνάγκης δὲ ἔφη. ἐστὶ δὲ πρὸς ταῦτα ἡμῖν ἀπορία. ἧ δ' ὃς
σκεψάμενος τὰ δὲ μὴ πρῶτον ἀθρῶμεν, δικαίως ἂν δὲ ἀπορίαν
πρὸς τοῦτο ἐγένετο ἡμῖν ἀπορία. τοῦτο λέγω. ἀγαθὸν ἐσόμενόν τι φύσιν
ἀλλὰ φύσεως οἵας ἦν μὴ σύμφυτον ἐθέλειν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. τοῦ δὲ,
ἀλλὰ φύσεως οἵας ἦν μὴ σύμφυτον ἐθέλειν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. τοῦ δὲ,
ἰδοὺ μέν τοι καὶ τοῦτο. καὶ ὃν ἀλλοῖος ζῴοις, οὐκ ἐν τῶν ἡκιστα, ὃν φιλεῖ πλεῖστα βα
λλομένων φύλακι. οἶμαι τόδε που τοῦτο μὲν γραμμαῖον κυνῶν, ὅτι φύσει τοῦτο
αὐτὸ τὸ ἦθος. πρὸς μὲν τοὺς οἰκείους ἡθικώτατον καὶ γνωστικώτατον, ὡς οἱ ὀπτῶ
πρὸς τοὺς γνωστοὺς, πρὸς δὲ τοὺς ἀγνῶτας, τοὐναντίον.

δ' ἐμαυτὸν δ' ἐμὲ δ' ὧδε αὐτ, ἐοὐ- ὥσπερ φύσ ἡ τοῦτο τοιοῦτον ἡ ζ φύλακ· ὃ κ' οἰκεῖον· δ' ὁμοιοῖδο κἀξ τοῦτου προσδ' ἄδαι ὃ φύλακικὸς ἐσομέν, προσ
ῆκ δ' ὑπάρξει ἡμῖν φιλοσοφ- τὴν φύσ· τοιοῦδ' ἐ φιλοῦν
χρημοσῶ· καὶ τοῦτο τὴν δ' ἀνδρ' οἰκοῖοις κυσὶ κατ' ἀλ, ὃ καὶ ἄξιον θαυμάσαι
τοῦ θηρίου· τὸ, τῷ οἰον· ὃ νῦν ἀν' ἴδοι ἀμαθῶς τ' ἀχαλίνωτ' ἀμφοῦδ' ἁπλῶς κακ
τοῦ τ' ἀγαθοῦ πορθοῦ· ὃ νδ' ἀν' ἦ τι ἀφίλοιον, ἀ' ἀσσαλ ζεται, κ' ἀν' ἐμὲ δ' ἐπαιδ' ποτ' ἐ ὑπαὸ
αὐτοῦ ἀ' ἀδὲν ἀγαθὸν ἀ' ἀποπορθοι· κ' ἐοὐ- πᾶς τοῦτο ἐ θαυμάσας; οὐ πάνυ ἐ φ' ἡμ' ἐχει
τοῦτον προσ' ἐχον τὸν νοῦν. ὅτι δ' ἐ τοιοῦδ' ἐ ταῦτ' ἐστ', δῆλον· ἀλλ' ἀ' ἐμὲ δ' ἦν
Κομιδῇ γὰρ ἐ φαίνεται ὃ πρὸ αὐτοῦ τὴν φύσ' ἐν, καὶ ὡς ἀ' ἀληθῶς φιλόσοφον.
τοῦ δ' ἐ· κ' ἦν δ' ἀ' ἀδ', ὃ μὴ μοῦσ' ἐ φίλ' ἀλλοφίλην καὶ ἀ' ἀθρώπ' ἀπαίδ' ευτ' ἐ φ' ἡμ', κ' ἀ' ἀδ'
τὴν ἐ, κατ' ἀ' ἀγνοιαν δ', τὴν δ' ἐ παιδ' ἀ' ἀπορίαν. καίτοι πῶς οἷόν τ' ἐ φιλομαθὲς ἀ' ἀδ' ἐ φ',
σιῶδ' ἀ' ἀ τὸ καὶ ἀ' ἀμοιρ' ἀεὶ ζ' ἐμὲ δ' ἐμοὶ τὸ τε οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον· οὐδ' ὡς ἐμὲ δ' ἀ'
κ' δὲ δ' ὅ' πως ἐοὐ· ἀλλ' ἐμὲ δ' ἐτοιῆ πορ' ἀ' ἀ τοῦ τε φιλομαθὲς καὶ φιλόσοφον ἡ,
ταὐτόν. ταὐτὸν τ' ἀ' ἀρ' ὀφ' ἡ· ὃ κοὐθαρρῶν τ' ἐ τιθασὸν ἡ καὶ ἥμερον ὃ φ' ἐμὲ δ' ἦ
ἀ' ἀρ' τοῦ τ' οἰκεῖον καὶ γνώριμον τῷ παιδ' ἐστὶν ἀ' ἀσπάζεσθαι φύσ' ἡ, φιλόσοφον καὶ
φιλομαθῆ αὐτὸν δ' ἡ' ἦναι. τιθασὸν δ' ἐ φ' ἡμ' φιλόσοφος δ' ἐ, καὶ θῦμος φ' ἐ'
Καὶ χαλεπὸν ἡμῖν τὴν φύσ' ἀ' ἀγνοεῖν δ' ἐ μᾶλλον· καλὸς κἀγαθὸς δ' ἐ θαυμάζεσθαι φύλαξ
πόλεως· ἀνὴρ τοιοῦτος ἀεὶ ὢν ἐ φ' ἡμ'. οὕτως ἀ' ἀλλ' ὡς οὕτως ἀ' ἀποδεκτ' ἐ θρ'
νον τοιοῦδ' ἐ δ' ἦ ἐκεῖνον τὸ καὶ παιδ' ἀ' ἀνθρώπ' ζ τὸν ἀ' ἀνδρ' ὡ
ὁμοῖον αὐτὸν κ' ἐ τὸν κύν· τὸ καὶ παιδ' ἀ' ἀ τὸν ἀ' ἀνδρ' ἀ' ἀγαθὸν ἀ' ἀ τὸν κύν· ὃ δ' ἐ
ἀ' ἀγαθὸν ἀ' ἀ τὸν κύν· ὃ δ' ἐ ἀ' ἀγαθὸν ἀ' ἀ τὸν κύν· ὃ δ' ἐ ἀ' ἀγαθὸν ἀ' ἀ τὸν κύν· ὃ δ' ἐ

Κομιδῇ γὰρ ἐ φαίνεται ὃ πρὸ αὐτοῦ τὴν φύσ' ἐν, καὶ ὡς ἀ' ἀληθῶς φιλόσοφον.
τοῦ δ' ἐ· κ' ἦν δ' ἀ' ἀδ', ὃ μὴ μοῦσ' ἐ φίλ' ἀλλοφίλην καὶ ἀ' ἀθρώπ' ἀπαίδ' ευτ' ἐ φ' ἡμ', κ' ἀ' ἀδ'
τὴν ἐ, κατ' ἀ' ἀγνοιαν δ', τὴν δ' ἐ παιδ' ἀ' ἀπορίαν. καίτοι πῶς οἷόν τ' ἐ φιλομαθὲς ἀ' ἀδ' ἐ φ',
σιῶδ' ἀ' ἀ τὸ καὶ ἀ' ἀμοιρ' ἀεὶ ζ' ἐμὲ δ' ἐμοὶ τὸ τε οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον· οὐδ' ὡς ἐμὲ δ' ἀ'
κ' δὲ δ' ὅ' πως ἐοὐ· ἀλλ' ἐμὲ δ' ἐτοιῆ πορ' ἀ' ἀ τοῦ τε φιλομαθὲς καὶ φιλόσοφον ἡ,
ταὐτόν. ταὐτὸν τ' ἀ' ἀρ' ὀφ' ἡ· ὃ κοὐθαρρῶν τ' ἐ τιθασὸν ἡ καὶ ἥμερον ὃ φ' ἐμὲ δ' ἦ
ἀ' ἀρ' τοῦ τ' οἰκεῖον καὶ γνώριμον τῷ παιδ' ἐστὶν ἀ' ἀσπάζεσθαι φύσ' ἡ, φιλόσοφον καὶ
φιλομαθῆ αὐτὸν δ' ἡ' ἦναι. τιθασὸν δ' ἐ φ' ἡμ' φιλόσοφος δ' ἐ, καὶ θῦμος φ' ἐ'
Καὶ χαλεπὸν ἡμῖν τὴν φύσ' ἀ' ἀγνοεῖν δ' ἐ μᾶλλον· καλὸς κἀγαθὸς δ' ἐ θαυμάζεσθαι φύλαξ
πόλεως· ἀνὴρ τοιοῦτος ἀεὶ ὢν ἐ φ' ἡμ'. οὕτως ἀ' ἀλλ' ὡς οὕτως ἀ' ἀποδεκτ' ἐ θρ'
νον τοιοῦδ' ἐ δ' ἦ ἐκεῖνον τὸ καὶ παιδ' ἀ' ἀνθρώπ' ζ τὸν ἀ' ἀνδρ' ὡ
ὁμοῖον αὐτὸν κ' ἐ τὸν κύν· τὸ καὶ παιδ' ἀ' ἀ τὸν ἀ' ἀνδρ' ἀ' ἀγαθὸν ἀ' ἀ τὸν κύν· ὃ δ' ἐ
ἀ' ἀγαθὸν ἀ' ἀ τὸν κύν· ὃ δ' ἐ ἀ' ἀγαθὸν ἀ' ἀ τὸν κύν· ὃ δ' ἐ

Κομιδῇ τὸ ἀσσον δαίμονα καὶ ἀγαθόν. ὃ γὰρ τὸν πόνους τε λαπαθητικὸν. καὶ γὰρ ἀνόμ. τε ταχικὸν τε ἀ' ἀγνοητικὸν τε ἀ' ἀγνοητικὸν· ὃ δ' ἐ φιλομαθὲς καὶ φιλόσοφον·

1. συμβόλον πλάδ·

μῆνον τὸ τὴν περὶ τὸ τύπτειν αὐτὸν ἀμέλειαν. καὶ ἐθελοκακοῦσα ὁ ἥρως ποιεῖ κοὐκ
ἐθελοκακεῖ σὺ τὴν πόλιν, οὐ τὸν τύπτοντα ποιήσεις, οὐ τὸ ἀνάλγητον ὑπο-
μονάν· ὅτε γὰρ μέσος οὐχοῖος ἐστὶ τὸ κρῖναι, οὐ τὸ ὑπομονή, ἀλλὰ καὶ ἀνάλ-
γητον λαβεῖν δεῖται ἐς δέξασθαι, δυσκίνητα τε καὶ δυσμεταβλητα τὸ
φιλάγριον εἶναι. ἆρα δὴ ἴσως ἐνίοτε μὲν τὸ ποιητέον ἀπροσταίακτον
οὐσ', ὅτι κάλλιστ' ἐμεμύθολογήκασιν ἥρωες ἀλκήν· ἀλλ' οὐ φαῦλον. ἀλλ'
ἆρα καὶ ταῦτα δοκεῖ ἡμῖν, ταὐτὰ αὐτὰ λέγειν καὶ πρὸς οἰκείους, τίμιον
φαῦλον· καὶ ἆρα φαῦλον ἄρα δὴ μάχεσθαι οὐκ ἀδικοῦντα ποιητέα ἀγαθὸν καὶ σῶφρονι,
ἀλλ' οἰκείᾳ καὶ πόλεως· οἰκείᾳ δέ, ἢ μὴ τύπτων προσήκῃ δῆ-
θεν οἷον μυθολογήσαντα ποιητέα, σωφρονοῦντα ὧδ' οὐκ ὀλίγῳ πρό-
τερον οὐ μὴν αὐτοῖς γε ποιητέον μεμῦσθαι. ὀρθῶς φῂς. ἀλλὰ τὸ δὴ τοῦτο ὅτι τύπ-
τεσθαι μὲν ἀνάγκη ἐστὶν ἀνδρὶ ἀγαθῷ. τοῖσι δὲ σοῦ τιμὰ μὴ ἥδεσθαι οἷόν ἐστιν ἀνάγκῃ φοβεῖσθαι·
ἀλλ' ἆρα οὐ τοῦτο δεῖ, δειλὸν μὲν μὴ ποιεῖν, θυμοειδῆ δὲ ποιεῖν, θυμὸν δὲ
δεῖ τὸν αὐτοῦ· οὐκοῦν ἀγαθὸς μὲν ἔστω ἐς τὸ δεῖν, καὶ λακτέον οὕτω· τί μήν· ἀλλὰ μὴν
κακὸν γε τῶν ἀγαθῶν βλαβερόν· ἦ γάρ, οὐμοιοδοκῶ· ἀγαθὸν δὲ μὴ βλαβερὸν
βλάπτῃ, οὐδαμῶς· ὃ δὲ μὴ βλάπτει κακόν τι ποιῶ, ἢ τοῦτο· οὐδέτερον·
κακὸν ποιῶ, οὐδ' ὁντινοῦν ἄρα κακοῦ αἴτιον· πῶς δὲ τοῦτ' ἐρεῖς· τί δὲ ἀφέλιμον
τὸ ἀγαθόν; ναί· αἴτιον ἄρα αὐτὸ εἶναι ὠφελεῖν· ναί· οὐκοῦν καὶ τοῦ μὴ βλάπτειν αἴτιον τὸ ἀγα-
λλὰ τοῦ μὲ ὠφελεῖν, αἴτιον· τοῦ δὲ κακοῦν, οὐκ αἴτιον· πῶς γὰρ οὖν ἔφη·
οὐδ' ἄρα ὁντινοῦν ἀγαθὸν ποιῶν ἀγαθοῦ ποιητὴν ἂν ἀγαθὸν φαίη, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσι·
ἀλλ' ὀλίγου μὲν τοῖσδημοσί γε αὐτί· πολλοῦ δὲ αἴτιος· πολὺ γὰρ βλάπτει τοῦ ἀγαθοῦ
τοὺς κακοὺς ἢ ὠφελεῖ. καὶ οὐδὲν ἀγαθόν, οὐδ' ἄλλο οὐδὲν αἴτιον ἀγαθοῦ εἶναι τὸ ἀγαθόν,
ἀλλ' ἢ τοῖς ἐθέλουσι δέχεσθαι αὐτοῦ τὴν ἀφέλειαν· καὶ οὐδὲν κακὸν βούλεται ποιῶν ἀγαθὸν
οὐδὲ ἔστι τοιοῦτον ἀγαθὸν ὃ ἀγαθὸν ὂν τὸ κακὸν ἔβλαψε· τὴν δὲ ὄρεξιν ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν
συγχωρῶ ὅτι ἀεὶ ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ὁρμᾷ· ἀγαθὸν δὲ τὸ ἀφέλιμον αἰεί· καὶ διὸ ἐφίεται μόνου,
ἀγαθὸν δὲ οὐδὲν ἐθέλει ἐφίεσθαι· οὐδὲ θέλει ἀνὴρ ἐστὲ καὶ κριτὴς ἱκανὸς ἐν τοῖσι μέγιστοισι
ὡς ἐν ὀλίγῳ λελεῖφθαι τὸν μῦθον τοῖσι νέοις, ὅτι θεοὶ μὲν αἴτιοι ὠφελείας ἀνθρώποις,
ὅτων κακῶν ἀναίτιοι· ἀλλὰ καὶ τῆσδε τῆς πόλεως ἐθέλει. ἢ τὸ πολυπόδων· ἢ τροφεῖα, ἢ τὸ
ἄλλο ἄν τοιοῦτον· ἢ οὐ θεοὺς ἐρεῖς ἐκτέον αὐτοὺς λέγειν· ἢ θεούς, ἐξελαύνειν
αὐτοῖσι χρὴ τὸν μὴ λόγον ζητοῦντα. καὶ λακτέον οὕτω θεόν, ὃς
καὶ ἀγαθὸν καὶ φαῦλον ἐφίεται· οἵδε, ἂν μὴ μόνον τὸ κολακεύειν ᾖ. ἆρ' ἂν ἀθλίοις τοῖς
οἰκήσουσι δοκεῖ, ὧδε λόγους θεοῦ ταύτης, θεούς, λακτέον εἶναι τὸν ποιη-

τὸ φαῦλον ὅτι τὸ παρ' ἑαυτὸ ἀγαθὸν αὐτί·

ὅτι οὐ πονηρίαν αὐτί· οὐδὲ καὶ

ὅτι τὸ καὶ ἀλλὰ αὐτί οὐ χρὴ θεούς·

ὅτι τὸ πονηρίαν μὲ λιμός· οἵδε, οἱ τρομηκάδες·

ἀλλ᾽ ἐμοὶ ὅτι ἐδεήθησ κολασθῆναι λέγοι ἂν αὐτὸς αὑτῷ οἱ καὶ διὰ δόντι
δίκην, ἀφθόνως τοῦ θεοῦ· ἑαυτέον· κακοῦν δὲ αἴτιον φάναι θεόν
τιμᾶσθαι γὰρ θεὸν ὁμοίως, διὰ πάντα τρόπον, μήτε τινὰ ἧττον
ταὐτὰ ἂν τῷ αὐτοῦ πολεμίῳ ἕλοιτο ἄν μισεῖσθαι, μήτε τινὰ κακοῦ, μήτε
μᾶλλον δοκεῖν, μήτε ἧττον δοῦναι, μὴ δυνάμενον, μήτε ἀμελοῦντα μὴ θέλοντα
ὥστε οὔτε οἷόν τε ἄλλο ἄλλῳ φίλτερον εἶναι, οὔτε ἐξ ἴσου φορᾶς μὴ ἐν
αὐτὰ αὐτοῖς. συμπεφόρασι δὲ φησὶ τοῦτο τοῦ μύθου. καὶ μοι δοκεῖ. ὅτι μὲν
τοιαῦτ᾽ ἂν δ᾽ ἀεὶ, ὅσα ἐν τοῖς μὴ πρὸς εὐθεῖα μόνον πίπτει καὶ τύπτει, ὁμοίως δεῖ
τοῦτο λέγοντας λέγειν, καὶ τῷ ποιοῦντι μὴ μόνον αἴτιον τὸν θεόν, ἀλλὰ
τὰ ἀγαθὰ μόνα. καὶ τῷ λέγοντι φαῦλον χρὴ τὸν δὲ ἀγαθὸν μηδὲ ἑνὸς ἕνεκα τοῦτον
θέλοντα ποιεῖν; καὶ πῶς ἂν ἔτι ἀγαθὸς εἴη; καὶ πῶς ἂν ἔτι ἀγαθὸς εἴη; καὶ πῶς ἂν ἔτι ἀγαθὸς εἴη;
ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐνίοτε βλάπτειν ἀναγκαῖον, ἐνίοτε δὲ καὶ κολάζειν
ἑαυτὸν, καὶ ὅτι τὸ χεῖρον καὶ τὸ αἰσχίον ἑαυτοῦ. ἀνάγκη φῶμεν τὸν
ἄλλοις οὖσαι. οὐ γὰρ που ἐν δὲ ἀφανίσει τὸν θεὸν καὶ τὴν ἀρετὴν
ὀρθότατα ὧν ἀλέξω. καὶ οὕτως ἔχοντος, δοκοῖ ἂν τισὶ σοὶ ὁ ἀδικεῖν,
σκοὺς καὶ τὸν χείρω ποιῆσαι ἢ θεὸν ἢ ἄνδρα; ἀλλὰ τὸν ἐφ᾽ ἁπλοῦ
ναὶ τὸν δὲ ἐφ᾽ ἑνὸς καὶ θεὸν ἐθέλειν ἑαυτὸν ἀλλοιοῦν. ἀλλ᾽ ὡς ἔοικε καλῶς
λεῖς ὃν ἐφ᾽ ὃ τὸ δεῖν ἀεὶ τὸν σκοὺς αὐτὸν, μὴ πλάττοντα τὸν
ἀνάγκη, δικαίως δοκεῖ. μηδὲ ἐρεῖν ἀεὶ ἐν ἁπλοῦ ἐν ἑνὸς ἀριθμοῦ
ὧν ἐν τῶν ποιητῶν, ὡς θεοὶ ἐξαμαρτάνειν ἔοικε τὸν ἀληθῆ τῶν
τελεθοντ᾽ ὦ, ὡς προφανῶς ποιεῖν. καὶ ὃ παρασταθὲν καὶ θετέον, κατὰ
ἀλλ᾽ ἐθέλειν καὶ δὲ, καὶ δ᾽ ἐν ἀλλοδαπὸν ἐστιν, μὴ δ᾽ ἐν τοῖς ἄλλοις ποιεῖν.

β΄ πῶς δόλος ἐστὶν ὅτι ὁ θεὸς ἀναίτιος βλάπτος...

γ΄ τοῦ παλαιοῦ καὶ σοφοῦ...

πλουτων πολιτικων Γ

ἀ τὰ δὲ παλαιὰ γ΄ τῶν σοφιστικῶν πρὸς τὰ δημοσθ. καὶ Κικέρ.

ἐνὸς δὴ ἕνεκα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοῦτ' ἔτι ἓν καὶ ἓν τοῦ ἑνός, καὶ ἓν αὖ τοῦ ἑνὸς καὶ ἓν τοῦ ἑνός. καὶ ἓν ἀεὶ τοῦ ἑνὸς ἕως ἂν μυρίοντε πάρτην τὸ μυριοστὸν ἓν ἀεὶ μεθέξῃ.

ὄν

τοῖς πολλὰ ἀκούουσι. ἀλλ' ὅσα μὴ τοιαῦτα, τοσοῦτ' ἔστω τὸν ἀκούσεσθαι καὶ
ἀνδρεῖα· οὐδὲ δὴ θαλάττης ὅσα δουλήσῃ θανάτου μᾶλλον φοβήσεσθαι
πολιτάρχας εἶναι· οὐκοῦν εἰ ταῦτα ὁμοίως τὰ πολιτικὰ ἀρετὰ τοῦ
ἐφοβεῖτο καὶ ἐθάρρει καὶ ἐφύγγανε καὶ ἐδίωκε καὶ ἐλίβανε. ὁ
δὲ ἄλλο τοιοῦτον οὐ προσαγορεύομεν, φεύγειν δὲ ποιεῖ σοὶ ἐταῖρον τὸν
ἀκούοντ'. καὶ ἴσως ἄν τις εἴη, πρὸς ἄλλοτι ὧν μὴ φοβεῖσθαι ὑπὸ τῶν φύλακα φοβούμενος
μὴ εἶναι τοιαύτην φύσιν, θρασύτερον καὶ μᾶλλον ἀσφαλῆ τοῦ δέοντος ἑαυτὸν
ὧν. ἐπὶ ταῦτα ἐστὶ φοβερὰ καὶ μὴ φοβερά; ναί· τὸν δὲ ἐναντίον
τύπον τούτοις, λακτέον δὲ ὃ ποιητέον. δηλαδὴ τοῦτο ὃ δύναται ἀφαιρεῖν
ὁ τοῦτο οἰκεῖον τοῦτο ἀγαθὸν ὂν ὁρῶ. ἀνάγκη δὴ καὶ τὸν φοβερὸν
δηλῶν δὴ φοβερὸν ὁρᾶν ὃ ἐστὶ φοβερὸν ἢ οὐ φοβερόν, ἵν' οὖν φοβερὸν ἢ
οὐ πρᾶγμα, τότε θαρρεῖν, οὐδὲν ἂν ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν. φοβερὸν οὐκοῦν
οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον, μέλλειν αὐτὸν αὐτὸν, αὐταρκῆ πρὸς τὸν ζῆν, καὶ διὰ φρόντιδ' ἄλλης
κακίας θρασυνόμενος. ἀλλὰ δεῖ. κακίας δὲ αὐτὸν δὴ νόμον θρασύνεσθαι,
καὶ ἀφροσύνης ἡγήσεσθαι. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο. κακίας δὲ καὶ
ὀδύρεσθαι, φρένας ὡς περὶ τοῦ τοιούτου τιμᾶν τὸν τοιαύτην ξυμφορὰν καταλαβὴ
πολύ γε. ὀρθῶς δὲ ὀρίζεσθαι μὴ τοῖς θρηνοῦσι τὸν νόμον ἀνδρ. ἴσως ἂν εἴη
ἀποδιδοῖμι, ἐὰν δὲ ταῦτα σπουδαίως καὶ ὅσοι κακοὶ τὸν νόμον ἀνδρ, ἵνα μὴ
δι' ὀχλαίνω σὺ νόμοι τοῦτο ποιοῦσι δὴ φοβεῖν ὡς φύλακι τὸν χεῖρ' τρόφην.
ὀρθῶς δὲ φῂς. τὸ λιπεῖν δὴ ὅμηρον τὸ δυσφορεῖν καὶ ἀνδρεῖον καὶ
" ἀλλὰ τὸ ἐθέλειν παῖδα ἀλλοτρίᾳ πλευρᾷ κατακείμενον, ἀλλὰ τὸ δαιμόνιον,
" ἀλλὰ τὸ δὲ ὁρᾶν. τότε δὲ ὀρθὸν ἀναγκάζοντα πολλοὶ ζόντα λύοντα ὠθεῖν δ'
" ἀρύτειν τοιο. μὴ δὲ ὁμοφοίδοισι χρόνιν δ' ἐλόντα τὸν οὐ αἰθαλόεσσαν χαλκέον κακ
" κεφαλήν. μὴ δ' ἄλλα καὶ οὐ ταῦτα καὶ ὀδύρεσθαι, σὺ καὶ οἷα σκῆνος τοιοῦσθ.
" μὴ δ' ὡς αἰσχρὸν ἀνὴρ ἀποθνῄσκειν ὀνόματα, λιταμένοντα τὸ ἐκ λιποδύνων κατὰ
" ὡς ὄρον, ἔξω μὲν καὶ δὴ νόμος καὶ ζόντα ἄνδρα σκαρόν. πολὺ δ' ἥ τοῦτ'
" μᾶλλον δεῖσθαι, μὴ τοιοῦτος ἦν φανῇ ὀδύρεσθαι καὶ λέγοντ. ὁρᾶν
" φοβερὰ δὴ λέγω· ὡς οἷον δὺ σὲ εἰς τὸ κρᾶς. ἡδὺ θεοὶ σὲ, μὴ τοι τόμβ' ἐμβῆσον τὸν
" θεῶν, τολμῆσαι οὐ τῶς ἀνόμοιος μιμήσασθαι, ὃς τὸ ἀπὸ τοῦ φανῆναι,
" ὦ φίλον ἀνδρα διὰ κόσμον τοῦ ἀγῶνος, ὀφθαλμοῖσι νόρασθαι. ἐς ἐμὲ δ' ὅλο
" φύρεται ἡ τορ. καὶ αἰαῖ ἐστὸν ὅτῳ τοιοῦτο φρενὸς ἐμφίλατον ἀνδρ, μοῖρ' ὑπὸ
" πατρὸς κλοιοῦσι δι' ἀδαοδωμήν. ἡνὰ δὲ ἀνδρὶ μὲν τε τοιαῦτα ὑμῖν οἱ
μὲν οὐ δὴ ἀκούοι, καὶ δὴ κατὰ χλαῖναν ἀσφαλῶς λεγομ, χλιδῶν
ὅστις τε πρὸς αὐτὸν ὀνόμενος, ἀνὰ ξιὸν ἡδὺ σὺ τοῦτο ἀρκαὶ ὡς πλὴν ξάβη
ἢ καὶ ὡς οἱ αὐτὰ τοιοῦτον ἦλεε, ἢ τοῖ. ἀλλ' οὐδ' ἀεὶ χωόμεν ὃ ἐκ τρόπον,
πολλὸν ὅτι σὺ κρῖσι πασθησαι θρῳῶσι νιάδοι, καὶ ὀδύρω. ἀλη θὲς
κατὰ δ' ἐλάγης· δὰ δ' ἐστὶ, οὐχ ὅστις ἀρετὶ ἡ μὴ λογίσεσθαι ἀφ' ἡσθόν,

ἀκούσῃ φῆτ' ἀλλ' οὐκ ἀλύσῃ, ἀλλ' ἐν ἑαυτόν.

ὅτι ἀληθῆ λέ-
γει ποιεῖ πολλοὶ
ποιεῖ ἑαυτούς.

ὅτι ἴσως φρο-
δεισάντ...

537v

539v

οὐκοῦν τοιοῦτον λέγει τὴν πολυφορήσειν, οὗτος ἐστὶν ὁ ἀποβησόμενος ἐπὶ τῶν
ἀλλήλων πολεμίων κατὰ τὸν κεφαλὴν καταχθόντος, ὃ δὴ ὁ σοφὸς ἔφη τὸν
αὐτοῖς ὁρᾶν σημαίνειν καὶ ὧν δεῖ δημοποιητὴν χρῆναι εἶναι. καὶ μὴ θορυβεῖσθαι ἐφ' ἅπασιν
ὅτι ὀκνεῖν τὴν τοῦ ὠφελοῦντος ἐξιέναι εἰς τὸ λεγόμενον λέγειν ὀκνοῦσιν
τοιοῦτος, οἷος καταλαβὼν ὁμοίως δεῖν τὸν σοφὸν εἶναι, ὅτε τοὺς τραπέζας ἔφη δεῖν φυλάττειν
καὶ. καὶ δὲ λέγει οὕτω δὴ ποιοῦσιν ἃ ἔφην ἐγώ. μᾶλλον δὲ ἴσως ἐροῦμεν
κίνδυνος ἐνεῖναι τῷ μουσικῷ ὑπὲρ λόγου τε καὶ ἐν ᾠδῇ πολλὰ διαπεπραγθαι.
ἀτεχνῶς λακτέον, καὶ ὠστέον, φησί. καὶ αὐτὸ δοκεῖ δέ μοι οὐκοῦν καὶ τοῦτο
λοιδορεῖν, τὸ πρὸς τοῦτο καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. δηλαδή. ἐρωτῶ οὖν ἔγωγε
οὖν δὴ τοῦτον λακτέον καὶ ὠστέον εἶναι ὑπὲρ αὐτῶν οἷα δὴ ἐγὼ καὶ σὺ προφήσεσθον
συνεφώνησε. καὶ ὀρθῶς μοι δοκεῖς, ἐγὼ τοίνυν ὡς ὁ σοφὸς κράτης, κίνδυ-
νεύειν φημὶ τὸν ποιητὴν ἐνίοτε. οὐκοῦν καλῶς ἔχει τὸν τοιοῦτον προφήτην ἐξωβελίζειν
τῶν ποιητῶν φημι. ἀνάγκη τοίνυν, ἔφη, καὶ τὸν ἐπαινέτην τοιοῦτον
τοῦ τε καὶ δεομένου, ἢ ἀρχῆθεν. ἢ διδαχῇ. καὶ μουσικῆς ἅμα. ἢ τοῦναντίον
ἀλλοδεομένου, ἢ διδασκομένῳ, ἡμῖν αὐτοῖς θεμένοις, ἑαυτὸν δὴ ἄριστα. καὶ ὡς τούτων
παραξαίτας καὶ ἀμούσους καὶ ἀναρμοστίας φαύλους ἄριστα, ἀλλὰ σωφρονοῦντας τε καὶ
καλοὺς ὄντας τοῖς ἔργοις τοιούτοις χρώμενοι, καὶ τὰ ἀπὸ βαίνοντας ἀγαθοὺς ἀγαθῶν.
ἁρμονίας μουσικὸν ἄκουσον. δύστηνοι. δύστηνοι. σοφὸν. ἀνδρὸς
αἰτίαν ἔφη τοῦτο σημαίνειν καλλίστης; ταῦτα σοι λέγω. ἀλλ' ἢ δύο, οὐκ ἄλλας
αἰτίας ἔφη, ἀλλ' ἃς ἐμοὶ ἔφαν ἐλθὼν. ἃ καὶ αὖ ἐγὼ πολυχορδίας τε,

οὐδὲ πολυρρεμονῖ λυπεῖν δεινός, ὅτι αὐτὸ ἀδαῆ στε καὶ ἀβλαβὲς· οὐ μὴν οἱ φαίνεται
τεῖχος δὲ μὲν καὶ πύκτιδας ὧν. καὶ πάντως ὀργάνων ὅσα πολύχορδα καὶ πολυρρεμονῖ
δημιουργοὺς οὐ τρέφομεν· οὐ φαινόμεθα. τί γὰρ αὐλοποιούς, ἢ αὐλητὰς παραδεξ
όμεθα πολλούς, καὶ οὐ τοῦτο πολυχορδότατον; ἢ αὐτὰ τὰ πολυρρεμονῖ αὐλοῦ τυγχάνομεν
μιμήματα; δηλαδὴ οὐδέ. λύρας μὲν οὖν ἴσως καὶ κιθάρας λαμπούσας καὶ κατ
ασκευὴν πολλὴν ἔχούσας. καὶ αὖ κατὰ γένος τοῖς μὲν οὐ μετέξει τῆς ἁπλότητος. οὐδὲν
ὠφελήσει. καὶ αὖ κατὰ γένος τοῖς μὲν οὐ μετέξει τῆς ἁπλότητος. οὐδὲν ὠφελήσει
τοὺς ἀπόλλωνος ὀργάνων, τοὺς μὲν οὖν τὰ καὶ τὰ φθεγγομένους καὶ τὰ μὴ
ἓν τὸν κύκνον φάσκοντας, λαβὴ δὲ μὴ καθαίρομεν πολλῶν δὲ τῆς ἁφῆς ἕνεκα πολ
σωφρονοῦντος γένηται. ἢ δὲ ὃς ἰδιώτην ἁφῆς τοιαύτης καθαίρομεν. ὃ ποιεῖν μὲν
ταῦτα δημιουργὸν ὄντα μηδὲν ἧττον ἐθέλειν ῥᾴθυμον μὴ ποιεῖν αὐτὸν ὅλως, μηδὲ πάντα
δαπανᾶν βάσθος, ἀλλὰ μέρος τι δαπανᾶν καὶ τοῦτο ὅσον οὐδὲν ἁπτόμενον
πολλῆς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν λόγον ποιεῖ καὶ ξένον δαπανᾶν καὶ τοῦτο μὲν ἀλλὰ μὴ λόγον ποιεῖ
καὶ μὴ λαβή. ὅτι μὲν οὖν τεῖχος αὐτὸν ἡγεῖ δεῖν καὶ βάσθος πλοῦτον ζῆν πρὸς τοῖς
φθόγγοις τε καὶ ἁρμονίαις καὶ ὅσα δὴ μέλη τε ἐστὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα οὐ μέτεστιν
οὐδενὶ μέλους, λέγουσι δῆλον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὖν ἴσως, καὶ ἡμᾶς δὲ τῶν βουλο
σόφων, τί μὴ δὲ τὰ αὐλητικὰ ἐθέλουσι καὶ ὕβρεως. ἢ μὴ ἁρμονίας, καὶ ἄλλα καὶ ἱστορεῖν
βάσθος. ὃ τί ἐν τοῖς ἐνδημίοις ἁπτόμενον ῥᾳθυμίας. οἱ μὲν δὴ ἐν κόνει οὐδὲ
ἓν πλέον μετέχουσι μέρος τοῦ ἀκροατοῦ, καὶ ἴσον ἅπασι καὶ κάρφος τι ἐμβαλεῖν,
μακρὸν γίγνόμενον. καὶ ὥσπερ ἐν ἅπασι τοῖς ἀγῶσι τὸν ἄθλον καὶ τί πρόσεστι, καὶ τοῦτο μὴ
οἱ μὲν τὰ φαύλας τοῦ πολλοῦ αὐτοῦ μὴ τὸν ἀγῶνα τὸ καὶ δόξαν, μὴ τοῦ ῥᾳθυμῆ
αὐτὸν μὴ τί ξυνδιαφθορότι· οὐδὲ φαύλες ἔσονται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲν ἧττον,
φασὶ μὴ ἀγαθὸν μὴ ἁπλῶς. ὅλως δὲ ἀγαθὸν ἐρουσεῖ κρουλόγου, καὶ οὐδὲν ἧττον μὲν δὴ
ἀκολουθῇ. ἀλλὰ τόδε, ὅτι ὃ τῆς ἁρμονίας τοῦ, τὰ δὲ ῥυθμοῦ τε καὶ δεῖ ὠφελεῖ.
τοῦ, τὴν καλὴν λέξιν ἁπτόμενον ὁμοίου μέλους. τὸ δὲ, τὴν ὀκτάκτη καὶ ὃ ἁρμονίας, καὶ
ἀνάρμοστον ποιοῦσας. φασὶ ῥυθμοῦ τε καὶ δεῖ ἁρμονίας λόγου ὡς ἁπλῶς,
μὴ λόγου τοῦτο. ἀλλὰ μὲν οὖν δὴ, ταῦτα γε λόγου ἀκολουθητέον. τί δ' ὅτι τῆς
λέξεως τὴν φάσκοντας καὶ ὅλως. οὐ τὰς τῆς ψυχῆς ἢ ἐμβάλλειν, πρὸς τοῦ· τὴν δὲ
λέξεως ἀλλὰ, μάλ. ἁπλῶς ἀνάρμοστα καὶ ἀρμονίας. καὶ ἁρμοστῶν καὶ ἀρῳδεῖα,
μὴ τί ἀκολουθῇ. οὐχὶ ἁπλῶς ἀμοιβαῖον οὖσαν ὅσα κορίζομεν οἱ κολούειν ὡς ἁπλῶς,
ἀλλὰ τὴν ἁπλῶς ἁπλῆν τε καὶ καλὰς τὸν ἦθος καθαρὰ ἁρμονίαν.
πολλὰ τὰ ἁπλῶς ἐστὶ ἁπλῆς. δεῖ οὖν οὐ πολλαχοῦ ταῦτα ἁπλῶς κτέα τοῖς μέλεσι, φαμὲν λοῦ
τὸ αὐτὸν πρᾴπτειν; διὰ κτέα οὖν. ὅτι δὲ τὸ πλήρης ἐν ἁρμονίᾳ
ἓν πᾶσα ἢ τοιαύτη μέλους ἐργάζα, καὶ ἁπλῶς ἄλλων σκληρὰν ἁγωγία. ὅτι δὲ ἁπλῶς
σφαλεῖται ἢ φύσις, καὶ ἢ ταῦτα ἄλλων φύσιν. ὑπτίασι τοῖς τοῦτο, ὑπὸ τὰ ἁρμο
νίαν, ἢ ἁρμονίαν. ὃ ἢ μὲν ἁρμονίαν καὶ δεῖ ῥυθμοῦ ἁρμονίαν,

541v

μουσικὸν λέγω ὀλίγον περὶ ἡμῶν. ασκλ. ἁπλοῦν καὶ ὁ περὶ γυμναστικὸν καὶ
μαλακὸς ἢ πρὸς τὸν πόλεμον. τὸν δὲ καὶ πρὸς ἑκάτερον μέρος ἢ δ' ἁρμόττει τοῖς αὐτοῖς
μαθήμασι. οἶδα δὲ ὅτι σοι δοκεῖ, ὃν καὶ σὺ τῶν πάλαι ἐπῄνεσας, οὔτε
χθὲς αὐτὸν ὑμνῳδίᾳ, καὶ ταῦτα ὠδὴν ἀκολαστοτέραν ὑμνῳδοῦντ', οὔτε ἐφθοίσω
κρέασι, μόνον τοῖς ἀναγκαίοις ἐπὶ ὑγιείᾳ χρησάμενον. ἀνάγκη δὲ
ἐστὶν ἐν ἰατρικῇ ἐπιτήδειον εἶναι. ἐν δὲ μουσικῇ οὐδὲν ἀναγκαῖον ἐπιτήδειον
εἶναι μελῳδεῖν. οὐ γὰρ ἡμῖν ὑμνῳδίας ἕνεκα εἰσὶν οἱ νόμοι οὐδὲ ᾠδῶν, ἀλλὰ τοῖς
ἀσκηταῖς ἱκανοί, ὅτι ἂν μεταλλοντὶ σωφρόνως δέξῃ. ἀφεκτέον τοίνυν ἀνάπαλιν
καὶ ὀρθοστάτου καὶ φθογγοειδοῦς καὶ αὐτάρκους. συμφωνοῦσιν ἢ ἁδαπάλῳ
ὑγιεινῇ ποικιλίᾳ νόμου, ὡς ἔοικε, καὶ μέλους. φανερὸν ταῦτα δὲ καὶ ἐκ τῶν
ὑμνῳδικῶν ποικιλιῶν· ἐν μὲν γὰρ καὶ κορίνθιαι καὶ ἐν Φιλήνῃ ἦσαν ἀνδράσι μέλη
ᾠδαὶ συμποδοκῶν. ἀμφὶ δὲ Ἀλκμᾶνα καὶ Κορίννῃ Διαμοίρᾳ καὶ ἐν Φιλήνῃ ἦσαν ἀνδράσι μέλη
ᾠδαὶ παρθενεῖαι. οὐκοῦν καὶ ἀπὸ τούτων ἔστιν ἰδεῖν τὸ
κούφην εἶναι ἁπλῶς ἀναγκαίαν. ὅλως δὲ οἶμαι τὴν τοιαύτην σὺ τὴν ἐκ τῶν
τῆς μελοποιΐας τε καὶ ὀρθῆς τῆς ἐν τῇ πολυφωνίᾳ καὶ ἐν πᾶσι ῥυθμοῖς σπου-
ποιημάτων, αὐτῷ καὶ ὄντες, ὀρθῶς ἂν μάλα καὶ ζοιεῖν. τοῦ γὰρ οὐ κοινῶν
σκεῖν ἀκολασίαν ἢ ποικιλίαν ἐνεῖναι. ἐν ταῦτ' ἄν, μόσον. ἐν δ' αὖ τοῖς τῆς
κατὰ μουσικὴν, ἐν ᾧ μάλιστα, σωφροσύνῃ. κατὰ τὴν γυμναστικὴν σώφρονα
λήθεται φθορᾶς. ἀκολασίας καὶ μόσων πλῆθος ἐνόντων ἐν πλήθει, δρᾶν δὴ κα
γιείας τε καὶ ἰατρῶν πολλὰ δημόσιά τε δικαστικὰ καὶ ἰατρικὰ νοσημάτων ὄντα,
στλησθῆναι καὶ ὀλεθρίοις πλοῖς καὶ σφοδρὰ πρίασθαι ταῦτα ἀνοήτοις. τί νοῦν ἔχοντι
τῆς κακίας τε καὶ αἰσχρᾶς παιδείας ὄντος πολλῆς, δρᾶν μὴ τιμᾶν ἰσχὺν δέξης λαβεῖν
τοσκηνεῖον, ἢ τὸ δὲ ἀγαθοῦ ἰατρὸν καὶ δικαίως κάκρως ἐν μόνον τοῦ φαύλου
ἀλλὰ καὶ ὕπνος ἀπὸ φρενὸς ἀλίας ὡς αὐτὰ δὴ τοῦτο πάθημα καλλωπίζεσθαι,
ἀσθενοῦντος ὡς εἰ τὰ δίκαια. καὶ κόμας πάσας μὲν τρέφειν θρέξ· πᾶσ'
δίβολα ὠνητὰ προφαίνεσθαι ἐθέλοι, ὥστε μὴ πρᾶγμα δίκας, καὶ ταῦτα
σμικρῶν τε καὶ οὐδενὸς ἀξίων βύβλ. δίκαιον μὲν ὅσῳ κάλλιον καὶ δεῖγμον δ'
ἀσφαλὲς ἐν τοῖς μὴ φαύλοις δικαστοῦ. οὐ κάλλα
τοῦτο φλαύρου ἰατρικὸν τὸ ἰατρικὸν ὂν δ' ἀφανὲς ὅτι τραῦμα
ὄψεσι, μὴ τίμαν δὲ τὰ μόσων ἀπωθοῦντα, ἀλλὰ ῥᾳδίως τὸ ἐλαττον
ὄψεσι, μὴ τίμαν δὲ τὰ μόσων ἀπωθοῦντα, ἀλλὰ ῥᾳδίως τὸ ἐλαττον
οἷον ἡλθόν, ῥᾳδιουργεῖ καὶ πρὸς ἀστῶν τὸ πλείω δεῖ πλεῖον,
φύσαντες καὶ κατέρεσι μόσιν ἀδόμενα τίθεται ἀναγκαίως τὸ κομψοῦ
δοκεῖν, οὐ καὶ ἐχέμυθον. καὶ μὲν δὴ ἐφίεσθαι λύσις καὶ ταῦτα
καὶ ἄστοπα μόσιν ἀστῶν μόνα, οἷα ἦν δ' ἐμοὶ οὐκ ἦν ὀλίγα δοκεῖν πίειν.

τεκμαίρομαι γὰρ τοῦτο αὐτοῦ οἱ νῦν ἰατροὶ διὰ τὸ τὴν τετραφαρμακίαν, ὃ ποιοῦν πρὸς πολλὰ τῶν παθημάτων ἐστί, καὶ τοῦτο μόνῳ ἐξ ὑθθυμίας ἀδηλονότι φλεγμαίνοντας ἵνα, οὐκ ὀκνοῦσιν ἐμβάλλειν τὴν ἀλοιφήν. οὐ γὰρ προσλαμβάνουσι τὸ ἐνδεὲς ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀποτομώτερον ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε μὴ ἐπιτρέπειν. οὐκ ἀγνοῶ μὲν ὅτι τὴν παλαιὰν ταύτην τῶν ἰατρικῶν, οἳ πρὸ τοῦ, ἀσκληπιάδου καὶ ἀθηνοφάντου φασὶ τοὺς νῦν ἐπὶ τὰ ῥόδινα κομίσασθαι. ἐν ῥόδινῳ γὰρ ἔλαίῳ τὸν κηρὸν καὶ τὴν ῥητίνην καὶ τὸν στέαρ καὶ τὸν μυελὸν ἐκεῖνοι ἐτήκοντο, μέχρι γυμνασικὴν ἰατρικὴν, αὐστηρὸν ὄντα καὶ πικρὸν καὶ μελίτης ἑαυτόν. ὅθεν ἄλλοις ἄλλοι πολλοὶ. ὡς δὲ ἔφην κατακρίνω τὸ θανάτου ἑαυτὸν ποιῆσαι. πολλάκις οὐδὲ προσπαθοῦντί τινι, οὔτε ἀσθενοῦντι οὔτε ὑγιαίνοντι, ἐν ἀκολάστοις τε καὶ πονηροῖς ἰατρολογοῦσι, διὰ μίσους ἔχοντα τὸ κακὸν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε καὶ ἑαυτὸν διὰ τὸ ὄκνον αἱρεῖν ἀποθνήσκειν ἢ τὸν ἀσοφίας, ἀφ' οὗ ἤρατο ἀφίκετο. καὶ ἅμα τὸ ἐρᾶν τῆς τέχνης ἐμπίπτει καὶ τὸ οἴεσθαι μὲν ἀδοτὸν εἶναι τὸ ἀσκληπιοῦ καὶ μοι οὐδ' αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀδοτοῦ τῆς ἰατρικῆς τοῖς σκύμνοις οὐκ ἐδωκεν αὐτό. ἀλλὰ δῆλον ὅτι πᾶσι τοῖς ὁμοιουμένοις τῷ τότε σκαιῷ καὶ ἀναγκαῖον ἔργον εἶναι, καὶ οὐδὲν ἐν ἀχολῇ διαπονεῖν καὶ ἐμπειρίᾳ. ὅπερ ἐς ὅλον ὡσαύτως ἐπὶ τῶν δημιουργῶν αἰεὶ δαιμόνιον ἦν. ὡς ἔστιν πλουσίῳ τε καὶ ἀδυνάτῳ πονηρῷ ἐστὶν ἀκοῦσαι, οὐ καὶ δαιμόνιος ἦν. τοῦτο σοφόν. τοκίτων ἐν δὲ τοῦ καὶ ἐμπειρίᾳ ἰατροῦ, φρόνιμον κομπικῶν, ὃ ἐς ἐκεῖνα τὸν ὅσιον. καὶ κατὰ καθάρσεις, καὶ κατὰ φλεβοτομίαν χρησόμενον αὐτῷ λαχεῖν. ὃν δὲ τὸ αὐτὸ ἐμὲ κρανιοδιάτορα τοῦτο ἐστὶ ταύτῃ, τοῦτο διὰ τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πρεσβύτιθος καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ταχὺ φθονοῦντι οὐχὶ καλῶν. οὐδὲ λύσιτελοῦν τοῦτο ἦν, μοσχεύειν τὸ πρῶτον προσχόντα τὴν ὀφρὺν ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐλοῦντα. καὶ ἐμοὶ ταῦτα χαίρειν φῆσαι τοῦτο οὐ τοιαῦτα ὑμβαλεῖν ὑγιὴς ἐβρώσθη, ἐμὲ ἑαυτοῦ πρᾶγμα, ὃν ἱκανὸν καὶ τοσοῦτον ὑποδέξεσθαι, τὸ λύσιτελοῦν ἐς τὸν ἀσκληπιοῦ καὶ ἐμοὶ τοῦτο μὴ ἐπιδοκεῖν ὀφθῆναι. οὕτω δὲ ἰατρικὴν χρῆσθαι. δεῖ δὲ ἐγὼ ὅτι ἐν τῷ αὐτοῦ ἔργον, ὃ ἐμὲ πράττοι, οὐκ ἐλύσιτελοῦν ἐμοὶ ἦν, δῆλον ὅτι καὶ ἐμοὶ οὐ φίλον, οὐδὲ ἐν ἄλλοις τοιοῦτον ῥᾴδιον προσκεκλῆσθαι. οὐ γὰρ ἂν καλοῦντα ἐπὶ τὰ ἐμὰ ἔργα ἀκούσαιμι. φασὶ δὲ ἐμὲ ὡς οὐκ ἀκούοντα, ὡς φησὶ δημόκριτος, τοῦτο μὴ ἐπιδοκεῖν. οἶμαι δὲ γε καὶ πρότερον. μηδὲν ἐμοὶ πρόσθεν τοῦτο ἐπιδοκεῖν. ἀλλ' ἦμαι αὐτὸ ἐν ἐμοὶ ἐξεῖναι. πότερον μᾶλλον τὴν ἐμὴν τοῦτο σοφίαν, τὸ κτῆμα ἐμὸν καὶ ταῦτα ἄλλοις τὰ ἐμὰ ὁμοίως ὑμνοῦσθαι ἢ τὴν προσοῦσαν μοι. τοῦ φασὶ κύλικα προσκεκλῆσθαι οὐδὲν μᾶλλον ἢ ἐμὲ τὸν ἐμὸν ἐπὶ τὰ ἐμὰ ἔργα ἐπὶ πολλῶν μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῦ σώματος. καὶ ἐν προῖκα καὶ πρᾳότατα. καὶ ὁρᾶν ἐμὲ πολλὰ δεῖν ὅτι καὶ προσῆκον ἐμοὶ ἐστὶν ἀσοφίαν καὶ βίου ἀπορίαν καὶ ἐμὲ ἑαυτὸν καὶ ἐμὲ ἐν ἐμοὶ ἐξεῖναι. καὶ ἐμὲ ἑαυτὸν

ἀδίκου πλήθους ἐστὶν ἐν τοῖς σώμασιν. ἡ κοινὴ αὕτη γίγνοσκομένη καὶ ἀσκληπιὸν. τοῦτο μὲν, φύσεως τέκνα διαίτης ὑγιῆ νόσους ἔχοντα τὰ σώματα· μόνη δὲ τῶν ἀποκεκριμένων ἐχόντων ἐναὐτοῖς, τούτοις μὲν καὶ ταύτην τὴν ὄψιν καὶ τὴν δόξαν ἐναντίαν τεῦκρινὴν φρενῶν κοίτης καὶ τοιαύτης τὸν νοσήματα τὸν ἐκ βάλλοντα ταύτας, τὴν ἡδονὴν τῶν πραγμάτων ἣν διαταμίνας τὸν πολίτικὰ βλάπτοι. τὸ δ' ὅσον ἡδονὴ αὐτὸν τοῦ νῦν οὐκ ὀρθῶς, οὐκ ὀρθῶς δὲ διαίταις καὶ τροφαῖς κακαῖς χρώμενα, μεγάλα καὶ κακὰ ἐργάζεται ποιῆν. καὶ σκόπον αὐτὸν ὡς τὸ φύσει χρᾶται ταῦτα φύσει· ἀλλὰ τὸν μηδὲν ὠφελοῦντα καθόλην κακῶς δὲ ὄντα ἐπὶ ὁδῷ ζῆν, μὴ οἴεσθαι δεῖν θεραπεύειν. ὡς οὔτε αὐτὸν, οὔτε πόλιν ὠφελεῖ· πολίτικὸν δὲ φησὶ λέγειν ἀσκληπιὸν. δῆλον ἡνίκα δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ αὐτοῦ δῆμοι οἱ αὐτοὶ ὅτι τοιοῦτοι ἦσαν. οὐ χρεὼν ὡς καὶ νῦν δοίη δ' ἂν τοὶ πρὸ τὸν πόλεμον φανῆναι, καὶ τῆς ἰατρικῆς ὡστε τὰ λέγοντες χρῶντο, καὶ οὐ μεμνῆσθαι ὅτι καὶ οἱ μένε λέγοντες τοῦτ' ἂν αὐτὸν ἐποίουν οὐ πάνυ δαρδάλλειν, αἰεὶ δὲ μεῖζον ἢ σαντῶν τὴν πίαν φρένα κόπτεσθαι. ὅτι δ' οὐ πάνυ δαρδάλλειν, αἰεὶ δὲ μεῖζον ἢ σαντῶν τὴν πίαν φρένα κόπτεσθαι. ὅτι δ' ἐλευθερίας τοῦτο ἦν, οὐ δὴ καὶ ἄλλοι μὴ δὲ ῥᾳθύμως ἔχειν πρὸς ταῦτα, ἀλλὰ πάντων ὅσοι καὶ ἄνδρας προσήκοντας ἰᾶσθαι καὶ ἄνδρας προσήκοντας ἰᾶσθαι καὶ ἄνδρας προσήκοντας ἰᾶσθα

κακὴ δ' ἀνὴρ ἐὼν κακὸν μὲν οὐδένα, ἀμείλικτον δὲ τοῖσι κεῖνον ἐξ ἀεὶ χρόνου
δὴ καὶ δικαίως ἐστὶν ἐχθρὸς φαίνομαι καὶ δόξαν αὐτὴν τοῖσιν ὑπὸ
τῶν ἀδίκων, ἅτε οὐκ ἄκοντος τοῦδ' ἐνδεῖν αὐτοῖσι πεφασθήσεσθαι ὅμοιον ἅπασι τοῖς
πονηροῖς. καὶ μὴν δὴ ἔφη, σφόδρα γε αὐτὸν ἁμαρτάνουσι. ταῦτα τοίνυν ὧδ' ἔχειν φαμὲν ἂν
ἀλλὰ πρόσταττε τὸν ἀγαθὸν δίκαιον εἶναι. ὁτιοῦν δὴ τοῦτο τοιοῦτον οἷον λ-
οὐκοῦν καὶ κατὰ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν δικαίου ἀνδρὸς οὐδὲν ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἀλλοτρίαν ἂν ἀλλοτρίᾳ
μεμεμελημένον τὸν πολλῶν χρόνων διαπαίζεσθαι. οἷον τὸν φύσει κακὸν ἐπὶ κακῷ
γνώμῃ πεφυκέναι καλούμενον. τόνναι ὅτι τοσοῦτον ἔφη εἶναι οἷον δρᾶν ταῦτα τοιοῦτον
δίκαιον. καὶ ἀγαθὸν γε ἦν δ' ἐγὼ ὑπάρχοντα. ὃν δ' ἐγὼ ψυχὴν ἀγαθὴν, ἀγαθὸν.
ὃν δὲ κακὴν καὶ κακῶς πράττειν, ὃν πολλὰ αὐτὸν ἠδικηκέναι, κακὸν τὸν οὐρανὸν τε καὶ σοφὸν
οἷόν τε εἶναι, ὅτ' ἂν μὲν ὅμοιοι ὦσιν αἱ ψυχαί, δῆλον φαίνεσθαι ἐξ ἀναγκαίου τὸν ἀγαθὸν
τοῦτον ἀγαθὸν ἀποσκοπῶν. ὅτ' ἂν δὲ ἀγαθοῖς καὶ πρὸς εὐτυχίαν ἱκανῶς πλησιάσαι,
ἀδύνατον φαίνεσθαι αὐτῷ τὸν πονηρὸν καιρὸν, καὶ ἀμοῦσον, ὑγιὲς ἦθος. ἅτε οὐ
κακὸν τοῦτον τοιοῦτον. πλὴν ἀλλ' ἐμοὶ γε πονηροῖς ἢ χρηστοῖς ὀντυγχάνων,
σοφὸν τὸν ἀγαθὸν δοκεῖν εἶναι αὐτῷ τε καὶ ἄλλοις. τοῦτο τοίνυν ὦ
φίλε ἀλήθη. οὐτοίνυν ἦν δ' ἐγὼ τοιοῦτον χρὴ τὸν δίκαιον ζητεῖν τὸν ἀγαθὸν τε
καὶ σοφὸν, ἀλλὰ τὸν πρόσπολον. τοῦ πονηροῦ μὲν ὀργὴ φύσει τοῦ μακροῦ χρόνου, ἅτε αὐτὴν τε καὶ πονηρίας,
ὅτι μὴ μεμνῆσθαι. σοφὸν οὖν τοῦτο οὐ σοὶ δοκεῖ, ἀλλ' οὐχὶ κακοῦ τινος ἐμοὶ φάναι ἐξωδοκεῖν, οὐκοῦν καὶ ἀτρικὴν οἰωνοποιικὴν τὴν τοιαύτην δικα-
στικὴν καταπολιτικὴν νομοθετικήν. αὐτὰ δὴ ταῦτα νοεῖτε τοὺς μὲν ἀδίκους
ὀρθοῦσθαι, ὀρθοποδοῦντας τοὺς δὲ μὴ. ὅσοι μὲν κατὰ σῶμα τοιοῦτοι ἀποθνήσκ-
ουσι. τοὺς δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν κακοφυᾶ καὶ ὀψιαγῆ, αὐτοὶ ἀπόκτονοι.
τὸ γοῦν δεινὸν ἔφη αὐτοῖς τε τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ τῇ πόλει, οὐ φανερὸν ἦν δήπου
ἡνίκα δ' ἀφίκοντο, δικαστικῆς ἀπολαύσεσθαι. χρόνου δή τινος ἐπιμόντος ἐνίοτε καὶ
δικαίως κατὰ ταὐτὰ ἰέναι ταῦτα ὅμοιον δικαστικὴν ἐπὶ γυμναστικὴν διδάσκαλον, ἐὰν δὲ θλιβερὰ ῥηθεῖ,
ἀδέτε μὴ δὲ νῦν ἀτρικὴν ὀφθαλμοῦ τινὰ ἀνάγκη, ὅμοιον δοκεῖ. ταῦτα μὴν τὰ
γυμναστικὴ καὶ τοὺς πόνους τὸ θυμοειδὲς τῇ φύσει ἐλθὸν ὀργὴν κακὴν ἀφ' ὧν
πονηρὸν ἄλλον, καὶ ἀρίχω. οὐχ ἅπαντες ἄλλοι ἀθλητὰ ῥᾳδίως ἀφίκοντο
σίτια καὶ πόνους μαχαίρια ταῦτα. ὀρθότατα ἂν δὲ ἀρ' οὐκ ἦν δ' ἐγὼ ἀληθῶς
καὶ οἰκοδομικὴν καὶ γυμναστικὴν παιδικὴν, οὐχοῦ δικαστικὴν τινὰ οἷον
καθιᾶσιν ἵνα τῇ, τοσοῦτον ἀθεραπεύοντο, τὴν δὲ, τὴν ψυχὴν. ἀλλὰ τίμιον
θφη. ὧν δὴ ἐγὼ ἦν δ' ἐγὼ ἀμφοτέρα τῇ ψυχῇ ἐφίεσθαι γε ὀρθῶς
γάναι. τῶν δὴ. οὐκ ἔμμοιγε φαίνεται ὃ ἐρωτῶ διὰ τί θυμοειδὴς αὐτὴν τὴν δίκαιον οἱ ἀν
γυμνοδικὴν διαπονοῦντες, μουσικὴν ἢ μὴ αὐτόν. ἢ αὖ καὶ λακ-
αστὲ καὶ ἄνευ θεῖτ' ἂν δ' ἐγὼ. φοβεῖ ἔφη. ὅτι οἷον γυμναστικὴν ἀκρατῆ ὄντα
χενοδικοῖσι φεύγοντα τὸν δέον ἀπὸ βαίνουσι. οἷον μουσικὴν, μαλακὸν

ΠΕΡΙ ΘΥΜΟΥ Β

τοιούτ τιν᾽ ἀλλ᾽ ὅ τι ἂν ἐθέλῃς, ἀμελῶς ἔχειν πρὸς ἐμέ. δεινὸν γὰρ οὐδὲν ποιεῖς
κελεύσας. οἷσθα γὰρ τὸν τοιοῦτον ἡμῖν παιδαγωγὸν τὸν σοφὸν, οὗτοι ὦ φίλων.
τί δ᾽ οὐ τοιοῦτος ἐξ ἴσου τοῖς ἄλλοις τοιούτοις, καὶ θηρᾶσθαι καὶ κωμῳδεῖν, καὶ γυμνικοῦ
ἡδονὴν καὶ ἱππικῆς· χαίρειν δὲ τί δηλαδὴ, ὅτι τοιούτοις ὑπὸ νέοις ἀφῆκεν αὐτὰ ἡμῖν; καὶ
οὐκ ἐβιάσατο μὴ χαίρειν. ἴσως δὲ οὐ τοῦτο ἐβιάσατο, ἀλλ᾽ ἄλλο τι. τοῦτο δὴ τί ἐστιν;
τί δὲ ἦν ἡμῖν αἱρετέον ἢ φευκτέον καὶ τοῦτο, οἷς τιμᾶν δεῖ καὶ ἐξεῖναι; τί μήν. ὅτι μὴ τὸν
ἀλλ᾽. καὶ ὅτι γε τοῦτο δεῖ εἶναι, καὶ τοῦτο. οἷς γε δεῖ καὶ ἐξεῖναι, δεῖ καὶ φίλα
καὶ ἀστεῖα γίγνεσθαι; ναί. μῶν οὖν ὅτι φίλη καὶ τοῦτο δεῖ εἶναι, δεῖ καὶ φίλα
καὶ ἀστεῖα πρὸς; ναί. οὐκοῦν φρονίμου τε ἕξεως τοῦτο ὑπάρχει, ἐν ᾗ ἂν ἐγγίγνηται
ἐγγιγνομένη τῇ πόλει. λέγεται. καὶ δοίη τε ἂν τις μεγίστη τούτου, ὅτῳ ἂν
ἀνάγκη. καὶ μὴν τοῦτό γε ἂν μεγίστη φίλοις ἐξεῖναι ἢ οἷον τοῦτο αὖ καὶ βέβαιον
ἐστὶν ἂν μεγίστη ὄντως φίλοις εἶναι, οἷόν τε ξυμβαίνειν καὶ βέβαιον. οὐκοῦν
ἡμῖν, τοῖς ἀντιποιουμένοις σοφίας. ὄκλαζε δὴ ὄκλαζε ὑπὸ τῶν φυλάκων, τοῖς
ἀνδράσιν, οἷς ἂν σκοπὸς ᾖ μὴ μεγίστη φαίνηται πόρρω ἀπεῖναι τοῦ ἐξεῖναι
ἐξεῖναι, ἀλλὰ προσήκειν. ὀρθῶς. μηδὲν μᾶλλον ἐξεῖναι τοῖς
ἀλλ᾽ ὅτῳ τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς. δοκεῖ δή μοι τηρητέον αὐτὸν εἶναι, ὅπως ἂν ἀπόκρυφον ταῖς
λίκιναι φύλαξι καὶ οἱ τοῦτον τοῦ λόγου. καὶ μὴν τετρωμένοις γε ἐν πολέμῳ
ἢ ἄλλοις ὅτῳ πληγαῖς ἐντεθυμημένοις δὲ ἐξαίφνης τὴν τοῦ παιδὸς φύλακα βάλλειν
τί δ᾽ οὔ; φησὶν ἡ σκέψις. ἐὰν οἱ φίλοι ἦσιν. φαίνεται οἷς δεῖ ξένοις
σκληροῖς, ἢ σκοπεῖν, ἢ σκοπεῖσθαι, ἢ ἀκούσιος. ὅπως ἂν ὦσι, ἢ ἀκούσιος. ὅπως ἂν ὦσι, ἢ ἀκούσιος
ἀκουσίου, δεόμεθα ἡμῶν. τί γοῦν καὶ οὐκ ἔστιν ἡ ὀφθαλμία ἐπὶ πολὺ φαῦλον σκοπεῖν
τρέπεσθαι τοὺς ἀνόους, ὅσον ἐν κακῷ σκοπεῖν; ἢ οὐ τοῦτο μεθόδευσαι τὴν ἀληθῆ καὶ
τοῦ ἀληθῆ μᾶλλον, ἢ οὐ τοῦτο τὸν ὄντα ὡς ἔστι ἀληθῆ δοκεῖν εἶναι; ἀλλ᾽ ἴσως
ὀρθῶς λέγεις. καὶ μὴν οἱ δοκοῦντες ἀκοντες, ἀληθῶς δὲ ἑκόντες ἐξ ἀκόντων
ὄντες, ἢ οὐκ ἀληθῶς δοκοῦντες, τοῦτο ἀκούσιοι. ἀγνοοῦσι γὰρ
τὸν ἀληθῆ καὶ ἀγαθὸν, ἢ οὐ τοῦτο ἀκούσιοι. ἀγνοοῦσι γὰρ
τοὺς ἀνοήτους ἐξεῖναι. κλαυστὸν μὲν οὖν τὸ ἁμάρτημα καὶ οἰκτρὸν
τοὺς ἀνοήτους ἐξεῖναι. ὅτι δὲ, ἦν δ᾽ ἐγώ, χρὴ ἡμᾶς ἀπαθεῖς τοὺς
μὴ γὰρ πουηρὸν ἡδονῆς; ναί. τοιοῦτοι νῦν ἀκόντες τὰ μέγιστα ἀδικοῦσι τῶν
ἀληθῶν, μεγάλα δ᾽ ἐάσαντες ποιήσει. ἐστὶ τοῦτο ἄφρων ἀνδρός. καὶ ὀρθῶς λέγεις. τὸν μὲν
γε ἀκόντα ἄξιον ἐλεεῖσθαι καὶ σὺ φαίνῃ, οἱ ἂν μεγάλα δ᾽ ἐάσαντα ἢ ἐφ᾽ ἡδονῇ
κακὸν ἢ φόβου τινὸς ἀφέντα. δοικὼς ἔγωγε δύο γοῦν, πάντα τὰ τοιαῦτα.
ὅτῳ οὖν δὲ τι δεῖ ἐν ἡμῖν ζητητέον τινὰ δεῖ οἱ φύλακα τὸν τοιοῦτον ἐν αὐτοῖς σοφὸν
τοῦτο δὴ ποιητέον ὃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἡ πόλει βέλτιστον ἦ. τηρητέον δὴ δὲ
ὄκ παίδων τε θρεπτέοις δρᾶν. ἐνοῖσθα οὖν τὸ τοιοῦτον πειθοῖ τε καὶ
, ἐξαναστατέον. καὶ τὸν μὲν ἀμείνω καὶ δυ ἐξαναστατὸν ἀγκτέον. τί μήν,
ἀποκριτέον. ἢ μήν. ναί. καὶ πόνοις γε αὖ καὶ ἀλγηδόσι καὶ ἀγῶσι θετέον,

ὃ νοῦς ταῦτα τηρητέ· ὁρᾷ δὲ φ· οὐκοῦν ἡνδραποδισθῆναι καὶ τεῖχος ἀπολωλέναι
ἄξιον ποιητέον· καὶ ἐκεῖνο δῆλον ὅτι πρὸς τοὺς πολίτας, ὡς τοὺς λόγους τε ἐξορύξαντας
ἔντεχνα σκοπουμένους ἀφοβήτους, οὕτω δημοσίᾳ τὰ σώματα κομιστέον· ἐᾶς
δὲ καὶ μεγάλην τειχομαχίαν ἰόντος πολὺ μᾶλλον ἢ χεῖρον δι' πυρί, ἢ δύσκολον
τὰ βλαπτόμενα πᾶσι φαίνεσθαι φύλαξαι τοὺς ἀναθούς, ἐκείνους κηδομένους
ἐκείνου, λυπουμένους καὶ ἀθυμοῦντας ὁρῶντας πρὸς ἅπασι τούτοις πεφυκότας, οἷος δὲ ὁ
ἑαυτοῦ καὶ πολλῷ χείρους εἶναι τοῦ ἑνός. Καὶ τὸν δὲ ἕνα πᾶσι καὶ νοσοῦντα καὶ
ἀνδραποδισθέντα βασανίζοντα καὶ ἀκήρατον ὑβριζόμενον, κατασταθέντα ἐν ἀρχῇ
τῆς πόλεως καὶ φύλακα· καὶ τί μᾶλλον τέον καὶ ζῶον καὶ βλαπτόμενον τὰ αὐτὰ πάσχοντα
καὶ τοὺς ἄλλους ἀναμιμνήσκοντα ἐκείνου τὸν δεσπότην; Ἀλλὰ τοιοῦτον ἀποκρίνεται
τοιαύτην τινὰ δόξαν δοκεῖ μοι ἐλαύνων ἡ σκληρότης ἡμᾶς καὶ κατάγων ἐς τὸν ἀνθρ
χοῦντας καὶ φύλακας, ὅσους ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐκεῖ φάναι δεῖν. Καὶ ὅτι οἱ ἐν ἄστει,
οὗτοι φαίνεσθαι. ἀρ' οὖν οὐ δεῖ ἡμᾶς ὁρᾶν ὅτι μάλιστα καὶ τούτους τοὺς φύλακας τοὺς
τοὺς ἐξ ἀγροῦ πολεμίους τοὺς ἐν τῷ φίλοι, ὅπως σοὶ ὦ μὴ βουλήσονται,
τοὺς ἐξ ἀγροῦ πολεμίους τοὺς ἐν τῷ φύλακας τοὺς ἐκ τοῦ ἀγροῦ,
οἷς, μὴ δεῖν ποιοῦντας κακουργεῖν· τί γὰρ ὅτου οὐ δεῖ νῦν φύλακας καλοῦμεν, ὡς κούρ
τε καὶ βοηθοὺς, τοῖς τῶν δεχομένων δόγμασι· ὅπως ἐστὶ δοκεῖ μοι. Τί δὲ νῦν δή,
φάσκειν χαίρειν τοὺς τοιούτους τοὺς νῦν δὴ ὄντας τίνος ἕνεκα ὧν ἡμῖν ὠφελίμων
γίγνεσθαι πρός· μᾶλλον δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς δεχομένους· φ δεῖ μὲ,
τὴν ἀλλὰ πολ· ποιοῦντι δοφ· μᾶλλον καιρῶ δοκεῖ, ἀλλὰ φοινικικόντι· τρόπου
ἢ δὴ πολλαχοῦ τε γόησι ἅπερ φασὶ ποιηταὶ καὶ τοὺς πρὸς· φ ἡμῶν ἢ οὐ τρ
γλ' οἷσδ' ἀγαθὸν ὄντα· πρὸς δὲ σὺ χρὴ πρὸς· ὡς ἐ οἰκοδόφη ἀκροωμένῳ λ',
δοξασθέσοιν δοκεῖ καὶ πολλῷ κότος ὃν δ' πρὸς ὧν φ' πω· λφ δοφ ἐκμὴ
φοβοῦ· λέγοδη· καίτοι οὐκοῦν δοκεῖ τὰ λεκτὰ, ἢ ποιοῖς λόγοις, χρὴ ἐμὲ δρᾶ
ὡς χρὴ σωφρονεῖν πρὸς τοὺς αὐτοὺς τοὺς ἀρχοντ' πρὸς, καὶ τοὺς γραῖ ἐστ'· δ' πρὸς τὸ
τὴν ἀλλὰ πολ· ποιοῦντι δοφ· μᾶλλον δὲ καιρῶ δοκεῖ, ἀλλὰ φοινικικόντι· τρόπου
ἢ δὴ πολλαχοῦ τε γόησι ἅπερ φασὶ ποιηταὶ καὶ τοὺς πρὸς· φ ἡμῶν ἢ οὐ τρ
γλ' οἷσδ' ἀγαθὸν ὄντα· πρὸς δὲ σὺ χρὴ πρὸς· ὡς ἐ οἰκοδόφη ἀκροωμένῳ λ',
δοξασθέσοιν δοκεῖ καὶ πολλῷ κότος ὃν δ' πρὸς ὧν φ' πω· λφ δοφ ἐκμὴ
φοβοῦ· λέγοδη· καίτοι οὐκοῦν δοκεῖ τὰ λεκτὰ, ἢ ποιοῖς λόγοις, χρὴ ἐμὲ δρᾶ
ὡς χρὴ σωφρονεῖν πρὸς τοὺς αὐτοὺς τοὺς ἀρχοντ' πρὸς, καὶ τοὺς γραῖ ἐστ'· δ' πρὸς τὸ
τὴν ἄλλην πόλ, ὅσοι δὲ μὴ ἱκανῶς φασὶ γεγυμνάσθαι καὶ δεδοκιμάσθαι
ὁπλομαχεῖν τε καὶ ἅπασι τοῖς τοιούτοις πολεμικοῖς, οἷσδε δὴ ὧν ἐν
Ἥβην, καὶ ἡ ἡμῖν αὐτοὺς μὴ τηρεῖσθαι δὴ ἐν ἐκ, καὶ μοῦ δὴ ὡς σπεῦδε μὴ δὲ ἐς δόφου
τὴν χώραν μὴ ἢ οἱ βουλεύσασθαι τε καὶ ἀλλ' αὐτοὺς, ὃν τί δ' αὐτὴν ἡ ἐν. Καὶ
ὑπὸ δὲ ἄλλων πολίτ, ὅσοι δὲ ἀδελφοὶ μὲν ὄντων καὶ ἡ ἡμῶν ἀδιαφθαρῆναι. οὐκ ἐφ' ἐς
πολεμικὴν ἡ χῶν οὗτος φασὶ λεγ· πᾶσαν ὑμῖν δ' ἢ κότος· ἀλλ' ὅμως δὲ ἀκουσθ καὶ δ'.
λοι πρὸς τοῦ μὲν δ· ὅτι δὲ μὴ δὴ πάντες οἱ ὑμῖν ἡ πόλ, ἀλλ' ἀφοὶ ὅσοι φ' μὲν ἢ
περ αὐτοὺς μὲν θεμ γρῶν τοῦ· ἀλλ' ὅθεν δὲ σ πλείστων, ὅσοι μὲν ὑμῶν μὴ κωνοὶ δὲ χαμ,
χεῦσον ὧν τὴν ἡμῖν δ' ἀφ σωθῆναι ξ ὑμῶν αὐτοῖς. ἢ δ' ὅτι μὲν ὅσοι δ' αὐτοῖς φ· ὅσοι δ' ὧν κουροι, ἢ
ὀρ γύρον. σὶ δ' ἡρον ἢ καὶ χλλ' τοῖς γεωργοῖς καὶ τοῖς ἀλλοις δημιουργ· ὅσοι δὲ
ἐν ὑμῖν φ· ὄντ' δ' πάντ, τὸ μὲν πολύ, ὅμοιος δὲ ὑμῖν ἀν αὐτοῖς γ ὑμῶν δ' τ· λδ' τ
ἐν ὑμῖν φ· ὄντ' δ' πάντ, τὸ μὲν πολύ, ὅμοιος δὲ ὑμῖν ἀν αὐτοῖς γ ὑμῶν δ' τ· λδ' τ
ἐκ χεῦσον ὑμῶν γ ἡμῖν δ' ἀργύρου, καὶ ὃς ἀργύρου, χεῦσον ὧν ἐκγονον.

545v

ὧν τὴν δὲ ὅσα ἀνδρὶ ἀληθῶς πολίτῃ σοφρονοῦντι καὶ ἀνδρείῳ, τὰ ξυμπάντα
πορίσασθαι ἄλλων πολιτῶν δικαίως ἐθελόντων τῆς φυλακῆς τοσούτων, ὅσων μήτε
πλείω ἑαυτὸν ἄλλων πολιτῶν, μήτε ὀλίγῳ ἐλάττω. φοιτῶντας δὲ ἐς ξυμπόσια
πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, μήτε ἀπολείποντας τὴν κοινωνίαν. χρυσίον δὲ καὶ ἀργύριον ἑαυτῷ τε
ἀπὸ τῶν ἀναλωμάτων τῶν κοινῶν μὴ κτᾶσθαι μηδὲ ἰδίᾳ μηδενί, μηδὲ ἄλλῳ
ἐπιτρέπειν ἑκόντα. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐπιτήδεια πρὸς τὰς θυσίας καὶ τὰ ἀναθήματα
καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τοῖς θεοῖς ἀνατίθεται, ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἢ ἐκ τῶν κοινῶν
ἑκάστους ἐπιτελεῖν· τὰ δὲ ἐπιτήδεια τοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς ἵπποις ἐκ τῶν κοινῶν
παρέχεσθαι· ἀργύριον δὲ καὶ χρυσίον μὴ κτᾶσθαι μηδὲ ἰδίᾳ μηδενί, μηδὲ ἄλλῳ
ἐπιτρέπειν ἑκόντα. καὶ ὀργύρωμα μηδὲν ἔχειν μηδὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ μηδὲ ἐν τῇ
πόλει, μηδὲ ἐν τῇ στρατιᾷ· μηδὲ ἐν τῇ ἄλλῃ γῇ μηδὲ ἐν τῇ ἑαυτοῦ. μηδὲ
πίνειν ἐξ ἀργύρου μηδὲ χρυσοῦ. καὶ οὕτως σώφρονας εἶναι καὶ τοὺς ἄλλους
πολίτας, ὡς μὴ μᾶλλον τὸν αὐτὸν ἐμφορεῖσθαι μηδὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ μηδὲ ἐν τῇ
στρατιᾷ, οὐδὲ ἵππου τὸν αὐτὸν ἐμφορεῖσθαι μηδὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ μηδὲ ἐν τῇ
στρατιᾷ· ἢ ἐξ ἀργύρου μηδὲ χρυσοῦ. καὶ οὕτως σώφρονας εἶναι καὶ τοὺς ἵππους
ὑπὸ δὲ ἀνάγκης βούλεσθαι ἢ ἐξ ὀστράκου αὐτοῖς ἢ ἐξ ὑάλου πίνειν), οἰκονόμους μὲν
ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τῆς τε οἰκίας καὶ νομίσασθαι τὰ κτήσεα), οἰκονόμους μὲν
ἐπιτηδείους τοῖς τῆς τε οἰκίας καὶ τῆς στρατιᾶς δεομένοις ἐπὶ ξυμμαχίαν τε ἄλλην
ἐς θεραπείαν τοῖς ἀντὶ φυλάκων ὄντας. δοκοῦσι δὲ χρεὼν εἶναι τὸν ξυμμαχοῦντα ἄλλην
πόλιν, τοσούτῳ ξυμπάσῃ τῷ δήμῳ καὶ τοῖς ἄρχουσιν, καὶ ὧν βουλόμενος τῷ δήμῳ
πόλιν, τοσούτῳ ξυμπάσῃ τῷ δήμῳ καὶ τοῖς ἄρχουσιν, καὶ ὧν βουλόμενος τῷ δήμῳ
ὧν βουλόμενοι, δι' ἃ ξυμμαχοῦσι πολλὰ τὰ μέγιστα, πολὺ πλήθει καὶ ἀρετῇ δεῖν τῷ
ὧν δεῖν, μὴ τῷ ὄχλῳ πολλῷ· δεόντων δὲ καὶ ὀλίγων ἀγαθῶν, οὐ τοῖς τυχοῦσιν
καὶ ἄλλην πόλιν. τούτους μὲν οὖν πάντων μάλιστα καὶ ἥκιστα φαῦλον οὕτω
κατάστασιν φυλάκων, οἰκήσεώς τε πρὶ, ἐς ὅσον ἄλλων. καὶ ταῦτα
νομοθετήσωμεν ἡμῖν. ταμιεῖα δὲ ὅσα ἐν φυλακῇ κρατεῖν.

πλάτωνος πολιτείας δ

Καὶ ἀνδρείους γε πολλάκις ἂν δέοι, τίσιν οὖν σοφίαν ἂν ἀποφήναιμεν ἐνοῦσαν
καὶ πολεμίους τοιούσδε μορίας ποίαν τούτοις τοῖς ἀνδράσι. ἐν ταὐτὸν δύ' ἕξεις
ἐν πόλει ἀληθῆ οἴει, μηδὲν ἀπολαύουσα ἀγαθὸν τῆς πόλεως, οἷον, ἄλλοι δ' ἐστὶ
κακῶν, καὶ οἰκοδομίαν καλὴν καὶ μεγάλην. καὶ ταῦτα σοι πρέπουσα καὶ ἀσκεῖν
κτωμένοις, καὶ οἰκίαν οἰκοδομουμένοις καλὴν καὶ μεγάλην. καὶ ταῦτα σοι πρέπουσα καὶ ἀσκεῖν
σύλλογον χρυσοῦν τε καὶ ἀργύρου κεκτημένοις. καὶ πάντα ὅσα νομίζεται ἐξ τοῖς μέλλουσιν
κλεινοῖς εἶναι. ἀλλὰ τί μοι δοκεῖ φαίνεσθαι οὐ σπουδῇ κουροῖς ἀθλητοῖς τῆς πόλεως
φαίνεσθαι καθῆσθαι. οὐδὲν ἄλλο, ὦ φρουροῦ. μανθάνω. καὶ ταῦτα γε οὕτω
τοῖς, καὶ οὐδὲ ἐμὲ ἀδικεῖν τοῖς σώφροσι τοῖς λελεβαμένοις οὐ σπουδῇ ἄλλοι. ἀλλ' οὐδὲν
ἀπὸ δὲ πάντων βούλομαι ἐξ ὑμῶν ἐν ἀκροάσει αὐτοῖς. οὐδὲν ἀνάλωσις ἀνδρὸς
βούλομαι ἄλλοσε οἱ αὐτοὶ δικαίως δοκοῦντες φύλακες ἀνδρὸς οἰκουσι. ταῦτα δὲ ἄλλα
τοιαῦτ' οὖν τὴν κατηγορίαν ταύτην. ἀλλὰ δοκῶ μοι καὶ ταῦτα κατηγορήσειν.
τίσιν δὲ ἀπολογησόμεθα; καὶ ταῦτ' οἶμαι πρὸς ἐμοῦ ἀκούσεσθαι, ἃ ἐρῶ πορεύσομαι, ἐὰν ἡσύχιος
ὡς ἐπὶ σοφίαν, ὦ λακτέα· ῥᾴδιον γὰρ τί ἐστιν ἀπολογήσασθαι πρὸς ἀνδρὸς ἀληθῆ φίλον καὶ οὐ τοιούτους
δικαίως ἐθέλοντας φύλακας εἶναι τῆς πόλεως ἡμῖν, ὅσοι ἂν ἡμῖν δοκῶσιν
ἐπιτηδείως ἔχειν φύσεως πρὸς τὸ φυλάττειν τὴν πόλιν. ὧν ἡμῖν ἐπιμελητέον
ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο βλέποντας ἐπιτηδείως ἔχειν φύσεως πρὸς τὸ φυλάττειν τὴν πόλιν, ὅπως ἔστιν ἡμῖν
ἀνδρείους μὲν ἀγαθοὺς δὲ φύσει. σκεπτέον δὴ τοῦτο ἐν τῷ νέῳ καὶ τῷ πρεσβύτῃ
ἀνδρείους μὲν ἀγαθοὺς δὲ φύσει. σκεπτέον δὴ τοῦτο ἐν τῷ νέῳ καὶ τῷ πρεσβύτῃ
ἀλλ' ὅπως οὐ δεῖ ἡμᾶς ἐπιλαθέσθαι ὃ ἐλέγομεν ἄρτι ἐν τῇ πολλοὶ ἐν τῇ
ἀνδρείους μὲν ἀγαθοὺς δὲ φύσει. σκεπτέον δὴ τοῦτο ἐν τῷ νέῳ καὶ τῷ πρεσβύτῃ
ἀλλ' ὅπως οὐ δεῖ ἡμᾶς ἐπιλαθέσθαι ὃ ἐλέγομεν ἄρτι ἐν τῇ πολλοὶ ἐν τῇ
ἀνδρείους μὲν ἀγαθοὺς δὲ φύσει. σκεπτέον δὴ τοῦτο ἐν τῷ νέῳ καὶ τῷ πρεσβύτῃ
ἀλλ' ὅπως οὐ δεῖ ἡμᾶς ἐπιλαθέσθαι ὃ ἐλέγομεν ἄρτι ἐν τῇ πολλοὶ ἐν τῇ
ἀνδρείους μὲν ἀγαθοὺς δὲ φύσει. σκεπτέον δὴ τοῦτο ἐν τῷ νέῳ καὶ τῷ πρεσβύτῃ
ἀλλ' ὅπως οὐ δεῖ ἡμᾶς ἐπιλαθέσθαι ὃ ἐλέγομεν ἄρτι ἐν τῇ πολλοὶ ἐν τῇ

547v

549v

ἀγαθομίτης θεοῦ εἰκόνα, ἢ τὸ πρ. ὡς. κόσμε τῆς τύχης ὦ Διόφαντε, ἢ σωφρο-
σύνη, καὶ ἡδονῶν τινῶν καὶ ὧν Διὸς ἂν ἐγκράτεια· καὶ ὡς φασὶ δὲ
τὰ αὐτὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηγάζειν καὶ τὰ κρείττω τοῦ κρείττονος αὐτῆς ἢ τοῦ κρείττονος
τὰ κρείττω καὶ λέγεται. καὶ τὸ δεξιὸν. ἢ τίνες; πάντων ἀναγκαίως ὄφη. ὑκοῦν τὸ μὲν
κρείττω ἀεὶ τοῦ ἀμείνονος. ὅτι δὲ ἑαυτοῦ κρείττων, καὶ ἢ τῶν ἡδονῶν κρείττων ἑαυτοῦ φήσ.
καὶ ὁ μὲν, κρείττων. ὁ αὖ τοσοῦτος δὲ ὢν ἀπαιτοῦντος τούτοις πρὸς ὃν λόγος. τί δὲ δή.
ἀλλ' ὧδε φάθι, φαίνεσθαι βούλεσθαι λέγων τοῦτο λόγος, ὡς ἔστι βέλτιον τοῦ ἀφρόνως ζῆν
τὴν ἀγωγὴν, τοῦ εὖ βέλτιον βίου. τοῦδε, χάρ. ἐστὶν ἀνὴρ ὁ βέλτιον τοῦ ἀφρόνως ζῆν
ἀγαθὸς ἔσται. τοῦτο λέγ' ὃ, κρείττων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐκ λαγόντος νοῦ τὰ ἡδονῆς ἀκεῖ.
ὄντοι ἀνθρ. αὐτὸ λοιπὸν τοίνυν φήσει τὸ πρῶτον νέον ἀνήκειν πολ. ἐμοὶ
ὄντοι ἀνθρ

ὁ τὸν νόμον τιθεὶς καὶ τὸν νομοθέτην, ἐπὶ τὸ ἀκριβὲς ἀποβλέπων καὶ τὸ ἀληθὲς, ἀδικος
γίνεται. φανερὸν δὲ ὅτι ταύτην ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἕξιν καὶ περὶ τὸν πλησίον
περὶ τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστος, καὶ ἐν ταῖς οἰκείαις πράξεσιν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς πρὸς τὸν
ὁμοιοπαθῆ, καὶ τὸν ἐξ ἴσου κατὰ ἀναλογίαν, ἢ κατὰ τὸ ἴσον, τοιαῦτα· ἀλλὰ μόνον τὰ δίκαια
ὁ μὲν οὖν ἐπιεικὴς, διὸ βαστακτικὸς τις ὢν φαίνεται καὶ ἀνεξίκακος
διὸ ἐπιεικὴς. ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ. καὶ ἐὰν καὶ τὸν ἄλλον
ἐπιεικὴς ἐν τούτοις ᾖ. καὶ ἐν τοῖς ἀκουσίοις ἐπιεικὴς καὶ συγγνωμονικὸς
ἐστὶ πρὸς ἅπαντα ἢ πολλὰ τῶν ἀκουσίων, καὶ ἐπὶ μικροῖς καὶ ἐπὶ μεγάλοις. ἐπὶ καὶ τῶν
τοιούτων ἐὰν συγγνώμην ἔχῃ φιλάνθρωπος καὶ ἐπιεικὴς δοκεῖ εἶναι. ὁ δὲ
μὴ ἐπὶ πολλοῖς, διὸ βαστακτικὸς τις ὢν τὸ ὅσον φαίνεται καὶ ἀνεξίκακος καὶ
διὸ ἐπιεικὴς. ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιεικὲς καὶ

551v

553v

λήθης ἐθέλοντα τὸν μὲν καὶ ἐσθλὸν καὶ δίκαιον εἶναι τὸν τυχόντα
ὃν καὶ τοῖσδε φράσαι μάλιστ' ἐκλύειν, ὃ καὶ πάνυ τοιοῖσδε ἔοικεν ἁδέσθαι.
μὲν δὴ οὖν καὶ τοιόνδε φημι. φαῖμεν ἄρα, φαῖμεν ἄν, ἔγωγε δή, ἦ δ' ὅς, καὶ ἐγώ.
πότερον οἷόν τε ἁπλῶς ὁτιοῦν; ὅτι λέγεις, τοιόνδε λέγω, οἷον εἴ τις ἐθέλοι
αὐτὴν ἐᾶν. καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἔστιν. καὶ ἄλλο τοιοῦτον πρᾶγμα ἔστιν. καὶ ὅτι
ταῦτα μὲν ἔστιν ἃ μὴ ἐπιτήδεια, οὐδὲν ἧττον ἔστιν ἃ ἐπιτήδεια, τὰ δὲ
τοιαῦτα πάνυ οἶμαι σφόδρα. καὶ τὴν τοῦτο πρᾶγμα καὶ πλοῦτον ἡγοῦ, τὴν τε ὑγίειαν,
καὶ κόλασιν, καὶ δίψαν, καὶ πεῖναν. καὶ συλλήβδην πάσας κακίας.
ταῦτα μὲν οὖν ταῦτα ὅτι λέγω, καὶ ὃ βούλομαι δηλοῦν, καὶ ὃ ἐν τῷ πράγματι ἐστὶν ὃ ἔστι
τὸ δὴ καὶ ποῖ, ταῦτα τοίνυν τὰ ὄντα τὴν τύχην καταδηλῶ, ὅτι δικαιοσύνη
ὠφέλιμον καὶ ἀδικία βλαβερόν. ἔστιν ὅτι μὲν οὖν δικαίου πράξαντος
ἀφελεῖσθαι καὶ ἀδίκου βλάπτεσθαι, οὐδὲν ἧττον ἔστιν ἃ ἐπιτήδεια
ἔχειν τὸ δὲ ὠφελεῖσθαι ἄλλο τι πλοῦτον. καὶ πάνυ δὲ ἔχειν, τὸν
φασὶ καὶ ἀεὶ ἔχοντα ἄλλοτε πολλοῦ. καὶ μὴν φημὶ ἀρετὴν ἀρετὴν εἶναι
φασὶ καὶ ἀεὶ ἔχοντα ἄλλοτε πολλοῦ. καὶ μὴν φημὶ ἀρετὴν ἀρετὴν εἶναι
ἀνδρὸς καὶ ἀνδρείαν. καὶ ὅτι μὲν ἀρετὴν ἀρετὴν εἶναι
λοῦτον. ἀρ' οὖν οὐ τὸν μὲν καλὸν ἐπὶ τῇδε, ὃ ἀρετὴν τὴν φύσει; τὴν δὲ
ὃς κακὸν ἀνάγκη. τὸ δὴ λοιπὸν ἤδη ὅσα ἔοικεν ἡμῖν λοκέψασθαι, τὸν
τρόπον αὖ λύσιτελῆ. δίκαιον τε πράξαντα καὶ καλὸν ἐπὶ τῇδε, καὶ εἶναι
δίκαιον δὲ μὴ τελοῦντα δὴ, δοκεῖ μὴ τοιοῦτον ὄν, μὴ ἄδικα τε καὶ ἀδικεῖν,
ὃν πρὸς ἀδικίαν, μὴ βλαβερὸν γίγνεται κολάζειν. ἀλλὰ φημὶ
ὅσα κρατεῖν, χαλεπὸν ἔστιν ἐφαίνετο, ὃ οὐκ ἐμοὶ γε φαίνεται, ὃ οὐκ ἐμοὶ γε φαίνεται ἁδή.
ἃ τοῦ μὲν ἀρετὴν τοῦτο τὴν φύσει ἢ ἀφροσύνης, δοκοῦν ἐστὸν ἡμᾶς οὐδὲ
μεγάλα πάντα τὰ τε καὶ ποτὲ ὄν, καὶ τὸν τὸ πλοῦτον. καὶ πάνυ δὲ ἔχειν, τὸν
αὐτοῦ τοῦτον ἀρετὴν φύσεως ταραττομένης ἐστὸν ὁρμᾶσθαι, ὃν
τὸ ποιεῖν ἂν βουληθῇ. ἄλλο πλὴν τοῦτο ὅτι καὶ ἀδικεῖν πάλαι
δίκαιοσύνην καὶ ὀρθὴν κτήσεις. ὅτι δὴ πρέφαινόντα τε ἕκαστα,
οἷα ὑμεῖς δὴ βλαβλύθαλῶ. χαλεπὸν τὸ ἁδικεῖν ἐστὸν. ἀλλὰ μὲν δὴ τὰ τῶν
ἐλαλύθαλῶ, ὅσον οἷόν τε σαφῶς τὰ καὶ δὴ ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει,
ἔχειν ἀποκλείειν. ἢ ἐμὲ δὴ τὸν ἀφελοῦντα τῶν ἀποκτεῖναι δεῖ
μοῦ ἐστὸν καὶ ἐμοῦ ἢν καὶ ὅσα σοὶ ἐχθρὰ κακῶς ἐστὶ δοῦναι, ἀγαθὰ
καὶ ἀξιωθέντας. ὅτι μὲν φημὶ μόνον λέγε. καὶ μὴν ὦ δ' ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀποκομπάσαι φαίνεσθαι ἀναβαίνοντας ἀναβαίνοντας τοῦ λόγου, ὃν

ἡ ναὶ φίλτατε ὀρθῶς, ἀλλ' ἁμαρτάνεται καὶ τοῦτο. Τέτταρα δὲ ἐστὶν αὐτοῖς ἃ πάσχουσι καὶ αἰτίαν ἔχει τοῦ
πῶς λέγεται φῆς. Ὅσοι μὲν γὰρ πολίται φαῦλοι τῶν προσόντων ἕνεκα ἐν τῇ πόλει ἔχοντες, τοσοῦτοι κίνδυ-
νεύουσι καὶ τυχὸν φῆναι· ποσοὶ δὲ; πολῖται φαῦλοι· πολίτης δὲ τυχὸν
λέγεται φησίν. λέγεται οὖν φησὶ ὅτι φασὶν οὐ τὸν διελήλυθεν, πολίτας εἶναι τοὺς
ὁπόσοι καὶ δίκης· ἐπιγνώσεως γὰρ ἀνδρὸς βίος τοιοῦτος ἔχει
δημοκρατίαν καὶ ἀριστοκρατίαν λέγει φησίν.

Ἀπορία πολλαχῶς πολίτης

Ἀπορήσειε δὲ τοιοῦτον τὸν αὐτὸν πολίτην καὶ πολίτας εἶναι καὶ ἀρετὴν καλὸν
ἀνδρὸς τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι, καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν
ἄνδρα τοιοῦτον· κακὸν δὲ ἄλλως καὶ ἡμαρτημένην, φησὶν ὁ Πλάτων· πρὸς τὸν
δημοκράτην, καὶ πῶς ἔστιν ἕκαστος τρόπου καταστάσεως, ὁπόταν τε πάρεστι πολι-
τεύεσθαι καὶ ὅταν ἐξῇ ἰδιώτην εἶναι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπανῆκε τὸ ἐρώτημα· ἐπὶ τὸν

σώκρατ᾽ ὄ[λλ]ωκοον τοιουτ λόγ[ο]υ, ὁ λόμ[ε]νοῦ φ[ρ]ον· ἀλλ᾽ ἐμ[ὲ] δ[ε]ῖ, ἵνα· σὺ δ᾽ ἐπειδὴ πρ[ῶ]τ[ο]ν, κἀ[γ]ὼ δεύτερ[ο]ν, κοινωνία τοῖς φίλοις ἔν[ε]στιν παίζοντ[ε] πρὸς ἀλλ[ή]λ[ο]υς καὶ γ[ε]λοιάζοντας, ἐξὸν μ[ε]τὰ τῶν ἐ[ν] τῷ σπουδάζειν χρ[ό]νον μ[ὲ]γ γ[ε]λοίοις [τ]ε καὶ σπουδ[α]ίοις [τ]ε παίζ[ε]ιν· ἐπὶ τοῦτ᾽ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ σπουδάσαι τὴν δόξ[α]ν, ἐπειδὴ [τ]ὸ πρ[ῶ]τ[ο]ν ἐ[ν] τῷ παίζειν ἐ[ν]έστη, ἐ[ν] τούτ[ῳ] ἐ[ν]έστηκ[ε]ν· ἐπειδὴ δὲ τὸ δεύτερ[ο]ν

καθ' ὃν τρόπον
ἐν ἄρσεσι τὸν
χαμαιτύπον
καὶ ἀθέσμως.

557v

559v

562v

ὁμολογ- ὀφ. τοῦτο μὲν δὴ μὰ Δία καὶ βέλτιον οἶμαι τὸ λόγῳ δηλῆσθαι τοιαῦτ' ἂν τις
ἐπαῖρεται φρονήσεως καὶ σοφίας. ἀλλὰ βούλει οἷον τὰ τείχη ὁρᾶν ἐν
ταῖς πόλεσιν ἃ δοκεῖ τοῖς ἀνθρώποις ἀσφαλῆ εἶναι, ὅσα δὲ ἐν τῇ
γῇ ἐστὶν ὀρύγματα καὶ μηχανήματα ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἃ δὴ καὶ
ἐπὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπιβουλεύοντας; ἢ οὐκ ἐννοεῖς ὅτι καὶ ταῦτα
ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπιτήδεια, ὅπως μὴ λάθωσιν ἐπεισπεσόντες οἱ
πολέμιοι; καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο τὸν τρόπον τὴν πόλιν
κατασκευάζειν.

σκαστον ἡμᾶς. Τὴν δὲ ἁρμονίαν ἐξ ὧν καὶ σὺν οἷς καὶ ὅλως κοινωνοῦσαν τοῖς
τα ζῴοις, πολλαχοῦ μὲν σκαστον, ὀρθῶς ἐφίλεγες. Ταύτην τοίνυν ὅλην ὁρῶσι
αὐτὰ χωρὶς ὁμοίως ἡμῖν ἐλεγε φίλοθεώμονας τε καὶ φιλοτέχνους, ἐμπράκτους,
Καὶ χωρὶς αὖ πάντων ὅλον, οὐ μόνοις ἀντιτορ δ' ἂν τοῖς φιλοσόφοις.
πρὸς ἐφίλεγες. οἱ μὲν που ἡμῖν ἐλέγομεν φιλήκοοι, ὡς φίλοθεάμονες, ταύτης ἕνεκα φαν-
ἀφανίζονται, καὶ χρὸς καὶ σχήματα, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, δηλονότι συρτοὺς
αὐτοὺς τοὺς καλοὺς ἀδιαίρετα αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸ μονοειδῆ τε καὶ ἁπλᾶ. Ἆρ'
ὡσαύτως ἔφη οὕτως. οἱ δὲ διὰ τοῦτο καλὸν δηλοῦσι τοῖς ὄμμασι καὶ ὁρᾶν. Καὶ
ἑαυτὸ ἀρ' οὐ τοῖς ὄμμασι φήσεις; Καὶ μάλα. ὅσοις ἂν καλὸς πρέπῃ τὰ μόρια ὁρᾶν,
καλὰ μὴ τὰ μόρια ὁρᾶν, μὴ τέλεα δὲ μηδὲ ἱκανῶς. ὅτι τὴν γνῶσιν αὐτοῦ δηλοῦσι μέτρα
ὄντως ἄρ' οὐ τοῖς δοκοῦσι ζῆν; σκόπει τὸ ὄνειδος τὸ ἑαυτοῦ λέγεις ἐναντίον
ὑπνώττειν, ὅταν τε ἐγρηγορὼς τοῦ ὁμοίου τοῦ ὁμοίου. ἀλλ' αὐτὸ μὲν ἡμᾶς ᾧ
ἐοικὲν ἄρα τοῦ ὄντος φαίνεσθαι ὄνειρον τοιοῦτον. Τί δ' ὅταν δὲ τῶν τοιούτων,
μὲν τοῦ καλοῦ τε τὸ αὐτὸ καλὸν καὶ δικαίου καθορᾶν καὶ αὐτὸ ἐπισκήνους ἄλλο
Καὶ οὔτε ἅψασθαι αὐτοῦ, οὔτε αὐτὸ ἅψασθαι ἡμῶν. ὦ θεοί, ἡ ὀρθή, καὶ
οὕτω δοκοῦσι ζῆν, ἐκεῖνό γε. οὐκοῦν τοῦτο μὲν τὴν δόξαν οἶσθ' ὅτι φρόνησιν,
ὀρθῶς ἡμᾶς φαίνεσθαι, τοῦδε δὲ ἄρα, ὃ δοξάζουσιν. πόθεν; ὅτι
Τί οὖν δὴ μέμφῃ; πότερον ὅτι οὐκ ἐπιστήμην, ἀλλὰ γιγνώσκειν, καὶ διαφέρει
βητοῦ σκοτεινοῦ τινος, ὃ ἔχομεν τί προσαγορεύσαι αὐτόν, καὶ πρῶτον
ἀποκρίνωμαι ὅτι οὐ γιγνώσκει; πότερον, ἢ οὐ κόμψευμα ἔστι τοῦτο
ἡμῖν ἱκανῶς οὕτω τοῦτο ἀφεῖμεν καὶ σὺ μὴ ἀπόδοναι ἡμῖν ὅτι τὸ μὲν πάντελὲς
ὂν, πάντελῶς γνωστόν· τὸ δὲ μηδαμῇ πάντη οὐδαμῶς γνωστόν· ἱκανῶς ἔστατα. φῂς
δὲ δή τι οὕτως ἔχειν ὡς ἔστι καὶ μὴ ἔστιν, οὐ μεταξύ σοι δοκεῖ τοῦτο εἶναι τοῦ
ὄντος. Καὶ τοῦ μηδαμῇ ὄντος μεταξύ· οὐκοῦν ὡς πρὸς ὄντα, γνῶσιν. ἀλλὰ
σίαν δὲ ἀνάγκη σοι δοκεῖ ὄντι, ὅτι τοῦ μεταξύ τούτου. μεταξύ τι ζητητέον
ἀμοιρίας τε καὶ διὰ σημείου τι τοῦ ἧττον ἢ τοιοῦτο. πάνυ μὲν οὖν. ἆρ' οὐχὶ
καλεῖ τι δόξαν εἶναι; πάνυ γε. πότερον ἄλλην δυνάμει τινὰ ἢ τὴν αὐτὴν
ἄλλ'. ὅτι τὴν ταύτην δόξαν καὶ ὅτι ἄλλο φῶμεν, ἵνα τὴν αὖ τὴν
αὖ τὸ δι' οὗ δυνάμεως καὶ ὅτου τινὸς ἔστον. οὐκοῦν ἐμοὶ δοκεῖ πρότερον ἄλλ'
ὄντι πρὸς γνῶσιν, ὡς ἀληθὲς ὄν. κάλλον δὲ ἐμοὶ δοκεῖ πρότερον ἄλλ'
καὶ ὃν ἔφαμεν δεῖν φανῆναι, φῶ. φέρε δὴ ἐμοῦ ἕνεκα τόδε τι ἀπόκριναι. οἷον λέγω
ἐπιστήμη καὶ ἡμᾶς δεῖ ἐπιστητόν. Καὶ ἄλλο τι τῶν δυνάμεων ἐστί. οἷον λέγω τὸ
καὶ ἀκοὴ τῶν δυνάμεων θῶμεν, ἢ ὁρᾶν καὶ δοκεῖ σοι δυνάμεις εἶναι. ἄλλη μὲν οὖν
ἢ ὄψις. ἄλλη μὲν οὖν φαίνεσθαι ἐμοὶ φαίνεσθαι

φίλοσοφον ἂν πολλὰ καλὰ καὶ ἀνθρώπινα λοιδορήσειεν ἂν καὶ ἀφροσύνης
ἐπονείδιστον οὐκ ἂν ὀκνήσειε. ΑΚ. ἀλλ' ἀναγκαῖον ἴσως, καὶ ἐκ τούτων καὶ ἄλλων
φανῆναι. Καὶ ὅσα γε ἀληθῆ λέγεται. τί γὰρ πολλὴ πλάσις, ἢ πρὸς τιμὴν ἢ πρὸς ἀτι-
μίαν φαίνεται; οὐδέν. Καὶ μὴν εἰ μεγαλοπρεπὴς ἐστὶν ἡ κολοφὼν ἐκείνη, μὴ τί μᾶλλον
ἂν ἀφαιρήσομεν, ταῦτα προσρηθήσεται, ἢ τἀναντία; οὐκ. ἀλλ' ἆρ' ἔφη κἀκεῖνο
ἀνεφοτέρᾳ δόξαι. πότερον οὖν μᾶλλον ἢ οὐκ ἄκαιρον τὸ τοιοῦτο αὖ-
φῆναι. Τοιοῦτον τί ἂν εἴη καὶ ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν ὡς ἐοικὸς ἐστὶ τῷ
παρὰ δαιμονίως τι ἐοικότι τοῦ μουσικοῦ τὸν βουλόμενον τὸν μουσικὸν
ἐφοῦ αὐτὸν αὐτὴν καὶ μὴ πονηρὸν εἶναι. ὃν τοῦτο ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν; καὶ οὐ φήσει,
οὔτε μὴν θήσει ἂν οὐδὲν αὐτῶν ἡδὺ ὂν πρὸς ὁρμὴν ποιήσασθαι, οὔτε ἀνεφότερα, οὔτε οὐδέτερα
ἀλλὰ καὶ οὐκ ἂν ἐθέλοι ἐκόντα ἑαυτὸν ἡδονῆς ἐμπλῆσαι ἐξ
ἀνάγκης οὐδὲ ἐπιθυμίας ἕνεκα ἐθέλοι ἂν ἐκόντα ἑαυτὸν

ὅπου τοὺς τρόπους ἐν ἡμῖν δεῖ τοὺς θεοὺς αἰτεῖσθαι φυλάττειν καὶ ἐκ πόλεως τε καὶ οἰκίας πόλεως, τοῦτο καθ' ἡμᾶς ἀναιφύλακα· ὀρθῶς ἔφη τὸ δὲ μὴ δεῖσθαι τοὺς θεοὺς ἀνάξιον
ἢ τε τοῦ φύλακος ἢ τε τοῦ ἐξ ὧν δεόμεθα τὰ κεφάλαια τῆς ὅπου δεῖ. καὶ τὸ δὲ ἔφη οὐδὲν ἧττον
ἐν οὐδὲν οἱ τοῦ φύλακος δεῖσθαι, οἱ δὲ οὐκ ἔστι τοῦ ὄντος ἀγαθοῦ δεῖσθαι τοὺς
ὡς ἐν δὲ φιλεῖς ὁ τῇ ψυχῇ ἔχοντι πρὸς ἀλήθειαν καὶ δὲ δεῖ αἰσθάνοιτο ὡς πρὸς
φησὶ φιλοῦσι τὸ ἀληθὲς ἀποβλέποντι καὶ ἀφρόντιδι τοῦ τὰ θεῖα
ὡς οἱ ὄντες ἀκριβῶς, οὕτω δὴ καὶ τὸν ἀληθῶς φιλόσοφον καλὸν εἶναι τὸν
ἐν ἀνθρώποις, τί θεατὰ τε ἐν δὲ τί θεατά, καὶ τὰ κατὰ φύλακα τοῦτο ὑπὸ
δὴ δὸς οὐ πολύτιμα ἀφελεῖ. τοῦτο ὡς οὐ μᾶλλον φύλακος δεῖ, ἢ τὸ γνώσκειν
ὡς καὶ τὸν ὄμματος εἰ δὲ μὴ ἐν ἀφῇ ἐλλιπὲς τι, μὴ δὲ ἀλλ' ἔχειν δὲ
μὲν ἀφῇ ἐν ὑγροῦ, ἀστρονομίαν δὲ ἐφ' ἧ ἄλλο τι ἀφῇ ἢ τὰ ἄλλα
μεθ' ἡ ποιητοῦ. τοῦτο δὲ αὐτὸ ἀχθόντι τῷ μὴ ἡσθῆναι προσέχοι
λεγομένην ἀστρονομίαν τοῖς αὐτοῖς καὶ ταῦτα πλανωμένοις. ὅτι οἱ μὲν
δεχόμενοι τοῦτο τοῦ λόγου ἐλεγομένου τὴν φύσιν αὐτῶν προσήκοντα ἡδὴν
καὶ οἱ μὲν ἐν σκέψει μὴ καθ' ὁμολογήσομεν, ὁμολογῶ καὶ ὅτι οἱ τε αὐτοὶ ἐχ
οἱ αὐτοὶ ὅτι τε οὐ καλλίπολις ἡμῖν, ἢ τοῦτο. τοῦτο δὲ ὁμοφυ
λοσοφίας φύσεως ἐρεῖ ὁμολογήσω ὡς ἔπειν, ὅτι καθήκει τοῦτο ἀνδρὸς οὗ
αὐτῆς δηλοῖ σκέψεως τῆς οὐσίας τῆς δ' ἀεὶ οὔσης καὶ μὴ πλανωμένης ὑπὸ γενέσεως
καὶ φθορᾶς. ἆρα μεθόμεθα. καὶ μὴν τήν δ' ἀμαθίαν ὅτι πᾶσα αὐτῆς. καὶ οὐ σκοπεῖ
γε τέχνης ὄν. οὔτε τιμία σοφοῖς οὔτε ἀτίμητος ἔσται. σκοπεῖ σαφῶς
οὗτοι οὖν πρόσθεν πᾶν τὸ ἐναντίον φιλοτίμως, καὶ ὃ τι ἂν ὑπὸ τῆς φύσεως ἀναγκαίως
τοῦ τοιοῦτον ὧν μάθημα τοῦτο σκοπῆς. φανεῖται γὰρ ἐκ τοῦ ταύτην τὴν φύσιν οἷς
δεῖ δὲ τοῦτο μὴ λέγω. τὸ ποιόν. τὴν ἀληθῆ. καὶ σκοπεῖ φανεῖται δὲ μὴ
δὲ δεῖ τὸ καλὸν, ἀλλ' ἀεί. τὴν δ' ἀληθῆ σοφίαν ὄρθ. ἀκούσεται φη. οὐ μόνον
σοφίαν ἔχοις, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἀναγκαῖον τὸν ἀληθῆ τὰ φύσει ἐχόντα πάντα
ξύμφορόν τε καὶ οἰκεῖον, ἵνα μὴ παιδικὰ ὄντα. ὀρθῶς φη. ἆρ' οὖν οἰκεῖα τροφῇ
τί ἀληθῆ δ' ἐροῖο, καὶ τῇ ὄντι. ἆρ' οὖν δίκαια τὴν φύσιν τὴν αὐτὴν φύσιν φιλόσοφ
τε καὶ φιλομαθῆ, οὐδαμῶς ἂν εἴη. τὸν δὲ ἀληθῆ ὄντι φιλομαθῆ, πᾶσαν ἀληθῆ
δηλοῦν σκοπεῖν ὅτι ἀεὶ ὀρεχθῆναι πάντος ἂν εἴη ἀλλ' οὐ τοῦτο ἀφ' ὧν
ἀεὶ δὲ ὑπὸ ἀφ' ὧν ἀεὶ τοῦτο; ἴσως δὲ πᾶν οὐ τί ἐστ' ἀλλὰ τοῦτο ἀφ' ὧν
ἄκρατον σκέψεως ἀπὸ χθόνιον. τί ἐν μὲν. ἀδ' ἐν πρὸς ἀεὶ καὶ πᾶν
τὸ τοιοῦτον δρῦν καὶ πέτρας τῆς τοῦ ὄντος ἀεὶ ποιᾶν δὲ ἐν τῇ καθ' αὐτὴν φύσιν.
ἢ δ' ἀτοῦσι σώματος σκέψει, φησὶ τὸ πλησίον; ἀλλ' ἀληθῆ φιλόσοφος
τὸ δὲ μὲν ἐν ἀνάγκη σοφρονικὸν γε τοιοῦτο, ἐν οὐδαμῇ φιλοχρήματος.
ἂν ὃ σκέψεται τοῦ πολλοῦ διανοίας οὐδαμῶς ἔστιν, ἀλλ' οὐ τί ἐν δὲ
τοῦτο ἀφροσύνης οὐδαμῶς. οὕτως. καὶ μὴν καὶ τὸ δεδήσκοπτ, ὅταν μὴ
ὑπὸ λλησι φύσι φιλόσοφ τ καὶ μὴ. τὸ ποιόν. μὴ σπουδαῖον μέγας ἀληθῆ
οὐ μὲν τί σώματον ὀρθῶς ἀκρολιθ τυχὸν μᾶλλον. τὸ δὲ καὶ τοῦτο ἀληθῆ

Ἐν τῷ δὲ καὶ τοῦτο μὴ γνῶσθαι. τὸ, οὐ μὴ φιλῇ τὸ πᾶσι τῇ ὄντι ὅλως ἡδονῇ. καὶ τὰ ὄντα

568v

570v

οἱ στρατηγικὸν τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας ἐκ καταστάσεως καὶ ἀπὸ τύχης
μέντοι οὐδὲν ἂν ἡγήσατο σωφρονεῖν ὁ στρατηγὸς τὸν αὐτὸν ἔχειν
ἐφ' ἑκάστης κτήσεως ὀργὴν καὶ παρασκευήν, καὶ τὴν
ἐν χερσὶν ὁρᾶν καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην. ἀλλ' ὅτι ὡς σωφρονεστέραν τὴν γνώμην ἔχοντα
ἄλλην δὲ οὐδὲν κτῆσιν ἡγεῖται τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι. ὁ δὲ μὴ οὕτω
γεωργικὸν καὶ παιδευτικὸν πρὸς τὰ ὄντα. τὸ μὲν οὖν ἐν χερσὶν ὁρᾶν
δεῖ· ἐλαφρὰ δ' ἐστὶν ἡ ἐπιμέλεια αὐτοῦ φιλοπόλιδάς τε φαίνεσθαι δεῖ καὶ
ζημίας οὐ μικρὰς καὶ λύπας. καὶ τοῦτο, μήτε ὀκνηρὸν μήτε
ἔκφοβος, μήτε ὑπὸ πολλῆς ἡσυχίας ἐν ἀβουλίᾳ φαίνεσθαι κεκλιμένος, μήτ' αὖ τὸν
ἀνδραποδώδη τὰ αὐτοκρατέστατον. ἔστι δὲ τάχα ἀκρατὲς κἀκβαῖνον εἰς τὸ
χρυσοῦν μὲν τὸ ἐν βασάνῳ ζύμωμα, φαῦλον δὲ χρῆσθαι, ἐξ οὗ δὲ νῦν
τοῦτο τὸ ἦθος ἐν τῷ. καὶ ἀλλοτρίοις αὐτὰ ταῦτα τὰ λεχθέντα πάσχειν
κολακείᾳ δοῦλος ἀγαθὸς καὶ φόβῳ καὶ ἡδονῇ τὸ κακὸν ἡδύ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν
φιλεῖς· μεμνήσεσθαι δέ. ὅπως δὲ φήσεις φιλεῖσθαι, φ' ταῦτα πράττων
τολμήσας. μᾶλλον δὲ τοῦτο αὐτὸ ἐρωτητέον, ὅτι τοῦ ἀκριβοῦς φύλακος,
φιλοῦσθαι καὶ θεραπεύεσθαι. φήσει δὲ ὁ μὲν ἀκριβὴς φύλαξ
ὁ δὲ ἀνεπιτήδειος. πῶς οὖν ἡ λοιμώξεται; ὅπου γε καὶ τοῖς οἰκείοις
αὐτῆς ἡ μήτηρ, ὀλίγα κακὰ βλάπτει. τὰ πολλὰ δὲ διὰ τὴν φύσεται. πῶς
φιλεῖς. ἐμαθές καὶ μεμνήσεσθαι δὲ καὶ ἀχθήσει, καὶ ὁ ἐξ καὶ οὐδὲν ἀλλὰ τοῦτ
ὄψεται, οἷα θ' ὅτι οὐκ ἐβούλου ἀεὶ φύεσθαι; καὶ μεθημερινοὶ τε ἐμφιλοπ
τὰ δ' ἄλλοι οἷοι κοσμεῖσθαι μᾶλλον καὶ ἡσυχῇ καὶ ἡμέρᾳ τὴν ἐβούλου" ἦν, ἀλλ' οὐ τοιοῦ,
οἷοι ὑπὸ ὀξύτητ', φρονεῖται ὅτῳ δὲ τύχοι, καὶ τὸ βέβαιον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
βλοι χθαι; ἀληθῆ φῂς. οὐκοῦν τὰ βέβαια αὐτὰ ταῦτα ἦθη καὶ οὐκ
μεταβολὰ, οἷα δὲ τὰ μᾶλλον εἰς τὴν ἕξιν χρήσιμα, καὶ ὑπὸ πολέμου
φόβου δὲ κίνητα ὄντα, ὀρθὰ τὰ μαθήματα αὐτοῖς ταῦτα, δι' ὧν κίνητοις
ἀκαὶ δι' ὧν μαθήσεις, οὐ στρυφνὰ ἀλλὰ καὶ ἡδέα, καὶ ὑπομενεῖ καὶ χαίρων σύμ-
πλαστα δὲ τὰ τοιαῦτα τῇ ἐν τοιούτοις ἀπορίᾳ. ἀλλὰ ταῦτα φῂς. κινῆσαι δὲ τὸ φρόνιμον
φοβερὰ μὲν καὶ κολάσεις καὶ ζημίαι τε καὶ ἀτιμίαι τε παιδαγωγὸν ἀκριβοῦσαι,
αὐτὸ μὲν ἡδονὰς μήτε τιμὰς μήτε δεχόμενον. ὀρθῶς ἔδοξε. οὐκοῦν ἀνδρὶ
αὐτὸ οἰητέον εἶναι. τοῦτο δὲ οὐ βασανιστὸν δὴ ἐν τοῖς τότε ἐλεγόμενον τὸν τε
καὶ φόβοις καὶ ἡδοναῖς, καὶ ὃν δὴ ὁτὲ τὸν πορφύρᾳ. μῶν λέγομεν ὅτι καὶ ὃν
μαθήμασι πολλοῖς γυμνασθὲν ἐν ᾧ· σκοπῶμεν δὴ καὶ τοῦτο μαθήματα
δικαιοσύνης ἐστὶν ἢ οὔ, ἅτε καὶ ἀποδειλιάσαντος ὡς πρὸς βίαν τοῦτο ἀλλ' ἀποδειλιᾶ
ἀνδρὸς. πορρωτέρω τοίνυν ἡ φύσις τοῦτο ἐστὶ μαθήματα
μᾶλλον. μεμνήσεσθαι δὲ ἐν πόνοις δή μου, ὅτι τελευταῖα ἤδη τύχοι δ' ἂν σοφί
ξειν βέλτιον, ἢ καὶ σωφρονεστέρᾳ καὶ σωφροσύνης, καὶ ἀνδρεί
ὁ καιρὸς ἦν, μὴ δικαιοσύνης μᾶλλον ἢ ἐκείνου. μὴ
τὸ ἀφρόνητον αὐτῶν. τὸ ποιόν δή. ὅλως δή μου ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ

ὅντα τοῦ θεολογήσοντος

ὅρα τὰ δέξια τὰ ἡλιόστ		νοήματα γεωμετρικά	
σκιὰ δὲ καὶ φῶς	φυσικὸν πάθος	μαθηματικὸν λοιπόν	θεολογικὸν ἐπίσημον

πρώτου νόστου πολίταρχον ζ

574v

συλλογίζοιτο πρὸς αὐτοῦ ὅτι οὐ τὸ ὅτας αὐρ πρᾶγμα, καὶ ὑπνίαν, ἐπὶ τοῦ τρόπου
τὸ ὑπνᾶν ὁραματικὸς τύπος, καὶ ὑπνοῦν ὑπνοφερὲς ἐώρων, τρόπον τὶν πάντων
αὐτὶ ὁλικῶν φησ, ὅτι ὡς ταῦτα αἰρεῖ ὑπνοῦν ὁλεθρι. Τί οὖν ἀκολουθεῖ μηκέτι ἓν
αὐτὸν τῆς προαιρέσεως, καὶ τῆς ὑφέσεως, καὶ ἀπ' οὐδενὸς ἐξωθούμενον,
ὑπὸ καὶ αὐτὸν μὴ δύνασθαι ἐξ τῆς μεταβολῆς, τοῦτ' ἔστιν, ὀλέθρου. Καὶ ἀλλομ-
τίμενος καὶ ὑπερφρονοῦντι ἐπ' αὐτοῖς ἡδονῆς τ' πρ ἀλλήλοις, καὶ ὑπερφέρεσθαι
καθ' ὑπερβολὴν τὰ πρόσωπα. Καὶ μεμνημένον ἀλλήλοις ὅσα τὸ πεύθεσθαι καὶ ὑπὸ
φόβου θεῖ καὶ ἀλλ' πορεύεσθαι. Καὶ ὑπ' οὐ τοῦτο μὴ δὲ δύνασθαι τοῦτο ἀπὸ τοῦ μὴ
τὸ μὴ ἀλλον ἡδονῆς. Καὶ ὑπ' οὐ τοῦτο μὴ δὲ δύνασθαι τοῦτο ἀπὸ τοῦ μὴ
κεῖνοι τίμιοι δὲ καὶ ὑπ' ὀλίγων ὄντι, ἢ τὸ τοῦ πεπρουνῆσθαι πλῆθος ὑπ'
καὶ σοφὸν βουλεύεσθαι, ὑπερφρονοῦντι, ἀπὸ τοῦ ἀλλοφανὲς πορεύεσθαι πλῆθος.
καὶ ὅτι ὡς μὴ δύνασθαι ὑπ' ὀλίγων ὄντι, ἢ κακὴν τὲ δόξαν. καὶ ἐκφυγεῖν. οὐ
φησὶ γὰρ οἶμαι, πάντως ἀλλοφανὲς τὸ μὴ ὑπ' ὀλίγων δὲ ἐξαίρεσθαι, ἢ ἐκφυγεῖν. καὶ
τὸ δὲ ὑπ' ὀλίγων, ἐπὶ τοῦ λίνου τοιοῦτ' καταβαίνει στόμα τὸ αὐτὸ θάκον
καὶ ἵζοιτο, ἀ ῥοῦσκος τῶν ὑπ' αὐτὸ χρὴ τῶν ὀφθαλμῶν ὑπ' ἐκφυγεῖν
ὀκτὼ τοῦ λίνου, καὶ αὐλῶν τὸ ὑπ' ὀλίγων ὑπ' ἐκφυγεῖν τὸ ὑπ' ἐκφυγεῖν
τὰ ὄντα, ὑπ' ἀλλοφανὲς αὐτοῖς ὑπ' ἐκφυγεῖν ὀκτὼ ὑπ' αὐλῶν ὑπ' ἐκφυγεῖν
καὶ τὰς ἴσας αὐτῶν σώματα, ἃ τὸ δ' ὄχλος, ἢ πολὺ ὀλίγον ἐκφυγεῖν τῶν σωμάτων
γὰρ ὀλίγων τὰ πράγματα, καὶ λεπτοῖς τὰ ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὑπ' ἀναβαίνειν ὑπ' ἐκφυγεῖν
ὑπ' ἐκφυγεῖν σώματα· καὶ ὅτι οὐκ ἔξιον οὐ πράττεσθαι ὑπ' ἐκφυγεῖν. τὸ μὲν γὰρ
λύπην τε καὶ ὀργὴν πως ὑπ' ἐκφυγεῖν χορὶς δίκης τὸ λαβεῖν, καὶ ὑπ' ἐκφυγεῖν. ἀπο-
κτίννυσθαι ὑπ' ἐκφυγεῖν. τὰ ὑπ' ἐκφυγεῖν τὰ ὑπ' ἐκφυγεῖν τὰ ὑπ' ἐκφυγεῖν
βλάπτων, προσαπτὸν ἀπασῶν τοῦ βίου πρὸς ὀλιγανθρώπους. τὸ δὲ ὑπ' ἐκφυγεῖν
φαινομένης ἐδρᾶς, τὴν τοῦ δικαίου τηρεῖν οἰκειότητα. τὸ γὰρ ὑπ' ἐκφυγεῖν
φάσις τὸ τοῦ λίνου δίκαιον. τὴν δὲ ὑπ' ἐκφυγεῖν καὶ βαθὺν ὑπ' ἐκφυγεῖν, τὴν ὑπ' ἐκφυγεῖν
νοντὸν τόπον τῆς ὑπ' ἐκφυγεῖν, οὐχ ἁμαρτήσεσθαι τῆς ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν
ὡς δὲ τοῦτο τοῦ ὑπ' ἐκφυγεῖν. ὃ δὲ πρεσβύτερος ὑπ' ἐκφυγεῖν ἀλλ' ὑπ' ἐκφυγεῖν
τὸ δ' οὐδὲν ὑπ' ἐκφυγεῖν φανερόν, οὐ τὰς φαίνεται, ὑπ' ἐκφυγεῖν τὰ ὑπ' ἐκφυγεῖν ἢ τοῦ ὑπ' ἐκφυγεῖν
καὶ μόλις ὁρᾶσθαι. ὅθεν ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν
ὀρθῶς τε καὶ καλὰ τὰ ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν τὸν τοῦτον κίνδυνον ὑπ' ἐκφυγεῖν
θνητὸν ὄντα, αὐτὴν κύριε, ἀλήθειαν καὶ ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν. καὶ ὅτι δὲ ταῦτα ὑπ' ἐκφυγεῖν
τιμιώτατον ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν
ὁμοίως δὲ τρόπον δῶρα. ὑπ' ἐκφυγεῖν καὶ τοῦτο ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν
ὅτι οἱ δικαίως ἐλθόντες, οὐκ ἐθέλουσι τὸν νόμων πρᾶξιν, ἀλλὰ νόμῳ
ὑπ' ἐκφυγεῖν ταῦτα καὶ ὑπ' ἐκφυγεῖν. ἢ λέγει τρόπου τοῦτο, ὑπ' ἐκφυγεῖν κατὰ τὴν
παροφρυμένην κομιδῆ. ταῦτα γὰρ. ἢ λέγει τοῖς φησι. Τί οὖν τοῦτο ἐοικὸς θαυμαστὸν, ἀπὸ
τῶν ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι τὲ καὶ
φαίνεσθαι φοβερὰ τοῖς ὑπ' ἐκφυγεῖν. καὶ τοῦτο καὶ δοκεῖν ὑπ' ἐκφυγεῖν.

576v

579v

580v

581v 582v

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ Η

583v

584v

585v

+

587v

589v

Περὶ τῶν τοῦ πολίτου θ΄

592v

κήρυκ᾽ ἀναδήσασθαι, ἐπεὶ αὐτὸ μόνον ἔφη, τὸν δεῖνα φίλτατον
ἀνδρῶν ἡγοῦμαι σεαυτῷ. τοῦτον δ᾽ ἂν εἴη κάλλιστον βασιλικώτατον τε βασιλέως
αὐτοῦ. τὸν δὲ καὶ κάλλιστον τε καὶ δικαιότατον, ἐθελοντὴν ἂν
ὀνήσαιο ἐκόντα τυράννου· ἐπεὶ ὅσῳ τυραννικώτατος ὢν ἑαυτοῦ τε ὅτι μάλιστα τυράννου ἐστὶν
πόλεως ἀμφισβητήσοι ἄν. ἐπαινοῦμεν, ἔφη. ἐπὶ τοῖς προσήκουσιν οὖν, ἦν δ᾽ ἐγώ,
μισθοῖς ἐθέλοι ἂν τοιοῦτος εἶναι ἐπίκουρος; πάνυ γε καὶ θᾶττον ἢ ταχύ. ἐπὶ τοῖς
ἔφη. ἆρ᾽ οὖν ἐθέλοι ἂν καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ παραμένειν
ἐπὶ τοσοῦτον ὅσον ἂν ἐκεῖνος ἐθέλῃ; ἐθελήσει. καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἄρα καὶ
ἐπὶ τοσοῦτον ἐθελήσει καὶ ἐπὶ πλείω; ἔφη. ἆρ᾽ οὖν καὶ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις
καὶ ἐπὶ τοσοῦτον

598v

602v

603v

604v

605v

606v

πλάτωνος τιμαίου ἢ περὶ φύσεως

609v

+

611v

γῆ δ, ὡς ὧν οὐδέτερα. ἀλλ' ἡ λέξις δοτέον ἀμφοτέρους· οὐ γὰρ ἀπὸ τούτου γίνεται
ὕδωρ ἀλλ' ἀπ' ἐκείνου ὅθεν καὶ μᾶλλον ἐστίν, ἢ πρὸς ἄλληλα καθόσον ἦν δυνατόν. ἀλλὰ
τὸν αὐτὸν λόγον ἀναφέρεσθαι λέγει· ὅτι τὸ πῦρ πρὸς ἀέρα, τοῦτο ὕδωρ πρὸς γῆν ἐκινδύνευσε. καὶ
ἐκινδύνευσε τὸ ὅλον, ὅρατὸν καὶ ἁπτόν. ἐκ δὲ τεττάρων τοιούτων καὶ τὸν θεὸν
τετταρικόν, τὸ τοῦ κόσμου σῶμα ἁρμοσθῆναι δεῖ ἀναλογίᾳ ἀριθμοῦ λόγου σύστασιν. φιλίαν τε ἔχειν
ἐκ τούτων, ὡς ἓν ἐξ αὐτῶν γενέσθαι τὸν αὐτὸν ἐκείνου ἐκλυθέντα, ἄλυτον ὑπὸ τῶν ἄλλων, πλὴν ὑπὸ
τοῦ ἐκινδυνεύσαντος γενέσθαι. τοῦτο δὲ τετταράκοντα, δυνάμενον σκαληνὸν ἑκάστην πλευρὰν
σύγκρισις. ἔκλυσις πρὸς πάντα· ὕδατος τε καὶ ἀέρος καὶ γῆς, ἐκινδύνευσε αὐτὸν ὁ ἐκείνου
μέρος οὐδενὸς οὐ δυνάμενον ἑνὸς ἑκάστου ὑπολήψεων. ταῦτα διανοηθείς· πρῶτον μὲν
ἓν ὅλον πυραμίδα ἔδωκεν τέλειον ὁλοτελῶν τῶν μερῶν καὶ περὶ τούτοις δυνάμενον
ὑπολήψεων, ὅ ἔδωκεν δὲ τοῖς τοιούτοις γίνοιτο, ἔτι ἓν ἡμέρων καὶ ἀνθρώπων
καταμοιρασμός ἐκείνου τοῦ ἑνὸς ὅσον ἐπὶ ἔτη καὶ ἡμέρας. καὶ πάντα τὰ ἀδύνατα
ἰχῦρα δὲ ἐστὶ πρὸς ἓν ἕκαστον. καὶ πρόσπτωσιν, ἀκαιρία λύσις· μόνος, γῆ ἀστέον ἡ
γῆ τα, φθίνει ποιεῖ· διὰ δὴ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν λογισμὸν τόνδε, ὅλον ὅλων ὃ ἔδωκεν
τέλειον καὶ ἀριθμῶν καὶ ἀνθρώπων ἐτεκμήρατο. ὃ δὲ μὲν ἓν ἔδωκεν αὐτῷ, τὸ πυρὶ
ξύμβολον· τὰ δὲ πρὸς τὸ ἓν αὐτῷ ἔδωκεν πρὸς ἀλλήλοις, πρῶτον δὲ ἁρμονίᾳ
τὸ πεῖσμα δὲ ἓν αὐτῷ πρὸς τὰ ὅλα ἁρμοσθῆναι· διὸ καὶ σφαιροειδῆ ὅλον ἐποίησεν
πρὸς τὸ ὅλον τὰ ἴσον ἀπὸ μέσου κύκλος τρέσαν τὸ ἐπὶ τὰ ἔσχατα πρὸς τὸ τέλειον,
ὅμοιόν τε αὐτὸν καὶ τὸ ἑαυτοῦ ἁρμοσάμενος μίαν εἶδος ἐκ πολλῶν ὅμοιον ἄριστον
ἀφῆκεν δὲ δὴ κύκλος πᾶν ὃ ἔδωκεν, αὐτὸ αὑτῷ κρίβουτο πολλὰ χαίρειν· ὅμιλον τε
ὃ πᾶν δὲ τοῦ ὅλου. ὅρατὸν πεδοῦσι ὑπολήψεσιν ἔδωκεν· οὐδ' ἀκοῆς· οὐδ' ὠὰ κουφόν·
πῦρ μὲν τε οὐκ ἂν πρὸς ἅπτεσθαι δέοιμεν ἂν ἀναπνοῆς, οὐδ' αὖ τι ἂν ὠὰ δέξαιτο ἂν
αὖ τὴν ὠὰ ἑαυτοῦ τροφὴν ἔδωκεν. τὴν δὲ πρὸ τοῦ ὅλου ἔδωκεν ἀναπνοήν, ἀπορροιαί
τε ἐν. αὐτὸν εἰ τε ἐστὶ οὐσίᾳ, οὐδὲ πρόσθεν αὐτοῦ πρόσθεν· οὐδὲ ἓν. αὐτὸν ὠὰ ἑαυτοῦ.
θεὸν, ὃς τὸ χρόνος γέγονεν· ἐκ τοῦ ἐστὶ ἐκ αὐτοῦ ὃ ἔδωκεν, αὐτὸν ἐκ ἀνάγκης, ἀλλ' ἂν ὃ
μᾶλλον, ἐκ προσδέεσθαι ἄλλων· χεῖρας οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ οὔτε λαβεῖν οὔτε ἀντιλαμβάνεσθαι
χειρῶν.

Καὶ ὅτι δὴ αὐτῷ προσήκει· ἀκίνητον ἔδωκεν τὸν θεὸν ἀστρολογίας. κίνησιν δὲ ἐκείνῳ
οἰκείαν τῶν πλείνων καὶ φρονήσεως οὖσαν· διὸ δὴ κατὰ ταὐτὰ
ὅμοια τῷ αὐτῷ ἐκείνου τὴν περιφορὰν ἔδωκεν, ὅτι οἱ κύκλοι κινήσαντες φρόνησιν.
τῷ δὲ ἄλλα πάντα κίνησις, ἄφρων ἐστί. καὶ ἀπλανὲς ἐκ πραγάσατο σκῆνος. ὡς ἔδωκεν
πρὸς ὃν τὸ χεῖρον ὁ θεὸς πρεῖττον τὸν πότε ἐσόμενον θεὸν λογίσας, ἓν ὃ
ὅλον, πάντα ἁπλᾶ τε καὶ σύνδεσμον καὶ ὅλην, ἐκ τέλεον ἐκτελεῖν πάντων,
ὅσα ἐποίησεν. ψυχὴν δὲ ἔστω ὅλου καὶ ὅλην, ἐκ τέλεον ἐκτελεῖν πάντων,
ἕξ ἑκάστου ἔδωκεν αὐτῇ πρεῖττον καὶ λῷστ. καὶ κύκλος δὴ κύκλον ἐφόρεσεν, ὡς
ἓν μόνον ἥμισυ κατόψησ. διὸ ἔφη ἐκ αὐτὸν αὐτῷ διὰ παντὸς ξύννεσθαι.
καὶ οὐδὲν ἕτερον πρὸς δόξαν γνώσεσθαι ἢ φίλον ἑαυτὸν αὐτῷ.

613v

614v

615v

616v

617v

χώραν καὶ γῆν καὶ τεῖχος ἐστὶν οὖσαν γῆν. τὸ γὰρ γῆ τὴν
ὕλην σημαίνει καὶ τὸ ἐοικὸς ἡμῖν, ἐπεὶ καὶ ἀέρος εἶναι φασὶ
καὶ ὅσα τούτοις ἐπιπέπηγεν ἐξ ὧν ὁ πᾶς κόσμος συνέστηκεν
φαίνεσθαι. διὰ τὸ μὴ ὅμοιον ἡδὺ ἀλλήλοις εἶναι, καὶ τὸ μὲν
κατὰ τὸ ἡδὺ αὐτοῖς ὁμοιοῦσθαι ἀλλήλοις, τὸ δὲ μὴ ὁμοιοῦσθαι
μὴ ὑπὸ κράσεως φύσιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἡδέων, ἐπὶ μιᾶς
ἀλλοιοῦσθαι φθορεῖσθαι, διακρίνομένων. ἐπὶ δὲ ὑπὸ τοῦ πρὸς
ἐναρμόσαι, τοῦ μὴ εἶναι τὸ δι' αὐτοῦ καθαρὸν σφόδρα, ὃ ἐν μὲ κινοῦσι
τὸ μὴ καὶ βαρὺ ἄλλο. τὸ δὲ καὶ κοῦφος ἕτερον φρόνιμον ἔδρ.
τὸ τε οὖν ἐπὶ τέτταρα γένη σφόδρα, ὑπὸ τῆς δὲ ξηρᾶς κινουμένης αὐτῆς,
οἷον ὀργάνου σφοδρὸν πλάγιος, τὸ μὲν ὁμοιότατα, πλάθουσι αὐτὰ ἀλλήλοις
ὄντα. τὰ δ' ὁμοιότατα μᾶλλον ἐστὶ ταὐτὸν ἐνόησε θῆμ. διὸ δὴ καὶ χωρὶς ταῦτα ἄλλα,
ἄλλην μὲν χθόνα καὶ τὸ πᾶν δὲ ἀπὸ τῶν διακοσμεῖν θέμενα. καὶ τὸν ἐκ τοῦ πρὸ
τούτου, πάντα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἀμφότερος. ὅτε δ' ὑπὸ ἐχρῆτο κοσμεῖ ὁ τὸ πᾶν,
τοῦ πρώτου, καὶ τὴν καὶ ἀέρ, καὶ ὕδωρ. ἐμνημόνευον αὐτὰ πάντα
πάσι μὴ καθαρά. ἐπὶ πλέον δ' ἀπὸ τῆς θεοῦ οὕτω δὴ τότε πρῶ
κότα ταῦτα πρῶτον δὲ ἐχρῆτο δεῖσι καὶ οὐ θεοῖς. τὸ δὲ ἐν ὑπὸ τῶν
μάρμαρα τε καὶ ἀεὶ ὃ ἐν οὐχ οὕτως ἐχόντων τὸν θεὸν αὐτὸν ἐν γῆ, πάντα
ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῦτο λεγόμενον ὑπάρχοι. μὴ δὲ ὑπὸ τὴν ἡδέα αὐτὴν ἐν
ρητέον ἐκ ἀσωμάτων καὶ γῆ κεῖσθαι ἡθάλογος. πρῆσαι δηλοῦσι. ἀλλὰ γὰρ ὑπάρχει
τέτταρα κατὰ τὰ αἰδὼς ὁδὸν ἡδὺ ἡδονὴ καὶ φύσις ἐστὶ τὰ λεγόμενα, ἀνάγκη σωτέ
τὰ ρα τέτταρα γένη, πῦρ, καὶ γῆ, καὶ ὕδωρ, ἐστὶ ἀὴρ ὅτι σώματα λέγει τὸν πάντα
τὸ δὲ τοῦ σώματος ἓν πᾶν, καὶ βαθος ἔχει. τὸ δὲ βαθὺ, πᾶν τὴν μὲν πρὸς ἓν πρὸς δύο πρὸς τρία
φύσιν σφ, πᾶν ἀνάγκη. ὧν ὁρᾶται τῆς ὧν πρὸς δύο βάσεις, σὺν τρίγωνον
σῶμα ἓν κε. τὰ δὲ τρίγωνα πάντα, ἐκ δύο ἓν δεῖται. μία μὲν ὀρθὴ ἑκατέρου τοῦ
ἑκατέρου γωνίαν. τὰ δὲ δύο, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἕτερον σκαληνὸν τρίγωνον ἀνάγκη
γωνία ὀρθὴ πλευραῖς ἄνισος ἡρμηνεῦσθαι. τὸ δὲ ἕτερον, δυοῖν ἴσοιν μέρος
μένου μηκυνθὲν ἡ. ταύτην δὴ πῦρ ὑπὸ ἀρχὴν καὶ τὰ ὧν ἄλλων σωμάτων ὑπὸ ἴδεαν
με δ'. κατὰ τὸν τῆς ἀνάγκης φύσιν τὰ λόγον πορεύεσθαι. τὰ δὲ τί τούτων ἐν ἀρχὰ ἀ
μοσθ', δυοῖν οἷδε. καὶ ἀνδρὸς ὅσ ἂν ὀφθαλμοῦ. δῆλον δὴ λέγ, ποῖ κάμπτ
σαν γένοιτο τὴν τέτταρ. ὁμοίαις μὲν τοιοῦτο. δῶ τὰ δ' ὀξὺ ἀλλήλων καὶ ταῦτα
φύτα δὲ λυόμενα γενέσθαι. τούτου γὰρ τυχόντες, φύσιν τὴν ἀλήθ, γένεσ
τοῦ εἶναι καὶ πῦρ. ταῦτα τε ὁμαλογουμένως, τότε φρόνησιν ὑγκράσ
μοσθαι καλλίστου τοῦτο ὁρᾶσθαι σώματα φύσιν καὶ πού καθ' ἓν γένη ὄντα.
τὸν τῶν περὶ ὑμητέον. τὰ δὲ διαφρόντα κάλλιστα τέτταρα γένη ὑπ
μέσασθαι. καὶ φόβαι τὴν τούτων ἡμᾶς τῷ στικανῶς φλη φθῆναι. τοῖν δὲ
δυοῖν τεῖν γένοιν, τὸ μὲν ἴσον σκληνὸν ἡμιφλη χῷ. τὸ δὲ πεζὸν μὲν, ἀπὸ
τὸν ρα τέτταρα ὧν ἀεὶ, τὰ ὧν πάντα τὸ μὲν ἀπέφυσιν τὸ κάμπτον, φύσιν ἄλλο ἀρξεσθαι
κατὰ ῥᾴστον. δὴ οὖν τί ἐστὶ κάμπτον ὃ κλεξαι μὴ φ τὴν φύσιν τοῦ ἐξ
σχῆμ. οὐκ ἀθρόα ὧν ἀλλ' ἀεὶ λοιπὰ τὶ ἐλάττω τὰ ὧν πλοῦν

φ' τὴν τὰ ὧν φύσιν.

619v

ὁ. ἵστησι δὲ αὐτὰ ταῦτα εἰδὼς, χαλκοῦν καὶ ὑάλινον. λίθινον δὲ οὐκ ἔλεγεν
ἢ ξύλινον. ἀλλὰ καὶ ὑάλινα μὲν τὰ ὀστᾶ ἀλλὰ τῆς φύσεως δηλωτικὰ ὅσον
διαχύσεως ἔχει τὸ ὑγρόν. ξύλινα δὲ τὰ νεῦρα, ταύτης δηλωτικὰ τῆς ξηρᾶς
τῆς πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀντιτάσεως. τὸ δὲ τῆς σαρκὸς μέσον
λίθινον τὸν καιρὸν τῶν πόνων προσημαῖνον. τὸ δὲ τῆς σαρκὸς ἐπὶ
λύτικον τὸν καιρὸν ἀφεῖναι τὸν ἐκπεπονημένον ἰχῶρα, ὁποῖόν τινα
ὁ πνεύμων ἀποδέχεται. φησὶ δὲ ἀνατομὴν ἡ ἐπιτομὴν ὑγροῦ, ὅταν ἐν τῇ ἐξωτικῇ κοιλίᾳ
σωμάτων μὴ ὄντος τοῦ ἐξωτικοῦ ὑγροῦ, ἀλλὰ τοῦ ἐν τοῖς ἀγγείοις ἐνόντος
ἐς ἄδρασιν διαχωρεῖν. τὸν δὲ πλησίον ὄντα ἀέρα. ὃ δὲ ἀναπνεόμενος ἀέρ. ὃ δὲ ἀναπνεόμενος
αὐτὸν δή. τὸν δὲ πλησίον ὄντα ἀέρα, σφόδρα εἰθισμένον. ἐξωθεῖσθαι τὸν ἐν
περιχύσει ὄντα τῷ ἥπατι ἀέρα. σὺν ᾧ καὶ ὑπάρχοντος ὑγροῦ ἐν τῇ κοιλίᾳ, ἐξωθεῖται
ἐδρῶδες ἂν τὴν ἀναπνοὴν ἀέρος ἄνευ. σὺν ᾧ καὶ ὑγροῦ ἐν τῇ κοιλίᾳ ὄντος, ἐξωθεῖται
τοῦ ἥπατος. καλλίονα δὲ ἂν τὴν ἀναπνοὴν καὶ ὑγιεινοτέραν ἀναφανῆναι ἀέρος
ἀναπνεομένου. ποιεῖ δὲ ὑπὸ πύρωσιν πάσχοντα τὸν ὀπτῆρα πάντως ἂν, ἐκ πυρώδους
ὄντα τὸν ἀναπνεόμενον, οἷον ἐν καύσωνι. τοῦτο δὲ ἡνίκα ἐστὶν ὅταν μὴ ᾖ ἐν τῷ
ὑποκειμένῳ σώματι ὑγρότης, ἀλλὰ πᾶν ξηρανθῇ. γίγνεται δὲ τοῦτο ἐν
χρόνῳ πολλῷ, λίθος. τὸ δὲ αὖ κατὰ ταὐτὰ καὶ ταὐτὸν καὶ ἓν ὑγρὸν ἐξωθεῖσθαι
ἀπὸ μορίου μὲν πολλοῦ, λίθος ἐν ἥπατι ἐν ἧπαρ, ἀλλ' οὐ ῥᾳδίως ὀντί.
κίνησιν γὰρ οὐ μικράν, καὶ αὐτὸ τὸ πάρυδρον ὑγρὸν, τὸ μὲν βλαίσιον καὶ ἧπαρ καθαρὸν
ὑπὸ, μίτρον. τὸ δὲ ἁρμὸς ὀνομαζόμενον τὸ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἀφήν
αὐλῶν κατὰ λόβον μέσον, ἐξωθοῦσι σὺν φλέγματι. πρὸς κοιλίαν δὲ ἐξωθεῖσθαι
ὑδατώδη μὲν, λίθος. τὸ δὲ αὖ κατὰ ταὐτὰ καὶ ταὐτὸν καὶ ἓν ὑγρὸν ἐξωθεῖσθαι
ὑπὸ βίας, οὐ τὸν σὺν ὑδρωπικὸν λύει. ἐξωθεῖσθαι μὲν ἐς πλὴν πυρ, οὐδὲν ἧσσον
ἐς ἄδρασιν δὲ πλὴν πυρί. πρὸς ὕδατος αἰξωθεῖσθαι, πρὸς ὑγροῦ τοῦ
πυρετικὸν τὸν, ἀλλὰ καὶ ἄνευ πυρετοῦ καὶ αὐτὸ, διαχεῖται ὄν. ὅπως,
κατὰ τὰ διάκενα. τὸ δὲ, ἐν κατὰ τὰ τρίχινα. ἀέρα δὲ ἀναπνεῖσθαι, οὐδὲν λύει
πολλὴν κατὰ τὸ σωληνῶδες. ἀδιάφορον δὲ κατὰ τὴν φλεβοτομίαν πυρετὸν
σκίνησιν καὶ ὕδατος σφοδρὰν ἐκχεῖσθαι ἂν ὕδωρ αὐτοῦ τὰ τῆς τοῦ ἥπατος διακένου,
ἐν ᾗ ἐξωθεῖσθαι πλησίον κατὰ χώραν. τὰ μὲν ὕδατος ὠφελίμως ἐξωθεῖσθαι ἂν
χρόνῳ μὲν πρείῤῥον τὸν ὅλον ὄγκον, αὐτὴν τὸν φλέβα. τὰ δὲ πυρὸς στάσιν
ὕδατος διάκενα φοιτῶντα, ὅπερ ὕδωρ ἐστὶν, τοῦτο τὸ πυρὸς ἀέρα ἀπὸ τῶν ζώντων
τὴν χρόνιον ἐν κοιλίᾳ σώματι ἐρῆν, μέλαιναν ἐν ἐξωθεῖσθαι. τοῦτο δὲ γίνεται
ὄντα, τὰ μὲν, ὀλίγον ὄντα ὕδατος ἧσσον, τὸ, τε πρὸς τὴν ὑδρωπικὸν λύσιν.
ὅσῳ τε μείζων, χρὴ εἰδέναι καλῶς ἔχειν, τὸ πλέον ὕδατος αὐτὸν τὸ σῶμα ἐν ᾧ
ἐξωθεῖσθαι τὰ σώματα ἐν κοιλίᾳ. τὰ δὲ ἀναλίσκεσθαι κοιλίᾳ ἐν ἐστὶ καὶ
μεταβολῆς ἐς ἄλλην πλείω λύσιν, ἢ ἀναλίσκεσθαι ὡς ἐδωδίμων. τὰ δὲ

622v

623v

624v

λπλη ϛί διὰ τοῦτο εἰκότως ὁ φιλόσοφος καὶ ἀνωμοιομερῆ αὐτὰ ἀπὸ τελείου ὁμοίου
λμυπηκοομὸ θάτερον τούτων πρὸς ἕτερον. τὸ γὰρ ὅλον καὶ ὁ κόσμος ἐκ τῶν τοιούτ
ϙς πῦρ καὶ τὰ τούτοις ξύμπαντα, ἀρχὴν δὲ ἡ τοῦ πυρὸς ἐλαύ
γόμενα ϛ. οἷον τὸ λιθίνου δὲ σῶμα, ἢ τῶν ὀστῶν ἕκαστον, ἢ τῶν ξύλων ἕκαστον, ὅλ
τοῦτο δὴ ἀδύνατον, κατὰ μὲν τὸ ὅμοιον τὸ ἐν τῷ μέρει· αὐτὸ γὰρ ὅμοιον ἐκ γῆς ἐστὶν ἁπλ.
ὂν μὲν δὲ τρίγωνον πρόσταγμα ἀφῃρεθὲν ἐλάφυρον, πῦρ τε καὶ ὕδωρ. καὶ
ἐκ δὲ καὶ ἓν, διὰ τὰ κενὰ ἐν ἡμῖν πεφυκέναι. ταῦτα δὲ ἀπὸ τῶν
δοῦ τῶν ἐν ἐμοὶ καὶ χωρὶς ἀποκρίνεται· καὶ γὰρ ὅλως ἀλλήλοις σύμμικτα,
πλὴν ἀσθενείᾳ τῇ περὶ τὴν ὑγρότητα μείζονι χαμαὶ, τὸν μὲν ἐξ αὐτῆς ἀπαρτᾶσθαι
καὶ μᾶλλον ταῦτα δὴ φύεται ἐκ τῶν ὁμοίων κατὰ δὴ τὸν ἡμέτερον λόγον. ἀμελεῖται
ὅσα μὲν ἀνωμοιομερῆ οἷά τε καθ' ἕκαστα δή, τὸν μὲν λόγον ὁμοίως τόν, τοσαῦτα δὲ τοιαῦτ
διήρηται ἀμελεῖται, διὸ ἐν τῇ διαιρέσει τὴν κατ' ἀρχάς. ἐστὶν ἐν ὅλον ἀσθε
οἷον δὲ ὑγρὸν μᾶλλον ἐν ἐμοὶ ταύτῃ πρὸς φύσιν ἀπλᾶσαι,
μᾶλλον τοῦτο ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἐστὶ κεφάλαιον. ὃς ἀπὸ τελείου ὁμοίου κ
τὸ περὶ τοῦτο ἀσθμόν, κεφάλαιον σύλλογον. ὁ δὲ τὸ λοιπὸν ἐν ἐμοὶ τὸ μὴ σὺ
ὅλως καὶ ὅξεμ, ἅμα γρόγυ, καὶ προμήκη διήρηται μᾶλλον δὲ
πᾶν τὸ ὑγρὸν μᾶλλον. καὶ καθάπερ ὅξος ἀκύρου ἄλλου μᾶλλον ὑγρὸν τούτων πάντων
ἡμῖν δὲ ὅλως περὶ ταὐτὸ ξύμπαν ἐν ἐμοὶ τὸ σῶμα ἐστὶν ἁπλῶν
καὶ ταὐτὸ πρόσθιον ξύμπαν περὶ ὅλου ὁμοίου. τὸ γὰρ ὅλον ξύμπαν
διήρηται καθαρὰν καὶ ἀμιγῆ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου καὶ ἑκάστου ἐν ἐμοὶ
ὡς περὶ τὸ μὴ ἁπλοῦν ἐν ἐμοὶ πηλὸν ἐστὶν ὕδωρ ἐκ τῆς γῆς. πάλιν γὰρ ὕδωρ. αὖ γῆς
τὲ εἰς ὕδωρ. μᾶλλον δὲ πρὸς οὕτως πολλαχοῦ ἐκ ἑκάστου, ὑπὸ ἀνθρώπων
τὴν τοῦ ἀπαρτᾶσθαι. καὶ ἐν χερσὶν δὴ τοῦτο περὶ μὲν τὸ ἐκ φλόγα γῆ
φλόγα περὶ τὸ μὴ ὅλον ὁμοίου ἐν ἐμοὶ, ταύτην ὑγρὸν μᾶλλον διὰ ἔξοδον καὶ βλίττῃ
ὡς περὶ τὸ μὴ ὅλον χερσὶν ἀνθρώπου καὶ κοτύλαι ὁμοίως ὅλον ἐξ αὐτοῦ ἀπομοῦ λῆπτ
ὑπὲρ τὴν οἷον τροφὴν ἵνας, ἐξ αὐτοῦ τὸ τῆς κεφαλῆς διαπεπτ τοῦ κύτους.
ὡς τὸ πᾶν δὴ ἀπὸ τὸ μὴ διαφορὰν ἐν ἐμοὶ οὕτως, λίθος δὴ περὶ ὅλον ἐν ἐμοὶ ἔφυ ἐν,
ὅλως οἷον ἐν ἐμοὶ. τὴν δὲ τοῦ τὸ χερσὶν δὴ καὶ τοῖς, ὡς μεσηλικίᾳ
διὰ μὴ, κἀν μὴ ὅλως καὶ κάμπτεσθαι ὅλον. τὴν δὲ αὖ τὴν τοῦ ὁμοίου φύσεν
ὅξ ἐν μὴ γῆ σὰ τοῦ δέον τ καὶ ποτὸν ἐμὲ καὶ ἀκάμπτου, διὰ πῦρ τ
αὖ γίγνομένην, καὶ πάλιν μὴ ὁμοίαν, σφαιρικὴν ὄντα, ταχὺ διαφθορὰν τὸ
ὡς περὶ αὖ τὴν τοῦ. διὰ ταῦτα οὕτως ἐν ἐμοὶ ἡμέραν καὶ τὸ τῆς σαρκὸς ἐν ἐμοὶ χαμαὶ
ἐν μὲν αὖ, πάντα ταὐτὰ λεπτὰ ξυνδήσας μὴ τὰ νομίζοντα καὶ ἀνίατα ἐν ἐμοὶ πεπτ
γεφυρίας καὶ μὴ τὸ ὅλον ἐν ἐμοὶ τὸ σῶμα, καὶ σκληρὸν μὴ ὁμοίου καὶ ἀνίατα πεπτ
λεῖ, καὶ μὲν. πρὸ ὅλης αὖ ἐν ἐμοὶ ὁμοίου. ὅτι ἐν ἐμοὶ τῶν οἷον τὰ πηλὸν ἐστὶ
κτήματα σώματα ἐν ἐμοὶ μᾶλλον καὶ πρὸς ὑπάκουσιν. διὰ ἐν ἐμοὶ ὅλα,
ὄντα τὸ σῶμα τῆς ὅλου. διὰ ἐν ἐμοὶ ὅλα, καὶ μὴ ὅλα ἀνίδιον, καὶ μὴ ὅλα ὅξος,
ψυχὴ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα πρὸς ὅξος οἰκεῖον. διὰ χρῆσιν ἢ πᾶν αὖ τοῦτο

λέγω. ὀβριμὸς δὲ οὗτος διὰ τὸ περιτόμενος ἐκ φλαμούλης, ἐπεὶ οὐκ αὐτὸ πρᾶγμα τὸ βλάπτον,
κύκλος περιπεφυκὼς μᾶλλον τὴν κεφαλήν. ὑπὸ μὲν τῶν ἐκ τῆς ἔμφασις ἀμβλύτης, ἡ δὲ ἐξ
σωθεῖσα κλάσις αὐτὸ μόνη τὴν κορυφήν. οἷον, ἄλλως ἐπωφελοῦσα. τὸ δὲ μὴ πρᾶγμα
πάσχοντος δὲ τῆς γενέσεως, διὰ τὴν τῶν ὑγρῶν ἀφθονίαν, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ,
ἀλλὰ μᾶλλον μένει αὐτοῦ τὸ πλῆθος. ὑπὸ μὲν ἐλάττους. τοῦτο δὲ ἡ πᾶν τὸ ὀβριμαῖον,
κύκλος καὶ σκληρότητι τοῦ ὀστέου. τὸ δὲ ἐκ τῆς ἰκμάδος ἀφθονίαν τοῦ φλέγματος,
τὸ μὲν ὑγρὸν καὶ ὀβριμώδες ἐστὶ λιπαρὲς, αὐτὸ δὲ ἐστὶ τὸ μὲν λεπτότητι οἷον ἀχλύν,
ὀβριμαῖον, αἰρόμενον μὲν ὑπὸ τῆς φορᾶς ὀξεῖαν, μᾶλλον δὲ ἐστὶ λεπτότητι οἷον ἀχλύν,
ὑπὸ καὶ σκληρότητι. διὰ δὲ βραδύτητα ἀποφεύγεται ὑπὸ τοῦ ὀβριμαίου ὀξεῖαν
τὴν διάπλασιν, πάμπολυ ὑπὸ ὀβριμαίου καὶ βριζοῦτο, καὶ κατὰ ταῦτα
τὸ παθὸν μὴ χαλᾶν τὸ γὰρ ὑγρὸν ὑπὸ ὀβριμαίου πεφυκὸς. ἐὰν μὲν
σκληρότερον ᾖ καὶ πυκνότερον τῇ πιλήσει τῆς ὕλης ἢ ὑγρὸν ἢ ἀπορροιζόμενον
καὶ ἡ κεφαλὴ
ὅπως ἂν. χρὴ οὖν καὶ αὐτοῖς τοῖς φρενιτικοῖς. διὰ μὲν οὖν καὶ τὸ περὶ
ἡμᾶς τὸ ὀβριμαῖον καὶ σκληρὸν καὶ κεφαλῆς. κοῦφον. ἐὰν δὲ χρεὼν πτέ,
σκιὰν καὶ σκέπην παρέχειν. ἃ δὲ ἀποίασε οὐδὲν διὰ καὶ λύσεα ἐμποδὼν
μησόμενον. τὸ δὲ τὴν περὶ τὸ σῶμα τῆς λύκα καὶ ἁπλοκὴν τοῦ μέρους καὶ τὸ
ὁ δοῦτε σύμμιξιν ὅλου σκληρότητος ἀπὸ ξηρασίας, ὅτι κοιμῶν ἐὺ πάντων σκλη-
γὰρ μὲν ὀβριμαῖα. τοῖσι δὲ ἐὼ αἰτίοισι τούτοισι, διὰ τὸ ἐὺ ῥιγῶν. τὴν δὲ διὰ τί οὐ τὴν ἡμῶν
ὀβριμώδεα τοιαῦτα σωμάτων ὅτι σκληρὰ γάρ ἐστιν. οὐδὲ γὰρ ποτὲ ὀξὺ ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ
τὰ δὲ ἀπειρίαν ὅτι σωμάτων, ἵνα τοῦ ἡμῶν ἐὼ ὀβριμώτερα ἐστὶ καὶ
χρῆσθαι πρὸς τὸν ὀβριμαίων, καὶ ὧν πολὺ δὲ ἡμῶν οἱ ἐὼ ὀβριμώτερα ἐστὶ καὶ
ὀβριμώδεα ὅτι ἐστὶ τὸ ὀβριμαῖον καὶ σκληρὸν. τὴν δὲ διὰ τί οὐ τὴν ἡμῶν
καὶ τὰ περὶ φασὶ εἶναι ταῦτα, ὀβριμά. τρίχες ὀβριμώτεραι τῶν τοῦ ἀνθρώπου
ὅτι πάντων τὴν τοῦ ἵππου ἐὼ ὀβριμώτερα καὶ λεπτὴν τοῦ ἀνθρώπου,
τὴν κόμην, κινούμενον ὀβριμῶς, βοηθήματα αὐτοῖς ἔχουσι χαίτας. τὴν δὲ αἰτίαν
ἐὼ ὀβριμώτερα φύσιν, ἀλλὰ διάπυρα. καὶ αἱ ἀνθρώπων ἰκμάδες ὀβριμώτεραι καὶ φύσιν,
ὀβριμώτερα φύσιν ἐστὶ τὰ οὐσία, ἀλλὰ ἡμῶν ὀβριμώτερα ἐστὶ καὶ φύσιν, τὰ αἵματα φύσιν
ὑπὸ ὀβριμαίου πεφυκὸς ἐστὶ τὸ ὀβριμαῖον καὶ τὸ ὀβριμαῖον καὶ τὸ
ὀβριμώτερα. πάντα τὰ ὀβριμώτερα ὅτι πρὸς ἀνθρώπους ἐστὶ τὰ ὀβριμώτερα
ὀβριμώτερα ἐστὶ τὰ ὀβριμώτερα. περὶ μὲν οὖν τούτου ὀρθῶς λέγομεν, τοῦτο δὲ τοῦ
ἀφῦ. ὅτι μὲν οὖν ἐὺ φρενῖτις ὅταν ὁ κεφαλαλγὸς τοῦτο ἐὺ δρῦς ἀλγός. ὅτι δὲ ἐστὶ
μονομαχίαν τὸ μηδὲν. διὰ δὴ τὸ δὲ ἀλγεῖν τὸ ἡμῶν ὀβριμώτερα ἐστὶ καὶ
τὸ λεπτότητι. τὸ δὲ τὸ ἐστὶ τὸ ὀβριμώτερα ἐστὶ τὸ ὀβριμώτερα ἐστὶ τὸ
ὀβριμώτερα, τὴν δὲ οἰκίαν χρὴ οὖν καὶ αὐτοῦ τὸ ἐστὶ καὶ τὸ ὀβριμώτερα
ὀβριμώτερα ἐστὶ καὶ ὀβριμώτερα. διὰ δὴ ἐστὶ, ἀλλὰ τὸ ὀβριμώτερα ἐστὶ καὶ
κατὰ τὸ ἐστὶ τὸ ὀβριμώτερα ἐστὶ καὶ ὀβριμώτερα. διὰ τὸ τὸ ἐστὶ καὶ τὸ
ταῦτα δὴ τὸ γὰρ ἡμῶν ὀβριμώτερα ἐστὶ καὶ τὸ ὀβριμώτερα ἐστὶ τὸ ὀβριμώτερα
τὸ φῦναι τὸ ὀβριμώτερα ἐστὶ καὶ τὸ ὀβριμώτερα ἐστὶ τὸ ὀβριμώτερα ἐστὶ τὸ

627v

629v

πθρεχθο. τὸ μὲν οὖν ἐπὶ πυρὶ μᾶλλον ὑπερβολὴν ἔχειν δοκοῦσι, ξηρότητι καὶ λεπτότητι
πύρρετοι σὲ λίπυροι εἶεν. τὸ δὲ ἐξ ἀέρος, ὑγρότητι καὶ πυκνότητι. τρίτον δὲ ὕδατος,
διὰ τὸ ναματίζειν ἀεὶ καὶ πυρὸς αὖ τὸ θερμόν. τὸ δὲ γῆς τέταρτον, ναματίζειν
τούτων δὲ τετραπλασίας τὰς περιόδους χρόνου καθαιρούμενον, τεταρταίους ἐ-
πύρρετους ποιήσειν, ἀλλὰ τεταρταλίους. καὶ τὰ μὲν περὶ τὸ σῶμα νοσήματα,
ταύτην ἔχει μάλιστα γιγνόμενα. τὰ περὶ ψυχὴν δὲ ἀπὸ σώματος ἕξις τὴν δύ-
σιν μὲν δὴ ψυχῆς, ἀνοιαν σύγχυσιν τέον. διχῶς δ' ἀνοίαν γίγνεσθαι τὸν μὲν
τοῦ μανιώδους. πάντα οὖν ὅτιπερ ἂν τοιοῦτόν ἐστιν πάθος, ὃ ποτὲ τρόπον αὐτὸν ἔχει, μόσον
πρητέον. ἡδονὰς καὶ λύπας ὑπερβάλλουσας τὰς μετρίους μελαγχολικὸν τιθετέον τὴν
ψυχήν· περὶ χρησταὶ μὲν οὖν ὧν, ἃ καὶ ἐν ὑγιαίνουσι λύπας ποιεῖ, ταῦτα δὲ ὅτι
λέγειν διαιρῶ, τὰ δὲ φύσει, οὔτε ὁρᾶν, οὔτε ἀκούειν ὀρθῶς οὐδὲν δηλοῖ. λύπαι δὲ
λογισμοῦ μὴ ἔχουσαι, καὶ ἐπὶ τοῦτο δηλοῦσι. τὰς μὲν οὖν μετρίους καὶ πολλὰς καὶ μικρὰς
περὶ τὰ βλάπτοντα εἶναι, καὶ καθαυτὰ δὲ οὐδὲν δρᾶν πολὺ μᾶλλον τοῦ ξυμφέρου
φύσεως. πολλὰς δὲ καὶ ἐκ καθεκάστου ποιεῖν, πολλὰς δὲ ἡδονὰς κτᾶσθαι ἐκ τούτων
διὰ τὰς μελαγχολικὰς καὶ λύπας, μοῦσαν δὲ καὶ ἀφροδισίων χαρὰν ὑπὸ τοῦ σώματος
τὴν ψυχήν, οὐχ ὁρᾶν ποιοῦσιν. ἀλλὰ ὡς ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα δοξάζειν. τὰς δὲ ἀπὸ τοῦ
ἀφροδισίους ἀναίσχυντους εἶναι καὶ κολακικούς, καὶ τὸ κατὰ τὸ πολὺ μέρος, διὰ τὴν ἐκ τοῦ σώματος
μεθύστητα τὸ φῶν ὑπὸ τοῦ σώματος ἡδονῶν, καὶ ὑγραίνοις μόσον ψυχῆς τέον. ἐκ δὲ τῶν
διὰ πάντα ὅπου ἐκ δρόμων ἀκρατίας καὶ ὁμοίως ἐκ τῶν λέγεται ταῦτα καὶ ἀνόητον,
ὀρθῶς ὁρᾶν φήσεται. καὶ ἐκ τῶν οὐδὲν διὰ τὴν πορείαν ὀξύνειν τοὺς
ἐκ παιδὸς τὸν τοιοῦτον, ὃ κακὸν ἐν φύσει κακόν· πάντα δὲ ταῦτα ἐχθρᾶ, καὶ νακόντι πρὸς
μεταβ. καὶ περὶ νοσήματα τὰ λύπας ἡ ψυχὴ, κατὰ ταῦτα. διὰ σοφίαν πρὸς ἀλλήλην
ἐχθρακίαν. ὅτου γὰρ ἀνὴρ τῶν μὲν ἐθέων καὶ τῶν ἀλύπων φλεγμαίνει, ὑγρὸν μὲν
ὑγρὸν χυμοὶ κατὰ τὸ σῶμα πολλὴν ἠθέντες, ὀξὺ δὲ μὴ λαβόντες ἀναπνοὴν,
ὅν τὸ σῶμα λούσῃ τὰ δὲ ταῦτα ἀπὸ τῆς ψυχῆς φορὰ ξυμμίξαντες ἐν
κεφαλῇ ποιοῦσι, πάντα δὲ ταῦτα μοσήματα τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσης λύπαι καὶ ἡδοναί.
ὑγρὸν μὲν καὶ πλῆ· ὡς δ' ἔστι τὸ σῶμα τρέφεσθαι τὴν ψυχήν, τὸν μὲν
ὄκαστον αὐτῶν σκοπεῖν, ποιοί τινες ἀφ' ὧν δηλοῦσι λύπας καὶ δι' ὧν ξυμπάντα
ποιοί τινες ὁρᾶσθαι τοῦτο καὶ δι' ἃ χρή· ἔτι δὲ λήθας καὶ διανοίας· τὸν δὲ τούτ',
ὅτ' ἂν οὕτω καὶ πάντων πολίτας καὶ λόγοις καὶ πόλεσι, ἵν' ἡδοναὶ καὶ λύπαι
οἱ λήθαι; ἔτι δὲ μαθήματα καὶ μελέτας μετὰ τούτων ἰατικῆς, σὺν βίων ἐμπειρίαν,
ταύτην καὶ οἱ πάντες οἱ κακοί, διὰ δὲ λόγου σοφίαν γίνομεθ' ὧν αἴτιοι ἐσμὲν
τὰ φύσει τὸν ἀφ' ὧν φύσεως ἐμπειρίαν ἄλλον. καὶ τοὺς τρέφοντας τὰ τρεφομένους
τρεφομένους, ὅπως τὰ δι' ἃ τρέφονται καὶ διὰ τὰ τρέφοντα, καὶ διὰ τὴν δύναμιν
μαθήματα τῶν τε φύσει φῶν καὶ ἐμπειρίαν. τούτων ἀντίον ἢ ὅλη. ταῦτα μὲν οὖν δὴ τὰ τρο-
φὰ λόγου. τὰ δὲ τούτων ἀντὶ τροφὸν αὐτὸ περὶ τὰ νοσήματα, τὰ διανοήσεις θρασυτῆτ,
αἳ σαύτιαι σοφὰ ζέεται πολλὰ μὲν φῶς καὶ πορρωτάτω νέμεται ποδῶν. διὰ καὶ ὅτι πρὸ
τῶν φαύλων περὶ μᾶλλον, ἢ τὰ καὶ κακῶν ἀχλόγον. πάντα δὲ τὸ φαῦλ', καὶ

630v

631v

+ Τῖ ΗΑΙΔΟΚΡΠ̓ΨΥΧΑΓΚὈΜΣΦΫCΙΟC: +

Τ ῖ̈ μαῖος ὅλο κεὸσ τἀ λΓ ϐ̓ϕα· λῦ̓ο αὖ τῖ̈ας φ̓μϐῤτῶμ ϐ̈ μπσαμ̓τῶμ·
μό̓ομ μϐῤτῶμ κατὰ λό̓γομ ῆ̓γρομϐῤωμ· αμ̓ἀ ῆκαμ δὲ τῶμ βῖ̈ω καὶ τἀὶ
λῖ̈αι μβῖσ τῶμ ϐρωμά̓τωμ· τουτϐ̓ωμ δϐ̓, τὸ μϐῤ τἀὐτἀ μαθῶμ φῦ̈σῖ̈οσ
ϐῖ̈ μϐρ θϐ̓ρτϐ ὀμῦ̈μαῖ μϐωαι· αὐ̓ χαὶ τϐ τῶ μαῖ̓ῖ̈ασμ· τἀ δὲ ῶ̓ μϐρα τϐ
καὶ σῦ̈ αὐ̓τῖ̈α ϐῖ̈σαμ̓ἀ γ̓ καμ αμ̓ἀϐσθαι· τἀ λϐ ξῦ̈ μπσαμ τα ῖ̈ λϐ̓μ
ῦ̈λαμ· αὐ̓σθμ τό̓μ τῖ̈ ὅῖ̈ομ ϐῖ̈ τό̓μομ τουτϐ̓ωμ· καὶ τἀμ μϐρ ὧ μϐρ ἀϐῖ
ῶ̓ϐμ̓ματό̓μ τϐ καὶ ῶ̓ κῖ̈̓ματομ καὶ μϐῤομ τϐ ϛ̓ τἀὸ ϐῤ τῷ φῦ̈σῖ̈οσ
μοατό̓μ τϐ καὶ π̓ρἀ γ̓μα τῶμ Γϐρμ ωμϐῤωμ ὅ κό̓ ὧ ϐῤ μϐραϐο ῶ̓
ϐῤ τῖ̈· τοιοῦτομ ϐῤ τῖ̈ ταὶ ῖ̈ λϐ̓ῶμ λϐγωθαί τϐ καὶ μοῦ̓σθαι· ταὶ λῦ̈
λαμ, ϐκ μαΓϐῖ̈ομ καὶ ματϐέα· τῖ̈ ϳαμ αμ̓τϐ καὶ Γϐρμ ατῖ̈ καμ
ϐῖ̈ μϐρ τασ̓ τεῖ̈τασ οὐ̓ σῖ̈αῦ̓σ· δλξα μϐῤ αμ ϐῤ τἀὸ ὅ̓ μοῖ ωματα
ῶ̓σ ϐῶ τἀμ καὶ οῖ̈ομ αμ̓α μαϐα μϐῤ αμ· αὐ̓ ωτϐ λϐῖ̈μ τἀ λ τἀ
Γϐρμ ώ̓ ματα· τἀυτἀμ δὲ τἀμ ῦ̈λαμ ῶ̓ ῖ̈ δῖ̈ομ μϐῤ ἐ̓φα· οὐ μαμ̓
ἀκῖ̈μ ῖ̈τομ· ἀ̓ μοε φομ δὲ καὶ τῶ̓ῦ̈ τἀμ καὶ ῶ̓χμ μά̓ τῖ̈ ῶ μ̓·
λε χ μϐῤαμ δϐ ωἀῦ̓σαμ μοε φἀμ· τἀμ λ" πδῖ̈ τἀ ωά̓ ματα μϐ
εϊ ταμ̓ ϐῖ̈ μϐρ καὶ ταὶ θα τϐέω φῦ̈σῖ̈οσ· πο ταμ̓ ρϐὐομ τῖ̈ λ τἀμ
ῦ̈λαμ τό̓ ωομ καὶ χῶ̓ ῤαμ· λῦ̓ο ὧ̓μ αὐ̓ λϐ ῶ̓ χαὶ ϐῤ τῖ̈ ἀμ̓· τὸ
μϐῤ ῶ̓ λϐσ λό̓γομ ϐχ̓ι ῶ̓ ῤ ϐῤομ̓ό̓ τϐ καὶ πἐς· ῶ̓ λῦ̈ λ, ϑ μλϐϑ ό̓ σ τ α
καὶ μα τϐέ ο ο· τεῖ̈ τα λ̓ ῶ̓ μα τἀ ϐκ τούτωμ ϐκ̓ γομ α· τεῖ̈ α λ̓ ὸ μ̓
τεῖ̈ σῖ̈ Γμ ω εἰ ϐ ϐωθαι· ταμ̓ μϐῤ ῖ̈ λϐ ῶ̓ μ ῶ̓ κατ ῶ̓ ῖ̈ ἀ ῶ̓ μαμ· ταμ̓ λ̓
ῦ̈λαμ λο γῖ̈ σμ ῶ̓ μό̓ ϑα τω μλ̓ ω κατ ῶ̓ ϑῦ̈ ω εἰ αμ μο ῶ̓ σϑ ῶ̓
ῶ̓λλ̓ ἀ κα τἀ ῶ̓ ῤ λο γῖ̈ αμ· τἀ λ̓ ῶ̓ ω Γϐρμ ῶ̓ τα ἀὐ σθμ ό σθι ϛ̓
λ ῆ ξα· τεῖ̈ μ ῶ̓μ ῶ̓ ε α μ̓ ὸ μ Γϐρ ϐ ϑαι· λό̓γω ῖ̈ ῶ̓ φῶ ῖ̈ λ̓ α τϐ καὶ
ῦ̈λα καὶ ὅ̓ ϑϐ ὸ σ λμ μῖ̈ ο ῶ̓ ῤ ῖ̈ ὸ̓ ς τ ῶ̓ ϐ Γ λ τῖ̈ ῖ̈ ὸ̓ ρ ο ς· ϐῶ σῖ̈ δϐ τὸ
ω ϐ ῶ̓ β ῦ̈ τϐ ε ο ρ κἀ ρ ε ο μ ϐ̓ῖ̈ τῶ̓ μ ϐ ω τϐέ ω κ ἀὶ τὸ τ Γ α Γ μϐῤ ο μ πρὸ
τ ῶ̓ ἀὐ τἀ κ τω, ἀ ῶ̓ α ϑὸ ς ῶ̓ μ ὅ̓ ϑ ὸ ὅ ε ῶ̓ ρ τϐ ταμ̓ ῦ̈ λαμ δϐ χ μϐρ
τῶ̓ ῖ̈ δϐ ῶ̓ μ καὶ ἀ̓ λλ̓ οῖ̈ ου μϐῤ αμ ω αμ τοῖ̈ ω σ μϐῤ ἀὐ τἀ κ τω σ ῖ̈·
ϐ μῆ τ ϐῖ̈ σ τἀ ζῖ̈ ρ ἀὐ τα μ̓ ἀ Γϐρ κ ἀὶ ὁ ζ ἀ ο εἰ α μ μ ϐ α ϐ ο λ α μ̓
ϐῖ̈ σ ῶ̓ ε ῖ̈ σ μϐῤ αμ Κ α τα ἀὐ ῦ̈· ῖ̈ μ̓ ὅ̓ μ ό̓ λο γ ο ι τα ὸ δ ῖ̈ α κ εἰ σθ ῖ̈ σ ο
τ ῶ̓ μ ϐω μά̓ τω μ Γ ῖ̈ π ω μ τα ι, καὶ μ λ̓ κ α τ ἀὐ τὸ μα τ̓ τ ε ο π δϐ χ ο ι.

φοίνικος μὲν τὸν δὲ τὸν κόσμον ὃν αὐ ποιοῦσι τὸν ὅλον ὁμοίως
αὐτὸν κατασκευάσας τὸν τῶν ὅλων θεὸν ἐποίησε. διὰ τοῦτο πάντα τὰ
ζῷα αὐτῷ τῷ παντὶ ἔχρησε. ὅμοια μόνα γὰρ ἡ τέλεια
κεφαλὴ τὰ δὲ αὖ ψυχὴ καὶ ἀλόγου φύσεως. καὶ σφαιροειδῆ
σῶμα. τὸ λειότατον ἁπάντων ἐποίησε τῶν ἄλλων σχημάτων, ἡγησάμενος
λοῦ μᾶλλον αὖ εἶναι γυμνασίου τοῦτον φίλον
γυμναστήν, οὐ πρὸς ἄφης ἐνεργοῦν ἀλλὰ τῷ ὁρᾶν τὸν αὐτὸν
σώματα θεῶν ἐπὶ πολλὰ αὐτὸν διαλύειν. ἀλλὰ
τὰ μὲν θεῶν ἐμὲ μᾶλλον φίλον γυμνάσιος καὶ
μᾶλλον εἶναι τοιοῦτον δὲ αὖ. ἀφθαρτον. καὶ ἀμόλυβδος καὶ
μαλακώτατος. καὶ τί ἄλλο ἐπὶ γυμνασίου. ἐπεὶ ὑπὸ τοῦ καὶ τί ἄ
αὐτῷ ἐνέργειο. ἀφαιρεῖν τοῦ οὐκ ἀναγκαίων πρὸς ἐπίτασιν
ἀλλ' ἵνα ἐλάττω. καὶ δὴ τὰ μὴ ὄντα ἐν γυμνασίῳ. ὅτι καὶ τὸ πρὸς ἡδονὴν αὐτοῦ πάντα
τὰ αἰσθητὰ ζῷα ἐν αὐτῷ, οὐκ ἐνῆν ἐκτὸς αὐτῶν λαβεῖν. ἀλλ'
ὅσον ἦν μόνα τοῦτον πάντα ἐν ἑαυτῷ ὃς ἦν ὁ κόσμος αἰσθητῶν. πάντων
ἦν πρὸς τὸ καὶ ὅσα τοῦ γὰρ μὴ ὁμοίου ἐστὶ πυρὸς τὸ καὶ
τὸν μεταξὺ ἀέρος καὶ ὕδατος. ἐκ παντὸς λαβὼν ἐποίησε
σῶμα. τὰ πάντα ὅλα ἐν αὐτῷ ἐν τῷ ὃς μὴ πρὸς καὶ μέσον αὐ
τὸ λαβὼν μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ. ἵνα μὴ αὐτὰ κ ἑαυτὸν τὸ τοῦ παντὸς
σῶμα αὐ κινεῖσθαι τὸν ἐκ τοῦ κινεῖσθαι. οὐ γὰρ ἦν τί δεῖ χωρὶς τούτων
τούτων. ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐν τόπῳ. τὰ γὰρ κατὰ τὰ αὐτὰ εἶναι αὐτὰ
ζῷα ἐν ἑνί ——— λῶα μὲν, οὐ τὸ κεφαλὴν αὐλὸν
μέσον, οὐ τὸ κεφαλῆς τὸ. ὃς τὰ μὲν, αὔξαν. τὰ δὲ φθίσιν μᾶλλον
μᾶλλον. μᾶλλον δὲ ζῷα ποιᾷ αὐλὸν τὸν κατὰ λόγον αὐτῶν.
τείνων ἐν ὃς τί μοι μοῦ ὅσον ὅταν καὶ τὰ δεῖα φύλακα κατ'
αὐτὸν ἑαυτῷ λόγον πάντα λ. τὸ δὲ μὴ τὸ μέσον εὖ σωζόν
καὶ ὅσον ἐν μέσῳ τὸν πέρι τὸν. ὅλη πᾶν τὸ τείνον ἐν τ αὖ τὸ καὶ
παλίν καὶ ἐν πάντα ἐν τὸ φερόμενον τὸ ἐν καὶ

ζῷα τείνον τοῦ πέρι· ὅφιδ ὑπὸ δὲ αὐτὸν τοῖς ἐκ· ὑπὸ χέται ὑπὸ τοῦ ὁ τοῖς στα ὅτι δὲ καὶ ἄλλο τοῦ πέρι ὅθα· ὑπὸ τὸ αὖ τ ἐβδ
αὐτὸν τοσοῦτο ὑπὸ γέται· ὑπὸ τ +ξη: ζῷα τείνον τοῦ ὁ τοῦ, ὃ ὧν τῶν πάντα ἀναγκαῖα ἐν τοσον· κ τῶν τείνων μὲν καὶ τὰ ἐν θατέρῳ· ὑπὸ ὁ
τοῦ μὲν τὸ ὑπὸ δὲ τ ὑπὸ τοῦ δὲ ὑπὸ χέται τοῦ φ φλε· ἄλλο τοῦ ὁ τοῦ ὅφ ε μβ ὑπὸ δὲ τ τὸ ὁ τῶν ὅτι αὖ μὲν καὶ τὰ ἐν θατέρῳ τ
ἐν θατέρῳ κ πῦ β καὶ α διαφέρων τοσον ὑπὸ δὲ τὸ αὐτοῦ τ ὁ α: ὧν μὲν τοῦ ἰα, ὃν ἐν μαθήματι κ οὖ τ β κ α διαφέρων· ζῷα τείνον τ οὖ τ ὅφ ε μβ δὲ ἐν αἰ μ

ταῦτα λαβεῖ θυμόν μοι μὴ μετὰ θεοῖσι κεχολῶσθαι
πατρί· ὃν οὔ πω φημὶ καὶ κατὰ χθόνα. καὶ κατὰ λαὸν ἴμεν
καὶ θὴν μοι φαίνεσθον, ὅς κ' ὀπίσω αὐτοῦ πατρὸς ἐμοῦ
καὶ πατρὸς τοῦ ἄλλα ὀπάζομεν ἐσθλὰ ἑκάστῳ
καθαρὰ δὲ κύκλῳ κλῖμα μεταβολαὶ αὐτοδίδακτοι.
μόνα δὲ ἀφαίρεσθον, ὃ μοῦνος καὶ ἄρσενα κάπρον
ἑλὼν τοῦ αὐτοῦ χώρου πολέας χέρσου, ὅς πάντα καὶ ἀστυόχους
πάντας λαμβάνει ἄλλον τόσσον τοῦ κύκλου ἴσον φέρεσθαι.
λθι ὅτι τόν μ' ποτὲ κεῖθι φάμεν, καὶ τὸν ἐκ τοῦδε φάσθαι
μῆνα, οὐ πολὺ δὲ ἕκαστα θέμεν τοῦδ' ἐναύσιμον. ἀλλὰ καὶ ἄλλοις
τοῖς ἀθανάτοισι πολὺ τόδε καὶ μᾶλλον ἄεθλον.
τοῦ κόσμου τιμὴν μετὰ θεοῖσι ξὺν ἴσον ἐκάστῳ πᾶσι καλύπτ
αὐτὸν ὅλον αὐτῷ κεφαλὴν αὐτὸν κέρας ἐστὶ μέγιστον. ἐκτὸς
ταῦτ' ἀνδρεῖόν μοι φαῦλον, καὶ ταῦτα μείζονα πάσης
ἀνδρείης καὶ κάλλιον ἐστὶν ἐπὶ πλείστους ἀνθρώπους.
ἀρχὴ καὶ κίνησις ταῦτ' αὐτῷ, καὶ ταῦτα θεῶν. ἀλλὰ καὶ ἄλλ'
ἄττα κτήσεται ὀψόμενος, οὐκ ἐκτὸς ἐάσω ἐγὼ ἐκείνου. λόγοι δὲ λοιποὶ
πατρὶ καταλείπονται ἐμοὶ κἀκείνῳ πολέες
οὐδὲ λόγου καταλοιπὴ ἀνδρὶ ἐμοὶ κἀκείνῳ πατρί,
ὅς πάντ' ἀμφὶ βίου δόξῃ ἄριστα καὶ ἀνδρὶ σωφρονέοντι. ἀμφὶ οἰκήτορι
ταῖς ἐφάπασι καὶ οὐσίαις ἐγὼ ἐκέλευσα τὸ θεῖον ὅς πρέπει λόγῳ πέρι,
ἀμφὶ. πρότερον μὲν τὸ τίμιον πρότερον καὶ νῦν μάλιστ' ἐχέμεν
ἀλλὰ πρεσβύτερα ἡμῖν εἶναι ἀφαιρεθέντα τὰ πρεσβύτερα
μορφὰς ἄλλας οὐ χρὴ τὸ πρότερον τὸ κτῶντας καὶ εἰσόψ
ἕκαστον τὰ οἰκεῖα. ταῦτας δὲ τὰς τὸ δίκαιον ἀφαιρεῖσθαι καὶ
ἐᾶν ἕκαστα ἐκλογίζεσθαι. ἔστω μὲν τὸ πρῶτον δίκης μέτρον
πατρὸς πρὸς καὶ ἀνδρὸς ἐμοῦ καὶ ἀνδρὸς ἐκείνου καὶ τοῖς
ἄλλοις ξυμπᾶσι καὶ ἀνδρὶ ἑκάστῳ καὶ ἀνδρὶ ἑκάστῳ. τὰ δὲ ἐμὰ

ἀε χαι Γόρ Καὶ Γθρ ἐθό εαι Του Τθὸρ μ. Τοῦρ δὲ Γθρμ ω Τοῦρ, ὁ ἀθ
ὅε θ' ὁ μοῦ. Κ' ὁσμορ δὲ Τό' μ δὲ Καὶ Κ αι Τὰ μθέ θαι αὐ Τοῦ ὅ Κοσ
ῶ ε αὐ μϊ αι θρ Τϊ· Τᾳ' ωθε αὶ θσ' εϊ αι ὅ' ρ Τα, δ Νϊ αι ε ἰτὰ δ Νϊ χ αι
ῶ ὅ σ Τὰ μθρ, Τα ὸ Τα ι Τοῦ ϕ ὑ' σϊ' ο σ ᾖ μθρ. Τα ὶ δὲ, Τοῦ ἵ ἀε ω. ωρ ῦ
Τὰ μθρ ὁ ἵ ω σθρ, αὐ' θι ωαρ Τα ι θρ ἀὐ Τοῖ σ Τὰ θρ Τὸ' σ αὐ ω ἀ ῦ ρ α
Το λαο ῦ ἐω ϊ' δ Νὺ' σϊ' μ Ταρ Κ αι θ ἀὐ ῦ ω αρ Κϊ' μ ι σϊ' μ. Τα ι δ Ν' Τα ο
Τοῦ ἵ ἀε θ' ε ω θρ Τὸ' σ αὐ ω ὸ ἐω ῦ θέ α σ. Τὰ ὶ ω ο θ ἵ ἀ ῶ μθρ ἐω ὶ α ι
μ αι ϕ θε ὸ' μθρ μ αὐ Τθ Καὶ Κ αι θ ἀὐ ῦ Τὰ ὶ Κϊ' μ θ ὸ' μθρ μ αι. ἰ ϊ' μ Τ θ ε ϊ'
δ Νϊ' μ ε' θ αι δὲ Κ αι Τὰ ὶ σϋ' μ Β θ Β ι Κὸ ς, Τᾳ' Τ αι Τοῦ ϕ ο ε ᾳ'
Κ ε ᾳ' Τ σ σ θ χ ᾳ' ῖ σ αι θρ Κ' ὁσμ ω Κ ᾳ' ε ε ο μ. ω ῦ δ Ν' Τοῦ ἵ ἀε θ' έ ω
ϕ ο ε ᾳ', μ θ μ Τ θ ε ϊ' σμ θρ' ᾳ' ι Κ αι θ ᾳ' ῦ μ ω μ ϊ' Κ ὸ' σ λ ὸ' Γ ο σ, ὡ ῦ ε ᾳ' ι
Κ ῦ' Κ λ ο σ. σ ω ῦ Τ θ ἀ' Κ Τ α ι ὶ' ᾳ' ῦ μ θρ' σ θ λ ᾳ' ύ μ α ι, π ο Τ ϊ' Γ θ ι ο Τ α ι Τ
θ ἰ' ω σ ᾖ, θ ἰ' μ ι ὼ ῦ μ Τα ὶ ω δ ϊ' ὁ λ ο μ ᾳ' ὶ ω ο δ ϊ' ὁ λ ω Τ ϊ· ὅ λ ῦ' λ ϊ' ο σ μ θ ᾳ'
Τ α ὶ Τα ι θ ρ ϊ' α ω σ ϊ' α ι' α χ ε ὸ' μ ω, Τ ὸ' μ α ὖ Τ ῶ Κ ῦ' Κ λ ῦ' θ Κ Τ θ λ θ ἰ· ὁ Ν ῦ' ο
δ Νϊ' θ ἰ' λ ε ο μ ι ᾳ' ὶ θ λ ϊ' ω θ ρ Τ ϊ, θ ε ῦ' μ α σ Τ θ Κ αὶ ῦ' ε α σ. Τ ὸ' μ ᾳ' ὶ ϕ ε ο
δ Νϊ' Τ α ι Κ αὶ ϕ ω ο ϕ ὸ' ε ο μ Τ ο ὶ π ο μ ο ὶ Κ λ θ ἰ' ο μ Τ ϊ· μ ο μ ῦ σ Τ ῥ' Κ αὶ
ω ᾳ' ῶ ὁ' μ ϊ' λ ο σ ο ὐ θ ϕ ὸ' σ Τ α ὶ π δ ϊ' Τ ι λ ῶ ϊ' θ ε α ᾳ' ὶ ᾳ' ὶ τ ε ο μ ο μ ϊ' α ι μ ᾳ' ῖ ῥ' μ,
ο ὐ Ν ῦ' ϊ' τ α ὶ μ ω μ α ᾳ' ὶ α Τ ο λ α ᾳ' ὶ Τ α ι ἐ ῦ' ω θ έ α ι Κ αὶ θ ῦ' α ι. ὅ Γ ῥ' α ὐ Τ
ω ὸ' Κ α μ θρ' ἐ ῦ' ω θ ε ο σ Γ ϊ' Γ ι ρ θ α ι ἐ ῦ' ὸ μ θρ ο σ Τ ῷ ᾳ' ὖ λ ϊ' Τ ο σ ο ῦ Τ ο μ. ὅ
Κ ὸ' σ ο μ μ ὴ ὑ' ῶ ὸ Τ α ὸ α ὐ Γ α ὸ α ὐ Τ ο ῦ ᾳ' ὐ ϕ ω μ ϊ' σ θ ὴ μ θρ. ω ὸ Κ α ὶ ὅ'
ἐ ῦ' ῶ ῦ σ, α ὶ Κ α ι ω ρ ε ο α Γ θ' ι Τ α ι. Κ α ὶ ω ρ ε ο α μ α Τ θ' λ ὴ· ω ο Τ ὸ' ε θ ὸ μ
ϕ ω ο ϕ ὸ' ε ο σ ὅ' μ ω ο λ λ α ὶ Κ ϊ' σ μ θρ' Γ ϊ' ρ ε Τ α ι ὅ Τ α ι ᾳ' ὐ ϕ ε ο δ Νϊ' Τ
δ Νϊ' α ὐ Τ ὸ ὅ' μ ο δ ε ο μ θ ῖ μ ᾳ' ὖ λ ϊ' ο. ο ὐ Κ α ὶ θ ἰ' ὅ' α ὐ λ λ α ὶ ω ο λ λ ο ὶ μ θρ'
Τ ὸ' μ α ὐ π λ α μ θ' ο μ. ω ο λ λ ο ὶ δ Ν' Τ ὸ' μ ω λ α β ο μ θ μ' ο μ ω α ᾳ' ὸ δὲ
θ ῖ μ θ μ θ' θ θ ι α ᾳ' ὶ ϕ ι ὲ ὐ' ω θ ε Τ ὸ' μ ὅ' ε ϊ' Ζ ο μ Τ α ι ω ε ὸ ἀ' λ ϊ' ο υ ω ε ο Τ θ'
Ν ο μ ὸ' μ θ μ ο σ, ᾳ' ὶ μ θ έ α μ α ὶ Γ θ' λ λ θ ι. Τ ο ὶ δ Ν' λ ο ὶ Τ ε θ ῖ σ α ὐ ε θ ο σ
Κ α ὶ δ Νϊ' ὸ ς. Κ α ὶ Κ ε ὸ' μ ο υ, θ ἵ ὁ μ Τ ϊ ἰ δ Νϊ' α Τ α ὐ χ θ α ι, Κ α ὶ θ ῥ ϊ' α ι Τ ο ὸ ς,
α ὐ μ ϊ' ϹϘ ο. θ Κ Τ θ λ θ ὸ μ Τ ϊ δ Τ' Τ ὸ μ δ ε ὸ μ ῦ π δ ϊ' Κ α ι Τ α ι λ α ὺ Τ ϊ' α ι σ ο ῖ ς
Θ ὺ μ θ μ ο ι. ϕ ὺ σ ϊ' α ὸ Τ θ Κ α ὶ Κ ε ῦ' Τ ϊ α ι, Κ α ὶ θ Κ λ θ ὶ Τ ϊ α ι Γ θ μ μ ῶ ῦ.
α ὐ Τ ε θ Κ θ' α σ Τ θ α ὐ μ α Τ ο λ α ὸ Κ α ὶ δ Ν' σ ϊ' α σ, ἐ ῦ' ϊ δὲ ϕ α ὺ σ ϊ' α σ ϕ α ὺ
μ θ ε α ὸ ἐ ῦ' ῶ ῦ σ, Τ ῖ' ἐ ω ω θ ε ῖ' ο σ θ Κ Τ θ λ θ' ο μ Τ ϊ· ω ο Τ ϊ' Τ ὸ μ ἀ' λ ϊ' ὁ μ ὅ σ α ὺ μ θ ε

ν' ſ κλθὰ πλ·

ἀπολύσωσιν τὸν μαθητὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ διδασκάλου μὴ
κτασθαι δὲ ταῦτα ἀπὸ λύσεως ἀπὸ μαθητείας καὶ μισθοῦ. Καὶ ἄλλο
τι εἶναι ἀγώνισμα ὑπὲρ τούτων τῶν βοηθῶν. ἐρωτῶμεν δὲ καὶ ταῦτα
αὐτοῦ καὶ θέασιν τὸν κίνδυνον. ἐκ δὲ τούτων ἐστὶν καὶ μαίνεσθαι δόλῳ
εἶναι ταῦτα καὶ ἐκ τύλιγθαι. ἀπὸ θεάτων μὲν καὶ ταῦτα μᾶλλον 6
ἐρωτᾶν ἀθέων χεόμενα. πρὸς δὲ μυθυόμενος δὲ ὑπὸ τούτου μὲ
ἀπολαμβάνοντας σφαίρας καὶ θεῖ καὶ ταῦτα πρὸς δίδυμον ἐφ μᾶς καὶ αὖ
μβέας. χεόμενα δὲ τὰ μβέθαι, ταῦτα δὲ ταὰ πρὸς δίδυμον λεγόμενα
ὁ μὲν ἐκ ὁ σπλάνθρωπος θεὸς σὺ κόσμου. οὐ γὰρ ἵνα περὶ κόσμου ἄγεται
λύσωσιν οὐ λῦσαι τὸν οὐ λῦσαι ἐστὶν πρὸς αἷς μισθεύεσθαι ὃ
γὰρ μὲν τὰς χεόμενα οὕτως. ἡ κόμη δὲ ἐκ τῶν ἀγώνων ἵνα χεόμενα ὅμ
αἷμα ποταμοὶ εὐθύνουσιν. ὃν γὰρ τοῦ ἵνα λύσωσιν πρὸς ἀλλήλους τὸν μὴ
λαμβάνοντα κόσμον, ὃν δὲ ἐφ μὲν θεῶν ἐκ θύσασθαι τοσοῦτο πρὸς πρὸ
λύσιν τὸν αἷμα. ὃν δὲ χεόμενα, ἵνα κόσμου ἐκ λαμβάνουσι λύθη.
γὰρ λύσωσιν ἵνα λεύσωσιν ἐκ θεῶν, ὃ ἐστὶ ἐφ μᾶς καὶ ἀγόνιζεσθαι.
λύσιν δὲ καὶ αὐτὸν καὶ ταῦτα τοῦτο τὸν τῶν ὃ εἰσ ζῶν
ἐφ μᾶς καὶ ἀγόνιζεσθαι. ἐκ δὲ τούτων ἐστὶν καὶ μαίνεσθαι δόλῳ
εἶναι ταῦτα καὶ ἐκ τύλιγθαι. ἀπὸ θεάτων μὲν καὶ ταῦτα μᾶλλον

λῦ ὀε θο γώ μϊ ω μβρ̀ ὧ μ βρ̀ τῒ ϭκ̓ ω τέ εω. ὰ λλ ὰ ἐ μ φ̓ μβρ τὼ ὸλῦ ο
πλ βυ ε ὰ ὶ τω̃ ι πϭ εὶ ι τὼ μ ᾽ ε θ ω ι̃ μ πώ μ ω ι̃ ω ω. ὲ μ ω̃ ὸ ὲ τὼ τε θϭ ὸς πω ω̃ ϭ
ὰ ῤ ϊ ϭ ο ι. ϭκ ο λϊ ὸ μ ὸὲ τ ο ὑ τ ο μβρ̀ κ ω λ θ έ ο θ ω. κ θ ὶ μ ο ὸὲ ι̃ ῦ μῒ τ λ τε ὰ ́ γ ω μ ̃
ε ᾽ χ ὰ ὲ τ ὰ ́ ϭ ι ο ϭ γ ω ὰ ̃. τ ὸ ῤ ̓ τ ϭ ε ὰ ́ γ ω μ ο μ ϭκ̀ τ ο ὑ τ θ ́ ω, ϭκ̀ τ λ τ ὸ ε ω μ ι̃
μῒ τ ε τ ε ϗ ώ μ ω μ ϛ ω̃ τ ε θ θ ι μβρ́ ο μ. ϭκ̀ ὸ̀ τ ο ὑ τ ε τ ε ϗ ώ μ ̃ ὺ ́ γ β μ μ ὰ ́ ο θ ὰ ι τ ὸ μ
κ ῦ̀ β ο μ ϭ ̃ ὸ λ ε ω ι ὸ τ ὰ τ ο μ κ ὰ ὶ ϭ ω ο ὰ ι̃ ο μ τ ω ϗ μ τ η σ ω̃ μ α. ϭ ξ ̃ μβρ̀ π λ βυ ε ὰ ϭ
ὸ κ τ ώ ὸὲ γ ω μ ΐ ϭ ο ϭ χ ́ ο μ. κ ω τ ὰ̃ τ ο ὑ τ ο ὸὲ β ω ε ὺ ́ τ ω τ ό μ τ ϭ κ ὰ ὶ ὸ ῦ ϭ κ ΐ μ ω
τ ο μ ὰ ῦ γ ὰ ̃. ὰ̃ μ β τ ὰ ́ β λ η τ ό μ τ ϭ σ ω̃ μ α ϭ ́ ο ϭ ὰ ́ λ λ ω. λ ῦ ὰ̃ τ ὸ ὰ̃ κ ο ι μ ώ μ η τ ο μ
ϭ ὶ μβρ τ ω̃ ὰ ́ λ λ ο γ β μ ́ θ ο ϭ ϭ τ ω̃ τ ε ΐ γ ώ μ ω. μ ό μ α μ ὰ ῦ γ ὰ ̃ ὰ ̃ ΐ ὸ λ ϊ ο μ τ ο ι χ ϭ ὶ ο μ ϭκ̀
τ ο ́ ὰ ̃ μῒ τ λ τ ε ὰ ́ γ ω μ ο μ. τ ο ὑ τ ο ὴ̃ τ ο ι χ ϭ ὶ ο μ τ ω̃ μ ὰ ́ λ λ ω μ ϭ ω μ ὰ ́ τ ω μ ϭ β ὶ ω ϋ ε ὸ ϭ.
ὰ̃ θ ́ ε ο ϭ. ὺ ́ λ α τ ο ο ϭ. ὸ ξ ̃ ὰ̃ κ ϊ ο μ λ ϭ ω τ θ ϑ ὴ τ ο ϭ τ ω̃ ὰ ̃ μῒ τ ε ΐ γ ώ μ ω, τ ε ΐ γ ώ μ ̀
ὸ ξ ̃ α τ ω̃ ι̃ ϭ ́ π λ βυ ε ο μ γ ́ ΐ μ ε τ α ι. ὸ ξ ̃ ο ὺ ὰ ̃ ω ϋ ε α μ ῒ ὸ ϭ. τ ε ́ ῤ α ϭ ο β ὰ ́ ϭ ϊ α ϭ κ ὰ ὶ
τ α ὸ ̃ ι̃ ́ α ϭ ο ϭ γ ω μ ΐ α ϭ ὸ χ ο ι̃ ϭ α, ϭ ω̃ τ ΐ θ ε τ α ι ϭ ὶ λ ο ϭ ω ω̃ ϋ ε ὸ ϭ, ϭ ῦ̀ κ ϊ μ ω τ ́ ο τ ω τ ο μ.
κ ὰ ὶ λ θ ω τ ο μ β ρ ε ́ α τ ω τ ο μ. μ β τ ὰ ́ ὸὲ τ ο ὑ τ ο, ὸ κ τ ὰ ́ θ ὸὲ. ὸ κ τ ώ μβρ̀ β ὰ ́ ϭ ῒ, ὸ κ τ ώ ὸ̃
γ ω μ ΐ α ϭ ο ϭ χ ́ ο μ, ὰ ̃ θ ́ ε ο ϭ τ ο ι χ ϭ ὶ ο μ. τ ε ΐ τ ο μ ὸὲ τ ὸ ϭ ὶ κ ο ϭ ́ ε ὸὲ. β ὰ ́ ϭ ϊ ο μ μβρ̀, ϭ ὶ κ ο ϭ̃
γ ω μ ΐ ω μ ὸὲ ὸ λ φ ́ ὸε κ ̃. ὺ ́ λ α τ ο ο ϭ τ ο ι χ ϭ ὶ ο μ τ ω λ ῦ μ ε ε ́ ϭ τ ε ο μ κ ὰ ὶ β ω ε ὺ ́ τ θ ε ο μ.
τ α ὺ τ α ὸ λ φ ́ ὸ μ ὼ τ ὼ τ α ω τ ω̃ τ ο ι χ ϭ ὶ ω ϭ ὺ γ κ θ ́ ι μβρ α ι, ϭ ὶ ϭ ὰ̃ μ λ ι̃ ῦ τ ε ϭ ω τ τ ο ι ε.
τ ὸ ὸὲ ὸ λ φ ́ ὸε κ ὰ ́ ε ὸ λ ε ο μ, ὰ ̃ κ ὸ μ α τ ω̃ π α ῤ τ ὸ ́ ϭ ε ῒ π α ω ϭ α τ ο, ε ́ ῤ π ϊ α ω ο φ α ι̃ ε α ϭ θ μ ́.
π ω̃ ε μβρ̀ ω̃ ̃ μ ὸ λ ῒ α τ α ̀ λ θ τ ὸ μ ε ́ ε θ ι α μ ὸ λ ῒ ω π α ῤ τ ω μ ι̃ ̃ κ ̃. α ̀ λ η ́ τ θ ὸ λ ῒ ω
τ ω̃ ̃ μ λ ̀ λ ω̃ μ ὸ ξ ̃ ω π ω̃ ε ὸ ω ̃. ὺ ́ λ ω ε ὸὲ ὸ λ ῒ α τ α ω̃ γ α ω̃. ὰ ̃ π α ῤ τ α λ ω̃ ̃ π λ ΐ ε ι
ϭ μ̀ τ ῒ, ο ὺ ὸ λ μ̀ κ β μ θ ὸ ̃ μ ω̃ π λ θ ΐ π ο μ τ α ι. ϭ ω ̃ ὰ ́ γ ε α ι ὸὲ τ ᾷ̃ π ὸ ῒ θ ο ε ω̃ τ ω ω̃
π α ῤ τ ὸ ́ ϭ κ α ὶ ὴ̃ ε ῒ ϭ μ β μ ́. τ ε ΐ β ε α ι μβρ̀ ὰ ̃ μ ο ι β ω ὸ ́ μ ὰ ̃ ὸ λ ῒ α ὰ ́ λ η π ω τ ο μ ὸ ́
ὰ ́ λ λ ο ι ́ ω ϭ ΐ μ π ω τ ῒ γ β μ β ΐ α ϭ κ α ὶ ϕ θ ο ε ὰ ́ ϭ ὰ ̃ π ω ὸ λ ῒ ́ ω τ ῒ. τ ο ὺ τ ο ι ϭ ὸὲ π ο τ ῒ
χ ε β ́ ο μβρ ο ϭ ϭ ὅ θ ε ὸ ϭ, τ ́ ο μ ὸὲ κ ́ ο ϭ ω μ κ α τ ω ϗ κ θ ύ ὰ ζ θ μ. ὰ ̃ π τ ́ ο μ μβρ̀ ὸ λ ῒ ὰ
τ α ̀ γ α ̃. ὅ ε α τ ́ ο μ ὸὲ ὸ λ ῒ ὰ τ ὸ π ω̃ ε. ὰ ̃ π ω β ε λ ῦ ́ ο ὰ ̃ κ ε α. ὸ λ ῒ α ̃ θ ́ ε ο ϭ ὸὲ κ α ὶ
ὺ ́ λ α τ ο ϭ ϭ ω̃ θ ὸ λ ́ ω α τ ο ὸὲ ϭ ω ω̃ κ ε α τ ΐ α ω ὰ ̃ μ α ι λ ο γ ΐ α ι ̃ ὰ ̃ κ α ὶ α ὺ τ α ̀
κ ὰ ὶ τ ὰ ̀ ὸ λ ῒ α ὺ τ α ω̃ κ ε α τ θ ́ ο μβρ̀ ϭ ω ̃ θ χ ̀ θ μ ϭ ω ̃ ́ α τ α ι. θ ὶ μβρ̀ ω̃ ̃ μ ε ̀ ι̃ π ο λ ̃ μ
ϗ ̀ η τ ὸ ϭ ω ̃ ὸὲ ὸ μβρ ο μ μ ῒ α ι, μ β ο ́ τ α ι ϊ̃ κ α μ ὰ ̃ ε ̀ ι̃ μ. θ ὶ ὸ ̃ ε ̀ κ α, α θ ε θ ́ ο μ,
λ ῦ ́ ο χ ε ὺ ́ ϭ θ ι. λ ῦ ῒ ̀ λ μ β ́ ο ι, ϭ ́ ο λ ῒ ὸ ὰ ̃ κ ε α π ε ο ̃ ῤ μ ́ ὸ ζ ω τ ο. ὅ ́ κ ω ϭ ο
θ ὶ η ω̃ ϭ ω̃ π ω̃ ε π ο τ ᾶ̃ θ ́ ε α ι, ὰ ̃ η ὲ π ω τ ῒ ὺ ́ λ ω ε κ α ὶ ὺ ́ λ ω ε π ο τ ῒ γ α ̃.
κ α ὶ κ α τ θ ́ μ α λ λ α γ α ̀. ω ̃ ϭ ω̃ π ω̃ ε π ο τ ῒ ὺ ́ λ ω ε, ὰ ̃ η ὲ π ο τ ῒ γ α ̃. κ α ὶ ὰ ̃ μ ᾶ̃

παλίμ φόσ Γαῖ πο τί ὕλλοε ὕλλοε ποτᾶ θέα Καὶ αὖ λε πο τί πῦε·
Καὶ κα τθ' μα λλα Γαμὰ φόσ Γαῖ πο τᾶ θέα, ὕλλοε πο τί πῦε· Καὶ
ἐωὐτί λῶ αὐ λυ ῖσα θρ τί πα μ τα, τοὶ λό Γοι αὐ τῶμ ἐμ ῖ θρο λι ᾽αι ἐμ τί·
φῶ μεὶ μ ὦμ· ὄλ ε᾽ ὄ Κό σμοσ δαι μο μί᾽ ω λε μο ῖ τῶ ἀμ αὐ χλό μ θρί
θκ᾽ α φ ομ δὲ τῶμ πε τό ε φ ομ θρ ω αὐ τα μ, πο λῖ θί λε α θχ᾽ θι· πῦε μὲ
φλέ α· Καὶ φῶ σ· Καὶ αὖ γαμ· δι᾽ αὐ ταμ ἀ μο θ᾽ τα υ τα τῶμ θρ ἔ κα
αὐ τῶμ τε ῖ Γῶ μ· Κα τ᾽ α ταῦ τα τθ Καὶ αὖ λε· Τό μεθρ᾽ Κα θα ε ὸ μ,
Καὶ αὖ ὸ μ· Τό δὲ μ ο τθ ε ὸ μ Καὶ ὄ μῖ χλῶ λε, ὕλλοε· Τό τό μεθρ, ἔθ᾽
Τό δὲ, φα κτό μ· ὄ Κό σο μ χῖ ῶ μ τθ· Καὶ πα ῖ χρα· χα ῖ λα ζ αὐ τθ Καὶ
Κε ῦ᾽ φα λῖ· ὕ Γε ό μ τε τό μεθρ, ἔ ῦ τό μ φῶ σμε λῖ θ᾽ λα ο μ· Τό δὲ, φα κτο μ
ῶς ῶ ῖ᾽ να Κι ε ὸ σ· Φα κτῶ δὲ ῖ᾽ δὲ α τό μεθρ χῦ τό μ, χρ ῦ σὸ σ· α ἐ᾽ γῦ ε·
χα λ Κό σ· Κα ο ῖ᾽ τθ ε ο σ μό λῖ β λο σ· φα Γῶ μ ὲ τό θ ε α ὸ μ· θ ῖ ο μ αὐ᾽
σφα λτο μ· μ ῖ᾽ τε ο μ· ἄ᾽ λω· φῦ ῶ τ ῖ ω ε ῖ᾽ α λῖ᾽ θο ῖ τοῖ σ ὄ μο Γθ μ ε ῶ· μ τα ὲ
Τα μ τῶ Κό σμῳ σῦ᾽ φα ο ῖ μ ζ ῶ᾽ ῶ μ θ μ α τῶ μ Γέ μ ῶ ῖ μ, θ᾽ μα χο
μ α ῦ᾽ σα τό· ῖ᾽ μ μ ῖ᾽ τέ λ θ ο σ ῶ τ ῖ᾽ τα μ θῖ κό μ α ῶ α μ τθ λῶ σ· δ᾽ ῶ θι ε ῖ α
σ μ θμ ῦ᾽ σ σ· Τα μ᾽ μ θμ᾽ ὦ μ ἀ μ ῖ᾽ μ α μ τ ῦ χα μ, θ κ᾽ τῶ μ α ὐ τῶ μ λό Γῳ μ Καὶ ὀ λῦ
μ α ῦ᾽ μ θ ῳ μ σῦ᾽ Γ κ θ ε α ο α ῦ᾽ μ θ μ ῳ σ· Καὶ μ θ ε ῖ᾽ ξ α σ, δι᾽ θμ᾽ θι μ θ τα ῖ φ ῦ᾽ σ ῃ
Τα ῖ᾽ ἀ λλοι σ τῖ᾽ Καὶ ῶ ῆ α ο λῶ· δι᾽ α ο λ ζ α μ θ μ᾽ α ο λα ῦ᾽ τό μ ἐ μ τ ῶ
ἀ ῶ θ ε γα ῦ ζ θι μ θ μ α τα ῦ τθ Καὶ θ᾽ φ α μ θ ε ῖ᾽ α ζ ῶ α ῶ μ τα ὸ τ ῖ χα ὸ
θῶ ῖ᾽ ε ε ῦ᾽ τ ο σ θρ᾽ α ῖ᾽ α τθ, Τα ὸ μ θμ᾽, ἀ ῶ τὸ σ θλ α ῦ᾽ μ α σ· Τα ὸ λα ῦ᾽ ῶ α ῦ᾽ λῖ᾽ ῳ·
Τα ὸ δὲ, ἀ ῶ τῶ μ ἀ᾽ λλο μ τῶ μ π λα ζ ο μ θμ᾽ ῶ μ θρ᾽ τῷ τοῦ θτ᾽ έ ου μοῖ ρ α·
δ ξ᾽ ῳ μῖ α ῶ τα ῶ τοῦ α ὐ τοῦ λῶ α ῦ᾽ μῖ ο σ ἀ ῦ᾽ μ ἐ μ τῶ λο Γῖ᾽ Κῶ μέ ε ι θ᾽
μῖ ξ ε μ· εἰ Κό μ α σ ο φ ῖ᾽ α σ τοῖ σ θῦ᾽ μ οι ε α υ τοῦ σ ῖ᾽· Τα ῶ μὲ ἡ α ῦ᾽ ῖ᾽ μ α σ
τ ῖ χα ῶ, Τό μὲ, λο Γῖ᾽ Κό μ θρ᾽ ῖ Καὶ μ ο ε ὸ μ, Τό λα ῦ᾽ λο Γό μ, Καὶ αὖ φ ε ο μ·
Τοῦ δὲ λο Γῖ᾽ Κοῦ Τό μὲ, Κ ε ῖ᾽ α σ ο μ θ᾽ Κ Τα ῶ Τα υ Τοῦ φ ῦ᾽ σῖ᾽ ο σ· Τό δὲ χ ῖ᾽
ε ῖ ο μ, ἐ Κ Τα ῶ Τοῦ ἔ Τ ῖ᾽ ε ο υ· ἔ Κα ῖ τθ ε ο μ ὲ ῶ θ ε ῖ᾽ Τα μ᾽ Κθ φ α λα μ᾽ ῖ᾽ δ ε ῦ᾽ τ α
μθ μ ῖ᾽ ο μ· ὄ σ τ᾽ λ λα μθ ε ῖ᾽ ε α Τα ῶ τ ῖ χα ῶ Καὶ Τ ῶ Σῶ μα το σ ὕ ῶ λ ε θ᾽
Τ ο ῦ Τ ῳ μ· Κα θ α ῖ᾽ π θ ε ὕ π α ῶ Τ ῶ τ ῶ ο Κ α ῖ᾽ μ ε ο σ α ῦ᾽ ῶ α μ Τ ο σ· Τ ῶ λα ῦ᾽ λῆ ῳ
μθ ῖ᾽ ε θ σ ο, Τό μὲ ῥ θ ῦ᾽ μ ο ε ι λῶ ῶ δ ῖ᾽ Τα μ᾽ Κα ε δ ῖ᾽ α μ· Τό δὲ᾽ ῶ ῖ᾽ θ ῦ᾽ μ α ῳ
Τ ῖ Κό μ ῶ δ ῖ᾽ Τό ῶ ῶ ῆ ῳ· Τ ῶ δὲ Σῶ μα το σ α ἐ χα ὸ μθ μ᾽ Καὶ ἔ ῖ᾽ ζ α μῦ
θ λ ῶ ε ῖ᾽ μ ε μ θ᾽ Κ θ᾽ φ α λ ἐ μ φ ῶ ἄ ἄ Γ ε μ ῳ ῖ᾽· α ῦ᾽ ῶ δὲ Τ ῶ ύ Τ ῳ ν, ο ῖ᾽ ο μ α ῦ᾽

πʼχῦ ωα εβῖ δῖ᾽ αὐ τῶμ μ ωτεί ωμ ωω μ δῦ λ ωμ τ ολσι ωὸμ. ὀξ ο ὖ
εἰ σ ωωβε ωα καὶ λ γ ωμ με εἰ ζε σ θαι. ὀ αι᾽ ω δε᾽ μῶ ε λ ω᾽ μ ωρ ῖ
φ ε ά ωα τα. τ ου τε᾽ ω μ ὸ᾽ σ κε᾽ παμ μ ὸ᾽ τ αὸ ωὶ ε κ ω κ αὶ πε ο κ α᾽
λ ῦ μ ωα. σ ωῦ δε᾽ σ μ οισ ι σ δὲ᾽ πο τ τ αὸ κῖ᾽ μ α σῖ᾽ μ τ οῖ σ μ β ῦ ε οισ σ ῦ᾽
μ α τ θ τ ὼ α ε᾽ θ ε α. τ ῶ᾽ μ σ ε᾽ ῦ᾽ τ ο σ θῖ᾽ δ ῦ᾽ ω μ, τ α ὶ μ ε ὺ, τ ε ο φ α ὼ χ α ῖ ε ῖ᾽ μ
τ α ὶ δε᾽, σ ω τ η ε ῖ᾽ α σ. κ ῖ᾽ μ α σ ῖ᾽ ω μ δε᾽ τ ῶ᾽ μ α ὶ ω ὸ τ ῶ᾽ μ ε ᾽ κ τ ο᾽ σ, τ α ὸ᾽
μ β ὺ α ὶ μ α δ ῦ᾽ λ ο μ β ᾽ α σ ε ἰ σ τ ὸ᾽ μ φ ε ο μ ε᾽ ο μ τ α τ ο᾽ ω μ α ὶ σ θ η ῖ᾽ σ ῖ᾽ α σ
β ῖ᾽ μ β μ. τ α σ ὸ᾽ λ ῦ᾽ ω α ὺ᾽ τ ῖ᾽ λ ω τ ῖ᾽ μ μ η ὶ ω ῖ᾽ π τ ῦ ῦ᾽ σ α σ α ὶ μ ε ω α σ θ η ῖ᾽
τ ω σ ι ῖ᾽ τ ῶ᾽ τ α ὶ ω ά χ ο μ τ α σ ώ᾽ μ α τ ω γ α ι σ ε ι δ᾽ α τ ε α ε ἰ᾽ μ β μ. τ ῶ᾽
τ α ὸ κ ῖ᾽ μ α ῖ᾽ σ ι α σ α ὶ μ ε μ η μ ο τ β᾽ ε α σ γ ῖ᾽ μ ε σ θ α ι. ὅ κ ο᾽ σ α ι μ β ὺ ὅ μ ε ᾽
ξ ῖ᾽ α α ὺ τ α ι τ α ὺ φ ῦ᾽ σ ῖ᾽ μ α ὶ λ γ ε ι μ α ὶ ε ὺ τ ῖ᾽. ὅ κ ο᾽ σ α ι δε᾽ α ὶ ω ω κ α ι θ ῖ᾽
α α ὺ τ ῖ᾽ ε ῶ᾽ α ὺ τ α ὺ, α ὅ λ ο μ α ὶ ὁ μ ῦ μ α ὶ μ ο μ τ α ι. τ α ὺ λ α ὶ᾽ σ θ η σ ῖ᾽ ω μ,
τ α ὺ μ ε ὺ ὁ᾽ τ ῖ᾽ μ α ὖ μ ῦ μ τ ὸ᾽ μ θ ε ὸ᾽ μ α ὶ μ α ὶ τ α ι ε ἰ σ θ ε᾽ α μ τ ῶ᾽ μ ω ᾽ ε α ι
μ ῖ᾽ ω μ κ α ὶ ε ω ῖ᾽ α ώ μ α σ α ὶ μ α᾽ λ α ι φ ῖ᾽ μ. τ α ὺ λ α ὶ᾽ κ ο α ὺ λ ό᾽ γ ω μ κ α ὶ
μ β λ ῶ᾽ μ α ὺ τ ῖ᾽ λ ω τ ῖ᾽ κ α ὺ ε᾽ φ ῦ σ ε μ. α ῶ᾽ τ ε ε ῖ᾽ σ κ ο᾽ μ ε ᾽ ε᾽ κ γ ε μ ε᾽
σ ῖ᾽ ο σ ὅ α ὺ μ ο ῦ᾽, ο ὐ᾽ τ ε λ ό᾽ γ ο μ ε᾽ τ ῖ᾽ π ε ο ε᾽ σ θ α ι δ ῦ᾽ μ α ὶ σ τ α ι, δ ῦ᾽ ὸ κ α ὶ
σ ῦ᾽ γ ε μ ε α ὰ᾽ τ α μ τ ῶ᾽ λ γ ω τ α ύ τ α μ α ὺ᾽ σ θ α σ ῖ᾽ μ φ α μ τ ῖ᾽ ε ῖ᾽ μ β μ. ὅ
κ ο᾽ σ α ι δε᾽ π α ύ θ ε ω τ ῶ᾽ μ ζ ω μ α ύ τ ω ρ ὁ᾽ μ ῦ μ α ὶ μ ε τ α ι π ο τ ῖ᾽ τ α μ α ὺ᾽ φ α μ
κ λ η ῖ᾽ ζ ε τ α ι. τ α ὺ δε᾽ ε ὸ᾽ π α ῦ π ο τ ῖ᾽ τ α μ α ὺ᾽ χ ῶ᾽ ε α μ. α ὺ᾽ μ β μ᾽ τ α ε᾽ α ὺ φ α ὺ
κ ε ῖ᾽ μ ε ι τ α ὸ᾽ ζ ω τ ῖ᾽ κ α ὸ᾽ λ ῦ᾽ μ α ὶ ῖ᾽ α σ. θ ε ε μ ῶ᾽ τ α ω τ α. τ ι χ ε ῶ᾽ τ α ω τ α.
ξ η ε ῶ᾽ τ α ω τ ῶ᾽ τ β λ ε ι ῶ᾽ τ α ω τ α. β ε α χ ῦ᾽ τ α ω τ. θ ῖ᾽ κ ο μ τ α ω. α μ τ ῖ᾽ τ ῦ᾽ ω α ω.
μ α λ α κ α ὺ᾽ ο κ λ η ε α ὺ᾽. β α ε ῦ᾽ δε᾽ κ α ὺ κ ο ῦ φ ο μ, α ὔ φ α μ β μ, ω ε ο κ ε ῖ᾽ μ
λ γ ο σ λ ὸ᾽ ε ῖ᾽ ζ ε ι τ α ὺ ε ἰ σ τ ὸ᾽ μ ε᾽ σ ο μ κ α ὶ α ὺ π τ ῶ᾽ μ ε᾽ σ ω μ β ύ σ ε ι. κ α ὺ τ ῖ᾽
κ α ὺ μ ε᾽ σ ο μ, τ α ω τ ὸ᾽ μ φ α μ τ ῖ᾽. τ ὸ᾽ λ κ ε᾽ μ τ ε᾽ τ α ῶ᾽ σ φ α ὶ ε ᾽ α σ τ ο ῦ τ ο ε ᾽ α ῖ᾽ τ ὸ
κ α ὺ τ ω. τ ὸ᾽ λ ῦ᾽ ω ῥ᾽ τ ύ τ ο υ α ὺ᾽ χ ε ῖ᾽ τ α ῶ᾽ π δ ῖ᾽ φ ε ε ε ῖ᾽ α σ, α ὺ᾽ μ ω. τ ὸ᾽ μ ε ὺ᾽ ὁ᾽ μ
β ε ε μ ῶ᾽ μ λ ε ω τ ο μ ε ε ὸ᾽ τ ε κ α ὺ δ ῖ᾽ α α α τ ῖ᾽ κ ὸ᾽ μ τ ῶ᾽ μ ζ ω μ ά τ ω μ λ θ κ ε ῖ
ε ἰ᾽ μ α ι. τ ὸ᾽ ι᾽ τ ῦ χ ε ὸ᾽ μ π α χ ῦ᾽ μ ε ε ᾽ α τ ε ε ᾽ π ὸ᾽ ε ω μ κ α ὶ σ ῦ᾽ μ τ ω ῖ᾽ λ ω τ ῖ᾽ κ ο μ ῦ᾽ λ᾽.
τ α ὺ ι᾽ ω ε ε ῖ᾽ τ α ὺ μ π ῦ σ ῖ᾽ μ, ε ῖ᾽ ο ι κ ε τ α ῖ᾽ α ὔ φ α ῦ᾽. σ ῦ᾽ κ ε ῖ᾽ ό τ ε ι᾽ α κ α ὶ δ ῖ᾽ α κ ε ῖ᾽ ό τ ε ι
ε ῖ᾽ τ ῖ᾽ δε᾽ τ α ῖ᾽ ε ᾽ σ τ ω ὸ᾽ π ὸ᾽ ε ω σ ο δ ῦ᾽ α λ ῦ᾽ σ ε ι κ α ὶ τ ο ῖ᾽ σ ο χ λ η μ α ύ τ ε σ ῖ᾽ μ, λ ῦ᾽
α ε ῦ φ ρ α ὰ᾽ λ ῦ᾽ λ ε ῖ α. λ᾽ π ο τ α ὺ κ ο μ τ α δε᾽ κ α ὶ ε ᾽ ῦ᾽ π τ ο μ τ α τ α ὺ᾽ γ λ ω᾽
τ τ α μ, α ε ῦ φ ρ α ὰ᾽ φ α ὶ μ ε τ α ι. μ β τ ε ῦ᾽ α ᾽ ζ ο μ τ α δε᾽ τ α ῖ᾽ ε ᾽ ῦ᾽ τ ε ι α ᾽ λ μ ῦ᾽ ε α ὰ᾽.

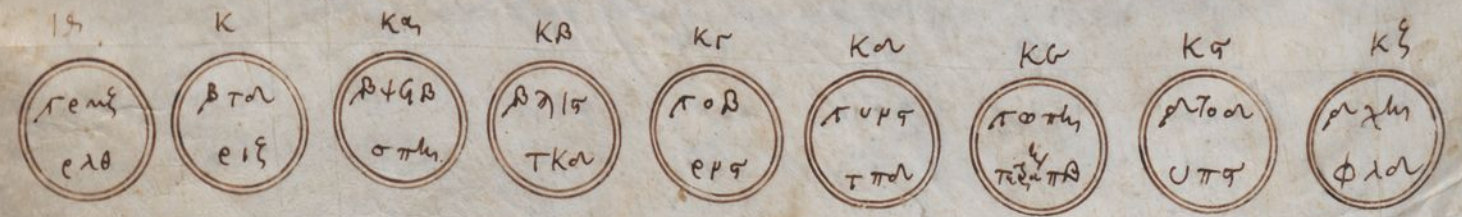
α β γ δ ϛ ζ η θ

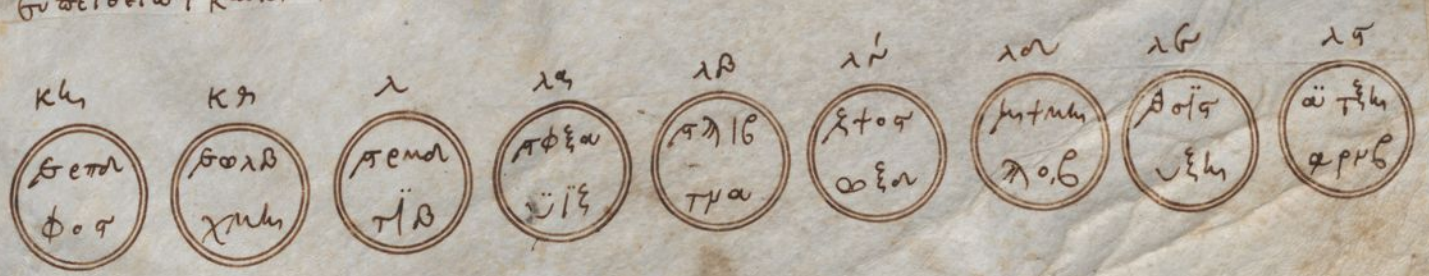
εκ πϋεοωῦταω δὲ καὶ δϊ̈αι εε'ομταω ταμ̀ σάε κ̃ δεϊ̈ με'αω. τὰ δὲ̃
μαρτϊ̈α, λεῖα τε' καὶ γλϋκε'α καὶ χϋ'λῶταω. ὁ σμαῶ δὲ εἶ δὲ̀ ·ι· ἢ κε χόλαω)
μὲ ὀλκεχῶ εἴ εαι. δϊ̈ὰ μ̀ τε μῶμ πω'εμμ δϊ̈αθεῖ σθαι τε εε
τε'εωμ ὀ'μτωμ, ἢ' ὅσ σωϊ̈ά̃ε σθαι καὶ δϊ̈ϊ̈'εαι σθαι. σω'ηεοϊ̈ καὶ
πε'ηεοϊ̈, γαῶτε καὶ γε ει δε'ωμ θῦ ῶ'δε ὦτε καὶ δϊ̈ σῶ'δθαι εἶ μ̄ᵀ.
φωμά δε'αϊ̈ μὴ τολᾶζ ϊ̈σε ὲμ ὰ̀ ε'ει δϊ̈ ϊ̈κ μου με'μα ποζϊ̈ταμ̀
ημαμ̀ δϊ̈ ὄ'τωμ. ὧμ τοὶ πο'εοι δϊ̈ ϊ̈ κομτϊ̈ ὰ̓χεϊ̈σ ϊ̈̆ παντοσ χῶ
εε'ομτῶ ὲ τούτοισ τωμ θῦ μαω, οὗ ᾶ̓κϊ̈ μαϊ̈σ, ᾶ̓κο ά ε'αϊ̈.
φωμασ δὲ καὶ ὰ̓κου ασ, ᾶ̓ μὲ τα χεῖα ὀζεῖα ᾶ̓ δὲ βεωσεῖα,
βαεεῖα. με'σαω δλᾶ̆ σῦ μμετεοτάντα. κ̓αὶ ᾶ̓ μὲ τολλὰ καὶ
κε χϋ με'μα, μεγά λα. ᾶ̓ δὲ ὀλϊ̈'γα, καὶ σῶ αμμβή α, μϊ̈ κε ὰ.
ᾶ̓ δὲ τεταμε'μα, ποτὶ λήῶ μασϊ̈ κῶσ, ὲ μμελητὸ. ᾶ̓ δὲ ᾶ̓'τα
κτό σ τε καὶ ᾶ̓ λο γοσ, θκ̃ μελητό τε καὶ ᾶ̓ μαε'μ μασσ. τε'ταε
τό̀ μτε Γε'μοσ αὶ̃ σθητῶμ τολῦ ει δε'αυτομ καὶ ποικϊ̈λό̀ταντ.
ὅ εαντὰ ὲ̓λεγέ ταε ὲ μοῖ̃ χε φ̓ μαντά τε ταμ τοῖ̃ αω καὶ κε χε ῶ
ομε'μα μῦ εϊ'α. πε ῦ̃ ταε δὲ τε'τ το εω. λευ κό̀μ. με'λαμ. λα μπε'. ὸμ
φοι μϊ̈ κοῶ. τᾶ̃ λλα ταὲ εκ κεϊ̈ μα με'μ ομ τούτωμ γε μ ᾶ̓ ταμ.
το'με μ̀ ὦ̃ μ λευ κό̀μ, δϊ̈ α κεϊ̈ μει ταμ̀ ὀ'ημ. το'δὲ με'λαμ, σῦ
~ κεϊ̈ μει. ὅ κω σ τε ε το'θε ε μό̀μ δϊ̈ α χεῖ ταμ̀ ᾶ̓ φαμ̀. το'δὲ
ημχε ὸ̀μ σῶ ά ε μ δῶ'ω ταε. κ̓αὶ το'μὲ ᾳε ῦ φ μὸ̀μ, σῶ ά̀ γε μ ταμ̀ γεῦ
σϊ̈μ. το'δὲ δεϊ̈ μῶ̃, δϊ̈ α ε εῖ̃μ τε'φῦ κ̃. τε ε'θε σθαι δὲ τὸ σκα ῦ̃
τω̃μ ὲ μα ε εϊ̈'ωμ ζω'ωμ, καὶ σῶ ε'χε σθαι τα ὸ̀ μὲ τε οφα ὸ̀ δϊ̈
α δϊ̈ δο με'μ ασ δϊ̈ ὰ̓τω̃μ φλε βῶμ, εἰ σ ὅ̓λομ τὸ μὸ̀ γ̓κομ, κα
τ βῶϊ̈ ε εο ᾲ οἷ̃ομ δϊ̈ ὅ̓χε τω̃μ ᾲο με'μ ασ κ̓αὶ ᾳὲ δο με'μ ασ
ὕ̓ πὸ τω̃ θμ θύ μα τοσ ὸ̀ δϊ̈ α χεῖ αὐ ταμ̀ βῶϊ̈ τὰ̀ πε'ε α τα φε ε̃ομ.
ᾶ̓ δλᾶ̆ μα πρὸ ᾶ̀ ωμοι αζϊ̈'με τα, μλη δε μὸ σ μὲ κε μοῦ ὲ μ ταῖ̃ φῦ σ τε ι
ὲ ὸ̀ρτοσ. βῶϊ̈ ε ε ε'ομτοσ ὸ̀ κ̓αὶ βᾶ̆ κο με'μ ω τω̃ ᾶ̓ ε'εοσ, ᾲ ρτί ὦ̃ τ
ᾶ̀ ωε ε ε'ομτοσ δϊ̈ ᾶ̀ τω̃μ ᾶ̀ ο ε ᾶ̓ τομ α ω μϊ̈'ωμ, δϊ̈ ὦ̃ μ κ̓αὶ ᾶ̓
μο τί'σ βῶϊ̈ φαί ρε ται. τϊ̈ μὸ σ δὲ κ̓αὶ ῦ̓ πὸ τα ῶ̃ φῦ σϊ̈ κα ῶ̃ θε εμό
τα τοσ ᾶ̀ ωαρ α λου με'μ ᾶ̀ μ ᾲ κ̓α ᾶ̀ ρ ᾲ ρτϊ̈ κα τα χθῶ μεν τὸ
ἶ̈σομ τω̃ ᾶ̀ μα λω θε'μτϊ̈. εἰ δὲ μλὴ κε μω σϊ̈ α σ ᾖ̃ μβμ ὅ̓ τε ᾶ̀

μὴ χαμαὶ ὁμοῦ· οὐ δὲ καὶ ἔτι εἰ ἡ καὶ οὐ ἐεοσ καὶ ϭῤ τὸ ϫ ϖὸμ δὴ
αι ἐου με μ ϖ τ ϖ̃ σ καὶ με σσ ὑ̓ ϖὸ τ ϖ̃ κε μ ϖ̃· ϖ̃ λϫ μοίαι ὁ ἐ ϝαι μ ο ποιῖ ϖ̃ ι
ῖ μ ε τ αι καὶ ϭ ω̃ ῖ τ ϖ̃ μ ϖ̃ τ ῖ χ ϖ μ καὶ τ τ αμ̀ τ αϭ ϖ̃ μ αι ϖ μ ο αϭ ϖ̃ μ αι
λ ο ῖ ῖ αμ· ϖ̃ ῤ ῖ ϭ ῖ κῦ ϖ καὶ τὸ ἡ λ ε κ τ ε ο μ, ϭ ῖ κ ὸ μ ϖ ϖ̃ μ αι ϖ μ ο αϭ ϭῤ τ ῖ
ε ϭ ῖ ι ϖ ῤ δ ῖ ϖ̃ τ ϖ̃ ϭ ϖ̃ μ α τ ο ϭ δ ξ ϖ θ ῦ ε ϖ ϫ ε τ ϖ̃ ϖ μ ϭ ύ μ α τ αι. αμ̀ τ ϭ ω ε ῖ ϭ α ῖ
γ ε τ αι δ ὲ δ ῖ ϖ̃ τ αϭ ϖ̃ μ α π ρ ο αϭ, τ ϖ̃ τ ε ϖ̃ μ α τ ῖ καὶ τ α ῖ ϭ ὸ ἐ ῖ ϭ ῖ μ. ἐ ῖ̃ τ αι οῖ̃ μ
ϭ ῦ ε ῖ ϖ̃ ϖ̃ αμ̀ τ ϭ ω ῖ φ ε ε ε τ αι εἶ ϭ τ ὸ ϭ ϖ̃ μ α. τ ὸ δ ὲ ϖ̃ μ α τ ε ῖ μ ε τ αι καὶ τ α ὸ ϫ ε ῦ ὸ.
ϖ̃ δ ὲ ῖ κῦ ϖ ϖ̃ ϖ μ α μ α λ ϖ θ ε μ τ ο ϭ ϖ̃ ϖ̃ τ ϖ̃ ϖ ῦ ὲ τ ϖ̃ ϖ̃ ε ε ο ϭ, ε ῖ φ ε ῖ λ κ ε
τ ὸ ῦ̃ Γ ε ὸ μ. τ ὸ δ ῖ ἡ λ ε κ τ ε ο μ ἐ κ ε ῖ θ ε μ τ ο ϭ τ ο ῦ ϖ μ ϭ, ϖ̃ μ α λ α μ β ϖ̃ μ ε ι
τ ὸ ῖ̃ μ ο ι ο μ ϫ ῦ̃. τ ε ο φ ϖ̃ δ ὲ ϖ ϖ ῦ ϖ ϖ ϖ̃ ϖ̃ ὸ ε ῖ̃ ϫ α ϭ μ β ὺ τ α ὸ κ α ῤ δ ῖ α ϭ
ϖ ϖ̃ ῤ δ ὲ τ α ὸ κ ο ι λ ῖ α ϭ ϖ̃ ϫ ε τ αι τ ϖ̃ ϫ ό μ α τ ῖ. ὸ καὶ εἰ ῖ καὶ ϖ λ ε ῖ ω τ α ὸ ϖ̃
ϖ ε ε θ ο ῖ ϭ α ϭ ϖ̃ ϫ ε ϖ̃ λ ε ῖ τ ο, ϖ̃ ῦ ξ α λ ϫ ε τ αι. εἶ ῖ κ α δ ὲ μ ε ῖ ω, φ θ ῖ ῖ ϭ ι ο ῖ.
ϖ̃ λ ϫ ῖ̃ κ μ ϖ̃, μ ε θ ὸ ε ῖ ο μ τ ο ῦ τ ε ῖ ϖ μ ϫ ῦ̃ ῖ καὶ ε μ̀ ῖ ϫ ῖ τ α τ ῖ ϖ̃ ϖ ϖ ε ε ο ϭ καὶ
ϫ ῦ̃ ῖ ε ε ο ϭ μ ο ε ῖ ε τ αι. λ ῦ ο μ ε ῖ μ ϖ μ δ ὲ τ ϖ̃ μ α ε ῖ̃ μ ϖ̃ μ τ α ϭ ῦ̃ φ ῖ ϭ ῖ ο ῖ ϭ, ϖ̃ ῖ
καὶ μ λ κ ε ῖ τ ῖ δ ῦ ῖ́ ο δ ο ϭ π ρ ῦ μ τ ῖ ῖ̃ τ ε ο φ ϖ̃ δ ὲ δ ῦ ῖ ϖ δ ῦ ῖ δ ο τ αι θ μ ϖ̃ ϭ κ ε ῖ
τ ὸ ϫ ϖ̃ μ. π ο λ λ ϖ̃ ῖ δ ὲ κ ϖ̃ ε ϖ ϫ ϖ̃ ϭ ϖ̃ καὶ θ ϖ μ ϖ̃ τ ο ῦ ϖ̃ ῖ τ ῖ ϖ̃ ι. ϫ ῦ̃ δ ὲ τ ῖ μ
μ ο ῖ ϭ ϖ ὸ μ ῦ μ ϖ̃ ῖ μ ε τ αι. μ ο ῖ ϫ ο μ δ λ ῖ̃ ε χ ϖ̃ ῖ μ ϫ ῦ̃ ϖ̃ ῖ τ α ῦ̃ μ ϖ ε ϖ̃ τ α ῦ̃ μ δ λ ῦ ϖ̃ ῖ μ ῖ̃ ϖ μ
ϖ̃ ϖ ῦ μ ε τ ε ῖ ῖ α ι, ε ῖ̃ κ α ϖ λ ε ο μ ϖ̃ ϫ ο ι ϫ μ, ϖ̃ ῖ ε λ λ ε ῖ ῖ π ο ι ε μ τ α ῖ̃ ϖ̃ λ ϖ ῖ̃
δ λ ῦ ϖ̃ ῖ μ ε ι ϭ. θ ε ε μ ὸ τ α ϭ. ϖ̃ ῖ τ χ ε ὸ τ α ϭ. ϖ̃ ῖ ῦ̃ γ ε ὸ τ α ϭ; ϖ̃ ῖ ϫ ἡ ε ὸ τ α ϭ. μ ϫ ῖ̃
τ α ὺ τ α ϭ, α ῖ̃ τ ϖ̃ α ῖ̃ μ α τ ο ϭ τ ε ο ϖ ϖ ῖ καὶ ϖ̃ λ λ ο ι ϖ ὸ ο ῖ ϖ ϫ ϭ ῖ λ ῖ α φ θ ο ε ε ϖ̃ ϫ
α ῖ̃ τ ῖ α ϭ ϖ̃ ῤ κ ὸ ϭ τ α κ ὸ μ ε ῦ̃. καὶ κ ϖ̃ ὸ ῖ̃ α ῖ̃ κ α τ α ὸ μ ϫ α β ὸ λ α ὸ, ϫ ϖ̃ ῖ τ ὸ ῖ
ὸ ϫ ῦ̃ ῖ, ϖ̃ ῖ ἄ λ μ ῦ̃ ε ὸ μ. ϖ̃ ῖ δ ε ῖ μ ϖ̃ τ ε ο ϖ ϖ ῖ α ῖ̃ μ α τ ο ο ϖ̃ ῖ ϖ̃ ῤ κ τ α ῖ̃ τ ε λ θ μ ῦ̃ ϖ
τ ε ῖ μ ο ι μ τ ο. χ ο λ α ϖ̃ ῤ α ῖ̃ τ ε μ ε ῖ ῖ̃ καὶ φ λ ϭ ῦ μ α τ ο ο. ϭ ῤ θ ε ῤ δ ὸ χ ῦ ῖ̃ μ ο ϖ δ ὲ ϖ
καὶ ῦ̃ τ ε ῖ φ μ ϖ ῖ ῖ ῦ. ἀ μ α ν ε ϖ ῖ μ ε μ̀ ῖ α ῖ̃ μ ῖ ϭ ῤ β ῖ θ ϭ ῖ. χ α λ ε ϖ̃ ῖ ῖ λ ϖ̃ μ
α ε ̀ χ ῖ γ ε μ μ ῖ φ μ τ αι ϖ̃ ϫ ο τ ε ῖ φ μ. ἀ μ ῖ ῖ α ῤ α ῖ δ ὲ ϭ κ ῦ ε ι ο ῦ ϖ̃ ϫ α ϖ τ ὸ μ ε ῖ
τ ε λ ϖ τ α ῖ̃ δ ὲ μ ὸ ϫ φ μ, ϭ ῤ τ ῖ ῤ φ ϭ ῦ ῦ̃. χ ο λ ῖ̃ φ λ ϭ μ ῖ̃. ἀ ϖ ξ ὸ μ ε ῖ̃ καὶ ε ε ὸ μ τ ῖ̃
ε ῖ σ χ ὸ ε α φ ἀ λ λ ο τ ε ῖ ῖ α φ ῖ τ ὸ ϖ ϖ φ ϫ ϖ ῦ καὶ ε ῖ ὸ φ ϫ. τ ὸ κ α ϖ ῖ ῖ α ῦ τ ῖ κ α τ α
λ α μ β ὰ μ ο μ τ α τ α ῤ τ ϖ̃ ῤ κ α ε ε ὸ μ φ χ ὸ ε α μ κ α ῖ ὡ ϖ ε λ ὰ ϭ α μ τ α τ α ὺ
ο ῦ ν ε μ ε ὸ α ῖ ε ῦ ε ῦ ϫ α ι, κ α κ ο ῶ τ α τ α ὺ ϫ ϖ̃ μ α τ α κ α ῖ ϫ ὸ α ῦ τ α ὺ τ α ῶ τ α
α ῖ̃ μ α λ ῦ ὸ μ τ α ι. κ α ῖ ϫ ϖ̃ μ α τ ο ϭ μ ε μ̀ ϖ ὰ θ ε α ι, τ α ῖ δ ε. κ α ῖ ϭ κ τ ϖ̃ μ δ ε τ ῖ ϫ
μ ὸ ϭ ῖ ϭ ῤ τ ῖ π ο λ λ ῖ̃. ἀ ῖ̃ λ ῖ̃ λ ῖ̃ λ ῖ̃ δ λ ῦ ὰ μ ῖ ϖ μ ϭ ῤ τ ῖ. α ῖ ϭ θ η τ ῖ κ α ϖ μ ῦ̃, δ λ ῦ ϭ α ι

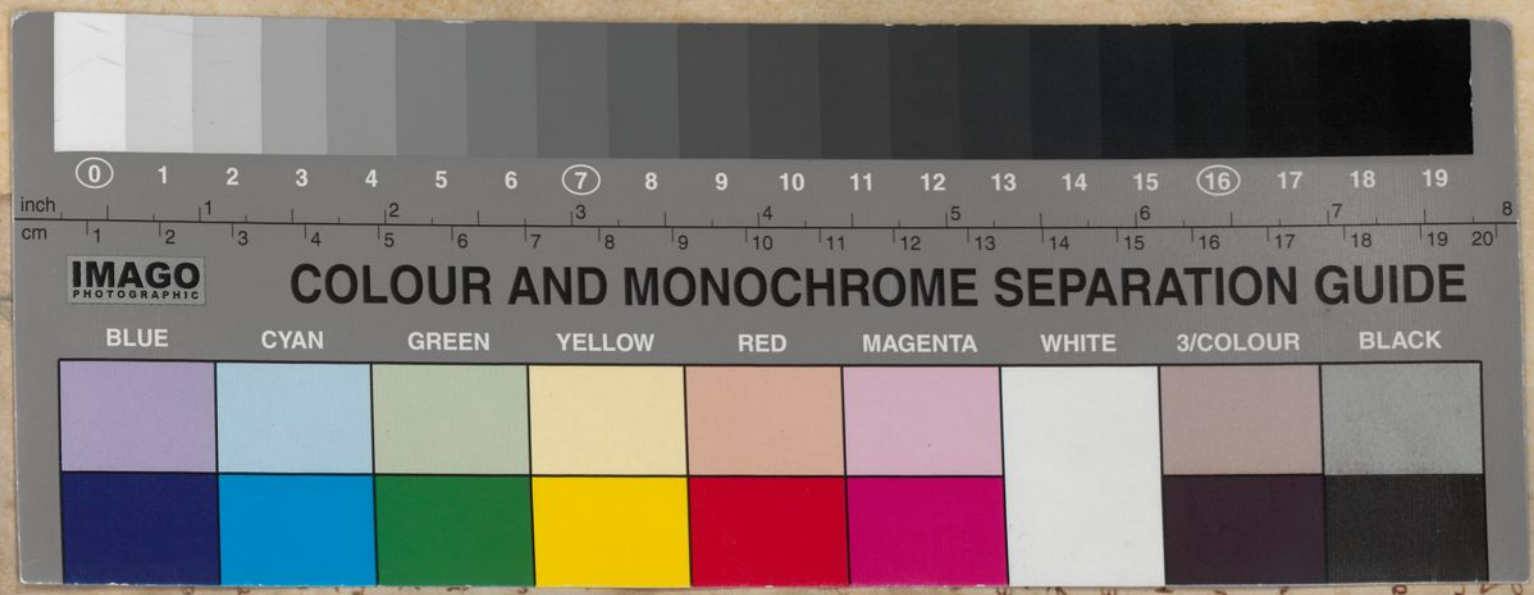

σθη σι. μρ αυ μο μι κ δε λα θ. ὅε μλτι κ δε α μοε δ ι και α τεο πτθοι α. παθη σ
α γει α τα θε α τε και λυ α οι τεο δε ισ. λο τι και δε α μα θι α και α φεο σω α.
α χ σ και κι, α λο μ και λυ α. σω θυ μι τε και φο β. ζ α μμε μ μβ ε κ σ μα τος
α μα κε κε α με δε τα ι χα. και ζ α λλο μο με μ ο μο μα σι τω μι λ. ε ε σ τ α και πο θ
ι μ με ε οι τε ε κ λυ τοι. ο ε γα ι τε σω το μ και θυ μι β α ε ε ισ. σω θυ μι τε τω κι. και α δ μ
α μ με ε θ τι. α πλο σ ζ α το τ α σ σ ζ θι μ τω τι τα τα θη μ α ε χε σθ, τε ε α ε ε τ και κα
κι ε α. το α λε ο μα ζ ο με μ τα υ τ ω και ε ε α υ τα ι ε ι μ ζ υ ω κα κο σ α μ β δι α τι
θω σι. τω τι δε τα υ τ τα ο ε μ μβ α λ μβ σω ζε ν δω α μ τ α τ μ σ κε α σι ω
ο ξ φ α ω θ ε ε μα ι η α λ λο τα λ λοι α γι μ ο με μ. ω τε μβ λα χο λι. και λα με ι α σ και λα
β ε ο τα υ τα σ α γ οι σ α μ. και ε ζ υ μα τι ξ ο με θ α τι μ με ε ε α λα ζ α σ μ σ σ τω ζ τι ζ
μ ε φ α ς φ λ ζ μ α μ ο μ τα σ σ λα λ, η ι ϋ γι α μ ο. δι ω μ λυ σθ υ μι α και λ θ
π ρ α φ ε ο σω α τε και τω τοι α υ τ ζ ε τα ζ ο μ τα ι. ι ϋ κα μ α ζ τα ι ε θ ε α ε μ οι σ α η ζ
τ ε α φ ω σι κα τα τω λ ι μ ω οι κ μ και ω κα θ α με ε α η δι α τα. θ ε ϋ π τ ου τα η χ ι ε ω μ μ ϋ
π τ α λ κ. τα ι π θ ϋ ε α λ ι και α τ λ τ ε ο φ τα τ ε γ ϋ μ α σι και τα ω θ ε α τ μ σω ο η
τα μβ α λ ϋ μ α ρ τα ι π τ ι ω ε ε τα η και τω τ ι κα κι. και τ ω τ μβ α τ ι ε ζ κ τ ω μ ν ο μ ε τ ο ε ω μ
και σι χ ι ο μ ζ ω α ε τα ι μα λ, ι ω ζ α με ο μ. ο τ ι μ η α ε ι ε α ι μ. ο ω κ ω φ ι α με μ ω μ
ι ω μ ο ω μ τ ω μ τ ω θ α κο η ε ε τ ω μ. π τ ι δε τ ο ζ υ ε χ μ τ ο ζ ω ω η. δ ι τ ο ζ ω ε χ μ τ α ο ϋ τ ω τ
α ρ ε τ α ο ϋ γ ι α ρ τ ε και ζ υ α ι σ θ η σι. ι χ ω τ ε και κα λ, σϋ μ με τ ε ι. π τ ι λ α τ
τ α ι με ε κ α ι τ ω τ ι τ α η χ η. α ρ φ ϋ σι ο ι ο μ ο ε τ α μ α ο ε ξ α τ ο τ ο σκ α μ. ϋ π α κο ϋ ο μ τ ξ
ε ι μ β κ α ε μ ο μ ι ο μ τ α ι σ τ ω μ β ι ω μ ϋ π ο θ ε σι. δ ι δε κ α τ α η χ η, ε ϋ θ η γ ε σθ α τ ι
τ α ι α μ α λ η σ ο α ε ε τ α ο. π τ ι μ β ζ ω φ ε ο σω, ο ι ο μ τ ι ϋ γ ε ι α τ ο ζ ω μ. π τ ι σ φ ε ο μ α σ ι μ, ο ι,
π τ ι ζ υ α ι σ θ α σι. π τ ι δε α μ δ ε ι ο τ α τ α, ο ι ο μ π τ ι ε ω μ κ α ι ι η χ ϋ μ. π τ ι δε δι κ α ι ο σω, ο ι ο μ
π τ ι κ α ι λ τ ο ζ ω μ. τ ο υ τ ε ο μ δε α ε χ α ι με β κ φ ϋ σι. με σ α δε κ α ι π ε α τ ο ζ ω ω με λ ε ι. ζ ω
μ α τ ο σ τ ε δι α ϋ μ μ α α ι κ, κ α ι ι α τ ε ι κ η τ η χ α ω δε δι ω τ ω α δ ε ι α σ κ α ι φ ι λ ο θ φ ι. α ϋ τ α η τ α ι δ ϋ
μ α ι μ ϋ ω τ ε ε φ ο ι σ α κ α ι τ ο μ ο ι σ α κ α ι τ α ζ ω μ α τ ω κ α ι τ ϋ χ α ω δ ι ω τ ω μ ο μ ο μ κ α ι ζ ϋ μ α σ ι ω μ, κ α ι
δ ι α ι τ α σ κ α θ α ε ε ο τ α τ, τ α ι μ ε μ δ ι ω φ α ε μ α κ ε ι α μ. τ α ι δ ε τ ω α ζ ε υ τ ι κ α ι τ α μ η χ η δ ι α κ ο λ α δ η μ
κ α ι ζ ω ι π λ α ζ ι ο μ. ε ω μ μ ϋ ο υ σ ι η δ ι ω τ ε ο τ ε ο π α μ ζ υ ε ι ε ο ϋ σ α η μ α μ, κ α ι ζ κ κ ε λ θ υ ο μ ε μ
τ ω τ ω τ ι φ ο ε α π ο τ ω ε ε ρ. ω λ λ η π τ ι κ η μ β μ ϋ μ. κ α ι α τ α ϋ τ ω τ α, σϋ ν λ ε μ ε α ϋ τ α ι τ ω τ ε ι κ α ι ζ ω μ α τ α
τ α χ θ ε ι σ θ ε ε α π ϋ ϋ μ ζ ω τ α μ κ ε α τ ι α α μ α ε ε μ ο μ ι α μ α ι ο σ α τ α ε ο δ ϋ μ α ι μ ι α ε. τ ο τ ε α ϋ μ α κ α
θ α ε ο μ κ α ι τ ο π ρ ζ υ ϋ μ ϋ ε ε ο φ μ α ω ν δ γ ω ζ ε τ α ι. ι ϋ μ ε ι κ α ι τ ι μ ο ζ ω ο ϋ π ο γ ε μ ο ι, κ ε α η τ ω α ϋ τ ο ϋ ε ι
χ ο ι ζ μ ε ε ε φ μ ε μ α τ ε δ ω ω α ι μ ϋ α ϋ μ α τ ο σ. κ α ι ω μ ζ ϋ μ α τ ο σ. μ φ σ ι κ δε κ α ι α τ α ι τ α γ ε μ φ μ
φ ι λ ο θ φ ι, ε π ι τ α ϋ τ α ε τ ι χ ζ ω α μ ο ε θ φ σ τ α χ θ ε ι σ ϋ π ω θ ε ω μ τ ε κ α ι μ ο μ ε θ ι ξ ο μ τ ι. κ α ι ω ε ι
θ ο μ τ ι τ ω δ ε κ α ι π ο τ α μ α κ α β ο μ τ ι, τ ο μ ε α λ ο γ ο μ, τ ω ζ λ γ ι ο σ ω ω ε ι θ ε σ θ. τ ω λ α λ ο γ ω θ ϋ μ
μ β μ ω ε α ω μ ε ι μ β μ. ζ ω ι θ ϋ μ ι δ ε ζ μ α ε ε μ ω σ ε ι, ω σ μ μ δ η χ λ ο γ ο υ κ ι μ ε ε σθ. μ η δ ε μ α ρ α τ ε ι
μ β μ ω ε α ω μ ε ι μ β μ. ζ ω ι θ ϋ μ ι δ ε ζ μ α ε ε μ ω σ ε ι, ω σ μ μ δ η χ λ ο γ ο υ κ ι μ ε ε σθ. μ η δ ε μ α ρ α τ ε ι
μ ι ζ ε ι μ τ ω μ ω ζ μ κ α λ ε ο μ β μ ω π ο τ α ε ε, ω τ ι ω π λ α ι ω σ ϋ. ο ϋ τ ο σ ζ μ ε α ι μ ϋ ε ο σ ζ ω φ ε ο ζ ω ϋ
ζ ϋ ε ι θ ε ι α τ κ α ι κ μ τ ε ε ι κ α ι σ ω ε ε σ, κ α ι α ε ε σ β ι α φ ι λ ο θ φ ι α π ο κ α θ α ε α ι με μ θ υ δ ε

ξη'

ὀλίγας, ἐμὲ θὴ κ(αὶ) τὰς ἐωὶ σὴν ἰῶν, ἀμφὶ καὶ λεσαίμε μαι τὸν μὸν ἐκ μυριάδων ἑπτὰ
ἀρχοντας ἐσαῦθις ἐπὶ μὲν τῶν θείων, τοῖσι βρονταῖσι θρασυκάρδιος τε
ἐστὶ καὶ ἐνναλίῳ. ἐωὶ τὸν οὐμετερον βίον χεόμενον, ὑπὸ δαιμονιάων
ὀλκάδων μοῖρ᾽ ἐστὶ δεδιέναι χρὴ δὲ ἐναλίγκιον ἔμεν ὀλίγαις ἐέτεσι, ἐωὶ τὸν ὑπὸ δαιμονιάων βίον.
καὶ τί οἱ κλαίειν καὶ ἀνωφελῆ, τοῦτο δὲ ἔστι πρὸς θεῶν κόλασιν
ἐκ τῶν μόνων κ(αὶ) ἐπαοίσας δεῖ μαι τὰ τε ἐωὶ ὦν καὶ τὰ καθ᾽ ὕδατος ὅτι
κόλασιν ἐκ ἀνθρώπων ἔστι ἀνόσιον δαιμονίων θρεπτήριον. καὶ τὰ μὲν ὅσα ἐστὶν ἐν
τῷ ἰχθυοκτόνῳ πολιτῇ ἐκ τῶν λαῶν ἐωὶ τὸν ὑγρὰν τὸν θρασύτατον. ὧν δὲ τὰ ἐν θρόμβῳ ὅσα καὶ
ὑπὸ βολὴν εἶναι κλωθὶ κὴ τοῖσιν ὑπὸ μοῖραν ἔτι ὑπὸ τὸν ὦν τῶν ἐν θρόμβῳ ἐστὶν ἐλάσσονα
πλὴν ἀριθμῶν λαθεῖν. λήθοιμι δὲ μὴ μακαίως καὶ τὰ μὲν ἐν θρόμβῳ τὸν μὲν δὴ λεπτὸν
ταὐτὰ ἔχει, τὸν μὲν δὴ λεπτὸν ἐωὶ κόλασιν καὶ μέσον δὲ τὸν ἐν θρόμβῳ βίον ἐκ δὲ λόμενος
ἐωὶ κόλασιν ἐωὶ τὸν ἐν ἀνθρώποις βίον. ἐν δὲ καὶ τὸν ἐν ἀνθρώποις βίον ἐκ δὲ λόμενος
ἐωὶ τὸν ἐν θεοῖσι λήθοιμι δὲ μὴ μακαίως καὶ τὰ μὲν ἐν θρόμβῳ τὸν μὲν δὴ λεπτὸν
ταὐτὰ ἔχει, τὸν μὲν δὴ λεπτὸν ἐωὶ κόλασιν καὶ μέσον δὲ τὸν ἐν θρόμβῳ βίον ἐκ δὲ λόμενος
ἐωὶ τὸν ἐν ἀνθρώποις βίον. ἐν δὲ καὶ τὸν ἐν ἀνθρώποις βίον ἐκ δὲ λόμενος ἐωὶ τὸν ἐν θεοῖσι
καὶ τοῖσι μὲν ἐν θρόμβῳ ἐστὶν ἐλάσσονα ἀριθμῶν λαθεῖν. λήθοιμι δὲ μὴ μακαίως καὶ τὰ μὲν ἐν θρόμβῳ
τὸν μὲν δὴ λεπτὸν

IMAGO
PHOTOGRAPHIC
COLOUR AND MONOCHROME SEPARATION GUIDE
BLUE
CYAN
GREEN
YELLOW
RED
MAGENTA
WHITE
3/COLOUR
BLACK
inch
cm